Slovenský zákonník

Čiastka 1. Vydaná dňa 11. januára 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (1.—3.) 1. Vyhláška ministra financií o vzatí z obehu desaťhalierových mincí česko-slovenských. — 2. Vyhláška ministra financií o vzatí z obehu dvadsaťpäťhalierových mincí česko-slovenských. — 3. Vyhláška ministerstva financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

1.

Vyhláška ministra financií zo dňa 9. januára 1940

o vzatí z obehu desaťhalierových mincí česko-slovenských.

Podľa § 8 vládneho nariadenia č. 45/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

(1) Desaťhalierové mince česko-slovenské, vydané podľa vládneho nariadenia č. 30/1923 Sb. z. a n., podľa vyhlášky bankového úradu ministerstva financií č. 31/1923 Sb. z. a n. a podľa vládneho nariadenia č. 67/1933 Sb. z. a n., ktoré ako zákonné platidlo sú v obehu na území Slovenskej republiky, prestanú byť zákonným platidlom dňom 31. januára 1940.

(2) Od 1. februára 1940 do 15. februára 1940 bude už len Slovenská národná banka v Bratislave a jej filiálky bez srážky vymieňať desaťhalierové mince česko-slovenské za mince iné alebo slovenské bankovky, poťažne papierové platidlá.

(3) Po 15. februári 1940 je akákoľvek výmena týchto mincí vylúčená.

Dr. Pružínský v. r.

2.

Vyhláška ministra financií zo dňa 9. januára 1940

o vzatí z obehu dvadsaťpäťhalierových mincí česko-slovenských.

Podľa § 8 vládneho nariadenia č. 45/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

(1) Dvadsaťpäťhalierové mince česko-slovenské, vydané podľa zákona č. 94/1932 Sb. z. a n. a dané do obehu podľa vládneho nariadenia č. 67/1933 Sb. z. a n., ktoré ako zákonné platidlo sú v obehu na území Slovenskej republiky, prestanú byť zákonným platidlom dňom 31. januára 1940.

(2) Od 1. februára 1940 do 15. februára 1940 bude už len Slovenská národná banka v Bratislave a jej filiálky bez srážky vymieňať dvadsaťpäťhalierové mince česko-slovenské za iné mince alebo slovenské bankovky, poťažne papierové platidlá.

(3) Po 15. februári 1940 je akákoľvek výmena týchto mincí vylúčená.

Dr. Pružínský v. r.

3.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 9. januára 1940

o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 3 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 10. januára 1940 vyhlasuje:

§ 1.

(1) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar sadz. č. 23 (pšenica, tenkel), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. č. 23 až 26, upravuje sa na 28.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(2) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar sadz. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. I., §§ 1 a 2 a v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia č.

96 1933 Sb. z. a n. k sadz. č. 24 až 26 a k sadz. č. 23 až 26, sa upravujú takto:

Pre tovar sadz. čísla:	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy.
24. Raž	23.— Ks
25. Jačmeň	21.— Ks
26. Ovos	11.— Ks,

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministerstva financií zo dňa 4. decembra 1939, č. 309/1939 Sl. z., sa súčasne zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12

Slovenský zákonník

Čiastka 2. Vydaná dňa 15. januára 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (4.—5.) 4. Vládne nariadenie o nových úradných blanketách pre kupecké poukážky na peňažné plnenia, ktorých splatnosť je obmedzená najviac na osem dní, a o výmene starých úradných blanket pre takéto poukážky. — 5. Vyhláška ministerstva hospodárstva o povinnom hlásení zásob koreninovej papriky.

4.

Vládne nariadenie zo dňa 11. januára 1940

o nových úradných blanketách pre kupecké poukážky na peňažné plnenia, ktorých splatnosť je obmedzená najviac na osem dní, a o výmene starých úradných blanket pre takéto poukážky.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 5 zák. čl. XXVI/1881 nariaďuje:

§ 1.

Dňom 15. januára 1940 budú dané do obehu nové úradné blankety v kolkovej hodnote 20 halierov pre tie kupecké poukážky na peňažné plnenia, ktorých splatnosť je obmedzená výslovne najviac na osem dní odo dňa ich vydania.

§ 2.

(1) Blankety sú 298 mm široké a 105 mm vysoké. Sú z papieru citlivého na reagencie.

(2) Blanketa je potlačená dvoma farbami, podtlačou a farbou čiernou. Podtlač je farby fialovej o ploche 275 mm širokej a 95 mm vysokej. Čierna tlač skladá sa z troch čiastok. V ľavej čiastke priečmo je čiernym, čiastočne tučným písmom tlačené krátke poučenie o platnosti blankety. Napravo od tohoto poučenia je čierne vytlačená vigneta 85 mm vysoká a 42 mm široká. V hornej čiastke vignety je umiestený v kalichovitom štítku slovenský znak z troch kopcov, na prostrednom vyššom kopci je vztýčený dvojramenný kríž patriarchov, ktorého ramená sú na koncoch rozšírené a zaokrúhlené. Ostatná plocha hornej čiastky vignety je vyplnená slovenským ornamentom z kombinovanej listovej okrasy. V dolnej čiastke vignety sú dve oblúkovité pásky, a to horná s textom: „KOLOK Z POUKÁZKY" a dolná s údajom kolkovej hodnoty: „20 halierov". Pásky ležia na okrase vo forme tulipánových kvetov.

(3) V najspodnejšej čiastke vignety je rok vydania: „1939".

(4) Napravo od vignety je čierne tlačený text poukážky ručne písaným anglickým písmom.

(5) V strede podtlače je slovenský znak v menšej rastrovanej ružici (guillochu), ktorá je položená cez ružicu väčšiu, tiež rastrovanú, ktorej dva pozdĺž zahrotené konce ležia na dvoch menších rastrovaných ružiciach. Ostatná plocha až k orámovanému okraju je sieťovaná.

(6) Blankety sa vydajú v jazyku slovenskom a podľa potreby aj v inom jazyku.

§ 3.

(1) Doterajších úradných blanket pre kupecké poukážky, ak poplatok bol doplnený na výšku určenú v § 3 vládneho nariadenia č. 11/1939 Sb. z. a n. I., možno používať len do 15. februára 1940.

(2) Použitie starých úradných blanket pre kupecké poukážky po 15. februári 1940 bude sa pokladať za nesplnenie zákonnej kolkovej povinnosti a bude mať za následok pokutu, určené zákonom.

(3) Nepoužité a nepoškodené blankety, vzaté z obehu, budú od 16. februára 1940 do 31. marca 1940 bezplatne vymieňané za nové úradné blankety pre kupecké poukážky tým spôsobom, že do výšky celkovej kolkovej hodnoty starých blanket predložených na výmenu dostane strana nové blankety pre kupecké poukážky.

(4) Rozdiel 10 halierov na kolkovnom, ktorý pri výmene prípadne vznikne, prepadá v prospech štátu.

(5) Žiadosti o výmenu treba podať so soznamom, vyhotoveným dvojmo, u predajových kolkových úradov od 16. februára 1940 do 31. marca 1940.

(6) Ak úrad nemôže uskutočniť výmenu hneď pri predložení žiadosti, vráti strane jeden rovnopis soznamu, na ktorom po-

tvrdí, že prevzal staré úradné blankety pre kupecké poukázky. Tento rovnopis soznamu odovzdá strana úradu pri uskutočnení výmeny.

(3) Žiadosti o výmenu i soznamy sú od kolku oslobodené.

(4) Blankety pre kupecké poukázky, ktoré predložily strany na výmenu po 31. marci 1940, nebudú ani vymenené, ani inak nahradené.

§ 4.

Minister financií sa splnomocňuje, aby nabudúce menil úradné blankety pre kupecké poukázky vyhláškou, uverejnenou v Slovenskom zákonníku.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

5.

Vyhláška ministerstva hospodárstva zo dňa 12. januára 1940

o povinnom hlásení zásob koreninovej papriky.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 nariadenia č. 287/1939 Sl. z. vyhlasuje:

§ 1.

(1) Osoby — i právnické —, ktoré majú vo vlastníctve alebo v úschove koreninovú papriku (domácu alebo dovezenú z cudzozemska, mletú alebo nemletú), sú povinné do 8 dní odo dňa účinosti tejto vyhlášky oznámiť ministerstvu hospodárstva stav zásob koreninovej papriky, a to podľa druhu, pôvodu a akosti.

(2) V hlásení (ods. 1) treba uviesť nielen zásoby vlastnej i cudzej koreninovej papriky na sklade (v úschove), ale osobitne aj kontrahované, avšak ešte neodobrané množstvo od producentov, mlynov na papriku alebo obchodníkov.

§ 2.

(1) Osoby, uvedené v § 1, ktoré majú v úschove cudziu koreninovú papriku, sú povinné v hlásení uviesť meno, povolanie a bydlisko majiteľa koreninovej papriky.

(2) Osoby, uvedené v § 1, sú povinné súčasne zaslať opis hlásenia (ods. 1, § 1) príslušnému okresnému (mestskému notárskemu) úradu.

§ 3.

(1) Osoby, uvedené v § 1, sú povinné v budúcnosti hlásiť stav zásob vždy dvojmesačne (najbližšie 1. marca 1940) ministerstvu hospodárstva.

(2) Povinné hlásenie sa netýka tých osôb (§ 1), ktorých zásoby vlastnej alebo cudzej koreninovej papriky (všetkého druhu, pôvodu a akosti) nepresahujú spolu 50 kg.

§ 4.

Nezachovanie príkazu, vydaného touto vyhláškou, nesprávne alebo neúplné údaje, aj nedodržanie predpísaného termínu pre hlásenie sa trestá podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb z. a n.

§ 5.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Medrický v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12

Slovenský zákonník

Čiastka 3. Vydaná dňa 19. januára 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (6.—10.) 6. Nariadenie o vzdelaní a výcviku porodných pomocníc. — 7. Nariadenie, ktorým sa pozmeňuje vládne nariadenie o vylúčení židov z verejných služieb. — 8. Vyhláška ministerstva hospodárstva o hospodárení so surovými kožami. — 9. Vládne nariadenie o čiastočnej zmene a doplnení branných predpisov pre inkorporované územie — 10. Vládne nariadenie o úprave obvodov súdov a o úprave súdnictva na inkorporovanom území.

6.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 10. januára 1940

o vzdelaní a výcviku porodných pomocníc.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Doba výcviku na štátnom ústave pre vzdelanie a výcvik porodných pomocníc v Bratislave v rokoch 1940 a 1941 nesmie byť kratšia ako 5 mesiacov a má byť tak rozdelená, aby v každom z týchto dvoch rokov na uvedenom ústave podľa potreby mohly sa konať dva za sebou nasledujúce výcviky porodných pomocníc.

§ 2.

(1) Ustanovenie ods. 2, § 9 zákona č. 200/1928 Sb. z. a n. o tom, že doba výcviku porodných pomocníc na štátnom ústave pre vzdelanie a výcvik porodných pomocníc nesmie byť kratšia ako 10 mesiacov, nevzťahuje sa na výcviky porodných pomocníc, konané v rokoch 1940 a 1941 na štátnom ústave pre vzdelanie a výcvik porodných pomocníc v Bratislave

(2) Skrátená doba výcviku porodných pomocníc, uvedená v ods. 1, vzťahuje sa tiež na všetky výcviky porodných pomocníc, ktoré sa podľa ods. 2, § 8 zákona č. 200/1928 Sb. z. a n. usporiadajú inde v rokoch 1940 a 1941.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Čatloš v. r.

7.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. januára 1940,

ktorým sa pozmeňuje vládne nariadenie o vylúčení židov z verejných služieb.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Lehota určená v § 2 vládneho nariadenia č. 74/1939 Sl. z. predlžuje sa do 1. marca 1940.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Čatloš v. r.

Cena 1.40 Ks.

8.

Vyhláška ministerstva hospodárstva zo dňa 12. januára 1940

o hospodárení so surovými kožami.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 nariadenia č. 287/1939 Sl. z., upravuje hospodárenie so surovými kožami takto:

§ 1.

Hospodárením so surovými kožami poveruje sa Kožné družstvo s r. o. na Slovensku v Bratislave (v ďalšom texte „Družstvo").

§ 2.

Surovými kožami sa rozumejú všetky kože surové, mokré alebo suché, aj solené alebo vápnené, ale ďalej nespracované, ktoré pochádzajú z úžitkových zvierat hospodárskych, a to surové kože:

a) hovädzie,
b) teľacie,
c) koňské,
d) ovčie,
e) kozie,
f) bravčové.

§ 3.

(1) Všetci obchodníci so surovými kožami, nakupovači, prechovávači, mäsiari alebo iní dorábatelia a držitelia surových koží sú povinní do 10 dní od účinnosti tejto vyhlášky ponúknuť k výkupu všetky svoje surové kože Družstvu.

(2) Družstvo je povinné takto ponúknuté surové kože vykúpiť, riadne ošetriť a uskladniť.

(3) Zo zásob surových koží vykúpených Družstvom bude zásobovaný priemysel na spracovanie surových koží podľa dispozícií distribučnej komisie (§ 6).

§ 4.

(1) Výhradné právo vykupovať surové kože patrí Družstvu. Dorábatelia surových koží sú povinní svoje surové kože ponúknuť k výkupu do 10 dní po zabití alebo uhynutí zvieraťa.

(2) Výkup surových koží bude uskutočňovať Družstvo jednak priamo svojimi orgánmi, jednak prostredníctvom svojich komisionárov. Komisionári sú povinní surové kože podľa príkazu a smerníc Družstva vykúpiť, prevziať, zaplatiť za ne určenú cenu a dodať ich alebo inak naložiť s nimi podľa príkazu Družstva; za svoju činnosť dostanú náhradu od Družstva. Výšku tejto náhrady a podrobnejšie ustanovenia o pomere komisionárov k Družstvu bude obsahovať smluva, uzavretá medzi Družstvom a komisionármi. Ak nebude komisionár plniť povinnosti, uložené mu Družstvom v smluve, môže Družstvo zrušiť s ním smluvný pomer.

(3) O žiadosti žiadateľa o ustanovenie za komisionára rozhodne do 30 dní po podaní žiadosti Družstvo, ktoré ho ustanovuje a prideľuje mu výkupný obvod. Ak bola žiadosť zamietnutá, alebo bola komisionárom pridelená len časť žiadaného obvodu, môže si žiadateľ do 15 dní od doručenia zamietavého rozhodnutia prostredníctvom Družstva podať ponosu, o ktorej s konečnou platnosťou rozhodne ministerstvo hospodárstva.

(4) Komisionárom vydá Družstvo legitimácie, aby sa nimi mohli pri svojej činnosti vykazovať.

(5) O udelení, poťažne zbavení komisionárskeho oprávnenia upovedomí družstvo okresné úrady, v obvode ktorých je príslušný komisionár oprávnený svoju funkciu vykonávať.

§ 5.

(1) Komisionári Družstva, uvedení v § 4, musia zložiť u Družstva kauciu, ktorej výšku určí Družstvo.

(2) Kaucie takto zložené budú slúžiť na zaokrytie prípadných strát, ktoré by mohly vzniknúť scudzením, nesprávnou manipuláciou surových koží alebo akýmkoľvek porušením ustanovení tejto vyhlášky so strany komisionárov.

(3) Kaucie zložené komisionármi môže Družstvo použiť ako prevozný kapitál; tieto kaucie budú zúročené sadzbou, ktorú určí ministerstvo hospodárstva na návrh Družstva.

§ 6.

(1) Rozdelenie vykúpených surových koží medzi závody kožiarskeho priemyslu vykoná Družstvo podľa návrhu distribučnej komisie, zriadenej pri Družstve.

(2) Po plnom zaokrytí domácej potreby prebytky surovej kože môže Družstvo na návrh distribučnej komisie a po schválení ministerstvom hospodárstva speňažiť na zahraničnom trhu.

(3) Členov distribučnej komisie menuje minister hospodárstva, a to:

a) jedného člena z radov členov Družstva,

b) dvoch členov z radov priemyslu kožiarskeho,

c) jedného člena z radov malých garbiarov.

(4) Distribučnej komisii predsedá vládny komisár Družstva (§ 8).

(5) Družstvo je povinné každý mesiac po uzávierke nábehu sostaviť výkaz podľa druhov koží a výkaz celého sortimentu. Takto sostavené výkazy predloží Družstvo distribučnej komisii a priemyslu kožiarskemu, aby zásoby surových koží mohly byť rozdelené a odpredané.

(6) Dodávacie, preberacie a platobné podmienky pri odpredaji surových koží podnikom ich spracujúcim upraví Družstvo po vypočutí distribučnej komisie.

§ 7.

(1) Výkupné ceny surových koží podľa druhu a kvality určí ministerstvo hospodárstva na návrh cenovej komisie, zriadenej pri Družstve.

(2) Členov cenovej komisie menuje minister hospodárstva, a to:

a) jedného zástupcu Zemedelskej rady pre Slovensko,

b) dvoch členov z radov dorábateľov surových koží,

c) dvoch členov z radov kožiarskeho priemyslu,

d) jedného člena z radov malých garbiarov.

(3) Cenovej komisii predsedá vládny komisár Družstva.

(4) Pri predaji vykúpených surových koží podnikom ich spracujúcim pripočíta si Družstvo k úradne stanoveným výkupným cenám 10% výkupnej ceny na úhradu útrat spojených s výkupom, ošetrením, triedením, uskladnením a distribúciou vykúpených surových koží.

§ 8.

(1) Nad činnosťou Družstva vykonáva dozor vládny komisár, menovaný ministrom hospodárstva. Jeho úlohou je najmä usmerňovať činnosť Družstva a dozerať, aby Družstvo presne plnilo povinnosti zákonnými opatreniami mu uložené.

(2) Vládny komisár má právo kontrolovať obchodnú, hospodársku, účtovnú a pokladničnú činnosť Družstva, nazerať do kníh a zápisov a žiadať potrebné vysvetlenia, ktoré mu musia byť bezodkladne dané. Ak vládny komisár zistí akékoľvek závady, môže v medziach svojej pôsobnosti žiadať nápravu od orgánov, do ktorých pôsobnosti tieto veci patria, zastaviť usnesenia a opatrenia Družstva, o ktorých je presvedčený, že odporujú riadnemu výkonu práv a povinností tohto Družstva alebo zásadám riadneho hospodárenia, s tým účinkom, že také usnesenia treba predložiť ministrovi hospodárstva a že nesmú byť vykonané skôr, kým o nich tento minister nerozhodne.

§ 9.

(1) Nakoľko by zásoby surových koží domácej produkcie nestačily kryť domácu spotrebu, môže ministerstvo hospodárstva na návrh Družstva povoliť nákup a dovoz surových koží z cudziny.

(2) Jednotlivým záujemcom môže byť povolený dovoz surových koží len so súhlasom Družstva, avšak dovozci môžu si potrebný tovar v cudzine sami vybrať, preskúmať a cenu dojednať.

§ 10.

(1) Okresné úrady sa budú v svojich obvodoch starať, aby dorábatelia alebo iní držitelia surové kože včas a riadne odviedli Družstvu, poťažne jeho komisionárom.

(2) Ak by okresný úrad prostredníctvom svojich orgánov alebo akýmkoľvek iným spôsobom zistil, že dorábatelia alebo držitelia surových koží tieto uschovávajú a neplnia povinnosti touto vyhláškou uložené, môže neodvedené surové kože zhabať v prospech štátnej pokladnice.

§ 11.

Previnenia proti predpisom tejto vyhlášky sa trestajú podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 12.

Vyhláška táto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Medrický v. r.

9.

Vládne nariadenie zo dňa 11. januára 1940

o čiastočnej zmene a doplnení branných predpisov pre inkorporované územie.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 4 zákona č. 325/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Úradne ustanovení správcovia matrík sú povinní vyhotoviť osobitne podľa obcí výpisy z matriky narodených a zomrelých osôb mužského pohlavia, narodených v rokoch 1918, 1919 a 1920 podľa vzorov v prílohe 2 a 3 branných predpisov (vl. nar. č. 141/1927 Sb. z. a n.) a tieto odovzdať príslušným notariátom do 20. februára 1940.

(2) Správcovia matrík sú tiež povinní povoliť obecným (obvodným) notárom nahliadnuť do matričných kníh v každej vojenskej záležitosti.

§ 2.

Obecní (obvodní) notári podľa predložených výpisov (§ 1) vykonajú šetrenie a pripravia soznamy podľa § 14 branných predpisov do 15. marca 1940. Okresným úradom na pokračovanie podľa § 5 branných predpisov predložia len soznamy osôb cudzej domovskej príslušnosti, a to tiež do uvedenej lehoty.

§ 3.

(1) Osoby mužského pohlavia, narodené v rokoch 1918, 1919 a 1920, sú povinné prihlásiť sa k odvodnému súpisu v dobe od 15. do 20. marca 1940 u príslušného notariátu.

(2) Neposlúchnutie predpisu v ods. 1 uvedeného sa trestá podľa ustanovení branného zákona.

§ 4.

(1) Obecní (obvodní) notári vyhotovia potrebné výkazy a práce podľa § 19 branných predpisov a predložia ich príslušnému okresnému úradu do 5. apríla 1940.

(2) Okresné úrady ohlásia do 20. apríla 1940 počet odvodom povinných podľa rokov narodenia priamo ministerstvu národnej obrany.

§ 5.

(1) Príslušníci bývalej poľskej armády, narodení v rokoch 1890 až 1917, sa prevedú do kmeňového počtu slovenskej armády. K tomu cieľu sú povinní prihlásiť sa do 20. februára 1940 k súpisu so všetkými vojenskými dokladmi na príslušných notariátoch.

(2) Podrobné predpisy k tomuto súpisu vydá ministerstvo národnej obrany.

(3) Nesplnenie povinnosti, uvedenej v druhej vete, ods. 1, trestajú ako priestupok okresné (štátne policajné) úrady peňažným trestom od 50 do 1000 Ks, ktorý sa má v prípade nedobytnosti premeniť na trest zavretia do 14 dní.

§ 6.

Toto nariadenie vykoná minister národnej obrany v dohode s ministrom vnútra.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Čatloš v. r.

10.

Vládne nariadenie zo dňa 11. januára 1940

o novej úprave obvodov súdov a o úprave súdnictva na inkorporovanom území.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 4 zákona č. 325/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Obce, ktoré ležia na území, inkorporovanom zákonom č. 325/1939, Sl. z., pričleňujú sa k obvodom okresných súdov, a to:

1. Čierne, Skalité a Svrčinovec k obvodu okresného súdu v Čadci;

2. Srnie, Podvlk, Harkabúz, Vyšná Zubrica, Nižná Zubrica, Oravka, Bukovina-Podsklie, Pekelník, Jablonka, Chyžné, Vyšná Lipnica, Nižná Lipnica, Hladovka a Suchá Hora k obvodu okresného súdu v Trstenej;

3. Nová Belá, Fridman (s osadou Falštín), Krempach, Tribš, Durštín, Čierna Hora, Jurgov, Repisko, Vyšné Lapše, Nižné Lapše, Nedeca, Kacvín, Lapšanka a Lesnica k obvodu okresného súdu v Spišskej Starej Vsi;

4. Javorina k obvodu okresného súdu v Kežmarku.

(2) Počiatok činnosti okresných súdov, uvedených v ods. 1 ohľadom obcí tamtiež uvedených, určuje sa na 1. január 1940.

§ 2.

(1) Právny poriadok, platný na území Slovenskej republiky, na zpätpripojenom území nemá účinku na právne úkony, ktoré sa staly pred 1. januárom 1940 a na práva, ktoré niekto nadobudol skôr podľa práva doteraz tam platného.

(2) Právne úkony, prejavy a skutočnosti, ktoré sa staly pred 1. januárom 1940 na zpätpripojenom území, treba posudzovať, čo do formálnych náležitostí a osobnej spôsobilosti konať, podľa predtým platného právneho poriadku. Ak nový právny poriadok má obdobné alebo výhodnejšie ustanovenia pre zaviazaného, treba posudzovať právne účinky právnych úkonov, prejavov a skutočností, aj keď vznikly pred 1. januárom 1940, podľa nového právneho poriadku, nakoľko to nejde na úkor práv tretích osôb, ináč podľa právneho poriadku, platného v tom čase, v ktorom nastaly uvedené právne účinky. Platí to najmä o spôsobilosti: zaväzovať sa a činiť opatrenia o majetku medzi živými alebo na prípad smrti.

(3) Platnosť manželstva treba posudzovať podľa zákonov platných v čase jeho uzavretia. Spory o rozluku, rozvod alebo neplatnosť manželstva, účinky manželstva a pomery z neho vyplývajúce, posudzujú sa podľa práva platného v čase, keď sa o nich rozhoduje, bez ohľadu na to, kedy bolo manželstvo uzavreté.

(4) Vo veciach poručenských a opatrovníckych sa bude konať a tieto veci budú vedené u príslušného súdu podľa nového právneho poriadku. Už ustanovení poručníci a opatrovníci musia svoju funkciu vykonávať so všetkými povinnosťami a obmedzeniami podľa nového právneho poriadku.

(5) Právne účinky závetí, dedičských zmlúv a darovaní na prípad smrti, učinených pred 1. januárom 1940, posudzujú sa podľa právneho poriadku, ktorý platil v čase ich vzniku. Ak závetca zomrel pred 1. januárom 1940 a ak nastalo dedenie podľa zákona, pri posudzovaní spôsobilosti dediť a otázky, kto má byť zákonným dedičom, rozhodné sú ustanovenia právneho poriadku, platného v čase smrti.

(6) Ak sú podľa nového právneho poriadku na uplatnenie a zachovanie práv, na podanie žaloby, odporu, opravného prostriedku alebo prejavu určené kratšie lehoty než podľa predošlého právneho poriadku, platia dlhšie lehoty, určené v predošlom právnom poriadku, ak skutočnosť pre počiatok lehoty rozhodná nastala pred 1. januárom 1940. Vydržanie a premlčanie, ktoré sa započalo skorej a pre ktoré nový právny poriadok má azda určenú kratšiu lehotu, posudzuje sa podľa predošlého právneho poriadku. V prípadoch, v ktorých podľa predošlého právneho poriadku premlčanie alebo vydržanie nemalo miesta alebo malo nastať až po dlhšom čase, možno síce vydržanie alebo premlčanie uplatňovať podľa nového právneho poriadku, treba však v prvom prípade vydržaciu alebo premlčaciu lehotu vôbec — a v druhom prípade kratšiu vydržaciu alebo premlčaciu lehotu počítať podľa nového právneho poriadku iba od času jeho účinnosti na zpätpripojenom území.

§ 3.

(1) V sporných veciach, ktoré boly započaté a neboly ukončené pred účinnosťou nového právneho poriadku na území inkorporovanom, pokračuje sa u príslušných slovenských súdov, ktorým spisy budú odstúpené, podľa občianskeho súdneho poriadku, platného na území Slovenskej republiky.

(2) Účinky podania žaloby podľa práva predtým platného na inkorporovanom území sa ponechávajú v platnosti a čas podania je rozhodný tiež podľa nového právneho poriadku. Účinky podania žaloby a opravného prostriedku sa ponechávajú v platnosti i na prípad, že podanie vo vzťahu k inkorporovanému územiu bolo podané po 2. septembri 1939, avšak pred účinnosťou tohto nariadenia, na niektorý slovenský súd.

(3) Pre opravné prostriedky proti rozhodnutiam civilných súdov vo veciach občianskych (rozsudkom, usneseniam), ktoré boly doručené alebo vyhlásené pred 1. januárom 1940, počíta sa lehota podľa ustanovení, platných pred účinnosťou nového právneho poriadku; ináč podľa nového právneho poriadku s výnimkami v tomto nariadení uvedenými.

(4) Ak o opravných prostriedkoch, ktoré už boly podané, nebolo doteraz právoplatne rozhodnuté, alebo ak po inkorporácii územia bolo rozhodnuté súdmi predtým príslušnými, hoci príslušný je tunajší

súd, treba predložiť spisy na rozhodnutie teraz príslušnému súdu. Takéto opravné prostriedky posudzujú sa podľa práva platného pred zavedením nového právneho poriadku, okrem územia zabraného v roku 1938, ohľadom ktorého sa opravné prostriedky, ak dosiaľ vybavené neboly, vybavia podľa práva platného na území Slovenskej republiky. Pokračovanie o opravných prostriedkoch koná sa podľa práva platného na území Slovenskej republiky. Toto pokračovanie o opravnom prostriedku sa vykoná ako o prípustnom opravnom prostriedku, i keď by bol podľa slovenského právneho poriadku vylúčený, ak bol podľa predošlého právneho poriadku prípustný.

§ 4.

(1) Rozsudky a iné rozhodnutia doteraz príslušnými súdmi vydané, ktoré nadobudly právoplatnosť pred účinnosťou tohto nariadenia alebo po tom, preto, že nebol použitý opravný prostriedok alebo opravný prostriedok bol zpätvzatý, nakoľko majú byť vykonané na inkorporovanom území, sú exekučnými titulmi podľa § 1 exekučného zákona (zák. čl. LX/1881). Ak na povolenie exekúcie nie je príslušný iný tuzemský súd, povolí ju súd, ktorý má exekúciu vykonať.

(2) Pokračovania nesporné (pozostalostné, zbavenie svojprávnosti a pod.) vykoná príslušný súd podľa nového právneho poriadku, i keď toto pokračovanie bolo zavedené podľa predošlého práva.

(3) Verejné knihy (pozemková kniha, banská kniha, železničná kniha, firemný register a pod.), týkajúce sa zpätopripojených území, budú dané do verejného užívania po uskutočnení spisovej rozluky vo vzťahu s bývalým Poľskom.

§ 5.

(1) Do doby premlčacej alebo do lehôt, určených na uplatnenie alebo na zachovanie práv, nepočíta sa doba, v ktorej prestala pôsobnosť príslušných poľských súdov v dôsledku vojenských operácií (2. september 1939) až do počiatku činnosti slovenských súdov ohľadom území zpätpripojených.

(2) V civilných veciach sporných a nesporných, týkajúcich sa územia, zabraného bývalou republikou Poľskou v roku 1938, ktoré došly ešte na slovenské súdy a neboly poľským súdom odstúpené, lehoty, v ktorých maly byť uplatnené určité právne úkony, ak nevypršaly pred dňom zabrania tohto územia Poľskom, počínajú sa znova dňom opätnej činnosti slovenských súdov na tomto území.

§ 6.

Ustanovení trestného zákona (zák. čl. V/1878), trestného zákona o priestupkoch (zák. čl. XL/1879) a všetkých vedľajších a doplňujúcich trestných zákonných ustanovení môže sa použiť taktiež pri stopovaniach už zavedených a všetkých trestných činoch, spáchaných pred účinnosťou tohto nariadenia natoľko, nakoľko podľa nových zákonných ustanovení nie sú prísnejšie posudzované, ako podľa práva, ktoré predtým platilo na inkorporovanom území.

§ 7.

(1) Právoplatným trestným rozsudkom (príkazom), ktoré vydaly poľské súdy proti občanom príslušným do niektorej obce na inkorporovanom území, priznáva sa vykonateľnosť, ak je trestný aj podľa nového právneho poriadku.

(2) Trestné rozsudky (príkazy) sa vykonajú podľa nového právneho poriadku.

(3) Vymerané tresty (hlavné, vedľajšie aj náhradné) budú vykonané v druhu podľa nového právneho poriadku, a to podľa týchto zásad:

1. Trest „wiezenia" podľa art. 37b) kodexu kárneho z r. 1932, ak bol uložený pre zločin, rovná sa trestnici, ak patričná skutková podstata zločinu trestá sa aj podľa slovenských zákonov trestnicou; žaláru sa rovná, ak skutková podstata zločinu trestá sa podľa slovenských trestných zákonov žalárom.

2. Ak tento bol uložený pre prečin, rovná sa väzeniu.

3. Trest „aresztu" podľa art. 37 c) cit. kodexu, ak bol uložený pre prečin, je totiž dlhší než trojmesačný, rovná sa väzeniu.

4. Ak tento bol uložený pre priestupok, je totiž kratší než trojmesačný, rovná sa zavretiu podľa § 15 tr. z. priest.

§ 8.

(1) Náhradný trest na slobode miesto uloženého peňažného trestu má sa vymerať, ak bol trestom vedľajším, v tom druhu, akého je hlavný trest. Ak tento

bol trestom hlavným, u prečinov trestom väzenia, u priestupkov zatvorením.

(2) Ak v trestnom rozsudku (príkaze) nebol určený náhradný trest na slobode a peňažitý trest je nedobytný, určí ho súd, ktorý nastupuje namiesto súdu, ktorý trestný rozsudok (príkaz) vyniesol.

(3) Uložený vedľajší trest, ak tento, prípadne obdobný vedľajší trest nový právny poriadok nepozná, nebude vykonaný.

§ 9.

Trestné stíhanie činov spáchaných pred 1. januárom 1940 a trest pred týmto dňom právoplatne uložený sa premlčujú v lehotách podľa nového právneho poriadku, ak podľa predošlého neboly určené kratšie premlčacie lehoty.

§ 10.

(1) V trestnom pokračovaní, ktoré v deň účinnosti tohto nariadenia nie je skončené, pokračuje sa podľa nového trestného poriadku. Započaté hlavné pojednávania budú prevedené znovu.

(2) Podané opravné prostriedky treba vybaviť podľa nového trestného poriadku, a len ak by nebolo možné týchto ustanovení použiť, podľa predtým platného trestného poriadku.

(3) Ohľadom lehôt k opravným prostriedkom proti súdnym rozhodnutiam, ktoré sa dosiaľ nestaly právoplatnými, platia ustanovenia predošlého trestného poriadku.

(4) Taktiež dôvody opravných prostriedkov posudzujú sa podľa predošlého trestného poriadku.

§ 11.

(1) Ustanovení §§ 6 až 10 treba obdobne použiť aj pokiaľ ide o vojenské trestné súdnictvo.

(2) Toto nariadenie nevzťahuje sa na dôchodkové trestné súdnictvo.

§ 12.

Nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho minister pravosúdia po dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružínský v. r. **Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vládneho nariadenia č. 14/1939 a č. 109/1939 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok činí v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskoršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých čiastok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané čiastky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Nové vydané a doteraz vyšlé čiastky predávajú sa i v knihkupectvách.

Zakúpené čiastky sa nevymieňajú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboly v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne č. 852 (Administrácia Slovenského zákonníka, Bratislava). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRÁCII
SLOVENSKÉHO ZÁKONNÍKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 4. Vydaná dňa 27. januára 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (11.—19.) 11. Zákon o vyhlasovaní právnych predpisov a o úradných časopisoch (publikačná norma). — 12. Vyhláška predsedu vlády o úradných časopisoch. — 13. Vládne nariadenie o úradných tituloch štátnych zamestnancov zahraničnej služby I. a II. služobnej triedy. — 14. Zákon o úprave obchodu s filmami. — 15. Zákon o zriadení a pôsobnosti banských úradov. — 16. Vládne nariadenie, ktorým sa určuje počet, obvody a sídla obvodných banských úradov. — 17. Vyhláška ministra pravosúdia o dni počiatku činnosti okresného súdu v Humennom pre zpätpripojený obvod okresného súdu v Snine. — 18. Vyhláška ministra financií, ktorou sa určuje počiatok účinnosti § 24 vládneho nariadenia o Slovenskej národnej banke. — 19. Vyhláška ministra financií o povolení prameho platenia kvitančných a smluvných poplatkov podľa zák. čl. XIV/1901 pre župné úrady.

11.

Zákon zo dňa 18. januára 1940

o vyhlasovaní právnych predpisov a o úradných časopisoch (publikačná norma).

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.

Vyhlasovanie právnych predpisov.

§ 1.

V sbierke „Slovenský zákonník" sa majú vyhlasovať:

1. zákony Slovenskej republiky,
2. medzinárodné smluvy, ak vyžadujú súhlas snemu [písm. h), § 24 Ústavy], alebo ak sa vláda usnesie na ich vyhlásení,
3. usnesenie snemu o štátnych záverečných účtoch [písm. d), § 24 Ústavy],
4. neodkladné opatrenia výboru snemu podľa § 30 Ústavy,
5. nariadenia s mocou zákona (ods. 1, § 44 Ústavy),
6. usnesenia snemu o nesúhlase s nariadením s mocou zákona (ods. 3, § 44 Ústavy),
7. vykonávacie nariadenia vlády (§ 43 Ústavy) a jej vyhlášky, ak ich v Slovenskom zákonníku vyhlásiť predpisuje zákon alebo vládne nariadenie,
8. nariadenia a vyhlášky ministrov, ministerstiev a iných úradov a orgánov Slovenskej republiky pod podmienkou, uvedenou pod bodom 7,
9. usnesenia ústavného senátu o neplatnosti zákona alebo nariadenia s mocou zákona (ods. 1, § 98 Ústavy),
10. všetky iné vyhlášky (opatrenia), ktoré v Slovenskom zákonníku vyhlásiť prikazovaly alebo prikazujú právne predpisy, vyhlasované v Slovenskom zákonníku alebo v sbierkach ním nahradených (§ 8),
11. vyhlášky o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vydávaní Slovenského zákonníka.

§ 2.

(1) Slovenský zákonník sa vydáva v slovenčine.

(2) O preklade Slovenského zákonníka do jazyka národnostných skupín môže sa usniesť vláda. Autentickým je znenie slovenské.

§ 3.

Čiastky Slovenského zákonníka sa vydávajú podľa potreby. Čiastky vydané v jednom kalendárnom roku sa číslujú jedným radom čísiel; druhým radom sa číslujú právne predpisy (§ 1).

§ 4.

(1) Deň vydania príslušnej čiastky, označený v záhlaví, je dňom vyhlásenia právnych predpisov v nej uverejnených.

(2) Uverejnenie právnych predpisov v § 1 uvedených iným spôsobom, ako v Slovenskom zákonníku, nenahradzuje vyhlásenie, predpísané týmto zákonom.

(3) Právne predpisy, uvedené v § 1

platia 15. dňom po ich vyhlásení, ak samy alebo iné právne predpisy neurčujú inak.

§ 5.

(1) Tlačové chyby v texte Slovenského zákonníka, ako aj iné nesprávnosti v jeho úprave (číslovanie jednotlivých vyhlásení, čiastok a strán, deň vyhlásenia a pod.), opravuje v Slovenskom zákonníku vyhláškou predseda vlády.

(2) Vyhlásenie opravy má účinok, ako by text bol býval už pôvodne vyhlásený správne.

§ 6.

Slovenský zákonník rediguje a vydáva úrad predsedu vlády.

§ 7.

(1) Predseda vlády vydáva podrobnejšie úpravy o dodávaní Slovenského zákonníka štátnym a verejným úradom, ústavom, podnikom, zariadeniam a orgánom a o podmienkach jeho odberania.

(2) Všetky obce sú povinné obstarať si aspoň jeden výtlačok Slovenského zákonníka. Chudobným obciam možno Slovenský zákonník na návrh župného úradu dodávať zdarma. Slovenský zákonník umiestí sa na obecnom úrade alebo v obecných knižniciach, kde musí byť počas úradných (čitárenských) hodín prístupný každému.

§ 8.

Tam, kde doterajšie právne predpisy, pokiaľ ide o ich vyhlasovanie, hovoria o iných zbierkach, nastupuje namiesto nich v rámci § 1 Slovenský zákonník.

Diel druhý.

Úradné časopisy.

§ 9.

(1) Ak podľa § 1 neuverejňujú sa v Slovenskom zákonníku, treba uverejňovať v časopise „Úradné noviny" oznamy, vyhlášky, obežníky, opatrenia, rozhodnutia, usnesenia, príkazy, zákazy a pod. (v ďalšom texte „vyhlášky") prezidenta republiky, predsedníctva snemu, štátnej rady, úradu predsedu vlády, ministerstiev, štátnych úradov, podnikov, ústavov a tiež verejnoprávnych korporácií, Slovenskej národnej banky a Poštovej sporiteľne,

a) ak ich v úradnom časopise uverejniť je nariadené, alebo

b) ak ich treba uviesť vo všeobecnú známosť v úradnom časopise.

(2) Výnimku zpod ustanovenia ods. 1 tvoria §§ 11, 13 a 17.

§ 10.

(1) Vyhlášky v Úradných novinách (§ 9, ods. 1) treba soskupiť podľa odborov.

(2) Ustanovenia §§ 3 a 6 platia aj pre Úradné noviny.

§ 11.

(1) Všetky vyhlášky súdov, justičných úradov, ministerstva pravosúdia a ústavov jemu podriadených, ktoré treba uverejniť na základe zákonov, vládnych nariadení, prípadne iných platných právnych predpisov a zvyklostí a ktoré sa uverejňovaly v Úradnom liste republiky Česko-Slovenskej, v Ústrednom oznamovateli ministerstva spravedlnosti v Prahe a v Úradných novinách, majú sa uverejňovať v „Súdnom ústrednom oznamovateli", ktorý vydáva ministerstvo pravosúdia.

(2) V Súdnom ústrednom oznamovateli sa uverejňujú aj oznamy združení, ktoré sa majú podľa úradne schválených stanov alebo platných právnych predpisov uverejniť v úradnom časopise.

§ 12.

(1) Všade tam, kde podľa platných zákonných ustanovení sa doteraz vyžadovalo, aby sa súdna vyhláška uverejnila aj v inom časopise na útraty súdu, stačí, keď sa uverejní v Súdnom ústrednom oznamovateli.

(2) Stranám sa ponecháva na vôľu v takýchto prípadoch uverejniť súdnu vyhlášku aj v inom časopise (v dennej alebo týždennej tlači), ale na vlastné útraty.

§ 13.

Železničné tarify, tarifné sľavy, zmeny a doplnky tarif majú sa uverejňovať vo „Vestníku pre Slovenské železnice a plavbu".

§ 14.

Vyhlášky v Úradných novinách a v Súdnom ústrednom oznamovateli sa uverejňujú v slovenčine, prípadne aj v jazyku národnostnej skupiny v rámci platných predpisov.

§ 15.

(1) Z kancelárie prezidenta republiky, predsedníctva snemu alebo štátnej rady dodané osnovy uverejnia sa bez zmeny; inak úrad predsedu vlády je oprávnený redakcii Úradných novín zaslané osnovy opraviť, skrátiť, doplniť alebo pozmeniť a ak ide o osnovy podľa písm. b), ods. 1, § 9, môže ich uverejnenie aj odmietnuť.

(2) Ak úrad predsedu vlády hodlá pozmeniť dodanú osnovu alebo jej uverejnenie odmietnuť, má dať možnosť jej dodateľovi, aby sa o tom vyslovil.

§ 16.

(1) Poplatky za uverejnenie v Úradných novinách určí predseda vlády a poplatky za uverejnenie v Súdnom ústrednom oznamovateli určí minister pravosúdia v dohode s ministrom financií vyhláškou v nich.

(2) Za vyhlášky, týkajúce sa osôb, ktorým sa priznáva právo chudoby podľa zákonných ustanovení, sa poplatok odpíše, ak sa stal nedobytným alebo ak možno dôvodne sa domnievať, že je nedobytný.

§ 17.

Vláda môže sa usniesť na vydávaní osobitného úradného časopisu pre vyhlášky niektorého oboru štátnej správy, ak to uzná za potrebné. Toto usnesenie vyhlási predseda vlády v Slovenskom zákonníku.

Diel tretí.

Spoločné ustanovenia.

§ 18.

Zásielky Slovenského zákonníka napospol a zásielky úradných časopisov štátnym úradom, ústavom, podnikom, ustanovizniam a orgánom sú oslobodené od poštovného.

§ 19.

(1) Výkazy predplatného na Slovenský zákonník a Úradné noviny a výkazy poplatkov za uverejnenia v Úradných novinách, ktoré úrad predsedu vlády doplnil doložkou vykonateľnosti, sú titulmi administratívnej exekúcie (vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n.). To platí aj o výkazoch predplatného na „Vestník pre Slovenské železnice a plavbu", pri ktorých však vykonateľnosť potvrdzuje ministerstvo dopravy a verejných prác.

(2) Predplatné a poplatky za uverejnenie v Súdnom ústrednom oznamovateli vymáhajú súdy (čl. VII. zákona č. 23/1928 Sb. z. a n.).

§ 20.

(1) Všetky právne predpisy, odporujúce ustanoveniam tohto zákona, sa zrušujú; sú to najmä nariadenie vlády č. 397/1919, č. 4/1920 a vládne nariadenie č. 392/1938 Sb. z. a n., vládne nariadenie č. 14/1939 a č. 109/1939 Sl. z. a nariadenie vlády Slovenskej krajiny č. 69/1939 Úr. nov.

(2) Pozmeňuje sa ustanovenie § 8 zákona č. 143/1930 a vládne nariadenie č. 216/1938 Sb. z. a n.

§ 21.

Spôsob vyhlásenia právnych predpisov orgánov Slovenskej krajiny v Úradných novinách v čase od 6. októbra 1938 do 14. marca 1939 je platný, i keď podľa povahy veci alebo právneho predpisu mały byť vyhlásené v iných zbierkach.

§ 22.

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 1940; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

12.

Vyhláška predsedu vlády zo dňa 27. januára 1940

o úradných časopisoch.

Podľa § 17 zákona č. 11/1940 Sl. z. vyhlasujem, že osobitné úradné časopisy budú sa vydávať v týchto oboroch štátnej správy:

1. v obore ministerstva vnútra — „Vestník verejnej správy vnútornej";

2. v obore ministerstva školstva a národnej osvety — „Zvesti ministerstva školstva a národnej osvety";

3. v obore ministerstva pravosúdia — „Vestník ministerstva pravosúdia";

4. v obore ministerstva národnej obrany — „Vestník ministerstva národnej obrany".

Dr. Tuka v. r.

13.

Vládne nariadenie zo dňa 17. januára 1940

o úradných tituloch štátnych zamestnancov zahraničnej služby I. a II. služobnej triedy.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 21 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Štátnym zamestnancom v zahraničnej službe prislúchajú úradné tituly podľa služobných tried a platových stupníc, do ktorých sú menovaní, a to podľa §§ 2 a 3 tohto nariadenia.

§ 2.

(1) Úradník, zaradený do služobnej triedy Ib., a to pokiaľ vykonáva službu v ministerstve zahraničných vecí alebo u niektorej slovenskej diplomatickej misie, má titul:

„sekčný šéf", keď je v 1. platovej stupnici,

„ministerský radca", keď je v 2. platovej stupnici,

„legačný radca I. triedy", keď je v 3. platovej stupnici,

„legačný radca II. triedy", keď je v 4. platovej stupnici,

„legačný tajomník I. triedy", keď je v 5. platovej stupnici,

„legačný tajomník II. triedy", keď je v 6. platovej stupnici,

„legačný atašé", keď je čakateľom.

(2) Titul „mimoriadny vyslanec a splnomocnený minister" prináleží len tomu, koho prezident republiky poveril v smysle ods. 1, § 38 zákona č. 185/1939 Sl. z. funkciou vyslanca.

(3) Úradníkom 1. až 3. platovej stupnice, ktorí mali v zahraničí titul „mimoriadny vyslanec a splnomocnený minister", zachováva sa titul „vyslanec", aj keď sú pridelení zpäť do ministerstva zahraničných vecí.

(4) Ak je legačný atašé jediným konceptným úradníkom vyslanectva okrem prednostu diplomatickej misie, prislúcha mu titul:

„legačný tajomník".

(5) Úradník, zaradený do služobnej triedy II., pokiaľ vykonáva službu u niektorej diplomatickej misie, má titul:

„archívny riaditeľ", keď je v 3. alebo 4. platovej stupnici,

„archívny tajomník I. triedy", keď je v 5. alebo 6. platovej stupnici,

„archívny tajomník II. triedy", keď je v 7. platovej stupnici,

„archívny praktikant", keď je čakateľom.

§ 3.

(1) Úradník, ktorý vykonáva službu u niektorého slovenského konzulárneho úradu a je v služobnej triede Ib., má titul:

„generálny konzul", keď je v 2. alebo 3. platovej stupnici,

„konzul", keď je v 4. platovej stupnici,
„vicekonzul", keď je v 5. platovej stupnici,
„konzulárny atašé", keď je v 6. platovej stupnici, alebo keď je čakateľom.

(2) Úradník, ktorý vykonáva službu u niektorého slovenského konzulárneho úradu a je v služobnej triede II., má titul:
„konzulárny riaditeľ", keď je v 3. alebo 4. platovej stupnici,
„konzulárny tajomník I. triedy", keď je v 5. alebo 6. platovej stupnici,
„konzulárny tajomník II. triedy", keď je v 7. platovej stupnici,
„konzulárny praktikant", keď je čakateľom.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister zahraničných vecí.

Dr. Tuka v. r
Dr. Ďurčanský v. r.

14.

Zákon zo dňa 18. januára 1940

o úprave obchodu s filmami.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) O domácu filmovú výrobu, o zveľadenie kinematografie, o dovoz, vývoz a o obchod s filmami na území Slovenskej republiky sa stará spoločnosť, ktorú určí minister hospodárstva vyhláškou v Úradných novinách.

(2) Ak spoločnosť nevykonáva svoje úlohy uspokojive, môže jej minister hospodárstva poverenie podľa ods. 1 odobrať a určiť spoločnosť inú.

§ 2.

(1) Spoločnosť má tieto výhradné práva:

1. predaj a požičiavanie osvetlených filmov kinematografických na území Slovenskej republiky,

2. nadobúdanie provozovacích práv kinematografických filmov pre územie Slovenskej republiky,

3. dovoz a vývoz osvetlených filmov kinematografických, a to negatívov i pozitívov (kopií) s príslušenstvom.

(2) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na úzke filmy.

§ 3.

Oprávnenia, ktoré odporujú ustanoveniam tohto zákona, sa zrušujú bez nárokov ich majiteľov na náhradu škody.

§ 4.

(1) V záujme zaistenia kultúrnej úrovne filmového trhu zriadi sa pri ministerstve školstva a národnej osvety kultúrna komisia. Jej členov menuje minister školstva a národnej osvety po dohode s ministrom hospodárstva.

(2) Spoločnosť je povinná dodať na premietanie ročne určité množstvo kultúrnych filmov. Počet a výber týchto filmov určí komisia, uvedená v ods. 1.

§ 5.

(1) Priestupku podľa tohto zákona sa dopustí, kto poruší práva spoločnosti uvedené v § 2.

(2) Priestupky trescú, ak nejde o čin prísnejšie trestný, okresné úrady (štátne policajné úrady) peňažným trestom do Ks 10.000, ktorý možno premeniť v prípade nedobytnosti na náhradný trest zavretia do 14 dní.

§ 6.

Ustanovenia § 5 nariadenia vlády Slovenskej krajiny č. 89/1938 Ú. n. sa zrušujú.

§ 7.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Medrický v. r.

15.

Zákon
zo dňa 18. januára 1940

o zriadení a pôsobnosti banských úradov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Vrchnostenskú právomoc, upravenú banskými zákonmi, ako aj národohospodársku starostlivosť v banských veciach vykonávajú:

1. obvodné banské úrady,

2. ministerstvo dopravy a verejných prác (ďalej označené ako ministerstvo).

(2) Počet, sídla a obvody obvodných banských úradov určia sa vládnym nariadením.

§ 2.

(1) Ministerstvu prislúcha:

1. rozhodovať s konečnou platnosťou o opravných prostriedkoch, podaných proti rozhodnutiam a opatreniam obvodných banských úradov, ak je opravný prostriedok prípustný,

2. vykonávať dozor a disciplinárnu právomoc nad obvodnými banskými úradmi a ich zamestnancami, inšpekčné právo nad banskými závodmi (§ 220 a nasl. obec. ban. zák.),

3. vo veciach banskej policie [§ 221 lit. c) obec. ban. zák.] vydávať nariadenia pre územie, ktoré presahuje obvod obvodného banského úradu,

4. povoľovať zriadenie banských revírov (§ 11 obec. ban. zák., § 16 odd. VII. hlava I. dočas. súdnych pravidiel z roku 1861), schvaľovať revírne štatúty (§ 43 obec. ban. zák.), stanovy banských revírov a vykonávať dozor nad nimi,

5. vykonávať pôsobnosť banského hejtmanstva podľa zákona č. 169/1927 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 29/1931 Sb. z. a n. o banských mapách,

6. povoľovať prácu po čase podľa § 6, bod 2 zákona č. 91/1918 Sb. z. a n.,

7. vyberať a vymáhať banské dávky podľa §§ 1 a 5 zákona č. 206/1932 Sb. z. a n. o banských dávkach z kutísk a mier,

8. vykonávať pôsobnosť banského hejtmanstva vo veciach banskej štatistiky a uhoľného hospodárstva,

9. vykonávať pôsobnosť banského kapitanátu (hejtmanstva) podľa § 2, ods. 3 vládneho nariadenia č. 142/1939 Sl. z. o rozpustení závodných výborov, závodných rád a revírnej rady a o menovaní nových.

10. Okrem toho ministerstvo rozhoduje vo všetkých veciach banských, ktoré sú zákonnými predpismi výslovne jemu prikázané.

(2) Minister dopravy a verejných prác vykonáva osobitné úkony banskej správy vo veciach, ktoré sú jeho pôsobnosti zákonnými predpismi prikázané.

§ 3.

(1) Obvodné banské úrady sú v obvodoch svojej pôsobnosti prvostupňovými úradmi vo všetkých veciach banskej správy, ktoré nie sú týmto alebo iným zákonným predpisom vyhradené ministrovi dopravy a verejných prác alebo ministerstvu prípadne iným úradom.

(2) Na nariadenie ministerstva vykonávajú potrebné vyšetrovania a prípravy rozhodnutí aj vo veciach ministerstvu prislúchajúcich, vykonávajú jeho bansko-úradné rozhodnutia a opatrenia a doručujú jeho výmery.

(3) Vo veciach, ktoré patria do pôsobnosti iných úradov, vykonávajú obvodné banské úrady na ich požiadanie potrebné vyšetrovania, prípravy a rozhodnutia, o čom vo veciach dôležitejších, ktoré podliehať môžu rozhodovaniu druhých stolíc týchto úradov, upovedomia ministerstvo vopred.

§ 4.

(1) Úradné pokračovanie, ktoré presahuje obvod obvodného banského úradu, vykoná ten obvodný banský úrad, ktorý

bol na to ministerstvom poverený. Nad banskými ustanovizňami, ktorých pôsobnosť sa vzťahuje na celé štátne územie, alebo na územie väčšie ako je obvod obvodného banského úradu, rozhodovaciu, schvaľovaciu a dozorčiu právomoc v prvej stolici vykonáva obvodný banský úrad, príslušný podľa sídla týchto ustanovizní, ak tento zákon neurčuje inak.

(2) Spornú príslušnosť medzi obvodnými banskými úradmi rozhodne ministerstvo s konečnou platnosťou.

(3) Pod okresmi, spomenutými v §§ 148, 150 a 188 obec. ban. zák., treba rozumieť celé územie Slovenskej republiky.

§ 5.

Podania, prislúchajúce do pôsobnosti obvodného banského úradu, treba podávať vždy jemu. Iné podania možno podávať obvodnému banskému úradu alebo ministerstvu, ak len iné neprikazuje výslovne zákonný predpis alebo zvláštne úradné nariadenie.

§ 6.

(1) Všetky podania možno podávať banským úradom písomne a ak správne predpisy inak neustanovujú, i telegraficky alebo ústne. Telegrafické podanie musí písomným a podľa zákona vyhotoveným podaním ešte v ten deň byť doplnené a na pošte odovzdané; ináč považuje sa za neučinené. O ústnych podaniach treba napísať úradný zápis, ktorý musí strana podpísať.

Žiadosti o banské údely a koncesie možno však podať len písomne, a to obvodnému banskému úradu. Podania ministerstvu treba podávať vždy písomne.

(2) Pri ohláškach výhradných kutísk a pri žiadostiach o banské údely alebo o koncesie vydá sa stránke na požiadanie hneď potvrdenie o tom, kedy sa podanie stalo.

(3) O náležitostiach podania a o pokračovaní pred banskými úradmi platia v smysle § 2 obec. ban. zák. subsidiárne predpisy o administratívnom pokračovaní vo verejnej vnútornej správe.

§ 7.

(1) Menom obvodného banského úradu vystupuje, rozhoduje a nariaďuje prednosta úradu alebo jeho zástupca.

(2) Menom ministerstva vystupuje, rozhoduje a nariaďuje minister alebo ním určený úradník.

(3) O odvolaniach v banských veciach sporných medzi stranami, ak neprislúchajú súdom, rozhoduje minister na návrh stáleho trojčlenného sboru, utvoreného z odborných banských úradníkov ministerstva.

(4) Ak by sa sbor nedal takto z akéhokoľvek dôvodu sostaviť, doplní sa prednostom alebo zástupcom prednostu obvodného banského úradu, ktorého určí minister. Ak by ani potom nebol sbor schopný sa usnášať, rozhodne minister bez návrhu (ods. 3).

§ 8.

Banským úradníkom, ktorí skončili predpísané štúdiá právnické a banské, počíta sa čas banských štúdií pri ich penzionovaní za čas služby, ale len potiaľ, kým sa srovnáva s časom, určeným vyučovacím plánom, a ak nebol už ináč zhodnotený.

§ 9.

(1) Dňom účinnosti tohto zákona strácajú platnosť zákon č. 57/1928 Sb. z. a n., zákon č. 178/1934 Sb. z. a n. a vládne nariadenie č. 222/1934 Sb. z. a n., ako aj všetky zákonné predpisy, ktoré ustanoveniam tohto zákona odporujú. O umiestenie robotníckych banských inšpekčných asistentov, ktorých funkcia zanikne súčasne, postará sa minister dopravy a verejných prác.

(2) Týmto dňom menia sa revírne banské úrady na obvodné banské úrady, na ktoré prechádza agenda banského hejtmanstva okrem vecí, ktoré patria podľa ustanovenia § 3 tohto zákona do pôsobnosti ministerstva.

(3) Všade, kde sa hovorí v zákonných či banských predpisoch o „banskom hejtmanstve (banskom kapitanáte)" a „revír-

nom banskom úrade", treba pod týmto označením rozumieť banský úrad, vecne a miestne príslušný podľa ustanovení tohto zákona.

(4) Nerozhodnuté veci, pre riešenie ktorých úrad doteraz príslušný zanikol, vybavia sa podľa ustanovení tohto zákona, čo platí najmä o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a opatreniam, podaným pred dňom účinnosti tohto zákona.

(5) Predpisy o úradovaní na banských úradoch, o účtovnej službe atď., vydá minister dopravy a verejných prác.

§ 10.

Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Stano v. r.

16.
Vládne nariadenie zo dňa 26. januára 1940,

ktorým sa určuje počet, obvody a sídla obvodných banských úradov.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 2, § 1 zákona č. 15/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Pre štátne územie sa zriaďujú dva obvodné banské úrady, ktorých sídla a obvody určujú sa takto:

1. Obvodný banský úrad so sídlom v Banskej Bystrici; jeho obvod tvoria župy Bratislavská, Nitrianska, Trenčianska, Pohronská a zo župy Tatranskej okresy Turčiansky Svätý Martin, Dolný Kubín, Trstená a Námestovo;

2. Obvodný banský úrad so sídlom v Spišskej Novej Vsi; jeho obvod tvoria župa Šarišsko-Zemplínska a zo župy Tatranskej okresy Ružomberok, Liptovský Svätý Mikuláš, Poprad, Kežmarok, Spišská Stará Ves, Stará Ľubovňa, Spišská Nová Ves, Levoča a Gelnica.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tuka v. r.,
Stano v. r.

17.
Vyhláška ministra pravosúdia zo dňa 15. januára 1940

o dni počiatku činnosti okresného súdu v Humennom pre zpätpripojený obvod okresného súdu v Snine.

Podľa § 2 zákona č. 338/1939 Sl. z. vyhlasujem za deň počiatku činnosti okresného súdu v Humennom pre zpätpripojený obvod zrušeného okresného súdu v Snine deň 20. januára 1940.

Dr. Fritz v. r.

18.
Vyhláška ministra financií zo dňa 19. januára 1940,

ktorou sa určuje počiatok účinnosti § 24 vládneho nariadenia o Slovenskej národnej banke.

Podľa ustanovenia § 36 vládneho nariadenia č. 44/1939 Sl. z. nariaďujem toto:

Ustanovenie § 24 vládneho nariadenia č. 44/1939 Sl. z. nadobúda účinnosť dňom 23. januára 1940.

Dr. Pružinský v. r.

19.
Vyhláška ministra financií zo dňa 18. januára 1940

o povolení priameho platenia kvitančných a smluvných poplatkov podľa zák. čl. XIV/1901 pre župné úrady.

Podľa § 1 zák. čl. XIV/1901 nariaďujem, aby župné úrady v Bratislave, v Banskej Bystrici, v Nitre, v Prešove, v Ružomberku a v Trenčíne, zriadené zákonom č. 190/1939 Sl. z., pri úhradách peňažných súm zo župných samosprávnych prostriedkov a z prostriedkov vicinálnych ciest a fondov spravovaných župným výborom — konaných šekovým alebo clearingovým pokračovaním Poštovej sporiteľne alebo žirovým pokračovaním Slovenskej národnej banky — strážali, počnúc dňom 1. februára 1940, z pohľadávok oprávnených osôb všetky kvitančné poplatky a smluvný poplatok podľa § 71 zák. čl. XI/1918 v úprave § 1 vládneho nariadenia č. 403/1920 Sb. z. a n. a odviedly ich miestne príslušnému bernému úradu.

Dr. Pružinský v r.

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 5. Vydaná 31. januára 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (20.—21.) 20. Branný zákon Slovenskej republiky. — 21. Vyhláška ministerstva národnej obrany o nástupnom termíne do prezenčnej pracovnej služby.

20.

Branný zákon Slovenskej republiky zo dňa 18. januára 1940

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

Služba v brannej moci je čestnou službou národu.

§ 2.

(1) Branná moc Slovenskej republiky je povolaná obrániť celistvosť štátu a slobodu národa, zaistiť vnútorný poriadok a bezpečnosť, zvýšiť pracovnú pohotovosť i výkonnosť národa a pestovať ducha národnej pospolitosti. Branná moc môže sa použiť i na pomocné služby pri pohromách ohrožujúcich život a majetok.

(2) Branná moc pozostáva:

a) z vojenských útvarov, ustanovizní a organizácií,

b) z pracovných útvarov, ustanovizní a organizácií.

(3) Obe zložky brannej moci sú vojensky organizované a sú pod vojenským velením.

(4) Všetky osoby, zaradené do brannej moci, podliehajú vojenskej disciplinárnej a súdnej právomoci.

§ 3.

Branná povinnosť.

(1) Branná povinnosť je všeobecná, plnia ju osobne všetci občania mužského pohlavia Slovenskej republiky, aj tí, ktorí trvale bývajú na jej území, ak sa nemôžu preukázať iným štátnym občianstvom. Výnimky určuje tento zákon.

(2) Branná povinnosť obsahuje povinnosť odvodnú a služobnú.

Do služobnej povinnosti patrí:

a) konať prezenčnú vojenskú službu a vojenskú službu v zálohe;

b) konať prezenčnú pracovnú službu a pracovnú službu v zálohe;

c) konať dobrovoľnú vojenskú službu;

d) povinnosť vojenských osôb z povolania a vo výslužbe konať činnú službu,

a to v mieri i za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie i za vojny.

(3) Občania, odvedení do vojenskej služby, konajú vojenskú službu; občania, odvedení do pracovnej služby, konajú pracovnú službu.

(4) Osoba, zaradená do brannej moci na vojenskú službu, volá sa „branec vojenskej služby", osoba do pracovnej služby zaradená volá sa „branec pracovnej služby".

(5) Branci vojenskej služby konajú prezenčnú službu vo vojenských útvaroch; branci pracovnej služby konajú prezenčnú službu v pracovných útvaroch.

(6) Služobné povinnosti a práva vojenských osôb v prezenčnej službe, vo vojenských alebo v pracovných útvaroch, upravujú osobitné predpisy.

(7) Branná povinnosť sa začína počiatkom roku, v ktorom občan dovŕši 20. rok (u dobrovoľníkov dňom dobrovoľného vstupu) a skončí sa rokom, v ktorom občan dovŕši 50. rok. Dôstojníci z povolania podliehajú brannej povinnosti bez vekového obmedzenia.

Cena: 2.40 Ks.

(1) Osoby, ktoré svojím vekom už nepodliehajú brannej povinnosti, môžu s povolením vojenskej správy ďalej zotrvať v brannej moci; pokračujú tým v brannej povinnosti.

(2) Brannú povinnosť príslušníkov žandárstva upravujú osobitné predpisy.

§ 4.

Branná výchova, predvojenský a povojenský výcvik.

(1) Brannú výchovu, predvojenský a povojenský výcvik občanov mužského pohlavia upravuje osobitný zákon (§ 75, ods. 2 úst. zák. č. 185/1939 Sl. z.). Tejto brannej výchove nepodliehajú osoby v prezenčnej (činnej) službe.

(2) Predvojenský výcvik sa začína počiatkom roku, v ktorom povinný dovŕši 17. rok, trvá do vstúpenia do prezenčnej služby a u neodvedených do splnenia odvodnej povinnosti.

(3) Povojenský výcvik sa začína skončením prezenčnej služby a skončí sa rokom, v ktorom povinný dovŕši 50. rok.

(4) Duševne a telesne neschopní nepodliehajú ustanoveniam ods. 1—3.

(5) Brannú výchovu, predvojenský a povojenský výcvik vykonávajú organizácie, ktoré určí vláda nariadením, podľa zákona o brannej výchove. Branná výchova podlieha dozoru ministerstiev, ktoré určí zákon o brannej výchove.

§ 5.

Vstup slovenských občanov do cudzích vojenských služieb.

Povolenie slovenským občanom vstúpiť do brannej služby cudzieho štátu udeľuje ministerstvo národnej obrany.

DIEL DRUHÝ.

Doplňovanie brannej moci.

§ 6.

Branná moc sa dopĺňuje:

a) odvodom,

b) dobrovoľným vstupom.

§ 7.

Podmienky zaradenia do brannej moci.

(1) Do brannej moci môže sa zaradiť telesne a duševne schopný:

a) ak je slovenským štátnym občanom,

b) ak trvale býva na území Slovenskej republiky a nemôže sa preukázať iným štátnym občianstvom,

c) cudzinec s povolením prezidenta republiky.

(2) Minister národnej obrany môže povoliť výnimky čo do schopnosti dôstojníkom z povolania a invalidom, ktorí sa zaslúžili o armádu alebo o štát.

§ 8

Odvodná povinnosť.

(1) Odvodná povinnosť sa začína 1. januárom roku, v ktorom občan dovŕši svoj 20. rok a skončí sa 31. decembrom roku, v ktorom dovŕši 21. rok.

(2) Občania mužského pohlavia, narodení v jednom roku, tvoria odvodné triedy, ktoré sa označujú podľa roku narodenia ako I. a II. odvodná trieda.

(3) Na odvod sa povolávajú ročne vždy obe odvodné triedy, ak ministerstvo národnej obrany inak neurčí.

(4) Ministerstvo národnej obrany môže vekovú hranicu odvodnej povinnosti posunúť najviac o dva roky, ak uzná, že mimoriadne pomery alebo zvýšená bezpečnosť štátu to vyžaduje.

(5) Odvodná povinnosť mimoriadne trvá do 31. decembra 50. roku u tých:

a) ktorí z akýchkoľvek príčin nevyhoveli svojej riadnej odvodnej povinnosti,

b) ktorí si nadobudli štátne občianstvo v rokoch po ich riadnej odvodnej povinnosti.

(6) Odvodná povinnosť obsahuje i záväzok prísť pred odvodnú komisiu alebo pred preskúšaciu komisiu a podrobiť sa odvodnému pokračovaniu, počítajúc do toho aj potrebné vyšetrenie v nemocnici. Cestovné trovy na odvod a späť hradí si

každý odvodom povinný. Cestovné trovy cesty na preskúšanie, ak predvolanie nenastalo z viny predvolaného, poskytne obec stáleho bydliska preddavkom na ťarchu vojenskej správy.

(7) Ak odvodom povinná osoba na odvod nepríde, okresný (policajný) úrad dá ju podľa zákona dodatočne predviesť, a ak by vzniklo podozrenie z úteku, dá ju ešte pred predvedením zaistiť.

(8) Splnenie odvodnej povinnosti občanov republiky, ktorí trvale bývajú v cudzine, upraví vláda nariadením.

§ 9.

Odvody.

(1) Odvody sú hlavné a dodatočné.

(2) Hlavné odvody sú každý rok od 1. marca do 31. mája, dodatočné odvody podľa potreby.

(3) Odvody konajú odvodné komisie, ktoré rozhodujú o vojenskej a pracovnej schopnosti branca.

(4) Proti rozhodnutiu odvodnej komisie nemožno sa odvolať.

(5) Predsedom odvodnej komisie je okresný náčelník alebo jeho zástupca. Zloženie komisie, spôsob rokovania a hradenie nákladov upravujú osobitné predpisy.

§ 10.

Preskúšanie.

(1) Pri rozličnosti mienok o schopnosti občana konať vojenskú alebo pracovnú službu rozhodne preskúšacia komisia.

(2) Táto komisia môže preskúšať:

a) do troch rokov odo dňa skončenia odvodného pokračovania všetky, z akýchkoľvek príčin neodvedené osoby,

b) do 31. decembra roku, v ktorom dovŕšia 50. rok, osoby, u ktorých sa rozsudkom zistilo, že neodvedenie stalo sa pre súdne trestný čin.

(3) Zloženie preskúšacej komisie, spôsob jej rokovania a hradenie výdavkov preskúšacieho pokračovania upravujú osobitné predpisy.

(4) Proti rozhodnutiu preskúšacej komisie nemožno sa odvolať.

§ 11.

Dobrovoľný vstup do vojenskej služby.

(1) Dobrovoľný vstup do vojenskej služby môže sa povoliť osobe, ktorá vyhovie podmienkam § 7 a dovŕši 17. rok.

(2) Žiadostiam abiturientov stredných a im na roveň postavených odborných škôl o dobrovoľný vstup je povinná vojenská správa vyhovieť, predpokladajúc, že vyhovujú podmienkam § 7.

(3) Maloletí potrebujú na dobrovoľný vstup do vojenskej služby povolenie otca alebo zákonného zástupcu.

(4) O prijatí dobrovoľníka do brannej moci rozhodujú vojenské úrady podľa osobitných predpisov.

§ 12.

Doplňovanie stavu dôstojníkov a iných vojenských osôb.

Počet dôstojníkov a iných vojenských osôb z povolania v prezenčnej službe a v zálohe doplňuje sa podľa príslušných služobných predpisov ministerstva národnej obrany.

DIEL TRETÍ.

Služobná povinnosť.

§ 13.

Zaradenie do brannej moci.

(1) Zaradením do brannej moci stáva sa odvedený príslušníkom brannej moci (vojenskou osobou).

(2) Osoby v jednom roku odvedené zaradia sa do brannej moci dňom, ktorý ministerstvo národnej obrany určí ako deň vstupu do prezenčnej služby v roku odvodu alebo v roku nasledujúcom po odvode, a to aj vtedy, keď pre odklad prezenčnej služby alebo z iných príčin nastúpia neskoršie prezenčnú službu. Po

tomto dni odvedení zaradia sa dňom odvodu.

(3) Dobrovoľnici zaradia sa dňom, ktorý určí ministerstvo národnej obrany.

(4) Osoby, ktorým sa povolilo predčasne nastúpiť prezenčnú službu, zaradia sa dňom prezentácie.

(5) Služobná povinnosť počína sa dňom zaradenia do brannej moci.

§ 14.

Preradenie brancov.

Brancov z vojenskej služby možno preradiť do pracovnej služby a naopak. Podrobnosti určujú osobitné predpisy.

§ 15.

Nastúpenie prezenčnej služby.

(1) Prezenčná služba je:

a) vojenská,

b) pracovná.

(2) Pod vojenskou službou treba rozumieť vykonávanie služby vo vojenských útvaroch a ustanovizniach.

(3) Pod pracovnou službou treba rozumieť vykonávanie služby vo vojenských alebo pracovných útvaroch a ustanovizniach.

(4) Prezenčnú službu nastúpia branci v termíne, ktorý určí ministerstvo národnej obrany.

(5) Branci, ktorým sa povolil odklad prezenčnej služby, nastúpia v roku, do ktorého dostali odklad, a to v deň, ktorý je v tomto roku nástupným termínom prezenčnej služby.

(6) Dodatočne odvedení po všeobecnom nastúpení prezenčnej služby nastúpia prezenčnú službu v deň, ktorý určí ministerstvo národnej obrany.

(7) Nástupné termíny vyhlási ministerstvo národnej obrany každoročne v Slovenskom zákonníku.

(8) Časť prezenčnej služby, zameškanú oneskoreným nastúpením, treba doslúžiť.

(9) Osoby, ktorým sa povolil odklad prezenčnej služby, alebo z inej odôvodnenej príčiny nenastúpily službu dňom zaradenia do brannej moci, sú od tohto dňa vojenskými osobami na trvalej dovolenke.

§ 16.

Odklad nastúpenia prezenčnej služby.

(1) Odklad nastúpiť prezenčnú službu možno povoliť, a to najneskoršie do 26. roku tým, ktorí preukážu mimoriadnu okolnosť, pre ktorú by utrpeli zvláštnu ujmu v príprave na životné povolanie. Výnimku nad vekovú hranicu do 30. rokov môže povoliť ministerstvo národnej obrany.

(2) Žiadosti o odklad prezenčnej služby treba podať odvodnej komisii alebo okresnému úradu najneskoršie mesiac pred nastúpením prezenčnej služby. O žiadostiach o odklad prezenčnej služby, podaných pri odvode, rozhoduje odvodná komisia, o žiadostiach podaných na okresnom úrade a o žiadostiach, ktoré odvodná komisia nevybavila, rozhoduje doplňovacie okresné veliteľstvo so súhlasom okresného úradu. O sťažnostiach proti tomuto rozhodnutiu, ako aj v prípade, keď sa nedosiahne súhlas, po vyžiadaní mienky ministerstva vnútra rozhoduje ministerstvo národnej obrany s konečnou platnosťou.

§ 17.

Trvanie prezenčnej služby.

(1) Prezenčná služba vojenská i pracovná trvá 24 mesiacov a môže ju skrátiť vláda na prechodnú dobu.

(2) Prezenčná služba vysvätených (ordinovaných) duchovných osôb kresťanských cirkví štátom uznaných a recipovaných trvá šesť týždňov.

(3) Prezenčnú službu nemožno prerušiť. Branci, vycvičení na vojenskú službu z povolania na štátne trovy alebo pomocou štipendií, sú zaviazaní okrem prezenčnej služby konať i ďalšiu činnú službu, ktorej trvanie určí ustanovenie, platné pre záväzky brancov.

(4) Ďalšiu činnú službu sú povinné konať osoby, ktoré sa zdokonaľujú v osobitných služobných odvetviach vojenského povolania, alebo ich na žiadosť vycvičili v niektorých služobných odvetviach služieb a dostaly náhradu študijných trov. Tieto záväzky spravujú sa ustanoveniami, ktoré boly platné v čase prevzatia.

(5) Osoby, ktoré odpykávajú trest na slobode v čase dokončenia zákonitej prezenčnej služby a preto službu konať nemôžu, z činnej služby sa prepustia len, keď trest odpykajú a doslúžia zameškanú prezenčnú službu (§ 18).

(6) Dĺžku prezenčnej služby osôb odvedených bez vlastnej viny po 31. decembri roku, v ktorom dovŕšily 21. rok, alebo osôb, ktoré nadobudly štátne občianstvo po 31. decembri 21. roku, určí ministerstvo národnej obrany.

§ 18.

Dosluhovanie zameškanej prezenčnej služby.

(1) Osoby v prezenčnej službe, ktoré zameškajú službu:

a) súdnym alebo disciplinárnym trestom,

b) zbehnutím z prezenčnej služby, samovoľným vzdialením sa alebo prekročením prislúchajúcej dovolenky, povinné sú takto zameškaný čas doslúžiť.

(2) V akom rozsahu treba doslúžiť prezenčnú službu zameškanú chorobou, určí ministerstvo národnej obrany.

§ 19.

Dobrovoľné konanie ďalšej činnej služby.

Kto splní predpísanú prezenčnú službu, môže sa mu povoliť dobrovoľne konať ďalšiu činnú službu. Rozsah služby upravujú osobitné predpisy.

§ 20.

Preloženie do zálohy.

(1) Branci, ktorí vykonali prezenčnú službu, preložia sa do zálohy.

(2) Preloženie do zálohy stane sa po skončení prezenčnej služby alebo ďalšej činnej služby dobrovoľnej.

(3) Záloha sa delí na I. zálohu, do ktorej patria záložníci až do 31. decembra roku, v ktorom dovŕšia 40. rok a na II. zálohu, ktorú tvoria ročníky staršie, až do uplynutia brannej povinnosti.

§ 21.

Dozor a výcvik v zálohe.

(1) Cvičenia v zálohe konajú sa v rámci povojenského výcviku pod priamym dozorom ministerstva národnej obrany.

(2) Ministerstvo národnej obrany môže podľa potreby povolať záložníkov prvej zálohy na cvičenie.

§ 22.

Činná služba za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny.

(1) Čiastočnú alebo všeobecnú mobilizáciu brannej moci nariaďuje prezident republiky.

(2) Osoby povolané mobilizačným nariadením do činnej vojenskej alebo pracovnej služby, povinné sú v činnej službe zotrvať až do demobilizácie alebo do svojho prepustenia.

(3) Demobilizáciu nariadi po vypočutí vlády prezident republiky.

(4) Nastúpiť činnú službu za mobilizácie neprekáža to, že povolaná osoba je odsúdená na trest na slobode. Výnimky z tohto určí ministerstvo pravosúdia a u osôb, odsúdených vojenským trestným súdom, ministerstvo národnej obrany.

(5) V cudzine sa zdržujúci sú povinní dostaviť sa bez osobitného vyzvania do činnej služby, ak je verejne známe, že je všeobecná mobilizácia vyhlásená.

§ 23.

Oslobodenie príslušníkov zálohy od činnej služby v brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny.

Osoby v zálohe, ktoré sú na miestach svojho občianskeho účinkovania pre bran-

nu a pracovnú pohotovosť štátu nevyhnutne potrebné, ministerstvo národnej obrany na návrh príslušných úradov môže oslobodiť od činnej vojenskej služby na určitý čas za branej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny. Podrobnosti určujú osobitné predpisy.

§ 24.

Zánik služobného pomeru u dôstojníkov a iných vojenských osôb z povolania.

(1) Dôstojníci a iné vojenské osoby z povolania, ktoré sa osvedčia pred 31. decembrom roku, v ktorom dovŕšia 50. rok, že nehodlajú zostať ďalej v činnej službe, preložia sa do zálohy, ak predpísanej povinnosti v prezenčnej a činnej službe vyhoveli.

(2) Preloženie do zálohy alebo prepustenie z brannej moci za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny nie je možné.

DIEL ŠTVRTÝ.

Prepustenie z brannej moci.

§ 25.

Prepustenie z brannej moci.

(1) Kto splní brannú povinnosť, prepustí sa z brannej moci a dostane o tom doklad. Oneskorené vydanie tohto dokladu nesmie mať za následok predĺženie brannej povinnosti.

(2) O prepustení z brannej moci pre neschopnosť, alebo ak odvod bol nezákonný, rozhodujú vojenské úrady. Až do rozhodnutia sú tieto osoby príslušníkmi brannej moci.

§ 26.

Prepustenie z brannej moci po strate štátneho občianstva.

(1) Osoby prepustené zo štátneho svázku (§ 10 úst. zák. č. 255 1939 Sl. z.) prepustia sa z brannej moci (z brannej povinnosti) dňom doručenia priepustnej listiny.

(2) Ak sa prepustený do jedného roka po doručení priepustnej listiny nevysťahuje, prepustenie sa stane neplatným.

DIEL PIATY.

Mimoriadne opatrenia.

§ 27.

Mimoriadne opatrenia v mieri.

(1) V mimoriadnych prípadoch v mieri môže prezident republiky povolať potrebný počet ročníkov prvej zálohy do výnimočnej činnej služby na čas nevyhnutnej potreby.

(2) Prezident republiky môže i v mieri pribrať dočasne príslušníkov žandárstva a iných militarizovaných formácií do služby brannej moci, ktorí za tejto služby podliehajú vojenskej súdnej a disciplinárnej právomoci.

(3) V mimoriadnych časoch v mieri môže prezident republiky povolať potrebný počet ročníkov pracovnej služby v zálohe do činnej služby na čas nevyhnutnej potreby.

§ 28.

Mimoriadne opatrenia za brannej pohotovosti štátu.

(1) Na zvýšenie brannej moci za brannej pohotovosti štátu môže prezident republiky nariadiť tieto mimoriadne opatrenia:

a) predčasne zaradiť odvedené osoby do prezenčnej služby,

b) nariadiť odvody všetkých osôb od 18—50. roku, ktoré nepodliehajú brannej povinnosti,

c) pribrať na pomocné služby každého, kto nie je inak povolaný vykonávať vojenskú službu podľa svojho branného pomeru,

d) pribrať do vojenskej činnej služby príslušníkov žandárstva a iných militarizovaných formácií,

e) nariadiť pohotovosť (brannú) celého obyvateľstva štátu v rozsahu potrieb štátu,

f) nariadiť brannú pohotovosť národného hospodárstva súkromného a verejného v rozsahu potrieb štátu.

(2) Osoby uvedené pod písm. d) podliehajú za brannej pohotovosti štátu vojenskej súdnej a disciplinárnej právomoci a osoby uvedené pod písm. c) len za vojnového stavu (§ 66 Ústavy).

DIEL ŠIESTY.

Povinnosť hlásiť sa.

§ 29.

Povinní sú hlásiť sa podľa osobitných ustanovení:

a) na odvodný súpis tie osoby, ktoré sú v nasledujúcom roku odvodom povinné,

b) nezaradení odvedenci pri zmene pobytu a pri odchode do prezenčnej služby,

c) vojenské osoby na trvalej dovolenke,

d) príslušníci zálohy a vojenské osoby preložené do výslužby.

DIEL SIEDMY.

Výchova príslušníkov brannej moci.

§ 30.

(1) Príslušníci brannej moci majú sa vychovávať v duchu kresťanskom a vlasteneckom.

(2) Duchovná služba vojenskej správy má spolupôsobiť pri tejto výchove.

(3) Nábožensko-mravnú výchovu príslušníkov brannej moci vykonávajú dôstojníci duchovnej služby podľa úpravy vojenskej duchovnej vrchnosti.

DIEL ÔSMY.

Všeobecné práva a povinnosti.

§ 31.

Súdna a disciplinárna právomoc.

(1) Osoby vo vojenskej alebo pracovnej službe podliehajú vojenskej trestnej súdnej a disciplinárnej právomoci, ak osobitné zákony inak neurčujú. Rozsah tejto právomoci určuje vojenský trestný poriadok a vojenské služobné predpisy.

(2) Osoby v činnej službe v občianskych veciach podliehajú občianskym zákonom a úradom.

(3) Vojenský trestný súdny poriadok určuje, pre ktoré trestné činy vojenské osoby mimo činnej služby podliehajú vojenskej trestnej súdnej právomoci.

§ 32.

Súdna a disciplinárna trestná právomoc nad osobami, ktoré nesplnily odvodnú povinnosť, nad odvedenými, ktorí nenastúpili prezenčnú službu a nad osobami mimo činnej služby.

(1) Osoby, ktoré ešte nesplnily svoju odvodnú povinnosť, odvedenci, ktorí ešte nenastúpili prezenčnú službu a vojenské osoby mimo činnej služby podliehajú v občianskych trestných a policajných veciach občianskym zákonom a úradom, ak tento zákon neurčuje výnimky.

(2) Vojenskej disciplinárnej právomoci podliehajú:

a) nezaradení odvedenci, ak nezachovali ustanovenia o hlásení sa pri odchode do prezenčnej služby a

b) vojenské osoby mimo činnej služby:

1. ktoré nedbaly o ustanovenie uschovať alebo udržať v tajnosti sverené im dôverné služobné predpisy, pomôcky alebo vojenské preukazy, alebo inak porušily záujem obrany štátu, ak v týchto prípadoch nejde o ťažšie trestné činy,

2. ktoré povolávací rozkaz neposlúchly v prípadoch uvedených v §§ 46, 47, 48 a 49.

§ 33.

Manželstvá osôb podliehajúcich brannej povinnosti.

(1) Osoby, ktoré riadnu odvodnú povinnosť ešte nesplnily, môžu sa oženiť len vo výnimočných prípadoch s povolením župného úradu.

(2) Branci, ktorí ešte nenastúpili prezečnú službu, osoby na trvalej dovolenke, osoby v prezenčnej službe, v ďalšej činnej službe, vojenské osoby z povolania, vojenské osoby vo výslužbe, ak prechodne plnia činnú službu, potrebujú na uzavretie manželstva povolenie vojenských úradov.

(3) Povolenie uzavrieť manželstvo neposkytuje výhody pri plnení brannej povinnosti.

(4) Podrobnosti určujú osobitné predpisy.

§ 34.

Občianske výhody vojenských osôb v zálohe.

Kto splnil služobnú povinnosť, má pri rovnakých predpokladoch prednosť pri obsadzovaní miest v štátnych a verejných úradoch.

§ 35.

Cestovanie do cudziny.

(1) Osobitné predpisy určujú, v akej miere prekáža branná povinnosť v cestovaní do cudziny.

(2) Za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny môže ministerstvo národnej obrany všetkým osobám od 17. do 60. roku zakázať cestovanie do cudziny.

§ 36.

Platy a zaopatrenia.

Platy a zaopatrenia vojenských osôb a ich pozostalých upravujú osobitné zákony.

§ 37.

Vyživovací príspevok pre príslušníkov vojenských osôb.

Osobitný zákon určuje, kedy a pri akých podmienkach sa poskytne vyživovací príspevok príslušníkom osôb plniacich činnú službu.

DIEL DEVIATY.

Osobitné ustanovenia.

§ 38.

Pracovná povinnosť cigánov a židov.

(1) Cigáni a židia nemôžu byť príslušníkmi brannej moci (vojenskými osobami).

(2) Cigáni a židia konajú práce v osobitných skupinách.

(3) Ustanovenia §§ 8, 9, 10, 13, 15, 16, 17, 18, 20, 22, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 35, 37, ďalej ustanovenia dielu desiateho tohto zákona analogicky vzťahujú sa aj na cigánov a židov za ich pracovného pomeru uvedeného v ods. 2 tohto paragrafu, ak osobitné predpisy inak neurčujú.

DIEL DESIATY.

Trestné ustanovenia.

§ 39.

Opominutie predpísaného hlásenia a vstup do cudzích brannych služieb.

(1) Osoby uvedené v § 29, písm. a), b), c), d), ktoré zameškajú hlásiť sa podľa týchto ustanovení a zameškanie dostatočne neospravedlnia, potrescú sa peňažným trestom do Ks 1000.

(2) Rovnako sa potresce, ak čin nie je prísnejšie trestný, kto bez povolenia, uvedeného v § 5, vstúpi do cudzích branných služieb, alebo v nich zotrvá.

§ 40.

Manželstvá bez povolenia.

(1) Kto sa ožení bez povolenia príslušných úradov (§ 33), tresce sa pre priestupok peňažným trestom do Ks 5000.

(2) Toho, kto pri uzavretí takéhoto manželstva vedome spolupôsobí, stihne ten istý trest. Ak spolupôsobila úradná osoba z nedbanlivosti, potresce sa peňažným trestom do Ks 5000.

(3) Ak páchateľ podlieha vojenskej trestnej právomoci, zakročí sa proti nemu

podľa vojenských trestných zákonov a predpisov.

§ 41.

Zameškanie odvodu alebo preskúšania.

Odvodom povinný, ktorý v lehote určenej nepríde na odvod alebo na preskúšanie a svoje zameškanie dostatočne neospravedlní, aj ten, kto ho na to navádza, potresce sa pre priestupok peňažným trestom do Ks 5000.

§ 42.

Prekazenie odvodu alebo preskúšania.

(1) Kto nepríde na odvod alebo na preskúšanie s úmyslom vyhnúť sa odvodnej povinnosti, potresce sa pre priestupok zavretím od 8 dní do 3 mesiacov, ale ak dodatočne dobrovoľne vyhovie svojej odvodnej povinnosti, potresce sa zavretím od 3 dní do 1 mesiaca.

(2) Okrem trestu na slobode môže sa uložiť v prvom prípade peňažný trest do Ks 3000, v druhom prípade do Ks 1000.

(3) Kto na tieto priestupky navádza, alebo pri nich pomáha, dopustí sa priestupku a potresce sa zavretím od 8 dní do 3 mesiacov, okrem toho môže sa mu uložiť peňažný trest do Ks 3000.

§ 43.

Útek pred odvodom a pred vojenskou službou.

(1) Kto opustí republiku s úmyslom vyhnúť sa odvodnej povinnosti, alebo zotrvá za hranicami štátu s týmto úmyslom v čase, keď má vyhovieť svojej odvodnej povinnosti, potresce sa za prečin väzením od 1 mesiaca do 1 roku.

(2) Okrem trestu na slobode môže sa uložiť aj peňažný trest do Ks 10.000.

(3) Rovnako sa potresce, kto opustí republiku, aby sa vyhnul prezenčnej službe.

§ 44.

Vyhýbanie sa brannej povinnosti.

(1) Kto sa dopustí pletích, aby sa vyhnul sám alebo iný odvodnej povinnosti, prezenčnej službe alebo činnej službe každého druhu, potresce sa pre prečin väzením od 1 mesiaca do 1 roku.

(2) Okrem trestu na slobode môže sa uložiť aj peňažný trest do Ks 20.000. Čo sa vynaložilo na ciele vyhnúť sa brannej povinnosti, prepadá v prospech štátu.

(3) Kto sa dopustí pletích za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie alebo za vojny s úmyslom, aby sa vyhnul sám alebo niekto iný trvale alebo na nejaký čas službe pred nepriateľom, tresce sa za zločin žalárom od 1 do 10 rokov.

§ 45.

Úmyselné poškodenie vlastného alebo cudzieho zdravia.

(1) Pre prečin sa potresce väzením od 2 mesiacov do 3 rokov:

a) kto si ublíži na tele, poškodí si zdravie, dá si niekým iným ublížiť, alebo poškodiť, aby sa urobil čiastočne alebo celkom neschopným plniť brannú povinnosť,

b) kto niekomu inému ublíži na tele, poškodí jeho zdravie, aby ho urobil celkom alebo čiastočne neschopným plniť brannú povinnosť.

(2) Okrem trestu na slobode môže sa uložiť aj peňažný trest do Ks 30.000. Čo sa vynaložilo na ciele uvedené v ods. 1, písm. b), prepadá v prospech štátu.

(3) Ak čin, uvedený v ods. 1, bol spáchaný za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie alebo za vojny s úmyslom, aby sa ten, komu bolo ublížené na tele alebo na zdraví, trvale alebo na nejaký čas vyhnul službe pred nepriateľom, tresce sa ako zločin žalárom od 1 do 10 rokov.

§ 46.

Neposlúchnutie povolávacieho rozkazu nastúpiť prezenčnú službu.

(1) Kto neposlúchne povolávací rozkaz nastúpiť prezenčnú službu v mieri do troch dní, za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny do 48 hodín po určenej lehote, potresce sa za prečin väzením v mieri od 1 mesiaca do 1 roku, za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny od 2 mesiacov do 3 rokov.

(2) Okrem trestu na slobode môže sa uložiť aj trest peňažný, a to v mieri do Ks 10.000, za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny do Ks 30.000.

(3) Kratšie zameškanie trescú disciplinárni predstavení.

§ 47

Neposlúchnutie povolávacieho rozkazu nastúpiť cvičenie v zálohe.

(1) Kto neposlúchne do 24 hodín po určenej lehote povolávací rozkaz nastúpiť cvičenie v zálohe (§ 21, ods. 2), potresce sa za prečin väzením od 8 dní do 3 mesiacov.

(2) Okrem trestu na slobode možno uložiť aj peňažný trest do Ks 5000.

(3) Kratšie zameškanie trescú disciplinárni predstavení.

§ 48.

Neposlúchnutie povolávacieho rozkazu nastúpiť výnimočnú činnú službu.

(1) Kto neposlúchne povolávací rozkaz nastúpiť výnimočnú činnú službu do 3 dní po určenej lehote, potresce sa za prečin väzením od 2 mesiacov do 2 rokov.

(2) Okrem trestu na slobode možno uložiť aj peňažný trest do Ks 30.000.

(3) Kratšie zameškanie trescú disciplinárni predstavení.

§ 49.

Neposlúchnutie povolávacieho rozkazu nastúpiť činnú službu za mobilizácie.

(1) Kto neposlúchne povolávací rozkaz nastúpiť činnú službu za mobilizácie čiastočnej alebo všeobecnej do 48 hodín po určenej lehote, potresce sa za prečin väzením od 2 mesiacov do 3 rokov.

(2) Okrem trestu na slobode možno uložiť aj peňažný trest do Ks 30.000.

(3) Kratšie zameškanie trescú disciplinárni predstavení.

§ 50.

Nenastúpenie vojenskej služby bez osobitného povolania.

(1) Príslušníci brannej moci, ktorí v čase vyhlásenia všeobecnej mobilizácie bývajú mimo územia republiky a bez osobitného povolania nenastúpia hneď činnú službu len čo je verejne známe nariadenie všeobecnej mobilizácie, potrescú sa za prečin väzením od 2 mesiacov do 3 rokov.

(2) Okrem trestu na slobode možno uložiť aj trest peňažný do Ks 30.000.

§ 51.

Neposlúchnutie plniť úkony podľa § 28, ods. 1, písm. c).

(1) Kto neposlúchne výzvu, aby plnil úkony podľa § 28, ods. 1, písm. c), potresce sa za priestupok zavretím od 8 dní do 3 mesiacov.

(2) Okrem trestu na slobode možno uložiť aj peňažný trest do Ks 5000.

§ 52.

Trestnosť priestupkov, spáchaných mimo územia republiky.

Priestupky uvedené v tomto zákone sú trestné i vtedy, ak boly spáchané mimo územia republiky.

§ 53.

Premlčanie trestných činov.

(1) Čas premlčania je pri priestupkoch 6 mesiacov, pri prečinoch 3 roky a pri zločinoch 10 rokov.

(2) Premlčanie trestných činov sa začína:

a) v prípadoch uvedených v §§ 42, 43 a 45 koncom roku, v ktorom odvodom povinný dovŕši 50. rok svojho veku, alebo dňom, keď príde pred odvodnú (preskúšaciu) komisiu, pri odvedených vo chvíli ich návratu, u ostatných vinníkov i dňom smrti osoby, ktorá podlieha brannej povinnosti,

b) v ostatných prípadoch vo chvíli spáchania činu.

§ 54.

Peňažné tresty.

(1) Peňažné tresty podľa tohto zákona vybrané prislúchajú štátu.

(2) Peňažný trest v prípade nedobytnosti premení sa v trest na slobode toho istého druhu ako trest hlavný a nesmie prevyšovať spolu s ním hranicu jeho zákonnej sadzby.

(3) Pri premene za každých Ks 50 vymeria sa 1 deň trestu na slobode.

§ 55.

Použitie trestných ustanovení na osoby, podrobené vojenskej trestnej súdnej právomoci; príslušnosť pri trestnom pokračovaní.

(1) Tresty na slobode a tresty peňažné uvedené v tomto zákone, vzťahujú sa i na osoby, podrobené vojenskej trestnej súdnej právomoci, ak spáchajú niektorý z trestných činov, uvedených v §§ 41 až 45, alebo pri ňom spolupôsobia.

(2) Osoby, ktoré spáchajú niektoré z prečinov, uvedených v §§ 46 až 50, podliehajú vojenskej trestnej súdnej právomoci. Kto na takéto prečiny nadväzuje, čo aj bez výsledku, dopustí sa prečinu a potresce sa podľa svojej súdnej príslušnosti občianskym alebo vojenským súdom a to trestom, ktorý tento zákon určuje pre páchateľa.

(3) Trestné pokračovanie, ak neprislúcha vojenským úradom a súdom, patrí pre trestné činy podľa §§ 39, 40, 41 a 51 do pôsobnosti príslušných okresných (štátnych policajných) úradov, pre trestné činy podľa §§ 42 až 45 do pôsobnosti občianskych trestných súdov.

§ 56.

Záverečné trestné ustanovenia.

Ustanovenia §§ 45 až 49 majú sa použiť len vtedy, ak trestné činy v nich opísané nezakladajú skutkovú podstatu trestného činu, ktorý podlieha prísnejšiemu trestu.

§ 57.

Pokus prečinov podľa §§ 43 až 45 je trestný.

DIEL JEDENASTY.

Prechodné ustanovenia.

§ 58.

(1) Branné predpisy, nakoľko neodporujú tomuto zákonu, ostávajú v platnosti do vydania nových branných predpisov.

(2) Vojenské osoby prevedú sa z doterajšieho branného pomeru do nového podľa ustanovení tohto zákona.

(3) Cigáni a židia prepúšťajú sa z brannej moci bez ponechania nadobudnutých vojenských hodností a vedú sa v osobitných soznamoch.

(4) Do vydania osobitných predpisov, na ktoré sa tento zákon odvoláva, splnomocňuje sa ministerstvo národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministerstvami učiniť potrebné opatrenia v medziach tohto zákona.

DIEL DVANASTY.

Záverečné ustanovenia.

§ 59.

Spolupôsobenie občianskych úradov s vojenskými úradmi.

(1) Matričné, notárske a obecné úrady sú povinné pri plnení tohto zákona spolupôsobiť s vojenskými úradmi.

(2) Trovy s týmto spolupôsobením spojené hradia úrady z vlastných prostriedkov.

§ 60.

Oslobodenie od kolkov, poplatkov a poštovného.

Podania a prílohy z tohto zákona vyplývajúce sú oslobodené od všetkých poplatkov, kolkovného a poštovného. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na podania, ktorými sa žiadateľ domáha mimoriadnych výhod pre seba alebo pre svojho príslušníka a ktoré s plnením brannej povinnosti priamo nesúvisia.

§ 61.

Zrušenie predošlých zákonov.

(1) Všetky ustanovenia doterajších zákonov a nariadení, nakoľko by tomuto zákonu odporovaly, sa zrušujú.

(2) Zrušuje sa zákon č. 193/1920 Sb. z. a n. v úprave vydanej ministerstvom národnej obrany v Prahe č. 30/1934 Sb. z. a n. so všetkými doplnkami.

§ 62.

Účinnosť zákona.

Tento zákon nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho minister národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

21.

Vyhláška ministerstva národnej obrany zo dňa 18. januára 1940

o nástupnom termíne do prezenčnej pracovnej služby.

Ministerstvo národnej obrany podľa ods. 7, § 15 zákona č. 20/1940 Sl. z. vyhlasuje:

Ako nástupný termín do prezenčnej pracovnej služby určuje sa deň 12. februára 1940.

Čatloš v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 6. Vydaná dňa 9. februára 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (22.—26.) 22. Zákon o stíhaní nedovoleného vývozu a dopravy predmetov potreby do cudziny. — 23. Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva vládne nariadenie o politických zbohatlíkoch. — 24. Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva zákon o inkorporácii územia, ktoré po roku 1918 bolo pripojené k bývalej Poľskej republike. — 25. Vyhláška ministra financií o úprave paušálovanej dane z obratu u uhlia, dovážaného z cudziny. — 26. Vyhláška ministra financií o úprave náhradnej dane z uhlia, dovážaného z cudziny.

22.

Zákon zo dňa 30. januára 1940

o stíhaní nedovoleného vývozu a dopravy predmetov potreby do cudziny.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Zakazuje sa vyvážať a dopravovať do cudziny predmety potreby bez povolenia príslušného úradu, ak len osobitné predpisy neurčujú, že povolenie nie je potrebné, alebo že stačí vývoz iba ohlásiť.

(2) Tento zákaz nevzťahuje sa na predmety nezbytne potrebné cestujúcim počas ich cesty.

§ 2.

Predmety potreby v smysle tohto zákona sú tie, ktoré priamo alebo nepriamo ukájajú potreby ľudí alebo zvierat.

§ 3.

(1) Ak nejde o ťažší trestný čin, priestupok spácha, kto poruší zákaz podľa § 1 a popri následkoch colných a daňových, tresce ho okresný (štátny policajný) úrad zavretím do 2 mesiacov alebo peňažným trestom do Ks 20.000. Nedobytný peňažný trest má sa premeniť na zavretie do 2 mesiacov.

(2) Opätovné spáchanie priestupku tresce sa zavretím do 4 mesiacov alebo peňažným trestom do Ks 40.000.

§ 4.

Predmety potreby vyvážané a dopravované do cudziny porušením zákazu (ods. 1, § 1) prepadajú v prospech štátu.

§ 5.

(1) Za porušenie zákazu (ods. 1, § 1) môže orgán colnej pohraničnej správy alebo bezpečnostný orgán vymerať pokutu do Ks 100 a súčasne môže vyvážané predmety vyhlásiť za prepadnuté v prospech štátu. Urobí to vydaním trestného rozkazu podľa § 19 zákona č. 51 1936 Sb. z. a n., v ktorom vyznačí tiež množstvo a hodnotu zabavených predmetov. Ak sa strana s týmto neuspokojí, môže žiadať pojednávanie veci, oznámiac to orgánu samému hneď alebo policajnému trestnému súdu do 8 dní.

(2) Pokračujúci orgán musí stranu o tom riadne poučiť a že tak urobil, písomne potvrdiť.

§ 6.

Ak cena zabavených alebo bez povolenia vyvážaných alebo dopravovaných predmetov potreby presahuje Ks 200, je povinný orgán, ktorý zabavenie vykonal, zápisnične zistiť skutkovú podstatu trestného činu a bez meškania to oznámiť miestne príslušnému okresnému (štátnemu policajnému) úradu. Tento úrad skončí trestné pokračovanie a rozhodne o prepadnutí zabavených predmetov rozsudkom.

§ 7.

Vedľa trestu, uloženého podľa § 3, môže okresný (štátny policajný) úrad v prípade opätovného spáchania priestupku vysloviť stratu živnostenského oprávnenia alebo vysloviť dočasné zastavenie živnosti, ak páchateľ je živnostník a tohto činu dopustil sa v rámci svojej živnosti.

§ 8.

V prípadoch uvedených v § 74 policajného trestného poriadku (nar. č. 65.000/1909 B. M.), môže osobu podozrelú z priestupku (§ 3) zadržať aj orgán colnej (pohraničnej) správy.

Cena 1.40 Ks.

§ 9.

(1) Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; jeho účinnosť prestáva dňom, ktorý určí vláda nariadením.

(2) Tento zákon vykonajú ministri vnútra, financií a hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružínský v. r.
Medrický v. r.

23.

Vládne nariadenie zo dňa 26. januára 1940,

ktorým sa vykonáva vládne nariadenie o politických zbohatlíkoch.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 10 vládneho nariadenia č. 73/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Komisia zriadená podľa ods. 3, § 7 vládneho nariadenia č. 73/1939 Sl. z., ak nadobudne presvedčenia, že sú dané predpoklady pre prepadnutie majetku v prospech Slovenského štátu podľa §§ 1 a 2 uvedeného nariadenia, môže nariadiť v ktoromkoľvek štádiu pokračovania zabezpečujúce opatrenia a požiadať o ich výkon ohľadom:

a) nehnuteľného majetku a knihovných pohľadávok — poznačením pokračovania podľa vládneho nariadenia č. 73/1939 Sl. z. v pozemkovej knihe; čo vykoná príslušný okresný súd,

b) hnuteľného majetku v prípade, žeby bol ohrožený — jeho uschovaním, ktoré vykoná príslušný notársky úrad,

c) vkladných knižiek, cenných papierov a cenností — ich zabavením príslušným notariátom a ich bezodkladným odovzdaním ministerstvu financií,

d) neknihovných pohľadávok — upovedomením dlžníka, že jeho podlžnosť podlieha pokračovaniu podľa vládneho nariadenia č. 73/1939 Sl. z. a že do ďalšieho opatrenia nesmie plniť veriteľovi, ale v prípade sročnosti zložiť predmet plnenia do súdneho depozita.

§ 2.

Ak komisia vo svojom rozhodnutí vypovie, že majetok, ohľadom ktorého boly vykonané zabezpečujúce opatrenia podľa § 1, nespadá pod ustanovenia §§ 1 a 2 vládneho nariadenia č. 73/1939 Sl. z., zruší ich a požiada o výkon zrušenia tie úrady (súdy), ktoré zabezpečujúce opatrenia vykonaly, poťažne o zrušení upovedomí dlžníka a ministerstvo financií cieľom vrátenia u neho uložených vecí.

§ 3.

Proti opatreniam učineným podľa §§ 1 a 2 opravný prostriedok sa nepripúšťa.

§ 4.

(1) Ak komisia v svojom rozhodnutí vyhlási o majetku politického zbohatlíka, že prepadá v prospech Slovenského štátu, ministerstvo hospodárstva a v prípadoch litery c), § 1 ministerstvo financií po doručení rozhodnutia komisie politickému zbohatlíkovi, poťažne jeho zástupcovi alebo kurátorovi a po uplynutí lehoty na plnenie v rozhodnutí komisie prípadne určenej môže podať na základe rozhodnutia komisie u príslušného okresného súdu žiadosť o vklad vlastníckeho práva v prospech Slovenského štátu, poťažne môže prevziať do vlastníctva a držby Slovenského štátu majetok vyhlásený za prepadlý a vymáhať prepadlú pohľadávku menom Slovenského štátu.

(2) Majetok za prepadlý vyhlásený použije sa pre ciele pozemkovej reformy.

§ 5.

Ak by osoba, ktorej majetok bol komisiou vyhlásený za prepadlý v prospech Slovenského štátu, včas nevyhovela rozhodnutiu komisie:

a) ohľadom ujatia sa držby hnuteľných a nehnuteľných vecí na žiadosť ministerstva hospodárstva nariadi a vykoná všetky potrebné opatrenia príslušný okresný úrad,

b) ohľadom peňažnej sumy vyhlásenej za prepadlú pokračuje sa podľa predpisov o vymáhaní priamych daní.

§ 6.

(1) Hotové výdavky kurátora vymenovaného podľa § 5 vládneho nariadenia č. 73/1939 Sl. z. určí súd v nespornom pokračovaní na žiadosť kurátora.

(2) Proti tomuto rozhodnutiu súdu opravný prostriedok sa nepripúšťa.

§ 7.

V tomto pokračovaní vzniklé výdavky znáša a preddavkuje slovenský erár a poskytuje príslušné ministerstvo na účet hodnôt prepadlých majetkov.

§ 8.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho ministri vnútra, financií, pravosúdia a hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružínský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

24.

Vládne nariadenie zo dňa 26. januára 1940,

ktorým sa vykonáva zákon o inkorporácii územia, ktoré po roku 1918 bolo pripojené k bývalej Poľskej republike.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 4 zákona č. 325/1939 Sl. z. nariaďuje:

Časť prvá.

V obore verejnej správy vnútornej.

§ 1.

Obce, ktoré ležia na inkorporovanom území, pričleňujú sa podľa § 10 zákona č. 190/1939 Sl. z. k obvodom okresných úradov takto:

1. Obce Čierne, Skalité a Svrčinovec k obvodu okresného úradu v Čadci.

2. Srnie, Podvlk, Harkabúz, Vyšná Zubrica, Nižná Zubrica, Oravka, Bukovina—Podsklie, Pekelník, Jablonka, Chyžné, Vyšná Lipnica, Nižná Lipnica, Hladovka a Suchá Hora k obvodu okresného úradu v Trstenej.

3. Nová Belá, Fridman (s osadou Falštín), Krempach, Tribš, Durštín, Čierna Hora, Jurgov, Repisko, Vyšné Lapše, Nižné Lapše, Nedeca, Kacvín, Lapšanka a Lesnica k obvodu okresného úradu v Spišskej Starej Vsi.

4. Javorina k obvodu okresného úradu v Kežmarku.

§ 2.

Pričlenením podľa § 1 stávajú sa obce tam uvedené súčiastkami tých žúp, do obvodu ktorých patria príslušné okresy podľa § 8 zákona č. 190/1939 Sl. z.

§ 3.

Matriky, vedené podľa platných predpisov poľských pred inkorporáciou, a výťahy z nich, sú verejnými listinami.

§ 4.

(1) Práva nadobudnuté na pripojenom území v obore verejnej správy vnútornej podľa právnych predpisov predtým tam platných zostávajú nedotknuté, pokiaľ nebudú obmedzené alebo zrušené právnymi predpismi Slovenskej republiky alebo podľa nich.

(2) Právne účinky skutočností, nastalých za platnosti bývalého právneho poriadku, posudzujú sa podľa neho, ak nie je tým dotknutý verejný záujem alebo ak toto nariadenie nemá iné ustanovenia.

(3) Ustanovenia ods. 1 a 2 neplatia, ak odporujú rozhodnutiam a opatreniam učineným podľa ods. 3, § 2 zákona č. 325/1939 Sl. z.

§ 5.

(1) V jednaniach, zahájených za platnosti bývalého právneho poriadku bude sa pokračovať podľa teraz platných právnych predpisov pred slovenskými úradmi, ak to vyžaduje verejný alebo dôležitý súkromný záujem, v ostatných len na nový podnet zúčastnených strán. Lehoty sa počítajú podľa bývalého právneho poriadku vtedy, ak by ináč bola strana poškodená.

(2) Rozhodnutia, vydané za platnosti bývalého právneho poriadku, nebudú vykonané, ak by ich výkon odporoval verejným záujmom.

(3) Ustanovenia ods. 1 a 2 neplatia, ak odporujú rozhodnutiam a opatreniam podľa ods. 3, § 2 zákona č. 325/1939 Sl. z.

§ 6.

(1) Trestné pokračovanie ohľadom priestupkov spáchaných na inkorporovanom území do 31. decembra 1939 má sa zastaviť podľa bodu 2, § 151 policajného trestného poriadku s odvolaním sa na § 13 zákonného článku XL/1879.

(2) Súkromnoprávne nároky môžu sa uplatniť poradom práva civilného.

§ 7.

(1) Osoby, ktoré bývalými poľskými zaopatrovacími úradmi boly uznané vojenskými poškodencami a ktoré požívaly od bývalého poľského štátu zaopatrovacie požitky z titulu vojenského poškodenia, uznávajú sa v Slovenskej republike vojenskými poškodencami v smysle § 1 zákona č. 199 1919 Sb. z. a n.

(2) Na starostlivosť o tieto osoby z titulu vojenského poškodenia vzťahujú sa obdobne ustanovenia zákonov č. 199 1919, č. 142 1920, č. 39 1922, č. 133/1930 Sb. z. a n., ako aj všetkých zákonov a nariadení uvedené zákony doplňujúcich alebo meniacich.

§ 8.

Verejnoprávne poistenia všetkého druhu zamestnancov v súkromnoprávnom pomere na inkorporovanom území budú povinne vykonávať od 1. januára 1940 príslušné okresné sociálne poisťovne, nemocenská poisťovňa súkromných úradníkov v Bratislave, Ústredná sociálna poisťovňa v Bratislave, Slovenská pokladnica pre hospodárskych robotníkov v Bratislave, Revírna bratská pokladnica v Bratislave a Penzijný ústav súkromných úradníkov v Bratislave.

§ 9.

(1) Dosiaľ nadobudnuté a už príslušným bývalým poľským nositeľom poistenia priznané nároky na plnenie dôchodov osobám so slovenskou štátnou príslušnosťou alebo osobám, ktoré mały dňa 1. januára 1940 trvalé bydlisko na pripojenom území, sa uznávajú.

(2) Nárokovatelia musia tieto svoje nároky prihlásiť a preukázať do 30. júna 1940 u príslušného nositeľa poistenia.

(3) Tieto prevzaté dôchody budú zálohove vyplácať príslušní nositelia poistenia a koncom každého kalendárneho roku ich zúčtujú slovenskému erárу (ministerstvu vnútra), ktoré im ich refunduje.

§ 10.

(1) Doba získaná v poistení u bývalého poľského nositeľa poistenia, rozhodná pre vznik, zachovanie a výšku nárokov, sa zarátа vo verejnoprávnom poistení i v tuzemsku do príspevkovej doby podľa predpisov platných na území Slovenskej republiky, a to prizerajúc k ich doterajšiemu preukázanému zaradeniu.

(2) Výdavky potrebné na úhradu započítania týchto dôb hradí podľa príslušných poistne-matematických výpočtov slovenský erár (ministerstvo vnútra).

§ 11.

Prípadné spory vzniklé z vykonania §§ 8 až 10 tohto nariadenia rozhodne s konečnou platnosťou ministerstvo vnútra, vyjmúc spory, ktoré podľa platných predpisov prináležia do pôsobnosti správnych úradov a poisťovacích súdov.

Časť druhá.

V obore finančnej správy.

§ 12.

(1) Obce, ktoré ležia na území, inkorporovanom zákonom č. 325 1939 Sl. z., sa pričleňujú:

1. Čierne, Skalité a Svrčinovec k obvodu berného úradu, dôchodkového kontrolného úradu a katastrálneho meračského úradu v Čadci, k obvodu bernej správy v Žiline a k obvodu okresného finančného riaditeľstva v Trenčíne.

2. Nová Belá, Fridman (s osadou Falštín), Krempach, Tribš, Durštín, Čierna Hora, Jurgov, Repisko, Vyšné Lapše, Nižné Lapše, Nedeca, Kacvín, Lapšanka a Lesnica k obvodu berného úradu a dôchodkového kontrolného úradu v Spišskej Starej Vsi, k obvodu bernej správy a katastrálneho meračského úradu v Kežmarku a k obvodu okresného finančného riaditeľstva v Liptovskom Svätom Mikuláši.

3. Javorina k obvodu berného úradu, bernej správy a katastrálneho meračského úradu v Kežmarku, k obvodu dôchodkového kontrolného úradu v Spišskej Belej a k obvodu okresného finančného riaditeľstva v Liptovskom Svätom Mikuláši.

4. Srnie, Podvlk, Harkabúz, Vyšná Zubrica, Nižná Zubrica, Oravka, Bukovina—Podsklie, Pekelník, Jablonka, Chyžné, Vyšná Lipnica, Nižná Lipnica, Hladovka a Suchá Hora k obvodu dôchodkového kontrolného úradu v Trstenej, t. č. v Tvrdošíne, k obvodu bernej správy a katastrálneho meračského úradu v Dolnom Kubíne, k obvodu okresného finančného riaditeľstva v Liptovskom Svätom Mikuláši a k obvodu berného úradu v Trstenej, ktorý sa súčasne zriaďuje pre celý obvod okresu Trstená podľa § 8 zákona č. 190/1939 Sl. z.

(2) Začiatok činnosti v ods. 1. uvedených úradov ohľadom tam uvedených obcí sa určuje na 1. január 1940.

§ 13.

(1) Priame i nepriame dane, poplatky a dávky počínajúc 1. januárom 1940 sa vyrubujú a vyberajú podľa predpisov platných na území Slovenskej republiky bez ohľadu na dobu, kedy daňová povinnosť vznikla, pri čom sa zachovávajú úľavy podľa bývalých poľských predpisov.

(2) Majetkové prevody, právne úkony, listiny a úradné vyhotovenia z doby pred 1. januárom 1940 a s právnou účinnosťou na inkorporovanom území spoplatňujú sa len v prípade, ak nebol z nich príslušný poplatok zaplatený bývalému poľskému štátu a ak na území slovenského štátu tvoria predmety poplatkov. Ak by bývalé poľské poplatkové právo poskytovalo výhodnejšie postavenie, možno ho uplatňovať odvolaním.

§ 14.

Nadobudnuté práva, najmä dočasné oslobodenie budov, pozemkov a zárobkových podnikov od priamych daní podľa bývalých poľských zákonných ustanovení zostávajú v platnosti do vypršania povolenej doby, ak minister financií neučiní iné opatrenie. Trvalé oslobodenie od priamych daní a vyňatia zpod nich (podmienené i nepodmienené) budov, pozemkov a zárobkových podnikov strácajú platnosť dňom účinnosti tohto nariadenia, nakoľko odporujú platným právnym predpisom Slovenskej republiky alebo nakoľko minister financií nenariadi ináč.

§ 15.

(1) Činy, ktoré tvoria skutkovú podstatu priestupku podľa dôchodkového trestného práva platného na území Slovenskej republiky, spáchané pred 1. januárom 1940, sa stíhajú podľa predpisov dôchodkového trestného práva Slovenskej republiky, ak tvoria súčasne skutkovú podstatu trestného činu podľa bývalých poľských trestných predpisov. Ak však pokračovanie podľa bývalých predpisov je pre stranu výhodnejšie, použije sa tohto.

(2) Rozhodnutia, ktorými bývalé poľské úrady uložily pokutu pre dôchodkový priestupok, môžu byť vykonané, ak činy, pre ktoré boly tieto rozhodnutia vynesené, tvoria skutkovú podstatu priestupku podľa dôchodkového trestného práva slovenského. Pokuta sa vyplatí v korunách podľa kurzu uvedeného v § 16.

§ 16.

Všetky súkromnoprávne pohľadávky i záväzky v bývalých poľských zlotých, ktoré sú alebo pôvodne boly splatné na území inkorporovanom, treba previesť a platiť, od 1. januára 1940 počínajúc, v slovenskej mene podľa kurzu 1 bývalý poľský zlotý = 5.50 Ks, ak veriteľ i dlžník majú bydlisko alebo sídlo na tomto území.

§ 17.

Všetky verejnoprávne pohľadávky i záväzky v bývalých poľských zlotých, ak sú splatné u pokladníc Slovenskej republiky alebo slovenských verejnoprávnych korporácií na území inkorporovanom a ak dlžníkom alebo veriteľom je osoba, ktorá býva alebo má sídlo na inkorporovanom území alebo inde v Slovenskej republike, treba previesť a platiť od 1. januára 1940 podľa kurzu v § 16.

§ 18.

Na výplaty ostatných pohľadávok i záväzkov súkromných i verejných, na ktoré sa nevzťahujú ustanovenia §§ 16 a 17, ako i cenné papiery a ich kupóny, ktoré znejú na bývalé poľské zloté, toto nariadenie neplatí.

§ 19.

Minister financií sa splnomocňuje, aby činil opatrenia, ktorých si vyžiada prechod z právnej oblasti finančných predpisov bývalej Poľskej republiky do právnej oblasti finančných predpisov Slovenskej republiky.

§ 20.

Všetok majetok na inkorporovanom území, spravovaný bývalým poľským štátom alebo jeho územnými jednotkami, prechádza 1. januárom 1940 do správy slovenského štátu.

Časť tretia.

V obore priemyslu, obchodu, živnosti a poľnohospodárstva.

§ 21.

(1) Práva nadobudnuté na inkorporovanom území v obore priemyslu, obchodu a živnosti ostávajú nedotknuté, ak nebudú v budúcnosti obmedzené alebo zrušené právnymi predpismi Slovenskej republiky alebo podľa nich.

(2) Ustanovenia ods. 1 neplatia, ak odporujú rozhodnutiam a opatreniam učineným podľa ods. 3, § 2 zákona č. 325/1939 Sl. z.

§ 22.

(1) V jednaniach, zahájených za platnosti bývalého poľského právneho poriadku, sa bude pokračovať podľa teraz platných právnych predpisov pred úradmi Slovenskej republiky, ak to vyžaduje verejný záujem, v ostatných — len na nový podnet zúčastnených strán.

(2) Rozhodnutia vydané za platnosti bývalého poľského právneho poriadku, nebudú vykonané, ak by ich výkon odporoval verejným záujmom.

(3) Ustanovenia ods. 1 a 2 neplatia, ak odporujú rozhodnutiam a opatreniam podľa ods. 3, § 2 zákona č. 325/1939 Sl. z.

§ 23.

Lehoty podľa vládnych nariadení č. 146/1939 Sl. z. a č. 147/1939 Sl. z. v znení vládneho nariadenia č. 197/1939 Sl. z. a lehoty podľa §§ 1 a 2 vládneho nariadenia č. 276/1939 Sl. z. sa predlžujú pre inkorporované územie do dňa 30. apríla 1940.

Časť štvrtá.

V obore školstva a správy kultovej.

§ 24.

Ústavy (školy) bývalého poľského štátu na inkorporovanom území stávajú sa ústavmi (školami) Slovenskej republiky. Zamestnanci týchto ústavov (škôl) môžu byť prevzatí do služieb Slovenskej republiky s podmienkou, že vyhovujú predpokladom pre ustanovenie na učiteľské miesto a že v určenej lehote s úspechom zložia skúšku podľa zákona č. 276/1920 Sb. z. a n.

§ 25.

(1) Na inkorporovanom území za systemizované sa považujú všetky tie stanice duchovných cirkví alebo náboženských spoločností, recipovaných alebo štátom uznaných, ktoré boly dňa 1. januára 1940 trvale zaplnené, alebo ktoré boly podľa ustanovení platných pred 1. januárom 1940 so súhlasom štátnej správy kultovej systemizované alebo za systemizované považované.

(2) Na podanie popisu (priznávky) miestnych kňazských dôchodkov podľa vládneho nariadenia č. 124/1928 Sb. z. a n. na III. lustrum (1936—1940) sa určuje lehota do 30. apríla 1940.

Časť piata.

V obore verejnej dopravy a verejných prác.

§ 26.

Zamestnanci bývalého poľského štátu na inkorporovanom území môžu byť prevzatí do služieb Slovenskej republiky s podmienkou, že vyhovujú všeobecným zákonným predpokladom pre prijatie do štátnych služieb.

Časť šiesta.

Spoločné ustanovenia.

§ 27.

Príslušné ministerstvo môže zamestnancom a duchovným, prevzatým podľa §§ 24 až 26 započítať služobnú dobu, strávenú v bývalom poľskom štáte len za súhlasu ministerstva vnútra a ministerstva financií. Predpisy vety 2, 3 a 4, ods. 5, § 142 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. platia obdobne.

§ 28.

Kde v jednotlivých zákonoch a vládnych nariadeniach, platných od 1. januára 1940 na inkorporovanom území, boly určené lehoty, ukladajúce osobám fyzickým a právnickým, samosprávnym zväzkom, verejným korporáciám a združeniam určitý úkon (podanie prihlášky alebo žiadosti a pod.) pod právnymi následkami pri nedodržaní lehoty, ktorých beh začal pred 1. januárom 1940, určujú sa od dňa účinnosti tohto nariadenia v dĺžke pôvodnou normou určenej, nakoľko toto nariadenie alebo osobitné predpisy neurčujú inak.

§ 29.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho minister vnútra, minister financií, minister hospodárstva, minister školstva a národnej osvety a minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Sivák** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.

Stano v. r.

25.

Vyhláška ministra financií vydaná v dohode s ministrom hospodárstva zo dňa 27. januára 1940

o úprave paušalovanej dane z obratu u uhlia, dovážaného z cudziny.

Podľa ods. 8, § 19 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926 Sb. z. a n., č. 188/1930 Sb. z. a n., č. 56/1932 Sb. z. a n., č. 265/1935 Sb. z. a n. a č. 356/1938 Sb. z. a n. pozmeňujem v dohode s ministrom hospodárstva 2. bod, ods. 2 vyhlášky ministra financií č. 4/1930 Sb. z. a n. takto:

Paušál pri dovoze z cudziny činí:

a) u hnedého uhlia — 45 h z 1 q hrubej váhy,

b) u hnedouhoľných briket — 52.5 h z 1 q hrubej váhy,

c) u kamenného uhlia, kamenouhoľných briket a antracitu — 67.5 h z 1 q hrubej váhy,

d) u koksu — 1.20 Ks z 1 q hrubej váhy,

e) u uhoľných splaškov (kalov) — 15 h z 1 q hrubej váhy a

f) u koksu určeného pre výrobu surového železa vo vysokých peciach — 50 h z 1 q hrubej váhy.

V týchto sadzbách je zahrnutá prirážka podľa § 1 zákona č. 267/1935 Sb. z. a n. v znení zákona č. 281/1937 Sb. z. a n. a zákona č. 358/1938 Sb. z. a n.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; týmto dňom stráca platnosť 2. bod, 2. ods. vyhlášky č. 4/1930 Sb. z. a n.

Dr. Pružinský v. r.

26.

Vyhláška ministra financií vydaná v dohode s ministrom dopravy a verejných prác a ministrom hospodárstva zo dňa 27. januára 1940

o úprave náhradnej dane z uhlia, dovážaného z cudziny.

Podľa § 9 zákona č. 1/1924 Sb. z. a n., pozmeňujem v dohode s ministrom dopravy a verejných prác a ministrom hospodárstva vyhlášku č. 101/1925 Sb. z. a n., takto:

Náhradná daň z uhlia, dovážaného z cudziny činí:

z 1 q hnedého uhlia — 0.50 Ks,

z 1 q hnedouhoľných briket — 1 Ks,

z 1 q kamenného uhlia, kamenuhoľných briket a antracitu — 1.30 Ks,

z 1 q koksu, určeného pre výrobu surového železa vo vysokých peciach — 0.50 Ks a

z 1 q iného koksu 2.— Ks.

Ak bude o to žiadať vláda niektorého dovozného štátu, môže byť namiesto týchto pevných sadzieb vyberaná z uhlia alebo koksu, pochádzajúceho z príslušného štátneho územia, daň z uhlia v sadzbe 10% z ceny loco (koksárne, briketárne), počítajúc do toho výdavky, spojené s dopravou na hranicu, podľa bližších pokynov, ktoré dá ministerstvo financií pohraničným colným úradom.

Pri dovoze uhlia (koksu) na osobitné ciele, pre ktoré možno podľa zákona o dani z uhlia tuzemskému uhliu (koksu) poskytnúť úľavy, môže minister financií v dohode s ministrami dopravy a verejných prác a hospodárstva za rovnakých podmienok priznať obdobné úľavy.

Vyhláška táto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; týmto dňom stráca platnosť vyhláška č. 101/1925 Sb. z. a n.

Dr. Pružinský v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vládneho nariadenia č. 14/1939 a č. 109/1939 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok činí v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskoršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých čiastok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané čiastky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé čiastky predávajú sa i v kníhkupectvách.

Zakúpené čiastky sa nevymieňajú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboly v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne č. 852 (Administrácia Slovenského zákonníka, Bratislava). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRÁCII
SLOVENSKÉHO ZÁKONNÍKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

17. II. 194[illegible] 41

Slovenský zákonník

Čiastka 7. Vydaná dňa 12. februára 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (27.—29.) 27. Vládne nariadenie o vyplácaní pohľadávok proti bývalej Česko-Slovenskej republike a o odkupe kupónov z dlhopisov bývalej Česko-Slovenskej republiky. — 28. Vyhláška ministra financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — 29. Vyhláška predsedu vlády o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

27.

Vládne nariadenie zo dňa 7. februára 1940

o vyplácaní pohľadávok proti bývalej Česko-Slovenskej republike a o odkupe kupónov z dlhopisov bývalej Česko-Slovenskej republiky.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 3 vládneho nariadenia č. 275/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Vláda splnomocňuje ministra financií, aby preddavkove vyplácal požiadavky spadajúce pod ustanovenia § 1 vládneho nariadenia č. 275/1939 Sl. z. podľa smernic vydaných vládou.

§ 2.

(1) Vláda splnomocňuje ministra financií, aby odkupoval kupóny z dlhopisov bývalej republiky Česko-Slovenskej, ktorých prihláška bola schválená podľa § 3 vládneho nariadenia č. 92/1939 Sl. z. Cieľom uskutočnenia odkupu môže minister financií učiniť všetky potrebné opatrenia.

(2) Za podmienky v ods. 1 uvedenej môžu byť odkupované aj kupóny z vinkulovaných dlhopisov, ak tieto kupóny sa vzhľadom na vinkuláciu nachádzajú mimo územia Slovenskej republiky.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.

28.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 1. februára 1940

o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 3 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 10. februára 1940 vyhlasuje:

§ 1.

(1) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n., k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 27.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(2) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. I., §§ 1 a 2 a v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 24 až 26 a k s. č. 23 až 26, sa upravuje takto:

Pre tovar sadz. čísla:	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž . .	. . 22.— Ks
25. Jačmeň	. . 20.— Ks
26. Ovos	. 10.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministerstva financií zo dňa 9. januára 1940 č. 3/1940 Sl. z. sa súčasne zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

Cena: 1.— Ks.

29.

Vyhláška predsedu vlády zo dňa 12. februára 1940

o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

Podľa § 5 zákona č. 11/1940 Sl. z. sa opravujú tieto tlačové chyby:

1. V § 11 zákona č. 333/1939 Sl. z. namiesto „zákon č. 39/1938, . . ." má byť správne „zákon č. 39/1928, . . .".

2. V ods. 1, § 1 zákona č. 335/1939 Sl. z. medzi 7. a 8. riadok vsúva sa riadok tohto znenia „40/1939 Sl. z., č. 145/1939 Sl. z. a č.".

3. Pod lit. a/A, ods. 1, článok III. zákona č. 343/1939 Sl. z. má byť namiesto „zákona č. 69/2935 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 69/1936 Sb. z. a n. sumou 4,369.000 Ks" správne „zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 69/1936 Sb. z. a n.) sumou 4,369.000 Ks".

4. V článku XXVI. zákona č. 343/1939 Sl. z. má byť namiesto „zákona č. 190/1399 Sl. z." správne „zákona č. 190/1939 Sl. z.".

5. V ods. 1, § 7 vládneho nariadenia č. 10/1940 Sl. z. v predposlednom riadku namiesto výrazu „ak je trestný aj" má byť správne „ak je čin trestný aj".

Dr. Tuka v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

43
0: 9: 2

Slovenský zákonník

Čiastka 8. Vydaná dňa 24. februára 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (30.—38.) 30. Zákon o rádoch, čestných odznakoch a tituloch. — 31. Zákon o zmene niektorých ustanovení občianskeho súdneho poriadku. — 32. Zákon o platebných úľavách pre záujemcov cudzineckého ruchu v kúpeľných miestach. — 33. Zákon, ktorým sa zrušujú porotné a kmeťské súdy a prechodne upravujú niektoré veci v obore trestného súdnictva. — 34. Zákon o príročí pre pohľadávky proti bývalému česko-slovenskému štátu, o prerušení sporov o tieto pohľadávky a o zastupovaní eráru. — 35. Nariadenie o zrušení riaditeľstva slovenských železníc a riaditeľstva pošt a telegrafov. — 36. Nariadenie o prikázaní právomoci železničného správneho úradu a ministerstva vnútra. — 37. Vládne nariadenie o zmene vládneho nariadenia, ktorým sa vykonáva zákon o úprave hospodárenia v štátnych závodoch, ústavoch a zariadeniach, ktoré prevahou nemajú plniť úkoly správne. — 38. Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave obchodu s drahými kovmi.

30.

Zákon zo dňa 13. februára 1940

o rádoch, čestných odznakoch a tituloch.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Rády a čestné odznaky za zásluhy o Slovenskú republiku môže vláda so súhlasom prezidenta republiky zakladať nariadením, a to tak pre slovenských štátnych občanov, ako aj pre cudzincov.

(2) Rády a čestné odznaky za zásluhy o Slovenskú republiku udeľuje prezident republiky. Prezident republiky môže zmocniť udeľovaním čestných odznakov ministra národnej obrany za statočnosť pred nepriateľom.

(3) Prezidentovi republiky prislúchajú najvyššie stupne všetkých rádov a čestných odznakov; podržuje ich aj vtedy, keď prestal byť prezidentom okrem prípadu, že stratil prezidentský úrad podľa § 39, ods. 2 Ústavy.

§ 2.

Vláda môže so súhlasom prezidenta republiky nariadením zakladať pamätné odznaky a určiť podrobnosti o ich udeľovaní.

§ 3.

Prezident republiky, vláda alebo jej členovia môžu vynikajúcu činnosť alebo výkon v záujme verejnom vyznamenať verejným uznaním. Podrobnosti môže upraviť vláda nariadením so súhlasom prezidenta republiky.

§ 4.

(1) Titul „prezident" patrí len hlave štátu (ods. 2, § 1 Ústavy).

(2) Osoby, ktoré podľa doterajších právnych a iných ustanovení používajú titul „prezident", majú používať titul „predseda".

§ 5.

Vláda môže nariadením určiť tituly a tieto udeľovať.

§ 6.

(1) Za udelenie rádu, čestného odznaku a titulu možno vyberať primeranú taxu v prospech štátnej pokladnice.

(2) Podrobnosti najmä o výške, predpisovaní a vyberaní taxy a o oslobodení od nej upraví vláda nariadením.

§ 7.

Cudzozemské rády, čestné odznaky a tituly smú slovenskí štátni občania prijať iba so súhlasom prezidenta republiky.

§ 8.

(1) Priestupku sa dopúšťa:

1. Kto neoprávnene užíva tuzemské alebo cudzozemské rády, čestné odznaky a tituly,

2. kto prijme cudzozemské rády, čestné odznaky a tituly bez svolenia podľa § 7.

(2) Priestupky trescú okresné (štátne policajné) úrady zavretím do dvoch mesiacov alebo peňažným trestom do Ks 20.000. Za nedobytný peňažný trest treba uložiť náhradný trest zavretia do dvoch mesiacov.

(3) Priestupky podľa tohto zákona sú trestné aj vtedy, keď slovenskí štátni občania ich spáchali v cudzine.

§ 9.

Zrušuje sa zákon č. 268/1936 Sb. z. a n. o rádoch a tituloch.

§ 10.

Zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho vláda.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
Čatloš v. r.

31.

Zákon zo dňa 13. februára 1940

o zmene niektorých ustanovení občianskeho súdneho poriadku.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Článok I.

Zákonný článok I/1911 (občiansky súdny poriadok) sa mení a dopĺňuje takto:

1. § 7 znie:

Ak sa jediná osoba alebo spoločníci v spore domáhajú v jednej žalobe niekoľko nárokov, sčítajú sa ich hodnoty.

Ak je však v tej istej žalobe spojených viacej nárokov, z ktorých ani jeden neprevyšuje hranicu určenú pre pôsobnosť okresných súdov, spor patrí okresnému súdu i v tom prípade, keď spočítaná hodnota týchto nárokov túto hranicu prevyšuje. Obdobne ostáva nedotknutá pôsobnosť samosudcu, ak ani jeden z nárokov neprevyšuje hodnotu Ks 100.000.

2. § 55 znie:

Krajský súd, hlavný súd a Slovenský najvyšší súd rozhodujú zpravidla v senátoch.

Senát krajského súdu sa skladá z predsedu a z dvoch sudcov.

Odvolací a dovolací senát hlavného súdu sa skladá z predsedu a z dvoch sudcov.

Zloženie senátov Slovenského najvyššieho súdu upravujú osobitné predpisy.

Spory o majetkové práva, ktoré podľa hodnoty (§ 2, ods. 1) patria krajskému súdu, pojednáva a v nich rozhoduje ako samosudca člen tohto súdu, vymenovaný predsedom súdu, a to podľa ustanovení o pokračovaní pred krajským súdom, ak hodnota predmetu sporu (§§ 5 až 8) nepresahuje Ks 100.000 alebo ak do zahájenia sporu sa obmedzí na túto alebo nižšiu sumu.

Ak sa zvýši žalobná požiadavka po zahájení sporu (§§ 178, 188) nad Ks 100.000, pojednáva spor a rozhoduje v ňom samosudca.

Spory o rozluku a rozvod manželstva pojednáva a v nich rozhoduje samosudca, vyjmúc, že by niektorá strana ešte pred dokazovacím usnesením žiadala, aby vec vybavil senát.

Na základe dohody podľa § 45 môžu strany vzniesť na samosudcu aj také majetkové spory, ktorých hodnota presahuje Ks 100.000. Za takúto dohodu pokladá sa návrh žaloby na pojednávanie pred samosudcom, ak mu žalovaný neodporoval do vstúpenia do sporu (§ 180).

Rozhodnutie krajského súdu nemožno napadnúť opravným prostriedkom preto, že miesto samosudcu pojednával a rozhodoval senát. Nemožno ho však napadnúť ani preto, že miesto senátu pojednával a rozhodoval samosudca, ak strana vstúpila do sporu bez toho, že by bola tomu odporovala.

V prípadoch, uvedených v predošlom odseku, vadné obsadenie súdu nemôže si z úradnej moci všímať ani súd vyššej stolice.

Článok II.

V sporoch, ktorých hodnota je nad Ks 20.000 a neprevyšuje Ks 100.000 a ktoré článok I prikazuje samosudcovi, i keď v nich pred účinnosťou tohto zákona pojednával senát, ďalej pojednáva a v nich rozhoduje samosudca. Ak samosudca bol členom tohto senátu, netreba zopakovať ústne pojednávanie pre zmenu v osobe sudcu. Ináč obdobne treba použiť ustanovení § 242, ods. 2 a 3.

Článok III.

Ustanovenia, ktoré odporujú tomuto zákonu, sa zrušujú; zrušuje sa najmä ustanovenie článku VI, č. 2 zákona č. 161/1936 Sb. z. a n., ktorým bol zmenený § 7 osp., ustanovenie článku VII, č. 2 c) zákona č. 161/1921 Sb. z. a n., článok I, č. 1 a 2 zákona č. 123/1923 Sb. z. a n. a článok VI, č. 3 zákona č. 161/1936 Sb. z. a n., ktorými boly doplňované ustanovenia § 55 osp.

Zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

32.

Zákon zo dňa 13. februára 1940

o platebných úľavách pre záujemcov cudzineckého ruchu v kúpeľných miestach.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Majiteľom a nájomcom živnostenských oprávnení v kúpeľných miestach poskytujú sa platebné úľavy podľa tohto zákona na pôžičky, ktoré boly použité na investície alebo na provozovanie živností a na nájomné (pachtovné) zaviazanosti, ktoré presahujú Ks 10.000 ročne.

(2) Ministerstvo hospodárstva vydá vyhláškou uverejnenou v Slovenskom zákonníku soznam miest, ktoré treba považovať za kúpeľné miesta podľa tohto zákona.

§ 2.

(1) Dlhy a platebné povinnosti s príslušenstvom podľa § 1 spadajú pod ustanovenia tohto zákona len vtedy, ak vznikly pred 1. januárom 1940 a staly sa alebo stanú sa splatnými do 30. apríla 1941. Takéto záväzky do 1. mája 1940 nemožno súdne vymáhať.

(2) Splnenie platebných zaviazanosti, uvedených v ods. 1 sa odsunuje na deň 1. mája 1940 tak, že dlžník je povinný od tohto dňa počnúc najneskoršie desiateho dňa každého mesiaca až do konca apríla 1941 mesačne platiť 2% z povinnej splátky. Pri zaviazanostiach, sročných po 1. máji 1940, tieto 2% mesačné splátky počínajú sa najneskoršie desiaty deň nasledujúceho mesiaca po sroku. Nedoplatok so všetkým príslušenstvom je sročný 1. mája 1941. Nedodržanie dvoch za sebou idúcich splátok má za následok stratu všetkých výhod poskytnutých podľa tohto zákona.

§ 3.

(1) Ak osoby uvedené v § 1 chcú byť účastné na platebných úľavách podľa tohto zákona, musia preukázať na príslušnej bernej správe, že ich obrat z cudzineckého ruchu v roku 1939 klesol oproti roku 1938 najmenej o 50%.

(2) Uchádzačovi, ktorý dokáže, že sa naň vzťahujú ustanovenia ods. 1, vystaví príslušná berná správa osvedčenie, ktoré oprávňuje ho na tieto platebné úľavy.

(3) Uchádzač, ktorý preukáže, že si podal žiadosť o osvedčenie podľa ods. 1, má predbežne nárok na tieto platebné úľavy až do právoplatného vybavenia žiadosti.

§ 4.

(1) Do 60 dní od účinnosti tohto zákona je povinný dlžník doporučeným listom oznámiť veriteľovi, že hodlá použiť výhod podľa tohto zákona. Ak tak neučiní, nemôže sa neskôr dovolávať výhod podľa tohto zákona.

(2) Veriteľ je povinný do 8 dní po prevzatí listu uvedeného v ods. 1 oznámiť svojmu dlžníkovi — a to doporučeným listom — výšku zaostalých povinných splátok. Dokiaľ tak neučiní, je sám v omeškaní a dlžník nie je povinný za túto dobu nič plniť.

(3) Na výzvu veriteľa je povinný dlžník predložiť osvedčenie podľa § 3, ods. 2 alebo potvrdenie príslušnej bernej správy o podaní takejto žiadosti.

§ 5.

(1) Ak ide o vymáhanie požiadavky, spadajúcej pod ustanovenia § 2, povolí súd na návrh dlžníka odklad exekučného odhadu a predaju (dražby) a vnútenej správy na dobu po 1. máji 1941, a to jak na hnuteľnosti, tak aj na nehnuteľnosti.

(2) Exekučná vnútená správa, pri ktorej nehnuteľnosti boly už odovzdané vnútenému správcovi, bude na návrh dlžníka zrušená.

(3) Ustanovenie ods. 1 a 2 sa nevzťahuje na splátky splatné podľa § 2, ods. 2 a na veci, ktoré by za dobu, po ktorú je výkon predaja (dražby) odložený, podľahly skaze alebo znehodnoteniu.

§ 6.

(1) Návrh na odklad exekúcie podľa § 5, ods. 1 má sa učiniť najneskoršie deň pred výkonom odhadu alebo 8 dní pred dňom nariadeného predaja (dražby) a návrh na odklad vnútenej správy môže dlžník učiniť dotiaľ, dokiaľ nehnuteľnosti neboly odovzdané vnútenému správcovi. Návrh na zrušenie vnútenej správy podľa § 5, ods. 2 možno učiniť kedykoľvek.

(2) Na žiadosť dlžníka sa odročia do 15. marca 1940 dražby vo všetkých tých veciach, a to jak na hnuteľnosti, tak aj na nehnuteľnosti, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia §§ 1 a 2. Po uplynutí tejto lehoty, ak záujemca medzi časom nežiadal odklad dražby v smysle § 5, ods. 1, súd vypíše dražbu z úradu na dobu 30 dní, a to jak pri hnuteľnostiach, tak aj pri nehnuteľnostiach.

§ 7.

(1) K návrhu na odklad (zrušenie) exekúcie treba priložiť osvedčenie podľa § 3, ods. 2. Súd pred rozhodnutím o návrhu dlžníka môže vypočuť účastníkov a vykonať aj iné potrebné šetrenie.

(2) Ak vyhovie súd návrhu dlžníka, aby bola dražba alebo vnútená správa nehnuteľností odložená, nariadi predpísaný zápis (poznámku v pozemkovej knihe), ďalšie exekučné úkony však odloží. Ak však bola vnútená správa zrušená, zostane zaistenie požiadavky veriteľa v pozemkovej knihe nedotknuté.

§ 8.

(1) Návrhu na odklad exekúcie alebo zrušenie vnútenej správy nemá sa vyhovieť, ak:

a) dlžník nepripojil k návrhu osvedčenie podľa § 3, ods. 2,

b) učinil návrh na odklad oneskorene (§ 6),

c) dlžník, v úmysle poškodiť veriteľa, čiastky svojho majetku poškodzuje, ničí alebo bezcennými činí, scudzuje alebo odvláča.

(2) Ak budú zistené na návrh vymáhajúceho veriteľa skutočnosti uvedené v ods. 1, písm. c) až po povolení odkladu, má sa v exekúcii pokračovať.

(3) Ak bol návrh vymáhajúceho veriteľa, učinený v smysle ods. 2, zamietnutý, je vymáhajúci veriteľ povinný nahradiť dlžníkovi náklady pokračovania o tomto návrhu.

§ 9.

(1) Ustanovenia § 2, ods. 2 neprekážajú uplatňovaniu požiadavok vzniklých z titulu uvedeného v § 1 sporným pokračovaním, avšak súd v rozsudku pri určení lehoty plnenia je povinný vziať do ohľadu ustanovenia tohto zákona.

(2) Ustanovenia tohto zákona sa nevzťahujú na konkurzné a vyrovnávacie pokračovanie.

(3) Na návrh záujemcu (§ 1) však konkurzné pokračovanie môže sa suspendovať do konca apríla 1941, keď tento preukáže a primerane zabezpečí splátky uvedené v § 2, ods. 2.

§ 10.

Doba, po ktorú sa odkladá splatnosť alebo vymáhateľnosť požiadavok podľa tohto zákona, nezapočítava sa do premlčacej lehoty ani do iných lehôt, ktorých zmeškanie má podľa platných predpisov za následok právnu újmu.

§ 11.

Úľav podľa tohto zákona nemôžu byť účastní židia (§ 1 vlád. nar. č. 63/1939 Sl. z.).

§ 12.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do 30. apríla 1941; vykoná ho minister hospodárstva spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.

33.
Zákon
zo dňa 13. februára 1940,

ktorým sa zrušujú porotné a kmetské súdy a prechodne upravujú niektoré veci v obore trestného súdnictva.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.

Čl. 1.

(1) Zrušujú sa všetky zákonné a iné ustanovenia, ktoré sa vzťahujú výlučne na organizáciu a pôsobnosť porotných súdov, ako aj na pokračovanie v trestných veciach, odkázaných do pôsobnosti porotných súdov.

(2) Ustanovenia §§ 5 a 6 zákona č. 91/1934 Sb. z. a n. sa tiež zrušujú.

(3) O trestných činoch, ktoré do účinnosti tohto zákona patrily do pôsobnosti porotných súdov, rozhoduje krajský súd podľa ustanovení, platných pre pokračovanie v trestných veciach, patriacich do jeho pôsobnosti.

(4) V trestných veciach, uvedených v ods. 3, v ktorých do dňa účinnosti tohto zákona bol vynesený rozsudok alebo iné rozhodnutie, napadnuté opravným prostriedkom, rozhoduje sa o tomto opravnom prostriedku podľa doterajších ustanovení pred súdom doteraz príslušným.

(5) V trestných veciach, v ktorých pred počiatkom účinnosti tohto zákona nebolo ešte hlavné pojednávanie, alebo v ktorých treba hlavné pojednávanie opakovať, alebo, ak bola vec po zrušení rozsudku vrátená na nové prejednanie, sa pokračuje podľa ustanovení tohto zákona.

Diel druhý.

Čl. 2.

Paragraf 16 zákona č. 124/1924 v znení vyhlášky ministra pravosúdia č. 145/1933 Sb. z. a n., ako aj § 24, § 25, ods. 2 a § 40, bod 7 zákona č. 108/1933 Sb. z. a n. sa zrušujú a nahradzujú týmito ustanoveniami:

§ 16 zákona č. 124/1924:

„(1) O trestných činoch, uvedených v §§ 1 a 4 zákona č. 124/1924 Sb. z. a n. v znení vyhlášky ministra pravosúdia č. 145/1933 Sb. z. a n. rozhoduje krajský súd.

(2) Ak je to možné, hlavné pojednávanie má byť naraz proti všetkým osobám, zodpovedným za obsah tlačiva."

§ 24 zákona č. 108/1933:

„(1) O žiadosti o trestné stíhanie rozhoduje vyšetrujúci sudca.

(2) Žiadosť o trestné stíhanie sa pokladá zároveň za návrh na zavedenie vyšetrovania.

(3) Ak vyšetrujúci sudca nezamietne žiadosť o trestné stíhanie, nariadi doručiť rovnopis žiadosti obvinenému, ak je ich viac, každému. Zároveň predvolá na pojednávanie o smier stránky a osoby, ktoré postihuje ručenie, alebo ktorým by mohla byť rozsudkom uložená nejaká povinnosť (osoby zúčastnené).

(4) Podľa predošlých odsekov treba pokračovať aj v prípadoch, uvedených v § 23, ods. 3, ale len vtedy, ak verejný žalobca upustil od stíhania ešte pred hlavným pojednávaním."

§ 25, ods. 2 zákona č. 108/1933:

„(2) Pojednávanie o smier je neverejné. Vedie ho na krajskom súde vyšetrujúci sudca."

§ 40, bod 7 zákona č. 108/1933:

„Pojednávanie o smier vedie na vojenskom súde vyšetrujúci sudca. O sťažnosti podľa § 26, ods. 3 zákona č. 108/1933 Sb. z. a n. rozhoduje vojenský súd."

Čl. 3.

§§ 17 až 25 zákona č. 124/1924 v znení vyhlášky ministra pravosúdia č. 145/1933 Sb. z. a n., ako aj zákonné a iné ustanovenia, ktoré odporujú ustanoveniam čl. 2 tohto zákona, sa tiež zrušujú.

Diel tretí.

Čl. 4.

Zrušujú sa zákon č. 471/1921 Sb. z. a n. a §§ 2 a 3 zákona č. 209/1931 Sb. z. a n. a nahradzujú sa týmito ustanoveniami:

§ 1.

(1) Trestný čin, ktorý patrí do pôsobnosti krajského súdu, má byť prikázaný na rozhodovanie jednému členovi tohto súdu ako samosudcovi, ak verejný žalobca podľa povahy činu navrhol v obžalobnom

spise (v návrhu, zastupujúcom obžalobný spis) na každého z obvinených ako hlavný trest stratu slobody do 1 roka, buďto samú o sebe, buďto vedľa trestu peňažného, alebo jedine peňažný trest, a ak nikto z obvinených alebo z ich obhájcov nepodá proti tomu odpor v lehote 3 dní, počítajúc odo dňa doručenia obžalobného spisu (návrhu, zastupujúceho obžalobný spis).

(2) Ustanovenia tohto § nemožno použiť pri takom trestnom čine, na ktorý zákon ako hlavný trest ukladá trest na slobode vyše 5 rokov.

§ 2.

(1) Samosudca prejedná vec podľa ustanovení, platných pre pokračovanie pred krajským súdom. Pri tom má práva a povinnosti predsedu i senátu.

(2) Ako hlavný trest smie uložiť len trest, uvedený v § 1, ods. 1. Prekročenie tohto ustanovenia je dôvodom zmätočnosti podľa § 385, č. 2 zák. čl. XXXIII/1896.

(3) Ak dôjde na hlavnom pojednávaní k rozšíreniu obžaloby, vysloví sa verejný žalobca, či trvá na svojom návrhu čo do výšky trestu.

(4) Ak uzná samosudca, že navrhovaná trestná sadzba nie je dostatočná pre čin, ktorý je predmetom obžaloby, vysloví sa nepríslušným a postúpi vec senátu krajského súdu. V tomto prípade sa má postupovať podľa § 318 zák. čl. XXXIII/1896. Proti rozhodnutiu samosudcu o postúpení veci senátu krajského súdu niet opravného prostriedku.

§ 3.

Ak rozhodol o veci samosudca, prislúcha mu na miesto senátu a jeho predsedu činiť všetky ďalšie rozhodnutia a opatrenia po vyhlásení rozsudku, i rozhodovanie o súhrnnom treste (§§ 517—518 tr. p.), ak ide o základné rozsudky samosudcov z krajských súdov alebo okrem týchto o rozsudky okresných súdov, a ak súhrn trestov na slobode uložených základnými rozsudkami nepresahuje 1 rok, ďalej rozhodovania o návrhu na obnovu pokračovania (hlava XXI tr. p.) a o zahladení odsúdenia (zákon č. 111/1928 Sb. z. a n.).

§ 4.

Trestné veci, ktoré do dňa účinnosti tohto zákona neboly prikázané na rozsúdenie samosudcovi a v ktorých do dňa účinnosti tohto zákona nebolo započaté hlavné pojednávanie, alebo v ktorých treba hlavné pojednávanie opakovať, majú byť prejednané samosudcom, ak žalobca dodatočne učiní návrh podľa § 1 a ak nepodá niekto z obžalovaných alebo obhájcov odpor v lehote 3 dní, počítanej od oznámenia tohto návrhu. Opravný prostriedok je tu vylúčený.

§ 5.

Ustanovenia tohto článku platia pre trestné súdnictvo občianske i vojenské.

Čl. 5.

Zákon č. 209/1931 Sb. z. a n. (predĺžený zákonom č. 315/1936 Sb. z. a n.) a vl. nar. č. 79/1939 Sl. z. sa zrušujú a nahradzujú týmito ustanoveniami:

(1) Ak nemá byť podľa platných ustanovení rozsudok v trestnom pokračovaní pred občianskym súdom alebo vojenským súdom spísaný už pri vyhlásení, má sa tak stať do 8 dní od jeho vyhlásenia.

(2) V trestnom pokračovaní pred okresným súdom, krajským súdom a vojenským súdom netreba spisovať odôvodnenie rozsudku vyhláseného v prítomnosti obžalovaného, ak osoby, oprávnené použiť opravného prostriedku, neohlásily ho včas. Písomné odôvodnenie rozsudku má byť v takomto prípade nahradené stručným záznamom dôvodov výroku o vine a — ak bolo rozhodnuté o súkromnoprávnych nárokoch — tiež stručným záznamom dôvodov tohto rozhodnutia.

(3) Ustanovenia ods. 2 nie je možno použiť v trestnom pokračovaní proti verejnému zamestnancovi alebo vojenskému a žandárskemu gážistovi, ako ani v prípadoch, keď o výsledku trestného pokračovania proti mladistvej osobe má byť upovedomený poručenský súd.

Čl. 6.

Predlžuje sa účinnosť čl. I, č. 1 zákona č. 168/1922 Sb. z. a n. v znení § 1 zákona č. 230/1933 Sb. z. a n., ďalej čl. I, č. 2 a 3, čl. II, ods. 3 a 4 a čl. III zákona č. 168/1922 Sb. z. a n., ktorým zákonom sa čiastočne zrušil zák. čl. LXIII/1912 o výnimočných opatreniach a zmenily niektoré ustanovenia o stannom práve, nakoľko tieto ustanovenia dňa 31. decembra 1939 ešte platily pre územie Slovenskej republiky.

Diel štvrtý.

Čl. 7.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia. Vykonajú ho minister pravosúdia a minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Čatloš v. r.

34.

Zákon zo dňa 13. februára 1940

o príročí pre pohľadávky proti bývalému česko-slovenskému štátu, o prerušení sporov o tieto pohľadávky a o zastupovaní eráru.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Na pohľadávky proti československému alebo česko-slovenskému štátu (eráru alebo jeho jednotlivým organizačným odvetviam, podnikom, ústavom, fondom, základinám, atď.), ktoré vznikly zo smlúv, uzavretých pred 14. marcom 1939, alebo zo skutočností, nastalých pred 14. marcom 1939, určuje sa príročie do 31. decembra 1940.

§ 2.

Zaviazaná strana nie je za príročia povinná v § 1 uvedené pohľadávky s príslušenstvom ani plniť ani zaisťovať a tieto pohľadávky nie sú súdne vymáhateľné.

§ 3.

Vláda môže nariadením určiť, že príročie sa nevzťahuje na určité druhy pohľadávok, uvedených v § 1.

§ 4.

Doba, na ktorú bolo príročie povolené, nezapočítava sa do premlčacej lehoty ani do iných lehôt, ktorých zmeškanie má podľa platných predpisov za následok právnu ujmu, najmä nezapočítava sa do premlčacej lehoty, určenej na podanie žaloby.

§ 5.

Na dobu, o ktorú sa platenie pohľadávok týmto zákonom odkladá, prislúchajú zákonné — a ak nie sú vyššie než zákonné, vtedy smluvné — úroky z omeškania.

§ 6.

(1) Po dni, kedy tento zákon nadobudne účinnosť, žaloby o pohľadávky, uvedené v § 1, podané či proti bývalému československému alebo česko-slovenskému štátu (eráru alebo jeho jednotlivým organizačným odvetviam, podnikom, ústavom, fondom, základinám, atď.), či proti slovenskému štátu (eráru alebo jeho jednotlivým organizačným odvetviam, ústavom, podnikom, fondom a základinám), majú byť z úradnej povinnosti počas príročia (§ 1) odmietnuté, vyjmúc prípad, ak strana žalujúca predloží písomné vyjadrenie žalovanej strany, že sa zrieka príročia pre zažalovanú pohľadávku.

(2) Súdne pokračovanie, zavedené pred dňom, kedy nadobudne tento zákon účinnosť, má sa z úradnej povinnosti prerušiť a možno v ňom pokračovať iba po uplynutí príročia, uvedeného v § 1, okrem prípadu, ak žalovaná strana sama navrhne, aby sa v rokovaní pokračovalo.

§ 7.

Pre pohľadávky, uvedené v § 1, nesmie byť za príročia exekúcia ani povolená ani vykonaná.

§ 8.

(1) Zastupovať bývalý československý alebo česko-slovenský erár (jeho jednotlivé odvetvia), taktiež fondy, ústavy, podniky, zariadenia a iné majetkové podstaty, ktoré spravoval, provozoval alebo udržoval bývalý československý alebo česko-slovenský štát alebo na ne prispieval, súc povinný hradiť prípadný schodok, vo všetkých veciach, zmiestených na území Slovenskej republiky, prislúcha finančnej prokuratúre v Bratislave pri obdobnom použití predpisov zákona č. 97/1933 Sb. z. a n. a v rámci, v akom jej podľa uvedených predpisov prislúcha teraz zastupovať slovenský štát, avšak bez práva uznať hociaké právne nástupníctvo slovenského štátu.

(2) Zastupovanie, presahujúce rámec uvedený v ods. 1 a vzťahujúce sa na iné

veci ako v ods. 1 uvedené, prípustné je len zo zvláštnych príčin so svolením ministerstva financií.

§ 9.

Čo do nárokov, pri ktorých ide o nehnuteľný a hnuteľný majetok, ktorý prešiel dňa 14. marca 1939 vyhlásením Slovenskej krajiny za samostatný slovenský štát na tento štát, a vôbec štátny majetok, nachádzajúci sa na území Slovenskej republiky, zahrňujúc do toho i všetky majetkové práva a pohľadávky, zastupuje slovenský štát ako oprávnenú stranu finančná prokuratúra v Bratislave i vtedy, ak tie nároky vznikly pred 14. marcom 1939 pre Československú alebo Česko-Slovenskú republiku, poťažne pre Slovenskú krajinu.

§ 10.

Vládne nariadenie č. 275/1939 Sl. z. sa zrušuje.

§ 11.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykonajú ho minister financií a minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.	**Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružínský v. r.	**Medrický** v. r.
Sivák v. r.	**Stano** v. r.

Čatloš v. r.

35.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 14. februára 1940

o zrušení riaditeľstva slovenských železníc a riaditeľstva pošt a telegrafov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Riaditeľstvo slovenských železníc a riaditeľstvo pošt a telegrafov v Bratislave sa zrušujú. Ich pôsobnosť prechádza na ministerstvo dopravy a verejných prác.

(2) Minister dopravy a verejných prác môže túto pôsobnosť preniesť na jemu podriadené správy (úrady). Prenesenie pôsobnosti vyhlási v Slovenskom zákonníku.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňa 1. marca 1940; vykoná ho minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružínský v. r.	**Medrický** v. r.
Dr. Fritz v. r.	**Stano** v. r.

Čatloš v. r.
aj za ministra dr. Ďurčanského.

36.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 14. februára 1940

o prikázaní právomoci železničného správneho úradu a ministerstva vnútra.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Právomoc železničného správneho úradu sa prikazuje podľa prílohy A. s výnimkou toho, čo je uvedené v ods. 2.

(2) Pre železnice, ktoré sú v stave budovania a na ktorých nebol ešte zahájený provoz, taktiež pre hlavné železnice, ktoré nie sú provozované podnikom Slovenské železnice (SŽ), ako i pre železnice (trate), na ktorých vedú provoz zahraničné správy, platí len prikázanie podľa pol. č. 2, 3 a 4.

§ 2.

Pri výkone miestneho dozoru presvedčuje sa činiteľ, ktorému bola prikázaná právomoc, na mieste sám alebo svojím orgánom, či vybudovanie, udržovanie a provoz železnice vyhovuje zákonným ustanoveniam o železniciach, predpisom, po prípade príkazom a zákazom podľa nich vydaným a ustanoveniam listiny o koncesii, najmä či niečo neohrožuje železnicu alebo bezpečný pravidelný a nerušený provoz na nej. Uvedený činiteľ je oprávnený uložiť železničnému podniku,

aby zamestnanec bol odstránený zo služby (ods. 3, § 126 železničného zákona); ak však ide o výkon kárnej právomoci (§ 130 železničného zákona), je oprávnený len navrhnúť železničnému správnemu úradu, aby zamestnanec bol potrestaný.

§ 3.

(1) Právomoc ministerstva vnútra, nakoľko vykonáva štátnu výsosť vo veciach železníc, sa prikazuje podľa prílohy B.

(2) Z ustanovenia ods. 1 sa vynímajú železnice, ktoré k výcvikovým alebo iným vojenským účelom buduje, udržuje alebo provozuje vojenská správa.

§ 4.

(1) Ustanovenia ods. 1, § 1 a ods. 1, § 3 neplatia, ak by bolo obstarávanie úkonov verejnej železničnej správy v prikázanej právomoci v rozpore so záujmom obrany štátu.

(2) Posúdiť, či nastal taký rozpor, prislúcha ministerstvu národnej obrany. Na návrh tohto ministerstva prehlási železničný správny úrad neúčinnosť prikázania právomoci v smysle ods. 1 a jej rozsah. Železničný správny úrad zruší na návrh ministerstva národnej obrany toto opatrenie hneď po zániku dôvodov jeho vydania.

(3) Opatrenie všeobecnej povahy podľa ods. 2, vety druhej a tretej sa uverejní v Slovenskom zákonníku. Opatrenie pre jednotlivé prípady musí byť, ak to pripúšťa povaha veci, včas oznámené tomu, koho sa týkajú úkony verejnej železničnej správy, o ktoré ide.

§ 5.

(1) Úrad, vykonávajúci verejnú železničnú správu, z právomoci ktorého nastalo prikázanie, môže vydať smernice, podľa ktorých má byť prikázaná právomoc vykonávaná.

(2) Ministerstvo vnútra pred vydaním smerníc uvedených v ods. 1 vyžiada si schválenie železničného správneho úradu.

§ 6.

Nariadením týmto sa zrušuje vládne nariadenie č. 170/1939 Sl. z.

§ 7.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňa 1. marca 1940; vykoná ho minister dopravy a verejných prác v dohode s ministrom vnútra a ministrom národnej obrany.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Dr. Fritz v. r. **Stano** v. r.
Čatloš v. r.
aj za ministra dr. Ďurčanského.

Príloha A.

(Prikázanie právomoci železničného správneho úradu.)

	Čo sa prikazuje v smysle §§ 187 a 188 železničného zákona:	Komu sa prikazuje:
1	Udeľovať pre stavby na železnici povolenie k prípravným prácam, po prípade rozhodovať, že také práce majú byť vykonané, podľa § 43, ods 4*) železničného zákona u iných železníc, ako ktoré sú provozované podnikom SŽ (štátne i neštátne) . .	okresnému úradu.
2	Vydávať príkazy a zákazy podľa § 101*) železničného zákona	okresnému úradu.
3	Úkony podľa § 105*) železničného zákona, po prvom vybudovaní železnice	okresnému úradu.
4	Rozhodovať podľa § 106, ods. 2 vety tretej*) železničného zákona	okresnému úradu.
5	Úkony vyplývajúce z ustanovenia § 138, ods. 2 vety prvej*) železničného zákona (vzatie služobnej prísahy) u iných železníc, ako ktoré sú provozované podnikom SŽ (štátne i neštátne)	okresnému úradu.

*) Zahrňuje sa do toho aj prípadné použitie predpisov podľa §§ 145, 159 a 183 železničného zákona.

Príloha B.

(Prikázanie právomoci ministerstva vnútra, pokiaľ vykonáva štátnu výsosť vo veciach železníc.)

	Čo sa prikazuje v smysle §§ 187 a 188 železničného zákona:	Komu sa prikazuje:
1	Rozhodovať o potrebe a rozsahu opatrení a zariadení podľa § 40, ods. 2, vety poslednej*) železničného zákona	okresnému úradu.
2	Udeľovať povolenie k prípravným prácam podľa § 181 železničného zákona a) pre stavby železníc s pohonom ručným, animálnym alebo samoťažným (pri železniciach svážnych), vynímajúc prípady, kedy tvoria tieto železnice jeden celok so železnicou pre prepravu neverejnú, pre ktorú stavebné povolenie udeľuje ministerstvo vnútra, b) pre stavby na železnici	okresnému úradu.
3	Udeľovať stavebné povolenie podľa § 177 železničného zákona, ak ide o železnice označené pod pol. 2, písm. a)	okresnému úradu.
4	Udeľovať stavebné povolenie pre stavby na železnici podľa § 43, ods 2, §§ 53 a 58*) železničného zákona s výnimkou stavieb na železnici, ktoré vznikajú z dôvodov pripojenia alebo odbočenia trati	okresnému úradu.
5	Udeľovať povolenie na užívanie podľa § 43, ods. 2*) železničného zákona, ak ide o stavby železníc alebo o stavby na železnici, pri ktorých bolo udeľovanie stavebného povolenia pod pol. 3 a 4 prikázané okresnému úradu	okresnému úradu.
6	Rozhodovať podľa § 50, ods. 1, vety prvej*) železničného zákona a) pri železniciach označených pod pol. č. 2, písm. a) v celom rozsahu, b) pri iných železniciach po prvom vybudovaní železnice	okresnému úradu.
7	Vysielať zástupcu na miestne vyšetrovanie, ktoré predchádza rozhodnutiu o stavbe verejnej pozemnej komunikácie alebo verejného priestranstva (ich častí), po prípade pred vydaním stavebného povolenia podľa §§ 52 a 57*) železničného zákona, v poslednom prípade však len vtedy, ak nejde o budovanie vodnej cesty (zákony č. 66/1901 r. z. a č. 50/1931 Sb. z. a n.)	okresnému úradu.

	Čo sa prikazuje v smysle §§ 187 a 188 železničného zákona:	Komu sa prikazuje:
8	Úkony vyplývajúce z § 69, ods. 1*) železničného zákona v prípadoch, kedy plány polohy (upravovacie) potvrdzuje okresný úrad	okresnému úradu.
9	Vydávať príkazy a zákazy podľa § 101*) železničného zákona	okresnému úradu.
10	Udeľovať povolenie podľa § 104, ods. 2., vety druhej a ods. 3 vety druhej*) železničného zákona . .	okresnému úradu.
11	Úkony podľa § 105*) železničného zákona a) pri železniciach označených pod pol. č. 2, písm. a) v celom rozsahu, b) pri iných železniciach, po prvom vybudovaní železnice	okresnému úradu.
12	Rozhodovať podľa § 106, ods. 2, vety tretej*) železničného zákona	okresnému úradu.

*) Rozumie sa použitie predpisu podľa § 183 železničného zákona.

37.

Vládne nariadenie zo dňa 14. februára 1940

o zmene vládneho nariadenia, ktorým sa vykonáva zákon o úprave hospodárenia v štátnych závodoch, ústavoch a zariadeniach, ktoré prevahou nemajú plniť úkoly správne.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1, 2 a 6 zákona č. 404/1922 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Ods. 2, § 6 vládneho nariadenia č. 206/1924 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť takto:

„Bezprostredné hospodárske, technické, komerčné a administratívne vedenie podniku môže obstarávať najvyšší správny úrad, do oboru pôsobnosti ktorého podnik patrí, alebo jemu podriadené správy (správne a výkonné orgány, úrady)."

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňa 1. marca 1940; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.

Dr. Fritz v. r.
aj za ministra Sivák. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.
aj za ministra dr. Ďurčanského.

38.

Vyhláška ministra financií zo dňa 10. februára 1940,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave obchodu s drahými kovmi.

Podľa § 5 vládneho nariadenia č. 252/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky a súčasne určujem výnimku podľa § 4 vládneho nariadenia č. 102/1939 Sl. z. v tom smysle, že ustanovenie § 1, ods. 5, 6, 7, tohto vládneho nariadenia nevzťahuje sa na zlato a platinu uvedené v § 1, ods. 4, bod 2 uvedeného nariadenia a v opatrení Slovenskej národnej banky, vyhlásenom touto vyhláškou.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 15) zo dňa 10. februára 1940

o úprave obchodu s drahými kovmi.

Slovenská národná banka činí podľa § 3 vládneho nariadenia č. 252/1939 Sl. z. toto opatrenie:

Čl. 1.

Predpisy tohto opatrenia platia pre obchod:

a) s nespracovaným zlatom a platinou, čím sa rozumejú sliatiny, prúty, granálie, plechy, dróty, odpadky, zlomky a všetky iné tvary zlata a platiny v rýdzom stave alebo v sliatine a v smesiach. Zlomkami podľa tohto opatrenia sú všetky predmety zo zlata alebo z platiny (tzv. staré zlato, stará platina), pri ktorých sa hodnotí len obsah drahého kovu;

b) s polospracovaným zlatom a platinou;

c) so zlatými mincami, ktoré boly vzaté z obehu alebo sú bez kurzu, a so zlatými medailami.

Čl. 2.

(1) Slovenská národná banka v Bratislave bude vydávať odberné listy, ktoré oprávňujú k získaniu zlata (platiny) iba u Štátnej mincovne v Kremnici, pre osoby, ktoré zlato a platinu bezpodmienečne potrebujú k vykonávaniu svojej živnosti alebo podniku, t. j.

a) zubným lekárom a zubným technikom,

b) iným osobám s príslušným živnostenským oprávnením (zlatníkom, hodinárom, obchodníkom so zlatým a strieborným tovarom, afineriám a pod.).

(2) Na základe týchto odberných listov môžu osoby, uvedené v ods. 1, bod a) dostať množstvo rýdzeho zlata alebo platiny vo váhe 20 g za jeden kalendárny mesiac, osoby, uvedené v ods. 1, bod b), môžu dostať množstvo rýdzeho zlata alebo platiny vo váhe 100 g za jeden kalendárny mesiac — avšak všetky výlučne len na spracovanie vo svojom povolaní alebo živnosti — od Štátnej mincovne v Kremnici proti zaplateniu v Ks. Množstvo nespotrebované v tom kalendárnom mesiaci, v ktorom bolo odobrané, musí sa započítať do kontingentu pre nasledujúci mesiac, takže v tomto mesiaci možno odobrať len príslušné menšie množstvo zlata alebo platiny.

(3) Osobám, uvedeným v ods. 1, nie je však dovolené získavať zlato alebo platinu na základe ich odberného listu, kým ich zásoba uvedených drahých kovov prevyšuje mesačný kontingent.

(4) Na základe osobitnej žiadosti možno povoliť osobám, uvedeným v ods. 1, prídely prevyšujúce mesačný kontingent, ak by bol kontingent bežného kalendárneho mesiaca už vyčerpaný.

(5) Žiadosti o nákup zlata alebo platiny, prevyšujúci mesačný kontingent, treba s prípadu na prípad podať písomne Slovenskej národnej banke v Bratislave s patričným odôvodnením.

Čl. 3.

(1) Osoby, oprávnené podľa § 1 vládneho nariadenia č. 252/1939 Sl. z., môžu zamieňať osobám, uvedeným v čl. 2, ods. 1, bod b), na jeden kalendárny mesiac v množstve stanovenom v odbernom liste, avšak najviac 100 g rýdzej váhy zlata alebo platiny spolu, od týchto osôb ponúkané rýdze zlato alebo platinu na zlato (platinu) rôznej rýdzosti alebo na polospracované zlato (platinu).

(2) Prevzaté, ako aj vydané množstvo zlata (platiny) treba v každom prípade zaznačiť v odbernom liste vymeniteľa na mieste pre to určenom s udaním dáta, ke-

dy bolo množstvo vymenené, rýdzej váhy a s označením vymieňajúcej osoby. Zaznačenie treba vykonať hneď.

Čl. 4.

(1) Osoby, oprávnené podľa § 1 vládneho nariadenia č. 252/1939 Sl. z. môžu nakupovať zlomkové zlato a platinu od každého proti zaplateniu v Ks a proti vydaniu potvrdenky predávajúcej osobe, s označením kúpeného predmetu a s udaním hrubej váhy. Z takto nadobudnutého množstva zlomkového zlata (platiny) môžu oprávnené osoby použiť okrem množstva vo váhe 100 g za jeden kalendárny mesiac, do mesačného kontingentu započítaného, nakoľko je to potrebné pre ich živnostenské ciele, zlato a platinu spolu v maximálnej rýdzej váhe ďalších 150 g. Množstvo prevyšujúce tento mesačný kontingent, potažne nespracované množstvo sú oprávnené osoby povinné na vyzvanie Slovenskej národnej banky odviesť Puncovému úradu v Bratislave k predaju Slovenskej národnej banke.

(2) Predávatelia zlomkových kovov musia sa pod následkami trestných ustanovení tohto opatrenia pri každom takomto obchode presvedčiť, že kupiteľ je oprávnená osoba.

(3) Osoby, uvedené v čl. 2, ods. 1, bod a) môžu prijať bez započítania do kontingentu, ktorý im bol pridelený, množstvo zlomkového zlata alebo platiny ako platenie za také množstvo zlata alebo platiny, aké je obsažené v nimi dodaných hotových výrobkoch (v zlatých môstikoch, plombách, korunkách a pod.). O prevzatí tohto zlomkového zlata (platiny) a o dodaní zubotechnických výrobkov povinní sú vydať potvrdenku s presným udaním hrubej váhy. Výpočet musí sa stať v obidvoch smeroch podľa skutočnej rýdzej váhy. Vzniklé rozdiely treba vyrovnať v Ks. Rozdiel medzi prevzatou a spracovanou váhou zlatého (platinového) kovu sú tieto osoby povinné odviesť Puncovému úradu v Bratislave k predaju Slovenskej národnej banke.

(4) Zlaté medaile a mince nesmú byť oprávnenými osobami (§ 1 vl. nar. č. 252/1939 Sl. z.) ani spracované ani scudzené a musia byť bez osobitného vyzvania odvedené Slovenskej národnej banke v Bratislave alebo niektorej jej filiálke, najneskoršie s opisom registra.

Čl. 5.

(1) Osoby, oprávnené podľa § 1 vládneho nariadenia č. 252/1939 Sl. z. a osoby uvedené v čl. 2, ods. 1, body a) a b) sú povinné viesť o všetkých kúpach a výmenách zlata a platiny (aj v zlomkovej forme), uskutočnených po dni vyhlásenia tohto opatrenia príslušný register, do ktorého treba hneď chronologicky zaznamenať bližšie podrobnosti o uskutočnených obchodoch, najmä meno a adresu predávateľa a vymeniteľa, druh kovu a odvedené, potažne získané množstvo. Akékoľvek obchádzanie týchto predpisov čo do zaznačenia každého obchodného prípadu do oberného listu alebo do registra je trestné a okrem toho môže mať za následok odňatie oprávnenia alebo oberného listu.

(2) Všetky uvedené osoby sú povinné predkladať Slovenskej národnej banke v Bratislave mesačne, najneskôr do 10. dňa nasledujúceho mesiaca, opis registra a na požiadanie príslušné doklady, prípadne podať aj potrebné vysvetlenie.

(3) Príslušné finančné orgány a orgán Puncového úradu majú právo preskúmať na mieste správnosť zápisov do registra všetkých uvedených osôb.

(4) Osoby, oprávnené podľa § 1 vládneho nariadenia č. 252/1939 Sl. z., sú povinné o každej kúpe a výmene, a osoby, uvedené v čl. 2, ods. 1, bod a) tohto opatrenia o každej výmene vystaviť trojmo potvrdenku, ktorej originál obdrží súkromná strana, jeden prepis si ponechá vyššie uvedená osoba a druhý prepis odošle zároveň s opisom registra najneskôr do 10. dňa nasledujúceho mesiaca Slovenskej národnej banke v Bratislave.

(5) Zlaté medaile a mince treba v registroch osobitne uvádzať.

(6) Záložne môžu dávať na dražbu zlato alebo platinu vo forme zlomkov alebo zlatých (platinových) predmetov (tzv. staré zlato alebo platina), ktoré sa len podľa obsahu zlata (platiny) hodnotia, keď Slovenská národná banka v Bratislave dá k tomu osobitné povolenie. Keď takéto zlato alebo platina podľa rozhodnutia Slovenskej národnej banky v Bratislave nemôže byť predmetom dražby, musí byť odvedené Puncovému úradu v Bratislave k predaju Slovenskej národnej banke. Vydraženia zlata alebo platiny vo forme zlomkov môžu sa zúčastniť len osoby, oprávnené podľa § 1 vládneho nariadenia č. 252/1939 Sl. z.

(7) Nesprávne a neúplné údaje, ako aj akékoľvek iné priestupky tohto opatrenia sú trestné podľa ustanovenia § 6 vládneho nariadenia č. 252/1939 Sl. z.

Čl. 6.

(1) Osoby oprávnené podľa § 1 vládneho nariadenia č. 252/1939 Sl. z. môžu zamieňať rýdzi kov bez započítania do kontingentu im prislúchajúceho, za odpadky (šrot, piliny, úlomky), ktoré im boly dodané osobami, ktoré majú odberný list, ak boly tieto odpadky dodané k vyrobeniu rýdzeho zlata (platiny) spracovaním v mzde. Pritom sa nepožaduje, aby pri dodaných odpadkoch a vrátenom rýdzom kove išlo o ten istý materiál. Tieto osoby môžu dokonca odovzdať rýdzi kov, ktorý zodpovedá rýdzosti dodaných odpadkov, zo svojich zásob.

(2) Pri takzvaných bielych sliatinách drahých kovov (na pr. palliag, ergo), nakoľko sú určené pre ciele zubného lekárstva a neobsahujú viac rýdzeho kovu ako 5/100, možno upustiť od záznamu do odberného listu.

Čl. 7.

(1) V tuzemsku vyťažené a vyrobené zlato musí byť mesačne, najneskoršie do 10. dňa nasledujúceho mesiaca ponúknuté Slovenskej národnej banke v Bratislave.

(2) Ustanovenie tohto opatrenia platí aj pre ťažiarov a výrobcov zlata, ktorí sú tiež povinní viesť register a opis registra najneskôr do 10. dňa nasledujúceho mesiaca zaslať Slovenskej národnej banke v Bratislave.

Čl. 8.

Osoby oprávnené podľa § 1 vládneho nariadenia č. 252/1939 Sl. z., nakoľko môžu kupovať zlomkové zlato od každého, musia pri kúpe zlata brať za základ zákonnú cenu zlata, počítajúc do toho všetky výdavky, ktoré nesmú byť vyššie než 10%.

Čl. 9.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 11) zo dňa 21. októbra 1939, uverejnené vyhláškou ministra financií č. 278/1939 Sl. z. sa zrušuje.

Čl. 10.

Toto opatrenie platí odo dňa vyhlásenia.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA
v Bratislave:

Guvernér: **Dr. Karvaš** v. r.

Námestník riaditeľa: **Flassik** v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vládneho nariadenia č. 14/1939 a č. 109/1939 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok činí v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskoršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých čiastok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané čiastky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé čiastky predávajú sa i v kníhkupectvách.

Zakúpené čiastky sa nevymieňajú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do štyroch týždňov po ich vydaní, ak neboly v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne č. 852 (Administrácia Slovenského zákonníka, Bratislava). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKÉHO ZÁKONNÍKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

59

6 III. 194

Slovenský zákonník

Čiastka 9. Vydaná dňa 1. marca 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH (39.—44.) 39. Nariadenie o cestovnej kancelárii slovenských železníc. — 40. Nariadenie o odškodnení židov, prepustených zo štátnych a verejných služieb. — 41. Vládne nariadenie, ktorým sa pozmeňuje vládne nariadenie o služobných kategóriách vojenských a žandárskych dôstojníkov. — 42. Vyhláška ministra vnútra o zrušení policajného riaditeľstva v Žiline. — 43. Vyhláška ministerstva hospodárstva o predávaní múky bez vriec. — 44. Vládne nariadenie o osobitných podmienkach pre udelenie oprávnenia na živnosť zubnej techniky.

39.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. februára 1940

o cestovnej kancelárii slovenských železníc.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Spoločnosť „ŽELKA", úradná cestovná kancelária slovenských železníc, účastinná spoločnosť (v ďalšom texte „spoločnosť") so sídlom v Bratislave, zriadená podnikom Slovenské železnice v dohode s Riaditeľstvom pre cestovný ruch, je oprávnená:

a) po živnostensky viesť cestovné kancelárie;

b) uzavierať obchody bankové a zmenárenské, súvisiace s činnosťou cestovnej kancelárie;

c) vydávať platobné prostriedky na cudzinu v súvislosti s cestovným ruchom (cestovné šeky, akreditívy a pod.) za súhlasu Slovenskej národnej banky;

d) vykonávať po živnostensky automobilovú dopravu osôb každého druhu;

e) dopravovať, pofažne sprostredkovať dopravu vysťahovalcov (§ 1 zákona č. 71/1922 Sb. z. a n.) po suchu i po mori pod dozorom ministerstva vnútra;

f) vykonávať živnosť knihkupeckú a nakladateľskú v obore cestovnej literatúry.

(2) Práva uvedené pod písm. a) a e) môže na území Slovenskej republiky vykonávať len spoločnosť (§ 1). To isté platí o práve pod písm. c), ak má byť udelené cestovnej kancelárii.

(3) Ak niektorý podnik chce dať svoje zastúpenie pre celé územie Slovenskej republiky alebo jeho časť cestovnej kancelárii, musí ho sveriť predovšetkým spoločnosti (§ 1). Iná cestovná kancelária môže takéto zastúpenie prevziať len, keď už bolo ponúknuté spoločnosti (§ 1) pri rovnako výhodných podmienkach.

§ 2.

Pokiaľ podnik Slovenské železnice sveruje odpredaj cestovných lístkov slovenských železníc inému, môže ho sveriť výhradne tejto spoločnosti, a to v tuzemsku i v cudzine, za podmienok, na ktorých sa dohodne spoločnosť s ministerstvom dopravy a verejných prác.

§ 3.

Ustanoveniami §§ 1 a 2 sa nerušia práva, ktoré iné cestovné kancelárie získaly do dňa účinnosti tohto nariadenia.

§ 4.

Práva uvedené v ods. 1, § 1 môže spoločnosť vykonávať na celom území Slovenskej republiky bez ďalšieho povolenia, a to v hlavnom závode i vo svojich závodoch vedľajších. Inak spoločnosť podlieha platným právnym predpisom.

§ 5.

Právne predpisy, ktoré ustanoveniam tohto nariadenia odporujú, s hľadiska tohto nariadenia neplatia.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister do-

pravy a verejných prác a minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Čatloš v. r.

40.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. februára 1940

o odškodnení židov, prepustených zo štátnych a verejných služieb.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia tohto nariadenia vzťahujú sa na zamestnancov-židov, prepustených zo štátnych alebo verejných služieb, ktorí mali byť odškodnení v smysle ods. 2, § 3 vládneho nariadenia č. 74/1939 Sl. z. podľa osobitného nariadenia.

§ 2.

Zamestnanci-židia, prepustení zo štátnych alebo verejných služieb (v ďalšom texte „zamestnanci-židia"), ktorí vykazujú menej ako 10 rokov skutočnej služby započitateľnej pre výmer výslužného, dostanú za každý celý rok tejto služby odstupné vo výške 8% penzijnej základne.

§ 3.

(1) Zamestnanci-židia, ktorí vykazujú aspoň 10 rokov skutočnej služby započitateľnej pre výmer výslužného, môžu si zvoliť:

a) alebo odstupné,

b) alebo nárok na odpočivné platy.

(2) Zamestnanci-židia, ktorí si zvolili odstupné, dostanú za prvých 10 rokov skutočnej služby po 8%, za každý ďalší celý rok služby po 6% penzijnej základne. Toto odstupné nesmie prevyšovať dvojnásobok penzijnej základne.

(3) Nárok na výplatu odpočivných platov podľa písm. b), ods. 1 vznikne prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dovŕšení 60. roku veku zamestnanca. Nárok na výplatu odpočivných platov vznikne i pred dovŕšením 60. roku veku, ak zamestnanec je trvale neschopný na akýkoľvek zárobok pre nemoc, ktorú si sám úmyselne nezavinil; výplata odpočivných platov sa uskutoční od prvého dňa mesiaca, nasledujúceho po preukaze tejto neschopnosti svedectvom úradného lekára. Odpočivné platy sa vymerajú z penzijnej základne, ktorú má zamestnanec v deň prepustenia, a podľa započitateľného služobného času v tento deň.

(4) Ak zamestnanec-žid, ktorý si zvolil nárok na odpočivné platy podľa písm. b), ods. 1 zomre pred dovŕšením 60. roku veku, prislúchajú pozostalým zaopatrovacie platy (počítajúc do toho aj úmrtné) podľa príslušných penzijných predpisov. Zaopatrovacie platy sa vymerajú z penzijnej základne, ktorú mal zamestnanec (manžel alebo otec) v deň prepustenia, a podľa započitateľného služobného času v tento deň.

(5) Voľbu podľa ods. 1 treba vykonať písomne u úradu (orgánu), ktorým bol zamestnanec prepustený, a to do troch mesiacov odo dňa účinnosti tohto nariadenia. Ak nebola voľba v tejto lehote vykonaná, zachová sa nárok na odpočivné platy podľa písm. b), ods. 1.

(6) Odo dňa prepustenia až do nadobudnutia nároku na výplatu odpočivných, poťažne zaopatrovacích platov podľa ods. 3 a 4 povinný je zamestnanec platiť udržovací príspevok ročne 3% poslednej penzijnej základne. Udržovací príspevok treba platiť vopred v polročných termínoch na šekový účet úradu príslušného na vymeranie odpočivných platov. Ak sa zamestnanec oneskorí so zaplatením udržovacieho príspevku dlhšie ako jeden rok, zanikajú nároky podľa ods. 3, poťažne ods. 4.

§ 4.

(1) Odstupné podľa § 2 a podľa písm. a), ods. 1, § 3 sa vyplatí najviac v štyroch termínoch, a to do troch, šiestich, deviatich a dvanástich mesiacov od prepustenia; odstupné, ktoré neprevyšuje sumu 2000 Ks, sa vyplatí naraz; odstupné, ktoré prevyšuje túto sumu, sa vyplatí tak, aby splátky boly až do vyčerpania odstupného aspoň 2000 Ks.

(2) Poskytnutie odstupného podľa tohto nariadenia vylučuje nárok na odstupné z

iného titulu, na vydanie prevodnej sumy podľa predpisov o verejno-právnom poistení a na vrátenie penzijných príspevkov.

§ 5.

(1) Namiesto odstupného podľa § 2, môže si zamestnanec do dvoch mesiacov od prepustenia vyhradiť, aby bol pre prípad staroby zaistený podľa ustanovení ods. 2 až 7. Voľbu medzi týmto zaistením a výplatou odstupného musí zamestnanec oznámiť do ďalších šiestich mesiacov úradu (orgánu), ktorým bol prepustený.

(2) Ak sa zamestnanec rozhodne pre zaistenie pre prípad staroby, je zamestnávateľ povinný vydať Penzijnému ústavu súkromných úradníkov ku dňu prepustenia sumu, rovnajúcu sa prevodnej sume, ktorú by bol inak podľa platných prevodných predpisov povinný vydať pri vstupe zamestnanca do verejno-právneho poistenia.

(3) Sumy, uvedené v ods. 2, použije Penzijný ústav ako poistné raz navždy k poisteniu doživotného starobného dôchodku, počínajúceho dovŕšením 60. roku veku zamestnanca a 55. roku veku zamestnankyne podľa obdoby §§ 122 a 123 zákona č. 26/1929 Sb. z. a n.

(4) Zamestnanec takto zaistený je oprávnený zvýšiť si poistený starobný dôchodok platením mesačného poistného.

(5) Podrobnejšie podmienky poistenia a sadzby poistného (ods. 3 a 4) vyžadujú schválenie ministerstva vnútra.

(6) Pre toto poistenie platia všetky poplatkové a daňové úľavy, ktoré sú určené pre povinné penzijné poistenie.

(7) Poistenie podľa tohoto paragrafu vylučuje vydanie prevodnej sumy podľa predpisov o verejno-právnom poistení a vrátenie penzijných príspevkov.

§ 6.

(1) Kde sa v tomto nariadení hovorí o zamestnancoch, rozumia sa tým všetci zamestnanci tomuto nariadeniu podrobení bez rozdielu pohlavia.

(2) Odpočivnými platmi v smysle tohto nariadenia rozumia sa odpočivné a zaopatrovacie platy z vlastného služobného pomeru; zaopatrovacími platmi sa rozumia zaopatrovacie platy odvodené od inej osoby.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňa 1. marca 1940; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Čatloš v. r.

41.

Vládne nariadenie zo dňa 21. februára 1940,

ktorým sa pozmeňuje vládne nariadenie o služobných kategóriách vojenských a žandárskych dôstojníkov.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 2, § 123 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Podmienky určené prílohou B. vládneho nariadenia č. 104/1927 Sb. z. a n. pre ustanovenie výkonným dôstojníkom žandárstva pozmeňujú sa takto:

Služebná kategoria žandárskych dôstojníkov výkonných doplňuje sa zo žandárskych gážistov mimo služobnej triedy, ktorí vykazujú aspoň tri roky započitateľnej služby ako hlavný dôstojnícky zástupca, vykonali s úspechom osobitnú služobnú skúšku a pôsobili najmenej šesť mesiacov na služobnom mieste výkonného dôstojníka.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; jeho účinnosť končí dňom 31. decembra 1941; vykoná ho minister vnútra a minister financií.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

42.

Vyhláška ministra vnútra zo dňa 30. decembra 1939

o zrušení policajného riaditeľstva v Žiline.

Podľa § 20 vládneho nariadenia č. 51/1936 Sb. z. a n. vyhlasujem:

Čl. I.

Vláda Slovenskej republiky usnesením zo dňa 21. decembra 1939 zrušila podľa § 2 vládneho nariadenia č. 51/1936 Sb. z. a n. policajné riaditeľstvo v Žiline dňom 31. decembra 1939.

Čl. II.

Dňom 1. januára 1940 preberá pôsobnosť policajného riaditeľstva v Žiline okresný úrad v Žiline.

Dr. Ďurčanský v. r.

43.

Vyhláška ministerstva hospodárstva zo dňa 24. februára 1940

o predávaní múky bez vriec.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 nariadenia č. 287/1939 Sl. z. vyhlasuje:

§ 1.

(1) Kupujúci má pri odbere mlynských výrobkov dodať mlynu najneskoršie deň pred vybavením objednávky toľko vriec a na také plnenia, aby mlyn celú objednávku tovaru mohol riadne a včas vybaviť.

(2) Za dodané vrecia odberateľovi neprislúcha náhrada.

(3) Pri dodávkach mlynských výrobkov mlyn váži bruto za neto, avšak účtuje neto váhu tým spôsobom, že na taru je povinný odpočítať 3/4% z účtovanej ceny za bruto váhu tovaru.

§ 2.

(1) Ak odberateľ nedodá potrebný počet vriec mlynu v lehote podľa ods. 1, § 1, mlyn mu požičia vrecia proti zálohe složenej v hotovosti, ktorá činí:

a) pri vreciach jutových a textilitových:

za vrece múčne 85 kg	za kus Ks 24.—
za vrece múčne 75 kg	za kus Ks 20.—
za vrece múčne 70 kg	za kus Ks 20.—
za vrece múčne 50 kg	za kus Ks 16.—
za vrece otrubové 50 kg	za kus Ks 16.—

b) pri vreciach molinových:

za vrece múčne 63.5 kg	za kus Ks 20.—
za vrece múčne 50 kg	za kus Ks 20.—
za vrece múčne 25 kg	za kus Ks 12.—
za vrece múčne 10 kg	za kus Ks 8.—

(2) Kupujúci je povinný v 30-dňovej lehote požičané vrecia mlynu vrátiť. Ak kupujúci v tejto lehote požičané vrecia vráti, mlyn mu vráti zálohu po srážke, ktorá činí:

a) pri vreciach jutových a textilitových:

za vrece múčne 85 kg	za kus Ks 3.—
za vrece múčne 75 kg	za kus Ks 2.70
za vrece múčne 70 kg	za kus Ks 2.50
za vrece múčne 50 kg	za kus Ks 2.40
za vrece otrubové 50 kg	za kus Ks 2.40

b) pri vreciach molinových:

za vrece múčne 63.5 kg	za kus Ks 2.50
za vrece múčne 50 kg	za kus Ks 2.50
za vrece múčne 25 kg	za kus Ks 2.—
za vrece múčne 10 kg	za kus Ks 1.30

(3) Vrecia deravé, znečistené a zaplátané mlyn nie je povinný prijať a keď ich príjme, môže si strhnúť primeranú srážku za poškodenie okrem srážky uvedenej v ods. 2.

(4) Ak odberateľ požičané vrecia do 30 dní po odbere tovaru nevráti, celá záloha prepadá mlynu a vrecia sa stanú vlastníctvom odberateľa.

(5) Vrecia sa pokladajú za vrátené, ak sú najneskoršie 30-ty deň po prevzatí tovaru mlynu odovzdané, poťažne železnici k preprave podané.

§ 3.

(1) Mlyn môže dodávať mlynské výrobky aj vo vreciach papierových, pričom účtuje skutočnú cenu za papierové vrece.

(2) Papierové vrecia sa stanú vlastníctvom odberateľa ich zaplatením.

(3) Pre váženie a účtovanie mlynských výrobkov, ktoré sa dodávajú vo vreciach papierových, platia ustanovenia ods. 3, § 1.

§ 4.

Ustanovenia tejto vyhlášky vzťahujú sa i na dodávky, ktoré sa uskutočňujú na uzáverky, urobené pred účinnosťou tejto vyhlášky.

§ 5.

Táto vyhláška je záväzná tak pre predávajúceho, ako aj pre kupujúceho.

§ 6.

Previnenia proti ustanoveniam tejto vyhlášky sa trestajú podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 7.

Touto vyhláškou sa zrušuje vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho č. 269/1939 Sl. z.

§ 8.

Vyhláška táto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Medrický v. r.

44.

Vládne nariadenie zo dňa 21. februára 1940

o osobitných podmienkach pre udelenie oprávnenia na živnosť zubnej techniky.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 4, § 9 zákona č. 303/1920 Sb. z. a n. v znení zákona č. 171/1934 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

(1) Osoby, ktoré vstúpily do učenia živnosti zubnej techniky po 6. máji 1920, ale pred 28. júlom 1934, môžu nadobudnúť oprávnenie na živnosť zubnej techniky, ak splnia predpisy na prevodzovanie a nastúpenie tejto živnosti sa vzťahujúce a preukážu, že:

a) v deň podania žiadosti doplnily aspoň 27. rok svojho veku,

b) v živnosti zubnej techniky sa riadne vyučily,

c) po vyučení boly ako pomocníci alebo ako pomocné laboratorné sily zamestnané aspoň 3 roky u zubného lekára a aspoň 3 roky u zubného technika.

(2) Zamestnanie podľa písm. c), ods. 1 musí byť preukázané svedectvom o pomocníckom zamestnaní alebo svedectvom o zamestnaní, vystaveným zamestnávateľom a potvrdeným príslušným okresným úradom.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva a minister vnútra.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vládneho nariadenia č. 14/1939 a č. 109/1939 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok činí v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskoršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých čiastok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané čiastky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé čiastky predávajú sa i v kníhkupectvách.

Zakúpené čiastky sa nevymieňajú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboly v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne č. 852 (Administrácia Slovenského zákonníka, Bratislava). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKÉHO ZÁKONNÍKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

16.

Slovenský zákonník

Čiastka 10. Vydaná dňa 13. marca 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (45.—55.) 45. Zákon o štátnom pozemkovom úrade. — 46. Zákon o pozemkovej reforme. — 47. Zákon o zmene finančného zákona Slovenskej republiky, ktorým sa stanoví štátny rozpočet na rok 1940. — 48. Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva zákon o štátnom komasačnom fonde. — 49. Nariadenie, ktorým sa odkladá účinnosť niektorých ustanovení vládneho nariadenia o pomoci motorizmu. — 50. Zákon o splnomocnení ministra financií určovať obvody a sídla finančných úradov. — 51. Vyhláška ministra financií o vzatí z obehu desaťkorunových mincí česko-slovenských. — 52. Vyhláška ministra financií o vzatí z obehu dvadsaťkorunových mincí česko-slovenských. — 53. Vyhláška ministra financií o nových kolkových a záverných známkach na hracie karty. — 54. Vyhláška ministerstva financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — 55. Vyhláška ministra vnútra o zriadení štátneho policajného úradu vo Zvolene.

45.

Zákon

zo dňa 22. februára 1940

o Štátnom pozemkovom úrade.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Na uskutočnenie pozemkovej reformy zriaďuje sa pre celé územie Slovenskej republiky Štátny pozemkový úrad so sídlom v Bratislave.

§ 2.

Štátny pozemkový úrad je od ministerstiev neodvislý a je podriadený priamo vláde.

§ 3.

Na čele Štátneho pozemkového úradu je predseda, ktorého vymenuje na návrh vlády prezident republiky.

§ 4.

Organizáciu Štátneho pozemkového úradu upraví vláda nariadením; systemizáciu zamestnancov upraví vláda usnesením. Zamestnanci odboru pre pozemkovú reformu ministerstva hospodárstva ostávajú štátnymi zamestnancami Štátneho pozemkového úradu bez ujmy postupu a postavenia.

§ 5.

Na Štátny pozemkový úrad prechádza pôsobnosť ministerstva hospodárstva, ktorá mu prislúchala podľa vládneho nariadenia č. 22/1935 Sb. z. a n., a pôsobnosť, ktorú mu neskoršie určily právne predpisy o pozemkovej reforme.

§ 6.

Štátny pozemkový úrad zastupuje štát vo všetkých právnych pomeroch, vzniklých z pozemkovej reformy. Majetok, ktorý takto pripadol štátu, spravuje Štátny pozemkový úrad.

§ 7.

Štátne obvodové úradovne pre pozemkovú reformu podliehajú Štátnemu pozemkovému úradu.

§ 8.

(1) Pri Štátnom pozemkovom úrade účinkuje správny sbor: 6 členov riadnych a za každého člena náhradník. Tento sbor usnáša sa na smerniciach pre všetky veci pozemkovej reformy.

(2) O konkrétnych prídeloch a výkupoch rozhoduje Štátny pozemkový úrad podľa smerníc (ods. 1). Ak by sa Štátny pozemkový úrad chcel odchýliť od smerníc a návrhov správneho sboru, je povinný s náležitým odôvodnením vec predložiť na rozhodnutie vláde.

(3) Každý prídel treba ihneď oznámiť v Úradných novinách.

(4) Funkcia v správnom sbore je čestná a členovia sboru majú nárok len na náhradu hotových trov.

(5) Zriadenie, svolávanie, zasedanie a rokovací poriadok správneho sboru určí vláda nariadením.

(6) Členov správneho sboru po vypočutí mienky príslušných organizácií vymenuje vláda na tri roky.

§ 9.

Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho vláda.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

46.

Zákon zo dňa 22. februára 1940

o pozemkovej reforme.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

(1) Štátny pozemkový úrad má sa starať o pozemkovú reformu, najmä aby poľnohospodárske nehnuteľnosti, nadobudnuté podľa tohto zákona, dostali roľníci a osoby, ktoré vyhovujú podmienkam tohto zákona (§ 30).

(2) Štátny pozemkový úrad môže:

a) nadobúdať pre štát poľnohospodárske nehnuteľnosti podľa prvej časti prvého dielu tohto zákona;

b) upravovať tieto nehnuteľnosti a prideľovať ich podľa druhej časti prvého dielu tohto zákona;

c) zaopatrovať a poskytovať prídelníkom úver podľa tretej časti prvého dielu tohto zákona.

§ 2.

Podľa tohto zákona pre štát nadobúdajú sa nehnuteľnosti:

a) výkupom podľa §§ 3 až 15;

b) prevzatím v súdnom predaji podľa §§ 16 až 18;

c) výkupom od cudzích štátnych príslušníkov podľa §§ 19 až 22;

d) výkupom od židov podľa §§ 23 až 26;

e) výkupom nehnuteľností podľa §§ 27 až 29.

Časť prvá.

Nadobúdanie scudzovaných nehnuteľností výkupom.

§ 3.

(1) Právo výkupu môže Štátny pozemkový úrad uplatňovať vždy, keď vlastník scudzuje právnym úkonom medzi živými poľnohospodárske nehnuteľnosti vo výmere nad 50 ha, alebo keď scudzuje čiastku z nich, i keď je niže 50 ha.

(2) Poľnohospodárskou nehnuteľnosťou podľa tohto zákona je orná pôda, vinohrady, záhrady, lúky, lesy, pastviny a rybníky, aj obytné a hospodárske budovy a zariadenia, ktoré slúžia vlastnému poľnohospodárskemu a lesnému hospodárstvu. Poľnohospodárskou nehnuteľnosťou podľa tohto zákona je aj závod poľnohospodárskeho priemyslu, ak nie je právne a hospodársky samostatným a ak slúži hospodáreniu na poľnohospodárskej pôde.

(3) Ak sa scudzujú spolu s poľnohospodárskymi nehnuteľnosťami aj nehnuteľnosti, ktoré nemajú vlastností v predošlom odseku uvedených, a poľnohospodárske nehnuteľnosti tvoria prevažnú časť predmetu právneho úkonu, Štátnemu pozemkovému úradu prislúcha právo výkupu na všetky scudzované nehnuteľnosti. Vlastník môže žiadať súčasne v námietkach podľa § 9, ods. 3, aby boly z výkupu vylúčené nepoľnohospodárske nehnuteľnosti; v tomto prípade Štátny pozemkový úrad prevezme poľnohospodárske nehnuteľnosti za odhadnú cenu, ak nie je ich cena zrejmá z listiny o právnom úkone.

(4) Do výmery podľa predošlých odsekov nezapočítavajú sa ideálne podiely v komposesorátoch, urbároch, pasienkových a podobných spoločenstvách.

§ 4.

Výkupné právo nemožno uplatniť:

1. ak sa nehnuteľnosť prevádza na príbuzných v priamej línii napospol, v línii pobočnej do tretieho stupňa, alebo zošvagrenej do druhého stupňa, a na ich manželov alebo medzi manželmi, ktorí nie sú rozvedení;

2. ak sa scudzujú nehnuteľnosti, potrebné na ciele stavebné, najviac 1 ha, ak budú stavby vystavané do troch rokov;

3. ak sa scudzujú nehnuteľnosti pri napravení pozemnoknižného stavu, pri opra-

ve hraníc, na verejnú cestu alebo iné spoje, alebo pri úprave vodných odpadov a pod.;

4. ak sa nehnuteľnosť prevádza pri scelovacej úprave;

5. ak nadobúda alebo scudzuje pôdu štát;

6. ak pôdu, na ktorú by mal právo výkupu Štátny pozemkový úrad podľa §§ 3, 19, 23 a 27, nadobúdajú svázky územnej alebo stavovskej samosprávy, uznané a recipované kresťanské cirkvi a základiny.

§ 5.

(1) Osoby, ktorých poľnohospodárske nehnuteľnosti podliehajú výkupu, sú povinné do 30 dní odo dňa scudzenia oznámiť Štátnemu pozemkovému úradu toto scudzenie. Ak bola o scudzení vyhotovená listina, musí sa jej pôvodina alebo uhodnovernený odpis v tejto lehote predložiť Štátnemu pozemkovému úradu spolu so všetkými listinami o árendách a nájmoch. Štátny pozemkový úrad má sa vyjadriť do 60 dní od prijatia oznámenia o scudzení, či uplatní právo výkupu, inak toto právo zaniká. Uplatnené právo musí byť do troch mesiacov odo dňa jeho uplatnenia realizované pod následkami straty.

(2) Pozemnoknižný súd, ak k žiadosti o pozemnoknižný prevod vlastníckeho práva na poľnohospodárske nehnuteľnosti nie je pripojené osvedčenie Štátneho pozemkového úradu, že nevykonáva výkupné právo podľa § 3, vybaví vec poznačením pozemnoknižného poradia a doručí z úradu odpis smluvy Štátnemu pozemkovému úradu na rozhodnutie. V odseku 1 uvedená 60 dňová lehota počína sa dňom doručenia odpisu smluvy Štátnemu pozemkovému úradu. Po uplynutí tejto 60 dňovej lehoty vybaví pozemnoknižný súd žiadosť meritorne.

(3) Žiadateľ v žiadosti o prevod poľnohospodárskej nehnuteľnosti musí pripojiť hodnovernú listinu (§§ 84 a nasl. pozkn. por.), že prevod nepodlieha výkupu podľa §§ 3 a 4 tohto zákona.

(4) Namiesto výkupu môže Štátny pozemkový úrad podmieniť scudzenie súhlasom kupujúceho, aby sa na scudzovaných nehnuteľnostiach uplatnilo ustanovenie o roľníckych nedieloch podľa zákona prídelového (§§ 30 až 55 zákona č. 81/1920 Sb. z. a n.) a ustanovenie o sceľovaní.

(5) Ak Štátny pozemkový úrad neuplatní právo výkupu, ani neobmedzí scudzenie podľa ods. 4 tohto paragrafu, potvrdí svoje rozhodnutie na smluve, prípadne na osobitnom spise a z hodnoty scudzovaných nehnuteľností vymeria a vyberie od scudziteľa 1% príspevok v prospech fondu, ktorý sa utvorí podľa § 50 tohto zákona. Tento príspevok má povahu prevodného poplatku. Hodnotou scudzovaných nehnuteľností je tu kúpna cena, uvedená v kúpnopredajnej smluve, v prípade iných pravnych úkonov všeobecná alebo odhadná hodnota. Pred zaplatením tohto príspevku vlastnícke právo nemožno previesť.

§ 6.

(1) Keď Štátny pozemkový úrad uplatní výkupné právo, prevezme poľnohospodársku nehnuteľnosť za cenu uvedenú v právnej listine, ak nie je oprávnený použiť ustanovení podľa ods. 3.

(2) Keď ide o pôdu pridelenú podľa zákona č. 81/1920 Sb. z. a n. (zákon prídelový), rovná sa táto cena náhrade ustanovenej v § 52 toho istého zákona.

(3) Štátnemu pozemkovému úradu je vyhradené uplatniť výkupné právo a prevziať poľnohospodársku nehnuteľnosť za cenu odhadnú:

a) ak sa scudzujú poľnohospodárske nehnuteľnosti spolu s nepoľnohospodárskymi a vlastník žiada nepoľnohospodárske nehnuteľnosti z výkupu vylúčiť, ale v právnej listine neudal ich cenu (§ 3, ods. 3);

b) ak nebola včas vystavaná stavba podľa § 4, bodu 2;

c) ak zákonné a knihovné záväzky na nehnuteľnosti prevyšujú cenu v listine uvedenú;

d) ak ide o cenu premrštenú;

e) ak sa prevod deje bezúplatne.

(4) Právo prevziať poľnohospodársku nehnuteľnosť za cenu odhadnú podľa ods. 3, lit. b) zaniká, ak toto právo nebolo uplatnené do dvoch rokov odo dňa uplynutia lehoty podľa § 4, bodu 2.

§ 7.

(1) Odhadnú cenu, za ktorú preberá štát poľnohospodársku nehnuteľnosť podľa tohto zákona, určí príslušná Štátna obvodová úradovňa pre pozemkovú reformu podľa ustanovení, ktoré vydá vláda nariadením.

(2) Proti výmeru Štátnej obvodovej úradovne o určení odhadnej ceny možno podať sťažnosť do 15 dní na miestne príslušný krajský súd, ktorý v trojčlennom senáte v mimospornom pokračovaní rozhodne vec s konečnou platnosťou, ustáliac, prípadne po vypočutí znalcov, obecnú cenu podľa miestnych pomerov. Sťažnosť

treba podať Štátnej obvodovej úradovni, ktorá výmer vydala.

§ 8.

Výmer o určení odhadnej ceny Štátna obvodová úradovňa doručí vlastníkovi a všetkým, ktorí majú na nehnuteľnosti vecné práva alebo požiadavky.

§ 9.

(1) Štátny pozemkový úrad, vykupujúc podľa tohto zákona, oznámi vlastníkovi — a v prípade § 6, ods. 3, lit. b) aj jeho predchodcovi, — že sa rozhodol prevziať poľnohospodársku nehnuteľnosť (§ 5, ods. 1 a 2). Ak ide o výkup alebo o zpätnú kúpu poľnohospodárskej nehnuteľnosti prenajatej alebo danej do árendy, Štátny pozemkový úrad oznámi svoje rozhodnutie aj osobe, ktorá má nehnuteľnosť v nájme alebo v árende.

(2) Toto oznámenie podá Štátny pozemkový úrad súdu, v knihách ktorého sú zapísané preberané nehnuteľnosti, v 60 dňovej lehote určenej v § 5, ods. 1, alebo v dvojročnej lehote určenej v § 6, ods. 4. Ak sú preberané nehnuteľnosti zapísané v knihách niekoľkých súdov, Štátny pozemkový úrad podá toto oznámenie všetkým súdom, v obvode ktorých nehnuteľnosti ležia.

(3) Súd, ktorý dostal takéto oznámenie, usnesením nariadi poznámku zamýšľaného prevzatia vo svojich knihách a doručí toto usnesenie s oznámením vlastníkovi nehnuteľnosti a jeho árendátorom (nájomcom) aj zamýšľanému nadobúdateľovi, a to podľa predpisov pozemnoknižného poriadku o doručovaní, s poučením, že vlastník do 15 dní odo dňa doručenia môže podať dvojmo námietky na súde. Namietať možno, že tu niet predpokladov podľa §§ 3, 5 pre výkup a podľa § 6, ods. 3 pre výkup za odhadnú cenu, alebo podľa § 33 pre zpätnú kúpu, alebo že sú tu podmienky § 4 pre vylúčenie výkupu. Árendátor (nájomca) v tej istej lehote oznámi súdu, či a aké nároky mu prislúchajú zo smluvy voči vlastníkovi a či trvá na ich splnení. Oznámenie treba podať dvojmo. Ak oznámenie nepodal do 15 dní, nemôže uplatňovať svoje právo ani proti scudzujúcemu, ani proti štátu. Rovnopis včas podaných námietok vlastníka a včas podaného oznámenia árendátora (nájomcu) pošle súd Štátnemu pozemkovému úradu. O námietkach vlastníka rozhodne Štátny pozemkový úrad.

§ 10.

Poznámka zamýšľaného prevzatia má právnu povahu poznámky o zamýšľanom vyvlastnení. Ak nehnuteľnosť je v árende (v nájme), poznámka pôsobí ako výpoveď podľa § 13.

§ 11.

Súdy vyvesia usnesenie o poznámke zamýšľaného prevzatia na súdnej doske a pošlú ho starostom obcí (obecným, obvodným notárom, mestskému notárskemu úradu), v obvode ktorých preberané nehnuteľnosti ležia, aby ho vyhlásili spôsobom v obci obvyklým, s poučením, že do 30 dní od vyhlásenia v obci musia byť na súde oznámené vlastnícke a iné vecné práva nehnuteľnostné, ktoré z pozemkovej knihy nevysvitajú, inak že neskoršie nemožno sa domáhať týchto práv ani voči Štátnemu pozemkovému úradu, ani voči osobám, ktoré podľa tohto zákona od neho tieto nehnuteľnosti dostaly.

§ 12.

Ak poznámka prevzatia nadobudla právnej moci, Štátny pozemkový úrad cenu, za ktorú nehnuteľnosť preberá, zloží na súde, ktorý oznámenie (§ 9, ods. 3) doručil; príslušné súdy podľa tohto ustanovenia na návrh Štátneho pozemkového úradu v poradí poznámky vložia vlastnícke právo pre štát alebo pre osoby, na ktoré sa tieto nehnuteľnosti majú previesť.

§ 13.

(1) Pri scudzení (§ 3) nehnuteľnosti súčasne ujednané osobné služebnosti, alebo árenda (nájom), nenadobudnú platnosti, ak Štátny pozemkový úrad realizoval výkup (§ 5, ods. 1).

(2) Ak scudzovaná nehnuteľnosť je v celku, alebo z časti v árende (v nájme) a ak sa tento pomer neruší právnym úkonom o scudzení, prestáva pomer árendy (nájmu), ak má trvať ešte vyše roka, uplynutím polovice zbývajúcej doby árendálnej (nájomnej), najďalej však do dvoch rokov. Árendálny pomer prestáva koncom hospodárskeho roka a nájom koncom najbližšieho kalendárneho štvrťroka.

(3) Práva a povinnosti árendátora (nájomcu) ostávajú nezmenené voči štátu, prípadne voči inému nadobúdateľovi tak, ako trvaly voči predošlému prenajímateľovi, len s časovým obmedzením podľa ods. 2.

Ale neprislúcha mu náhrada škody a ušlého zisku z dôvodu, že árenda (nájom) podľa tohto zákona predčasne prestane.

§ 14.

(1) Keď Štátny pozemkový úrad zloží na súde podľa § 12 výkupnú cenu a vlastníka o tom upovedomí, vlastník je povinný odovzdať nehnuteľnosť slovenskému štátu (Štátnemu pozemkovému úradu) do držby a úžitku. Ak tak neurobí, na návrh Štátneho pozemkového úradu súd vykoná odovzdanie nehnuteľnosti podľa § 180 exekučného zákona.

(2) Rovnakým spôsobom zakročí súd proti árendátorovi (nájomcovi), ktorý nevyprázdni a neodovzdá slovenskému štátu (Štátnemu pozemkovému úradu) predmet árendy (nájmu) v čase určenom podľa § 13, ods. 2.

§ 15.

(1) Súd, u ktorého bola zložená výkupná cena, rozvrhne ju podľa predpisov exekučného zákona. Dňom, keď sa zložila kúpna cena na súde, prechodia práva a povinnosti na nadobúdateľa. Súd v rozvrhovom usnesení označí sumu, ktorá je podľa návrhu Štátneho pozemkového úradu potrebná ako istota na zaplatenie dávky z prírastku hodnoty nehnuteľností.

(2) Keď Štátny pozemkový úrad potvrdí, že mu nehnuteľnosť bola odovzdaná v stave uvedenom v listine o právnom úkone, alebo v odhadovom popise, súd vyplatí zvyšok ceny vlastníkovi a vymaže z úradnej moci všetky pozemnoknižné ťarchy, ak Štátny pozemkový úrad nenavrhne inak.

Nadobúdanie nehnuteľností v súdnom predaji.

§ 16.

(1) Súd každú dražobnú vyhlášku (§§ 165 a 187 exek. zákona) o nehnuteľnostiach poľnohospodárskych (§ 3, ods. 2) povinný je v každom prípade doručiť Štátnemu pozemkovému úradu.

(2) Okrem toho súd je povinný poslať odpis dražobnej zápisnice (§§ 173 a 187 exek. zákona) Štátnemu pozemkovému úradu v každom prípade, keď predmetom dražby boly nehnuteľnosti patriace pod ustanovenia § 3, ods. 1. Štátny pozemkový úrad má právo za 15 dní (§ 17, ods. 2) od doručenia tejto zápisnice oznámiť súdu, či vykoná právo preberania týchto nehnuteľností podľa § 17. Ak sa Štátny pozemkový úrad neosvedčí, že nehnuteľnosti preberá, platí domnienka, že vydražiteľ je kupcom.

(3) Po uplynutí tejto 15 dňovej lehoty súd vybaví dražobnú vec podľa toho, aké stanovisko zaujal Štátny pozemkový úrad.

(4) Nadobudnúť v súdnom predaji poľnohospodársku nehnuteľnosť (§ 3, ods. 2) môže len osoba povolaná podľa §§ 1 a 30 tohto zákona a hypotekárni veritelia, ak sa na nich nevzťahuje zákaz tohto zákona (§§ 24 a 68).

§ 17.

(1) Ak sa na dražbe nedosiahla ani najnižšia ponuka, Štátny pozemkový úrad, ak je na dražbe zúčastnený, môže hneď tam, alebo — ak sa tam nezúčastnil — môže do 15 dní po prijatí upovedomenia o výsledku dražby (§ 16, ods. 2) písomne oznámiť súdu, že kupuje do dražby dané nehnuteľnosti za najnižšiu ponuku. Ak Štátny pozemkový úrad v lehote uvedenej uplatní nárok na prevzatie nehnuteľností, súd o tom upovedomí všetkých pozemnoknižne a podľa dražobnej zápisnice zainteresovaných oznamom na súdnej tabuli a dňom vyvesenia nastane lehota na podanie vyššieho sľubu (§ 187 exekučného zákona).

(2) Ak niekto na dražbe nehnuteľnosti dal najvyššiu ponuku, Štátny pozemkový úrad môže sa osvedčiť už na dražbe, že kupuje nehnuteľnosť za túto najvyššiu ponuku. Ale ak sa Štátny pozemkový úrad nezúčastnil na dražbe, súd upovedomí Štátny pozemkový úrad o výsledku dražby (§ 16, ods. 2). Ak bol proti usneseniu o dražbe podaný rozklad (§ 178 exekučného zákona) a vyhovelo sa mu, alebo ak bol podaný vyšší sľub (§ 187 exekučného zákona), osvedčenie Štátneho pozemkového úradu stráca účinnosť. Vyhlásenie Štátneho pozemkového úradu, že nehnuteľnosť kupuje za najvyššiu ponuku, musí sa podať písomne na súde do 15 dní od upovedomenia o výsledku dražby. Ak podal Štátny pozemkový úrad na dražbe, alebo — ak sa na nej nezúčastnil — v zákonnej lehote osvedčenie, že preberá nehnuteľnosť za najvyššiu ponuku, súd vyhlási za kupca slovenský štát (Štátny pozemkový úrad). Ak proti tomu bol podaný rozklad (§ 178 exekučného zákona) a vyhovelo sa mu, toto osvedčenie stráca účinnosť.

(3) Ak Štátny pozemkový úrad uplatnil právo prevzatia podľa predošlého odseku, platia analogicky ustanovenia druhej vety odseku 1.

(4) V dražobnej vyhláške treba upozorniť zainteresovaných, že Štátny pozemko-

vý úrad má právo prevziať dražené nehnuteľnosti za najnižšiu ponuku, i keď nikto vôbec nedražil, alebo za najvyššiu ponuku, ktorú dal iný dražiteľ.

(5) Štátny pozemkový úrad nie je povinný v dražobnom pokračovaní skladať vádium.

(6) Ak súd nedbal na osvedčenie Štátneho pozemkového úradu o kúpe nehnuteľností, Štátny pozemkový úrad môže proti usneseniu o vyhlásení dražiteľa za kupca podať rekurz do 8 dní od doručenia. Rekurzu môže súd vyhovieť aj vo vlastnej pôsobnosti.

§ 18.

Ak podľa dražobných podmienok má vydražiteľ prevziať vecné práva alebo záväzky, ktoré možno v peniazoch zhodnotiť, Štátny pozemkový úrad môže ich vyplatiť v odhadnej cene.

Nadobúdanie nehnuteľností od cudzincov výkupom.

§ 19.

(1) Právo výkupu môže Štátny pozemkový úrad uplatňovať na všetky poľnohospodárske nehnuteľnosti bez ohľadu na ich plošné výmery, i keď sa nescudzujú podľa § 3, ktorých vlastníkom je cudzí štátny príslušník, a to spôsobom, v rozsahu a z príčin v jeho štáte uplatňovaných.

(2) Toto právo nemusí uplatňovať Štátny pozemkový úrad, keď nehnuteľnosti kupuje príslušník slovenského štátu, alebo keď si zameňuje v cudzom štáte ležiacu nehnuteľnosť za nehnuteľnosť v slovenskom štáte. Štátny pozemkový úrad toto rozhodnutie potvrdí v smysle § 5 a z hodnoty nehnuteľností vyrubí a vyberie od vlastníka 5% príspevok v prospech fondu podľa § 50 tohto zákona. Základom vyrubenia tohto príspevku je cena uvedená v kúpnopredajnej smluve a v prípade zámeny cena odhadná.

§ 20.

Ak Štátny pozemkový úrad uplatní výkupné právo na nehnuteľnosti uvedené v § 19, prevezme ich za cenu odhadnú (§ 7).

§ 21.

Na pokračovanie o výkupe podľa § 19 vzťahujú sa analogicky ustanovenia §§ 7 až 15 tohto zákona s tou odchýlkou, že po vyplatení požiadaviek, plynúcich zo zákonného záložného práva, a po zaplatení knihovných tiarch — a to všetko po výšku odhadnej ceny — prípadný zvyšok patriaci vlastníkovi-cudzincovi zapíše sa do náhradovej knihy podľa § 54.

§ 22.

(1) Ak vlastník-cudzinec opustí pôdu a nepoverí jej obrábaním osobu, schopnú hospodáriť podľa § 30 tohto zákona, alebo keď vlastník-cudzinec neopustí pôdu, ale nechá ju rok neobrobenú, Štátny pozemkový úrad vykúpi ju s príslušenstvom za odhadnú cenu.

(2) O výkupnej cene platia ustanovenia § 7 tohto zákona.

Výkup nehnuteľností z vlastníctva židov.

§ 23.

(1) Štátny pozemkový úrad uplatní právo výkupu na všetky poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve židov, ktoré podliehaly súpisu podľa vládneho nariadenia č. 147/1939 Sl. z., i keď sa nescudzujú podľa § 3 tohto zákona. Štátny pozemkový úrad pridrží sa tu potrieb pozemkovej reformy a potrieb národohospodárskych. Najmä keď proti vlastníkovi-židovi je nariadená exekučná dražba, alebo je otvorený konkurz, alebo on sám žiadal dobrovoľnú dražbu (§§ 204, 205 a 206 exekučného zákona), alebo keď žiadal proti sebe vyrovnávacie pokračovanie, Štátny pozemkový úrad uplatní právo výkupu, a to až kým tieto poľnohospodárske nehnuteľnosti neboly v dražbe (konkurze) skutočne predané.

(2) Dokiaľ Štátny pozemkový úrad nevykúpi poľnohospodárske nehnuteľnosti, ktoré vlastní žid, alebo nedá súhlas k predaju podľa § 26, vyrubuje a vyberá ročne od vlastníka Ks 20 z hektára ako príspevok v prospech fondu podľa § 50 tohto zákona. Povinnosť platiť tento príspevok nastáva dňom vyhlásenia tohto zákona. Príspevok platí sa ročne vopred na celý kalendárny rok. Lesné oddelené majetky prevezme ministerstvo hospodárstva v mesiaci po vyhlásení tohto zákona do vlastnej odbornej správy, ktorá potrvá až do vykúpenia podľa odseku 1.

§ 24.

Po nadobudnutí účinnosti tohto zákona nemôže žid nadobúdať nijakých vecných

práv na poľnohospodárske nehnuteľnosti, vyjmúc prípad zákonného dedenia.

§ 25.

(1) Nehnuteľnosti podľa § 23, ods. 1 vykúpi Štátny pozemkový úrad za cenu odhadnú (§ 7).

(2) Na pokračovanie o výkupe podľa § 23, ods. 1 platia ustanovenia § 21 s tou zmenou, že vlastník nehnuteľností môže podať námietky proti poznámke výkupu, len keď niet predpokladov výkupu podľa § 23.

§ 26.

Štátny pozemkový úrad nemusí uplatňovať toto právo na výkup nehnuteľností podľa § 23, keď ich kupuje príslušník Slovenskej republiky, roľník a s predbežným súhlasom Štátneho pozemkového úradu v duchu tohto zákona i neroľník. Toto rozhodnutie potvrdí v smysle § 5 Štátny pozemkový úrad a z hodnoty scudzených nehnuteľností vyrubí a vyberie od predávateľa 10% príspevok v prospech fondu (§ 50). Základom vyrubenia príspevku je kúpna cena.

Revízia pozemkovej reformy.

§ 27.

(1) Štátny pozemkový úrad môže podrobiť revizii všetky opatrenia a rozhodnutia Štátneho pozemkového úradu v Prahe, poťažne ministerstva zemedelstva v Prahe, urobené podľa zákona č. 215/1919 Sb. z. a n., ako aj podľa zákonov a nariadení tento zákon doplňujúcich a vykonávajúcich. Môže ich zrušiť, urobiť nové opatrenia, v pozemkovej knihe dať poznačiť zákaz scudzenia, zaťaženia, dania do árendy nehnuteľností, na ktoré sa zamýšľaná revízia vzťahuje, a môže vyriecť rozhodnutia podľa zákonov, platných o pozemkovej reforme.

(2) U slovenských štátnych občanov nepatria pod túto revíziu prídelové rozhodnutia, keď výmera pridelených pozemkov nepresahuje 10 ha. Nepatrí pod túto revíziu ani nehnuteľný majetok uznaných a recipovaných kresťanských cirkví a základín.

§ 28.

(1) Cena nehnuteľností, prevzatých pri revízii podľa § 27, určí sa odhadom (§ 7).

(2) Ak ide o revíziu získanej nehnuteľnosti prídelom, alebo z voľnej ruky, náhrada sa určí podľa ceny, ktorú majiteľ zaplatil. Ak sa toto nedá zistiť, určí sa cena prídelová podľa náhradového zákona § 77 zákona č. 329/1920 Sb. z. a n. Užitočné investície sa ustália odhadom, ale treba dbať na zmenšenie ich hodnoty.

(3) Cena sa zaplatí v hotovosti, u cudzincov vyrovná sa postúpením primeranej čiastky požiadaviek, ktoré patria slovenskému štátu alebo jeho príslušníkom z analogických právnych titulov proti štátu cudzincovmu, alebo vyrovná sa podľa analogických ustanovení § 19, ods. 1.

§ 29.

Ustanovenia §§ 7 až 15 vzťahujú sa analogicky aj na pokračovanie o výkupe podľa § 27.

Časť druhá.

Prídel.

§ 30.

(1) Pôdu nadobudnutú podľa prvej časti dielu prvého pridelí Štátny pozemkový úrad pravidelne roľníkom, ktorí budú hospodáriť, prípadne aj robotníkom, remeselníkom aj iným osobám, u ktorých sociálne ohľady prídel odôvodňujú. Prídelníci musia byť slovenskými štátnymi príslušníkmi, kresťanského vierovyznania a mravne zachovalí. Štátny pozemkový úrad je oprávnený určiť osobitné podmienky neroľníckeho prídelu, ktorých nedodržiavanie padá pod následky ustanovení § 33.

(2) Ak prídelník sám nie je schopný trvale alebo prechodne hospodáriť, môže dostať prídel (§ 33, lit. b), ak je schopný hospodáriť člen jeho rodiny, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti (manžel, dieťa, súrodenec, atď.).

(3) Pôda sa má pravidelne prideľovať tak, aby sa tvorily samostačné poľnohospodárske podniky, schopné uživiť hospodára a jeho rodinu. Obrábanie roľníckeho prídelu má byť výhradným alebo aspoň hlavným zamestnaním držiteľa a výnos pôdy má byť výhradným alebo aspoň hlavným prameňom jeho výživy. Preto možno prídelom doplniť uchádzačovi jeho vlastnú pôdu.

(4) Prídel nemožno scudziť, dať do árendy, ani zaťažiť bez súhlasu Štátneho pozemkového úradu.

§ 31.

(1) Pôda sa pravidelne prideľuje:

I. ako roľnícky prídel:

a) ako roľnícke dedičné hospodárstvo vo výmere od 6—15 ha,

b) ako doplnok tak, aby vlastná pôda uchádzača spolu s prídelom tvorila dedičné roľnícke hospodárstvo, uvedené pod a),

c) ako prídel vo výmere do 30 ha pôdy, z čoho 15 ha zostáva roľníckym dedičným hospodárstvom a ostatok je pôda voľná;

II. ako neroľnícky prídel:

a) ako stavebný pozemok na ciele obytné do 1 ha (dom, dvor, záhradka) pre uchádzačov, u ktorých stavebná alebo sociálna potreba to odôvodňuje,

b) ako pozemok pre priemyselné a všeobecne užitočné podniky, sociálne a kultúrne ustanovizne i nad výmeru 1 ha podľa odôvodnenej potreby,

c) ako poľnohospodársky pozemok pre uchádzačov v ploche niže 6 ha;

III. ako náhrada in natura za pozemky, ktoré vojenská správa z akýchkoľvek dôvodov vyvlastnila. Táto náhrada deje sa so súhlasom vyvlastneného a na účet vojenského eráru.

(2) O roľníckych dedičných hospodárstvach platia ustanovenia zákona č. 81/1920 Sb. z. a n. o roľníckych nedieloch.

(3) Štátny pozemkový úrad uloží uchádzačovi prv, ako mu pôdu pridelí, aby složil 50% kúpnej ceny na účet fondu (§ 50).

§ 32.

(1) Lesnú pôdu možno prideliť:

a) verejnoprávnym sväzkom (obec, okres, župa, štát, základiny, cirkvi, atď.),

b) súkromnoprávnym sväzkom,

c) spolkom bývalých urbárnikov a komposesorátom,

d) lesným spoločenstvám ustanoveným podľa stanov vypracovaných ministerstvom hospodárstva,

e) osobám súkromným, najmä ktoré majú odborné lesnícke vzdelanie.

(2) Z lesných nehnuteľností nad 50 ha nemožno prideliť jednotky niže 50 ha.

§ 33.

(1) Štátu prislúcha právo zpätnej kúpy na všetky nehnuteľnosti, ktoré pridelil. Toto právo môže uplatniť Štátny pozemkový úrad:

a) ak bola povolená dražba na voľnú pridelenú pôdu, alebo keď bol uvalený konkurz na majetok prídelníkov. V týchto prípadoch musí Štátny pozemkový úrad uplatniť toto právo do dňa dražby, či do dňa súdneho predaju v konkurze. Usnesenie o povolení dražby alebo o uvalení konkurzu na takúto pôdu doručí súd Štátnemu pozemkovému úradu,

b) ak prídelník nevyhovuje podmienkam v § 30 tohto zákona uvedeným,

c) ak prídelník nedodržiava osobitné podmienky prídelu (§ 30, ods. 1),

d) ak prídelník neplatí splatné srážky a úroky prídelovej ceny, alebo dane, poplatky z posledných dvoch rokov,

e) ak prídelník umre bez zákonných dedičov.

(2) V prípade odseku 1 platia ustanovenia na určenie výkupnej ceny, uvedené v § 28, ods. 2 tohto zákona.

(3) Spory z otázky zpätnej kúpy rieši miestne príslušný riadny súd.

§ 34.

Štátny pozemkový úrad predá pôdu, ktorú nemohol použiť pre nedostatok uchádzačov o prídel podľa tohto zákona, alebo ak by rozdelenie statku bolo z národohospodárskych dôvodov neželateľné.

Prídel do rentovej árendy.

§ 35.

(1) Do rentovej árendy možno prideliť nehnuteľnosti len vo výmere určenej pre roľnícke dedičné hospodárstvo (§ 31, lit. a), ak sú splnené všetky podmienky prídelu do vlastníctva a ak je uchádzač zamestnancom na prideľovanom pozemku a doterajšou prácou dokázal, že možno očakávať, že sa stane dobrým samostatným hospodárom, ale nemá prostriedkov na zaplatenie prídelovej ceny (§ 31, ods. 3).

(2) Po roku môže vláda nariadením prípadne rozšíriť toto ustanovenie aj na iné kategorie uchádzačov, ak by sa tým peňažné prostriedky fondu (§ 50) veľmi nezaťažily.

§ 36.

Právo rentového árendátora obsahuje oprávnenie požívať predmet árendy v medziach predpisov o roľníckom dedičnom hospodárstve. Právo rentového árendátora možno vypovedať iba z dôvodov uvedených v § 41 a toto právo prechádza na zákonného dedičа. Právo rentového áren-

dátora nemožno scudziť inému medzi živými, iba zákonnému dedičovi, aj tomu len so súhlasom Štátneho pozemkového úradu. Rentový árendátor nemôže svoje právo prenajať. Rentový árendátor môže árendu vypovedať kedykoľvek, ale najmenej pol roka pred koncom hospodárskeho roku.

§ 37.

(1) Rentový árendátor platí Štátnemu pozemkovému úradu ročne:

a) splátky na istinu prídelovej ceny,

b) úrok z nedoplatku prídelovej ceny,

c) správny príspevok.

(2) Podrobnosti určí vláda nariadením.

§ 38.

Rentový árendátor pokladá sa z daňového hľadiska za držiteľa, ktorého treba zapísať podľa zákona č. 76/1927 Sb. z. a n. (zákon o priamych daniach) do pozemkového katastru, a u budov za trvalého užívateľa, ktorý podľa ods. 1, § 119 citovaného zákona je povinný platiť domovú daň.

§ 39.

Rentový árendátor je povinný riadne hospodáriť na hospodárstve a udržovať ho v stave riadneho hospodárenia, povinný je budovy a zariadenia proti škode zabezpečiť poistením a zaokrývať zo svojho potrebné opravy, doplnky a obnovy.

§ 40.

Keď rentový árendátor splatí všetky splátky s príslušenstvami podľa § 37, na žiadosť Štátneho pozemkového úradu zapíše sa ako vlastník roľníckeho dedičného hospodárstva, o ktorom platia ustanovenia zákona č. 81/1920 Sb. z. a n.

§ 41.

Štátny pozemkový úrad môže vypovedať rentovú árendu árendátorovi najmenej pol roka pred koncom hospodárskeho roku:

1. ak neplní riadne podmienky, najmä platebné povinnosti voči Štátnemu pozemkovému úradu;

2. ak stratil vlastnosti, ktoré plynú z ustanovenia § 30, ods. 1 až 3, vyjmúc prípad, že hospodáriť je schopný člen jeho rodiny, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti (manžel, dieťa, súrodenec, atď.);

3. ak na hospodárstve trvale zle hospodári, alebo žije neusporiadaným životom a dáva zlý príklad svojmu okoliu;

4. ak na hospodárstve sám nehospodári a na ňom nebýva, vyjmúc prípad, že by sa to stalo zo závažných dôvodov len na prechodný čas a postaral by sa o riadne hospodárenie členmi rodiny;

5. ak neplní podmienky, uvedené v § 30, ods. 3;

6. ak neplatil dane a poplatky, splatné za posledné dva roky.

§ 42.

(1) Platby vyúčtuje Štátny pozemkový úrad k lehote právoplatnej výpovedi v prospech rentového árendátora, pri čom sa mu pripočíta pomerná náhrada za užitočné náklady, ktorými bolo hospodárstvo so súhlasom Štátneho pozemkového úradu nad zmluvné povinnosti podstatne zlepšené, ak toto zlepšenie trvá; naproti tomu odpočíta sa mu zhoršenie árendovaného hospodárstva, za ktoré rentový árendátor je zodpovedný. Zvyšok sa mu vráti.

(2) O sporných otázkach, ktoré vzniknú z prípadnej výpovedi (§§ 36 a 41), o výške náhrady a zrážok rozhodne okresný súd, v obvode ktorého árendované hospodárstvo leží, sporom podľa pravidiel občianskeho súdneho poriadku.

Časť tretia.

Úver a povoľovanie zaťažovania.

§ 43.

(1) Štátny pozemkový úrad môže prídelníkom podľa tohto zákona úverovať čiastku prídelovej ceny najviac do polovice prídelovej ceny. Dlžník ju zúročí a splatí v rovnakých ročných splátkach, splatných koncom roku, najdlhšie za 40 rokov. Dlžník môže úver splatiť aj prv.

(2) Podmienky úveru ujedná Štátny pozemkový úrad s prídelníkom a prípadne aj s veriteľom pri odovzdaní prídelu, napíše o tom listinu, podľa ktorej sa úver zaistí záložným právom v pozemkovej knihe súčasne s vkladom vlastníckeho práva.

§ 44.

(1) Obratový úver poskytuje Štátny pozemkový úrad len rentovým árendátorom, a to na kúpenie živého a mŕtveho zariadenia, ako pôžičku. Najvyššia hranica takéhoto úveru určí sa tretinou nákupnej ce-

ny živého inventáru, ktorý je primeraný výmere hospodárstva, a polovicou kúpnej ceny mŕtveho inventáru, potrebného podľa rozsahu hospodárstva.

(3) Podrobnosti o poskytovaní a splácaní obratového úveru určí vláda nariadením.

§ 45.

Štátu prislúcha zákonné záložné a zádržné (retenčné) právo pre jeho požiadavku z obratového úveru a z rentovej árendy voči rentovému árendátorovi na hnuteľnosti, ktoré sú na rentovom prídele a prináležia rentovému árendátorovi, alebo členom jeho rodiny, žijúcim s ním v spoločnej domácnosti, ak nie sú vylúčené z exekúcie.

§ 46.

Keď sa pridelená nehnuteľnosť má zaťažiť pre verejné dane a dávky, príspevky a prirážky z nej vymerané, alebo pre poplatky z právneho úkonu, ktorého je predmetom, nie je potrebné povolenie Štátneho pozemkového úradu, ale súd je povinný vždy uvedomiť Štátny pozemkový úrad aj o takomto pozemnoknižnom zápise.

Časť štvrtá.

Povinnosť ohlasovať árendu.

§ 47.

(1) Ak vlastník dáva do árendy, alebo ináč dáva za úplatu do úžitku poľnohospodárske nehnuteľnosti vo výmere 50 ha, alebo ešte väčší hospodársky celok, a to v celosti alebo v čiastkach, povinný je vopred to oznámiť Štátnemu pozemkovému úradu a udať aj podmienky tejto árendy (požívania). Tú istú povinnosť má vlastník aj pri predĺžení starej árendy (požívania). Štátny pozemkový úrad má sa osvedčiť do 60 dní, či árendu schvaľuje; ak sa neosvedčí, árenda je schválená.

(2) Árendálne smluvy, podľa ktorých dávajúcim do árendy je žid, nemôžu sa predĺžiť po vydaní tohto zákona. Židia nemôžu uzavrieť nové árendálne smluvy na poľnohospodárske nehnuteľnosti.

(3) Árendálne smluvy už jestvujúce v deň účinnosti tohto zákona, podľa ktorých árendátorom (nájomcom) poľnohospodárskych nehnuteľností je žid, musia sa likvidovať najneskoršie do 3 rokov od účinnosti tohto zákona. Štátny pozemkový úrad v odôvodnených prípadoch môže trojročnú lehotu predĺžiť najviac na ďalšie tri roky.

§ 48.

(1) Keby vlastník poľnohospodárskej nehnuteľnosti nepodal oznámenia podľa § 47, alebo keby v lehote uvedenej v odseku 3, § 47 árendálny pomer nelikvidoval, môže mu Štátny pozemkový úrad vymerať peňažnú pokutu od Ks 10 do 10.000 a smluva, ktorú uzavrel bez schválenia Štátneho pozemkového úradu, je neplatná.

(2) Ak vlastník ani po vymeraní tejto pokuty nevyhovie oznamovacej povinnosti do 15 dní, prípadne likvidačnej povinnosti (§ 47, ods. 3) nevyhovie do konca hospodárskeho roku, Štátny pozemkový úrad môže vykúpiť do árendy dávané nehnuteľnosti za cenu odhadnú.

Časť piata.

Dozor nad hospodárením na prídeloch.

§ 49.

(1) Štátnemu pozemkovému úradu prislúcha dozor nad nehnuteľnosťami podľa tohto zákona pridelenými.

(2) Tento dozor sa vzťahuje v prvom rade na dodržiavanie prídelových podmienok podľa §§ 30 a 31.

(3) Nad prídelovými nehnuteľnosťami tento dozor rozprestiera sa aj na odbornú kontrolu, či hospodárenie na nich je primerané, najmä či výťažok majetku je úmerný jeho povahe a akosti.

DIEL DRUHÝ.

Časť prvá.

Finančné prostriedky.

§ 50.

(1) Finančné prostriedky na vykonanie tohto zákona zaopatrí vláda úverom do výšky 30 milionov korún. Tieto peniaze plynú do Fondu pre pozemkovú reformu (v ďalšom Fond). Výplaty výkupných cien budú sa diať Slovenskou komunálnou a hypotečnou bankou v Bratislave.

(2) Fond sa má doplniť zvyškami z fondu náhradového, kolonizačného a z fondu pre zaopatrenie zamestnancov.

(3) Finančné prostriedky Fondu možno použiť len na ciele určené týmto zákonom.

§ 51.

Do Fondu plynú ďalej: prídelová cena, platená prídelníkmi v hotovosti, v anuitách alebo v rente, a predajná cena nehnuteľností i inventáru a zásob, ak ich nebude treba na prídel.

§ 52.

Zvyšky Fondu pripadnú štátnej pokladnici.

Časť druhá.

Platenie výkupnej ceny za nehnuteľnosti židov.

§ 53.

Výkupná cena za nehnuteľnosti židov a cudzích štátnych príslušníkov právoplatne ustálená, — nakoľko nie je vyčerpaná pri súdnom rozvrhu požiadavkami zo zákonného záložného práva, knihovnými ťarchami, alebo ťarchami zo zaopatrovacieho pomeru, — tvorí požiadavku bývalého vlastníka proti štátu. Štát je povinný úrokovať ju troma percentami a zaplatiť podľa tohto zákona. Úroky platia sa polročne, a to dodatočne.

§ 54.

(1) Štátny pozemkový úrad je povinný zvyšok výkupnej ceny zapísať ako dlh štátu do náhradovej knihy, alebo vyplatiť v hotovosti, alebo v cenných papieroch znejúcich na podateľa.

(2) Veritelia môžu si uplatňovať neintabulované požiadavky proti židom a cudzincom z tohto zvyšku výkupnej ceny len exekúciou na tento zvyšok ako na požiadavku, alebo exekúciou ako na cenné papiere.

§ 55.

(1) Náhradová kniha je súpis náhradových požiadaviek a práv na ne sa vzťahujúcich. Náhradovú knihu vedie peňažný ústav (§ 50).

(2) Podrobnosti určí vláda nariadením.

§ 56.

Výkupná cena sa umoruje najmenej polpercentnými splátkami ročne. Táto požiadavka je voči štátu nevypovedateľná; ale štát ju môže štvrťročne vypovedať a zaplatiť v hotovosti, alebo umoriteľnými dielnymi dlhopismi v rovnakej nominálnej hodnote a s rovnakou mierou úrokovou.

DIEL TRETÍ.

Ustanovenia daňové a poplatkové.

§ 57.

Ustanovenia o poplatkoch z právnych úkonov, listín, spisov a z úradných výkonov platia, ak tento zákon neurčuje výnimky.

§ 58.

Prídel do vlastníctva pokladá sa za úplatný majetkový prevod podľa zákona poplatkového. Hodnotu prídelu určí Štátny pozemkový úrad a ona je základom na vymeriavanie poplatkov.

§ 59.

Od poplatkov sú oslobodené všetky listiny (podania, prílohy, vysvedčenia, zápisnice, atď.) predkladané podľa tohto zákona na získanie roľníckeho dedičného hospodárstva.

§ 60.

Ak sa z právneho úkonu o scudzení poľnohospodárskej nehnuteľnosti zaplatil poplatok a táto nehnuteľnosť stala sa predmetom výkupu (§ 3), zaplatený poplatok vráti sa platiteľovi na jeho žiadosť, a to bezúročne a najneskoršie do šesť mesiacov.

DIEL ŠTVRTÝ.

Ustanovenia všeobecné a záverečné.

§ 61.

Štátny pozemkový úrad pri výkupe pôdy a schvaľovaní kúpnopredajných smlúv podľa tohto zákona má dbať najmä na postihnutých zamestnancov, verejnoprávne farchy a na patronátne povinnosti. Plnenie patronátnych povinností treba zabezpečiť založením základiny, zložením zaistovacieho kapitálu, alebo výmerou nehnuteľností v hodnote odpovedajúcej tomuto kapitálu.

§ 62.

(1) Z výkupnej ceny sráža Štátny pozemkový úrad na režijné trovy 5% výkupnej ceny v prospech Fondu.

(2) Rovnako srazí Štátny pozemkový úrad z výkupnej ceny čiastku potrebnú na

uspokojenie doterajších požitkov zamestnancov a na ich požitky, ktoré im patria vzhľadom na zákonnú výpovednú lehotu, i čiastku potrebnú na zaokrytie verejnoprávnych tiarch a patronátnych povinností.

(3) Stáli zamestnanci, v tom aj remeselníci, robotníci a deputátnici, ktorí z vykonávania tohto zákona stratia doterajšie svoje postavenie, zamestnanie, musia byť štátom odškodnení:

a) prídelom pôdy, alebo

b) v peniazoch.

(4) Výška tohto odškodného je hodnota požitkov:

a) pri zamestnancoch, remeselníkoch, robotníkoch, deputátnikoch, atď. — vyše posledných troch rokov tam stále zamestnaných — hodnota ich jednoročných požitkov,

b) pri zamestnancoch, robotníkoch, remeselníkoch, deputátnikoch atď. — vyše posledných piatich rokov tam stále zamestnaných — hodnota ich dvojročných požitkov.

(5) Rovnako majú byť odškodnení štátom tí bývalí poľnohospodárski zamestnanci, ktorí dostávali už aspoň 1. januárom 1940 od doterajších vlastníkov penziu alebo dary z milosti.

(6) Voči štátu toto odškodné (ods. 5) možno uplatňovať len po výšku tých penzijných nárokov, aké by prislúchaly zamestnancom, čiže bývalým zamestnancom, podľa zákona o poistení zamestnancov vo vyšších službách, alebo zákona o sociálnom poistení.

(7) Odškodnenie podľa tohto zákona neprislúcha tým zamestnancom, ktorí dostávajú penzijný dôchodok podľa príslušných zákonov (zákon o poistení zamestnancov vo vyšších službách a zákon o sociálnom poistení).

(8) O sporných nárokoch podľa tohto paragrafu rozhoduje pracovný súd.

(9) Podrobné predpisy určí vláda nariadením.

§ 63.

Kto právnym úkonom medzi živými scudzuje poľnohospodársku nehnuteľnosť (§ 3) a neplní povinnosti podľa § 5, ods. 1 a nejde o prípady uvedené v § 4, toho na návrh Štátneho pozemkového úradu, ak len jeho čin nezakladá skutkovú podstatu ťažšieho trestného činu, tresce okresný (policajný) úrad pre priestupok peňažným trestom do Ks 100.000, alebo zavretím do 6 mesiacov. Ak je peňažný trest nevymožiteľný, uloží sa náhradný trest zavretia podľa miery zavinenia do 6 mesiacov. Tieto tresty možno uložiť aj súčasne, ale vtedy nesmie trest na slobode spolu s náhradným trestom prevyšovať šesť mesiacov.

§ 64.

Štátny pozemkový úrad môže dlžníkovi prikázať platebným príkazom, aby do 30 dní odo dňa doručenia príkazu zaplatil nedoplatok prídelovej ceny, náhradu za náklady spojené s vyhotovením plánov a s knihovými zápismi, taktiež aby uhradil to, čo za neho vyplatil najmä titulom daní, verejných dávok a poistných prémií. Proti platebnému príkazu môže podať dlžník do 30 dní od doručenia písomný rozklad Štátnemu pozemkovému úradu. Písomný rozklad má odkladný účinok. Ak písomný rozklad v určenej lehote nebol podaný, alebo ak ho Štátny pozemkový úrad zamietol, platebný príkaz je exekučným titulom pre súdnu exekúciu.

§ 65.

Lehota určená v § 5, ods. 1 na uplatnenie výkupného práva, keď ide o výkup poľnohospodárskych nehnuteľností podľa §§ 19 a 23, predlžuje sa na 3 roky. Pri výkupe podľa §§ 19 a 23 neplatia ustanovenia § 4, bod 1.

§ 66.

Štátne a iné verejné úrady, aj obce a ich orgány v medziach svojej pôsobnosti sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tohto zákona.

§ 67.

Vládne nariadenia číslo 53/1939 Ú. N. a číslo 253/1939 Sl. z. sa zrušujú. Takisto neplatia ustanovenia zákonov a iných predpisov, ktoré odporujú tomuto zákonu.

§ 68.

Na základe reciprocity cudzinec môže nadobúdať poľnohospodársku nehnuteľnosť v rámci tohto zákona pri rovnakých podmienkach ako tunajší štátny občan a len so súhlasom Štátneho pozemkového úradu.

§ 69.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho vláda.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

47.

Zákon zo dňa 29. februára 1940

o zmene finančného zákona Slovenskej republiky, ktorým sa stanoví štátny rozpočet na rok 1940.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Článok XVI zákona č. 343/1939 Sl. z. sa mení a znie takto:

(1) Minister financií sa splnomocňuje, aby v roku 1940 prevzal štátne záruky:

a) do výšky Ks 10,000.000 za pôžičky uzavreté sväzkami územnej samosprávy v roku 1940 na investičné práce, na ktoré prispieva štát (štátna správa a štátne podniky), ak si tieto sväzky nemôžu nedostačujúce prostriedky zadovážiť samy bez tejto záruky,

b) do výšky Ks 100,000.000 na opatrenie iných potrieb v záujme verejnom nevyhnutných.

(2) Záručné listiny a záručné doložky podľa tohto článku vydané sú oslobodené od poplatkov.

(3) Záruku do výšky Ks 1,000.000 môže prevziať minister financií vo vlastnej pôsobnosti a vyššiu len s predbežným súhlasom úsporného a kontrolného výboru snemu.

§ 2.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v .r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

48.

Vládne nariadenie zo dňa 28. februára 1940,

ktorým sa vykonáva zákon č. 328/1939 Sl. z. o štátnom komasačnom fonde.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 2 zákona č. 328/1939 Sl. z. nariaďuje:

DIEL PRVÝ.

Uloženie majetku fondu.

§ 1.

(1) Majetok štátneho komasačného fondu (ďalej fond), pozostávajúci z hotovosti, uloží sa na vkladnú knižku u peňažného ústavu so sirotskou istotou.

(2) U Poštovej sporiteľne v Bratislave otvorí sa pre fond šekové konto, z ktorého vyplácané budú všetky výdavky spojené s plnením úloh fondu, určených v § 1 zákona č. 328/1939 Sl. z. Na toto šekové konto budú odvádzať:

a) ministerstvo pravosúdia príspevky štátu podľa § 3 zákona č. 328/1939 Sl. z.;

b) učáreň ministerstva financií daňovými úradmi od účastníkov komasácie vybrané preddavky komasačného pokračovania (príspevky účastníkov na komasačné útraty) a úroky z oneskorenia (§ 15);

c) krajské súdy pokuty uložené súdom pri prevádzaní majetkových úprav (§ 28);

d) ministerstvo financií štátny príspevok, určený podľa §§ 64 a 199 nariadenia č. 30/1909 I. M. (§ 29);

e) ministerstvo hospodárstva prevzaté diéty znalcov podľa § 198 nariadenia č. 30/1909 I. M. (§ 30);

f) účastníci komasácie pri použití výhod podľa §§ 6, 7 a 8 nariadenia č. 22.000/1915 I. M. zaplatené výdavky komasačného pokračovania (ods. 1, § 9).

(3) Prebytky na šekovom konte odvedie učáreň ministerstva pravosúdia na pokyn ministerstva pravosúdia na vklad fondu u peňažného ústavu, uvedeného v ods. 1.

(4) Ak hotovosť na šekovom konte fondu nepostačuje na výplatu krajskými súdmi poukázaných výdavkov, doplní sa z požiadavky na vklade.

(5) Ak ani vklad by nepostačoval, tak fond môže si vyzdvihnúť pôžičku u ktorékoľvek peňažného ústavu (§ 31).

§ 2.

(1) Peňažný ústav, uvedený v ods. 1, § 1, je povinný každý účin na vklade oznámiť výpisom z vkladu učtárni ministerstva pravosúdia.

(2) Polročne povinný je predložiť ministerstvu pravosúdia výkaz vkladu a kapitalizovaných úrokov.

DIEL DRUHÝ.

Účtovanie fondu.

§ 3.

Účtovanie majetku fondu prislúcha učtárni ministerstva pravosúdia.

§ 4.

(1) Podstatnú čiastku majetku fondu tvoria podľa bodu e), § 4 zákona č. 328/1939 Sl. z. všetky nedoplatky komasačných výdavkov a úrokov i keď ešte nie sú vymáhané.

(2) Na presné určenie výšky týchto nedoplatkov a úrokov z oneskorenia povinné sú krajské súdy za súčinnosti daňových úradov vyšetriť do troch mesiacov odo dňa účinnosti tohto nariadenia podľa jednotlivých obcí výšku všetkých nedoplatkov komasačných preddavkov a úrokov z oneskorenia. Pri komasáciách ešte prevádzaných zistí tieto dáta krajský súd tiež pomocou daňových úradov, ak daňové úrady boly už poverené vymáhaním komasačných útrat. Výšku nedoplatkov oddelene na kapitále a na úrokoch z oneskorenia oznámi krajský súd učtárni ministerstva pravosúdia (§ 19).

(3) Učtáreň ministerstva pravosúdia oznámené jej nedoplatky predpíše v hlavnej knihe komasačných útrat a náhrad na rubrike označenej menom obce ako príjmovú náležitosť.

(4) Daňové úrady zistené nedoplatky urýchlene vymôžu od účastníkov komasácie aj s úrokmi a označiac osobitne kapitál a úroky z oneskorenia, pokračujú podľa § 15.

(5) Splátky a nedoplatky kontuje učtáreň ministerstva pravosúdia podľa výpisu zo šekového konta a podľa denníkov daňovými úradmi predložených ako platbu na príjmovej rubrike (obce). Koncom roku sa náležitosť a platby saldujú a vykázané zvyšky (aktívne a pasívne) sa prenesú na rok nasledujúci.

§ 5.

(1) Učtáreň ministerstva pravosúdia vedie pre účtovanie majetku fondu: „Hlavnú knihu štátneho komasačného fondu" a pre účtovanie preddavkov na komasačné pokračovanie a náhrad týchto preddavkov: „Hlavnú knihu preddavkov na komasačné pokračovanie a ich náhrad".

(2) Účtovanie v oboch knihách je chronologické a kameralistické.

§ 6.

(1) V hlavnej knihe štátneho komasačného fondu účtujú sa na príslušných rubrikách všetky pôsobivé a nepôsobivé účiny; t. j. príjmy a výdavky, ktorými sa majetok fondu zväčšuje alebo zmenšuje a príjmy a výdavky, ktoré v stave majetku nezapríčiňujú zmien.

(2) Poukazy na výplatu dáva krajský súd (§ 18). Poukazy na prevod hotovosti z vkladu na šekové konto a opačne (§ 1) dáva ministerstvo pravosúdia na základe hlásenia učtárni ministerstva pravosúdia.

(3) V hlavnej knihe preddavkov na komasačné pokračovanie a ich náhrad účtujú sa na rubrike (obce) všetky na poukaz krajského súdu preddavkove vyplatené komasačné útraty a ich náhrady od účastníkov komasácie.

(4) Pretože všetky z fondu preddavkove vyplatené útraty povinní sú nahradiť účastníci komasácie, ministerstvo financií (§ 199 nariadenia č. 30/1909 I. M.) alebo ministerstvo hospodárstva (§ 198 nariadenia č. 30/1909 I. M.), predpíše učtáreň ministerstva pravosúdia mesačný súčet výdavkových platieb ako príjmovú náležitosť na tej istej rubrike (obce).

§ 7.

(1) Ak na odmenu zememerača prispieva podľa § 199 nariadenia č. 30/1909 I. M. ministerstvo financií, učtáreň ministerstva pravosúdia pri mesačnom predpísaní príjmovej náležitosti odráta percentuálnu kvotu vyplatenej zememeračskej odmeny a účastníkom komasácie predpíše k náhrade len takto zmenšenú náležitosť.

(2) Pretože štátny príspevok odvádza sa fondu len po prevzatí komasačných operátov (§ 199 nariadenia č. 30/1909 I. M.), predpíše učtáreň ministerstva pravosúdia tento príspevok ministerstvu financií k náhrade až po doručení právoplatného usnesenia krajského súdu o určení výš-

ky tohto príspevku (§ 15). Učtáreň ministerstva pravosúdia povinná je pritom zistiť, či výška na rubrike dotyčnej obce odpísaných súm pod titulom štátneho príspevku rovná sa usnesením krajského súdu určenej výške príspevku. Prípadné nesrovnalosti odstráni.

§ 8.

Ak ministerstvo hospodárstva povinné je podľa § 198 nariadenia č. 30/1909 I. M. hradiť diéty ním navrhnutých znalcov, učtáreň ministerstva pravosúdia pri predpisovaní príjmovej náležitosti k náhrade na rubrike príslušnej obce zmenší náležitosť o diéty vyplatené znalcom a tieto predpíše k náhrade ministerstvu hospodárstva po doručení právoplatného usnesenia krajského súdu o výške tejto náhrady (§ 16). Učtáreň ministerstva pravosúdia povinná je pritom zistiť, či výška odpísaných súm, uvedených na rubrike príslušnej obce pod titulom diét znalcov, rovná sa výške náhrady určenej usnesením krajského súdu a prípadné nesrovnalosti odstrániť.

§ 9.

(1) Ak účastníci komasácie použijú výhod podľa §§ 6 a nasl. nariadenia č. 22.000/1915 I. M., učtáreň ministerstva pravosúdia zníži účastníkom komasácie k náhrade predpísanú náležitosť o percentuálnu kvotu priznanej výhody tak, že sumu, o ktorú sa náhrada znižuje, predpíše v náležitosti červene.

(2) Preplatky komasačných útrat (ods. 5, § 23), po doručení poukazujúceho usnesenia krajského súdu, vyplatí učtáreň ministerstva pravosúdia oprávneným Poštovou sporiteľňou v Bratislave a zároveň predpíše vrátenú sumu červene v príjmovej platbe na rubrike príslušnej obce.

§ 10.

Na zabezpečenie riadneho hospodárenia krajských súdov v rámci povoleného úveru na komasačné útraty a v rámci právoplatného rozpočtu komasačných útrat zaznačí učtáreň ministerstva pravosúdia na každej rubrike (obce) — v hlavnej knihe preddavkov na komasačné pokračovanie a ich náhrad na osobitnom liste — v rozpočte komasačných útrat (§ 196 nariadenia č. 30/1909 I. M.) preliminované útraty podľa ich povahy. Pri každom poukaze, doručenom krajským súdom, skúma učtáreň ministerstva pravosúdia, či preliminované útraty nie sú prekročené a či nie je prekročený ani úver povolený ministerstvom pravosúdia na príslušné obdobie (§ 17). V prípade prekročenia preliminovaných útrat alebo povoleného úveru pokračuje učtáreň podľa ods. 2, § 21.

§ 11.

Na zabezpečenie riadneho vyúčtovania preddavkov povolených podľa § 18 vedie učtáreň ministerstva pravosúdia pri každej rubrike (obce) evidenciu povolených preddavkov a stará sa o ich včasné vyúčtovanie, poťažne vrátenie. Pri poukazovaní preddavku musí byť tento zapísaný do evidencie preddavkov. Povolené preddavky účtujú sa k náhrade účastníkom komasácie len po ich vyúčtovaní.

§ 12.

(1) Správnosť zápisov v hlavnej knihe štátneho komasačného fondu kontroluje sa podľa výpisov z vkladu a poukazujúcich usnesení krajských súdov.

(2) Správnosť zápisov v hlavnej knihe preddavkov na komasačné pokračovanie a ich náhrad kontroluje sa tak, že sa zistí súčet výdavkových (príjmových) platieb v hlavnej knihe štátneho komasačného fondu, na všetkých rubrikách v tejto hlavnej knihe. Tento súčet musí sa rovnať súčtu výdavkových (príjmových) platieb v hlavnej knihe štátneho komasačného fondu zmenšeného o výdavkové (príjmové) platby, ktoré nezaťažujú účastníkov komasácie (neboly nimi nahradené).

§ 13.

Učtáreň ministerstva pravosúdia zhotoví koncom každého kalendárneho roku účtovnú uzávierku roku, ktorú do konca marca každého roku predloží Najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu. Zároveň s uzávierkou predloží tiež popis majetku fondu (aktíva a pasíva). Pre sostavenie uzávierky smerodajné sú predpisy a smernice vydané Najvyšším účtovným kontrolným úradom.

DIEL TRETÍ.

Vyrubovanie, vybieranie a vymáhanie preddavkov na komasačné pokračovanie.

§ 14.

(1) Vyrubovanie príspevkov na útraty majetkovej úpravy bude sa konať i naďa-

lej podľa smerníc uvedených v §§ 8 až 14 nariadenia č. 60/1909 I. M. s výnimkou prípadu, keď pri vyrubovaní komasačných príspevkov pre sostavenie vyrubovacieho registra podľa §§ 9 až 11 nariadenia č. 60/1909 I. M. potrebné dáta daňového katastru nie sú k dispozícii alebo sú nespoľahlivé.

(2) V tomto prípade predbežne vyrubujúci register sostaví zememerač alebo technický orgán štátnej správy, komasačnými prácami poverený, podľa odhadných hodnôt pozemkov vykázaných na strane A porovnávajúceho soznamu (§ 143 nariadenia č. 30/1909 I. M.). Sostavením vyrubujúceho registra treba začať hneď po sostavení strany A porovnávajúceho soznamu.

(3) Po skončení komasácie a po právoplatnosti nového komasačného elaborátu preskúmajú sa podľa neho príspevky účastníkov, vymerané predbežne podľa porovnávajúceho soznamu. Prípadné diferencie sa odstránia.

(4) Vybieranie a vymáhanie príspevkov na útraty majetkovej úpravy koná sa podľa predpisov platných pre priame dane so zreteľom na smernice uvedené v nariadeniach č. 30/1909, 60/1909 a 22.000/1915 I. M.

§ 15.

(1) Príspevky, zaplatené vo veciach komasačných priamo platiacimi daňovníkmi alebo obcami, zaúčtuje daňový úrad do pomocného denníka komasačných útrat, založeného pre každú obec osobitne. Pomocný denník vedie sa na tlačive etátneho denníka, v ktorom treba do osobitných stĺpcov zapísať zaplatenú istinu, úroky z oneskorenia a exekučné útraty.

(2) Konečné výsledky týchto pomocných denníkov zaúčtuje daňový úrad koncom mesiaca do „Denníka štátneho komasačného fondu", a to kapitál, úroky z oneskorenia a exekučné útraty — každé v osobitnom stĺpci s vyznačením mena obce. Okrem uvedených stĺpcov v denníku štátneho komasačného fondu bude rezervovaný ešte jeden stĺpec pre „rôzne príjmy".

(3) Denník štátneho komasačného fondu a pomocné denníky o zaplatených príspevkoch vedie každý daňový úrad, ktorý bol požiadaný krajským súdom o vyberanie príspevkov.

(4) Daňový úrad uzavre denník štátneho komasačného fondu koncom každého mesiaca sčítajúc všetky stĺpce. Výsledky kapitálu, úrokov z oneskorenia a rôznych príjmov prenesie do denníka kontokorentného, kým výsledky exekučných útrat prenesie do denníka pre priame dane.

(5) Daňový úrad predloží uzavretý denník štátneho komasačného fondu a pomocné denníky s mesačnými účtami účtárni ministerstva financií.

(6) Účtáreň ministerstva financií zúčtuje kapitál, úroky z oneskorenia a rôzne príjmy pre štátny komasačný fond ako cudzie peniaze a zašle denníky spolu s vyúčtovaním účtárni ministerstva pravosúdia a zároveň poukáže Poštovou sporiteľňou mesačný účin na šekové konto štátneho komasačného fondu.

(7) Účtáreň ministerstva pravosúdia preskúma zaslané jej denníky podľa zápisov v príslušných účtovných knihách, vedených podľa dielu druhého (§§ 3 až 13).

§ 16.

Ak vykonávaný druh majetkovej úpravy (urbárska úprava, pomerné delenie pozemkov, zisťovanie vlastníkov spoločných lesov a pasienkov a ich podielov a rozdelenie spoločného pasienku) nie je spojený s komasáciou, daňový úrad účastníkmi majetkovej úpravy složený preddavok (príspevok) uloží do súdneho depozitu príslušného krajského súdu (§§ 184 a 189 nariadenia č. 30/1909 I. M.) a súčasne podá mu podrobnú zprávu podľa vzoru F nariadenia č. 60/1909 I. M. Krajský súd zapíše túto sumu ako príjem do všeobecného záznamu útrat vedeného podľa vzoru G nariadenia č. 60/1909 I. M., pripojeného k soznamu spisov (§ 26).

DIEL ŠTVRTÝ.

Povoľovanie úveru. Poukazovanie výdavkov.

§ 17.

(1) V komasačnej veci alebo v inom druhu majetkovej úpravy (§ 16), ak je táto spojená s komasáciou, krajský súd predloží ministerstvu pravosúdia do 15 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozpočtu útrat (ods. 1, § 83 a ods. 7, § 86 nariadenia č. 30/1909 I. M.) výkaz o výške celkového potrebného úveru, sostavený podľa rozpočtu útrat. V týchto majetkových úpravách predloží krajský súd ministerstvu pravosúdia každý rok do 1. novembra aj preliminár o útratách, ktorých splatnosť možno s pravdepodobnosťou

očakávať v nasledujúcom roku, vyhotovený podľa vzoru H nariadenia č. 60/1909 I. M.

(2) Výkazy treba predložiť vo dvoch exemplároch a k výkazu o výške celkového potrebného úveru treba priložiť i schválený rozpočet útrat vo dvoch exemplároch. Jeden exemplár rozpočtu obdrží učtáreň ministerstva pravosúdia a zaznačí ho do hlavnej knihy preddavkov komasačného pokračovania a ich náhrad (§ 10).

(3) Minister pravosúdia podľa predložených výkazov povolí krajskému súdu pre jednotlivé pozemkové úpravy (obec) úver z fondu, primeraný voľným prostriedkom tohto fondu.

(4) Povolený úver má sa vyčerpať podľa možnosti v rovnomerných mesačných sumách.

(5) Na účet povoleného úveru môžu sa vyplácať útraty na poukazy krajských súdov, vystavené do 31. decembra.

(6) Pri poukazovaní a výplate útrat treba dbať na ustanovenie § 6 zák. čl. XXXIX/1908, podľa ktorého výplaty vo všetkých pozemkových úpravách prevádzajú sa bez zrážky kvitančného poplatku.

(7) Ak pre jednotlivé majetkové úpravy (obec) povolený celoročný úver nepostačí na vyplatenie útrat pokračovania, krajský súd požiada ministerstvo pravosúdia o povolenie dodatočného úveru v rámci celkového rozpočtu útrat (ods. 1, § 83 nariadenia č. 30/1909 I. M.).

(8) Ak krajský súd zistí, že rozpočtom preliminované útraty nekryjú očakávané skutočné výdavky, povinný je vyhotoviť dodatočný rozpočet útrat na sumu potrebnú na ukončenie pokračovania.

§ 18.

(1) Krajský súd v rámci povoleného úveru (ods. 3, § 17) poukazuje usnesením na vyplatenie v ďalších odsekoch uvedené útraty komasačného pokračovania alebo iného druhu majetkovej úpravy spojeného s komasáciou, po právoplatnosti rozsudku nariaďujúceho majetkovú úpravu (§ 53 nariadenia č. 30/1909 I. M.).

(2) Krajský súd každé usnesenie, poukazujúce k výplate alebo nariaďujúce vrátenie zvyškov preddavku, doručí učtárni ministerstva pravosúdia, ktorá vykoná výplatu šekovým pokračovaním.

(3) Na účet povoleného úveru môže krajský súd poukazovať tieto útraty:

a) smluvnú odmenu komasačného zememerača,

b) útraty členov súdnej komisie,

c) odmenu znalcov,

d) odmenu autentifikačných orgánov pozemkového katastru,

e) rozličné útraty — na pr.: za tlačivá, za odpisy pozemkových kníh a iné útraty komasačnými predpismi určené, ako aj odmenu dôverníkov.

(4) Útraty a odmeny uvedené pod písm. b), c) a d), ods. 3 môžu sa poukázať len po predchádzajúcej adjustácii cestovných účtov učtárňou ministerstva pravosúdia [písm. b)], učtárňou ministerstva hospodárstva [písm. c)] alebo učtárňou ministerstva financií [písm. d)]. K poukazujúcim usneseniam treba pripojiť ako krycie doklady adjustované cestovné účty.

(5) Na útraty uvedené pod písm. b), c), d) a e), ods. 3 môže predseda krajského súdu poukázať do výšky očakávaných útrat preddavok do rúk pokračujúceho sudcu alebo inej osoby oprávnenej na prijatie preddavku.

(6) Predseda krajského súdu dbá o to, aby podľa ods. 5 povolený preddavok (útraty pod písm. b), c), d) a e), ods. 3) bol do troch mesiacov po výplate vyúčtovaný predložením adjustovaného cestovného účtu.

(7) Ak povolený preddavok sa nevyčerpal, predseda krajského súdu nariadi vrátiť zvyšok preddavku na šekové konto fondu. Ak adjustované útraty prevyšujú povolený preddavok, poukáže rozdiel na vyplatenie účtujúcemu. Cestovný účet treba vždy poslať učtárni ministerstva pravosúdia.

(8) Na vrátenie predpísaný zvyšok preddavku zapíše predseda krajského súdu ako príjem do evidencie úveru (§ 19) a o vrátení zvyšku presvedčí sa podľa ústrižku vplatného lístku, predloženého účtujúcim.

(9) Pri vykonávaní kontroly podľa § 19, t. j. pri zisťovaní, či na vyplatenie poukázané útraty majú krytie v úvere povolenom ministrom pravosúdia, predseda krajského súdu pripočíta na vrátenie predpísaný zvyšok preddavku k povolenému úveru.

§ 19.

(1) Predseda krajského súdu vedie o povolenom úvere a o poukázaných útratách evidenciu úveru podľa vzoru K nariadenia

č. 60/1909 I. M., a to osobitne pre každú majetkovú úpravu (obec).

(2) Do evidencie podľa ods. 1 zapíše pre príslušnú majetkovú úpravu (obec) povolený úver (ods. 3, § 17) a na ťarchu úveru krajským súdom poukázané útraty.

(3) Predseda krajského súdu vedie evidenciu úveru tak, aby sa z nej dalo vždy zistiť, koľko sa z povoleného úveru už vyčerpalo.

(4) Predseda krajského súdu dbá o to, aby poukazovanie útrat sa dialo len v rámci povoleného úveru.

(5) Predseda krajského súdu ním vedenú evidenciu porovná mesačne so všeobecným záznamom útrat, ktorý vedie krajský súd podľa vzoru G nariadenia č. 60/1909 I. M. osobitne pre každú pozemkovú úpravu (obec). Po právoplatnom dokončení pozemkovej úpravy predseda krajského súdu uzavre evidenciu úveru.

§ 20.

(1) Krajský súd pred vydaním vyhotovenia poukazujúceho usnesenia predloží usnesenie spolu s konceptom predsedovi krajského súdu cieľom zapísania do evidencie úveru.

(2) Predseda krajského súdu tak na koncepte, ako i na vyhotovení usnesenia, potvrdí zápis do evidencie vyznačením čísla položky evidencie a podpisom.

(3) Bez potvrdenia zápisu do evidencie úveru nie je možné poukazujúce usnesenie predložiť učtárni ministerstva pravosúdia a učtáreň ministerstva pravosúdia nemôže nepotvrdené usnesenie vykonať.

(4) Jedno vyhotovenie poukazujúceho usnesenia pripojí krajský súd ku všeobecnému záznamu útrat priloženému ku spisom.

§ 21.

(1) Učtáreň ministerstva pravosúdia preskúma, či došlé poukazujúce usnesenia sú opatrené potvrdzujúcou klauzulou podľa ods. 2, § 20. V kladnom prípade poukaz vykoná.

(2) Ak učtáreň ministerstva pravosúdia zistí, že krajským súdom poukázané útraty prevyšujú pre tú istú majetkovú úpravu (obec) povolený úver, podá o tom správu ministrovi pravosúdia cieľom potrebného zakročenia.

DIEL PIATY.

Konečné vyúčtovanie útrat na majetkové úpravy spojené s komasáciou.

§ 22.

(1) Krajský súd predloží učtárni ministerstva pravosúdia do jedného mesiaca, počítajúc odo dňa, kedy ukončené pokračovanie nadobudlo právoplatnosti (§ 178 nariadenia č. 30/1909 I. M.) záznam útrat, vedený podľa vzoru G nariadenia č. 60/1909 I. M. a k nemu pripojené vyhotovenie poukazujúcich usnesení (ods. 4, § 20). V prípade potreby podá aj vysvetľujúcu správu.

(2) Predložený všeobecný záznam útrat potvrdí predseda krajského súdu, že v ňom obsažené výdavky súhlasia s výdavkami ním vedenej a uzavretej evidencie.

(3) Učtáreň ministerstva pravosúdia porovná zápisy vo všeobecnom zázname útrat so zápismi na príslušnej rubrike (obce) v hlavnej knihe preddavkov na komasačné pokračovanie a ich náhrad.

(4) Zápisy všeobecného záznamu útrat musia byť v súhlase so zápismi uvedenej hlavnej knihy.

(5) Ak učtáreň ministerstva pravosúdia zistí, že v hlavnej knihe zaúčtovaná príjmová alebo výdavková položka nie je zapísaná vo všeobecnom zázname útrat — a keď bezpečne zistí, že dotyčná položka skutočne zaťažuje fond alebo je jeho príjmom — zapíše túto položku do všeobecného záznamu útrat.

(6) Ak by pri srovnaní sa zistilo, že niektorá príjmová alebo výdavková položka všecbecného záznamu útrat nie je zaúčtovaná v hlavnej knihe, obráti sa učtáreň ministerstva pravosúdia cieľom zistenia príčiny odchýlky na krajský súd a podľa výsledku šetrenia urobí potrebné opatrenia.

§ 23.

(1) Preskúmaný všeobecný záznam útrat opatrí učtáreň ministerstva pravosúdia upravujúcou doložkou a vráti ho krajskému súdu.

(2) Krajský súd podľa upravujúcej doložky všeobecného záznamu útrat určí podľa možnosti bez rokovania konečnú sumu útrat pokračovania a urobí potrebné opatrenia na dodatočné vyrubenie, vybranie alebo vymáhanie prípadne ešte nenahradenej sumy z fondu vyplatených útrat

spôsobom predpísaným v hlave VII. nariadenia č. 30/1909 I. M.

(3) Daňový úrad právoplatné, konečné príspevky na útraty predpíše v hlavnej knihe do príslušného stĺpca a rozdiel medzi preliminovanými a definitívne určenými útratami vyznačí v príslušnom ďalšom stĺpci, a to na základe krajským súdom od zememerača, poťažne komasačnými prácami povereného technického orgánu štátnej správy vyžiadaného vyrubujúceho registra. Taktiež vyhotoví súvahu podľa vzoru vyrubujúceho registra (vzor A nariadenia č. 60/1909 I. M.).

(4) Tieto rozdiely útrat vybierajú a vymáhajú sa spôsobom určeným pre verejné dane, a to v jednej sume, ak termíny na zaplatenie útrat už minuly, a v sumách rovnomerne na zbývajúci čas rozdelenými, ak tento termín ešte neminul.

(5) Ak sa podľa zhotovenej súvahy zistí, že jednotlivci zaplatili viac, než činí definitívne určený príspevok, krajský súd poukáže im preplatok z fondu a upovedomí o tom daňový úrad s výzvou, aby vrátky poznačil na príslušných kontách hlavnej knihy, ako aj v likvidačnej knihe vzoru C (§ 17 nariadenia č. 60/1909 I. M.).

§ 24.

Pre prípady označené v §§ 30 a 31 nariadenia č. 60/1909 I. M. individuálne vyrubenie definitívne určených príspevkov k útratám — ak je ono potrebné — vykoná sa podľa § 23.

DIEL ŠIESTY.

Rozličné ustanovenia.

§ 25.

Tlačivá potrebné pre vyrubovanie, vybieranie a vymáhanie príspevkov na komasačné útraty obstará ministerstvo financií. Ostatné tlačivá obstará príslušný krajský súd. O predajných tlačivách použitých pre jednotlivé majetkové úpravy (obce) vedie krajský súd osobitný soznam. Nákupnú cenu tlačív obstaraných ministerstvom financií poukáže tomuto príslušný krajský súd z prostriedkov fondu. Nákupná cena tlačív, použitých v jednotlivých majetkových úpravách, predpíše sa účastníkom komasácie k náhrade.

§ 26.

(1) Pri vykonávaní majetkových úprav, uvedených v § 16, ak sa tieto nekonajú spolu s komasáciou, príspevky k útratám a preddavky vyrubené podľa §§ 184 až 188 nariadenia č. 30/1909 I. M. vybierajú a vymáhajú sa ako verejné dane s použitím ustanovení § 22 nariadenia č. 60/1909 I. M.

(2) Vybrané a vymožené príspevky a preddavky odvedie daňový úrad do súdneho depozitu príslušného krajského súdu.

(3) Krajský súd deponované sumy spravuje oddelene a poukazuje z nich útraty pokračovania.

(4) Krajský súd dbá na to, aby poukázané útraty neprekročily už vybranú alebo vymoženú sumu, spravovanú v súdnom depozite.

(5) Pri majetkových úpravách podľa ods. 1 vedie krajský súd tiež všeobecný záznam útrat (§ 22), do ktorého zapisuje každý príjem a výdavok.

(6) Ako verejné dane vybierajú a vymáhajú sa tiež preddavky na útraty, vyrúbené podľa ods. 2, § 189 nariadenia č. 30/1909 I. M. Tieto preddavky spravuje krajský súd ako súdne depozitá, použijúc ustanovení ods. 4, § 189 nariadenia č. 30/1909 I. M.

(7) Ako verejné dane vybierajú a vymáhajú sa tiež preddavky podľa § 193 nariadenia č. 30/1909 I. M. I tieto spravuje krajský súd ako súdny depozit až do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku nariaďujúceho komasáciu.

§ 27.

(1) Vo zvlášť odôvodnenom a výnimočnom prípade môže minister pravosúdia na žiadosť účastníkov v ods. 1, § 26 označených majetkových úprav povoliť úver z fondu i na útraty týchto druhov majetkových úprav.

(2) V prípade povolenia úveru vzťahujú sa naň v tomto vládnom nariadení obsažené predpisy o úvere na komasačné pokračovanie.

§ 28.

(1) Vymáhanie peňažných pokút, uložených súdom pri prevádzaní komasácie, vykoná krajský súd podľa predpisov súdneho spravovacieho poriadku.

(2) Usnesenie, ktorým krajský súd uložil peňažnú pokutu alebo peňažný trest, doručí po nadobudnutí právoplatnosti usnesenia učiarni ministerstva pravosúdia cieľom predpísania v hlavnej knihe štátne-

ho komasačného fondu a taktiež nadriadenému úradu osoby, týmto usnesením dotknutej.

§ 29.

(1) Štátny príspevok, určený podľa §§ 64 a 199 nariadenia č. 30/1909 I. M., poukáže ministerstvo financií na šekové konto fondu.

(2) Právoplatné usnesenie o určení štátneho príspevku pošle krajský súd tiež účtárni ministerstva pravosúdia na predpísanie v hlavných knihách.

§ 30.

(1) Ministerstvom hospodárstva podľa § 198 nariadenia č. 30/1909 I. M. prevzaté diéty znalcov poukáže ministerstvo hospodárstva na šekové konto fondu.

(2) Právoplatné usnesenie o určení výšky náhrady pošle krajský súd tiež účtárni ministerstva pravosúdia na predpísanie v hlavných knihách.

(3) Ak technické práce pri pozemkových úpravách dá zhotoviť ministerstvo hospodárstva alebo iný obor štátnej správy svojím zememeračom, krajský súd nepoukazuje odmenu zememerača v čiastkach, ale naraz, a to po právoplatnom vykonaní autentifikačných prác (§§ 87 a 179 nariadenia č. 30/1909 I. M.).

(4) Poukazujúce usnesenie doručí krajský súd tiež ministerstvu hospodárstva, prípadne inému oboru štátnej správy.

§ 31.

(1) Pôžička (ods. 2, § 4 zákona č. 328/1939 Sl. z.) môže byť vyzdvihnutá (ods. 5, § 1) len v takej výške, aby pri zachovaní nerušeného chodu vykonávaných komasácií zaistené bolo riadne úrokovanie a umorovanie vyzdvihnutej pôžičky z príjmov fondu, uvedených v § 4 zákona č. 328/1939 Sl. z.

(2) Za pôžičku ručí v prvom rade fond so svojím majetkom a požiadavkami voči účastníkom komasácie a v druhom rade štát.

§ 32.

Útraty (cestovné účty) orgánov ministerstva pravosúdia, poverených dozorom nad vykonávaním pozemkových úprav (zák. čl. XVII/1891), poukazuje ministerstvo pravosúdia podľa smerníc tohto nariadenia.

§ 33.

Dňom účinnosti tohto nariadenia sa zrušujú všetky tomuto nariadeniu odporujúce ustanovenia, najmä ustanovenia §§ 32 až 50 nariadenia č. 60/1909 I. M.

§ 34.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.

49.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 28. februára 1940,

ktorým sa odkladá účinnosť niektorých ustanovení vládneho nariadenia o pomoci motorizmu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia č. 1, 3, 6 a 10, čl. I. vládneho nariadenia č. 252/1938 Sb. z. a n. nadobúdajú účinnosť až dňa 1. januára 1941, až týmto dňom zanikajú tiež oprávnenia majiteľov živností pre dopravu nákladov motorovými vozidlami únosnosti nad 3000 kg.

§ 2.

Vládne nariadenie č. 257/1939 Sl. z. sa zrušuje.

§ 3.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. januára 1940; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. aj za ministra Stanu.
Čatloš v. r.

50.

Zákon zo dňa 29. februára 1940

o splnomocnení ministra financií určovať obvody a sídla finančných úradov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone.

§ 1.

Minister financií sa splnomocňuje vyhláškou v Slovenskom zákonníku určovať obvody a sídla finančných úradov podľa obvodov a sídiel okresných a župných úradov. Tým cieľom môže zrušovať a zriaďovať finančné úrady.

§ 2.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

51.

Vyhláška ministra financií zo dňa 5. marca 1940

o vzatí z obehu desaťkorunových mincí česko-slovenských.

Podľa § 8 vládneho nariadenia č. 45/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

(1) Desaťkorunové mince česko-slovenské, a to jubilejné, vydané a dané do obehu podľa vládneho nariadenia č. 167/1928 Sb. z. a n. a č. 48/1934 Sb. z. a n., a obyčajné, vydané podľa vládneho nariadenia č. 167/1928 Sb. z. a n., a č. 48/1934 Sb. z. a n. a dané do obehu vyhláškou ministra financií č. 94/1931 Sb. z. a n., ktoré ako zákonné platidlo sú v obehu na území Slovenskej republiky, prestanú byť zákonným platidlom dňom 31. marca 1940.

(2) Od 1. apríla 1940 do 30. apríla 1940 bude už len Slovenská národná banka v Bratislave a jej filiálky vymieňať desaťkorunové mince česko-slovenské bez zrážky za iné mince alebo slovenské bankovky, poťažne papierové platidlá.

(3) Po 30. apríli 1940 je akákoľvek výmena týchto mincí vylúčená.

Dr. Pružinský v. r.

52.

Vyhláška ministra financií zo dňa 5. marca 1940

o vzatí z obehu dvadsaťkorunových mincí česko-slovenských.

Podľa § 8 vládneho nariadenia č. 45/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

(1) Dvadsaťkorunové mince česko-slovenské, a to obyčajné, vydané podľa zákona č. 94/1932 Sb. z. a n. a dané do obehu podľa vládneho nariadenia č. 48/1934 Sb. z. a n. a jubilejné, vydané podľa zákona č. 36/1937 Sb. z. a n. a dané do obehu podľa vládneho nariadenia č. 229/1937 Sb. z. a n., ktoré dosiaľ ako zákonné platidlo sú v obehu na území Slovenskej republiky, prestanú byť zákonným platidlom dňom 31. marca 1940.

(2) Od 1. apríla 1940 do 30. apríla 1940 bude už len Slovenská národná banka v Bratislave a jej filiálky vymieňať dvadsaťkorunové mince česko-slovenské bez zrážky za iné mince alebo slovenské bankovky, poťažne papierové platidlá.

(3) Po 30. apríli 1940 je akákoľvek výmena týchto mincí vylúčená.

Dr. Pružinský v. r.

53.

Vyhláška ministra financií zo dňa 2. marca 1940

o nových kolkových a záverných známkach na hracie karty.

Podľa § 4 zákonného článku XXVII/1881 vyhlasujem:

§ 1.

Kolková známka na hracie karty Slovenskej republiky pozostáva z dvoch kruhovitých polí, z vnútorného — v priemere 12 mm a z vonkajšieho — v priemere 18

mm. Vo vnútornom kruhu vyníma sa z belasého, po stranách pruhovaného podkladu slovenský znak v štíte. Medzi vnútorným a vonkajším kruhom je v červenej farbe nápis „Kolok z hracích karát" a vedľa neho arabské číslo kolkového razidla, ktorým sa odtlačok previedol. Pod znakom je kolková hodnota (15 Ks, 30 Ks alebo 60 Ks).

§ 2.

(1) Úradné záverné známky na hracie karty Slovenskej republiky sú vydané v troch druhoch, a to pre hracie karty podliehajúce kolku za 15 Ks s podkladom vo farbe ružovej, pre hracie karty podliehajúce kolku za 30 Ks s podkladom vo farbe zelenkavej a pre hracie karty podliehajúce kolku za 60 Ks s podkladom vo farbe belasej.

(2) Záverné známky sú 215 mm široké a 45 mm vysoké a sú z bieleho drevaprostého papieru, na zadnej strane gumovaného. Ozdobný podklad je 159 mm široký a 35 mm vysoký a skladá sa z troch častí.

(3) V strednej časti sú tri rastrované ružice, z ktorých prostredná je zdobená slovenským znakom. Ostatná časť podkladu je vyplnená ružicovým sieťovaním zo vzájomne sa pretínajúcich menších kružníc. Na tomto farebnom podklade je obdiaľniková vigneta 68 mm široká a 35 mm vysoká. Čierny rámček vignety sa skladá z 80 figuriek, v rohoch samostatných a na stranách po dvoch slúčených, pozostávajúcich z nepravidelného kosoštvorca a nepravidelne kreslených obdiaľničkov; je 2.5 mm hlboký a uprostred jeho dlhších strán je negatívne tlačené číslo kolkovej hodnoty. Vo vignete je čiernym tučným písmom tlačený nápis „ZÁVERNÁ ZNÁMKA NA HRACIE KARTY", v strede letopočet „1940" a pod ním poučenie o trestnosti priestupkov zákona o hracích kartách. V ľavom a pravom dolnom rohu vignety je číslom a v strede slovami vyznačená kolková hodnota.

(4) V ľavej a pravej čiastke ozdobného podkladu je v ornamentálnych a vertikálne postavených obdialničkoch tlačený negatívne, vo farbe podkladu, štyrikrát a pozitívne, v čiernej farbe trikrát nápis: „ZNÁMKA ZÁVERNÁ". Ozdobný podklad a spôsob nápisu v prvom obdialničku je súhlasný s podkladom a spôsobom nápisu v treťom, piatom a siedmom obdialničku, podklad a spôsob nápisu v druhom obdialničku je súhlasný s podkladom a spôsobom nápisu vo štvrtom a šiestom obdialničku. Písmená sú postavené krížom, hlavou odvrátenou od stredu. Ozdoba podkladu párnych obdialničkov je shodná so sieťovaním výplne strednej časti. Sieťovanie podkladu nepárnych obdialničkov pozostáva z negatívne tlačených nepretínajúcich sa malých kružníc.

(5) Podtlač je po dlhších stranách obrubená striedavým diagonálnym meandrom.

§ 3.

(1) Hracie karty, opatrené kolkovou a závernou známkou na hracie karty Slovenskej republiky v zákonitej výške, sú riadne kolkované a predajné.

(2) Doterajších úradných záverných známok na hracie karty, ktoré odporujú popisu uvedenému v § 2 tejto vyhlášky, neslobodno užívať.

§ 4.

Toto opatrenie nadobúda platnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružínský v. r.

54.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 4. marca 1940

o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 3 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 10. marca 1940, vyhlasuje:

§ 1.

(1) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 23.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(2) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. I., §§ 1 a 2 a v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 24 až 26 a k s. č. 23 až 26, sa upravuje takto:

Pre tovar sadz. čísla:	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	20.— Ks
25. Jačmeň	20.— Ks
26. Ovos	11.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministerstva financií č. 28/1940 Sl. z., sa súčasne zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

55.

Vyhláška ministra vnútra zo dňa 30. decembra 1939

o zriadení štátneho policajného úradu vo Zvolene.

Podľa § 20 vládneho nariadenia č. 51/1936 Sb. z. a n. vyhlasujem:

Čl. I.

Vláda Slovenskej republiky usnesením zo dňa 21. decembra 1939 zriadila podľa § 2 vládneho nariadenia č. 51/1936 Sb. z. a n. štátny policajný úrad vo Zvolene dňom 1. januára 1940.

Čl. II.

Pôsobnosť štátneho policajného úradu vo Zvolene vzťahuje sa na správny obvod politickej obce Zvolen.

Čl. III.

Podľa ods. 1, § 11, uvedeného vládneho nariadenia štátny policajný úrad vo Zvolene vykonáva vo svojom správnom obvode pôsobnosť v obore policie, ktorá patrí obci a okresnému úradu, a to v tomto rozsahu:

1. starosť o verejný poriadok, kľud a verejnú bezpečnosť,
2. záležitosti ohlasovacie, záležitosti cestovných pasov a cudzincov,
3. policia spolková a shromažďovacia,
4. policia tlačová,
5. výkon policie v obore zbraní a streliva, ako tiež prevádzanie policajno-bezpečnostných ustanovení predpisov o traskavinách,
6. policia divadelná, povoľovanie verejných produkcií, výstav a predstavení (okrem divadelných koncesií a kinematografických licencií), schvaľovanie predkladaných programov a textov piesní,
7. rozhodovanie o postrku a vyhosťovanie,
8. policajné úradné výkony podľa ustanovení trestného poriadku,
9. policia mravnostná,
10. výkon policajného trestného súdnictva,
11. udržovanie bezpečnosti a snadnosti premávky na cestách a policajné záležitosti pri doprave železničnej a leteckej,
12. dozor na hostince, kaviarne, nocľahárne, zábavné miesta a podobné podniky, dozor pri hrách na verejných miestach a spolupôsobenie pri výkone predpisov o policajnej záverečnej hodine,
13. záležitosti strát a nálezov.

Čl. IV.

Opatrenia uvedené v tejto vyhláške platia odo dňa 1. januára 1940.

Dr. Ďurčanský v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa zákona č. 11/1940 Sl. z. v jazyku Slovenskom.

Predplatné na jeden rok činí v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou pripadného zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskoršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých čiastok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané čiastky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Nové vydané a doteraz vyšlé čiastky predávajú sa i v knihkupectvách.

Zakúpené čiastky sa nevymieňajú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboly v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne č. 852 (Administrácia Slovenského zákonníka, Bratislava). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRÁCII
SLOVENSKÉHO ZÁKONNÍKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 11. Vydaná dňa 19. marca 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (56.—57.) 56. Vládne nariadenie, ktorým sa vydávajú podrobné predpisy k finančnému zákonu na rok 1940. — 57. Vládne nariadenie o funkčných prídavkoch županov a okresných náčelníkov.

56.

Vládne nariadenie zo dňa 6. marca 1940,

ktorým sa vydávajú podrobné predpisy k finančnému zákonu na rok 1940.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 1, čl. XXX. zákona č. 343/1939 Sl. z. (finančného zákona) nariaďuje:

§ 1.

(1) Pri plnení všetkých štátnych úloh treba postupovať podľa čl. VIII. finančného zákona s najväčšou hospodárnosťou a preto treba obstarávať len nutné potreby štátne v nevyhnutnom rozsahu, a to čo najúčelnejšie a nakoľko možno s najmenším nákladom.

(2) Nutné potreby štátne sú neodkladné potreby, ktoré vyžaduje nevyhnutne nutný chod štátnej správy alebo plnenie právnych záväzkov štátu.

(3) Prostriedky povolené na určitý cieľ smú sa použiť za podmienok určených v ods. 1 a 2 len v nevyhnutnej výške, ktorá je v tom čase pre tento cieľ potrebná. To platí najmä o uvoľňovaní zúčtovateľných záloh, ktoré sa môžu povoľovať len v rámci platných predpisov a vo výške pre príslušný cieľ potrebnej.

(4) Pred každým poukazom nech sa v príslušnom spise zistí, že sa postupovalo podľa ustanovení ods. 1 až 3.

§ 2.

(1) Každá suma, osobitne uvedená vo výdavkoch skupiny I. štátneho rozpočtu na rok 1940 s výnimkami čl. XII. a XVIII. finančného zákona, je krajnou hranicou, až po ktorú sa môžu podľa čl. VIII. finančného zákona poukazovať výdavky v rozpočtovom roku 1940. Preto nech sa bedlive dbá na to, aby tieto sumy, ak to nutne netreba, neboly celkom vyčerpané.

(2) Akékoľvek opatrenia (objednávky, obstarávanie služieb a prác), ktorých výdavky zaťažujú štátnu pokladnicu, môžu sa vykonávať len v medziach prostriedkov vopred už na ten cieľ povolených. Súhlas podľa ustanovenia poslednej vety čl. VIII. finančného zákona treba si vyžiadať hneď, len čo sa zbadá, že určené výdavky treba prekročiť.

§ 3.

(1) Pri poukazovaní prostriedkov určených na riadne výdavky podľa čl. IX. finančného zákona nech sa v príslušnom spise zistí aj to, že poukazovanou sumou sa neprekročuje dvanástina celoročne rozpočítanej sumy.

(2) Ak netreba v niektorom mesiaci použiť celú dvanástinu celoročne rozpočítanej sumy pre určitú potrebu, uvedenú v štátnom rozpočte, môže sa zvyšok použiť len, ak ide o nutnú potrebu pre ten istý cieľ v budúcich mesiacoch.

(3) Ak sa poukázalo za súhlasu ministra financií v niektorom mesiaci výnimočne viac než dvanástina, má byť suma, o ktorú sa poukázalo viac, vyrovnaná v niektorom neskoršom mesiaci. Najneskoršie musí sa tak stať v decembri 1940.

§ 4.

(1) Riadnymi výdavkami, splatnými v dlhších ako mesačných lehotách podľa ods. 2, čl. IX. finančného zákona rozumia sa výdavky, ktoré sú splatné podľa svojej povahy v štvrťročných, polročných alebo aj ročných lehotách, ako na pr. nájomné alebo pachtovné, úroky a splátky štátneho dlhu.

(2) Výdavky uvedené v ods. 1 treba platiť podľa určených lehôt.

§ 5.

(1) Pri poukazovaní prostriedkov určených na mimoriadne výdavky podľa čl. X. finančného zákona nech sa v príslušnom spise preukáže, že výdavok pre určitý subjekt, t. j. úrad, ústav, školu a pod., a pre

cieľ uvedený v niektorej položke najnižších pododdelení dielčich rozpočtov jednotlivých kapitol na rok 1940 neprevyšuje v tomto roku 10.000.— Ks.

(2) Keby celkový výdavok, uvedený v ods. 1 prevyšoval na rok 1940 sumu 10.000.— Ks, nech sa vyžiada súhlas ministra financií už k činu, ktorý by mohol prejudikovať výdavok, ktorým by prekročenie nastalo.

(3) Ak bol už ministrom financií definitívne daný súhlas podľa čl. X, po prípade podľa vety druhej, ods. 4, čl. XII finančného zákona k určitému výdavku, netreba ďalšieho jeho súhlasu k výplate dielčich súm schváleného výdavku, pokiaľ nebude prekročený. Ináč treba postupovať podľa ods. 2, § 2 tohto nariadenia.

§ 6.

Za plnenie podobných úloh, ako sú podpory (subvencie), ku ktorým nie je štát zaviazaný (čl. XI. finančného zákona), treba považovať plnenie štátom, ktoré sa nezakladá na právnom titule a za ktoré štát nedostane priamo plné protidávky či protihodnoty v akejkoľvek podobe.

§ 7.

(1) Opatrenie podľa ods. 1, čl. XII. finančného zákona je celkom výnimočné. Súhlas k nemu možno udeliť len v medziach ustanovenia uvedeného článku a len, ak je preukázané, že navrhované opatrenie je nutné (ods. 2, § 1), ďalej ak sa bude pri jeho vykonávaní postupovať prísne podľa ustanovenia § 1 tohto nariadenia a ak nie sú preň vôbec rozpočítané prostriedky v najnižšom pododdelení alebo ak nedostačujú prostriedky určené pre výdavky najnižšieho pododdelenia štátneho rozpočtu napriek tomu, že sa takto postupovalo.

(2) Úhrada výdavkov, na ktoré vôbec nie sú rozpočítané prostriedky, alebo súm, o ktoré treba prekročiť prostriedky určené pre výdavky najnižšieho pododdelenia štátneho rozpočtu, nech sa zaistí zpravidla postupne úsporami na prostriedkoch pre výdavky príslušného vyššieho pododdelenia, v ktorom sú prostriedky pre výdavky tohto najnižšieho pododdelenia obsiahnuté; ak to nie je možné — úsporami na prostriedkoch pre výdavky v ostatných pododdeleniach príslušnej kapitoly.

(3) Prostriedkov určených pre výdavky v najnižších pododdeleniach štátneho rozpočtu a rozvedených v dielčich rozpočtoch jednotlivých kapitol môže sa použiť predovšetkým podľa ich určenia a výšky, ako sú uvedené pre jednotlivé ústredné úrady v dielčich rozpočtoch príslušných kapitol. Tiež o tomto použití platí obdobne ustanovenie § 1 tohto nariadenia. Ak to bude nevyhnutne potrebné (ods. 2, § 1), môže sa na úhradu vyššej potreby, presahujúcej rozpočítané prostriedky pre výdavky niektorej položky dielčieho rozpočtu, určené pre niektorý ústredný úrad, použiť nevyčerpaných prostriedkov pre výdavky inej položky toho istého pododdelenia, uvedeného v dielčom rozpočte pre ten istý ústredný úrad v medziach tohto pododdelenia. Pri tom nech sa postupuje obdobne podľa ods. 1. Ak sa nemôže takýmto spôsobom zaistiť úhrada, môže sa použiť nevyčerpaných prostriedkov položiek v ostatných pododdeleniach, uvedených v dielčich rozpočtoch pre ústredné úrady, a to v medziach čl. VIII. finančného zákona, t. j. v medziach príslušného celkového pododdelenia dielčieho rozpočtu, uvedeného tiež v štátnom rozpočte pripojenom k finančnému zákonu.

§ 8.

(1) Pokračovanie podľa § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z. o Najvyššom účtovnom kontrolnom úrade nech sa vždy zavedie prv, než sa založí právny titul požadovanej potreby.

(2) Toto pokračovanie nech sa prevedie, nakoľko to nie je vylúčené podľa ods. 2 až 4, čl. XII. finančného zákona, aj vtedy, keď sa má použiť nevyčerpaných prostriedkov určených na výdavky mimoriadne na úhradu výdavkov riadnych a naopak — a nevyčerpaných prostriedkov na osobné výdavky na úhradu výdavkov vecných.

(3) Toto pokračovanie treba zaviesť tiež v tom prípade, keď pre opatrenie podľa čl. XIV. finančného zákona nieto rozpočtom povolených prostriedkov a úhradu treba hľadať pri prostriedkoch povolených na iný cieľ.

(4) Za náhradné opatrenia podľa vety druhej, ods. 3, čl. XII. finančného zákona považujú sa tie, ktoré sa urobia, ak treba nahradiť stálych zamestnancov, ktorých plat je rozpočtove zaistený v prostriedkoch na osobné výdavky podľa platových zákonov a nariadení, zamestnancami smluvnými, alebo inými opatreniami, ktorých potrebný náklad nemožno uhradiť

z prostriedkov položky, na ktorej sa zúčtuje podľa svojej povahy. Úhrada pre tieto opatrenia, nakoľko nie je zaistená v prostriedkoch najnižšieho pododdelenia štátneho rozpočtu, môže sa opatriť v medziach prostriedkov povolených na hradenie osobných výdavkov podľa platových zákonov a nariadení pre príslušnú kapitolu. K týmto opatreniam treba súhlas ministra financií a Najvyššieho účtovného kontrolného úradu podľa § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z., a to aj vtedy, ak je úhrada pre náhradné opatrenia zaistená v medziach sum, určených pre osobné výdavky podľa platových zákonov a nariadení v najnižších pododdeleniach štátneho rozpočtu.

(2) Ak sa hradily niektoré výdavky presunom (virementom) podľa ods. 1, čl. XII. finančného zákona nevyčerpanými prostriedkami, určenými pre výdavky iných pododdelení, takto použité sumy treba zaznamenať ako trvalé skrátenie prostriedkov týchto pododdelení.

§ 9.

Za opatrenia podľa čl. XIV. finančného zákona, ktoré vo svojich dôsledkoch zaťažujú rozpočty budúcich rokov a ku ktorým treba si vyžiadať vopred súhlas ministra financií, považujú sa najmä zriaďovanie a rozširovanie štátnych úradov a ústavov — či samostatných alebo pričlenených — zriaďovanie škôl a doplňovanie ich novými odbormi, zriaďovanie nových honorovaných docentúr a lektorátov na vysokých školách, expozitúr úradov, ústavov a škôl všetkého druhu, zriaďovanie pobočných tried mimo sídla školy kmeňovej, zriaďovanie a rozširovanie iných štátnych zariadení a uzavieranie nových nájomných smlúv, nakoľko by takými opatreniami boly spôsobené nové alebo zvýšené výdavky pre štátnu pokladnicu a nakoľko nejde o opatrenia vyplývajúce zo zákona.

§ 10.

Prostriedkami, povolenými v kapitole 11, tit. 8 a 8a alebo v mimoriadnom rozpočte, oddelenie 2 (investičný rozpočet vlastnej štátnej správy) na stavby budov a kúpu realít pre potreby civilnej štátnej správy, hospodári ministerstvo dopravy a verejných prác v dohode s najvyšším správnym úradom, ktorého potreba sa má hradiť z týchto prostriedkov. Súhlas ministra financií podľa vety druhej, ods. 4, čl. XII. finančného zákona netreba si znova vyžiadať, ak bol tento súhlas daný už v prvšom štádiu stavebnej akcie, na pr. ak bol daný zásadný súhlas na uskutočnenie stavby alebo k jej rozpisu alebo k uvoľneniu úveru.

§ 11.

(1) Za použitie povolených prostriedkov podľa ods. 1, čl. XVIII. finančného zákona sa pokladá ich zaťaženie výdavkom inkluzíve do 31. decembra 1940 poukázaným, ak sa platebný rozkaz dodá na predpis príslušnej účtárni najneskoršie do 5. januára 1941, ak sa však výdavok uskutočňuje pokladnicou, tejto pokladnici najneskoršie do 10. januára 1941 a pri zastupiteľských úradoch najneskoršie do 31. januára 1941.

(2) Poukazy z roku 1940 datované, dodané však do účtárne alebo pokladnice po uplynutí týchto lehôt, treba vrátiť ako neplatné.

§ 12.

(1) Sumy potrebné na platenie záväzkov splatných v roku 1940 treba poukázať zásadne ešte v tomto roku.

(2) Poukazovať peniaze na úhradu záväzkov, ktoré budú splatné až v roku 1941 alebo odsunúť poukaz na nutné výdavky, splatné už v roku 1940, na rok 1941, aby sa získaly prostriedky na úhradu výdavkov právne nezáväzných, je neprípustné.

§ 13.

(1) Potrebný súhlas ministra financií a Najvyššieho účtovného kontrolného úradu podľa ustanovení finančného zákona treba si vyžiadať včas tak, aby predpísané pokračovanie mohlo sa uskutočniť a prostriedky použiť ešte v roku 1940.

(2) Dáta súhlasu ministra financií a Najvyššieho účtovného kontrolného úradu treba zaznamenať v spise a uviesť v podrobných výkazoch pre účtovné uzávierky alebo v odôvodnení prílohy 6 uzávierky. Tieto dáta nech sa oznamujú tiež podriadeným poukazovacím úradom a vykážu v odôvodnení k účtovným dielčím uzávierkam.

§ 14.

Pri položkách smiešanej povahy vykážu sa v mesačných soznamoch poukázaných výdavkov a v dielčich uzávierkach oddelene osobné a vecné výdavky; pri

úveroch stavebných účtujú sa oddelene tak vlastné výdavky stavby, ako aj výdavky spojené s administráciou stavby, a tieto rozdelené na osobné platy (služobné platy, odmeny, sociálne poistenie, stavebné prídavky v časti, ktorá nie je náhradou výdavkov pri služobných úkonoch mimo služobného pôsobiska) a vecné výdavky (cestovné a stravné inkluzíve diétnych a cestovných paušálov, úradné a kancelárske potreby).

§ 15.

(1) Aprobanti spisov sú zodpovední podľa platných predpisov za to, že sa vyhovelo ustanoveniam predchádzajúcich paragrafov tohto nariadenia.

(2) Správnosť uvedených údajov preskúša orgán, obstarávajúci službu účtovnú, dbajúc pritom prísne na platné účtovné inštrukcie pre skúmanie platebných poukazov, a referát rozpočtový; ak sú údaje správne a môžu sa použiť podľa finančného zákona rozpočtové prostriedky, uskutoční sa poukaz.

(3) Ináč uvedie orgán obstarávajúci účtovnú službu v spise príslušné námietky a vráti ho poukazovaciemu alebo rozpočtovému referentovi, kde je referát zriadený, na ďalšie pokračovanie.

(4) Ak nesúhlasí poukazovací alebo rozpočtový referent s námietkami orgánu obstarávajúceho účtovnú službu alebo ak sa vyskytnú neshody medzi poukazovacím a rozpočtovým referentom, je prednosta podriadeného úradu poukazovacieho povinný predložiť vec s odôvodnením svojmu nadriadenému úradu; v ústrednom úrade je potom poukazovací alebo rozpočtový referent povinný predložiť vec s odôvodneným vyjadrením ministrovi alebo prednostovi úradu, ak nie je ústredný úrad ministerstvom.

(5) Jednotlivým najvyšším správnym úradom sa vyhradzuje, aby vydaly v dohode s ministrom financií podrobnejšie predpisy v rámci tohto nariadenia, nakoľko to vyžaduje ich organizácia. Nakoľko by pritom išlo o účtovníctvo alebo kontrolu, treba predchádzajúceho súhlasu Najvyššieho účtovného kontrolného úradu (§ 16 zákona č. 186/1939 Sl. z.).

§ 16.

(1) Ak treba zaobstarať podľa finančného zákona predchádzajúci súhlas ministra financií, nech je mu zaslaná trojmo stručná, avšak výstižná informácia o každom jednotlivom prípade; v tejto informácii treba preukázať nutnosť a nedokladnosť navrhnutého opatrenia, výšku výdavkov, presný spôsob úhrady a účtovania, po prípade treba uviesť aj iné dôvody rozhodné pre udelenie tohto súhlasu alebo pripojiť tiež potrebné spisy.

(2) Rovnaká informácia nech sa pripojí tiež ku spisom, ktoré sa zasielajú Najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu podľa § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z. pre tento úrad.

§ 17.

(1) Na hospodárenie štátnych podnikov platia z predchádzajúcich paragrafov ustanovenia §§ 6, 13 a 14.

(2) Hospodárenie štátnych podnikov v medziach ustanovenia čl. II. finančného zákona riadi sa zákonom č. 404/1922 Sb. z. a n. a vládnym nariadením č. 206/1924 Sb. z. a n.

§ 18.

(1) Pred uskutočňovaním investícií podľa čl. XXIII. a XXIV. finančného zákona musí sa vyžiadať osobitný súhlas ministra financií.

(2) Zástupca ministerstva financií v správnom sbore podniku (ods. 2, § 9, vlád. nar. č. 206/1924 Sb. z. a n.) musí si k prejaveniu súhlasu podľa ods. 1 vyžiadať osobitné splnomocnenie ministra financií.

§ 19.

Poukazovanie a vyúčtovanie údelov podľa čl. III. finančného zákona podrobnejšie upraví minister financií.

§ 20.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. januára 1940; vykoná ho minister financií v dohode so všetkými ostatnými členmi vlády.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

57.

Vládne nariadenie zo dňa 6. marca 1940

o funkčných prídavkoch županov a okresných náčelníkov.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 3, § 18. zákona č. 190/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Funkčné prídavky, ktoré podľa ods. 3, § 18 zákona č. 190/1939 Sl. z. prislúchajú županovi a okresnému náčelníkovi, sú tieto:

a) prídavok na osobitné výdavky spojené s vykonávaním funkcie,

b) cestovný paušál,

c) služobný byt.

(2) Tieto prídavky prislúchajú županovi a okresnému náčelníkovi odo dňa prevzatia vedenia župného, poťažne okresného úradu bez újmy ustanovení ods. 3, § 3 a ods. 1, § 6 tohto nariadenia.

§ 2.

(1) Prídavok podľa písm. a), ods. 1, § 1 na osobitné výdavky, spojené so spoločenským postavením župana alebo okresného náčelníka a s jeho mimoúradnou činnosťou vo verejnom živote na poli kultúrnom, sociálnom a hospodárskom v jeho správnom obvode, určuje sa pre župana sumou Ks 12.000.— ročne, pre okresného náčelníka (prednostu mestského notárskeho úradu) vo výške uvedenej v prílohe A.

(2) Tento prídavok má sa upotrebiť účelne a vždy s potrebným ohľadom na spoločenské postavenie nositeľa funkcie.

§ 3.

(1) Výplata prídavku podľa písm. a), ods. 1, § 1 uskutočňuje sa v mesačných čiastkach napred spolu so služobnými platmi župana (okresného náčelníka).

(2) Ak prestane funkcia župana alebo okresného náčelníka pre jeho preloženie na iné služobné miesto alebo z iného dôvodu, zastaví sa výplata prídavku posledným dňom mesiaca, v ktorom uvedená funkcia zanikla.

(3) V prípade umretia župana, poťažne okresného náčelníka, zastaví sa výplata prídavku spôsobom uvedeným v predošlom odseku.

(4) V službe neprítomný župan a okresný náčelník je povinný svojmu zástupcovi nahradiť výdavky, ktoré mal tento vzhľadom na jeho zastupovanie podľa ods. 2, § 1. Ak okrem pragmatikálnej dovolenky neprítomnosť trvá vyše 1 kalendárneho mesiaca, zastaví sa výplata prídavku županovi (okresnému náčelníkovi) a poukáže sa jeho zástupcovi.

§ 4.

(1) Županovi prislúcha cestovný paušál, z ktorého je povinný

a) udržovať v dobrom stave prípadne pridelený mu osobný automobil (pohonná látka, mazadlá, gumové duše a plášte, čistenie voza a menšie opravy),

b) a uhradzovať cestovné výdavky všetkých svojich úradných ciest na štátnom území.

(2) Cestovný paušál pre županov určuje sa sumami: v Bratislave 12.000 Ks, v Nitre 11.800 Ks, v Trenčíne 17.900 Ks, v Ružomberku 27.600 Ks, v Prešove 21.200 Ks a v Banskej Bystrici 20.400 Ks ročne.

§ 5.

(1) Na úradné cesty k župnému úradu a na cesty za účelom vykonávania dozorných prehliadok notárskych úradov prislúcha okresnému náčelníkovi cestovný paušál.

(2) Tento cestovný paušál sa určuje pre jednotlivých okresných náčelníkov ročnou sumou podľa prílohy B.

(3) Pre úradné cesty k župnému úradu na ťarchu tohto paušálu sú platné príslušné predpisy rokovacieho poriadku pre župné a okresné úrady.

§ 6.

(1) Zásady stanovené pre použitie a hospodárenie s prídavkom na osobitné výdavky (ods. 2, § 2 a § 3) platia tiež obdobne pre použitie a hospodárenie s cestovným paušálom.

(2) Okresný náčelník je povinný koncom každého roku podať súhrnnú zprávu županovi o tom, či v každom notariáte vykonal dozornú prehliadku úradu. Zmeškanie týchto dozorných prehliadok stíha sa disciplinárne a okrem toho primeraná čiastka paušálu predpíše sa okresnému náčelníkovi k náhrade.

§ 7.

(1) Súčiastkou úradných miestností, ktoré sídelná obec je podľa § 11 zákona č. 190 1939 Sl. z. povinná zaopatriť pre župný alebo okresný úrad, je služobný byt župana, poťažne okresného náčelníka. Tento byt môže byť zaistený aj v bezprostrednej blízkosti úradnej budovy, ak by v tejto neboly k tomu vhodné miestnosti. Povinnosť obce nevzťahuje sa na zaistenie bytového zariadenia.

(2) Župan má nárok na šesť, okresný náčelník na štyri obytné miestnosti s potrebným príslušenstvom. Miestnosti musia byť v dobrom stave a so stanoviska zdravotného nezávadné.

§ 8.

(1) Župani a okresní náčelníci sú povinní užívať služobný byt.

(2) Za používanie bytu platia župan a okresný náčelník uznávací poplatok vo výške 5% v mieste obvyklej nájomnej hodnoty, ktorý odvedú štvrťročne na čiastočnú úhradu celkovej sumy výdavkov, potrebných na zaopatrenie úradných miestností. Okurovanie a osvetľovanie miestností služobného bytu platia zo svojho.

(3) Úradník, poverený dočasným vedením župného alebo okresného úradu nie je povinný užívať služobný byt; má ho však užívať, ak je prázdny a jeho užívanie vyžadujú vážne služobné záujmy.

§ 9.

Župan a okresný náčelník sú povinní od prvého dňa nasledujúceho mesiaca po zániku svojej funkcie platiť za služobný byt nájomné vo výške dvoch tretín v mieste obvyklého nájomného podobného bytu. Toto ustanovenie neplatí pre prípad výmeny služobných miest bývalého a nového župana a okresného náčelníka. V prípade smrti župana alebo okresného náčelníka treba služobný byt vyprázdniť a v dobrom stave odovzdať do dvoch mesiacov, počítaných od prvého dňa nasledujúceho mesiaca po smrti.

§ 10.

(1) Na iné funkčné prídavky (alebo naturálne požitky), než ktoré sú uvedené v tomto nariadení, nemá ani župan ani okresný náčelník nárok.

(2) Všetky doterajšie v tomto ohľade vydané predpisy sa zrušujú.

(3) Platové predpisy zostávajú týmto nariadením nedotknuté.

§ 11.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. januára 1940; vykoná ho minister vnútra v dohode s ministrom financií.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.

Príloha A k vládnemu nariadeniu č. 57/1940 Sl. z. (ods. 1, § 2)

Výška určeného prídavku:	Pre okresy:
2.100.— Ks	Nitra, Prešov, Trenčín, Bratislava (mesto a okres), Banská Bystrica, Ružomberok, Piešťany.
1.800.— Ks	Trnava, Prievidza, Žilina, Topoľčany, Zvolen, Turčiansky Svätý Martin, Liptovský Svätý Mikuláš, Zlaté Moravce, Kežmarok.
1.500.— Ks	Michalovce, Hlohovec, Brezno nad Hronom, Malacky, Čadca, Bánovce nad Bebravou, Spišská Nová Ves, Kremnica, Banská Štiavnica a Poprad.
1.200.— Ks	Všetky ostatné okresy.

Prílcha B k vládnemu nariadeniu č. 57/1940 Sl. z. (ods. 2, § 5)

Okres:	ročná suma paušálu v Ks	Okres:	ročná suma paušálu v Ks
1. Nová Baňa	1.800.—	30. Nové Mesto nad Váhom	1.500.—
2. Bánovce nad Bebravou	1.650.—	31. Michalovce	2.300.—
3. Bardejov	1.600.—	32. Liptovský Svätý Mikuláš	2.400.—
4. Bratislava — vonkov	1.000.—	33. Modra	1.600.—
5. Brezno nad Hronom	2.050.—	34. Zlaté Moravce	1.950.—
6. Banská Bystrica	900.—	35. Myjava	1.300.—
7. Považská Bystrica	1.450.—	36. Námestovo	1.800.—
8. Veľká Bytča	1.600.—	37. Nitra	1.000.—
9. Čadca	2.000.—	38. Piešťany	1.600.—
10. Dobšiná	1.800.—	39. Poprad	1.700.—
11. Gelnica	2.150.—	40. Prešov	1.200.—
12. Giraltovce	1.300.—	41. Prievidza	2.200.—
13. Hlohovec	1.850.—	42. Púchov	1.500.—
14. Hnúšťa	2.050.—	43. Revúca	1.700.—
15. Holíč	1.900.—	44. Ružomberok	750.—
16. Humenné	1.750.—	45. Sabinov	1.500.—
17. Ilava	1.350.—	46. Senica	2.000.—
18. Modrý Kameň	1.700.—	47. Stropkov	3.000.—
19. Kežmarok	1.800.—	48. Banská Štiavnica	1.500.—
20. Kremnica	1.700.—	49. Topoľčany	2.000.—
21. Krupina	1.750.—	50. Trebišov	1.950.—
22. Dolný Kubín	1.400.—	51. Trenčín	750.—
23. Levoča	1.650.—	52. Trnava	2.700.—
24. Lovinobaňa	1.750.—	53. Trstená	1.450.—
25. Stará Ľubovňa	1.750.—	54. Spišská Nová Ves	1.950.—
26. Malacky	2.100.—	55. Spišská Stará Ves	1.850.—
27. Turčiansky Svätý Martin	1.900.—	56. Vranov nad Topľou	1.650.—
28. Medzilaborce	1.800.—	57. Zvolen	1.750.—
29. Kysucké Nové Mesto	1.600.—	58. Žilina	2.000.—

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12

Z 6. III. 1940 97

Slovenský zákonník

Čiastka 12. Vydaná dňa 22. marca 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (58.—62.) 58. Zákon o zmene predpisov o kvalifikovaní štátnych zamestnancov. — 59. Vyhláška ministerstva vnútra, ktorou sa vyhlasuje za záväznú rámcová smluva mzdových a pracovných pomerov pre stálych poľnohospodárskych zamestnancov na rok 1940. — 60. Zákon o zmene niektorých ustanovení zákona o priamych daniach. — 61. Vládne nariadenie o vyplácaní pohľadávok proti bývalej Česko-Slovenskej republike a o odkupe kupónov z dlhopisov bývalej Česko-Slovenskej republiky. — 62. Vyhláška ministerstva hospodárstva, ktorou sa čiastočne upravujú na rok 1940 pomery v domácej výrobe stonkového ľanu a konôp, vypestovaných na spracovanie mimo domácnosti.

58.

Zákon zo dňa 29. februára 1940

o zmene predpisov o kvalifikovaní štátnych zamestnancov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Paragraf 19, ods. 1 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. znie takto:

„(1) Ustanovenia služobnej pragmatiky o kvalifikácii zostávajú v platnosti so zmenami:

a) že kvalifikačné tabuľky treba viesť o úradníckych čakateľoch a o úradníkoch ustanovených na služobných miestach I. služobnej triedy v platovej stupnici štvrtej až šiestej, na služobných miestach II. a III. služobnej triedy v platovej stupnici piatej až siedmej a na služobných miestach IV. služobnej triedy v platovej stupnici šiestej až siedmej, a že možno podať sťažnosť podľa § 20, ods. 3 služobnej pragmatiky i pri celkovom posudku „dobrom",

b) že sa kvalifikácia určuje a do kvalifikačných tabuliek zapisuje každý rok len pre úradníckych čakateľov. O zamestnancoch, ktorí už boli kvalifikovaní a to naposledy celkovým posudkom aspoň dobrým, prevedie sa kvalifikácia iba ak sa zmenily okolnosti pre kvalifikáciu rozhodujúce alebo ak zamestnanec sám žiada o nové kvalifikovanie podaním u služobného úradu do 10. januára, ktorý nasleduje po roku, za ktorý sa domáha nového kvalifikovania."

§ 2.

Vláda sa splnomocňuje nariadením upraviť kvalifikačný postup tak, aby každá zamestnanecká kategoria mala možnosť zúčastniť sa jedným zástupcom na kvalifikovaní svojich príslušníkov.

§ 3.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

59.

Vyhláška ministerstva vnútra zo dňa 8. marca 1940,

ktorou sa vyhlasuje za záväznú rámcová smluva mzdových a pracovných pomerov pre stálych poľnohospodárskych zamestnancov na rok 1940.

Ministerstvo vnútra podľa § 2 vládneho nariadenia č. 104/1939 Sl. z. vyhlasuje:

§ 1.

Rámcová smluva mzdových a pracovných pomerov pre stálych poľnohospodárskych zamestnancov na rok 1940, ujednaná v Bratislave dňa 15. novembra 1939 medzi Svätom veľkostatkárov na Slovensku v Bratislave, Krajinským hospodárskym spolkom veľkostatkárov, statkárov a nájomcov na Slovensku v Bratislave, Združením tren-

čianskopovažských poľnohospodárov v Trenčíne, Spolkom statkárov a nájomcov na východnom Slovensku v Prešove, Správou štátnych majetkov v Holiči, Správou štátnych majetkov vo Vígľaši, Hospodárskou a lesníckou jednotou v Topoľčanoch, Hospodárskou a lesníckou jednotou v Turčianskom Svätom Martine na strane jednej a Slovenským kresťansko-sociálnym odborovým združením — odborom poľnohospodárskych a lesných robotníkov — ústredím v Bratislave na strane druhej a za spolupôsobenia ministerstva hospodárstva, Slovenského úradu práce pre hospodárske robotníctvo v Bratislave a Krajinského úradu sa vyhlasuje za záväznú na celom území Slovenskej republiky.

§ 2.

Táto rámcová smluva až na niektoré zmeny shoduje sa s rámcovou smluvou na rok 1939, ktorej text bol vyhlásený v Úradných novinách pod číslom 136/1939. Zmeny a doplnky tejto smluvy platné pre rok 1940 uverejňujú sa súčasne v bežnom ročníku Úradných novín.

§ 3.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom uverejnenia.

Dr. Ďurčanský v. r.

60.

Zákon zo dňa 29. februára 1940

o zmene niektorých ustanovení zákona o priamych daniach.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Zákon č. 76/1927 Sb. z. a n., v znení zákonov č 180/1927 Sb. z. a n., č. 167/1930 Sb. z. a n., č. 226/1936 Sb. z. a n., vládneho nariadenia č. 393/1938 Sb. z. a n., v znení vládneho nariadenia č. 2/1939 Sb. z. a n. I. a vládneho nariadenia č. 160/1939 Sl. z., sa mení a doplňuje takto:

Čl. I.

V čl. III., ods. 1, v bode 2 uvádzacích ustanovení štvrtá veta znie:

„Pôsobnosť revízneho odboru ministerstva financií, nakoľko sa týka ústredného revízneho úradu finančného, obmedzuje sa časove na dobu 16 rokov od počiatku pôsobnosti tohto zákona, t. j. od 1. januára 1927."

Čl. II.

Článok XV. uvádzacích ustanovení, nahradzuje sa týmto znením:

„Právne listiny, vydané pri vykonávaní práva vyhradeného rôznym ústavom prijímať peniaze na užitočné upotrebenie proti tomu, že sa peniaze vrátia hneď na požiadanie alebo po uplynutí výpovednej lehoty, ak predloží strana listinu vydanú ústavom, nie sú podrobené poplatku."

Čl. III.

Paragraf 7, ods. 1 doplňuje sa touto druhou vetou:

„Úroky z účtov podrobené sadzbe dane rentovej zrážkou podľa § 179, ods. 2, písm. c) až e) nezapočítajú sa do príjmu z kapitálu podľa tohto odseku."

Čl. IV.

Paragraf 12, ods. 1 mení sa takto:

„(1) Príjem z kapitálov činia úroky, vynímajúc úroky uvedené vo vete druhej, § 7, ods. 1, ďalej renty, dividendy a všetky iné výťažky, ktoré plynú z kapitálov, z majetkových predmetov alebo práv a nie sú už zahrnuté v príjmoch podľa §§ 8 až 11, a to bez rozdielu, či sú podrobené rentovej dani či nie."

Čl. V.

Paragraf 55, ods. 2 nahradzuje sa týmto znením:

„Úroky z účtov podrobené sadzbe dane rentovej zrážkou podľa § 179, ods. 2, písm. c) až e) započítajú sa do výťažku podniku. Naproti tomu u podniku vedúceho riadne obchodné knihy odpočíta sa okrem rentovej dane, odpočítateľnej podľa ustanovenia § 15, č. 1, písm. e), suma, rovnajúca sa polovici zrážky rentovej dane, vykonanej preukázateľne dlžníkom z úrokov v predchádzajúcej vete uvedených."

Čl. VI.

Paragraf 79, ods. 1 doplňuje sa týmto novým ustanovením:

„n) suma, rovnajúca sa polovici dane rentovej srazenej preukázateľne podľa § 179, ods. 2, písm. c) až e) u dlžníka z výťažku kapitálu, zahrnutého do výťažku podniku, okrem celého úhrnu srazenej ren-

tovej dane, odpočítateľnej podľa všeobecných ustanovení tejto hlavy (§ 77, ods. 1)."

Čl. VII.

Ustanovenie § 174, bodu 17 sa zrušuje.

Čl. VIII.

Paragraf 179, ods. 2 znie takto:

„(2) Rentová daň vyberaná srážkou podľa § 180 činí šesť percent (6%) z požitkov dani podrobených.

Výnimku činí táto daň:

a) dvanásť percent (12%) v prípadoch uvedených v § 180, ods. 2, bode 2, písm. c),

b) desať percent (10%) z výkupných rent za poštátnené alebo trvale do štátneho provozovania prevzaté podniky,

c) dvadsať percent (20%) z úrokov z úsporných vkladov na vkladné knižky a na vkladné listiny, taktiež z úrokov z vkladov na pokladničné preukázky, vydané peňažnými ústavmi a Slovenskou národnou bankou, ako aj z peňazí prijímaných jednotlivými podnikmi od vlastných zamestnancov k zúrokovaniu,

d) šestnásť percent (16%) z úrokov podľa § 180, ods. 2, bodu 3,

e) desať percent (10%) z úrokov z účtov u poštovej sporiteľne,

f) štyri percentá (4%) z úrokov z dielčích dlžných úpisov korporácií k vyberaniu prirážok oprávnených,

g) jedno percento (1%) z úrokov zo záložných listov, ako i z dlžných úpisov vydaných na podklade poskytnutých pôžičiek, ak tieto listy a úpisy boly vydané krajinskými úvernými ústavmi a ústavmi pre záložné listy sporiteľní, počítajúc do toho Ústrednú banku českých sporiteľní v Prahe a Ústrednú banku nemeckých sporiteľní v Prahe."

Čl. IX.

Ak daňovník do dňa 31. mája 1940 opraví alebo podá dodatočne soznanie k dani dôchodkovej na daňový rok 1939, v ktorom sozná za seba alebo za príslušníkov svojej rodiny úroky z účtov, podrobené sadzbe dane rentovej srážkou podľa § 179, ods. 2, písm. c) až e), v znení článku VIII. tohto zákona, nesmie byť toto soznanie dôvodom ani na dodatočné vyrubenie dane dôchodkovej a ostatných priamych daní za daňový rok 1938 a predchádzajúce, ani na zavedenie trestného pokračovania pre skrátenie týchto daní.

Čl. X.

Dňom účinnosti tohto zákona sa zrušujú:

a) ustanovenia vládneho nariadenia č. 15/1937 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva zákon o priamych daniach, nakoľko odporujú tomuto zákonu,

b) ustanovenia § 33, ods. 2 zákona č. 143/1930 Sb. z. a n., v znení vládneho nariadenia č. 37/1939 Sl. z. o poštovej sporiteľni.

Čl. XI.

(1) Tento zákon s výnimkami uvedenými v odsekoch 2 a 3 nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

(2) Ustanovenia čl. III., IV., V., VI. a VII. nadobúdajú účinnosť počínajúc daňovým rokom 1940.

(3) U sporiteľní zriadených podľa zákona č. 302/1920 Sb. z. a n., úverných družstiev uvedených v § 2, písm. b) zákona č. 239/1924 Sb. z. a n. a u Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky zriadenej zákonom č. 77/1939 Sl. z., činí sadzba rentovej dane vyberanej srážkou z úrokov uvedených v § 179, ods. 2, písm. c) v znení čl. VIII. tohto zákona sedemnásť percent (17%) až do konca roku 1940.

(4) Tento zákon vykoná minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružínský v. r.
Dr. Fritz v. r.

61.

Vládne nariadenie zo dňa 13. marca 1940

o vyplácaní pohľadávok proti bývalej Česko-Slovenskej republike a o odkupe kupónov z dlhopisov bývalej Česko-Slovenskej republiky.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 3 zákona č. 34/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Vláda splnomocňuje ministra financií, aby preddavkove vyplácal pohľadávky, spadajúce pod ustanovenia § 1 zákona č. 34/1940 Sl. z., podľa smerníc vydaných vládou.

§ 2.

(1) Vláda splnomocňuje ministra financií, aby odkupoval kupóny z dlhopisov bývalej republiky Česko-Slovenskej, ktorých prihláška bola schválená podľa § 3 vládneho nariadenia č. 92/1939 Sl. z. Cieľom uskutočnenia odkupu môže minister financií učiniť všetky potrebné opatrenia.

(2) Za podmienky v ods. 1 uvedenej môžu byť odkupované aj kupóny z vinkulovaných dlhopisov, ak tieto kupóny sa vzhľadom na vinkuláciu nachádzajú mimo územia Slovenskej republiky.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.

62.

Vyhláška ministerstva hospodárstva

zo dňa 15. marca 1940,

ktorou sa čiastočne upravujú na rok 1940 pomery v domácej výrobe stonkového ľanu a konôp, vypestovaných na spracovanie mimo domácnosti.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 vládneho nariadenia č. 287/1939 Sl. z. vyhlasuje:

§ 1.

(1) Základné výkupné ceny stonkového ľanu úrody z roku 1940 pri výkupe od pestovateľov cieľom konečného spracovania v Slovenskej republike iným spôsobom než po domácky sa určujú takto:

a) pre jakostnú skupinu B (ľan prostredný) triedy I. Ks 140.— za 100 kg,

b) pre jakostnú skupinu B (ľan prostredný) triedy II. Ks 120.— za 100 kg,

c) pre jakostnú skupinu B (ľan prostredný) triedy III. Ks 100.— za 100 kg,

d) pre jakostnú skupinu C (ľan útkový) triedy I. Ks 90.— za 100 kg,

e) pre jakostnú skupinu C (ľan útkový) triedy II. a III. Ks 75.— za 100 kg.

(2) Základné výkupné ceny stonkových konôp úrody z roku 1940 pri výkupe od pestovateľov cieľom konečného spracovania v Slovenskej republike iným spôsobom než po domácky určujú sa takto:

a) pre jakostnú triedu I. Ks 70.— za 100 kg,

b) pre jakostnú triedu II. Ks 50.— za 100 kg,

c) pre jakostnú triedu III. Ks 30.— za 100 kg.

(3) Ceny sa rozumejú za 100 kg čistej váhy bez srážky za ľan a konope odsemenené, vyhovujúce ustanoveniam o jakostných skupinách a triedach (§ 3), a to u ľanu franko továreň odberateľa, u konôp franko nakladacia stanica dodávateľa a ak sa konope pestovaly v okruhu do 20 km od továrne — franko továreň. Za ľan neodsemenený sa sráža 10% ceny.

(4) O tom, či budú k týmto cenám vyplácané doplatky z vyrovnávacieho fondu (§ 2), rozhodne ministerstvo hospodárstva.

§ 2.

(1) Pestovateľské alebo dodávateľské smluvy s domácimi i zahraničnými odberateľmi na stonkový ľan, konope a polotovary z týchto možno platne uzavierať len so schválením ministerstva hospodárstva. Pri vývoze musia byť schválené smluvy predložené ministerstvu hospodárstva.

(2) Dodávatelia, ktorí predajú do zahraničia stonkový ľan, konope alebo polotovary z týchto, sú povinní uskutočnený predaj písomne oznámiť do 14 dní ministerstvu hospodárstva a predložiť všetky doklady, potrebné k zisteniu predajnej ceny.

(3) Ministerstvo hospodárstva po preskúmaní predaja určí, či sa má z predajnej ceny odviesť príspevok do vyrovnávacieho fondu a v akej výške. Predajná cena, ktorá zostane po odpočítaní príspevku, nesmie byť nižšia ako cena docielená za surovinu tej istej akosti na domácom trhu. Príspevok za vyvezený polotovar môže byť len taký, aký bude príspevok za odpovedajúce množstvo vyvezenej suroviny.

(4) Dodávatelia, ktorým bol predpísaný príspevok do vyrovnávacieho fondu, sú povinní tento odviesť ministerstvu hospodárstva v lehote 15 dní, rátajúc odo dňa doručenia výmeru. Proti vymeraniu príspevku niet opravného prostriedku. Príspevky sa vymáhajú administratívnou exekúciou.

(5) Vyrovnávací fond spravuje ministerstvo hospodárstva. Prostriedkov fondu použije ministerstvo hospodárstva na vyrovnanie cenového rozdielu medzi cenami, docielenými pestovateľmi pri dodávkach domácim odberateľom, a cenami, ktoré sa docielia pri predaji suroviny alebo polotovaru odberateľom zahraničným. K tomuto cieľu sú domáci pestovatelia a odberatelia stonkového ľanu a konôp povinní podať ministerstvu hospodárstva na vyzvanie potrebné údaje a vysvetlenia.

(6) Vyúčtovanie prostriedkov vyrovnávacieho fondu podlieha kontrole Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

§ 3.

(1) Stonkový ľan sa predáva podľa týchto jakostných skupín a tried:

Skupina:	Trieda:	Dĺžka stonku v cm:	Obsah vlákna v %:	Priemer. rozvetvenie stonkov v dĺžkovej relácii:	Priemerná hrúbka stonkov v mm:	Priemerná rovnomernosť stonkov v % rovnomernosti:
				stonky sú:		
B. ľan prostredný:	I. II. III.	71—75 66—70 61—65	21—22 19—20 17—18	slabo rozvetvené, pomer 0.7 — 0.8	jemné 1.6—2.0 mm	rovnomerné 10—15%
C. ľan útkový:	I. II. III.	55—60 48—54 40—47	15—16 13—14 11—12	mierne rozvetvené, pomer 0.60-0.69	hrubšie 2.1—2.5 mm	menej rovnomerné 16—20%

(2) Stonkové konope sa predávajú podľa týchto jakostných tried:

a) triedou I. sa rozumejú konope s dĺžkou stonku 125 cm a viac,

b) triedou II. — konope s dĺžkou stonku od 90 cm do 125 cm,

c) triedou III. — konope s dĺžkou stonku od 70 cm do 90 cm.

(3) Stonkový ľan a konope musia byť dodané a roztriedené podľa jakostných skupín a tried, rosené (močené) alebo nerosené (nemočené), viazané vo dvoch povrieslach z ľanových alebo konopných stonkov do urovnaných otepí v priemere 15—20 cm. Povriesla nesmú vážiť u jednej otepi viac ako 30 dkg. Dodaný ľan a konope musia byť suché; obsah vody nesmie presahovať 15% váhy. Ľan alebo konope obsahujúce viac ako 10% buriny alebo iných nečistôt, nemusia sa odobrať. U konôp musia byť korene odrezané a listie odstránené.

§ 4.

(1) Odpredaný ľan a konope sa preberajú v podniku odberateľa, ak ich dopravujú sami dodávatelia do podniku odberateľa. Ak sa dopravujú po železnici, preberá sa dodávka v nakladacej stanici predávajúceho pestovateľa. Predávajúci a kupujúci sa môžu dohodnúť aj na inom preberacom mieste.

(2) Splnenie dodávky môže sa požadovať najneskôr do 2 dní a prevzatie dodávky má sa vykonať najneskôr do 14 dní po uzavretí obchodu, ak obojstranne nebude dohodnuté inak. Ak by tovar nebol dodaný alebo odobraný, nahradí vinník poškodenej strane zavinenú škodu.

(3) Dodávka a odber nemusia byť splnené, ak na jednej alebo druhej strane prekáža vyššia moc.

(4) Dodaný tovar sa platí hotove pri odbere, ak nebude vzájomne dohodnuté inak. Prípadné zálohy sa odpočítajú a toto sa zaznamená na dodacom liste.

(5) Kupujúci, ktorý by mal pochybnosti o totožnosti zakúpenej partie, má právo odobrať za prítomnosti predávajúceho do 24 hodín od pozastávky priemerný kontrolný vzorok (vzorky), tieto zreteľne označiť a uložiť za prítomnosti predávajúceho na vzájomne dohodnutom uschovacom mieste alebo obecnom úrade. Ak sa predávajúci nedostaví, odoberie sa vzorok behom ďalších 24 hodín za prítomnosti úradného orgánu. Odobranie vzorku sa poznačí na dodacom liste. Kontrolná vzorka

sa môže odniesť len za účasti predávajúceho i kupujúceho alebo ich zástupcov.

§ 5.

Všetky spory vzniklé medzi predávajúcimi a kupujúcimi pre jakostné rozdiely rozhodne právoplatne a konečne rozhodčia komisia, ak sa sporné strany rozhodovaniu komisie podrobia. Rozhodčia komisia bude pozostávať z 3 osôb, z ktorých 2 vyšlú ako svojich zástupcov sporné strany a tretiu ako predsedu menuje ministerstvo hospodárstva. Keby niektorá zo spornych strán do 10 dní po oznámení sporného prípadu predsedovi komisie neoznámila mená vysielaných zástupcov, určí týchto ministerstvo hospodárstva. Rozhodčia komisia tiež rozhodne, kto a akým dielom ponesie výlohy, spojené s rozhodovaním sporného prípadu. Pritom sa bude riadiť rozhodnutím sporu.

§ 6.

Úrady a obce sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tejto vyhlášky.

§ 7.

Priestupky tejto vyhlášky sa trestú podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 8.

Vyhláška táto nadobúda účinnosť dňom uverejnenia.

Medrický v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

29. III. 1940 103

Slovenský zákonník

Čiastka 13. Vydaná dňa 26. marca 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: 63. Zákon o Cenovom úrade.

63.

Zákon
zo dňa 29. februára 1940

o Cenovom úrade.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Pre celé územie Slovenskej republiky sa zriaďuje Cenový úrad so sídlom v Bratislave.

(2) Cenový úrad je priamo podriadený predsedovi vlády. Na jeho čele je predseda, ktorého poveruje a odvoláva vláda.

(3) Zloženie, organizáciu a spôsob činnosti Cenového úradu určí podrobnejšie vláda nariadením.

§ 2.

(1) Cenový úrad upravuje a kontroluje ceny tovarov, nájomné a úplaty za úkony (okrem miezd a služobných platov) každého druhu.

(2) Ak o mzdách rozhoduje úrad, je povinný pred rozhodnutím vyžiadať si mienku Cenového úradu.

(3) Veci, týkajúce sa úrokov a cenných papierov, sú upravené osobitne.

(4) Železničné tarify, poplatky a sadzby, ako aj poštovné a telegrafné (telefonné) sadzby určujú alebo schvaľujú príslušné úrady podľa platných predpisov po vypočutí mienky Cenového úradu. To isté platí aj o určovaní cien predmetov štátnych monopolov.

§ 3.

(1) Pôsobnosť ústredných úradov vo veciach cenových patrí Cenovému úradu, ak sa v tomto zákone neurčuje inak.

(2) Pôsobnosť uvedenú v ods. 1, § 2 vykonávajú v nižších stoliciach okresné (mestské notárske) a župné úrady, na vyzvanie týchto úradov i obce, a to podľa nariadení a predpisov vydaných Cenovým úradom.

(3) Cenový úrad môže pôsobnosť vo veciach, ktorých sa týka tento zákon, z časti preniesť na iné úrady, najmä na okresné (mestské notárske) a župné úrady.

(4) Doterajšie opatrenia úradov, ústavov, korporácií, podnikov a iných správnych orgánov, najmä i orgánov záujmovej samosprávy, v obore tvorenia cien, vydané podľa platných predpisov pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú v platnosti.

§ 4.

Pri Cenovom úrade a pri okresných (mestských notárskych) a župných úradoch (§ 3, ods. 2) sa zriadia poradné sbory pre otázky cenové. Pôsobnosť, organizáciu a spôsob rokovania týchto sborov určí vláda a vyhlási v Úradných novinách.

§ 5.

(1) Cenový úrad na zaistenie národohospodársky odôvodnených cien, nájomného a úplat za úkony môže urobiť všetky opatrenia, najmä určiť najvyššie, smerné alebo pevné ceny a cenové rozpätie niektorých tovarov, nájomného alebo úkonov. Všeobecné predpisy zásadného rázu vo veciach cenových vydáva vláda na návrh predsedu Cenového úradu a vyhlasuje tieto v Úradných novinách.

(2) Cenový úrad a orgány hospodárskej kontrolnej služby (§ 7) sú oprávnené žiadať od každého písomné alebo ústne vysvetlenie o zásobách tovaru a o všetkých okolnostiach, ktoré sú dôležité pre určenie cien a dohľad na ne, ako aj prehliadať obchodné a provozné miestnosti, sklady a iné miestnosti a miesta, kde je, alebo by mohol byť, tovar opatrovaný (uschovaný), nahliadnuť do obchodných a hospodárskych kníh a ich príloh, dokladov a záznamov a urobiť alebo si vyžiadať z nich výpisy. Do súkromných bytov a ich vedľajších miestností možno vstúpiť len na základe osobitného rozkazu Cenového úradu, prípadne úradov, uvedených v § 3, ods. 2 a 3. Pri tom treba dbať na platné predpisy o ochrane slobody osobnej, domovnej a tajomstva listovného. Výsledok

vyšetrenia a okolnosti pri ňom zistené smú sa použiť iba na ciele, ktoré určuje tento zákon.

(3) Orgány poverené výkonom opatrení podľa ods. 2 sú povinné i po skončení služobného pomeru zachovávať úplnú mlčanlivosť o veciach, o ktorých sa dozvedely pri svojej činnosti, najmä o obchodnom a výrobnom tajomstve.

(4) Ustanovenia ods. 2 a 3 platia aj pre úrady uvedené v § 3, ods. 2 a 3 a pre orgány týchto úradov.

§ 6.

(1) Cenový úrad môže nariadiť, aby sa ceny alebo aj iné okolnosti dôležité pre určenie cien jasne vyznačily na tovare samom alebo iným vhodným spôsobom.

(2) Na tovare, ktorý je vyložený v obchodných výkladoch, výkladných skriniach a oknách, v stánkoch a podobne, musia sa ceny vždy jasne vyznačiť.

(3) Ak sa tovar predáva na váhu, predavači sú povinní dovoliť, aby si kupci bezplatne prevážili kúpený tovar na ich váhach.

§ 7.

(1) Orgány hospodárskej kontrolnej služby pri výkone služby majú právo žiadať spolučinnosť každého orgánu (úradu, ústavu) verejnej správy, najmä žandárstva, orgánov policajných strážnych zborov a obecnej stráže bezpečnosti.

(2) Pri výkone služby môžu orgány hospodárskej kontrolnej služby, a to bez jakejkoľvek náhrady, avšak len v rozsahu pre výkon služby nevyhnutne nutnom, brať na potvrdenie vzorky jednotlivých druhov tovaru a vykonávať na mieste potrebné zabezpečovacie opatrenia (zaistenie, predbežné zabavenie); tým sa však nesmie rušiť železničná a poštová preprava. Vzorky, ktoré nie sú potrebné k ďalšiemu úradnému úkonu, alebo vzorky, ktoré zostaly po vykonaní skúšok, majú sa na žiadosť a trovy majiteľa vrátiť.

(3) Výkonné orgány hospodárskej kontrolnej služby požívajú pri výkone služby právnu ochranu úradných orgánov podľa zák. čl. XL/1914.

§ 8.

(1) Priestupok spácha, kto poruší ustanovenia tohto zákona alebo nariadení podľa neho vydaných, alebo kto nevyhovie príkazu alebo zákazu vydanému podľa tohto zákona alebo podľa nariadení na jeho základe vydaných.

(2) Priestupok spácha najmä:

1. kto za tovar alebo úkony požaduje, sebe alebo inému dáva poskytnúť alebo sľúbiť vyššiu cenu alebo úplatu, než je úradne určená alebo pripustená, prípadne cenu alebo úplatu národohospodársky neodôvodnenú;

2. kto ako nájomné z nehnuteľnosti alebo za požičanie vecí hnuteľných požaduje, sebe alebo inému dáva poskytnúť alebo sľúbiť vyššiu cenu, než je úradne určená alebo pripustená, alebo cenu národohospodársky neodôvodnenú;

3. kto za tovar horšej akosti požaduje, sebe alebo inému dáva poskytnúť alebo sľúbiť cenu tovaru lepšej akosti;

4. kto pri nákupe tovaru, ktorý chce scudziť, prepláca cenu predavačom požadovanú, alebo ak nie je určitá cena požadovaná, cenu úradne určenú alebo pripustenú;

5. kto sa s iným dohoduje, aby sa zvyšovaly ceny tovaru, nájomného alebo úkonov bez národohospodársky odôvodnených príčin;

6. kto má účasť na takých opatreniach orgánov záujmovej samosprávy, spolku alebo iného združenia, ktoré majú za cieľ národohospodársky neodôvodnené zvýšenie cien tovaru, nájomného alebo úkonov (okrem miezd a služobných platov);

7. kto za tým účelom, aby ceny tovaru boly neodôvodnene zvyšované, tovar skupuje, zásoby tovaru hromadí, jeho výrobu alebo obchod s ním zastaví alebo obmedzí, alebo kto za tým istým účelom poruší smluvu o jeho dodaní;

8. kto odoprie predaj tovaru alebo poskytnutie úkonov, ak nebude súčasne prijatý iný tovar alebo iné úkony;

9. kto činí potraviny nespôsobilými pre ľudské požívanie, alebo ich vydáva skaze, aby ich s väčším ziskom speňažil;

10. kto tovar poškodzuje, ničí alebo činí bezcenným, aby zmenšil ponuku;

11. kto provozuje reťazový obchod s tovarom alebo sa pustí do iných machinácií, ktoré sú spôsobilé zmenšiť ponuku tovaru alebo zvyšovať jeho cenu;

12. kto niekoho zdržuje od návštevy trhu s tovarom za tým účelom, aby zmenšil zásobovanie trhu;

13. kto na trh prinesený tovar predáva alebo kupuje pred začiatkom úradne určených tržných hodín;

14. obchodník, ktorý návštevníkovi trhu odkúpi cestou na trh tovar, ktorý tento dopravuje na trh.

§ 9.

Priestupok spácha:

1. kto v účtoch, záverkových listoch, dodávkových listoch, sprievodných listoch o tovare alebo v podobných obchodných papieroch alebo v obchodných knihách udá nesprávne alebo neúplne cenu tovaru alebo okolnosti dôležité pre určenie jeho hodnoty;

2. kto v tlači dá uverejniť zprávu alebo inzerát, v ktorom niekto bez udania svojho mena alebo bydliska (firmy, podniku alebo závodu) ponúka tovar alebo nabáda k ponukám tovaru;

3. kto v zpráve alebo v inzeráte, uverejnenom v tlači o kúpe, o predaji tovaru alebo o sprostredkovaní takých obchodov robí údaje, ktoré môžu vzbudiť omyl o osobe alebo o obchodných pomeroch osoby, ktorá ponúka tovar alebo nabáda k ponukám, alebo môžu vzbudiť omyl o množstve pohotových zásob alebo o iných dôležitých okolnostiach.

§ 10.

(1) Priestupky uvedené v tomto zákone trestajú okresné (štátne policajné) úrady zavretím do 6 mesiacov a peňažným trestom do Ks 500.000.

(2) Pre prípad nedobytnosti peňažného trestu má sa uložiť náhradný trest zavretia do 6 mesiacov. Trest na slobode spolu s náhradným trestom za nedobytný peňažný trest nesmie činiť viac než 6 mesiacov.

(3) Ak bol priestupok spáchaný pri provozovaní živnosti, môže sa vysloviť aj strata živnostenského oprávnenia a to buď dočasne alebo trvale.

(4) Predmety, ktorými bol trestný čin spáchaný, ktoré nim boly získané, alebo ktoré sú k spáchaniu trestného činu zrejme určené, ako i neoprávnený zisk možno vyhlásiť za prepadlé v prospech štátu, a to i keď páchateľa nemožno stíhať alebo odsúdiť.

§ 11.

(1) Ak to vyžaduje verejný záujem alebo povaha trestného činu, príslušný orgán hneď na mieste spáchaného činu vykoná zaisťovacie úkony proti osobám podozrivým zo spáchania trestného činu, ako i na predmetoch, ktorými bol trestný čin spáchaný.

(2) Predbežné zatvorenie pre priestupky podľa tohto zákona možno nariadiť aj z dôvodu nebezpečenstva úteku páchateľa pre hroziaci trest. Trvanie predbežného zatvorenia nesmie prevyšovať pred vynesením prvostupňového rozsudku 1 mesiac a pred vynesením druhostupňového rozsudku 3 mesiace.

(3) Úrad rozhodujúc o odvolaní preskúma všetky opatrenia výroku i odôvodnenia rozsudku z úradnej povinnosti a môže rozhodnúť aj v neprospech odvolateľa.

§ 12.

(1) Výrok, ktorým bol uložený trest na slobode alebo peňažný trest presahujúci Ks 10.000, alebo ktorým bola vyslovená strata živnostenského oprávnenia, sa uverejní na útraty odsúdeného raz v jednom, prípadne aj v niekoľkých denných časopisoch určených v rozsudku. Okrem uverejnenia v časopisoch alebo miesto neho možno v rozsudku vysloviť, že sa odsudzujúci výrok vyhlási iným spôsobom na útraty odsúdeného v obci, kde tento býva, alebo aj v obci, kde sa trestného činu dopustil.

(2) Pri uložení miernejšieho trestu môže sa rovnakým spôsobom vysloviť, že sa odsudzujúci výrok uverejní na útraty odsúdeného raz v dennom časopise.

(3) Ak sú preto osobitné dôvody, treba vysloviť, že sa má uverejniť aj odôvodnenie odsudzujúceho rozsudku.

§ 13.

Za peňažný trest, uložený zástupcovi, splnomocníkovi, zamestnancovi alebo inému orgánu, ručí majiteľ podniku, v ktorom bol trestný čin spáchaný, solidárne s potrestaným, pokiaľ potrestaný nejednal z vlastného podnetu alebo priamo proti daným príkazom alebo zákazom. Majiteľmi podniku sa rozumejú aj osoby právnické.

§ 14.

Pre stíhanie priestupkov podľa tohto zákona treba použiť, ak nie je určené inak, ustanovenia dielu I. zák. čl. XL/1879 a nariadenia č. 65.000/1909 B. M.

§ 15.

(1) Cenový úrad môže, a to i mimo prípadov trestného pokračovania, dočasne uzavrieť provozné a obchodné miestnosti podniku, ak majiteľ alebo provozovateľ

pokračuje proti ustanoveniam tohto zákona alebo proti predpisom podľa neho vydaným. Veci podliehajúce skaze treba hneď odpredať a získané peniaze uložiť do depozitu pokračujúceho úradu.

(2) Ak sa majiteľ alebo provozovateľ podniku dopustí opätovne niektorého činu, trestného podľa tohto zákona, môže ho Cenový úrad pozbaviť dočasne alebo trvale vedenia podniku alebo zakázať ďalší provoz podniku vôbec. Ak bol majiteľ alebo provozovateľ podniku pozbavený vedenia podniku, určí Cenový úrad súčasne spôsobilého námestníka pre ďalšie vedenie podniku.

§ 16.

Ak sa trestné pokračovanie nemôže zaviesť alebo dokončiť, prípadne ak páchateľa nemožno stíhať alebo odsúdiť, okresný (štátny policajný) úrad, ktorý by bol k trestnému pokračovaniu príslušný, rozhoduje výmerom o prepadnutí predmetov a neoprávnene získaného majetku (§ 10, ods. 4).

§ 17.

(1) Úrady, obce a orgány verejnej správy sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tohto zákona.

(2) Príkazy a zákazy vydané podľa tohto zákona sú pre všetky úrady a orgány verejnej správy záväzné.

§ 18.

(1) Týmto zákonom sa zrušujú všetky predpisy, ktoré mu odporujú. Najmä sa zrušujú:

a) zákon č. 568/1919 Sb. z. a n. o trestaní vojennej úžery, v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich,

b) vládne nariadenie č. 516/1920 Sb. z. a n. o zásobovaní obyvateľstva a opatrení dôležitých štátnych podnikov predmetmi potreby,

c) vládne nariadenie č. 27/1936 Sb. z. a n. o rozhodčích komisiách pre stanovenie cien stavebných hmôt,

d) vládne nariadenie č. 264/1936 Sb. z. a n. o opatreniach proti bezdôvodnému zdražovaniu, v znení vl. nar. č. 104/1937 Sb. z. a n. a vl. nar. č. 321/1938 Sb. z. a n.

(2) Pôsobnosť Najvyššieho úradu hospodárskeho podľa zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. o obrane štátu a vl. nar. č. 205/1939 Sl. z. vo veciach cenových, pokiaľ sú upravené v tomto zákone, zaniká. Inak ustanovenia zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a vládnych nariadení na jeho základe vydaných ostávajú týmto zákonom nedotknuté.

§ 19.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho vláda.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
Čatloš v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12

Slovenský zákonník

Čiastka 14. Vydaná dňa 30. marca 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (64.—70.) 64. Nariadenie o predlžení zmenkovoprávnych lehôt. — 65. Nariadenie o splnomocnení Penzijného ústavu súkromných úradníkov a Ústrednej sociálnej poisťovne k výplate jednorázovej výpomoci ich dôchodcom. — 66. Nariadenie o prechodných bilančných úľavách pre ústavy a podniky povinné verejne účtovať. — 67. Vyhláška ministra financií o zrušení cla na repkové semeno. — 68. Vyhláška ministra financií o paušalovaní dane z obratu u drobných roľníkov za rok 1939. — 69. Vyhláška ministerstva školstva a národnej osvety, ktorou sa uverejňuje schválený cirkevný zákon o vypustení veriacich nemeckej národnosti zo svázku ev. a. v. cirkvi na Slovensku. — 70. Vyhláška ministra financií o úprave obvodov a sídiel niektorých finančných úradov.

64.
Nariadenie s mocou zákona zo dňa 20. marca 1940
o predlžení zmenkovoprávnych lehôt.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Lehoty na uplatnenie a splnenie zmenkových nárokov sa predlžujú do 30. júna 1940 ohľadom tých zmeniek, kde niektorá zo zmenkovoprávne zaviazaných osôb alebo zmenkový veriteľ dňa 5. novembra 1938 alebo neskoršie mali svoje bydlisko (sídlo) na území pripojenom k Maďarsku alebo dňa 15. marca 1939 alebo neskoršie — na tej čiastke bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktorú tvorilo územie Protektorátu Čechy a Morava a Karpatská Ukrajina, ako i na území, pripojenom k Maďarsku pri určení východnej hranice Slovenskej republiky.

§ 2.

Ustanovenie toto sa vzťahuje i na zmenky, ktoré boly domicilované a splatné u ústavov, ktoré majú sídlo na území Slovenskej republiky, ak sú splnené podmienky v § 1 uvedené.

§ 3.

Nariadenie toto nadobudne účinnosť dňom 1. apríla 1940; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Čatloš** v. r.

65.
Nariadenie s mocou zákona zo dňa 13. marca 1940
o splnomocnení Penzijného ústavu súkromných úradníkov a Ústrednej sociálnej poisťovne k výplate jednorázovej výpomoci ich dôchodcom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Penzijný ústav súkromných úradníkov v Bratislave a Ústredná sociálna poisťovňa v Bratislave môžu svojim dôchodcom poskytnúť v roku 1940 primeranú jednorázovú výpomoc, ktorej výška nech je odstupňovaná podľa druhu, prípadne výšky dôchodku. Príslušné usnesenie predstavenstiev uvedených ústavov vyžaduje schválenia dozorčieho úradu.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v r. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

Cena: 1.40 Ks.

66.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 6. marca 1940

o prechodných bilančných úľavách pre ústavy a podniky povinné verejne účtovať.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Ústavy a podniky, ktoré podľa obecných právnych predpisov alebo podľa stanov sú p o v i n n é verejne účtovať, môžu v ročnej účtovnej uzávierke za obchodné obdobie, ktoré úplne alebo z čiastky padá do kalendárneho roku 1939, oceniť cenné papiere pevne zúročiteľné (ukladacie papiere) nadobúdacou hodnotou, ak však cenné papiere boly už obsiahnuté v poslednej ročnej účtovnej uzávierke a boly v nej ocenené pod nadobúdaciu hodnotu, najvyššie touto nižšou hodnotou.

(2) U vylosovaných alebo ináč amortizovaných cenných papierov, ktorých preplácanie je odložené podľa vládneho nariadenia č. 306/1938 Sb. z. a n. alebo podľa nariadenia vlády Slovenskej krajiny č. 67/1938 Úr. nov., môžu byť pojaté vedľa amortizovanej (vylosovanej) čiastky do ročnej účtovnej uzávierky tiež úroky, ktoré na tieto cenné papiere vzhľadom na uvedený odklad podľa príslušných ustanovení týchto nariadení ešte pripadajú. Kupóny cenných papierov, u ktorých výplata kupónov je podľa uvedených nariadení ako aj v dôsledku neskončenia majetkového usporiadania spoločnej majetkovej podstaty bývalého Česko-Slovenského štátu odložená, možno oceniť bez ohľadu na tento odklad.

(3) Ustanovenie ods. 6, § 11 zákona č. 77/1938 Sb. z. a n. o povinnosti ústavov, podnikov, fondov a niektorých sociálnych inštitúcií ukladať časť prostriedkov v štátnych pôžičkách, ako tiež iné osobitné ustanovenia, podľa ktorých je prípustné oceňovať ukladacie papiere menovitou hodnotou, zostávajú nedotknuté.

§ 2.

Účastiny, nadobudnuté po dni, ku ktorému bola sostavená posledná ročná účtovná uzávierka, môžu byť ocenené nadobúdacou hodnotou a účastiny skôr nadobudnuté, rovnakou sumou ako v poslednej ročnej účtovnej uzávierke.

§ 3.

(1) Ústavy a podniky, ktoré pri sostavení ročnej účtovnej uzávierky použijú ustanovení ods. 1, § 1 alebo § 2, smú zo zisku v tejto uzávierke vykázaného vyplatiť dividendy, tantiemy a iné podiely na zisku len vtedy, ak to pripúšťajú zásady riadneho hospodárenia, ale najvyššie sumou, ktorej bolo na také účely použité zo zisku vykázaného v poslednej ročnej účtovnej uzávierke.

(2) Ustanovením ods. 1 nemení sa ustanovenie článku XXXVII. zákona č. 54/1932 Sb. z. a n. ani iné osobitné predpisy, ktorými sú určené prísnejšie obmedzenia čo do výplat podielov na zisku.

§ 4.

Ustanovenia tohto nariadenia neplatia pre verejno-právne sociálne poisťovacie ústavy ani pre iných nositeľov sociálneho poistenia vôbec (náhradné ústavy, prídatkové ústavy, fondy, inštitúcie a pod.).

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

67.

Vyhláška ministra financií zo dňa 20. marca 1940

o zrušení cla na repkové semeno.

V dohode s ministerstvom hospodárstva zrušujem podľa ustanovenia § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. clo na repkové semeno sadz. pol. 45/a na dobu do 31. decembra 1940. Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

68.

Vyhláška ministra financií zo dňa 6. marca 1940

o paušalovaní dane z obratu u drobných roľníkov za rok 1939.

Podľa ods. 8, § 19 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246/1926 Sb. z. a n., č. 188/1930 Sb. z. a n., č. 56/1932 Sb. z. a n., č. 265/1935 Sb z. a n. a č. 356/1938 Sb. z. a n., v dohode s ministrom hospodárstva ustanovujem:

§ 1.

Ustanovenia vyhlášky ministra financií č. 139/1935 Sb. z. a n. platia obdobne i pre paušalovanie dane z obratu drobných roľníkov za rok 1939 s týmito odchýlkami:

1. Namiesto lehoty do 30. júna 1935 v ods. 2 vyhlášky platí lehota do 31. marca 1940.

2. Namiesto lehoty do 15. augusta 1935 v ods. 6 vyhlášky platí lehota do 31. mája 1940.

3. V ods. 8 vyhlášky určená paušálna čiastka 50 Kč, o ktorú má byť roľníkom paušál znížený za víno, šťavy a im podobné nápoje, spotrebované vo vlastnom hospodárstve, sa zvyšuje na 75 Ks.

4. V ods. 9 vyhlášky nahradzujú sa slová „z úplat za pripúšťanie plemenných zvierat" slovami „z oplat prijatých za pripúšťanie plemenných zvierat alebo v súvislosti s ním".

5. Namiesto lehoty do 31. júla 1935 v ods. 12 vyhlášky platí lehota do 30. apríla 1940.

6. Namiesto lehoty do 31. augusta 1935 v ods. 13 vyhlášky platí lehota do 31. augusta 1940.

7. Namiesto tabuľky, pripojenej k vyhláške a obsahujúcej sadzby paušálu, platí tabuľka, pripojená k vyhláške ministra financií č. 65/1937 Sb. z. a n.

§ 2.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

69.

Vyhláška ministerstva školstva a národnej osvety zo dňa 7. marca 1940,

ktorou sa uverejňuje schválený cirkevný zákon o vypustení veriacich nemeckej národnosti zo sväzku ev. a. v. cirkvi na Slovensku.

Ministerstvo školstva a národnej osvety na základe poverenia vlády Slovenskej republiky zo dňa 26. januára 1940 v smysle ods. 2, § 38 zákona č. 185 1939 Sl. z., na základe § 3 zákona č. 1 1939 Sl. z. a § 4 zák. čl. XXVII. z r. 1790/91 v prílohe tejto vyhlášky uverejnený cirkevný zákon cirkvi evanjelickej augsburského vyznania na Slovensku, na synode dňa 14. júna 1939 v Liptovskom Svätom Mikuláši zákonite a správne vynesený, schvaľuje a potvrdzuje s týmito výhradami:

1. Tak v titule ako aj v texte uvedený termín „zákon" znamená „cirkevný zákon",

2. na ustanovenie bodu a, b, c, d, ods. 3, § 3, ktorým boly cirkevne systemizované nové kňazské stanice bez súhlasu štátnej správy kultovej, sa výhody zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 124/1928 Sb. z. a n. nevzťahujú.

3. uskutočnením tohto cirkevného zákona nevzniknú pre štátnu správu nové výdavky a jeho schválenie si nevyžaduje rozšírenia doterajšej systemizácie kňazských staníc,

4. ustanovenie § 11 o lehote „31. decembra 1939" sa pozmeňuje: „do schválenia Ústavy nemeckej ev. a. v. cirkvi v Slovenskej republike, poťažne do prevedenia volieb",

5. ustanovenie § 12 sa pozmeňuje v tom smysle, že tento cirkevný zákon nadobúda platnosti s účinnosťou odo dňa 26. januára 1940.

Sivák v. r.

ZÁKON

o vypustení nemeckých veriacich zo sväzku evanjelickej augsburského vyznania cirkvi na Slovensku, vynesený jej synodou v Liptovskom Sv. Mikuláši dňa 14. júna 1939 na žiadosť cirkevných sborov nemeckého bohoslužebného jazyka:

§ 1.

Evanjelická augsburského vyznania cirkev na Slovensku vypúšťa zo svojho väzku:

A) tieto nemecké cirkevné zbory:

a) v Bratislavskom nemeckom senioráte: Bratislavu nemecko-maďarský zbor, Grinavu, Hliník (Limbach), Mischdorf, Modru nemecký zbor, Pezinok nemecký zbor, Prievoz, Račištorf, Svätý Jur, — spolu deväť zborov;

b) v Podtatranskom senioráte: Folvark, Kežmarok, Lomnicu, Lomničku, Rakúsy, Toporec, Veľký Slavkov, Výbornú, — spolu osem zborov;

c) v Spišsko-mestskom senioráte: Krompachy, Levoču, Ľubicu, Majerku, Matejovce, Milbach, Mníšek, Poprad, Ruskinovce, Smolník, Spišskú Sobotu, Spišské Podhradie, Spišské Vlachy, Strážu, Švedliar, Tvarožnú, Veľkú nemecký zbor, Vondrišel, Vrbov, Žakovce, Spišskú Novú Ves nemecký zbor, — spolu dvadsaťjeden zborov;

d) v Gemerskom senioráte: Dobšinú, teda jeden zbor bez Rakoviec;

e) v Abanovozemplínskom senioráte: Štós, teda jeden zbor, — spolu 40 cirkevných zborov;

B) tieto nemecké matkocirkevné zbory bez slovenských dcérocirkevných zborov:

a) v Podtatranskom senioráte: Holumnicu, bez dcérocirkevného zboru Jurské;

b) v Spišsko-mestskom senioráte: Gelnicu, bez dcérocirkevného zboru Veľký Folkmár, Spišskú Belú, bez dcérocirkevného zboru Krížová Ves;

C) tieto nemecké dcérocirkevné zbory:

a) v Tekovskom senioráte: Lúčky (Honneshay) a Blaufuss, t. j. dcérocirkevné zbory cirkevného zboru Kremnica;

b) v Turčianskom senioráte: Briešťu (Brestenbäre) a Hadvigu (Hedvig), t. j. dcérocirkevné zbory slovensko-pravnianske;

D) nemeckých veriacich, rozptýlene bývajúcich v cirkevných zboroch nevymenovaných v bodoch A), B), C) tohoto §.

Ustanovenie bodu D sa nevzťahuje na nemeckých veriacich, bývajúcich v obvode maďarsko-nemeckých cirkevných zborov v Bardiove, v Prešove a v Sabinove.

§ 2.

Ostatné celocirkevné, ako aj matkocirkevné alebo dcérocirkevné zbory a konečne aj veriaci slovenského bohoslužebného jazyka rozptýlene bývajúci v cirkevných zboroch vymenovaných v § 1, body A), B), C), ostávajú i naďalej v väzku evanjelickej augsburského vyznania cirkvi na Slovensku a nemôžu byť údmi nemeckých cirkevných zborov.

S vypustenými nemeckými zbormi, vymenovanými v § 1, body A), B), C), vypúšťajú sa aj evanjelici maďarského bohoslužebného jazyka patriaci do týchto zborov pod podmienkami:

1. že títo budú s tým súhlasiť a

2. že sa s nemeckou cirkvou dohodnú o zabezpečení svojich práv a záujmov. Ak sa nedohodnú, bude táto otázka predložená výboru podľa § 9. na vyriešenie.

§ 3.

Na duchovné zaopatrenie veriacich, ktorých sa týka ustanovenie § 1, vypúšťajú sa systemizované kňazské stanice: 12 staníc v Bratislavskom nemeckom senioráte, 9 staníc v Podtatranskom senioráte, 23 staníc v Spišsko-mestskom senioráte, 2 stanice (Dobšiná) v Gemerskom senioráte, 1 stanica v Abanovozemplínskom senioráte, 3 seniorálne kaplánske stanice v menovaných seniorátoch a 2 zborové kaplánske stanice, a to v Levoči a v Kremnici, — spolu 52 systemizovaných farárskych a kaplánskych staníc.

Nemecká evanjelická a. v. cirkev prevezme menované farárske, kaplánske a učiteľské stanice a tým aj pripadajúcu na ne štátnu kongruu, platdoplňujúce štátne podpory a odpočivné požitky.

Na duchovné zaopatrenie slovenských evanjelických diaspor na Spiši zriaďujú sa tieto nové systemizované kňazské stanice:

a) v Spišskej Novej Vsi pretvorením doterajšej zborovej kaplánskej stanice na slovenskú farársku stanicu,

b) vo Veľkej,

c) pre okolie Levoča—Kežmarok,

d) pre okolie Spišské Vlachy, Krompachy a Veľký Folkmár.

§ 4.

Cirkevný majetok ostáva aj naďalej vo vlastníctve a držbe príslušných cirkevných zborov, takže ani slovenskí veriaci a slovenské cirkevné zbory nemajú nároku na cirkevný majetok zborov, ktoré boly v § 1 vypustené, ani nemeckí veriaci spomenutí v § 1, bod D) a nemecké dcérocirkevné zbory v § 1, bod C) nemajú nároku na cir-

kevný majetok sborov, z ktorých boli vypustení.

Ale hnuteľný a nehnuteľný majetok (cirkevné sbierky, fondy, základiny, cirkevné budovy, role, vinice, hôrne pozemky, atď.), ktorý bol určený a slúžil dosiaľ dcérocirkevným cieľom, prechádza do vlastníctva a držby patričných dcérocirkevných sborov, aj keď je zapísaný na meno celocirkevného alebo matkocirkevného sboru a dosiaľ nimi manipulovaný.

V sboroch Spišská Nová Ves a Veľká, kde sa majetková rozluka doteraz nestala, ostáva táto otázka predmetom dohody alebo pokračovania paritnej komisie podľa § 9.

§ 5.

Cirkevné sbory od 1. januára 1940 nemajú viac nárokov na nijaké poplatky a na nijaké odškodnenie oproti jednotlivcom a dcérocirkevným sborom, vypusteným z doterajšieho svázku.

Do tohoto dňa vzniklé závislosti podliehajú plneniu.

§ 6.

Užívanie chrámov a cintorínov ostáva spoločné a bezplatné, ale aj ich udržiavanie bude spoločné podľa dohodnutej kvóty.

Toto ustanovenie platí prechodne aj o spolkových a zasadacích miestnostiach.

§ 7.

Majetok seniorálnych a diškriktuálnych Podporovní Gustáva Adolfa, utvorených zo sborových sbierok, delí sa podľa stavu k 31. decembru 1939 v polovici počtu duší a v polovici podľa počtu sborov.

Majetok generálnej Podporovne Gustáva Adolfa a pohanskej misie, utvorený zo sborových sbierok, delí sa podľa stavu k 31. decembru 1939 v polovici podľa pomeru 1:10 a v polovici podľa počtu sborov.

Majetok seniorálno-vdovsko-sirotských ústavov alebo seniorálnych podporných základín a fondov delí sa podľa stavu k 31. decembru 1939 podľa počtu kňazských alebo učiteľských staníc. Akékoľvek delenie netýka sa nárokov skutočných percipientov. Nároky čakateľov sú predmetom likvidácie a sporné otázky patria do pokračovania paritnej komisie podľa § 9.

§ 8.

Bytový fond, pomocný-podporný fond a Reischelianum ostávajú spoločnými fondami aj naďalej a budú ich spravovať výbory, do ktorých si nová cirkev nemecká deleguje po jednom členovi.

§ 9.

Na riešenie sporných otázok, ktoré vzniknú pri vykonávaní tohoto zákona, sem počítajúc aj úpravu štátnej dotácie, utvorí sa paritná komisia, pozostávajúca zo šiestich členov (4 riadnych, 2 náhradných), do ktorej vyšlú obe cirkvi po dvoch riadnych členoch a jedného náhradného člena. Predsedníctvo paritnej komisie bude predsedníctvo Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi.

§ 10.

Na vybavovanie vecí, týkajúcich sa oboch cirkví, utvorí sa spoločný výbor, ktorý bude pozostávať z delegátov oboch cirkví podľa počtu úmernosti.

§ 11.

Nemecké evanj. a. v. sbory a veriacich odo dňa platnosti tohoto zákona do 31. decembra 1939 spravuje ako biskupský administrátor senior Ján Scherer s cirkevnou radou, ktorej členmi sú: Juraj Wagner, farár v Levoči a dr. Adalbert Forberger, advokát v Spišskej Novej Vsi, zo Spišskomestského seniorátu; senior Valentin Hajtš v Kežmarku a učiteľ Ján Kalix vo Veľkej Lomnici z Podtatranského seniorátu; Viliam Rátz, farár v Bratislave a dr. Sámuel Frühwirt, advokát v Bratislave, z Bratislavského nemeckého seniorátu.

§ 12.

Tento zákon nadobúda platnosti dnešným dňom a vstúpi do účinnosti, keď ho vláda Slovenskej republiky vyhlási v Slovenskom zákonníku.

Dr. Bohuslav Klimo v. r.,
predseda.
Dr. P. Čobrda v. r.,
predseda.
Dr. Sam. Št. Osuský v. r.,
podpredseda.
Ján Scherer v. r.,
podpredseda.
Julius Adamiš v. r.,
zapisovateľ.
Andrej Žiak v. r.,
zapisovateľ.
Dr. Fedor Ormis v. r.,
zapisovateľ.

70.

Vyhláška ministra financií zo dňa 20. marca 1940

o úprave obvodov a sídiel niektorých finančných úradov.

Podľa § 1 zákona č. 50/1940 Sl. z. nariaďujem toto:

§ 1.

(1) Obce Kepežd, Pata, Šintava, Šoporňa, Hornia Kráľová (Királyi) a Močenok sa vylučujú z obvodu okresného finančného riaditeľstva v Bratislave a dôchodkového kontrolného úradu v Seredi a pripojujú sa k obvodu okresného finančného riaditeľstva a dôchodkového kontrolného úradu v Nitre.

(2) Obce Varašúr, Valtašúr, Horní Čepeň, Strední Čepeň, Dolní Čepeň, Veľké Šúrovce, Zemianske Šúrovce, Kerestúr, Farkašín, Opoj, Majcichov a Voderady sa vylučujú z obvodu dôchodkového kontrolného úradu v Trnave a pripojujú sa k obvodu dôchodkového kontrolného úradu v Seredi.

(3) Katastrálny meračský úrad v Skalici sa zrušuje a berné okresy Senica a Skalica pripojujú sa k obvodu katastrálneho meračského úradu v Trnave.

(4) Časti bývalých katastrálnych území Senec, Nemecký Bél a Maďarský Bél pripojujú sa k obvodu berného úradu a dôchodkového kontrolného úradu v Pezinku, bernej správy v Trnave a okresného finančného riaditeľstva v Bratislave.

(5) Berný úrad v Seredi sa zrušuje a jeho obce pripojujú sa takto: Obec Abrahám, Brakoň, Pustý Fedýmeš, Gáň, Gest, Páld, Sered a Dolnia Streda n/Váhom k obvodu berného úradu v Trnave, obec Kepežd, Pata, Šintava a Šoporňa k obvodu berného úradu v Hlohovci a obec Hornia Kráľová (Királyi) a Močenok k obvodu berného úradu v Nitre.

§ 2.

(1) Berný úrad a dôchodkový kontrolný úrad v Piešťanoch a dôchodkový kontrolný úrad vo Vrbovom sa vylučujú z obvodu okresného finančného riaditeľstva v Bratislave a pripojujú sa k obvodu okresného finančného riaditeľstva v Trenčíne.

(2) Berný okres v Bánovciach n/Bebravou vylučuje sa z obvodu katastrálneho meračského úradu v Prievidzi a pripojuje sa k obvodu katastrálneho meračského úradu v Trenčíne.

(3) Katastrálny meračský úrad v Čadci sa zrušuje a jeho obvod pripojuje sa k obvodu katastrálneho meračského úradu v Žiline.

(4) Inšpektorát katastrálneho vymeriavania a katastrálny meračský úrad v Trenčíne spojujú sa v jediný úrad s názvom: „Katastrálny meračský úrad v Trenčíne"; jeho oddelenia pre základné meranie a prevedenie pozemkového katastra budú mať doterajšiu pôsobnosť spojených úradov.

§ 3.

(1) Berný úrad v Bátovciach sa zrušuje; obce Balvany (Šalmoš), Čajkov, Klačany, Hronské Kosihy, Veľké Kozmálovce, Opatová, Podlužany, Rybník, Starý Tekov, Tlmáče a Tekovská Nová Ves vylučujú sa z obvodu dôchodkového kontrolného úradu v Bátovciach a pripojujú sa k obvodu berného úradu a dôchodkového kontrolného úradu v Zlatých Moravciach, obce Dolní Almáš, Horní Almáš, Bátovce, Bohunice, Dolnie Brhlovce, Hornie Brhlovce, Drženice, Hurša, Jalakšová, Veľké Krškany, Malé Krškany, Pečenice, Dolní Prandorf, Horní Prandorf, Pukanec, Dolnie Žemberovce a Hornie Žemberovce pripojujú sa k obvodu berného úradu v Banskej Štiavnici a obce Domadice, Nadošany a Santov vylučujú sa z obvodu dôchodkového kontrolného úradu v Bátovciach a pripojujú sa k obvodu berného úradu a dôchodkového kontrolného úradu v Krupine.

(2) Obec Malé Hyndice vylučuje sa z obvodu berného úradu, bernej správy a dôchodkového kontrolného úradu v Nitre a pripojuje sa k obvodu berného úradu, bernej správy a dôchodkového kontrolného úradu v Zlatých Moravciach.

(3) Obec Píla a Veľké Pole (Hochwiesen) vylučujú sa z obvodu berného úradu v Novej Bani, bernej správy v Ban. Štiavnici a dôchodkového kontrolného úradu v Žarnovici a pripojujú sa k obvodu berného úradu a bernej správy v Prievidzi a dôchodkového kontrolného úradu v Oslanoch.

(4) Obce Radovica a Hornia Ves sa vylučujú z obvodu berného úradu, bernej správy a dôchodkového kontrolného úradu v Topoľčanoch a pripojujú sa k obvodu berného úradu a bernej správy v Prievidzi a dôchodkového kontrolného úradu v Oslanoch.

(6) Katastrálny meračský úrad v Zlatých Moravciach sa zrušuje; berný okres Zlaté Moravce sa pripojuje k obvodu katastrálneho meračského úradu v Nitre a berný okres Nová Baňa k obvodu katastrálneho meračského úradu vo Zvolene.

(7) Berný okres Hlohovec vylučuje sa z obvodu katastrálneho meračského úradu v Trnave a pripojuje sa k obvodu katastrálneho meračského úradu v Nitre a berný okres Topoľčany vylučuje sa z obvodu katastrálneho meračského úradu v Nitre a pripojuje sa k obvodu katastrálneho meračského úradu v Prievidzi.

(8) Dôchodkový kontrolný úrad v Bátovciach vylučuje sa z obvodu okresného finančného riaditeľstva v Nitre a pripojuje sa k obvodu okresného finančného riaditeľstva v Banskej Bystrici.

§ 4.

(1) Obce Sklené (Glaserhay), Hornia Stubňa (Ober-Stuben), Dolní Turček (Unter-Turček) a Horní Turček (Ober-Turček) sa vylučujú z obvodu berného úradu a bernej správy v Turčianskom Svätom Martine, dôchodkového kontrolného úradu v Štub. Tepliciach a okresného finančného riaditeľstva v Lipt. Sv. Mikuláši a pripojujú sa k obvodu berného úradu a dôchodkového kontrolného úradu v Kremnici, bernej správy vo Zvolene a okresného finančného riaditeľstva v Banskej Bystrici.

(2) Sídlo dôchodkového kontrolného úradu v Mýtnej prenáša sa do Lovinobane.

§ 5.

(1) Obec Vondrišel (Wagendrüssel) vylučuje sa z obvodu berného úradu a dôchodkového kontrolného úradu v Spiš. Novej Vsi a pripojuje sa k obvodu berného úradu a dôchodkového kontrolného úradu v Gelnici.

(2) Obce Krompachy, Nižnie Slovinky a Vyšnie Slovinky sa vylučujú z obvodu berného úradu a dôchodkového kontrolného úradu v Gelnici a bernej správy v Prešove a pripojujú sa k obvodu berného úradu a bernej správy v Spišskej Novej Vsi a dôchodkového kontrolného úradu v Spišských Vlachoch.

(3) Dôchodkový kontrolný úrad v Štub. Tepliciach sa zrušuje a zbytok jeho obvodu pripojuje sa k obvodu dôchodkového kontrolného úradu v Turč. Svätom Martine.

(4) Inšpektorát katastrálneho vymeriavania a katastrálny meračský úrad v Turč. Svätom Martine spojuje sa v jediný úrad s názvom: „Katastrálny meračský úrad v Turč. Svätom Martine"; jeho oddelenia pre základné meranie a pre vedenie pozemkového katastra budú mať doterajšiu pôsobnosť spojených úradov.

(5) Berný okres v Spiš. Sobote vylučuje sa z obvodu katastrálneho meračského úradu v Spišskej Novej Vsi a pripojuje sa k obvodu katastrálneho meračského úradu v Kežmarku.

§ 6.

(1) Berný úrad a dôchodkový kontrolný úrad v Gelnici vylučujú sa z obvodu bernej správy a okresného finančného riaditeľstva v Prešove a pripojujú sa k obvodu bernej správy v Spišskej Novej Vsi a okresného finančného riaditeľstva v Lipt. Sv. Mikuláši.

(2) Obce Košická Belá a Košické Hámry vylučujú sa z obvodu dôchodkového kontrolného úradu v Kostolanoch n. Hor. a pripojujú sa k obvodu dôchodkového kontrolného úradu v Gelnici.

(3) Katastrálne meračské úrady v Sečovciach a v Humennom sa zrušujú; berný okres Vranov pripojuje sa k obvodu katastrálneho meračského úradu v Prešove a berný okres Sečovce, Humenné a Medzilaborce k obvodu katastrálneho meračského úradu v Michalovciach.

(4) Inšpektorát katastrálneho vymeriavania Košice so sídlom v Spišskej Novej Vsi sa zrušuje.

(5) Dôchodkový kontrolný úrad v Snine sa zrušuje a jeho obvod sa pripojuje k obvodu dôchodkového kontrolného úradu v Humennom.

§ 7.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom 1. apríla 1940.

Dr. Pružinský v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava. Trieda kráľa Alexandra číslo 12

Slovenský zákonník

Čiastka 15. Vydaná dňa 4. apríla 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (71.—73.) **71.** Smluva medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o úprave štátnej príslušnosti národných príslušníkov obidvoch štátov. — **72.** Nariadenie o organizačnom poriadku Štátneho ústavu pre zveľadovanie živnosti. — **73.** Nariadenie o zložení, organizácii a činnosti Cenového úradu.

71.

Smluva

medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o úprave štátnej príslušnosti národných príslušníkov obidvoch štátov.

KEĎŽE SMLUVA MEDZI SLOVENSKOU REPUBLIKOU A NEMECKOU RÍŠOU O ÚPRAVE ŠTÁTNEJ PRÍSLUŠNOSTI NÁRODNÝCH PRÍSLUŠNÍKOV OBIDVOCH ŠTÁTOV, KTORÁ BOLA PODPÍSANÁ PLNOMOCNÍKMI SLOVENSKEJ REPUBLIKY A NEMECKEJ RÍŠE DŇA 27. DECEMBRA 1939 V BRATISLAVE A KTORÁ ZNIE DOSLOVNE TAKTO:

Smluva

medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o úprave štátnej príslušnosti národných príslušníkov obidvoch štátov.

Slovenská republika a Nemecká ríša dohodly sa upraviť smluvou štátne občianstvo príslušníkov nemeckej národnosti na Slovensku a príslušníkov slovenskej národnosti na územiach, ktoré roku 1938 boly s Nemeckou ríšou znovu spojené alebo k nej pripojené a menovali k tomu za splnomocnencov:

Prezident Slovenskej republiky

pána ministra zahr. vecí a vnútra Dr. **Ferdinanda Ďurčanského,**

nemecký ríšsky kancelár

pána mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra **Hansa Bernarda,**

ktorí po preskúmaní svojich plných mocí dohodli sa na tomto:

Článok 1.

Príslušníci nemeckej národnosti, ktorí do 14. marca 1939 boli česko-slovenskými štátnymi príslušníkmi alebo bez štátnej príslušnosti a ktorí do vstúpenia v plat-

Vertrag

zwischen der Slowakischen Republik und dem Deutschen Reich zur Regelung der Staatsangehörigkeit von Volkszugehörigen beider Staaten.

Die Slowakische Republik und das Deutsche Reich sind übereingekommen, die Staatsangehörigkeit der slowakischen Volkszugehörigen in dem im Jahre 1938 mit dem Deutschen Reich wiedervereinigten oder ihm angeschlossenen Gebieten vertraglich zu regeln und der deutschen Volkszugehörigen in der Slowakei und haben hierzu zu Bevollmächtigten ernannt:

Der Präsident der Slowakischen Republik

Herrn Minister des Aeussern und Innern **Dr. Ferdinand Ďurčanský,**

Der deutsche Reichskanzler

Herrn a. o. Gesandten und bevollmächtigten Minister **Hans Bernard,**

die nach Prüfung ihrer Vollmachten folgendes vereinbart haben:

Artikel 1.

Deutsche Volkszugehörige, die bis zum 14. März 1939 tschecho-slowakische Staatsangehörige oder staatenlos waren und bis zum Inkrafttreten dieses Vertra-

nosť tejto zmluvy nenadobudli iným spôsobom slovenskú štátnu príslušnosť, nadobudnú slovenskú štátnu príslušnosť so spätnou platnosťou k 14. marcu 1939, ak mali na území slovenského štátu:

a) 10. októbra 1938 domovské právo alebo

b) 14. marca 1939 svoje bydlisko.

Článok 2.

Príslušníci slovenskej národnosti, ktorí do 14. marca 1939 boli česko-slovenskými štátnymi príslušníkmi alebo bez štátnej príslušnosti a ktorí do vstúpenia v platnosť tejto zmluvy nenadobudli iným spôsobom nemeckú štátnu príslušnosť, nadobudnú nemeckú štátnu príslušnosť so spätnou platnosťou k 14. marcu 1939, ak mali na územiach, ktoré roku 1938 boly s Nemeckou ríšou znovu spojené alebo k nej pripojené:

a) 10. októbra 1938 domovské právo alebo

b) 14. marca 1939 svoje bydlisko.

Článok 3.

Štátna príslušnosť nadobudnutá podľa článku 1 alebo 2 musí byť do 6 mesiacov po vstúpení v platnosť tejto zmluvy písomne uplatňovaná od slovenských štátnych príslušníkov u slovenského ministerstva vnútra, od nemeckých štátnych príslušníkov u miestne príslušných a pre vystavenie preukazu o štátnom občianstve oprávnených úradov Nemeckej ríše. Ak sa tak nestane, stráca účastník svoju štátnu príslušnosť, a to bez toho, že by nadobudol štátnej príslušnosti druhého štátu. Príslušník nemeckej národnosti, ktorý podľa § 1, ods. 1 ústavného zákona o slovenskej štátnej príslušnosti z 25. septembra 1939 ustálenie alebo na základe § 1, ods. 2 a 3 citovaného zákona uznanie jeho slovenskej štátnej príslušnosti podľa lehoty žiadal alebo v budúcnosti žiadať bude, nemusí nadobudnutie slovenskej štátnej príslušnosti uplatniť podľa ods. 1 veta 1 tohto článku i keď by jeho žiadosť mala byť odmietnutá.

ges nicht bereits auf andere Weise die slowakische Staatsangehörigkeit erworben haben, erlangen rückwirkend auf den 14. März 1939 die slowakische Staatsangehörigkeit, wenn sie in dem Gebiet des Slowakischen Staates:

a) am 10. Oktober 1938 das Heimatrecht besassen oder

b) am 14. März 1939 ihren Wohnsitz hatten.

Artikel 2.

Slowakische Volkszugehörige, die bis zum 14. März 1939 tschecho-slowakische Staatsangehörige oder staatenlos waren und bis zum Inkrafttreten dieses Vertrages nicht bereits auf andere Weise die deutsche Staatsangehörigkeit erworben haben, erlangen rückwirkend auf den 14. März 1939 die deutsche Staatsangehörigkeit, wenn sie in dem im Jahre 1938 mit dem Deutschen Reich wiedervereinigten oder ihm angeschlossenen Gebieten:

a) am 10. Oktober 1938 das Heimatrecht besassen oder

b) am 14. März 1939 ihren Wohnsitz hatten.

Artikel 3.

Die auf Grund des Artikels 1 oder 2 erworbene Staatsangehörigkeit muss binnen 6 Monaten nach Inkrafttreten dieses Vertrages durch eine schriftliche Erklärung geltend gemacht werden, und zwar von den slowakischen Staatsangehörigen beim Slowakischen Innenministerium, von den deutschen Staatsangehörigen bei der örtlich zuständigen, zur Ausstellung von Staatsangehörigkeitsausweisen berechtigten Behörde des Deutschen Reichs. Geschieht dies nicht, so verliert der Beteiligte seine Staatsangehörigkeit, und zwar ohne die Staatsangehörigkeit des anderen Staates zu erwerben. Ein deutscher Volkszugehöriger, der auf Grund des § 1 Abs. 1 des Verfassungsgesetzes über die slowakische Staatsangehörigkeit vom 25. September 1939 die Feststellung oder auf Grund des § 1 Abs. 2 und 3 dieses Gesetzes die Zuerkennung der slowakischen Staatsangehörigkeit fristgemäss beantragt hat oder in Zukunft beantragt, braucht den Besitz der slowakischen Staatsangehörigkeit nicht noch gemäss Absatz 1 Satz 1 dieses Artikels geltend zu machen, auch wenn sein Antrag abgelehnt werden sollte.

Článok 4.

O príslušnosti k nemeckej národnosti rozhoduje u osôb, uvedených v článku 1 slovenské ministerstvo vnútra v dohode so štátnym tajomníkom pre záležitosti nemeckej národnej skupiny na Slovensku.

O príslušnosti k slovenskej národnosti rozhodujú u osôb, uvedených v článku 2, úrady Nemeckej ríše. Osoby uvedené v článku 1 a 2, ktoré preukážu, že svoju štátnu príslušnosť uplatňovaly na základe článku 3, sú až do určenia ich štátnej príslušnosti naroveň postavené príslušníkom zúčastneného štátu.

Článok 5.

Za bydlisko v smysle článku 1 a 2 sa považuje miesto, kde sa účastník usadil s úmyslom, aby sa tam stále zdržoval.

Ak má účastník viac bydlísk, smerodatné je bydlisko, kde prevádza svoju hlavnú činnosť.

Článok 6.

Manželka sleduje štátnu príslušnosť manžela, ak pri vstúpení v platnosť tejto smluvy žije s ním v manželskej pospolitosti. Deti do 18 rokov sledujú štátne občianstvo otcovo, ak sú manželské a štátnu príslušnosť matky, ak sú nemanželské. Ak podľa toho smerodajný rodič neprežil deň vstúpenia v platnosť tejto smluvy, alebo ak je nemanželská matka vydatá za tretieho, ktorý nie je otcom dieťaťa, vtedy sa štátna príslušnosť dieťaťa posudzuje samostatne.

Pritom však dieťa, ktoré sa narodilo až po 10. októbri 1938, poťažne po 14. marci 1939 bude naroveň postavené dieťati, ktoré toho dňa žilo, ak smerodajný rodič v čase svojej smrti mal domovské právo, poťažne bydlisko v úvahu prichádzajúcom území.

Článok 7.

Kto podľa článku 1, 2 alebo 6 dosiahne štátnej príslušnosti jedného štátu, stráca

Artikel 4.

Über den Besitz der deutschen Volkszugehörigkeit entscheidet bei den im Artikel 1 bezeichneten Personen das Slowakische Innenministerium im Einvernehmen mit dem Staatssekretär für die Belange der deutschen Volksgruppe in der Slowakei.

Über den Besitz der slowakischen Volkszugehörigkeit entscheiden bei den im Artikel 2 bezeichneten Personen die Behörden des Deutschen Reichs.

Die in den Artikeln 1 und 2 bezeichneten Personen, die nachweisen, dass sie ihre Staatsangehörigkeit auf Grund des Artikels 3 geltend gemacht haben, sind bis zur Feststellung ihrer Staatsangehörigkeit den Angehörigen des beteiligten Staates gleichgestellt.

Artikel 5.

Ein Wohnsitz im Sinne der Artikel 1 und 2 ist dort begründet, wo sich der Beteiligte in der Absicht niedergelassen hat, sich dort ständig aufzuhalten.

Hat der Beteiligte mehr als einen Wohnsitz, so ist der Wohnsitz massgebend, wo er seine Haupttätigkeit ausübt.

Artikel 6.

Die Ehefrau folgt der Staatsangehörigkeit des Mannes, wenn sie bei Inkrafttreten dieses Vertrages in ehelicher Gemeinschaft mit ihm lebt.

Kinder unter 18 Jahre folgen der Staatsangehörigkeit des Vaters, wenn sie ehelich sind und der Staatsangehörigkeit der Mutter, wenn sie unehelich sind. Hat der hiernach massgebende Elternteil den Tag des Inkrafttretens dieses Vertrages nicht erlebt oder ist die uneheliche Mutter mit einem Dritten, der nicht Vater des Kindes ist, verheiratet, so wird das Kind in der Staatsangehörigkeit selbständig beurteilt.

Dabei wird aber ein Kind, das erst nach dem 10. Oktober 1938 bezw. 14. März 1939 geboren ist, einem Kinde gleichgeachtet, das an diesem Tage lebte, wenn der massgebende Elternteil zur Zeit seines Todes Heimatrecht bezw. Wohnsitz in dem in Betracht kommenden Gebiet besass.

Artikel 7.

Wer auf Grund des Artikels 1, 2 oder 6 die Staatsangehörigkeit des einen Staa-

štátnu príslušnosť druhého štátu, ktorú by eventuálne mal.

Článok 8.

Táto zmluva má byť ratifikovaná a ratifikačné listiny majú byť pokiaľ možno urýchlene vymenené v Berlíne. Platnou sa stáva v deň výmeny ratifikačných listín.

Vyhotovená v dvoch prvopisoch v reči slovenskej a nemeckej.

V Bratislave dňa 27. decembra 1939.

Dr. Ferdinand Ďurčanský v. r.

tes erlangt, verliert die Staatsangehörigkeit des anderen Staates, die er etwa besitzen sollte.

Artikel 8.

Dieser Vertrag soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen sobald als möglich in Berlin ausgetauscht werden. Er tritt mit dem Tage des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in slowakischer und in deutscher Sprache.

Pressburg, den 27. Dezember 1939.

Hans Bernard e. h.

BOLA MI PREDLOŽENÁ, VYHLASUJEM, ŽE TÚTO SMLUVU POTVRDZUJEM, A SĽUBUJEM, ŽE JU DÁM SPLNIŤ A VYKONAŤ.

BRATISLAVA DŇA 16. JANUÁRA 1940.

PREZIDENT SLOVENSKEJ REPUBLIKY:

DR. TISO V. R.

MINISTER ZAHRANIČNÝCH VECÍ:

DR. ĎURČANSKÝ V. R.

Vyhlasuje sa s tým, že ratifikačné listiny boly vymenené dňa 21. marca 1940 a že Smluva nadobudla podľa čl. 8 účinnosť dňom výmeny ratifikačných listín.

Dr. Ďurčanský v. r.

72.

Vládne nariadenie zo dňa 20. marca 1940

o organizačnom poriadku Štátneho ústavu pre zveľaďovanie živností.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 279/1920 Sb. z. a n. nariaďuje:

Názov a sídlo.

§ 1.

(1) Názov ústavu je: „Štátny ústav pre zveľaďovanie živností" (v ďalšom texte „ústav").

(2) Sídlo ústavu je v Turčianskom Sv. Martine. Mimo sídla ústavu môže ministerstvo hospodárstva zriadiť v dohode s ministerstvom financií odbočky ústavu.

Obor pôsobnosti.

§ 2.

(1) Úkolom ústavu je najmä:

a) sledovať a zužitkovať všetko, čo môže slúžiť technickému zdokonaleniu živnostenskej, priemyselnej a domáckej výroby alebo hospodárskemu, sociálnemu a kultúrnemu povzneseniu živnostníctva;

b) vykonávať výskumníctvo a skúšobníctvo pre výrobu a obchod;

c) soznamovať výrobcov so surovinami a polotovarmi, ako aj ich vlastnosťami a úpravou, významnými pre výrobu;

d) soznamovať živnostníkov s technickým pokrokom v používaní strojov a nástrojov v ich oboroch a s novými osvedčenými metodami výrobnými;

e) pomáhať živnostníkom pri opatrovaní strojov, nástrojov a iných pomôcok výrobných samostatne a tiež v súčinnosti s družstvami pre nákup strojov pre živnostníkov;

f) vyvolávať a podporovať umelecké snahy vo výrobe i spotrebe;

g) spolupôsobiť pri organizácii odbytu;

h) starať sa o technické a obchodné vzdelanie a občiansku výchovu živnostníctva a živnostenského pomocníctva;

i) spolupôsobiť v záležitostiach týkajúcich sa sociálneho postavenia živnostníctva a živnostenského dorastu;

j) spolupôsobiť v záležitostiach domáckeho priemyslu, skúmať jeho stav a schop-

nosti vývoja, pôsobiť k jeho povzneseniu a prípadne jeho jednotlivé odvetvia oživovať alebo zavádzať a organizovať;

k) obstarávať prípadne iné úlohy štátnej služby pre zveľaďovanie živností, ktoré mu budú ministerstvom hospodárstva prikázané;

l) predkladať ministerstvu hospodárstva iniciatívne návrhy z oboru svojej pôsobnosti a podávať dobrozdania alebo zprávy, vyžiadané štátnymi úradmi a ústavmi.

(2) Na dožiadanie obstaráva ústav úradné výkony pre samosprávne úrady a ústavy. Nakoľko by z tejto pôsobnosti mali vzniknúť osobitné výdavky pre štátnu pokladnicu, treba k tomu súhlas ministerstva hospodárstva, ktoré postupuje v dohode s ministerstvom financií.

§ 3.

Úlohy uvedené v § 2 plní ústav najmä tým, že:

a) udržuje stálu sbierku a výstavu surovín a polotovarov, motorov, vzorných strojov, nástrojov a iných pomôcok pracovných, vzorkov moderných metod, výrobných prostriedkov, zdravotnických a bezpečnostných, ako aj lučebnín používaných v živnostiach;

b) skúša hmoty, stroje a nástroje čo do ich technickej a hospodárskej účelnosti, koná pozoruhodné skúšky a ich výsledky sdeľuje verejnosti a zriaďuje stále výskumné a skušobné stanice a laboratóriá pre najdôležitejšie obory a srovnávacie skúšky k účelom verejným a súkromným;

c) udržuje odborné poradne pre záležitosti živnostensko-technické, živnostensko-právne, záležitosti živnostenskej svojpomoci, usadzovanie sa živnostníkov, zriaďovanie dielní, nákupu a odbytu domáceho priemyslu a pod.;

d) udržuje vzorné a cvičebné dielne alebo spolupôsobí pri ich zriaďovaní a udržovaní;

e) udržuje verejnú kresliarňu, knižnicu a čítarňu;

f) poriada občasné priemyselné a odborné výstavy v ústave alebo mimo ústavu s praktickým prevedením výkonnosti vystavených nových strojov, nástrojov alebo nových výrobných metod s krátkodobými kurzami a prednáškami;

g) usporiada prednášky vo veciach svojho oboru,

h) spolupôsobí pri prenechávaní pracovných pomôcok z prostriedkov verejných a pri ich inštalovaní a vykonáva dozor nad riadnym ich upotrebením;

i) poriada majstrovské, odborné a prednáškové kurzy so zreteľom na technickú, obchodnú a umeleckú stránku v živnostiach, taktiež prípravné kurzy pre skúšky majstrovské, ak sa zavedú, kurzy pre továrenské robotníctvo a dorast, kurzy pre domáckych pracovníkov, ako aj cvičenia laboratorné a dielenské s demonštráciami surovín, polotovarov, strojov a nástrojov pre živnostníkov a živnostenských pomocníkov, po prípade s pokusmi a ukázkami pochodov chemicko-technických;

j) spolupôsobí vo veciach školstva pre učňov a školstva odborného;

k) vydáva a rozširuje odborné tlačivá a výkresy;

l) vypisuje súťaže vo veciach svojho oboru a zúčastní sa na takých súťažiach, vypísaných inými činiteľmi;

m) venuje starostlivosť otázke učňovskej, podnecuje, alebo poriada výstavy prác učňovských, spolupôsobí pri štátnej podpore majstrovského učenia atď.

Správa.

§ 4.

(1) Ústav je priamo podriadený ministerstvu hospodárstva.

(2) Orgánmi správy ústavu sú:

a) riaditeľ ústavu,

b) správny výbor,

c) poradné sbory.

Riaditeľ ústavu.

§ 5.

(1) Riaditeľ ústavu je štátny úradník, v kategorii úradníkov služobnej triedy Ib. Obstaráva vedenie ústavu, zastupuje ho navonok, upravuje celú jeho činnosť, zachovávajúc pritom vydané predpisy, vykonáva usnesenia správneho výboru, určuje služobné zadelenie zamestnanectva, činí návrhy v osobných veciach zamestnanectva, podáva návrhy na rozpočet ústavu, vedie príručnú pokladnicu ústavu, koná výplaty zo súm ministerstvom hospodárstva zálohove ústavu poukazovaných, podpisuje všetky objednávky, podáva zprávy a návrhy, týkajúce sa činnosti ústavu, poťažne odpovedá na dotazy ministerstva hospodárstva a správneho výboru, sleduje všetky hospodárske, technické, právne a správne otázky, dotýkajúce sa výroby a obchodu vôbec so zre-

teľom na činnosť ústavu a pod. Na uľahčenie jeho činnosti poskytuje sa mu bezplatne primeraný byt v ústave.

(3) Vo všetkých právach a povinnostiach zastupuje riaditeľa po ňom služobne a hodnostne najstarší úradník, ak riaditeľ ochorie alebo z iných príčin nemôže úrad zastávať

Správny výbor.

§ 6.

(1) Správny výbor sa skladá:

a) z jedného zástupcu ministerstva hospodárstva, ktorý je súčasne predsedom správneho výboru;

b) po jednom zástupcovi každej obchodnej a priemyselnej komory;

c) zo zástupcu živnostníctva, a to po jednom zástupcovi každého spoločenstevného sväzu, právoplatne ustaveného v smysle § 218 zákona č. 259/1924 v znení zákona č. 224/1933 Sb. z. a n. a z jedného zástupcu Sväzu slovenských remeselníkov a obchodníkov;

d) z jedného zástupcu Ústredného združenia slovenského priemyslu v Bratislave;

e) z jedného zástupcu Spolku pre zveľaďovanie domáckej výroby v Bratislave;

f) z jedného zástupcu psychotechnického ústavu v Bratislave;

g) z jedného zástupcu učňovského školstva;

h) s hlasom poradným sú členmi správneho výboru riaditeľ ústavu a prednostovia jeho jednotlivých oddelení.

(2) Členov správneho výboru ústavu menuje ministerstvo hospodárstva na návrh ustanovizní, uvedených v ods. 1, pofažne, nakoľko ide o zástupcu učňovského školstva [písm. g), ods. 1, § 6] v dohode s ministerstvom školstva a národnej osvety. Členov správneho výboru môže odvolať ministerstvo hospodárstva priamo alebo na požiadanie ustanovizne, ktorú zastupujú.

(3) Za každého člena správneho výboru sa menuje obdobne podľa ods. 2 súčasne jeden náhradník.

(4) Členstvo v správnom výbore ústavu je funkcia čestná. Cestovné trovy členov správneho výboru, bývajúcich mimo sídla ústavu hradí štát, ako aj náhradu za stratu času podľa osobitných predpisov vydaných ministerstvom hospodárstva v dohode s ministerstvom financií.

(5) Člena správneho výboru, ak sa bez písomného ospravedlnenia 3 razy nedostaví na schôdzky správneho výboru odvolá ministerstvo hospodárstva na návrh predsedu správneho výboru pri súčasnom menovaní nového člena.

(6) Funkčné obdobie členov správneho výboru trvá 3 roky.

Pôsobnosť správneho výboru.

§ 7.

Správnemu výboru prislúcha:

a) voliť dvoch podpredsedov správneho výboru;

b) ustáliť program činnosti ústavu, dozerať na jeho vykonávanie a skúmať zprávy riaditeľa o činnosti ústavu;

c) vyjadrovať sa o návrhoch na rozpočet ústavu;

d) navrhovať zriadenie jednotlivých oddelení ústavu;

e) navrhovať ministerstvu hospodárstva zriadenie, zloženie a kompetenciu poradných zborov;

f) posielať ministerstvu hospodárstva návrhy na činnosť ústavu;

g) navrhovať ministerstvu hospodárstva zmenu organizačného poriadku ústavu;

h) navrhovať zmenu a doplnenie rokovacieho poriadku správneho výboru.

Rokovanie správneho výboru.

§ 8.

(1) Schôdzky správneho výboru svoláva na písomné vyzvanie predsedu správneho výboru a jeho menom riaditeľ ústavu. Pozývajú sa všetci členovia správneho výboru aj náhradníci, ale náhradníci majú nárok na náhradu cestovných trov a na odmenu za stratu času len, keď zastupujú riadneho člena.

(2) Správny výbor sa svoláva aspoň 2 razy do roka, a to ku koncu každého kalendárneho polroka.

(3) Na žiadosť, podpísanú aspoň 4 členmi správneho výboru, musí sa však správny výbor svolať kedykoľvek.

(4) Správny výbor je schopný usnášať sa, keď je prítomný predseda alebo jeden z podpredsedov a aspoň polovica členov správneho výboru v určenú hodinu rokovania. Ak by sa potrebný počet členov správneho výboru v určenú hodinu nesišiel, môže sa správny výbor o hodinu po určenom termíne usnášať pri akomkoľvek počte prítomných.

(5) Správny výbor sa usnáša väčšinou hlasov prítomných členov. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedu.

(6) Ak je predsedajúci toho názoru, že

usnesenie správneho výboru je formálne neplatné, alebo že správny výbor prekročil medze svojej pôsobnosti, alebo porušil platné predpisy alebo závažné záujmy verejné a ak napriek námietkam predsedajúceho správny výbor trvá na svojom usnesení, môže výkon usnesenia zastaviť až do rozhodnutia ministerstva hospodárstva, ktorému sa vec bez odkladu predloží.

(7) Písomnosti správneho výboru vybavuje kancelária ústavu a podpisuje ich predseda alebo jeden z podpredsedov a riaditeľ ústavu. Písomnosti správneho výboru môže jeho menom podpisovať aj riaditeľ ústavu, ak bol k tomu splnomocnený usnesením správneho výboru alebo písomne poverený predsedom správneho výboru.

(8) Zápisnicu správneho výboru píše úradník ústavu, ktorého určí riaditeľ ústavu. Zápisnicu podpisuje predsedajúci, riaditeľ ústavu a zapisovateľ. Uhodňoverňuje ju jeden člen správneho výboru, ktorého o to požiada predsedajúci.

(9) Správny výbor zastupuje navonok predseda alebo v jeho zastúpení niektorý z podpredsedov. Predseda môže zastupovaním správneho výboru poveriť aj niektorého člena správneho výboru.

(10) Členovia správneho výboru majú právo žiadať od riaditeľa ústavu informácie vo veciach patriacich do oboru pôsobnosti správneho výboru.

(11) Predseda alebo jeho zástupca určuje denný poriadok schôdzky správneho výboru v dohode s riaditeľom ústavu.

(12) Schôdzky svolávajú sa aspoň 8 dní pred určeným dátumom. V pozvánke musí sa uviesť denný poriadok a správy, ktoré sa podľa denného poriadku majú predniesť, majú byť zpravidla priložené k pozvánkam.

(13) Dotazy, informácie, zprávy, návrhy atď. členov správneho výboru prednášajú sa v rámci voľných návrhov. Člen správneho výboru, ktorý chce predniesť niektoré návrhy, určené rokovacím poriadkom, musí tieto návrhy predložiť písomne predsedajúcemu najneskoršie pred zahájením schôdzky.

Poradné sbory.

§ 9.

(1) Poradné sbory sú pomocnými orgánmi správnych orgánov ústavu pri vykonávaní činnosti poradnej v záležitostiach výlučne odborných.

(2) Zriaďujú sa pre význačné výrobné alebo obchodné obory alebo skupiny rozličných oborov. Poradné sbory zriaďuje, ako aj členov týchto menuje, na návrh správneho výboru ministerstvo hospodárstva.

(3) Členstvo v poradnom sbore je funkcia čestná. Cestovné trovy a náhradu za stratu času hradí štát obdobne ako členom správneho výboru. Funkčné obdobie členov poradných sborov trvá 2 roky.

Pôsobnosť ministerstva hospodárstva.

§ 10.

Ministerstvo hospodárstva v rámci svojej pôsobnosti, mimo pôsobnosti uvedenej v predchádzajúcich paragrafoch, má najmä:

a) v dohode so zúčastnenými ministerstvami činiť zásadné rozhodnutia o organizácii ústavu;

b) meniť a doplňovať organizačný poriadok ústavu z vlastnej iniciatívy alebo na návrh správneho výboru (písm. g), § 7);

c) hospodáriť s úvermi zaradenými pre ciele ústavu do štátneho rozpočtu;

d) ustanovovať alebo prideľovať zamestnanectvo ústavu v medziach rozpočtu, systemizovaných miest a platných predpisov;

e) vydávať bližšie inštrukcie pre jednotlivé obory pôsobnosti ústavu;

f) v dohode so zúčastnenými ministerstvami rozhodovať v zásadných otázkach štátnej služby pre zveľaďovanie živnosti;

g) dozerať nad činnosťou ústavu;

h) vysielať riaditeľa ústavu alebo úradujúceho námestníka na služobné cesty a povoľovať mu dovolenú;

i) upravovať cestovné účty riaditeľa a ostatných zamestnancov ústavu.

§ 11.

Schválenie ministerstva hospodárstva vyžadujú najmä:

a) zmeny rokovacieho poriadku správneho výboru;

b) zásadné rozhodnutia v obore pôsobnosti ústavu;

c) úradné cesty zamestnanectva, dovolenky na zotavenie prevyšujúce pravidelnú výmeru. Úradné cesty súrne smie povoliť riaditeľ, ktorý je povinný ich dodatočne ospravedlniť;

d) prípadne iné záležitosti, schválenie ktorých si ministerstvo hospodárstva vyhradí.

Zamestnanci.

§ 12.

Na zamestnancov ústavu vzťahujú sa predpisy platné pre štátnych zamestnancov.

§ 13.

Organizačný poriadok vyhlásený v prílohe vládneho nariadenia č. 28/1923 Sb. z. a n. sa zrušuje.

§ 14.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r.

73.

Vládne nariadenie zo dňa 28. marca 1940

o složení, organizácii a činnosti Cenového úradu.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 3, § 1 zákona č. 63/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Zamestnancov Cenového úradu prijíma a menuje predseda Cenového úradu, nakoľko nie je to vyhradené vláde alebo prezidentovi republiky podľa všeobecných predpisov o štátnych zamestnancoch.

(2) Kým vláda neurčí systemizáciu služobných miest pre Cenový úrad, predseda vlády vyžiada potrebných zamestnancov z osobného stavu ministerstiev.

(3) Ak to služobné dôvody vyžadujú, možno so súhlasom ministerstva financií prijímať zamestnancov podľa ods. 1 i pred určením systemizácie.

§ 2.

Predseda a iný zamestnanec Cenového úradu nesmie mať účasť ani priamo ani nepriamo prostredníctvom iných osôb v správe a vedení spoločností, ústavov a podnikov vôbec.

§ 3.

Cenový úrad upraví vnútornými predpismi výkon služby orgánov hospodárskej kontrolnej služby, určí, ako sa majú tieto orgány vyškoliť, vycvičiť a opatriť pomôckami pre výkon služby.

§ 4.

(1) Predseda Cenového úradu môže poveriť vykonaním určitých úloh aj revízorov z radov účtovných alebo kalkulačných znalcov, alebo môže použiť ich znalecké posudky.

(2) Títo pri vykonávaní úkonov pre Cenový úrad sú hospodárskymi dôverníkmi Cenového úradu a požívajú pri výkone služby právnu ochranu úradných orgánov (zák. čl. XL/1914).

§ 5.

Hospodárski dôverníci (§ 4) skladajú pred vykonaním prvého poverenia do rúk predsedu Cenového úradu prísahu tohto znenia: „Prísahám na Boha živého, že vždy budem verný Slovenskému štátu, jeho vláde poslušný, že budem zachovávať všetky zákony, prísahám, že mne sverené úlohy budem vykonávať usilovne, svedomite a nestranne podľa svojho najlepšieho presvedčenia a ničím sa nedám odvrátiť od svedomitého plnenia mne sverených úloh a že úradné tajomstvo neprezradím. Tak mi Pán Boh pomáhaj!"

§ 6.

Odmeny za vykonávanie úloh hospodárskym dôvernikom prizná Cenový úrad podľa smernic schválených ministerstvom financií. Odmeny platí štát.

§ 7.

(1) Cenový úrad je v policajnom trestnom pokračovaní pre priestupky, stíhané podľa zákona o Cenovom úrade a predpisov na základe neho vydaných, odborným zástupcom podľa § 30 nariadenia číslo 65.000/1909 B. M. Úrady, ktoré vedú trestné pokračovanie doručia jedno vyhotovenie každého rozsudku aj Cenovému úradu.

(2) Ministerstvo vnútra pred podaním návrhu na odpustenie alebo zmiernenie trestu za priestupky uvedené v ods. 1 vyžiada si mienku Cenového úradu.

§ 8.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
Čatloš v. r.

Kníhtlačiareň Andreja, Bratislava. Trieda kráľa Alexandra číslo 12

Došlo: 15. IV. 1940

Slovenský zákonník

Čiastka 16. Vydaná dňa 10. apríla 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (74.—78.) 74. Vyhláška ministerstva financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — 75. Vládne nariadenie, ktorým sa predlžuje konečná lehota, uvedená v ods. 1, § 2 vládneho nariadenia č. 165/1936 Sb. z. a n. o úľavách pre motorové vozidlá. — 76. Vládne nariadenie o zvýšení prípustnej sadzby mimoriadneho odpisu pri priamych daniach. — 77. Vyhláška ministra financií o zrušení cla na nečistené zlúženie rybacie tuky. — 78. Vyhláška ministra financií, ktorou sa znižuje všeobecná colná sadzba na trávne semená.

74.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 5. apríla 1940

o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 3 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 10. apríla 1940 vyhlasuje:

§ 1.

(1) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkel), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 22 Ks za 100 kg hrubej váhy.

(2) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. I., §§ 1 a 2 a v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 24 až 26 a k s. č. 23 až 26, sa upravuje takto:

Pre tovar sadz. čísla:	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž .	19.— Ks
25. Jačmeň . .	20.— Ks
26. Ovos	11.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministerstva financií č. 54/1940 Sl. z. sa súčasne zrušujú.

Dr. Pružínský v. r.

75.

Vládne nariadenie zo dňa 28. marca 1940,

ktorým sa predlžuje konečná lehota, uvedená v ods. 1, § 2 vládneho nariadenia č. 165/1936 Sb. z. a n. o úľavách pre motorové vozidlá.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 2, § 2 vládneho nariadenia č. 165/1936 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Konečná lehota, uvedená v ods. 1, § 2 vládneho nariadenia č. 165/1936 Sb. z. a n. sa predlžuje do 31. decembra 1941.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružínský v. r.

76.

Vládne nariadenie zo dňa 28. marca 1940

o zvýšení prípustnej sadzby mimoriadneho odpisu pri priamych daniach.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 2, § 10 a písm. f), ods. 1, § 79 zákona č. 76/1927 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich nariaďuje:

§ 1.

Percento mimoriadneho odpisu, uvedené v ods. 2, § 10, a písm. f), ods. 1, § 79 zákona č. 76/1927 Sb. z. a n. v znení

právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich zvyšuje sa pre stavby budov započaté a pre iné investície prevedené v rokoch 1940, 1941 a 1942 na 20%.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v r. Medrický v. r.

77.

Vyhláška ministra financií zo dňa 3. apríla 1940

o zrušení cla na nečistené ztužené rybácie tuky.

V dohode s ministerstvom hospodárstva podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. zrušujem clo na nečistené ztužené rybácie tuky ex s. č. 101 colného sadzobníka do množstva 495 tún na dobu do 31. decembra 1940.

Celý dovoz nečisteného ztuženého rybácieho tuku musí sa uskutočniť cez colný úrad v Myjave, ktorý sa súčasne poveruje kontrolou dovezeného množstva.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

78.

Vyhláška ministra financií zo dňa 1. apríla 1940,

ktorou sa znižuje všeobecná colná sadzba na trávne semená.

Podľa § 2 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. v dohode s ministerstvom hospodárstva znižujem doterajšiu všeobecnú colnú sadzbu 300.— Ks za 100 kg na 50.— Ks za 100 kg na trávne semená s. č. 50 colného sadzobníka do množstva 1160 q s platnosťou na dobu do 31. decembra 1940.

Celý dovoz trávneho semena musí sa uskutočniť cez colný úrad v Bratislave, ktorý sa súčasne poveruje kontrolou dovezeného množstva.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 17. Vydaná dňa 17. apríla 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (79.—82.) 79. Zákon, ktorým sa pozmeňujú niektoré všeobecné (autonomné) colné sadzby a vysvetlivky k colnému sadzobníku. — 80. Vládne nariadenie o organizácii Štátneho pozemkového úradu a o správnom sbore pri Štátnom pozemkovom úrade. — 81. Nariadenie s mocou zákona o dočasnej úprave zmeny neslovenských priezvisk občanov slovenskej národnosti. — 82. Vládne nariadenie, ktorým sa doplňuje vládne nariadenie č. 103/1927 Sb. z. a n. a vládne nariadenie č. 132/1931 Sb. z. a n.

79.

Zákon
zo dňa 29. marca 1940,

ktorým sa pozmeňujú niektoré všeobecné (autonomné) colné sadzby a vysvetlivky k colnému sadzobníku.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Colný sadzobník a vysvetlivky k nemu pre colné územie Slovenskej republiky pozmeňuje sa takto:

Sadzobné číslo	Pomenovanie tovaru	Všeobecná colná sadzba v Ks za 100 kg
ex 148	Farebné hlinky:	
	** c) krášlené:	
	farby z kysličníku železitého	80.—
Všeobecné poznámky k sadzobnej triede XXII—XXVI	Všeobecné poznámky k sadzobnej triede XXII. až XXVI. doplňujú sa týmto ďalším ustanovením:	
	7. Pri vyclievaní výrobkov sadzobnej triedy XXII. až XXVI. zostane prímesok z buničitej striže bez povšimnutia. Tovary týchto tried, zhotovené z čiste buničitej striže, vyclievajú sa ako príslušné výrobky z bavlny.	
ex 300	Tovar z papieru, lepenky alebo papieroviny, výslovne nemenovaný:	
	a) z papieroviny, lepenky, papieru, mimo z papieru čísla 290 b), 294 a 296 c):	
	** 3. iný tovar z viskosového papieru:	
	umelé črevá	1.000.—
ex 476	Železný nábytok, mimo nábytok umeleckého zámočníctva; telocvičné náradie:	
	b) inak obyčajne alebo jemne opracovaný, tiež spojený s inými hmotami:	
	korčule	1.000.—

Cena: 1.— Ks.

Sadzobné číslo	Pomenovanie tovaru	Všeobecná colná sadzba v Ks za 100 kg
ex 479	Nožiarsky tovar a jeho súčiastky:	
	e) všetok ostatný tovar nožiarsky, tiež veľmi jemne opracovaný:	
	* 2. ostatné:	
	nebrúsené čepelky do holiacich prístrojov, v pásoch	500.—
550	Velocipedy, úplné, tiež rozložené; hotové rámy k velocipedom, tiež spojené s inými čiastkami velocipedovými	za kus 50.—
* * *	***) Poznámka. Súpravy k velocipedom .	40.—
552	Súčiastky velocipedov (spojky trubiek, vidlice, riadítka, podpery sedlel, prevodové kolá, šľapadlá, záklopky, časti brzd, náboje a prevody (tiež rozložené), reťaze, šľapacie kľuky, drótené špice so závitom, valané obruče, voľnobežky, ozubené vence voľnobežiek, obručové brzdy, krúžky na zachytenie guličiek, guličky priemeru 10 mm alebo menšie, reťazové skrinky atď.) opracované:	
	a) drótené špice so závitom, matice k drôteným špicom a dróty na pridržiavanie blatníkov	1.900.—
	b) ostatné	300.—
ex 600	Slúčeniny vápniku, strontia, bária a horčíku, výslovne nemenované:	
	g) beloba na lesk, beloba barytová (umelý síran barnatý) (1); síran horečnatý (horká soľ) (2): síran horečnatý (horká soľ) (2)	70.—
ex 626	Farby výslovne nemenované:	
	Poznámka. Dehtové farbivá kypové obsahujúce glycerin bez iných prísad . . .	25.—

§ 2.

1. Vysvetlivky k sadz. č. 625 upravujú sa takto:

a) Odsek 5 deviatej vysvetlivky k sadz. č. 625 nahradzuje sa týmto znením:

5/ Dehtové farby, bez ohľadu na množstvo prísady kuchynskej soli, Glauberovej soli, dextrínu, sódy alebo smesi týchto látok, treba vyclievať podľa sadz. č. 625.

§ 3.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

80.

Vládne nariadenie zo dňa 3. apríla 1940

o organizácii Štátneho pozemkového úradu a o správnom sbore pri Štátnom pozemkovom úrade.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 4 a ods. 5, § 8 zákona č. 45/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Predseda Štátneho pozemkového úradu je štátny úradník a za vykonávanie svojej služby zodpovedá priamo vláde. Predseda zastupuje vo vláde Štátny pozemkový úrad vo veciach týkajúcich sa pozemkovej reformy.

(2) Vnútornú organizáciu úradu upraví predseda v rámci platných predpisov o štátnych úradoch a o štátnych zamestnancoch.

(3) Predseda menuje zamestnancov úradu až do 6. platovej stupnice.

§ 2.

(1) Pre úradnícku službu v štátnom pozemkovom úrade sa zriaďujú tieto kategorie služieb:

a) v služobnej triede Ib.:
   aa) právna,
   bb) hospodársko-technická,
b) v služobnej triede Ic.:
   aa) meračská,
c) v služobnej triede II.:
   aa) hospodársko-právna,
   bb) účtovná,
   cc) vyššia pomocná technická,
d) v služobnej triede IV.:
   aa) kancelárska.

(2) Pre službu pomocnú zriaďuje sa kategoria zriadencov.

(3) Účtovné práce obstaráva učtáreň, ktorá je podriadená prezídiu Štátneho pozemkového úradu.

§ 3.

Ministerstvo hospodárstva vykoná so Štátnym pozemkovým úradom spisovú rozluku a vyúčtovanie v rámci rozpočtu, ako aj rozluku osobného stavu zamestnancov v smysle § 4 zákona č. 45/1940 Sl. z.

§ 4.

(1) Správny sbor podľa § 8 zákona č. 45/1940 Sl. z. vymenuje vláda aspoň mesiac pred uplynutím funkčného obdobia.

(2) Predseda Štátneho pozemkového úradu svoláva schôdze správneho sboru aspoň raz do mesiaca. Na schôdzkach správny sbor ustáli smernice pre vykupovanie a prideľovanie poľnohospodárskych nehnuteľností a vypočuje referát predsedu.

(3) Predseda Štátneho pozemkového úradu môže svolať správny sbor v prípade potreby aj viac razy.

(4) Správny sbor sa usnáša za prítomnosti nadpolovičnej väčšiny členov väčšinou hlasov.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho vláda.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

81.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 13. marca 1940

o dočasnej úprave zmeny neslovenských priezvisk občanov slovenskej národnosti.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Štátny občan slovenskej národnosti môže žiadať na okresnom úrade, v obvode ktorého býva, o povolenie zmeny neslovenského priezviska na slovenské.

(2) Za neplnoletého štátneho občana má žiadosť podať zákonný zástupca alebo poručník.

§ 2.

(1) Zmenu priezviska v prípadoch v § 1 uvedených povoľuje okresný (mestský notárský) úrad po prevedenom šetrení, po prípade podľa ods. 1, § 48 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

(2) Povolená zmena priezviska vzťahuje sa aj na manželku a na vlastné maloleté

deti, ako aj na maloleté deti nemanželskej matky.

(3) Sťažnosť na Najvyšší správny súd proti výmeru, ktorým bolo o žiadosti rozhodnuté s konečnou platnosťou, sa nepripúšťa.

§ 3.

Osobám, ktoré boly právoplatne potrestané pre prečin alebo zločin, možno zmenu priezviska podľa § 1 povoliť len so súhlasom štátneho zastupiteľstva, príslušného vo veci trestného registra, alebo ak im bola udelená milosť (§ 72 zákona č. 185/1939 Sl. z.), alebo ak bolo odsúdenie zahladené.

§ 4.

Žiadosti o zmenu priezviska podľa § 1 sú oslobodené od dávky za úradné výkony a podliehajú len kolkovému poplatku 5 Ks.

§ 5.

(1) Nakoľko ide i žiadosti podľa § 1, sa pozmeňuje:

a) b. č. 7 prílohy B k zákonu č. 190/1939 Sl. z.,

b) sadz. pol. 13, bod IV, č. 6 a heslo „Zmena mena" zo sadz. pol. 76 uh. popl. sadzby v úprave písm. d), § 2 zákona č. 244/1921 Sb. z. a n. a písm. d), § 1 zákona č. 54/1925 Sb. z. a n.,

c) sadzba B, č. 6 „Dávkových poriadkov" k vládnemu nariadeniu č. 248/1935 Sb. z. a n.

(2) V prípadoch zmeny priezvisk, na ktoré sa ustanovenie § 1 nevzťahuje, platia doterajšie predpisy.

§ 6.

Toto nariadenie platí odo dňa vyhlásenia do konca roku 1940; vykoná ho minister vnútra v dohode s ministrom financií a pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

82.

Vládne nariadenie zo dňa 3. apríla 1940,

ktorým sa doplňuje vládne nariadenie č. 103/1927 Sb. z. a n. a vládne nariadenie č. 132/1931 Sb. z. a n.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 3, § 4, ods. 2, § 5, ods. 1, § 7, ods. 1, § 9, ods. 3, § 17 a ods. 1, § 21 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. a podľa § 11 zákona č. 15/1914 r. z. nariaďuje:

§ 1.

Príloha vládneho nariadenia č. 103/1927 Sb. z. a n., o úradníckych kategoriách a úradných tituloch, sa doplňuje takto:

V obore štátnej správy (rezortu)	v služobnej triede	sa zriaďuje kategoria úradníckej služby	pre služobný obor (ústav)	a predpisuje sa pre ustanovenie na služobné miesto zásadne ako predbežné vzdelanie	titulový prídomok podľa § 10 prípadne osobitný úradný titul podľa § 7, ods. 1, e)	do kategorie sa prevádzajú podľa § 3 úradníci
1	2	3	4	5	6	7
Ministerstvo vnútra	I b)	duchovnej	štátne nemocnice, liečebné a humanitné ústavy	absolvovanie úplných theologických štúdií a spôsobilosť k duchovnej správe	osobitný úradný titul „hlavný duchovný správca", v 6. platovej stupnici „duchovný správca:",	—

§ 2.

Príloha vládneho nariadenia č. 132/1931 Sb. z. a n., o osobitných podmienkach pre ustanovenie úradníckym čakateľom alebo úradníkom a pre povýšenie úradníka v jednotlivých kategóriách a služobných oboroch, sa dopĺňuje takto:

V obore štátnej správy (rezortu)	v služobnej triede	v kategórii úradníkov služby.	sa stanovia osobitné podmienky pre: 1. ustanovenie a) čakateľom b) úradníkom 2. povýšenie
Ministerstvo vnútra	I b)	duchovnej	1. a) absolvovanie strednej školy a štúdií theologických, spôsobilosť k vykonávaniu duchovnej správy a prakticky jej výkon aspoň po dobu troch rokov.

§ 3.

Toto nariadenie platí od 12. apríla 1939; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Pružínský** v. r.

Sivák v. r.

Tlač: Kníhtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vládneho nariadenia č. 14/1939 a č. 109/1939 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok činí v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskoršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých čiastok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané čiastky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé čiastky predávajú sa i v kníhkupectvách.

Zakúpené čiastky sa nevymieňajú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do štyroch týždňov po ich vydaní, ak neboly v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne č. 852 (Administrácia Slovenského zákonníka, Bratislava). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRÁCII
SLOVENSKÉHO ZÁKONNÍKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 18. Vydaná dňa 21. apríla 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (83.—90.) 83. Vyhláška ministra financií o zrušení cla na čakankový koreň. 84. Zákon o organizácii snemovej služby. — 85. Zákon o zmene niektorých ustanovení zákonov o stavebnom ruchu. — 86. Vyhláška ministerstva hospodárstva o výkupe a distribúcii domácej jarnej vlny v roku 1940. — 87. Nariadenie s mocou zákona o úprave štátneho príplatku k podpore nezamestnaných. — 88. Nariadenie s mocou zákona o zmene právnych predpisov, týkajúcich sa úpravy pomerov česko-slovenského (slovenského) stavu poistení Fénixu, životnej poisťovacej spoločnosti vo Viedni a niektorých súvisiacich otázok. — 89. Zákon o úprave niektorých pomerov podnikov, ktorých sídlo je mimo územia Slovenskej republiky. — 90. Zákon o povinnej úprave spoločných pastvín a o pasienkových kontách.

83.

Vyhláška ministra financií zo dňa 10. apríla 1940

o zrušení cla na čakankový koreň sušený (nepražený) — tiež krájaný.

(1) V dohode s ministerstvom hospodárstva zrušujem podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. clo na koreň čakankový sušený (nepražený) — tiež krájaný s. č. 57 do množstva 1000 tún na čas do 31. septembra 1940.

(2) Celý dovoz tovaru v ods. 1 uvedeného musí sa uskutočniť cez colný úrad v Seredi n/V., ktorý sa poveruje kontrolou dovezeného množstva.

(3) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Pružinský v. r.

84.

Zákon zo dňa 29. marca 1940

o organizácii snemovej služby.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Práce v snemových úradoch vykonávajú:

a) zamestnanci ustanovení na miesta systemizované v snemovej službe,

b) štátni zamestnanci, pridelení na konanie služby v snemových úradoch,

c) smluvní zamestnanci.

(2) Zamestnanci na miestach systemizovaných v snemovej službe sú verejnými zamestnancami so všetkými povinnosťami, právami a výhodami štátnych zamestnancov.

§ 2.

Na systemizácii miest v snemovej službe sa usnáša predsedníctvo snemu aspoň každé tri roky v rámci ústavne schváleného rozpočtu.

§ 3.

(1) Ustanovenie zamestnancov na miesta systemizované v snemovej službe, vydanie služobných a disciplinárnych predpisov pre týchto zamestnancov, určenie ich titulov, služobných platov podľa zásad platového zákona a prídavkov k nim a vydanie iných organizačných opatrení patrí do pôsobnosti predsedníctva snemu.

(2) Pridelenie štátneho zamestnanca do služby v snemových úradoch patrí do právomoci príslušného ministra, ktorý rozhoduje na požiadanie predsedníctva snemu.

(3) Smluvné sily prijíma predseda snemu podľa potreby v rámci rozpočtu.

§ 4.

(1) Prvé alebo opätovné ustanovenie štátneho zamestnanca na miesto systemizované v snemovej službe, je viazané na súhlas príslušného ministra.

(2) Ak sa požiadaný minister do 60 dní o zamýšľanom ustanovení štátneho zamestnanca nevysloví, pokladá sa to za súhlas.

Cena: 2.40 Ks.

§ 5.

(1) Zamestnanec, ustanovený zo štátnej služby na miesto systemizované vo verejnej službe snemovej, podržiava si všetky nároky, získané štátnou službou, najmä nároky na započítanie služobných rokov do postupu a do výslužby.

(2) O započítaní rovnocennej služby snemových zamestnancov, ustanovených z inej ako zo štátnej služby a o skracovaní čakateľskej doby rozhoduje predsedníctvo snemu podľa voľnej úvahy, ale s ohľadom na zásady platné v štátnej službe.

§ 6.

Zamestnancov na miestach, systemizovaných v snemovej službe povyšuje:

a) prezident republiky na návrh predsedníctva snemu, ak ide o udelenie miesta, s ktorým sú spojené nároky na služobný plat, rovnajúci sa aspoň služobnému platu v 3. platovej stupnici podľa prvej časti platového zákona pre štátnych zamestnancov,

b) predsedníctvo snemu vo všetkých ostatných prípadoch.

§ 7.

Štátnych zamestnancov, pridelených do služby snemových úradov, povyšujú orgány, príslušné podľa osobného stavu, v ktorom sú títo zamestnanci vedení, pričom sa má vyžiadať mienka predsedníctva snemu. Ak by bol povýšený štátny zamestnanec s horším služobným poradím, ako má zamestnanec pridelený do snemovej služby, treba súčasne povýšiť i tohto, ak nemá horšiu bežnú kvalifikáciu.

§ 8.

(1) Ak zamestnanec, ustanovený na miesto systemizované v snemovej službe, stane sa v tejto službe postrádateľný, vráti sa so všetkými nadobudnutými nárokmi do štátnej služby, a to do osobného stavu, z ktorého bol ustanovený; ak pred ustanovením nebol v štátnej službe, zaradí sa do osobného stavu ministerstva vnútra. Predsedníctvo snemu môže však po dohode s príslušnými ministerstvami takéhoto zamestnanca dať k dispozícii aj inému rezortu štátnej správy.

(2) Zaradením snemového zamestnanca do štátnej služby, systemizácia v kategórii, do ktorej sa takýto zamestnanec zaradí, zvyšuje sa o potrebné miesto bez ďalšieho opatrenia.

(3) Pre zaradenie v príslušnej kategórii je smerodajná platová stupnica, akú dosiahol zamestnanec v snemovej službe a pre určenie služobného poradia dátum posledného povýšenia a v tomto rámci služobná doba započítateľná do výslužného. Ak by podľa týchto hľadísk zaradenie nebolo možné, rozhoduje fyzický vek v prospech staršieho.

§ 9.

(1) Prideleného štátneho zamestnanca odvoláva príslušný minister so súhlasom predsedníctva snemu.

(2) Ak sa predsedníctvo snemu do 60 dní o zamýšľanom odvolaní zamestnanca nevysloví, pokladá sa to za súhlas.

(3) Započítateľná služobná doba, ktorú strávil odvolaný zamestnanec v snemových službách, sa mu zarátá tak, ako keby bol konal službu v svojom pôvodnom zadelení.

§ 10.

O preložení zamestnancov snemovej služby do výslužby rozhoduje predsedníctvo snemu.

§ 11.

Služobná pragmatika pre štátnych zamestnancov (zákon č. 15/1914 r. z.) platí pre zamestnancov na systemizovaných miestach snemovej služby, kým ju predsedníctvo snemu nenahradí vlastnými predpismi.

§ 12.

Všetky predpisy zákonov o ustanovovaní a povyšovaní zamestnancov v snemových službách, o ich tituloch a návrate do štátnej služby sa dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zrušujú.

§ 13.

Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predsedníctvo snemu a všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
Čatloš v. r.

85.

Zákon

zo dňa 29. marca 1940

o zmene niektorých ustanovení zákonov o stavebnom ruchu.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Ustanovenia §§ 2, 3 a 4 opatrenia Stáleho výboru č. 289/1938 Sb. z. a n. sa zrušujú.

§ 2.

Doba, cez ktorú je štát povinný podľa zákonov č. 45/1930 Sb. z. a n., č. 65/1936 Sb. z. a n. alebo podľa vládneho nariadenia č. 160/1934 Sb. z. a n. platiť príspevok na úročenie a úmor stavebného nákladu, skracuje sa tak, že končí dňom 31. decembra 1939.

§ 3.

(1) Ministerstvo vnútra v dohode s ministerstvom financií a ministerstvom dopravy a verejných prác môže z úveru, určeného v štátnom rozpočte na podporu stavebného ruchu, poskytnúť štátne príspevky podľa ustanovení § 48 zákona č. 45/1930 Sb. z. a n. na prospech vlastníkov domov, na ktoré bola udelená podpora vo forme štátnej záruky a príspevku podľa zákona č. 45/1922 Sb. z. a n. alebo vo forme štátnej záruky podľa ustanovení zákonov č. 44/1927 Sb. z. a n., č. 43/1928 Sb. z. a n., č. 45/1930 Sb. z. a n. alebo č. 65/1936 Sb. z. a n., ak je to nevyhnutelne potrebné na zaistenie riadneho hospodárenia obecne prospešného stavebného združenia alebo obce.

(2) Tieto príspevky možno poskytnúť v jednotlivých prípadoch vždy len na dva roky na žiadosť združenia alebo obce. Príspevok možno znovu udeliť, ale vždy najviac na dva roky, ak hospodárenie združenia alebo obce je i naďalej ohrožené.

§ 4.

(1) Stratou nároku na príspevok podľa § 2 tohto zákona alebo § 1 opatrenia Stáleho výboru č. 289/1938 Sb. z. a n. zanikajú všetky obmedzenia a záväzky, obťažujúce dom podľa zákonov o stavebnom ruchu v prípadoch, v ktorých štát okrem príspevku neposkytol ani nezaručil pôžičku, ktorá ešte nebola splatená.

(2) Vytretie reálneho práva na príspevok zapíše sa na návrh ministerstva vnútra do pozemkovej knihy.

(3) S vytretím reálneho práva na príspevok vytre súd v pozemkovej knihe na návrh ministerstva vnútra obmedzenie vlastníckeho práva, zakazujúce scudziť a zaťažiť nemovitosť, predkupné právo, zaistené na prospech štátu a na prospech stavebníka (obce alebo stavebného združenia) a záložné právo za pokuty a prípadné istoty a povinnosti, ktoré vyplývajú zo štátnej podpory stavby domu. Toto vytretie bude vykonané iba vtedy, keď na dome nie je zaistená pôžička štátom zaručená, ktorá ešte nebola splatená (§ 3 vl. nar. č. 97/1939 Sl. z.), a nejde o prípady v § 3 tohto zákona uvedené.

§ 5.

(1) Budovy, ktoré majú dočasné oslobodenie od domovej dane a prirážok a obecných dávok na 35 rokov, poťažne na 50 rokov na základe zákonov o stavebnom ruchu; platných v dobe do 31. decembra 1928, budú podliehať po uplynutí prvých 15, poťažne 25 oslobodených rokov platnej dani činžovej, ale bez prirážok samosprávnych svázkov, ak by podliehaly dani činžovej, keby neboly oslobodené.

(2) Budovy, uvedené v ods. 1, ktoré by podliehaly dani triednej, keby neboly oslobodené, budú platiť po uplynutí prvých 15, poťažne 25 rokov triednu daň, ktorá je nie podkladom pre vymeranie prirážok samosprávnych svázkov.

(3) Z budov, ktoré podliehajú podľa predošlých odsekov dani činžovej, poťažne dani triednej a pri ktorých 15, poťažne 25-ročná lehota (ods. 1) uplynula už pred 1. januárom 1940, platia sa dane uvedené v ods. 1 a 2 počnúc daňovým rokom 1940.

(4) Toto opatrenie sa nedotýka oslobodenia od obecných dávok.

§ 6.

(1) Vlastníci domov, označení v § 1 zákona č. 260/1937 Sb. z. a n., ktorí nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, sú povinní od 1. januára 1940 úrokovať a umorovať zvyšok štátom zaručených pôžičiek, vyzdvihnutých na stavbu ich domu. Nakoľko pôžičku na stavbu ich domu poskytol štát, títo vlastníci domov sú povinní zvyšok pôžičky umorovať od 1. januára 1940 pravidelnými ročnými splátkami o

1% vyššími nad 5%-ový úrok z počiatočnej istiny pôžičky a splátky takto vypočítané odvádzať štátnej pokladnici v polročných lehotách, splatných vopred vždy dňa 1. januára a 1. júla každého roku, alebo môžu zvyšok pôžičky splatiť naraz. Zvyšok štátom poskytnutej pôžičky sa vypočíta tak, že od pôvodnej istiny odpočíta sa suma, ktorá by bola pripadla na umorenie štátnej pôžičky, keby sa bola pred 1. januárom 1940 riadne umorovala a zúrokovala spôsobom vyššie uvedeným.

(2) Vlastníkom domov, ktorých sa týkajú ustanovenia uvedené v ods. 1, nemožno predpísať náhradu podľa zákona č. 260/1937 Sb. z. a n. ani náhradu splátok pripadajúcich za čas do 31. decembra 1939. Splátky, ktoré vykonali na náhradu už vymeranú, majú sa im vrátiť. Ak vymeraná náhrada bola už pozemkoknižne zaistená na prospech štátu a záložné právo za pôžičky, za ktoré náhrada bola vymeraná, sa vytrelo, má sa toto záložné právo za pôžičku na návrh ministerstva vnútra opäť zapísať do pozemkovej knihy, kdežto záložné právo za náhradu treba vytrieť.

(3) Ustanovenia ods. 1 a 2 sa nevzťahujú na prípady, v ktorých sa už právoplatne rozhodlo o náhrade podľa zákona č. 260/1937 Sb. z. a n. a náhrada už bola vcelku zaplatená. Za zaplatenie náhrady považuje sa aj oslobodenie od nej, právoplatne vyrieknuté podľa § 7 uvedeného zákona pred účinnosťou tohto zákona.

(4) Ak sa nehnuteľnosť cudzinca do 31. decembra 1942 stane vlastníctvom osoby, ktorá je štátnym občanom Slovenskej republiky, stratia voči tomuto vlastníkovi ustanovenia tohto paragrafu účinnosť.

§ 7.

Podporu podľa ustanovení hlavy IV až VI zákona č. 65/1936 Sb. z. a n. možno udeliť na stavby začaté do 31. decembra 1940.

§ 8.

(1) Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; súčasne stratí účinnosť nariadenie s mocou zákona č. 320/1939 Sl. z.

(2) Zákon vykoná minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružínský v. r. **Stano** v. r.

86.

Vyhláška ministerstva hospodárstva zo dňa 12. apríla 1940

o výkupe a distribúcii domácej jarnej vlny v roku 1940.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 vládneho nariadenia č. 287/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Ministerstvo hospodárstva poveruje Sväz hospodárskych družstiev a verejných obilných skladíšť v Bratislave (v ďalšom texte „Sväz") výlučným výkupom domácej jarnej vlny v roku 1940.

(2) Sväz je povinný za ceny určené Cenovým úradom vykúpiť od producentov celú domácu produkciu jarnej vlny v najkratšom čase po ponúknutí producentmi, shromaždiť ju do skladov, odborne roztriediť, uskladniť a dodať podnikom na spracovanie vlny podľa rozvrhu určeného ministerstvom hospodárstva.

(3) Sväz vykúpi ponúknutú vlnu priamo svojimi orgánmi alebo prostredníctvom svojich komisionárov.

(4) Sväz vydá vykupovačom vlny legitimácie, aby sa nimi mohli pri svojej činnosti vykazovať.

(5) Komisionári Sväzu musia zložiť kauciu, ktorej výšku určí Sväz sám. Kaucie takto zložené budú slúžiť na zaokrytie pripadných strát, ktoré by mohly vzniknúť scudzením, nesprávnou manipuláciou alebo inými nesprávnosťami so strany komisionárov.

(6) Za činnosť komisionárov zodpovedný je Sväz priamo ministerstvu hospodárstva.

§ 2.

Producenti domácej vlny sú povinní celú svoju produkciu vlny, okrem vlny pre spotrebu v domácnosti, ponúknuť ku kúpe Sväzu do 10 dní po vykonaní jarného strihu.

§ 3.

Podniky na spracovanie vlny sú povinné prevziať Sväzom vykúpenú vlnu za cenu, určenú Cenovým úradom a v množstve určenom ministerstvom hospodárstva na návrh distribučnej komisie.

§ 4.

(1) Rozdelenie vykúpenej vlny jednotlivým podnikom na spracovanie vlny vykoná ministerstvo hospodárstva na návrh distribučnej komisie, zriadenej pri ministerstve hospodárstva.

(2) Členov distribučnej komisie menuje minister hospodárstva, a to:

a) jedného člena ako zástupcu Zemedelskej rady,

b) troch členov z radov provodzovateľov podnikov, spracujúcich vlnu,

c) jedného člena zo Sväzu hospodárskych družstiev,

d) jedného člena z Ústredia slovenského priemyslu.

(3) Distribučná komisia navrhuje ministerstvu hospodárstva kľúč na rozdelenie vykúpenej jarnej vlny v roku 1940 pre jednotlivé podniky na spracovanie vlny.

§ 5.

Sväz po predbežnej dohode s ministerstvom hospodárstva môže dodať vlnu podnikom na spracovanie vlny v medziach pravdepodobného prídelu aj pred rozhodnutím ministerstva hospodárstva (ods. 1, § 4).

§ 6.

(1) Všetky podniky na spracovanie vlny (továrne, remeselníci), ktoré chcú, aby im domáca jarná vlna bola dodaná, musia to oznámiť ministerstvu hospodárstva do 14 dní od účinnosti tejto vyhlášky.

(2) V oznámení treba uviesť:

a) presnú adresu,

b) najbližšiu železničnú stanicu,

c) množstvo spracovanej vlny v roku 1939,

d) množstvo vykúpenej domácej vlny v roku 1939 podľa druhov vlny,

e) množstvo vlny, dovezenej zo zahraničia a spracovanej v podniku v roku 1939 podľa druhov,

f) potrebné množstvo z domácej vykúpenej jarnej vlny pre rok 1940.

§ 7.

Spory, vzniklé medzi predávajúcimi a kupujúcimi pre jakostné rozdiely, rozhodne právoplatne a konečne rozhodčia komisia, ak sa jej sporné strany podrobia. Rozhodčia komisia bude pozostávať z troch osôb, z ktorých dve vyšlú, ako svojich zástupcov, sporné strany a tretiu, ako predsedu, menuje minister hospodárstva. Keby niektorá zo sporných strán do 10 dní po oznámení sporného prípadu predsedovi komisie neoznámila mená vysielaných zástupcov, určí týchto ministerstvo hospodárstva. Rozhodčia komisia tiež rozhodne, kto a jakou čiastkou ponesie útraty, spojené s rozhodovaním sporného prípadu. Pritom sa bude riadiť rozhodnutím sporu.

§ 8.

Nad činnosťou Sväzu vykonáva dozor ministerstvo hospodárstva svojím zástupcom. Jeho úlohou je najmä dozerať, aby Sväz presne plnil povinnosti, uvedené v tejto vyhláške.

§ 9.

Úrady a obce sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tejto vyhlášky.

§ 10.

Priestupky tejto vyhlášky sa trescú podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 11.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Medrický v. r.

87.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 28. marca 1940

o úprave štátneho príplatku k podpore nezamestnaných.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

Čl. I.

O štátnom príplatku k podpore nezamestnaných podľa zákonov č. 267/1921 Sb. z. a n. a č. 74/1930 Sb. z. a n. platia ustanovenia uvedených zákonov, a to v dobe od 1. marca 1939 do novej úpravy, v znení vládnych nariadení č. 161/1933 Sb. z. a n. a č. 78/1936 Sb. z. a n. s týmito zmenami:

1. Bod 4, ods. 1, § 4 za slovami „o podporu v nezamestnanosti" bude znieť: „ďalšie vyplácanie štátneho príplatku je viazané na preukaz, že sa nezamestnaný hlásil aspoň trikrát v týždni u verejnej sprostredkovateľne práce. Dve z týchto hláse-

ní môžu sa nahradiť hlásením u obce pobytu, ak táto obec je vzdialená viac ako tri kilometre od verejnej sprostredkovateľne práce. Ak činí táto vzdialenosť viac ako 6 kilometrov, môžu sa všetky hlásenia nahradiť hlásením u obce pobytu s výnimkou jedného hlásenia v každom kalendárnom mesiaci, ktoré treba vykonať u verejnej sprostredkovateľne práce".

2. § 5 doplňuje sa novými bodmi tohto znenia:

„9. kto je starší 65 rokov,

10. kto pre svoju nezamestnanosť nie je ohrožený na výžive svojej a svojej rodiny,

11. kto bere odpočivné (zaopatrovacie) platy alebo obdobné platy z verejných alebo iných prostriedkov alebo obdobné platy z milosti, ak tieto platy svojou výškou presahujú štátny príplatok k podpore nezamestnaných podľa tohto zákona. Ak by tieto platy boly nižšie ako štátny príplatok k podopre nezamestnaných podľa tohto zákona, znižuje sa štátny príplatok o sumu, ktorá sa rovná tomuto platu."

3. § 7 bude znieť:

„(1) Štátny príplatok rovná sa čo do svojej výšky podpore, ktorú podporovanému vypláca odborová organizácia zo svojich prostriedkov.

(2) U ženatého člena alebo vydatej členky, ale bezdetných, taktiež u slobodného člena alebo členky, ktorí sa starajú o jednu osobu (dieťa alebo rodiča), činí štátny príplatok jeden a polnásobok organizačnej podpory. U ženatého člena alebo vydatej členky, ktorí sa starajú okrem manželky (manžela) aspoň o jednu osobu (dieťa alebo rodiča), a u slobodného člena alebo členky, ktorí sa starajú aspoň o dve osoby (deti alebo rodičov), činí štátny príplatok dvojnásobok organizačnej podpory. U ženatého člena alebo vydatej členky, ktorí sa starajú okrem manželky (manžela) aspoň o dve osoby (deti alebo rodičov) a u slobodného člena alebo členky, ktorí sa starajú aspoň o tri osoby (deti alebo rodičov), činí štátny príplatok dva a polnásobok organizačnej podpory.

(3) Ženatí členovia alebo vydaté členky odborových organizácií majú z dôvodu manželstva nárok na vyššiu výmeru štátneho príplatku podľa predchádzajúcich ustanovení len v tom prípade, ak žijú s druhým manželom v spoločnej domácnosti, alebo ak skutočne zo svojich príjmov prispievajú prevážnou mierou na výživu druhého manžela. Ak sú podporovaní v jednej a v tej istej rodine dvaja alebo viac členov žijúcich vo spoločnej domácnosti, môže nárok na vyššiu výmeru štátneho príplatku uplatňovať len jeden z nich, a to ten, u ktorého štátny príplatok by bol vyšší.

(4) Osoby ovdovelé, rozlúčené alebo rozvedené, ak sa nemusia starať o deti z predchádzajúceho manželstva alebo o bývalú manželku (bývalého manžela), posudzujú sa ako osoby slobodné.

(5) Štátny príplatok k organizačnej podpore, ktorá nesmie byť nižšia ako 0.75 Ks denne, nesmie prevyšovať sumu Ks 10.— denne. Súčet podpory a štátneho príplatku nesmie prevyšovať $^{3}/_{4}$ mzdy (platu), ktorá pri plnom zamestnaní v pravidelnom povolaní percipienta odpovedá za výplatné obdobie platnej mzdovej tarife alebo mzde obvyklej v mieste zamestnania; o čo tento súčet prevyšuje $^{3}/_{4}$ mzdy, o to sa zníži štátny príplatok.

(6) Zamestnávateľ je povinný na žiadosť nezamestnaného alebo zúčastnených orgánov pri vykonávaní zákona udať výšku poslednej mzdy (platu) nezamestnaného a uviesť, z akého dôvodu bol nezamestnaný z práce prepustený. Ak nie je možno z akéhokoľvek dôvodu (smrť, zánik podniku a pod.) dostať potvrdenie zamestnávateľa, potvrdzuje výšku poslednej mzdy (platu) príslušný nositeľ nemocenského poistenia."

4. § 13 doplňuje sa novým odsekom tohto znenia:

„(4) Premlčacia lehota správnych priestupkov podľa odsekov 1, 2 a 5 činí šesť mesiacov."

5. Článok III zákona č. 74/1930 Sb. z. a n. vo znení právnych predpisov ho doplňujúcich alebo meniacich, sa zrušuje.

Čl. II.

Ustanovenia nariadenia vlády Slovenskej krajiny č. 90/1938 Úr. nov. o úprave štátneho príplatku k podpore nezamestnaných sa zrušujú.

Čl. III.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. aprila 1940; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Čatloš** v. r.

88.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 3. apríla 1940

o zmene právnych predpisov, týkajúcich sa úpravy pomerov česko-slovenského (slovenského) stavu poistení Fénixu, životnej poisťovacej spoločnosti vo Viedni a niektorých súvisiacich otázok.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Spory proti poisťovni Fénix, životnej poisťovacej spoločnosti vo Viedni, z poistných smlúv, náležiacich do slovenského stavu poistení uvedenej poisťovne, ako aj spory o iné nároky proti tejto poisťovni, sa prerušujú na dobu do 31. decembra 1940; nové žaloby majú byť v tejto dobe odmietnuté. V tejto dobe majú sa akékoľvek exekúcie alebo zaisťovacie úkony na tuzemský majetok tejto poisťovne odložiť; tiež nemožno v tejto dobe vyhlásiť konkurz na tuzemský majetok poisťovne.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňa 22. apríla 1940; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Čatloš v. r.

89.

Zákon zo dňa 29. marca 1940

o úprave niektorých pomerov podnikov, ktorých sídlo je mimo územia Slovenskej republiky.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.

§ 1.

Majitelia živnostenských podnikov, ktorých sídlo je mimo územia Slovenskej republiky a ktorí majú v tuzemsku jeden alebo viac vedľajších závodov, sú povinní pre každú živnosť, ktorá nemá stanovište na území Slovenskej republiky, oznámiť do 60 dní od účinnosti tohto zákona jeden z vedľajších závodov za hlavný závod (provozoveň), ktorý je stanovištom živnosti. Na základe tohto oznámenia vydá živnostenský úrad živnostenské oprávnenie v rozsahu, ktorý na terajšom území Slovenskej republiky právne jestvoval dňa 14. marca 1939.

§ 2.

(1) Oznámenie podľa § 1 treba podať živnostenskému úradu, ktorý by bol príslušný prijať oznámenie alebo žiadosť v prípade zriadenia novej živnosti.

(2) V oznámení treba uviesť meno, vek, náboženstvo, bydlisko a štátnu príslušnosť podnikateľa, u osôb právnických a spoločností námestníka (§ 3 zák. č. 259/1924 Sb. z. a n.), označenie predmetu podniku podľa znenia živnostenského oprávnenia, na podklade ktorého sa doteraz závod provozoval, označenie predmetu vedľajšieho závodu podľa doterajšieho oprávnenia, ďalej stanovište živnosti a kde bude mať svoje vedľajšie závody, a ak je to potrebné aj súhlas zákonného zástupcu a poručenského súdu. Všetky tieto okolnosti treba doložiť úradnými listinami v pôvodine alebo v uhodnovernenom opise. K oznámeniu treba pripojiť aj potvrdenie o zaplatení inkorporačnej taxy, ak ide o podnik, ktorý je povinným členom spoločenstva podľa §§ 156 a 157 živnostenského zákona.

(3) Po obdržaní živnostenského oprávnenia pre zvolený hlavný závod (stanovište) majiteľ živnosti oznámi do 60 dní živnostenským úradom, príslušným podľa vedľajších závodov, že tieto určil za vedľajšie závody.

§ 3.

(1) O oznámení podľa § 2 vydá živnostenský úrad potvrdenie, na základe ktorého môže oznamovateľ do rozhodnutia podľa ods. 2 tohto paragrafu ohlásenú živnosť vykonávať.

(2) Živnostenský úrad vydá žiadateľovi živnostenské oprávnenie do 60 dní od podania oznámenia (§ 2) bez pokračovania podľa predpisov živnostenského zákona o nastupovaní živností (hlava I—III) a bez pokračovania podľa vládneho nariadenia č. 265/1938 Sb. z. a n., prípadne podľa vládneho nariadenia č. 272/1939 Sl. z.

(1) Živnostenské oprávnenie vydané podľa ods. 2 živnostenský úrad zapíše do živnostenského registra (§ 242 živn. zákona) a oznámi ho miestne príslušnému bernému úradu, obchodnej a priemyselnej komore a, ak je to potrebné, aj živnostenskému spoločenstvu.

§ 4.

Ak majiteľ živnostenského podniku (§ 1) prevedie do jedného roku od účinnosti tohto zákona svoje závody a sklady, ktoré sú na území Slovenskej republiky, na iný tuzemský právny subjekt, alebo ak ich v uvedenej lehote osamostatní ako osobitný právny subjekt, môže živnosť ďalej provozovať na základe doterajšieho živnostenského oprávnenia a to na jednoduché oznámenie príslušnému živnostenskému úradu.

§ 5.

Majiteľ živnostenského podniku (§ 1), ktorý pokračuje v provozovaní svojej živnosti po lehote určenej v § 1 bez toho, že by podal predpísané oznámenie, dopúšťa sa živnostenského priestupku a tresce ho okresný úrad (mestský notársky úrad) peňažným trestom od Ks 500 do Ks 50.000, ktorý sa má v prípade nedobytnosti premeniť na náhradný trest zavretia do 15 dní.

§ 6.

Predpisy §§ 1 až 5 platia obdobne pre pokračovanie pred úradmi aj ohľadom podnikov, ktoré podliehajú banskému zákonu.

Diel druhý.

§ 7.

Závody a sklady podnikov uvedených v §§ 1 a 6 sú závodmi a skladmi cudzozemských právnych subjektov a platia pre ne všetky predpisy o cudzozemských obchodne-právnych subjektoch s odchylkami uvedenými v nasledujúcich paragrafoch.

§ 8.

(1) Ak majiteľom podniku (§ 7) je účastinná spoločnosť, komanditná spoločnosť na účastiny, družstvo alebo spoločnosť s ručením obmedzeným, je povinná, ak nepoužije možnosti podľa § 4, zriadiť do jedného roku od účinnosti tohto zákona na území Slovenskej republiky zastupiteľstvo (reprezentáciu) v smysle bodu 3, ods. 1, § 211 obchodného zákona, poťažne podľa bodu 2, § 108 zákona č. 58/1906 r. z. v slovenskom stanovišti živnosti a dať ho zapísať do firemného registra.

(2) Ak má podnik na území Slovenskej republiky viac závodov, treba ich zápis vo firemnom registre doplniť údajom o sídle tuzemského zastupiteľstva.

(3) Súčasne so žiadosťou o zápis treba predložiť:

a) uhodnovernený opis stanov a preukaz, že kapitál, ktorý je určený na provozovanie tuzemského obchodu, je v tuzemsku umiestený (§ 10);

b) uhodnovernený doklad o tom, že sa spoločnosť (družstvo) zaviazala, že pri tuzemských obchodoch, poťažne obchodoch z tuzemska uskutočňovaných bude zachovávať ustanovenia právneho poriadku platného na území Slovenskej republiky a že právne úkony svojho tuzemského zastupiteľstva uznáva pre seba za záväzné;

c) uhodnovernený doklad o tom, že zastupiteľstvo dostalo oprávnenie platne značiť firmu vedľajších závodov spoločnosti;

d) osvedčenie o tom, že vo všetkých sporných otázkach, vyplývajúcich z obchodov uskutočnených týmto zastupiteľstvom, podrobuje sa tuzemským zákonom a súdom.

(4) Okolnosti uvedené pod písm. b) a c), v ods. 3 treba preukázať platným usnesením spoločnosti (družstva). Inak ustanovenia § 211 obchodného zákona tu neplatia.

§ 9.

(1) Ak podniky uvedené v § 7 majú na území Slovenskej republiky závody, ktoré 14. marca 1939 nemaly samostatnú obchodnú pôsobnosť, sú povinné pripojiť ich administratívne na pobočný závod, zapísaný vo firemnom registre, vedenom na niektorom krajskom súde na území Slovenskej republiky alebo zapísať ich do 6 mesiacov v tuzemsku do firemného registra ako pobočný závod.

(2) K zápisu podľa ods. 1 netreba predbežného povolenia štátnej správy.

(3) Ustanovenia § 8 platia obdobne.

§ 10.

(1) Podniky uvedené v § 7 sú povinné — ak neprevedú svoje slovenské závody na iný právny subjekt, ktorý má sídlo na území Slovenskej republiky (§ 4) — určiť ako kapitál na provozovanie tuzemského

obchodu aspoň takú časť ukladacieho kapitálu podniku, aká odpovedá pomeru majetkového stavu provozovní v Slovenskej republike k celkovému majetkovému stavu podniku; rozhodným je bilančný stav vykázaný v majetkovej súvahe sostavenej k 31. decembru 1937 alebo na konci obchodného obdobia 1936/37, ak ide o podniky, ktorých bilančné obdobie sa neshoduje s kalendárnym rokom.

(2) Ak ide o podniky, ktoré v deň podľa ods. 1 rozhodný nemaly ešte na Slovensku žiadne provozovne, je rozhodný stav 15. marca 1939.

(3) Odchylky od tejto najnižšej hranice môže povoliť ministerstvo hospodárstva v dohode s ministerstvom financií.

§ 11.

Ustanovenia §§ 7 až 10, okrem povinnosti zápisu do firemného registra, neplatia pre podniky, ktoré preložia do jedného roku od účinnosti tohto zákona svoje sídlo na územie Slovenskej republiky, alebo ktoré svoje závody na tomto území osamostatnia v tejto lehote ako osobitný právny subjekt.

Diel tretí.

§ 12.

(1) Pre úpravu právnych pomerov závodov, provozovní ako aj iných výrobných a obchodných zariadení podnikov týmto zákonom dotknutých povoľujú sa tieto poplatkové a daňové výhody:

a) osamostatneniam závodov podnikov v rámci majetkového stavu podľa § 10 priznáva sa oslobodenie od poplatkov emisných, zo spoločenskej smluvy a z prevodov majetku a vyberá sa len poplatok z vkladu vlastníckeho práva snížený na polovicu;

b) poplatok admisný a zo spoločenskej smluvy pri zriadení reprezentácie snižuje sa na jednu tretinu a ustanovenie o najnižšej čiastke základu admisného poplatku (písm. d, § 6 vl. nar. č. 403/1920 Sb. z. a n.) tu neplatí;

c) prevody závodov, skladov a zariadení podľa § 4 sa oslobodzujú od poplatku z prevodu majetku a zpoplatňujú sa poplatkom z vkladu vlastníckeho práva;

d) povinnosť platenia poplatkového ekvivalentu sa neprerušuje;

e) prípadné dodávky a výkony podrobené dani z obratu a prepychovej vyskytnuvšie sa v súvislosti s prevodmi pod písm. a) a c) uvedenými podliehajú tejto dani polovičnou sadzbou v deň prevodu platnou;

f) prevody nehnuteľností sú oslobodené od dávky z prírastku na majetku.

(2) Poplatkové a daňové výhody v predošlom odseku poskytnuté, vzťahujú sa tiež na subjekty, ktoré právnu úpravu svojich pobočných závodov uskutočnily v tendenciach tohto zákona medzi 14. marcom 1939 a dňom účinnosti tohto zákona.

(3) Na oznámenie (podanie) o získanie živnostenského listu, zápisu vo firemnom registre a úradné pokračovanie o ňom vzťahujú sa všeobecné poplatkové predpisy.

(4) Ak ide o závody spoločnosti, ktoré v čase od 6. októbra 1938 do účinnosti tohto zákona splynuly s inou spoločnosťou, ministerstvo financií môže vo výnimočne odôvodnených prípadoch priznať ďalšie zníženie poplatku uvedeného pod písm. b), ods. 1. tohto paragrafu.

Diel štvrtý.

§ 13.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.

90.

Zákon

zo dňa 29. marca 1940

o povinnej úprave spoločných pastvín a o pasienkových kontách.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Povinná úprava spoločných pastvín.

§ 1

Majitelia spoločných pastvín (zák. čl. X/1913 a zák. č. 52/1936 Sb. z. a n.) sú povinní udržovať svoje pastviny v dobrom

stave, aby sa vyhovelo požiadavkám racionálneho pasienkového hospodárstva a docielilo hospodárskeho výsledku, ktorý je úmerný ich polohe a zloženiu pôdy.

§ 2.

Majitelia (§ 1) oprávnení hospodáriť na pastvinách sú povinní:

a) upraviť každý rok povrch vlastných alebo užívaných pasienkových plôch,

b) postupne riadne upraviť pôdu vlastných alebo užívaných pastvín.

§ 3.

(1) Ustanoveniam tohto zákona podliehajú:

a) plochy, ktoré sú v katastri zapísané ako pastviny,

b) plochy, ktoré v katastri nie sú označené ako pastviny, ale v skutočnosti sú užívané ako pasienok.

(2) V oboch týchto prípadoch sa vyžaduje, aby plochy boly spôsobilé pre úpravu na trvalý pasienok a nepatrily pod spravovanie alebo dozor štátnej lesnej dozornej služby.

§ 4.

Vláda určí nariadením, čo patrí ku každoročnej úprave povrchu pasienkových plôch a čo k postupnej riadnej úprave pôdy pastvín.

§ 5.

(1) Majitelia sú povinní pre každú pasienkovú plochu vypracovať samostatné rámcové plány sústavného výkonu povinností podľa § 2 tohto zákona.

(2) Pre pasienkové plochy vo výmere nad 30 ha, na ktorých hospodária obce, pasienkové spoločenstvá (družstvá) a spoluvlastníci, ak počet zúčastnených hospodárstiev je aspoň desať, vypracuje tento plán župný úrad na žiadosť a na útraty osoby hospodáriacej na príslušnej pasienkovej ploche. Tieto osoby sú povinné podať si žiadosti v lehote podľa ods. 5.

(3) U ostatných pasienkových plôch hospodáriaca osoba je sama povinná postarať sa o vypracovanie plánu (ods. 1) a predložiť ho župnému úradu na schválenie.

(4) Jednotlivou pasienkovou plochou je súbor plôch, ktoré sú určené v § 3 a na ktorých hospodária tí istí majitelia.

(5) Minister hospodárstva vydá smernice o schválení plánov a určí lehotu, do kedy sa má podať žiadosť o vypracovanie plánu, prípadne do kedy sa má vypracovaný plán predložiť na schválenie.

§ 6.

(1) Hospodáriace osoby sú povinné upravovať a udržovať pastviny podľa plánu pod dozorom župného úradu.

(2) Vláda určí nariadením, ako treba upravovať povrch pasienkov do tých čias, kým sa vypracujú a schvália rámcové plány (§ 5).

§ 7.

(1) Pastviny alebo ich časti, ktoré pri vypracovaní a schvaľovaní rámcového plánu župné úrady uznajú za nespôsobilé pre úpravu na trvalú pastvinu, treba premeniť na lesy a zalesniť. Proti takémuto rozhodnutiu župného úradu môže stránka podať odvolanie, o ktorom rozhodne ministerstvo hospodárstva.

(2) Zalesnenie vykoná štátna lesná dozorná služba.

(3) Na zalesnenie nemožno použiť z ústredného pasienkového konta viac, ako tretinu príspevkov uvedených v písm. b), ods. 2, § 12.

DIEL DRUHÝ.

Pasienkové kontá.

§ 8.

Na zaokrytie výdavkov spojených s plnením povinností podľa prvého dielu tohto zákona a na podporovanie rýchlejšieho plnenia týchto povinností sa založia miestne pasienkové kontá a ústredné pasienkové konto.

§ 9.

(1) Miestne pasienkové kontá majú sa založiť samostatne a osobitne pre jednotlivé pasienkové plochy, ktoré podliehajú predpisu ods. 2, § 5 tohto zákona.

(2) Miestne pasienkové konto spravujú si majitelia sami. Miestne príslušný obecný úrad spravuje miestne pasienkové konto účtovnícky i pokladnične oddelene od peňazí ostatných tam, kde majitelia (§ 1) netvoria spoločenstvo podľa zák. čl. X/1913. Peniaze tohto konta smú sa použiť v rámci schváleného rozpočtu len na ciele určené týmto zákonom a len so súhlasom príslušného župného úradu, ktorý vedie evidenciu týchto kont a dozerá na ich spravovanie.

§ 10.

(1) Na konto sú povinné prispievať hospodáriace osoby podľa počtu zvierat, ktoré vyháňajú na pašu. Výšku príspevku podľa počtu a druhu kusov a spôsob jeho vyberania i manipulovania s peniazmi určí ministerstvo hospodárstva.

(2) Každé miestne pasienkové konto odvedie 10% svojho ročného hrubého príjmu na ústredné pasienkové konto najneskoršie do konca kalendárneho roku.

(3) Z miestnych pasienkových kont majú sa uhradiť výdavky na technickú a právnu úpravu pasienkových plôch, okrem výdavkov za ručné a záprahové práce.

(4) Na príkaz osôb uvedených v § 15 alebo na príkaz dozorného úradu alebo jeho orgánu, hospodáriace osoby sú povinné bezplatne a v pomere ich úžitkov vykonať všetky práce záprahové i ručné, okrem prác, ktoré vyžadujú odbornú znalosť.

(5) Ručné a záprahové práce možno vymeniť peniazmi vo výške, ktorú určí obecná rada. Tieto peniaze patria miestnemu pasienkovému kontu.

(6) Hodnotu nevykonanej práce a včas nezaplatenú výmenu práce treba vymáhať administratívnou exekúciou.

§ 11.

(1) Miestne pasienkové konto možno zlikvidovať len v prípade povolenia premeny celej pasienkovej plochy na inú kultúru.

(2) V prípade likvidácie miestneho pasienkového konta nevyčerpaný zvyšok konta pripadne príslušnej politickej obci, ktorá ho použije výlučne len na ciele chovu hospodárskych zvierat.

§ 12.

(1) Ústredné pasienkové konto spravuje ministerstvo hospodárstva a to účtovnícky i pokladnične oddelene od peňazí štátu.

(2) Na toto konto plynú:

a) príspevky miestnych pasienkových kont,

b) príspevok štátnych lesov a majetkov,

c) príspevky majiteľov tých lesov vo výmere vyše 50 ha, ktoré nie sú pod štátnou správou podľa zák. čl. XIX/1898,

d) príspevky majiteľov lesov, ktoré spravuje štát podľa zák. čl. XIX/1898, ak presahujú výmeru 1000 ha,

e) podpory lesníckej a drevárskej rady, zriadenej podľa vládneho nariadenia č. 121/1939 Sl. z.,

f) podpory štátu, župnej samosprávy a iných osôb.

§ 13.

(1) Ústredné riaditeľstvo štátnych lesov a majetkov a majitelia lesov uvedených pod písm. c) a d), ods. 2, § 12 alebo osoby, ktoré majú právo ťažiť z nich drevo sú povinní pre ústredné pasienkové konto pri každom odpredaji dreva alebo výrobkov z dreva, v cene nad 100 (sto) Ks vyberať príspevok vo výške 1/2 (pol) % kúpnej ceny dreva.

(2) Lesnícka a drevárska rada poskytne ústrednému pasienkovému kontu každoročne podporu z príspevkov, ktoré je oprávnená vyberať na základe ods. 2, § 4 vládneho nariadenia č. 121/1939 Sl. z. za podávanie dobrozdaní pri povoľovaní vývozu dreva a drevárskych výrobkov. Výšku tejto podpory určí ministerstvo hospodárstva.

§ 14.

(1) Z ústredného pasienkového konta sa uhrádzajú výdavky ministerstva hospodárstva na činnosť vo veciach technickej a právnej úpravy pasienkových plôch a vo veciach právneho usporiadania pasienkových spoločenstiev.

(2) Podľa finančnej hotovosti tohto konta budú sa z neho udeľovať podpory na plnenie povinností, ktoré tento zákon ukladá finančne slabším majiteľom miestnych pasienkových kont.

§ 15.

Za riadny a včasný výkon všetkých úloh, ktoré hospodáriacim osobám ukladá tento zákon, je zodpovedný:

a) predseda a výbor pravidelne organizovaných pasienkových spoločenstiev,

b) starosta obce a notár, ak ide o pasienky obecné alebo také, ktorých spolumajitelia nie sú zorganizovaní v pasienkové spoločenstvo.

DIEL TRETÍ.

Ustanovenia záverečné.

§ 16.

(1) Nedodržanie predpisov ods. 1, § 5, ďalej ods. 1 a 2, § 6, ods. 4, § 10 a písm.

a), § 15 trestajú ako priestupky okresné (policajné) úrady peňažným trestom do 10.000 Ks. Nedobytný peňažný trest treba premeniť na náhradný trest zavretia do 14 dní.

(5) Ak majitelia (§ 1) nesplnia povinnosti podľa §§ 1 a 2, župný úrad nariadi, aby ich vykonal príslušný obecný úrad na ich účet.

§ 17.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Medrický v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 19. Vydaná dňa 4. mája 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (91.—99.) **91.** Vyhláška ministerstva hospodárstva o zákaze porážania bravčového dobytka vo váhe nižšie 100 kg. — **92.** Vládne nariadenie, ktorým sa mení vládne nariadenie o úradníckych kategóriách a úradných tituloch a vládne nariadenie o osobitných podmienkach pre ustanovenie úradníckym čakateľom alebo úradníkom a pre povýšenie úradníka v jednotlivých úradníckych kategóriách a služobných oboroch. — **93.** Nariadenie o zákaze neodôvodneného zastavovania provozu židovských podnikov. — **94.** Nariadenie o rozšírení niektorých ustanovení vládneho nariadenia o prechodnom umiestení poľnohospodárov z území obsadených cudzou mocou. — **95.** Vládne nariadenie o niektorých presunoch pôsobnosti v obore verejnej správy vnútornej. — **96.** Vládne nariadenie o úprave výkonu štátnej výsosti vo veciach železníc pri brannej pohotovosti štátu. — **97.** Vyhláška ministerstva hospodárstva, ktorou sa vydáva soznam miest, ktoré treba považovať za miesta kúpeľné, účastné výhod podľa zákona o platobných úľavách pre záujemcov cudzineckého ruchu v kúpeľných miestach. — **98.** Nariadenie, ktorým sa zrušuje vládne nariadenie o niektorých organizačných a iných opatreniach v textilnej výrobe. — **99.** Vyhláška ministerstva hospodárstva o povinnom odvádzaní zvieracieho loja.

91.

Vyhláška ministerstva hospodárstva zo dňa 19. apríla 1940

o zákaze porážania bravčového dobytka vo váhe nižšie 100 kg.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. vyhlasuje:

§ 1.

Porážanie bravčového dobytka vo váhe nižšie 100 kg sa zakazuje.

§ 2.

Zákaz tento sa nevzťahuje na núdzové porážky, povolené starostom obce.

§ 3.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 4.

Touto vyhláškou sa zrušuje vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho č. 211/1939 Sl. z.

§ 5.

Vyhláška táto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Medrický v. r.

92.

Vládne nariadenie zo dňa 4. apríla 1940,

ktorým sa mení vládne nariadenie o úradníckych kategóriách a úradných tituloch a vládne nariadenie o osobitných podmienkach pre ustanovenie úradníckym čakateľom alebo úradníkom a pre povýšenie úradníka v jednotlivých úradníckych kategóriách a služobných oboroch.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 3, § 4, ods. 2, § 5, ods. 1, § 7, ods. 1, § 9, ods. 3, § 17 a ods. 1, § 21 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. a podľa § 11 zákona č. 15/1914 r. z. nariaďuje:

§ 1.

V prílohe vládneho nariadenia č. 103/1927 Sb. z. a n. — v obore štátnej správy (rezortu) ministerstva financií — v úradníckej kategórii dôchodkovej kontrolnej služby — menia sa ustanovenia o služobnej triede, o služobnom obore a o predbežnom vzdelaní, uvedené v stĺpcoch 2, 4 a 5. takto:

Cena: Ks 1.60.

V obore štátnej správy (rezortu)	v služobnej triede	sa zriaďuje kategória úradníkov služby	pre služobný obor (úrad, ústav)	a predpisuje sa pre ustanovenie na služobné miesto zásadne ako predbežné vzdelanie	titulový prídomok podľa § 10 prípadne osobitný úradný titul podľa § 7, ods. 1, c)	Do kategórie sa prevádzajú podľa § 3 úradníci
1	2	3	4	5	6	7
—	II	—	ministerstvo, generálne finančné riaditeľstvo, okresné finančné riaditeľstvá, berné správy, dôchodkové kontrolné úrady a úrady potravnej dane	absolvovanie strednej školy	—	—

§ 2.

V prílohe vládneho nariadenia č. 132/1931 Sb. z. a n. — v obore štátnej správy (rezortu) ministerstva financií — v úradníckej kategórii dôchodkovej kontrolnej služby — menia sa ustanovenia o služobnej triede a o osobitných podmienkach pre ustanovenie čakateľom (úradníkom) alebo pre povýšenie, uvedené v stĺpcoch 2 a 4, takto:

V obore štátnej správy (rezortu)	v služobnej triede	v kategórii úradníkov služby	sa určujú osobitné podmienky pre: 1. ustanovenie: a) čakateľom b) úradníkom 2. povýšenie
—	II	—	1. a) absolvovanie gymnázia, vyššieho obchodného učiliska, vyššej priemyselnej školy alebo vyššej hospodárskej školy, b) úspešný výkon nižšej skúšky pre dôchodkovú kontrolu; 2. pre udelenie služobného miesta 5. alebo vyššej platovej stupnice — úspešný výkon vyššej skúšky pre dôchodkovú kontrolu.

§ 3.

Do II. služobnej triedy sa preraďujú bez ohľadu na predbežné vzdelanie všetci úradníci (čakatelia) úradníckej kategórie dôchodkovej kontrolnej služby, ktorí v deň účinnosti tohto nariadenia sú v činnej službe.

§ 4.

Čakatelia, ktorí v deň účinnosti tohto nariadenia majú aspoň tri roky služby, alebo ktorí do konca roku 1940 dovŕšia trojročnú čakateľskú dobu, majú byť menovaní úradníkmi dňom účinnosti tohto nariadenia, prípadne dňom, keď dovŕšia

určenú čakateľskú dobu, ak do konca roku 1940 vykonajú s úspechom nižšiu skúšku.

§ 5.

Systemizovaný stav úradníckej kategorie dôchodkovej kontrolnej služby sa znižuje o 5.5%.

§ 6.

Ustanovenie prvej vety, ods. 3, § 3 vládneho nariadenia č. 157/1920 Sb. z. a n. sa zrušuje.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

93.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 3. apríla 1940

o zákaze neodôvodneného zastavovania provozu židovských podnikov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Židovský živnostenský alebo obchodný podnik (závod) môže zastaviť provoz len po predbežnom povolení župného úradu, ktorý pred rozhodnutím vypočuje príslušné živnostenské spoločenstvo a obchodnú a priemyselnú komoru, ktoré sa môžu proti jeho rozhodnutiu odvolať.

(2) Židovský podnik provozovaný po továrnicky môže zastaviť provoz len po predbežnom povolení ministerstva hospodárstva, ktoré pred rozhodnutím vypočuje príslušnú obchodnú a priemyselnú komoru.

(3) Ustanovenia ods. 1 platia aj v prípade dočasného vzdania sa (vrátenia) živnosti (§ 241 živn. zákona).

(4) Župné úrady sú povinné hlásiť ministerstvu hospodárstva žiadosti podané podľa ods. 1. Ministerstvo hospodárstva môže do podnikov, ktoré požiadajú o povolenie podľa ods. 1 a 2, menovať dočasného správcu (§ 7 vlád. nar. č. 137/1939 Sl. z.).

(5) Ustanovenia ods. 1 a 2 neplatia pre prípady obvyklého zastavenia provozu podnikov sezónnych, kampaňových a v prípadoch vyššej moci.

§ 2.

Majitelia podnikov uvedených v § 1 sú povinní ich viesť starostlivosťou riadneho obchodníka.

§ 3.

(1) Za židovské (podľa zásad § 1 vlád. nar. č. 63/1939 Sl. z.) treba považovať:

a) podniky jednotlivcov, pokiaľ títo sú židia,

b) účastinné spoločnosti a družstvá, keď viac ako jedna štvrtina členov správnej rady sú židia, alebo keď aspoň polovica základnej istiny patrí židom,

c) verejné obchodné spoločnosti, keď aspoň polovica spoločníkov sú židia a keď aspoň polovica účasti na čistom zisku spoločnosti patrí židom,

d) komanditné spoločnosti, keď aspoň polovica komandistov a aspoň polovica komplementárov sú židia, alebo aspoň polovica účasti na zisku spoločnosti patrí židom,

e) spoločnosti s ručením obmedzeným, keď aspoň jedna štvrtina jednateľov sú židia, alebo keď aspoň polovica účasti na kmeňovom kapitále patrí židom,

f) iné právnické osoby (spolky, nadácie, fondy, náboženské obce a pod.), keď aspoň polovica členov sú židia, vyjmúc tie, ktorých zriadenie spočíva na osobitných predpisoch, alebo bez ohľadu na zloženie členstva, keď ich cieľom je napomáhať záujmy židovské.

(2) Vedľajší závod židovského podniku sa považuje za podnik židovský.

(3) Pri ustaľovaní židovskej povahy podniku neberie sa zreteľ na členov správy, ktorí sú cudzincami a majú stále bydlisko v cudzozemsku.

§ 4.

(1) Porušenie ustanovení §§ 1 a 2 tohto nariadenia s mocou zákona je priestupkom, ktorý trescú okresné (štátne policajné) úrady zavretím do 6 mesiacov a peňažným trestom do Ks 200.000. Nedobytný peňažný trest sa premení na zavretie do 6 mesiacov. Náhradný trest zavretia spolu s hlavným trestom na slobode nemôže presahovať viac ako 6 mesiacov.

(2) Podmienečný odklad trestu je vylúčený.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Čatloš v. r.

94.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 4. apríla 1940

o rozšírení niektorých ustanovení vládneho nariadenia o prechodnom umiestení poľnohospodárov z území obsadených cudzou mocou.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Sľava na tratiach slovenských železníc podľa § 7 vládneho nariadenia č. 304/1938 Sb. z. a n. sa rozširuje aj na osoby, ktoré sa sťahujú z krajov, pripojených ku Kráľovstvu Maďarskému z územia bývalej Československej republiky a z územia Slovenska pri určení jeho východnej hranice, do Nemeckej ríše alebo Protektorátu Čechy a Morava.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v r. Stano v. r.

95.

Vládne nariadenie zo dňa 17. apríla 1940

o niektorých presunoch pôsobnosti v obore verejnej správy vnútornej.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 17 zákona č. 190/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Odo dňa účinnosti tohto nariadenia pokračujú vo veciach, uvedených v prílohách A a B tohto nariadenia, úrady v nich označené, a to aj vtedy, ak do tohto dňa dosiaľ príslušné úrady nerozhodly.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Stano v. r.

Príloha A k vládnemu nariadeniu č. 95/1940 Sl. z.

Presunuje sa z pôsobnosti okresného úradu do pôsobnosti župného úradu.

B. č.	V obore štátnej správy:	Vo veciach:	Právny predpis:	§	Predmet pôsobnosti:
1.	ministerstvo vnútra	vyvlastnenia k účelom obrany štátu	zák. č. 63/1935 Sb. z. a n.	3, 4	všetka pôsobnosť
2.		vyvlastnenia k účelom hospodárskeho prebudovania štátu	opatrenie stáleho výboru č. 291/1938 Sb. z. a n.	2, 4, 5, 6	všetka pôsobnosť
3.	ministerstvo dopravy a verejných prác	sústavnej elektrizácie	zák. č. 438/1919 Sb. z. a n.	16, bod 1, ods. 3	prevedenie komisionálneho pokračovania a udelenia povolení k splnomocneniu schvaľovacieho úradu
			vl. nar. č. 612/1920 Sb. z. a n.	11	
4.			zák. č. 438/1919 Sb. z. a n.	22, ods. 2	posudzovanie potreby výkonu prípravných prác a určenie náhrady škody
5.			vl. nar. č. 612/1920 Sb. z. a n.	16, ods. 2	povoľovanie elektrických zariadení do 50 KW

Príloha B k vládnemu nariadeniu č. 95/1940 Sl. z.

Presunuje sa z pôsobnosti župného úradu do pôsobnosti ministerstva.

B. č.	Vo veciach:	Podľa predpisu:	§	Predmet pôsobnosti:	Na ministerstvo:
1.	sústavnej elektrizácie	zák. č. 438/1919 Sb. z. a n.	16, ods. 1, 17, ods. 1	udeľovanie povolení k zriadeniu elektrických diel	dopravy a verejných prác
		vl. nar. č. 612/1920 Sb. z. a n.	,6, ods. 1		
2.		zák. č. 438/1919 Sb. z. a n.	20, ods. 1	udeľovanie povolení k provozu elektrických diel	
		vl. nar. č. 612/1920 Sb. z. a n.	7, ods. 1		

96.

Vládne nariadenie zo dňa 17. apríla 1940

o úprave výkonu štátnej výsosti vo veciach železníc pri brannej pohotovosti štátu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 120 zákona č. 86/1937 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Na čas brannej pohotovosti štátu sveruje sa hlavnému veliteľovi z právomoci úradu, vykonávajúceho verejnú železničnú správu toto:

a) rozhodovať o využití železníc;

b) nariaďovať obmedzenie, zastavenie alebo nové zavedenie provozu železnice, prípadne vyprázdnenie tratí;

c) nariaďovať presuny zamestnancov železníc, aby sa mohli voľne a na ktoromkoľvek mieste použiť;

d) nariaďovať presuny materiálu potrebného pre vybudovanie, udržovanie a provoz železnice;

e) disponovať vozidlami a nakladacími pomôckami železníc;

f) starať sa o to, aby železničné stavby k účelom obrany štátu boly uskutočnené včas.

§ 2.

(1) Hlavný veliteľ vykonáva právomoc, uvedenú v § 1, prostredníctvom spoločného vojensko-železničného orgánu, ktorý sa zriadi pri železničnom správnom úrade a na ktorý môže hlavný veliteľ úplne alebo čiastočne preniesť právomoc uvedenú v § 1.

(2) Složenie, pôsobnosť a rozčlenenie spoločného vojensko-železničného orgánu upraví, ako aj bližšie smernice jeho činnosti vydá minister dopravy a verejných prác a minister národnej obrany v dohode s ministrami vnútra, hospodárstva a zahraničných vecí.

§ 3.

Nariadením týmto sa zrušuje vládne nariadenie č. 200/1938 Sb. z. a n.

§ 4.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho minister dopravy a verejných prác a minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Medrický** v. r.

Stano v. r. **Čatloš** v. r.

97.

Vyhláška ministerstva hospodárstva zo dňa 17. apríla 1940,

ktorou sa vydáva soznam miest, ktoré treba považovať za miesta kúpeľné, účastné výhod podľa zákona o platobných úľavách pre záujemcov cudzineckého ruchu v kúpeľných miestach.

Ministerstvo hospodárstva podľa ods. 2, § 1 zákona č. 32/1940 Sl. z. vyhlasuje tieto miesta za miesta kúpeľné, účastné výhod uvedeného zákona.

Názov kúpeľného miesta:	Obec:	Okres:
Belušské kúpele Slatiny	Beluša	Ilava
Biela Voda	Fořvarky	Kežmarok
Čertovica	Vyšnia Boca	Lipt. Sv. Mikuláš
Horný Smokovec	Nová Lesná	Poprad
Kežmarské Žleby	Kežmarok	Kežmarok
Lúčky	Lúčky	Ružomberok
Piešťany	Piešťany	Piešťany
Popradské Pleso	Mengušovce	Poprad
Rajecké Teplice	Konská	Žilina
Štrbské Pleso	Štrba	Lipt. Sv. Mikuláš
Štubnianske Teplice	Štub. Teplice	Turč. Sv. Martin
Tatranská Kotlina	Spiš. Belá	Kežmarok
Tatranská Lomnica	Veľká Lomnica	Kežmarok
Tatranský Domov	Žákovce	Kežmarok
Telgárt	Telgárt	Brezno n/Hr.
Trenč. Teplice	Trenč. Teplice	Trenčín
Vyšné Ružbachy	Vyšné Ružbachy	Stará Ľubovňa
Ždiar	Ždiar	Kežmarok

Medrický v. r.

98.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 28. marca 1940,

ktorým sa zrušuje vládne nariadenie o niektorých organizačných a iných opatreniach v textilnej výrobe.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Vládne nariadenie č. 228/1936 Sb. z. a n. o niektorých organizačných a iných opatreniach v textilnej výrobe sa zrušuje.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Čatloš v. r.

99.

Vyhláška ministerstva hospodárstva zo dňa 17. apríla 1940

o povinnom odvádzaní zvieracieho loja.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. vyhlasuje:

§ 1.

(1) Na zaistenie riadneho zásobovania obyvateľstva tukmi, na zabezpečenie a usmernenie výroby umelých jedlých tukov a mydla a pre zásobovanie priemyselných podnikov lojom zriaďuje sa „Ústredná sberňa loja domáceho pôvodu" (v ďalšom texte „sberňa").

(2) Vykonávaním úloh sberne sa poveruje „Mäsokomercia", družstvo s r. o. v Bratislave.

§ 2.

(1) Každý, kto po živnostensky zabíja hovädzí dobytok, ovce, baranov a kozy, je povinný odovzdať sberni za úradne určené ceny všetok na vnútorných orgánoch týchto zvierat sa nachádzajúci loj, a to:

a) loj črevný,
b) loj — držkový obal,
c) loj — žalúdkový obal a
d) loj — srdečný obal.

(2) Sberňa je povinná okrem toho prevziať každé množstvo loja zvieracieho domáceho pôvodu, ktoré jej bude ponúknuté.

§ 3.

(1) Výhradné právo vykupovať loj patrí sberni.

(2) Sberňa bude loj vykupovať prostredníctvom svojich komisionárov. Komisionári sú povinní loj vykúpiť, prevziať, triediť, zaplatiť určenú cenu, dodávať alebo inak s ním naložiť podľa príkazu a smerníc sberne.

(3) Komisionári dostanú za svoju činnosť náhradu od sberne, ktorej výšku, ako aj podrobnejšie ustanovenia o pomere komisionárov k sberni bude obsahovať smluva, uzavretá medzi sberňou (družstvom Mäsokomercia) a komisionármi. Keď komisionár neplní svoje povinnosti podľa tejto smluvy, môže sberňa smluvný pomer s okamžitou platnosťou zrušiť.

(4) O žiadosti o ustanovenie komisionárom rozhoduje sberňa.

(5) Komisionári musia zložiť sberni kauciu v hotovosti, ktorej výšku určí v každom jednotlivom prípade sberňa. Kaucie, v hotovosti zložené, budú slúžiť na zaokrytie prípadných strát, ktoré by vznikly scudzením, nesprávnou manipuláciou loja alebo iným porušením smluvy, poťažne porušením ustanovení tejto vyhlášky. Kaucie zložené komisionármi sa zúročia sadzbou 3%.

(6) Komisionárom vydá sberňa legitimácie, aby sa mohli pri svojej činnosti vykazovať.

(7) O udelení, ako tiež aj o pozbavení komisionárskeho poverenia sberňa upovedomí okresný úrad, v obvode ktorého je komisionár oprávnený svoju funkciu vykonávať.

(8) Výkupný obvod komisionárom určí sberňa.

§ 4.

(1) Výkupné ceny surového loja určí Cenový úrad podľa týchto druhov:

a) loj I/a akosti — vyše 30 kg z 1 kusa hovädzieho dobytka,
b) loj I/b akosti — do 30 kg z 1 kusa hovädzieho dobytka,

c) loj II akosti — do 15 kg z 1 kusa hovädzieho dobytka,
d) loj III akosti — do 6 kg z 1 kusa hovädzieho dobytka,

(2) Loj z oviec, baranov a kôz, ak váži aspoň 1 kg z 1 kusa, zaraďuje sa do I/b akostnej triedy; ostatný loj z oviec, baranov a kôz zaraďuje sa do III. akostnej triedy.

(3) Pri prevzatí loja v teplom stave srazí sa z prejímacej váhy 8% na vychladnutie.

(4) Sberni odovzdávaný loj nesmie byť máčaný vo vode; loj vo vode močený — ak ide o loj nad 6 kg z 1 kusa — zaradí sa do III. akostnej triedy so srážkou 20%; ostatný močený loj — so srážkou 50%.

(5) Loj vykazujúci vonkajšie známky rozkladu (plesnivý, smradlavý) zaradí sa do III. akostnej triedy so srážkou 50% z odovzdanej váhy.

§ 5.

(1) Vykúpený loj rozpredá záujemcom sberňa. Záujemci objednajú si potrebné množstvo žiadanej akosti loja u sberne vždy na 1 mesiac záväzne čo do odberu napred.

(2) V prípade veľkého popytu po loji určí ministerstvo hospodárstva, komu sa má loj skoršie prideliť.

(3) Sberňa zariadi vlastnú topiareň loja, aby mohla zásobovať priemyselné podniky špeciálne vyškvareným lojom.

§ 6.

Nad činnosťou sberne vykonáva dozor ministerstvo hospodárstva svojím zástupcom. Úlohou tohto je najmä dozerať, aby sberňa riadne plnila jej uložené povinnosti.

§ 7.

Z povinného odvádzania loja sú vyňaté kraje, kde sa loj používa k ľudskému pokrmu. Tieto kraje sa ohraničujú na obvody okresov: Čadca, Kys. Nové Mesto, Dolný Kubín, Trstená, Spišská Stará Ves, Gelnica a Dobšiná.

§ 8.

(1) Riaditeľstvá bitúnkov sú povinné sberni, poťažne jej komisionárom, dať k dispozícii svoje chladiarne na uskladnenie loja a dozerať, aby dorábatelia odovzdali sberni poťažne jej komisionárom, všetok loj uvedený v § 2.

(2) Dôchodkové kontrolné úrady sú povinné sberni, poťažne jej komisionárom dať k dispozícii dáta a mená osôb a podnikov, ktoré vykonaly porážku hovädzieho dobytka, oviec, baranov a kôz s udaním živej alebo mŕtvej váhy týchto zabitých zvierat.

§ 9.

Previnenia proti predpisom tejto vyhlášky sa trestú podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 10.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Medrický v. r.

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 20. Vydaná dňa 11. mája 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (100.—104.) **100.** Dohoda medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o vzájomnom vydaní správneho spisového materiálu. — **101.** Vládne nariadenie o vyhlásení Riaditeľstva pre cestovný ruch za podnik spravovaný podľa zásad obchodného hospodárenia. — **102.** Vyhláška ministerstva vnútra, ktorou sa pre rok 1940 vyhlasuje za záväznú hromadná úprava mzdových a pracovných podmienok v stavebnom podnikaní. — **103.** Zákon o vyvlastnení pre účely verejného zdravotníctva. — **104.** Vládne nariadenie o určení výšky zdravotnej prirážky na rok 1940.

100.

Dohoda

medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o vzájomnom vydaní správneho spisového materiálu.

Dohoda

o vzájomnom vydaní správneho spisového materiálu.

Slovenská republika a Nemecká ríša sa dohodly, že uzavrú dohodu o vzájomnom vydaní správneho spisového materiálu.

Za tým účelom menovaly svojich plnomocníkov:

Predseda vlády Slovenskej republiky:

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra

Matúša Černáka,

Vodca Nemeckej ríše:

prednášajúceho legačného radcu zahraničného úradu

dr. Ericha Albrechta.

Splnomocnenci predložili si navzájom svoje plnomocenstvá a našli ich v poriadku. Dohodli sa na nasledovných ustanoveniach:

Článok 1.

Obidve zmluvné strany vydajú si navzájom listiny, úradné pomôcky, nákresy, mapy, plány a spisy všetkého druhu (v ďalšom označené súhrnným názvom „spisový materiál") podľa nasledovných ustanovení.

Übereinkommen,

betreffend die gegenseitige Ausfolgung von Verwaltungsschriftgut.

Das Deutsche Reich und die Slowakische Republik sind übereingekommen, über die gegenseitige Ausfolgung von Verwaltungsschriftgut ein Abkommen zu schliessen.

Zu diesem Zweck haben zu Bevolmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler:

den Vortragenden Legationsrat im Auswärtigen Amt

Dr. **Erich Albrecht,**

Der Ministerpräsident der Slowakischen Republik:

den Ausserordentlichen Gesandten und Bevollmächtigten Minister

Matúš Černák.

Die Bevollmächtigten haben einander ihre Vollmachten mitgeteilt und sie in Ordnung befunden. Sie haben sich über folgende Bestimmungen geeinigt:

Artikel 1.

Die beiden Vertragschliessenden Teile werden sich gegenseitig Urkunden, Amtsbehelfe, Zeichnungen, Karten, Pläne und Schriften jeder Art (fortab zusammengefasst mit dem Wort „Schriftgut" bezeichnet) nach Massgabe der nachstehenden Bestimmungen zur Verfügung stellen.

Cena: Ks 1.20.

Článok 2.

Spisový materiál, ktorý je v opatrovaní úradov alebo korporácií verejného práva jednej zo zmluvných strán a ktorý vznikol na území bývalej Česko-Slovenskej republiky a ktorý bude teraz alebo v budúcnosti potrebný k ďalšiemu prevádzaniu verejnej správy (včítane výkonu správneho súdnictva) na území druhej zmluvnej strany a sa výlučne vzťahuje na túto správu, bude odovzdaný druhej zmluvnej strane.

Pokiaľ sa spisový materiál, označený v ods. 1, nevzťahuje výlučne na správu druhej zmluvnej strany, ale súčasne aj na správu tretieho štátu, odovzdá sa len za súhlasu tretieho štátu.

Článok 3.

Spisový materiál sa vydá buď z úradnej moci alebo na návrh.

Keď dožadujúci štát označí návrh za súrny, má byť s urýchlením vybavený.

Článok 4.

Z úradnej moci treba vydať tento spisový materiál:

1. Spisy o veciach, ktoré v deň prechodu alebo vzniku územnej výsosti neboly ešte právoplatne vybavené.

2. Listiny o ešte jestvujúcich právnych pomeroch alebo o skutočnostiach s právneho hľadiska dôležitých.

3. Spisy, náčrtky, mapy a plány, ktoré sa vzťahujú na predmety používané vo verejnej správe alebo verejnom podniku a sú pre používanie týchto predmetov potrebné.

4. Osobné spisy a osobné výkazy úradníkov a verejných zamestnancov.

Úrady obidvoch zmluvných strán vylúčia s najväčším možným urýchlením hore označený spisový materiál a pripravia ho na odovzdanie.

Článok 5.

Návrhy na odovzdanie spisového materiálu možno podať diplomatickou cestou

Artikel 2.

Das in der Verwahrung von amtlichen Stellen oder von Körperschaften des öffentlichen Rechts des einen Vertragschliessenden Teils befindliche Schriftgut, das auf dem Gebiet der früheren Tschecho-Slowakischen Republik entstanden ist und das jetzt oder künftig zur Fortführung der öffentlichen Verwaltung (einschliesslich der Verwaltungsrechtspflege) in dem Gebiet des anderen Vertragschliessenden Teils benötigt wird und sich ausschliesslich auf diese Verwaltung bezieht, wird dem anderen Vertragschliessenden Teil übergeben werden.

Soweit sich das im Absatz 1 bezeichnete Schriftgut nicht ausschliesslich auf die Verwaltung des anderen Vertragsteils sondern gleichzeitig auch auf die eines dritten Staates bezieht, wird es übergeben werden, wenn die Zustimmung des dritten Staates beigebracht wird.

Artikel 3.

Die Ausfolgung des Schriftguts erfolgt von Amts wegen oder auf Antrag.

Wenn der Antrag von dem ersuchenden Staat als dringend bezeichnet ist, soll er dringend erledigt werden.

Artikel 4.

Von Amts wegen ist folgendes Schriftgut auszufolgen:

1. Akten über Angelegenheiten, die am Tage des Übergangs oder der Entstehung der Gebietshoheit noch nicht endgültig erledigt waren,

2. Urkunden über noch bestehende Rechtsverhältnisse oder rechtlich erhebliche Tatsachen,

3. Schriftstücke, Zeichnungen, Karten und Pläne, die sich auf Gegenstände beziehen, die bei einer öffentlichen Verwaltung oder in einem öffentlichen Betriebe verwendet werden und für die Benutzung dieser Gegenstände nötig sind,

4. Personalakten und Personaltabellen von Beamten und öffentlichen Angestellten.

Die Amtsstellen der beiden Vertragschliessenden Teile werden das vorbezeichnete Schriftgut so schnell als möglich aussondern und zur Übergabe bereitstellen.

Artikel 5.

Anträge auf Übergabe von Schriftgut können auf diplomatischen Wege oder an

alebo na úradné miesta, označené v článku 7.

K návrhu, ktorý nie je vyhotovený v nemeckej reči, treba pripojiť nemecký preklad.

Článok 6.

S výhradou pozdejšej úpravy upúšťa sa od toho pojať do tejto dohody spisový materiál, ktorého prenechanie alebo sdelenie sa nepokladá nateraz za žiadúce z dôvodov obrany alebo bezpečnosti štátu alebo pre ohrozenie iných dôležitých záujmov.

Článok 7.

Obidve smluvné strany si vzájomne oznámia miesta, ktoré poveria prevedením tejto dohody. Medzi miestami obidvoch strán je možný priamy písomný styk.

Článok 8.

Každej z obidvoch smluvných strán sa dáva možnosť vyslať svojich splnomocníkov na miesta druhej smluvnej strany, označené v článku 7, ktorí vyjednávajú s týmito miestami o podrobnostiach prevedenia tejto dohody a podľa možnosti zjednajú úpravu. Ďalej môžu splnomocnenci na základe dorozumenia, ktoré treba zjednať s prípadu na prípad, spolupôsobiť pri prevedení vylúčenia, môžu pri prevádzaní tejto dohody nahodile vznikajúce ťažkosti odstrániť a prijať odovzdaný spisový materiál.

Článok 9.

Zo spisového materiálu, ktorý sa nevzťahuje výlučne na územie dožadujúcej strany, možno požadovať odpisy na vlastné útraty.

Keď nestačí odpis alebo ak vydanie odpisov sa nezdá byť účelným, bude spisový materiál v pôvodine zapožičaný proti povinnému vráteniu po uplynutí určitej doby.

Článok 10.

Slovenskej republike sa odovzdá spisový materiál v Prahe.

die gemäss Artikel 7 bezeichneten Stellen gerichtet werden.

Einem Antrag, der nicht in deutscher Sprache abgefasst ist, soll eine deutsche Übersetzung beigegeben werden.

Artikel 6.

Unter Vorbehalt einer späteren Regelung wird davon abgesehen, in dieses Übereinkommen Schriftgut einzubeziehen, dessen Überlassung oder Bekanntgabe aus Gründen der Verteidigung oder der Sicherheit des Staates oder wegen Gefährdung anderer wichtiger Interessen gegenwärtig nicht für erwünscht betrachtet wird.

Artikel 7.

Die beiden Vertragschliessenden Teile werden sich gegenseitig die Stellen mitteilen, die sie mit der Durchführung dieses Übereinkommens betrauen. Der Schriftverkehr kann unmittelbar zwischen den beiderseitigen Stellen erfolgen.

Artikel 8.

Jedem der beiden Vertragschliessenden Teile steht es frei, zu den gemäss Artikel 7 bezeichneten Stellen des anderen Vertragsteils Beauftragte zu entsenden, die mit diesen Stellen über Einzelheiten der Durchführung dieses Übereinkommens verhandeln und soweit als möglich hierüber eine Regelung treffen. Sie können ferner auf Grund einer von Fall zu Fall zu treffenden Verständigung bei der Durchführung der Aussonderung mitwirken, allfällige bei der Durchführung des Übereinkommens auftauchende Schwierigkeiten schlichten und das übergebene Schriftgut in Empfang nehmen.

Artikel 9.

Von Schriftgut, das sich nicht ausschliesslich auf das Gebiet des ersuchenden Teils bezieht, können Abschriften auf dessen Kosten verlangt werden.

Wenn eine Abschrift nicht genügt oder die Ausfolgung von Abschriften nicht zweckmässig erscheint, wird das Schriftgut in Urschrift gegen die Verpflichtung zur Rückgabe nach Ablauf einer bestimmten Zeit leihweise überlassen.

Artikel 10.

Die Übergabe des Schriftguts an das Deutsche Reich erfolgt in Pressburg.

Nemeckej ríši sa odovzdá spisový materiál v Bratislave.

Útraty vzájomne uhradené nebudú.

Článok 11.

Spisový materiál, ktorého odovzdanie možno žiadať na základe tejto dohody, nebude ani jednou zo smluvných strán do 3 rokov zničený.

Článok 12.

Odovzdanie spisového materiálu, v ktorom sú listiny, vyhotovené na návrh súkromných osôb, možno len vtedy žiadať, keď útraty vyhotovenia listín boly zaistené.

Článok 13.

O prípadných ťažkostiach pri prevádzaní tejto dohody — obzvlášť vzhľadom na nároky tretích štátov — bude najkratšou cestou zjednané dorozumenie.

Článok 14.

Táto dohoda sa nevzťahuje na spisový materiál, ktorého vydanie upravujú zvláštne dohody, ani na archívny materiál, s ktorým bude naložené na základe vyhradenej zvláštnej úpravy.

Článok 15.

Táto dohoda nadobudne účinnosť dňom podpísania.

Vyhotovené v dvoch pôvodinách v slovenskej a nemeckej reči.

V Berlíne dňa 19. októbra 1939.

Matúš Černák v. r.,

Die Übergabe des Schriftguts an den Slowakischen Staat erfolgt in Prag.

Eine gegenseitige Erstattung der Kosten findet nicht statt.

Artikel 11.

Die beiden Vertragschliessenden Teile werden Schriftgut, dessen Übergabe nach den Bestimmungen dieses Übereinkommens verlangt werden kann, binnen drei Jahren nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens nicht vernichten.

Artikel 12.

Die Übergabe von Schriftgut, das Urkunden enthält, deren Beschaffung von Privatpersonen beantragt wurde, kann erst verlangt werden, wenn die durch die Beschaffung der Urkunden entstandenen Kosten sichergestellt wurden.

Artikel 13.

Über Schwierigkeiten, die sich bei der Durchführung dieses Übereinkommens — insbesondere auch im Hinblick auf Ansprüche dritter Staaten — ergeben sollten, wird eine Verständigung auf kürzesten Wege getroffen werden.

Artikel 14.

Dieses Übereinkommen erstreckt sich nicht auf Schriftgut, dessen Ausfolgung durch besondere Übereinkommen geregelt ist, und auf Archivgut, dessen Behandlung einer besonderen Regelung vorbehalten bleibt.

Artikel 15.

Dieses Übereinkommen tritt am Tage seiner Unterzeichnung in Kraft.

Ausgefertigt in zwei Urschriften in deutscher und slowakischer Sprache.

Berlin, den 19. oktober 1939.

Dr. Albrecht e. h.

Vyhlasuje sa s tým, že dohoda vzhľadom na jej článok 15 a vzhľadom na ustanovenie ods. 3, § 4 zákona č. 11/1940 Sl. z. nadobudla účinnosť dňa 19. októbra 1939.

Dr. Tuka v. r.,
predseda vlády.

Dr. Ďurčanský v. r.,
minister zahraničných vecí.

101.

Vládne nariadenie zo dňa 30. apríla 1940

o vyhlásení Riaditeľstva pre cestovný ruch za podnik spravovaný podľa zásad obchodného hospodárenia.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 404/1922 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Riaditeľstvo pre cestovný ruch, zriadené podľa § 2 zákona č. 149/1939 Sl. z. a organizované ako štátny ústav podľa vládneho nariadenia č. 199/1939 Sl. z., vyhlasuje sa za štátny podnik spravovaný podľa zásad obchodného hospodárenia.

§ 2.

Ustanovenia vládneho nariadenia č. 206/1924 Sb. z. a n. platia pre Riaditeľstvo pre cestovný ruch, nakoľko neodporujú ustanoveniam nariadenia č. 199/1939 Sl. z.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Medrický v. r.

102.

Vyhláška ministerstva vnútra zo dňa 6. mája 1940,

ktorou sa pre rok 1940 vyhlasuje za záväznú hromadná úprava mzdových a pracovných podmienok v stavebnom podnikaní.

Na základe usnesenia vlády ministerstvo vnútra podľa § 2 vládneho nariadenia č. 104/1939 Sl. z. vyhlasuje aj pre rok 1940 za záväznú na celom území Slovenskej republiky hromadnú úpravu mzdových a pracovných podmienok v stavebnom podnikaní, dohodnutú medzi Spoločenstvom staviteľov v Bratislave a Ústredím slovenského kresťansko-sociálneho odborového združenia v Bratislave, ktorá bola uverejnená pod č. 151/1939 Úradných novín s touto zmenou:

Najnižšie hodinové mzdy, a to až do 2.80 Ks sa zvyšujú takto:

1. slobodnému a bezdetnému ženatému zamestnancovi zvyšuje sa hodinová mzda o 5%,

2. ženatému, ktorý sa stará o jedno dieťa, sa zvyšuje hodinová mzda o 10% a

3. ženatému, ktorý sa stará o dve alebo viac detí, zvyšuje sa hodinová mzda o 15%.

Zvýšenie toto vzťahuje sa na príslušných zamestnancov bez ohľadu na pohlavie. Zvýšená mzda po tejto úprave nesmie prevyšovať 2.80 Ks na hodinu. O zaokrúhlovaní na 5 haliere, platí ustanovenie § 8 zákona č. 94/1932 Sb. z. a n.

Hromadná úprava mzdových a pracovných podmienok v stavebnom podnikaní už s týmto zvýšením (upravením) miezd bude dodatočne uverejnená v Úradných novinách.

Vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Ďurčanský v. r.

103.

Zákon zo dňa 7. mája 1940

o vyvlastnení pre účely verejného zdravotníctva.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Cieľom lepšieho využitia možno pre štát vyvlastniť pozemky, na ktorých sa nachádzajú minerálne alebo liečivé pramene, a tiež práva, budovy a iné zariadenia im slúžiace.

§ 2.

Pre vyvlastnenie podľa § 1 platia obdobne predpisy zákona č. 63/1935 Sb. z. a n.

§ 3.

K prevodu pozemkov, práv a vecí, uvedených v § 1, na tretie osoby po 30. marci 1940 je potrebný súhlas ministerstva vnútra.

§ 4.

Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do 31. decembra 1940; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.,
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.

104.

Vládne nariadenie zo dňa 8. mája 1940

o určení výšky zdravotnej prirážky na rok 1940.

Vláda Slovenskej republiky podľa §§ 2 a 3 zákona č. 254/1923 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Výška prirážky podľa ods. 2, § 2 zákona č. 254/1923 Sb. z. a n. na rok 1940 činí 7%.

§ 2.

Čiastka, ktorá sa má podľa bodu 2, § 3 zákona č. 254/1923 Sb. z. a n. z výnosu prirážky k predpísaným priamym daniam uhradiť štátnej pokladnici na plnenie úloh uvedených v zák. čl. XXI/1898, činí na rok 1940 $^{5}/_{7}$ výnosu prirážky.

§ 3.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. januára 1940; vykoná ho minister vnútra a minister financií.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 21. Vydaná dňa 15. mája 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (105.—106.) 105. Vyhláška ministra financií o vydaní slovenských dvadsaťhalierových mincí. — 106. Vyhláška ministra hospodárstva o distribúcii cukru.

105.

Vyhláška ministra financií zo dňa 10. mája 1940

o vydaní slovenských dvadsaťhalierových mincí.

Podľa ods. 2, § 1 a podľa § 9 vládneho nariadenia č. 45/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

Dvadsaťhalierová minca má v prostriedku na lícnej strane umiestený znak Slovenskej republiky. V dolnej polovici mince, na každej strane znaku sú dva lipové konáriky, pozostávajúce zo štyroch listov, ktorých konce sú pod znakom preložené. Okolo znaku po celom okraji mince je nápis SLOVENSKÁ REPUBLIKA a rok ražby.

Na druhej strane mince, v hornej polovici je umiestený nitriansky hrad, v dolnej polovici — úbočie hradu. Obloha nad hradom je ožiarená 14 lúčami. Na úbočí hradu je číslica „20" a pod ňou, na okraji mince oblukovite rozložený nápis „HALIEROV".

Minca je 92% z medi, 8% z cinku. Váha mince je 2.5 gr. Priemer mince je 18 mm. Plastiku oboch strán mince uzaviera po okraji plochá obruba. Okraj mince je hladký.

§ 2.

Slovenská národná banka začne vydávať dvadsaťhalierové mince u svojho hlavného ústavu v Bratislave a u svojich filiálok, počínajúc dňom 15. mája 1940.

§ 3.

Dvadsaťhalierových mincí sa dá do obehu za 3 miliony Ks.

Dr. Pružinský v. r.

Kresba k vyhláške č. 105.

106.

Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 14. mája 1940

o distribúcii cukru.

Podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 1 nariadenia č. 287/1939 Sl. z. nariaďujem:

ČASŤ PRVÁ.

Distribúcia v drobnom.

§ 1.

Cieľom rovnomerného rozdeľovania cukru a zamedzenia hromadenia jeho zásob každá hlava domácnosti prihlási u maloobchodníka s cukrom alebo u družstva počet členov svojej domácnosti.

§ 2.

(1) Prihlásiť možno len tie osoby, ktoré sa v čase prihlásenia stravujú skutočne v domácnosti prihlasujúceho (§ 1).

(2) Zmeny v počte stravovaných osôb (odchod na sezónne práce, na vojenské cvičenie, návrat zo štúdií, presťahovanie a pod.) treba hlásiť do 8 dní príslušnému notariátu (v Bratislave-mestskému notárskemu úradu) a maloobchodníkovi (družstvu).

§ 3.

Prihlášku podľa § 1 možno podať len u jedného obchodníka (družstva), a to na tlačive (§ 5), ktoré dostane hlava domácnosti na obecnom (obvodnom) notariáte (v Bratislave — na mestskom notárskom úrade).

§ 4.

Prihlášku treba podať do 20. mája 1940.

§ 5.

(1) Prihláška podľa vzoru uvedeného v ods. 2 má ústrižok. Na tomto ústrižku po-

tvrdí maloobchodník (družstvo) svojím podpisom (pečiatkou), že hlava domácnosti sa k odberu cukru u neho prihlásila. Tento ústrižok sa oddelí od prihlášky; hlava domácnosti si ho uschová. Vlastnú prihlášku, riadne vyplnenú odovzdá potom notariátu — v Bratislave mestskému notárskemu úradu.

(2) Vzor prihlášky (§ 3) je tento:

Prihláška.	Ústrižok.
P. ..... obchodníkovi (družstvu) v ..... Prihlasujem k Vám na odber cukru tento počet členov domácnosti: ..... Meno prihlasujúceho ..... Jeho bydlisko, ulica, číslo domu	Dňa ..... mája 1940 prihlásili ste u mňa (nás) ..... osôb na zásobovanie cukrom. Podpis obchodníka (družstva) ....

§ 6.

Priemyselné podniky, živnosti, ktoré k svojmu provozu potrebujú cukor (kaviarne, reštaurácie, cukrárne, pekárne atď.), taktiež internáty, nemocnice a pod., podajú prihlášku tam, kde dosiaľ cukor odberaly a uvedú v nej namiesto počtu členov domácnosti množstvo mesačnej potreby cukru.

§ 7.

(1) Každý maloobchodník alebo družstvo vedie soznam odberateľov, ktorí sa k nemu prihlásili.

(2) Vzor soznamu (ods. 1) je tento:

Soznam prihlásených

Meno zákazníka	Ulica a číslo domu	Počet členov domácnosti, v prípade § 6 množstvo v kg	Deň prihlásenia	Deň odhlásenia

ČASŤ DRUHÁ.

Distribúcia na maloobchodníkov.

§ 8.

(1) Každý maloobchodník (družstvo) prihlási u svojho dodávateľa-veľkoobchodníka (družstevnej ústredne) počet k nemu prihlásených osôb a množstvo cukru, potrebné pre priemyselné ciele.

(2) Prihlášku (ods. 1) vyhotoví každý maloobchodník (družstvo), ako aj veľkoobchodník, ak predáva cukor aj v drobnom, dvojmo podľa tohoto vzoru:

P. ----------

veľkoobchodníkovi (družstevnej ústredni)

v ----------

Prihlasujem sa k vám na odber cukru. Počet ku mne prihlásených spotrebiteľov je ----------

Potreba priemyselného cukru podľa prihlášok je ---------- kg.

V ----------, ---------- 1940.

čitateľný podpis (pečiatka).

----

obec a okres.

§ 9.

(1) Jedno vyhotovenie prihlášky, uvedenej v § 8, treba odovzdať veľkoobchodníkovi (družstevnej ústredni) najneskoršie do 23. mája 1940.

(2) Veľkoobchodník (družstevná ústredňa) si prihlášku ponechá a uloží.

(3) Na druhom vyhotovení prihlášky potvrdí veľkoobchodník (družstevná ústredňa) jej príjem a vráti ho maloobchodníkovi (družstvu).

§ 10.

(1) Veľkoobchodník (družstevná ústredňa) sostaví štvormo abecedný soznam prihlásených maloobchodníkov (družstiev) a podá najneskoršie do 26. mája 1940 jedno vyhotovenie soznamu ministerstvu hospodárstva, jedno vyhotovenie — župnému úradu a jedno vyhotovenie — okresnému úradu. Jedno vyhotovenie ponechá si veľkoobchodník (družstevná ústredňa).

(2) Vzor soznamu je tento:

Soznam maloobchodníkov (družstiev)

Meno maloobchodníka (družstva) alebo podniku podľa § 6.	Obec	Okres	Počet osôb ktorých zásobuje.	Množstvo priemyselného cukru v kg.

§ 11.

(1) Počnúc dňom 1. júna 1940, bude cukor vydávaný len podľa týchto prihlášok a soznamov.

(2) Na zmeny zahlásené v kalendárnom mesiaci bude braný ohľad len v mesiaci nasledujúcom.

(3) Množstvo cukru pripadajúce na osobu a mesiac bude určované každý mesiac samostatnou vyhláškou.

§ 12.

Distribúcia cukru iným spôsobom je zakázaná.

§ 13.

Porušenia predpisov tejto vyhlášky sa trescú podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

Medrický v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

161

Slovenský zákonník

Čiastka 22. Vydaná dňa 17. mája 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (107.—114.) **107.** Zákon o povinnom ničení lariev hovädzieho strečka. — **108.** Vyhláška ministerstva vnútra, ktorou sa pre oblasť vinohradníckej obce Bratislava vyhlasuje za záväznú dohoda o mzdách vinohradníckych robotníkov na rok 1940. — **109.** Vyhláška ministerstva vnútra, ktorou sa na rok 1940 vyhlasuje za záväznú dohoda o mzdách vinohradníckych robotníkov. — **110.** Zákon o obmedzení platových nárokov zo štátnych alebo iných verejných prostriedkov. — **111.** Nariadenie o povinnosti sbierania odpadkov. — **112.** Nariadenie o mimoriadnej jednorazovej výpomoci pre poživateľov invalidnej, starobnej, vdovskej a sirotskej provízie podľa zákona o poistení u banských bratských pokladníc. — **113.** Zákon o židovských podnikoch a o židoch zamestnaných v podnikoch. — — **114.** Vyhláška predsedu vlády o oprave tlačových chýb.

107.

Zákon zo dňa 24. apríla 1940

o povinnom ničení lariev hovädzieho strečka.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Každý držiteľ hovädzieho dobytka je povinný ničiť, poťažne dať ničiť larvy strečka (veľkého strečka — hypoderma bovis a malého strečka — hypoderma lineatum) u hovädzieho dobytka v jeho držbe. Spôsob ničenia upraví ministerstvo hospodárstva vyhláškou v Úradných novinách.

(2) Obecná rada so súhlasom okresného úradu určí vyškolenú osobu, ktorá má vykonávať odstraňovanie lariev strečka z hrboľkov napadnutého zvieraťa a súčasne aj dozerať, aby držitelia hovädzieho dobytka riadne plnili povinnosť podľa ods. 1. Určená osoba oznámi zistené závady starostovi obce, ktorý je povinný to hlásiť okresnému úradu.

(3) Okresný úrad vyzve liknavého držiteľa s určením lehoty, aby svoju povinnosť splnil dodatočne. Ak to neurobí ani v tejto lehote, okresný úrad urobí potrebné opatrenie vo vlastnej pôsobnosti na náklad a nebezpečie držiteľa.

§ 2.

(1) Príhon hovädzieho dobytka napadnutého larvami strečka na výstavy a prehliadky sa zakazuje.

(2) V obci, kde je zvykom vyháňať hovädzí dobytok na pastvu v jarných a letných mesiacoch, obecná rada je povinná postarať sa o to, aby hovädzí dobytok bol pred vyhnaním na pastvu prehliadnutý osobou k tomu určenou (ods. 2, § 1), či nie je napadnutý larvami strečka hovädzieho. Zvieratá larvami strečka napadnuté majú sa z pastvy vylúčiť do toho času, kým sa larvy neodstránia.

(3) Tejto prehliadke nepodlieha hovädzí dobytok, o ktorom sa preukáže zverolekárskym osvedčením, že nemá larvy strečka. Takéto osvedčenie platí len 30 dní.

§ 3.

(1) Z hrboľkov, nad ktorými je koža zvieraťa prederavená, môže odstraňovať larvy strečka držiteľ alebo s jeho súhlasom aj iná osoba.

(2) Toto ustanovenie sa nevzťahuje na otváranie hrboľkov nožom. Tento úkon môže vykonávať len zverolekár alebo osoba obecnou radou určená (ods. 2, § 1).

§ 4.

Držitelia hovädzieho dobytka sú povinní vyškolenej osobe (ods. 2, § 1) pri plnení povinností podľa tohto zákona dovoliť vstup na všetky miesta, kde sa hovädzí dobytok chová, pasie alebo kde sa má prehliadnuť.

§ 5.

(1) Priestupky podľa tohto zákona sa trescú, ak nejde o čin prísnejšie trestný, okresným (štátne policajným) úradom peňažným trestom do Ks 100 alebo zavretím do 3 dní, za okolností zvlášť priťažujúcich peňažným trestom do Ks 300 alebo zavretím do 6 dní.

Cena Ks 2·—.

(2) V prípade nedobytnosti má sa peňažný trest premeniť na náhradný trest zavretia podľa miery previnenia v medziach sadzby trestu na slobode.

§ 6.

Tento zákon nadobúda účinnosť 15. dňom po vyhlásení; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Medrický v. r.

108.

Vyhláška ministerstva vnútra zo dňa 6. mája 1940,

ktorou sa pre oblasť vinohradníckej obce Bratislava vyhlasuje za záväznú dohoda o mzdách vinohradníckych robotníkov na rok 1940.

Ministerstvo vnútra podľa § 2 vládneho nariadenia č. 104/1939 Sl. z. vyhlasuje za záväznú v oblasti vinohradníckej obce Bratislava dohodu o mzdách vinohradníckeho robotníctva na rok 1940, ujednanú v Bratislave dňa 29. marca 1940 medzi Vinohradníckou obcou Bratislava (Vinohradníckym spolkom v Bratislave) na strane jednej a Slovenským kresťansko-sociálnym odborovým združením — ústredím v Bratislave na strane druhej a za spolupôsobenia Slovenského úradu práce pre hospodárske robotníctvo v Bratislave.

Text dohody uverejnený je v Úradných novinách.

Vyhláška nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia.

Dr. Ďurčanský v. r.

109.

Vyhláška ministerstva vnútra zo dňa 6. mája 1940,

ktorou sa na rok 1940 vyhlasuje za záväznú dohoda o mzdách vinohradníckych robotníkov.

Ministerstvo vnútra podľa § 2 vládneho nariadenia č. 104/1939 Sl. z. vyhlasuje za záväznú vo vinárskej oblasti západného Slovenska (okrem vinohradníckej obce Bratislava) dohodu o mzdách vinohradníckeho robotníctva na rok 1940, ujednajú v Bratislave dňa 16. marca 1940 medzi Sväzom vinárskych spolkov na Slovensku a zástupcami vinohradníckych obcí: Modra, Pezinok, Grinava, Limbach, Svätý Jur, Račištorf, Vajnory, Švajnsbach a Ompitál na strane jednej a Slovenským kresťansko-sociálnym odborovým združením — ústredím v Bratislave na strane druhej a za spolupôsobenia ministerstva hospodárstva, Slovenského úradu práce a Štátnych výskumných ústavov.

Text dohody je uverejnený v Úradných novinách.

Vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Ďurčanský v. r.

110.

Zákon zo dňa 24. apríla 1940

o obmedzení platových nárokov zo štátnych alebo iných verejných prostriedkov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Osoby, ktoré majú nárok na viac platov („konkurencia platových nárokov", § 5) od štátu alebo od inej osoby verejného práva (od ich alebo nimi spravovaných podnikov, ústavov, fondov, zariadení, alebo od ustanovizní, spolkov, podujatí a pod. nimi prevažne udržovaných) smú od prvého dňa prvého mesiaca, ktorý nasleduje po vyhlásení tohto zákona, a ak ide o konkurenciu platových nárokov, ktorá nastala neskoršie, od prvého dňa mesiaca, ktorý nasleduje po jej vzniku, dostávať iba jeden z týchto platov („hlavný plat") bez ohľadu na jeho výšku, pre ktorý sa rozhodnú (ods. 1, § 2). Z ostatných platov („vedľajšie platy") smú dostávať najviac takú sumu, aby ich celý príjem z hlavného platu — po prevedení zákonných zrážok — a vedľajších platov neprevyšoval sumu: pri slobodných Ks 3000, pri ženatých a ovdovelých Ks 3500. Táto suma sa zvyšuje u osôb, ktoré sú trvale ustanovené na funkciu vyžadujúcu úplné stredoškolské vzdelanie mesačne o Ks 500 a u osôb, ktoré sú trvale ustanovené na funkciu vyžadujúcu úplné vysokoškolské vzdelanie me-

sačne o Ks 1000. Ďalej sa táto suma zvyšuje na prvé a druhé nezaopatrené manželské alebo adoptované dieťa mesačne na každé po Ks 250 a na tretie a každé ďalšie takéto dieťa mesačne o Ks 300.

(2) Iné nároky požívané popri vedľajších platoch, najmä nároky na časový postup, služobné poradie, liečenie, systemizované miesto atď., ako aj predpisy o prispievaní na ich zachovanie, nie sú dotknuté týmto zákonom.

(3) Ak na zachovanie nárokov, ktoré podľa ods. 2 nezanikajú, treba platiť nejaké príspevky, tieto príspevky platí v prípade, že osoba v ods. 1, § 1 uvedená koná službu z toho služobného pomeru, ktorého sa príspevky týkajú, zamestnávateľ, v inom prípade sú smerodajné ustanovenia príslušných predpisov, prípadne smlúv.

§ 2.

(1) Osoby uvedené v ods. 1, § 1 sú povinné podať poukazovacím úradom (miestam) svojich platov do 15 dní po vyhlásení tohto zákona a neskoršie vždy do 15 dní po vzniku novej skutočnosti, ktorá má vplyv na upotrebenie predpisov tohto zákona, oznámenie rovnakého znenia, v ktorom uvedú, ktorý plat si volia ako hlavný plat, ďalej všetky osobné, rodinné a služobné údaje.

(2) Podrobnosti určí vláda nariadením.

(3) Nesplnenie oznamovacej povinnosti podľa ods. 1 tohto paragrafu sa stíha disciplinárne.

§ 3.

(1) Ak osoba, povinná k oznámeniu podľa ods. 1, § 2 toto v predpísanej lehote neučiní, poukazovacie úrady (miesta) konkurujúcich platových nárokov sú povinné sa navzájom upovedomiť a zistiť najvyšší plat príslušnej osoby. Poukazovací úrad (miesto) najvyššieho platu vypovie, že on (ono) bude príslušnej osobe plat poukazovať, o čom ju ako aj ostatné poukazovacie úrady (miesta) konkurujúcich platov súčasne upovedomí a oznámi im, v akej výške majú prípadné doplnky poukazovať (ods. 1, § 2).

(2) Pri zistení najvyššieho platu podľa ods. 1 je smerodajnou výška platu po odpočítaní všetkých zákonných zrážok.

(3) Podľa tohto zákona neprávom poberaný plat treba vrátiť. Ak sa tak nestane, poukazovací úrad (miesto) platu, ktorý osoba v ods. 1, § 1 uvedená podľa tohto zákona právom dostáva, z tohto platu uhradí nevrátenú sumu.

§ 4.

(1) Predseda a členovia vlády, predseda snemu a poslanci nie sú povinní učiniť oznámenie podľa ods. 1, § 2. Ak toto oznámenie neučinia, má sa za to, že si podržujú platy, ktoré im patria za tieto funkcie. Ak je predseda alebo člen vlády súčasne aj poslancom, má sa za to, že si podržuje nárok na plat z funkcie predsedu (člena) vlády.

(2) Poslancovi prislúcha nárok z jeho súhrnných platov (§ 5) okrem nároku podľa ods. 1, § 1 ešte ako paušálna náhrada hotových poslaneckých výdavkov mesačne: slobodnému Ks 1000, ženatému (ovdovelému) Ks 1500.

(3) Poslanci platia príspevky v ods. 3, § 1 uvedené len v takej miere, v akej sa im ponecháva nárok na konkurujúce platy (ods. 1, § 1).

§ 5.

Platmi podľa tohto zákona sú:

a) služobné platy podľa platových zákonov, nariadení a usnesení vlády, organizačných alebo služobných poriadkov (pragmatík) alebo osobitných služobných smlúv,

b) odpočivné a zaopatrovacie platy (penzie, vdovské penzie),

c) kongrua a doplnky na kongruu duchovných cirkví alebo náboženských spoločností štátom recipovaných a uznaných, ako aj zálohy a preddavky na platy učiteľov, pôsobiacich na neštátnych školách, ľudových, meštianskych, odborných, stredných a vysokých, počítajúc do toho aj bohoslovecké diecezálne učilištia,

d) platy, náhrady, funkčné prídavky predsedu a členov vlády, predsedu snemu a poslancov,

e) platy, náhrady a funkčné prídavky funkcionárov osôb verejného práva, počítajúc do toho aj nositeľov verejnoprávneho poistenia.

§ 6.

Voliť si iný ako pôvodne zvolený hlavný plat možno:

a) pri zmene nastalej v konkurujúcich platových nárokoch, a to s účinnosťou k prvému dňu mesiaca, ktorý nasleduje po zmene,

b) do konca novembra každého roku od nasledujúceho 1. januára.

§ 7.

(1) Ustanovenia, ktoré tomuto zákonu odporujú, sa zrušujú okrem teraz platných ustanovení o úsporných opatreniach personálnych.

(2) Podrobnosti o prevedení tohto zákona určí vláda nariadením.

§ 8.

Vláda sa splnomocňuje, aby v prvých piatich rokoch účinnosti tohto zákona, ak to bude vyžadovať verejný záujem, nariadením povolila úľavy niektorým zamestnaneckým kategóriám zvýšením príjmovej hranice nad mieru, určenú v ods. 1, § 1 tohto zákona.

§ 9.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
aj za ministra Siváka.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

111.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 24. apríla 1940

o povinnom zbieraní odpadkov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) V domácnostiach, priemyselných, obchodných a živnostenských podnikoch, dielňach a vôbec zariadeniach, v ktorých sa vyskytujú odpadky uvedené v § 2, zakazuje sa tieto páliť, odhadzovať a iným spôsobom ničiť.

(2) Za zachovanie tohto zákazu je zodpovedná hlava domácnosti, majiteľ obchodného, priemyselného alebo živnostenského podniku, dielne alebo zariadenia vôbec, poťažne jeho zástupca, ktorý je oprávnený disponovať s odpadkom.

§ 2.

(1) Odpadkom je, čo majiteľ, poťažne jeho zástupca považuje za takú zbytočnú vec, ktorá nie je súca na zohodnotenie v domácnosti, obchodnom, priemyselnom alebo živnostenskom podniku, dielni, ústave alebo zariadení a má sa odtiaľ odstrániť ako zbytočná.

(2) Z odpadkov sú predmetom zbierania:

a) odpadky kovové, a to akéhokoľvek kovu (železa, olova, cínu, medi, mosadze, bronzu, alpaky atď.),

b) odpadky z gumy, kaučuku, celuloidu a podobných surovín prírodných aj umelých,

c) odpadky textilné všetkého druhu,

d) odpadky zo skla,

e) odpadky z korku,

f) ovocné výpalky.

(3) Minister hospodárstva môže vyhláškou v Slovenskom zákonníku zaradiť aj iné odpadky pod ustanovenia ods. 2, ak to vyžadujú hospodárske pomery.

§ 3.

Odpadky sa musia odovzdať spoločnosti (§ 5) alebo jej komisionárom, poťažne zberačom. Výnimku činia odpadky v podnikoch z ich vlastnej výroby, ak ich sami spracovávajú, alebo na spracovanie pre vlastnú potrebu odovzdávajú podnikom iným.

§ 4.

(1) V domácnostiach, kde žijú deti navštevujúce školy (ods. 2), treba odpadky menšej veľkosti (okrem odpadkov textilných, skelných a živočíšnych) odovzdať deťom, ktoré ich zhromažďia v škole.

(2) Povinnosť zhromažďovať odpadky v školách sa vzťahuje na školy ľudové, meštianske, stredné, učiteľské ústavy, odborné školy všetkého druhu a na školy obchodné.

(3) Spoločnosť (§ 5) je povinná do školy donesené odpadky uskladniť na vlastné útraty na mieste správcom (riaditeľom) školy na to určenom. Odpadky z látky, ktorá podlieha rozkladu, alebo škodí ľudskému zdraviu, spoločnosť je povinná na vlastné útraty dezinfikovať a zo školského objektu včas odstrániť.

(4) Z výťazku podnikateľskej činnosti podľa tohto nariadenia bude spoločnosť (§ 5) poskytovať školskej správe pre vecné potreby školské ročný príspevok, ktorého výšku určí ministerstvo hospodárstva.

§ 5.

(1) Výhradné právo zbierať a obchodovať s odpadkami, z cudziny ich dovážať alebo do nej vyvážať má spoločnosť (družstvo), poverená ministrom hospodárstva (v ďalšom texte „spoločnosť"). Minister hospodárstva môže poveriť aj viac spoločností (družstiev) osobitne pre jednotlivé druhy odpadkov, uvedených v ods. 2, § 2.

(2) Zbieranie a výkup odpadkov bude uskutočňovať spoločnosť jednak priamo svojimi orgánmi, jednak prostredníctvom zberačov, poťažne komisionárov. Títo sú povinní odpadky podľa príkazov a smerníc spoločnosti vykúpiť, prevziať a dodať alebo inak s nimi naložiť podľa príkazu spoločnosti. Pomer zberačov, poťažne komisionárov k spoločnosti upravuje zmluva, uzavretá medzi nimi a spoločnosťou. Ak zberač alebo komisionár nepln' povinnosti v zmluve mu uložené, môže spoločnosť zrušiť s ním zmluvný pomer.

(3) Zberačom, poťažne komisionárom vydá spoločnosť legitimácie, aby sa nimi mohli pri svojej činnosti vykazovať.

§ 6.

Ceny za odpadky určuje Cenový úrad po dohode s ministerstvom hospodárstva.

§ 7.

(1) Na činnosť spoločnosti dozerá vládny komisár, menovaný ministrom hospodárstva.

(2) Vládny komisár má právo kontrolovať obchodnú, hospodársku, účtovnú a pokladničnú činnosť spoločnosti, nazerať do kníh a zápisov a žiadať potrebné vysvetlenia. Ak zistí akékoľvek závady, môže žiadať nápravu a zastaviť usnesenia a opatrenia spoločnosti, o ktorých je presvedčený, že odporujú riadnemu výkonu práv a povinností spoločnosti. Takéto usnesenia a opatrenia treba predložiť ministerstvu hospodárstva na rozhodnutie; nemožno ich vykonať skôr, kým ministerstvo o nich nerozhodne.

§ 8.

(1) Spoločnosť je povinná sa starať o účinnú propagáciu hospodárskeho významu odpadkov.

(2) Úrady a obce sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tohto nariadenia.

(3) Ak by okresný (štátny policajný) úrad prostredníctvom svojich orgánov alebo akýmkoľvek iným spôsobom zistil, že držitelia odpadkov tieto uschovávajú a neplnia povinnosti podľa tohto nariadenia, môže neodvedené odpadky zhabať a vyhlásiť ich za prepadlé v prospech štátu.

§ 9.

Pri zbieraní a obchodovaní s odpadkami musia sa zachovať všetky zdravotné predpisy.

§ 10.

Právne jednania, ktoré sa priečia ustanoveniam tohto nariadenia, sú neplatné.

§ 11.

Priestupky tohto nariadenia — ak nejde o čin stihaný súdne — trescú okresné (štátne policajné) úrady peňažným trestom od 10 do 50.000 Ks, ktorý sa má v prípade nedobytnosti premeniť na zavretie do 30 dní, a ak sa priestupok spácha opätovne pri provozovaní živnosti, tiež stratou živnostenského oprávnenia.

§ 12.

Vládne nariadenie č. 51/1939 Úr. nov. sa zrušuje.

§ 13.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

112.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 30. apríla 1940

o mimoriadnej jednorazovej výpomoci pre požívateľov invalidnej, starobnej, vdovskej a sirotskej provízie podľa zákona o poistení u banských bratských pokladníc.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Revírna bratská pokladnica v Bratislave vyplatí do 30 dní po dni účinnosti tohto nariadenia tieto jednorazové výpomoce:

a) požívateľom invalidnej alebo starobnej provízie . . . . Ks 200.—
b) požívateľkám vdovskej provízie . . . . . Ks 100.—
c) požívateľom sirotskej provízie . . . . . Ks 50.—
d) požívateľom invalidnej alebo starobnej provízie na každé dieťa do dokonaného 17 roku jeho veku . . . . . Ks 30.—

(2) Výpomoc podľa ods. 1 prislúcha všetkým požívateľom provízií Revírnej bratskej pokladnice v Bratislave, ktorí bývajú na území Slovenskej republiky a majú na proviziu nárok ku dňu 1. marca 1940.

§ 2.

Výdavky spojené s poskytnutím tejto výpomoce uhradia sa prechodným príplatkom k poistnému, ktorý za každého člena poisteného na proviziu činí Ks 10.20 mesačne a platí sa za 9 mesiacov, počínajúc mesiacom aprílom 1940. Z tohto príplatku uhradia podnikatelia polovicu, poistenci a Revírna bratská pokladnica po jednej štvrtine. Podnikatelia sú povinní odvádzať Revírnej bratskej pokladnici tiež tú časť príplatku, ktorú platia ich zamestnanci, majú však právo strážať túto sumu z ich zárobku.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

113.

Zákon

zo dňa 25. apríla 1940

o židovských podnikoch a o židoch zamestnaných v podnikoch.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Židom a židovským združeniam (§ 9) sa zakazuje preberať alebo znova zriaďovať priemyselné, obchodné a živnostenské podniky (závody) a nadobúdať alebo preberať živnostenské oprávnenia akéhokoľvek druhu.

(2) Výnimku z tohto zákazu môže povoliť ministerstvo hospodárstva.

(3) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na zriaďovanie nových podnikov (závodov), ktoré sa zaoberajú výrobou po továrensky.

§ 2.

(1) Židia a židovské združenia (§ 9) môžu scudziť, zaťažiť a prenajať (prepachtovať) nehnuteľnosti, práva na nehnuteľnosti, hospodárske podniky (závody), akcie, kmeňové vklady, kuksy, záväzné a iné podiely a previesť nájomné (pachtovné) práva tohto druhu len s osobitným písomným povolením. To isté platí pre záväzky nakladať uvedeným spôsobom s vymenovanými predmetmi.

(2) Ak sa povoľuje záväzok, platí povolenie aj pre príslušné plnenie.

(3) Pri nakladaní s akciami, kmeňovými vkladmi, kuksami, závodnými a inými podielmi podľa ods. 1 vydáva povolenie komisia pri Slovenskej národnej banke, zriadená podľa vládneho nariadenia č. 113/1939 Sl. z. V ostatných prípadoch ods. 1 a 2 príslušné povolenie vydáva ministerstvo hospodárstva.

(4) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na nájom bytov a na poľnohospodárske nehnuteľnosti (veta 1, § 3 vládneho nariadenia č. 147/1939 Sl. z.), taktiež ani na predaj podľa §§ 4 a 5 tohto zákona.

§ 3.

(1) Župný úrad môže podrobiť revízii živnostenské oprávnenia židov a židovských združení (§ 9) a odňme ich, ak zistí, že sú proti majiteľovi odôvodnené námietky s hľadiska verejného záujmu, alebo ak sa vyskytnú dôvody, ktoré vyžadujú odstránenie hospodárskeho nezdravého vplyvu. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na podniky (závody), ktoré sa zaoberajú výrobou po továrensky.

(2) Ministerstvo hospodárstva je príslušné na pokračovanie podľa ods. 1, ak ono udeľuje živnostenské oprávnenie v I. stolici, alebo ak povolilo výnimku podľa ods. 2, § 1.

§ 4.

(1) V prípade odňatia oprávnenia podľa predošlého paragrafu župný úrad, prípadne ministerstvo hospodárstva (ods. 2, § 3) podľa voľnej úvahy rozhodne s konečnou platnosťou, či a za akých podmienok má byť podnik (závod) likvidovaný alebo arizovaný. Likvidácia sa má vykonať do 3 mesiacov od doručenia rozhodnutia; pokračujúci úrad môže v prípadoch osobitného zreteľa hodných túto lehotu predĺžiť.

(2) V prípade nariadenia arizácie pokračujúci úrad môže súčasne nariadiť predaj podniku (závodu) kvalifikovanému kresťanskému uchádzačovi. Ak ide o nehnuteľnosť žida alebo židovského združenia, ktorá slúži úplne alebo v prevažnej časti na provozovanie podniku (závodu), pokračujúci úrad upovedomí o nariadení arizácie príslušný okresný súd, ktorý poznačí v pozemkovej knihe túto okolnosť (ods. 1, § 2).

(3) Pokračujúci úrad môže pri nariadení arizácie povoliť zaplatenie likvidačnej hodnoty (ods. 5) s 3%-ovými úrokmi aj v primeraných splátkach, splatných najneskôr do 5 rokov odo dňa doručenia rozhodnutia. Táto výhoda splátok vzťahuje sa však len na tú časť likvidačnej hodnoty, ktorá ostáva po uhradení hypotekárnych požiadaviek a požiadaviek iných nežidovských veriteľov. Povolenie splátok môže pokračujúci úrad učiniť závislým od poskytnutia primeranej záruky. V prípade nedodržania splátok môže uvaliť ministerstvo hospodárstva z úradu alebo na návrh župného úradu dočasnú správu na arizovaný podnik (závod) v smysle vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z.

(4) Pri nariadení arizácie pre predaj podniku (závodu) je smerodajná jeho likvidačná hodnota, ktorá je tiež základom prevodného poplatku, poťažne dane z obratu.

(5) Likvidačnú hodnotu — nakoľko by nedošlo k dobrovoľnej dohode — ustáli župný úrad, príslušný podľa miesta podniku (závodu), s konečnou platnosťou. Útraty administratívneho pokračovania — s výnimkou útrat právneho zastupovania — sú prednostnou položkou.

(6) Likvidačná hodnota sa určí so zreteľom na miestne pomery podľa súhrnnej hodnoty tovaru, ustálenej podľa nákupných cien, ďalej podľa skutočnej hodnoty zariadenia, ako aj odhadnej hodnoty preberaných nehnuteľností. Ak sú predajné ceny tovaru nižšie ako nákupné ceny, smerodajné sú ceny predajné, znížené o obvyklý obchodný zisk.

(7) Prejímateľ je zodpovedný za záväzky prevoditeľa len po výšku ustálenej likvidačnej hodnoty (ods. 5 a 6).

(8) Uspokojenie hypotekárnych a iných veriteľov prevoditeľa vykoná okresný súd, príslušný podľa miesta podniku (závodu).

(9) Hypotekárne požiadavky, zaistené na nehnuteľnostiach patriacich k podniku (závodu) budú uspokojené len po výšku odhadnej hodnoty preberaných nehnuteľností podľa pozemnoknižného poradia a podľa zásad exekučného pokračovania.

(10) Súčasne s uspokojením hypotekárnych požiadaviek z úradnej moci sa vymažú z pozemkovej knihy všetky hypotekárne bremená a po vyplatení odhadnej hodnoty nehnuteľnosti vloží sa vlastnícke právo v prospech prejímateľa.

(11) Na požiadavky iných veriteľov prevoditeľa berie sa zreteľ len, ak boly včas ohlásené v prekluzívnej lehote, určenej vyhláškou súdu, a ak veritelia ich správnosť a pravdivosť pred súdom náležite osvedčia.

(12) Ak medzi veriteľmi, ktorí majú proti prevoditeľovi iné ako hypotekárne požiadavky, uznané súdom podľa ods. 11, nedôjde k dohode, určí poradie a spôsob uspokojenia týchto súd, pri požiadavkách, záložným (exekučným záložným) právom zabezpečených, podľa zásad exekučného pokračovania, pri iných požiadavkách podľa zásad konkurzného pokračovania.

(13) Časť likvidačnej hodnoty, potrebnú na uhradenie požiadaviek hypotekárnych veriteľov (ods. 9) a požiadaviek nežidovských veriteľov, uznaných súdom (ods. 11), má uložiť prejímateľ do súdneho depozitu u pokračujúceho súdu do 90 dní od doručenia rozvrhového usnesenia. Ak tak neučiní, župný úrad, prípadne ministerstvo hospodárstva na oznámenie súdu zruší svoj výmer o arizácii, pri čom prejímateľ zodpovedá za každú škodu a je povinný nahradiť útraty pokračovania.

(14) Na súdne nesporné pokračovanie podľa tohto paragrafu súdne prázdniny nemajú vplyvu.

(15) Zodpovednosť prevoditeľa proti hypotekárnym a iným veriteľom zostáva nedotknutá.

§ 5.

Ak žid opustil hospodársky podnik (závod), alebo neprevádza živnosť, alebo

sa jej dobrovoľne zriekol, môže ministerstvo hospodárstva z úradu alebo na návrh obchodnej a priemyselnej komory nariadiť majiteľovi, jeho zákonnému zástupcovi alebo opatrovníkovi (§ 16 vlád. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n.) predaj podniku (závodu) kvalifikovanému kresťanskému uchádzačovi za likvidačnú hodnotu, ktorú ustáli župný úrad, príslušný podľa miesta podniku (závodu), s konečnou platnosťou. Pri tom sa má obdobne užiť ustanovení predošlého paragrafu.

§ 6.

Ustanovenia zákona č. 335/1939 Sl. z. o hlásení a nútenom prenájme niektorých živnostenských miestností platia aj na prípady podľa §§ 3 až 5 tohto zákona.

§ 7.

(1) Židovskí majitelia sú povinní na nápadnom mieste označiť svoje podniky a závody (provozovne) nápisom „židovský podnik".

(2) Predpísané nápisy podľa ods. 1 vydajú obchodné a priemyselné komory.

(3) Splnenie povinnosti podľa ods. 1 sú povinní židovskí majitelia oznámiť príslušnej obchodnej a priemyselnej komore na dotazníku, schválenom ministerstvom hospodárstva, a to do 30 dní po vydaní tohto dotazníka.

§ 8.

(1) V priemyselných, obchodných a živnostenských podnikoch (závodoch) môžu byť zamestnaní židia (§ 1 vlád. nar. č. 63/1939 Sl. z.):

a) vo vyšších službách (zákon č. 26/1929 Sb. z. a n.) ku dňu 31. decembra 1940 najviac do 25% celkového počtu zamestnancov tejto kategórie v podniku a ak služobné požitky a iné odmeny zamestnancov židov nepresahujú 25% celkovej výšky služobných požitkov a odmien všetkých zamestnancov tejto kategórie v podniku. Počet zamestnancov židov a výška ich služobných požitkov a odmien vo vyšších službách k 1. aprílu 1941 sa určuje na 20%, k 1. januáru 1942 na 15% a pre roky nasledujúce na 10%;

b) v ostatných kategóriách možno zamestnávať židov najviac do 4% celkového počtu zamestnancov v podniku a do 4% celkovej výšky služobných požitkov a iných odmien všetkých zamestnancov týchto kategórií v podniku.

(2) Povolenie k zamestnávaniu žida nad počet prípustný podľa ods. 1 udeľuje ministerstvo hospodárstva v jednotlivých odôvodnených prípadoch a môže ho viazať podmienkami. Počet zamestnancov židov, keď podľa stavu ku dňu 1. januára 1940 nedosahuje výšky určenej v prvej vete bodu a), ods. 1, nesmie byť zvýšený bez povolenia ministerstva hospodárstva. Ministerstvo hospodárstva pred rozhodnutím vypočuje zamestnávateľskú a zamestnaneckú organizáciu.

(3) Za povolenie (ods. 2) sa vyberá dávka z úradného výkonu podľa sadzby H, č. 6 zákona č. 248/1935 Sb. z. a n.

(4) Zamestnávateľ je povinný k termínom uvedeným v bode a), ods. 1 hlásiť ministerstvu hospodárstva podľa kategórií svojich zamestnancov židov a výšku ich služobných požitkov a iných odmien, ako aj úhrnný počet zamestnancov v jednotlivých kategóriách a celkovú výšku ich služobných požitkov a iných odmien v dotyčnom podniku.

(5) Ustanovenia ods. 1—4 sa vzťahujú aj na rodinných príslušníkov majiteľa podniku, či už dostávajú plat, odmenu, alebo nie.

(6) Židovský zamestnanec prepustený na základe tohto zákona má nárok na výpovednú lehotu určenú zákonom, ale najviac na šesťmesačnú, v ktorej môže byť v podniku zamestnávaný. Ak mal na základe služobnej zmluvy okrem pevného mesačného služného nárok na odbytné alebo iné odmeny, pod týmto titulom zachováva sa mu nárok najviac na trojmesačné pevné služné.

(7) Židovskí zamestnanci prepustení podľa tohto zákona nemajú nárok na zaopatrovacie (penzijné) požitky, ak by im prislúchaly okrem riadnych nárokov podľa zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. Ak prepustený židovský zamestnanec prispieval na osobitnú zaopatrovaciu (penzijnú) základinu alebo fond u zamestnávateľa, vrátia sa mu ním zaplatené príspevky s 5% úrokmi. Táto výplata môže byť vykonaná aj v splátkach, najneskoršie však do jedného roku odo dňa prepustenia.

§ 9.

(1) Za židovské (podľa zásad § 1 vlád. nar. č. 63/1939 Sl. z.) treba považovať:

a) podniky jednotlivcov, pokiaľ títo sú židia,

b) účastinné spoločnosti a družstvá, keď viac ako jedna štvrtina členov správ-

nej rady sú židia, alebo keď aspoň polovica základnej istiny patrí židom,

c) verejné obchodné spoločnosti, keď aspoň polovica spoločníkov sú židia a keď aspoň polovica účasti na čistom zisku spoločnosti patrí židom,

d) komanditné spoločnosti, keď aspoň polovica komandistov a aspoň polovica komplementárov sú židia, alebo aspoň polovica účasti na zisku spoločnosti patrí židom,

e) spoločnosti s ručením obmedzeným, keď aspoň jedna štvrtina jednateľov sú židia, alebo keď aspoň polovica účasti na kmeňovom kapitále patrí židom,

f) iné právnické osoby (spolky, nadácie, fondy, náboženské obce a pod.), keď aspoň polovica členov sú židia, vyjmúc tie, ktorých zriadenie spočíva na osobitných predpisoch, alebo bez ohľadu na zloženie členstva, keď ich cieľom je napomáhať záujmy židovské.

(2) Vedľajší závod židovského podniku sa považuje za podnik židovský.

(3) Pri ustaľovaní židovskej povahy podniku neberie sa zreteľ na členov správy, ktorí sú cudzincami a majú stále bydlisko v cudzozemsku.

§ 10.

(1) Pre ustálenie osobných a majetkoprávnych pomerov právnických osôb uvedených v § 9 sú smerodajné najmä firemné registry, spoločenské smluvy, členské soznamy, stanovy, zakladačné listy, ktoré sú patričné právnické osoby povinné predložiť na požiadanie župného úradu alebo ministerstva hospodárstva.

(2) Ministerstvo hopodárstva môže nariadiť povinné hlásenie všetkých údajov, ktoré sú potrebné na vykonanie tohto zákona. Táto povinnosť sa môže vzťahovať na osobné, rodinné, majetkové, hospodárske, sociálne a náboženské pomery.

§ 11.

Židovskú alebo nežidovskú povahu podnikov podľa tohto zákona ustáli príslušný župný úrad na žiadosť zúčastnených strán alebo na dožiadanie úradov a po vypočutí obchodnej a priemyselnej komory a príslušného živnostenského spoločenstva. Proti rozhodnutiu župného úradu môže podať odvolanie aj obchodná a priemyselná komora.

§ 12.

Dôverník a dočasný správca podľa vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. v znení nariadenia s mocou zákona č. 327/1939 Sl. z. môže byť menovaný do každého židovského podniku (závodu) a dozerá aj na vykonávanie ustanovení tohto zákona.

§ 13.

(1) Ministerstvo hospodárstva, prípadne župný úrad pred schválením podľa § 2, sú povinné vypočuť príslušnú obchodnú a priemyselnú komoru o spôsobilosti nežidovskej smluvnej strany, ak táto získava účasť na splátky z ročného výťažku hospodárskeho podniku.

(2) Ak nežidovská osoba fyzická alebo právnická má alebo získa účasť v židovskom podniku úplne alebo čiastočne len na splátky z ročného výťažku podniku a nevenuje sa príslušnému povolaniu, alebo ak osoba nežidovská je spolčená alebo sa spolčí v židovskom hospodárskom podniku úplne alebo čiastočne len za diel ročného výťažku bez toho, aby primeraná časť ročného výťažku plynula na úhradu kúpnej ceny podniku, ministerstvo hospodárstva z vlastného podnetu alebo na návrh obchodnej a priemyselnej komory môže zrušiť príslušnú smluvu. Vytvorený spoločník nemá nárok na odškodné.

(3) Židovská osoba je povinná na miesto neschváleného (ods. 1) alebo vytvoreného (ods. 2) spoločníka uzavrieť smluvu s inou osobou. Keby ministerstvo hospodárstva poťažne župný úrad neschválil ani tohto spoločníka, určí pokračujúci úrad po vypočutí príslušnej obchodnej a priemyselnej komory osobu, s ktorou sa má spoločenská smluva uzavrieť.

§ 14.

Právne úkony, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, sú právne neúčinné.

§ 15.

Nedodržanie ustanovení tohto zákona je priestupkom, ktorý trescú okresné (policajné) úrady zavretím do 30 dní a peňažným trestom do Ks 50.000. Nedobytný peňažný trest sa premení na zavretie do 30 dní.

§ 16.

(1) Porušenie ustanovení tohto zákona udaním vedome nesprávnych alebo neúplných údajov, alebo použitím takýchto údajov cieľom vylákania povolenia, schválenia alebo rozhodnutia podľa tohto zákona, ak

nejde o čin prísnejšie trestný, trescú okresné súdy ako prečin väzením do jedného roka a peňažným trestom do Ks 200.000. Nedobytný peňažný trest sa premení na väzenie do šesť mesiacov.

(2) Pokus je trestný.

§ 17.

Proti rozhodnutiam správnych úradov podľa tohto zákona ochrana správneho súdnictva a náprava pred štátnymi súdmi sa vylučuje.

§ 18.

Tento zákon nadobúda účinnosť 15. dňom po vyhlásení; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

114.

Vyhláška predsedu vlády zo dňa 16. mája 1940

o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

Podľa § 5 zákona č. 11/1940 Sl. z. opravujú sa tieto tlačové chyby:

1. V zákone č. 190/1939 Sl. z., v prílohe C, pod B. č. 18, v stĺpci pre poznámky má byť namiesto textu: „... nariadenie ubytovania úradu." správne: „... nariadenie okresného úradu."

2. Vo vládnom nariadení č. 48/1940 Sl. z., v § 7, ods. 2, v ôsmom riadku, v zátvorke má byť namiesto „§ 15" správne „§ 29" a v § 8, v desiatom a jedenástom riadku, v zátvorke má byť namiesto „§ 16" správne „§ 30".

3. Zákon č. 103/1940 Sl. z. podpísal aj predseda Snemu Slovenskej republiky; má byť preto na konci uvedeného zákona za podpisom: „Dr. Tiso v. r." uvedený tiež podpis: „Dr. Sokol v. r."

Dr. Tuka v. r.

Tlač: Kníhtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Z 6.17 V.

Slovenský zákonník

Čiastka 23. Vydaná dňa 21. mája 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (115.—116). 115. Zákon o úradoch ciachovej a puncovej služby. — 116. Vyhláška ministerstva financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

115.

Zákon zo dňa 24. apríla 1940

o úradoch ciachovej a puncovej služby.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Pre vykonávanie ciachovej a puncovej služby zriaďuje sa Riaditeľstvo ciachovej a puncovej služby so sídlom v Bratislave (v ďalšom texte „Riaditeľstvo"), ktoré podlieha ministerstvu dopravy a verejných prác.

§ 2.

Riaditeľstvo má pôsobnosť, ktorú mali: Ústredný inšpektorát pre službu cejchovnú podľa vládneho nariadenia č. 52/1918 Sb. z. a n., cejchovný inšpektorát v Bratislave podľa vládneho nariadenia č. 611/1919 Sb. z. a n. a Riaditeľstvo puncovnej služby v Prahe podľa zákona č. 2/1928 Sb. z. a n.

§ 3.

Ministerstvo dopravy a verejných prác vydá pre Riaditeľstvo organizačný štatút a pracovný poriadok.

§ 4

(1) Riaditeľstvu podliehajú:

1. puncový úrad v Bratislave,

2. ciachové úrady: v Bratislave, v Banskej Bystrici, v Nitre, v Ružomberku, v Trenčíne a v Prešove.

(2) Dňom účinnosti tohto zákona sa zrušujú:

1. cejchovný inšpektorát v Bratislave,

2. expozitúra puncovného úradu v Banskej Štiavnici,

3. doterajšie cejchovné úrady: v Michalovciach, v Košiciach t. č. v Prešove, v Leviciach t. č. v Nitre, v Rim. Sobote t. č. v Banskej Bystrici a v Spišskej Novej Vsi.

§ 5.

Obvody ciachových úradov (bod 2, ods. 1, § 4) sa shodujú s obvodmi žúp (zákon č. 190/1939 Sl. z.).

§ 6.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister dopravy a verejných prác so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Stano v. r.

116.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 11. mája 1940

o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 5 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 15. mája 1940 vyhlasuje:

§ 1.

(1) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I, § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 20.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(2) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. IV, ods. 2 vlád-

neho nariadenia, č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, sa upravuje takto:

Pre tovar sadz. čísla.	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	18.— Ks
25. Jačmeň	20.— Ks
26. Ovos	11.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministerstva financií č. 74/1940 Sl. z. sa súčasne zrušujú.

Pružinský v. r.

———

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava. Trieda kráľa Alexandra číslo 12

Slovenský zákonník

Čiastka 24. Vydaná dňa 25. mája 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (117.—118.) **117.** Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva zákon a zhabaní majetku pre niektoré trestné činy. — **118.** Vládne nariadenie o používaní štátneho znaku, štátnej pečate, štátnej vlajky a štátnej zástavy.

117.

Vládne nariadenie zo dňa 8. mája 1940,

ktorým sa vykonáva zákon o zhabaní majetku pre niektoré trestné činy.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 5 zákona č. 262/1939 Sl. z. nariaďuje:

DIEL PRVÝ.

Trestnoprávne ustanovenia.

Príslušnosť súdu.

§ 1.

(1) K pokračovaniu podľa zákona č. 262/1939 Sl. z. je príslušný krajský súd, pofažne vojenský súd podľa obecných ustanovení trestného poriadku, pofažne vojenského trestného poriadku.

(2) Ak je táto príslušnosť pochybná preto, lebo obvinený nemá bydliska v tuzemsku a trestný čin bol spáchaný v cudzine, určí ju Najvyšší súd po vypočutí generálneho prokurátora, pofažne hlavný vojenský súd po vypočutí hlavného vojenského prokurátora.

Pokračovanie proti neprítomnému obvinenému.

§ 2.

(1) Obvinený musí mať v každom prípade obhájcu, a to už od zavedenia trestného pokračovania; ak si ho nezvolí sám alebo jeho príslušníci, ustanoví mu ho súd z úradnej moci.

(2) Obžalobný spis a všetky súdne rozhodnutia, najmä rozsudok, nakoľko nemôžu byť obvinenému pre jeho neznámy pobyt alebo pobyt v cudzine alebo nemožnosť pristihnutia v tuzemsku, vyhlásené, pofažne doručené, vyhlási, pofažne doručí súd len jeho obhájcovi, čo má za účinok, ako by tieto boly vyhlásené, pofažne doručené neprítomnému obvinenému.

(3) Ak vo veci bolo už trestné pokračovanie zastavené podľa ods. 4, § 472 trestného poriadku, pofažne prerušené podľa § 426 vojenského trestného poriadku, treba vo veci na návrh verejného žalobcu pokračovať.

(4) Pre vyšetrovanie platia ustanovenia IX. hlavy trestného poriadku s tou odchýlkou, že práva neprítomného obvineného vykonáva jeho obhájca.

(5) Obžalovacie pokračovanie sa vykoná podľa XV. hlavy trestného poriadku s tým, že obžalobný spis, ak je obvinený neprítomný podľa ods. 2, doručí sa namiesto neho jeho obhájcovi.

(6) Priame predvolanie k hlavnému pojednávaniu je prípustné za okolností uvedených v §§ 281 až 284 trestného poriadku.

(7) Hlavné pojednávanie a odvolacie hlavné pojednávanie v tých prípadoch, keď obžalovaný musí sa k nemu predvolať (ods. 2, § 413, § 423 trestného poriadku), alebo keď sa na ňom má previesť dôkaz (§ 402 trestného poriadku), možno konať v neprítomnosti obžalovaného aj vtedy,

a) keď pre niektorý trestný čin, uvedený v ods. 1, § 1 zákona č. 262/1939 Sl. z., je uložený ako hlavný trest strata slobody vyše 5 rokov,

b) keď obžalovaný v predbežnom pokračovaní bol súdom vypočutý o celom obsahu obvinenia,

c) keď obžalovanému bolo predvolanie na (hlavné, odvolacie hlavné) pojednávanie doručené zavčas do vlastných rúk (ods. 2, § 286, ods. 2, § 415 trestného poriadku), leda že by jeho obhájca súhlasil s prevedením (hlavného, odvolacieho hlavného) pojednávania v jeho neprítomnosti.

(8) Pri podmienkach uvedených v bodoch a) až c), ods. 7 možno konať (hlavné, odvolacie hlavné) pojednávanie aj vtedy, keď sa obžalovaný pred jeho skončením vzdialil, ak len nejde o prípad č. 1, § 336 trestného poriadku.

(9) Vo všetkých prípadoch, uvedených v ods. 7 a 8, sa ináč pokračuje podľa ustanovení ods. 3, 5 a 6, § 1 a § 2 až 4 zákona č. 8/1924 Sb. z. a n.

(10) Hlavné pojednávanie a odvolacie hlavné pojednávanie v prípadoch pod písm. a, ods. 7 možno konať v neprítomnosti obžalovaného aj vtedy:

a) keď obžalovaný nemôže byť súdom vypočutý o obsahu obvinenia,

b) keď obžalovaný nemôže byť na (hlavné, odvolacie hlavné) pojednávanie ani predvolaný, ani predvedený pre jeho neznámy pobyt alebo pobyt v cudzine alebo nemožnosť pristihnutia v tuzemsku. V týchto prípadoch sa doručí predvolanie na (hlavné, odvolacie hlavné) pojednávanie jeho obhájcovi.

(11) V týchto prípadoch nie je dôvodom zmätočnosti, ak bol nejaký úkon prevedený v neprítomnosti obžalovaného, hoci zákon pod zmätočnosťou ukladá, aby bol prevedený v jeho prítomnosti alebo po jeho vypočutí.

(12) Aj v ďalšom období pokračovania, ak obžalovaný je neprítomný podľa ods. 2, vykonáva obhájca všetky práva neprítomného obžalovaného.

§ 3.

Odchylky uvedené v predošlom paragrafe treba obdobne použiť aj v pokračovaní podľa vojenského trestného poriadku.

§ 4.

Keď sa objaví, že ďalšie pokračovanie je už možné podľa všeobecných ustanovení trestného poriadku, poťažne vojenského trestného poriadku doplnených aj ustanoveniami ods. 7, § 2 a obvinený môže byť predvedený, vypočutý a môže mu byť doručený obžalobný spis, predvolanie na pojednávanie alebo hocijaké súdne rozhodnutie, treba ďalej pokračovať podľa uvedených obecných ustanovení. V tomto prípade nie sú však zmätočné úkony súdu, ktoré tento učinil za neprítomnosti obvineného. Ak v ďalšom pokračovaní zasa nemožno proti obvinenému konať ďalšie úkony pre jeho neprítomnosť podľa ods. 2, § 2, pokračuje sa znovu podľa ustanovení § 2 zákona č. 262/1939 Sl. z. a ustanovení tohoto vládneho nariadenia.

§ 5.

Nakoľko zákon č. 262/1939 Sl. z. neustanovuje ináč, použijú sa pri trestnom pokračovaní všeobecné ustanovenia trestného poriadku a vojenského trestného poriadku a zákonné ustanovenia tieto meniace a doplňujúce.

DIEL DRUHÝ.

Súkromnoprávne ustanovenia.

Príslušnosť súdu k nariadeniu predbežného zabezpečenia majetku obvineného.

§ 6.

Predbežné zabezpečenie majetku obvineného podľa § 1 zákona č. 262/1939 Sl. z. nariaďuje vždy vyšetrujúci sudca, ktorý by bol príslušný v trestnom pokračovaní pre trestné činy podľa § 1 uvedeného zákona nariadiť vyšetrovanie.

Predbežné zabezpečenie majetku obvineného.

§ 7.

(1) Predbežne zabezpečujúcim opatrením majetku obvineného je zátvor, ktorý možno nariadiť len na návrh príslušného verejného žalobcu.

(2) Návrh o nariadení zátvoru musí obsahovať popis toho majetku obvineného (nehnuteľný majelok a pozemnoknižne zaistené požiadavky alebo práva podľa pozemkovej knihy), ktorý má byť predbežne zabezpečený s patričným odôvodnením (ods. 1, § 1 zákona č. 262/1939 Sl. z.) a súčasne má byť v ňom navrhnutá vhodná osoba za vnúteného správcu pre prípad, že by bol nariadený zátvor majetku obvineného s pribraním vnúteného správcu.

(3) Ak sú dané podmienky povolenia navrhovaného zátvoru, vyšetrujúci sudca, príslušný podľa § 6, nariadi zátvor na majetok obvineného a v svojom usnesení súčasne vysloví, že dňom vyhlásenia tohto usnesenia na súdnej doske právne činy obvineného ohľadom tohto majetku, nakoľko presahujú medze obyčajnej správy, sú voči štátu bezúčinné. Ak ide o peňažné požiadavky pozemnoknižne nezaistené alebo iné nároky a práva obvineného, zakáže jeho dlžníkovi, aby obvinenému plnil. Právne postavenie takéhoto dlžníka rovná sa právnemu postaveniu poddlžníka podľa exekučného zákona.

(4) Usnesenie podľa ods. 3 treba neodkladne vyvesiť na súdnu dosku súdu, ktorý zátvor nariadil, a poznačiť na pôvodine usnesenia čas vyvesenia. Po vy-

vesení usnesenia treba toto doručiť tým dlžníkom obvineného, na ktorých sa v usnesení vyslovená zápoveď vzťahuje. Usnesenie má visieť na súdnej doske, pokým zátvor trvá.

(3) Usnesenie podľa ods. 3, opatrené údajom času, ktorého sa stalo vyvesenie na súdnej doske, treba tiež neodkladne uverejniť, a to len v Súdnom ústrednom oznamovateli.

(4) Ak obvinený alebo jeho príslušníci (§ 53 trestného poriadku, § 89 vojenského trestného poriadku) sa nepostarajú o obranu záujmov obvineného v pokračovaní o predbežné zabezpečenie majetku obvineného, poťažne o zhabanie tohto, splnomocnenie súdom ustanoveného obhájcu podľa ods. 2, § 2 zákona č. 262/1939 Sl. z., sa vzťahuje aj na toto pokračovanie.

§ 8.

(1) O výkon nariadeného zátvoru sa neodkladne požiada okresný súd, v obvode ktorého sa nachádzajú predmety zátvoru, zaslaním usnesenia o nariadení zátvoru, opatreného dátumom (hodina, deň, mesiac a rok) vyvesenia na súdnej doske.

(2) Zátvor, nariadený na podstatu nehnuteľného majetku obvineného, ako aj na peňažné požiadavky alebo iné jeho práva pozemnoknižne zaistené, vykoná sa v príslušnej pozemkovej knihe poznačením zátvoru v smysle zákona č. 262/1939 Sl. z. a tohto nariadenia v prospech Slovenského štátu s dodatkom, kedy bolo usnesenie o nariadení zátvoru na súdnu dosku vyvesené, a to aj v tom prípade, keď nehnuteľnosť obvineného alebo jeho pozemnoknižne zaistená peňažná požiadavka alebo iné právo prešly na základe listiny, vystavenej po vyvesení uvedeného usnesenia na súdnu dosku na inú osobu. Zátvor, nariadený na hnuteľnosti alebo úžitkové práva niektorej nehnuteľnosti, vykonáva sa ich popísaním a odhadnutím na mieste samom a uvedením vnúteného správcu.

(3) Vnúteného správcu vymenuje súd príslušný podľa § 6. Z dôvodov účelnosti môže sverif vymenovanie vnúteného správcu súdu, ktorý má zátvor vykonať.

Zaistenie výživy príslušníkov obvineného.

§ 9.

(1) Vyšetrujúci sudca na žiadosť obvineného alebo osôb, o ktoré obvinený podľa platného práva je povinný sa starať, nakoľko bývajú v tuzemsku, ponechá z majetku obvineného tie hnuteľnosti, poťažne nehnuteľnosti, ktoré tieto osoby nevyhnutne potrebujú pre svoju výživu poťažne výchovu. Namiesto ponechania jednotlivých častí majetku alebo cieľom doplnenia potrebnej výživy, poťažne výchovy z ponechaného majetku, môže súd nariadiť, že z čistého úžitku pod zátvor vzatého majetku majú sa uvedeným osobám v určitých obdobiach poukázať určité sumy.

(2) O žiadosti sa rozhodne v nespornom pokračovaní po výsluchu verejného žalobcu, po prípade žiadateľov, zákonných zástupcov alebo aj iných osôb a, nakoľko ide o rozsah nevyhnuteľnej potreby, podľa voľného uváženia.

Rozviazanie zátvoru.

§ 10.

(1) Ak trestný súd pokračovanie zavedené proti obvinenému pre trestné činy, uvedené v ods. 1, § 1 zákona č. 262/1939 Sl. z., právoplatne zastaví, alebo ak obvineného právoplatným rozsudkom oslobodí od obžaloby pre tieto trestné činy, alebo ak trestný súd podľa ods. 2, § 3 uvedeného zákona nevysloví v svojom konečnom a právoplatnom rozhodnutí prepadnutie majetku obvineného, je povinný nariadený zátvor rozviazať. Ak úrad verejnej obžaloby právoplatne zastaví stopovanie, vyšetrujúci sudca nariadi rozviazať zátvor. O výkon rozviazania zátvoru sa postará okresný súd, ktorý zátvor vykonal.

(2) Rozviazaním zátvoru oživne dispozičné právo obvineného nad jeho majetkom. Príslušný okresný súd na základe takéhoto rozhodnutia vymaže poznámku zátvoru v pozemkových knihách, zátvor na ostatnom majetku zlikviduje a predmety zátvoru a prípadný prebytok zo správy odovzdá obvinenému.

§ 11.

Nakoľko toto nariadenie nemá odchylných predpisov, použijú sa primerane ustanovenia exekučného zákona o zátvore, najmä čo sa týka poučenia, práv a povinností, pokutovania a odstránenia vnúteného správcu, speňaženia dôchodkových predmetov, vybraných za vnútenej správy, vybavenia účtov vnúteného správcu a opravných prostriedkov.

Zhabanie majetku obžalovaného.

§ 12.

(1) Keď trestný súd odsúdi obžalovaného pre niektorý z trestných činov, uvedených v ods. 1, § 1 zákona č. 262/1939 Sl. z., vysloví v rozsudku, že všetok majetok obvineného, ktorý mal v čase dokonania dotyčného trestného činu — ktorý majetok bližšie označí — prepadá v prospech štátu a súčasne rozviaže zátvor. Vo svojom rozsudku označí aj ten obor štátnej správy, ktorý podľa platných predpisov bude spravovať dotyčný druh nehnuteľností, vecných a iných pozemnoknižne zaistených práv. Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku opatrí ho klauzulou právoplatnosti, zašle ho príslušným okresným súdom so žiadosťou o vklad vlastníckeho práva, poťažne postupu pozemnoknižne zaistených peňažných požiadaviek alebo iných práv v prospech Slovenského štátu a tiež tomu súdu, ktorý zátvor nariadil, aby sňal so súdnej dosky príslušné usnesenie a vykonal opatrenia podľa ods. 4. V pozemnoknižnom zápise pri mene Slovenského štátu treba v zátvorkách uviesť príslušný obor štátnej správy, uvedený v rozsudku.

(2) Slovenský štát na základe tohto rozhodnutia môže sa ujať držby prepadlého hnuteľného a nehnuteľného majetku a môže prepadlé peňažné požiadavky, nároky, práva obvineného menom Slovenského štátu pre Slovenský štát uplatňovať.

(3) Požiadané súdy súčasne s vkladom vlastníckeho práva, poťažne postupu pozemnoknižne zaistenej peňažnej požiadavky alebo práva vymažú prípadne tam vpísané poznačenie zátvoru.

(4) Vyšetrujúci sudca na základe rozhodnutia trestného súdu (ods. 1) učiní potrebné opatrenia, aby bol vykonaný zátvor zlikvidovaný a aby predmety vzaté pod zátvor a prípadný výťažok zo správy bol odovzdaný príslušnému oboru štátnej správy podľa ods. 1.

Útraty.

§ 13.

(1) Vnútený správca má nárok na hradenie potrebných hotových výdavkov a na odmenu, primeranú strate času a jeho zárobkovým pomerom, so zreteľom na výsledok vnútenej správy.

(2) Útraty vnúteného správcu a prípadne iné útraty, ktoré sa vyskytnú v pokračovaní o predbežné zabezpečenie majetku obvineného — vyjmúc vlastné útraty obvineného a jeho obhájcu — treba preddavkovať z prípadného výťažku vnútenej správy a keď by tento nestačil, preddavkuje ich štát (Finančná prokuratúra).

(3) Útraty vnúteného správcu určuje súd, ktorý vykonal zátvor. V prípade potreby vypočuje verejného žalobcu, obhájcu a, ak je to možné, aj obvineného, po prípade Finančnú prokuratúru.

(4) Ak bolo trestné pokračovanie proti obvinenému pre trestné činy, uvedené v ods. 1, § 1 zákona č. 262/1939 Sl. z. právoplatne zastavené, alebo ak bol obžalovaný právoplatným rozsudkom oslobodený od obžaloby pre tieto trestné činy, útraty pokračovania spojené s predbežným zabezpečením majetku obvineného — výjmuc vlastných útrat obvineného a jeho obhájcu, ako aj tých útrat, ktoré by sa boly pravdepodobne vyskytly aj samému obvinenému, keby bol svoj majetok sám spravoval, a výjmuc prípady, v ktorých obvinený alebo obžalovaný nemôže nárokovať odškodné ani za vytrpené predbežné zatknutie alebo vyšetrovaciu väzbu (ods. 1 až 3, § 577 trestného poriadku) — znáša štát (Finančná prokuratúra). Ak tieto útraty boly preddavkované z výťažku správy majetku alebo obvineným, je štát (Finančná prokuratúra) povinný ich obvinenému vynahradiť, ak obvinený o to požiada do 6 mesiacov od právoplatnosti zastavujúceho alebo oslobodzujúceho rozhodnutia. O otázkach znášania útrat podľa tohto odseku rozhodne súd, ktorý zátvor rozviazal.

(5) Ak trestný súd odsúdi obžalovaného pre niektorý z trestných činov, uvedených v ods. 1, § 1 zákona č. 262/1939 Sl. z., súčasne vysloví, že všetky útraty pokračovania o predbežné zabezpečenie majetku obžalovaného obťažujú obžalovaného. Tieto útraty, ak boly preddavkované štátom (Finančnou prokuratúrou), majú prednostné poradie pred hypotekárnymi veriteľmi a uspokojené budú v poradí písm. a), § 189 exekučného zákona (v znení bod 11, § 4 zákona č. 1/1933 Sb. z. a n.).

Upovedomenie o rozhodnutí.

§ 14.

Rozhodnutia vynesené v pokračovaní podľa dielu druhého doručia sa vždy verejnému žalobcovi, Finančnej prokuratúre, obhájcovi, a ak je to možné, aj obvinenému.

Nároky tretích osôb.

§ 15.

Nároky tretích osôb voči obvinenému, vzniklé pred vyvesením usnesenia nariaďujúceho zátvor na súdnu dosku, a ak zátvor nebol nariadený, vzniklé pred dňom právoplatného vyslovenia zhabania majetku obžalovaného, možno uplatňovať v prípade zhabania majetku proti Slovenskému štátu len zo zhabaného majetku, a to, ak nie je určená na uvedené nároky kratšia premlčacia doba, najneskoršie do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, vyslovujúceho zhabanie majetku obžalovaného.

DIEL TRETÍ.

Ustanovenia záverečné.

§ 16.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

118.

Vládne nariadenie zo dňa 30. apríla 1940

o používaní štátneho znaku, štátnej pečate, štátnej vlajky a štátnej zástavy.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 6 zákona č. 148/1939 Sl. z. nariaďuje:

ČASŤ PRVÁ.

Štátny znak.

HLAVA PRVÁ.

Používanie štátneho znaku štátom.

§ 1.

(1) V každom prípade, keď sa má v obore štátnej správy trvale používať štátny znak, treba zaslať návrh o spôsobe jeho použitia s výkresom a udaním rozmerov ministerstvu vnútra na posúdenie.

(2) Slovná značka (skratka) Republiky Slovenskej je RS.

§ 2.

(1) Budovy na území Slovenskej republiky, v ktorých je umiestený štátny úrad, súd, ústav, podnik, ako aj budovy, v ktorých je stále ubytované vojsko, žandárstvo a finančná stráž, majú sa označiť zvonku zpravidla na hlavnej čelnici nad hlavným vchodom alebo vedľa neho vypuklým oválnym štítom farby bielej, na ktorom je presne podľa farebnej prílohy B. k zákonu č. 148/1939 Sl. z. vyobrazený štátny znak bez akejkoľvek prikrasy.

(2) Pod štátnym znakom má sa uviesť v belasej farbe názov štátneho úradu, súdu, ústavu, podniku, útvaru, pošažne ubytovacej budovy vojska, žandárstva alebo finančnej stráže, a to podľa jazykových predpisov.

(3) Ak je v tej istej budove umiestené niekoľko štátnych úradov, súdov, ústavov, podnikov, majú sa všetky zvonka na budove označiť spôsobom, uvedeným v ods. 1 a 2 pri hlavnom vchode do budovy alebo pri vedľajšom vchode vedúcom do tej časti budovy, v ktorej je príslušný štátny úrad, súd, ústav, podnik.

(4) Ak by niekoľko štítov bolo na ujmu vkusného vzhľadu, môže sa nad hlavným vchodom, pošažne nad vedľajším vchodom umiestiť len jeden štít, pričom sa pod zankom umiestia nápisy príslušných úradov, súdov, ústavov a podnikov.

§ 3.

Novopostavené štátne budovy, ktoré slúžia za sídlo štátneho úradu, súdu, ústavu alebo podniku, majú sa opatriť na hlavnej čelnici štátnym znakom z pevnej a trvanlivej hmoty. Takto sa majú tiež označiť historicky alebo umelecky cenné staré budovy, ak sú adaptované pre uvedené ciele, po dohode s ministerstvom školstva a národnej osvety.

§ 4.

(1) Ustanovenia §§ 2 a 3 nevzťahujú sa na budovy železničných staníc s výnimkou staníc pohraničných.

(2) O tom, ktoré iné budovy železničného podniku majú sa označovať štátnym znakom, rozhodne minister dopravy a verejných prác.

§ 5.

(1) Budovy, v ktorých sú umiestené slovenské vyslanectvá, prípadne iné diplomatické misie, konzulárne alebo iné štátne úrady v cudzine, majú sa označiť zvonku na nápadnom mieste vypuklým oválnym štítom farby bielej, na ktorom je vyobrazený štátny znak.

(2) Na štíte sa má uviesť v belasej farbe názov vyslanectva, prípadne inej diplomatickej misie, konzulárneho alebo iného štátneho úradu v cudzine s dodatkom: „Slovenskej republiky". Ministerstvo zahraničných vecí určí, či nápis štítu má byť i v jazyku francúzskom alebo v jazyku príslušného štátu.

(3) Ministerstvo zahraničných vecí určí, či sa podľa ods. 1 a 2 má označiť budova, v ktorej je byt prednostu štátneho úradu v cudzine.

§ 6.

Úprava štítov, slúžiacich k vonkajšiemu označeniu štátnych úradov, súdov, ústavov a podnikov, ak tieto štíty nevyhovujú ustanoveniam tohto nariadenia, má sa vykonať v čase určenom príslušným ministerstvom.

§ 7.

(1) Štátny znak sa používa všade tam, kde to určujú osobitné predpisy.

(2) Dekréty a listiny dôležitého obsahu majú sa označiť v záhlaví v ľavom rohu vtlačeným vypuklým štátnym znakom a vydávať na trvanlivom pevnom papieri.

§ 8.

(1) Ministerstvo národnej obrany vydá osobitné predpisy o používaní štátneho znaku v obore vojenskej správy.

(2) Okrem prípadov uvedených v § 5 ministerstvo zahraničných vecí určí, kedy sa používa štátny znak vo styku so zahraničím.

HLAVA DRUHÁ.

Používanie štátneho znaku neštátnymi školami, korporáciami a súkromníkmi.

§ 9.

Budovy, v ktorých sú umiestené neštátne školy s právom verejnosti, okrem židovských, majú sa označiť štátnym znakom.

§ 10.

(1) Kto s príslušným úradným povolením predáva články, ktoré sú predmetmi štátneho monopolu, môže uvádzať na firemných tabuliach aj štátny znak.

(2) Povolenie na používanie bývalého štátneho znaku Česko-Slovenskej republiky a jeho čiastok neplatí na používanie slovenského štátneho znaku. Povolenie na používanie znaku Slovenska, vydané pred účinnosťou zákona 148/1939 Sl. z. podlieha revízii.

§ 11.

(1) Okrem prípadu § 10 súkromníci a neštátne ústavy môžu trvale verejne používať štátny znak alebo jeho čiastku len s povolením ministerstva vnútra. Ak ide o obchodnú spoločnosť, rozhoduje ministerstvo vnútra v dohode s príslušným ministerstvom.

(2) Trvalým sa rozumie používanie, ktoré sa deje cez dlhší čas alebo sa častejšie opakuje.

(3) V žiadosti o povolenie, doložené nákresom, má sa označiť spôsob a rozsah zamýšľaného používania. Taktiež treba dokázať, že žiadateľ je štátnym občanom, nie je odsúdený k strate úradu, ani pozbavený politických práv a že je mravne bezúhonný. Ak ide o obchodnú spoločnosť, ministerstvo vnútra môže uvedené okolnosti vyšetriť o vedúcich funkcionároch spoločnosti. Ak ide o podnik, má sa dokázať i to, že je takého rozsahu, alebo že jeho výrobky sú takej akosti, alebo že obchod je tak významný, že zasluhuje, aby obdržal povolenie k používaniu štátneho znaku.

(4) Povolenie udelené podľa ods. 1 nevzťahuje sa na používanie štátneho znaku na akciách, dlžných úpisoch a v súkromných pečatiach obchodných spoločností a súkromníkov. Povolenie nevzťahuje sa na nástupcu oprávneného a stráca svoju platnosť, ak nastala zmena firmy.

(5) Židia, ako aj židovské podniky (§ 3 nariadenia č. 93/1940 Sl. z.) nemôžu dostať povolenia na používanie štátneho znaku.

(6) Povolenie na príležitostné používanie štátneho znaku udeľuje okresný úrad.

§ 12.

(1) Za každé povolenie používať štátny znak podľa § 11 má sa vybrať taxa od Ks 100.— do Ks 50.000.—.

(2) Ministerstvo vnútra môže povolenie odňať, ak nastanú okolnosti, pri ktorých by sa povolenie nebolo mohlo udeliť, ako aj vtedy, ak sa povolenie udelilo na základe nesprávnych údajov.

(3) Ministerstvo vnútra môže povolenie i dodatočne viazať podmienkami, ktoré uzná za potrebné vo verejnom záujme.

(4) Právoplatný rozsudok, ktorým je vyslovená strata politických práv, má za následok aj stratu oprávnenia používať štátny znak.

HLAVA TRETIA.

Zakázanie vadného používania štátneho znaku.

§ 13.

(1) Zakázané je používať štátny znak spôsobom nevhodným, neprimeraním, nedôstojným alebo neúctivým. Zakázané je najmä používať štátny znak, ktorý je s hľadiska heraldického tak vadný, že by to mohlo vzbudiť verejné pohoršenie alebo viesť k zámene štátneho znaku alebo jeho čiastky s iným znakom. Taktiež je zakázané používať štátny znak a jeho čiastky na plakátoch, ako aj verejne používať predmety a vyobrazenia, ktoré by svojou podobou mohly vzbudiť zdanie štátneho znaku.

(2) Používať verejne iný znak namiesto štátneho znaku, kde sa má používať štátny znak, sa zakazuje.

§ 14.

(1) Okresný (štátny policajný) úrad učiní opatrenie rozsudkom a ak nebolo vykonané policajné trestné pokračovanie — výmerom, že štátny znak, ktorého používanie sa prieči ustanoveniam § 13, sa má odstrániť, v prípade potreby i zhabať alebo že má prepadnúť. Ak nemožno vzhľadom na spojenie štátneho znaku s hnuteľnou vecou vykonať opatrenia podľa predchádzajúcej vety, má sa odstrániť, zhabať alebo má prepadnúť i táto vec.

(2) Odstránenie a zhabanie ako predbežné opatrenie môže vykonať, ak je naliehavé potrebné, i štátny bezpečnostný orgán, ktorý takéto opatrenie má bezodkladne hlásiť okresnému (štátnemu policajnému) úradu. Ak v týchto prípadoch okresný úrad konečne rozhodol, že odstránenie alebo zhabanie nemalo miesta, nariadi, aby štátny znak a predmet s ním spojený bol vrátený tomu, u koho bol zhabaný.

(3) Odvolanie proti opatreniu o odstránení, poťažne o zhabaní štátneho znaku a veci, s ktorou bol spojený, nemá odkladného účinku.

(4) Zhabané veci sa môžu po odstránení závadného štátneho znaku predať verejnou dražbou alebo z voľnej ruky za cenu, ktorú určí úrad alebo sa môžu inak primerane zužitkovať, ak je nebezpečenstvo, že sa skazia, alebo ak sa dajú uschovať len s nepomernými výdavkami a ak nie je ich treba na dokazovanie. Výťažok z dražby alebo z predaja z voľnej ruky nastupuje namiesto predaných vecí. Predaj pre nepomerné výdavky za uschovanie sa nevykoná, ak bola včas zložená suma, dostačujúca k úhrade týchto výdavkov.

(5) Pokračovanie podľa ods. 1 až 4 vykoná sa podľa okolnosti prípadu proti vlastníkovi (spoluvlastníkovi), užívateľovi alebo správcovi veci, na ktorej je štátny znak umiestený, zobrazený alebo proti tomu, kto štátny znak použil alebo k jeho použitiu dal podnet. Ak niet takej osoby, alebo ak by ich vypátraním nastal prieťah, odstránenie i zhabanie štátneho znaku alebo veci s ním spojenej uloží sa obci. Náhrada spojená s odstránením štátneho znaku môže sa okrem vlastníka (užívateľa) uložiť len osobe, ktorú možno za použitie štátneho znaku činiť osobne zodpovednou.

HLAVA ŠTVRTÁ.

Používanie cudzích štátnych znakov.

§ 15.

(1) Povolenie na verejné používanie cudzieho štátneho znaku sa môže udeliť len cudziemu štátnemu občanovi, ak preukáže, že úrady štátu, o ktorého znak ide, nemajú proti spôsobu používania námietok a keď je zaručená v tomto smere vzájomnosť.

(2) Príslušníci cudzích štátov môžu pri svojom hromadnom vystupovaní na území Slovenskej republiky verejne používať štátny znak svojho štátu, ak to v jednotlivých prípadoch povolí okresný úrad, v obvode ktorého sa má pri vstupe na toto územie po prvý raz použiť. O toto povolenie môžu žiadať uvedení príslušníci cudzích štátov, ako aj poriadatelia podniku, pri ktorom sa má cudzí štátny znak verejne použiť. Ministerstvo vnútra môže toto povolenie kedykoľvek odňať.

§ 16.

Ustanovenia § 15 nevzťahujú sa na osoby exteritoriálne, diplomatické misie a konzulov, sídliacich na území Slovenskej republiky.

ČASŤ DRUHÁ.

Štátna pečať.

§ 17.

(1) Štátnou pečaťou sa pečatí najmä pri slávnostných príležitostiach medzinárodných.

(2) Prezident republiky pri výkone svojho úradu pečatí listy a listiny, nevyžadujúce podľa Ústavy spolupodpisu zodpovedného člena vlády, nakoľko nemajú povahu celkom súkromnú, pečaťou, ktorá sa inak shoduje so štátnou pečaťou, avšak je opatrená kruhopisom „Prezident Slovenskej republiky".

§ 18.

(1) Štátne úrady, súdy, ústavy a podniky, obecné a obvodné notariáty, verejní notári a štátne skušobné komisie a komisie disciplinárne používajú úradnú pečať, na ktorej je zobrazený štátny znak; v kruhopise je uvedené stručné označenie úradu v jazyku slovenskom a, kde podľa jazykových predpisov treba, aj v jazyku príslušnej národnej skupiny.

(2) Obecní a obvodní notári používajú úradnú štátnu pečať len, ak sprostredkujú a obstarávajú štátnu správu.

§ 19.

Kovové razítka so štátnym znakom je oprávnená vyhotoviť iba štátna mincovňa v Kremnici.

§ 20.

(1) Úradné pečate štátnych úradov, súdov, ústavov a podnikov, nakoľko nezodpovedajú predpisom § 18, majú sa v primeranej lehote zameniť za úradné pečate týmto predpisom vyhovujúce.

(2) Na používanie úradnej pečate so štátnym znakom majú nadriadené úrady dozerať.

§ 21.

Ak sa používajú v úradnom styku nálepky na obálky, sú farby bielej s belasým a červeným pruhovým okrajom; v bielom poli je zobrazený štátny znak. Legenda na nálepkách je tá istá, ako na úradných pečatiach.

§ 22.

(1) Legenda pečatí úradov, ktorých sídlo je v cudzine, obsahuje názov a sídlo úradu a slová: „Slovenskej republiky".

(2) Ministerstvo zahraničných vecí určí i po stránke jazykovej podrobnosti o používaní úradnej pečate a nálepiek so štátnym znakom v zahraničnej službe.

ČASŤ TRETIA.

Štátna vlajka, štátna zástava a štátne farby.

HLAVA PRVÁ.

Pojem štátnej vlajky a zástavy.

§ 23.

(1) Štátna vlajka sa skladá z troch rovnobežných polí v tomto poradí: biele, belasé a červené.

(2) Pomer šírky a dĺžky štátnej vlajky je 2:3. Šírka každého pola je 2/9 dĺžky štátnej vlajky.

(3) Vlajka nech je vždy pripevnená k lanu a zariadená na vyťahovanie na stožiar alebo žrď na hlavnej čelnici budovy. Stožiar alebo žrď sa musí ozdobiť točitými pruhmi v štátnych farbách; iná ozdoba nie je prípustná.

(4) Obyčajná veľkosť štátnej vlajky je 200×300 cm. Len pre budovy nižšie a menších rozmerov možno používať vlajky rozmerov 100×150 cm.

(5) V medzinárodnom styku štátna vlajka je štátnym odznakom.

§ 24.

(1) Štátna zástava sa podobá štátnej vlajke. Na rozdiel od tejto je pripevnená na žrď priamo alebo priečnou latkou; pomer jej dĺžky a šírky sa prispôsobuje okolnostiam (výška domu, šírka ulice a pod.).

(2) Pravidelne nech sa používajú zástavy, ktorých dĺžka by nepresahovala ich trojnásobnú šírku.

(3) Ak na budove nie je zariadenie k vztýčeniu štátnej vlajky, vyvesí sa štátna zástava. O použití tejto platí to isté, čo o použití štátnej vlajky.

§ 25.

Ak sa okrem štátnej vlajky a zástavy označuje štátna svrchovanosť a štátny majetok farebnými pruhmi, sú tieto pruhy biele, belasé a červené.

§ 26.

(1) Má sa dbať, aby vyvesované štátne vlajky alebo štátne zástavy boly vždy bezvadne čisté, nevybledlých farieb a aby neboly ani inak poškodené.

(2) So štátnou vlajkou a zástavou má sa zachádzať najmä pri vztyčovaní, snímaní a úschove s náležitou úctou a šetrnosťou.

(3) Štátna vlajka sa má spáliť, keď nevyhovuje pre jej poškodenie svojmu účelu.

HLAVA DRUHÁ.

Používanie štátnej vlajky.

§ 27.

V deň štátneho sviatku 14. marca, alebo ak navštívi obec prezident Slovenskej republiky, člen vlády — alebo hlava — alebo iný významný zástupca cudzieho štátu, ak sú tieto návštevy úradne ohlásené a taktiež pri iných slávnostiach alebo významných príležitotiach, celého štátu sa týkajúcich, alebo v deň, s ohľadom na miestne pomery mimoriadne významný, alebo ak na to dá pokyn príslušný ústredný úrad, vztýči sa na hlavnej čelnici budovy, v ktorej je umiestený štátny úrad, súd atď., vo večerných hodinách dňa predchádzajúceho slávnostnú príležitosť štátna vlajka. Vo včasných ranných hodinách najbližšieho dňa po dni slávnostnej príležitosti má sa štátna vlajka sňať.

§ 28.

(1) Ak sú budovy, v ktorých je umiestený štátny úrad, súd, ústav alebo podnik, rozsiahle, alebo keď tvoria rozhranie dvoch verejných ciest, vztýčia sa aspoň dve štátne vlajky, alebo vyvesia sa aspoň dve štátne zástavy.

(2) Na štátnych budovách alebo budovách, v ktorých je umiestené viac štátnych úradov, súdov, ústavov alebo podnikov, vztýči štátnu vlajku, alebo vyvesí štátnu zástavu štátny úrad, súd, ústav alebo podnik, ktorý je poverený správou budovy; ak nie je žiaden z nich poverený správou budovy, vtedy úrad, súd, ústav alebo podnik, ktorého miestnosti vykazujú najväčšiu plochu, ak by majiteľ domu sám budovu štátnou vlajkou alebo zástavou neozdobil. Ak je však medzi uvedenými úradmi úrad verejnej správy vnútornej, vztýči štátnu vlajku, alebo vyvesí štátnu zástavu tento úrad, i keď nie je poverený správou budovy.

(3) Budovy, ktoré sa stavajú s určením, že majú byť sídlom štátnych úradov, súdov, ústavov alebo podnikov, majú sa cieľom umožnenia vztýčenia štátnej vlajky na vhodnom mieste opatriť jednou alebo viacej žrďami, šikmo zapustenými do čelnice budovy alebo stožiarom svisle zakotveným do konštrukcie strechy.

§ 29.

(1) Na znamenie štátneho smútku spustí sa štátna vlajka na pol žrdi alebo stožiaru. Štátna zástava nemôže sa použiť na znamenie smútku.

(2) Ak nie je na budove zariadenia ku vztýčeniu vlajky, použije sa ku smútočnej výzdobe čierna zástava.

§ 30.

(1) Štátny smútok nastáva zomretím prezidenta republiky, alebo keď bol vládou osobitne vyhlásený.

(2) Doba smútku v prvom prípade trvá až do dňa pohrebu prezidenta republiky, v druhom prípade určí jeho trvanie vláda.

(3) Budovu možno smútočne vyzdobiť spustením štátnej vlajky alebo vztýčením čiernej zástavy tiež pri smrti prednostu štátneho úradu, súdu, ústavu alebo podniku.

(4) V iných obvyklých prípadoch (na príklad pri smrti zamestnanca úradu, súdu, ústavu alebo podniku, starostu mesta, člena župného výboru a pod.) možno používať k smútočnej výzdobe len čiernu zástavu.

§ 31.

(1) Výdavky, spojené s opatrením, opravou, vyvesovaním a úschovou štátnych vlajek a zástav, s opatrovaním, umiestením stožiarov a žrdí pre štátne vlajky hradia sa:

a) na budovách štátnych z úveru príslušného rezortného ministerstva, ktorému podlieha štátny úrad, súd, ústav alebo podnik v budove umiestený;

b) na budovách prenajatých z úveru rezortu, z ktorého sa platí nájomné.

(2) V budovách štátneho podniku, ktoré sú v správe ministerstva dopravy a verejných prác hradí výdavky príslušný podnik.

§ 32.

(1) Slovenské zastupiteľské úrady v cudzine vztyčujú štátnu vlajku pri slávnostných príležitostiach, uvedených v § 27 na vhodnom mieste budovy, kde je zastupiteľský úrad alebo i byt prednostu tohto úradu. Doba vztýčenia vlajky má sa prispôsobiť miestnym zvyklostiam.

(2) Ministerstvo zahraničných vecí určí, kedy okrem prípadov uvedených v §§ 27 a 30 majú zastupiteľské úrady v cudzine použiť slávnostnú alebo smútočnú výzdobu, a taktiež, kedy sa používa štátna vlajka na vozidlách alebo plavidlách v zahraničnej službe.

§ 33.

(1) Používanie štátnych vlajek a zástav v obore vojenskej správy upraví ministerstvo národnej obrany.

(2) Na slovenských vojenských plavidlách má byť štátna vlajka.

(3) Minister národnej obrany vydá bližšie predpisy o vojenských (všeobecne vojenných, hodnostných, veliteľských a signálnych) vlajkách a ich používaní.

§ 34.

(1) Slovenská plavebná vlajka je vonkajším znakom slovenských plavidiel a lodí pre dopravu osôb a nákladov a je vo farbách a v ich složení i v rozmeroch totožná s vlajkou štátnou.

(2) Ministerstvo hospodárstva (dopravy a verejných prác) vydá so zreteľom na platné medzinárodné predpisy v obore vlastnej pôsobnosti bližšie predpisy o používaní plavebnej vlajky.

§ 35.

(1) Minister vnútra môže nariadiť pri príležitostiach podľa §§ 27 a 30 slávnostnú alebo smútočnú výzdobu budov neštátnych verejných úradov, ústavov a korporácií.

(2) O použití štátnej vlajky pri týchto, ako aj iných príležitostiach neštátnymi úradmi, ústavmi, korporáciami a súkromníkmi platia predpisy hlavy prvej.

HLAVA TRETIA.

Používanie iných vlajok a zástav.

§ 36.

(1) Ak nie je inak stanovené, je dovolené prechodne verejne vyvesovať pri príležitostiach širšieho významu iné vlajky ako štátne len, ak je súčasne vyvesená na čelnom mieste aj štátna vlajka aspoň tej istej veľkosti a úpravy.

(2) Na jednej žrdi vyvesiť dve vlajky alebo zástavy nie je dovolené.

(3) Popri štátnej vlajke môžu príslušníci národnostných skupín, ak niet prekážok podľa § 95 Ústavy používať vlajky a zástavy svojich registrovaných politických strán v tomto rozsahu:

a) pri všeobecnom vyvesení zástav vedľa štátnej zástavy,

b) pri verejných shromaždeniach pod šírym nebom a vo verejne prístupných miestnostiach, ak sa použije jedna štátna zástava na čelnom mieste a dôstojným spôsobom.

(4) Obecné budovy, v ktorých sú umiestené obecné a obvodné notariáty a tiež úradovne starostov v obciach, v ktorých používajú národnostné skupiny zákonné jazykové práva pri splnení predpokladu § 95. Ústavy, vyzdobia sa vedľa štátnej zástavy aj zástavou príslušnej národnostnej skupiny. Na školách môže sa vztýčiť vedľa štátnej vlajky aj zástava národnostnej skupiny, v jazyku ktorej sa na nich vyučuje.

(5) Majitelia domov, s úzkou čelnicou vedľa seba postavených, môžu použiť pre svoje domy, ak sú príslušníkmi tej istej národnostnej skupiny, štátnu vlajku (zástavu) a zástavu svojej národnostnej skupiny tak, že na jednom dome je umiestená len jedna vlajka (zástava).

HLAVA ŠTVRTÁ.

Používanie cudzích štátnych vlajok a zástav.

§ 37.

(1) Ohľadom používania cudzej štátnej vlajky platia ustanovenia § 15 obdobne.

(2) Minister vnútra môže predpísať pri povolení používania cudzej štátnej vlajky súčasne aj používanie štátnej vlajky podľa ods. 1, § 36.

(3) Motorové vozidlá cudzincov môžu byť ozdobené cudzou štátnou zástavou, ak je v tomto ohľade reciprocita. Cudzie štáty, ktoré nezachovávajú reciprocitu, vyhlási minister vnútra v úradnom časopise ministerstva vnútra.

§ 38.

(1) Okrem prípadov určených v § 37 môžu sa použiť vlajky cudzích štátov len:

a) v prípadoch, určených ministerstvom vnútra v dohode s ministerstvom zahraničných vecí pri návšteve a k pocte hlavy cudzieho štátu alebo inej významnej osoby alebo pri významnej zahraničnej udalosti, ak táto má priaznivý vzťah k Slovenskej republike,

b) pri medzinárodných kultúrnych alebo športových udalostiach, ak to ministerstvo vnútra nezakáže.

(2) V prípade písm. a, ods. 1 ministerstvo vnútra v dohode s ministerstvom zahraničných vecí určí, či má byť cudzia štátna vlajka upotrebená len na budove, v ktorej je hlava cudzieho štátu ubytovaná alebo aj na iných štátnych budovách v mieste návštevy.

(3) Ak bolo určené používanie cudzej vlajky na štátnych budovách, môžu v príslušných miestach použiť túto vlajku aj neštátne úrady, ústavy, korporácie a súkromníci.

(4) Vo všetkých prípadoch v ods. 1 až 3 platia predpisy ods. 1, § 36 obdobne.

§ 39.

Ohľadom odstránenia závadnej štátnej vlajky a štátnej zástavy, závadného použitia cudzej štátnej vlajky a zástavy platia ustanovenia § 14 obdobne.

ČASŤ ŠTVRTÁ.

Spoločné ustanovenia.

§ 40.

(1) Kto používa štátny znak, štátnu pečať, úradnú pečať so štátnym znakom, štátnu vlajku, štátnu zástavu, inú zástavu alebo vlajku proti predpisom tohto nariadenia, dopustí sa priestupku a — ak nejde o čin podľa iných zákonných ustanovení prísnejšie trestný, bude potrestaný okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 10 do 10.000 Ks alebo zavretím do 2 mesiacov. Nedobytný peňažný trest sa má premeniť na zavretie podľa miery zavinenia v medziach trestu na slobode.

(2) Pod štátnou vlajkou podľa ods. 1 rozumie sa aj vojenská vlajka a plavebná vlajka.

§ 41.

Dňom účinnosti tohto nariadenia sa zrušujú všetky právne predpisy mu odporujúce, najmä sa zrušuje vládne nariadenie č. 512/1920 Sb. z. a n. a vládne nariadenie č. 123/1930 Sb. z. a n.

§ 42.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 25. Vydaná dňa 29. mája 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (119.—122.) 119. Zákon o Štátnom geologickom ústave. — 120. Ústavný zákon o Najvyššom správnom súde. — 121. Zákon o politických stranách národnostných skupín. — 122. Nariadenie s mocou zákona o možnosti doplnenia odpisov u podnikov.

119.

Zákon zo dňa 15. mája 1940

o Štátnom geologickom ústave.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Pri ministerstve školstva a národnej osvety sa zriaďuje Štátny geologický ústav (v ďalšom „Ústav").

§ 2.

Úlohou Ústavu je konať a organizovať systematický výskum geologického zloženia a nerastného bohatstva Slovenskej republiky.

§ 3.

Organizáciu Ústavu a pracovné podmienky určí vláda nariadením.

§ 4.

Nariadením vlády sa tiež určí, v ktorých prípadoch bude Ústav oprávnený požadovať od stránok za jednotlivé výkony Ústavu osobitné poplatky. Výšku týchto poplatkov určí tarifa, vydaná ministerstvom školstva a národnej osvety v dohode s ministerstvom financií.

§ 5.

Pre napomáhanie odbornej a vedeckej činnosti Ústavu zriadi sa pri ministerstve školstva a národnej osvety poradný sbor Štátneho geologického ústavu. Podrobnosti určí vláda nariadením.

§ 6.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.

120.

Ústavný zákon zo dňa 7. mája 1940

o Najvyššom správnom súde.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto ústavnom zákone:

DIEL PRVÝ.

§ 1.

Zriadenie Najvyššieho správneho súdu a jeho sídlo.

Pre územie Slovenskej republiky zriaďuje sa Najvyšší správny súd so sídlom v Bratislave.

§ 2.

Pôsobnosť.

(1) Najvyšší správny súd rozhoduje vo všetkých prípadoch, v ktorých niekto tvrdí, že nezákonným rozhodnutím alebo opatrením administratívneho úradu bolo porušené jeho právo.

(2) Administratívnymi úradmi, ktorých rozhodnutia alebo opatrenia možno napadnúť sťažnosťou na Najvyšší správny súd, sú orgány správy štátnej, župnej a obecnej.

(3) Najvyšší správny súd rozhoduje o nárokoch proti štátu, župám a obciam, ak o týchto nárokoch v medziach svojej pôsobnosti rozhodly už administratívne úrady v inštančnom postupe.

(4) Najvyšší správny súd skúma svoju pôsobnosť z úradnej povinnosti.

(5) O námietkach proti pôsobnosti rozhoduje Najvyšší správny súd pravidelne sám (§ 3).

Kompetenčné konflikty.

§ 3.

Rozhodovanie o kompetenčných konfliktoch medzi Najvyšším správnym súdom a riadnymi súdmi upravuje osobitný zákon.

§ 4.

Najvyšší správny súd je povolaný rozhodovať o kompetenčných konfliktoch:

a) medzi župným výborom a najvyššími administratívnymi úradmi, ak každý z nich osvojuje si právo rozhodovať alebo činiť opatrenie v administratívnej veci, alebo odmieta svoju pôsobnosť;

b) medzi samosprávnymi orgánmi viacerých žúp vo veciach prikázaných do ich pôsobnosti.

§ 5.

Výnimky z pôsobnosti.

Z pôsobnosti Najvyššieho správneho súdu sú vyňaté:

a) rozhodnutia a opatrenia prezidenta republiky,

b) veci, o ktorých patrí rozhodovať súdom,

c) sťažnosti proti vymenovaniu na verejné úrady a do verejných služieb, ak nejde o porušenie uplatňovaného práva navrhovacieho alebo menovacieho alebo nároku na vymenovanie,

d) rozhodnutia a opatrenia, ak a pokiaľ v nich úrady oprávnené boly postupovať podľa voľnej úvahy, danej im zákonmi alebo vládnymi nariadeniami vydanými podľa § 4 zákona č. 1/1939 Sl. z. alebo nariadeniami s mocou zákona vydanými podľa § 44 Ústavy,

e) rozhodnutia a opatrenia, ktoré vyplývajú z výkonu dozorného práva vlády nad samosprávnymi korporáciami, okrem majetkoprávnych vecí,

f) veci, ktoré sú výslovne vyňaté z pôsobnosti Najvyššieho správneho súdu zákonmi alebo vládnymi nariadeniami vydanými podľa § 4 zákona č. 1/1939 Sl. z. alebo nariadeniami s mocou zákona vydanými podľa § 44 Ústavy.

Všeobecné zásady.

§ 6.

(1) Najvyšší správny súd pokračuje na podnet strán (ods. 1, § 2).

(2) Sťažnosť na Najvyšší správny súd možno podať, ak vec bola vybavená v stanovenom administratívnom inštančnom postupe.

(3) Ak inštančný postup administratívnych stolíc nebol vyčerpaný, je sťažnosť na Najvyšší správny súd neprípustná.

§ 7.

(1) Najvyšší správny súd rozhoduje pravidelne na základe skutkovej podstaty, ktorú vzala za základ rozhodnutia posledná administratívna stolica.

(2) Ak Najvyšší správny súd zistí, že skutková podstata je v rozpore so spismi, alebo že ju treba doplniť, alebo že sa nedbalo podstatných foriem administratívneho pokračovania, zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie pre vady pokračovania a vráti vec administratívnemu úradu, aby odstránil vady a vydal nové rozhodnutie alebo opatrenie. Administratívny úrad pri svojom novom rozhodnutí alebo opatrení je viazaný právnym náhľadom Najvyššieho správneho súdu.

(3) Ak Najvyšší správny súd ustáli, že sťažnosť je dôvodná, zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie pre nezákonnosť, administratívne úrady sú povinné o veci znovu rozhodnúť, pri čom sú viazané právnym náhľadom Najvyššieho správneho súdu.

(4) V prípadoch ods. 2 a 3 povinné sú administratívne úrady vydať nové rozhodnutie alebo opatrenie najneskoršie do 3 mesiacov, počítaných odo dňa doručenia rozhodnutia, a to pod disciplinárnou zodpovednosťou patričných referentov.

(5) Vo veciach verejných dávok (daní, dávok, poplatkov, ciel a pod.) a vo veciach sociálneho poistenia postupuje Najvyšší správny súd podľa predošlých odsekov s tým rozdielom, že môže rozhodnúť aj vo veci samej.

§ 8.

Najvyšší správny súd pri rozhodovaní má skúmať platnosť vládnych nariadení; pri zákonoch a nariadeniach s mocou zákona môže skúmať len to, či boly riadne vyhlásené.

Zloženie Najvyššieho správneho súdu a služobné predpisy.

§ 9.

(1) Členmi Najvyššieho správneho súdu sú predseda, senátni predsedovia a senátni radcovia Najvyššieho správneho súdu.

(2) Členovia Najvyššieho správneho súdu rovnajú sa hodnosťou a platom členom Slovenského najvyššieho súdu obdobného služobného postavenia. Vymenúva ich z osôb práva znalých prezident republiky na návrh vlády. Aspoň tretina týchto členov musí mať spôsobilosť na sudcovský úrad. Ak nejde o miesto predsedu Najvyššieho správneho súdu, podáva vláde dobrozdanie o obsadení miest predseda Najvyššieho správneho súdu, ak je v tom hatený, jeho zástupca.

(3) Na Najvyššom správnom súde ustanoví sa potrebný počet vedúcich a ostatných síl sekretariátu, zamestnancov účtovnej, kancelárskej, kancelársko-pomocnej a zriadeneckej služby.

(4) Najvyššiemu správnemu súdu možno prideliť pomocných referentov. Pomocní referenti sa vyberajú z osôb práva znalých. Ustanovuje ich vláda na čas potreby, najdlhšie však na tri roky, na návrh predsedu Najvyššieho správneho súdu. Úradníci štátnych úradov administratívnych sú povinní prijať službu pomocných referentov. Iné osoby môžu byť ustanovené za pomocných referentov len so svojím súhlasom, neštátni zamestnanci verejní, pokiaľ ostávajú vo svojom služobnom pomere, okrem toho len so súhlasom zamestnávateľa. Predseda Najvyššieho správneho súdu zbavuje pomocného referenta služby na Najvyššom správnom súde; verejný úradník (sudca) vráti sa na úrad (na súd), od ktorého bol povolaný do služby Najvyššieho správneho súdu.

(5) Pomocní referenti majú pripravovať zprávy a návrhy pre pojednávanie v senátoch, vykonávať aj iné práce konceptné a zastávať zapisovateľské funkcie. Na poradách senátu patrí im poradný hlas.

(6) Pomocní referenti sú pri výkone svojej funkcie samostatní a neodvislí a nesmú vykonávať iné stále ani dočasné platené funkcie. Počas svojej funkcie majú pomocní referenti rovnaké služobné povinnosti ako členovia Najvyššieho správneho súdu. Podliehajú disciplinárnej právomoci práve tak, ako členovia tohto súdu, a to s dôsledkami aj pre služobný pomer, z ktorého boli povolaní do služieb Najvyššieho správneho súdu. Pomocní referenti z radov verejných zamestnancov nesmú výkonom svojej funkcie utrpieť škodu na svojich služobných a platových pomeroch.

(7) Služobné a platové pomery pomocných referentov z iných radov než verejných zamestnancov upravia sa smluvou, ktorú schvaľuje vláda.

(8) Funkciou pomocných referentov možno poveriť aj konceptné sily sekretariátu Najvyššieho správneho súdu.

(9) Potrebný počet služobných miest systemizuje vláda na návrh predsedu Najvyššieho správneho súdu.

§ 10.

(1) Pre členov Najvyššieho správneho súdu platia všeobecné ustanovenia platné pre sudcov, najmä ustanovenia §§ 67, 68, 69 a 73 Ústavy.

(2) Ustanovenia zákona o disciplinárnom pokračovaní pre sudcovských úradníkov Slovenského najvyššieho súdu platia aj pre členov Najvyššieho správneho súdu. Funkcie prikázané disciplinárnemu súdu vykonáva ohľadom členov Najvyššieho správneho súdu tento súd sám, a to v senáte zloženom z najstaršieho senátneho predsedu, ako predsedu a z dvoch senátnych radcov Najvyššieho správneho súdu. Členov senátu, náhradníka predsedu a členov vymenúva predseda Najvyššieho správneho súdu po vypočutí senátnych predsedov.

(3) Vláda vydá nariadením podrobnejšie ustanovenia o tom, ako treba použiť na členov Najvyššieho správneho súdu ustanovenia zákona o disciplinárnom pokračovaní proti sudcovským úradníkom.

§ 11.

Podrobnejšie predpisy o služobnom postavení členov Najvyššieho správneho súdu a iných zamestnancov vydá vláda nariadením.

§ 12.

(1) Najvyšší správny súd pojednáva a rozhoduje zpravidla v senátoch, zložených

z predsedu a z dvoch členov Najvyššieho správneho súdu.

(5) Najvyšší správny súd pojednáva a rozhoduje v senátoch, složených z predsedu a zo štyroch členov Najvyššieho správneho súdu, ak má rozhodovať o platnosti vládneho nariadenia, alebo ak to uzná za potrebné predseda Najvyššieho správneho súdu.

(6) Ak Najvyšší správny súd pri rozhodovaní o určitej právnej otázke vyslovil znovu ten istý právny náhľad, odchylný od právneho náhľadu žalovaného úradu, môže predseda Najvyššieho správneho súdu predložiť túto právnu otázku na posúdenie a usnesenie rozšírenému senátu, složenému z predsedu a zo 6 členov Najvyššieho správneho súdu. Na odôvodnený návrh ministerstva, podaný so schválením vlády, je predseda Najvyššieho správneho súdu povinný predostrieť tomuto senátu na posúdenie a usnesenie právnu otázku, o ktorej Najvyšší správny súd pri rozhodovaní prejavil už určitý právny náhľad.

(7) Ak rozšírený senát sotrvá pri usnášaní sa podľa predchádzajúceho odseku na právnom náhľade, ktorý Najvyšší správny súd pri rozhodovaní doteraz zastával, oznámi predseda Najvyššieho správneho súdu usnesenie senátu aj s odôvodnením predsedníctvu vlády a všetkým ministerstvám a dá uverejniť takto prijatú právnu zásadu bez odôvodnenia v Úradných novinách. Uverejnená právna zásada je pre administratívne úrady záväzná.

(8) Predseda Najvyššieho správneho súdu je oprávnený a na odôvodnený návrh ministerstva, podaný so schválením vlády, povinný znovu predložiť rozšírenému senátu (ods. 3, veta 1) na nové uváženie a usnesenie právnu otázku, ktorá bola rozriešená právnou zásadou, uverejnenou podľa predchádzajúceho odseku. Usnesenie o zmene takejto právnej zásady vyžaduje dve tretiny hlasov. Ak sa senát usnesie na zmene uverejnenej právnej zásady, platí primerane ustanovenie predchádzajúceho odseku. Ináč sa usnesenie senátu, ak bolo vyvolané návrhom ministerstva, oznámi s odôvodnením predsedníctvu vlády a všetkým ministerstvám.

(9) Všetkým ministerstvám treba poskytnúť príležitosť, aby písomne alebo vyslaným zástupcom ústne predniesly rozšírenému senátu svoje právne stanovisko o právnej otázke, ktorá sa má rozriešiť podľa ods. 3 až 5.

(10) Rokovací poriadok určí, kedy je predseda Najvyššieho správneho súdu oprávnený alebo povinný vyvolať ešte v iných prípadoch, než sú uvedené v ods. 3 až 5, usnesenie rozšírených senátov, a ako sú tieto senáty složené. Má tak urobiť, ak zistí nejednotnosť rozhodovania Najvyššieho správneho súdu.

(11) Právne zásady, na ktorých sa rozšírené senáty usnesú, sú záväzné aj pre Najvyšší správny súd.

(12) Senáty sostavuje predseda Najvyššieho správneho súdu.

(13) Podrobnosti určí rokovací poriadok.

Pokračovanie pred Najvyšším správnym súdom. Lehota na podanie sťažnosti.

§ 13.

(1) Sťažnosť sa musí podať priamo na Najvyšší správny súd do 60 dní, počítajúc odo dňa doručenia napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia vydaného v poslednej stolici (§ 6).

(2) Do lehoty nepočítajú sa dni poštovej dopravy.

(3) Ak posledný deň lehoty padne na nedeľu alebo zákonom uznaný sviatok, končí sa lehota najbližším všedným dňom.

(4) Predĺženie lehoty na podanie sťažnosti je pravidelne neprípustné (§§ 14, 19).

§ 14.

(1) Ak strana alebo jej zmocnenec nemohli podať sťažnosť pre neprekonateľnú prekážku v lehote zákonom stanovenej (ods. 1, § 13), môžu podať na Najvyšší správny súd spolu so sťažnosťou odôvodnenú písomnú žiadosť o ospravedlnenie do 15 dní, počítaných odo dňa, kedy sťažnosť mohla byť najneskoršie podaná.

(2) O tejto žiadosti rozhodne Najvyšší správny súd v trojčlennom senáte v neverejnom zasadnutí.

§ 15.

Právne účinky podanej sťažnosti.

Sťažnosť podaná na Najvyšší správny súd nemá odkladný účinok. Sťažujúca sa strana však môže žiadať odklad u žalovaného úradu, ktorý ho povolí, ak verejné záujmy nevyžadujú neodkladný výkon a ak by strane z tohto výkonu vznikla ne-

nahraditeľná škoda. Rozhodnutie úradu podľa predchádzajúcej vety je konečné (§ 6).

§ 16.

Obsah a inštruovanie sťažnosti.

(1) Sťažnosť na Najvyšší správny súd musí zreteľne označiť rozhodnutie alebo opatrenie, ktoré napadá.

(2) Námietky treba v sťažnosti presne označiť.

(3) Ak strana predkladá doklady k sťažnosti, treba tieto pripojiť v prvopise alebo odpise.

(4) Sťažnosť musí podpísať advokát, ktorý je oprávnený vykonávať advokátstvo na území Slovenskej republiky.

Spolužalované strany.

§ 17.

Sťažujúca sa strana môže v sťažnosti žalovať okrem administratívneho úradu hneď aj osoby, ktorým by zrušenie napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia bolo na škodu.

§ 18.

(1) Ku každej sťažnosti treba pripojiť odpis sťažnosti, ako aj odpis všetkých príloh.

(2) Ak sú tu spolužalované strany (§ 17), musí sťažovateľ okrem toho predložiť toľko odpisov podania a príloh, aby každej z týchto strán mohlo sa doručiť jedno vyhotovenie.

Odmietnutie a limine.

§ 19.

(1) Sťažnosti, ktoré sú nie súce na prejednanie preto, že vec zrejme nepatrí do pôsobnosti Najvyššieho správneho súdu (§ 5) alebo pre zameškanie zákonnej lehoty, odmietnu sa; to isté platí o sťažnostiach, ktorým prekáža námietka veci rozhodnutej alebo námietka nedostatku legitimácie k sťažnosti, ak sú tieto nedostatky zrejmé.

(2) Ak chýbajú formálne zákonné náležitosti, vráti Najvyšší správny súd sťažnosť na odstránenie nedostatkov a poskytne na to primeranú lehotu najmenej 8 dní (ods. 1, 3 a 4, § 16 a § 18).

(3) Sťažnosť vrátenú na opravu odmietne súd bez ďalšieho pokračovania, ak nebola v určenej lehote opravená a znovu predložená.

§ 20.

(1) O odmietnutí sťažnosti alebo o vrátení sťažnosti na opravu rozhoduje Najvyšší správny súd v neverejnom zasadnutí, a to v senátoch zložených z predsedu a z dvoch členov Najvyššieho správneho súdu.

(2) Rozhodnutie o odmietnutí sťažnosti oznámi sa administratívnemu úradu, ktorého rozhodnutie alebo opatrenie sťažnosť napadá.

Prípravné pokračovanie.

§ 21.

(1) V jednoduchých sporoch, najmä ak nie je sporná skutková podstata v sťažnosti uvedená, ale iba právna otázka, môže Najvyšší správny súd pojednávať (§ 26) aj bez písomného prípravného pokračovania.

(2) V iných prípadoch doručí Najvyšší správny súd sťažnosť v odpisoch, sťažovateľom predložených, i s prílohami žalovanému úradu a ostatným spolužalovaným stranám a vyzve ich, aby podaly odvetný spis v lehote, ktorú určí 15—60 dňami.

(3) O počítaní tejto lehoty platia tie isté zásady ako o lehote na podanie sťažnosti (§ 13).

(4) Odvetný spis treba podať vo dvoch vyhotoveniach a ak má prílohy, treba pripojiť aj ich odpisy. Jedno vyhotovenie odvetného spisu s odpisom príloh doručí sa sťažovateľovi.

§ 22.

(1) Ak Najvyšší správny súd uzná za potrebné, môže dať zúčastneným úradom a stranám príležitosť na podanie repliky a dupliky.

(2) Lehoty na podanie týchto spisov nemôžu byť dlhšie ako 60 dní (§ 13).

§ 23.

Ak niektorý zo spisov uvedených v §§ 21 a 22 nebol podaný, nie je to prekážkou ďalšieho pokračovania.

§ 24.

(1) Na prípravu pojednávania môže Najvyšší správny súd nariadiť vypočutie strán a úradu, taktiež predloženie spisov o

prevedenom administratívnom pokračovaní.

(2) Vypočutie úradu koná sa písomne.

(3) Strany a ich zástupcovia môžu nazrieť do spisov, ktoré si Najvyšší správny súd vyžiadal (ods. 1) a vyhotoviť z nich odpisy. Spisy (časti spisov), ktoré sú vylúčené z nazretia strán v príslušnom administratívnom pokračovaní, ako aj podľa výslovného právneho predpisu, možno vylúčiť z nazretia strán a ich zástupcov aj v pokračovaní pred Najvyšším správnym súdom. Z nazretia nemožno vylúčiť spisy alebo ich časti, ak obsahujú zistenie okolností, ktoré žalovaný úrad uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia alebo opatrenia, taktiež ani spisy, do ktorých strany a ich zástupcovia majú právo nazrieť podľa ustanovenia príslušného administratívneho pokračovania; výnimkou z týchto pravidiel sú spisy, ktoré treba utajiť v záujme obrany štátu alebo podľa výslovného právneho predpisu.

(4) Žalovaný úrad oznámi pri odosielaní spisov Najvyššiemu správnemu súdu, či a ktoré časti spisov treba z nazretia strán a ich zástupcov vylúčiť. Náhľadom žalovaného úradu o tom, ktoré spisy majú byť vylúčené z nazretia v záujme obrany štátu, je Najvyšší správny súd viazaný. V ostatných prípadoch rozhodne člen súdu, predsedom Najvyššieho správneho súdu k tomu určený, o práve strany alebo jej zástupcu nazrieť do spisov, ktoré majú byť podľa oznámenia žalovaného úradu z nazretia vylúčené.

(5) Strane (jej zástupcovi), ktorá požiada o nazretie do spisov, musí sa oznámiť, či administratívny úrad označil, že určité spisy alebo ich časti majú byť vylúčené z nazretia.

§ 25.

I keď sťažnosť výslovne nesmeruje proti iným stranám (§ 17), má sa Najvyšší správny súd postarať o to, aby v pokračovaní, ktoré sa pred ním koná, boly vypočuté všetky osoby na predmete rozhodnutia zúčastnené a aby sa im dala možnosť brániť svoje práva.

Ústne pojednávanie.

§ 26.

(1) Po skončenom prípravnom pokračovaní rozhodne Najvyšší správny súd o sťažnosti vo verejnom ústnom pojednávaní, ak nerozhodne o nej podľa ods. 4 v zasadnutí neverejnom, na základe spisov.

(2) Verejné ústne pojednávanie nariadi predseda Najvyššieho správneho súdu a predvolá naň úrady a strany.

(3) V predvolaní treba upozorniť strany a ich zástupcov na právo, že môžu nazrieť do spisov a vyhotoviť si z nich odpisy.

(4) V neverejnom zasadnutí môže súd na základe spisov rozhodnúť o sťažnosti:

a) ak uzná, že napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie má byť zrušené pre vadnosť (ods. 2, § 7), za ktorú sa pokladá aj to, že napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie nepatrilo do pôsobnosti úradu, ktorý rozhodol alebo urobil opatrenie,

b) ak sťažovateľ v sťažnosti alebo žalovaný úrad alebo strana spolužalovaná alebo do pokračovania podľa § 25 pribratá v lehote určenej na podanie odvetného spisu nepodala návrh, aby sa konalo verejné ústne pojednávanie. Ak sťažovateľ odvolá návrh na konanie verejného ústneho pojednávania až v priebehu pokračovania pred Najvyšším správnym súdom, môže žalovaný úrad, strana spolužalovaná alebo do pokračovania podľa § 25 pribratá v lehote súdom určenej navrhnúť, aby sa konalo verejné ústne pojednávanie.

§ 27.

Verejnosť z pojednávania môže byť uznesením súdu vylúčená z dôvodu mravnosti alebo verejného poriadku.

§ 28.

(1) Zástupcu administratívneho úradu na ústne pojednávanie vyšle ministerstvo, ktorého rozhodnutie alebo opatrenie sa sťažnosťou napadá alebo do pôsobnosti ktorého vec patrí.

(2) Ak sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu alebo opatreniu orgánov správy župnej alebo obecnej, vyšle zástupcu tento orgán; ak o to požiada tento orgán, vyšle zástupcu ministerstvo, do pôsobnosti ktorého vec patrí.

§ 29.

(1) Strana môže sa zúčastniť na ústnom pojednávaní osobne alebo môže sa dať zastupovať advokátom.

(2) Úrady, korporácie a obce zastupujú vyslaní zmocnenci, obce tiež vyslaní úradníci, ktorí majú spôsobilosť pre službu konceptnú.

§ 30.

(1) Ústne pojednávanie sa započne prednesom zpravodajcu.

(2) Predseda vedie pojednávanie a stará sa o poriadok. Z úradnej povinnosti dbá, aby vec úplne bola prebratá.

(3) Členovia Najvyššieho správneho súdu majú právo dávať otázky.

§ 31.

O námietkach proti pokračovaniu, ako aj o návrhoch, vznesených v priebehu pokračovania, rozhoduje Najvyšší správny súd usnesením.

§ 32.

Ak nepríde niektorý účastník alebo jeho zástupca, nie je to prekážkou ani pojednávania ani rozhodnutia.

§ 33.

(1) Odročenie ústneho pojednávania môže sa povoliť len na súhlasný návrh oboch strán, alebo ak je tu neprekonateľná prekážka, pre ktorú nemožno pokračovať v pojednávaní.

(2) Žiadosti, aby sa o sťažnosti, o ktorej sa už zaviedlo prípravné pokračovanie, predbežne nerozhodovalo, ak je preukázaný súhlas ostatných účastníkov pokračovania, treba vyhovieť usnesením s doložkou, že sa vo veci bude pokračovať až na návrh niektorého účastníka. O tomto usnesení treba upovedomiť všetkých účastníkov pokračovania.

(3) Ak nedôjde do jedného roku odo dňa doručenia usnesenia podľa ods. 2 alebo návrh, aby sa pokračovalo vo veci spočívajúcej, alebo návrh, aby pokračovanie spočívalo na ďalší rok, zastaví sa pokračovanie usnesením.

Rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu

§ 34.

(1) Keď je vec dostatočne prebratá, skončí sa pojednávanie a prikročí sa k rozhodovaniu.

(2) Porada a hlasovanie sú neverejné.

§ 35.

Najvyšší správny súd rozhoduje väčšinou hlasov. Predseda hlasuje nakoniec.

§ 36.

(1) Rozhodnutie (§ 7) sa vydáva písomne a musí obsahovať odôvodnenie. Po verejnom ústnom pojednávaní vyhlasuje sa rozhodnutie podľa možnosti, ak je prítomná aspoň jedna strana, ktorá sa zúčastnila na pojednávaní, tiež ústne s podstatným odôvodnením.

(2) Rozhodnutie je vydané tým, že bolo doručené aspoň jednej strane, ak však bolo ústne vyhlásené, ústnym vyhlásením.

(3) Chyby v písaní alebo v počtoch, ako aj iné chyby takejto povahy v rozhodnutí môže Najvyšší správny súd hocikedy opraviť. V tom prípade je rozhodnutie vydané doručením alebo ústnym vyhlásením (ods. 2) opraveného rozhodnutia.

§ 37.

(1) Rozhodnutia podľa § 7 Najvyššieho správneho súdu sa vynášajú menom Republiky.

(2) Vydané rozhodnutia (§ 7) musia v písomnom vyhotovení obsahovať mená všetkých členov Najvyššieho správneho súdu, ktorí sa zúčastnili na rozhodovaní, a meno zapisovateľa.

(3) Prvopis rozhodnutia podpíšu predseda senátu a zapisovateľ.

§ 38.

(1) Ak bola sťažnosť zamietnutá alebo odmietnutá, môže Najvyšší správny súd uložiť sťažovateľovi, aby nahradil žalovanému úradu, strane spolužalovanej a strane do pokračovania podľa § 25 pribratej trovy, ktoré im vznikly účasťou na pokračovaní pred Najvyšším správnym súdom.

(2) Ak sa zrušilo napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie z toho dôvodu, že sa v ňom nedbalo na uverejnenú právnu zásadu (ods. 4 a 5, § 12), hoci v čase vydania rozhodnutia alebo opatrenia uplynulo už 60 dní od jej uverejnenia, uloží súd žalovanému úradu, aby nahradil sťažovateľovi trovy, ktoré mu vznikly pokračovaním pred Najvyšším správnym súdom.

(3) Ak sa koná verejné ústne pojednávanie na návrh žalovaného úradu, strany spolužalovanej alebo strany do pokračova-

nia podľa § 25 pribratej, môže Najvyšší správny súd uložiť navrhovateľovi, ak sa sťažnosti vyhovelo, aby nahradil sťažovateľovi trovy, ktoré mu vznikly z verejného ústneho pojednávania.

(4) Ak bolo rozhodnutie alebo opatrenie administratívneho úradu v tej istej veci zrušené opätovne pre vady alebo opätovne pre nezákonnosť, môže uložiť Najvyšší správny súd žalovanému úradu, aby nahradil sťažovateľovi trovy, ktoré mu vznikly novým pokračovaním pred Najvyšším správnym súdom. Týmto pokračovaním poškodená strana môže uplatňovať nárok na náhradu škody pred riadnymi súdmi.

(5) Ak bolo zrušené rozhodnutie alebo opatrenie z toho dôvodu, že administratívny úrad po zrušovacom rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu vydal nové rozhodnutie alebo urobil nové opatrenie a neriadil sa právnym náhľadom, vysloveným v tomto zrušovacom rozhodnutí, uloží súd žalovanému úradu, aby nahradil sťažovateľovi trovy, ktoré mu vznikly novým pokračovaním pred Najvyšším správnym súdom.

(6) Náhradu trov pokračovania možno priznať len vtedy, ak oprávnený urobil príslušný návrh s výpočtom sumy, ktorú požaduje.

(7) Návrh podľa ods. 6 treba podať, ak sa koná verejné ústne pojednávanie, pred jeho skončením, ináč najneskoršie do dňa, kedy Najvyšší správny súd rozhodol o sťažnosti.

(8) Rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu, ktorými sa prisudzuje náhrada trov, sú exekučnými titulmi (č. 7, § 1 zák. čl. LX/1881 v znení § 31 zák. čl. LIV/1912). Lehota na plnenie je 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Prisúdené trovy sa vymáhajú súdnou exekúciou.

§ 39.

(1) Najvyšší správny súd môže uložiť sťažovateľovi, strane spolužalovanej alebo do pokračovania podľa § 25 pribratej, ako aj ich zástupcom peňažné pokuty od Ks 50 do Ks 1000, ak broja proti jasnému zneniu zákona alebo ak ide o zrejmú svojvôľu.

(2) Peňažné pokuty pripadajú štátu a vymáha ich finančná prokuratúra. Ustanovenie ods. 8, § 38 platí obdobne.

§ 40.

(1) O pojednávaní spíše sa zápisnica, ktorá má obsahovať mená členov rozhodujúceho senátu, pomocných referentov, zapisovateľa, účastníkov a ich zástupcov, ďalej mená zástupcov úradov, ako aj zápis o podstatnom obsahu ústneho pojednávania.

(2) O neverejnej porade a hlasovaní spíše sa osobitná zápisnica.

(3) Každú zápisnicu podpíše predseda a zapisovateľ.

§ 41.

Zastavenie pokračovania.

(1) Ak žalovaný úrad v ktoromkoľvek stave pokračovania pred Najvyšším správnym súdom preukáže, že sťažovateľ bol dodatočne uspokojený, treba dať sťažovateľovi príležitosť, aby sa vyslovil, či je uspokojený. Ak sa sťažovateľ nevyslovil v lehote súdom určenej, alebo ak súd zistí, že sťažovateľ bol uspokojený, zastaví pokračovanie usnesením. Zastavené pokračovanie sa nemôže obnoviť.

(2) Odvolanie (zrušenie) rozhodnutia alebo opatrenia, ktoré bolo sťažnosťou napadnuté, nepokladá sa za uspokojenie a Najvyšší správny súd je povinný o sťažnosti rozhodnúť, vyjmúc, že by sťažovateľ vyhlásil, že je uspokojený, alebo že by sa nevyslovil v lehote súdom určenej. Ak administratívny úrad vydá nové rozhodnutie alebo opatrenie, ktoré je v podstate shodné s rozhodnutím alebo opatrením odvolaným (zrušeným), môže sťažovateľ nové rozhodnutie alebo opatrenie napadnúť alebo novou sťažnosťou alebo tým spôsobom, že sa v lehote uvedenej v § 13 na svoju sťažnosť, podanú proti odvolanému (zrušenému) rozhodnutiu alebo opatreniu, písomným podaním odvolá.

§ 42.

Zastupovanie pred Najvyšším správnym súdom.

Ak je dovolené alebo ak je podľa tohto zákona potrebné zastúpenie advokátom, môže to byť len advokát, ktorý je oprávnený vykonávať advokátstvo na území Slovenskej republiky.

§ 43.

Vnútorné usporiadanie a rokovací poriadok Najvyššieho správneho súdu

(1) Podrobnejšie ustanovenia o vnútornom usporiadaní Najvyššieho správneho

súdu, ako aj o zamestnancoch, ktorí sa mu pridelia, vydá vláda nariadením.

(2) Najvyšší správny súd vydáva si sám rokovací poriadok; vláda ho schváli a vyhlási v Slovenskom zákonníku.

§ 44.

Právo chudoby.

(1) O práve chudoby platia primerane ustanovenia občianskeho pravotného poriadku.

(2) Podrobnosti určí rokovací poriadok (§ 43).

DIEL DRUHÝ.

O poplatkoch v pokračovaní pred Najvyšším správnym súdom.

§ 45.

(1) Sťažnosť na Najvyšší správny súd podlieha kolkovému poplatku Ks 60 z prvého hárku.

(2) Odvetný spis, replika, duplika a žiadosť o odklad verejného ústneho pojednávania podliehajú kolkovému poplatku Ks 20 z prvého hárku.

(3) Každý ďalší hárok prvopisu, ako aj ďalší hárok ďalšieho vyhotovenia alebo odpisu podaní, uvedených v ods. 1 a 2, podlieha kolkovému poplatku Ks 10.

(4) Sťažnosť, ktorá sa znovu predkladá po doplnení (ods. 2, § 19), podlieha kolkovému poplatku Ks 10 bez ohľadu na počet hárkov, vyhotovení alebo odpisov.

§ 46.

(1) Ostatné podania strán v pokračovaní pred Najvyšším správnym súdom — zahrnujúc v to aj podania podľa ods. 2, § 41 — podliehajú kolkovému poplatku Ks 10 z prvého hárku.

(2) Každý ďalší hárok prvopisu, ako aj každý hárok ďalšieho vyhotovenia alebo odpisu týchto podaní, podlieha kolkovému poplatku Ks 5.

§ 47.

Návrh, aby sa konalo verejné ústne pojednávanie, podlieha kolku Ks 60, ktorý sa má nalepiť na prvý hárok podania, okrem poplatku z tohto podania podľa ods. 1 a 2, § 45 a ods. 1, § 46.

§ 48.

(1) Prílohy poplatných podaní (§§ 45 a 46) podliehajú kolkovému poplatku Ks 2 z každého hárku, ak sú to však knihy, brošúry alebo plány, kolkovému poplatku Ks 2 z každého kusu.

(2) Rubriky poplatných podaní podliehajú poplatku podľa ods. 1 ako prílohy.

§ 49.

V sporoch o verejné dávky a o náhradu trov, ktoré vznikly vykonaním administratívneho pokračovania, zahrnujúc do toho trovy, vzniklé úradu alebo jeho orgánu, činí poplatok:

a) v prípade ods. 1, § 45, ak je predmetom sporu peňažné plnenie do Ks 1000 — Ks 30, do Ks 5000 — Ks 60, nad Ks 5000 — Ks 80;

b) za návrh podľa § 47, aby sa konalo verejné ústne pojednávanie, Ks 60;

c) podľa ods. 3 a 4, § 45 a ods. 1, § 46, ak je predmetom sporu peňažné plnenie do Ks 1000 — Ks 5;

d) podľa ods. 2, § 45, ak je predmetom sporu peňažné plnenie do Ks 1000 — Ks 10.

§ 50.

(1) Ak tento zákon neustanovuje ináč, platia o poplatkoch (§§ 45 až 49) zákonné ustanovenia o kolkoch a poplatkoch.

(2) Z poplatkových výhod, platných v administratívnom pokračovaní, platia v pokračovaní pred Najvyšším správnym súdom len oslobodenia, zahrnuté v č. 1 a 2 pol. 85 popl. sadzby, v rozsahu tam uvedenom.

DIEL TRETÍ.

Prechodné a záverečné ustanovenia.

§ 51.

(1) Pre pokračovanie o sťažnostiach, ktoré boly podané do 14. marca 1939 na Najvyšší správny súd v Prahe, platia ustanovenia zákona zo 16. júna 1937 č. 164 Sb. z. a n.; o sťažnostiach, ktoré boly podané po tomto dni, platia ustanovenia tohto zákona.

(2) Ustanovenia ods. 1 a 2, § 12 platia aj pre pokračovanie o sťažnostiach, ktoré

boly podané do 14. marca 1939 na Najvyšší správny súd v Prahe.

(3) Vo veciach, v ktorých bola podaná sťažnosť do dňa 14 marca 1939 na Najvyšší správny súd v Prahe, môže Najvyšší správny súd, ak sa usnesie sťažnosť zamietnuť alebo odmietnuť, odôvodniť svoje rozhodnutie všeobecne tak, že nenašiel dôvod zrušiť napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie. V týchto veciach Najvyšší správny súd môže vyzvať sťažovateľa, aby sa vyjadril, či trvá na sťažnosti. Ak sťažovateľ sa vyjadrí, že na sťažnosti netrvá, alebo ak sa nevyjadrí do 30 dní, má sa za to, že na sťažnosti netrvá a pokračovanie sa zastaví.

§ 52.

Vládne nariadenie č. 62/1939 Sl. z. sa zrušuje.

§ 53.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho vláda.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

121.

Zákon zo dňa 15. mája 1940

o politických stranách národnostných skupín.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

Politické strany, prostredníctvom ktorých sa národnostné skupiny podľa § 59 Ústavy zúčastnia na štátnej moci (v ďalšom texte „strany"), registruje na základe rozhodnutia vlády ministerstvo vnútra.

§ 2.

Členmi strán môžu byť len štátni občania Slovenskej republiky príslušnej národnostnej skupiny.

DIEL DRUHÝ.

Vznik a registrácia strán.

§ 3.

(1) Osoby, ktoré hodlajú založiť stranu, sú povinné toto ešte pred započatím organizačnej činnosti oznámiť ministerstvu vnútra a najneskoršie do dvoch mesiacov od oznámenia predložiť mu osnovu organizačného štatútu strany. Ministerstvo vnútra môže učiniť na osnovu poznámky. Do ďalších dvoch mesiacov, a to po zakladajúcom valnom shromaždení musí vedúci funkcionár strany, zvolený na tomto shromaždení, podať ministerstvu vnútra žiadosť o registrovanie strany.

(2) Žiadosť o registrovanie strany musí podpísať vedúci funkcionár strany a najmenej 500 príslušníkov patričnej národnostnej skupiny, ktorí dosiahli aspoň 21. rok života a sú slovenskými štátnymi občanmi. Podpisy musia byť čitateľné, súdne overené a doložené údajom presného bydliska každého podpisovateľa.

(3) V žiadosti, doloženej organizačným štatútom strany, prijatým na valnom shromaždení, treba preukázať, že sú splnené predpoklady § 59 Ústavy, že totiž stranu podľa pravdepodobného počtu členov a podľa organizačného štatútu možno pokladať za nositeľku politickej vôle celej národnostnej skupiny.

§ 4.

(1) K registrácii novej politickej strany môže dôjsť iba vtedy, ak sú splnené predpoklady uvedené v ods. 3, § 3, ak niet prekážok podľa § 95 Ústavy a ak vláda súčasne rozhodne, že rozpúšťa prípadne už jestvujúcu pôvodne zaregistrovanú stranu príslušnej národnostnej skupiny preto, že ju už nemožno pokladať za nositeľku politickej vôle tejto národnostnej skupiny. Ministerstvo vnútra zaregistruje novú politickú stranu a súčasne vytre z registra rozpustenú politickú stranu príslušnej národnostnej skupiny.

(2) O vykonanej registrácii, prípadne o zamietnutí žiadosti upovedomí ministerstvo vnútra vedúceho funkcionára strany, zvoleného na zakladajúcom valnom shromaždení.

§ 5.

(1) Proti usneseniu vlády (ods. 2, § 4) sa sťažnosť na Najvyšší správny súd nepripúšťa.

(2) Ak žiadosť o registrovanie bola zamietnutá pre nedostatok predpokladov podľa ods. 3, § 3, nesmie nikto z podpisovateľov žiadosti (ods. 2, § 3) začať do dvoch rokov organizačnú činnosť na založenie novej strany príslušnej národnostnej skupiny.

(3) Ak žiadosť o registrovanie bola zamietnutá pre prekážky podľa § 95 Ústavy, možno žiadať znovu registrovanie strany, len čo prekážky odpadly.

§ 6.

(1) Registrácia strany sa vyhlasuje v Úradných novinách.

(2) Dňom vyhlásenia registrácie:

a) vzniká politická strana a stáva sa súčasne právnou osobou,

b) registrovaná strana požíva všetky práva, priznané registrovaným stranám osobitnými právnymi predpismi, a má všetky povinnosti nimi uložené,

c) disciplinárne peňažné pokuty, uložené príslušnými orgánmi strany možno vymáhať administratívnou exekúciou,

d) na orgány strany vzťahujú sa ustanovenia o úradnom tajomstve, obsažené v organizačnom štatúte strany.

§ 7.

Každú zamýšľanú zmenu organizačného štatútu registrovanej strany treba oznámiť ministerstvu vnútra, ktoré upovedomí vedúceho funkcionára strany, či vláda vzala zmenu na vedomie.

DIEL TRETÍ.

Obmedzenie a zastavenie činnosti strany.

§ 8.

Činnosť strany môže vláda obmedziť spôsobom a na taký rozsah, v akom je pripustená činnosť strany slovenskej národnostnej skupiny na území materského štátu príslušnej národnostnej skupiny (§ 95 Ústavy).

§ 9.

Činnosť strany môže vláda zastaviť, ak strana svojou činnosťou vybočuje z rámca organizačného štatútu, hoci ministerstvo vnútra jej vedúceho funkcionára preto napomenulo, alebo ak svojou činnosťou vážne alebo opätovne porušuje verejný pokoj, poriadok, verejnú bezpečnosť alebo iné dôležité záujmy štátu.

§ 10.

Zastavenie činnosti strany sa vyhlási v Úradných novinách. Dňom vyhlásenia nadobúda zastavenie účinnosť.

§ 11.

Dňom zastavenia činnosti (§ 10):

a) strana nesmie organizovať ani prijímať nových členov;

b) orgány strany nesmú vyvinovať ani vo verejnosti ani medzi príslušníkmi strany nijakú činnosť;

c) sú zakázané akékoľvek shromaždenia alebo sprievody, ktorými sa dáva najavo príslušnosť k strane alebo ktoré slúžia — hoc aj skryte — jej cieľom, a zakázané je zúčastňovať sa na takýchto shromaždeniach alebo sprievodoch;

d) nastávajú právne účinky, určené osobitnými predpismi na prípad zastavenia činnosti strany.

§ 12.

Po zastavení činnosti strany ministerstvo vnútra môže:

a) akékoľvek združenia (spolky a iné podobné útvary) — vyjmúc združenia uvedené v bode b, § 17— ktoré vystupovaly navonok ako zložky strany, alebo ktoré slúžily jej cieľom, alebo v ktorých medzi význačnými činiteľmi sú vedúci činovníci strany, podrobiť osobitnému dozoru alebo osobitným podmienkam, alebo ich činnosť zastaviť;

b) zakázať vydávanie a rozširovanie periodických tlačív, ktoré slúžily alebo slúžia cieľom strany. Ak bez nebezpečia zmeškania nemožno čakať na zákrok ministerstva, môže rozširovanie tlačiva zakázať aj okresný (štátny policajný) úrad.

§ 13.

Zrušenie zastavenia činnosti politickej strany sa vyhlási v Úradných novinách.

Dňom vyhlášky sa zrušujú všetky opatrenia učinené následkom zastavenia činnosti strany a zanikajú aj zákonné účinky jej zastavenia.

DIEL ŠTVRTÝ.

Rozpustenie a dobrovoľný rozchod strany.

§ 14.

Vláda môže politickú stranu rozpustiť:

a) ak zanikly predpoklady, vyžadované pre registráciu strany (ods. 3, § 3),

b) ak jej činnosť smeruje proti existencii alebo územnej integrite Slovenskej republiky,

c) ak jej činnosť musela byť opätovne zastavená,

d) z dôvodu retorzie (§ 95 Ústavy).

§ 15.

(1) Dňom vyhlásenia vytretia z registra zaniká strana a jej právna osobnosť.

(2) Majetok rozpustenej strany pripadá štátu, ktorý ručí za záväzky len do výšky aktív. Podrobnosti upraví vláda nariadením.

§ 16.

(1) Odo dňa vyhlásenia vytretia strany z registra je akákoľvek činnosť strany zakázaná. Najmä je zakázané:

a) užívať názov strany, jej odznaky, rovnošaty, prápory, osobitné pozdravy a akékoľvek iné symboly alebo vonkajšie znaky, ktorými sa naznačuje príslušnosť jednotlivých osôb alebo ich skupín alebo určitých vecí k takej strane,

b) konať schôdzky, shromaždenia alebo sprievody, ktorými sa dáva najavo príslušnosť k rozpustenej strane, alebo ktoré slúžia — hoci aj zakryte — jej cieľom, a zúčastniť sa na takýchto shromaždeniach alebo sprievodoch,

c) zbierať hmotné prostriedky na ciele rozpustenej strany a podporovať uskutočňovanie cieľov strany hmotne alebo akýmkoľvek iným spôsobom.

(2) Do dvoch rokov od rozpustenia strany nesmú význační jej činovníci začať organizovať novú stranu príslušnej národnostnej skupiny.

(3) Dňom rozpustenia strany nastávajú právne účinky, určené inými zákonmi na prípad rozpustenia strany.

§ 17.

Po rozpustení strany ministerstvo vnútra môže:

a) akékoľvek združenia (spolky a iné podobné útvary) — s výnimkou združení uvedených v bode b) — ktoré vystupovaly navonok ako zložky rozpustenej strany, alebo ktoré slúžily alebo slúžia jej cieľom, alebo ktorých význačnými činiteľmi sú vedúci činovníci rozpustenej strany, podrobiť osobitnému dozoru alebo osobitným podmienkam ,alebo ich rozpustiť;

b) v dohode s ministerstvom hospodárstva podrobiť spoločnosti obchodné, družstvá a iné im podobné útvary, ak tieto vystupovaly navonok ako zložky rozpustenej strany, alebo ak slúžily, alebo slúžia jej cieľom, osobitnému dozoru alebo osobitným podmienkam, nariadiť ich likvidáciu, alebo dosadiť pre ne novú správu, ktorá nastúpi na miesto doterajších správnych orgánov s právami a povinnosťami, ktoré podľa zákonov, stanov alebo iných poriadkov týmto orgánom dotiaľ prislúchaly. Tým zaniká funkcia doterajších orgánov bez akéhokoľvek nároku na odškodnenie pre predčasné odvolanie z funkcie.

§ 18.

(1) Vydávanie a rozširovanie tlačív, ktoré slúžia cieľom rozpustenej strany, môže ministerstvo vnútra zakázať.

(2) Ak ide o rozširovanie tlačív vydávaných v cudzine, vydá zákaz ministerstvo vnútra v dohode s ministerstvom zahraničných vecí. Ak bez nebezpečia zmeškania nemožno čakať na zákrok ministerstva, môže rozširovanie tlačiva zakázať aj okresný (štátny policajný) úrad.

(3) Tlačivá vydávané v cudzine, ktorých rozširovanie je podľa predchádzajúceho odseku zakázané, nesmú sa do Slovenskej republiky, vyjmúc na úradné ciele, dovážať ani akýmkoľvek spôsobom dopravovať.

(4) Zákaz rozširovania má sa vyhlásiť v úradnom časopise ministerstva vnútra a prípadne aj iným obvyklým spôsobom. Tým istým spôsobom má sa vyhlásiť aj prípadné zrušenie zákazu.

(5) Zákaz platí pre správny obvod úradu, ktorý ho vydal a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

§ 19.

(1) Používať názov rozpustenej strany na označenie akéhokoľvek tuzemského

spolku, spoločnosti, združenia alebo iného útvaru sa zakazuje.

(2) Spolky, spoločnosti, združenia alebo iné útvary, ktoré podľa svojich organizačných predpisov používajú označenie rozpustenej strany, sú povinné v lehote, ktorú im určí ministerstvo vnútra, odstrániť vadný názov. Ak verejný záujem vyžaduje rýchlu zmenu, môže ju okresný (štátny policajný) úrad bez ohľadu na organizačné predpisy sám vykonať.

§ 20.

Výsada, ktorú požívajú podľa tlačových zákonov verejné a pravdivé zprávy o verejných rokovaniach alebo o obsahu verejných spisov Snemu a jeho výborov, neplatí ani pre ústne ani pre písomné prejavy, ktoré po rozpustení strany učinili, podpísali alebo spolupodpísali členovia Snemu, ktorí boli členmi strany v deň jej rozpustenia alebo nimi prestali byť v šiestich mesiacoch pred týmto dňom.

§ 21.

(1) Ak bola strana rozpustená, rozhodne štátna rada na návrh predsedníctva Snemu o zániku poslaneckých mandátov jej príslušníkov (bod e, § 52 Ústavy).

(2) Ak bola strana rozpustená, vysloví úrad uvedený v ods. 3, že strácajú jej príslušníci všetky verejné funkcie, ktoré nadobudli voľbou alebo ináč v sboroch územnej alebo záujmovej samosprávy, ako aj v akýchkoľvek iných verejných inštitúciách, sem počítajúc aj ústavy, podniky, poradné sbory atď. Toto ustanovenie platí i pre náhradníkov, ktorí boli príslušníkmi rozpustenej strany.

(3) Rozhodnutie o strate funkcie vydá, ak ide o obce, župný úrad, ak ide o župy, ministerstvo vnútra. V ostatných prípadoch náleží rozhodnúť príslušnému najvyššiemu štátnemu úradu dozornému, a to, ak nejde o vec pôsobnosti ministerstva vnútra, v dohode s týmto ministerstvom. Ak niet dozorného úradu štátneho, príslušné je ministerstvo vnútra.

§ 22.

Tí, ktorí stratili mandát alebo niektoré verejné funkcie podľa ustanovení tohto zákona, nemôžu ich nadobudnúť, kým sa nestanú členmi registrovanej strany príslušnej národnostnej skupiny.

§ 23.

Ak sa strana dobrovoľne rozíde, vytre ju ministerstvo vnútra z registra. Právne následky, uvedené v ods. 2, § 15 a v ods. 1, § 16, nastávajú aj v tomto prípade. Ak sa strana dobrovoľne rozíde, aby sa vyhla rozpusteniu, možno učiniť proti nej aj všetky ostatné opatrenia podľa tohto zákona.

DIEL PIATY.

Ustanovenia prechodné.

§ 24.

(1) Jestvujúce politické strany môžu žiadať o registráciu u ministerstva vnútra do jedného mesiaca odo dňa účinnosti tohto zákona.

(2) Žiadosť majú podpísať vedúci funkcionári strany, oprávnení ju zastupovať navonok.

(3) K žiadosti o registrovanie treba pripojiť organizačný štatút strany. Ministerstvo vnútra môže ho vrátiť na doplnenie alebo na pozmenenie.

(4) V žiadosti o registrovanie treba preukázať alebo aspoň označiť dôkazy, že sú splnené predpoklady § 59 Ústavy, najmä, že stranu podľa počtu členov a organizačného štatútu možno pokladať za nositeľku politickej vôle celej národnostnej skupiny.

(5) Aj takúto žiadosť možno zamietnuť, ak sú dôvody podľa § 95 Ústavy.

§ 25.

Ak jestvujúca politická strana národnostnej skupiny nepodá žiadosť o registrovanie v lehote uvedenej v ods. 1, § 24, alebo ak bola takáto žiadosť zamietnutá, rozpustí ju vláda s účinkami uvedenými v diele štvrtom tohto zákona.

§ 26.

(1) Strany národnostných skupín, ktoré nie sú registrované podľa tohto zákona, sú neprípustné.

(2) Ustanovenie ods. 1 nevzťahuje sa na jestvujúce strany, ak na žiadosť podanú podľa § 24 budú zaregistrované.

DIEL ŠIESTY.

Ustanovenia trestné a záverečné.

§ 27.

(1) Kto prestúpi zákaz alebo príkaz tohto zákona — bez újmy stíhania súd-

neho — potresce ho okresný (štátny policajný) úrad pre priestupok zavretím do 6 mesiacov alebo peňažným trestom do Ks 50.000. Nedobytný peňažný trest sa má premeniť podľa miery zavinenia na zavretie do 6 mesiacov. Tieto tresty možno uložiť aj súčasne, ale trest na slobode spolu s náhradným trestom nesmie presahovať 6 mesiacov.

(5) Podľa ustanovení ods. 1 sa potresce tiež ten, kto nie je príslušníkom národnostnej skupiny a prihlási sa za člena jej politickej strany.

§ 28.

Dňom účinnosti tohto zákona sa zrušujú dosiaľ platné ustanovenia zákona č. 201/1933 Sb. z. a n. v znení zákona č. 269/1934 Sb. z. a n., zákona č. 132/1936 Sb. z. a n., zákona č. 317/1936 Sb. z. a n. a vládnych nariadení č. 355/1938 Sb. z. a n. a č. 4/1939 Sb. z. a n. I.

§ 29.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho vláda.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

122.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 8. mája 1940

o možnosti doplnenia odpisov u podnikov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Daňovníci dane dôchodkovej, všeobecnej a osobitnej dane zárobkovej, ktorí vedú riadne obchodné knihy a ktorí v čase od 1. januára 1937 do 31. decembra 1939 vystavili, prestavili, pristavili, alebo nadstavili budovy pre prevodzovanie podnikov, počítajúc v to i budovy s bytmi pre vlastných zamestnancov, alebo ktorí v tomto čase opatrili si nové stroje a zariadenie, môžu si na vrub výťažku kalendárneho roku 1939 (obchodného obdobia 1938/1939) doplniť mimoriadne odpisy (ods. 2, § 10 a písm. f, ods. 1, § 79 zákona o priamych daniach) až do 50% nadobúdacej a bilančne vykázanej hodnoty týchto predmetov.

§ 2.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.,

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Medrický** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Stano** v. r.

Dr. Fritz v. r. **Čatloš** v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 26. Vydaná dňa 30. mája 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (123.—124.) 123. Vládne nariadenie, ktorým sa čiastočne vykonáva zákon o obmedzení platových nárokov zo štátnych alebo iných verejných prostriedkov. — 124. Vládne nariadenie, ktorým sa určuje počiatok účinnosti zákona o Bratislavskej burze.

123.

Vládne nariadenie zo dňa 29. mája 1940,

ktorým sa čiastočne vykonáva zákon o obmedzení platových nárokov zo štátnych alebo iných verejných prostriedkov.

Vláda Slovenskej republiky podľa §§ 2, 7 a 8 zákona č. 110/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Osoby, uvedené v ods. 1, § 1 zákona č. 110/1940 Sl. z. (v ďalšom texte len „zákon") s výnimkou osôb uvedených v ods. 1, § 4 zákona, sú povinné do 1. júna 1940 vpočítane, pořažne do 15 dní po vzniku skutočnosti, ktorá má vplyv na použitie predpisov zákona, každému úradu alebo miestu, poukazujúcemu im plat, zaslať v 2 vyhotoveniach oznámenie o tom, ktorý z platov volia si ako plat hlavný a ktorý — ktoré — ako plat vedľajší — platy vedľajšie.

§ 2.

Oznámenia podľa odseku 1 majú byť rovnakého znenia a majú obsahovať:

a) údaje osobné: 1. meno, 2. priezvisko, 3. čas narodenia, 4. miesto narodenia, 5 náboženstvo, 6. domovskú obec;

b) údaje rodinné: 1. rodinný stav (slobodný, ženatý, ovdovelý, rozvedený, rozlúčený), 2. kedy a kde bolo prípadné manželstvo uzavreté, pořažne kedy bolo rozvedené alebo rozlúčené, 3. meno, priezvisko, miesto a čas narodenia a zamestnanie manželky, 4. mená miesto a čas narodenia detí;

c) údaje služobné: 1. úrady alebo miesta, od ktorých má oznamovateľ nárok na pokazovanie platov, 2. služobnú hodnosť a služobné pôsobište u jednotlivých úradov alebo miest;

d) údaje platové: 1. plat, na ktorý má oznamovateľ nárok od jednotlivých úradov alebo miest, 2. zákonné srážky, a to jednotlive s udaním ich výšky, 3. čistý plat po odpočítaní zákonných srážok;

e) ktorý plat si oznamovateľ zvolil ako hlavný, od ktorého úradu alebo miesta a údaj o jeho mesačnej výške;

f) ktorý plat, pořažne ktoré platy si oznamovateľ zvolil ako vedľajší — vedľajšie — od ktorých úradov alebo miest a údaj o jeho — ich — mesačnej výške;

g) miesto a čas vystavenie oznámenia a vlastnoručný podpis oznamovateľa.

§ 3.

Pre lekárov s konkurujúcimi platovými nárokmi (ods. 1, § 1 zákona) zvyšuje sa až do ďalšej úpravy, najdlhšie však do 5 rokov od účinnosti zákona, príjmová hranica uvedená v ods. 1, § 1 zákona mesačne o 3500 Ks.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

Cena Ks 1.—.

124.

Vládne nariadenie zo dňa 29. mája 1940,

ktorým sa určuje počiatok účinnosti zákona o Bratislavskej burze.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 38 zákona č. 339/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Zákon č. 339/1939 Sl. z. nadobúda účinnosť dňa 1. júna 1940.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií v dohode s ministrami hospodárstva a pravosúdia.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava. Trieda kráľa Alexandra číslo 12

14. VI. 1941

Slovenský zákonník

Čiastka 27. Vydaná dňa 10. júna 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (125.—133.) **125.** Vládne nariadenie o výnimkách z príročia podľa zákona o príroči pre pohľadávky proti bývalému česko-slovenskému štátu, o prerušení sporov o tieto pohľadávky a o zastupovaní eráru. — **126.** Vyhláška ministra financií o zavedení nových nákladných listov pre labsko-dunajskú a odersko-dunajskú prepravu po vode a železnici a o určení ich ceny. — **127.** Vyhláška ministerstva národnej obrany o nástupnom termíne vysvätených (ordinovaných) duchovných osôb do prezenčnej služby v roku 1940. — **128.** Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva časť ustanovenia ods. 1, § 2 zákona č. 188/1939 Sl. z., týkajúca sa vydania organizačného štatútu Slovenskej vysokej školy technickej. — **129.** Nariadenie s mocou zákona o pracovnej povinnosti. — **130.** Nariadenie s mocou zákona o dočasnej úprave pracovnej povinnosti Židov a Cigánov. — **131.** Vládne nariadenie, ktorým sa mení vládne nariadenie o úradníckych kategóriách a úradných tituloch. — **132.** Nariadenie s mocou zákona o daňových úľavách na opravy domov. — **133.** Vyhláška ministerstva financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

125.

Vládne nariadenie zo dňa 29. mája 1940

o vynimkách z príročia podľa zákona o príroči pre pohľadávky proti bývalému česko-slovenskému štátu, o prerušení sporov o tieto pohľadávky a o zastupovaní eráru.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 3 zákona č. 34/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Príročie určené v § 1 zákona č. 34/1940 Sl. z. nevzťahuje sa na záväzky bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktoré vyplývajú z poskytnutia pôžičiek obciam na stavbu vojenských kasární podľa vládneho nariadenia č. 164/1922 Sb. z. a n.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany v dohode s ministrom financií a ministrom vnútra.

Dr. Tuka v. r.
Čatloš v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.

126.

Vyhláška ministra financií zo dňa 1. júna 1940

o zavedení nových nákladných listov pre labsko-dunajskú a odersko-dunajskú prepravu po vode a železnici a o určení ich ceny.

Podľa § 8 vládneho nariadenia č. 35/1929 Sb. z. a n. vyhlasujem:

(1) S platnosťou od 1. mája 1940 boly nákladom štátnej finančnej správy vydané nové nákladné listy pre labsko-dunajskú prepravu po vode a železnici a odersko-dunajskú prepravu po vode a železnici.

(2) Cenu týchto nákladných listov, počítajúc v to i blanketné za duplikát, určujem na 0.40 Ks za kus.

Dr. Pružinský v. r.

127.

Vyhláška ministerstva národnej obrany zo dňa 22. mája 1940

o nástupnom termíne vysvätených (ordinovaných) duchovných osôb do prezenčnej služby v roku 1940.

Ministerstvo národnej obrany podľa ods. 7, § 15 zákona č. 20/1940 Sl. z. vyhlasuje:

Ako nástupný termín do prezenčnej služby vysvätených (ordinovaných) duchovných osôb kresťanských cirkví štátom uznaných a recipovaných určuje sa 1. júl 1940.

Čatloš v. r.

Cena: Ks 1.60.

128.

Vládne nariadenie zo dňa 29. mája 1940,

ktorým sa vykonáva časť ustanovenia ods. 1, § 2 zákona č. 188/1939 Sl. z., týkajúca sa vydania organizačného štatútu Slovenskej vysokej školy technickej.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 1, § 2 zákona č. 188/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Úlohou Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave je byť ohniskom ustavičného vedeckého a kultúrneho pokroku, poskytovať pri zachovaní zásady slobody učenia svojim posluchačom príležitosť nadobudnúť dôkladné teoretické a praktické znalosti a vedomosti, viesť a vychovávať posluchačov k samostatnému vedeckému bádaniu a k tvorivej technickej činnosti a tiež starať sa o ich mravnú výchovu.

(2) Slovenská vysoká škola technická je podriadená priamo ministerstvu školstva a národnej osvety.

§ 2.

Akademickú obec Slovenskej vysokej školy technickej tvoria riadni a mimoriadni profesori, suplenti, honorovaní a súkromní docenti, asistenti a imatrikulovaní poslucháči.

§ 3.

(1) Slovenskú vysokú školu technickú spravuje profesorský sbor. Na jeho čele stojí rektor, ktorému na čas jeho funkcie rektorskej patrí čestný titul „Magnificus".

(2) Členmi profesorského sboru Slovenskej vysokej školy technickej sú: riadni a mimoriadni profesori a dvaja zástupcovia súkromných docentov, zvolení na jeden študijný rok a potvrdení ministerstvom školstva a národnej osvety. Zástupcovia súkromných docentov majú okrem voľby rektora len poradný hlas.

(3) Do pôsobnosti profesorského sboru patria všetky veci, čo sa týkajú vyučovacej správy a pestovania vied, disciplíny a hospodárskeho spravovania celej vysokej školy, ak sa nevyhradzujú ministerstvu školstva a národnej osvety alebo ak sa nesverily odborovým sborom. Profesorský sbor vybavuje všetky personálne veci profesorov, asistentov, úradníkov a zriadencov, tiež veci poslucháčov a ústavov okrem tých vecí, ktoré patria do pôsobnosti odborového sboru; rozhoduje disciplinárne vo veciach profesorov, suplentov, súkromných docentov, úradníkov, zriadencov, ako aj poslucháčov vysokej školy, navrhuje študijné a organizačné predpisy a rozpočty.

§ 4.

(1) Jednotlivé odbory spravujú odborové sbory, na ktorých čele stoja dekani; dekanovi na čas funkcie dekanskej patrí čestný titul „Spectabilis".

(2) Členmi odborových sborov jednotlivých odborov sú: riadni a mimoriadni profesori odboru a dvaja zástupcovia honorovaných docentov disciplín odboru, zvolení na jeden študijný rok z tých, ktorí sú poverení celoročným prednášaním disciplín a potvrdení ministerstvom školstva a národnej osvety. Zástupcovia honorovaných docentov majú okrem voľby dekana odboru len poradný hlas.

(3) Profesorský sbor rozhoduje o príslušnosti k určitému odboru, prípadne k viacerým odborom profesora alebo honorovaného docenta, ktorý prednáša na viacerých odboroch.

(4) Odborový sbor má dbať o to, aby prednášky v každom vedeckom obore boly úplné, zadovažovať, čo k nim treba, a starať sa nielen o ne, ale aj o ústavy, sbierky a iné vedecké pomôcky; vybavuje zápis a iné študijné veci poslucháčov, oslobodenie poslucháčov od školského platu, navrhuje započítanie skúšok a semestrov, predkladá profesorskému sboru návrhy na študijný program a rozvrhy hodín pre najbližší študijný rok, podáva iniciatívne návrhy a dobrozdania vo veciach svojej pôsobnosti, rokuje o exkurziách a vybavuje personálne veci honorovaných docentov.

§ 5.

Kompetenčné spory medzi jednotlivými odbormi vybavuje profesorský sbor a spory medzi profesorským sborom a odborovými sbormi ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 6.

(1) Rektor je predstavený profesorského sboru a vedie jeho rokovania, je zodpovedný za vykonávanie usnesení profesorského sboru a dbá, aby zákony a nariadenia sa zachovávaly. Rektor zastupuje vysokú školu navonok.

(2) Rektora volí profesorský sbor na funkčné obdobie jedného roku z riadnych profesorov, a to nadpolovičnou väčšinou prítomných. Aby bola voľba platná vyžaduje sa prítomnosť aspoň polovice volič oprávnených, teda riadnych a mimoriadnych profesorov a dvoch zástupcov súkromných docentov. Ak niet nadpolovičnej väčšiny, treba voľbu opakovať a keď ani pri opakovanej voľbe sa nedosiahne nadpolovičnej väčšiny, volí sa užšou voľbou medzi tými, ktorí dostali najviac hlasov. Ak aj užšia voľba je bezvýsledná, rozhodne los.

(3) Odstupujúceho rektora možno znovu voliť, ale rektor nemusí voľbu prijať. Ak svoje zvolenie za rektora neprijíma iný člen, je povinný uviesť aj dôvody. O prijateľnosti týchto dôvodov rozhoduje profesorský sbor a v prípade odvolania ministerstvo školstva a národnej osvety.

(4) Rektor nemôže byť súčasne dekanom.

(5) Zaneprázdneného rektora zastupuje jeho predchodca v úrade (prorektor) a tohoto najstarší člen profesorského sboru.

(6) Kancelárske práce spojené s rektorskou funkciou vykonáva rektorátna kancelária.

§ 7.

(1) Dekan je predstavený odborového sboru a vedie jeho rokovania, je zodpovedný za vykonávanie usnesení odborového sboru a dbá, aby sa zákony a nariadenia zachovávaly.

(2) Dekanov jednotlivých odborov volia odborové sbory za podmienok určených v ods. 2, § 6 s odchýlkou, že za dekana možno zvoliť aj mimoriadneho profesora odboru a že voliť sú oprávnení okrem riadnych a mimoriadnych profesorov aj dvaja zástupcovia honorovaných docentov. V prechodnom čase, kým by v sbore odboru nebolo viac profesorov ako dvaja bude voliť dekana odboru profesorský sbor z profesorov odboru.

(3) Odstupujúceho dekana možno znovu zvoliť, ale zvolený nemusí voľbu prijať. Ak svoje zvolenie za dekana neprijíma iný člen, je povinný uviesť aj dôvody. O prijateľnosti týchto dôvodov, rozhoduje profesorský sbor a v prípade odvolania ministerstvo školstva a národnej osvety.

(4) Zaneprázdneného dekana zastupuje jeho predchodca v úrade (prodekan) a tohoto najstarší člen odborového sboru.

(5) Kancelárske práce spojené s dekanskou funkciou vykonávajú dekanátne kancelárie.

§ 8.

(1) Voľby akademických funkcionárov pre budúci študijný rok sa konajú v predposlednom mesiaci študijného roku. Najprv sa volí rektor, potom dekani.

(2) Voľbu redaktora a dekanov schvaľuje ministerstvo školstva a národnej osvety. Po tomto schválení nastupujú zvolení funkcionári do svojho úradu 14 dní pred začiatkom študijného roku. Do tohto času úradujú ich predchodcovia.

§ 9.

(1) Na rektorovo (dekanovo) pozvanie shromažďuje sa profesorský (odborový) sbor na schôdzky riadne a mimoriadne.

(2) Riadne schôdzky sú obyčajne každý mesiac; mimoriadne len vtedy, ak ich uzná rektor (dekan) za potrebné, alebo ak požiada o to aspoň jedna tretina všetkých členov profesorského (odborového) sboru.

(3) Každý člen profesorského (odborového) sboru je povinný zúčastniť sa aktívne na celej schôdzke, prípadne sa riadne ospravedlniť. O odôvodnenosti ospravedlnenia rozhoduje profesorský (odborový) sbor bez rokovania. Ak by niektorý člen neprišiel do troch schôdzok za sebou idúcich alebo by častejšie neprichádzal a jeho ospravedlnenie by sbor neuznal za dostatočné, vyzve ho rektor (dekan) písomne na riadnu účasť. Ak by aj toto vyzvanie bolo bezvýsledné, oznámi vec dekan rektorovi; rektor ju predloží práve tak, ako podobnú vec z profesorského sboru, ministerstvu školstva a národnej osvety a disciplinárnemu úradu.

(4) Protokoly o schôdzkach odborového sboru a protokoly o schôdzkach profesorského sboru predkladajú sa dvojmo ministerstvu školstva a národnej osvety.

§ 10.

(1) Právom dekanovým je, ak má pre to vážne dôvody, nevykonať usnesenie odborového sboru; vec predloží odborovému sboru na budúcej schôdzke a ak vidí, že ani za nové usnesenie odborového sboru nemôže vziať na seba zodpovednosť, predloží vec rozhodnúť profesorskému sboru.

(2) Právom rektorovým je, ak má pre to vážne dôvody, nevykonať usnesenie profesorského sboru; vec predloží profesorskému sboru na budúcej schôdzke a ak

vidí, že ani za nové usnesenie profesorského sboru nemôže vziať na seba zodpovednosť, predloží vec rozhodnúť ministerstvu školstva a národnej osvety.

§ 11.

(1) Pri svojej úradnej činnosti spravujú sa profesorský sbor a odborové sbory rokovacím poriadkom, na ktorom sa samy usnášajú. Rokovacie poriadky a ich zmeny schvaľuje ministerstvo školstva a národnej osvety.

(2) Platnosť usnesenia profesorského (odborového) sboru podmieňuje sa prostou väčšinou prítomných, hlasovať oprávnených členov. Prítomná musí byť aspoň polovica všetkých členov profesorského (odborového) sboru.

(3) Profesorský (odborový) sbor môže si zo svojho stredu voliť komisie na prerokovanie istej veci.

§ 12.

Na právne postavenie profesorov, súkromných docentov, suplentov, učiteľov v užšom slova význame, asistentov, úradníkov, zriadencov a iných zamestnancov vzťahujú sa predpisy platné pre slovenské vysoké školy.

§ 13.

Týmto nariadením sa zrušuje § 1 vládneho nariadenia č. 236/1939 Sl. z., vydaného na vykonanie zákona č. 188/1939 Sl. z.

§ 14.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňa 15. júna 1940; vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tuka v. r.
Sivák v. r.

129.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 29. mája 1940

o pracovnej povinnosti.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Cieľom hospodárskeho zaistenia nezamestnaných, ako aj neúplne zamestnaných osôb vo veku od 18. do 60. roku a využitia ich pracovných schopností pre všeobecne prospešné úkony zavádza sa pre ne pracovná povinnosť podľa ustanovení tohto nariadenia.

§ 2.

Pracovná povinnosť (§ 1) pozostáva z povinnosti:

a) nastúpiť prácu prikázanú úradom k tomu príslušným (ods. 1, § 3),

b) sotrvať v prikázanej práci.

§ 3.

(1) Príkaz podľa písm. a), § 2 vydáva okresný (mestský notársky) úrad na návrh verejnej sprostredkovateľne práce alebo obce alebo z vlastného podnetu.

(2) Proti príkazu môže osoba, ktorej sa príkaz týka, namietať, že:

a) má už zaistené iné zamestnanie;

b) pre telesnú alebo duševnú vadu nie je spôsobilá na prácu jej prikázanú;

c) pre chorobu svoju alebo svojich rodinných príslušníkov nemôže dočasne nastúpiť prácu;

d) z iných vážnych alebo mimoriadneho zreteľa hodných dôvodov nemôže prijať prikázanú prácu.

(3) Námietky sa majú podať ústne alebo písomne do troch dní u úradu (ods. 2, § 75 vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n.), ktorý príkaz vydal. Námietky majú odkladný účinok.

(4) O podaných námietkach rozhodne do 15 dní okresný (mestský notársky) úrad s konečnou platnosťou.

§ 4.

(1) Zamestnávatelia, ktorí hlásili uprázdnené alebo nové miesta (§ 2 vl. nar. č. 217/1936 Sb. z. a n.) sú povinní im prikázané osoby zamestnať.

(2) Pracovný pomer vzniká nastúpením práce. Pracovný pomer sa má posudzovať ako pomer služobný, vzniklý na základe služobnej smluvy, a to aj čo do súdnej príslušnosti a pokračovania v sporoch.

(3) Zamestnanec môže bez výpovede zrušiť pracovný pomer z dôvodov, uvedených pod písm. b) a c), ods. 2, § 3 a z dôvodov, z ktorých aj ináč možno predčasne bez výpovede zrušiť služobný pomer. Zamestnávateľ môže pred ukončením práce, do ktorej bola osoba prikázaná, zrušiť pracovný pomer len, ak jestvujú zákonné dôvody k predčasnému zrušeniu služobného pomeru.

§ 5.

(1) Osoby do práce prikázané majú nárok na mzdu obvyklú v mieste ich zamestnania alebo v jeho okolí.

(2) Zamestnávateľ je povinný splatnú mzdu vyplácať v obvyklých termínoch.

§ 6.

(1) Doprava osôb do práce, ktorým bol vydaný príkaz podľa písm. a), § 2, deje sa na ich vlastný účet.

(2) Pre dopravu osôb, uvedených v ods. 1, poskytne ministerstvo dopravy a verejných prác sľavu na cestovnom vo výške sľavy pre robotnícke zpiatočné cestovné lístky, a to na tratiach slovenských železníc v štátnom majetku a na tratiach súkromných železníc, prevodzovaných štátom na účet vlastníka.

(3) Železničná správa úveruje cestovné na poukaz verejnej sprostredkovateľne práce.

(4) Verejná sprostedkovateľňa práce vyberie podľa výkazu železničnej správy cestovné od zamestnávateľov a poukáže ho železničnej správe najneskôr do 90 dní po vykonaní cesty. Zamestnávatelia vyberú cestovné od zamestnancov, prikázaných im do práce, primeranými zrážkami zo mzdy.

(5) Ustanovenia ods. 2, § 9 vládneho nariadenia č. 217/1936 Sb. z. a n. ostávajú v platnosti.

§ 7.

(1) Vojenská správa na oznámenie okresného (mestského) notárskeho) úradu zaradí do pracovnej služby, zriadenej podľa ods. 3, § 15 zákona č. 20/1940 Sl. z. osoby, ktoré:

a) sa stále vyhýbajú práci,

b) bezdôvodne nenastúpili do prikázanej práce,

c) zanechaním prikázanej práce bezdôvodne (ods. 2, § 3) zrušili pracovný pomer.

(2) Proti zaradeniu do pracovnej služby (ods. 1) niet opravného prostriedku.

(3) Pracovná služba sa koná podľa smerníc vydaných vojenskou správou.

§ 8.

(1) Ministerstvo vnútra sa splnomocňuje, aby v dohode s ministerstvom národnej obrany a ministerstvom dopravy a verejných prác zriadilo pracovné útvary pre osoby uvedené v § 7, ktoré z akýchkoľvek príčin nemožno zaradiť do útvarov, v ktorých sa koná služba podľa § 7.

(2) Podrobné predpisy o útvaroch podľa ods. 1 vydá ministerstvo vnútra vyhláškou v Úradných novinách.

§ 9.

(1) Rodinným príslušníkom osôb, konajúcich pracovnú povinnosť podľa § 7 a 8, odkázaným na ich výživu, poskytne sa štátny vyživovací príspevok podľa zákona č. 530/1919 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich, najviac však Ks 8.— — v Bratislave Ks 11.— — denne.

(2) Vyplatené vyživovacie príspevky môžu sa predpísať k náhrade zamestnávateľom osôb, pridelených im na prácu. Výmer o predpise príspevkov k náhrade vydá okresný úrad.

§ 10.

(1) Okresný úrad môže uložiť vecné plnenia, potrebné k uskutočneniu tohto zákona; najmä požadovať k používaniu dopravné prostriedky, pracovné náradie, dodávanie stavebných hmôt a pod.

(2) Pre poskytnutie náhrady za plnenia uvedené v ods. 1 platia úradne stanovené sadzby (ceny); ak ich niet a nedôjde k dohode o výške náhrady, rozhodne o nej Cenový úrad, poťažne úrady, vykonávajúce jeho pôsobnosť v nižšej stolici (ods. 2, § 3 zákona č. 63/1940 Sl. z.).

(3) Podrobnosti určí ministerstvo vnútra vyhláškou v Úradných novinách.

§ 11.

Výdavky, spojené s vykonávaním pracovnej povinnosti, znáša ten obor verejnej správy alebo ten zamestávateľ, pre ktorého sa práce konajú. Na príkaz ministerstva vnútra musí byť složená záloha v určenej výške.

§ 12.

Činy smerujúce proti ustanoveniam ods. 1, § 2 a ods. 3, § 4 a ustanoveniam § 5 trestajú ako priestupky okresné (štátne policajné) úrady peňažným trestom do 25.000.— Ks alebo zavretím do 6 mesiacov. Pri nedobytnosti peňažného trestu uloží sa náhradný trest zavretia do 6 mesiacov.

§ 13.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 10. dňa po vyhlásení; vykoná ho minister vnú-

tra, minister dopravy a verejných prác a minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

130.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 29. mája 1940

o dočasnej úprave pracovnej povinnosti Židov a Cigánov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Židia (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) a Cigáni (§ 9) sú povinní namiesto brannej výchovy (zákon č. 184/1937 Sb. z. a n.) vykonávať práce v prospech obrany štátu, ktoré určí ministerstvo národnej obrany.

§ 2.

Pracovná povinnosť osôb uvedených v § 1 trvá s výnimkou toho, čo je uvedené v ods. 2, § 3, 2 mesiace v roku.

§ 3.

(1) Ministerstvo národnej obrany zaistí celé zaopatrenie (stravu, ubytovanie, ošatenie a pod.) osôb, vykonávajúcich prácu podľa §§ 1 a 2.

(2) Osobám, ktoré si uhradia zaopatrovacie výdavky, uvedené v ods. 1, skráti sa pracovná doba (§ 2) na jeden mesiac.

§ 4.

Výšku sumy za denné zaopatrenie (ods. 2, § 3) určí ministerstvo národnej obrany. Na prácu povolaní Židia zaplatia túto sumu prostredníctvom Ústrednej kancelárie ortodoxných židovských obcí na Slovensku alebo prostredníctvom Svázu židovských náboženských obcí na Slovensku „Ješurun" súčasne s príspevkom vyberaným podľa § 5.

§ 5.

(1) Výdavky na prípravné práce, spojené s organizovaním pracovných táborov pre Židov v roku 1940 a 1941 uhradí Ústredná kancelária ortodoxných židovských obcí na Slovensku spolu so Svázom židovských náboženských obcí na Slovensku „Ješurun" z príspevkov, ktoré vyrúbi povolaným k práci podľa ich majetnosti.

(2) Príspevky tieto možno vymáhať administratívnou exekúciou.

§ 6.

Ministerstvo národnej obrany môže na odôvodnenú žiadosť v jednotlivých prípadoch povoliť, aby namiesto splnenia povinnosti uvedenej v §§ 1 a 2 osoba k práci povolaná zaplatila sumu, ktorej výšku a spôsob zaplatenia samo určí.

§ 7.

Príkaz k nastúpeniu pracovnej povinnosti (§ 1) vydá podľa potreby oznámenej vojenskou správou okresný úrad.

§ 8.

Rodinným príslušníkom osôb konajúcich pracovnú povinnosť odkázaným na ich výživu môže sa poskytnúť štátny výživovací príspevok podľa zákona č. 530/1919 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich, najviac však Ks 8.— — v Bratislave Ks 11.— — denne.

§ 9.

Koho treba podľa ustanovení tohto zákona pokladať za Cigána, určí ministerstvo vnútra vyhláškou v Úradných novinách.

§ 10.

Podrobné predpisy na vykonanie tohto nariadenia vydá ministerstvo národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministerstvami.

§ 11.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany a minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
aj za ministra Stanu.
Sivák v. r.
Medrický v. r.
Čatloš v. r.

131.

Vládne nariadenie zo dňa 5. júna 1940,

ktorým sa mení vládne nariadenie o úradníckych kategóriách a úradných tituloch.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 1, § 21 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Príloha vládneho nariadenia č. 103/1927 Sb. z. a n. mení sa takto:

V obore štátnej správy (rezorte) ministerstva vnútra, v služobnej triede Ib, v kategórii úradníkov služby právnej nahradzujú sa v stĺpci pre služobný obor (úrad, ústav) slová „politická služba v Čechách, na Morave, v Sliezsku, na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi" slovami „verejná správa vnútorná" a v stĺpci pre titulový prídomok slová „politickej správy" slovami „verejnej správy vnútornej".

§ 2.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. januára 1940; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.

132.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 5. júna 1940

o daňových úľavách na opravy domov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Vlastníci domov, ktorých stavba bola dokončená pred 1. januárom 1918 majú z dôvodu ich opráv nárok na daňovú úľavu, záležajúcu v tom, že od vyrubovacieho základu dane činžovej v daňových rokoch 1942 a 1943 sa odpočíta po 30% výdavkov vynaložených na opravy, ak tieto výdavky u jednotlivého domu činily: v Bratislave — najmenej 5000 Ks, v obciach s obyvateľmi vyše 10.000 podľa posledného sčítania ľudu — najmenej 3000 Ks a v ostatných obciach — najmenej 2000 Ks.

(2) Daňový základ môže byť z titulu, v predchádzajúcom odseku uvedeného, znížený v jednom roku najviac o 30%.

§ 2.

(1) Za opravu domu má sa považovať oprava na dome alebo vo vnútri domu a také práce a zariadenia, ktorými sa trvale zlepší stav domu, najmä po stránke zdravotnej alebo stavebno-technickej, a úpravy povale a sklepenia na vybudovanie vhodných úkrytov proti leteckým a iným podobným útokom. Za opravy nemožno považovať práce a zariadenia, podniknuté len zo záľuby alebo pre okrasu, a rozdelenie väčšieho bytu na menšie, ak takto vytvorené byty nebudú opatrené vlastným potrebným príslušenstvom, a to najmenej predizbou a záchodom.

(2) Daňová úľava sa poskytne na opravy, s ktorými bude započaté po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia a ktoré budú zakončené do 31. decembra 1940.

(3) Daňová úľava nebude poskytnutá na opravy domov, udržovanie ktorých nie je z verejného záujmu žiadúce.

§ 3.

(1) Vlastník domu, ktorý sa domáha daňovej úľavy, má predložiť bernej správe so soznaním k dani činžovej na daňový rok 1942 osvedčenie bez kolku, obsahujúce údaje o spôsobe opravy, o čase, kedy s ňou bolo započaté a kedy bola zakončená, o výške a primeranosti výdavkov na ňu a o tom, že proti poskytnutiu daňovej úľavy niet námietky podľa ods. 3, § 2. Konečne má byť v osvedčení potvrdené, že ide o dom postavený pred 1. januárom 1918.

(2) Osvedčenie podľa ods. 1 vydá na nekolkovanú žiadosť vlastníka domu príslušný notariát; v Bratislave — mestský úrad. Žiadosť o osvedčenie, v ktorej sa uvedie, aké opravy boly prevedené, kedy s nimi bolo započaté a kedy boly zakončené a aké výdavky boly na ne vynaložené, a doloženú účtami živnostníkov, treba podať do 30 dní po prevedení opráv, najneskoršie však do konca januára 1941. Príslušný úrad má rozhodnúť o žiadosti najneskoršie do konca októbra 1941, a to s konečnou platnosťou.

(3) Ak príslušný úrad o žiadosti v predpísanej lehote nerozhodne, môže vlastník domu o úľavu žiadať priamo u vyrubovacieho úradu nekolkovanou žiadosťou súčasne so soznaním k dani činžovej na da-

nový rok 1942. K žiadosti treba pripojiť doklad o tom, kedy bola podaná žiadosť za vydanie osvedčenia podľa ods. 1; vyrubovací úrad si potom vyžiada spisy od príslušného úradu a rozhodne sám o nároku na daňovú úľavu.

(4) Vyrubovacie úrady, ak majú nejaké pochybnosti, môžu samy preskúšať alebo dať preskúšať okolnosti podľa predchádzajúcich odsekov, najmä vyšetrením u živnostníkov, ktorí opravy prevádzali alebo na ne dodávali materiál.

§ 4.

Rozsahu alebo odopreniu daňovej úľavy možno odporovať len v odvolaní proti platobnému rozkazu na daň činžovú.

§ 5.

(1) Kde sa v tomto nariadení hovorí o vlastníkovi domu, treba ním rozumieť tiež ostatné osoby, uvedené v § 119 zákona o priamych daniach.

(2) Nakoľko nie je týmto nariadením inak ustanovené, platia obdobne predpisy zákona o priamych daniach.

§ 6.

Zníženie vyrubovacieho základu činžovej dane z dôvodu daňovej úľavy nemá vplyvu na základ pre vyrubenie obecných dávok, vyberaných na základe nájomného (nájomnej hodnoty).

§ 7.

Nesprávne údaje o okolnostiach, podmieňujúcich daňovú úľavu, trestajú sa podľa hlavy VIII zákona o priamych daniach.

§ 8.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Durčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
aj za ministra Dr. Fritza.
Medrický v. r.
Čatloš v. r.

133.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 8. júna 1940

o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 5 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 10. júna 1940 vyhlasuje:

§ 1.

(1) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I, § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na Ks 19.— za 100 kg hrubej váhy.

(2) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. IV, ods. 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, sa upravuje takto:

Pre tovar sadz. čísla	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	18.— Ks
25. Jačmeň	20.— Ks
26. Ovos	11.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministerstva financií č. 116/1940 Sl. z. sa súčasne zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava. Trieda kráľa Alexandra číslo 12

„NUPOD" 209

Slovenský zákonník

Čiastka 28. Vydaná dňa 15. júna 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (134.—139.) **134.** Zákon o zmenách obvodov okresných súdov v Nitre, v Prešove a v Sečovciach. — **135.** Ústavný zákon o Stálom výbore Snemu Slovenskej republiky. — **136.** Zákon o štátnej rade. — **137.** Zákon o úprave výkupu a odbytu domácej vlny. — **138.** Vyhláška ministerstva vnútra, ktorou sa vyhlasujú za záväzné kolektívne zmluvy o pracovných a mzdových pomeroch zamestnancov píl a drevoskladov. — **139.** Zákon o príplatkoch k úrazovým dôchodom.

134.
Zákon
zo dňa 29. mája 1940

o zmenách obvodov okresných súdov v Nitre, v Prešove a v Sečovciach.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Z obvodu okresného súdu v Sečovciach sa vylučujú obce Boliarov, Kecerovské Kostolany, Kecerovský Lipovec, Mudrovce, Opiná a pričleňujú sa k obvodu okresného súdu v Prešove.

(2) Z obvodu okresného súdu v Prešove sa vylučujú obce Ďurďošík, Tršťany a pričleňujú sa k obvodu okresného súdu v Sečovciach.

(3) Obec Degeš pričleňuje sa k obvodu okresného súdu v Nitre.

§ 2.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Fritz v. r.

135.
Ústavný zákon
zo dňa 29. mája 1940

o Stálom výbore Snemu Slovenskej republiky.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto ústavnom zákone:

§ 1.

V čase od rozpustenia Snemu alebo od uplynutia jeho volebného obdobia až do ustavenia sa nového Snemu robí neodkladné opatrenia, Snemu vyhradené (§ 30 Ústavy), Stály výbor Snemu (v ďalšom texte „výbor").

§ 2.

(1) Výbor má 12 členov; volí ich Snem z poslancov najneskoršie na treťom zasadnutí. Za každého člena vyvolí náhradníka. Náhradník nastupuje na trvale uprázdnené miesto člena výboru.

(2) Na uprázdnené miesto náhradníka vykoná Snem doplňujúcu voľbu.

§ 3.

Výbor trvá až do vyvolenia nového výboru podľa ods. 1, § 2.

§ 4.

(1) Výbor sa síde na ustavujúcu schôdzku do dvoch týždňov po svojom vyvolení. Na tejto schôdzke vyvolí si zpomedzi svojich členov predsedu, prvého a druhého podpredsedu. Schôdzku svolá a jej predsedá predseda Snemu.

(2) Okrem prípadu, uvedeného v ods. 1, predseda Snemu svoláva výbor a na jeho zasadnutí predsedá len vtedy, ak by išlo o doplňovaciu voľbu predsedu a súčasne i oboch podpredsedov.

§ 5.

(1) Do pôsobnosti výboru nepatrí:

a) voliť prezidenta republiky (§§ 31 a 36 Ústavy),

b) meniť alebo doplňovať Ústavu, ústavné zákony (písm. b), § 24 Ústavy),

c) obžalovať prezidenta republiky (§ 39 Ústavy),

d) obžalovať predsedu alebo člena vlády (§ 49 Ústavy),

e) volať vládu alebo jej členov na politickú zodpovednosť (§ 48 Ústavy),

Cena: Ks 1.60.

f) právo podľa ods. 3, § 44 Ústavy.

(2) Do lehoty určenej pre voľbu prezidenta republiky (§ 33 a 36 Ústavy) a do lehoty podľa ods. 3, § 44 Ústavy nepočíta sa čas, uvedený v § 1.

§ 6.

(1) Výbor sa usnáša na neodkladných opatreniach iba na návrh vlády.

(2) Pri rokovaní výboru je potrebná prítomnosť aspoň osem členov; za uznesené platí to, za čo hlasovalo aspoň sedem členov.

§ 7.

(1) Opatrenia výboru v obore normotvornom majú moc zákona a vyhlasujú sa ako zákony (§ 29 Ústavy).

(2) Opatrenia výboru podľa ods. 1 podpisuje okrem prezidenta republiky jeho predseda, predseda vlády a príslušný minister.

(3) Ak prezident republiky do 15 dní nepodpíše opatrenie výboru podľa ods. 1, môže predmet opatrenia upraviť iba Snem.

(4) Ustanovenia ods. 1, § 97 a ods. 1, § 98 Ústavy platia i pre opatrenia výboru podľa ods. 1.

§ 8.

(1) Riadne zasadnutie výboru v čase, označenom v § 1, svoláva predseda výboru podľa potreby s určením predmetov rokovania.

(2) Predseda vlády môže žiadať svolanie výboru tak, aby výbor mohol zasadnúť do piatich dní od podania žiadosti.

§ 9.

Výbor rokuje a usnáša sa na neverejných zasadnutiach podľa rokovacieho poriadku, platného pre iné výbory Snemu s odchýlkami, plynúcimi z tohto zákona.

§ 10.

Predpisy Ústavy a zákonov o poslancoch platia pre členov výboru až do voľby nového výboru (ods. 1, § 2).

§ 11.

Prvý výbor vyvolí Snem najneskoršie v treťom zasadnutí po dni účinnosti tohto zákona.

§ 12.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

136.

Zákon zo dňa 5. júna 1940

o Štátnej rade.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Štátna rada sa skladá takto: šesť členov menuje prezident republiky, desať členov vysiela Hlinkova slovenská ľudová strana, po jednom členovi vysielajú registrované strany národnostných skupín a stavy; ďalšími členmi sú: predseda vlády a predseda Snemu (§ 51 Ústavy).

(2) Za člena Štátnej rady možno vyslať slovenského štátneho občana, ktorý dosiahol 35. rok, nie je súdnym rozhodnutím pozbavený práva voľne disponovať svojím majetkom, nie je v konkurze ani pod vyrovnávacím pokračovaním a nie je odsúdený na stratu volebného práva. Ustanovenie tohto odseku o vekovej hranici neplatí pre členov vymenovaných prezidentom republiky.

(3) Menovanie a vyslanie do Štátnej rady má sa stať 15 dňami pred uplynutím funkčného obdobia (ods. 1, § 54 Ústavy).

(4) Politické strany národnostných skupín, registrované len po ustavení Štátnej rady (ods. 2, § 6), vyšlú svojho zástupcu do 60 dní po svojej registrácii.

§ 2.

Členstvo v Štátnej rade zaniká:

a) ak nastane alebo sa dodatočne zistí skutočnosť, ktorá je prekážkou vyslania alebo vymenovania za člena Štátnej rady,

b) odopretím prísahy (§ 53 Ústavy),

c) vzdaním sa,

d) pozbavením členstva (§ 3),

e) odvolaním (§ 4),

f) zrušením registrovania príslušnej strany,

g) uplynutím funkčného obdobia Štátnej rady (ods. 1, § 54 Ústavy).

§ 3.

Na návrh Štátnej rady môže prezident republiky pozbaviť menovaného alebo vyslaného člena členstva v Štátnej rade:

a) ak porušil mlčanlivosť vo veci, ktorú Štátna rada vyhlásila za dôvernú (ods. 1, § 10),

b) ak trvale bez vážnej príčiny zanedbáva účasť na schôdzkach Štátnej rady, hoci predseda ho aspoň trikrát písomne napomenul.

§ 4.

Politické strany (§§ 58 a 59 Ústavy) a stavy môžu svojich zástupcov v Štátnej rade odvolať a vyslať nových.

§ 5.

Výkon členských práv vyslaného zástupcu registrovanej strany národnostnej skupiny sa suspenduje na dobu zastavenia jej činnosti.

§ 6.

(1) Funkčné obdobie Štátnej rady sa začína dňom ustavenia a je trojročné (§ 54 Ústavy).

(2) Ustavujúca schôdzka má byť najneskôr do 15 dní po uplynutí funkčného obdobia.

(3) Štátna rada je ustavená, keď zložily prísahu aspoň dve tretiny jej členov.

(4) Člen Štátnej rady, ktorý nezložil prísahu na ustavujúcej schôdzke, skladá ju do rúk prezidenta republiky v prítomnosti predsedu Štátnej rady.

(5) Na ustavujúcej schôdzke (ods. 2, § 54 Ústavy) vyvolí si Štátna rada predsedníctvo, ktoré sa skladá z predsedu, prvého a druhého podpredsedu. Každý člen predsedníctva sa volí osobitne. Ak ani jeden kandidát pri prvej voľbe nedosiahne nadpolovičnej väčšiny, nasleduje užšia voľba medzi dvoma kandidátmi, ktorí dosiahli najväčší počet hlasov. Pri rovnosti hlasov rozhoduje lós o tom, kto má byť pojatý do užšej voľby. Lós rozhoduje aj o tom, kto bol zvolený, ak pri druhej voľbe kandidáti dostali rovnaký počet hlasov. Hlasuje sa lístkami.

(6) Uprázdnené miesta v predsedníctve zaplní Štátna rada voľbou do 60 dní.

§ 7.

(1) Predseda svoláva Štátnu radu podľa potreby; ak si to žiada aspoň tretina členov s udaním predmetu rokovania, musí ju svolať.

(2) Predseda svoláva Štátnu radu aspoň troma dňami vopred s udaním predmetov rokovania. O veci, ktorá nebola takto oznámená, možno rokovať len so súhlasom väčšiny (ods. 1, § 57 Ústavy).

(3) Schôdzky Štátnej rady sú neverejné.

§ 8.

(1) Pokračovanie Štátnej rady pri trestnom stíhaní prezidenta republiky, predsedu a členov vlády [písm. b) a c), § 52 Ústavy] upravuje osobitný zákon (§§ 39 a 49 Ústavy).

(2) Štátna rada určí si rokovací poriadok, ktorý sa uverejní v Slovenskom zákonníku.

§ 9.

Usnesenia Štátnej rady, ak je to treba, uverejňujú sa v Úradných novinách.

§ 10.

(1) Členovia Štátnej rady sú povinní zachovávať mlčanlivosť o veciach, ktoré Štátna rada označila za dôverné.

(2) Zprávy o rokovaniach a o usneseniach Štátnej rady môže vydávať pre verejnosť len jej predseda (podpredseda); ani on však nesmie ich vydať vtedy, ak ich Štátna rada označila za dôverné.

§ 11.

(1) Menovať a vyslať členov do prvej Štátnej rady (§ 51 Ústavy) treba do 60 dní od účinnosti tohto zákona.

(2) Prvá Štátna rada sa ustaví najneskôr do 60 dní po uplynutí lehoty uvedenej v ods. 1, a to aj vtedy, ak stavy nemohly vyslať svojich zástupcov, lebo neboly zriadené, a politické strany národnostných skupín preto, že neboly ešte registrované.

(3) Stavy a politické strany, uvedené v ods. 2, vyšlú svojich zástupcov do prvej Štátnej rady do 30 dní po svojom zriadení, poťažne po registrácii.

§ 12.

(1) Členstvo v Štátnej rade je čestnou funkciou.

(2) Členovia Štátnej rady majú nárok na náhradu hotových výdavkov; ich výšku určí vláda usnesením.

(3) Osobné a vecné výdavky sa zaokryjú v roku 1940 v rámci rozpočtu predsedníctva vlády.

§ 13.

Kancelárske práce pre Štátnu radu obstaráva úrad predsedu vlády.

§ 14.

Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády a minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.

137.

Zákon zo dňa 29. mája 1940

o úprave výkupu a odbytu domácej vlny.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Na zaistenie odbytu domácej vlny upravuje sa jej výkup a distribúcia podľa ustanovení tohto zákona.

(2) Domácou vlnou sa rozumie ovčia vlna domáceho pôvodu.

§ 2.

(1) Výkup a distribúciu domácej vlny vykonáva výlučne spoločnosť (družstvo), ktorú poverí minister hospodárstva. Ak poverená spoločnosť (družstvo) sverené úlohy riadne nevykonáva, môže minister hospodárstva poveriť spoločnosť (družstvo) inú.

(2) Spoločnosť (družstvo) podlieha dozoru ministerstva hospodárstva.

(3) Úlohou spoločnosti (družstva) je najmä:

a) každoročne ku dňu 31. marca čo do množstva, plemenného pôvodu, farby a veku oviec (jahňačka) odhadovať vlnu, ktorá je jedným alebo dvoma strihmi v roku dosiahnutá u chovateľov oviec;

b) vykúpiť od producentov celú domácu produkciu vlny hneď po ponúknutí, shromaždiť ju do skladov, odborne roztriediť a uskladniť;

c) oznamovať ministerstvu hospodárstva a vlnárskej komisii (§ 3) množstvo vykúpenej vlny s udaním druhu, akosti a miesta uskladnenia cieľom rozdelenia podnikom na spracovanie vlny;

d) dodať podnikom na spracovanie vlny vykúpenú vlnu podľa úradne určeného rozvrhu.

(4) Producenti domácej vlny sú povinní celú svoju produkciu vlny ponúknuť na odkúpenie spoločnosti (družstvu), okrem vlny, ktorú potrebujú pre domácu potrebu. Podniky na spracovanie vlny sú povinné prevziať všetku domácu vlnu, ponúknutú spoločnosťou (družstvom).

(5) Ministerstvo hospodárstva po vypočutí vlnárskej komisie (§ 3) určí, v akom pomere sa má vykúpené množstvo vlny prideliť jednotlivým podnikom spracujúcim vlnu.

§ 3.

(1) Na vykonávanie niektorých úloh podľa tohto zákona zriaďuje sa pri ministerstve hospodárstva vlnárska komisia (v ďalšom texte „komisia"), zložená zo štyroch zástupcov chovateľov oviec a ich náhradníkov, ďalej zo štyroch zástupcov podnikov na spracovanie vlny a ich náhradníkov a z jedného zástupcu spoločnosti (družstva) uvedenej v ods. 1, § 2. Členov komisie a ich náhradníkov menuje minister hospodárstva. Jedného z členov menuje predsedom komisie. Funkcia členov komisie je čestná. Členovia majú nárok len na hotové výdavky spojené s výkonom funkcie.

(2) Úlohou komisie je:

a) usmerňovať produkciu domácej vlny a jej výkup od chovateľov oviec prostredníctvom spoločnosti (družstva) uvedenej v ods. 1, § 2, dozerať na výkup vlny a na vyplácanie kúpnej ceny chovateľom oviec;

b) navrhovať ministerstvu hospodárstva kľúč na rozdelenie domácej vykúpenej vlny pre jednotlivé podniky na spracovanie vlny;

c) navrhovať nákupné a predajné ceny vlny, ako aj podmienky výkupu a predaja vlny. Ceny vlny určí Cenový úrad po do-

hode s ministerstvom hospodárstva a uverejní v Úradných novinách;

d) podávať ministerstvu hospodárstva z vlastnej iniciatívy alebo na vyzvanie návrhy a dobrozdania o dovoze a vývoze vlny;

e) dozerať na zásoby domácej vlny a vlny vôbec vlastnými kontrolnými orgánmi, ktoré pri výkone služby požívajú ochrany verejného orgánu;

f) viesť soznam podnikov na spracovanie vlny;

g) schvaľovať komisionárov spoločnosti (družstva).

(3) Vlnárska komisia nesmie s vlnou obchodovať ani na vlastný, ani na cudzí účet.

(4) Výdavky spojené s činnosťou komisie sa hradia z vlnárskeho fondu (§ 4).

(5) Komisia rokuje podľa rokovacieho poriadku, ktorý schváli minister hospodárstva a vyhlási v Úradných novinách.

(6) Všetky podania komisie i jej výkazy, zápisy a knihy sú oslobodené od kolkov a poplatkov.

§ 4.

(1) Na hradenie výdavkov spojených s vykonávaním zveľaďovacej akcie tuzemského chovu oviec zriaďuje sa pri komisii vlnársky fond (v ďalšom texte „fond"), ktorý spravuje komisia.

(2) Do fondu prispievajú podniky na spracovanie vlny vo forme prirážky k nákupnej cene vlny. Tieto prirážky zaúčtuje spoločnosť jednotlivým podnikom pri odpredaji vlny a odvedie hneď do fondu.

(3) Výšku prirážok podľa ods. 2 určí ministerstvo hospodárstva po dohode s ministerstvom vnútra a financií a po vypočutí komisie a vyhlási v Úradných novinách. Pre určenie výšky týchto príspevkov je smerodajný ministerstvom hospodárstva schválený rozpočet pre akciu na zveľadenie tuzemského chovu oviec a pravdepodobná ročná tuzemská produkcia vlny.

(4) Prostriedky fondu sa použijú:

a) na zveľadenie domáceho chovu oviec,

b) na hradenie výdavkov spojených s činnosťou komisie a so správou fondu.

(5) Fond je oslobodený od akýchkoľvek daní, dávok a kolkovného, pokiaľ vykonáva úkony pre verejné ciele.

(6) Dozor nad hospodárením fondu vykonáva ministerstvo hospodárstva a Najvyšší účtovný kontrolný úrad.

§ 5.

Všetky podniky na spracovanie vlny (továrne, remeselníci) musia sa prihlásiť do 30 dní od svojho vzniku do soznamu, ktorý vedie komisia podľa písm. f, ods. 2, § 3. Pre podniky, ktoré jestvujú v deň vyhlásenia tohto zákona, počíta sa táto lehota od účinnosti tohto zákona.

§ 6.

Dozor nad činnosťou komisie vykonáva ministerstvo hospodárstva svojím zástupcom. Tento má právo suspendovať účinnosť usnesenia komisie, ktoré odporuje predpisom alebo záujmom produkcie a spracovania vlny s tým účinkom, že také usnesenie sa nesmie vykonať, kým o ňom nerozhodne minister hospodárstva. Zástupcu ministerstva hospodárstva treba zvať do každej schôdzky komisie a tento má právo nahliadnuť do kníh a záznamov komisie. Vo všetkých sporných otázkach rozhoduje ministerstvo hospodárstva s konečnou platnosťou.

§ 7.

(1) Porušenie ustanovení ods. 1 a 4, § 2 a § 5 tohto zákona tresce okresný (policajný) úrad ako priestupok peňažným trestom do Ks 50.000 alebo zavretím do 30 dní. Ak je peňažný trest nedobytný, má sa uložiť náhradný trest zavretia do 30 dní podľa miery zavinenia. Tieto tresty možno uložiť aj súčasne, v tom prípade nesmie však trest na slobode spolu s náhradným trestom za nedobytný peňažný trest činiť viac ako 30 dní.

(2) Veci, ktorými bol trestný čin spáchaný alebo ktoré boly trestným činom získané alebo ktoré sú zrejme určené na spáchanie trestného činu, môže príslušný okresný (policajný) úrad vyhlásiť za prepadlé v prospech štátu, a to aj keď páchateľa nemožno stihať alebo odsúdiť.

§ 8.

Úrady a obce sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tohto zákona.

§ 9.

Týmto zákonom sa zrušuje vládne nariadenie č. 159/1937 Sb. z. a n.

§ 10.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružínský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

138.

Vyhláška ministerstva vnútra zo dňa 5. júna 1940,

ktorou sa vyhlasujú za záväzné kolektívne smluvy o pracovných a mzdových pomeroch zamestnancov píl a drevoskladov.

Ministerstvo vnútra podľa § 2 vládneho nariadenia č. 104/1939 Sl. z. vyhlasuje za záväznú na celom území Slovenskej republiky kolektívnu smluvu o mzdových a pracovných pomeroch zamestnancov píl a drevoskladov, na ktorých je zamestnaných viac ako 60 robotníkov, dohodnutú v Bratislave dňa 8. mája 1940 za účasti ministerstva vnútra medzi zamestnávateľmi, zastúpenými Sväzom drevárskeho hospodárstva na strane jednej a Slovenským kresťansko-sociálnym odborovým združením a Deutsche Gewerkschaft na strane druhej.

Ministerstvo vnútra podľa vyššie uvedeného ustanovenia vyhlasuje tiež za záväznú na celom území Slovenskej republiky kolektívnu smluvu o mzdových a pracovných pomeroch zamestnancov píl, na ktorých je zamestnaných 25 až 60 robotníkov, dohodnutú v Žiline dňa 25. mája 1940 medzi Sväzom drevárskeho hospodárstva na strane jednej a Slovenským kresťansko-sociálnym odborovým združením na strane druhej.

Text týchto kolektívnych smlúv uverejňuje sa v Úradných novinách.

Táto vyhláška netýka sa podniku Štátne lesy a majetky, ktorý upravil mzdové a pracovné pomery na štátnych režijných pilách osobitne.

Vyhláška nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia.

Dr. Ďurčanský v. r.

139.

Zákon zo dňa 29. mája 1940

o príplatkoch k úrazovým dôchodom.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Zraneným, ktorí utrpeli podnikový úraz pred 1. júlom 1921 a majú uznaný právny nárok na úrazový dôchod podľa zák. čl. XIX/1907 voči tuzemskému nositeľovi úrazového poistenia alebo zaopatrenia, prináleží príplatok k úrazovému dôchodu, ak strata ich pracovnej schopnosti činí aspoň 41⅔%.

(2) Príplatok prislúcha aj pozostalým po zranených, uvedených v ods. 1, ak voči tuzemskému nositeľovi úrazového poistenia alebo zaopatrenia majú právny nárok na základný dôchod úrazový.

(3) Za podmienok, uvedených v ods. 1 tohto paragrafu, možno príplatok k úrazovému dôchodu priznať aj tým dôchodcom, ktorých strata pracovnej schopnosti činí aspoň 25%, keď dosiahli 60. rok svojho veku, sú nespôsobilí k zárobku a nemajú nárok na dôchod z titulu iného verejnoprávneho poistenia alebo zaopatrenia.

§ 2.

(1) Príplatok k základnému dôchodu úrazovému, ktorý zranený požíva, vymeriava sa podľa straty pracovnej schopnosti takto:

a) pri strate 41⅔% až 66⅔% prináleží oprávneným osobám príplatok Ks 600 ročne;

b) pri strate vyššej ako 66⅔% až 83⅓% prináleží príplatok Ks 900 ročne;

c) pri strate nad 83⅓% prináleží príplatok Ks 1.200 ročne.

(2) Dôchodcom, požívajúcim úrazový dôchod podľa posledného ods. § 70 zák.

čl. XIX/1907, možno zvýšiť príplatok až do Ks 1.800 ročne.

(3) Príplatok k základnému dôchodu vdov, rodičov a obojstranne osirelých sirôt činí po Ks 480 ročne, jednostranne osirelých sirôt po Ks 240 ročne. Deti nemanželské, o ktorých výživu sa otec nestará, ak im zomre matka následkom úrazu, sú postavené naroveň obojstranne osirelým sirotám.

(4) Dôchodcom, uvedeným v ods. 3, § 1, možno podľa ich majetkových pomerov priznať príplatok do výšky Ks 100 mesačne.

§ 3.

(1) Príplatok náleží len vtedy, ak základný dôchod s príplatkom nepresahuje ročne u zraneného podľa § 2:

ad a) Ks 2.400,

ad b) Ks 3.600,

ad c) Ks 4.800.

(2) Toto obmedzenie sa netýka dôchodcov, požívajúcich základný dôchod podľa posledného odseku § 70 zák. čl. XIX/1907.

(3) Základné dôchody pozostalých aj s príplatkami spolu nesmú prevyšovať Ks 4.800.

(4) Ak ide o dôchody z úrazov, utrpených pri prevodzovaní podnikov železničných, započítajú sa do súm, uvedených v ods. 1 až 3, aj výslužné, bežný dar z milosti, prídavky (výpomoce a pod.) k výslužnému a bežným darom z milosti, z riadneho výslužného však len 75%.

(5) Príplatok možno celkom, po prípade zčasti odoprieť, ak Ústredná sociálna poisťovňa alebo správa podniku, proti ktorému prináleží príplatok podľa § 6, zistí, že zárobok alebo iný príjem dôchodcu prevyšuje ročne Ks 12.000.

§ 4.

(1) Ak utrpel niekto v čase, v § 1 uvedenom, dva alebo viac úrazov, z ktorých požíva dôchody, je pre vymeranie príplatku rozhodujúcou celková strata zárobkovej schopnosti a dôchodový úhrn jej zodpovedajúci.

(2) Ak vdova alebo iná osoba okrem dôchodu, ktorý jej prináleží ako pozostalej, požíva aj dôchod ako zranená, treba jej priznať príplatok pre ňu výhodnejší.

§ 5.

(1) Ak sa následky úrazu zhoršia tak, že zranenému prináleží podľa § 2 tohto zákona vyšší príplatok, treba vymerať vyšší príplatok súčasne so zvýšením základného dôchodu. Ak zlepšením následkov úrazu základný dôchod poklesne a zranenému prináleží príplatok nižší, treba vymerať nižší príplatok súčasne so znížením základného dôchodu. Ak strata pracovnej schopnosti klesne pod $41^2/_3\%$, treba príplatok vôbec zastaviť, pokiaľ neprichádza do úvahy ustanovenie ods. 3, § 1.

(2) Ak sa zvýši alebo zníži základný dôchod pozostalých, zvýši alebo zníži sa pomerne aj príplatok.

(3) Do odbytného vdovám opäť vydatým (ods. 5, § 72 zák. čl. XIX/1907) a pri kapitalizácii (§ 96 zák. čl. XIX/1907) príplatok sa nezapočíta.

§ 6.

(1) Príplatok k dôchodu prináleží len osobám bývajúcim na území Slovenskej republiky, a to od Ústrednej sociálnej poisťovne v Bratislave; ak sa úraz prihodil pri prevodzovaní podnikov, ktorých zamestnanci podľa § 10 zák. čl. XIX/1907, pošažne podľa čl. III. zákona č. 207/1919 Sb. z. a n. boli vyňatí z úrazovej poistnej povinnosti u nositeľa úrazového poistenia podľa zák. čl. XIX/1907 — od správy tohto podniku.

(2) Príplatok, priznaný z úrazov po 28. októbri 1918, možno poukázať cudzozemským štátnym občanom aj do cudziny, ak so strany príslušného štátu, po prípade cudzozemského nositeľa úrazového poistenia voči príslušníkom Slovenskej republiky sa zachováva vzájomnosť.

§ 7.

O priznaní a vymeraní príplatku rozhoduje predstavenstvo Ústrednej sociálnej poisťovne, pošažne správa podniku, od ktorého prináleží príplatok podľa § 6. Proti takémuto rozhodnutiu niet opravných prostriedkov.

§ 8.

(1) Peniaze na úhradu príplatkov opatria sa rozvrhom na podnikateľov, ktorých podniky podliehajú úrazovému poisteniu. Čiastka na jednotlivého podnikateľa prípadajúca má byť úmerná výške poistného.

(*) Príplatky, vyplatené Ústrednou sociálnou poisťovňou dôchodcom, ktorí utrpeli úraz v podniku teraz vyňatom podľa § 10 zák. čl. XIX/1907, poťažne podľa čl. III. zákona č. 207/1919 Sb. z. a n. z úrazovej poistnej povinnosti podľa zák. čl. XIX/1907, nahradí podnikateľ Ústrednej sociálnej poisťovni koncom každého kalendárneho roku.

§ 9.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.

Tlač: Kníhtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 29. Vydaná dňa 22. júna 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (140.—146.) **140.** Vládna vyhláška o rokovacom poriadku Najvyššieho správneho súdu. — **141.** Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva zákon o Štátnom geologickom ústave. — **142.** Vyhláška ministra financií o zrušení cla na dusikaté vápno. — **143.** Vyhláška ministra financií o náhradnom okolkovaní hracích karát. — **144.** Zákon o účinnej ľútosti v úplatkárstve. — **145.** Ústavný zákon o legalizovaní nariadení vlády Slovenskej krajiny, vydaných pred 14. marcom 1939. — **146.** Zákon o vydávaní trestných príkazov v pokračovaní pred okresnými súdmi.

140.

Vládna vyhláška zo dňa 12. júna 1940

o rokovacom poriadku Najvyššieho správneho súdu.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 2, § 43 zákona č. 120/1940 Sl. z. schválila a vyhlasuje rokovací poriadok Najvyššieho správneho súdu, na ktorom sa tento usniesol v svojom plenárnom zasadnutí.

Dr. Tuka v. r.

Rokovací poriadok Najvyššieho správneho súdu.

§ 1.

Spravovanie Najvyššieho správneho súdu.

(1) Predseda Najvyššieho správneho súdu (v ďalšom texte „predseda súdu") spravuje Najvyšší správny súd a dozerá na všetku jeho činnosť.

(2) Predseda súdu určuje, v akom poradí treba sťažnosti vybavovať, a to pravidelne v poradí, v akom došly. V prednostnom poradí treba vybaviť najmä sťažnosti proti rozhodnutiam, ktorými bol odopretý odkladný účinok podľa § 15 zákona o Najvyššom správnom súde č. 120/1940 Sl. z. (v ďalšom texte „zákona").

(3) Kde sa v zákone alebo v tomto rokovacom poriadku hovorí o predsedovi Najvyššieho správneho súdu, treba rozumieť, keď predsedu niečo hatí, člena súdu služobným poradím najstaršieho.

§ 2.

Senáty.

(1) Senáty sostavuje predseda súdu a dbá, aby podľa možnosti boly stále.

(2) Predsedom senátu môže byť okrem predsedu súdu alebo senátneho predsedu aj senátny radca služobným poradím najstarší z prísediacich senátu. Predsedom senátov treba určiť pracovné odbory podľa možnosti pre ročné obdobie vopred.

(3) Prísediacim v senáte s právom hlasovacím môže byť len člen súdu (ods. 1, § 9 zákona).

(4) Predseda súdu určuje zapisovateľa z členov sekretariátu alebo z pomocných referentov.

§ 3.

Zloženie senátov.

(1) Senáty sú zložené zpravidla z predsedu a z dvoch prísediacich.

(2) V prípadoch ods. 2, § 12 zákona skladá sa senát z predsedu a zo štyroch prísediacich.

(3) Predseda senátu, ktorému je vec pridelená, ak sa má rokovať o platnosti vládneho nariadenia, má podať návrh predsedovi súdu, alebo ak to považuje za potrebné, môže podať návrh, aby o veci rozhodoval päťčlenný senát (ods. 2, § 12 zákona).

§ 4.

Plenárne zasadnutie.

(1) Plenárne zasadnutie Najvyššieho správneho súdu skladá sa zo všetkých členov tohto súdu.

(2) Plenárne zasadnutie:

a) usnáša sa o zmenách rokovacieho poriadku (ods. 2, § 43 zákona),

b) usnáša sa, ako treba používať zákon o Najvyššom správnom súde a tento rokovací poriadok.

(3) V prípade uvedenom pod písm. b), ods. 2 plenárne zasadnutie sa usnáša len o abstraktne formulovaných otázkach, ktoré

určí predseda súdu alebo plenárne zasadnutie.

(1) Plenárne zasadnutie svoláva predseda súdu. Zasadnutie platne rokuje a usnáša sa, ak je prítomná aspoň polovica všetkých členov súdu.

(2) Pre každé rokovanie a usnášanie plenárneho zasadnutia určí predseda súdu referenta a koreferenta, ktorí podajú svoje návrhy písomne pred rokovaním. V prípade písm. b), ods. 2 treba návrh vyhotoviť tak, aby bolo možno hlasovať slovom „áno" alebo „nie". Všetky návrhy dodajú sa všetkým členom súdu aspoň 8 dni pred rokovaním.

(3) Usnesenie plenárneho zasadnutia v prípade písm. b), ods. 2 treba uverejniť v úradnej zbierke rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu a môže byť prípadne aj s referátmi a koreferátmi uverejnené podľa uváženia predsedu súdu v odborných časopisoch.

Rozšírené senáty:

§ 5.

a) všeobecne:

(1) Rozšírené senáty sa skladajú z predsedu a zo šiestich prísediacich. Predsedá im predseda súdu.

(2) Rozšírené senáty zostavuje predseda súdu počiatkom každého roku z členov súdu podľa jednotlivých pracovných odborov a určí zároveň náhradníkov. Náhradníci nastupujú namiesto prísediacich, ktorí sa nemôžu zúčastniť rokovania a usnášania rozšíreného senátu, a to podľa služobného poradia.

(3) Rozšírené senáty sa usnášajú len o abstraktne formulovaných právnych otázkach, ktoré určí predseda súdu alebo rozšírený senát.

(4) Ustanovenia ods. 5 až 6, § 4 platia tiež pre všetky rokovania rozšíreného senátu. Ak referentom alebo koreferentom je ustanovený člen súdu, ktorý nie je prísediacim rozšíreného senátu, nastupuje do senátu namiesto prísediaceho člen, ktorý je služobným poradím najmladší.

§ 6.

b) Podľa ods. 7, § 12 zákona:

(1) rozšírený senát svoláva predseda súdu,

a) podľa uváženia,

b) ak zistí, že rozhodovanie Najvyššieho správneho súdu o určitej právnej otázke je nejednotné,

c) na návrh rozhodujúceho senátu alebo jeho predsedu, ktorý treba predostrieť predsedovi súdu, ak sa zistí pri rokovaní o konkrétnom prípade, že mienka väčšiny senátu o určitej právnej otázke sa odchyľuje od právneho náhľadu, ktorý zaujal Najvyšší správny súd posledne pri svojom rozhodovaní.

(2) Právnu otázku predloženú rozšírenému senátu formuluje v prípadoch písm. a) a b), ods. 1 predseda súdu, v prípade písm. c), ods. 1 navrhujúci senát alebo jeho predseda.

(3) Ak z porady rozhodujúceho senátu vyjde podnet na svolanie rozšíreného senátu, treba poradu odročiť až do usnesenia rozšíreného senátu o predloženej otázke, alebo ak svolanie rozšíreného senátu bolo odvolané, až do tohto odvolania.

§ 7.

c) Podľa ods. 3 až 5, § 12 zákona.

Právne otázky, o ktorých sa usnášajú rozšírené senáty podľa ods. 3 až 5, § 12 zákona predkladá im predseda súdu.

§ 8.

Postup na poradách.

(1) Na poradách plenárneho zasadnutia rozšírených senátov, ako aj na poradách troj- alebo päťčlenných senátov, prednesie referent stav veci s návrhom.

(2) V plenárnom zasadnutí a v rozšírených senátoch prednesie po referentovi svoju mienku koreferent. Rovnako sa postupuje v senátoch troj- alebo päťčlenných, keď predseda súdu podľa svojho uváženia alebo na návrh predsedu senátu určí koreferenta.

(3) Referent aj koreferent oznámi senátu, aká je judikatúra o otázke, o ktorú ide.

(4) Po referáte, prípadne koreferáte nasleduje rozprava. Predseda udeľuje slovo prítomným členom súdu v poradí, v akom sa o slovo prihlásili. Ak referát alebo koreferát pre troj- alebo päťčlenný senát pripravil pomocný referent, má tento na porade rovnaké práva, ako prísediaci senátu. Predseda môže sa rozpravy zúčastniť.

(5) Návrhy, prednesené za rozpravy, treba odôvodniť.

(6) Po skončení rozpravy dá predseda hlasovať.

§ 9.

Postup pri hlasovaní.

(1) Poradie hlasovania v plenárnom zasadnutí a v senátoch určí predseda senátu, ktorému prislúcha v senátoch trojalebo päťčlenných určiť aj otázky, o ktorých sa má hlasovať; na návrh každého prísediaceho v senáte môže sa však o tom usniesť aj senát.

(2) Členovia súdu okrem predsedu hlasujú podľa služobného poradia, počínajúc najstarším. Predseda hlasuje posledný. Hlasovanie sa neodôvodňuje. Každý prítomný člen súdu je povinný hlasovať.

(3) K usneseniu treba nadpolovičnej väčšiny hlasov okrem prípadu uvedeného v § 12.

(4) Ak sa nedosiahne pri hlasovaní ani pre jeden návrh nadpolovičná väčšina hlasov, hlasuje sa znova, pričom, ak to treba, predseda rozdelí návrhy na niekoľko otázok.

(5) Usnesenie o jednom návrhu treba položiť za základ porady a hlasovania o ďalších návrhoch, a to tak, že aj členovia súdu, ktorí nehlasovali pre predošlé usnesenie, majú to usnesenie pokladať za záväzný základ a majú podľa toho hlasovať o ďalších návrhoch.

(6) Rovnaký postup uvedený v predchádzajúcich odsekoch treba zachovať v senátoch troj- alebo päťčlenných tiež pri formulovaní rozhodovacích dôvodov.

(7) Každý člen súdu môže svoj hlas odvolať, dokiaľ o veci, ktorá je predmetom rokovania, nebolo konečne rozhodnuté. Ak pomer hlasov sa tým zmení, takže schválené usnesenie nie je podložené aspoň nadpolovičnou väčšinou, hlasuje sa znova. Ak to treba, započne nová rozprava.

§ 10.

Záväznosť právnych zásad usnesených rozšírenými senátmi podľa ods. 8, § 12 zákona.

(1) Ak niektorý člen senátu zamýšľa na porade hlasovať tak, že by to bolo v rozpore s právnou zásadou usnesenou rozšíreným senátom, je povinný pred poradou predložiť predsedovi senátu písomný návrh s podrobným odôvodnením. Ak sa vyskytne otázka, ktorá bola rozriešená právnou zásadou, usnesenou rozšíreným senátom až za porady, a ak niektorý člen súdu zamýšľa hlasovať tak, že by to bolo v rozpore s právnou zásadou, usnesie sa senát, či sa má porada odročiť. Po usnesení vyzve predseda členov senátu, ktorí hlasovali pre odročenie, aby predložili v lehote určenej senátom písomný návrh s odôvodnením. Ak v určenej lehote nebol predložený nijaký návrh, vyhlási predseda, že treba vziať za základ ďalšieho rokovania senátu zásadu usnesenú rozšíreným senátom.

(2) Ak hlasuje na porade väčšina členov senátu tak, že je to v rozpore s právnou zásadou, usnesenou rozšíreným senátom, postupuje sa podľa ods. 3, § 6.

§ 11.

Záväznosť právnych zásad usnesených rozšírenými senátmi podľa ods. 3 až 5, § 12 zákona.

(1) Ak rozšírený senát pri usnášaní o právnej otázke podľa ods. 3, § 12 zákona zotrvá na právnom náhľade, ktorý doteraz Najvyšší správny súd zastával, postupom, postupuje sa podľa ods. 3, § 6.

(2) Ak sa rozšírený senát pri usnášaní o právnej otázke podľa ods. 3, § 12 odchýli od právneho náhľadu, ktorý doteraz Najvyšší správny súd zastával, je právna zásada, na ktorej sa rozšírený senát usniesol, záväzná len pre Najvyšší správny súd.

(3) Právnej zásady, ktorá bola podľa ods. 3 a 4, § 12 zákona rozšíreným senátom usnesená a uverejnená, pridržuje sa Najvyšší správny súd pri svojom rozhodovaní dotiaľ, kým nebola zmenená podľa ods. 5, § 12 zákona.

(4) Ak niektorý člen na porade nesúhlasí s uverejnenou právnou zásadou, hlasuje senát o tom, či sa má rokovať o podnete na zmenu právnej zásady. Ak sa tak usnesie, odročí sa vec a predseda vyzve členov senátu, ktorí hlasovali pre toto usnesenie, aby predložili v lehote senátom určenej odôvodnený návrh.

(5) Ak návrh nedôjde v určenej lehote, odpadá ďalšie rokovanie.

(6) Ak väčšina senátu súhlasí s podaným písomným návrhom, oznámi predseda senátu výsledok hlasovania hneď predsedovi, ktorý svolá rozšírený senát podľa ods. 5, § 12 zákona (ods. 2, § 7).

(7) Ak predseda predloží rozšírenému senátu na opätovné uváženie uverejnenú právnu zásadu (ods. 5, § 12 zákona) a ak sa rozšírený senát usnesie zotrvať na uve-

rejnenej právnej zásade, zostáva táto právna zásada naďalej záväznou.

§ 12.

Opätovné preskúmanie právnej zásady, usnesenej rozšíreným senátom.

K zmene právnej zásady, usnesenej rozšírenými senátmi (§§ 6 a 7), treba dvoch tretín hlasov členov rozšíreného senátu.

§ 13.

Zápisnica o porade.

(1) Zápisnica o porade obsahuje deň porady, mená všetkých prítomných a priebeh porady.

(2) V zápisnici treba stručne uviesť všetky návrhy s podstatným odôvodnením a kto pre ne hlasoval.

(3) Každý člen súdu môže napísať dôvody svojej mienky. Tento spis sa pripojí k zápisnici.

(4) Návrhy podľa ods. 1, § 10 a ods. 4, § 11 treba pripojiť k zápisnici.

(5) Zápisnicu napíše a podpíše zapisovateľ. Predseda preskúma zápisnicu a po prípadnom opravení zapisovateľom potvrdí ju svojím podpisom.

(6) Pomocný referent môže byť súčasne zapisovateľom i referentom alebo koreferentom.

(7) Do zápisnice o porade môžu nahliadnuť len členovia súdu, pomocní referenti a členovia sekretariátu. Všetci, ktorí do nej nahliadli, sú povinní zachovávať mlčanie o jej obsahu.

§ 14.

Rozhodnutia v užšom a širšom smysle.

(1) Rozhodnutia v užšom smysle sú rozhodnutia vydané podľa § 7 zákona.

(2) Rozhodnutia v širšom smysle sú aj usnesenia.

§ 15.

Rozhodnutie bez porady.

(1) O prípravných opatreniach alebo medzitýmnych rozhodnutiach môže sa hlasovať aj bez porady. Ak sú však členovia senátu rozličnej mienky, treba vždy konať poradu.

(2) Opatrenia, ktoré sa nedotýkajú práv účastníkov a o ktorých v zákone alebo v rokovacom poriadku nie je určená porada, môžu sa konať bez porady, ak predseda súhlasí s návrhom referenta.

(3) Vybavenie podľa ods. 1 a 2 predloží predsedovi senátu zapisovateľ.

(4) Osnovu vybavenia podľa ods. 1 a 2 podpíšu predseda a členovia senátu. Na vyhotoveniach vybavení určených pre strany a úrady vyznačí sa meno predsedu senátu a kancelária potvrdí správnosť vyhotovení.

§ 16.

Vypracovanie rozhodnutí.

(1) Rozhodnutie vypracuje zpravidla referent. Ak rozhodnutie o hlavnej veci alebo o podstatnom odôvodnení stalo sa proti návrhu referenta, vypracuje rozhodnutie na žiadosť referenta člen senátu, ktorého návrh bol prijatý.

(2) Predseda skúma, či vypracovanie sa shoduje s rozhodnutím.

(3) Všetky písomné návrhy, a to aj vtedy, ak neboly prijaté, zostanú v spise.

§ 17.

Prípravné pokračovanie.

(1) O zavedení prípravného pokračovania rozhoduje sa usnesením v neverejnom zasadnutí senátu, ak je sporné, či vec patrí do pôsobnosti Najvyššieho správneho súdu, alebo ak je sporná legitimácia strany, ak je pochybné, či bola zachovaná zákonná lehota na podanie sťažnosti, alebo či vybaveniu sťažnosti nebráni námietka veci rozsúdenej. Rovnako treba postupovať pri vrátení sťažnosti na opravu (ods. 2, § 19 zákona) alebo pri jej určení na pojednávanie podľa ods. 1, § 21 zákona a ak je pochybné, ktoré osoby podľa § 25 zákona treba pribrať do pokračovania.

(2) Ináč treba pri zavedení prípravného pokračovania pravidelne postupovať podľa ods. 1, § 15.

§ 18.

Zastavenie pokračovania.

(1) Ak sťažovateľ odvolal sťažnosť pred zavedením prípravného pokračovania, treba mu vrátiť odpis sťažnosti so všetkými prílohami podľa ods. 1, § 15.

(2) Pokračovanie o sťažnosti odvolanej po zavedení prípravného pokračovania súd zastaví v neverejnom zasadnutí. Rozhodnutie o tom treba vydať žalovanému úradu, príslušnému ministerstvu, ako aj

strane spolužalovanej alebo pribratej do pokračovania podľa § 25 zákona.

§ 19.

Spočívanie pokračovania.

(1) Ak sa výzva podľa ods. 3, § 51 zákona nemôže doručiť advokátovi, ktorý sťažnosť podpísal, a ani sťažovateľovi, pretože sa vysťahoval do cudziny na neznáme miesto alebo na miesto, kde sa mu nemôže doručiť, zostane vec spočívať, ak s tým súhlasí žalovaný úrad, zúčastnená strana alebo strana do pokračovania pribratá.

(2) Ustanovenie ods. 3, § 51 zákona, že sa pokračovanie má zastaviť, na tento prípad neplatí.

§ 20.

Navrátenie do predošlého stavu.

(1) Ak sťažnosť vrátená na opravu bola odmietnutá bez ďalšieho pokračovania z toho dôvodu, že opravená sťažnosť bola predložená po určenej lehote (ods. 3, § 19 zákona), je prípustné navrátenie do predošlého stavu. O tejto žiadosti rozhoduje súd v neverejnom zasadnutí.

(2) Navrátenie do predošlého stavu treba povoliť na návrh sťažovateľa, ak osvedčí, že mu bolo znemožnené nepredvídateľnou alebo neodvrátiteľnou udalosťou bez viny jeho alebo jeho zástupcu zachovať určenú lehotu.

(3) Návrh podľa ods. 2 treba podať do 15 dní, počítajúc odo dňa, ktorého odpadla prekážka, najneskoršie však do 6 mesiacov po uplynutí zmeškanej lehoty.

§ 21.

Nazieranie do spisov.

Strana alebo jej zástupca môže uplatniť písomne alebo ústne svoje právo nazrieť do spisov žalovaného úradu, ktoré majú byť podľa jeho oznámenia z nazretia vylúčené (ods. 4, § 24 zákona). O takej žiadosti rozhoduje člen súdu, ktorého poverí predseda súdu. V spisoch Najvyššieho správneho súdu urobí sa o tom záznam.

§ 22.

Odvetný spis.

(1) Druhé vyhotovenie odvetného spisu (ods. 4, § 21 zákona), podané žalovaným úradom, stranou spolužalovanou, po prípade stranou do pokračovania podľa § 25 zákona pribratou, dodá sa sťažovateľovi, ak sa má o sťažnosti rozhodnúť na verejnom ústnom pojednávaní, súčasne s predvolaním na pojednávanie. Ak sa o sťažnosti rozhoduje v neverejnom zasadnutí, dodá sa druhé vyhotovenie odvetného spisu sťažovateľovi súčasne s rozhodnutím (§ 7 zákona).

(2) Ak súd odmietne sťažnosť bez ďalšieho pokračovania, nedodá odvetný spis sťažovateľovi, ale vráti ho žalovanému úradu alebo strane, ktorá ho podala.

(3) Ak odvetný spis bol podaný po uplynutí súdom určenej lehoty, alebo ak nevyhovuje ustanoveniu ods. 4, § 21 zákona, vráti súd podávateľovi všetky vyhotovenia odvetného spisu s prílohami.

(4) Nie je prípustné vrátiť odvetný spis na opravu.

§ 23.

Odkázanie veci na verejné ústne pojednávanie.

(1) Písomné prípravné pokračovanie senát zakončí a spornú vec odkáže na verejné ústne pojednávanie (ods. 1, § 26 a ods. 1, § 21 zákona) po správe referenta v neverejnom zasadnutí.

(2) Senát pri odkázaní veci na ústne pojednávanie usnesie sa vždy aj o tom, ktoré strany treba pribrať do pokračovania podľa § 25 zákona.

(3) Ak sa odkáže vec na verejné ústne pojednávanie podľa ods. 1, § 21 zákona, treba vo vybavení stranám oznámiť, že neboly vyžiadané spisy.

(4) Spisy so správou a návrhom rozhodnutia odovzdá referent zapisovateľovi pre predsedu senátu aspoň 10 dní pred pojednávaním.

§ 24.

Verejné ústne pojednávanie.

(1) Po otvorení pojednávania vyzve predseda advokátov, ktorí zastupujú strany, splnomocnencov úradov, korporácií a obcí (§ 29 zákona), aby preukázali svoje oprávnenie zastupovať na verejnom ústnom pojednávaní.

(2) Na verejnom ústnom pojednávaní prednesie referent správu o podstatnom skutkovom stave, dôvody, o ktoré sa sťažnosť opiera, a ak bol podaný odvetný spis, vývody žalovaného úradu a strán spolužalovaných alebo do pokračovania podľa § 25 zákona pribratých. Od prednesu dôvodov sťažnosti a odvetných spi-

sov možno upustiť, ak je podávateľ prítomný. V zprávе referenta nesmie sa prejaviť náhľad, ako by mala byť vec rozhodnutá.

(3) Po zprávе referenta udelí predseda slovo advokátovi sťažovateľa, ak je prítomný, aj sťažovateľovi, potom splnomocnencovi žalovaného úradu, zástupcom strán spolužalovaných a strán do pokračovania podľa § 25 zákona pribratých a, ak sú prítomné, i týmto stranám. V tom istom poradí udeľuje slovo účastníkom.

§ 25.

Zápisnica o verejnom ústnom pojednávaní.

(1) O verejnom ústnom pojednávaní spíše zapisovateľ zápisnicu podľa § 40 zákona a pojme do nej najmä námietky a návrhy, ktoré boly na pojednávaní vznesené (§ 31 zákona), ako aj rozhodnutia, na ktorých sa senát usniesol.

(2) Účastníci pojednávania môžu žiadať, aby boly v zápisnici zistené jednotlivé okolnosti. Keď je dôležité zistiť slovné znenie, nariadi predseda senátu na žiadosť účastníka, aby sa prečítaly príslušné miesta zápisnice.

§ 26.

Udržovanie poriadku pri pojednávaní.

(1) O poriadok pri pojednávaní stará sa predseda senátu (ods. 2, § 30 zákona).

(2) Predseda senátu napomenie osoby, ktoré rušia pojednávanie nedôstojným chovaním, a učiní opatrenia, ktorých treba na zachovanie poriadku. Prejavy pochvaly a neľúbosti sú zakázané.

(3) Kto i po napomenutí ruší pojednávanie, toho môže predseda vylúčiť. Osoba, ktorá je na pojednávaní zúčastnená, môže byť vylúčená usnesením senátu len po predchádzajúcom pohrození, že sa bude pojednávať v jej neprítomnosti.

(4) Ak zástupca niektorej strany ruší pojednávanie, ak sa chová neslušne, alebo ak sa dopustí urážky, má ho predseda pokarhať. Ak zástupca niektorej strany po pokarhaní pokračuje v neprístojnom chovaní, alebo ak koná proti nariadeniam predsedu, smerujúcim na zachovanie poriadku a kľudu, môže mu senát usnesením odňať slovo. V tomto prípade, ak to treba, pojednávanie sa odročí a senát vyzve stranu usnesením, aby si určila iného zástupcu. Ak je zástupca advokát, oznámi vec príslušnej advokátskej komore.

§ 27.

Opakovanie verejného ústneho pojednávania.

(1) Ak len pri verejnom ústnom pojednávaní sa ukáže potrebným rozhodnúť vec podľa ods. 2, § 12 zákona v päťčlennom senáte, má predseda senátu prerušiť pojednávanie a navrhnúť predsedovi súdu, aby určil ďalších dvoch členov ako prísediacich.

(2) Predseda súdu rozhodne o tom hneď a po prípadnom doplnení senátu pokračuje sa v pojednávaní.

(3) Ak bol senát doplnený podľa ods. 1, zopakuje sa celé pojednávanie.

§ 28.

Porada senátu po verejnom ústnom pojednávaní.

(1) Porady a usnášania o rozhodnutiach (§ 7 zákona), ktoré sa majú vydať na základe verejného ústneho pojednávania, môžu sa zúčastniť len členovia senátu, ktorí boli prítomní pri celom ústnom pojednávaní, pomocný referent, ktorý pripravil referát, a zapisovateľ.

(2) Ak sa na porade objaví, že v rozhodovacích dôvodoch bude treba poukázať na skutočnosti, ktoré neboly pri pojednávaní uvedené v zprávе referenta, ani zistené zo spisov, treba pojednávanie znova započať a dodatočne doplniť potrebné zistenie.

(3) Ináč platia ustanovenia §§ 8 až 13.

§ 29.

Zasadnutie rozšíreného senátu podľa ods. 3 až 5, § 12 zákona.

(1) Ak sa má rozhodnúť o právnej zásade rozšíreným senátom podľa ods. 3 až 5, § 12 zákona, oznámi sa Predsedníctvu vlády a všetkým ministerstvám, kedy a o ktorej otázke bude rozšírený senát rokovať.

(2) V tomto oznámení treba úrady uvedené v ods. 1 upozorniť, že môžu predniesť k právnej otázke svoje stanovisko písomne, a to najneskoršie do dňa, kedy rozšírený senát zasadá, alebo ústne svojím zástupcom na zasadnutí podľa ods. 6, § 12 zákona.

(3) Na pojednávaní prednesie predseda právnu otázku a uloží referentovi prečí-

tať stanoviská úradov uvedených v ods. 1, nakoľko boly Najvyššiemu správnemu súdu oznámené písomne. Potom udelí slovo zástupcom jednotlivých úradov, uvedených v ods. 1.

(4) O porade platia obdobne ustanovenia § 28.

§ 30.

Rozhodnutia.

(1) Ak súd uzná sťažnosť za neprípustnú, je výrok rozhodnutia: „Sťažnosť sa odmieta".

(2) Ak súd uzná sťažnosť za bezdôvodnú, znie výrok: „Sťažnosť sa zamieta".

(3) Ak súd uzná sťažnosť za dôvodnú pre vady pokračovania alebo nezákonnosť (ods. 2 a 3, § 7 zákona), je výrok rozhodnutia: „Napadnuté rozhodnutie sa zrušuje".

(4) Ak súd uzná sťažnosť za dôvodnú podľa ods. 5, § 7 zákona a rozhodne vo veci samej, začína sa výrok rozhodnutia takto: „Napadnuté rozhodnutie sa zrušuje a....."

(5) Osnovu rozhodnutia podpíšu predseda senátu a zapisovateľ. Ináč platia obdobne ustanovenia vety 2 a 3, ods. 4, § 15 aj o rozhodnutí vydanom podľa § 7 zákona.

§ 31.

Dôvody rozhodnutí.

(1) Ak sa sťažnosť odmietne podľa § 19 zákona, uvedú sa vo vyhotovení čo najstručnejšie dôvody s odkazom na ustanovenia zákona.

(2) Dôvody ostatných rozhodnutí majú obsahovať stručné vylíčenie skutkových okolností pre rozhodnutie dôležitých, právny náhľad súdu a jeho zákonné odôvodnenie.

(3) Ak sa rozhodnutie opiera o právny náhľad, ktorý už bol v niektorom predošlom rozhodnutí zovrubne odôvodnený, netreba odôvodnenie opakovať a môže sa odkázať na dôvody predošlého rozhodnutia, ktoré možno uviesť tiež len podľa úradnej zbierky rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu. Každej strane, ktorá o to požiada, treba písomne oznámiť odôvodnenie, na ktoré bolo odkázané.

§ 32.

Opravy.

(1) Ak sa prihodily vo vyhotovení rozhodnutia chyby v písaní alebo v počtoch alebo iné zrejmé nesprávnosti, treba na návrh účastníka pokračovania alebo z úradnej moci vyhotovenia, ktoré boly účastníkom dodané, vyžiadať a opraviť.

(2) Ak vyžiadané vyhotovenia neboly predložené, vykoná sa oprava v novom vyhotovení rozhodnutia.

§ 33.

Evidencia judikatúry.

(1) Pri každom usnášaní senátu, ktoré sa týka právnej otázky, je povinný referent alebo koreferent bezprostredne po porade formulovať so schválením senátu prijaté právne zásady.

(2) V záujme zaistenia jednotnosti rozhodovania treba viesť v evidencii právne zásady prijaté podľa ods. 1 tak, aby boly ľahko prístupné každému členovi, pomocnému referentovi a členovi sekretariátu.

(3) Predseda súdu zostaví redakčnú komisiu, ktorá vyberá a upravuje rozhodnutia pre úradné zbierky rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu.

(4) Podrobnejšie ustanovenia vydá predseda súdu.

§ 34.

Styk na vonok.

O styku Najvyššieho správneho súdu s úradmi a stranami, ak niet osobitných ustanovení, platia primerané zákonné ustanovenia platné pre riadne súdy.

§ 35.

Úradná pečať.

Na všetkých vyhotoveniach rozhodnutí má byť úradná pečať súdu.

§ 36.

Doručovanie.

(1) Ak sa vybavenie z akéhokoľvek dôvodu nemôže splnomocnencovi strany doručiť, doručí sa, nakoľko ide o sťažovateľa, advokátovi, ktorý sťažnosť podpísal, ináč do rúk strany.

(2) Ak zomrel advokát, ktorému bolo určené súdne vybavenie, doručí sa vybavenie strane ním zastupovanej.

(3) Ak vybavenie z akýchkoľvek dôvodov sa nemôže doručiť ani advokátovi, ktorý stranu v pokračovaní pred Najvyšším správnym súdom zastupoval, alebo sťažnosť podpísal, ani strane priamo, požiada Najvyšší správny súd príslušný

okresný (štátny policajný) úrad, aby doručenie vykonal.

(') Ak sa vybavenie nemôže doručiť strane, pretože zomrela, a ak nie je možné vykonať doručenie podľa ods. 1, doručí sa vybavenie dedičom strany, a keď nie sú súdu známi, požiada sa pozostalostný súd, aby oznámil mená a adresy osôb, ktorým bola pozostalosť odovzdaná. Ak ani týmto spôsobom sa nezistí osoba, oprávnená k prijatiu vybavenia za zomretú stranu, určí Najvyšší správny súd tejto strane opatrovníka a jemu doručí vybavenie. Taký opatrovník určí sa i strane, ktorá má svoje bydlisko v cudzine, ako i strane, ktorej sa podľa predchádzajúcich ustanovení nemohlo vybavenie doručiť.

§ 37.

Právo chudoby.

Popri ustanoveniach §§ 112 až 123 zák. čl. I/1911 vo znení čl. III zákona č. 23/1928 Sb. z. a n. a zákona č. 161/1936 Sb. z. a n. platia o práve chudoby pre Najvyšší správny súd primerane nariadenia uh. kráľ. ministerstva vnútra vydané v dohode s ministerstvom pravosúdia a s ministerstvom financií č. 72.500/1914 a § 15 vládneho nariadenia č. 229/1936 Sb. z. a n., ako aj ustanovenia §§ 75 až 78 zák. čl. XLIII/1914 s predpismi ich nahradzujúcimi alebo doplňujúcimi s týmito odchýlkami:

1. Žiadosť o udelenie práva chudoby možno podať len na Najvyšší správny súd.

2. Najvyšší správny súd rozhoduje o práve chudoby v neverejnom zasadnutí.

3. Nejasnosti vysvečenia chudoby možno odstrániť vrátením svedectva strane, aby sa postarala o doplnenie alebo požiadať úrad, ktorý svedectvo potvrdil (ods. 2 a 4, § 12 nariadenia č. 72.500/1914). Tento úrad treba požiadať aj o prípadné vyšetrenie, ktoré Najvyšší správny súd uzná za potrebné pre posúdenie, či možno povoliť právo chudoby alebo nie.

4. Ak strana v žiadosti o udelenie práva chudoby žiada určiť advokáta, pošle Najvyššiemu správnemu súdu usnesenie o udelení práva chudoby výboru advokátskej komory príslušnej podľa bydliska strany, aby jej menoval právneho zástupcu.

5. Najvyšším správnym súdom udelené právo chudoby vzťahuje sa len na pokračovanie pred ním a len vo veci, pre ktorú bolo povolené.

Záverečné ustanovenia.

§ 38.

Ak sa v tomto rokovacom poriadku citujú paragrafy bez bližšieho označenia, treba tým rozumieť paragrafy tohto rokovacieho poriadku.

§ 39.

Rokovací poriadok vyhlásený vládnou vyhláškou č. 202/1939 Sl. z sa zrušuje.

§ 40.

Tento rokovací poriadok nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia.

141.

Vládne nariadenie zo dňa 12. júna 1940,

ktorým sa vykonáva zákon o Štátnom geologickom ústave.

Vláda Slovenskej republiky podľa §§ 3, 5 a 6 zákona č. 119/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Štátny geologický ústav (v ďalšom texte „Ústav") spolupracuje s geologickým ústavom Slovenskej vysokej školy technickej. Sídlom Ústavu je sídlo Slovenskej vysokej školy technickej.

§ 2.

Ústav má tieto úlohy:

a) sústavne študovať geologickú stavbu územia Slovenskej republiky a súčasne prevádzať sústavné a podrobné geologické mapovanie;

b) sústavne skúmať ložiská užitočných nerastov a hornín a sostaviť súpis všetkých ich výskytov;

c) vydávať tlačou výsledky geologických výskumov a mapovanie v podobe geologických máp a máp výskytov užitočných nerastov a hornín, vysvetlivky k mapám, popisy ložísk a iné geologické publikácie, ktoré majú význam vedecký, kultúrny, národohospodársky a propagačný;

d) konať v dohode so Štátnym hydrologickým a meteorologickým ústavom geologické štúdium podzemných vôd a geologické štúdium okolia minerálnych prameňov Slovenskej republiky v súčinnosti so Štátnym zdravotne-sociálnym ústavom;

e) sledovať v dohode s Vojenským zemepisným ústavom geologické otázky, ktoré majú špeciálny význam pre obranu štátu;

f) postarať sa podľa možnosti o použitie metód aplikovanej geofyziky pri vyhľadávaní nerastných ložísk;

g) konať na požiadanie ústredných a iných úradov a súkromných strán prakticko-geologické výskumy pri prevádzaní stavieb, ako aj za účelom vyhľadávania alebo ocenenia užitočných nerastov a hornín a vyhľadávania podzemnej vody;

h) byť poradným orgánom vlády a ministerstiev pri riešení otázok majúcich vzťah ku geológii;

i) založiť, doplňať a zveľaďovať archív geologických máp, profilov vrtieb, vrtebných vzoriek, zbierky užitočných nerastov a hornín, geologickú knižnicu, ako aj archív iných dokladov, ktoré majú cenu pre poznanie geologickej stavby a nerastného bohatstva štátu;

j) starať sa, so zreteľom na spoluprácu so Slovenskou vysokou školou technickou, o výchovu dorastu na poli geológie a o jeho školenie v prírode a prípravu k činnosti v tomto obore.

§ 3.

(1) Správou Ústavu má Ministerstvo školstva a národnej osvety poveriť prednostu geologického ústavu Slovenskej vysokej školy technickej, ktorý v tejto funkcii je zodpovedný za vedecké, správne a hospodárske vedenie Ústavu Ministerstvu školstva a národnej osvety.

(2) Usnesením vlády sa určí systemizácia služobných miest Ústavu.

§ 4.

(1) Pre napomáhanie odbornej a vedeckej činnosti Ústavu menuje Ministerstvo školstva a národnej osvety na dobu 2 rokov poradný sbor, ktorý má 8 členov. Členmi poradného sboru sú zástupcovia ministerstiev vnútra, dopravy a verejných prác, hospodárstva, národnej obrany, ministerstva školstva a národnej osvety, Slovenskej vysokej školy technickej, Slovenského banského revíru a slovenského priemyselu.

(2) Poradný sbor zvolí zo svojho stredu väčšinou hlasov predsedu a jeho námestníka. Predseda alebo jeho námestník riadi rokovanie poradného sboru podľa rokovacieho poriadku, ktorý vydá Ministerstvo školstva a národnej osvety.

(3) Funkcie členov poradného sboru sú čestné. Členovia však majú nárok na náhradu hotových výdavkov, spojených s konaním ich funkcií. Výšku náhrad upraví minister školstva a národnej osvety.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Sivák v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

142.

Vyhláška ministra financií zo dňa 10. júna 1940

o zrušení cla na dusíkaté vápno.

Minister financií v dohode s ministrom hospodárstva zrušuje podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. clo na dusíkaté vápno sadz. pol. 600/m do množstva 4000 ton.

Celý dovoz dusíkatého vápna musí sa uskutočniť cez colný úrad v Bratislave, ktorý súčasne sa poveruje kontrolou dovezeného množstva.

Vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.,

143.

Vyhláška ministra financií zo dňa 12. júna 1940

o náhradnom okolkovaní hracích karát.

Podľa § 4 zák. čl. XXVII/1881 a v súvislosti s vyhláškou ministra financií č. 53/1940 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

Hracie karty, ktoré majú na sklade predavači hracích karát, alebo ktoré sú už v obehu a sú okolkované podľa predpisu § 1 zákona č. 261/1937 Sb. z. a n. kolko-

vou známkou bývalej Česko-Slovenskej republiky, popísanou v § 1 vládneho nariadenia č. 262/1937 Sb. z. a n., môžu sa používať len do 31. aug. 1940. Po tomto dni je dovolené hrať týmito kartami len vtedy, ak boly ešte pred týmto dňom predložené na náhradné okolkovanie slovenskou kolkovou známkou, popísanou v § 1 vyhlášky ministra financií č. 53/1940 Sl. z.

§ 2.

Na náhradné okolkovanie možno predložiť aj karty, okolkované síce slovenskými finančnými úradmi po 14. III. 1939, ale inou kolkovou známkou, než je uvedená vo vyhláške ministra financií č. 53/1940 Sl. z., alebo s ktorých sa kolková známka sotrela, alebo by sa mohla sotrieť, pretože nie je chránená želatínovým povlakom.

§ 3.

Kolkový poplatok, stanovený v § 1 zákona č. 261/1937 Sb. z. a n., pri náhradnom okolkovaní sa nepožaduje.

§ 4.

Náhradné okolkovanie vykoná Ústredná štátna pokladnica v Bratislave na písomnú žiadosť. Žiadosti na tento úrad treba podať dvojmo najneskoršie do 31. aug. 1940. K žiadosti treba uviesť meno a presnú adresu žiadateľa, počet karetných hier, predložených na náhradné okolkovanie, a to podľa druhov, ako ich rozoznáva predpis § 1 zákona č. 261/1937 Sb. z. a n., a kolkovú hodnotu, pripadajúcu podľa zákona. Opis žiadosti vráti úrad podávateľovi, potvrdiac na nej, že prevzal hry, predložené na náhradné okolkovanie.

§ 5.

Za náhradné okolkovanie treba zaplatiť manipulačný poplatok 50 halierov za každú karetnú hru, predloženú na náhradné okolkovanie. Manipulačný poplatok sa platí kolkovými známkami (kolkami), ktoré sa nalepia na žiadosť. Žiadosť nepodlieha kolku z podania.

§ 6.

Hranie po 31. auguste 1940 kartami, ktoré nie sú okolkované slovenskou kolkovou známkou na hracie karty, popísanou vo vyhláške ministra financií č. 53/1940 Sl. z., trestá sa päťdesiatnásobkom skráteného poplatku a prepadnutím karát podľa platných zákonných predpisov.

§ 7.

Táto vyhláška nadobúda platnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružínský v. r.

144.

Zákon zo dňa 12. júna 1940

o účinnej ľútosti v úplatkárstve.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Páchateľ, návodca alebo pomocník nie je trestný pre trestné činy, uvedené v § 470 zák. čl. V/1878, v § 10 zák. čl. XIX/1915, v § 384 zákona č. 19/1855 r. z. (vojenského trestného zákona), v § 2 zákona č. 178/1924 Sb. z. a n. a v § 4 zákona č. 178/1924 Sb. z. a n., kde ide o ponúknutie, sľúbenie alebo poskytnutie prospechu, ak to dobrovoľne a nie preto, že jeho čin bol odhalený, osobne oznámi bezpečnostnému úradu alebo úradu, kde je alebo bol podplatený zamestnaný, alebo jeho nadriadenému úradu.

§ 2.

Zákon stráca účinnosť dňom 31. decembra 1941. Vykoná ho minister pravosúdia a minister národnej obrany.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Fritz v. r.
Čatloš v. r.

145.

Ústavný zákon zo dňa 5. júna 1940

o legalizovaní nariadení vlády Slovenskej krajiny, vydaných pred 14. marcom 1939.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto ústavnom zákone:

§ 1.

Nariadenia vlády Slovenskej krajiny, vydané pred 14. marcom 1939, pri ktorých

neboly splnené ústavnými alebo inými zákonmi predpísané náležitosti, majú po dobu svojej účinnosti moc zákona.

§ 2.

(1) Uplynutím troch mesiacov od účinnosti tohto zákona zrušujú sa nariadenia vlády Slovenskej krajiny č. 14/1938, č. 66/1938 a č. 70/1938 Úr. nov.

(2) Dňom účinnosti tohto zákona sa zrušujú nariadenia vlády Slovenskej krajiny č. 32/1938 a č. 10/1939 Úr. nov.

§ 3.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

146.

Zákon zo dňa 12. júna 1940

o vydávaní trestných príkazov v pokračovaní pred okresnými súdmi.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Vydanie trestného príkazu.

§ 1.

(1) Ak podá príslušný verejný úrad, verejný úradník alebo verejný orgán na základe vlastného služobného postrehu alebo výslovného doznania pred ním učineného trestné oznámenie pre priestupok alebo prečin, ktorý patrí do pôsobnosti okresného súdu, a ak niet pochybnosti o pravdivosti oznámenia, môže okresný súd na písomný návrh verejného žalobcu vydať trestný príkaz proti obvinenému, ktorý je na slobode a v čase činu dovŕšil 18. rok.

(2) Trestným príkazom súd ukladá obvinenému trest bez predchádzajúceho pokračovania. Pred vydaním trestného príkazu súd si zadováži svedectvo o osobných a majetkových pomeroch obvineného a jeho trestný list.

(3) Trestný príkaz nemožno vydať, ak verejný žalobca nesúhlasí so zamýšľanou výškou trestu, s druhom trestu alebo s tým, aby trest bol podmienečne odložený, a pre trestný čin, ktorý sa stíha súkromnou obžalobou, ako i pre trestné činy podľa zákona na ochranu republiky.

(4) Ak nehodlá súd vyhovieť návrhu na vydanie trestného príkazu, upovedomí o tom verejného žalobcu a pokračuje vo veci podľa ustanovení trestného poriadku. Proti tomuto opatreniu niet opravného prostriedku.

Obsah trestného príkazu.

§ 2.

(1) V trestnom príkaze obvinenému smie uložiť súd trest na slobode do 14 dní alebo peňažný trest do Ks 1.000.— alebo oba tieto tresty; môže vysloviť aj prepadnutie trestných vecí. Stratu úradu a volebného práva nemožno v trestnom príkaze vysloviť. Ohľadom súkromnoprávneho nároku treba poškodeného vždy odkázať na porad súkromného práva.

(2) Náhradný trest za nevymožiteľný peňažný trest nesmie prevyšovať 14 dní; ak bol uložený zároveň trest na slobode, spolu nesmú prevyšovať túto mieru.

(3) Súd môže odsúdiť obvineného aj podmienečne, ak má zistené alebo sú mu známe okolnosti, ktoré by odôvodňovaly podmienečné odsúdenie aj na hlavnom pojednávaní.

§ 3.

Trestný príkaz má obsahovať:

a) meno obvineného, dátum a miesto narodenia, náboženstvo, rodinný stav, národnosť, štátnu príslušnosť, bydlisko a zamestnanie,

b) trestný čin, ktorým bol obvinený uznaný vinným, a to uvedením jeho zákonného pomenovania, ako aj skutočností, najmä miesta, času a predmetu, nakoľko je to potrebné k presnému jeho určeniu a zákonných znakov, nakoľko nie sú nahradené skutočnosťami,

c) aký trest sa ukladá a — ak bol uložený podmienečne — aj výrok o tom,

d) ktoré ustanovenia zákona sa použily pri výrokoch uvedených pod b) a c),

e) ak bol uložený peňažný trest, — príkaz, že ho treba zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti trestného príkazu u okresného súdu, a ustanovenie, aký náhradný

trest má nastúpiť na jeho miesto v prípade nevymožiteľnosti,

f) výrok o znášaní trestných útrat a o ich prípadnej nevymožiteľnosti,

g) meno verejného úradu, verejného úradníka alebo verejného orgánu, ktorý podal trestné oznámenie,

h) v prípade podmienečného odsúdenia poučenie podľa § 7 vládneho nariadenia č. 598/1919 Sb. z. a n., poučenie o práve podať odpor podľa § 5 a o právnych následkoch nepodania odporu.

Doručenie trestného príkazu.

§ 4.

Trestný príkaz treba doručiť obvinenému do vlastných rúk.

Odpor.

§ 5.

(1) Obvinený a osoby, ktoré majú právo v jeho prospech podať odvolanie, môžu podať proti trestnému príkazu do 8 dní od jeho doručenia písomne alebo ústne do zápisnice odpor, a to súdu, ktorý vydal trestný príkaz. Verejný žalobca nemôže podať odpor. Súčasne možno oznámiť aj skutočnosti a dôkazy k obrane obvineného. Ináč proti trestnému príkazu niet opravného prostriedku. O navrátení do predošlého stavu pre zameškanie lehoty odporu platia primerane ustanovenia o zameškaní lehoty na zahlásenie opravného prostriedku.

(2) Napadnutie trestného príkazu pod hocijakým pomenovaním treba považovať za odpor.

(3) Ak oprávnená osoba nepodá včas odpor, trestný príkaz stane sa právoplatný a má účinnosť rozsudku.

Pokračovanie o podanom odpore.

§ 6.

(1) Ak oprávnená osoba podala včas odpor, tým sa zrušuje trestný príkaz a treba zaviesť riadne trestné pokračovanie.

(2) Proti právoplatnému trestnému príkazu pripúšťa sa obnova podľa § 558 tr. por.

Záverečné ustanovenia.

§ 7.

Ustanovenia §§ 10—14 zákona č. 31/1929 Sb. z. a n. sa zrušujú.

§ 8.

Zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia. Vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r

Dr. Fritz v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 30. Vydaná dňa 26. júna 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (147.—155.) **147.** Nariadenie s mocou zákona o organizácii úradov práce. — **148.** Zákon o poplatkových a daňových úľavách pri slúčení alebo premene právneho útvaru niektorých podnikov. — **149.** Vyhláška ministerstva hospodárstva o povinnom odbere olejnatých semien z úrody roku 1940 k spracovaniu na umelé jedlé tuky. — **150.** Zákon o úprave služobného pomeru vydatých štátnych zamestnankýň a o zmene niektorých ustanovení vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. o úsporných opatreniach personálnych. — **151.** Zákon o zriadení Poľnohospodárskeho ústavu účtovnícko-spravovedného. — **152.** Nariadenie s mocou zákona o povinnom vyrovnávaní záväzkov voči cudzine. — **153.** Nariadenie s mocou zákona o zákaze riluálnych porážok a o povinnosti omračovať niektoré zvieratá pred zabitím. — **154.** Zákon o drevárskom výskumnom ústave. — **155.** Vládne nariadenie o založení radu kniežaťa Pribinu, radu Slovenského kríža a medaily Slovenského kríža.

147.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 12. júna 1940

o organizácii úradov práce.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Zriaďuje sa Ústredný úrad práce.

(2) Na Ústredný úrad práce prechádza pôsobnosť Slovenského úradu práce pre poľnohospodárske robotníctvo v Bratislave, zriadeného nariadením býv. ministra s plnou mocou pre Slovensko č. 34/1919 Úr. nov., a Krajinského úradu práce, zriadeného k dozoru nad sprostredkovaním práce podľa zák. čl. XVI/1916.

(3) Slovenský úrad práce pre poľnohospodárske robotníctvo v Bratislave a Krajinský úrad práce sa zrušujú. Zamestnancov týchto úradov prevezme Ústredný úrad práce.

(4) Ústredný úrad práce je podriadený ministerstvu vnútra.

§ 2.

(1) Poľnohospodárske župné inšpektoráty (úrady práce pre poľnohospodárske robotníctvo podľa § 4 nariadenia č. 34/1919 Úr. nov.) sa menia na úrady práce.

(2) Úrady uvedené v ods. 1 sú podriadené Ústrednému úradu práce.

§ 3.

Podrobnejšie predpisy o vzájomnom pomere Ústredného úradu práce (§ 1) a úradov práce (§ 2), ako aj o pomere pôsobnosti uvedených úradov k pôsobnosti sprostredkovatelien práce (vl. nar. č. 217/1936 Sb. z. a n.) určí ministerstvo vnútra.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra v dohode s ministrom hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. **Medrický** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Stano** v. r.
Dr. Fritz v. r. **Čatloš** v. r.

148.

Zákon zo dňa 12. júna 1940

o poplatkových a daňových úľavách pri slúčení alebo premene právneho útvaru niektorých podnikov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Slúčením podľa tohto zákona sa rozumie slúčenie podnikov príbuzného alebo vzájomne hospodársky sa doplňajúceho druhu podnikania v týchto prípadoch:

a) tuzemskej účastinárskej spoločnosti alebo tuzemskej spoločnosti s ručením obmedzeným s inou tuzemskou účastinárskou

spoločnosťou tak, že všetok majetok zaniklej spoločnosti prechádza na účastinársku spoločnosť ďalej jestvujúcu za účastiny tejto;

b) tuzemskej spoločnosti s ručením obmedzeným s inou tuzemskou spoločnosťou s ručením obmedzeným tak, že všetok majetok zaniklej spoločnosti prejde na spoločnosť ďalej jestvujúcu za nové obchodné podiely tejto;

c) tuzemského družstva s tuzemským družstvom.

(2) O tom, či podniky majú charakter podniku príbuzného alebo vzájomne hospodársky sa doplňajúceho druhu podnikania, rozhoduje v prípade pochybnosti minister financií v dohode s ministrom hospodárstva.

§ 2.

(1) Premenou právneho útvaru podniku podľa tohto zákona sa rozumie prechod podniku ako celku — pri zaniknutí jeho doterajšej právnej formy — na subjekt inej právnej formy.

(2) Úľavy podľa tohto zákona vzťahujú sa na premeny:

a) tuzemského podniku akéhokoľvek právneho útvaru na novú tuzemskú účastinársku spoločnosť;

b) tuzemskej spoločnosti s ručením obmedzeným na tuzemské družstvo;

c) tuzemskej účastinárskej spoločnosti na tuzemskú spoločnosť s ručením obmedzeným, ak nový právny útvar ocení vo svojej východiskovej (počiatočnej) bilancii aktíva a pasíva premenenej spoločnosti najviac sumami, ktoré boly vykázané v uzávierkach premeneného podniku za ostatný rok.

(3) Pri premene môže sa k majetku podniku (ods. 2) pribrať aj ďalší majetok, ale základný kapitál nového útvaru nesmie byť menší ako ukladací kapitál starého podniku.

§ 3.

(1) Pre splynutia a premeny uvedené v §§ 1 a 2 tohto zákona povoľujú sa tieto daňové a poplatkové úľavy:

a) prevody nehnuteľností, patriacich zaniklému podniku, nepodliehajú poplatku z prevodu majetku a obecnej dávke z prírastku hodnoty nehnuteľností; zpoplatňujú sa len poplatkom z vkladu vlastníckeho práva;

b) prevody hnuteľností a práv sú oslobodené od dane z obratu;

c) smluvy o slúčení (písm. c), § 1) a spoločenské smluvy o premene (písm. b) a c), ods. 2, § 2) sú oslobodené od poplatku, pokiaľ sa vzťahujú na zpoplatnený majetok zanikajúcej spoločnosti alebo družstva;

d) ak pri slúčení (ods. 1, § 1) alebo pri premene (ods. 2 a 3, § 2) dôjde k zvýšeniu základného kapitálu (ods. 17, § 83 zákona o priamych daniach) započíta sa do poplatku zo spoločenskej smluvy nového právneho útvaru poplatok, ktorý zaplatil svojho času zrušený právny útvar zo svojej spoločenskej smluvy;

e) ak účastinárska spoločnosť nevydá pri slúčení nové účastiny, je podrobená poplatku podľa sadz. pol. 89. I. B. 2 a) poplatkových pravidiel v znení písm. b), § 6 vládneho nariadenia č. 403/1920 Sb. z. a n. čistá hodnota celkového prínosu zaniklého podniku. Do tohto poplatku sa započítajú poplatky stupnicové alebo poplatky podľa § 6 uvedeného vládneho nariadenia, ktoré zaniklý podnik zo svojej spoločenskej smluvy zaplatil.

(2) Ak by pri zvýšení základného kapitálu poplatok podľa písm. d), ods. 1 bol menší ako poplatok z prínosu podľa písm. e), ods. 1, treba zaplatiť poplatok vyšší.

(3) Pre započítanie poplatkov podľa písm. c), d) a e), ods. 1 sa vyžaduje preukaz o skutočnom zaplatení.

§ 4.

O ekvivalentnej povinnosti zanikajúcich útvarov platia ustanovenia § 17 zákona č. 76/1938 Sb. z. a n.

§ 5.

Základom poplatku z nových účastín je ich emisná hodnota, nakoľko prevyšuje cenu nominálnu, a riadi sa protihodnotou pripadajúcou na jednotlivú účastinu. Pri slúčení dvoch účastinárskych spoločností určuje sa protihodnota takto:

a) za emisnú hodnotu nových účastín, dávaných výmenou za účastiny zanikajúcej spoločnosti, treba vziať kurz účastín zanikajúcej spoločnosti značený na Bratislavskej burze — a pred 14. marcom 1939 na Pražskej burze — v deň, keď ponuku slúčenia, usnesenú právoplatne valným shromaždením jednej so zúčastnených spoločností, právoplatne prijalo valné shromaždenie druhej spoločnosti; v nedostatku záznamu v tento deň — kurz zo dňa najbližšie predchádzajúceho, ale nie staršieho ako jeden mesiac;

b) ak sa nedá emisná hodnota určiť podľa ustanovenia písm. a), smerodajná je menovitá hodnota účastín vzatých z obehu. Finančná správa, ako aj poplatník môžu požiadať Bratislavskú burzu, aby účastiny zanikajúcej spoločnosti odhadla. Pre žiadateľa je tento odhad záväzný.

§ 6.

Strany sú povinné predložiť finančným úradom všetky doklady, ktorých je treba, aby sa vyrubovací základ, hlavne emisná cena nových účastín mohla riadne zistiť.

§ 7.

Ak dôjde pri slúčení podnikov alebo pri premene ich právneho útvaru podľa predchádzajúcich ustanovení tohto zákona k odovzdaniu prevodnej čiastky podľa zákona o penzijnom poistení súkromných zamestnancov vo vyšších službách novému nositeľovi poistenia alebo zaopatrenia, sú všetky majetkové prevody, ktoré zahrnuje v sebe toto odovzdanie, oslobodené od poplatkov. Pozemnoknižné prevody, ktoré sú dôsledkom týchto právnych úkonov, podliehajú vkladnému poplatku.

§ 8.

(1) Tento zákon sa nevzťahuje na slúčenie peňažných ústavov, ktoré sú uvedené vo vládnom nariadení č. 139/1937 Sb. z. a n., a tiež na slúčenie združení podľa vládneho nariadenia č. 140/1939 Sl. z.

(2) Ustanovenia tohto zákona platia aj pre slúčenia a premeny podnikov, ktorých sídlo je mimo územia Slovenskej republiky, ak majú v tuzemsku pobočné závody a ak sa príslušné spoločenské orgány usniesly na tom pred 14. marcom 1939.

§ 9.

(1) Tento zákon platí odo dňa 1. januára 1939 do 31. decembra 1941.

(2) Od 1. januára 1942 budú potom ustanovenia tohto zákona platiť ešte v prípadoch, keď sa do 31. decembra 1941 podá žiadosť:

a) príslušnému administratívnemu úradu o definitívne povolenie na zriadenie novej účastinárskej spoločnosti alebo o schválenie zvýšenia účastinného kapitálu pre slúčenie;

b) o poznámku zamýšľanej premeny podľa § 2 zákona č. 279/1924 Sb. z. a n.;

c) o zápis útvaru nového alebo, ak niet takého zápisu, oznámenie o likvidácii útvaru splynuvšieho;

d) o výmaz útvaru zaniklého, ak pri slúčení nedôjde k likvidácii.

(3) Tento zákon vykoná minister financií.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

149.

Vyhláška ministerstva hospodárstva zo dňa 22. júna 1940

o povinnom odbere olejnatých semien z úrody roku 1940 k spracovaniu na umelé jedlé tuky.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 vládneho nariadenia č. 287/1939 Sl. z. a § 7 vládneho nariadenia č. 54/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Výrobcovia umelých jedlých tukov sú povinní prevziať pre spracovanie na umelé jedlé tuky (§ 1 vl. nar. č. 54/1939 Sl. z.) z úrody roku 1940 domácu ozimnú repku až do množstva 12.500 q, domáci sójový bôb až do množstva 2.000 q.

(2) Z celkového množstva domácej ozimnej repky a sójového bôbu, ktoré bude ponúknuté na predaj (§ 4), sú jednotliví výrobcovia umelých jedlých tukov povinní prevziať podľa druhov toľko, koľko odpovedá ich podielu v r. 1940 na celkovom výrobnom množstve umelých tukov pre domácu spotrebu (§ 4 vl. nar. č. 54/1939 Sl. z.).

(3) Ministerstvo hospodárstva upovedomí výrobcov umelých tukov vyhláškou v Úradných novinách koľko ozimnej repky a sójového bôbu sú povinní prevziať na každých 100 kg im priznaného výrobného množstva umelých tukov.

§ 2.

(1) Odberné množstvá olejnatých semien sú výrobcovia umelých tukov povinní prevziať za podmienok určených v prílohách A a B tejto vyhlášky a za ceny, ktoré určí Cenový úrad.

(2) Odber musí byť vykonaný najneskoršie tak, že v čase od 20. júla do 3. augusta 1940 bude vykúpené a prevzaté 50%, od 4. do 18. augusta 1940 25% a od 19. do 31. augusta zostávajúcich 25% ozimnej repky ponúknutej na predaj. Celá úroda sóje, ponúknutá na predaj, musí byť vykúpená a prevzatá do 31. decembra 1940. Týmito lehotami je viazaný aj sprostredkovateľ výkupu.

(3) Pestovatelia, ktorí nebudú v stave olejnaté semená po uvedených lehotách sami uskladniť, upovedomia o tom najneskoršie 8 dní pred uplynutím lehôt Sväz hospodárskych družstiev a verejných obilných skladíšť v Bratislave a požiadajú o dispozície pre odoslanie semien. Sväz hospodárskych družstiev a verejných obilných skladíšť v Bratislave je povinný vydať žiadané dispozície najneskoršie do 3 dní po uvedených lehotách. Pred vydaním dispozícií pestovateľom vypočuje Sväz ohľadom dispozícií výrobcov umelých jedlých tukov.

(4) Za uskladnenie olejnatých semien, ktoré nebudú odobrané do uvedených lehôt, sú výrobcovia umelých tukov povinní pestovateľom, poťažne uskladňovateľom zaplatiť poplatok, ktorého výšku určí Cenový úrad. Poplatky za uskladnenie sú splatné do 30 dní po odoslaní uskladnených semien.

§ 3.

(1) Výrobcovia umelých jedlých tukov nesmú ozimnú repku a sójový bôb, prevzaté podľa ustanovení tejto vyhlášky, znovu uvádzať do predaja a musia tieto spracovať najneskoršie do 31. júla 1941. Prevzatie môžu za nich vykonať aj olejárne. Takéto prevzatie náhradníkom sú povinní výrobcovia umelých tukov oznámiť ohľadom ozimnej repky do 15. júla 1940, ohľadom sójového bôbu — do 15. októbra 1940 ministerstvu hospodárstva a Sväzu hospodárskych družstiev v Bratislave. Prípadné zmeny v odbere medzi jednotlivými výrobcami umelých tukov možno vykonať, ak sa nezmení množstvo ozimnej repky a sójového bôbu, ktoré pripadá na jednotlivých výrobcov podľa ods. 3, § 1. Zmeny treba ohlásiť ministerstvu hospodárstva a Sväzu hospodárskych družstiev v Bratislave.

(2) Za množstvá odobrané na splnenie odbernej povinnosti považujú sa len tie, ktoré budú doložené dokladmi podľa § 4.

§ 4.

(1) Každý pestovateľ, ktorý chce pod podmienkami podľa tejto vyhlášky, ponúknuť ozimnú repku a sójový bôb pre spracovanie na umelé jedlé tuky, oznámi obecnému úradu do 10. júla 1940 osevnú plochu ozimnej repky a sóje, ako aj záväzne ponúkané množstvo ozimnej repky a do 10. októbra 1940 záväzne ponúkané množstvo sóje. Oznámenie a ponuku vlastnoručne potvrdí. Obecný úrad oznámenie a ponuku preskúma, čo do správnosti potvrdí, jedno vyhotovenie zašle hneď Sväzu hospodárskych družstiev a verejných obilných skladíšť v Bratislave a dve vyhotovenia zašle ministerstvu hospodárstva.

(2) Sväz hospodárskych družstiev a verejných obilných skladíšť v Bratislave zašle ministerstvu hospodárstva do 14. júla 1940 dvojmo soznamy pestovateľov s udaním ohlásenej osevnej plochy a ponúkaného množstva ozimnej repky a do 15. októbra 1940 dvojmo podobné soznamy o sóji.

(3) Sväz hospodárskych družstiev a verejných obilných skladíšť v Bratislave vydá pestovateľom (ods. 1) bezodkladne na ponúknuté množstvo ozimnej repky a sójového bôbu trojmo osvedčenie, ktorým bude potvrdený domáci pôvod semien a ktoré bude oprávňovať pestovateľov na dodanie ponúknutých olejnatých semien na výrobu umelých jedlých tukov.

(4) Ak predá pestovateľ olejnaté semená jednému odberateľovi, vydá mu jedno vyhotovenie osvedčenia a druhé zašle Sväzu hospodárskych družstiev a verejných obilných skladíšť v Bratislave. Ak predá niekoľkým odberateľom, vráti osvedčenie Sväzu hospodárskych družstiev a verejných obilných skladíšť v Bratislave, ktorý mu vydá na predané množstvo dielčie osvedčenie a vráti mu osvedčenie s poznamenaním odpredaného množstva. Dielčie osvedčenie odovzdá pestovateľ odberateľovi.

(5) Každý, kto nie súc pestovateľom, ďalej predá ozimnú repku alebo sójový bôb domáceho pôvodu, určené pre spracovanie na umelé jedlé tuky, vydá nadobúdateľovi potvrdenie o tom, že ide o ozimnú repku alebo sójový bôb domáceho pôvodu. Na potvrdení udá váhu olejnatých semien, meno a bydlisko kupujúceho, predávajúceho a pestovateľa a odvolá sa na osvedčenie, ktoré na semená bolo vydané.

(6) Vzorce osvedčenia (ods. 3), dielčieho osvedčenia (ods. 4) a potvrdenia (ods. 5) budú vyhlásené ministerstvom hospodárstva v Úradných novinách.

§ 5.

(1) Výrobcovia umelých jedlých tukov sú povinní okrem osvedčenia (ods. 3 a 4, § 4) alebo potvrdenia (ods. 5, § 4) dozorným orgánom preukázať tiež nákladné listy alebo iné listiny verejného dopravného podniku na prevzatú ozimnú repku alebo sójový bôb domáceho pôvodu. Obecný úrad miesta dodania potvrdí množstvo dopravené inak než verejným dopravným prostriedkom.

(2) Predpísané doklady treba uschovávať po tri roky.

§ 6.

(1) Ponúknuté množstvo olejnatých semien (ods. 1, § 4) rozvrhne Sväz hospodárskych družstiev a verejných obilných skladíšť v Bratislave po vypočutí výrobcov umelých jedlých tukov na jednotlivých výrobcov podľa ich odbernej povinnosti (ods. 3, § 1). Sväz upovedomí výrobcov o rozvrhnutí ozimnej repky do 18. júla 1940, o rozvrhnutí sóje do 30. októbra 1940.

(2) Výkup ponúknutých olejnatých semien vykonáva Sväz hospodárskych družstiev a verejných obilných skladíšť. Od tých pestovateľov, ktorí ponúknu na predaj najmenej 150 q ozimnej repky alebo 100 q sójového bôbu, môžu však výrobcovia umelých tukov vykonať výkup priamo alebo olejárňou. O tomto upovedomia vopred Sväz, ktorému oznámia dispozície hľadom tých množstiev, ktoré nebudú vykupovať priamo. Taktiež sú povinní oznámiť dispozície Sväzu, ak nebudú vôbec priamo vykupovať.

(3) Výrobcovia umelých jedlých tukov zaplatia Sväzu hospodárskych družstiev a verejných obilných skladíšť za výkup províziu bez ohľadu na to, či vykonali výkup priamo alebo prostredníctvom Sväzu. Výšku provízie určí Cenový úrad.

§ 7.

Výrobcovia umelých jedlých tukov sú povinní hlásiť ministerstvu hospodárstva po uplynutí období uvedených v ods. 2, § 2, od ktorých dodávateľov a aké množstvá ozimnej repky a sójového bôbu vykúpili. Ak výkup vykonaly olejárne z poverenia výrobcov umelých jedlých tukov, sú povinné ony vykonať tieto hlásenia.

§ 8.

(1) Pestovatelia ozimnej repky a sójového bôbu sú povinní odobrať pre vlastnú potrebu repkové, poťažne sójové pokrutiny domáceho pôvodu v množstve, aké odpovedá ich dodávke ozimnej repky a sójového bôbu pre spracovanie na umelé jedlé tuky v roku 1940. Odberná povinnosť sa môže splniť aj náhradným odberateľom.

(2) Ceny týchto pokrutín určí Cenový úrad.

§ 9.

Úrady a obce sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tejto vyhlášky.

§ 10.

Priestupky tejto vyhlášky sa budú trestať podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 11.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; jej platnosť končí 15. februára 1941.

Medrický v. r.

Príloha A.

VZOR

podmienok, ktoré treba pojať do ujednania o predaji a kúpe tuzemskej ozimnej repky (ods. 1, § 2 vyhlášky ministerstva hospodárstva č. 149/1940 Sl. z.

1. Predaj a kúpa sa deje na základe týchto podmienok, inak podľa zvyklostí Bratislavskej burzy, s podrobením sa rozhodčiemu súdu tejto burzy.

2. Ak chce predávajúci dodávať semeno ozimnej repky vo vlastných, zadarmo požičiavaných vreciach, oznámi kupujúcemu, že zásielka je pre odoslanie prichystaná. Kupujúci je povinný dať predávajúcemu príkaz do 5 dní po obdržaní oznámenia.

Ak nechce predávajúci požičať svoje vrecia, je kupujúci povinný dodať potrebné prázdne vrecia franko stanica nakladacia podľa príkazu predávajúceho do 5 dní po udelení príkazu.

Ak kupujúci potrebné vrecia nezašle do 5 dní po udelení príkazu, má predávajúci právo odoslať repku vo vlastných vreciach, ktoré kupujúci je povinný vrátiť v 8 dňoch po dôjdení tovaru na nakladaciu stanicu. Ak nevráti kupujúci vrecia včas, zaplatí

požičovné podľa zvyklostí Bratislavskej burzy.

Predávajúci je povinný odoslať repku najneskoršie do 5 dní po prijatí vriec.

3. Kúpna cena je splatná za hotové bez zrážky po prevzatí tovaru a predložení účtu.

4. Dodané semeno smie byť jedine repka ozimná, tuzemská; musí byť zdravá, suchá, čistá, bez pliesne, nezapáchajúca a nesmie mať viac ako 3% cudzích prísad (iného semena, hlinky a pod.). Ak by bolo zistené, že hodnota semena je nižšia, avšak nie viac ako o 8%, lebo nie je celkom zdravé, suché, čisté, alebo nie viac ako 5% z dôvodov iných, kupujúci je povinný tovar prevziať so sľavou, zodpovedajúcou nižšej hodnote. Ak je znehodnotenie vyššie ako 8%, poťažne 5%, má kupujúci právo tovar alebo prevziať so zodpovedajúcou sľavou alebo jeho prevzatie odmietnuť. Ak ho odmietne, má kupujúci právo postupovať podľa príslušných ustanovení zvyklostí Bratislavskej burzy. Výdavky spojené s prípadným rozborom nesie strana, ktorá určeným podmienkam nevyhovela.

5. Preberanie tovaru sa deje podľa dohody, inak v mieste vykladania, podľa úradne zistenej váhy v mieste, kde tovar bol odovzdaný k doprave.

6. Pri zásielkách menších než 5000 kg hradí rozdiel vo výške dovozného predávajúci.

7. Dodávka musí byť doložená dokladmi podľa § 4 vyhlášky ministerstva hospodárstva č. 149/1940 Sl. z.

Príloha B.

VZOR

podmienok, ktoré treba pojať do ujednania o predaji a kúpe tuzemského sójového bôbu (ods. 1, § 2 vyhlášky ministerstva hospodárstva č. 149/1940 Sl. z.).

1. Predaj a kúpa sa deje na základe týchto podmienok, inak podľa zvyklostí Bratislavskej burzy s podrobením sa rozhodčiemu súdu tejto burzy.

2. Ak chce predávajúci dodávať sójový bôb vo vlastných, zadarmo požičiavaných vreciach, oznámi kupujúcemu, že zásielka je pre odoslanie prichystaná. Kupujúci je povinný dať predávajúcemu príkaz do 5 dní po obdržaní oznámenia.

Ak nechce predávajúci požičať svoje vrecia, je kupujúci povinný dodať potrebné prázdne vrecia franko stanica nakladacia podľa príkazu predávajúceho do 5 dní po udelení príkazu.

Ak kupujúci potrebné vrecia nezašle do 5 dní po udelení príkazu, má predávajúci právo odoslať tovar voľne ložený.

Predávajúci je povinný odoslať sójový bôb najneskoršie do 5 dní po prijatí vriec.

3. Kúpna cena je splatná za hotové bez zrážky po prevzatí tovaru a predložení účtu.

4. Akostným základom je sójový bôb, žltý, s olejnatosťou najmenej 17%.

Dodaný sójový bôb musí byť tuzemského pôvodu, farby žltej alebo zelenej (nie čiernej alebo hnedej), zralý, zdravý, suchý, nezapáchajúci a nie umele sušený. Nesmie obsahovať viac ako 3% cudzích prísad (iných semien, sójových semien nevyvinutých, scvrklých a minerálnych alebo organických nečistôt) a nesmie ďalej obsahovať viac ako 10% zlomkov sójového bôbu. Ak by činil obsah zlomkov menej ako 20% alebo ak je hodnota z iného dôvodu nižšia, avšak nie viac ako o 8%, má kupujúci voľbu alebo tovar odmietnuť alebo ho s náhradou nižšej ceny, stanovenej Bratislavskou burzou prevziať. Ak kupujúci odmietne tovar, ktorý nevyhovuje podmienkam, má právo postupovať podľa príslušných ustanovení, poťažne zvyklostí Bratislavskej burzy.

Pre určenie olejnatosti, čistoty a obsahu zlomkov sójových semien je smerodajný rozbor Štátnych výskumných ústavov poľnohospodárskych v Bratislave. Výdavky spojené s rozborom platí strana, ktorá zmluvným podmienkam nevyhovela.

5. Preberanie tovaru sa deje v mieste vykladania podľa úradne zistenej váhy v mieste, kde tovar bol odovzdaný k doprave.

6. Pri zásielkach menších než 5000 kg hradí rozdiel vo výške dovozného predávajúci.

7. Dodávka musí byť doložená dokladmi podľa § 4 vyhlášky ministerstva hospodárstva č. 149/1940 Sl. z.

150.

Zákon zo dňa 5. júna 1940

o úprave služobného pomeru vydatých štátnych zamestnankýň a o zmene niektorých ustanovení vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. o úsporných opatreniach personálnych.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Úprava služobného pomeru vydatých štátnych zamestnankýň.

§ 1.

(1) Vydatá štátna zamestnankyňa v činnej službe, ktorá sa po 30. septembri 1938 zriekla dobrovoľne služby, alebo sa zrieknе za účinnosti tohto zákona a toto zrieknutie úrad prijme, dostane namiesto prípadného iného odstupného za každý celý rok skutočnej služby, započitateľný pre výmer odpočivných platov, odstupné, a to za prvých desať rokov po 8% a za každý ďalší celý rok po 6% penzijnej základne, ktorú mala v deň rozviazania služobného pomeru. Ak započitateľný čas pre výmer odstupného nepresahuje desať celých rokov, vymeria sa odstupné i za zlomky roku pomernou sumou, pričom sa dbá iba na celé mesiace.

(2) Služobný pomer zamestnankyne, uvedenej v ods. 1, sa rozväzuje posledným dňom kalendárneho mesiaca, v ktorom sa jej doručí výmer úradu o prijatí zrieknutia.

§ 2.

(1) Vydatá štátna zamestnankyňa, ktorá sa podľa § 1 zriekla alebo zriekne svojho služobného miesta a má v deň, ku ktorému sa zrieka, aspoň desať započitateľných rokov vo verejnom penzijnom zaopatrení pre nárok na výslužné a jeho výmer, môže si v podaní o dobrovoľnom zrieknutí namiesto odstupného podľa § 1 uplatniť nárok na odpočivný plat v deň dovŕšenia svojho 55. roku; do trvalej výslužby vstúpi prvým dňom kalendárneho mesiaca, ktorý nasleduje po dni zrieknutia. Nárok na odpočivný plat nadobudne iba prvým dňom mesiaca, nasledujúceho po dovŕšení 55. roku. Odpočivný plat sa vymeria z penzijnej základne, ktorá patrí v deň vstupu do výslužby, a podľa započitateľného služobného času v tento deň.

(2) Ak osoba, uvedená v ods. 1, pred dovŕšením 55. roku alebo po rozluke manželstva prípadne po smrti manžela, alebo ak prestane byť družkou (§ 6), nebude mať príjem aspoň vo výške polovice svojho riadneho (normálneho) odpočivného platu, alebo polovice príslušného najnižšieho výslužného, ak je ono vyššie než riadne výslužné, nadobudne nárok na výplatu čiastky, ktorá doplňuje jej príjem na polovicu jej riadneho, prípadne najnižšieho výslužného. Nárok na výplatu tejto sumy zaniká koncom mesiaca, v ktorom sa táto osoba znova vydá, alebo sa stane družkou.

(3) Odo dňa vstúpenia do výslužby až do nadobudnutia nároku na odpočivný plat podľa ods. 1, nepočítajúc do toho čas, v ktorom sa vyplácala suma podľa ods. 2, platí štátna zamestnankyňa udržovací príspevok ročne 3% poslednej penzijnej základne. Udržovací príspevok treba platiť polročne vopred na šekový účet úradu, príslušného pre vymeranie odpočivného platu. Ak sa štátna zamestnankyňa oneskorí so zaplatením udržovacieho príspevku rok, zanikajú jej nároky podľa ods. 1 a 2.

(4) Ak sa zistí, že niet podmienok podľa odseku 1, pokladá sa žiadosť podľa tohto odseku za zrieknutie sa služby s odstupným podľa § 1.

§ 3.

(1) Služobný pomer vydatej štátnej zamestnankyne, ktorá sa nezriekla dobrovoľne služby podľa § 1, môže zamestnávateľ rozviazať, a to i vtedy, ak bol služobný pomer doteraz nevypovedateľný. Takýmto rozviazaním služobného pomeru vzniká zamestnankyni nárok na odstupné za každý celý rok skutočnej služby, započitateľný pre výmer výslužného, a to za prvých desať rokov po 6% a za každý ďalší celý rok po 4% poslednej jej penzijnej základne.

(2) Rozviazaný služobný pomer štátnej zamestnankyne končí sa posledným dňom mesiaca, v ktorom sa jej doručí výmer o rozviazaní služobného pomeru.

§ 4.

(1) Štátnu zamestnankyňu, ktorej služobný pomer sa rozviazal podľa §§ 1 alebo 3, možno znova ustanoviť v predošlom služobnom pomere podľa stavu v deň jeho rozviazania. Predpokladom opätného ustanovenia je, že zamestnankyňa spĺňuje ináč podmienky pre ustanovenie, že jej služobný výkon v posledných troch rokoch pred rozviazaním služobného pomeru označil sa celkovým posudkom aspoň tretieho stupňa a že jej výživa alebo výživa jej rodinných príslušníkov je ohrozená.

(2) Rodinnými príslušníkmi v smysle ods. 1 sú manžel a vlastné, nevlastné alebo osvojené deti štátnej zamestnankyne.

(3) Opatrenie podľa ods. 1 učiní príslušný ústredný úrad v dohode s Ministerstvom financií a Ministerstvom vnútra.

(4) Podmienkou opätného započítania predošlej služby pre nárok na výslužné a jeho výmer je, že zamestnankyňa odstupné vráti v primeraných lehotách.

§ 5.

(1) Odstupné podľa ods. 1, § 1 vyplatí sa osobám, ktoré sa dobrovoľne zriekly služby do 31. decembra 1938, naraz. Odstupné osobám, ktoré sa dobrovoľne zriekly po 1. januári 1939, alebo sa zrieknu za účinnosti tohto zákona, a odstupné podľa ods. 1, § 3 vyplatí sa v štyroch lehotách, a to do troch, šiestich, deviatich a do dvanástich mesiacov od rozviazania služobného pomeru, pričom odstupné, ktoré neprevyšuje sumu Ks 2000, vyplatí sa naraz a odstupné vyše Ks 2000 sa vyplatí tak, aby splátky až do vyčerpania odstupného činily aspoň po Ks 2000.

(2) Poskytnutie odstupného vylučuje vydanie prevodnej sumy podľa predpisov o verejnoprávnom poistení a vrátenie penzijných príspevkov.

§ 6.

Ustanovenia dielu prvého tohto zákona vzťahujú sa i na štátne zamestnankyne, ktorých manželstvo sa rozlúčilo, ak nie sú vo výžive na svoj plat odkázané, taktiež aj na družky života.

§ 7.

Ustanovenia tohto dielu nevzťahujú sa na zamestnankyne, ktoré podliehajú poisteniu penzijnému alebo poisteniu na prípad invalidity a staroby.

DIEL DRUHÝ.

Zmena niektorých ustanovení o úsporných opatreniach personálnych.

§ 8.

Ustanovenie § 27 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. sa doplňuje týmto druhým odsekom:

„Ak to verejný záujem vyžaduje, môže vláda v jednotlivých prípadoch povoliť výnimku z ustanovení odseku prvého."

§ 9.

Ustanovenie písm. a), ods. 2, § 30 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť takto:

„a) buď odstupné, ktoré činí za každý celý rok skutočnej služby, započitateľný pre výmer odpočivných platov, a to za prvých desať rokov po 8% a za každý ďalší celý rok po 6% hrubého služného (platu jemu zodpovedajúceho), ktoré jej naposledy patrilo; ak čas započitateľný pre výmer odstupného nepresahuje desať celých rokov, vymeria sa odstupné i za zlomky roku pomernou sumou, pričom sa dbá iba na celé mesiace; odstupné sa zníži o hrubý odpočivný plat (po odpočítaní srážok podľa predpisov o úsporných opatreniach personálnych), vyplatený za čas odo dňa preloženia na odpočinok do dňa zastavenia výplaty odpočivného platu podľa ods. 1 tohto paragrafu."

§ 10.

Paragraf 30 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. sa doplňuje novými odsekmi 6 a 7 tohto znenia:

„(6) Ustanovenia tohto paragrafu platia i pre vydaté zamestnankyne, ktoré boly, poťažne budú penzionované za účinnosti tohto nariadenia.

(7) Poskytnutie odstupného podľa tohto paragrafu vylučuje vydanie prevodnej sumy podľa predpisov o verejnoprávnom poistení a vrátenie penzijných príspevkov."

§ 11.

Štátnymi odpočivnými (zaopatrovacími) platmi v smysle § 34 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. sa rozumia i odpočivné (zaopatrovacie) platy nešťátnych učiteľov (učiteliek) a ich pozostalých, ktorým tieto platy sa vyplácajú zo štátnych prostriedkov.

§ 12.

Štátnymi aktívnymi, odpočivnými (zaopatrovacími) platmi v smysle časti druhej dielu II. vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. sa rozumia hrubé aktívne, služobné, odpočivné (zaopatrovacie) platy bez ohľadu na akékoľvek zákonné a iné srážky.

§ 13.

Ustanovenia § 31 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. sa zrušujú.

DIEL TRETÍ.

Ustanovenia prechodné a záverečné.

§ 14.

Odstupné podľa §§ 1, 3 a 9 tohto zákona možno vyplatiť iba osobám, ktoré sú

štátnymi občanmi Slovenskej republiky podľa ods. 1 a 4, § 1 zákona č. 255/1939 Sl. z., alebo ktoré sa nimi stały alebo sa stanú podľa ods. 2, § 13 toho istého zákona, a osobám, ktorým bolo alebo bude priznané alebo udelené štátne občianstvo podľa ods. 2, § 1 alebo podľa § 5 uvedeného zákona.

§ 15.

(1) Dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa zrušuje zákon č. 246/1939 Sl. z. Opatrenia a rozhodnutia urobené podľa zákona č. 246/1939 Sl. z. pred účinnosťou tohto zákona ostávajú nedotknuté.

(2) Taktiež sa zrušujú všetky iné ustanovenia, ktoré tomuto zákonu odporujú alebo nie sú s ním v súlade.

§ 16.

Ustanovenia vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. platia i pre právne pomery upravené týmto zákonom.

§ 17.

(1) Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia. Ustanovenia §§ 9 až 12 platia od 1. januára 1939 a ustanovenie § 13 platí od prvého dňa mesiaca, ktorý nasleduje po vyhlásení tohto zákona.

(2) Tento zákon vykonajú všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.,
Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

151.

Zákon zo dňa 12. júna 1940

o zriadení Poľnohospodárskeho ústavu účtovnícko-spravovedného.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Výskum výrobných, výnosových a spotrebných pomerov v poľnohospodárstve, ich číselné spracovanie a upotrebenie prakticky a vedecky obstarávajú Štátne výskumné ústavy poľnohospodárske v Bratislave. Pre tento cieľ sa zriaďuje pri nich Poľnohospodársky ústav účtovnícko-spravovedný (v ďalšom texte „Ústav").

§ 2.

(1) Úlohou Ústavu je najmä:

a) vybudovať poľnohospodársku spravovedu a taxáciu,

b) číselne objasňovať výrobné, výnosové a spotrebné pomery poľnohospodárske, a to najmä v otázkach obchodnej a colnej politiky za účelom informačným a poradným pre hospodársko-politické opatrenia a úlohy štátnej správy a hlavných záujmových korporácií poľnohospodárskych,

c) zisťovať potreby poľnohospodárskej výroby,

d) šíriť porozumenie pre poľnohospodársko-obchodnú stránku poľnohospodárskej výroby a pre podporovanie pokroku v poľnohospodárskej činnosti vôbec.

(2) Úlohy uvedené v ods. 1 vykonáva Ústav sbieraním vhodného číselného materiálu, akciami účtovníckymi a dotazníkovými, činnosťou publikačnou, prednáškovou, poradnou a inými vhodnými spôsobmi, prípadne aj použitím materiálu sosbieraného inde, najmä v Štátnom štatistickom úrade.

§ 3.

(1) Na čele Ústavu stojí prednosta, ktorého menuje minister hospodárstva.

(2) Ústav prevezme zamestnancov Zemedelského ústavu účtovnícko-spravovedného, odbočky v Bratislave, so všetkými ich právnymi nárokmi.

(3) Ústav prevezme do správy majetok Zemedelského ústavu účtovnícko-spravovedného, spravovaný doteraz odbočkou tohoto v Bratislave.

§ 4.

(1) Na plnenie úloh uvedených v § 1 ako poradný orgán sa môže zriadiť pri Ústave poradný sbor.

(2) Členmi poradného sboru sú:

a) zástupca Ministerstva hospodárstva ako predseda,

b) šesť členov a šesť náhradníkov, ktorých menuje minister hospodárstva na návrh Zemedelskej rady.

(3) Prednosta Ústavu alebo jeho zástupca je stálym referentom poradného sboru a má hlas poradný.

(4) Členstvo v poradnom sbore je funkciou čestnou; členom sa hradia hotové

výdavky. Funkčné obdobie členov poradného sboru trvá tri roky. Poradný sbor sa schádza najmenej dva razy do roka.

(2) Usnesenia poradného sboru vykoná Ústav.

(3) Rokovací poriadok poradného sboru vydá Ministerstvo hospodárstva.

§ 5.

Za osobitné práce vykonané v záujme jednotlivcov v rámci svojich úloh môže Ústav vyberať poplatky, ktorých výšku určí Ministerstvo hospodárstva.

§ 6.

Ústav je oslobodený od kolkových a iných priamych poplatkov, ako aj od poštovného.

§ 7.

Vládne nariadenie č. 400/1919 Sb. z. a n. sa zrušuje.

§ 8.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.

152.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 12. júna 1940

o povinnom vyrovnávaní záväzkov voči cudzine.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Slovenská národná banka v Bratislave sa splnomocňuje, aby osobitným opatrením zaviedla povinnosť vyrovnávať záväzky voči cudzine do určitej lehoty a predpísaným spôsobom.

§ 2.

Nezachovanie predpisov, vydaných podľa § 1, trestá sa podľa § 3 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich (vyhláška ministra financií č. 181/1938 Sb. z. a n.).

§ 3.

Opatrenia Slovenskej národnej banky v Bratislave podľa § 1 vyhlasuje minister financií v Slovenskom zákonníku.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.,
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Medrický v. r.
Sivák v. r.
Čatloš v. r.

153.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 19. júna 1940

o zákaze rituálnych porážok a o povinnosti omračovať niektoré zvieratá pred zabitím.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Rituálne porážky hovädzieho — počítajúc do toho aj teľce — a škopového (ovce a kozy) dobytka, ako aj výsek, predaj a akékoľvek danie do konzumu alebo použitie pre mäsné výrobky hovädzieho (teľacieho) a škopového mäsa, pochádzajúceho z takých porážok, sa zakazujú.

§ 2.

(1) Pred zabíjaním zvierat, uvedených v § 1, treba ich napospol omračovať spôsobom čo najdokonalejším, ktorý nevzbudzuje odpor a nie je týraním zvieraťa.

(2) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na nútené porážky.

§ 3.

Nezachovanie predpisov §§ 1 a 2 trestú okresné (štátne policajné) úrady ako

priestupky peňažným trestom od Ks 200 do 2000, ktorý sa má v prípade nedobytnosti premeniť na zavretie od 2 do 20 dní. V prípade opakovania trestá sa priestupok zavretím od 3 do 30 dní.

§ 4.

Všetky ustanovenia právnych predpisov, týkajúce sa povolenia prevádzania rituálnych porážok a ich spôsobu, ako aj výseku, predaja alebo dania do konzumu mäsa a mäsných výrobkov, pochádzajúcich z takých porážok, a odporujúce ustanoveniam § 1, sa zrušujú.

§ 5.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva a minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. **Sivák** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Čatloš v. r.

154.

Zákon zo dňa 5. júna 1940 o Drevárskom výskumnom ústave.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Pre štúdium spôsobov dokonalého spracovania dreva, využitia možností mechanického a chemického zužitkovania dreva, ďalej pre štúdium anatomie a fyziologie drevín, zlepšovania ich akosti a pre štúdium fyzikálnych a chemických vlastností dreva zriaďuje sa Drevársky výskumný ústav (v ďalšom texte „Ústav"), ktorý je samostatnou právnickou osobou.

§ 2.

So schválením Ministerstva hospodárstva môže Ústav zriadiť stanice aj mimo svojho sídla.

§ 3.

Organizáciu a pôsobnosť Ústavu upraví vláda nariadením.

§ 4.

Zamestnanci Ústavu sú zamestnancami v súkromnoprávnom pomere.

§ 5.

(1) Ústav spravuje a jeho odbornú a vedeckú činnosť napomáha správny sbor. Správny sbor má 7 členov odborníkov, ktorých menuje minister hospodárstva; z toho dvoch podľa návrhu Lesníckej a drevárskej rady, a to jedného z kruhu prvovýroby lesnej, druhého z drevárskeho priemyslu, dvoch v dohode s Ministerstvom školstva a národnej osvety z radov profesorov Slovenskej vysokej školy technickej a jedného podľa návrhu Zemedelskej rady. Za každého člena správneho sboru tým istým spôsobom sa menuje jeden náhradník. Funkčné obdobie členov správneho sboru trvá 3 roky.

(2) Funkcie členov správneho sboru sú čestné. Členovia majú nárok na náhradu hotových výdavkov, ktorých výšku upraví minister hospodárstva.

(3) Rokovací poriadok správneho sboru vydá Ministerstvo hospodárstva.

§ 6.

(1) O súčinnosť, radu a výskumy v obore pôsobnosti Ústavu môžu žiadať štátne a iné verejné úrady, ústavy a podniky, ako aj všetky právnické a fyzické osoby.

(2) Vláda určí nariadením, kedy je Ústav oprávnený za jednotlivé výkony požadovať od strán poplatky. Výšku poplatkov určí tarifa, ktorú vydá Ústav po schválení Ministerstvom hospodárstva.

§ 7.

(1) Ústav hospodári v rámci ročného rozpočtu, schváleného Ministerstvom hospodárstva.

(2) Rozpočtovú úhradu obstaráva Slovenská lesnícka a drevárska rada podľa smerníc Ministerstva hospodárstva.

(3) Hospodárenie Ústavu podlieha kontrole Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

§ 8.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Medrický v. r.
Sivák v. r.

155.

Vládne nariadenie zo dňa 8. mája 1940,

o založení radu kniežaťa Pribinu, radu Slovenského kríža a medaily Slovenského kríža.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 1, § 1 zákona č. 30/1940 Sl. z. so súhlasom prezidenta republiky nariaďuje:

Hlava prvá.

Spoločné ustanovenia.

§ 1.

(1) Zakladá sa rad kniežaťa Pribinu, rad Slovenského kríža a medaila Slovenského kríža.

(2) Podrobné ustanovenia sú v stanovách, ktoré tvoria hlavu druhú a tretiu tohto nariadenia.

§ 2.

(1) Ministerstvo vnútra môže predpísať slovenskému štátnemu občanovi za vyznamenanie radom taxu, ktorá nemá presahovať 50.000 Ks. Od taxy možno z dôvodov osobitného zreteľa hodných oslobodiť.

(2) Taxa sa odvedie Kancelárii prezidenta republiky a zúčtuje sa na čiastočnú úhradu rozpočtových výdavkov na opatrenie odznakov oboch radov a medaily.

§ 3.

(1) Rady a medailu (ods. 1, § 1) stráca ten, kto bol súdom odsúdený pre taký trestný čin, ktorý má v zápätí stratu tuzemských a cudzozemských radov a civilných a vojenských čestných odznakov.

(2) Radové odznaky a medaila odsúdeného majú sa vrátiť Kancelárii prezidenta republiky.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho minister vnútra, minister zahraničných vecí a minister národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministrami.

Hlava druhá.

Stanovy radu kniežaťa Pribinu.

I.

Rad kniežaťa Pribinu je založený podľa ods. 1, § 1 zákona č. 30/1940 Sl. z. vládou Slovenskej republiky so súhlasom prezidenta republiky na uctenie pamiatky prvého samostatného slovenského kniežaťa Pribinu, zakladateľa prvého slovenského kresťanského kostola v Nitre v prvej polovici deviateho storočia.

II.

(1) Prezident republiky na návrh vlády udeľuje tento rad cudzím i slovenským štátnym občanom za zásluhy, ktoré si získali o Slovenskú republiku.

(2) O udelení radu vystaví sa listina.

III.

Veci radu kniežaťa Pribinu spravuje Kancelária prezidenta republiky.

IV.

(1) Rad má štyri triedy. Najvyššia je prvá trieda, ostatné sú postupne nižšie.

(2) Odznakmi prvej triedy (veľkokríž s hviezdou) sú: veľký radový kríž, veľká radová stuha a radová hviezda so zlatými lúčmi.

(3) Odznakmi druhej triedy (zlatý kríž s hviezdou) sú: zlatý radový kríž, stredná radová stuha a radová hviezda so strieborными lúčmi.

(4) Odznakmi tretej triedy (zlatý kríž) sú: zlatý radový kríž a stredná radová stuha.

(5) Odznakmi štvrtej triedy radu (strieborný kríž) sú: strieborný radový kríž a malá radová stuha.

V.

Prezidentovi republiky prislúcha prvá trieda radu s radovou reťazou. Prezident republiky môže udeliť prvú triedu radu hlavám cudzích štátov s radovou reťazou.

VI.

Radový kríž.

(1) Veľký, zlatý a strieborný radový kríž so závesom je zo striebra. V prostriedku je relief hlavy kniežaťa Pribinu s tvárou obrátenou napravo. Relief je matný, ohraničený pásom a leží na štylizovaných slnečných lúčoch, okrúžených rámom. Zpod rámu v podobe kríža vychádzajú štyri slnečné lúčové sväzky, každý so štyrmi zahrotenými lúčmi. Lúčové sväzky obkľučujú v každom poli, vytvorenom medzi nimi, štylizovaný štátny znak. Hroty lúčov a vrcholky krížov štylizovaných štátnych

znakov tvoria lineálne približne kruh. Žliabok rámu a vrchy štátneho znaku sú smaltované v belasej farbe slovenského štátneho znaku. Lúčové sväzky a štylizované štátne znaky sú vysokého lesku. Rub radového kríža je ako líce, avšak relief zobrazuje Pribinov kostolík so slnečnými lúčmi v pozadí. Okolo pásu reliefu je kruhopis: „Saeculo nono instante fundavit". Medzi poslednou a prvou písmenou kruhopisu je lipová vetvička so štyrmi lístami. Radový kríž je krúžkom spojený so závesom, ktorý na oboch stranách pozostáva z troch prútov Svätoplukových, sviazaných povrázkami, smaltovanými v štátnych farbách.

(2) Veľký radový kríž (pre prvú triedu) má priemer 65 mm a je pozlátený.

(3) Zlatý radový kríž (pre druhú a tretiu triedu) má priemer 54 mm a je pozlátený.

(1) Strieborný radový kríž (pre štvrtú triedu) má priemer 54 mm a nie je pozlátený.

VII.

Radová stuha.

(1) Veľká, stredná a malá radová stuha sú z moiré hodvábu, farby cinóberovej s pruhom v belasej farbe štátneho znaku, bežiacim v prostriedku stuhy.

(2) Veľká radová stuha (pre prvú triedu) je dlhá 180 cm, široká 90 mm; jej belasý pruh je široký 9 mm. Nosí sa cez pravé plece šikmo cez prsia a na ľavom boku je sviazaná do kokardy, ktorú oba pásy pretínajúc, zubkovane zastrihnuté končia sa pod ňou. Veľký radový kríž visí pod kokardou tak, že záves kríža je bezprostredne pod ňou.

(3) Stredná radová stuha (pre druhú a tretiu triedu) je dlhá 50 cm, široká 35 mm, jej belasý pruh je široký 3.5 mm. Nosí sa okolo krku a je sviazaná v prostriedku, z ktorého visí zlatý radový kríž.

(1) Malá radová stuha (pre štvrtú triedu) je dlhá 6 cm, široká 35 mm, jej belasý pruh je široký 3.5 mm. Pripevní sa na prsia vľavo hore; z jej zahroteného konca visí strieborný radový kríž.

VIII.

Radová hviezda.

(1) Radová hviezda pre prvú a druhú triedu je zo striebra a má priemer 90 mm. Hviezda je v priereze mierne oble profilovaná, osemramenná. V prostriedku je pole, ohraničené rámom, lomeným do šesťnástych zúbkov. Na poli je zmenšený radový kríž. Plastika radového kríža a pole, na ktorom leží, sú matne pozlátené. Zo stredu hviezdy, zpod poľa vyžaruje osem plastických lúčových sväzkov a vychádza osem štylizovaných smrčinových vetvičiek. Lúčové sväzky a vetvičky sa striedajú. Lúčové sväzky sú ligotavé; každý má päť lúčov. Na hladkom a ligotavom rube hviezdy je sponka, ktorou sa hviezda pripne na prsia vľavo dole.

(2) Radová hviezda pre prvú triedu má pozlátené plastické lúčové sväzky, ako aj rub. Listy smrčinových vetvičiek sú smaltované vo farbe listnanto-zelenej.

(3) Radová hviezda pre druhú triedu má strieborné plastické lúčové sväzky. Listy smrčinových vetvičiek sú pozlátené.

IX.

Radová reťaz.

(1) Radová reťaz je zo zlata a pozostáva zo šestnástich znakových a sedemnástich prútkových článkov, spojených spojovacími retiazkami. Oba polkruhy reťaze začínajú znakovými článkami, obrátenými proti sebe svojimi krížmi a — striedajúc sa články znakové a prútové — končia prútovými článkami, na ktorých je zavesený ďalší prútový článok; na tomto visí veľký radový kríž.

(2) Znakový článok tvorí štylizovaný štátny znak, na ktorom vrchy sú smaltované v belasej farbe slovenského štátneho znaku. Vrchy majú trojnásobné kontúry, z ktorých vnútorná a vonkajšia sú plastické; prostrednú kontúru tvorí žliabok medzi vnútornou a vonkajšou kontúrou. Kríž má žliabok. Šírka vrchov je 25 mm, výška prostredného vrchu 11 mm, výška článku po vrchol kríža je 22 mm. Rub článku je hladký.

(3) Prútový článok tvorí povrázkami sviazaný sväzok troch prútov, vysoký v prostriedku 10 mm. Najdlhší, prostredný prút je dlhý 35 mm. Povrázky sväzku sú smaltované v štátnych farbách. Rub článku je hladký.

(1) Spojovacie retiazky majú ohnivká obdialnikového tvaru so zaokrúhlenými uhlami. Spojovacie retiazky sú medzi dvoma okrajmi znakových a prútových článkov a majú medzi prútovým a znakovým článkom tri, medzi znakovým a prútovým článkom päť ohniviek; medzi dvoma znakovými článkami má vnútorná retiazka sedem —, vonkajšia osem ohniviek. Medzi

troma konečnými prútovými článkami sú tri spojovacie retiazky, tvoriace rovnostranný trojuholník; každá z retiazok má šesť ohniviek. Spojovacia retiazka od najnižšieho prútového článku k veľkému radovému krížu má štyri ohnivká.

X.

Radové odznaky majú sa Kancelárii prezidenta republiky vrátiť, ak bola majiteľovi radu udelená vyššia jeho trieda, ako aj po smrti majiteľa radu.

XI.

Prezident republiky podrží si radové odznaky aj vtedy, keď prestal byť prezidentom, okrem prípadu, že stratil prezidentský úrad podľa ods. 2, § 39 Ústavy.

Hlava tretia.

Stanovy radu Slovenského kríža a medaily Slovenského kríža.

Diel prvý.

Spoločné ustanovenia.

I.

Rad Slovenského kríža a medaila Slovenského kríža sú založené podľa ods. 1, § 1 zákona č. 30/1940 Sl. z. vládou Slovenskej republiky so súhlasom prezidenta republiky na uctenie pamiatky Andreja Hlinku, ktorý sa najviac zaslúžil o samostatnosť slovenského národa.

II.

(1) Prezident republiky na návrh vlády udeľuje tento rad slovenským i cudzím štátnym občanom za zásluhy, ktoré si získali o Slovenskú republiku.

(2) Na splnomocnenie prezidenta republiky môže i minister národnej obrany udeliť medailu za statočnosť pred nepriateľom.

(3) O udelení radu a medaily vystaví sa listina.

III.

Veci radu Slovenského kríža a medaily Slovenského kríža spravuje Kancelária prezidenta republiky.

Diel druhý.

Rad Slovenského kríža.

IV.

(1) Rad má štyri triedy. Najvyššia je prvá trieda, ostatné sú postupne nižšie.

(2) Odznakmi prvej triedy (veľkokríž s hviezdou) sú: veľký radový kríž, veľká radová stuha a radová hviezda.

(3) Odznakmi druhej triedy (zlatý kríž s hviezdou) sú: zlatý radový kríž, stredná radová stuha a radová hviezda.

(4) Odznakmi tretej triedy (zlatý kríž) sú: zlatý radový kríž a stredná radová stuha.

(5) Odznakmi štvrtej triedy radu (strieborný kríž) sú: strieborný radový kríž a malá radová stuha.

V.

Prezidentovi republiky prislúcha prvá trieda radu.

VI.

Radový kríž.

(1) Veľký, stredný a malý radový kríž so závesom je zo striebra a má na oboch stranách dvojitý patriarchálny kríž. Rozšírené konce ramien kríža tvoria lineálne približne kruh. V tomto kruhu medzi ramenami kríža sa vinie veniec lipových listov a kvetov. Plochy medzi ratolesťami a ramenami kríža sú perforované. V prostriedku kríža je pásom ohraničený kruh, v ktorom na líci je relief hlavy Andreja Hlinku s tvárou obrátenou na pravo, na rube je heslo: „Verní sebe svorne napred" s plastickými písmenami; každé slovo je v osobitnom riadku. Nad slovom „Verní" sú dva lipové lístky. Pás a konáre lipových listov sú ligotavé, patriarchálny kríž je biele smaltovaný, ostatné časti radového kríža sú matné.

(2) Záves veľkého a stredného radového kríža zobrazuje v prostriedku pochodeň, obkľúčenú zo dvoch strán troma ligotavými valaškami, obrátenými navonok. Pochodeň a valašky sú sviazané ligotavou stuhou, ktorej konce na spodných čiastkach sú ornamentálne zakončené. Záves jednoduchého radového kríža tvoria dve lipové ratolesti, vetviace na pravo a na ľavo, každá s troma listmi. Oba závesy sú na svojich lícoch a ruboch rovnaké.

(3) Veľký radový kríž (pre prvú triedu) má priemer 60 mm a je pozlátený.

(4) Zlatý radový kríž (pre druhú a tretiu triedu) má priemer 50 mm a je pozlátený.

(5) Strieborný radový kríž (pre štvrtú triedu) má priemer 50 mm a nie je pozlátený.

VII.

Radová stuha.

(1) Veľká, stredná a malá radová stuha sú z moiré hodvábu, farby čiernej s dvoma pruhmi v belasej farbe štátneho znaku.

(2) Veľká radová stuha (pre prvú triedu) je dlhá 180 cm, široká 90 mm; jej pruhy sú široké 6.5 mm a ich vonkajšie okraje sú vzdialené od okrajov stuhy na 11 mm. Nosí sa cez pravé plece šikmo cez prsia a na ľavom boku je sviazaná do kokardy, ktorú oba pásy pretínajúc, zúbkovane zastrihnuté končia sa pod ňou. Veľký radový kríž visí pod kokardou tak, že záves kríža je bezprostredne pod ňou.

(3) Stredná radová stuha (pre druhú a tretiu triedu) je dlhá 50 cm, široká 35 mm, jej belasé pruhy sú široké 2.5 mm a ich vonkajšie okraje sú vzdialené od okrajov stuhy na 4.5 mm. Nosí sa okolo krku a je sviazaná v prostriedku, z ktorého visí zlatý radový kríž.

(4) Malá radová stuha (pre štvrtú triedu) je dlhá 6 cm, široká 35 mm, jej belasé pruhy sú široké 2.5 mm a ich vonkajšie okraje sú vzdialené od okrajov stuhy na 4.5 mm. Pripevní sa na prsia vľavo, hore; z jej zahroteného konca visí strieborný radový kríž.

VIII.

Radová hviezda.

Radová hviezda (pre prvú a druhú triedu) má priemer 90 mm; je zo striebra, šesťramenná a pozostáva z vrstvy olivových listov a vrstvy lúčov. V prostriedku vrstvy olivových listov je plastika líca radového kríža. Vrstva olivových listov je leskle pozlátená; listy sú štylizované vo smere ramien hviezdy. Zpod vrstvy olivových listov pramenia matné lúče. Každý lúč beží po nižšie ležiacej plastike, znázorňujúcej jeho žiaru; ku svojmu koncu však siaha do voľného priestoru. Do každého ramena hviezdy smeruje jedenásť lúčov, z ktorých prostredný je najdlhší a tvorí hrot ramena hviezdy; ostatné lúče od prostredného na pravo a na ľavo sú postupne kratšie, takže ich konce, v ideálnej čiare spojené, tvoria obrysy celého ramena hviezdy. Na hladkom rube hviezdy je sponka, ktorou sa hviezda pripne na prsia vľavo dole.

IX.

Radové odznaky majú sa Kancelárii prezidenta republiky vrátiť, ak bola majiteľovi radu udelená vyššia jeho trieda, ako aj po smrti majiteľa radu.

X.

Prezident republiky podrží radové odznaky aj vtedy, keď prestal byť prezidentom, okrem prípadu, že stratil prezidentský úrad podľa ods. 2, § 39 Ústavy.

Diel tretí.

Medaila Slovenského kríža.

XI.

(1) Medaila má tri stupne. Prvý stupeň je najvyšší, ostatné sú postupne nižšie.

(2) Medaila prvého stupňa je zo striebra a je pozlátená.

(3) Medaila druhého stupňa je zo striebra, avšak nie je pozlátená.

(4) Medaila tretieho stupňa je z bronzu.

(5) K všetkým stupňom medaily patrí stuha.

XII.

(1) Medaila má priemer 33 mm. Na líci je dvojitý patriarchálny kríž, ktorého rozšírené konce siahajú po okraj medaily. Medzi ramenami kríža, sledujúc okraj medaily sa vinie veniec lipových listov a kvetov. V prostriedku kríža je pásom ohraničený kruh, v ktorom je relief Andreja Hlinku s tvárou, obrátenou na pravo. Na rube je nápis: „Verní sebe svorne napred"; každé slovo je v osobitnom riadku. Po oboch stranách nápisu sú trojlístkové olivové vetvičky; nad nápismi je lipový dvojlístok.

(2) Záves tvoria na líci a rube rovnaké dve lipové vetvičky, obrátené na pravo a na ľavo, každá s troma listmi.

XIII.

(1) Stuha medaily je široká 25 mm, z moiré hodvábu, farby čiernej, s dvoma pruhmi v belasej farbe štátneho znaku. Pruhy sú široké 2 mm a ich vonkajšie okraje sú vzdialené od okrajov stuhy na 3.5 mm.

(2) Stuha na medailu sa viaže do pra-

vého päťuholníka priemeru 47 mm. Stuha sa zavesí na prsia vľavo, hore za hornú, vodorovnú stranu päťuholníka; z jeho spodného uhla visí medaila. Od tohto uhla na pravo a na ľavo, smerom hornej vodorovnej strany päťuholníka stuhy, bežia dva pásy stuhy, z ktorých pravý odtína ľavý pás šikmou čiarou, smerujúcou od ľavého horného uhla do spodného uhla päťuholníka stuhy.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Čatloš v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

245

Slovenský zákonník

Čiastka 31. Vydaná dňa 28. júna 1940. Ročník 1940.

OBSAH: (156.—157.) 156. Nariadenie s mocou zákona o predlžení zmenkovoprávnych lehôt. — 157. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa mení ustanovenie živnostenského zákona o oslobodení od preukazu spôsobilosti v koncesovaných živnostiach.

156.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 26. júna 1940

o predlžení zmenkovoprávnych lehôt.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Lehoty na uplatnenie a splnenie zmenkových nárokov sa predlžujú do 31. decembra 1940 ohľadom tých zmeniek, kde niektorá zo zmenkoprávne zaviazaných osôb alebo zmenkový veriteľ dňa 5. novembra 1938 alebo neskoršie mali svoje bydlisko (sídlo) na území pripojenom k Maďarsku, alebo dňa 15. marca 1939 alebo neskoršie — na tej čiastke bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktorú tvorilo územie Protektorátu Čechy a Morava a Karpatská Ukrajina, ako i na území, pripojenom k Maďarsku pri určení východnej hranice Slovenskej republiky.

§ 2.

Ustanovenie toto sa vzťahuje i na zmenky, ktoré boly domicilované a splatné u ústavov, ktoré majú sídlo na území Slovenskej republiky, ak sú splnené podmienky v § 1 uvedené.

§ 3.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom 1. júla 1940; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Stano v. r.

157.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 19. júna 1940,

ktorým sa mení ustanovenie živnostenského zákona o oslobodení od preukazu spôsobilosti v koncesovaných živnostiach.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenie ods. 2, § 38 živnostenského zákona sa mení a bude znieť takto:

„(²) Oslobodenie od preukazu spôsobilosti je prípustné, pričom sa majú analogicky použiť predpisy obsažené v § 18 pre remeselné živnosti."

§ 2.

(¹) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a stráca ju dňom 31. decembra 1942.

(²) Toto nariadenie vykoná minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Sivák v. r.
Čatloš v. r.

Cena Ks 1.—.

10. VII. 1947

Slovenský zákonník

Čiastka 32. Vydaná dňa 6. júla 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (158.—162.) 158. Nariadenie s mocou zákona o prenesení pôsobnosti vo veciach ochrany a obrany proti leteckým útokom. — 159. Vládne nariadenie, ktorým sa upravuje predaj lúhového kameňa a jeho roztokov. — 160. Vládne nariadenie o otvorení ďalších odborov a oddelení na Slovenskej vysokej škole technickej. — 161. Vyhláška ministra financií o začiatku činnosti sporiteľničnej služby Poštovej sporiteľne v Bratislave a o vyplácaní pohľadávok, prevzatých od Poštovej sporiteľne v Prahe a jej pobočky v Brne. — 162. Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave (č. 16) zo dňa 28. júna 1940 o povinnom vyrovnávaní záväzkov za tovar voči Protektorátu Čechy a Morava.

158.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 3. júla 1940

o prenesení pôsobnosti vo veciach ochrany a obrany proti leteckým útokom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Pôsobnosť Ministerstva vnútra vo veciach ochrany a obrany proti leteckým útokom podľa zákona č. 83/1935 Sb. z. a n. prenáša sa na Ministerstvo národnej obrany.

§ 2.

Ministerstvo národnej obrany splnomocňuje sa určiť v dohode so zúčastnenými ministerstvami potrebné opatrenia v medziach tohto nariadenia.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružínský v. r. **Medrický** v. r.

Dr. Fritz v. r. **Stano** v. r.

Sivák v. r. **Čatloš** v. r.

159.

Vládne nariadenie zo dňa 3. júla 1940,

ktorým sa upravuje predaj lúhového kameňa a jeho roztokov.

Vláda Slovenskej republiky podľa §§ 6, 17 a 137 zák. čl. XIV/1876 o úprave zdravotníctva a § 70, ods. 6 živnostenského zákona v znení vládneho nariadenia č. 163/1933 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Lúhový kameň (kalium causticum — lúhový kameň draselný, natrium causticum — lúhový kameň sodový), ako aj jeho roztoky zaraďujú sa medzi jedy, uvedené v tabuľke V. k nariadeniu bývalého uhorského ministerstva vnútra č. 111.005/1894 o obchode liekami, liečivými prostriedkami, jedmi a hmotami jed obsahujúcimi, pokiaľ bolo zachované v platnosti ustanovením § 5 vládneho nariadenia č. 107/1925 Sb. z. a n., ktorým sa upravujú práva lekární, vzhľadom na obchody s tovarom materiálnym a na iné živnosti sem patriace.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra a minister hospodárstva.

Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.

Medrický v. r.

160.
Vládne nariadenie zo dňa 3. júla 1940

o otvorení ďalších odborov a oddelení na Slovenskej vysokej škole technickej.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 ods. 2 zákona č. 188/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Počnúc študijným rokom 1940/41 otvorí sa na Slovenskej vysokej škole technickej

a) odbor chemicko-technologického inžinierstva a

b) odbor strojného a elektrotechnického inžinierstva s oddelením strojného inžinierstva.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Ďurčanský v. r.
za predsedu vlády.

Sivák v. r.

161.
Vyhláška ministra financií zo dňa 28. júna 1940

o začiatku činnosti sporiteľničnej služby Poštovej sporiteľne v Bratislave a o vyplácaní pohľadávok, prevzatých od Poštovej sporiteľne v Prahe a jej pobočky v Brne.

§ 1.

Podľa § 3 vládneho nariadenia č. 37/1939 Sl. z. v znení § 2 vládneho nariadenia č. 111/1939 Sl. z. vyhlasujem v dohode s ministrom dopravy a verejných prác, že Poštová sporiteľňa v Bratislave začne vykonávať sporiteľničnú službu dňom účinnosti tejto vyhlášky.

§ 2.

Podľa § 2 vládneho nariadenia č. 173/1939 Sl. z. vyhlasujem, že Poštová sporiteľňa v Bratislave bude dňom účinnosti tejto vyhlášky postupne vyplácať zo šekových účtov a vkladných knižiek pohľadávky obyvateľov Slovenskej republiky, prevzaté od Poštovej sporiteľne v Prahe a jej pobočky v Brne podľa vládneho nariadenia č. 298/1939 Sl. z.

§ 3.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

162.
Vyhláška ministra financií zo dňa 1. júla 1940,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave (č. 16) zo dňa 28. júna 1940 o povinnom vyrovnávaní záväzkov za tovar voči Protektorátu Čechy a Morava.

Podľa § 3 nariadenia s mocou zákona č. 152/1940 Sl. z., o povinnom vyrovnávaní záväzkov voči cudzine, vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky.

Dr. Mikuláš Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 16) zo dňa 28. júna 1940

o povinnom vyrovnávaní záväzkov za tovar voči Protektorátu Čechy a Morava.

Na základe nariadenia s mocou zákona č. 152/1940 Sl. z. činí Slovenská národná banka toto opatrenie:

Čl. 1.

(1) Každý dlžník voči Protektorátu Čechy a Morava je povinný svoj záväzok za tovar vyrovnať v lehote stanovenej v čl. 3., na podklade povolenia Slovenskej národnej banky, alebo mať od nej povolenie k odkladu vyrovnania záväzku.

(2) Záväzky za tovar v zmysle tohto opatrenia sú tie, ktoré pochádzajú z dodávok tovarov z Protektorátu Čechy a Morava, prípadne z územia bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktoré teraz patrí k Protektorátu Čechy a Morava. Pre výšku záväzkov je smerodajná skutočná hodnota dodaných tovarov.

Čl. 2.

(1) Povinnosti v smysle tohto opatrenia nepodliehajú dlžníci, ktorých záväzky za tovar voči Protektorátu Čechy a Morava v žiadnom okamžiku neprevyšujú úhrnnú sumu Ks 10.000.—.

Čl. 3.

(1) Ako lehota k vyrovnaniu záväzkov určuje sa termín 3 mesiace odo dňa colného odbavenia tovaru.

(2) V pochybných prípadoch prísluší Slovenskej národnej banke určiť deň, od ktorého sa lehoty počítajú.

(3) Ak vznikol záväzok pred účinnosťou tohto opatrenia a lehota uvedená v ods. 1. už uplynula, musí byť záväzok vyrovnaný do 31. júla 1940.

(4) Povolenie k odkladu vyrovnania záväzku platí všeobecne 3 mesiace odo dňa udelenia, pokiaľ v povolení Slovenskej národnej banky nie je výslovne stanovené inak.

Čl. 4.

(1) Dňom vyrovnania záväzku rozumie sa pri platbe na clearing deň skutočnej platby na príslušný clearingový účet u Slovenskej národnej banky. Pri inom vyrovnaní záväzku (kompenzácia, odpustenie záväzku so strany veriteľa a pod.) je rozhodná doba platnosti, ktorá je na príslušnom povolení vyznačená.

(2) Ak veriteľ v Protektoráte Čechy a Morava odmietne prijať úhradu poukázanú mu v lehote stanovenej v čl. 3., dlžník je povinný vyrovnať svoj záväzok úhradou dlžnej sumy do Protektorátu Čechy a Morava a jej složením do súdneho depozitu v Protektoráte Čechy a Morava.

Čl. 5.

Záväzky za tovar možno v odôvodnených prípadoch s povolením Slovenskej národnej banky premeniť na záväzky povahy finančnej, na ktoré sa predpisy tohto opatrenia nevzťahujú.

Čl. 6.

(1) Pri povolení odkladu k vyrovnaniu záväzku, alebo pri povolení premeny záväzku podľa čl. 5., môže Slovenská národná banka klásť podmienku, že žiadosti o takéto povolenie musia byť doložené okrem obvyklých dokladov aj vyhlásením zahraničného veriteľa, že schvaľuje odklad platby, alebo premenu záväzku.

(2) Povolenie k odkladu platby, alebo k premene záväzku podľa čl. 5., môže Slovenská národná banka viazať na splnenie ňou stanovených podmienok.

Čl. 7.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA
V BRATISLAVE.

Guvernér: **Dr. Karvaš** v. r.

Riaditeľ: **Ing. Pázman** v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 33. Vydaná dňa 15. júla 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (163.—176.) **163.** Zákon o dočasnej úprave exekúcií a konkurzov, zavedených na návrh židov. — **164.** Zákon, ktorým sa menia a doplňujú niektoré ustanovenia o advokátoch. — **165.** Ústavný zákon o predbežnej vnútroštátnej účinnosti medzinárodných smlúv obchodných. — **166.** Zákon o Hlinkovej garde a Hlinkovej mládeži. — **167.** Zákon o ochrane nájomníkov. — **168.** Zákon o Slovenskej univerzite v Bratislave. — **169.** Zákon o naturálnych príspevkoch obcí členom vložkárskych komisií. — **170.** Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva ústavný zákon o Najvyššom správnom súde. — **171.** Zákon o povinnom vyberaní obslužného. — **172.** Zákon o zákaze trojpoľného hospodárenia. — **173.** Zákon o dočasnej úprave platov štátnych zamestnancov. — **174.** Vyhláška Ministerstva vnútra, ktorou sa vyhlasuje za záväznú dohoda o akordných mzdách dlaždiarskych robotníkov. — **175.** Vyhláška Ministerstva vnútra o zriadení Štátneho policajného úradu v Žiline. — **176.** Zákon o zmene zákona č. 46/1940 Sl. z. o pozemkovej reforme.

163.

Zákon zo dňa 4. júla 1940

o dočasnej úprave exekúcií a konkurzov, zavedených na návrh židov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) V exekučných veciach, v ktorých veriteľom je žid a dlžníkom nežidovská fyzická osoba, treba dražbu na návrh dlžníka odložiť na čas po 31. auguste 1942, ak by dražba mohla mať za následok hospodárske zničenie dlžníka.

(2) Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na hnuteľnosti:

a) ktoré podľa svojej povahy podliehajú skaze, ak sú dlhší čas uschované,

b) ktoré by stratily značne na svojej hodnote, keby sa dražba odložila.

§ 2.

(1) Návrh na oklad dražby treba podať najneskôr 15 dní pred dražbou u exekučného súdu.

(2) Ak je návrh oneskorený, alebo ak ho podal taký dlžník, ktorého návrh o odklad dražby, podaný podľa tohto zákona, bol už raz právoplatne v tej istej exekučnej veci zamietnutý, treba ho z úradnej povinnosti odmietnuť.

(3) Návrh na odklad dražby, ktorý netreba z úradnej povinnosti odmietnuť, má odkladný účinok na výkon dražby.

§ 3.

O tom, či dražba môže mať za následok hospodárske zničenie dlžníka, rozhoduje súd po zistení osobných a majetkových pomerov dlžníka podľa voľného uváženia.

§ 4.

(1) Dražbu, odloženú podľa tohto zákona, nariadi súd po 31. auguste 1942 iba na nový návrh veriteľa.

(2) Ak veriteľ do 6 mesiacov odo dňa 31. augusta 1942 nepodá návrh na nariadenie dražby nehnuteľnosti, odloženej podľa tohto zákona, nariadi súd z úradnej moci výmaz poznámky dražby v pozemkovej knihe.

§ 5.

(1) Návrh veriteľa žida na vyhlásenie konkurzu na majetok nežidovskej fyzickej osoby, podaný do 31. augusta 1942, treba na návrh dlžníka odmietnuť, ak návrh dlžníka dôjde konkurznému súdu skôr, než konkurzný súd rozhodol o návrhu na vyhlásenie konkurzu.

(2) Oneskorený návrh treba z úradnej povinnosti odmietnuť.

§ 6.

Skutkové okolnosti a pomery, potrebné pre rozhodnutie, treba dokazovať podľa predpisov nesporného pokračovania.

§ 7.

Ak sa návrhu dlžníka podľa § 1 alebo podľa § 5 vyhovelo, nezapočíta sa do lehôt, ktorých vypršanie je spojené pre ve-

Cena Ks 3.60.

riteľa s právnou ujmou, čas od podania návrhu dlžníka do 31. augusta 1942.

§ 8.

Ustanovenia tohto zákona platia i vtedy, keď veriteľ nežid vymáha takú požiadavku, ktorú mu postúpil veriteľ žid počínajúc dňom 1. marca 1940.

§ 9.

Ustanovenia tohto zákona sa nevzťahujú na vymáhanie:

a) požiadavok z poistných smlúv,

b) miezd a platov,

c) výživného, ktoré dlžník je povinný poskytovať podľa zákona,

d) požiadavok, vzniklých po dni účinnosti tohto zákona.

§ 10.

Židom podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá sa pokladá za žida podľa vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl. z., a právnická osoba, ktorá sa pokladá za židovskú podľa zákona č. 113/1940 Sl. z.

§ 11.

V pokračovaní podľa tohto zákona dovolací rekurz je vylúčený.

§ 12.

(1) Návrh o odklad dražby nehnuteľností, ktorý netreba z úradnej povinnosti odmietnuť, má odkladný účinok i na výkon odhadu, ak došiel na exekučný súd aspoň tri dni pred výkonom odhadu.

(2) Ak bola dražba nehnuteľností odložená, odklad sa vzťahuje i na výkon odhadu.

§ 13.

Ak výkon dražby spadá do lehoty 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona, návrh na odklad dražby podľa tohto zákona je včas podaný, keď dôjde na exekučný súd aspoň deň pred dražbou.

§ 14.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
za predsedu vlády.
Dr. Fritz v. r.

164.

Zákon
zo dňa 26. júna 1940,

ktorým sa menia a doplňujú niektoré ustanovenia o advokátoch.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Kandidát advokácie, ktorý sa uchádza o zápis do soznamu advokátov niektorej advokátskej komory, má vykázať, že bol na území Slovenskej republiky v právnej službe prakticky zamestnaný najmenej 5 rokov, z toho najmenej 3 roky pred úspešným složením advokátskej skúšky.

§ 2.

(1) Povinnú právnu službu podľa § 1 má kandidát advokácie konať u advokáta, zapísaného do soznamu advokátov niektorej advokátskej komory.

(2) Po trojročnej skutočne vykonanej právnej službe u advokáta (§ 1) započíta sa právna služba u súdu najviac 6 mesiacov a polovica skutočne vykonanej prezenčnej služby vojenskej alebo pracovnej, najviac jeden rok.

(3) Časť prezenčnej služby vojenskej alebo pracovnej, doslúžená podľa ods. 1, § 18 zákona č. 20/1940 Sl. z., nezapočíta sa do právnej služby podľa predošlého odseku.

§ 3.

(1) Kandidátovi advokácie, ktorý započal právnu službu pred účinnosťou tohto zákona, započíta sa právna služba a prezenčná služba vojenská alebo pracovná podľa doteraz platných predpisov.

(2) Ináč i na takéhoto kandidáta advokácie platia ostatné ustanovenia tohto zákona.

§ 4.

Ustanovenia doteraz platných predpisov o advokácii zostávajú v platnosti, pokiaľ neodporujú tomuto zákonu.

§ 5.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť 15. dňa po vyhlásení; vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
za predsedu vlády.
Dr. Fritz v. r.

165.

Ústavný zákon zo dňa 26. júna 1940

o predbežnej vnútroštátnej účinnosti medzinárodných smlúv obchodných.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto ústavnom zákone:

§ 1.

(1) Vláda sa splnomocňuje, aby so súhlasom prezidenta republiky vyhlásením v Slovenskom zákonníku uvádzala v predbežnú vnútroštátnu účinnosť medzinárodné smluvy obchodné, uzavreté Slovenskou republikou.

(2) Medzinárodné smluvy obchodné, vyhlásené podľa ods. 1, predloží vláda súčasne s ich vyhlásením Snemu na udelenie súhlasu [lit. h), § 24 Ústavy]. Ak Snem odoprie súhlas, vyhlási sa to bez meškania v Slovenskom zákonníku a dňom tohto vyhlásenia stráca smluva predbežnú vnútroštátnu účinnosť.

§ 2.

Všetky ustanovenia tomuto zákonu odporujúce, a to najmä zákon č. 158/1923 a čl. VII zákona č. 109/1926 Sb. z. a n., sa zrušujú.

§ 3.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r.	Medrický v. r.
Sivák v. r.	Stano v. r.
Dr. Fritz v. r.	Čatloš v. r.

166.

Zákon zo dňa 4. júla 1940

o Hlinkovej garde a Hlinkovej mládeži.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.

Hlinkova garda.

§ 1.

(1) Hlinkova garda (skrátene HG) je podľa vojenských zásad organizovaný sbor Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (strany slovenskej národnej jednoty).

(2) Hlinkova garda je samostatná právnická osoba.

§ 2.

Poslanie Hlinkovej gardy je:

a) vychovávať slovenskému štátu a národu oddaných vlastencov v duchu kresťanských zásad,

b) vykonávať brannú výchovu a spolupôsobiť pri povojenskom výcviku a výcviku pre pomocnú službu na obranu štátu podľa platných predpisov,

c) byť nápomocnou pri obrane štátu a právnymi predpismi na to určeným orgánom pri udržovaní verejného poriadku a verejnej bezpečnosti spôsobom, ktorý určí minister národnej obrany alebo minister vnútra, pri čom jej členovia požívajú rovnakú ochranu ako úradné orgány (zák. čl. XL/1914). Pri plnení týchto úloh členovia Hlinkovej gardy sú oprávnení nosiť zbraň a používať ju ako bezpečnostné orgány (čl. I. zákona č. 28/1928 Sb. z. a n.),

d) pestovať telesnú výchovu, šport, zdatnosť a ducha kamarátstva,

e) plniť ďalšie úlohy, ktoré jej sveria osobitné právne predpisy.

§ 3.

Predseda Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (strany slovenskej národnej jednoty — v ďalšom texte „strany") je najvyšším veliteľom a podpredsedovia sú podľa svojho poradia zástupcami najvyššieho veliteľa Hlinkovej gardy.

§ 4.

(1) Hlavného veliteľa Hlinkovej gardy vymenúva predseda strany na návrh širšieho predsedníctva.

(2) Hlavný veliteľ alebo ním poverený funkcionár zastupuje Hlinkovu gardu navonok.

(3) Právnym zástupcom Hlinkovej gardy a jej zložiek je Finančná prokuratúra. Na toto zastupovanie sa vzťahujú obdobne ustanovenia zákona č. 97/1933 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 82/1936 Sb. z. a n.

§ 5.

Organizáciu Hlinkovej gardy a službu v nej upravuje organizačný a služobný poriadok, ktorý vydá hlavný veliteľ so schválením predsedu strany.

§ 6.

Funkcionárov Hlinkovej gardy vymenúva hlavný veliteľ podľa predpisov organizačného a služobného poriadku (§ 5).

§ 7.

Členom Hlinkovej gardy je štátny občan slovenskej národnosti vo veku vyše 20 rokov, prijatý na základe dobrovoľnej prihlášky.

§ 8.

Členovia gardy majú pri rovnakých podmienkach prednosť pri obsadzovaní miest vo verejných a súkromných službách.

§ 9.

Na členov a na orgány Hlinkovej gardy vzťahujú sa právne predpisy o úradnom tajomstve.

§ 10.

(1) Členov gardy, ktorí neplnia svoje povinnosti, možno disciplinárne trestať:

a) napomenutím,

b) pokarhaním,

c) peňažnou pokutou do výšky Ks 5000, ktorú možno vymáhať administratívnou exekúciou,

d) pozbavením funkcií,

e) pozbavením funkcií a odňatím spôsobilosti funkcie znova zastávať,

f) vylúčením z Hlinkovej gardy.

(2) Podrobnosti o disciplinárnych trestoch a disciplinárne pokračovanie určí disciplinárny poriadok, ktorý vydá hlavný veliteľ Hlinkovej gardy so schválením predsedu strany.

(3) Trestné súdy sú povinné začiatok a právoplatné dokončenie trestného pokračovania proti členovi Hlinkovej gardy oznámiť jej hlavnému veliteľstvu.

Diel druhý.

Hlinkova mládež.

§ 11.

(1) Hlinkova mládež (skrátene HM) je podľa vojenských zásad organizovaný sbor strany.

(2) Hlinkova mládež je samostatná právnická osoba.

§ 12.

Poslanie Hlinkovej mládeže je:

a) vychovávať slovenskému štátu a národu oddaných vlastencov v duchu kresťanských zásad,

b) vykonávať brannú výchovu a spolupôsobiť pri predvojenskom výcviku a výcviku pre pomocnú službu na obranu štátu podľa platných predpisov,

c) byť nápomocnou právnymi predpismi na to určeným orgánom pri udržovaní verejného poriadku a verejnej bezpečnosti spôsobom, ktorý určí minister vnútra, pri čom jej členovia požívajú rovnakú ochranu ako úradné orgány (zák. čl. XL/1914),

d) pestovať telesnú výchovu, šport, zdatnosť a ducha kamarátstva,

e) plniť ďalšie úlohy, ktoré jej sveria osobitné právne predpisy.

§ 13.

Predseda strany je najvyšším veliteľom a podpredsedovia sú podľa svojho poradia zástupcami najvyššieho veliteľa Hlinkovej mládeže.

§ 14.

(1) Hlavného veliteľa Hlinkovej mládeže vymenúva predseda strany na návrh širšieho predsedníctva.

(2) Hlavný veliteľ alebo ním poverený funkcionár zastupuje Hlinkovu mládež navonok.

(3) Právnym zástupcom Hlinkovej mládeže a jej zložiek je Finančná prokuratúra. Na toto zastupovanie sa vzťahujú obdobne ustanovenia zákona č. 97/1933 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 82/1936 Sb. z. a n.

§ 15

Organizáciu Hlinkovej mládeže a službu v nej upravuje organizačný a služobný

poriadok, ktorý vydá hlavný veliteľ so schválením predsedu strany.

§ 16.

Funkcionárov Hlinkovej mládeže vymenúva hlavný veliteľ podľa predpisov organizačného a služobného poriadku (§ 15).

§ 17.

Členmi Hlinkovej mládeže sú štátni občania slovenskej národnosti vo veku od 6 do 20 rokov, prijatí na základe dobrovoľnej prihlášky, a funkcionári Hlinkovej mládeže, i vyše dvadsaťroční.

§ 18.

Členovia Hlinkovej mládeže majú pri rovnakých podmienkach prednosť pri obsadzovaní miest vo verejných a súkromných službách.

§ 19.

Na členov a na orgány Hlinkovej mládeže vzťahujú sa právne predpisy o úradnom tajomstve.

§ 20.

(1) Disciplinárne predpisy pre členov Hlinkovej mládeže určí disciplinárny poriadok, ktorý vydá hlavný veliteľ Hlinkovej mládeže so schválením predsedu strany.

(2) Trestné súdy sú povinné začiatok a právoplatné dokončenie trestného pokračovania proti členovi Hlinkovej mládeže oznámiť jej hlavnému veliteľstvu.

Diel tretí.

Spoločné ustanovenia.

§ 21.

(1) Na výdavky Hlinkovej gardy a Hlinkovej mládeže, pokiaľ na to nestačia ich vlastné príjmy, prispieva štát.

(2) Hospodárenie Hlinkovej gardy a Hlinkovej mládeže podlieha dozoru Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

§ 22.

Výkon povinností v Hlinkovej garde a v Hlinkovej mládeži treba zariadiť tak, aby členovia neboli hatení v riadnom konaní povinností svojho povolania alebo iných svojich zákonitých povinností.

§ 23.

Členovia Hlinkovej gardy a Hlinkovej mládeže môžu nosiť rovnošatu.

Diel štvrtý.

Trestné ustanovenia.

§ 24.

(1) Priestupku sa dopúšťa:

a) zamestnávateľ alebo iná osoba, ak bez závažného dôvodu znemožňuje členovi Hlinkovej gardy alebo Hlinkovej mládeže vykonávať služobné povinnosti,

b) zamestnávateľ, ktorý bez oprávneného dôvodu poruší ustanovenia §§ 8 a 18 tohto zákona,

c) zamestnanec, ktorý predstieraním vykonávania povinností v Hlinkovej garde alebo v Hlinkovej mládeži poškodzuje svojho zamestnávateľa,

d) kto neoprávnene nosí rovnošatu Hlinkovej gardy alebo Hlinkovej mládeže, jej súčiastky alebo iné ich odznaky,

e) kto verejne znevutí alebo pohaní meno, vlajku, zástavu alebo iné, služobným poriadkom určené označenia alebo odznaky Hlinkovej gardy alebo Hlinkovej mládeže.

(2) Priestupky uvedené v ods. 1 tohto paragrafu tresce okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom do Ks 5000, ktorý treba premeniť — ak sa nedá vymôcť — na zavretie do jedného mesiaca.

Diel piaty.

Rozličné ustanovenia.

§ 25.

Okrem Hlinkovej gardy a Hlinkovej mládeže zakázané je tvoriť iné spolky (ustanovizne) pre občanov slovenskej národnosti na ciele, uvedené v prvom a druhom diele tohto zákona.

§ 26.

Týmto zákonom sa zrušuje nariadenie s mocou zákona č. 310/1939 Sl. z., ako aj iné právne predpisy, ktoré mu odporujú.

§ 27.

Tento zákon nadobúda účinnosť 15. dňom po vyhlásení; vykoná ho minister

vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.,
aj za predsedu vlády.
Sivák v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Čatloš v. r.

167.

Zákon zo dňa 4. júla 1940

o ochrane nájomníkov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.

O výpovedi.

§ 1.

(1) Prenajímatelia bytov môžu vypovedať smluvu nájomnú len so svolením okresného súdu, v ktorého obvode je byt. Svolenie k výpovedi možno dať len z dôležitých dôvodov.

(2) Za dôležitý dôvod (ods. 1) sa považuje najmä:

a) ak nájomník ujednané alebo v prípustnej miere zvýšené (§§ 8, 9, 10 a 13) nájomné nespornej výšky, hoci bol doporučeným listom upomenutý, nezaplatil po uplynutí obvyklej alebo na platenie nájomného dohodnutej lehoty, do konca lehoty, ktorú povolil prenajímateľ aspoň na 24 hodín od upomienky;

b) ak bol nájomník alebo člen jeho domácnosti odsúdený pre trestný čin, ktorý sa stíha z úradnej moci, spáchaný na prenajímateľovi alebo členovi jeho domácnosti v dome bývajúcom, alebo pre trestný čin proti bezpečnosti cti, spáchaný na týchto osobách, alebo pre trestný čin proti cudziemu majetku, spáchaný na obyvateľoch domu;

c) ak bol nájomník vypovedaný z územia Slovenskej republiky, alebo ak bol nájomník, ktorý v byte sám býva, vypovedaný z obce;

d) ak má nájomník iný a dostatočný byt v obci a ak nepotrebuje byt pre výkon alebo pri výkone svojho povolania, alebo ak nebýva v byte trvale, lebo má primeraný byt inde;

e) ak nájomník bez povolenia, potrebného podľa zákona, používa byt na iné ciele než k obývaniu;

f) ak nájomník, členovia jeho domácnosti alebo osoby, ktoré nájomník prijal do bytu alebo do svojich služieb, porušujú opätovne hrubo poriadok v dome, alebo ak spôsobujú svojím chovaním v dome oprávnené pohoršenie a nájomník, hoc bol na to vyzvaný, neurobil možnú nápravu;

g) ak nájomník proti ujednanému zákazu alebo bez svolenia vlastníka domu dal do podnájmu celý byt alebo síce len časť bytu, ale sám býva trvale inde;

h) ak nájomník najaté miestnosti celkom alebo z časti so zariadením alebo bez neho dal do podnájmu za úplatu, ktorá je vzhľadom na nájomné, ním samým platené, neprimerane vysoká;

i) ak preukáže prenajímateľ právoplatné úradné povolenie na užitočnejšiu stavbu, ktorú nemožno vykonať bez vyprázdnenia najatých miestností. Výpoveď možno dať podľa tohto ustanovenia najmenej na tri mesiace. Ak prenajímateľ zo svojej viny nezačne so stavbou do troch mesiacov po odovzdaní bytu, alebo v nej nepokračuje nepretržite, je povinný nájomníkovi prenajať byt znovu, zaplatiť mu sťahovacie trovy a nahradiť inú škodu;

j) ak sa chce vlastník domu nasťahovať trvale do bytu vo svojom dome, ktorý má len jeden alebo dva byty, ak vlastníctvo domu nadobudol pred 31. decembrom 1931;

k) ak majiteľ továrenského, živnostenského alebo poľnohospodárskeho podniku potrebuje byt, zriadený pri podniku, na ciele prevádzky, a to pre ubytovanie zamestnancov podniku;

l) ak sa prenajímateľ chce nasťahovať do bytu vo svojom dome, ktorého vlastníctvo nadobudnul najmenej dva roky pred podaním návrhu na výpoveď; ak ide o byt, pozostávajúci z jednej obytnej miestnosti a kuchyne s príslušenstvom alebo o byt menší, možno dať výpoveď len, ak prenajímateľ zadovážil nájomníkovi náhradný byt, ktorý súd uzná za dostatočný. Ustanovenie toto nie je možno použiť, ak má prenajímateľ primeraný byt v svojom alebo manželovom (manželkinom) dome, alebo ak je v jeho alebo v dome manželovom (manželkinom) primeraný byt, ktorý nepodlieha ustanoveniam tohto zákona a neobývajú ho príslušníci rodiny prenajímateľovej;

m) ak prenajímateľ byt v dome, ktorého vlastníctvo nadobudol najmenej dva roky pred podaním návrhu na výpoveď, potrebuje pre svoje ženaté alebo vydaté deti alebo pre deti, ktoré sobášom menia založiť vlastnú domácnosť a nemajú dostatočný vlastný byt; ak ide o byt, pozostávajúci z jednej obytnej miestnosti a kuchyne s príslušenstvom alebo o byt menší, možno dať výpoveď len, ak prenajímateľ zadováži nájomníkovi náhradný byt, ktorý súd uzná za dostatočný. Ustanovenie toto nemožno použiť, ak je v dome prenajímateľovom, jeho manžela (manželky), osôb, ktoré chce prenajímateľ do bytu nasťahovať, alebo ich rodičov, primeraný byt, ktorý nepodlieha ustanoveniam tohto zákona a neobýva ho prenajímateľ alebo príslušníci jeho rodiny. Ak bola podľa tohto ustanovenia daná výpoveď z iného bytu v tom istom dome, možno použiť toto ustanovenie len po uplynutí jedného roku;

n) ak prenajímateľ prevodzovňu v dome, ktorého vlastníctvo nadobudol najmenej dva roky pred podaním návrhu na výpoveď, potrebuje pre seba, svojho manžela (manželku) alebo svoje dieťa. Ustanovenie toto nemožno použiť, ak je v dome prenajímateľovom, jeho manžela (manželky) alebo jeho dieťaťa primeraná prevodzovňa, nepodliehajúca ustanoveniam tohto zákona;

o) ak nájomník má v obci, v ktorej býva, alebo vykonáva svoje povolanie, dom, v ktorom je primerane veľký byt, nepodliehajúci ustanoveniam tohto zákona; ustanovenie toto možno použiť len na miestnosti, užívané na bývanie;

p) ak nájomníka právoplatný rozsudok alebo výrok živnostenského úradu zbavil živnostenského oprávnenia, alebo ak ho súd odsúdil pre úžeru alebo pre trestné činy uvedené v §§ 387, 414 a 416 zák. čl. V/1878 a v § 4 zák. čl. V/1916. Z týchto dôvodov možno dať výpoveď len z miestností, užívaných na prevodzovanie živnosti, ktoré nie sú časťou bytu; ak sa vzťahovala nájomná zmluva aj na iné miestnosti, určí nájomné na tieto miestnosti pripadajúce na návrh súd po potrebnom vyšetrení;

r) ak preukáže cudzí štát, ktorý je vlastníkom domu, že potrebuje miestnosti na ciele svojej diplomatickej misie alebo svojho konzulárneho úradu, alebo že ich potrebuje pre ubytovanie zamestnancov tejto misie alebo úradu, ak nadobudol vlastníctvo domu pred 1. aprílom 1928 a ak používa Slovenská republika tie isté výhody v štáte, o ktorý ide. Vyhlásenie o tom, či je vzájomnosť zachovávaná, dáva súdu v prípadoch pochybných minister pravosúdia v dohode s ministrom zahraničných vecí; toto vyhlásenie je pre súd záväzné.

(3) Ak bola pripustená výpoveď z dôvodov, uvedených pod písm. j) až n), ods. 2, je prenajímateľ povinný vypovedanému nájomníkovi znovu prenajať byt alebo inú miestnosť a nahradiť mu zavinenú škodu, ak byt alebo miestnosti nebudú do štyroch týždňov po vyprázdnení použité na cieľ, pre ktorý bola výpoveď povolená. Do tejto lehoty sa nevpočíta čas potrebný na úpravu miestností, ak sa s úpravou započalo najneskoršie do 14 dní po uprázdnení miestností a ak sa v nej riadne pokračuje.

(4) Pojem náhradného bytu, dostatočného podľa písm. l) a m), ods. 2 určuje vládne nariadenie č. 103/1930 Sb. z. a n.

§ 2.

(1) Smluvy nájomné, uzavreté na určitú dobu po 3. máji 1920, pokladajú sa počas platnosti tohto zákona za uzavreté na neurčitú dobu s výpovednou lehotou, určenou osobitnými predpismi alebo v mieste obvyklou. Na výpoveď prenajímateľovu treba použiť ustanovenia § 1 s tým obmedzením, že pred uplynutím dojednanej nájomnej doby môže prenajímateľ vypovedať takú smluvu len z dôvodov uvedených pod písm. a) až e), g), h) a i), ods. 2, § 1 a v ods. 2, § 3.

(2) Ustanovenia predošlého odseku sa nevzťahujú na smluvy nájomné, uzavreté na určitý čas, kratší ako tri mesiace, vyjmúc, žeby nájomník používal byt so svolením prenajímateľovým ďalej ako tri mesiace.

§ 3.

(1) V čase účinnosti tohto zákona môže prenajímateľ žiadať zrušenie nájomnej smluvy bez výpovede len, ak zneužíva nájomník byt na veľkú škodu prenajímateľovu, alebo ak treba prenajaté stavisko z nariadenia stavebného úradu znovu stavať alebo zrúcať.

(2) Z príčin uvedených v ods. 1 možno tiež povoliť výpoveď podľa § 1.

§ 4.

(1) Ak chce prenajímateľ dať výpoveď, urobí tak písomne alebo protokolárnym ná-

vrhom na okresnom súde, v ktorého obvode je byt. V návrhu treba uviesť okrem bytu a času, na ktorý sa dáva výpoveď, dôvod výpovede a dôkazy. Ak ide o dôvod výpovede podľa písm. k), ods. 2, § 1, treba potrebu podniku preukázať právoplatným potvrdením okresného úradu. V žiadosti o potvrdenie treba označiť meno nájomníka, ktorému má byť daná výpoveď a zamestnanca, pre ktorého majiteľ podniku byt potrebuje. Nájomníka treba o pokračovaní upovedomiť. Proti potvrdeniu môže si sťažovať majiteľ podniku a nájomník na župnom úrade, ktorý rozhoduje s konečnou platnosťou. Iné dôvody v pokračovaní nemožno si všímať.

(2) Súd, vypočujúc strany, vykoná v mimospornom pokračovaní potrebné vyšetrenia a vysloví usnesením, či pripustí výpoveď; súčasne rozhodne o útratách. V usnesení, ktorým súd pripustí výpoveď, udá súčasne určitý čas, kedy sa nájom skončí, a nariadi nájomníkovi s pohrozením exekúciou, aby odovzdal byt v určenom čase. Ak uplynula už v čase, kedy súd povoľuje výpoveď, dojednaná alebo osobitnými predpismi určená alebo v mieste obvyklá lehota výpovedná, určí súd čas, kedy sa skončí nájom; pri nájme na neurčitú dobu — tak, akoby výpoveď bola daná v najbližšej výpovednej lehote, ak nebola navrhovaná výpoveď pre lehotu ešte neskoršiu, a pri nájme na určitú dobu — tak, aby nájomca mal na vyprázdnenie primeraný čas.

(3) Svolenie k výpovedi z dôvodu pod písm. a), ods. 2, § 1 môže súd odoprieť, ak nájomník zaplatí dlžné nájomné najneskoršie pred skončením pokračovania.

(4) Proti usneseniu možno podať rekurz do 8 dní od doručenia na krajský súd; rekurz sa má podať na okresnom súde. Proti usneseniu krajského súdu sa opravný prostriedok nepripúšťa. Vyhovujúce právoplatné usnesenie nahradzuje platnú výpoveď.

§ 5.

O útratách pokračovania platia zásady pokračovania sporného.

§ 6.

(1) Po smrti nájomníkovej vstupujú do nájomnej smluvy o byte príslušníci jeho rodiny, ak bývali v jeho byte v čase jeho smrti už aspoň tri mesiace, nemajúc vlastného bytu. Ak niet takých osôb alebo ak ide o iné miestnosti než byt, platia na prechod práv z nájomnej smluvy na dedičov nájomníkových a na pomer medzi dedičmi a prenajímateľom ustanovenia občianskeho práva.

(2) Ak nájomník zanechá spoločnú domácnosť so svojou rodinou a spoločný byt opustí, prechádzajú práva a povinnosti nájomníka na príslušníkov jeho rodiny, ak títo nevyhlásia do týždňa, že nechcú pokračovať v nájomnom pomere.

§ 7.

(1) Ustanovenia predchádzajúcich paragrafov sa vzťahujú aj na nájomné smluvy o prevádzaní živností v nájatých miestnostiach.

(2) Účinnosť ustanovení §§ 1 až 6 a ustanovení ods. 1 tohto paragrafu nemožno vylúčiť alebo obmedziť smluvou strán.

Diel druhý.

Nájomné.

§ 8.

O zvýšení nájomného platia vo všeobecnosti ustanovenia zákona č. 63/1940 Sl. z. a právne predpisy vydané na jeho základe.

§ 9.

Za užívanie zariadenia bytu daného do nájmu a iné dojednané plnenia slobodno ujednať len primeranú úplatu; táto úplata sa smie primerane zvýšiť, ak je to v danom prípade zvlášť odôvodnené.

§ 10.

(1) Podnájomné s vedľajšími poplatkami nesmie byť väčšie ako nájomné s vedľajšími poplatkami, ktoré platí nájomník, a ak bola daná len časť bytu do podnájmu, — ako pomerná časť nájomného s vedľajšími poplatkami, pripadajúcimi na časť danú do podnájmu.

(2) Ustanovenie § 9 má sa použiť aj na podnájom.

(3) Nájomník je povinný na žiadosť vlastníka domu oznámiť mu každý podnájom a súčasne udať meno a povolanie podnájomníka, výšku podnájomného a výšku úplaty za užívanie zariadenia bytu a iné dojednané plnenia.

§ 11.

Prenájom alebo postúpenie bytu s podmienkou, že nájomník kúpi zariadenie by-

tu, je zakázané. Čo bolo z tohto dôvodu plnené, možno požadovať späť so zákonnými úrokmi.

§ 12.

(1) Zakázané sú všetky právne úkony, ktorými doterajší nájomník alebo iný užívateľ bytu dáva sebe alebo niekomu inému niečo poskytovať alebo sľubovať za postúpenie bytu alebo v súvislosti s tým, alebo ktorými prenajímateľ dáva poskytovať alebo sľubovať okrem nájomného sebe alebo niekomu inému niečo za to, že prenajíma byt, alebo ktorými si niekto dáva poskytovať alebo sľubovať neprimeraný odmenu za sprostredkovanie nájmu.

(2) Čo bolo plnené proti ustanoveniu ods. 1, možno požadovať späť so zákonnými úrokmi. Tohto nároku na vrátenie nemožno sa zrieť vopred. Nárok na vrátenie sa premlčuje do 6 mesiacov od zrušenia nájomnej smluvy.

§ 13.

O tom, či je v určitom prípade prípustné zvýšenie nájomného podľa § 8 alebo úplaty za užívanie zariadenia bytu a iného dojednaného plnenia podľa § 9 alebo podnájomného podľa § 10, rozhoduje okresný súd, v ktorého obvode je byt, a to na písomný alebo protokolárny návrh prenajímateľa alebo nájomníka.

§ 14.

(1) Ak bol súd požiadaný, aby rozhodol podľa § 13, predvolá strany s podotknutím, že vo veci bude pokračovať a o nej rozhodne aj keď sa strany osobne nedostavia. Pokračovanie sa má vykonať, nakoľko je to možné, do 14 dní po podaní návrhu.

(2) Predvolané osoby sú povinné sa dostaviť alebo vyslať splnomocnenca s vecou náležite oboznámeného, ako aj dať pravdivé vysvetlenie o určitých otázkach súdom označených.

(3) Súd vykoná v mimospornom pokračovaní vyšetrovania potrebné pre rozhodnutie, vypočujúc, ak je treba, znalcov a prihliadnuc na okolnosti, ktoré v danom prípade sú podľa ustanovení zákona rozhodné pre prípustné zvýšenie.

(4) O útratách pokračovania platia zásady pokračovania sporného.

§ 15.

Proti usneseniu súdu podľa § 13 možno podať rekurz do 8 dní od jeho doručenia na krajský súd; rekurz sa má podať na okresnom súde. Proti usneseniu krajského súdu sa ďalší opravný prostriedok nepripúšťa.

Diel tretí.

Ustanovenia všeobecné a trestné.

§ 16.

(1) Ustanovenia tohto zákona sa vzťahujú len na byty, pozostávajúce okrem kuchyne a izby pre slúžku z jednej obytnej miestnosti, prenajaté pred 1. januárom 1940, a na miestnosti, ktoré nie sú častou bytu a majú povahu malých prevodzovieň.

(2) Ustanovenie ods. 1 platí aj pre tých nájomníkov, ktorým už bola prípadne daná výpoveď k 30. júnu 1940.

(3) Ustanovenia tohto zákona vzťahujú sa, nakoľko nie je inak ustanovené, i na jednotlivé časti bytu a akékoľvek iné miestnosti, ktoré sú predmetom nájomnej alebo podnájomnej smluvy, ale len ak patria k bytu, určenému v ods. 1.

(4) Príslušníkmi rodiny podľa ustanovení tohto zákona sú: manžel, príbuzní v línii priamej a súrodenci.

§ 17.

Výhody tohto zákona používajú aj príslušníci cudzieho štátu za rovnakých podmienok ako príslušníci Slovenskej republiky, ak cudzí štát postupuje voči príslušníkom Slovenskej republiky v tomto ohľade rovnako ako voči svojim štátnym príslušníkom.

§ 18.

Zápisnice a podania v súdnom pokračovaní podľa tohto zákona podliehajú poplatkom určeným pre pokračovanie mimosporné; z konečného usnesenia má sa zaplatiť poplatok, rovnajúci sa polovičnému rozsudočnému (sadz. pol. 6, A, a) a E, a) vyhlášky Ministerstva financií č. 151/1931 Sb. z. a n. a §§ 14 a 15 zák. čl. XLIII/1914).

§ 19.

Osobu, ktorá údaje požadované týmto zákonom učiní nesprávne alebo neúplne alebo vôbec neučiní, alebo inak tento zákon obchádza, ako aj toho, kto sa dopustí činov, ktoré sú podľa tohto zákona zakázané, — ak nejde o čin prísnejšie trestný — potresce pre priestupok okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom

do Ks 20.000.— alebo zavretím do 6 mesiacov. Nevymožiteľný peňažný trest treba premeniť na zavretie v medziach trestu na slobode.

§ 20.

(1) Zákon tento platí a nadobúda účinnosť dňom 1. júla 1940 a prestáva platiť dňom 31. decembra 1941.

(2) Zákon tento vykoná minister vnútra s ministrom financií a ministrom pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.

168.

Zákon zo dňa 3. júla 1940

o Slovenskej univerzite v Bratislave.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Zriaďuje sa „Slovenská univerzita v Bratislave" (Universitas Slovaca Istropolitana) s fakultami:

a) katolíckou bohosloveckou,
b) evanjelickou a. v. bohosloveckou,
c) právnickou,
d) lekárskou,
e) filozofickou,
f) prírodovedeckou.

§ 2.

Úradným jazykom univerzity je slovenčina a latinčina. Vyučovacou a skúšobnou rečou je slovenčina; na katolíckej bohosloveckej fakulte i latinčina a na filozofickej fakulte aj iný jazyk, ktorý je odborným skúšobným predmetom.

§ 3.

Čestní hodnostári univerzity sú:

a) prezident republiky je čestným rektorom univerzity s titulom „rector magnificentissimus";

b) minister školstva a národnej osvety je čestným kancelárom univerzity s titulom „supremus cancellarius".

§ 4.

Rektora, prorektora, dekanov a prodekanov vymenúva prezident republiky na dva roky z riadnych profesorov univerzity.

§ 5.

Univerzitných profesorov vymenúva prezident republiky na návrh profesorského sboru (§ 38 Ústavy). Prezident republiky môže vymenúvať aj podľa minoritného vóta.

§ 6.

Predpisy vo veciach správnych, hospodárskych, učebných, skúšobných (pre štátne skúšky, rigoróza a kolokviá), habilitačných a disciplinárnych vydáva vláda nariadením.

§ 7.

(1) Zákon č. 375/1939 Sb. z. a n. sa zrušuje.

(2) Vyučovacie oprávnenia profesorov a súkromných docentov nadobudnuté na univerzite zriadenej zákonom č. 375/1919 Sb. z. a n. ostávajú v platnosti.

(3) Práva poslucháčov a absolventov nadobudnuté na univerzite zriadenej zákonom č. 375/1919 Sb. z. a n. ostávajú nedotknuté.

§ 8.

(1) Tento zákon s výnimkou, určenou v ods. 2 a 3, nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho vláda.

(2) Účinnosť ustanovenia pod písm. b), § 1 určí vláda nariadením po schválení ústavy evanjelickej a. v. cirkvi na Slovensku.

(3) Účinnosť dosiaľ platných ustanovení, ktoré odporujú tomuto zákonu, prestáva dňom, ktorý určí vláda osobitnými nariadeniami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r. — **Medrický** v. r.
Sivák v. r. — **Stano** v. r.
Dr. Fritz v. r. — **Čatloš** v. r.

169.

Zákon
zo dňa 26. júna 1940

o naturálnych príspevkoch obcí členom vložkárskych komisií.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Orgánom, zakladajúcim pozemnoknižné vložky alebo naprávajúcim pozemnoknižné zápisnice (v ďalšom „členovia vložkárskej komisie"), činným v obciach, ktoré sú vzdialené od sídiel okresných súdov vyše 2 km, povinné sú tieto obce poskytnúť primeraný zariadený byt pre slobodného.

(2) Sboru úradníkov a kancelárskych pomocných síl, pracujúcich v zakladaní pozemnoknižných vložiek alebo na náprave pozemnoknižných zápisníc (v ďalšom „vložkárska komisia"), obce sú povinné poskytnúť vhodnú miestnosť na kanceláriu s primeraným zariadením.

(3) Obec je povinná miestnosti, uvedené v odseku 1 a 2, vykurovať, osvetľovať a upratovať.

(4) Na úradné cesty vyše 2 km, súvisiace s prácami vložkárskej komisie, obec je povinná členom vložkárskej komisie poskytnúť povoz.

(5) Tieto príspevky obec je povinná poskytnúť bez náhrady, len kým vložkárska komisia účinkuje v obci (stotožňovanie, komisionálne pojednávanie atp.).

§ 2.

Obec, ktorá je sídlom súdu, alebo nie je vzdialená od sídla súdu vyše 2 km, je povinná poskytnúť bez náhrady vložkárskej komisii, kým pracuje pre obec (ods. 2, § 1), príspevky uvedené v ods. 2—4, § 1.

§ 3.

Prítomnosťou rodinných príslušníkov členov vložkárskej komisie sa obci nemôžu zväčšiť povinnosti, uvedené v § 1.

§ 4.

(1) Obec, ktorá pre miestne pomery alebo z iných príčin nemôže poskytnúť v §§ 1 a 2 uvedené miestnosti vo vlastnej obci, môže umiestiť za súhlasu prednostu okresného súdu vložkársku komisiu v inej blízkej obci na svoje útraty. Týmto nie je dotknuté právo dohody s členmi vložkárskej komisie podľa § 6.

(2) Ak neposkytne obec členom vložkárskej komisie byt v tej obci, v ktorej umiestni kanceláriu, povinná je postarať sa o povoz podľa ods. 4, § 1.

§ 5.

(1) Ak obec na vyzvanie súdu neposkytne, alebo odoprie poskytnúť naturálne príspevky podľa §§ 1 a 2 a podľa odseku 2, § 4, alebo ak ponúknuté príspevky sú neprimerané, zistí toto prednosta okresného súdu rozhodnutím a zaviaže obec na náhradu v peniazoch, pri čom určí výšku (§ 9) a lehotu plnenia.

(2) Od doručenia písomného rozhodnutia môže obec za 8 dní podať sťažnosť predsedovi krajského súdu. Predseda krajského súdu pred rozhodnutím si vyžiada mienku župana. Proti rozhodnutiu predsedu krajského súdu ďalší opravný prostriedok sa nepripúšťa.

§ 6.

(1) Obec a členovia vložkárskej komisie majú právo dohodnúť sa, aby na miesto naturálneho bytu (ods. 1, § 1) a na miesto jeho výhrevu, osvetľovania, upratovania (ods. 1, § 1 a ods. 3, § 1) dostávali členovia vložkárskej komisie peňažnú náhradu v mesačných splátkach.

(2) Platnosť tejto dohody podmieňuje súhlas predsedu krajského súdu a župana.

(3) Poskytnutie kancelárskej miestnosti, jej ohrevu, osvetľovania, upratovania, taktiež poskytovanie povozov nemôže byť predmetom takejto dohody.

§ 7.

Právoplatné rozhodnutie súdu podľa § 5 a schválená dohoda podľa ods. 2, § 6 sú exekučnými titulmi a vykoná ich okresný súd.

§ 8.

Ak peňažné náhrady (§ 7) sú od obce nevymožiteľné, povinná je príslušná župa tieto peniaze v celej výške zaplatiť príslušnému okresnému súdu, a to na účet povinnej obce.

§ 9.

(1) Maximálnu a minimálnu výšku peňažných plnení, uvedených v § 5, určí Ministerstvo pravosúdia v dohode s Ministerstvom financií a s Ministerstvom vnútra.

(4) Ak sa práce vložkárskej komisie v obci započnú po prvom dni kalendárneho mesiaca, alebo sa skončia pred uplynutím kalendárneho mesiaca, majú členovia komisie nárok za každý započatý kalendárny deň na $^1/_{30}$ celomesačných peňažných plnení.

§ 10.

Členovia vložkárskej komisie sú: sudca, úradníci a pridelené kancelárske pomocné sily, posledné bez rozdielu či sú pragmatikálne alebo smluvné a bez ohľadu na ich pôsobnosť.

§ 11.

Zrušujú sa všetky právne predpisy o naturálnych príspevkoch obcí členom vložkárskych komisií, ktoré odporujú tomuto zákonu, najmä § 72 zák. čl. XXIX/1886.

§ 12.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

170.

Vládne nariadenie zo dňa 3. júla 1940,

ktorým sa vykonáva ústavný zákon o Najvyššom správnom súde.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 3, § 10, § 11 a ods. 1, § 43 zákona č. 120/1940 Sl. z. nariaďuje:

Diel prvý.

O vnútornom usporiadaní Najvyššieho správneho súdu a o jeho zamestnancoch.

§ 1.

(1) Najvyšší správny súd spravuje jeho predseda, ktorý je vo veciach súdnej správy služobným predstaveným všetkých zamestnancov súdu.

(2) Predseda Najvyššieho správneho súdu v tejto svojej činnosti najmä:

a) dbá, aby mal stály prehľad o veciach, ktoré došly na Najvyšší správny súd,

b) stará sa o rýchle vybavovanie vecí,

c) nariaďuje verejné ústne pojednávania a určuje neverejné zasadnutia,

d) dozerá v medziach zákona, aby rozhodovanie súdu bolo jednotné,

e) stanoví v dohode s Ministerstvom financií a Najvyšším účtovným kontrolným úradom, ako má byť obstarávaná účtovná a pokladničná služba na Najvyššom správnom súde,

f) upravuje službu kancelársku, manipulačnú a manuálnu.

(3) Predseda Najvyššieho správneho súdu prideľuje prácu členom a určuje v medziach ustanovení § 9, ods. 5 zákona č. 120/1940 Sl. z. úlohy pomocných referentov.

(4) Zapisovateľom v senátoch dávajú príkazy tiež predsedovia týchto senátov.

(5) Práce spojené so správou súdu vykonáva predseda Najvyššieho správneho súdu pri pomoci členov súdu a členov sekretariátu, ktorých touto úlohou poverí.

§ 2.

Najvyšší správny súd je vo veciach svojej správy samostatný. Dozor nad činnosťou predsedu Najvyššieho správneho súdu v týchto veciach vykonáva predseda vlády, ktorý môže pozvať predsedu Najvyššieho správneho súdu do schôdze vlády.

§ 3.

Kde sa v zákone o Najvyššom správnom súde alebo v tomto nariadení hovorí o predsedovi Najvyššieho správneho súdu, treba ním rozumieť, ak predseda je hatený, člena súdu služobným poradím najstaršieho.

§ 4.

O vylúčení a odmietaní členov, pomocných referentov a členov sekretariátu Najvyššieho správneho súdu pri výkone ich úradu platia primerane ustanovenia §§ 59—69 zák. čl. I/1911, po prípade obdobné ustanovenia zákonov ho doplňujúcich, meniacich alebo nahradzujúcich s týmito odchýlkami:

a) Odmietnutie má sa vykonať podaním na predsedu Najvyššieho správneho súdu, a to okrem ustanovení písm. d) a e) naj-

neskoršie do chvíle, kým senát, ktorému vec bola prikázaná, nezačal pojednávať.

b) O odmietnutí, ak sa týka člena súdu, má sa tento člen súdu vyjadriť. Ak podľa vyjadrenia člena súdu nie je v jeho osobe dôvod pre odmietnutie, je predseda Najvyššieho správneho súdu povinný postupovať podľa ustanovenia písm. c).

c) Ak predseda Najvyššieho správneho súdu zamýšľa člena súdu, pomocného referenta alebo člena sekretariátu, ktorý bol odmietnutý, prikázať do senátu, ktorý má o veci rozhodnúť, je povinný vopred vyvolať o odmietnutí usnesenie iného senátu s rovnakým počtom prísediacich.

d) Ak sa odmietnutie stane až na verejnom ústnom pojednávaní, rozhoduje, ak nejde o člena súdu, s konečnou platnosťou senát, u ktorého odmietnutie sa stalo.

e) Ak člen súdu je odmietnutý až na verejnom ústnom pojednávaní, odročí sa ďalšie pojednávanie a oznámi sa vec predsedovi Najvyššieho správneho súdu, ktorý prikáže inému senátu s rovnakým počtom prísediacich, aby rozhodol o odmietnutí.

f) Proti usneseniu senátu, ktoré sa týka odmietnutia, niet opravného prostriedku.

§ 5.

Kde sa v právnych predpisoch upravujúcich služobné a platové pomery štátnych zamestnancov hovorí o ústrednom úrade, rozumie sa tým, keď ide o zamestnancov Najvyššieho správneho súdu, tento súd.

§ 6.

Služobné miesta na Najvyššom správnom súde udeľuje tento súd sám, pokiaľ menovanie sudcov a úradníkov nie je vyhradené prezidentovi republiky alebo vláde. O udelení služobného miesta rozhoduje osobná komisia, zložená z predsedu Najvyššieho správneho súdu a z dvoch senátnych predsedov, služobným poradím najstarších. Ich náhradníkov menuje na každý rok predseda Najvyššieho správneho súdu. Osobná komisia rozhoduje väčšinou hlasov.

§ 7.

(1) Predseda Najvyššieho správneho súdu skladá služobnú prísahu vo schôdzi vlády do rúk predsedu vlády.

(2) Ostatní členovia súdu, pomocní referenti, členovia sekretariátu, účtovní a iní úradníci skladajú prísahu do rúk predsedu Najvyššieho správneho súdu a ostatní zamestnanci do rúk úradníka, ktorého tým poverí predseda Najvyššieho správneho súdu.

§ 8.

Koncom každého roku podáva predseda Najvyššieho správneho súdu predsedovi vlády správu o činnosti Najvyššieho správneho súdu.

Diel druhý.

Použitie zákona o disciplinárnom pokračovaní so sudcovskými úradníkmi a ich nedobrovoľnom preložení na iné miesto alebo do výslužby u Najvyššieho správneho súdu.

§ 9.

(1) Ustanovenie zákona č. 46/1868 r. z., nakoľko platia pre sudcovských úradníkov Slovenského najvyššieho súdu, platia aj pre členov Najvyššieho správneho súdu s týmito odchýlkami:

a) Bezprostredným prednostom úradu treba rozumieť predsedu Najvyššieho správneho súdu.

b) Proti pokarhaniu, ktoré udelil predseda Najvyššieho správneho súdu, možno podať sťažnosť k predsedovi vlády, ktorý o nej rozhodne.

c) Disciplinárny trest preloženia na iné služobné miesto nemožno uložiť.

d) Príslušným disciplinárnym súdom je Najvyšší správny súd, ktorý túto funkciu vykonáva v senáte zloženom podľa ods. 2, § 10 zákona o Najvyššom správnom súde; zriadenie senátu treba oznámiť predsedovi vlády.

e) Člen Najvyššieho správneho súdu nemôže byť nálezom disciplinárneho súdu, vydaným mimo kárneho pokračovania, preložený.

f) Ak vznikne medzi dvoma členmi Najvyššieho správneho súdu švagrovský pomer, ktorý, keby bol býval už skôr, bol by zamedzil ustanovenie jedného z nich členom Najvyššieho správneho súdu, nesmú títo členovia zasadať v tom istom senáte pravidelnom alebo rozšírenom. Plenárneho shromaždenia zúčastní sa len jeden z nich, zpravidla služobným poradím starší.

(2) Ustanovenie predchádzajúceho odseku treba použiť rovnako aj na pomocných referentov a členov sekretariátu.

Diel tretí.

Záverečné ustanovenie.

§ 10.

(1) Vládne nariadenie č. 116/1938 Sb. z. a n. sa zrušuje.

(2) Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružínský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
Dr. Fritz v. r. **Čatloš** v. r.

171.

Zákon zo dňa 4. júla 1940

o povinnom vyberaní obslužného.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) V hostinských a výčapníckych podnikoch a v liečebných ústavoch (kúpeľoch, sanatóriách a pod.) vyňatých z predpisov živnostenského zákona (písm. g, ods. 2, § 251 živn. zák.), ktoré vykonávajú po živnostensky oprávnenia podľa § 23 živnostenského zákona, sú podnikatelia povinní vyberať alebo dať vyberať obslužné pre svojich zamestnancov podľa sumy, ktorú má hosť zaplatiť:

a) za ubytovanie a

b) za pokrmy, nápoje, občerstvenia a za hry.

(2) Sumou podľa písm. a), ods. 1 sa rozumie súčet súm za izbu, bielizeň, kurivo a svetlo.

(3) Obslužné nesmú vyberať podniky, ktoré práva podľa písm. a) až g), § 23 živnostenského zákona nevykonávajú po živnostensky, a taktiež podniky, ktoré čapujú víno z vlastnej úrody, podniky, v ktorých sa hostia obsluhujú sami, a podniky, ktoré nemajú zamestnancov (§ 6) s nárokmi na diel z obslužného.

§ 2.

(1) Obslužné sa vyberá vo výške 10% zo sumy ustálenej v smysle ods. 1 a 2, § 1.

(2) Obslužné neslobodno vyberať ani požadovať nad percento určené v ods. 1.

§ 3.

(1) Obslužné sa vyberá pripočítaním k základným cenám pri platení.

(2) Celkovú sumu (základnú sumu s obslužným) možno zaokrúhliť do najbližších 10 halierov.

§ 4.

Podnikateľ (§ 1) vo svojom podniku na miestach viditeľných má vyvesiť vyhlášky o výške vyberaného obslužného.

§ 5.

(1) Podnikateľ alebo jeho zástupca je povinný viesť riadne účtovné záznamy o vybranom obslužnom.

(2) Obslužné sa ponechá v čase určenom v bode c), § 7 u podnikateľa, je však majetkom zamestnancov.

§ 6.

(1) Nárok na diel z obslužného majú čašníci, ktorí sa preukážu aspoň výučným listom vydaným podľa ods. 2, § 147 živnostenského zákona, ďalej informátori, vrátnici, hoteloví sluhovia, liftboyovia, chyžné, pokladníčky a výčapníci.

(2) Zamestnanci, prijatí ako výpomocné sily na niekoľko hodín alebo dní na miesta uvedené v ods. 1, majú nárok na diel z obslužného, vybraného počas ich výpomoci.

§ 7.

(1) O rozdeľovaní obslužného dohodnú sa zamestnávatelia so zamestnancami do 30 dní od účinnosti tohto zákona alebo po vzniku nového služobného pomeru, a to podľa týchto zásad:

a) zamestnávateľ môže sa so zamestnancom dohodnúť, že diel z obslužného je časťou služobných požitkov zamestnancových,

b) zamestnávateľ má právo ponechať si primeranú úhradu z vybraného obslužného za škody, zavinené spôsobené zamestnancami, ak sa škodca neprizná a nemôže byť zistený inak,

c) obslužné sa rozdeľuje a vypláca aspoň raz mesačne,

d) zamestnanci majú nárok na diel z obslužného odo dňa nastúpenia služby,

e) presne sa určí, ktorí zamestnanci majú nárok na obslužné vybrané podľa písm. a), § 1 a ktorí podľa písm. b), § 1,

f) obslužné sa rozdelí spravodlivo, najmä so zreteľom na kvalitu a výkonnosť zamestnanca.

(2) Ak sa strany nedohodnú o rozdelení obslužného v smysle ods. 1, rozhodne v sporných bodoch živnostenský úrad I. stolice na návrh ktorejkoľvek strany.

§ 8.

Porušenie ustanovení tohto zákona sa tresce podľa § 226 živnostenského zákona. Inak platia všeobecné predpisy priestupkového zákona a policajného trestného pokračovania.

§ 9.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť 30. dňa po vyhlásení; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.
Medrický v. r.

172.

Zákon zo dňa 4. júla 1940

o zákaze trojpoľného hospodárenia.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Trojpoľné hospodárenie sa zakazuje.

(2) Majitelia pozemkov, ktoré sa obrábajú podľa spoločného osevného plánu v honoch na základe § 2 zák. čl. XII/1894 alebo zo zvyklosti, môžu do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona žiadať príslušný župný úrad o povolenie ďalšieho takéhoto obrábania.

(3) V žiadostiach podľa ods. 2 treba uviesť podrobne spôsob hospodárenia a pripojiť doklad o tom, že plochy patria do systému trojpoľného hospodárenia.

(4) Župný úrad preskúma podané žiadosti so stanoviska hospodárskej potreby záujemcov, ako aj s hľadiska národohospodárskeho a rozhodne podľa výsledku vyšetrenia.

§ 2.

(1) Spoločné pasenie na úhoroch a strniskách sa zakazuje a je dovolené len na pastvinách spoločných alebo obecných, ktoré sú trvale určené a upravené ako pastviny.

(2) Kde takýchto pastvín niet, alebo ich výmera nestačí, ich potrebu, rozsah a miesto určí príslušný župný úrad. Majitelia týchto pastvín musia sa organizovať podľa zák. čl. X/1913.

§ 3.

Všetka poľnohospodárska pôda musí sa zapojiť do ročnej výroby, musí sa riadne obhospodárovať a strniskovou a hlbokou orbou odpleveľovať. Zakazuje sa nechávať pôdu úhorom alebo prielohom, kde to miestne pomery nevyhnutne nevyžadujú.

§ 4.

Dozor nad zachovávaním predpisov tohto zákona vykonávajú župné úrady.

§ 5.

Nezachovanie predpisov §§ 1 až 3 je priestupkom, ktorý trescú okresné (štátne policajné) úrady peňažným trestom do Ks 5.000. Nevymožiteľný peňažný trest sa premení na zavretie do 14 dní.

§ 6.

Ustanovenia zák. čl. XII/1894, ktoré odporujú tomuto zákonu, sa zrušujú.

§ 7.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.
Medrický v. r.

173.

Zákon zo dňa 3. júla 1940

o dočasnej úprave platov štátnych zamestnancov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Výška výchovného podľa § 13 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. a obdobných ustanovení určuje sa jednotne pre všetkých

zamestnancov takto: na prvé dieťa Ks 1800, na druhé Ks 1200 a na každé ďalšie v skupine miest (§ 12 cit. zák.) A a B Ks 1200, v skupine miest C a D Ks 900 ročne.

§ 2.

(1) Ženatým zamestnancom v činnej službe s penzijnou základňou nepresahujúcou ročne Ks 19.800, ak ich manželka nie je zamestnaná v štátnej službe alebo nemá stále zárobkové zamestnanie, vyplatí sa prídavok ročne Ks 900, a to zároveň so služobným platom.

(2) Slobodným zamestnancom v činnej službe s penzijnou základňou, nepresahujúcou ročne Ks 9.000, vyplatí sa prídavok ročne Ks 600, a to zároveň so služobným platom.

(3) Nárok na výplatu tohto prídavku vzniká alebo zaniká prvým dňom mesiaca, ktorý nasleduje po skutočnosti nárok alebo stratu nároku zakladajúcej.

(4) Tieto prídavky sa nezapočítajú do penzijnej základne.

§ 3.

(1) Úsporné zrážky z platov podľa ods. 1, § 1 a ods. 1, § 4 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. sa zrušujú.

(2) Úsporné zrážky z odpočivných (zaopatrovacích) platov podľa ods. 1, § 3 a ods. 2, § 4 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. po zrážkovú základňu Ks 14.400 sa znižujú, a to až do Ks 12.600 na 2%, nad Ks 12.600 na 4%.

(3) Ustanovenia § 2 vládneho nariadenia č. 280/1939 Sl. z. platia aj po 31. decembri 1940.

§ 4.

Ustanovenia tohto zákona vzťahujú sa aj na učiteľstvo, ktorého sa týka zákon č. 104/1926 Sb. z. a n., neštátnych profesorov stredných škôl, učiteľských ústavov, ako aj duchovných kongruálnych cirkví a náboženských spoločností štátom uznaných, prípadne recipovaných (zákon č. 122/1926 Sb. z. a n.), ako aj profesorov diecezálnych teologických učilíšť (§ 211 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n., §§ 187—194 vládneho nariadenia č. 124/1928 Sb. z. a n.), pričom pri nároku na výšku výchovného platia obdobne ustanovenia § 1, ods. 4, bod a)—c) zákona č. 122/1926 Sb. z. a n., prípadne ustanovenia § 14 vládneho nariadenia č. 124/1928 Sb. z. a n.

§ 5.

(1) Za štátnych zamestnancov sa pokladajú v smysle tohto zákona všetci zamestnanci štátu, ústavov, podnikov a fondov štátnych alebo štátom spravovaných, na ktorých sa vzťahuje zákon č. 103/1926 Sb. z. a n. a zákony, nariadenia a vládne usnesenia, vydané na základe citovaného zákona.

(2) Za ženatých zamestnancov v smysle tohto zákona sa pokladajú aj ovdovelí, ak udržujú spoločnú domácnosť aspoň s jedným dieťaťom, na ktoré prislúcha výchovné.

§ 6.

Všetky ustanovenia, ktoré odporujú tomuto zákonu sa zrušujú, najmä sa zrušuje § 192 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. a § 1 vládneho nariadenia č. 280/1939 Sl. z.

§ 7.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom 1. júla 1940; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
Dr. Fritz v. r. **Catloš** v. r.

174.

Vyhláška ministerstva vnútra zo dňa 27. júna 1940,

ktorou sa vyhlasuje za záväznú dohoda o akordných mzdách dlaždiarskych robotníkov.

Ministerstvo vnútra podľa § 2 vládneho nariadenia č. 104/1939 Sl. z. vyhlasuje za záväznú na celom území Slovenskej republiky dohodu o akordných mzdách dlaždiarskych robotníkov, ujednanú v Bratislave dňa 30. mája 1940 medzi Inžinierskou komorou a Odborným spoločenstvom staviteľov na strane jednej a Slovenským kresťansko-sociálnym odborovým združením na strane druhej.

Text dohody uverejňuje sa súčasne v Úradných novinách.

Vyhláška nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia.

Dr. Ďurčanský v. r.

175.

Vyhláška ministra vnútra zo dňa 28. júna 1940

o zriadení Štátneho policajného úradu v Žiline.

Podľa § 20 vládneho nariadenia č. 51/1936 Sb. z. a n. vyhlasujem:

§ 1.

Vláda Slovenskej republiky usnesením zo dňa 26. júna 1940 zriadila podľa § 2 vládneho nariadenia č. 51/1936 Sb. z. a n. Štátny policajný úrad v Žiline dňom 1. júla 1940.

§ 2.

Vláda taktiež určila:

že pôsobnosť Štátneho policajného úradu v Žiline vzťahuje sa na správny obvod mesta Žilina a

že Štátny policajný úrad v Žiline vykonávať bude vo svojom správnom obvode tiež pôsobnosť v obore policie, ktorá dosiaľ prináležala mestu Žiline a okresnému úradu tamtiež.

§ 3.

Podľa ods. 1, § 11 citovaného vládneho nariadenia pôsobnosť Štátneho policajného úradu v Žiline, uvádzanú v článku II., určujem v tomto rozsahu:

Štátny policajný úrad v Žiline:

1. stará sa o verejný poriadok, pokoj a verejnú bezpečnosť,

2. vybavuje záležitosti ohlasovacie, záležitosti cestovných pasov a cudzincov,

3. vykonáva policiu spolkovú a shromažďovaciu,

4. policiu tlačovú a

5. policiu v obore zbraní a streliva; prevádza policajno-bezpečnostné ustanovenia predpisov o traskavinách,

6. vykonáva policiu divadelnú, povoľuje verejné produkcie, výstavy a predstavenia (okrem divadelných koncesií a kinematografických licencií), schvaľuje predkladané programy a texty piesní,

7. rozhoduje o postrku a vyhosťovaní,

8. prevádza policajné úradné výkony podľa ustanovení trestného poriadku,

9. vykonáva policiu mravnostnú a

10. policajné trestné súdnictvo v rámci platných predpisov,

11. udržuje v bezpečnosti a snadnosti premávku na cestách a vybavuje policajné záležitosti pri doprave železničnej a leteckej,

12. dozerá na hostince, kaviarne, nocľahárne, zábavné miesta a podobné podniky, taktiež na hry na verejných miestach a spolupôsobí pri výkone predpisov o policajnej záverečnej hodine.

13. vybavuje záležitosti strát a nálezov.

§ 4.

Opatrenia uvedené v tejto vyhláške platia odo dňa 1. júla 1940.

Dr. Ďurčanský v. r.

176.

Zákon zo dňa 9. júla 1940

o zmene zákona č. 46/1940 Sl. z. o pozemkovej reforme.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Článok I.

§ 1.

Kto scudzuje poľnohospodárske nehnuteľnosti, tvoriace hospodársky celok vo výmere nad 50 ha, alebo čiastku z nich, musí si vyžiadať vopred súhlas Štátneho pozemkového úradu, ktorý je povinný o veci rozhodnúť do 60 dní.

Článok II.

§ 2.

Bod 6, § 4 zákona č. 46/1940 Sl. z. sa zrušuje.

Článok III.

Ustanovenia zákona č. 46/1940 Sl. z. sa menia a doplňujú takto:

§ 3.

Paragraf 7 bude znieť:

(1) Odhadnú cenu, za ktorú preberá štát poľnohospodársku nehnuteľnosť podľa tohto zákona, určí príslušná Štátna obvodová úradovňa pre pozemkovú reformu podľa ustanovení, ktoré vydá vláda nariadením.

(2) Proti výmeru o určení odhadnej ceny môžu podať osoby označené v § 8 sťaž-

nosť do 15 dní na Štátnej obvodovej úradovni, ktorá výmer vydala. O sťažnosti rozhoduje s konečnou platnosťou Štátny pozemkový úrad. Sťažnosť na Najvyšší správny súd sa nepripúšťa.

(3) Z ustálenej odhadnej ceny strazí Štátny pozemkový úrad u nehnuteľností, vykupovaných podľa § 23, desať (10)% v prospech Fondu (§ 50).

§ 4.

Odsek 2, § 17 dopĺňuje sa takto:

„Ak predmetom dražby sú poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve židov (§ 23) alebo nehnuteľnosti, ktoré pochodia z pozemkovej reformy česko-slovenskej (§ 27) a Štátny pozemkový úrad prebral ich za najvyššiu dražobnú ponuku, je vylúčené podávať vyšší sľub podľa § 187 exekučného zákona. Okresný súd v dražobnej vyhláške povinný je na toto všetkých záujemcov upozorniť."

§ 5.

Paragraf 62 dopĺňuje sa novým odsekom:

(10) Ustanovenia predošlých odsekov platia aj v prípade revízie pozemkovej reformy podľa §§ 27 a 28.

§ 6.

Odsek 3, § 5 bude znieť:

(3) K žiadosti o pozemnoknižný prevod poľnohospodárskej nehnuteľnosti treba pripojiť overené osvedčenie zcudziteľa, že prevod nepodlieha výkupu podľa §§ 3 a 4. Ak zcudziteľ v osvedčení udá nepravdivé skutočnosti, padá pod trestné ustanovenia podľa § 63.

§ 7.

Paragraf 24 bude znieť:

(1) Po nadobudnutí účinnosti tohto zákona nemôže žid ani židovská právnická osoba nadobúdať nijakých vecných práv na poľnohospodárske nehnuteľnosti, vyjmúc prípad zákonného dedenia.

(2) Ku každej pozemnoknižnej žiadosti o vklad vecných práv treba pripojiť osvedčenie nadobúdateľa, že nie je židom v smysle § 1 vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl. z., alebo židovskou právnickou osobou v smysle § 9 zákona č. 113/1940 Sl. z. Ak nadobúdateľ v osvedčení udá nepravdivé skutočnosti, padá pod trestné ustanovenia podľa § 63.

Článok IV.

§ 8.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho vláda.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
Dr. Fritz v. r. **Čatloš** v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 34. Vydaná dňa 18. júla 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (177.—180.) 177. Zákon o vyvlastnení nehnuteľností (práv) na diela verejného záujmu, na ciele stavebného ruchu a o Všeobecnom stavebnom družstve. — 178. Zákon o bytovej starostlivosti. — 179. Vyhláška ministra financií o vzatí z obehu dvadsaťhalierových mincí česko-slovenských. — 180. Vyhláška ministerstva hospodárstva, ktorou sa zrušuje vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho o povinnom hlásení zásob a cien surovej ovčej vlny a vyhláška Ministerstva hospodárstva o výkupe a distribúcii domácej jarnej vlny v roku 1940.

177.

Zákon zo dňa 3. júla 1940

o vyvlastnení nehnuteľností (práv) na diela verejného záujmu, na ciele stavebného ruchu a o Všeobecnom stavebnom družstve.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.
Všeobecné ustanovenia o vyvlastnení.

§ 1.

Vyvlastniť možno zastavané a nezastavané nehnuteľnosti a práva k nim, ako aj vodné práva v týchto prípadoch:

a) na asanačné a s nimi súvisiace stavebné ciele,

b) na zriadenie a regulovanie ulíc, námestí, verejných priestorov, verejných sadov, cintorínov, verejných kúpalíšť, na stavbu ihrísk a športových stadiónov,

c) na stavbu a rozšírenie verejných budov a ústavov,

d) na zriadenie a rozšírenie elektrických diel, plynární, vodovodov, kanalizácií, jatiek, ako aj iných verejných podnikov a zariadení,

e) na okrašľovanie miest a obcí.

§ 2.

(1) Na ciele stavebného ruchu treba použiť najprv štátne pozemky. Štátna správa sa splnomocňuje, aby pozemky, súce na stavby a komunikácie k týmto stavbám, predala za náhradu ich obecnej ceny. O takomto predaji rozhoduje Ministerstvo financií v dohode s ministerstvom, ktoré pozemok spravuje.

(2) Vyvlastniť možno pozemky nezastavané; ďalej pozemky zastavané stavbami, ktoré príslušný úrad nariadil zbúrať alebo zakázal užívať.

(3) Pozemky treba vyvlastňovať v stavebnom obvode obce pri zriadených komunikáciách, alebo ku ktorým možno komunikácie zriadiť bez väčších nákladov. Z týchto treba vyvlastňovať predovšetkým pozemky parcelované na stavebné ciele alebo tie, ktoré sú inak spôsobilé na zastavanie. Najprv treba vyvlastňovať pôdu neplodnú. Pozemky súkromné, vynímajúc príhodné pozemky parcelované, môžu sa vyvlastňovať len vtedy, ak niet v stavebnom obvode obce pozemkov štátnych, župných alebo obecných, súcich na zastavanie.

(4) Vyvlastniť možno pozemky potrebné na stavbu obytných domov, potrebných hospodárskych budov, na stavbu malej prevodzovne živnostníka a na stavbu potrebnej prevodzovne výrobného, spotrebného alebo skladištného družstva.

(5) Na stavbu zdravotným podmienkam vyhovujúcich obytných domov pre vlastnú potrebu možno vyvlastniť:

a) na dom s jedným bytom do 800 štvorcových metrov,

b) na dom s dvoma bytmi do 1500 štvorcových metrov,

c) na dom s jedným alebo s dvoma bytmi a s potrebnými hospodárskymi stavbami malého poľnohospodára alebo s potrebnou prevodzovňou menšieho živnostníka najviac do 2500 štvorcových metrov.

Do výmery sa nepočíta plocha potrebná na komunikáciu.

(6) Na stavbu obytných domov, hospodárskych budov, prevodzovní a na potrebnú komunikáciu k nim nemožno vyvlastniť pozemky, o ktorých vlastník preukáže, že ich nevyhnutne potrebuje pre svoju vlastnú živnosť, hospodárstvo, dom alebo domácnosť, na zamýšľanú stavbu, na rozšírenie živnosti alebo hospodárstva.

(7) Vyvlastnenie je neprípustné, ak ponúkne vlastník pozemku vyvlastniteľovi za náhradu obecnej ceny pozemok v stavebnom obvode obce, súci na zastavanie.

(4) Ak vyvlastniteľom podľa tohto paragrafu je Všeobecné stavebné družstvo (§ 14), proti nemu nemožno uplatňovať obmedzenia uvedené v odsekoch 3, 6, 7.

§ 3.

V hlavnom meste okrem toho vyvlastňovať možno na ciele stavebného ruchu aj také zastavané a nezastavané nehnuteľnosti, ktoré podľa rozhodnutia župného úradu nezodpovedajú regulačnému alebo zastavovaciemu plánu alebo verejno-bezpečnostným alebo zdravotným alebo hygienickým potrebám, ak sa na nich postavia budovy a domy vyhovujúce uvedeným podmienkam, a to v lehote, ktorú určí župný úrad.

§ 4.

Nehnuteľnosti, vecné práva k nim, vody a práva k nim, ktoré patria cudzincom, možno vyvlastňovať len v rozsahu, ktorý vyplýva z medzinárodných smlúv alebo z medzinárodného práva vôbec.

Diel druhý.

Kto môže vyvlastňovať.

§ 5.

(1) Vyvlastnenie na ciele podľa § 1 môže žiadať štát, verejno-právne korporácie, Všeobecné stavebné družstvo (§ 14) a s povolením Ministerstva vnútra každá fyzická a právnická osoba.

(2) Vyvlastnenie na ciele podľa § 2 môže žiadať štát, verejno-právne korporácie, všeužitočné spoločnosti, Všeobecné stavebné družstvo, ďalej továrne, podniky, peňažné ústavy, poisťovne, ako aj iné spoločnosti na postavenie zdravotným podmienkam vyhovujúcich obytných domov pre svojich zamestnancov. Jednotlivci môžu žiadať vyvlastnenie na postavenie obytných domov, potrebných hospodárskych budov, na stavbu malej prevodzovne živnostníka pre vlastnú potrebu, podľa podmienok § 2.

(3) Vyvlastnenie podľa § 3 môže žiadať štát, verejno-právne korporácie, ako aj fyzické a právnické osoby, na základe rozhodnutia župného úradu.

Diel tretí.

Vyvlastňovacie pokračovanie.

§ 6.

Kto podľa tohto zákona zamýšľa vyvlastňovať, môže pred začatím vyvlastňovacieho pokračovania príslušný okresný úrad žiadať o povolenie na potrebné prípravné práce. Na základe povolenia okresného úradu každý je povinný bezplatne trpieť prípravné práce, potrebné na vyhotovenie plánu zamýšľaného diela, ako aj iné práce potrebné na začatie vyvlastňovacieho pokračovania. Škody, spôsobené prípravnými prácami, je povinný žiadateľ majiteľovi nahradiť do 8 dní podľa rozhodnutia okresného úradu. Právoplatný výmer o tejto povinnosti je exekučným titulom. Takto ustálenú náhradu môže si poškodený vymáhať administratívnou alebo súdnou exekúciou.

§ 7.

(1) Potrebu a rozsah vyvlastnenia na ciele podľa § 1 v obciach s vyše 10.000 obyvateľmi a podľa § 3 určí župný úrad, v ostatných obciach okresný úrad. Potrebu a rozsah vyvlastneria na ciele podľa § 2 určí okresný úrad. Odvolanie podané proti rozhodnutiu župného alebo okresného úradu nemá odkladný účinok.

(2) Potreba a rozsah vyvlastnenia má sa určiť v rámci regulačného alebo zastavovacieho plánu príslušnej obce, prípadne v rámci príslušného usnesenia obce, ktoré schválil župný úrad a v rámci asanačných a príbuzných smerníc, ktoré vydá Ministerstvo vnútra vyhláškou. Potreba a rozsah vyvlastnenia na ciele podľa §§ 1 a 3 určí sa okrem toho aj podľa plánu zamýšľaného diela, ktorý je žiadateľ povinný predložiť spolu so žiadosťou župnému alebo okresnému úradu.

§ 8.

(1) Vyvlastňovacie pokračovanie vykoná okresný úrad na návrh žiadateľa podľa predpisov správneho pokračovania. Ak ide o vyvlastnenie podľa §§ 1 a 3, žiadateľ je povinný pripojiť k žiadosti výmer župného alebo okresného úradu o potrebe a rozsahu vyvlastnenia (§ 7).

(2) Ak ide o vyvlastnenie podľa § 2, rozhodne o potrebe a rozsahu vyvlastnenia a vyvlastnenie vykoná okresný úrad v jednom pokračovaní.

(3) Podaním návrhu na vyvlastnenie pri okresnom úrade je vyvlastňovacie pokračovanie začaté. Začiatok vyvlastňovacieho pokračovania sa poznačí vo verejných knihách na požiadanie okresného úradu. Táto poznámka je účinná proti každému nadobúdateľovi práva na vyvlastňovanú nehnuteľnosť (právo). Okresný úrad

je povinný hneď po podaní návrhu na vyvlastňovacie pokračovanie žiadať o vykonanie poznámky.

§ 9.

(1) Vyvlastňovací výmer okresného úradu má obsahovať presne určený predmet vyvlastnenia, povinnosti a záväzky vyvlastniteľa s určením lehoty, v ktorej vyvlastniteľ je povinný dielo vykonať, následky, ktoré postihujú vyvlastniteľa, ak dielo v určenej lehote nevykoná, trovy spojené s vyvlastňovacím pokračovaním, ktoré má vyvlastniteľ zaplatiť, okolnosti a opatrenia, ktoré sú s hľadiska vyvlastňovacieho pokračovania závažné, odôvodnenie a poučenie o opravných prostriedkoch.

(2) Okresný úrad môže v mimoriadnych prípadoch lehoty určené vo vyvlastňovacom výmere predĺžiť, a to najviac dva razy po 6 mesiacoch.

(3) Odvolanie proti vyvlastňovaciemu výmeru nemá odkladný účinok, ale v mimoriadnych prípadoch môže ho okresný úrad na žiadosť strán priznať. Proti zamietavému rozhodnutiu opravný prostriedok sa nepripúšťa.

§ 10.

(1) Na základe vykonateľného vyvlastňovacieho výmeru môže odovzdať okresný úrad vyvlastnenú nehnuteľnosť (právo) vyvlastniteľovi do držby a úžitku na uskutočnenie diela, pre ktoré sa vyvlastnenie povolilo. Odovzdanie do držby a úžitku môže okresný úrad učiniť odvislým od zloženia primeranej istoty.

(2) Ak vyvlastniteľ nesplní povinnosti a záväzky podľa vyvlastňovacieho výmeru v určených lehotách, vyvlastňovací výmer stratí účinnosť. V tomto prípade vlastník nehnuteľnosti (práva) má nárok na vrátenie nehnuteľnosti (práva) v pôvodnom stave a na náhradu škody, alebo bez vrátenia nehnuteľnosti (práva) na úplné odškodné a v oboch prípadoch na všetky trovy a výdavky, ktoré mu vznikly vyvlastňovacím pokračovaním. Tento nárok môže si vlastník uplatňovať riadnou súdnou cestou do 6 mesiacov.

(3) Ak sa vyvlastňovací výmer okresného úradu v dôsledku opravných prostriedkov právoplatne zruší, vlastník vyvlastnenej nehnuteľnosti (práva) má nárok na náhradu podľa ods. 2.

Diel štvrtý.

O náhrade.

§ 11.

(1) Za vyvlastnené nehnuteľnosti a práva je vyvlastniteľ povinný poskytnúť primeranú a skutočnú náhradu. Náhrada sa určí podľa odhadnej (obecnej) hodnoty vyvlastnenej nehnuteľnosti (práva). Ak vyvlastnenie obmedzilo vlastnícke práva na nehnuteľnosti alebo obmedzilo alebo zrušilo vecné práva, nahradí sa škoda, ktorú oprávnená osoba utrpela. Pri určení náhrady rozhodujú okolnosti, ktoré jestvovaly pri zažiadaní vyvlastňovacieho pokračovania.

(2) Pri určovaní náhrady treba hľadieť aj na škodu, ktorú vyvlastnením utrpia užívatelia, požívatelia, nájomníci, árendátori vyvlastňovanej veci a ktorú im je povinný vlastník nahradiť, ak len v náhrade za vyvlastnené nehnuteľnosti (práva) tieto nároky už zahrnuté neboly.

(3) Ak ide len o čiastočné vyvlastnenie, treba pri určovaní náhrady hľadieť nielen na hodnotu vyvlastnenej nehnuteľnosti (práva), ale i na to, o čo sa zmenší hodnota pozostalej čiastky nehnuteľnosti (práva) po vyvlastnení.

(4) Pri určovaní náhrady nemožno hľadieť na zvláštne pomery, ani na zvláštnu obľubu, ani na hodnotu, ktorú azda nadobudne vyvlastňovaná nehnuteľnosť (právo), keď sa uskutočnia diela, na ktoré sa vyvlastnenie žiadalo a najmä nemožno hľadieť na pomery, spôsobené v úmysle, použiť ich ako dôvod na zvýšenie náhrady.

(5) Náhrada sa poskytuje zpravidla v hotovosti, možno ju však priznať v inej primeranej nehnuteľnosti (práve):

a) ak žiada o to osoba, proti ktorej vyvlastňovací výmer smeruje a ak je požadovaná náhradná nehnuteľnosť (právo) v majetku vyvlastniteľa a pre neho postrádateľná, alebo

b) ak to ponúka navrhovateľ a ak možno náhradnú nehnuteľnosť (právo) použiť na cieľ, k akému slúžila vyvlastňovaná nehnuteľnosť (právo), hľadiac pri tom tiež na polohu nehnuteľnosti a jej vzdialenosť.

(6) Náhradu podľa ustanovení predošlých odsekov je povinný poskytnúť vyvlastniteľ.

(7) Ustanovenia tohto paragrafu platia obdobne pre vyvlastnenie vôd a vodných práv.

§ 12.

Osobám, ktorým sa vyvlastnila na asanáciu nehnuteľnosť, zastavaná obytným domom, môže sa ako náhrada poskytnúť hygienicky vystavaný dom v celej alebo čiastočnej protihodnote, vždy ale tak, aby vlastník dostal úplnú náhradu podľa tohto zákona.

§ 13.

Ak sa všetky interesované strany nedohodnú, náhradu určí okresný súd nesporným pokračovaním na žiadosť ktoréhokoľvek zainteresovaného, za spoluúčasti všetkých interesovaných. Náhradu treba složiť do depozitu okresného súdu, ktorý vykoná rozvrh podľa zásad exekučného a pozemnoknižného pokračovania. Vykonateľné usnesenie súdu o náhrade je exekučným titulom, na základe ktorého každý interesovaný môže viesť exekúciu proti vyvlastniteľovi cieľom složenia náhrady do súdneho depozitu. Po zaplatení (složení) náhrady vyvlastniteľ nadobudne vlastníctvo vyvlastnených nehnuteľností (práv), pri čom súd nariadi vklad vlastníckeho práva v prospech vyvlastniteľa a vymaže všetky ťarchy.

Diel piaty.

Všeobecné stavebné družstvo.

§ 14.

(1) Vláda sa splnomocňuje zriadiť Všeobecné stavebné družstvo (ďalej „družstvo") na splnenie úloh, pre ktoré možno podľa tohto zákona vyvlastňovanie povoliť. Družstvo utvorí sa s členstvom štátu a s podielom Ks 100.000, ako aj s členstvom a s podielmi svázkov územnej samosprávy.

(2) Slovenský štát zaručuje sa za pôžičku do Ks 100,000.000, poskytnutú na splnenie záväzkov družstva, vyplývajúcich z jeho činnosti podľa tohto zákona.

(3) Minister financií sa splnomocňuje, aby prevzal štátnu záruku podľa ods. 2, a to záruku do Ks 1,000.000 vo vlastnej pôsobnosti, vyššiu len s predbežným súhlasom úsporného a kontrolného výboru Snemu.

(4) Záručné listiny a záručné doložky podľa ods. 3 vydané sú oslobodené od poplatkov.

§ 15.

Družstvo môže na štátnom alebo obecnom a inom verejnom priestore vykonať úkony podľa tohto zákona aj bez vyvlastnenia. Výška náhrady pre družstvo a spôsob jej splácania určí sa dohodou medzi družstvom a vlastníkom verejného priestoru. Ak nedôjde k dohode, rozhodne s konečnou platnosťou príslušný župný úrad.

Diel šiesty.

Záverečné ustanovenia.

§ 16.

Záruku za zaplatenie náhrady za vyvlastnené nehnuteľnosti (práva) a za stavebný náklad budov vystavaných podľa § 2 môže celkom alebo z časti prevziať štát v rámci finančného zákona. Podrobnosti určí vládne nariadenie.

§ 17.

(1) Prevody nehnuteľností podľa tohto zákona podliehajú obecnej dávke z prírastku hodnoty nehnuteľností. Táto dávka činí:

A. Ak sa stal prevod pre zistenie nadobúdacej hodnoty rozhodný (nadobúdací prevod) po 31. decembri 1922:

10% pri vzostupe hodnoty nad 5% až do vpočítaných 10%
11% pri vzostupe hodnoty nad 10% až do vpočítaných 20%
13% pri vzostupe hodnoty nad 20% až do vpočítaných 30%
15% pri vzostupe hodnoty nad 30% až do vpočítaných 40%
17% pri vzostupe hodnoty nad 40% až do vpočítaných 50%
20% pri vzostupe hodnoty nad 50% až do vpočítaných 75%
23% pri vzostupe hodnoty nad 75% až do vpočítaných 100%
28% pri vzostupe hodnoty nad 100% až do vpočítaných 150%
30% pri vzostupe hodnoty nad 150%

nadobúdacej hodnoty, zvýšenej prípočtami podľa § 8 pravidiel o obecnej dávke z prírastku hodnoty nehnuteľností, uverejnených v dodatku III. k vládnemu nariadeniu č. 143/1922 Sb. z. a n.

B. Ak sa stal nadobúdací prevod pred 1. januárom 1923:

10% pri vzostupe hodnoty nad 5% až do vpočítaných 600% nadobúdacej hodnoty, zvýšenej prípočtami podľa § 8 pravidiel o obecnej dávke z prírastku hodnoty nehnuteľností; pri vzostupe hodnoty nad 600% predpíše sa okrem toho 30% z čiastky prírastku hodnoty, prevyšujúcej 600%.

(2) Výnos tejto dávky sú obce povinné odviesť družstvu koncom každého kalendárneho štvrťroka.

§ 18.

Pre vyvlastnenie podľa tohto zákona platia obdobne ustanovenia zákona č. 63/1935 Sb. z. a n. s odchýlkami, ktoré vyplývajú z tohto zákona.

§ 19.

Zákon tento platí a nadobúda účinnosť odo dňa vyhlásenia; platí päť rokov a vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády a ministra Čatloša.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
aj za ministra Siváka.
Medrický v. r.
Stano v. r.

178.

Zákon zo dňa 26. júna 1940 o bytovej starostlivosti.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Premena a spôsob užívania bytov.

§ 1.

(1) Používať byt alebo jednotlivé jeho časti na iné ciele ako na bývanie, alebo mať v tej istej obci dva alebo viac rozsahom približne rovnakých bytov možno len s povolením okresného (mestského notárskeho) úradu.

(2) Toto povolenie nie je potrebné pre tie miestnosti, ktoré držiteľ bytu alebo príslušníci jeho rodiny bez vlastného bytu užívajú k výkonu svojho povolania. Príslušníkmi rodiny podľa predchádzajúcej vety sú: manžel, príbuzní v priamej línii a súrodenci.

§ 2.

(1) Povolenie používať byt na iné ciele ako na bývanie môže žiadať iba vlastník domu; iná osoba len so súhlasom vlastníka domu.

(2) Stavebné zmeny bytov za účelom ich používania na iné ciele ako na bývanie, môže stavebný úrad povoliť len vtedy, keď vlastník domu preukáže povolenie podľa ods. 1, § 1.

DIEL DRUHÝ.

Nútený prenájom neobývaných bytov.

§ 3.

Vlastník domu, prípadne jeho zákonný zástupca, zmocnenec alebo užívateľ domu (v ďalšom „vlastník") neobývané miestnosti určené a spôsobilé na obývanie, ktoré nepotrebuje pre seba, pre príslušníkov svojej rodiny (ods. 2, § 1) alebo pre svojich zamestnancov, je povinný do 15 dní oznámiť starostovi obce (mesta) a na príkaz okresného (mestského notárskeho) úradu prenajať na bývanie do 15 dní po právoplatnosti príkazu tým,

a) ktorí vykonávajú v obci (meste) alebo v niektorej z okolných obcí svoje povolanie ako verejní funkcionári, ako štátni alebo iní verejní zamestnanci alebo ako zamestnanci štátnych alebo iných verejných podnikov a fondov,

b) ktorí svojim zamestnaním alebo povolaním majú k obci (mestu) trvalý vzťah.

§ 4.

(1) Ak vlastník nevyhovie príkazu podľa § 3, určí mu nájomníka okresný (mestský notársky) úrad do 8 dní z tých osôb uvedených v § 3, ktoré sú spôsobilé plniť podmienky nájomnej smluvy. Vlastník je povinný tejto osobe byt prenajať.

(2) Ak vlastník prenajme miestnosti v lehote podľa § 3, ale nájomník sa do nich nenasťahuje v lehote, ktorú určí okresný (mestský notársky) úrad, alebo ak vlastník prenajme miestnosti iným osobám ako sú uvedené v § 3, zruší okresný (mestský notársky) úrad nájomnú smluvu a určí do 8 dní po právoplatnom zrušení nájomnej smluvy nájomníka z tých osôb uvedených v § 3, ktoré sú spôsobilé plniť podmienky nájomnej smluvy. Vlastník je povinný tejto osobe byt prenajať.

§ 5.

Ak okresný (mestský notársky) úrad určí nájomníka podľa § 4 a ak sa stránky nedohodnú o nájomnom, určí nájomné okresný (mestský notársky) úrad so zreteľom na obvyklú výšku nájomného z bytov rovnakej veľkosti, akosti a polohy

v obci (meste), vypočujúc podľa potreby príslušné organizácie majiteľov domov a nájomníkov. Obvyklým nájomným nemá sa rozumieť nájomné z bytov, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia zákona o ochrane nájomníkov.

§ 6.

(1) Obce (mestá) sú povinné oznámiť okresnému (mestskému notárskemu) úradu na vyzvanie a v lehote ním stanovenej všetky neobývané miestnosti v obci, určené a spôsobilé na byt.

(2) Vlastník je povinný oznámiť obci (mestu) v určenej lehote všetky neobývané miestnosti určené a spôsobilé na obývanie a okrem toho oznamovať obci (mestu) pred uplynutím každého nájomného obdobia byty, ktoré sa uprázdnia v najbližšom nájomnom období.

§ 7.

Ustanovenia §§ 1 až 6 platia len v obciach (mestách), v ktorých sa prejaví nedostatok bytov napospol alebo bytov určitých druhov alebo rozmerov pre osoby uvedené v § 3. Tieto obce určí okresný úrad — a nakoľko ide o mestá so zriadeným magistrátom, župný úrad — a uverejní vyhláškou spôsobom v mieste obvyklým, že sa na obec až do odvolania vzťahujú uvedené ustanovenia. Tým istým spôsobom sa určí a oznámi, že tieto ustanovenia nemôžu sa použiť, keď zanikly okolnosti, odôvodňujúce potrebu ich použitia.

§ 8.

Ustanovenia §§ 1 až 6 sa nevzťahujú:

a) na domy štátu, žúp a obcí alebo podnikov a fondov nimi spravovaných, ako aj na domy, ktoré sú vo vlastníctve alebo správe dopravných podnikov;

b) na domy, ktoré používajú na svoje ciele nositelia verejnoprávneho poistenia, ako aj osvetové a kultúrne ústavy;

c) na domy, ktoré používa cudzí štát na ciele svojej diplomatickej misie alebo svojho konzulárneho úradu, ako aj pre ubytovanie zamestnancov tejto misie alebo úradu;

d) na hotely, penzionáty a vôbec na podniky, ktoré sa živnostenským spôsobom zaoberajú ubytovaním,

e) na poľnohospodárske podniky.

DIEL TRETÍ.

Trestné ustanovenia.

§ 9.

(1) Porušenie predpisov §§ 1 až 6 trestce okresný (štátny policajný) úrad ako priestupok peňažným trestom do Ks 5.000 alebo zavretím do 14 dní; za nevymožiteľný peňažný trest sa uloží náhradný trest zavretia v medziach sadzby trestu na slobode.

(2) Tresty podľa ods. 1 možno opätovne vymerať, ak v lehote znovu určenej nebude odstránený stav, ktorý sa prieči ustanoveniam dielu prvého a druhého tohto zákona, alebo ak nebude splnená povinnosť nimi alebo na základe nich uložená.

DIEL ŠTVRTÝ.

Zaisťovanie bytov pre štátnych zamestnancov.

§ 10.

Ak sa uprázdni byt, ktorý obýval aspoň od 1. januára 1939 štátny zamestnanec, preložením tohto štátneho zamestnanca do inej obce (mesta) môže miestne príslušný okresný (mestský notársky) úrad takýto byt zaistiť pre iného štátneho zamestnanca.

§ 11.

Podľa § 10 zaistený byt je povinný vlastník prenajať štátnemu zamestnancovi, ktorého mu označil okresný (mestský notársky) úrad, a to prenajať dňom, ktorým sa skončila nájomná zmluva a ak niet nájomnej zmluvy, tak dňom, kedy sa byt uprázdni.

§ 12.

Zaistenie bytu zaniká, ak okresný (mestský notársky) úrad neoznámi vlastníkovi štátneho zamestnanca ako nového nájomníka, a to ešte pred počiatkom výpovednej lehoty, nasledujúcej po právoplatnom zaistení. Toto zaistenie bytu zaniká aj vtedy, ak označený štátny zamestnanec neoznámi vlastníkovi najneskoršie piateho dňa tejto výpovednej lehoty, že prikázaný byt prijíma.

§ 13.

Ak preložený štátny zamestnanec vyprázdnil zaistený byt prv, než sa skončil nájomný pomer, vlastník nesmie brániť štátnemu zamestnancovi, pre ktorého bol

byt zaistený a ktorý sa prihlásil, že ho prijíma, aby sa so svolením doterajšieho nájomníka nasťahoval.

§ 14.

Zaistiť nemožno byty,

1. ktorých nájom už štátny zamestnanec alebo vlastník právoplatne vypovedal,
2. v domoch stavebných združení, ktoré boly uznané za obecne prospešné,
3. ktoré vlastník potrebuje pre seba alebo pre svojich príslušníkov (ods. 2, § 1).

§ 15.

Zaistenie bytu nezaniká a úrad, ktorý ho zaistil, môže vlastníkovi označiť iného štátneho zamestnanca ako nájomníka aj vtedy, ak sa pred počiatkom výpovednej lehoty po právoplatnom zaistení zrušila nájomná zmluva medzi vlastníkom a medzi štátnym zamestnancom, pre ktorého bol byt predošle zaistený.

§ 16.

Preložený štátny zamestnanec je povinný poslúchnuť vyzvanie úradu, ktorému je pridelený, aby do určitého času nájomný pomer nezrušoval, alebo, ak mu bol v novom služobnom mieste zadovážený byt, aby nájomnú zmluvu o doterajšom byte v určitej lehote vypovedal.

§ 17.

K štátnym zamestnancom v zmysle ustanovení §§ 10 až 16 sa počítajú tiež zamestnanci štátnych alebo štátom spravovaných ústavov, fondov, podnikov a zariadení.

DIEL PIATY.

Ustanovenia záverečné.

§ 18.

(1) Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

(2) Dňom účinnosti tohto zákona sa zrušujú dosiaľ platné ustanovenia zákona č. 118/1928 Sb. z. a n.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Fritz v. r.

179.

Vyhláška ministra financií zo dňa 11. júla 1940

o vzatí z obehu dvadsaťhalierovch mincí česko-slovenských.

Podľa § 8 vládneho nariadenia č. 45/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

(1) Dvadsaťhalierové mince česko-slovenské, vydané podľa vládneho nariadenia č. 47/1922 Sb. z. a n., podľa vyhlášky bankového úradu ministerstva financií č. 48/1922 Sb. z. a n. a podľa vládneho nariadenia č. 67/1933 Sb. z. a n., ktoré ako zákonné platidlo sú v obehu na území Slovenskej republiky, prestanú byť zákonným platidlom dňom 15. augusta 1940.

(2) Od 16. augusta 1940 do 1. septembra 1940 bude už len Slovenská národná banka v Bratislave a jej filiálky bez zrážky vymieňať dvadsaťhalierové mince česko-slovenské za mince iné alebo slovenské bankovky, poťažne papierové platidlá.

(3) Po 1. septembri 1940 je akákoľvek výmena týchto mincí vylúčená.

Dr. Pružinský v. r.

180.

Vyhláška ministerstva hospodárstva zo dňa 24. júna 1940,

ktorou sa zrušuje vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho o povinnom hlásení zásob a cien surovej ovčej vlny a vyhláška Ministerstva hospodárstva o výkupe a distribúcii domácej jarnej vlny v roku 1940.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. vyhlasuje:

§ 1.

Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho č. 244/1939 Sl. z. a vyhláška ministerstva hospodárstva č. 86/1940 Sl. z. sa zrušujú.

§ 2.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia v Slovenskom zákonníku.

Medrický v. r.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa zákona č. 11/1940 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden rok činí v tuzemsku 120 Ks, do zahraničia 170 Ks s výhradou prípadného zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných výdavkov alebo mimoriadne veľkom rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz najneskoršie do 15. marca príslušného kalendárneho roku.

Kto zašle nejakú sumu na nový ročník po 15. marci, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka; pritom záloha bude vyúčtovaná po ukončení ročníka podľa súhrnu cien jednotlivých čiastok.

V drobnom predaji účtuje sa Slovenský zákonník za každú stranu 20 halierov, najmenej však 1.— Ks.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia; za túto cenu zasielajú sa objednané čiastky zákonníka poštou po predchádzajúcom zaplatení.

Novo vydané a doteraz vyšlé čiastky predávajú sa i v knihkupectvách.

Zakúpené čiastky sa nevymieňajú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalšie odberanie zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do štyroch týždňov po ich vydaní; ak neboly v tejto lehote reklamované, dodajú sa len po zaplatení ceny príslušnej čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u Poštovej sporiteľne č. 852 (Administrácia Slovenského zákonníka, Bratislava). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKÉHO ZÁKONNÍKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12

DOUL.. 20. VII. 1

Slovenský zákonník

Čiastka 35. Vydaná dňa 24. júla 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (181.—184.) **181.** Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky o evidencii úverov. — **182.** Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky o úprave iných platieb než za tovar medzi Slovenskom a Rumunskom. — **183.** Nariadenie s mocou zákona o úprave lekárnickej sadzby. — **184.** Vyhláška predsedu vlády o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlásení právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

181.

Vyhláška ministra financií zo dňa 13. júla 1940,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky o evidencii úverov.

Podľa § 11 vládneho nariadenia č. 44/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o evidencii úverov.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 17)

o evidencii úverov.

§ 1.

Slovenská národná banka začne dňom 1. júla 1940 s evidenciou úverov podľa § 11 vládneho nariadenia č. 44/1939 Sl. z.

§ 2.

Cieľom evidencie úverov je:

a) viesť ústredný soznam úverov,

b) dávať potrebné informácie oprávneným osobám alebo firmám (§ 11),

c) zabrániť zneužívaniu úveru na území Slovenskej republiky.

§ 3.

Slovenská národná banka je podľa § 11 vládneho nariadenia č. 44/1939 Sl. z. oprávnená vyžiadať si pre cieľ v § 2 uvedený od hocikoho doklady a zprávy.

§ 4.

Veriteľské ústavy sú povinné hlásiť úverovému odboru Slovenskej národnej banky v Bratislave všetky úvery (§ 7), ktoré poskytly svojim dlžníkom, a to spôsobom podľa § 7 a nasl. tohto opatrenia.

§ 5.

Veriteľskými ústavmi v smysle tohto opatrenia sú:

1. tieto peňažné ústavy:
   a) účastinné banky (ods. 1, § 6 zákona č. 239/1924 Sb. z. a n. vo znení článku XVII zákona č. 54/1932 Sb. z. a n.;
   b) spoločnosti s obmedzeným ručením, prevádzajúce bankové a peňažné obchody;
   c) úverné družstvá v smysle písm. b), ods. 1, § 2 zákona č. 239/1924 Sb. z. a n. v znení článku XIV zákona č. 54/1932 Sb. z. a n. a svázy (ústredia) družstiev, ktoré sú úvernými družstvami alebo úvernými spolkami;
   d) sporiteľne podľa zákona č. 302/1920 Sb. z. a n.;
   e) Slovenská hypotečná a komunálna banka;
   f) Poštová sporiteľňa;
2. peňažné podniky podľa čl. III. zákona č. 54/1932 Sb. z. a n.;
3. sirotské pokladnice podľa § 285 zák. čl. XX/1877;
4. súkromné poisťovne, t. j. poisťovacie ústavy v smysle vládneho nariadenia č. 307/1922 Sb. z. a n., ako aj tuzemské zastupiteľstvá cudzozemských poisťovní, pripustených k obchodovaniu v tuzemsku;
5. verejnoprávne sociálne poisťovne (poisťovacie ústavy) bez rozdielu, či sú nositeľmi alebo náhradnými nositeľmi verejnoprávneho sociálneho poistenia.

Cena Ks 1.40.

§ 6.

(1) Dlžníkmi v smysle tohto opatrenia sú všetky osoby fyzické, verejné obchodné spoločnosti, komanditné spoločnosti, ako i všetky osoby právnické a veriteľské ústavy (veriteľské ústavy len nakoľko sú zaviazané z eskontných úverov alebo za záruky),

a) ktorým bol poskytnutý úver priamo,

b) ktoré sú z takého úveru priamo alebo nepriamo spoluzaviazané, alebo zaň ručia.

(2) Za tuzemský treba pokladať podnik, ktorého hlavné sídlo alebo hospodárske vedenie je v tuzemsku; k tuzemským podnikom treba počítať tiež v tuzemsku zriadené odštiepené (pobočné, vedľajšie, filiálne) závody podnikov v § 5 uvedených, ktoré majú hlavné sídlo a hospodárske vedenie v cudzine.

(3) Dlžníkom v smysle tohto opatrenia nie je štát, ani iné verejné korporácie, ktoré sú podľa zákona oprávnené vyberať prirážky a iné dávky.

§ 7.

(1) Evidencii podliehajú, nakoľko sa v ďalšom inak neurčuje, všetky veriteľským ústavom (§ 5) poskytnuté úvery, keď dosahujú u toho istého dlžníka (§ 6) úhrnnú sumu aspoň

Ks 50.000.—;

ak poskytnuté (povolené) úvery nie sú úplne vyplatené (vyčerpané), rozhoduje úhrnná suma, do ktorej boly povolené (vymerané, vyrúbené).

(2) Z úverov evidencii nepodliehajú:

a) úvery zaistené vkladom (záznamom) práva záložného na nehnuteľnostiach dlžníka, v to rátajúc aj tak zv. kaučné hypotéky;

b) úvery reportné.

§ 8.

Každý tuzemský veriteľský ústav je povinný:

1. najneskoršie do 30. augusta 1940 podať na osobitnom úradnom tlačive úverovému odboru Slovenskej národnej banky v Bratislave zprávu podľa stavu k 30. júnu 1940:

a) o mene hlavného dlžníka a o presnom znení firmy (podľa protokolácie), pod ktorou sa podnik prevodzuje. Ak je dlžníkom verejná obchodná spoločnosť, komanditná spoločnosť, treba podať zprávu tiež o mene a bydlisku všetkých nebmedzene zodpovedných spoločníkov;

b) o bydlisku (sídle) dlžníka a u odštiepených (pobočných, vedľajších, filiálnych) závodov dlžníckych tiež o sídle hlavného závodu;

c) o predmete (činnosti) podniku (dlžníka);

d) o mene (firme) a bydlisku (sídle) osôb (podnikov), ktoré sú s hlavným dlžníkom z toho istého úveru priamo alebo nepriamo spoluzaviazané;

2. podávať takéto ďalšie zprávy ihneď, a to najneskoršie do 10 dní po dni, ktorého bol úver poskytnutý novému dlžníkovi, alebo keď dostúpil už skôr poskytnutý úver sumy Ks 50.000.—, v tej istej lehote (10 dní) treba oznámiť každú zmenu, ktorá nastala vo skutočnostiach hlásených podľa bodu 1, a podať zprávu o dlžníkovi (hlavnom alebo spoluzaviazaných), s ktorým úverový pomer úplne zanikol. Skutočnosti uvedené v bode 1 tohto paragrafu treba pravidelne hlásiť úverovému odboru Slovenskej národnej banky v Bratislave vždy podľa stavu k 31. decembru, a to najneskoršie do 20. januára nasledujúceho roku.

3. Tuzemské hlavné závody (centrály) podávajú zprávy aj za všetky svoje tuzemské odštiepené (pobočné, vedľajšie, filiálne) závody. Odštiepené závody (pobočné, vedľajšie, filiálne) podnikov, majúcich sídlo a hospodárske vedenie v cudzine, podávajú zprávy priamo.

§ 9.

Na základe zpráv úverový odbor Slovenskej národnej banky zriadi, bude viesť a doplňovať stály soznam všetkých dlžníkov.

§ 10.

(1) Úverový odbor Slovenskej národnej banky smie použiť údajov, zaznamenaných v stálom sozname dlžníkov a v zprávach dochádzajúcich podľa § 8 len k podávaniu informácií pri podmienkach uvedených v § 11.

(2) V informácii možno udať len:

a) že dlžník vôbec neprichodí v evidencii, alebo

b) že má úver len u jedného veriteľa, alebo

c) ak má dlžník úvery u viacerých veriteľov:
   1. posledný zistený počet veriteľov bez označenia ich mien,
   2. úhrn úverov týmito veriteľmi poskytnutých, a to tak povolených, ako i vyplatených (dlžníkom vyčerpaných),
   3. koľko z úhrnu vyplatených úverov pripadá na úver z eskontu zmeniek,
   4. koľko z úhrnu povolených úverov pripadá na záruky,
   5. koľko z úhrnu povolených úverov je zaistené záväzkom jedného alebo viacerých, či už priamo alebo nepriamo spoluzaviazaných osôb (firiem).

§ 11.

(1) Ak informácia obsahuje len oznámenie, že dlžník vôbec nie je v evidencii, alebo že má úver len u jedného veriteľa, možno ju podať hociktorému veriteľskému ústavu na odôvodnenú žiadosť.

(2) Ak obsahuje informácia skutočnosti, uvedené pod písm c), ods. 2, § 10, smie byť podaná len:

a) veriteľskému ústavu, ktorý je v registre ako veriteľ dlžníka, ktorého sa informácia týka;

b) veriteľskému ústavu, ktorý nie je v registre ako veriteľ dlžníka, ktorého sa informácia týka, ak tento ústav hodnoverne osvedčí závažný záujem na tejto informácii.

(3) Informácie sa podávajú len na písomnú žiadosť.

(4) Informácie podáva úverový odbor Slovenskej národnej banky bezplatne.

§ 12.

Zprávy a žiadosti veriteľských ústavov, ako aj informácie úverového odboru Slovenskej národnej banky, týkajúce sa evidencie úverov musia byť zasielané doporučene alebo poslom na potvrdenie, pričom na prednej strane obálky musí byť jasne vyznačené, že ide o evidenciu úverov.

§ 13.

Potrebné úradné tlačivá na podávanie zpráv môžu si veriteľské ústavy opatriť zdarma v predajni tlačív Slovenskej národnej banky v Bratislave alebo u niektorej filiálky Slovenskej národnej banky.

V Bratislave dňa 28. júna 1940.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA
V BRATISLAVE.

Dr. Fundárek v. r.
viceguvernér

Trnovec v. r.
riaditeľ.

182.
Vyhláška ministra financií zo dňa 13. júla 1940,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave iných platieb než za tovar medzi Slovenskom a Rumunskom.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie bodu 2, § 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1919 Sb. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave.

Dr. Pružínský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 18) zo dňa 11. júla 1940

o úprave iných platieb než za tovar medzi Slovenskom a Rumunskom.

V smysle dohody, uzavretej dňa 5. júna 1940 medzi vládou Slovenskej republiky a kráľovskou vládou Rumunskou ohľadom úpravy platieb iných než za tovar, vydáva Slovenská národná banka toto opatrenie:

§ 1.

(1) Na uskutočňovanie platov medzi republikou Slovenskou a kráľovstvom Rumunským, ktoré nevyplývajú zo vzájomných úhrad za tovar (úhrady finančné), slúži „Zvláštny účet" („Compte spécial"), znejúci na meno Rumunskej národnej banky, vedený u Anglo-Pražskej úvernej banky, filiálky v Bratislave v Ks. Tento účet bude dotovaný platbami v Ks, ktoré sa majú poukazovať do Rumunska v rámci tejto dohody.

(2) Rumunská národná banka vyplatí beneficientom v Leioch protihodnotu takto složených súm v rámci platieb uskutočnených u nej v Leioch dlžníkmi v Rumunsku, cieľom poukazu cez „Zvláštny účet" na Slovensko.

§ 2.

(1) Rumunská národná banka bude kupovať a predávať Ks z účtu uvedeného v § 1 pri tých istých kurzových podmienkach, ktoré platia pre doterajší „Všeobecný účet" („Compte Général") Rumunskej národnej banky, vedený u Anglo-Pražskej úvernej banky, filiálky v Bratislave.

(2) Kurz riadi sa záznamom Ks v Bukurešti.

§ 3.

Anglo-Pražská úverná banka, filiálka v Bratislave, bude vyberať zo súm u nej složených, ako i zo súm ňou vyplácaných odmenu vo výške 3‰, najmenej Ks 5.— z položky, okrem poštovného a skutočných výdavkov.

§ 4.

Dohoda o úprave iných platieb ako za tovar medzi Slovenskom a Rumunskom nadobudla účinnosť v deň jej podpisu, t. j. 5. júna 1940 a možno ju vypovedať s 30-dennou výpovednou lehotou.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA
V BRATISLAVE.

Viceguvernér: **Dr. Fundárek** v. r.

Nám. riaditeľa: **Dr. Virsik** v. r.

183.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 10. júla 1940

o úprave lekárnickej sadzby.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

Časť prvá:

Spoločné ustanovenia.

§ 1.

Lekárnickú sadzbu k býv. uh. liekopisu ed. III. pre strany súkromné, uvedenú v prílohe vládneho nariadenia č. 27/1931 Sb. z. a n. a pozmenenú vládnym nariadením č. 37/1932 Sb. z. a n. a vládnym nariadením č. 333/1936 Sb. z. a n., a sadzbu liečiv pre strany požívajúce úľavy, uvedenú v prílohe vládneho nariadenia č. 44/1931 Sb. z. a n. a pozmenenú vládnym nariadením č. 38/1932 Sb. z. a n. a vládnym nariadením č. 332/1936 Sb. z. a n., upravuje jednotne pre celé štátne územie až do vydania novej lekárnickej sadzby Cenový úrad podľa zásad uvedených v druhej časti tohto nariadenia.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Časť druhá.

Zásady, podľa ktorých sa vypočítavajú ceny lekárnickej sadzby.

Strany súkromné sú označené nižšie ako strany „A".

Strany požívajúce úľavy sú označené ako strany „B".

Čl. I.

(1) Základom vypočítania cien liečiv v lekárňach nevyrábaných, vynímajúc prípravky, ktoré lekárnik kupuje a ďalej predáva v pôvodnom balení, je čo do váhy toto množstvo: 5000 g, 1000 g, 100 g, 10 g a 1 g.

(2) Základným množstvom pre výpočet cien v medziach uvedených v ods. 1 je množstvo, ktoré býva v lekárni priemerne zakupované. V sadzbách lekárnických nech sú však uvedené tieto váhy: 500 g, 200 g, 100 g, 10 g, 1 g, 0.10 g a 0.01 g.

(3) U natretých náplastí nech je uvedená cena za 100 cm^2 a 1000 cm^2; u piluliek, tabletiek a delených práškov za 10 a 100 kusov.

Čl. II.

Nákupnou cenou rozumie sa priemerná nákupná cena jednotlivých liečiv u popredných tuzemských veľkoobchodníkov, dodávajúcich prevažne lekárňam.

Čl. III.

(1) Predajná cena oficiálnych liečiv pre strany „A" vyráta sa takto:

K nákupnej cene sa priráta 65% prirážka; k tomu sa pripočíta zaokrúhlená suma za prácu spojenú s preskúmaním liečiva a cena spotrebovaných reagencií; ko-

nečne sa pripočítajú dovozné trovy a náhrada za obal. Z titulu dovozných trov pripočítava sa Ks 2.20 za 1000 g alebo za menšie množstvo. Táto prirážka sa zvýši na Ks 5.50 u tovaru, ktorého základná cena za 1000 g bola smerodajná pri vypočítavaní cien, keď sa tovar dodáva v nádobách zvlášť účtovaných.

(2) Predajná cena ostatných preparátov vyráta sa tak, že sa k nákupnej cene priráta iba prirážka 65%.

(3) Keď sa vychádza pri nákupe z množstva 1000 g, vyrátajú sa menšie množstvá takto:

a) Pri stranách „A" cena za 1000 g delí sa číslom osem a výsledok určuje cenu za 100 g.

b) Cena za 200 g je 1½krát — cena za 500 g 3krát tak veľká, ako cena za 100 g.

c) Ceny za 10 g, 1 g, 0.1 g, 0.01 g sú vždy jedna osmina z vypočítanej ceny za 100 g, 10 g, 1 g, 0.1 g.

(4) Na recepty, vydané na meno členov liečebných fondov verejných zamestnancov a nemocenských poisťovní súkromných úradníkov a ich rodinných príslušníkov pri náležitom preukázaní členstva poskytnú sa lieky magisterialiter pripravené s 25%, na špecialitu s 10% slávou.

Čl. IV.

Predajná cena oficiálnych liečiv pre strany „B" sa vyráta takto:

a) Pre výpočet lekárnickej sadzby pre strany „B" sa berie za základ množstvo, ktoré lekárnici priemerne naraz nakupujú. Ceny za menšie množstvá sú úmerné týmto množstvám.

b) Predajná cena oficiálnych liečiv pre strany „B" sa vyráta pripočítaním prirážky 55%, v ktorej je započítaná i suma za prácu, spojená s preskúmaním liečiva, spotrebovaných reagincií, dovozné trovy a obal.

Čl. V.

Pre strany „A" činí prirážka u neoficiálnych liečiv:

a) pri nákupnej cene do Ks 250.— za 1000 g — 120%,

b) pri nákupnej cene nad Ks 250.— za 1000 g — 60%.

V tejto prirážke sú zahrnuté všetky trovy.

Čl. VI.

U neoficiálnych liečiv pre strany „B" činí prirážka:

a) pri nákupnej cene do Ks 250.— za 1000 g — 100%,

b) pri nákupnej cene nad Ks 250.— za 1000 g — 50%.

V tejto prirážke sú zahrnuté všetky trovy.

Čl. VII.

(1) Prirážka u liečivých špecialít, u ktorých nebola určená predajná cena, u liečivých sér, očkovacích látok, organotherapeutických prípravkov, tiež aj u takých prípravkov, ktoré obsahujú jednu alebo viac látok, ktorých predaj je vyhradený lekárňam, je táto:

a) Pre strany „A" — 60% (k tejto prirážke pripočíta sa dispenzačný poplatok a obratová daň),

b) pre strany „B": pri nákupnej cene do Ks 10.— vypočítané — 50%; od Ks 10.— do Ks 20.— — 40%; od Ks 20.— do Ks 40.— — 30%; nad Ks 40.— — 20%.

(2) Prirážka u insulínu: pre strany „A" je 30%, pre strany „B" je 20%.

(3) U dietotik a výživných prostriedkov, ktoré nie sú označené zároveň ako liečivá proti určitým chorobám, alebo ktoré neobsahujú niektorú z látok, ktorých predaj je vyhradený lekárňam a u ktorých nie je predajná cena určená, prirážka pre strany „A" aj „B" do Ks 10.— činí 40%; do Ks 20.— — 30%; nad Ks 20.— — 20%, pričom ani daň obratová, ani dispenzačný poplatok sa nepripočítavajú.

(4) Ak nie je cena určená u dezinfekčných prostriedkov, liečivých vín a prípravkov, ktoré obsahujú oficiálne liečivá alebo látky za liečivé vyhlásené, alebo prípravky, ktoré sú ako liečivé prostriedky vychvaľované, ako aj tie prípravky, ktoré obsahujú zlúčeniny železa a manganu, alebo syntetické výrobky organochemické, vitamíny, lecithin, haemoglobin, organopreparáty, anorganické soli (okrem kuchynskej soli) alebo ich zmesi (soli výživné), u minerálnych vôd a minerálnych produktov, u chemikálií a subtancií, ktoré prichádzajú do obchodu v pôvodnom balení a v tomto sa lekárnikom ďalej predávajú, je prirážka táto:

a) Pre strany „A" pri nákupnej cene do Ks 10.— — 60%; do Ks 20.— — 50%; do Ks 30.— — 40%; nad Ks 30.— — 30%.

b) Pre strany „B" pri nákupnej cene do Ks 10.— — 50%; do Ks 20.— — 40%; do Ks 30.— — 30%; nad Ks 30.— 20%, vyjmúc minerálne vody a minerálne produkty.

(4) U minerálnych vôd a minerálnych produktov v miestach kde sú sklady týchto, počíta sa pre strany „B" originálna cena, stanovená pre detail. V iných miestach činí prirážka 35% u minerálnych vôd a u minerálnych produktov 30%.

(5) Prirážka u iných prípravkov po továrnicky vyrábaných (gelatinové kapsle, pilulky, pastilky, natreté náplasti) činí 60%.

(6) Pri vydaní častí z pôvodného balenia, vyráta sa cena pre strany „A" podľa článkov II. a III.; pre strany „B" je cena v pomeru k množstvu tovaru.

Čl. VIII.

(1) Prirážka pre strany „A" za nádoby (schránky) je u papierového tovaru 45%, u skleneného 65% a u téglikov 55%.

(2) Prirážky pre strany „B" za nádoby (schránky) je u papierového tovaru 20%, u skleneného tovaru 40% a u téglikov 30%.

Čl. IX.

(1) Prirážka u obväzových látok pre strany „A" je 65%, avšak u vaty Brunsovej a hydrofilovej gázy — 45%, u gutaperchového plátna a u gumových drenáží — 100%.

(2) Prirážka u obväzových látok pre strany „B" je 40%, avšak pri Brunsovej vate a pri hydrofilovej gáze — 30%, pri gutaperchovom plátne a gumovej drenáži — 60%.

Čl. X.

Osobitné výdavky za porto, clo a pod. u neoficiálnych liečiv smú sa započítať len vtedy, ak bol kupujúci na tieto osobitné výdavky upozornený a ak sa tieto dajú pre každý prípad dokladmi potvrdiť.

Čl. XI.

Pri liečivách, ktorých sa používa rozomletých a ktoré sú preto uvedené v sadzbe ako „scissa", „in pulvero grosso" atď., berú sa za základ ceny, uvedené v cenníku veľkoobchodníkov. Ak nie sú tam ceny za hrubý alebo jemný prach uvedené, alebo ak je liekopisom nariadené práškovanie ex tempore, počíta sa:

1. Pri stranách „A":

a) za prípravu hrubého prachu za 1000 g pôvodnej váhy Ks 9.—,

b) za prípravu prášku jemného alebo prostredného, za 1000 g pôvodnej váhy — alebo menej — Ks 17.—.

2. Pri stranách „B" pri výpočte predajnej ceny, berie sa nákupná cena drogy nerozomletej o 40% vyššia.

Čl. XII.

Pri galenických prípravkoch pre strany „A" pripočítavajú sa za ich prípravu k cenám, uvedeným v predchádzajúcich článkoch za tovar a vypočítaným podľa označených zásad, tieto sumy:

a) Za výrobu destilátu, vpočítane všetky vedľajšie práce za každých 1000 g destilátu, a to pri liehových a aetherických destilátoch Ks 14.—, pri vodných Ks 11.—. Ak množstvo pripraveného destilátu činí menej než 1000 g, vezme sa za základ pri výpočte suma za 1000 g.

b) Za výrobu lekvárov za každých 1000 g Ks 5.—.

c) Za výrobu roztokov, solí, gumy, mydiel, medu, balzámu, olejov — počítajúc v to vyluhovanie a filtrovanie — za každých 1000 g bez zahrievania Ks 5.—, so zahrievaním Ks 7.—. Ak sa takéto vyluhovania alebo roztoky vysúšajú do sucha, za každých 1000 g Ks 9.—.

d) Za výrobu náplastí varom — za každých 1000 g Ks 14.—.

e) Za smiešanie jemných práškov — za každých 1000 g Ks 6.—, za smiešanie korenia (species) alebo hrubých prachov — za každých 1000 g Ks 3.—.

f) Za výrobu masti bez roztavenia — za každých 1000 g Ks 5.50, s roztavením Ks 11.—.

g) Za výrobu syrupov, počítajúc všetky práce — Ks 11.— za 1000 g.

h) Za maceráciu digesciu — za 1000 g Ks 8.—, perkoláciu — za 1000 g Ks 16.—.

Čl. XIII.

Pri galenických prípravkoch pre strany „B" pripočítavajú sa za ich prípravu k cenám, uvedeným v predchádzajúcich článkoch za tovar a vypočítaným podľa označených zásad, tieto sumy:

a) Za výrobu destilátu — vpočítane všetky vedľajšie práce za každých 1000 g destilátu, a to pri liehových a aetherických destilátoch Ks 13.—, pri vodných Ks 10.—. Ak množstvo pripravovaného destilátu činí menej než 1000 g, vezme sa pri výpočte za základ suma za 1000 g.

b) Za výrobu lekvárov — za každých 1000 g Ks 5.—.

c) Za výrobu roztokov solí, gumy, mydiel, medu, balzámu a olejov — počítajúc v to vyluhovanie a filtrovanie — za každých 1000 g bez zahrievania Ks 4.—, so zahrievaním Ks 6.—. Ak sa takéto vyluhovania alebo roztoky vysúšajú do sucha, za každých 1000 g Ks 8.—.

d) Za výrobu náplastí varom za každých 1000 g Ks 13.—.

e) Za smiešanie jemných práškov za každých 1000 g Ks 5.50, za smiešanie liečivých zeliniek (species) alebo hrubých prachov za každých 1000 g Ks 2.50.

f) Za výrobu masti bez roztavenia — za každých 1000 g Ks 5.—, s roztavením Ks 10.—.

g) Za výrobu syrupov — počítajúc v to všetky práce — Ks 10.— za 1000 g.

h) Za maceráciu digesciu — za 1000 g Ks 7.—, perkoláciu za 1000 g Ks 14.—.

Čl. XIV.

Keď je predpísané, že niektorý liek v liekopise uvedený sa má pripravovať ex tempore, nech sú v sadzbách uvedené sumárne ceny materiálu za množstva, uvedené v čl. I. Tieto ceny sú smerodajné ako ceny materiálu za akékoľvek množstvo tohto; prácu spojenú s výrobou si započíta lekárnik od prípadu k prípadu podľa sadzieb za receptaturné práce.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.

Sivák v. r. **Stano** v. r.
Medrický v. r. **Čatloš** v. r.

184.

Vyhláška predsedu vlády zo dňa 22. júla 1940

o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

Podľa § 5 zákona č. 11/1940 Sl. z. sa opravujú tieto tlačové chyby:

1. Pod b. č. 77 prílohy B) zákona č. 190/1939 Sl. z. namiesto predpisu „zák. čl. XIX/1898" má byť správne „zák. čl. XII/1894".

2. Pod b. č. 80 prílohy B) zákona č. 190/1939 Sl. z. namiesto predpisu „zák. čl. XII/1894" má byť správne „zák. čl. XIX/1898".

3. V prvom riadku § 2 vládneho nariadenia č. 123/1940 Sl. z. namiesto „... podľa odseku 1..." má byť správne „... podľa § 1..."

4. V prvom riadku ods. 2, § 8 vládneho nariadenia č. 128/1940 Sl. z. namiesto slova „redaktora" má byť správne „rektora".

5. V treťom riadku § 1 nariadenia s mocou zákona č. 158/1940 Sl. z. namiesto „... zákona č. 83/1935 Sb. z. a n..." má byť správne „... zákona č. 82/1935 Sb. z. a n....".

Dr. Ďurčanský v. r.,
za predsedu vlády.

Tlač: Kníhtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Došlo dňa 3. VIII. 285

Slovenský zákonník

Čiastka 36. Vydaná dňa 26. júla 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: 185. Dohodnutie medzi Slovenskou vládou a vládou Maďarskou vo veci zahájenia dopravy slovenskými motorovými vozidlami po verejnej ceste Bratislava—Szenc—Nitra, ako aj po ceste Bratislava—Magyarbél—Sered—Nitra.

185.

DOHODNUTIE

MEDZI SLOVENSKOU VLÁDOU

A

VLÁDOU MAĎARSKOU

vo veci zahájenia dopravy slovenskými motorovými vozidlami po verejnej ceste Bratislava—Szenc—Nitra, ako aj po ceste Bratislava—Magyarbél—Sered—Nitra.

Dohodnutie.

Slovenská vláda a vláda Maďarská skrz svojich nižepodpísaných splnomocnencov vo veci zahájenia dopravy slovenskými motorovými vozidlami po verejnej ceste Bratislava—Szenc—Nitra, ako aj po ceste Bratislava—Magyarbél—Sered—Nitra, dohodly sa na nasledovnom:

Článok 1.

Maďarská kráľovská vláda povoľuje za podmienok, určených v tejto Dohode na cestách vymenovaných v článku 2. slovenskú prechodovú (pasážnu) osobnú a tovarovú premávku.

Článok 2.

(1) Prechodové premávkové cesty sú:

a) Bratislava, Čeklís—Magyarbél, Szenc—Šárfia, Trnava.

b) Bratislava, Čeklís—Magyarbél, Magyardiószeg, Nagymácséd—Sered, Nitra.

(2) Vstupné a výstupné odbavenie sa koná na hraničnej čiare u colnej hliadky v Magyarbéle a v Szenci, poťažne v Magyarbéle a Nagymácsédu.

(3) Na týchto cestách môžu sa premávať slovenskí štátni občania výlučne s motorovými vozidlami, opatrenými slovenskou evidenčnou značkou, bez ohľadu na to, či bývajú v pohraničnom pásme alebo nie.

(4) Osoby môžu sa premávať bez akéhokoľvek cestovného dokladu, bez prechádzajúceho povolenia k vstupu alebo k precestovaniu a bez vízovej povinnosti,

Megállapodás.

A magyar kormány és a szlovák kormány a Bratislava—Szenc—Nitra-i közúti, továbbá a Bratislava—Magyarbél—Szered—Nitra-i útvonalak a szlovák géperejü járóművek forgalma számára való megnyitása tárgyában alulirott meghatalmazottaik útján a következőkben állapodtak meg:

1. cikk.

A magyar királyi kormány jelen megállapodásban meghatározott feltételek mellett a 2. cikkben felsorolt útvonalakon engedélyezi a szlovák átmenő (passage) személy- és teheráru forgalmat.

2. cikk.

1. Az átmenő forgalmi útvonalak:

a) Bratislava, Čeklís—Magyarbél, Szenc—Sárfia, Trnava;

b) Bratislava, Čeklís—Magyarbél, Magyardiószeg, Nagymácséd—Sered, Nitra.

2. Be- és kiléptetés a határvonalon a magyarbéli—szenci, illetőleg a magyarbéli—nagymácsédi vámbemondóörsnél történik.

3. Ezeken az utakon a szlovák állampolgárok tekintet nélkül arra, hogy a határkerületben laknak-e, vagy sem, kizárólag szlovák rendszámú géperejü járóműveken közlekedhetnek.

4. Az átmenő személyek mindennemü hiokmány, előzetes be- vagy átutazási engedély és láttamozási kényszer nélkül, azonban személyazonosságukat igazoló hi-

avšak s úradnou preukázkou, opatrenou podobenkou, ktorá ich osobnú totožnosť dokazuje. Deti niže 15 rokov v sprievode ich dospelých príslušníkov pri prekročení hraníc nepotrebujú podobenkou opatrenú preukázku.

(3) Cestujúci, okrem cestovných potrieb, nemôžu brať so sebou tovar určený pre obchod. Vnútrozemské a cudzozemské platobné prostriedky, valutu, devízy a cenné papiere môžu previezť bez obmedzenia, sú však povinní tieto ohlásiť tak pri vstupe, ako aj pri výstupe.

Článok 3.

Riadič motorového vozidla musí mať policajné listiny, platné v Slovenskej republike a je povinný zachovávať maďarské dopravne-policajné a premávkové predpisy. Motorové vozidlá môžu sa premávať bez každého colného zaistenia, záznamky, triptiku, karnetu.

Článok 4.

Doprava tovaru je možná na motorových vozidlách, uzavretých alebo plachtou opatrených, ktoré sú slovenskou colnou správou s hľadiska dôchodkového patričným spôsobom olovenou plombou uzavreté. Jednotlivé dopravné prostriedky musia byť opatrené podrobným soznamom (konsignáciou), ktorý vyznačuje presný obsah zásielky.

Článok 5.

(1) Slovenské motorové vozidlá nesmú odbočiť s určenej cesty a vynímajúc prípad vyššej moci, ako aj poruchy, nesmú sa na ceste zastaviť, cestujúci sosadnúť alebo nasadnúť, tovar složiť alebo naložiť. Prípad vyššej moci a poruchy treba doprevádzajúcim orgánom bez meškania ohlásiť.

(2) Po cestách, určených pre prechodovú premávku, nesmú sa prevážať vojenské osoby, činnú službu konajúci členovia po vojensky organizovaných ozbrojených útvaroch, vojenské dopravné prostriedky, zbrane a predmety válečnej výzbroje.

(3) Je zakázaná preprava tiež tých tovarov, ktoré sú medzinárodnými smluvami vylúčené z prievozu.

Článok 6.

(1) Premávka môže byť uskutočnená ráno od 6. hodiny až do západu slnca zá-

vatalos arcképes igazolvánnyal közlekedhetnek. 15 éven aluli gyermekeknek, akik felnőtt hozzátartozóik kíséretében lépik át a határt, arcképes igazolványra nincs szükségük.

5. Az utasok útiholmin kívül kereskedelmi forgalomra szánt árut nem vihetnek magukkal. Mindennemű bel- és külföldi fizetési eszközt, valutát, devizát és értékpapirokat korlátozás nélkül átvihetnek, kötelesek azonban azokat úgy a be-, mint a kilépésnél bejelenteni.

3. cikk.

A gépjárómű-vezetőnek a Szlovák köztársaságban érvényben lévő rendészeti okmányokkal kell rendelkeznie, a közlekedésre nézve pedig be kell tartania a magyar útrendőri és közlekedési szabályokat. A gépjárművek vámbiztosíték, előjegyzési jegy, triptyque, carnet nélkül közlekedhetnek.

4. cikk.

A teheráru forgalom csak ponyvákkal letakart vagy zárt és a szlovák vámigazgatás által jövedéki szempontból ólomzárral megfelelően ellátott gépjárműveken történhetik. Az egyes járműveket az árúszállítmány tartalmát feltüntető részletes jegyzékkel (consignatio) kell ellátni.

5. cikk.

A szlovák gépjárműveknek nem szabad a kijelölt útvonalról letérniök és vis major, valamint üzemi zavar esetét kivéve, az úton meg nem állhatnak, utasok le- és fel nem szállhatnak, árut le és fel nem rakhatnak. Vis maior és üzemi zavar esetét a kisérő közegekkel haladéktalanul közölni kell.

2. Az átmenő forgalomra kijelölt útvonalakon szlovák katonai személyek, katonailag szervezett fegyveres alakulatok tényleges szolgálatban álló tagjai, továbbá katonai járművek, fegyverek és hadfelszerelési cikkek nem szállithatók.

3. Tilos azoknak az áruknak a szállítása is, amelyeket nemzetközi egyezmények az átmenő forgalomban nem engednek meg.

6. cikk.

1. A közlekedés reggel 6 órától napnyugtáig bonyolítható le elvileg 2 (kettő)

sadne 2 (dvoj) hodinovými zpiatočnými chodmi. Pokiaľ by sa javila potreba chody občasne alebo pravidelne zhustiť, bude toto, ak to stav k dispozícii súcich doprevádzajúcich zamestnancov dovolí, na základe vzájomnej dohody miestnych vrchností (úradov) nadriadenou vrchnosťou povolené. Podobne v prípade riedkej premávky, môžu miestne vrchnosti na základe vzájomnej dohody počet chodov znížiť.

(2) Pod západom slnca s hľadiska tejto dohody treba rozumieť nižeuvedené časové označenia: v januári a decembri 16.30 hod., vo februári a novembri 19. hodinu, v marci, apríli, auguste, septembri a v októbri 20. hodinu, v máji, júni a júli 21. hodinu.

(3) Maďarské miestne vrchnosti môžu — v prípade mimoriadnej potreby, pokiaľ to stav doprevádzajúceho personálu dovolí — povoliť osobnú premávku mimo jazdného poriadku a časového obmedzenia.

(4) V jednom chode môže byť najviac 20 motorových vozidiel, z týchto počet nákladných aut nemôže byť viac ako 5, 2 motorové kolá treba pri počítaní považovať za 1 motorové vozidlo.

Článok 7.

(1) Je shoda v tom, že v článku 2. pomenované pasážne cesty možno s maďarskej strany kedykoľvek uzavrieť, a to či už z dôvodov stavebných, udržovacích alebo z iných dôvodov spojených s vypojením premávky, alebo z akéhokoľvek iného dôvodu štátneho záujmu a z toho vyplývajúc slovenská vláda nemôže voči maďarskej vláde uplatňovať žiaden nárok na náhradu škody.

(2) Je shoda ďalej i v tom, že slovenská vláda nemôže proti maďarskej vláde žiadnu náhradu škody, vyplývajúcu zo stavu pasážnych ciest a ich technického zariadenia a udržovania, uplatňovať.

(3) Taktiež nemôže slovenská vláda proti maďarskej vláde uplatňovať náhradu škody z nehôd a poškodení, vzniklých zo stavu týchto ciest a ich technického zariadenia.

Článok 8.

(1) Premávajúce sa osoby a prevážaný tovar môžu byť podrobené prehliadke a kontrole.

órakénti térti járatokkal. Amennyiben sürübb járatok időnkénti vagy rendszeres beiktatása válnék szükségessé, úgy azt a rendelkezésre álló kisérő személyzet létszámától függően — az illetékes helyi hatóságok (hivatalok) kölcsönös megegyezés alapján a felettes hatóság — fogja engedélyezni. Hasonlóképen gyér forgalom esetén az illetékes helyi hatóságok kölcsönös megegyezéssel a menetek számát csökkenthetik.

2. Napnyugta alatt jelen megállapodás szempontjából az alábbi időpontokat kell tekinteni: január és december hónapokban 16 óra 30 perc, február és november hónapokban 19 óra, március, április, augusztus, szeptember és október hónapokban 20 óra, május, június és július hónapokban 21 óra.

3. A magyar helyi hatóságok rendkívüli szükség esetén — amennyiben kellő kisérő személyzettel rendelkeznek — menetrendi és időbeli korlátozáson kívüli személyforgalmat engedélyezhetnek.

4. Egy menetnél egyszerre legfeljebb 20 gépkocsi közlekedhetik, azok közül a tehergépkocsik száma ötnél több nem lehet, két motorkerékpárt pedig egy gépkocsiként kell számításba venni.

7. cikk.

1. Egyetértés áll fenn arranézve, hogy a 2. cikkben meghatározott passage-utak magyar részről akár építési, akár fenntartási, akár pedig egyéb, a terelőforgalommal kapcsolatos okokból, vagy bármely más állami közérdekből bármikor lezárhatók és ebből kifolyólag a magyar kormánnyal szemben semmi néven nevezendő kárigény nem támasztható.

2. Egyetértés áll fenn továbbá arra nézve is, hogy az emlitett passage-utak és a rajtuk levő műtárgyak állapotával és karbantartásával kapcsolatban a magyar kormánnyal szemben kárigény nem támasztható.

3. Nem támasztható továbbá a magyar kormánnyal szemben kárigény ezeknek az utaknak, vagy az azokon elhelyezett műtárgyaknak állapotából folyólag keletkezett balesetért vagy károsodásért.

8. cikk.

1. Az átmenő személyek és áruk vizsgálatnak és ellenőrzésnek vethetők alá.

(2) Osoby môžu byť len v tom prípade zadržané a zatýmne zaistené, ak ich chovanie počas prechodu je závadné s hľadiska trestného, štátnebezpečnostného a dôchodkového. Osoby, ktoré sa dopustily zneužitia, budú brané k zodpovednosti podľa maďarských zákonov, poťažne nariadení a vylúčia sa z pasážnej premávky. Opätovné takéto zneužitia môžu mať za následok úplné zastavenie prepravy.

(3) Slovenské úradné plomby, ktoré pri kontrole prepravy tovaru boly sňaté, musia byť nahradené maďarskými plombami a túto okolnosť ako aj druh a množstvo prípadne zadržaných tovarov, treba v sprievodnom doklade (konsignácii) vyznačiť.

Článok 9.

(1) Za doprovod a používanie ciest vyberajú sa dávky, ktoré Smluvné Strany určujú takto:

A. Dávky za používanie ciest:

Pomenovanie dopravného prostriedku.	Dávky za použitie cesty	
	na ceste „a" zlatých P-gő halierov	na ceste „b" zlatých P-gő halierov
motorové kolo (solo)	20	60
motorové kolo s prívesným vozíkom alebo mot. vozidlo dvojsedadlové	30	100
motorové vozidlo viac ako dvojsedadlové	40	160
autobus	130	480
nákladné auto do troch ton	130	480
nákladné auto nad 3 tony	180	640

B. Dávky za doprovod:

1. Osoby, cestujúce pasážnymi cestami za doprovod motorového vozidla, platia za osobu základný poplatok 50 zlatých Pgő halierov. Deti nižšie jako 1 m cestujúce v sprievode dospelých príslušníkov, dávky neplatia.

2. Skupiny, pozostávajúce zo 6 až 20 motorových jednotiek, platia za osobu jednorázový základný poplatok,

3. skupiny, pozostávajúce z 3 až 5 motorových jednotiek, platia dvojnásobný základný poplatok za osobu,

4. skupiny, pozostávajúce z 1 až 2 mo-

2. Személyek csak abban az esetben tartóztathatók fel és vehetők őrizetbe, ha átutazásuk tartama alatt magatartásuk bünügyi, államrendészeti és jövedéki szempontból kifogás alá esik. Visszaélést elkövető személyek a magyar törvények és rendelkezések alapján vonatnak felelősségre, a passage forgalomból pedig kizáratnak. Sorozatos visszaélés a forgalom teljes beszüntetését vonhatja maga után.

3. Az áruforgalom ellenőrzése alkalmából levett szlovák hivatalos ólomzárakat magyar ólomzárakkal kell pótolni és ezt a körülményt, valamint az esetleg visszatartott áruk minőségét és mennyiségét a kísérő okmányon (consignatio) fel kell tüntetni.

9. cikk.

A kíséretért és az úthasználatért díjak fognak szedetni, amelyeknek mértékét a Szerződő Felek a következőkben állapítják meg:

A. Úthasználati díjak:

A járóművek megnevezése.	Az úthasználat díja	
	az „a" útvonalon aranypengő fillér	a „b" útvonalon aranypengő fillér
Oldalkocsi nélküli motorkerékpár	20	60
oldalkocsis motorkerékpár, vagy kétszemélyes gépkocsi	30	100
kétszemélyesnél nagyobb gépkocsi	40	160
autobusz	130	480
tehergépkocsi 3 tonnáig	130	480
tehergépkocsi 3 tonnán felül	180	640

B. Kísérети díjak:

1. A passage-útvonalon átutazó személyek a gépkocsikíséret illetéke fejében személyenként 50 aranypengőfillér alapdíjat fizetnek. Egy méteren aluli, felnőtt hozzátartozó kíséretében utazó gyermekek díjat és illetéket nem fizetnek.

2. 6—20 gépkocsi egységből álló csoport utasai személyenként egyszeres,

3. 3—5 gépkocsi egységből álló csoport utasai személyenként kétszeres,

4. 1—2 gépkocsi egységből álló csoport

torových vozidiel, platia za osobu trojnásobný základný poplatok.

5. Cestujúci autobusov platia jednorázový základný poplatok.

C. Dávka za použitie cesty a za doprovod vyrovná sa odovzdaním ústrižku zakúpeného bloku.

Článok 10.

(1) Je shoda v tom, že v článku 2. označené cesty môžu používať aj autobusy slovenských železníc za zásadných podmienok, stanovených v tejto Dohode.

(2) Podrobné otázky, týkajúce sa týchto autobusových liniek prejednajú medzi sebou príslušné ústredné úrady Smluvných Strán priamym vyjednávaním.

(3) Smluvné Strany sa dohodly na tom, že ohľadom prípadného otvorenia pasážnej autobusovej prepravy na linke Revúca—Jolsva—Štítnik, ktorá bola zástupcami slovenskej vlády behom jednania dodatočne nadhodená, urobia potrebné kroky diplomatickou cestou vymenením verbálnych nót.

utasai személyenként háromszoros alapdíjat fizetnek.

5. Autobuszok utasai egyszeres alapdíjat fizetnek.

C. Az úthasználati és kiséreti díjak lerovása az utasok által megvásárolt tömb (blokk) szelvényekkel történik.

10. cikk.

1. Egyezség áll fenn arra nézve, hogy a 2. cikkben megjelölt útvonalakat a jelen megállapodásban megállapított elvi feltételek mellett a szlovák államvasutak autobuszai is használhatják.

2. Ezekre az autobuszjáratokra vonatkozó részletkérdéseket a Szerződő Felek illetékes központi hatóságai közvetlen tárgyalással egymás közt állapítják meg.

3. Ugyancsak megállapodnak a Szerződő Felek arra nézve, hogy a szlovák kormány képviselői által a tárgyalás folyamán pótlólag felvetett Revúca—Jolsva—Štítnik-i útvonalnak autobusz passageforgalom számára leendő esetleges megnyitására vonatkozó lépéseket diplomáciai iratváltás útján folyamatba teszik.

Prítomné Dohodnutie nevyžaduje ratifikovania, dňom 1. apríla 1940 vstupuje v účinnosť a zostáva v platnosti 30 dní po tom, keď ho jedna zo Smluvných Strán vypovedala.

Dané v Bratislave dňa 13. marca 1940.

Polyák v. r.
Nickl v. r.

A jelen megállapodás megerősítést nem igényel, 1940. év április hó 1-én lép életbe és érvényben marad mindaddig, amíg azt a Szerződő Felek egyike 30 napos határidőre fel nem mondta.

Kelt Pozsonyban, 1940. évi március hó 13-án.

Nickl s. k.
Polyák s. k.

Vyhlasuje sa s tým, že dohodnutie vzhľadom na ustanovenie ods. 3, § 4 zákona č. 11/1940 Sl. z. a vzhľadom na posledný odsek dohodnutia platí odo dňa 1. apríla 1940.

Dr. Ďurčanský v. r.
aj za predsedu vlády.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 37. Vydaná dňa 31. júla 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (186.—187.) 186. Vyhláška ministerstva financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. 187. Vyhláška ministra financií o colných úľavách pri dovoze „Palatinolu O".

186.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 24. júla 1940

o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 5 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 27. júla 1940 vyhlasuje:

§ 1.

(1) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 17.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(2) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. IV, ods. 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26 sa upravuje takto:

Pre tovar sadz. čísla	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	18.— Ks
25. Jačmeň	20.— Ks
26. Ovos	11.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministerstva financií č. 133/1940 Sl. z. sa súčasne zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

187.

Vyhláška ministra financií zo dňa 11. júla 1940

o colných úľavách pri dovoze „Palatinolu O".

(1) Minister financií v dohode s ministerstvom hospodárstva podľa § 2 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. rozširuje do 31. decembra 1940 platnosť všeobecných colných sadzieb, uvedených v poznámke 1 a 2 s. č. 620 colného sadzobníka, na dovoz chemického prípravku „Palatinol O" (normálny ftalan monomethyléteru ethylenglykolu) z cudziny, a to na osvedčenie obchodnej a priemyselnej komory, že ide o jeho upotrebenie pre zmäkčovanie náhražiek surovej gumy, do množstva 2000 kg.

(2) Celý dovoz uvedeného tovaru musí sa uskutočniť cez colný úrad v Bratislave, ktorý sa súčasne poveruje kontrolou dovezeného množstva.

(3) Táto vyhláška nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

Cena Ks 1.—.

Slovenský zákonník

Čiastka 38. Vydaná dňa 7. augusta 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: **188.** Dohoda o železničnej premávke cez slovensko-nemeckú štátnu hranicu.

DOHODA

o železničnej premávke cez slovensko-nemeckú štátnu hranicu.

Dohoda

o železničnej premávke cez slovensko-nemeckú štátnu hranicu, uzavretá dňa 30. aprila 1940 medzi slovenskou a nemeckou vládou.

I. Všeobecné ustanovenia.

Článok 1.

Zákony a predpisy.

(1) Železničná preprava osôb, batožín, spešnín, tovaru a pošty medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou riadi sa na trati medzi štátnou hranicou a výmennou stanicou podľa ustanovení tejto dohody. Okrem toho treba použiť na území obidvoch štátov platné zákony a predpisy, medzinárodné ujednania, na ktoré zmluvné stránky pristúpily, ako aj dohody a tarify, ujednané medzi železničnými správami.

(2) Tretia osoba z tejto dohody nemôže vyvodzovať žiadne nároky.

Článok 2.

Vykonávanie dopravy a prepravy.

Zmluvné stránky sa postarajú, aby železničná doprava a železničná preprava medzi ich územiami zadpovedala potrebám výmennej a tranzitnej dopravy. Najmä službu železničnú, poštovú, colnú, hraničnú policajnú a ostatné služby, treba vykonávať tak, aby osoby, mŕtvoly, živé zvieratá, batožiny, spešniny a tovar boly najrýchlejšie prepravované.

Vykonávajúce ustanovenia:

(1) Železničné správy pri svojich pravidelných poradách o cestovnom poriadku vezmú ohľad na potreby výmennej a tranzitnej prepravy. Najmä osobné a nákladné vlaky majú vo výmenných staniciach tak prichádzať a odchádzať, aby boly zaručené

Abkommen

zwischen der Deutschen und der Slowakischen Regierung über den Eisenbahnverkehr über die deutsch-slowakische Staatsgrenze vom 30. April 1940.

I. Allgemeines

Artikel 1

Gesetze und Vorschriften

(1) Der Eisenbahnverkehr zwischen dem Deutschen Reich und der Slowakischen Republik für Personen, Gepäck, Expressgut, Güter und Post auf der Strekke zwischen Staatsgrenze und Betriebswechselbahnhof regelt sich nach den Bestimmungen dieses Abkommens. Ausserdem finden Anwendung die auf dem Gebiete jedes Staates geltenden Gesetze und Vorschriften, die internationalen Übereinkommen, denen die vertragschliessenden Teile beigetreten sind, sowie die zwischen den Eisenbahnverwaltungen vereinbarten Abkommen und Tarife.

(2) Dritte können aus diesem Vertrage keine Rechte herleiten.

Artikel 2

Betriebs- und Verkehrsabwicklung

Die vertragschliessenden Teile werden dafür sorgen, dass Eisenbahnbetrieb und Eisenbahnverkehr zwischen ihren Gebieten den Bedürfnissen des Wechsel- und Durchgangsverkehrs entsprechend abgewickelt werden. Insbesondere ist der Eisenbahn-, Post-, Zoll-, Grenzpolizei- und sonstige Dienst so durchzuführen, dass Personen, Leichen, lebende Tiere, Gepäck, Expressgut und Güter schnellstens befördert werden können.

Ausführungsbestimmungen:

(1) Die Eisenbahnverwaltungen werden die Bedürfnisse des Wechsel- und Durchgangsverkehrs bei ihren regelmässigen Fahrplanbesprechungen berücksichtigen. Insbesondere sind die Reise- und Güterzüge in den Betriebswechselbahnhöfen so

Cena 5.60 Ks.

né pokiaľ možno výhodné prípoje vlakov rovnakého druhu.

(2) Pri sostavení cestovných poriadkov treba brať ohľad na to, aby colné a devízové odbavenie a pasová prehliadka mohly byť riadne vykonané. Cestovné poriadky vlakov a ich prípadné zmeny musia byť včas oznámené príslušným poštovým, colným a hraničným policajným úradom.

(3) Beh spacích, jedálnych a poštových vozňov, ako aj čakacie doby pri meškaní osoby prepravujúcich vlakov a prepravenie oneskorených kurzovných vozňov ujednajú železničné správy osobitne.

anzubringen und abzufahren, dass möglichst günstige Anschlüsse der Züge gleicher Gattung gewährleistet sind.

(2) Bei Aufstellung der Fahrpläne ist darauf Rücksicht zu nehmen, dass Zollabfertigung, Devisenabfertigung und Passnachschau ordnungsmässig durchgeführt werden können. Die Fahrpläne der Züge und etwaige zwischenzeitliche Aenderungen sind den zuständigen Post-, Zoll- und Grenzpolizeibehörden rechtzeitig bekanntzugeben.

(3) Der Lauf von Schlaf-, Speise- und Postwagen sowie die Wartezeiten bei Verspätungen von Reisezügen und das Nachführen verspäteter Kurswagen sind von den Eisenbahnverwaltungen besonders zu vereinbaren.

II. Hraničné prechody.

Článok 3.

Prechody a stanice pre colné a devízové odbavenie a pasovú prehliadku.

(1) Pre železničnú prepravu medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou určujú sa nasledujúce prechody a pre colné a devízové odbavenie, ako aj pasovú prehliadku tieto stanice:

II. Grenzübergänge

Artikel 3

Übergänge und Bahnhöfe für Zollabfertigung, Devisenabfertigung und Passnachschau

(1) Für den Eisenbahnverkehr zwischen dem Deutschen Reich und der Slowakischen Republik werden nachstehende Übergänge und für die Zoll- und Devisenabfertigung sowie die Passnachschau folgende Bahnhöfe bestimmt:

Prechod Uebergang	Colné a devízové odbavenie, ako aj pasová prehliadka Zoll- und Devisenabfertigung sowie Passnachschau	
	Nemecko - Deutschland	Slovensko - Slowakei
1. Horná Lideč—Lúky pod Makytou	Horná Lideč	Lúky pod Makytou
Oberlitsch—Lúky pod Makytou	Oberlitsch	"
2. Vlársky priesmyk—Hornie Srnie	Vlársky priesmyk	Hornie Srnie
Vlarapass—Hornie Srnie	Vlarapass	"
3. Vrbovce—Myjava	Vrbovce	Myjava
4. Sudomerice-Petrov—Skalica na Slov.	Sudomerice-Petrov	Skalica na Slov.
Sudomeritz-Petrau—Skalitz	Sudomeritz-Petrau	Skalitz
5. Hodonín—Holič pri Morave	Hodonín	Holič pri Morave
Göding—Holič pri Morave	Göding	"
6. Lanžhot—Kúty	Lanžhot (pre rýchliky Břeclav)	Kúty
Landshut—Kúty	Landshut (Schnellzüge Lundenburg)	"
7. Marchegg—Devínska Nová Ves	Marchegg	Devínska Nová Ves
Marchegg—Theben-Neudorf	"	Theben-Neudorf
8. Petržalka—Bratislava-N. Mesto	Petržalka	Bratislava-N. Mesto
Engerau—Pressburg-Neustadt	Engerau	Pressburg-Neustadt
9. Zwárdoň—Skalité	Zwárdoň	Skalité
10. Mosty—Čadca	**osoby:** Jablunkov alebo Mosty **tovar:** Jablunkov **Personen:** Jablunkau oder Mosty **Güter:** Jablunkau	Čadca

(2) Ak bude treba zahájiť prepravu ešte cez iné prechody, ako sú pod (1) vymenované alebo zastaviť prepravu cez jednotlivé prechody, sjednajú príslušné úrady potrebné dohody od prípadu k prípadu.

(3) Pre colné a devízové odbavenie a pasovú prehliadku môžu byť určené aj iné stanice, ako sú pod (1) vymenované.

Článok 4.

Zvláštne colné ustanovenia.

(1) Vyjmúc pri podozrení zneužitia a bez újmy práv vyplývajúcich zo zákonodarstva vlastného štátu, colná správa každej smluvnej stránky uzná a neporuší olovkové uzávery ani pečiatky, ktorými colná správa druhej stránky opatrila tovar prepravovaný pod colným dozorom. Zostáva jej však vyhradené právo olovkové uzávery alebo pečiatky doplniť pridaním nových colných značiek.

(2) Predmety slúžiace služobnej potrebe železničnej a poštovej správy môžu byť dovezené bez cla, bez poplatkov a bez dávok na úradné osvedčenie príslušného služobného miesta a smú byť opätovne vyvezené bez cla, bez dávok a bez poplatkov.

Zákazy dovozu a vývozu sa na tieto predmety nevzťahujú.

(3) To isté platí pre sťahovacie svršky určené pre osobnú potrebu zamestnancov a s nimi v spoločnej domácnosti žijúcich príslušníkov a domáceho služobníctva, pokiaľ ide o upotrebené predmety.

(4) Náhradné súčiastky požadované podľa medzinárodných úmluv o vzájomnom používaní vozňov u cudzích železničných správ k výmenám na poškodených premávkových prostriedkoch, ako aj späť poslané poškodené súčiastky sú oslobodené od cla, dávok a poplatkov a neplatia pre ne dovozné a vývozné zákazy a obmedzenia, keď bolo predložené úradné osvedčenie odosielajúcej služobne o určení tovaru.

Článok 5.

Výmenné stanice.

(1) Pre prechody vymenované v článku 3 (1) stanovia sa tieto výmenné stanice:

(2) Sollte es nötig werden, den Verkehr noch über andere als die im Absatz (1) genannten Übergänge aufzunehmen oder einzelne Übergänge für den Verkehr zu schliessen, so werden die zuständigen Behörden von Fall zu Fall die erforderlichen Vereinbarungen treffen.

(2) Für die Zoll- und Devisenabfertigung sowie für die Passnachschau können andere als die im Absatz (1) genannten Bahnhöfe bestimmt werden.

Artikel 4

Besondere Zollbestimmungen

(1) Die Zollverwaltung jedes vertragschliessenden Teiles wird, ausser bei Verdacht von Missbrauch und unbeschadet der Rechte, die sie aus der Gesetzgebung ihres Staates herleitet, Plomben oder Siegel anerkennen und unberührt lassen, die die Zollverwaltung des anderen Teiles an solche Waren angelegt hat, die unter Zollaufsicht versandt werden. Das Recht, die Plomben oder Siegel durch Anbringen neuer Zollzeichen zu vervollständigen, bleibt ihr jedoch vorbehalten.

(2) Gegenstände, die zum Dienstgebrauch der Eisenbahn- oder Postverwaltung dienen, werden gegen eine amtliche Bescheinigung der zuständigen Dienststelle zoll-, abgaben- und gebührenfrei zur Einfuhr zugelassen und dürfen ohne Erhebung von Zöllen, Abgaben und Gebühren wieder ausgeführt werden.

Ein- und Ausfuhrverbote finden auf diese Gegenstände keine Anwendung.

(3) Dasselbe gilt für das zur eigenen Benutzung der Bediensteten sowie der mit ihnen im gemeinsamen Haushalte lebenden Angehörigen und Hausbediensteten bestimmte Umzugsgut, soweit es sich um gebrauchte Gegenstände handelt.

(4) Die gemäss den internationalen Übereinkommen über die gegenseitige Wagenbenutzung zur Auswechselung an beschädigten Fahrbetriebsmitteln bei den fremden Eisenbahnverwaltungen angeforderten Ersatzteile wie auch die zurückgesandten beschädigten Teile sind von Zöllen, Abgaben und Gebühren sowie von Ein- und Ausfuhrverboten und- beschränkungen befreit, sofern eine amtliche Bescheinigung der absendenden Dienststelle über die Bestimmung des Gutes vorliegt.

Artikel 5

Betriebswechselbahnhöfe

(1) Für die im Artikel 3 (1) genannten Übergänge werden nachstehende Betriebswechselbahnhöfe festgelegt.

Prechod Uebergang	Výmenná stanica leží na Betriebswechselbahnhof liegt auf	
	nemeckej strane deutscher Seite	slovenskej strane slowakischer Seite
Horná Lideč—Lúky pod Makytou Oberlitsch—Lúky pod Makytou	Horná Lideč Oberlitsch	
Vlársky priesmyk—Hornie Srnie Vlarapass—Hornie Srnie	Vlársky priesmyk Vlarapass	
Vrbovce—Myjava		Myjava
Sudomerice-Petrov—Skalica na Slov. Sudomeritz-Petrau—Skalitz		Skalica na Slov. Skalitz
Hodonín—Holič pri Morave Göding—Holič pri Morave	Hodonín Göding	
Lanžhot—Kúty Landshut—Kúty		Kúty
Marchegg—Devínska Nová Ves Marchegg—Theben-Neudorf	Marchegg	
Petržalka—Bratislava-Nové Mesto Engerau—Pressburg-Neustadt		Bratislava-N. Mesto Pressburg-Neustadt
Zwárdoň—Skalité	Zwárdoň	
Mosty—Čadca		Čadca

(2) Ak by to premávkové dôvody alebo lepšie vyrovnanie výkonov vozobnej a cestovnej služby vyžadovaly, môžu byť zmenené výmenné stanice vo vzájomnej dohode železničných správ. Zmeny majú sa však podľa možnosti obmedziť a všeobecne majú sa zaviesť len pri zmene cestovného poriadku.

(3) Poštové veci a poštové vozne sa vymieňajú zásadne len vo výmenných staniciach. Výnimky sjednajú poštové správy v dohode s príslušnou železničnou správou.

Článok 6.

Používanie, udržovanie a obnovenie stavieb a zariadení.

(1) Železničné správy vzájomne si dovoľujú používať potrebných zariadení pre železničnú premávku podľa ustanovení tejto dohody.

(2) Každá správa bude v predpísanom stave udržovať a obnovovať vo svojom obvode všetky zariadenia vo výmenných sta-

(2) Wenn es aus betrieblichen Gründen oder zum besseren Ausgleich der Zugförderungs- und Zugbegleiterleistungen notwendig werden sollte, können die Betriebswechselbahnhöfe im gegenseitigen Einvernehmen der Eisenbahnverwaltungen geändert werden. Aenderungen sind jedoch möglichst einzuschränken und im allgemeinen nur zum Fahrplanwechsel vorzunehmen.

(3) Postsachen und Postwagen werden grundsätzlich auf den Betriebswechselbahnhöfen gewechselt. Ausnahmen vereinbaren die Postverwaltungen im Benehmen mit der zuständigen Eisenbahnverwaltung.

Artikel 6

Benutzung, Unterhaltung und Erneuerung der Anlagen

(1) Die Eisenbahnverwaltungen werden sich gegenseitig die Benutzung der für den Eisenbahnverkehr nötigen Anlagen und Einrichtungen nach den Bestimmungen dieses Abkommens gestatten.

(2) Sie werden, jede für ihren Bereich, die gesamten Anlagen in den Betriebswechselbahnhöfen sowie auf den zwischen

niciach, ako aj na traťach medzi výmennou stanicou a štátnou hranicou.

(3) Obidve správy sa budú vzájomne podporovať pri udržovaní vedení slúžiacich účelom telefonickým alebo zabezpečovacím, ktoré prekročujú štátnu hranicu.

(4) Bližšie ustanovenia, najmä prípadné odchýlky pri zariadení a stavbách, ktoré sú pretínané štátnou hranicou, budú sjednané v miestnych dodatkových ujednaniach (článok 9).

Vykonávajúce ustanovenia:

(1) Štátnou hranicou pretínané zariadenia, ako železničné mosty, cesty vedené nad traťou, sem počítajúc podpery a piliere, ako aj zabezpečovacie zariadenia, budú udržované a obnovované jednou zo zúčastnených železničných správ podľa predpisov tejto, bez porušenia majetkových práv susednej správy. Bezpečnostné zariadenia je povinná udržovať tá správa, na území ktorej leží obsluhovacie miesto.

(2) O obnovovacích prácach alebo prípadnej prestavbe mostov majú sa zúčastnené železničné správy dohodnúť. Pri nebezpečí v omeškaní má správa, ktorej úprava prináleží, zariadiť potrebné práce a bezodkladne upovedomiť susednú správu.

(3) Výdaje za udržovanie a obnovovanie spolu s 10% správnou prirážkou majú sa rozdeliť podľa ujednania.

Článok 7.

Výťažné koľaje.

Keď koľaje výpravne položenej na štátnej hranici presahujú na územie susedného štátu (výťažné koľaje), majú železničné správy stanoviť podmienky pre používanie týchto koľají so strany železnice v dohode s úradmi hraničnej strážnej služby.

Článok 8.

Ručenie a regresné právo v prípade škôd.

(1) Pri škodách na osobách a veciach, ktoré nastanú pri železničnej premávke

Betriebswechselbahnhof und der Staatsgrenze liegenden Strecken in vorschriftsmässigem Zustande unterhalten und erneuern.

(3) Bei der Unterhaltung der für Fernmelde- oder Sicherungszwecke benutzten und die Staatsgrenze überschreitenden Leitungen haben sich die beiden Verwaltungen gegenseitig zu unterstützen.

(4) Die näheren Bestimmungen, insbesondere etwaige Abweichungen bei den von der Staatsgrenze durchschnittenen Anlagen und Bauwerken sind in den örtlichen Zusatzübereinkommen (Artikel 9) zu vereinbaren.

Ausführungsbestimmungen:

(1) Die von der Staatsgrenze durchschnittenen Anlagen, die Eisenbahnbrücken, Wegeüberführungen einschliesslich der Widerlager und Pfeiler, sowie Sicherungsanlagen werden unbeschadet des Eigentumsrechtes der Nachbarverwaltung im ganzen von einer der beiden beteiligten Eisenbahnverwaltungen nach deren Vorschriften beaufsichtigt, unterhalten und erneuert. Für Sicherungsanlagen ist die Verwaltung unterhaltungspflichtig, auf deren Gebiet die Bedienungsstelle liegt.

(2) Über Erneuerungsarbeiten oder über etwaigen Umbau der Brücken haben sich die beteiligten Eisenbahnverwaltungen zu verständigen. Bei Gefahr im Verzuge hat die Verwaltung, der die Instandsetzung obliegt, die nötigen Arbeiten zu veranlassen und die Nachbarverwaltung unverzüglich zu verständigen.

(3) Die Kosten der Unterhaltung und Erneuerung nebst einem Verwaltungskostenzuschlag von zehn vom Hundert sind nach Vereinbarung zu verteilen.

Artikel 7

Ausziehgleise

Reichen Gleise einer an der Staatsgrenze gelegenen Verkehrsstelle auf das Gebiet des Nachbarstaates hinüber (Ausziehgleise), so sind die Bedingungen für die bahnseitige Benutzung dieser Gleise im Benehmen mit den Stellen der Grenzüberwachungsdienste durch die Eisenbahnverwaltungen festzulegen.

Artikel 8

Haftung und Rückgriff in Schadensfällen

(1) Bei Personen- und Sachschäden im Eisenbahnverkehr zwischen Staatsgrenze

medzi štátnou hranicou a výmennou stanicou a vo výmennej stanici, stanoví sa povinnosť k náhrade škody podľa zákonov a predpisov platných na mieste nastalej škody, ale s výhradou ustanovenia odstavca (1). Vo vnútornom pomere železničných správ je povinná náhradou za tieto škody výlučne tá správa, ktorej príslušná trať alebo výmenná stanica patrí

(2) Povinnosť k náhrade za stratu, úbytok, poškodenie alebo prekročenie dodacích lehôt pri prepravovaných batožinách, spešninách a tovaru stanoví sa podľa zvláštnych ustanovení železničného prepravného práva.

Vykonávajúce ustanovenia:

Pre pomer správ medzi sebou platí toto:

(1) Každá správa nesie sama škodu vzniklú na svojich stavbách, zariadeniach alebo premávkových prostriedkoch, s výhradou úpravy v odstavci (2).

(2) Susedná správa ručí za škody, ktoré vznikly vo výlučných službách tejto správy alebo vykonávaním tejto služby boly zapríčinené. V prípade škody nastalej pri stretnutí sa výlučnej služby susednej správy so službou vlastníckej správy, ručia obidve správy rovnakým dielom. V miestnych dodatkových ujednaniach treba stanoviť, ktoré výkony sa majú považovať za výlučnú službu.

(3) Za škody, ktoré utrpia železniční zamestnanci na svojej osobe alebo na svojich veciach, ručí tá správa, ktorej zamestnanci patria bez ohľadu na to, kto škodu zapríčinil.

(4) Ak bola zapríčinená škoda pri premávke jednej správy, avšak jej účinok sa javí na druhej strane štátnej hranice v premávke druhej správy, ručí správa, ktorá zapríčinila škodu.

(5) Pre náhradu škody na osobných, batožinových, poštových, spacích, jedálnych a nákladných vozňoch, ako aj na nakladacích prostriedkoch, sú smerodajné o tom uzavreté ujednania avšak s tým, že bez ohľadu na skutočnú dobu odovzdávky a prevzatia ručí za škodu dokázateľne

und Betriebswechselbahnhof und im Betriebswechselbahnhof richtet sich die Verpflichtung zum Schadensersatz vorbehaltlich der Bestimmung des Absatzes (2) nach den Gesetzen und Vorschriften, die am Orte der Schadenszufügung gelten. Zur Ersatzleistung für diese Schäden ist im Innenverhältnis der Eisenbahnverwaltungen ausschliesslich die Verwaltung, der die Strecke oder der Betriebswechselbahnhof gehört, verpflichtet.

(2) Die Verpflichtung zur Ersatzleistung für Verlust, Minderung, Bschädigung, oder Lieferfristüberschreitung von beförderten Gepäck, Expressgut und Gütern richtet sich nach den besonderen Bestimmungen des Eisenbahnverkehrsrechts.

Ausführungsbestimmungen:

Im Verhältnis der Verwaltungen zueinander gilt folgendes:

(1) Jede Verwaltung trägt den Schaden, der an ihren Anlagen, Einrichtungen oder Fahrbetriebsmitteln — vorbehaltlich der Regelung im Absatz (2) — entsteht, selbst.

(2) Für Schäden, die in Sonderdiensten der Nachbarverwaltung entstanden oder durch ihre Ausübung verursacht worden sind, haftet die Nachbarverwaltung. Tritt ein Schaden beim Zusammentreffen vom Sonderdienst der Nachbarverwaltung mit dem Dienst der Eigentumsverwaltung ein, so haften beide Verwaltungen zu gleichen Teilen. In den örtlichen Zusatzübereinkommen ist festzulegen, welche Verrichtungen als Sonderdienst anzusehen sind.

(3) Für den Schaden, den Eisenbahnbedienstete an ihrer Person oder an ihren Sachen erleiden, haftet die Verwaltung, der die Bediensteten angehören, ohne Rücksicht darauf, wer den Schaden verursacht hat.

(4) Ist ein Schaden im Betrieb der einen Verwaltung verursacht worden, tritt aber seine Wirkung jenseits der Staatsgrenze im Betrieb der anderen Verwaltung ein, so haftet die verursachende Verwaltung.

(5) Für Schäden an Personen-, Gepäck-, Post-, Schlaf-, Speise- und Güterwagen, sowie an Lademitteln, gelten die hierüber getroffenen Uebereinkommen, jedoch mit der Massgabe, dass ohne Rücksicht auf den tatsächlichen Zeitpunkt der Uebergabe und Uebernahme die Verwaltung, der die

vzniklú na vozňoch alebo nakladacích prostriedkoch, v jej obvode tá správa, ktorej prísluší trať alebo výmenná stanica.

(5) Ak ale privodil škodu úmyselne zamestnanec správy, ktorá by podľa predošlých vykonávajúcich ustanovení neručila, ručí táto správa.

(6) Každá správa má voči druhej regresné právo, ak podľa odstavca (1) hradila tretej osobe náhradu za škodu, keď táto škoda bola zapríčinená úmyselne zamestnancom druhej správy alebo ak druhá správa ručí za škodu podľa predošlých vykonávajúcich ustanovení. Vyrovnania a rozsudky z uznania alebo omeškania sú záväzné pre tú správu, proti ktorej regres smeruje len vtedy, ak boly sjednané s jej súhlasom, alebo ak táto správa na vyzvanie v primeranej lehote sa neosvedčila.

(7) Náhrada nemôže byť nárokovaná, ak je škoda krytá poistením, nahradená treťou osobou alebo vyrovnaná prirážkami.

(8) Vyšetrovania o škodách spomenutých v odstavcoch (1)—(7) koná tá železničná správa, na ktorej trati alebo stanici sa prípad stal. Ak podľa predbežného zistenia tejto správy prichádza v úvahu ručenie alebo spoluručenie druhej správy, má byť druhá správa bezodkladne upovedomená. Ďalšie vyšetrovania pre konečné zistenie škody konajú vo vzájomnej dohode zmocnenci obidvoch správ. Ak treba zistiť škodu pri poštových zásielkach, ktoré sa prepravujú v poštových alebo nákladných vozňoch, treba pozvať zúčastnenú poštovú správu. Týmto nebude dotknutá konečná úprava škody.

Článok 9.

Miestne dodatkové ujednania.

Železničné správy uzavrú pre každý hraničný prechod dodatkové ujednanie, ktoré upravuje zvláštne pomery hraničné-

Strecke oder der Betriebswechselbahnhof gehört, für den Schaden haftet, der an den Wagen oder Lademitteln nachweisbar in ihrem Gebiet eingetreten ist.

(6) Ist jedoch ein Schaden vorsätzlich durch einen Bediensteten der Verwaltung, die nach den vorstehenden Ausführungsbestimmungen nicht haften würde, herbeigeführt worden, so haftet diese Verwaltung.

(7) Jede Verwaltung hat das Rückgriffsrecht gegen die andere, falls sie auf Grund des Absatzes (1) einem Dritten Schadensersatz geleistet hat, sofern der Schaden entweder vorsätzlich durch einen Bediensteten der anderen Verwaltung verursacht worden ist, oder die andere Verwaltung nach den vorstehenden Ausführungsbestimmungen für den Schaden haftet. Vergleiche, Anerkenntnis- oder Versäumnisurteile sind gegenüber der Verwaltung, gegen die sich der Rückgriff richtet, nur verbindlich, wenn sie mit ihrem Einverständnis zustande gekommen sind oder wenn sich diese Verwaltung auf Aufforderung nicht in angemessener Frist geäussert hat.

(8) Soweit ein Schaden durch Versicherung gedeckt, durch Dritte ersetzt oder durch Zuschläge ausgeglichen wird, kann kein Ersatz beansprucht werden.

(9) Die Erhebung über die in den Absätzen (1)—(7) behandelten Schäden werden jeweils von der Eisenbahnverwaltung angestellt, auf deren Strecke oder Bahnhof sich der Vorfall ereignet hat. Wenn nach der vorläufigen Feststellung dieser Verwaltung die Haftung oder Mithaftung der anderen Verwaltung in Frage kommt, so ist die andere Verwaltung unverzüglich zu benachrichtigen. Die weiteren Erhebungen zur endgültigen Feststellung des Schadens werden alsdann durch Beauftragte beider Verwaltungen nach gegenseitiger Verständigung vorgenommen. Wenn ein Schaden bei Postsendungen festzustellen ist, die entweder im Postwagen oder im Güterwagen befördert werden, ist die beteiligte Postverwaltung einzuladen. Hiedurch wird der endgültigen Schadensregelung nicht vorgegriffen.

Artikel 9

Oertliche Zusatzübereinkommen

Für jeden Grenzübergang ist durch die Eisenbahnverwaltungen ein Zusatzüber-

ho prechodu (miestne dodatkové ujednanie).

III. Železniční a poštoví zamestnanci.

Článok 10.

Zamestnanci susednej správy vo výmenných staniciach a na trati medzi týmito a štátnou hranicou.

(1) Pre zvláštne služobné úkony, ktoré podľa povahy vyžadujú výkon vlastnými orgánmi každej správy, môže susedná správa používať vo výmenných staniciach a medzi týmito a štátnou hranicou vlastných zamestnancov. Títo zamestnanci musia vykonávať služby podľa zákonov a predpisov platných pre správu, ktorá ich vysiela.

(2) Zamestnanci používaní vo výmenných staniciach, ako aj na tratiach medzi štátnou hranicou a výmennou stanicou musia byť oboznámení s príslušnými ustanoveniami a predpismi železničnej prechodovej služby.

Vykonávajúce ustanovenia:

(1) Pokiaľ ide o spôsobilosť zamestnancov používaných na území susedného štátu, uznávajú sa predpisy a skúšky správy, ktorej zamestnanci prislušia.

(2) Po dobu služobnej prítomnosti na území súsedného štátu sú zamestnanci pri výkone svojej služby podriadení nariadeniam príslušných orgánov súsednej správy, pokiaľ títo podľa miestneho dodatkového ujednania sú oprávnení k takým nariadeniam.

(3) Po dobu služobnej prítomnosti na území susednej správy môžu byť zamestnanci používaní vo výnimočných prípadoch podľa ustanovení miestnych dodatkových ujednaní tiež k výkonu služby pre susednú správu, pokiaľ to dovolí služba pre domovskú správu.

(4) Či a ktorí zamestnanci majú bývať na území susedného štátu, ujedná sa pre každý hraničný prechod v miestnych dodatkových ujednaniach.

einkommen abzuschliessen, das die besonderen Verhältnisse des Grenzübergangs regelt (örtliches Zusatzübereinkommen).

III. Eisenbahn- und Postbedienstete

Artikel 10

Bedienstete der Nachbarverwaltung auf den Betriebswechselbahnhöfen und auf der Strecke zwischen diesen und der Staatsgrenze.

(1) Für besondere Dienstverrichtungen auf den Betriebswechselbahnhöfen sowie auf der Strecke zwischen diesen und der Staatsgrenze, die ihrer Natur nach die Ausführung durch eigene Organe jeder Verwaltung erfordern, kann die Nachbarverwaltung ihre eigenen Bediensteten verwenden. Diese haben ihre Diensthandlungen nach den für die entsendende Verwaltung geltenden Gesetzen und Vorschriften auszuüben.

(2) Die auf den Betriebswechselbahnhöfen sowie auf den Strecken zwischen Staatsgrenze und Betriebswechselbahnhof verwendeten Bediensteten müssen mit den einschlägigen Bestimmungen und Vorschriften des Eisenbahnübergangsdienstes vertraut sein.

Ausführungsbestimmungen:

(1) Für die Eignung der Bediensteten, die auf dem Gebiete des Nachbarstaates verwendet werden, werden die Vorschriften und Prüfungen der Verwaltung anerkannt, der sie angehören.

(2) Die Bediensteten sind während ihrer dienstlichen Anwesenheit auf dem Gebiete des Nachbarstaates bei der Ausübung ihres Dienstes den Anordnungen der zuständigen Organe der Nachbarverwaltung unterworfen, soweit diese nach den Bestimmungen des örtlichen Zusatzübereinkommen zu solchen Anordnungen berechtigt sind.

(3) Die Bediensteten dürfen während ihrer dienstlichen Anwesenheit auf dem Gebiete des Nachbarstaates in Ausnahmefällen nach den Bestimmungen der örtlichen Zusatzübereinkommen auch zu Dienstverrichtungen für die Nachbarverwaltung herangezogen werden, soweit ihr Dienst für die Heimatverwaltung es zulässt.

(4) Ob und welche Bedienstete im Gebiet des Nachbarstaates wohnen sollen, wird für jeden Grenzübergang durch die örtlichen Zusatzübereinkommen vereinbart.

Článok 11.

Postavenie zamestnancov v susednom štáte.

(1) Na území susedného štátu činným zamestnancom zabezpečuje sa potrebná ochrana po dobu ich pobytu na tomto území.

(2) Pokiaľ by bolo nutné, aby zamestnanci bývali na území susedného štátu, dohodnú sa smluvné stránky, či a aké ustanovenia sú potrebné v jednotlivých prípadoch ohľadom postavenia zamestnancov.

Článok 12.

Vzájomná podpora pri výkone služby.

Služobne a zamestnanci obidvoch správ vo výmenných staniciach a na trati medzi týmito a štátnou hranicou budú sa vzájomne podporovať pri splnení svojich služobných povinností, najmä tiež pri zamedzení a odhalení nepripustnej činnosti.

Článok 13.

Služobné previnenia.

(1) Na území susedného štátu používaní zamestnanci podliehajú pri služobnetrestnom stíhaní ich previnení výhradne služobnej trestnej právomoci nadriadených úradov ich vlasti.

(2) Pri služobných previneniach v železničnej premávke zisťuje železničná správa, v ktorej obvode leží miesto činu, podľa potreby v dohode a za podpory zúčastnenej susednej správy skutkový stav a oznámi ho susednej správe. Táto hneď urobí ďalšie opatrenie a upovedomí druhú správu o výsledku.

(3) Ak zamestnanec jednej železničnej správy zavdá odôvodnenú príčinu dozorčiemu úradu na území súsedného štátu k zákroku, vezme zamestnancov nadriadený úrad (riaditeľstvo) na udanie tohto dozorčieho úradu previnilca k zodpovednosti.

Artikel 11

Stellung der Bediensteten im Nachbarstaat

(1) Den im Gebiet des Nachbarstaates tätigen Bediensteten wird bei ihrem Aufenthalt in diesem Gebiet der erforderliche Schutz gewährt.

(2) Sofern es notwendig werden sollte, Bedienstete im Gebiet des Nachbarstaates wohnen zu lassen, werden sich die vertragschliessenden Teile verständigen, ob und welche Bestimmungen im einzelnen über die Stellung der Bediensteten erforderlich sind.

Artikel 12

Unterstützung bei der Dienstausübung

Die Dienststellen und Bediensteten beider Verwaltungen auf den Betriebswechselbahnhöfen und der Strecke zwischen diesen und der Staatsgrenze werden sich gegenseitig in der Erfüllung ihrer dienstlichen Obliegenheiten, besonders auch zur Verhinderung und Aufdeckung von Zuwiderhandlungen unterstützen.

Artikel 13

Dienstvergehen

(1) Die im Gebiet des Nachbarstaates beschäftigten Bediensteten unterstehen für die dienststrafrechtliche Ahndung ihrer Verfehlungen lediglich der Dienststrafgewalt der vorgesetzten Behördern in ihrer Heimat.

(2) Bei dienstlichen Verfehlungen im Eisenbahnverkehr ermittelt die Eisenbahnverwaltung, in deren Bezirk der Tatort liegt, nötigenfalls im Benehmen und mit Unterstützung der beteiligten Nachbarverwaltung den Tatbestand und teilt ihn der Nachbarverwaltung mit. Diese wird unverzüglich das Weitere veranlassen und die andere Verwaltung von dem Ergebnis benachrichtigen.

(3) Sollte ein Bediensteter der einen Eisenbahnverwaltung der Aufsichtsbehörde im Gebiete des Nachbarstaates begründeten Anlass zum Einschreiten geben, so wird die dem Bediensteten vorgesetzte Behörde (Direktion) auf Anzeige dieser Aufsichtsbehörde den Schuldigen zur Verantwortung ziehen.

Článok 14.

Sociálne poistenie a úrazové zaopatrenie.

Otázky sociálneho poistenia a úrazového zaopatrenia zamestnancov činných na území susedného štátu upravujú sa dľa práve platných ujednaní smluvných stránok o sociálnom poistení a úrazovom zaopatrení.

Článok 15.

Nemocenské zaopatrenie.

(1) V prípadoch onemocnenia a v iných nutných prípadoch treba sa starať o zamestnancov susedného štátu a o ich rodinných príslušníkov s nimi v spoločnej domácnosti žijúcich a nimi vydržovaných rovnako ako o vlastných zamestnancov a ich rodinných príslušníkov.

(2) Takto vzniklé výdaje nahradí správa, ktorej zamestnanec patrí, správe pomoc poskytujúcej.

Vykonávajúce ustanovenie:

Predpokladom pre náhradu výdajov podľa odstavca (2) je potvrdenie ošetrujúceho lekára o tom, že pomoc bola nutná a že odpovedala onemocneniu alebo zraneniu, ako aj pomerom onemocneného.

Článok 16.

Prestup hraníc a prechodný pobyt na území susedného štátu.

(1) Zamestnancom činným v hraničnej prechodovej službe povoľuje sa prestup hraníc pri výkone a pre výkon ich služby a pobyt v obvode železničnom na území susedného štátu po dobu služby a služobných prestávok na podklade preukazu vyhotoveného príslušnou služobňou a sú oslobodení od všeobecných pasových a vízových povinností. Preukaz sa vyhotovuje podľa dohovoreného vzorca na dobu prispôsobenú potrebám jednotlivého prípadu, nie však na dlhšiu ako 2 roky. Pri opustení železničného obvodu susedného štátu treba osvedčenie hraničného policajného služobného miesta, ktoré sa vydá len proti uloženiu v prvej vete spomenutého preukazu a platí len pre územie obce, ku

Artikel 14

Sozialversicherung und Unfallfürsorge

Die Fragen der Sozialversicherung und Unfallfürsorge der Bediensteten, die im Gebiet des Nachbarstaates tätig sind, werden durch die jeweiligen Vereinbarungen der vertragschliessenden Teile über Sozialversicherung und Unfallfürsorge geregelt.

Artikel 15

Krankenfürsorge

(1) In Erkrankungs- und sonstigen Notfällen ist für die Bediensteten der Nachbarverwaltung und für die mit ihnen in häuslicher Gemeinschaft lebenden und von ihnen zu unterhaltenden Familienangehörigen ebenso wie für die eigenen Bediensteten und ihre Familienangehörigen zu sorgen.

(2) Die dabei aufgewendeten Kosten werden der hilfeleistenden Verwaltung von der Verwaltung, der die Bediensteten angehören, ersetzt.

Ausführungsbestimmung:

Voraussetzung für den Kostenersatz nach Absatz (2) ist eine Bestätigung des behandelnden Arztes, dass die Krankenhilfe notwendig und der Erkrankung oder Verletzung sowie den Verhältnissen des Erkrankten entsprechend war.

Artikel 16

Grenzübertritt und vorübergehender Aufenthalt im Gebiete des Nachbarstaates

(1) Den im Grenzübergangsdienst tätigen Bediensteten wird der Grenzübertritt in und zur Ausübung ihres Dienstes und der Aufenthalt auf dem Eisenbahngelände im Gebiete des Nachbarstaates während des Dienstes und der Dienstpausen unter Befreiung vom allgemeinen Pass- und Sichtvermerkzwang auf Grund eines von der zuständigen Dienststelle ausgestellten Ausweises gestattet. Der Ausweis ist nach vereinbartem Muster mit einer den Umständen des Einzelfalles anzupassenden Geltungsdauer, die jedoch zwei Jahre nicht übersteigen darf, auszustellen. Zum Verlassen des Eisenbahngeländes ist eine Bescheinigung der Grenzpolizeidienststelle erforderlich, die nur gegen Hinterlegung

ktorej patrí výmenná stanica, alebo ktorá je najbližšou tejto stanici.

(2) Zamestnanci majú nosiť na území susedného štátu služobnú rovnošatu alebo viditeľné služobné odznaky, pokiaľ podľa predpisov v domovskom štáte sú povinní nosiť rovnošatu alebo služobné odznaky, alebo pokiaľ v službe na území susedného štátu prichádzajú do styku s obecenstvom.

(3) Zamestnanci sú oprávnení vziať so sebou bez cla, ale s výhradou colnej prehliadky, také predmety cez štátnu hranicu, ktoré očividne sú určené ich osobnej dennej potrebe po dobu služby a pri ceste do služby a zo služby.

(4) Zamestnanci činní v hraničnej prechodovej službe prepravujú sa medzi výmennou stanicou a štátnou hranicou bezplatne.

(5) V hraničnej prechodovej službe používaných zamestnancov treba odvolať, ak to žiada príslušný železničný alebo poštový úrad (riaditeľstvo) susedného štátu.

Vykonávajúce ustanovenia:

(1) Vzorec v odstavci (1) tohto článku spomenutého preukazu je v prílohe A. Obidve smluvné stránky oznámia si vzájomne služobné miesta oprávnené k vyhotoveniu týchto preukazov.

(2) Tieto preukazy oprávňujú aj k bezplatnej ceste podľa odstavca (1) tohto článku.

Článok 17.

Prestup hraníc a trvalý pobyt na území susedného štátu.

(1) Zamestnancom služobne činným a bývajúcim na území susedného štátu povoľuje sa prestup hraníc v styku s domovským štátom a pobyt v služobnom mieste bez pasu a víza, na podklade preukazu vyhotoveného nadriadeným úradom zamestnanca podľa dohovoreného vzoru. Preukaz vyhotovuje sa zpravidla na dva roky, ak zvláštne okolnosti neodôvodňujú kratšiu dobu platnosti. K platnosti

des in Satz 1 erwähnten Ausweises ausgestellt wird und lediglich für das Gebiet der Gemeinde gilt, zu der der Betriebswechselbahnhof gehört oder die diesem Bahnhof am nächsten liegt.

(2) Die Bediensteten haben auf dem Gebiet des Nachbarstaates Dienstkleidung oder sichtbare Dienstabzeichen zu tragen, soweit sie nach den Vorschriften im Heimatstaat zum Tragen von Dienstkleidung oder von Dienstabzeichen verpflichtet sind oder soweit sie im Dienst auf dem Gebiet des Nachbarstaates mit dem Publikum in Berührung treten.

(3) Die Bediensteten sind unter Vorbehalt der Zollnachschau zur zollfreien Mitnahme solcher Gegenstände über die Staatsgrenze berechtigt, die offenbar zu ihren persönlichen Tagesgebrauch während des Dienstes und auf der Fahrt von und zum Dienst bestimmt sind.

(4) Die im Grenzübergangsdienst tätigen Bediensteten werden zwischen Betriebswechselbahnhof und Staatsgrenze frei befördert.

(5) Im Grenzübergangsdienst verwendete Bedienstete sind zurückzuziehen, wenn es die zuständige Eisenbahn- oder Postbehörde (Direktion) des Nachbarstaates verlangt.

Ausführungsbestimmungen:

(1) Der im Absatz (1) dieses Artikels erwähnte Ausweis hat das Muster nach Anlage A. Die zur Ausstellung dieser Ausweise zuständigen Dienststellen werden sich die vertragschliessenden Teile mitteilen.

(2) Diese Ausweise berechtigen auch zur freien Fahrt nach Absatz (1) dieses Artikels.

Artikel 17

Grenzübertritt und dauernder Aufenthalt im Gebiet des Nachbarstaates

(1) Den Bediensteten, die auf dem Gebiete des Nachbarstaates dienstlich tätig sind und dort wohnen, wird der Grenzübertritt im Verkehr mit dem Heimatstaat und der Aufenthalt im Dienstort unter Befreiung vom allgemeinen Pass- und Sichtvermerkzwang auf Grund eines von der vorgesetzten Behörde des Bediensteten nach vereinbarten Muster ausgestellten Ausweises gestattet. Der Ausweis wird re-

preukazu treba videátny záznam príslušného úradu susedného štátu.

(2) Ustanovenia odstavcov (2) a (4) článku 16 platia obdobne.

(3) Zamestnancov bývajúcich na území susedného štátu treba na žiadosť príslušnej správy (riaditeľstva) tohto štátu odvolať.

Vykonávajúce ustanovenia:

(1) Vzorec v odstavci (1) spomenutého preukazu je v prílohe B. Smluvné stránky oznámia si navzájom služobne, ktoré sú oprávnené k vyhotoveniu tohto preukazu, ako aj úrady, ktoré dávajú videátny záznam.

(2) Ako služobné miesto v smysle odstavca (1) tohto článku treba považovať územie obce, ku ktorej patrí výmenná stanica, alebo ktorá je najbližšia k tejto stanici, pokiaľ obvod služobného miesta v prípade zvláštnej potreby nie je stanovený inak v miestnom dodatkovom ujednaní.

gelmässig auf zwei Jahre ausgestellt, falls nicht besondere Umstände eine kürzere Geltungsdauer rechtfertigen. Er bedarf zu seiner Gültigkeit eines Gesehen-Vermerkes der zuständigen Behörde des Nachbarstaates.

(2) Die Bestimmungen der Absätze (2) und (4) des Artikels 16 finden entsprechende Anwendung.

(3) Im Gebiete des Nachbarstaates wohnende Bedienstete sind auf Verlangen der zuständigen Verwaltung (Direktion) dieses Staates zurückzuziehen.

Ausführungsbestimmungen:

(1) Der im Absatz (1) dieses Artikels erwähnte Ausweis hat das Muster nach Anlage B. Die zur Ausstellung dieses Ausweises zuständigen Dienststellen sowie die zur Anbringung des Gesehenvermerkes zuständigen Behörden werden sich die vertragschliessenden Teile mitteilen.

(2) Als Dienstort im Sinne des Absatzes (1) dieses Artikels gilt das Gebiet der Gemeinde, zu der der Betriebswechselbahnhof gehört oder die diesem Bahnhof am nächsten liegt, soweit nicht im Falle besonderen Bedürfnisses im örtlichen Zusatzüberreinkommen der Bereich des Dienstorts anderweit bestimmt ist.

Článok 18.

Preukazy zamestnancov jedálnych a spacích vozňov.

(1) Súkromní zamestnanci jedálnych a spacích vozňov musia mať preukazy, ktoré vystavuje podľa ich bydliska príslušný miestny policajný úrad. Tieto preukazy musia obsahovať krstné meno a priezvisko, bydlisko, štátnu príslušnosť, podpis a úradnou pečiatkou opatrenú podobenku majiteľa, pečiatku a podpis vyhotovujúceho úradu a musia byť opatrené osvedčením príslušného železničného riaditeľstva o druhu používania zamestnanca v premávke jedálnych a spacích vozňov.

(2) Vízum sa nepožaduje.

Artikel 18

Ausweise für Angestellte in Speise- und Schlafwagen

(1) Die Privatangestellten in Speise- und Schlafwagen müssen mit Ausweisen der für ihren Wohnsitz zuständigen Ortspolizeibehörde versehen sein. Diese Ausweise müssen Vor- und Zunamen, Wohnort, Staatsangehörigkeit, Unterschrift und amtlich abgestempeltes Lichtbild des Inhabers, Siegel und Unterschrift der ausstellenden Behörde enthalten, sowie mit einer Bescheinigung der zuständigen Eisenbahndirektion über die Art der Beschäftigung des Angestellten im Speise- und Schlafwagenbetrieb versehen sein.

(2) Ein Sichtvermerk wird nicht verlangt.

IV. Služba v hraničných staniciach.

Článok 19.

Premávková služba medzi štátnou hranicou a výmennou stanicou a vo výmennej stanici.

(1) Vzájomnej železničnej doprave slúžiace vlaky prepravujú sa susednou správou od štátnych hraníc až do výmennej stanice za náhradu výloh služby vozebnej a cestovnej, pri čom zásadne má sa uplatniť naturálne vyrovnanie.

(2) Inak vykonáva službu na trati medzi štátnou hranicou a výmennou stanicou ako aj celú službu vo výmennej stanici vlastnícka správa. Výnimku tvorí služba súvislá s odovzdávkou vozňov a tovaru a — pokiaľ sa to zvlášť ujedná — služba výpravná (viď článok 10).

(3) Na hraničných tratiach platí návestný systém vlastníckej správy. Výnimky môžu byť ujednané od prípadu k prípadu v miestnych dodatkových ujednaniach.

Vykonávajúce ustanovenia:

(1) Sostavenie, čistenie, osvetľovanie a vykúrenie vlakov sa ustáli na poradách zúčastnených železničných správ o cestovnom poriadku pre každý prechod.

(2) Pre sostavenie vlakov a pre návestia na vlakoch sú smerodajné služobné predpisy správy vozebnej služby.

(3) V miestnom dodatkovom ujednaní upravujú sa podrobnosti premávkového užívania výmennej stanice, odovzdávky a prevzatia vozňov, batožín a tovaru, sriadovacej služby a používania zamestnancov susednej správy, ako aj podrobnosti služby vozebnej na trati medzi štátnou hranicou a výmennou stanicou a vo výmennej stanici samotnej. Vyhotovenie a používanie odovzdávkových listín (vlakové listiny, ložné listy, odovzdávkové listiny na batožiny a tovar atď.) bude osobitne ujednané.

IV. Dienst auf den Grenzbahnhöfen

Artikel 19

Betriebsdienst zwischen Staatsgrenze und Betriebswechselbahnhof und im Betriebswechselbahnhof

(1) Die dem gegenseitigen Eisenbahnverkehr dienenden Züge werden von der Staatsgrenze bis in den Betriebswechselbahnhof von der Nachbarverwaltung gegen Vergütung der Zugförderungs- und Zugbegleitkosten befördert, wobei grundsätzlich Naturalausgleich anzustreben ist.

(2) Im übrigen wird der Dienst auf der Strecke zwischen Staatsgrenze und Betriebswechselbahnhof, ebenso der gesamte Dienst im Betriebswechselbahnhof von der Eigentumsverwaltung ausgeführt. Ausgenommen ist der mit der Übergabe der Wagen und Güter zusammenhängende Dienst und, soweit das besonders vereinbart wird, der Abfertigungsdienst (Artikel 10).

(3) Auf den Grenzstrecken gilt das Signalsystem der Eigentumsverwaltung. Ausnahmen können von Fall zu Fall in den örtlichen Zusatzübereinkommen vereinbart werden.

Ausführungsbestimmungen:

(1) Zusammensetzung, Reinigung, Beleuchtung und Heizung der Züge werden bei den Fahrplanbesprechungen zwischen den beteiligten Eisenbahnverwaltungen für jeden Uebergang festgelegt.

(2) Für die Zugbildung und die Zugsignale sind die Dienstvorschriften der zugfördernden Verwaltung massgebend.

(3) Die Einzelheiten der betrieblichen Benutzung des Betriebswechselbahnhofes, der Übergabe und Übernahme von Wagen, Gepäck und Gütern, des Rangierdienstes und der Heranziehung der Bediensteten der Nachbarverwaltung sowie die Einzelheiten des Zugförderungsdienstes auf der Strecke zwischen der Staatsgrenze und dem Betriebswechselbahnhof und im Betriebswechselbahnhof selbst werden durch das örtliche Zusatzübereinkommen geregelt. Die Aufstellung und Verwendung der Übergabepapiere (Zuglisten, Ladelisten, Gepäck- und Güterübergabelisten usw.) werden besonders vereinbart.

(4) Do akej miery môžu byť používané vlakové stroje susednej správy výnimočne k posunu vo výmennej stanici, upravuje miestne dodatkové ujednanie.

(5) Stroje používané na tratiach susednej správy musia zodpovedať technickým zariadeniam tejto železnice.

(6) Železničné správy vzájomne dajú k dispozícii bezplatne a včas predpisy, smernice a pomôcky potrebné k výkonu prechodovej služby. V nutných prípadoch môže sa obrátiť prednosta výmennej stanice priamo na prednostu hraničnej stanice druhej správy.

(7) Susednej správe musia byť oznámené všetky zmeny vzťahujúce sa na prechodovú službu tak včas, aby mohla upovedomiť včas svojich zamestnancov. Najmä musia byť hneď oznámené zmeny premávkových predpisov, taktiež zmeny na zariadeniach vo výmennej stanici a na trati medzi výmennou stanicou a šlálnou hranicou, ak sú pre prechodovú službu dôležité.

Článok 20.

Čistenie, osvetlenie a vykúrenie miestností.

Čistenie, osvetľovanie, vykúrenie atď. budov a iných zariadení, ktoré slúžia prechodovej premávke, prislúcha vlastníckej správe.

Vykonávajúce ustanovenie:

Prípadné odchýlky sa ujednajú v miestnych dodatkových ujednaniach.

Článok 21.

Prepravné a dopravné poruchy.

Železničné správy majú si bezodkladne vzájomne oznamovať prepravné a dopravné poruchy, ktoré obmedzujú, sťažujú, alebo znemožňujú pravidelnú prechodovú dopravu. V prípade potreby sa dohodnú o tom, ako by sa poruchy najrýchlejšie odstránily, prinajmenšom však, ako by ich následky najviac zmiernily.

(4) Inwieweit Zuglokomotiven der Nachbarverwaltung ausnahmsweise zum Rangieren im Betriebswechselbahnhof herangezogen werden dürfen, wird durch das örtliche Zusatzübereinkommen geregelt.

(5) Die Lokomotiven, die auf Strecken der Nachbarverwaltung verwendet werden, müssen den technischen Einrichtungen dieser Bahn entsprechen.

(6) Die Eisenbahnverwaltungen werden einander unentgeltlich und rechtzeitig die für die Ausführung des Übergangsdienstes erforderlichen Vorschriften, Anweisungen und Behelfe zur Verfügung stellen. In dringenden Fällen kann der Vorstand des Betriebswechselbahnhofes sich unmittelbar an den Vorstand des Grenzbahnhofes der anderen Verwaltung wenden.

(7) Der Nachbarverwaltung sind sämtliche Aenderungen, die den Uebergangsdienst betreffen, so früh bekannt zu geben, dass sie in der Lage ist, ihre Bediensteten rechtzeitig zu unterrichten. Insbesondere sind ihr Aenderungen der Betriebsvorschriften sowie Aenderungen an den Einrichtungen im Betriebswechselbahnhof und auf der Strecke zwischen Betriebswechselbahnhof und Staatsgrenze unverzüglich mitzuteilen, wenn sie für den Uebergangsdienst wichtig sind.

Artikel 20

Reinigung, Beleuchtung und Heizung der Anlagen

Reinigung, Beleuchtung, Heizung usw. der Gebäude und sonstiger Einrichtungen, die dem Uebergangsverkehr dienen, sind Sache der Eigentumsverwaltung.

Ausführungsbestimmung:

Etwaige Abweichungen werden in den örtlichen Zusatzübereinkommen vereinbart.

Artikel 21

Betriebs- und Verkehrsstörungen

Die Eisenbahnverwaltungen haben sich alle Betriebs- und Verkehrsstörungen, die den regelmässigen Uebergangsverkehr einschränken, erschweren oder unmöglich machen, unverzüglich gegenseitig mitzuteilen. Sie haben sich nötigenfalls darüber zu verständigen, wie die Störungen schnellstens beseitigt, zumindest aber ihre Folgen weitestgehend gemildert werden können.

Vykonávajúce ustanovenia:

(1) V miestnych dodatkových ujednaniach bude stanovené, ktoré služobne susednej správy majú byť upovedomené o prepravných a dopravných poruchách.

(2) Obidve železničné správy ujednajú pre každý úsek cestovného poriadku opatrenia pre odbremenenie tratí a pomocné cesty vlakov.

Článok 22.

Poskytnutie pomoci pri nehodách a premávkových poruchách.

(1) Pri premávkových nehodách a premávkových poruchách (tiež snehových fujaviciach) budú sa podporovať obidve železničné správy osobnými a vecnými výkonmi proti zaplateniu svojstojných výdajov, pokiaľ je to vzhľadom na vlastnú službu možné.

(2) Pomocné vlaky a ich osobníctvo prekročia štátne hranice bez colných a pasových formalít a musia sa po ukončení pomocných prác hneď vrátiť.

Vykonávajúce ustanovenia:

(1) Miesto, až ku ktorému železničné správy si vzájomne budú poskytovať pomoc a ďalšie podrobnosti budú ujednané v miestnych dodatkových ujednaniach.

(2) Cudzie pomocné vlaky budú pravidelne doprevádzané až k miestu nehody zamestnancom tej správy, na území ktorej došlo k nehode. V prípade nebezpečia v omeškaní, alebo ak pomoc má byť poskytnutá vo výmennej stanici alebo na hraničnej prípojnej trati, môže prevziať doprovod aj zamestnanec správy pomoc poskytujúcej. Tento zamestnanec je zodpovedným, aby boly dodržané predpisy o bezpečnosti premávky. Jeho služobným príkazom v tomto ohľade sa musí podrobiť osobníctvo doprevádzajúce pomocný vlak. Škody vzniklé pri poskytnutí pomoci, najmä na použitých premávkových prostriedkoch, je povinná nahradiť správa pomoc žiadajúca správe pomoc poskytujúcej v plnej miere, vyjmúc, že by škody pomoc poskytujúcej správy boly privodené úmyselne alebo hrubou nedbalosťou jej vlastných zamestnancov.

Ausführungsbestimmungen:

(1) Durch die örtlichen Zusatzübereinkommen wird bestimmt, welche Stellen der Nachbarverwaltung von Betriebs- und Verkehrsstörungen zu benachrichtigen sind.

(2) Beide Eisenbahnverwaltungen vereinbaren für jeden Fahrplanabschnitt Entlastungs- und Umleitungsmassnahmen.

Artikel 22

Hilfeleistung bei Unfällen und Betriebsstörungen

(1) Bei Betriebsunfällen und Betriebsstörungen (auch Schneeverwehungen) werden sich beide Eisenbahnverwaltungen mit persönlichen und sachlichen Leistungen gegen Vergütung der Selbstkosten beistehen, soweit es mit Rücksicht auf den eigenen Dienst möglich ist.

(2) Hilfszüge und deren Bemannung überschreiten die Staatsgrenze ohne Zoll- und Passförmlichkeiten und müssen nach beendeter Hilfeleistung sofort zurückkehren.

Ausführungsbestimmungen:

(1) Die Stelle, bis zu der sich die Eisenbahnverwaltungen gegenseitig Hilfe leisten, und die weiteren Einzelheiten werden in den örtlichen Zusatzübereinkommen vereinbart.

(2) Fremde Hilfszüge werden in der Regel bis zur Unfallstelle von einem Bediensteten der Verwaltung begleitet, auf deren Gebiet der Unfall eingetreten ist. Bei Gefahr im Verzug oder wenn die Hilfe auf dem Betriebswechselbahnhof oder auf der Grenzanschlussstrecke geleistet werden soll, kann auch ein Bediensteter der hilfeleistenden Verwaltung die Begleitung übernehmen. Dieser Bedienstete ist dafür verantwortlich, dass die Vorschriften über die Betriebssicherheit eingehalten werden. Das Begleitpersonal des Hilfszuges hat seinen dienstlichen Anordnungen in dieser Hinsicht nachzukommen. Für Schäden, die bei der Hilfeleistung, insbesondere an den hierzu verwendeten Betriebsmitteln entstehen, ist die anfordernde Verwaltung der hilfeleistenden Verwaltung in vollem Umfange ersatzpflichtig, es sei denn, dass die Schäden der hilfeleistenden Verwaltung durch Vorsatz oder grobe Fahrlässigkeit ihrer eigenen Bediensteten zugefügt werden.

(3) Pri prácach záchranných a odstraňovacích jedná vodca mužstva pomocného vlaku podľa pokynov vedúceho záchranných prác na mieste nehody.

(4) Vlastná správa môže použiť stroj susednej správy k poskytnutiu pomoci len vtedy, keď tým doprava vlakov susednej správy neutrpí ujmu.

Článok 23.

Hlásková služba.

Hlásková služba medzi hláskami, ktoré ležia na obidvoch stranách hraníc a budú uvedené v miestnom dodatkovom ujednaní, koná sa podľa predpisov správy vykonávajúcej vozebnú službu. To isté platí o písomných pokynoch a písomných rozkazoch určených pre cestovné osobníctvo.

Vykonávajúce ustanovenie:

Odchýlky budú stanovené v miestnych dodatkových ujednaniach.

Článok 24.

Telefonné, telegrafné a hradlové vedenia.

(1) Všetky železničné telefonné, telegrafné a hradlové vedenia, ako aj všetky ostatné železničné vedenia končia zásadne v hraničných staniciach. Ak sa javí potreba tieto vedenia predĺžiť, ujednajú to železničné správy od prípadu k prípadu.

(2) Zamestnanci susednej správy, ktorí vykonávajú službu na hraničnej trati a vo výmennej stanici, sú oprávnení používať bezplatne k služobným účelom telegrafné a telefonné zariadenia pre prechodovú premávku medzi hraničnými stanicami alebo výmennými a hraničnými stanicami susednej správy.

Vykonávajúce ustanovenia:

(1) Medzi obidvoma hraničnými stanicami musia byť po ruke tie telegrafné a telefonné vedenia, ktorých je treba podľa premávkových predpisov správy vozebnej služby.

(3) Bei den Rettungs- und Aufräumungsarbeiten hat der Führer der Mannschaft des Hilfszuges nach den Weisungen des Leiters der Rettungsarbeiten am Unfallorte zu handeln.

(4) Eine Lokomotive der Nachbarverwaltung darf von der einheimischen Verwaltung nur dann zur Hilfeleistung herangezogen werden, wenn dadurch der Verkehr der Züge der Nachbarverwaltung nicht beeinträchtigt wird.

Artikel 23

Zugmeldeverfahren

Das Zugmeldeverfahren zwischen den beiderseits der Staatsgrenze gelegenen und im örtlichen Zusatzübereinkommen anzugebenden Zugmeldestellen richtet sich nach den Vorschriften der zugfördernden Verwaltung. Das Gleiche gilt für die dem Zugpersonal zu erteilenden schriftlichen Weisungen und schriftlichen Befehle.

Ausführungsbestimmung:

Abweichungen hiervon sind in den örtlichen Zusatzübereinkommen festzulegen.

Artikel 24

Fernmelde- und Blockleitungen

(1) Alle Eisenbahn-Fernmelde- und Blockleitungen sowie alle sonstigen Eisenbahnleitungen enden grundsätzlich in den Grenzbahnhöfen. Soweit es erforderlich ist, Fernmeldeleitungen noch weiter zu führen, wird es von Fall zu Fall durch die Eisenbahnverwaltungen vereinbart.

(2) Die Bediensteten der Nachbarverwaltung, die auf der Grenzstrecke und im Betriebswechselbahnhof Dienst verrichten, sind berechtigt, die Eisenbahnfernmeldeeinrichtungen für den Uebergangsverkehr zwischen den Grenzbahnhöfen oder den Betriebswechselbahnhöfen und den Grenzbahnhöfen der Nachbarverwaltung für dienstliche Zwecke unentgeltlich zu benutzen.

Ausführungsbestimmungen:

(1) Zwischen den beiderseitigen Grenzbahnhöfen müssen die Fernmeldeleitungen vorhanden sein, die durch die Betriebsvorschriften der zugfördernden Verwaltung bedingt sind.

(2) V miestnych dodatkových ujednaniach budú upravené služobné doby, v ktorých sú obsadené telegrafné a telefonné prístroje, postup pre vybavenie služobných telegramov, ako aj postup pre hlásenie a odstránenie porúch na vedeniach.

Článok 25.

Miestnosti, kde sa vykonáva služba a kde sa zamestnanci zdržujú. Remízy.

Vlastnícka správa dá služobniam susednej správy k dispozícii miestnosti potrebné pre službu, pobyt a prenocovanie osobníctva a remízy pre stroje. Ohľadom obstarávania bytov platia ustanovenia článku 31. obdobne.

Vykonávajúce ustanovenie:

Miestnosti pre službu, pobyt a prenocovanie musia byť dostatočne osvetlené, vykúrené a zariadené a musia poskytnúť záruku pre zdravý pobyt. V týchto obývacích miestnostiach alebo v ich bezprostrednej blízkosti musí byť daná zamestnancom možnosť varenia, umývania a vykonávania osobnej potreby. Podrobnosti o miestnostiach a ich vybavení majú byť upravené v miestnych dodatkových ujednaniach.

Článok 26.

Doby odovzdávky a prevzatia.

Pre každú výmennú stanicu majú byť ujednané služobné doby pre odovzdávku a prevzatie nákladných vlakov a s ohľadom na premávkovú potrebu, spôsobilosť a výkonnosť železničných zariadení a cestovné poriadky.

Vykonávajúce ustanovenie:

Službu pre dopravu nákladných vlakov v nedeľu a vo sviatkoch upravia susedné železničné riaditeľstvá osobitne pre každý hraničný prechod vo vzájomnej dohode. Touto úpravou nebudú dotknuté ustanovenia § 3 odstavca 4 ujednania o vzájomnom používaní nákladných vozňov v medzinárodnej premávke (RIV).

(2) In den örtlichen Zusatzübereinkommen sind die Dienstzeiten, während deren die Telegraphen- und Fernsprechapparate besetzt sind, das Verfahren bei der Beförderung von Diensttelegrammen sowie das Verfahren für Meldung und Beseitigung von Störungen in den Leitungen zu regeln.

Artikel 25

Dienst- und Aufenthaltsräume, Schuppenanlagen

Die Eigentumsverwaltung stellt für die Dienststellen der Nachbarverwaltung die zur Unterbringung der Bediensteten nötigen Dienst-, Aufenthalts- und Uebernachtungsräume und die zum Unterbringen von Lokomotiven nötigen Schuppenanlagen zur Verfügung. Bezüglich Schaffung von Wohngelegenheiten finden die Bestimmungen des Artikels 31 sinngemäss Anwendung.

Ausführungsbestimmung:

Die Dienst-, Aufenthalts- und Uebernachtungsräume müssen ausreichend beleuchtet, geheizt und ausgestattet sein, sowie eine Gewähr für gesunde Unterbringung bieten. In den Unterkunftsräumen oder in deren unmittelbarer Nähe ist den Bediensteten Koch-, Wasch- und Austrittsgelegenheit zu geben. Einzelheiten über die Räume und deren Austattung sind in den örtlichen Zusatzübereinkommen zu regeln.

Artikel 26

Übergabe- und Übernahmezeiten

Für jeden Betriebswechselbahnhof sind die Dienststunden für die Uebergabe und Übernahme von Güterzügen mit Rücksicht auf das Verkehrsbedürfnis, die Leistungsfähigkeit der Bahnanlagen und den Fahrplan zu vereinbaren.

Ausführungsbestimmung:

Der Güterzugdienst an Sonn- und Festtagen wird für jeden Grenzübergang durch die benachbarten Eisenbahndirektionen im gegenseitigen Einvernehmen besonders geregelt. Durch diese Regelung werden die Bestimmungen des Uebereinkommens für die gegenseitige Benutzung der Güterwagen im internationalen Verkehr (RIV) § 3 Absatz 4 nicht berührt.

Článok 27.

Preprava železničných služobných hlásení a vecí.

Vzájomné prepravovanie železničných služobných telegramov, fonogramov a služobných dopisov, ako aj preprava železničných tlačív (lístkov, tarif a pod.) je dovolená a — pokiaľ sa k tomu používa železničných zariadení — bezplatná. To isté platí pre prepravu služobných peňazí, ktoré boly vybrané vo výmennej stanici pre susednú správu a sú určené k vývozu.

Vykonávajúce ustanovenie:

Služobná korešpondencia železničných správ bude vo výmennej stanici susednou správou prevzatá na podklade výkazu a ďalej prepravená.

V. Odúčtovanie a vyrovnanie.

Článok 28.

Náhrada za výkony služby vozebnej a cestovnej.

Za výkony služby vozebnej a cestovnej odškodní vlastnícka správa susednú správu podľa svojstojných výloh, pri čom má byť zásadne snahou docieliť naturálneho vyrovnania.

Vykonávajúce ustanovenia:

(1) Odškodnenie sa deje podľa vykonaných vlakových kilometrov. Odškodňovaciu sadzbu ujednajú železničné správy podľa svojich svojstojných výloh. Táto sadzba môže byť podľa potreby polročne preskúmaná.

(2) Pri výpočte vlakových kilometrov je smerodajná traf od štátnej hranice až do stredu výmennej stanice.

(3) Každá železničná správa poverí jedno riaditeľstvo, ktoré pre všetky prechody bežne zaznamenáva vykonané vlakové kilometre.

Tieto záznamy sa uzavierajú polročne 1. februára a 1. augusta každého roku a vymieňajú sa vzájomne od 1. marca a 1. septembra. Odpis obidvoch záznamov do-

Artikel 27

Beförderung von Eisenbahndienstmeldungen und Eisenbahndienstsachen

Der gegenseitige Eisenbahndiensttelegramm-, Fernsprech- und Dienstbriefverkehr sowie die Beförderung von Eisenbahndrucksachen (Fahrkarten, Tarifen und dergleichen) sind gestattet und, insofern eisenbahnseitige Einrichtungen dazu benutzt werden, unentgeltlich. Das Gleiche gilt für den Dienstgeldverkehr zwecks Ausfuhr der im Betriebswechselbahnhof für die Nachbarverwaltungen erzielten Einnahmen.

Ausführungsbestimmung:

Der dienstliche Schriftwechsel der Eisenbahnverwaltungen wird in dem Betriebswechselbahnhof auf Grund eines Nachweises durch die Nachbarverwaltung übernommen und weiterbefördert.

V. Abrechnung und Ausgleich

Artikel 28

Entschädigung für Leistungen im Zugförderungs- und Zugbegleitdienst

Für die Leistung des Zugförderungs- und Zugbegleitdienstes hat die Eigentumsverwaltung die Nachbarverwaltung nach Massgabe der Selbstkosten zu entschädigen, wobei grundsätzlich Naturalausgleich anzustreben ist.

Ausführungsbestimmungen:

(1) Der Entschädigung werden die geleisteten Zugkilometer zu Grunde gelegt. Den Vergütungssatz vereinbaren die Eisenbahnverwaltungen nach ihren Selbstkosten. Er kann nötigenfalls halbjährlich nachgeprüft werden.

(2) Für die Berechnung der Zugkilometer ist die Strecke von der Staatsgrenze bis zur Mitte des Betriebswechselbahnhofes massgebend.

(3) Jede Eisenbahnverwaltung wird eine ihrer Direktionen beauftragen, die geleisteten Zugkilometer für alle Uebergänge fortlaufend aufzuzeichnen.

Diese Aufzeichnungen sind halbjährlich am ersten Februar und ersten August jedes Jahres abzuschliessen und bis ersten März und ersten September gegenseitig

stane riaditeľstvo ríšskych železníc vo Viedni. Toto riaditeľstvo srovná na jednej strane výkony vlakových kilometrov nemeckých ríšskych železníc a železníc Protektorátu Čechy a Morava a na druhej strane výkony slovenských železníc. Prípadná pohľadávka prenesie sa do najbližšieho odúčtovacieho obdobia. Ak sa pri tom zistí, že dlžoba jednej správy stále viac rastie, môže táto správa navrhovať zmenu výmenných staníc (článok 5). Ak nie je možná vyrovnávka ani behom dvoch rokov, hradia sa nadvýkony podľa ujednanej odškodňovacej sadzby účetnou cestou podľa čl. 34.

(4) Vlakové kilometre pomocných vlakov, náradových pomocných vozňov, pomocných strojov a snehových pluhov (čl. 22) sa nezapisujú ani nezaznamenávajú.

(5) Výdaje za pomocný vlak platí správa, ktorá pomocný vlak žiadala. Účtujú sa svojstojné výlohy počítajúc do toho výdaje za pomocný materiál a pomocné osobníctvo za dobu od vypravenia vlaku z domovskej stanice až do jeho návratu spolu s 10% prirážkou k správnym výlohám. To isté platí pre vyslanie pomocných strojov alebo snehových pluhov.

(6) Prázdne cesty strojov bez služobného vozňa alebo so služobným vozňom, ďalej cesty zvláštnych služobných vlakov a vlakov prepravujúcich zamestnancov a cesty pracovných vlakov sa nehradia.

auszutauschen. Eine Abschrift beider Aufzeichnungen erhält die Reichsbahndirektion Wien. Diese stellt die Zugkilometerleistungen der Deutschen Reichsbahn sowie der Staatsbahnen des Protektorats Böhmen und Mähren denen der Slowakischen Eisenbahnen gegenüber. Ein etwaiges Guthaben wird auf den nächsten Abrechnungabschnitt übertragen. Ergibt sich dabei, dass die Schuld einer Verwaltung immer mehr anwächst, so kann diese Verwaltung eine Aenderung der Betriebswechselbahnhöfe beantragen (Artikel 5). Kann auch innerhalb zweier Jahre kein Ausgleich herbeigeführt werden, so sind die überschiessenden Leistungen nach dem vereinbarten Vergütungssatz im Verrechnungswege gemäss Artikel 34 abzugelten.

(4) Die Zugkilometer der Hilfszüge, Hilfsgerätewagen, Hilfslokomotiven und Schneepflüge (Artikel 22) sind nicht aufzuzeichnen und aufzunehmen.

(5) Die Kosten eines Hilfszuges trägt die Verwaltung, die den Hilfszug angefordert hat. Berechnet werden die Selbstkosten einschliesslich der Kosten für Hilfsmaterial und Hilfspersonal für die Zeit von der Entsendung des Zuges von der Heimatstation bis zur Rückkehr dorthin zuzüglich eines Verwaltungskostenzuschlags von zehn vom Hundert. Das Gleiche gilt für die Entsendung von Hilfslokomotiven oder Schneepflügen.

(6) Leerfahrten der Lokomotiven ohne oder mit Packwagen werden nicht vergütet, desgleichen die Dienstsonderzüge, die Personalzüge und die Arbeitszüge.

Článok 29.

Náhrada za služobné miestnosti a za zvláštne výkony susednej správy.

(1) Susedná správa hradí vo výmenných staniciach len výdaje za používanie tých zariadení, stavieb, bytov, miestností pre službu a pobyt, pre stroje atď., ktoré slúžia výhradne jej účelom.

Artikel 29

Vergütung für Diensträume und für besondere Leistungen der Nachbarverwaltung

(1) Die Nachbarverwaltung hat in den Betriebswechselbahnhöfen nur für Benutzung der Einrichtungen, Bauten, Wohnungen, Dienst- und Unterkunftsräume, Lokomotivstände usw. Vergütung zu leisten, die ausschliesslich ihren Zwecken dienen.

(2) To isté platí o náhrade za osobné výkony.

(2) Dasselbe gilt für die Vergütung von Personalleistungen.

Vykonávajúce ustanovenia:

(1) Za výkony podľa odstavca (1) treba ujednať podľa možnosti naturálne vyrovnanie. Ak by výkony takýmto spôsobom nemohly byť vyrovnané, treba platiť náhradu podľa nájomných sadzieb. Tieto ujednajú zúčastnené železničné správy a podľa potreby z roka na rok ich preskúmajú.

(2) K svojstojným výlohám za osvetlenie, kúrenie a čistenie k výhradným služobným účelom susednej správy sa pripočíta 10% prirážka správnych výloh.

(3) Malé opravy strojov a náradí susednej správy na výmenných staniciach vykonáva správa výmennej stanice. Za to sa započítajú susednej správe svojstojné výlohy spolu so 100% prirážkou.

(4) V miestnych dodatkových ujednaniach bude stanovené, či a za akých podmienok budú dodané susednej správe premávkové látky (pre vykúrenie, osvetlenie, mazanie a pod.) vo výmennej stanici. Dodajú sa za cenu svojstojných výloh spolu s 10% prirážkou správnych výdajov.

(5) Náhrada podľa odstavca (2) tohto článku upraví sa tiež v miestnych dodatkových ujednaniach.

Ausführungsbestimmungen:

(1) Für die Leistungen nach Absatz (1) ist nach Möglichkeit ein Naturalausgleich zu vereinbaren. Soweit die Leistungen nicht in dieser Weise ausgeglichen werden, ist die Vergütung nach Mietsätzen zu leisten. Diese werden zwischen den beiden Eisenbahnverwaltungen vereinbart und nötigenfalls von Jahr zu Jahr nachgeprüft.

(2) Die Selbstkosten der Beleuchtung, Beheizung und Reinigung für ausschliessliche Dienstzwecke der Nachbarverwaltung werden mit einem Verwaltungskostenzuschlag von zähn vom Hundert berechnet.

(3) Sind kleine Ausbesserungen von Lokomotiven und Geräten der Nachbarverwaltung auf den Betriebswechselbahnhöfen nötig, so werden sie von der Verwaltung des Betriebswechselbahnhofs ausgeführt. Hierfür sind der Nachbarverwaltung die Selbstkosten einschliesslich eines Zuschlages von hundert vom Hundert zu berechnen.

(4) In den örtlichen Zusatzübereinkommen ist zu bestimmen, ob und unter welchen Bedingungen an die Nachbarverwaltung Betriebsstoffe (Heiz- und Beleuchtungsstoffe, Schmiermittel und dergleichen) im Betriebswechselbahnhof abgegeben werden. Sie sind nach den Selbstkosten mit einem Verwaltungskostenzuschlag von zehn vom Hundert zu berechnen.

(5) Die Vergütung gemäss Absatz (2) dieses Artikels wird ebenfalls in den örtlichen Zusatzübereinkommen geregelt.

Článok 30.

Výdaje pri prerušení premávky.

Ak je prechodová doprava dočasne prerušená, zostáva naďalej povinnosť platenia tých výloh, ktoré nastanú aj behom poruchy.

Artikel 30

Kosten bei Betriebsunterbrechung

Ist der Uebergangsverkehr vorübergehend unterbrochen, so hört die Verpflichtung zur Tragung derjenigen Kosten, die auch während der Unterbrechung entstehen, nicht auf.

Článok 31.

Náhrada za ostatné výkony.

(1) Výkony vlastníckej správy pre susednú správu, ktoré v tejto dohode nie sú osobitne uvedené, nahradí susedná správa podľa svojstojných výloh.

(2) Pokiaľ platenie prirážok k správnym výdajom nie je výslovne ujednané, zriekajú sa ich smluvné stránky vzájomne.

Artikel 31

Vergütung für sonstige Leistungen

(1) Für die in diesem Abkommen nicht besonders erwähnten für die Nachbarverwaltung ausgeführten Leistungen der Eigentumsverwaltung sind dieser von der Nachbarverwaltung die Selbstkosten zu erstatten.

(2) Soweit nicht die Zahlung von Verwaltungskostenzuschlägen ausdrücklich vereinbart ist, wird auf diese gegenseitig verzichtet.

Článok 32.

Nové zariadenia.

(1) O potrebných nových zariadeniach, ako aj o zmenách, doplnkoch a rozšírení jestvujúcich stavieb a zariadení, pokiaľ sú určené pre vzájomnú železničnú premávku, majú sa železničné správy od prípadu k prípadu dohodnúť. Súčasne treba riešiť otázku nájomného.

(2) Zakladajúce výlohy uhradí vlastnícka správa. Ak by bolo treba v páde zariadenia elektrickej premávky postaviť elektrické stavby na cudzom území a postavenie týchto stavieb by vlastnícka správa sama neprevzala, má správa vozobnej služby — odchýlkou od predošlého ustanovenia — právo potrebné stavby na území vlastníckej správy na vlastné trovy postaviť, udržovať a obnovovať. Potrebné pozemky poskytne vlastnícka správa bezplatne. Tieto zariadenia zostávajú potom vlastníctvom správy, ktorá ich postavila.

Artikel 32

Neuanlagen

(1) Über notwendige Neuanlagen sowie über Aenderungen, Ergänzungen und Erweiterungen der bestehenden Anlagen nebst Einrichtungen, soweit sie für den gegenseitigen Eisenbahnverkehr bestimmt sind, haben sich die Eisenbahnverwaltungen von Fall zu Fall zu verständigen. Gleichzeitig ist über die Miete zu bestimmen.

(2) Die Herstellungskosten trägt die Eigentumsverwaltung.

Abweichend hiervon hat, wenn im Falle elektrischer Betriebsführung die Errichtung elektrischer Anlagen auf fremden Gebiet notwendig wird und diese Errichtung die Eigentumsverwaltung nicht selbst übernimmt, die zugfördernde Verwaltung das Recht, die erforderlichen Anlagen auf dem Gebiet der Eigentumsverwaltung auf eigene Kosten selbst zu errichten, zu unterhalten und zu erneuern. Die erforderlichen Grundstücke stellt die Eigentumsverwaltung unentgeltlich zur Verfügung. Die Anlagen sind dann Eigentum der errichtenden Verwaltung.

Vykonávajúce ustanovenie:

Pre oslobodenie od dávok a poplatkov a zákazu dovozu elektrického prúdu, po-

Ausführungsbestimmung:

Wegen der Befreiung von Abgaben, Gebühren und Einfuhrverboten für den zur

trebného pre zásobovanie elektrických zariadení správy vozebnej služby v prípade potreby uzavrú sa osobitné ujednania.

Speisung der elektrischen Anlagen der zugfördernden Verwaltung notwendigen Strom werden erforderlichenfalls besondere Vereinbarungen getroffen.

Článok 33.

Vyúčtovanie prepravných príjmov.

Prepravné príjmy budú vyúčtované podľa osobitných ujednaní medzi zúčastnenými železničnými správami, ktoré sa majú ujednať.

Artikel 33

Abrechnung der Verkehrseinnahmen

Die Verkehrseinnahmen werden auf Grund besonderer Vereinbarungen abgerechnet, die zwischen den beteiligten Eisenbahnverwaltungen zu treffen sind.

Článok 34.

Vyrovnanie platieb a platenie účtov.

Všetky platby podľa tejto dohody sa vyrovnajú vzájomne tým spôsobom, že sa cestou účtovnou vyrovná len prevyšujúca čiastka.

Artikel 34

Zahlungsausgleich und Begleichung der Rechnungen

Sämtliche auf Grund dieses Abkommens zu leistenden Zahlungen sind in der Weise gegeneinander auszugleichen, dass nur der überschiessende Spitzenbetrag im Verrechnungswege zu zahlen ist.

Vykonávajúce ustanovenia:

(1) Účty treba vyhotoviť v mene, v ktorej pohľadávka, ktorá má byť vyrovnaná, povstala.

(2) Účty o čiastkach, ktoré na základe tejto dohody majú byť vyrovnané, treba predložiť štvrťročne vzájomne a to najneskoršie do polovice nasledujúceho štvrťročia. Vyrovnávku treba uskutočniť 1. marca a 1. septembra každého roku. V páde potreby ujednajú železničné správy zálohové platby. V prípade omeškaného ohlásenia k vyúčtovaniu treba platiť ročne 6% úroky zo zameškania.

(3) Vyúčtovania o vozňových, prepravných a iných poplatkoch, ktoré sú alebo budú osobitne upravené, nespadajú do tohto ustanovenia.

(4) Námietky proti účtom nesmú zdržovať peňažnú vyrovnávku. Z námietok vyplývajúce zaťaženia alebo dobropisy budú urovnané v najbližšom účte. Platenie účtu neznamená uznanie jeho správnosti.

Ausführungsbestimmungen:

(1) Die Rechnungen sind in der Währung aufzustellen, in der die zu begleichende Forderung entstanden ist.

(2) Die Rechnungen über die auf Grund dieses Abkommens zu vergütenden Beträge sind vierteljährlich gegenseitig vorzulegen, und zwar spätestens bis zur Mitte des nächsten Vierteljahres. Der Ausgleich ist am ersten März und ersten September jedes Jahres durchzuführen. Im Bedarfsfalle werden die Eisenbahnverwaltungen Abschlagszahlungen vereinbaren. Im Falle der Verzögerung der Anmeldung zur Abrechnung sind sechs vom Hundert jährliche Verzugszinsen zu zahlen.

(3) Die Abrechnungen über Wagen-, Transport- und andere Gebühren, die besonders geregelt sind oder werden, fallen nicht unter diese Bestimmung.

(4) Beanstandungen der Rechnungen dürfen den Geldausgleich nicht verzögern. Aus Beanstandungen sich ergebende Belastungen oder Gutschriften werden in der nächstfolgenden Rechnung durchgeführt.

Právo preskúmať účetné doklady na mieste samom a uplatniť ďalšie nároky zostáva vyhradené. O tomto preskúmaní treba spísať zápisnicu, ktorú podpíšu zástupci obidvoch železničných správ.

(4) Právo tohto dodatočného preskúmania zaniká po 9 mesiacoch po príchode účtov k správe, ktorá má platiť. Právo úradov nadriadených jednotlivým správam aj na neskoršie uplatňovanie námietok ostáva nedotknuté.

(5) Železničné správy ručia za náhrady, ktoré majú platiť iné služobné odvetvia hraničnej prechodovej služby a sprostredkujú splnenie týchto povinností.

Článok 35.

Dane a dávky.

Dane a dávky, viaznúce na predmetoch, ktorých výlučné používanie prináleží druhej správe, treba uhradiť vlastníckej správe plne spolu s 10% prirážkou správnych výloh.

VI. Záverečné ustanovenia.

Článok 36

Vykonávajúce ustanovenia:

Železničných vecí sa týkajúce vykonávajúce ustanovenia môžu železničné správy vo vzájomnej dohode pozmeniť.

Článok 37.

Účinnosť a platnosť dohody.

Táto dohoda je vyhotovená v slovenskom a nemeckom jazyku. Obidve znenia sú súhlasné a rovnocenné.

Dohoda vstúpi v platnosť prvého dňa mesiaca, ktorý nasleduje po podpísaní a má

Die Bezahlung der Rechnung bedeutet nicht das Anerkenntnis ihrer Richtigkeit. Das Recht zur Prüfung der Rechnungsbelege an Ort und Stelle und zur Geltendmachung von weiteren Ansprüchen bleibt vorbehalten. Ueber diese Prüfung ist eine Niederschrift aufzunehmen, die von den Vertretern beider Eisenbahnverwaltungen zu unterschreiben ist.

(4) Dieses Nachprüfungsrecht erlischt neun Monate nach Eingang der Rechnungen bei der zahlungspflichtigen Verwaltung. Das Recht der den beiden Verwaltungen vorgesetzten Stellen, auch später Bemängelungen geltend zu machen, bleibt unberührt.

(5) Die Eisenbahnverwaltungen leisten Gewähr für die Vergütungen, die von anderen Dienstzweigen des Grenzübergangsdienstes zu leisten sind, und vermitteln die Erfüllung dieser Verpflichtungen.

Artikel 35

Steuern und Abgaben

Steuern und Abgaben, die auf Gegenständen ruhen, deren ausschliessliche Benutzung der anderen Verwaltung zusteht, sind der Eigentumsverwaltung voll unter Zuschlag von zehn vom Hundert Verwaltungskosten zu vergüten.

VI. Schlussbestimmungen

Artikel 36

Ausführungsbestimmungen:

Die das Eisenbahnwesen betreffenden Ausführungsbestimmungen können von den Eisenbahnverwaltungen im gegenseitigen Einvernehmen geändert werden.

Artikel 37

Inkrafttreten und Geltungsdauer des Abkommens

Dieses Abkommen ist in deutscher und in slowakischer Sprache ausgefertigt. Beide Texte stimmen überein und sind gleichwertig.

Dieses Abkommen tritt am ersten Tage des auf die Unterzeichnung folgenden Mo-

ostať tak dlho v platnosti, kým nebude vypovedaná jednou zo zmluvných strán pri zachovaní šesťmesačnej výpovednej lehoty.

Výpoveď jednotlivých zmluvných ustanovení je prípustná a viazaná na rovnakú výpovednú lehotu.

Bratislava, dňa 30. apríla 1940.

Za slovenskú vládu:
Dr. F. ĎURČANSKÝ m. p.
Dr. TAKÁČ m. p.

nats in Kraft und soll solange in Geltung bleiben, als es nicht von einem vertragschlissenden Teile mit sechsmonatiger Frist gekündigt wird.

Die Kündigung einzelner Vertragsbestimmungen ist zulässig und an die gleiche Kündigungsfrist gebunden.

Pressburg, den 30. April 1940.

Für die Deutsche Regierung:
HANS BERNARD m. p.
LUDWIG HOLTZ m. p.

Vyhlasuje sa s tým, že dohoda vzhľadom na jej článok 37 a vzhľadom na ustanovenie ods. 3, § 4 zákona č. 11/1940 Sl. z. vstúpila v platnosť dňa 1. mája 1940.

Dr. Tuka v. r.

Príloha A
K článku 16

Anlage A
Zu Artikel 16

Predná strana
Vorderseite

Preukaz čís. .....

Ausweis Nr. .....

Platný až do ..... 19...

Gültig bis zum ..... 19...

Der .....
(služobná hodnosť) (meno)
(Dienststellung) (Name)

je úradne činný vo vzájomnej premávke medzi Nemeckou ríšou a
ist im Wechselverkehr zwischen dem Deutschen Reich und der

Slovenskou republikou na trati(ach) .....

Slowakischen Republik amtlich tätig auf der(den) Strecke(n) .....

..... a na stanici .....

und auf dem Bahnhof .....

(Služobná pečiatka)
(Dienststempel)

dňa
..... den ..... 19...

Služobné miesto .....
Dienststelle

.....
(podpis majiteľa)
(Unterschrift des Inhabers)

.....
(podpis vystavujúceho úradníka)
(Unterschrift des ausstellenden Beamten)

Zadná strana — Rückseite

K povšimnutiu! — Zur Beachtung!

Preukaz treba vrátiť služobni, ktorá ho vystavila, akonáhle majiteľ nie je používaný vo vzájomnej premávke, každopádne ale po uplynutí platnosti tohto preukazu.

Der Ausweis ist der Dienststelle, die ihn ausgestellt hat, zurückzugeben, sobald der Ausweisinhaber nicht mehr im Wechselverkehr verwendet wird, jedenfalls jedoch mit Ablauf der Geltungsdauer des Ausweises.

Poznámka: Preukazy budú tlačené v jazyku slovenskom a nemeckom, pre hraničné prechody s Protektorátom Čechy a Morava súčasne aj v jazyku českom. Preukazy sú vyhotovené na hnedom kartone.

Anmerkung: Die Vordrucke der Ausweise werden in deutscher und in slowakischer Sprache, für die Grenzübergänge des Protektorats Böhmen und Mähren gleichzeitig auch in tschechischer Sprache hergestellt. Die Ausweise sind aus braunem Karton zu fertigen.

Príloha B — K článku 17 — Predná strana

Anlage B — Zu Artikel 17 — Vorderseite

(služobná pečiatka)
(Dienststempel)

Preukaz čís. _____
Ausweis Nr. _____

Platný až do _____ 19___
Gültig bis zum _____ 19___

Der (služobná hodnosť) (Dienststellung) (meno) (Name)

byton: v _____ je úradne činný
wohnhaft in _____

podpis majiteľa
Unterschrift des Inhabers

ako _____ na stanici
ist in der Eigenschaft als _____

auf dem Bahnhof _____ amtlich tätig

_____, dňa _____ 19___
den

Služobné miesto _____
Dienststelle _____
(Služobná pečiatka)
(Dienststempel)

podpis vystavujúceho úradníka
Unterschrift des ausstellenden Beamten

Videl!
Gesehen!

_____, dňa _____
(služ. miesto)
(Dienststelle)

(služobná pečiatka)
(Dienststempel)

podpis vystavujúceho úradníka
Unterschrift des ausfertigenden Beamten

Zadná strana — Rückseite

Deň narodenia: _____
Geburtstag: _____
Miesto narodenia: _____
Geburtsort: _____
Postava: _____
Gestalt: _____
Vlasy: _____
Haare: _____
Oči: _____
Augen: _____
Tvar obličaja: _____
Gesichtsform: _____
Zvláštne znamenia: _____
Besondere Kennzeichen: _____

K povšimnutiu! — Zur Beachtung!

Preukaz platí len pre obvod obce _____
Der Ausweis gilt nur für das Gebiet der Gemeinde _____
Musí sa vrátiť služobni, ktorá ho vystavila, akonáhle majiteľ preukazu nemá služobného sídla na území susednej správy, každopádne ale po uplynutí platnosti preukazu.
Er ist der Dienststelle, die ihn ausgestellt hat, zurückzugeben, sobald der Ausweisinhaber nicht mehr im Gebiet des Nachbarstaates seinen dienstlichen Wohnsitz hat, jedenfalls jedoch mit Ablauf der Geltungsdauer des Ausweises.

Poznámka: Preukazy budú tlačené v jazyku slovenskom a nemeckom, pre hraničné prechody s Protektorátom Čechy a Morava súčasne aj v jazyku českom. Preukazy sú vyhotovené na zelenom kartone.

Anmerkung: Die Vordrucke der Ausweise werden in deutscher und in slowakischer Sprache, für die Grenzübergänge des Protektorats Böhmen und Mähren gleichzeitig auch in tschechischer Sprache hergestellt. Die Ausweise sind aus grünem Karton zu fertigen.

Obsah. Inhaltsverzeichnis.

I. Všeobecné ustanovenia. I. Allgemeines. Strana Seite

Článok 1 Zákony a predpisy 293
Artikel 1 Gesetze und Vorschriften 293
Článok 2 Vykonávanie dopravy a prepravy 293
Artikel 2 Betriebs- und Verkehrsabwicklung 293

II. Hraničné prechody II. Grenzübergänge.

Článok 3 Prechody a stanice pre colné a devizové odbavenie a pasovú prehliadku. 294
Artikel 3 Uebergänge und Bahnhöfe für Zollabfertigung, Devisenabfertigung und Passnachschau. 294
Článok 4 Zvláštne colné ustanovenia. 295
Artikel 4 Besondere Zollbestimungen. 295
Článok 5 Výmenné stanice. 295
Artikel 5 Betriebswechselbahnhöfe. 295
Článok 6 Používanie, udržovanie a obnovovanie stavieb a zariadení. 296
Artikel 6 Benützung, Unterhaltung und Erneuerung der Anlagen. 296
Článok 7 Výťažné koľaje. 297
Artikel 7 Ausziehgeleise. 297
Článok 8 Ručenie a regresné právo v prípade škôd. 297
Artikel 8 Haftung und Rückgriff in Schadensfällen. 297
Článok 9 Miestne dodatkové ujednania. 299
Artikel 9 Oertliche Zusatzübereinkommen. 299

III. Železniční a poštoví zamestnanci. III. Eisenbahn- und Postbedienstete. Strana Seite

Článok 10 Zamestnanci susednej správy vo výmenných niciach a na trati medzi týmito a štátnou hranicou. 300
Artikel 10 Bedienstete der Nachbarverwaltung auf den Betriebswechselbahnhöfen und auf der Strecke zwischen diesen und der Staatsgrenze. 30
Článok 11 Postavenie zamestnancov v susednom štáte. 301
Artikel 11 Stellung der Bediensteten im Nachbarstaat. 301
Článok 12 Vzájomná podpora pri výkone služby. 301
Artikel 12 Unterstützung bei der Dienstausübung. 301
Článok 13 Služebné previnenia. 301
Artikel 13 Dienstvergehen. 301
Článok 14 Sociálne poistenie a úrazové zaopatrenie. 302
Artikel 14 Sozialversicherung und Unfallfürsorge. 302
Článok 15 Nemocenské zaopatrenie. 302
Artikel 15 Krankenfürsorge. 302
Článok 16 Prestup hraníc a prechodný pobyt na území susedného štátu. 302
Artikel 16 Grenzübertritt und vorüberbergehender Aufenthalt im Gebiet des Nachbarstaates. 302

Strana / Seite

Článok 17 Prestup hraníc a trvalý pobyt na území susedného štátu. 303
Artikel 17 Grenzübertritt und dauernder Aufenthalt im Gebiet des Nachbarstaates. 303
Článok 18 Preukazy zamestnancov jedálnych a spacích vozňov. 304
Artikel 18 Ausweise für Angestellte in Speise- und Schlafwagen. 304

IV. Služba v hraničných staniciach.

IV. Dienst auf den Grenzbahnhöfen.

Článok 19 Premávková služba medzi štátnou hranicou a výmennou stanicou vo výmennej stanici. 305
Artikel 19 Betriebsdienst zwischen Staatsgrenze und Betriebswechselbahnhof und im Betriebswechselbahnhof. 305
Článok 20 Čistenie, osvetlenie a vykúrenie miestností. 306
Artikel 20 Reinigung, Beleuchtung und Heizung der Anlagen. 306
Článok 21 Prepravné a dopravné poruchy. 306
Artikel 21 Betriebs- und Verkehrsstörungen. 306
Článok 22 Poskytnutie pomoci pri nehodách a premávkových poruchách. 307
Artikel 22 Hilfeleistung bei Unfällen und Betriebsstörungen. 307
Článok 23 Hlásková služba. 308
Artikel 23 Zugmeldeverfahren. 308
Článok 24 Telefonné, telegrafné a hradlové vedenia. 308
Artikel 24 Fernmelde- und Blockleitungen. 308
Článok 25 Miestnosti, kde sa vykonáva služba a kde sa zamestnanci zdržujú. Remizy. 309
Artikel 25 Dienst- und Aufenthaltsräume. Schuppenanlagen. 309
Článok 26 Doby odovzdávky a prevzatia. 309
Artikel 26 Uebergabe- und Uebernahmezeiten. 309
Článok 27 Preprava železničných žebných hlásení a vecí. 310
Artikel 27 Beförderung von Eisenbahndienstmeldungen und Eisenbahndienstsachen. 310

V. Odúčtovanie a vyrovnanie.

V. Abrechnung und Ausgleich.

Článok 28 Náhrada za výkony služby vozebnej a cestovnej. 310
Artikel 28 Entschädigung für Leistungen im Zugförderungs- und Zugbegleitdienst. 310
Článok 29 Náhrada za služebné miestnosti a za zvláštne výkony susednej správy. 311
Artikel 29 Vergütung für Diensträume und für besondere Leistungen der Nachbarverwaltung. 311
Článok 30 Výdaje pri prerušení premávky. 312
Artikel 30 Kosten bei Betriebsunterbrechung. 312
Článok 31 Náhrada za ostatné výkony. 313
Artikel 31 Vergütung für sonstige Leistungen. 313
Článok 32 Nová zariadenia. 313
Artikel 32 Neuanlagen. 313
Článok 33 Vyúčtovanie prepravných príjmov 314
Artikel 33 Abrechnung der Verkehrseinnahmen 314
Článok 34 Vyrovnanie platieb a platenie účtov. 314
Artikel 34 Zahlungsausgleich und Begleichung der Rechnungen. 314
Článok 35 Dane a dávky. 315
Artikel 35 Steuern und Abgaben. 315

VI. Záverečné ustanovenia.

VI. Schlussbestimmungen.

Článok 36 Vykonávajúce ustanovenia. 315
Artikel 36 Ausführungsbestimmungen. 315
Článok 37 Účinnosť a platnosť dohody 315
Artikel 37 Inkrafttreten und Geltungsdauer des Abkommens 315
Príloha k článku 16 317
Zu Artikel 16 Anlage A 317
Príloha k článku 17 318
Zu Artikel 17 Anlage B 318

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava. Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

16. VIII.

Slovenský zákonník

Čiastka 39. Vydaná dňa 13. augusta 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (189.—191.) **189.** Vyhláška Ministerstva hospodárstva o predaji pneumatík (vonkajších plášťov). — **190.** Vyhláška ministerstva školstva a národnej osvety o školskom plate, taxách a iných príspevkoch a o školských poplatkoch na stredných školách. — **191.** Vyhláška Ministerstva financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

189.

Vyhláška Ministerstva hospodárstva zo dňa 6. augusta 1940

o predaji pneumatík (vonkajších plášťov).

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Nové pneumatiky (vonkajšie plášte) možno žiadateľovi odpredať len po predložení povolenia ministerstva hospodárstva o prídele.

(2) Žiadateľ (ods. 1) musí pri kúpe nových pneumatík (vonkajších plášťov) odovzdať za primeranú náhradu ten istý počet starých pneumatík (vonkajších plášťov) rovnakých rozmerov.

§ 2.

Nezachovanie predpisov tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 3.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom uverejnenia.

Medrický v. r.

190.

Vyhláška Ministerstva školstva a národnej osvety zo dňa 2. augusta 1940

o školskom plate, taxách a iných príspevkoch a o školských poplatkoch na stredných školách.

Ministerstvo školstva a národnej osvety podľa ustanovenia § 21 vládneho nariadenia č. 168/1939 Sl. z. upravuje školský plat, prijímacie taxy, príspevky na učebné pomôcky a iné školské poplatky na stredných školách takto:

Diel prvý.

Školský plat.

§ 1.

(1) Za každého žiaka stredných škôl má sa platiť školský plat, ak žiak nie je od platenia oslobodený.

(2) Žiak, za ktorého sa školský plat včas nezaplatí, má sa z ústavu vylúčiť.

§ 2.

(1) Ustanovenia tejto vyhlášky platia pre všetkých žiakov stredných škôl bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť.

(2) Pod strednými školami podľa tejto vyhlášky treba rozumieť všetky stredné školy, pre ktoré platí vládne nariadenie č. 168/1939 Sl. z.

(3) Žiaci, ktorí prestúpili z jednej štátnej strednej školy na inú alebo zo štátnej strednej školy na neštátnu strednú školu a naopak, posudzujú sa vo všetkých veciach, normovaných touto vyhláškou tak, ako keby boli od začiatku svojho stredoškolského štúdia chodili do tej školy, na ktorú prestúpili.

§ 3.

(1) Výška školského platu za každý započatý (školský) polrok určuje sa na základe majetkových pomerov rodičov (alebo iného zákonitého živiteľa) žiaka podľa tejto stupnice:

V stupni	školský plat za polrok Ks	Pri daňovej základni od Ks	do Ks
1.	100	—	20.000
2.	200	20.000	40.000
3.	300	40.000	60.000

Cena Ks 1 —.

4.	400	60.000	80.000
5.	500	80.000	vyššie

(2) Školský plat sa vyrubuje zpravidla dva razy:

a) začiatkom polroka, v ktorom žiak vstupuje na nižšiu strednú školu a

b) začiatkom polroka, v ktorom žiak vstupuje na vyššiu strednú školu.

(3) Ak sa majetkové pomery rodičov (iného zákonitého živiteľa) žiaka zhoršily tak, že môžu mať vplyv na výšku školského platu, môže rodič (iný zákonitý živiteľ) žiadať o zníženie školského platu (oslobodenie od neho); ak sa zlepšily, je povinný na vyzvanie riaditeľstva ústavu predložiť doklady pre nové vyrubenie školského platu.

(4) Prípadne potrebné podrobnosti k prevedeniu ustanovení ods. 1 až 3 určí Ministerstvo školstva a národnej osvety osobitným výnosom.

§ 4.

(1) Pre určenie stupňa školského platu podľa ods. 1, § 3 prichodí do úvahy všetok ročný čistý dôchodok rodičov (iného zákonitého živiteľa), ktorý bol vzatý za základ pri vyrubení dôchodkovej dane v poslednom daňovom roku. Ak je rodič (iný zákonitý živiteľ) žiaka oslobodený od platenia dôchodkovej dane, treba jeho čistý ročný dôchodok posudzovať podľa daňových predpisov.

(2) Pri väčšom počte nezaopatrených detí, o ktoré rodič (iný zákonitý živiteľ) žiaka je povinný sa starať a skutočne sa aj stará, má sa školský plat určiť tak, že sa od sumy ustálenej podľa § 3 odpočíta za druhé a každé ďalšie nezaopatrené dieťa 20%. Do počtu nezaopatrených detí treba započítať aj osoby, o ktoré rodičia (iný zákonitý živiteľ) žiaka sú povinní starať sa a skutočne sa aj starajú, ak tieto osoby nemajú vlastného dôchodku a nie sú zárobku schopné.

§ 5.

(1) Školský plat je splatný polročne naraz, a to do štyroch týždňov po začiatku každého školského polroku; ale ak sa žiadalo o oslobodenie alebo nastala strata oslobodenia, je splatný školský plat do štyroch týždňov po zamietnutí žiadosti, poťažne po strate oslobodenia.

(2) V náležite odôvodnených prípadoch môže riaditeľstvo ústavu tieto lehoty výnimočne stanoviť tak, aby celý školský plat na prvý polrok bol zaplatený najneskoršie do konca novembra a na druhý polrok — najneskoršie do konca mája.

(3) Školský plat sa má platiť složenkou poštového šekového úradu na účet riaditeľstva ústavu.

§ 6.

(1) O výške školského platu rozhoduje na štátnych stredných školách podľa rokovacieho poriadku riaditeľstvo ústavu na návrh profesorského sboru.

(2) Proti písomnému výmeru o školskom plate možno sa odvolať prostredníctvom riaditeľstva ústavu na Ministerstvo školstva a národnej osvety do 15 dní po jeho doručení.

(3) Odvolanie nemá odkladacieho účinku.

§ 7.

(1) Spôsob vyrubovania školského platu na neštátnych stredných školách v medziach § 21 vládneho nariadenia č. 168/1939 Sl. z. a podľa smerníc stanovených v tejto vyhláške, určí udržovateľ ústavu (školy) v svojej právomoci.

(2) Proti rozhodnutiu príslušného orgánu (orgánov) na neštátnych stredných školách môže sa podať do 15 dní sťažnosť na Ministerstvo školstva a národnej osvety, ktoré vo veci rozhodne s konečnou platnosťou.

Diel druhý.

Taxy a príspevky.

§ 8.

(1) Taxy sa ustaľujú takto:

a) za prijímaciu skúšku do prvej triedy strednej školy 20 Ks;

b) za prijímaciu skúšku do niektorej vyššej triedy strednej školy po 30 Ks za každý predmet skúšky, ale úhrnná taxa za všetky predmety skúšky nesmie prekročiť 200 Ks, ak ide o prijímaciu skúšku do niektorej triedy nižšieho gymnázia, a 300 Ks, ak ide o prijímaciu skúšku do niektorej triedy vyššieho gymnázia;

c) za diferenciálnu skúšku po 30 Ks za každý predmet skúšky;

d) za mimoriadnu skúšku z učiva jednej alebo viac tried 300 Ks;

e) za polročnú skúšku privatistov 150 Ks, za skúšku celoročnú 300 Ks;

f) za mimoriadnu skúšku zo živého jazyka alebo z akéhokoľvek iného predmetu 30 Ks;

g) za skúšku dospelosti žiaka, ktorý absolvoval najvyššiu triedu strednej školy ako riadny žiak 100 Ks; za privatistu alebo externistu 300 Ks;

h) za doplňovaciu skúšku dospelosti na strednej škole 100 Ks;

i) za pripustenie na nostrifikačnú skúšku 100 Ks, ak sa skúška koná zo štátneho jazyka a slovenskej vlastivedy; za každý ďalší skušobný predmet alebo jeho čiastku zvyšuje sa táto taxa o 50 Ks.

(2) Pri opakovaní niektorej zo skúšok, uvedených v ods. 1, má sa platiť taká taxa, ako pri vykonaní skúšky po prvé.

§ 9.

Od zaplatenia tax, stanovených v § 8 môže skúšobná komisia chudobných žiakov výnimočne oslobodiť, a to úplne alebo zpolovice, ak o to požiadajú písomne pred splatnosťou taxy podľa § 10.

§ 10.

(1) Taxy za skúšky majú sa platiť pred započatím skúšok.

(2) Žiakom, ktorí odstúpia od skúšky po jej započatí, alebo ktorí pri skúške neobstoja, taxa sa nevracia.

§ 11.

Ministerstvo školstva a národnej osvety určí osobitným výnosom, ako sa majú rozdeliť taxy za skúšky medzi členmi skúšobnej komisie. Kým sa tak nestane, platia doterajšie predpisy.

§ 12.

Poplatky za prijatie žiakov na strednú školu a za duplikáty vysvedčení, príspevky na učebné pomôcky a telocvičné hry, ako i iné prípadné príspevky na školské ciele určí Ministerstvo školstva a národnej osvety osobitným výnosom. Kým sa tak nestane, platia v týchto veciach doterajšie predpisy.

Diel tretí.

Ustanovenia prechodné a záverečné.

§ 13.

Vyrubeniu školského platu podľa tejto vyhlášky majú byť podrobení začiatkom prvého polroka 1940/41 všetci žiaci stredných škôl bez ohľadu na to, do ktorej triedy chodia a či podľa doteraz platných predpisov sú oslobodení od platenia školského platu, alebo nie.

§ 14.

Na porady o vyrubovaní školského platu sa vzťahuje ustanovenie § 13, bod 8 rokovacieho poriadku o zachovaní úradnej tajnosti, a to i pokiaľ ide o zárobkové, dôchodkové a vôbec majetkové pomery rodičov (iného zákonitého živiteľa) žiaka.

§ 15.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom 1. septembra 1940; vykoná ju Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Sivák v. r.

191.

Vyhláška Ministerstva financií zo dňa 9. augusta 1940

o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 5 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 10. augusta 1940 vyhlasuje:

§ 1.

(1) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I, § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 18.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(2) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. IV, ods. 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, sa upravuje takto:

Pre tovar sadz. čísla	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	18.— Ks
25. Jačmeň	20.— Ks
26. Ovos	11.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou Ministerstva financií č. 186/1940 Sl. z. sa súčasne zrušujú.

Dr. Pružínský v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 40. Vydaná dňa 19. augusta 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (192.—194.) 192. Vyhláška Ministerstva hospodárstva o vymielaní pšenice a raži. — 193. Vyhláška Ministerstva hospodárstva o výrobe a predaji chleba. — 194. Vyhláška ministra financií o zrušení cla na síran amonný.

192.

Vyhláška Ministerstva hospodárstva zo dňa 12. augusta 1940

o vymielaní pšenice a raži.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Stupeň vymielania v obchodnom mletí činí pri výrobe múk:

a) z pšenice: najmenej 15% pšeničnej múky chlebovej a 64% ostatných pšeničných jedlých múk,

b) z raži: 78% jednomletej múky ražnej.

(2) Rozprach pri zomielaní pšenice môže činiť najviac 2% a pri zomielaní raži 3%.

§ 2.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa tresce podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 3.

Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho č. 248/1939 Sl. z. sa zrušuje.

§ 4.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Medrický v. r.

193.

Vyhláška Ministerstva hospodárstva zo dňa 12. augusta 1940

o výrobe a predaji chleba.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Po živnostensky sa smie vyrúbať a do obehu uvádzať len chlieb, upečený z jednomletej múky ražnej, vymletej na 78%, s primiešaním 50% pšeničnej múky chlebovej. Chlieb takto upečený môže obsahovať najviac 10% zemiakov.

§ 2.

(1) Smiešanie múky ražnej s múkou pšeničnou sa smie prevádzať až u výrobcu chleba.

(2) Múku ražnú a múku pšeničnú možno uvádzať do vnútrozemského obehu len nesmiešanú.

§ 3.

Ustanovenia tejto vyhlášky sa nevzťahujú na chlieb dietetický a na chlieb určený pre nemocnice, sanatóriá a podobné ústavy, ktoré sa zaoberajú liečením a ošetrovaním nemocných.

Cena Ks 1.—.

§ 4.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa tresce podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 5.

Vyhláška Ministerstva hospodárstva č. 302/1939 sa zrušuje.

§ 6.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť druhý deň po vyhlásení.

Medrický v. r.

194.

Vyhláška ministra financií zo dňa 8. augusta 1940

o zrušení cla na síran amonný.

Minister financií v dohode s ministrom hospodárstva podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. zrušuje do 31. decembra 1940 clo na síran amonný (sadz. pol. 599 g/2) do množstva 2000 ton.

Celý dovoz uvedeného tovaru musí sa uskutočniť cez colný úrad Čadca, ktorý sa súčasne poveruje kontrolou dovezeného množstva.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 41. Vydaná dňa 27. augusta 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (195.—202.) **195.** Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa upravujú smluvy o ťažbe dreva. — **196.** Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa menia a doplňujú niektoré ustanovenia vládneho nariadenia o úprave obchodu s obilím, múkou, mlynskými výrobkami, sladom, strukovinami a niektorými krmivami. — **197.** Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa menia a doplňujú niektoré ustanovenia o dôverníkoch a dočasných správcoch v priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch a iných majetkových podstatách. — **198.** Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 19) o úprave platobného styku medzi Slovenskom a Juhoslávio u. — **199.** Nariadenie s mocou zákona o početnom pomere učňov k počtu pomocníkov v živnostiach. — **200.** Nariadenie s mocou zákona o preskúmaní platových a penzijných dekrétov štátnych a iných verejných zamestnancov. — **201.** Vyhláška ministra financií o znížení cla na čakankový koreň sušený (nepražený) — tiež krájaný. — **202.** Vyhláška ministerstva vnútra, ktorou sa pre rok 1940 vyhlasuje za záväznú nová úprava miezd v slavebnom podnikaní.

195.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. augusta 1940,

ktorým sa upravujú smluvy o ťažbe dreva.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Majitelia (vlastníci, užívatelia) lesov, ktorí sú dlhodobou smluvou zaviazaní ponechať ťažbu dreva alebo prenechať ich výťažky z lesa Židom (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) alebo židovským združeniam osôb (§ 9 zákona č. 113/1940 Sl. z.) za cenu, dojednanú pred účinnosťou tohto nariadenia, môžu žiadať, aby táto cena bola zvýšená na sumu primeranú priemeru cien, ktorých možno docieliť pri dlhodobom odpredaji v príslušnom kraji.

§ 2.

(1) Nárok na zvýšenie ceny podľa § 1 treba oznámiť druhej smluvnej strane do 6 týždňov odo dňa účinnosti tohto nariadenia doporučeným alebo na potvrdenie dodaným listom.

(2) Ak do 14 dní od doručenia oznámenia druhej smluvnej strane nedôjde jej odpoveď, považuje sa jej mlčanie za súhlas s požadovaným zvýšením. Na tento následok musí byť druhá smluvná strana v oznámení výslovne upozornená.

(3) Ak sa strany o oznámenom zvýšení ceny nedohodnú ani výslovne ani mlčky, hociktorá strana má právo odstúpiť od smluvy, ako by nebola uzavretá, alebo môžu obe strany súhlasne požiadať Ministerstvo hospodárstva o rozhodnutie, ktoré bude záväzné pre obe strany.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.	**Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r.	**Medrický** v. r.
Sivák v. r.	**Stano** v. r.

Čatloš v. r.

196.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. augusta 1940,

ktorým sa menia a doplňujú niektoré ustanovenia vládneho nariadenia o úprave obchodu s obilím, múkou, mlynskými výrobkami, sladom, strukovinami a niektorými krmivami.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Dozor nad tým, aby boly zachovávané ustanovenia nariadenia č. 166/1939

Sl. z., vykonáva jednak Obilná spoločnosť pre Slovensko (v ďalšom texte „Spoločnosť) svojimi orgánmi, jednak Ministerstvá hospodárstva, vnútra, financií a dopravy a verejných prác a ich podriadené úrady v dohode so Spoločnosťou. Dozornými orgánmi Spoločnosti môžu byť len slovenskí štátni občania, svojprávni, spoľahliví a dôveryhodní. Osoby tieto zložia do rúk vládneho komisára Spoločnosti (§ 33 vl. nar. č. 166/1939 Sl. z.) prísahu, že budú vykonávať dozor podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Do prísahy vzaté dozorné orgány Spoločnosti sú pri vykonávaní svojej funkcie postavené na roveň, nakolko ide o trestnoprávnu ochranu, verejným orgánom. Zloženie prísahy potvrdí Ministerstvo financií na legitimáciach, ktoré Spoločnosť vydá dozorným orgánom. Tieto sú povinné zachovávať čo najprísnejšie tajomstvá o výrobe a obchode, o ktorých sa dozvedely pri vykonávaní svojej činnosti.

(2) Ak dozorný orgán Spoločnosti zistí trestný čin podľa ods. 1, § 37 vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z., má právo zakázať voľnú dispozíciu a zaistiť veci, na ktoré sa trestný čin vzťahuje, ktoré boly získané trestným činom, alebo ktoré sú k spáchaniu trestného činu zrejme určené, až do ďalšieho opatrenia súdu alebo administratívneho úradu. Scudzenie zaistenej veci alebo akékoľvek iné nakladanie s ňou ako vecou vlastnou sa považuje za sprenevieru a potrestá sa podľa ustanovení § 359 zák. čl. V/1878.

(3) Osoby a podniky, pre ktoré platia opatrenia §§ 25 a 26 vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z., sú povinné umožniť dozorným orgánom riadne legitimovaným nazrieť do všetkých obchodných záznamov, týkajúcich sa tovaru v týchto paragrafoch uvedeného, dávať požadované vysvetlenia a predložiť požadované doklady, nakoľko sa týkajú obchodovania s týmto tovarom alebo jeho spracovania, a umožniť vstup do prevodzovacích a obchodných miestností a skladov.

§ 2.

(1) Okresný úrad môže v prípade potreby na žiadosť Spoločnosti dočasne zabrať nepoužívané skladné alebo iné vhodné miestnosti pre uschovanie vykúpeného obilia. Ak sa Spoločnosť alebo jej poverenec nedohodne s držiteľom (ods. 2) miestností o nájomnej dobe alebo o náhrade za užívanie miestností, určí náhradu okresný úrad.

(2) Za nepoužívané miestnosti v smysle ods. 1 treba považovať vždy skladné alebo iné, na uskladnenie obilia vhodné miestnosti, ak sú vo vlastníctve alebo v užívaní — z akéhokoľvek právneho dôvodu — fyzickej osoby, ktorú treba pokladať za Žida podľa § 1 vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl. z., alebo združenia osôb, ktoré treba pokladať za židovské podľa § 9 zákona č. 113/1940 Sl. z., ak tieto miestnosti slúžily k výkonu komisionárskej alebo nakupovačskej činnosti podľa predpisov o úprave obchodu s obilím, múkou, mlynskými výrobkami (sladom, strukovinami) a niektorými krmivami (vl. nar. č. 137/1934 Sb. z. a n. a č. 166/1939 Sl. z.).

§ 3.

(1) Dňom účinnosti tohto nariadenia sa zrušujú §§ 27 a 28 vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z.

(2) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružínský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

197.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. augusta 1940,

ktorým sa menia a doplňujú niektoré ustanovenia o dôverníkoch a dočasných správcoch v priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch a iných majetkových podstatách.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Do židovských podnikov, ktoré podliehajú ustanoveniam §§ 3 až 5 zákona č. 113/1940 Sl. z., môžu úrady, príslušné na pokračovanie podľa uvedených predpisov, menovať kedykoľvek dočasného správcu.

§ 2.

(1) O kvalifikácii, právach a povinnostiach dočasného správcu platia ustanovenia vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. vo znení nariadenia s mocou zákona č. 327/1939 Sl. z. so zmenou uvedenou v § 3 tohto nariadenia.

(2) V prípadoch týmto nariadením upravených tam, kde vládne nariadenie č. 137/1939 Sl. z. uvádza Ministerstvo hospodárstva, treba rozumieť úrad, ktorý podľa § 1 menoval dočasného správcu.

§ 3.

Ustanovenia ods. 4, § 3 vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. vo znení nariadenia s mocou zákona č. 327/1939 Sl. z. sa zrušujú.

§ 4.

Platnosť vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. v znení nariadenia s mocou zákona č. 327/1939 Sl. z. so zmenami vyplývajúcimi z tohto nariadenia sa predlžuje do 31. decembra 1941.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
Čatloš v. r.

198.

Vyhláška ministra financií zo dňa 17. augusta 1940,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave (č. 19) o úprave platobného styku medzi Slovenskom a Juhosláviou.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie bodu 2, § 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 19) zo dňa 16. augusta 1940

o úprave platobného styku medzi Slovenskom a Juhosláviou.

§ 1.

(1) Všetky platy medzi republikou Slovenskou a kráľovstvom Juhoslovanským môžu sa konať len spôsobom určeným týmto opatrením.

(2) Juhoslovanskí dlžníci budú platiť svoje záväzky uvedené v § 2 na „Sberný účet" (Compte Collecteur) Slovenskej národnej banky u Národnej banky kráľovstva Juhoslovanského v prospech slovenských veriteľov.

(3) Slovenskí dlžníci budú platiť svoje záväzky uvedené v § 2 na „Sberný účet" (Compte Colecteur) Národnej banky kráľovstva Juhoslovanského u Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky v Bratislave v prospech juhoslovanských veriteľov.

(4) Oba sberné účty sú vedené v korunách slovenských a sú bezúročné.

§ 2.

(1) Prostredníctvom „Sberného účtu" možno uhradiť:

a) protihodnotu juhoslovanských tovarov, dovezených na Slovensko, poťažne slovenských tovarov, dovezených do Juhoslávie,

b) výdavky zošľachťovacieho styku,

c) vedľajšie výdavky rezultujúce z obchodného styku slovensko-juhoslovanského, ako: uskladňovacie výdavky, výdavky za nakladanie tovaru, skladné, licenčné poplatky a autorské honoráre, výdavky reklamné a inzertné, výdavky na udržovanie obchodných zastupiteľstiev atď.,

d) sumy, určené k udržovaniu diplomatických a konzulárnych zastupiteľstiev,

e) sumy do výšky Ks 2.000.— poťažne Din. 3.000.—, nakoľko ich uhradzujú zo svojich zárobkov juhoslovanskí príslušníci, pracujúci a bývajúci na Slovensku, poťažne slovenskí príslušníci, pracujúci a bývajúci v Juhoslávii (Sumy presahujúce uvedenú

hranicu možno uhradiť cez „Sberné účty" len po predchádzajúcom schválení oboch národných bánk.),

f) sumy potrebné na krytie cestovných výdavkov, nakoľko nepresahujú výšku Ks 3.000.— poťažne Din. 5.000.— na osobu a mesiac, najviac však protihodnotu Ks 1,500.000.— ročne,

g) všetky ostatné platby finančnej povahy, nakoľko ich úhrada je predbežne schválená obidvoma národnými bankami.

§ 3.

(1) Úhrady na „Sberné účty" prevádzajú sa na Slovensku v korunách slovenských, v Juhoslávii v dinaroch.

(2) Prepočet slovenských korún na juhoslovanské dinary, poťažne dinarov na slovenské koruny, bude sa diať pri pevnom kurze 100 Ks = 150 Din., poťažne 100 Din = 66.666 Ks.

(3) Záväzky na inú menu než Ks alebo Din budú prepočítané na Slovensku na Ks, v Juhoslávii na Din, na podklade úradného stredného záznamu príslušnej meny v Bratislave poťažne v Beograde v deň predchádzajúci vplatenia na „Sberný účet".

§ 4.

Dlžník učiní zadosť svojej povinnosti len vtedy, keď veriteľ dostane príslušnú protihodnotu svojej pohľadávky.

§ 5.

Výplaty v prospech veriteľov vlastného štátu dejú sa zásadne len v rámci pohotových prostriedkov na „Sbernom účte" a v chronologickom poradí učinených vplatov.

§ 6.

Slovenská hypotečná a komunálna banka v Bratislave bude vyberať zo súm u nej skladaných aj od nej vyplácaných odmenu vo výške 3‰ — najmenej Ks 5.— z položky okrem poštovného a skutočných výdavkov.

§ 7.

Dohoda o úprave platobného styku, vyhláseného týmto opatrením nadobudla účinnosť dňom 1. augusta 1940 a platí do 31. decembra 1940, pričom môže byť vypovedaná jednomesačnou výpovednou lehotou, danou pred uplynutím jej platnosti; v opačnom prípade jej platnosť predlžuje sa automaticky vždy o ďalšie tri mesiace.

Slovenská národná banka v Bratislave.

Guvernér: Dr. Karvaš v. r.

Nám. riaditeľ: Dr. Virsik v. r.

199.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. augusta 1940

o početnom pomere učňov k počtu pomocníkov v živnostiach.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Početný pomer učňov k počtu pomocníkov (tovarišov) vo všetkých živnostiach sa upravuje jednotne pre celé územie štátu tak, že na každého majiteľa (nájomcu, námestníka) živnosti a u verejných obchodných spoločností na toho člena, ktorý podal preukaz spôsobilosti, pripadajú dvaja učňovia a na každého pomocníka (tovariša) prihláseného u živnostenského spoločenstva (grémia) alebo okresného úradu s nepretržitým pracovným časom aspoň trojmesačným — jeden učeň.

§ 2.

Okresný úrad môže v jednotlivých výnimočných a mimoriadneho zreteľa hodných prípadoch povoliť výnimku zpod ustanovenia § 1 po vypočutí živnostenského spoločenstva (grémia) a ak ide o podniky továrenské — po vypočutí obchodnej a priemyselnej komory.

§ 3.

Nezachovanie predpisov § 1 sa trestne ako priestupok podľa § 226 zákona č. 259/1924 Sb. z. a n. Inak platia ustanovenia priestupkového zákona.

§ 4.

Ustanovenia § 141 živnostenského zákona, ako aj ustanovenia stanov živnostenských spoločenstiev (grémií), ktoré odporujú § 1, sa zrušujú.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 30. dňa po vyhlásení; vykoná ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

200.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. augusta 1940

o preskúmaní platových a penzijných dekrétov štátnych a iných verejných zamestnancov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Vláda môže dekrét o ustanovení alebo povýšení zamestnanca štátu, podnikov, ústavov a fondov štátnych alebo štátom spravovaných, vydaný pred účinnosťou tohto nariadenia, zrušiť.

(2) Namiesto zrušeného dekrétu (ods. 1) vydá sa nový dekrét, ktorým služobné a platové pomery zamestnanca sa znovu upravia. Nový dekrét nadobudne účinnosť od 1. dňa mesiaca, nasledujúceho po jeho doručení. Zrušený dekrét stráca platnosť dňom, ktorý bezprostredne predchádza účinnosť nového dekrétu.

§ 2.

(1) Vláda môže zrušiť dekrét o vymeraní odpočivných (zaopatrovacích) platov zamestnanca (jeho pozostalých) štátu, podnikov, ústavov a fondov štátnych alebo štátom spravovaných.

(2) Namiesto zrušeného dekrétu (ods. 1) vydá sa nový dekrét, ktorým sa odpočivné (zaopatrovacie) platy znovu upravia. Nový dekrét nadobudne účinnosť od 1. dňa mesiaca, nasledujúceho po jeho doručení. Zrušený dekrét stráca platnosť dňom, ktorý bezprostredne predchádza účinnosť nového dekrétu.

§ 3.

Bezprostredné štátne dozorčie úrady nad verejnoprávnymi korporáciami a ustanovizňami, uvedenými v §§ 39 až 41 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n., môžu z úradnej moci preskúmať dekréty o ustanovení, povýšení a penzionovaní zamestnancov verejnoprávnych korporácií a ustanovizní a vydať nové obdobne podľa ustanovení §§ 1 a 2.

§ 4.

Proti rozhodnutiam (opatreniam), vydaným podľa ustanovení tohto nariadenia, sťažnosť na Najvyšší správny súd je vylúčená.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí šesť mesiacov odo dňa vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

201.

Vyhláška ministra financií zo dňa 22. augusta 1940

o znížení cla na čakankový koreň sušený (nepražený) — tiež krájaný.

(1) Minister financií v dohode s ministerstvom hospodárstva podľa § 2 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. znižuje clo na dovoz čakankového koreňa sušeného (nepraženého) — tiež krájaného (s. č. 57 colného sadzobníka) do množstva 2000 ton v čase do 31. decembra 1940 na 5.— Ks za 100 kg.

(2) Celý dovoz uvedeného tovaru musí sa uskutočniť cez colný úrad v Seredi n/V., ktorý sa poveruje kontrolou dovezeného množstva.

(3) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

202.

Vyhláška ministerstva vnútra zo dňa 21. augusta 1940,

ktorou sa pre rok 1940 vyhlasuje za záväznú nová úprava miezd v stavebnom podnikaní.

(1) Ministerstvo vnútra podľa § 2 vládneho nariadenia č. 104/1939 Sl. z. vyhlasuje za záväznú na celom území Slovenskej republiky mzdovú úpravu v stavebnom podnikaní, dohodnutú dňa 17. augusta 1940 medzi Spoločenstvom staviteľov v Bratislave a Inžienierskou komorou v Bratislave na strane jednej a Ústredím Slovenského kresťansko-sociálneho odborového združenia v Bratislave a Deutsche Gewerkschaft v Bratislave na strane druhej.

(2) Ustanovenia hromadnej úpravy mzdových a pracovných pomerov v stavebnom podnikaní, ktorá bola uverejnená vyhláškou ministerstva vnútra č. 112/1940 Ún. nov. a vyhlásená za záväznú pre rok 1940 vyhláškou ministerstva vnútra č. 102/1940 Sl. z., pokiaľ neodporujú novej mzdovej úprave podľa tejto vyhlášky, zostávajú v platnosti.

(3) Text novej mzdovej úpravy uverejňuje sa súčasne v Úradných novinách.

(4) Vyhláška nadobúda účinnosť dňa 19. augusta 1940.

Mach v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 42. Vydaná dňa 2. septembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (203.—208.) **203.** Nariadenie s mocou zákona o súpise židovského majetku. — **204.** Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa dopĺňa vládne nariadenie o zriadení vyznamenania „Slovenský vojenný víťazný kríž" a o ďalších stupňoch vyznamenania za hrdinstvo. — **205.** Vládne nariadenie o výnimke z nedeľného pokoja živnostenskej práce v banských závodoch na naftu. — **206.** Vládne nariadenie o určení odhadnej ceny nehnuteľností, vykupovaných podľa ods. 1, § 7. zákona č. 46/1940 Sl. z. — **207.** Vládne nariadenie o skrátení trvania prezenčnej služby brancov, nastupivších 1. marca 1939. — **208.** Nariadenie s mocou zákona o úprave niektorých právnych pomerov Židov vo veciach školstva a vzdelania.

203.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 30. augusta 1940

o súpise židovského majetku.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Židia (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.), nežidovskí manželia (manželky) Židov a židovské združenia (§ 9 zákona č. 113/1940 Sl. z.) sú povinní vykázať všetok svoj majetok v tuzemsku a v cudzine, ako aj jeho hodnotu podľa stavu k začiatku dňa, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť.

(2) Židia (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) cudzí štátni príslušníci, ktorí majú bydlisko v tuzemsku, sú povinní vykázať len majetok (s udaním hodnoty), ktorý sa nachádza v tuzemsku.

(3) Každá osoba, ktorá podlieha vykazovacej povinnosti podľa ods. 1 a 2, vykáže svoj majetok osobitne. Majetok nesvojprávnych osôb sú povinní vykázať ich zákonní zástupci.

(4) Výkaz sa podáva trojmo na úradnom súpisovom hárku, ktorý vydá Štátny štatistický úrad. Toto tlačivo zakúpia si strany na obecných (obvodných) notariátoch, v Bratislave na Policajnom riaditeľstve.

§ 2.

(1) Hodnota každej súčasti majetku sa má vo výkaze uviesť podľa bežnej ceny, ktorú má v deň, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť.

(2) Veci, ktoré slúžia osobnej potrebe a predmety zariadenia bytu a inventára, nakoľko ich bežná cena jednotlive nepresahuje 3.000.— Ks, majú byť vo výkaze uvedené hromadne.

§ 3.

(1) Výkaz majetku má sa podať do 16. septembra 1940 u obecného (obvodného) notariátu príslušného podľa bydliska (sídla) a v Bratislave u Policajného riaditeľstva. Pre osobu, ktorá nemá bydlisko na území Slovenskej republiky, je podacím miestom Policajné riaditeľstvo v Bratislave.

(2) Úrad príslušný podľa ods. 1 výkaz zrejme nesprávny alebo neúplný označí ako taký a oznámi to podateľovi. Do lehoty uvedenej v ods. 1 môže podateľ výkaz doplniť, opraviť alebo podať nový výkaz.

(3) Osobe, ktorá nesplní v lehote podľa ods. 1 vykazovaciu povinnosť, vymenuje Ministerstvo hospodárstva kurátora (§ 16 vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n.), ktorý majetok zistí a vykáže. Odmenu kurátora určí Ministerstvo hospodárstva na ťarchu vykázaného majetku.

§ 4.

(1) Osoby (združenia osôb) povinné vykazovacou povinnosťou podľa ods. 1 a 2, § 1, poťažne kurátor (ods. 3, § 3), majú príslušnému úradu (ods. 1, § 3) do 15 dní hlásiť každú zmenu (prírastok alebo úbytok) majetku, ktorá nastane v deň alebo po dni, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť, ak táto zmena presahuje rámec riadneho hospodárenia alebo pravidelného obchodného styku, poťažne nadobudnutie majetku v hodnote nad 5.000 Ks, ak ku dňu uvedenému v ods. 1, § 1 nemaly nijaký majetok.

(2) Výkazy podľa ods. 1 sa podávajú trojmo na predpísanom úradnom tlačive.

§ 5.

(1) Zločinu sa dopúšťa a potresce sa žalárom do 5 rokov, kto nevykáže včas (§§ 3 a 4) svoj majetok alebo kto podá výkaz svojho majetku (§§ 3 a 4) v podstatných bodoch nepravdivý alebo neúplný.

(2) Zločinu sa dopúšťa a potresce sa žalárom do 5 rokov zodpovedný orgán židovského združenia (ods. 1, § 1), ktorý nevykáže včas (§§ 3 a 4) majetok združenia, alebo ktorý podá výkaz v podstatných bodoch nepravdivý alebo neúplný.

(3) Prečinu sa dopúšťa a potresce sa väzením do 2 rokov, kto spácha z nedbanlivosti čin uvedený v ods. 1.

(4) Prečinu sa dopúšťa, ak nejde o čin prísnejšie trestný, a potresce sa väzením do 1 roku, kto hocijakým spôsobom osobe, ktorej majetok spadá pod vykazovaciu povinnosť, pomáha takýto majetok zatajiť alebo ukryť.

(5) Pri výmere trestu nemožno použiť ustanovení § 92 tr. z. a nemožno uložiť trest podmienečne.

(6) Pri odsúdení pre zločin podľa ods. 1 súd vysloví, že majetok odsúdeného prepadá v prospech štátu. Rozsudok takýto súd doručí príslušnému okresnému úradu, ktorý zhabanie prevedie. Ináč všetky majetkové hodnoty, ktorých sa použilo na spáchanie alebo pri spáchaní činov podľa ods. 1 až 4, alebo ktoré boly poskytnuté ako odmena za pomoc pri ich alebo na ich spáchanie, súd má zhabať podľa § 61 tr. z.

(7) Pokračovanie pre činy podľa ods. 1, 2 a 4 patrí do pôsobnosti krajského súdu, pre činy podľa ods. 3 — do pôsobnosti okresného súdu.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
aj za ministra Dr. Pružinského.

204.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. augusta 1940,

ktorým sa doplňuje vládne nariadenie o zriadení vyznamenania „Slovenský vojenný víťazný kríž" a o ďalších stupňoch vyznamenania „Za hrdinstvo".

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Paragraf 6 vládneho nariadenia č. 221/1939 Sl. z. dopĺňuje sa ods. 5 tohto znenia:

„(5) Tretí stupeň vyznamenania za hrdinstvo so štítkom „Za zásluhy" môže byť udelený aj príslušníkom slovenskej armády, ktorí konajú vojenskú službu a prispejú svojou nadpriemernou obetavou činnosťou k zvýšeniu brannosti štátu, ale poľného ťaženia sa nezúčastnia."

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. — **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružinský v. r. — **Medrický** v. r.

Sivák v. r. — **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

205.

Vládne nariadenie zo dňa 17. augusta 1940

o výnimke z nedeľného pokoja živnostenskej práce v banských závodoch na naftu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 5 zák. čl. XIII/1891 nariaďuje:

§ 1.

V nedeľu — okrem nedele veľkonočnej, svätodušnej a vtedy, keď pripadne na deň

25. decembra — dovoľuje sa ťažiť, uskladňovať a dopravovať zemný olej a naftové plyny z vrtných studní. Pracovné smeny treba pri týchto prácach zadeliť tak, aby zamestnanci mali každú nedeľu najmenej 16 hodín a v každú tretiu nedeľu spolu so sobotou, počažne pondelkom aspoň 32 hodín nepretržitého odpočinku.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister dopravy a verejných prác v dohode s ministrom vnútra.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Stano v. r.

206.

Vládne nariadenie zo dňa 17. augusta 1940,

o určení odhadnej ceny nehnuteľností, vykupovaných podľa ods. 1, § 7 zákona č. 46/1940 Sl. z.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 7 zákona č. 46/1940 Sl. z. nariaďuje:

ČASŤ PRVÁ.

Prípravné práce.

§ 1.

Štátny pozemkový úrad a jeho orgány môžu vykonať na poľnohospodárskych nehnuteľnostiach, ktoré zamýšľa Štátny pozemkový úrad vykúpiť podľa zákona č. 46/1940 Sl. z., všetky prípravné práce na vyhotovenie prejímacieho plánu.

§ 2.

(1) Čas prevedenia prípravných prác oznámi sa vlastníkovi a osobe, ktorá na vykupovanej nehnuteľnosti hospodári; ak je nehnuteľnosť opustená, oznámenie sa doručí úradne ustanovenému správcovi.

(2) Ak doručenie oznámenia podľa ods. 1 nie je včas vykázané, ohlási orgán Štátneho pozemkového úradu započatie prípravných prác starostovi obce.

(3) Osoby uvedené v ods. 1 a 2 môžu byť prítomné pri prevádzaní prípravných prác.

ČASŤ DRUHÁ.

Určenie odhadnej ceny.

§ 3.

Odhadná cena pôdy bez budov a zariadenia určí sa 300 násobkom čistého katastrálneho výnosu, uvedeného v operáte katastrálneho mernického úradu. Ak sa zmenily skutočnosti, ktoré boly rozhodné pre určenie čistého katastrálneho výnosu, určí orgán poverený odhadom katastrálny výnos podľa stavu, ktorý je v čase odhadu.

§ 4.

Odhadná cena pôdy s primeranými budovami a zariadením ustáli sa tak, že cena určená v § 3 sa násobí koeficientom podľa prílohy A tohto nariadenia.

§ 5.

Odhadná cena, určená podľa §§ 3 a 4, sa môže zvýšiť alebo znížiť, ak sa vyskytujú skutočnosti, ktoré hodnotu nehnuteľnosti zvyšujú alebo znižujú. Tieto prirážky a zrážky nesmú presahovať u ceny určenej podľa § 3 10%, u ceny určenej podľa § 4 30%.

§ 6.

Skutočnosti, ktoré zvyšujú hodnotu nehnuteľnosti, sú najmä:

a) nadpriemerne dobrý hospodársky stav,

b) vzorná výstavba a zachovalý stav budov,

c) mimoriadna plodnosť pôdy, zvýšená výdatným hnojením a ošetrovaním.

§ 7.

Skutočnosti, ktoré znižujú hodnotu nehnuteľnosti, sú najmä:

a) nesúvislosť a rozdrobenosť pozemkov,

b) ťažký prístup ku komunikácii,

c) chatrný celkový stav hospodársky,

d) nedostatočný alebo spustlý stav budov,

e) pôda je zle alebo nedbale obrábaná, nedostatočne hnojená alebo zátopami ohrožovaná.

§ 8.

(1) Odhadná cena lesov listnatých určí sa podľa prílohy B tohto nariadenia.

(2) Odhadná cena lesov ihličnatých určí sa podľa prílohy C tohto nariadenia.

(3) Pri určení odhadnej ceny podľa ods. 1 a 2 treba brať v úvahu: bonitu pôdy, druh a smiešanie drevín, výmeru a vek porastu a zakmenenie.

(4) V odhadnej cene určenej podľa ods. 1 a 2 je zahrnutá aj hodnota budov slúžiacich k obhospodárovaniu lesa.

§ 9.

(1) U lesov, ktoré neležia bezprostredne pri odbytišti, odpočítajú sa z ceny, vypočítanej podľa § 8, dopravné výdavky kapitalizované 4 percentami, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby drevná hmota pravidelnej ročnej ťažby mohla byť z lesa dopravená k najvýhodnejšej nakladacej stanici železničnej, plavebnej alebo k drevospracujúcemu podniku. Pravidelná ročná ťažba sa určí násobením priemerného ročného prírastku drevnej hmoty na jednom katastrálnom jutre výmerou lesa.

(2) Priemerný ročný prírastok na jednom katastrálnom jutre lesa ihličnatého porastu tvaru vysokého je pri:

bonite I.	. . . . .	3.45 m³
„ II.	. . . . .	2.88 „
„ III.	. . . . .	2.30 „
„ IV.	. . . . .	1.75 „
„ V.	. . . . .	1.15 „

(3) U listnatých porastov a u zanedbaných lesov ihličnatého porastu je ročný prírastok na jednom jutre pri:

bonite I	. . . . .	2.88 m³
„ II.	. . . . .	2.30 „
„ III.	. . . . .	1.75 „
„ IV.	. . . . .	1.15 „
„ V.	. . . . .	0.58 „

§ 10.

Ak je les zanedbaný, alebo ak obsahuje značné množstvo palivového dreva, odhadná cena, určená podľa §§ 8 a 9, sa môže znížiť až o 30%.

§ 11.

(1) Podľa stavu určeného ohliadkou určí sa odhadná cena:

a) pozemkov, ktoré nemajú ustálený katastrálny výnos, vyjmúc zastavaných plôch,

b) budov podnikov a zariadení špeciálneho rázu,

c) výdavky na novú úrodu.

(2) Pri ustaľovaný výdavkov na novú úrodu sa nezapočíta animálne hnojenie.

ČASŤ TRETIA.

Pokračovanie.

§ 12.

Štátna obvodová úradovňa po nadobudnutí právoplatnosti poznámky prevzatia započne na pokyn štátneho pozemkového úradu odhadné pokračovanie. Opatrí si pozemnoknižné lustrum, dáta o výmere pôdy a dáta o čistom katastrálnom výnose.

§ 13.

Pre ustálenie odhadnej ceny je rozhodujúci deň, v ktorý sa odhadný úkon prevádza.

§ 14.

(1) Ak sa zistí, že dáta uvedené v ods. 2, § 12 nesúhlasia so skutočným stavom, vyšle štátna obvodová úradovňa na tvár miesta svojho odborného úradníka, aby zistil odchylky. K tomu pozve sa zástupca obecnej rady a dvaja miestni znalci, ustanovení podľa ods. 4, § 5 vládneho nariadenia č. 248/1934 Sb. z. a n.

(2) Štátna obvodová úradovňa oznámi obecnej rade deň, kedy sa odhad na tvári miesta prevedie a požiada ho, aby pozvalo na ten deň aj miestnych znalcov.

(3) O miestnej ohliadke spíše sa zápisnica, v ktorej treba uviesť najmä: rozpory

medzi dátami úradu známymi a medzi stavom skutočným, všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na výšku odhadnej ceny, popis a odhad zariadenia, ktoré sa zaberá s nehnuteľnosťou.

(4) Podrobné inštrukcie k prevádzaniu odhadu vydá Štátny pozemkový úrad.

§ 15.

(1) Štátna obvodová úradovňa pri ustaľovaní odhadnej ceny použije znalcov svojich a podľa potreby aj iných. Medzi nimi má byť aspoň jeden inžinier z odboru poľnohospodárskeho, lesného alebo kultúrneho, alebo diplomovaný agronom.

(2) Pri ustaľovaní odhadnej ceny ohliadkou použije Štátna obvodová úradovňa aj dvoch miestnych znalcov (§ 14).

(3) Trovy znalcov (ods. 1 a 2) hradí Štátny pozemkový úrad.

§ 16.

(1) Pozemnoknižné farchy, ktoré nie sú číselne vyjadrené, odhadnú sa podľa § 24 vládneho nariadenia č. 100/1933 Sb. z. a n.

(2) Odhadná hodnota, na ktorú bolo kapitalizované vdovské právo, viaznúce na nehnuteľnostiach vykupovaných podľa §§ 19 a 23 zákona č. 46/1940 Sl. z., má byť v sume, ktorá naň pripadá podľa pozemnoknižného poradia, zapísaná do náhradovej knihy; úroky z nej vyplácajú sa oprávnenému. Umorovanie kapitálu nesmie byť na ujmu vdovskému právu.

§ 17.

Štátna obvodová úradovňa určí odhadnú cenu výmerom, v dôvodoch ktorého uvedie skutočnosti, ktoré mały vplyv na jej určenie.

§ 18.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
aj za ministra Čatloša
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
aj za ministra Dr. Pružinského.
Stano v. r.

Príloha A. (K § 4 vládneho nariadenia č. 206/1940 Sl. z.)

Koeficienty

pre stanovenie ceny 1 kj pôdy s budovami.

Oblasť A.		Oblasť B.	
Priemerný čistý katastr. výťažok z 1 kj v Ks	Koeficient	Priemerný čistý katastr. výťažok z 1 kj v Ks	Koeficient
do 1	1.4271	do 1	1.4173
od 1—2	1.3323	od 1—2	1.3553
„ 2—3	1.2876	„ 2—3	1.3206
„ 3—4	1.2713	„ 3—4	1.3125
„ 4—5	1.2457	„ 4—5	1.2871
„ 5—6	1.2314	„ 5—6	1.2747
„ 6—7	1.2200	„ 6—7	1.2650
„ 7—8	1.2096	„ 7—8	1.2500
„ 8—9	1.2011	„ 8—9	1.2364
„ 9—10	1.1975	„ 9—10	1.2285
„ 10—11	1.1923	„ 10—11	1.2272
„ 11—14	1.1876	„ 11—12	1.2187
„ 14—15	1.1865	„ 12—15	1.2178
„ 15—16	1.1818	„ 15—16	1.2142
„ 16—17	1.1796	„ 16—17	1.2110
„ 17—18	1.1746	„ 17—18	1.2075
„ 18—20	1.1707	„ 18—20	1.2048
„ 20—22	1.1666	„ 20—22	1.2000
„ 22—25	1.1610	„ 22—25	1.1938
nad 25	1.1551	nad 25	1.1875

Oblasť C.		Oblasť D.	
Priemerný čistý katastr. výťažok z 1 kj v Ks	Koeficient	Priemerný čistý katastr. výťažok z 1 kj v Ks	Koeficient
do 2	1.4683	do 1	1.8115
od 2—3	1.4158	od 1—2	1.5947
„ 3—4	1.3723	„ 2—3	1.4941
„ 4—5	1.3333	„ 3—4	1.4545
„ 5—6	1.3125	„ 4—5	1.4027
„ 6—7	1.2933	„ 5—6	1.3731
„ 7—8	1.2785	„ 6—7	1.3492
„ 8—9	1.2692	„ 7—8	1.3305
„ 9—10	1.2622	„ 8—9	1.3181
„ 10—15	1.2585	„ 9—10	1.3076
„ 15—16	1.2500	„ 10—11	1.3000
„ 16—17	1.2446	„ 11—16	1.2962
„ 17—18	1.2391	„ 16—17	1.2948
nad 18	1.2333	„ 17—18	1.2894
		nad 18	1.2856

Príloha B. (K ods. 1, § 8 vládneho nariadenia č. 206/1940 Sl. z.)

Tabuľka priemernej ceny 1 kj listnatého lesa pri plnom zakmenení porastu.

Drevina	Bonita	Cena pôdy 1 kj	Cena 1 kj lesa (pôda s porastom) podľa vekových tried v Ks.											
			1—10 r I	11—20 r II	21—30 r III	31—40 r IV	41—50 r V	51—60 r VI	61—70 r VII	71—80 r VIII	81—90 r IX	91—100 r X	101—110 r XI	111—120 r XII
Dub (Quercus sessiliflora)	I.	657	1376	1638	5187	8975	11619	15330	18801	22373	25547	28735	31609	34623
	II.	554	1161	1887	3747	6453	8345	11156	13733	16004	17855	19790	21022	22448
	III.	455	961	1441	2650	4494	5691	7646	9404	10933	12025	13035	13825	14567
	IV.	366	779	1251	1800	2842	3562	4846	6036	7030	7854	8466	8836	9158
	V.	290	615	793	1191	1858	2040	2840	3720	4502	5162	5450	5702	5915
Buk (Fagus silvatica)	I.	644	939	1057	1446	2346	2894	4159	5374	6644	7718	8764	9789	10500
	II.	551	802	907	1183	1819	2215	3079	4047	4856	5435	6239	6751	7233
	III.	468	683	771	955	1453	1656	2344	2964	3600	4040	4448	4815	5176
	IV.	392	571	629	760	1078	1193	1624	2095	2582	2904	3197	3488	3755
	V.	320	463	507	581	808	817	1130	1390	1748	1984	2210	2266	2450
Hrab (Carpinus betulus)	I.	544	602	667	971	1553	2056	3196	3983	4988	5581	6369	6888	7348
	II.	463	512	566	771	1156	1618	2297	3081	3731	4203	4841	5224	5599
	III.	385	427	455	601	820	1150	1415	2163	2673	3054	3391	3691	3965
	IV.	318	353	374	459	719	862	1188	1462	1852	2124	2373	2606	2670
	V.	253	281	288	339	450	571	729	991	1193	1386	1452	1507	1774
Osika (Populus tremula)	I.	912	1051	1725	2667	3793	4976	6672	7569	8458				
	II.	745	860	1340	2123	3062	3797	4390	5216	5785				
	III.	604	672	949	1652	2259	2812	3230	3628	4009				
	IV.	489	544	706	1146	1588	1999	2315	2425	2697				
	V.	393	435	560	835	1177	1377	1608	1680	1873				
Breza (Betula alba)	I.	474	615	935	1599	2505	2739	3296	3398	3642				
	II.	409	504	745	1328	1814	2164	2425	2644	2689				
	III.	342	422	575	1022	1326	1596	1806	1967	1993				
	IV.	282	331	430	705	1005	1137	1182	1312	1332				
	V.	229	267	345	516	747	845	877	976	994				
Jelša (Alnus glutinosa)	I.	665	854	1544	2538	3326	4218	4733	5187	5605				
	II.	552	709	1208	1875	2497	3016	3402	3672	4037				
	III.	455	555	858	1343	1830	2219	2509	2765	2821				
	IV.	377	434	644	926	1292	1475	1687	1737	1917				
	V.	309	353	473	681	874	1002	1173	1326	1344				
Agát (robinia pseudoacacia)	I.	614	1014	2222	3590	4680	5465							
	II.	513	785	1503	2725	3441	3794							
	III.	415	597	1010	1823	2352	2599							
	IV.	311	428	616	1071	1328	1481							
	V.	210	280	321	582	735	763							

Príloha C. (K ods. 2, § 8 vládneho nariadenia č. 206/1940 Sl. z.)

Tabuľka priemernej ceny 1 kj ihličnatého lesa pri plnom zakmenení porastu.

Drevina	Bonita	Cena pôdy 1 kj	Cena 1 kj lesa (pôda s porastom) podľa vekových tried v Ks.											
			1—10 r I	11—20 r II	21—30 r III	31—40 r IV	41—50 r V	51—60 r VI	61—70 r VII	71—80 r VIII	81—90 r IX	91—100 r X	101—110 r XI	111—120 r XII
Jedľa (Abies pectinata)	I.	729	1383	1799	3197	6287	8573	12037	16021	19927	23535	27317	31170	34763
	II.	628	1198	1510	2562	5019	6766	9628	12013	15163	17568	19952	22080	23796
	III.	522	1009	1175	1924	3629	4918	6825	8692	10476	11952	13118	14242	15363
	IV.	420	822	963	1403	2533	3170	4551	5520	6914	7728	8514	9039	9768
	V.	324	641	739	1006	1590	1812	2781	3564	4146	4720	5080	5394	5718
Modrín (Larix europea)	I.	629	1314	2017	4780	8729	11497	14848	18185	20935	22903	25109	27035	
	II.	535	1114	1633	3629	6455	8367	10990	13191	15358	16855	18091	20537	
	III.	449	932	1302	2609	4626	5777	7931	9428	10853	11791	12714	13502	
	IV.	376	777	1015	1856	3059	3885	5451	6616	7558	8252	8701	9070	
	V.	313	627	775	1340	2111	2665	3617	4735	5283	5641	5937	6203	
Smrek (Picea excelsa)	I.	634	1242	1712	3336	6626	9346	12750	15888	19066	21646	24578	26779	28995
	II.	522	1043	1374	2460	4774	6426	8864	10986	13083	15000	16275	17758	18954
	III.	425	868	1085	1743	3216	4224	5955	7367	8724	9605	10478	11303	12104
	IV.	332	691	831	1230	2096	2488	3599	4681	5466	5897	6474	6868	7412
	V.	240	527	620	800	1192	1260	1734	2277	2856	3140	3412	3642	3981
Borovica (Pinus silvestris)	I.	561	1172	1566	2961	5480	7041	9720	11700	13566	15087	16241	17765	17966
	II.	471	1004	1269	2269	4038	5001	6915	8232	9673	10596	11143	11657	12135
	III.	396	853	1049	1701	2861	3521	4866	6074	6876	7540	7962	8316	8678
	IV.	323	702	841	1283	2076	2303	3227	3995	4586	5097	5252	5507	5768
	V.	257	560	655	900	1377	1473	1931	2504	2948	3357	3457	3637	3821

207.

Vládne nariadenie zo dňa 17. augusta 1940

o skrátení trvania prezenčnej služby brancov, nastúpivších dňa 1. marca 1939.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 1, § 17 zákona č. 20/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Brancom odvodného ročníka 1938 a brancom starších odvodných ročníkov, ktorí nastúpili prezenčnú vojenskú a pracovnú službu dňa 1. marca 1939, skracuje sa jej trvanie na 19 mesiacov.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany.

Dr. Tuka v. r.

Čatloš v. r.

208.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 30. augusta 1940

o úprave niektorých právnych pomerov Židov vo veciach školstva a vzdelania.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Židia (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) sa vylučujú z akéhokoľvek štúdia na všetkých tuzemských školách a učebných ústavoch, okrem škôl ľudových.

(2) Židia, či už jako jednotlivci, náboženské obce alebo iné korporácie a ustanovizne nemôžu si zriadiť nijakú školu alebo učebný ústav — okrem škôl ľudových — a vzdelanie, ktoré podávajú tieto školy alebo učebné ústavy, nemôžu nadobúdať ani súkromným vyučovaním.

(3) Vysvedčenia Židov zo škôl a učebných ústavov uvedených v ods. 2, vydané v cudzine, nemožno nostrifikovať.

§ 2.

(1) Židia v školopovinnom veku môžu svoju školskú povinnosť plniť iba v osobitných ľudových školách alebo triedach, ktoré k tomu cieľu určí Ministerstvo školstva a národnej osvety.

(2) Osobný a vecný náklad ľudových škôl (tried) uvedených v ods. 1 sú povinné hradiť príslušné židovské náboženské obce. Podrobnosti určí Ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 3.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. septembra 1940; vykonajú ho minister školstva a národnej osvety a minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
aj za ministra Dr. Pružinského

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 43. Vydaná dňa 5. septembra 1940. Ročník 1940.

OBSAH: 209. Nariadenie s mocou zákona o povinnom zamestnávaní pomocníc v domácnostiach.

209.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 3. septembra 1940

o povinnom zamestnávaní pomocníc v domácnostiach.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Hlave domácnosti, ktorej čistý dôchodok samej alebo spolu s čistým dôchodkom ostatných členov domácnosti (dôchodok domácnosti) činí ročne 36.000 Ks alebo mesačne 3.000 Ks, možno uložiť povinnosť plne zamestnávať pomocnicu v domácnosti. V prípade pochybnosti smerodajný je posledný zdanený dôchodok.

(2) Hlave domácnosti, ktorej čistý dôchodok samej alebo spolu s čistým dôchodkom ostatných členov domácnosti činí ročne 60.000 Ks alebo mesačne 5.000 Ks, možno uložiť povinnosť plne zamestnávať dve pomocnice v domácnosti. Ustanovenie druhej vety predchádzajúceho odseku platí obdobne.

(3) Povinnosť podľa ods. 1, poťažne ods. 2 uloží na návrh verejnej sprostredkovateľne práce okresný (štátny policajný) úrad, ktorý tiež prikáže osobu, ktorú treba zamestnať, ak osoba uvedená v ods. 1, poťažne v ods. 2 nepoužila právo voľby. Pracovný pomer takto vzniklý považuje sa za služobný pomer.

(4) Odvolanie proti výmeru okresného (štátneho policajného) úradu (ods. 3) nemá odkladného účinku.

§ 2.

(1) Ak hlava domácnosti s dôchodkom domácnosti podľa ods. 1, § 1, poťažne ods. 2, § 1 nezamestnáva pomocnicu — dve pomocnice — v domácnosti, je povinná do 10. septembra 1940 oznámiť túto okolnosť verejnej sprostredkovateľni práce, príslušnej podľa bydliska s udaním svojho mena, priezviska, zamestnania, presnej adresy bydliska (pobytu), dôchodku domácnosti (§ 1) a prípadného osobitného želania ohľadom vlastností pomocnice (pomocníc) v domácnosti a ohľadom pracovných a platových podmienok.

(2) Osoba, u ktorej po účinnosti tohto nariadenia nastanú skutočnosti, na základe ktorých môže byť uložená povinnosť zamestnávať pomocnicu — dve pomocnice — v domácnosti (§ 1), je povinná podať oznámenie podľa ods. 1 do 6 dní po tom, čo sa o ich vzniku dozvedela alebo mohla dozvedieť.

(3) Zánik služobného pomeru je povinná osoba, uvedená v ods. 1, § 1, poťažne v ods. 2, § 1 oznámiť do 6 dní podľa ods. 1.

§ 3.

(1) Ak medzi osobou, ktorej okresný úrad prikázal pomocnicu v domácnosti, a touto nedôjde k dohode ohľadom pracovných a platových podmienok, rozhodne o nich okresný úrad podľa miestnych zvyklostí.

(2) Odvolanie proti výmeru okresného úradu (ods. 1) nemá odkladného účinku.

§ 4.

Nastúpenie služby pomocnice (pomocníc) v domácnosti je povinná osoba, uvedená v ods. 1, § 1, poťažne v ods. 2, § 1 zahlásiť do 6 dní po nastúpení, a to sprostredkovateľni práce, príslušnej podľa bydliska (pobytu) zamestnávateľa.

§ 5.

(1) Za členov domácnosti podľa ods. 1 a 2, § 1 sa považujú osoby, ktoré žijú spoločne v nej z dôvodu manželského, príbuzenského alebo švagrovského pomeru alebo pomeru im podobného.

(2) Čistý dôchodok v smysle § 1 sa zistí tým spôsobom, že od celkového hrubého príjmu hlavy domácnosti a ostatných členov domácnosti, počítajúc v to aj služobné požitky, odrátajú sa všetky výdav-

Cena Ks 1.—.

ky a srážky odpočitateľné pri dôchodkovej dani.

§ 6.

(1) Židovské domácnosti môžu zamestnávať pomocnice v domácnosti nežidovky len vo veku nad 40 rokov. Služobné smluvy, odporujúce tomuto ustanoveniu majú byť zrušené najneskôr ku dňu 15. septembra 1940.

(2) Za židovskú sa považuje domácnosť, v ktorej aspoň jeden člen domácnosti je Židom (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.).

§ 7.

Nezachovanie ustanovení tohto nariadenia trescú okresné (štátne policajné) úrady ako priestupok peňažným trestom od 10 do 5.000 Ks, ktorý sa v prípade nedobytnosti premení na zavretie od 12 hodín do 10 dní.

§ 8.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Došlo: 16. IX. 19

Slovenský zákonník

Čiastka 44. Vydaná dňa 11. septembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (210.—213.) 210. Ústavný zákon, ktorým sa vláda splnomocňuje, aby činila opatrenia vo veciach arizácie. — 211. Dohoda o overovaní medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou. — 212. Zákon o prenesení pôsobnosti vo veciach letectva. — 213. Zákon o výkupe nehnuteľností, na exekučnej dražbe Židmi kúpených.

210.

Ústavný zákon zo dňa 3. septembra 1940,

ktorým sa vláda splnomocňuje, aby činila opatrenia vo veciach arizácie.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto ústavnom zákone:

§ 1.

(1) Vláda sa splnomocňuje, aby nariadením robila všetky opatrenia, ktoré sú potrebné:

a) aby sa vylúčili Židia zo slovenského hospodárskeho a sociálneho života,

b) aby majetok Židov prešiel do vlastníctva kresťanov.

(2) Splnomocnenie podľa ods. 1 platí na jeden rok odo dňa účinnosti tohto zákona.

§ 2.

Nariadenia podľa § 1 vydané majú platnosť zákonov a podpisuje ich predseda vlády a príslušný minister. Vyhlasujú sa ako zákony.

§ 3.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r. **Dr. Tuka** v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Dr. Fritza.

Stano v. r.

aj za ministra Medrického

Čatloš v. r.

211.

Dohoda o overovaní

medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou.

KEĎŽE DOHODA MEDZI SLOVENSKOU REPUBLIKOU A NEMECKOU RÍŠOU O OVEROVANÍ, KTORÁ BOLA PODPÍSANÁ PLNOMOCNÍKMI SLOVENSKEJ REPUBLIKY A NEMECKEJ RÍŠE DŇA 22. FEBRUÁRA 1940 V BRATISLAVE A KTORÁ ZNIE DOSLOVNE TAKTO:

Dohoda o overovaní

medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou.

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

a

NEMECKÁ RÍŠA

sa ushodly, že k usnadneniu právnych stykov upravia dohodou vzájomné používanie listín.

Za tým účelom menovali plnomocníkmi:

Prezident Slovenskej republiky:

ministra zahraničných vecí a vnútra

pána Dra **Ferdinanda Ďurčanského;**

Beglaubigungsabkommen

zwischen dem Deutschen Reich und der Slowakischen Republik.

DAS DEUTSCHE REICH

und

DIE SLOWAKISCHE REPUBLIK

sind übereingekommen, zur Erleichterung des Rechtsverkehrs den wechselseitigen Gebrauch von Urkunden durch ein Abkommen zu regeln.

Zu diesem Zweck haben zu Bevollmächtigten ernannt:

Der Präsident der Slowakischen Republik:

den Minister des Äussern und Innern

Herrn Dr. **Ferdinand Ďurčanský;**

Cena Ks 1.60.

Nemecký ríšsky kancelár:

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra

pána **Hansa Bernard-a,**

ministerského radcu v ríšskom ministerstve pravosúdia

pána Dra **Waltera Kriege**

a prednášajúceho legačného radcu v zahraničnom úrade

pána Dra **Karla Schwagula.**

Plnomocníci oznámili si navzájom svoje plnomocenstvá a našli ich v poriadku. Dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Článok 1

(1) Listiny, spísané alebo vydané súdnym úradom alebo najvyšším alebo vyšším správnym úradom jednej smluvnej Strany a opatrené úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou, nepotrebujú pre svoje použitie na území druhej smluvnej Strany overenia alebo legalizácie.

(2) K súdnym a správnym úradom uvedeným v odstavci 1 patria tiež úrady pozemkových kníh a štátne zastupiteľstvá.

(3) Smluvné Strany si oznámia vzájomne soznamy správnych úradov prichádzajúcich v úvahu podľa odstavca 1 a zmeny týchto soznamov.

Článok 2

(1) Listiny stavovských úradov, matričné výťahy a výťahy z cirkevných kníh, ako aj odpisy zápisov v knihách o osobnom stave, z matrík a cirkevných kníh, ktoré v Nemeckej ríši sú vystavené alebo overené stavovským úradníkom, matrikárom alebo správcom cirkevnej matriky a sú opatrené úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou, nepotrebujú ďalšieho overenia a legalizácie. Pod matrikami a cirkevnými knihami v smysle tohto ustanovenia rozumejú sa štátne matriky ako aj matriky a cirkevné knihy kresťanských náboženských spoločností (náboženských združení).

(2) Výťahy zo štátnych matrík a výťahy z cirkevných matrík ako aj opisy zápisov zo štátnych matrík a cirkevných matrík, vystavené alebo overené v Slovenskej republike štátnym matrikárom alebo správ-

Der Deutsche Reichskanzler:

den Ausserordentlichen Gesandten und Bevollmächtigten Minister

Herrn **Hans Bernard,**

den Ministerialrat im Reichsjustizministerium

Herrn Dr. **Walter Kriege**

und den Vortragenden Legationsrat im Auswärtigen Amte

Herrn dr. **Karl Schwagula.**

Die Bevollmächtigten haben einander ihre Vollmachten mitgeteilt und sie in Ordnung befunden. Sie haben sich über folgende Bestimmungen geeinigt:

Artikel 1

(1) Urkunden, die von einer Gerichtsbehörde oder von einer obersten oder höheren Verwaltungsbehörde des einen vertragschliessenden Teils aufgenommen oder ausgestellt und mit dem Amtssiegel oder Amtsstempel versehen sind, bedürfen zum Gebrauch im Gebiet des anderen vertragschliessenden Teils keiner Beglaubigung oder Legalisation.

(2) Zu den im Absatz 1 genannten Gerichts- und Verwaltungsbehörden gehören auch die Grundbuchbehörden und die Staatsanwaltschaften.

(3) Die vetragschliessenden Teile werden einander die Verzeichnisse der nach Absatz 1 in Betracht kommenden Verwaltungsbehörden und Aenderungen der Verzeichnisse mitteilen.

Artikel 2

(1) Standesamtliche Urkunden, Matrikenauszüge und Kirchenbuchauszüge sowie Abschriften der Eintragungen in die Personenstandsbücher, Matriken und Kirchenbücher, die im Deutschen Reich von dem Standesbeamten, dem Matrikenführer oder Kirchenbuchführer ausgestellt oder beglaubigt und mit dem Amtssiegel oder Amtsstempel versehen sind, bedürfen keiner weiteren Beglaubigung oder Legalisation. Unter Matriken und Kirchenbüchern im Sinne dieser Bestimmung sind die staatlichen Matriken sowie die Matriken und Kirchenbücher der christlichen Religionsgesellschaften (Religionsgemeinschaften) zu verstehen.

(2) Auszüge aus den staatlichen Matriken (standesamtliche Urkunden) und Auszüge aus den Kirchenmatriken sowie Abschriften der Eintragungen in die staatlichen Matriken und Kirchenmatriken, die

com cirkevnej matriky a opatrené úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou, nepotrebujú ďalšieho overenia alebo legalizácie. Pod cirkevnými matrikami v smysle tohto ustanovenia sa rozumejú matriky cirkvi rímsko-katolíckej, grécko-katolíckej, evanjelickej, reformovanej a pravoslávnej.

Článok 3

Vysvedčenia o spôsobilosti k sobášu, vystavené v Slovenskej republike okresným úradom alebo mestským notárskym úradom v Bratislave, v Nemeckej ríši stavovským úradníkom alebo politickým úradom prvej inštancie a opatrené úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou, nepotrebujú overenia alebo legalizácie.

Článok 4

Listiny, spísané alebo vydané v Slovenskej republike verejným notárom alebo v Nemeckej ríši notárom a opatrené úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou, nepotrebujú overenia alebo legalizácie.

Článok 5

(1) Zmenkové a šekové protesty, spísané v Nemeckej ríši notárom, súdnym úradníkom, poštovým úradníkom alebo osobou, ktorej bolo sverené poštovou správou spisovať protesty, a opatrené úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou, nepotrebujú overenia alebo legalizácie.

(2) Zmenkové a šekové protesty spísané v Slovenskej republike nepotrebujú overenia alebo legalizácie, ak sú spísané verejným notárom alebo súdnym úradníkom a opatrené úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou. Jestliže vydá Slovenská republika zákonné predpisy, podľa ktorých taktiež na jej území poštová správa bude môcť spisovať zmenkové a šekové protesty, nebudú ani protesty spísané podľa týchto predpisov a opatrené úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou potrebovať overenia alebo legalizácie.

in der Slowakischen Republik von dem staatlichen Matrikenführer (Standesbeamten) oder dem Kirchenmatrikenführer ausgestellt oder beglaubigt und mit dem Amtssiegel oder Amtsstempel versehen sind, bedürfen keiner weiteren Beglaubigung oder Legalisation. Unter Kirchenmatriken im Sinne dieser Bestimmung sind die Martiken der Römisch-Katholischen, der Griechisch-Katholischen, der Evangelischen, der Reformierten und der Griechisch-Orientalischen Kirche zu verstehen.

Artikel 3

Ehefähigkeitszeugnisse, die in der Slowakischen Republik von einem Bezirksamt oder vom städtischen Notariatsamt in Pressburg, im Deutschen Reich von einem Standesbeamten oder einer Politischen Behörde erster Instanz ausgestellt und mit dem Amtssiegel oder Amtsstempel versehen sind, bedürfen keiner Beglaubigung oder Legalisation.

Artikel 4

Urkunden, die in der Slowakischen Republik von einem öffentlichen Notar oder im Deutschen Reich von einem Notar aufgenommen oder ausgestellt und mit dem Amtssiegel oder Amtsstempel versehen sind, bedürfen keiner Beglaubigung oder Legalisation.

Artikel 5

(1) Die im Deutschen Reich aufgenommenen Wechsel- und Scheckproteste bedürfen keiner Beglaubigung oder Legalisation, wenn sie von einem Gerichtsbeamten, einem Notar, einem Postbeamten oder von einer solchen Person, der von der Postverwaltung die Aufnahme von Protesten übertragen ist, aufgenommen und mit dem Amtssiegel oder Amtsstempel versehen sind.

(2) Die in der Slowakischen Republik aufgenommenen Wechsel- und Scheckproteste bedürfen keiner Beglaubigung oder Legalisation, wenn sie von einem Gerichtsbeamten oder einem öffentlichen Notar aufgenommen und mit dem Amtssiegel oder Amtsstempel versehen sind. Sollte die Slowakische Republik gesetzliche Vorschriften erlassen, nach denen in ihrem Gebiet Wechsel- und Scheckproteste von der Postverwaltung aufgenommen werden können, so bedürfen auch die gemäss diesen Vorschriften aufgenommenen

Článok 6

Iné listiny ako tie, ktoré sú uvedené v článku 1 až 5 nepotrebujú ďalšieho overenia alebo legalizácie, jestli sú overené niektorým úradom uvedeným v článku 1 alebo na Slovensku verejným notárom alebo v Nemeckej ríši notárom a sú opatrené úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou.

Článok 7

Dňom, kedy táto dohoda nadobudne účinnosti, stratia platnosť pre styky medzi smluvnými Stranami skoršie štátne smluvy, dohody a vládne prehlásenia o otázkach, ktoré sú upravené touto dohodou.

Článok 8

(1) Táto dohoda má byť ratifikovaná. Ratifikačné listiny majú byť vymenené čo možno najskôr v Berlíne.

(2) Dohoda nadobudne účinnosti dva týždne po uplynutí dňa, kedy boly vymenené ratifikačné listiny. Zostáva v účinnosti až do uplynutia šiestich mesiacov po uplynutí dňa, ktorého bude jednou zo smluvných Strán vypovedaná.

Na dôkaz toho plnomocníci túto dohodu podpísali a opatrili ju svojimi pečaťmi.

Dané v dvoch prvopisoch v jazyku slovenskom a nemeckom v Bratislave, dňa 22. februára 1940.

Dr. F. Ďurčanský v. r. (L. S.)

und mit dem Amtssiegel oder Amtsstempel versehenen Proteste keiner Beglaubigung oder Legalisation.

Artikel 6

Andere als die in den Artikeln 1 bis 5 genannten Urkunden bedürfen keiner weiteren Beglaubigung oder Legalisation, wenn sie von einer der im Artikel 1 genannten Behörden oder in der Slowakischen Republik von einem öffentlichen Notar oder im Deutschen Reich von einem Notar beglaubigt und mit dem Amtssiegel oder Amtsstempel versehen sind.

Artikel 7

Von dem Tage des Inkrafttretens dieses Abkommens an treten für die Beziehungen zwischen den vertragschliessenden Teilen frühere Staatsverträge, Vereinbarungen und Regierungserklärungen über Fragen, die durch dieses Abkommen geregelt sind, ausser Kraft.

Artikel 8

(1) Das Abkommen soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Berlin ausgetauscht werden.

(2) Das Abkommen tritt zwei Wochen nach Ablauf des Tages, an dem der Austausch der Ratifikationsurkunden stattgefunden hat, in Kraft. Es bleibt in Geltung bis zum Ablauf von sechs Monaten nach Ablauf des Tages, an dem es von einem der vertragschliessenden Teile gekündigt wird.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und slowakischer Sprache in Pressburg am 22. Februar 1940.

(L. S.)
Hans Bernard e. h.
Dr. Walter Kriege e. h.
Dr. Karl Schwagula e. h.

BOLA MI PREDLOŽENÁ, VYHLASUJEM, ŽE TÚTO DOHODU POTVRDZUJEM A SĽUBUJEM, ŽE JU DÁM SPLNIŤ A VYKONAŤ.

Bratislava, dňa 9. marca 1940.

PREZIDENT SLOVENSKEJ REPUBLIKY:
Dr. Jozef Tiso v. r.

MINISTER ZAHRANIČNÝCH VECÍ:
Dr. F. Ďurčanský v. r.

Záverečný protokol

Pri podpísaní tejto dohody plnomocníci v mene svojich vlád vyhlasujú, že je shoda v nasledovnom:

1. Pod súdnymi úradmi v smysle článku 1 odstavca 1 rozumejú sa nielen riadne súdy, ale aj súdne úrady každého druhu.

2. Patentný odbor ministerstva hospodárstva (patentný úrad) Slovenskej republiky, ríšsky patentný úrad a patentný úrad v Prahe patria k súdnym a správnym úradom označeným v článku 1 odstavci 1.
3. Súdnymi úradmi v smysle článku 1 odstavca 1 sú tiež predsedovia (prezidenti) týchto úradov.
4. Listiny, spísané, vyhotovené alebo overené na základe zákonných predpisov súdnymi úradovňami alebo kanceláriami jedného v článku 1 menovaných úradov, sú listinami týchto úradov.

5. Ustanoveniami tejto dohody sú nedotknuté:
   a) uľahčenia, ktoré platia na základe zvláštnych ujednaní pre jednotlivé obory;
   b) doterajšia zvyklosť pri uznávaní preukazných listín.

Na dôkaz toho plnomocníci podpísali tento protokol, ktorý platí za podstatnú súčiastku dohody z dnešného dňa.

Dané v dvoch prvopisoch v jazyku slovenskom a nemeckom.

Bratislava, dňa 22. februára 1940.

Dr. F. Ďurčanský v. r.

Schlussprotokoll

Bei Unterzeichnung dieses Abkommens erklären die Bevollmächtigten im Namen ihrer Regierungen, dass Einverständnis über folgendes besteht:

1. Unter Gerichtsbehörden im Sinne des Artikels 1 Absatz 1 werden nicht nur die ordentlichen Gerichte, sondern Gerichtsbehörden jeder Art verstanden.
2. Die Patentsektion des Wirtschaftsministeriums (Patentamt) der Slowakischen Republik, das Reichspatentamt und das Patentamt in Prag gehören zu den in Artikel 1 Absatz 1 bezeichneten Gerichts- und Verwaltungsbehörden.
3. Gerichtsbehörden im Sinne des Artikels 1 Absatz 1 sind auch die Präsidenten dieser Behörden.
4. Urkunden, die nach den gesetzlichen Vorschriften von den Geschäftsstellen oder Kanzleien einer der im Artikel 1 genannten Behörden aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind, sind Urkunden dieser Behörden.
5. Durch die Bestimmungen dieses Abkommens werden nicht berührt:
   a) die Erleichterungen, die auf Grund besonderer Vereinbarungen für einzelne Sachgebiete bestehen;
   b) die für die Anerkennung von Ausweispapieren bestehende Uebung.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Protokoll unterzeichnet, das als wesentlicher Bestandteil des Abkommens vom heutigen Tage gilt.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und slowakischer Sprache.

Pressburg, den 22. Februar 1940.

Hans Bernard e. h.
Dr. Walter Kriege e. h.
Dr. Karl Schwagula e. h.

Uverejňuje sa s tým, že ratifikačné listiny boly vymenené dňa 21. augusta 1940 v Berlíne a že dohoda vzhľadom na jej ods. 2, článok 8 a vzhľadom na ustanovenie ods. 3, § 4 zákona č. 11/1940 Sl. z. vstúpila v platnosť dňa 3. septembra 1940.

Dr. Vojtech Tuka v. r.

212.

Zákon
zo dňa 3. septembra 1940
o prenesení pôsobnosti vo veciach letectva.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Pôsobnosť Ministerstva dopravy a verejných prác vo veciach letectva podľa zákona č. 172/1925 Sb. z. a n. prenáša sa na Ministerstvo národnej obrany.

§ 2.

(1) Štátny hydrologický a meteorologický ústav (ods. 1, § 1 zákona č. 295/1939 Sl. z.) podriaďuje sa Ministerstvu národnej obrany.

(2) Agrometeorologické stanice v pôsobnosti Štátneho poľnohospodárskeho výskumného ústavu prevedú sa do pôsobno-

sti Štátneho hydrologického a meteorologického ústavu. Organizáciu týchto staníc upraví vláda nariadením.

§ 3.

Zákon tento platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho minister národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.,
aj za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
aj za ministra Medrického.
Čatloš v. r.

213.

Zákon zo dňa 3. septembra 1940

o výkupe nehnuteľností, na exekučnej dražbe Židmi kúpených.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Nežid (fyzická i právnická osoba) — v ďalšom texte „žiadateľ" — ktorého nehnuteľnosť na exekučnej dražbe kúpil Žid (§ 23), je oprávnený túto nehnuteľnosť nazpäť kúpiť za výkupnú cenu.

§ 2.

Ustanovenie § 1 neplatí, ak v deň nadobudnutia účinnosti tohto zákona

a) je na nehnuteľnosti už vložené vlastnícke právo v prospech nežida (fyzickej alebo právnickej osoby),

b) je žiadosť o vklad vlastníckeho práva na nehnuteľnosť v prospech nežida (fyzickej alebo právnickej osoby) na súde podaná a nebude neskôr zamietnutá,

c) je mimoknihovným vlastníkom takejto nehnuteľnosti nežid (fyzická alebo právnická osoba).

§ 3.

(1) Výkupná cena (§ 1) rovná sa cene, za ktorú Žid kúpil nehnuteľnosť na dražbe.

(2) Ak Žid kúpil nehnuteľnosť na dražbe pred 30. októbrom 1918, výkupná cena podľa ods. 1 sa zvyšuje, ak a nakoľko to vyžaduje uspokojenie pohľadávok nežidovských hypotekárnych veriteľov, najviac na štvornásobok.

(3) Ak na nehnuteľnosti po dražbe boly prevedené investície, hodnota týchto sa pripočíta k výkupnej cene (ods. 1 a 2) v sume, ktorou sa objektívne zvýšila hodnota nehnuteľnosti ku dňu odhadu (ods. 4, § 10), najviac však v sume na investície skutočne vynaloženej.

§ 4.

(1) Ak žiadateľ zomrel alebo neuplatní právo výkupu včas (§ 5), môžu toto v lehote ďalších troch mesiacov uplatniť osoby, ktoré by dedily nehnuteľnosť po žiadateľovi.

(2) Ak je takýchto osôb viac, právo výkupu môžu uplatniť osobitne alebo spoločne.

§ 5.

(1) Právo výkupu treba uplatniť písomnou žiadosťou do 6 mesiacov od účinnosti tohto zákona, a v prípade, ak žiadosť o vklad vlastníckeho práva v prospech nežida, v deň nadobudnutia účinnosti zákona podaná, bola neskôr zamietnutá [písm. b), § 2], odo dňa právoplatnosti zamietnutia.

(2) Žiadosť treba podať u okresného súdu, na území ktorého je nehnuteľnosť, a to v toľkých exemplároch, koľko je pozemnoknižných záujemcov, a okrem toho po jednom exemplári pre súd, pre berný úrad a pre Štátny pozemkový úrad.

§ 6.

(1) Žiadosť má obsahovať:

a) označenie súdu,

b) označenie strán podľa mena, povolania alebo zamestnania, bydliska alebo pobytu,

c) označenie nehnuteľnosti pozemnoknižnými dátami,

d) označenie spisov o dražbe, ktorá je podkladom výkupu, podľa spisovej značky a súdu,

e) označenie skutočností, rozhodných pre podmienky výkupu, a dôkazov na tieto skutočnosti,

f) návrh na povolenie výkupu.

(2) So žiadosťou súčasne treba zložiť do súdneho depozitu preddavok na výkupnú cenu vo výške štvrtiny ceny, za ktorú Žid nehnuteľnosť na dražbe kúpil, a potvrdenie o tom k žiadosti pripojiť.

§ 7.

Oneskorenú žiadosť alebo žiadosť, ku ktorej nie je pripojené potvrdenie o zložení preddavku podľa ods. 2, § 6, treba z úradnej povinnosti odmietnuť.

§ 8.

(1) Žiadosť o výkup treba poznačiť v pozemkovej knihe.

(2) Ak súd žiadosť neodmietne, upovedomí o nej všetkých pozemnoknižných záujemcov, príslušný berný úrad a Štátny pozemkový úrad, doručením jedného exemplára žiadosti.

(3) Ak upovedomenie pozemnoknižnému záujemcovi nemohlo byť doručené, alebo do 30 dní od vypravenia nedošlo potvrdenie o doručení, súd mu ustanoví kurátora a upovedomenie ako aj ďalšie usnesenia doručí kurátorovi.

§ 9.

Právo na zvýšenie výkupnej ceny o hodnotu investícií môže uplatniť každý pozemnoknižný záujemca písomnou žiadosťou, ktorú treba podať do 30 dní od doručenia upovedomenia (§ 8).

§ 10.

(1) Po vypršaní 30 dňovej lehoty (§ 9) súd určí rok, na ktorý predvolá žiadateľa a všetkých pozemnoknižných záujemcov na zistenie skutkových okolností, či sú dané podmienky výkupu, a na ustálenie výkupnej ceny.

(2) Ak na rok nepríde žiadateľ alebo pozemnoknižný záujemca, ktorý podal žiadosť o zvýšenie výkupnej ceny (§ 9), treba mať za to, že od svojej žiadosti odstúpil. Ináč neprítomnosť pozemnoknižného záujemcu neprekáža rokovaniu.

(3) Pomery a skutkové okolnosti, či sú dané podmienky výkupu, ako aj jestvovanie investícií treba dokazovať podľa predpisov nesporného pokračovania.

(4) Hodnotu investícií a hodnotu bremien, uvedených v § 191 exekučného zákona, vložených po dražbe, treba zistiť podľa predpisov odhadného poriadku (vládne nariadenie č. 100/1933 Sb. z. a n.).

§ 11.

(1) Súd podľa výsledkov dokazovania žiadosť o výkup usnesením buď zamietne, buď výkup povolí a usnesenie doručí žiadateľovi, všetkým pozemnoknižným záujemcom, príslušnému bernému úradu a Štátnemu pozemkovému úradu.

(2) Usnesenie, ktorým sa výkup povoľuje, má obsahovať:

a) označenie súdu,

b) označenie žiadateľa a pozemnoknižného vlastníka a ich zástupcov podľa mena, povolania alebo zamestnania, bydliska alebo pobytu,

c) označenie vykupovanej nehnuteľnosti pozemnoknižnými dátami,

d) výrok, že sa výkup povoľuje,

e) výkupnú cenu podľa ods. 1 a 3, § 3,

f) rozhodnutie o útratách pokračovania,

g) odôvodnenie,

h) deň vynesenia usnesenia.

(3) Proti usneseniu, vynesenému podľa ods. 1, je prípustný rekurz. Ak súd druhej stolice zmenil usnesenie súdu prvej stolice, je prípustný ďalší rekurz k súdu tretej stolice.

§ 12.

(1) Usnesenie, ktorým sa výkup povoľuje, má dňom vynesenia účinok exekučnej dražby bez zachovania služobností, vložených po dražbe; preto ustanovenia §§ 180 až 184 exekučného zákona treba použiť obdobne.

(2) Po právoplatnosti usnesenia, ktorým sa výkup povolil, rokuje sa o poradí podľa ustanovení §§ 188 až 199 exekučného zákona.

(3) V usnesení o poradí určí súd zvýšenie výkupnej ceny podľa ods. 2, § 3.

§ 13.

Zbytok výkupnej ceny s 5%-ovými úrokami odo dňa vynesenia usnesenia podľa § 11 má žiadateľ zložiť do súdneho depozitu do piatich rokov odo dňa vynesenia tohto usnesenia.

§ 14.

Po zložení celej výkupnej ceny súd nariadi jej výplatu podľa rozvrhového usnesenia.

§ 15.

(1) Ak žiadateľ v päťročnej lehote výkupnú cenu nezaplatil, alebo odstúpil od výkupu, súd o tom upovedomí Štátny pozemkový úrad.

(2) Štátny pozemkový úrad má právo prevziať nehnuteľnosť v 30 dňovej lehote od doručenia upovedomenia podľa stavu pokračovania v čase uplatnenia tohto práva.

(3) Toto právo na prevzatie Štátny pozemkový úrad uplatní tým, že zloží do súdneho depozitu výkupnú cenu a o tom upovedomí súd, ktorý výkup povolil.

§ 16.

Ak ani Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosť neprevzal, súd z úradnej povinnosti zruší pokračovanie a nariadi výmaz poznámky výkupu v pozemkovej knihe.

§ 17.

(1) Ak sa pokračovanie zrušilo alebo ak nehnuteľnosť prevzal Štátny pozemkový úrad, žiadateľ musí hneď odovzdať nehnuteľnosť pozemnoknižnému vlastníkovi respektíve Štátnemu pozemkovému úradu.

(2) Za obdobie, pokiaľ mal žiadateľ nehnuteľnosť v držbe, musí pozemnoknižnému vlastníkovi respektíve Štátnemu pozemkovému úradu vydať čistý výnos nehnuteľnosti.

§ 18.

Preddavok na výkupnú cenu (ods. 2, § 6) je súčasne i zálohou na útraty, ktoré obťažujú žiadateľa, na výnos, ktorý žiadateľ je povinný vydať (ods. 2, § 17), a na dane a verejné dávky, viaznúce na nehnuteľnosti, splatné po dni vynesenia usnesenia povoľujúceho výkup, ktoré podľa § 184 exekučného zákona znáša žiadateľ.

§ 19.

(1) Ak žiadateľ výkupnú cenu zaplatil, alebo ak v prípade nezaplatenia Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosť prevzal, útraty pokračovania spolu s útratami kurátora, okrem vlastných útrat strán (žiadateľa a pozemnoknižných záujemcov) a útrat ich právnych zástupcov, sú prednostnými položkami pri rozvrhu výkupnej ceny.

(2) Ak žiadateľ výkupnú cenu nezaplatil, alebo od svojej žiadosti odstúpil a Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosť neprevzal, všetky útraty pokračovania znáša žiadateľ.

§ 20.

(1) Ak žiadosť podala osoba, uvedená v § 4, a nedokázala, že je jedinou na výkup oprávnenou osobou, súd zavedie pokračovanie len po vypršaní lehoty podľa ods. 1, § 4.

(2) Ak žiadosti podaly viaceré osoby osobitne, treba pokračovanie spojiť.

(3) Ak viac osôb splnilo podmienky výkupu a nedošlo medzi nimi k dohode o podieloch, pripadá im vykúpená nehnuteľnosť rovným dielom.

(4) Ak niektorá z týchto osôb od žiadosti odstúpila, alebo nesplnila podmienky výkupu, prechádza jej právo a povinnosti na ostatné osoby.

(5) Súd na splnenie povinnosti dá ostatným osobám primeranú lehotu.

§ 21.

Ak žiadateľ od žiadosti odstúpil, alebo výkupnú cenu včas nezaplatil, sumu, ktorú složil na výkupnú cenu, po zaplatení výnosu, útrat, daní a verejných dávok, uvedených v § 18, treba mu vrátiť.

§ 22.

(1) Ak osoby, uvedené v §§ 1 a 4, v lehote podľa ods. 1, § 4 neuplatnia právo na výkup, prechádza toto na Štátny pozemkový úrad, ktorý ho môže uplatniť buď podľa tohto zákona v ďalších troch mesiacoch, buď podľa zákona č. 46/1940 Sl. z.

(2) Nadobudnutie nehnuteľnosti Štátnym pozemkovým úradom podľa tohto zákona má právny účinok nadobudnutia podľa zákona č. 46/1940 Sl. z.

§ 23.

Židom podľa tohto zákona je osoba fyzická, ktorá sa pokladá za Žida podľa vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl. z., a osoba právnická, ktorá sa pokladá za židovskú podľa zákona č. 113/1940 Sl. z.

§ 24.

Uplatnenie práva výkupu podľa tohto zákona vylučuje uplatňovanie práva exekučného a každého iného práva na výkup.

§ 25.

Ak v tomto zákone nie je ustanovené ináč, platia v tomto pokračovaní obdobne ustanovenia exekučného zákona.

§ 26.

Právo výkupu podľa §§ 1 a 4 prislúcha len štátnym občanom Slovenskej republiky.

§ 27.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.,
aj za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
aj za ministra Medrického.
Čatloš v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 45. Vydaná dňa 16. septembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (214.—220.) 214. Vládne nariadenie o organizácii a pôsobnosti Drevárskeho výskumného ústavu. — 215. Nariadenie o povinnosti Židov odovzdať cestovné pasy. — 216. Nariadenie o vylúčení Židov z oprávnení viesť slovenské motorové vozidlá a o povinnosti Židov-držiteľov slovenských motorových vozidiel mať vodiča motorového vozidla nežida. — 217. Vyhláška Ministerstva financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — 218. Vládne nariadenie, ktorým sa pozmeňujú právne predpisy o osobitných podmienkach pre ustanovenie úradníckym čakateľom alebo úradníkom a pre povýšenie úradníka v jednotlivých úradníckych kategóriách a služobných oboroch. — 219. Vládne nariadenie o akademickom senáte Slovenskej univerzity. — 220. Vládne nariadenie, ktorým sa prevádza zákon o zmene predpisov o kvalifikovaní štátnych zamestnancov.

214.

Vládne nariadenie zo dňa 12. septembra 1940

o organizácii a pôsobnosti Drevárskeho výskumného ústavu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 3 zákona č. 154/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Sídlom Drevárskeho výskumného ústavu (v ďalšom texte „Ústav") je sídlo Slovenskej vysokej školy technickej, odboru lesného inžinierstva.

§ 2.

(1) Ústav má tieto oddelenia:

a) pre mechanickú technológiu dreva,

b) pre spracovanie a zužitkovanie vedľajších lesných plodov,

c) pre výskum celulózy a papiera,

d) pre výskum umelých vlákien z dreva,

e) pre výskum pohonných a tepelných hmôt z dreva, ako aj hospodárskeho zužitkovania palivového dreva,

f) pre výskum umelých hmôt z dreva a iného chemického spracovania dreva.

(2) Ministerstvo hospodárstva po vypočutí správneho sboru Ústavu môže zriadiť nové oddelenia podľa potreby lesného hospodárstva a drevárskeho priemyslu.

§ 3.

(1) Na čele Ústavu stojí riaditeľ, ktorého menuje minister hospodárstva. Služobné požitky riaditeľa sa upravia zmluvou medzi ním a správnym sborom Ústavu.

(2) Riaditeľa zastupuje námestník.

(3) Riaditeľstvo ústavu tvoria riaditeľ, jeho námestník a prednostovia oddelení.

(4) Riaditeľ spravuje Ústav, zastupuje ho na vonok a dozerá na činnosť oddelení. Štvrťročne podáva správu o činnosti Ústavu správnemu sboru.

(5) Riaditeľ je zodpovedný za riadnu činnosť Ústavu správnemu sboru, jemu podáva výročnú správu o činnosti Ústavu, návrhy rozpočtu, účtovné uzávierky, ako aj návrhy na ďalšiu činnosť. Je oprávnený v medziach rozpočtu činiť také nútne opatrenia, ktoré sú potrebné v záujme plnenia úloh Ústavu alebo jeho stanice.

(6) Riaditeľ Ústavu môže podľa potreby splnomocniť námestníka alebo prednostu stanice Ústavu, aby ho zastupoval v určitých funkciách, najmä v styku so záujmovými korporáciami a organizáciami.

(7) Listiny, ktorými sa Ústav zaväzuje, podpisuje predseda správneho sboru a riaditeľ Ústavu.

(8) Riaditeľstvo (ods. 3) vypracuje do 1 roka od účinnosti tohto nariadenia odborný pracovný poriadok jednotlivých oddelení Ústavu a služobný poriadok o ústavnom dozore, službe, všeobecných podmienkach a služobných povinnostiach zamestnancov.

(9) Pracovný a služobný poriadok schváli správny sbor.

§ 4.

(1) Práce Ústavu obstaráva potrebný počet odborníkov, úradníkov a iných zamestnancov.

(2) Asistentmi Ústavu môžu byť aj asistenti Slovenskej vysokej školy technickej, ktorí v čase pridelenia podliehajú riaditeľovi. Týchto úradníkov prideli mini-

Cena Ks 1·20.

sterstvo školstva a národnej osvety na návrh riaditeľa Ústavu a Slovenskej vysokej školy technickej.

(3) Na Ústave môžu pracovať aj iní drevárski odborníci a odborníci drevárskeho priemyslu; sú však povinní podrobiť sa pracovnému poriadku Ústavu.

§ 5.

(1) Na čele oddelení (ods. 1, § 2) stoja odborne vzdelaní prednostovia — inžinieri.

(2) Prednostovia vedú samostatne odbornú prácu oddelení. Na ich činnosť však dozerá riaditeľ Ústavu, ktorému sú povinní podávať periodické, poťažne na jeho požiadanie aj osobitné zprávy a ktorému služobne podliehajú.

(3) Odborný personál služobne podlieha bezprostredne prednostom oddelení.

§ 6.

Zamestnancov prijíma, menuje a prepúšťa na návrh riaditeľa správny sbor Ústavu.

§ 7.

(1) Správny sbor zvolí zo svojho stredu väčšinou hlasov predsedu a jeho námestníka. Predseda vedie rokovanie podľa rokovacieho poriadku.

(2) Správny sbor sa usnáša právoplatne za prítomnosti predsedu alebo jeho námestníka a aspoň 3 členov väčšinou hlasov. Predseda nehlasuje a rozhoduje len pri rovnosti hlasov.

(3) Schôdze správneho sboru svoláva predseda najmenej raz za štvrť roka. Prvú schôdzu svolá riaditeľ Ústavu.

(4) Riaditeľ musí byť pozvaný na všetky schôdze správneho sboru a má právo zúčastniť sa rokovania s hlasom poradným.

§ 8.

Správny sbor najmä:

a) schvaľuje výročné zprávy o činnosti Ústavu,

b) schvaľuje rozpočet Ústavu a uzávierku účtov,

c) dozerá na finančný stav Ústavu,

d) navrhuje v medziach rozpočtu práce, ktoré má Ústav vykonať v príslušnom roku okrem svojej obvyklej činnosti,

e) uzaviera služobné smluvy s riaditeľom Ústavu, jeho námestníkom a prednostami oddelení,

f) uzaviera služobné smluvy so zamestnancami Ústavu na návrh riaditeľa.

§ 9.

(1) Ústav môže požadovať za jednotlivé výkony, učinené v záujme strán, poplatky, ktorých výšku určí tarifa, vydaná v smysle ods. 2, § 6 zákona č. 154/1940 Sl. z.

(2) Za výkony konané v záujme verejnom Ústav môže požadovať len úhradu režijných výdavkov.

§ 10.

Toto nariadenia nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Sivák v. r.
Stano v. r.
za ministra Medrického.

215.

Nariadenie zo dňa 14. septembra 1940

o povinnosti Židov odovzdať cestovné pasy.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Židia (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.), ktorí sú majiteľmi cestovných pasov — preukazov na spôsob cestovných pasov alebo dočasných cestovných pasov (§ 5 zákona č. 55/1928 Sb. z. a n.) —, vydaných úradmi — a to aj zastupiteľskými — Slovenskej republiky, sú povinní tieto odovzdať na okresnom (štátnom policajnom) úrade do 8 dní odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia.

(2) Židia, ktorí sa v deň vyhlásenia tohto nariadenia zdržujú mimo územia Slovenskej republiky, majú splniť povinnosť podľa ods. 1 do 8 dní po svojom návrate z cudziny.

(3) Odovzdanie podľa ods. 1 a 2 má sa stať na úrade, príslušnom podľa miesta bydliska — u osôb, ktoré nemajú bydliska, na úrade príslušnom podľa miesta pobytu.

§ 2.

Cestovné pasy — preukazy na spôsob cestovných pasov a dočasné cestovné pasy — odovzdané podľa § 1 môžu sa znovu vydať bývalým majiteľom len so svolením Ústredne štátnej bezpečnosti, pričom môže byť uložená povinnosť odovzdať ich znovu do určitej lehoty.

§ 3.

Nové cestovné pasy — preukazy na spôsob cestovných pasov a dočasné cestovné pasy — môžu sa po vyhlásení tohto nariadenia vydať Židom len so svolením Ústredne štátnej bezpečnosti. Povinnosť odovzdať pas do určitej lehoty môže sa uložiť aj v tomto prípade.

§ 4.

Kto nesplní povinnosť podľa § 1 alebo povinnosť, uloženú podľa § 2 alebo § 3, bude potrestaný za priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 500 Ks do 100.000 Ks, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť podľa miery zavinenia na zavretie od 5 dní do 1 mesiaca.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.

216.

Nariadenie zo dňa 12. septembra 1940

o vylúčení Židov z oprávnení viesť slovenské motorové vozidlá a o povinnosti Židov-držiteľov slovenských motorových vozidiel mať vodiča motorového vozidla nežida.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Žid (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) nesmie riadiť slovenské motorové vozidlo (§ 12 zákona č. 81/1935 Sb. z. a n.).

(2) Povolenia riadiť motorové vozidlá, vydané Židom pred účinnosťou tohto nariadenia, sú neplatné; majitelia sú povinní ich odovzdať do troch dní po dni, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť, a to úradu, ktorý ich vydal.

(3) Výnimky pre lekárov môže povoliť Ministerstvo vnútra.

§ 2.

Židia, poťažne židovské združenia osôb (§ 9 zákona č. 113/1940 Sl. z.) — držitelia slovenských motorových vozidiel (§ 6 zákona č. 81/1935 Sb. z. a n.) sú povinní zamestnávať vodiča motorových vozidiel nežida.

§ 3.

Nezachovanie ustanovení tohto nariadenia trestne sa ako priestupok podľa predpisov dielu XV., časti druhej zákona č. 81/1935 Sb. z. a n.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.

217.

Vyhláška Ministerstva financií zo dňa 6. septembra 1940

o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 5 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 10. septembra 1940 vyhlasuje:

§ 1.

(1) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 17.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(2) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia, č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, sa upravuje takto:

Pre tovar sadz. čísla	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	17.— Ks
25. Jačmeň	15.— Ks
26. Ovos	6.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou Ministerstva financií č. 191/1940 Sl. z. sa súčasne zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

218.

Vládne nariadenie zo dňa 12. septembra 1940,

ktorým sa pozmeňujú právne predpisy o osobitných podmienkach pre ustanovenie úradníckym čakateľom alebo úradníkom a pre povýšenie úradníka v jednotlivých úradníckych kategóriách a služobných oboroch.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 1, § 9 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Príloha vládneho nariadenia č. 132/1931 Sb. z. a n. sa doplňuje a pozmeňuje takto:

V obore štátnej správy (rezorte)	v služob. triede	v kategórii úradníkov služby	sa stanovia osobitné podmienky pre: 1. ustanovenie a) čakateľom, b) úradníkom, 2. povýšenie
Ministerstvo školstva a národnej osvety	Ib	vyššej správnej	1. a) absolvovanie strednej školy a najmenej štvorročných štúdií alebo aa) právnických a štátovedeckých alebo bb) filozofických alebo prírodovedeckých alebo cc) na vysokej škole technickej a vo všetkých prípadoch úspešný výkon predpísaných štátnych skúšok. b) ad aa) úspešný výkon ustanovovacej skúšky pre úradníkov vyššej správnej služby v obore Ministerstva školstva a národnej osvety alebo skúšky, predpísanej v niektorom obore štátnej správy pre kategóriu, v ktorej je pre ustanovenie čakateľom alebo úradníkom predpísané absolvovanie štúdií právnických a štátovedeckých, ad bb) úspešný výkon ustanovovacej skúšky profesorskej, ad cc) úspešný výkon skúšky, predpísanej pre nadobudnutie oprávnenia civilného inžiniera.
		právnej	v kanceláriách vysokých škôl: 1. a) absolvovanie strednej školy a štúdií právnických a štátovedeckých a úspešný výkon predpísaných štátnych skúšok, b) úspešný výkon ustanovovacej skúšky pre úradníkov vyššej správnej služby v obore Ministerstva školstva a národnej osvety alebo ustanovovacej skúšky politickej, finančnoprávnej alebo sudcovskej alebo skúšky advokátskej.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tuka v. r.

Sivák v. r.

219.

Vládne nariadenie zo dňa 6. septembra 1940

o akademickom senáte Slovenskej univerzity.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 6 zákona č. 168/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Akademický senát Slovenskej univerzity, zriadenej zákonom č. 168/1940 Sl. z., tvoria funkcionári, vymenovaní podľa § 4 uvedeného zákona, a to rektor, prorektor, dekani a prodekani fakúlt.

§ 2.

Ustanovenia § 9 zákona č. 63/1873 r. z. o akademickom senáte sa zrušujú.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tuka v. r.

Sivák v. r.

220.

Vládne nariadenie zo dňa 12. septembra 1940,

ktorým sa prevádza zákon o zmene predpisov o kvalifikovaní štátnych zamestnancov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 2 zákona č. 58/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Každá kategória štátnych zamestnancov, podliehajúcich kvalifikácii podľa § 1 zákona č. 58/1940 Sl. z., môže sa zúčastniť jedným zástupcom na kvalifikačnom pokračovaní svojich príslušníkov podľa predpisov tohto nariadenia.

(2) Zástupcovia môžu sa zúčastniť s hlasom usnášajúcim na zasadnutiach kvalifikačných komisií, pokiaľ sa tam určuje kvalifikácia príslušníkov kategórie, ktorú zastupujú. To platí o kvalifikačných komisiách i vtedy, keď rozhodujú o sťažnostiach proti celkovému kvalifikačnému posudku podľa písm. a), ods. 1, § 1 zákona č. 58/1940 Sl. z. alebo iných obdobných predpisov (§ 17 vl. nar. č. 113/1926 Sb. z. a n.).

§ 2.

(1) Zástupcov (a rovnaký počet náhradníkov) jednotlivých zamestnaneckých kategórií menuje počiatkom každého roku zo zamestnancov príslušnej kategórie prednosta úradu, pri ktorom je zriadená kvalifikačná komisia, a to podľa možnosti zpomedzi osôb, ktoré mu navrhnú za príslušnú zamestnaneckú kategóriu odborové organizácie štátnych zamestnancov.

(2) Zástupcovia (ods. 1) nemajú za svoju činnosť v kvalifikačnej komisii nárok na nijaké odškodné.

(3) Každý zástupca, ktorý spolupôsobí pri kvalifikačnom pokračovaní, je povinný dbať pri výkone svojej funkcie o prísnu svedomitosť a nestrannosť a zachovať mlčanlivosť o dôverných rokovaniach v kvalifikačnom pokračovaní pod disciplinárnou zodpovednosťou.

§ 3.

(1) Pri svolaní členov kvalifikačnej komisie na zasadnutie treba súčasne pozvať i zástupcu príslušnej zamestnaneckej kategórie. Pozvanie treba vykonať podľa možnosti písomne.

(2) Neprítomnosť riadne pozvaného zástupcu neprekáža právoplatnému usnášaniu sa kvalifikačnej komisie.

(3) Prítomnosť alebo neprítomnosť zástupcov zamestnaneckých kategórií treba vždy spomenúť v zápisnici o zasadnutí kvalifikačnej komisie. Potvrdenie o riadnom pozvaní neprítomného zástupcu treba pripojiť k zápisnici.

§ 4.

Pokiaľ nebudú vymenovaní riadni zástupcovia podľa ods. 1, § 2 tohto nariadenia, určí prednosta príslušného úradu dočasných zástupcov, a to prípadne i krátkou cestou, pre jednotlivé zasadnutia kvalifikačnej komisie.

§ 5.

Kvalifikačné predpisy zamestnancov štátnych podnikov majú sa upraviť obdobne.

§ 6.

Ustanovenia tohto nariadenia nevzťahujú sa na vojenských gážistov z povolania a na civilných zamestnancov Ministerstva národnej obrany a podnikov spravovaných týmto ministerstvom.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. **Dr. Pružinský** v. r.

Sivák v. r.
aj za ministra Dr. Fritza.

Stano v. r.
aj za ministra Medrického.

Čatloš v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12

Slovenský zákonník

IX.

Čiastka 46. Vydaná dňa 18. septembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (221.—225.) 221. Zákon, ktorým sa menia niektoré poplatky za úradné výkony zastupiteľských úradov Slovenskej republiky. — 222. Nariadenie o Ústrednom hospodárskom úrade. — 223. Vyhláška Ministerstva hospodárstva, ktorou sa zrušuje vyhláška Ministerstva hospodárstva o zákaze porážania bravčového dobytka vo váhe nižšie 100 kg. — 224. Vyhláška ministra financií o znížení cla na chemický prípravok „Intrasolván E" a „Diacetonalkohol" — 225. Zákon o ustanovení členov župného výboru.

221.

Zákon
zo dňa 11. septembra 1940,

ktorým sa menia niektoré poplatky za úradné výkony zastupiteľských úradov Slovenskej republiky.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Čl. I.

Paragraf 8 zákona č. 225/1925 Sb. z. a n. o poplatkoch za úradné výkony na zastupiteľských úradoch sa dopĺňuje odsekom tretím tohto znenia:

(3) Minister zahraničných vecí môže splnomocniť zastupiteľské úrady Slovenskej republiky v štátoch s vyššou cenovou hladinou ako na území Slovenskej republiky, aby vyberaly k poplatkom podľa sadzobníka percentnú prirážku z titulu cenovej disparity. Táto prirážka môže dosahovať pri jednotlivých, poprípade u všetkých poplatkov až 25%.

Čl. II.

Niektoré položky poplatkového sadzobníka zákona č. 225/1925 Sb. z. a n. sa menia a budú znieť takto:

Čís. pol.	Označenie poplatného úradného výkonu	Poplatok na zastupiteľských úradoch Slovenskej republiky v štátoch	
		europských	mimoeurop-ských
		Ks	Ks
2	Za vybranie pohľadávky, renty a pod. z vybranej čiastky alebo hodnoty . . . . . najmenej však poplatok podľa položky 1.	1¼%	1¼%
4	Za doručenie peňazí, cenných papierov, vkladných knižiek a iných cenných predmetov z doručovanej čiastky alebo hodnoty doručovaného predmetu . . . . . najmenej však poplatok podľa položky 1.	¾%	¾%
	Poznámky: 1. Viď § 4. 2. Zastupiteľské úrady smú sprostredkovať cenné zásielky iba vtedy, ak sa to neprieči miestnym zákonom.		

Cena Ks 1.—.

Čís. pol.	Označenie poplatného úradného výkonu	Poplatok na zastupiteľských úradoch Slovenskej republiky v štátoch	
		európskych	mimoeurop-ských
		Ks	Ks
11	Za vyhotovenie sprievodného lístku pre zbrane a strelivo v cestovnom styku	110.—	220.—
29	Za vydanie, obnovenie alebo predĺženie riadneho alebo dočasného cestovného pasu . . . . . podľa majetkových pomerov žiadateľa.	od 50 do 500	od 100.— do 1000.—
	Poznámky: 1. Viď § 2, B. 3. 2. Za rodinný pas (pre manželov a deti do 15 rokov) možno vyberať poplatok najvyše do maximálnej výšky, určenej za jeden pas. 3. Za súborný pas (zájazdnú súpisku) sa vyberá poplatok desatinou sumy, ktorá by vyšla sčítaním poplatkov za osobitné pasy pre všetkých účastníkov cesty, najmenej však minimálny poplatok podľa tejto položky. 4. Ak stránka prišla o pas (krádežou, stratou, zničením a pod.) za vystavenie duplikátu treba vybrať poplatok tejto položky a okrem toho náhradu hotových výdavkov spojených s vyhlásením straty pasu. Ak stránka nepreukáže hodnoverne pravdepodobnosť, že stratu pasu nezavinila, treba od nej vybrať, okrem náhrady hotových výdavkov, poplatok dvojnásobný. 5. Za žiadosť o vydanie, obnovenie alebo predĺženie cestovného pasu (dotazník), ak ju vypĺňuje na miesto stránky zastupiteľský úrad, treba vybrať okrem poplatku podľa tejto položky aj polovicu poplatku podľa pol. 1. a). 6. Cestovným pasom sa kladú na roveň námorníčke knižky, dočasné námorníčke preukazy a plavecké knižky, ak pri cestách do cudziny nahrádzajú cestovné pasy.		
30	Za zmenu (opravu, doplnenie alebo rozšírenie) cestovného pasu . . . . . podľa majetkových pomerov žiadateľa.	od 25.— do 250.—	od 50.— do 500.—
	Poznámky: 1. Viď § 2, B. 3. 2. Viď poznámky 2., 3. a 6. k pol. 29. 3. Za žiadosť o zmenu (opravu, doplnenie alebo rozšírenie) cestovného pasu (dotazník), ak ju vypĺňuje na miesto stránky zastupiteľský úrad, treba vybrať okrem poplatku podľa tejto položky aj polovicu poplatku podľa pol. 1. a).		

Čl. III.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister zahraničných vecí v dohode s ministrom vnútra a financií.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.

222.

Nariadenie zo dňa 16. septembra 1940

o Ústrednom hospodárskom úrade.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Zriaďuje sa Ústredný hospodársky úrad (ÚHÚ).

(2) Ústredný hospodársky úrad je podriadený predsedovi vlády.

(3) Predseda vlády sa splnomocňuje, aby učinil všetky opatrenia, potrebné pre osobné a vecné vybavenie Ústredného hospodárskeho úradu a jeho organizáciu.

§ 2.

(1) Ústrednému hospodárskemu úradu patrí starostlivosť o to, aby podľa osobitných predpisov vykonal všetko, čo je potrebné pre vylúčenie Židov zo slovenského hospodárskeho a sociálneho života a pre prevedenie majetku Židov do vlastníctva kresťanov.

(2) Prislúcha mu najmä pôsobnosť župných úradov, Ministerstva hospodárstva, záujmových korporácií a iných ustanovizní podľa zákona č. 113/1940 Sl. z. a tiež pôsobnosť podľa §§ 1 a 2 nariadenia s mocou zákona č. 197/1940 Sl. z.

(3) Pôsobnosť Štátneho pozemkového úradu zostáva nedotknutá.

§ 3.

(1) Ústredný hospodársky úrad v obore svojej pôsobnosti je oprávnený vydaním rozhodnutí (opatrení) alebo jednotlivými výkonmi poveriť úrady, záujmové korporácie a iné ustanovizne.

(2) Úrady, záujmové korporácie a iné ustanovizne sú povinné dožiadaniam Ústredného hospodárskeho úradu hneď vyhovieť a splniť sverené im výkony.

§ 4.

(1) Rozhodnutia a opatrenia Ústredného hospodárskeho úradu sú konečné.

(2) Ustanovenie § 17 zákona č. 113/1940 Sl. z. platí aj pre rozhodnutia (opatrenia) Ústredného hospodárskeho úradu podľa tohto nariadenia.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
aj za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
aj za ministra Medrického.

223.

Vyhláška Ministerstva hospodárstva zo dňa 11. septembra 1940,

ktorou sa zrušuje vyhláška Ministerstva hospodárstva o zákaze porážania bravčového dobytka vo váhe niže 100 kg.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa ods. 2, § 1 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. vyhlasuje:

§ 1.

Vyhláška Ministerstva hospodárstva č. 91/1940 Sl. z., sa zrušuje.

§ 2.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Stano v. r.
za ministra Medrického.

224.

Vyhláška ministra financií zo dňa 9. septembra 1940

o znížení cla na chemický prípravok „Intrasolván E" a „Diacetonalkohol".

(1) Minister financií v dohode s ministerstvom hospodárstva znižuje podľa § 2 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z., clo na „Intrasolván E" a „Diacetonalkohol" ex s. č. 619/b na dobu do 31. decembra 1940 za týchto podmienok takto:

1. Intrasolván E, a Diacetonalkohol, vyclievané u colného úradu v Bratislave, na osvedčenie obchodnej a priemyselnej komory, že ide o ich upotrebenie na výrobu lakov, vyclievajú sa všeobecnou colnou sadzbou Ks 180.— za 100 kg.
2. Intrasolván E, dovážaný továrňami k výrobe octanov butylnatých, na osobitné povolenie ministerstva financií za podmienok ním stanovených, vyclieva sa všeobecnou colnou sadzbou Ks 180.— za 100 kg.

(2) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

225.

Zákon zo dňa 11. septembra 1940

o ustanovení členov župného výboru.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Právo podľa § 33 zákona č. 190/1939 Sl. z. ustanoviť členov a náhradníkov župných výborov prislúcha ministrovi vnútra.

§ 2.

(1) Každá župná organizácia Hlinkovej slovenskej ľudovej strany a ak je v župe udomácnelá národnostná skupina, zastúpená aspoň 5% celého počtu obyvateľstva župy, aj župná organizácia registrovanej politickej strany národnostnej skupiny podá prostredníctvom svojho ústredného vedenia u Ministerstva vnútra do 30 dní odo dňa, ktorým tento zákon nadobúda účinnosť, ináč aspoň 30 dní pred ukončením funkčného obdobia župného výboru menoslov kandidátov do župného výboru.

(2) Ak bol župný výbor rozpustený [§ 34, ods. 1, písm. d) zákona č. 190/1939 Sl. z.], menoslov kandidátov treba predložiť podľa ods. 1 do 30 dní odo dňa, ktorého organizácia (ods. 1) prevzala vyzvanie Ministerstva vnútra podať takýto menoslov.

§ 3.

(1) Menoslov má obsahovať aspoň 36 osôb a treba v ňom vyznačiť, ktoré osoby župná organizácia navrhuje ustanoviť za členov a ktoré za náhradníkov. Pri každom kandidátovi treba udať jeho povolanie (zamestnanie), bydlisko a čas narodenia. K menoslovu treba pripojiť spoločné stručné odôvodnenie spôsobilosti kandidátov na členstvo župného výboru a vlastnoručne podpísané osobitné osvedčenie kandidáta, že kandidatúru prijíma a že so svojím súhlasom v inom menoslove kandidátov navrhnutý nie je.

(2) Pri výbere kandidátov treba postupovať podľa možnosti tak, aby z obvodu každého okresného úradu boli navrhnutí aspoň dvaja kandidáti a aby každé povolanie (stav) bolo zastúpené.

(3) Župné organizácie politických strán národnostných skupín za predpokladu podľa § 2, ods. 1 určia aspoň troch kandidátov len z tých okresov, v ktorých dotyčná národnostná skupina má toľko členov, že ich počet vyžaduje osobitné zastúpenie ich zvláštnych záujmov.

§ 4.

(1) Za člena (náhradníka) župného výboru možno ustanoviť len takého kandidáta, ktorý

a) je slovenským štátnym občanom,

b) je organizovaným členom kandidujúcej politickej strany,

c) má aspoň 30 rokov,

d) má stále bydlisko v niektorej obci na území župy aspoň jeden rok pred podaním menoslovu kandidátov do župného výboru.

(2) Za člena župného výboru nemožno ustanoviť osobu, ktorá

a) bola právoplatným rozsudkom zbavená volebného práva,

b) je v konkurze, alebo na žiadosť ktorej je zavedené vyrovnávacie pokračovanie, pokiaľ neboly tieto pokračovania skončené,

c) bola právoplatným súdnym rozhodnutím zbavená voľne nakladať so svojím majetkom,

d) bola právoplatným rozsudkom odsúdená pre zločin, alebo vôbec pre trestný čin spáchaný zo získuchtivosti. Vyňaté sú politické delikty spáchané pred 14. marcom 1939.

(2) Členmi župného výboru nemôžu byť:

a) príslušníci brannej moci a žandárb) poslanci, zamestnanci župného alebo okresného úradu, župného ústavu, podniku alebo zariadenia a zamestnanci nadriadeného úradu.

§ 5.

(1) Ústredné vedenie kandidujúcej strany preskúma menoslov kandidátov, odstráni prípadné nedostatky, pripojí k menoslovu osvedčenie, že kandidáti v ňom uvedení sú jej organizovanými členmi [§ 4 ods. 1, písm. b)] a predloží menoslov s posúdkom ministrovi vnútra v lehote, určenej v § 2, ktorá končí o 12. hodine poludňajšej posledného dňa.

(2) Za národnostnú skupinu, ktorá nemá registrovanú stranu, môže minister vnútra ustanoviť členov župného výboru i z osôb nekandidovaných.

§ 6.

Pri ustanovení členov župného výboru treba dbať na zásady vyslovené v § 3, ods. 2 a na to, aby títo boli v každom ohľade spôsobilí na funkciu členov župného výboru. Za spôsobilých treba pokladať najmä kandidátov kultúrne, politicky, sociálne a hospodársky činných.

§ 7.

(1) Ak člen župného výboru prestal mať sídlo svojej pôsobnosti alebo bydlisko v župe, jeho členstvo v župnom výbore samočinne zaniká.

(2) Na členské miesto v župnom výbore, uprázdnené podľa predošlého odseku a podľa § 34, ods. 1, písm. a) až c) a f) zákona č. 190/1939 Sl. z. pred koncom funkčného obdobia, povoláva náhradníka župan v poradí, v akom boli náhradníci ustanovení.

(3) O tom, či je daný dôvod zániku členstva podľa § 34, ods. 1, písm. f) zákona č. 190/1939 Sl. z. rozhoduje minister vnútra.

§ 8.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť 15. deň po vyhlásení; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

DOŠLO: 27. IX. 1940 3

Slovenský zákonník

Čiastka 47. Vydaná dňa 23. septembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (226.—231.) 226. Smluva o ochrannom pomere medzi Nemeckou ríšou a Slovenským štátom. — 227. Nariadenie s mocou zákona o zavedení letného času. — 228. Nariadenie o zákaze zastupovania advokátom (verejným notárom) vo veciach arizačných. — 229. Nariadenie s mocou zákona o zákaze vývozu surovín, polotovarov a hotových výrobkov do štátov, vedúcich vojnu s Nemeckou ríšou. — 230. Nariadenie s mocou zákona o trestaní podrývačskej činnosti štátu škodlivej. — 231. Vyhláška Ministerstva národnej obrany o nástupných termínoch do prezenčnej služby.

226.

Smluva

o ochrannom pomere medzi Nemeckou ríšou a Slovenským štátom.

Vertrag

über das Schutzverhältnis zwischen dem Deutschen Reich und dem Slowakischen Staat.

DIE DEUTSCHE REGIERUNG
und
DIE SLOWAKISCHE REGIERUNG,

sind, nachdem sich der Slowakische Staat unter den Schutz des Deutschen Reiches gestellt hat, übereingekommen, die sich hieraus ergebenden Folgen durch einen Vertrag zu regeln. Zu diesem Zwecke haben die unterzeichneten Bevollmächtigten der beiden Regierungen folgende Bestimmungen vereinbart:

Artikel 1

Das Deutsche Reich übernimmt den Schutz der politischen Unabhängigkeit des Slowakischen Staates und der Integrität seines Gebietes.

Artikel 2

Zur Durchführung des vom Deutschen Reich übernommenen Schutzes hat die deutsche Wehrmacht jederzeit das Recht, in einer Zone, die westlich von der Grenze des Slowakischen Staates und östlich von der allgemeinen Linie Ostrand der Kleinen Karapthen, Ostrand der Weissen Karpathen und Ostrand des Javornik-Gebirges begrenzt wird, militärische Anlagen zu errichten und in der von ihr für notwendig gehaltenen Stärke besetzt zu halten.

Die Slowakische Regierung wird veranlassen, dass der für diese Anlagen er-

(Preklad.)

NEMECKÁ VLÁDA
a
SLOVENSKÁ VLÁDA

sa dohodly vzhľadom na to, že sa Slovenský štát dal pod ochranu Nemeckej ríše, z toho vyplývajúce dôsledky upraviť zmluvou. Za tým účelom podpísaní splnomocnenci oboch vlád sa dohodli na týchto ustanoveniach:

Článok 1

Nemecká ríša preberá ochranu nad politickou nezávislosťou Slovenského štátu a nad integritou jeho územia.

Článok 2

Na prevedenie ochrany prevzatej Nemeckou ríšou má nemecká branná moc právo v pásme, ktoré je na západe ohraničené hranicou Slovenského štátu a na východe všeobecnou čiarou východného okraju Malých Karpát, východného okraju Bielych Karpát a východného okraju pohoria Javorníkov, kedykoľvek zriaďovať vojenské objekty a držať ich obsadené silou, ktorú pokladá za potrebnú.

Slovenská vláda urobí opatrenia, aby pre tieto stavby potrebná zem a pôda bo-

forderliche Grund und Boden der deutschen Wehrmacht zur Verfügung gestellt wird. Ferner wird die Slowakische Regierung einer Regelung zustimmen, die zur zollfreien Versorgung der deutschen Truppen und zur zollfreien Belieferung der militärischen Anlagen aus dem Reich erforderlich ist.

In der im Absatz 1 beschriebenen Zone werden die militärischen Hoheitsrechte von der deutschen Wehrmacht ausgeübt.

Personen deutscher Staatsangehörigkeit, die auf Grund eines privaten Vertragsverhältinisses mit der Errichtung militärischer Anlagen in der bezeichneten Zone befasst sind, unterstehen insoweit der deutschen Gerichtsbarkeit.

Artikel 3

Die Slowakische Regierung wird ihre eigenen militärischen Kräfte im engen Einvernehmen mit der deutschen Wehrmacht organisieren.

Artikel 4

Entsprechend dem vereinbarten Schutzverhältnis wird die Slowakische Regierung ihre Aussenpolitik stets im engen Einvernehmen mit der Deutschen Regierung führen.

Artikel 5

Dieser Vertrag tritt sofort mit der Unterzeichnung in Kraft und gilt für eine Zeit von 25 Jahren. Die beiden Regierungen werden sich vor Ablauf dieser Frist rechtzeitig über eine Verlängerung des Vertrages verständigen.

Zu Urkund dessen haben die beiderseitigen Bevollmächtigten diesen Vertrag in doppelter Ausfertigung unterzeichnet.

Wien, den 18. März 1939.

Berlin, den 23. März 1939.

la daná k dispozícii nemeckej brannej moci. Taktiež dá Slovenská vláda súhlas k úprave, ktorá je potrebná k bezcolnému zásobovaniu nemeckých oddielov a k bezcolným dodávkam z Ríše pre vojenské stavby.

V pásme popísanom v ods. 1 vykonáva vojenské výsostné práva nemecká branná moc.

Osoby nemeckej štátnej príslušnosti, ktoré sú zamestnané v popísanej oblasti na základe súkromného-smluvného pomeru stavaním vojenských objektov, podliehajú v tejto veci nemeckému súdnictvu.

Článok 3

Slovenská vláda bude svoje vojenské sily organizovať v úzkej shode s nemeckou brannou mocou.

Článok 4

Primerane ochrannému dohodnutému pomeru bude slovenská vláda viesť svoju zahraničnú politiku v úzkej shode s nemeckou vládou.

Článok 5

Táto smluva vstupuje podpísaním hneď v účinnosť a platí na dobu 25 rokov. Obe vlády sa dorozumejú pred uplynutím tejto lehoty o včasnom predĺžení tejto smluvy.

Na dôkaz toho podpísali splnomocnenci obidvoch strán túto smluvu v dvoch vyhotoveniach.

Viedeň, 18. marca 1939.

Berlín, 23. marca 1939.

FÜR DIE DEUTSCHE REGIERUNG:
ZA NEMECKÚ VLÁDU:

von **Ribbentrop** e. h.

FÜR DIE SLOWAKISCHE REGIERUNG:
ZA SLOVENSKÚ VLÁDU:

Dr. Jozef Tiso v. r.
Dr. Vojtech Tuka v. r.
Dr. F. Ďurčanský v. r.

227.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 20. septembra 1940

o zavedení letného času.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Počítanie času odo dňa 16. marca 1941 až do 4. októbra 1941 upravuje sa tak, že doterajšie počítanie podľa stredoeuropského času sa posunuje dopredu o jednu hodinu (60 min.).

(2) Letný čas podľa ods. 1 sa začína od 23. hod. dňa 15. marca 1941 — počítajúc podľa stredoeuropského času — a končí sa o jednej hodine po polnoci so dňa 4. októbra na 5. október 1941 — počítajúc podľa letného času.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. **Dr. Pružinský** v. r.
Sivák v. r.,
aj za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
aj za ministra Medrického.
Čatloš v. r.

228.

Nariadenie zo dňa 16. septembra 1940

o zákaze zastupovania advokátom (verejným notárom) vo veciach arizačných.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

V pokračovaní vo veciach, týkajúcich sa vylúčenia Židov zo slovenského hospodárskeho a sociálneho života a prevedenia majetku Židov do vlastníctva nežidov podľa zákonov a nariadení, vydaných po 14. marci 1939, zakazuje sa zastupovanie advokátom alebo verejným notárom pred súdmi, úradmi alebo záujmovými korporáciami, okrem prípadov, v ktorých zastupovanie advokátom (verejným notárom) je podľa zákona povinné.

§ 2.

(1) Advokát alebo verejný notár, ktorý poruší zákaz podľa § 1 tohto nariadenia, potresce sa pre prečin krajským súdom väzením do 2 rokov a peňažným trestom do 10.000 Ks, ktorý v prípade nevymožiteľnosti sa premení podľa miery zavinenia na náhradný trest väzenia do troch mesiacov.

(2) Advokát alebo verejný notár, ktorý bol odsúdený podľa ods. 1, stráca oprávnenie vykonávať svoje povolanie a vymaže sa zo zoznamu príslušnej komory.

(3) Podmienečný odklad výkonu trestu, uloženého podľa ods. 1 sa vylučuje.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tuka v. r.
Sivák v. r.
za ministra Dr. Fritza.

229.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 12. septembra 1940

o zákaze vývozu surovín, polotovarov a hotových výrobkov do štátov, vedúcich vojnu s Nemeckou ríšou.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Zakazuje sa vývoz (priamy aj reexport) akýchkoľvek surovín, polotovarov a hotových výrobkov do štátov, vedúcich vojnu s Nemeckou ríšou.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. **Dr. Pružinský** v. r.
Sivák v. r.
aj za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
aj za ministra Medrického.
Čatloš v. r.

230.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 14. septembra 1940

o trestaní podrývačskej činnosti štátu škodlivej.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Kto štvaním alebo hociakou inou činnosťou, najmä spolčovaním, podporou v spolčovaní, zhotovením alebo rozširovaním tlačiva, spisu, nápisu alebo vyobrazenia alebo rozširovaním správ podrýva základy alebo zásady spoločenského alebo hospodárskeho poriadku v štáte, potresce sa pre zločin trestnicou od 2 do 15 rokov, vedľajšími trestami podľa §§ 29, 32 a 33 zákona č. 50/1923 Sb. z. a n. a zhabaním majetku podľa predpisov zákona č. 262/1939 Sl. z., poťažne vládneho nariadenia č. 117/1940 Sl. z.

§ 2.

Pri osobách, ktoré v čase spáchania trestného činu podľa tohto nariadenia dovŕšily 18. rokov, je podmienečné odsúdenie vylúčené.

§ 3.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia a minister národnej obrany.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružínský v. r.
Sivák v. r.
aj za ministra Dr. Fritza.
Čatloš v. r.

231.

Vyhláška Ministerstva národnej obrany zo dňa 17. septembra 1940

o nástupných termínoch do prezenčnej služby.

Ministerstvo národnej obrany podľa ods. 7, § 15 zákona č. 20/1940 Sl. z. vyhlasuje:

§ 1.

(1) Nástupný termín do prezenčnej vojenskej služby brancov odvedených v roku 1940 určuje sa na deň 21. októbra 1940.

(2) Nástupný termín do prezenčnej pracovnej služby sa určí vyhláškou dodatočne.

§ 2.

Ustanovenie § 1 vzťahuje sa aj na tých brancov prv (ods. 1, § 1) odvedených, ktorým bol povolený odklad prezenčnej služby do nástupného termínu 1940.

Čatloš v. r.

Tlač: Kníhtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 48. Vydaná dňa 25. septembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (232.—233.) 232. Zákon o využití liečivých a minerálnych prameňov na ciele verejného zdravotníctva. — 233. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa pozmeňuje a dopĺňuje zákon o ochrane nájomníkov.

232.

Zákon zo dňa 24. septembra 1940

o využití liečivých a minerálnych prameňov na ciele verejného zdravotníctva.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

Na ciele verejného zdravotníctva alebo z iných vážnych dôvodov verejného záujmu môže štát do 31. decembra 1941:

a) vyvlastniť nehnuteľnosti s liečivými alebo minerálnymi prameňmi s budovami a s celým príslušenstvom, ďalej nehnuteľnosti s nimi územne súvisiace, ako aj hospodárske podniky so zariadením, ktoré doteraz v prevažnej miere slúžily k prevádzke vyvlastňovaných podnikov s liečivými alebo minerálnymi prameňmi, ak by svojím pokračovaním ohrožovaly ďalší chod alebo rozvoj týchto podnikov,

b) zriadiť na nehnuteľnostiach a na hospodárskych podnikoch, uvedených v bode a), bez ohľadu na súhlas ich vlastníka prípadne iných oprávnených osôb také práva, ktoré vyžadujú potreby verejného zdravotníctva alebo iné verejné záujmy. Právne pomery, ktoré odporujú takto zriadeným právam, sa zrušia.

§ 2.

(1) Orgány štátu môžu vykonať pred podaním žiadosti o vyvlastnenie alebo zriadenie práv, po ohlásení vyvlastňovacieho úmyslu podľa tohto zákona okresnému úradu, na nehnuteľnostiach a v podnikoch v § 1 uvedených všetky prípravné práce. Škody spôsobené prípravnými prácami je povinný navrhovateľ nahradiť do 8 dní. O nároku rozhodne okresný úrad, v obvode ktorého vznikla škoda.

(2) Vlastník, držiteľ alebo osoby, ktoré majú užívacie alebo akékoľvek iné práva na nehnuteľnostiach alebo podnikoch (§ 1), sú povinné na požiadanie poskytnúť štátnemu orgánu potrebné informácie o skutkových a právnych pomeroch nehnuteľností a podniku, najmä predložiť obchodné knihy a iné písomnosti, ktoré sa na ne vzťahujú, menovite dáta, ktoré sa týkajú požiadaviek a dlžôb.

DIEL DRUHÝ.

Pokračovanie.

§ 3.

Pokračovanie podľa tohto zákona začne na návrh Ministerstva vnútra župný úrad, v obvode ktorého leží väčšina nehnuteľností alebo hlavný závod.

§ 4.

(1) Hneď po podaní návrhu (§ 3) požiada župný úrad poznačiť začiatok pokračovania vo verejných knihách. Táto poznámka je účinná proti každému neskoršiemu nadobúdateľovi práv na nehnuteľnosti, podniky alebo práva, ktorých sa týka.

(2) Župný úrad verejnou vyhláškou predvolá zainteresovaných na termín s poučením, aby svoje námietky a nároky pod následkami nepovšimnutia prípadne straty najpozdejšie pri termíne prihlásily.

(3) Súčasne predvolá na pojednávanie pod následkami v ods. 2 uvedenými na-

vrhovateľa a — s odpisom návrhu — vlastníka nehnuteľnosti alebo podniku a všetkých zainteresovaných, o ktorých sa dozvie z verejných kníh alebo z návrhu, a vyzve ich, aby sa dobrovoľne dohodli.

(4) Ak pri pojednávaní z akéhokoľvek dôvodu sa nedohodli navrhovateľ a osoby, ktorých práva majú byť podľa návrhu prevedené, obmedzené alebo zrušené, rozhodne župný úrad o návrhu výmerom.

§ 5.

(1) Vo výmere treba uviesť najmä nehnuteľnosť alebo podnik, vlastníctvo ktorého sa prevádza alebo obmedzuje, iné vecné alebo osobné práva k nim, ktoré sa zrušujú alebo obmedzujú, stručne a presne práva, ktoré sa v prospech navrhovateľa zriaďujú, dĺžku ich trvania, vzájomné práva a povinnosti a konečne náhradu za prevedené, zrušené či obmedzené práva a spôsob jej platenia.

(2) Proti výmeru je prípustné odvolanie, ktoré však nemá odkladný účinok. Sťažnosť na Najvyšší správny súd [§ 5, písm. f) ústavného zákona č. 120/1940 Sl. z.] a porad práva podľa § 66, ods. 4 Ústavy sa vylučuje.

(3) Právoplatný výmer je i súdnym exekučným titulom a listinou, spôsobilou na vklad do pozemkových a iných verejných kníh.

DIEL TRETÍ.

Náhrada.

§ 6.

(1) Za vyvlastnené nehnuteľnosti a podniky je navrhovateľ povinný poskytnúť obecnú cenu.

(2) Štát nahradí skutočnú škodu, ktorá vznikne vlastníkovi alebo tretej osobe zriadením alebo zrušením práva na nehnuteľnostiach alebo podniku podľa tohto zákona.

(3) V prípade zrušenia osobných práv, najmä pomerov nájomných a podobných, oprávnená osoba má bez ohľadu na obsah zmluvy nárok na náhradu len voči navrhovateľovi a len z titulu učinených investícií. Jej výšku určí župný úrad.

§ 7.

Náhradu rozdelí príslušný okresný súd podľa zásad exekučného pokračovania.

DIEL ŠTVRTÝ.

Záverečné ustanovenia.

§ 8.

Prevod nehnuteľností, podnikov a zriadenie práv v § 1 uvedených vyžaduje súhlas Ministerstva vnútra.

§ 9.

Dňom účinnosti tohto zákona sa zrušuje zákon č. 103/1940 Sl. z.

§ 10.

Zákon tento platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružínský v. r.
Sivák v. r.
za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
aj za ministra Medrického.
Čatloš v. r.

233.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 16. septembra 1940,

ktorým sa pozmeňuje a doplňuje zákon o ochrane nájomníkov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenie § 18 zákona č. 167/1940 Sl. z. sa zrušuje a nahradzuje sa ustanovením tohto znenia:

„Zápisnice a podania v súdnom pokračovaní podľa tohto zákona podliehajú po-

platkom určeným pre pokračovanie mimosporné; z konečného usnesenia má sa zaplatiť poplatok, rovnajúci sa polovičnému rozsudočnému (§§ 14 a 15 zák. čl. XLIII/1914).

§ 2.

Zákon č. 167/1940 Sl. z. nevzťahuje sa na domy, ktoré sú od 1. novembra 1918 vo vlastníctve osady, obce, župy, sociálne poisťovacieho ústavu alebo stavebného združenia, ktoré bolo uznané za obecne prospešné, taktiež na domy vo vlastníctve alebo správe štátu a na domy, ktoré sú vo vlastníctve železníc alebo železničných fondov, ako aj na byty (prevodzovne), kde nájomník je Žid (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.). Keď ide o domy obce alebo župy, je výpoveď prípustná len na základe právoplatného usnesenia obecnej rady u obce — župného výboru u župy.

§ 3.

(1) Toto nariadenie platí odo dňa 1. júla 1940 do 31. decembra 1941.

(2) Nariadenie toto vykoná minister vnútra s ministrom financií a ministrom pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
aj za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
aj za ministra Medrického.
Čatloš v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 49. Vydaná dňa 30. septembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (234.—236.) 234. Nariadenie o Ústredni Židov. — 235. Nariadenie o povinnosti uvoľňovať zamestnancov pre Ústredný hospodársky úrad. — 236. Nariadenie s mocou zákona o Sbore vojenských poddôstojníkov z povolania.

234.

Nariadenie zo dňa 26. septembra 1940

o Ústredni Židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Pre celé územie Slovenskej republiky zriaďuje sa „Ústredňa Židov" so sídlom v Bratislave.

§ 2.

(1) Ústredňa Židov je verejnoprávnou záujmovou korporáciou; jej povinnými členmi sú všetky osoby, ktoré podľa platných právnych predpisov treba pokladať za Židov.

(2) Ústredňa Židov je jedinou organizáciou Židov, žijúcich v Slovenskej republike, výlučne povolanou zastupovať ich záujmy.

§ 3.

(1) Všetky židovské spolky a organizácie okrem židovských náboženských obcí sa zrušujú.

(2) Majetok zrušených spolkov a organizácií prechádza so všetkými právami a záväzkami na Ústredňu Židov.

(3) Za židovské spolky a organizácie sa považujú tie, v ktorých aspoň polovica členov, poťažne príslušníkov sú Židia, alebo ktorých cieľom je napomáhať záujmy Židov.

§ 4.

Ústredňa Židov podlieha len dozoru Ústredného hospodárskeho úradu; jeho príkazy a úpravy sú pre ňu záväzné.

§ 5.

Podrobnosti, najmä o vnútornej organizácii, o orgánoch Ústredne Židov a o právach a povinnostiach jej členov, taktiež o dozore (§ 4) určí Ústredný hospodársky úrad.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Sivák v. r.
za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
za ministra Medrického.

235.

Nariadenie zo dňa 24. septembra 1940

o povinnosti uvoľňovať zamestnancov pre Ústredný hospodársky úrad.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Verejnoprávne a súkromnoprávne korporácie a ustanovizne sú povinné uvoľniť pre Ústredný hospodársky úrad, a to najviac na jeden rok, svojich zamestnancov, ktorých určí predseda vlády.

(2) Z dôvodu uvoľnenia nesmú zamestnanci vo svojom služobnom pomere utrpieť nijakú ujmu.

(3) Zamestnancom, uvoľneným podľa ods. 1, zachováva sa počas uvoľnenia nárok na požitky voči zamestnávateľovi, ktorý ich uvoľnil. Vyplatené požitky sa na žiadosť zamestnávateľa refundujú.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády.

Dr. Tuka v. r.

236.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 26. septembra 1940

o Sbore vojenských poddôstojníkov z povolania.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Zriaďuje sa Sbor vojenských poddôstojníkov z povolania (v ďalšom texte „Sbor").

(2) V Sbore sú tieto hodnosti: čatník, rotník a zástavník.

§ 2.

(1) Minister národnej obrany sa splnomocňuje, aby v rámci systemizácie podľa potreby prijal do Sboru príslušníkov brannej moci, ktorí vyhovujú podmienkam podľa tohto nariadenia.

(2) Cieľom Sboru je dať armáde spoľahlivé nižšie velenie pre výchovu a výcvik jednotiek menších ako čata. Príslušníci Sboru ručia za poriadok a za prácu svereného im mužstva podľa im uložených služobných povinností a úloh, vyplývajúcich z vojenských potrieb; sami sa pripravujú a zdokonaľujú vo svojom povolaní, aby vzornou a svedomitou prácou dosiahli čo najlepšie výsledky.

§ 3.

(1) Ako vojenský poddôstojník z povolania môže byť prijatý bezúhonný a spoľahlivý príslušník brannej moci, slobodného stavu, ktorý vykonal prezenčnú vojenskú alebo dobrovoľnú vojenskú službu.

(2) Bližšie podmienky určí minister národnej obrany.

§ 4.

(1) Služba vojenských poddôstojníkov z povolania trvá 6 rokov odo dňa prijatia.

(2) Vojenskému poddôstojníkovi z povolania, ktorý sa bude pripravovať na povolanie v občianskom živote, môže minister národnej obrany na žiadosť predĺžiť službu o ďalšie 2 roky. O tú istú dobu môže sa služba predĺžiť tiež zo služobných dôvodov.

(3) Minister národnej obrany môže služobnú dobu skrátiť jednak zo služobných dôvodov, jednak v prípadoch osobitného zreteľa hodných na žiadosť vojenského poddôstojníka z povolania.

§ 5.

(1) Vojenskí poddôstojníci z povolania, ktorí si odslúžia predpísanú služobnú dobu (ods. 1, § 4), alebo ktorým sa služobná doba bez ich žiadosti skráti (ods. 3, § 4), majú za rovnakých podmienok prednosť a musia byť prijatí pred inými uchádzačmi pri prijímaní do štátnej a inej verejnej služby.

(2) Súkromné podniky pri prijímaní nových zamestnancov do svojich služieb sú povinné obdobne podľa ods. 1 prijať vojenských poddôstojníkov z povolania, ak majú aspoň 30 zamestnancov alebo ak dostávajú štátne subvencie, dodávky, prípadne ak majú iné výhody od štátu.

§ 6.

(1) Vojenskému poddôstojníkovi z povolania náleží:

a) ubytovanie, ošatenie a strava in natúra,

b) peňažné požitky, a to čatníkovi Ks 150.—, rotníkovi Ks 200.— a zástavníkovi Ks 250.— mesačne.

(2) Po skončení aspoň 6-ročnej služby (ods. 1, § 4) má vojenský poddôstojník z povolania nárok na výplatu sumy Ks 17.000.—; v prípade skrátenia služby (ods. 3, § 4) má nárok na alikvotnú časť uvedenej sumy.

(3) Ak sa vojenský poddôstojník z povolania do jedného roku po skončení služby neumiestni v štátnych alebo súkromných službách (§ 5), má nárok na výplatu sumy Ks 10.000.—.

(4) Na odôvodnenú žiadosť môže minister národnej obrany vo výnimočných prípadoch povoliť vyplácať mesačne i vyššie požitky, ako sú uvedené pod písm. b), ods. 1, najviac však do výšky Ks 450.—. V tomto prípade však znižuje sa suma Ks 17.000.— uvedená v ods. 2 o toľko, o koľko bolo viac vyplatené.

(5) Vojenskému poddôstojníkovi z povolania z roľníckej rodiny, ktorý počas služby absolvuje štyri poľnohospodárske kurzy, návštevu ktorých mu vojenská správa umožní, možno prideliť do rentovej árendy roľnícky nedeľ podľa § 35 zákona č. 46/1940 Sl. z.

(6) Ak bude vojenský poddôstojník z povolania prijatý do štátnych alebo verej-

ných služieb, má sa mu započítať služobná doba v Sbore strávená pre zvýšenie služného v kategórii, do ktorej bude zaradený.

§ 7.

(1) Vojenský poddôstojník z povolania nesmie počas služby uzavrieť manželstvo.

(2) Prekročenie zákazu uvedeného v ods. 1 má za následok vylúčenie zo Sboru a stratu nároku podľa ods. 2 a 3, § 6.

§ 8.

(1) Okrem prípadu uvedeného v ods. 2, § 7 vojenský poddôstojník z povolania sa zo Sboru vylúči alebo pre porušenie služobných povinností alebo pre nedostatočnú kvalifikáciu.

(2) V prípadoch uvedených v ods. 2 môže byť vyslovený čiastočný alebo úplný zánik nárokov podľa ods. 2 a 3, § 6.

§ 9.

Vojenski poddôstojníci z povolania sú vojenskými osobami v činnej službe a podliehajú vojenskej disciplinárnej a súdnej právomoci.

§ 10.

(1) Ak vojenský poddôstojník z povolania utrpí v službe nezavinený úraz, následkom ktorého sa stane trvale práceneschopným alebo následkom ktorého zomrie, má nárok on, poťažne pozostalí po ňom na podporu do výšky Ks 17.000.—. Výšku tejto podpory ustáli minister národnej obrany podľa návrhu nižších veliteľstiev, ktoré sú povinné pred jeho podaním vyžiadať si dobrozdanie okresného (mestského notárskeho) úradu, príslušného podľa miesta, kde vojenský poddôstojník z povolania mal bydlisko pred nastúpením vojenskej služby.

(2) Z podpory uvedenej v ods. 1 odpočítajú sa prípadné preddavky podľa ods. 4, § 6.

§ 11.

O zaopatrení vojenských poddôstojníkov z povolania a pozostalých po nich platia predpisy o zaopatrovaní vojnových poškodencov.

§ 12.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.,
Medrický v. r.,
aj za ministra Dr. Pružinského.
Sivák v. r.
aj za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

Knihtlačiareň Andreja. Bratislava Trieda kráľa Alexandra číslo 12

DOŠLO: 5 - V. 19

Slovenský zákonník

Čiastka 50. Vydaná dňa 1. októbra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (237.—238.) 237. Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platieb medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava. — 238. Vyhláška ministra hospodárstva o úprave vývozu tovarov zo Slovenska do Protektorátu Čechy a Morava.

237.

Vyhláška ministra financií zo dňa 30. septembra 1940,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platieb medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie bodu 2, § 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 20.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 20) zo dňa 30. septembra 1940

o úprave platieb medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava.

DIEL PRVÝ.

Platby za tovar.

Čl. 1.

Počínajúc dňom 1. októbra 1940 budú sa všetky platby, vyplývajúce z tovarového styku medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava, konať výhradne cez „tovarový účet nemecký" podľa predpisov opatrenia bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, o platobnom styku medzi Slovenským štátom a Nemeckou ríšou, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 21/1939 Sl. z.

Čl. 2.

Platby, vyplývajúce z tovarového styku medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava, na vyrovnanie záväzkov a požiadaviek, vzniklých pred 1. októbrom 1940, budú sa do 31. decembra 1940 konať ešte podľa ustanovení opatrenia bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 22/1939 Sl. z.

Čl. 3.

Predpis čl. 1 platí aj na tie požiadavky a záväzky, ktoré síce pochádzajú z uzávierok učinených pred 1. októbrom 1940, ale na podklade týchto uzávierok do 1. októbra 1940 neboly ani dodávky prevedené ani platby vykonané.

Čl. 4.

Pri dodávkach zo Slovenskej republiky do Protektorátu Čechy a Morava, ktoré sa majú uhradiť podľa čl. 1 a 3, majú slovenskí vývozci až do ďalšieho opatrenia Slovenskej národnej banky kúpnu cenu ujednať a fakturovať v RM, pričom pre prepočítanie Ks na RM platí doterajší pomer RM ku K.

DIEL DRUHÝ.

Platby kapitálové.

Čl. 5.

Všetky platby rázu kapitálového medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava budú sa konať odo dňa 1. októbra 1940 cez „zvláštny účet — kapitálový styk" (Sonderkonto Kapitalverkehr), vedený pre Nemeckú súčtovaciu pokladnicu u Slovenskej národnej banky a pre Slovenskú národnú banku u Nemeckej súčtovacej pokladnice. Oba účty znejú na RM a prepočet RM na Ks a naopak koná sa pri rovnakom kurze ako na tovarovom účte.

Čl. 6.

Platby rázu kapitálového, vyplývajúce zo záväzkov a požiadaviek vzniklých pred 1. októbrom 1940, budú sa do 31. decembra 1940 konať ešte doterajším spôsobom podľa ustanovení opatrenia bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 22/1939 Sl. z. a podľa príslušných ujednaní Slovenskej národnej banky s Národnou bankou pre Čechy a Moravu.

Čl. 7.

Pre prevádzanie platieb podľa čl. 5. sú v každom ohľade smerodajné predpisy opatrenia bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, o platobnom styku medzi Slovenským štátom a Nemeckou ríšou, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 21/1939 Sl. z.

DIEL TRETÍ.

Spoločné ustanovenia.

Čl. 8.

Platby na „tovarový účet nemecký" a na „zvláštny účet — kapitálový styk" pri úhradách do celej Nemeckej ríše, počítajúc do toho aj Protektorát Čechy a Morava, možno konať okrem sberných miest uvedených v čl. V. opatrenia bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 21/1939 Sl. z., tiež u Českej banky Union, filiálky v Bratislave.

Čl 9.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom 1. októbra 1940.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA V BRATISLAVE.

Guvernér: **Dr. Karvaš** v. r.

Nám. riaditeľ: **Dr. Vrsik** v. r.

238.

Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 30. septembra 1940

o úprave vývozu tovarov zo Slovenska do Protektorátu Čechy a Morava.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 2/1939 Sl. z. nariaďujem:

§ 1.

(1) Počínajúc dňom 1. októbra 1940 Ministerstvo hospodárstva predpíše zrážku 16% z dochádzajúcich úhrad pri každom vývoze tovaru, ktorý sa uskutoční na základe kontraktov uzavretých po 1. októbri 1940, zo Slovenska do Protektorátu Čechy a Morava.

(2) Tejto zrážke podlieha aj vývoz tovaru, ktorý sa uskutočňuje na podklade uzávierky učinenej síce pred 1. októbrom 1940, ale na ktorú do tohto dňa nebola ani dodávka prevedená, ani platby vykonané.

§ 2.

Zrážku podľa § 1 predpíše Ministerstvo hospodárstva pri udelení vývozného povolenia a vyberie ju Slovenská národná banka:

a) pri clearingových úhradách zrážkou z došlého poukazu pri výplate,

b) pri kompenzáciách v hotovosti pred vydaním kompenzačného povolenia Slovenskej národnej banky.

§ 3.

Slovenská národná banka vyberie zrážku (§ 1) aj vtedy, keď sa vývoz tovaru podľa § 1 uskutoční na podklade vývozného povolenia vydaného pred 1. októbrom 1940.

§ 4.

Zrážka vyberaná Slovenskou národnou bankou na podklade predpisu Ministerstva hospodárstva použije sa na vyrovnanie cenových rozdielov, ktoré vzniknú pri dovoze z Protektorátu Čechy a Morava následkom novej úpravy menových pomerov v Protektoráte Čechy a Morava pri jeho začlenení do colného územia Nemeckej ríše.

§ 5.

Vyhláška Ministerstva hospodárstva č. 78/1940 Úr. nov. nie je touto vyhláškou dotknutá.

§ 6.

Táto vyhláška platí od 1. októbra 1940.

Medrický v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 51. Vydaná dňa 5. októbra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (239.—243.) 239. Nariadenie s mocou zákona o Slovenskej revíznej a dôverníckej spoločnosti. — 240. Nariadenie s mocou zákona o zabezpečení riadneho hospodárenia na majetkoch, spadajúcich pod výkup podľa zákona č. 46/1940 Sl. z. — 241. Vládne nariadenie o náhradovej knihe fondu pre pozemkovú reformu. — 242. Nariadenie s mocou zákona o povinnom súpise a nútenej úschove dlhopisov Zvláštneho fondu pre zmiernenie strát, povstalých z povojnových pomerov, a dlhopisov Všeobecného fondu peňažných ústavov a o hlásení iných záväzkov a požiadaviek oproti týmto fondom. — 243. Nariadenie, ktorým sa obmedzuje voľnosť nakladať s majetkom Židov a židovských združení.

239.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 30. septembra 1940

o Slovenskej revíznej a dôverníckej spoločnosti.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Zriaďuje sa Slovenská revízna a dôvernícka spoločnosť, účastinná spoločnosť so sídlom v Bratislave (v ďalšom texte „Spoločnosť").

§ 2.

(1) Predmetom podnikania Spoločnosti je preberať a vykonávať na príkaz príslušného úradu alebo na základe príkaznej smluvy (mandatum) všetky revízne, dôvernícke a iné práce, súvisiace s kontrolou hospodárskej činnosti podnikov; — najmä tieto úkony:

a) spolupôsobenie pri vzniku podnikov po stránke kontroly obchodnej prosperity a finančnej účasti;

b) revízia účtov, najmä záverečných účtov, obchodných kníh, výkazov majetku a vyúčtovania;

c) reorganizácia, sanácia a dobrovoľná likvidácia podnikov; zamestnancov alebo plnomocníkov spoločnosti možno vymenovať za likvidátorov, vnútených správcov, vyrovnacích správcov a správcov konkurznej podstaty;

d) spravovať a opatrovať hnuteľný a nehnuteľný majetok;

e) zamestnancov alebo plnomocníkov Spoločnosti možno vymenovať za dôverníkov alebo dočasných správcov podľa vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. v znení nariadenia s mocou zákona č. 197/1940 Sl. z.

f) byť ukladacím miestom cenných papierov do vernej ruky;

g) prijímať pre svojich zamestnancov alebo plnomocníkov poverenie zastupovať účastinárov určitej účastinnej spoločnosti na jej valnom shromaždení.

(2) Z činnosti spoločnosti sú vylúčené peňažné ústavy a podniky, vypočítané v § 1 vládneho nariadenia č. 111/1939 Sl. z. a družstvá vôbec; nevynímajú sa však židovské peňažné podniky a židovské družstvá (§ 9 zákona č. 113/1940 Sl. z.).

(3) Spoločnosť je oprávnená účastniť sa na podnikoch, ktoré sledujú podobný cieľ, alebo ich prevziať.

§ 3.

Spoločnosť je povinná prijať a vykonať úradný príkaz, daný jej v rámci ods. 1 a 2, § 2.

§ 4.

Úradný príkaz alebo príkazná smluva zahrňujú v sebe v prípadoch bodov c) až f), ods. 1, § 2, — ak z nich samých opak nevysvitá — i plnomocenstvo zastupovať podnik pred súdmi a úradmi vo veciach, ktoré sú predmetom príkazu, poťažne smluvy, — a nakoľko pôjde o povinné zastúpenie advokátom, dať tomuto plnomocenstvo v rozsahu práve uvedenom.

§ 5.

Spoločnosť je zodpovedná ako príkazník (mandatár) i vtedy, keď pokračovala na úradný príkaz.

Cena Ks 2.—.

§ 6.

Spoločnosť sa zapíše do firemného registra na základe stanov, ktoré sa vyhlasujú v prílohe ako súčasť tohto nariadenia, a to po predložení zápisnice o ustavujúcom valnom shromaždení a preukazu, že základná istina bola upísaná a zaplatená. Vznik Spoločnosti nie je viazaný na splnenie iných náležitostí, vyžadovaných účastinným právom; najmä odpadá vydanie prospektu.

§ 7.

Príslušným ministerstvom pre Spoločnosť je Ministerstvo hospodárstva.

§ 8.

Spoločnosť je oslobodená od emisného poplatku.

§ 9.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.,
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.,
aj za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
aj za ministra Medrického.
Čatloš v. r.

(Príloha k ods. 1, § 6 nariadenia s mocou zákona č. 239/1940.)

Stanovy

Slovenskej revíznej a dôvernickej spoločnosti, účastinnej spoločnosti v Bratislave.

Firma a sídlo spoločnosti.

§ 1.

(1) Firma spoločnosti znie:

a) po slovensky: Slovenská revízna a dôvernícka spoločnosť, úč. spol.,

b) po nemecky: Slowakische Revision- und Treuhandgesellschaft A. G.,

c) po maďarsky: Szlovák felügyelőségi és bizalmi társaság R. T.

(2) Firma spoločnosti značí sa tak, že pod znenie firmy, kýmkoľvek napísanej alebo predtlačenej, podpíšu sa buď dvaja členovia správnej rady alebo jeden člen správnej rady a prokurista alebo dvaja prokuristi.

§ 2.

(1) Sídlom spoločnosti je Bratislava.

(2) Spoločnosť je oprávnená zriaďovať filiálky alebo expozitúry doma i v cudzine.

Predmet podnikania a doba trvania.

§ 3.

(1) Predmetom podnikania Spoločnosti je preberať a vykonávať na príkaz príslušného úradu alebo na základe príkaznej smluvy (mandatum) všetky revízne, dôvernícke a iné práce, súvisiace s kontrolou hospodárskej činnosti podnikov; — najmä tieto úkony:

a) spolupôsobenie pri vzniku podnikov po stránke kontroly obchodnej prosperity a finančnej účasti;

b) revízia účtov, najmä záverečných účtov, obchodných kníh, výkazov majetku a vyúčtovania;

c) reorganizácia, sanácia a dobrovoľná likvidácia podnikov; zamestnancov alebo plnomocníkov spoločnosti možno vymenovať za likvidátorov, vnútených správcov, vyrovnacích správcov a správcov konkurznej podstaty;

d) spravovať a opatrovať hnuteľný a nehnuteľný majetok;

e) zamestnancov alebo plnomocníkov Spoločnosti možno vymenovať za dôvercov alebo dočasných správcov podľa vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. v znení nariadenia s mocou zákona č. 197/1940 Sl. z.;

f) byť ukladacím miestom cenných papierov do vernej ruky;

g) prijímať pre svojich zamestnancov alebo plnomocníkov poverenie zastupovať účastinárov určitej účastinnej spoločnosti na jej valnom shromaždení.

(2) Z činnosti spoločnosti sú vylúčené peňažné ústavy a podniky, vypočítané v § 1 vládneho nariadenia č. 111/1939 Sl. z. a družstvá vôbec; nevynímajú sa však židovské peňažné podniky a židovské družstvá (§ 9 zákona č. 113/1940 Sl. z.).

(3) Spoločnosť je oprávnená účastniť sa na podnikoch, ktoré sledujú podobný cieľ, alebo ich prevziať.

§ 4.

Úradný príkaz alebo príkazná smluva zahrňujú v sebe v prípadoch bodov c) až f), ods. 1, § 2, — ak z nich samých opak nevysvitá — i plnomocenstvo zastupovať

podnik pred súdmi a úradmi vo veciach, ktoré sú predmetom príkazu, poťažne smluvy, — a nakoľko pôjde o povinné zastúpenie advokátom, dať tomuto plnomocenstvo v rozsahu práve uvedenom.

§ 5.

Spoločnosť zriaďuje sa na dobu neurčitú.

Základná istina.

§ 6.

(1) Základná istina je Ks 1,000.000 a je rozdelená na 1000 účastín po Ks 1.000.—, znejúcich na meno a hotove zaplatených.

(2) Zo základnej istiny prevezme Slovenská republika 60%, zvyšok sa zabezpečí upisovaním.

§ 7.

(1) Účastiny možno previesť medzi živými len so súhlasom správnej rady spoločnosti, ktorá môže súhlas odoprieť bez udania dôvodov.

(2) Za účastinára sa pokladá voči spoločnosti len ten, kto je zapísaný v knihe účastinárov.

Orgány spoločnosti.

§ 8.

Orgány spoločnosti sú:
1. správna rada,
2. dozorná rada,
3. valné shromaždenie.

§ 9.

Správna rada pozostáva z predsedu, voleného valným shromaždením a z viac riadnych a náhradných členov v počte určenom valným shromaždením pred voľbou. Náhradníci nastupujú na miesta uprázdnené počas funkčného obdobia správnej rady v poradí, v akom boli vyvolení valným shromaždením.

§ 10.

Funkčné obdobie správnej rady je trojročné a končí sa vždy dňom valného shromaždenia, ktoré schvaľuje záverečné účty za posledný rok funkčného obdobia.

§ 11.

(1) Členom správnej rady nemôže byť:

a) kto nie je svojprávny, kto zastavil platy, zažiadal o mimokonkurzné nútené vyrovnanie alebo upadol do konkurzu,

b) kto bol právoplatne odsúdený pre zločin vôbec alebo pre prečin, spáchaný zo ziskuchtivosti.

(2) Ak počas funkčného obdobia nastane niektorá z uvedených príčin, ktorá vylučuje zvoliteľnosť do správnej rady, zistí to správna rada na najbližšom svojom zasadnutí a vyhlási funkciu patričného člena správnej rady za skončenú.

§ 12.

(1) Do pôsobnosti správnej rady patria všetky úkony, ktoré zákonom alebo týmito stanovami nie sú prikázané do kompetencie iných orgánov spoločnosti.

(2) Správna rada je schopná usnášať sa, keď okrem predsedu alebo jeho zástupcu sú prítomní ešte aspoň dvaja členovia správnej rady. Zástupcu predsedu zvolí si na funkčné obdobie správna rada sama.

(3) Správna rada sa usnáša väčšinou hlasov; predseda hlasuje len pri rovnosti hlasov.

(4) K platnosti usnesenia správnej rady vyžaduje sa predbežný súhlas dozornej rady v týchto prípadoch:

a) pri ustanovení prokuristov,

b) pri prijímaní vedúcich úradníkov spoločnosti,

c) pri zriadení filiálok alebo expozitúr, pri prevzatí účasti na podobných podnikoch alebo ich prevzatí a pri uzavieraní záujmových dohôd,

d) pri nadobúdaní, scudzovaní alebo zaťažovaní nehnuteľného majetku spoločnosti.

§ 13.

Dozorná rada pozostáva z predsedu voleného valným shromaždením, z troch riadnych a jedného náhradného člena. Náhradník nastupuje na miesto uprázdnené počas funkčného obdobia.

§ 14.

Funkčné obdobie dozorčej rady je trojročné a končí sa vždy dňom valného shromaždenia, ktoré schvaľuje posledné záverečné účty.

§ 15.

(1) Kto nemôže byť členom správnej rady, nemôže byť ani členom dozornej rady.

(2) Zánik funkcie z príčiny, ktorá sa vyskytne po voľbe, zisťuje správna rada.

§ 16.

(1) Dozorná rada je schopná sa usnášať, keď okrem predsedu alebo jeho zástupcu prítomní sú ešte aspoň dvaja členovia dozornej rady. Zástupcu si určí na funkčné obdobie dozorná rada sama.

(2) Dozorná rada sa usnáša väčšinou hlasov; pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedu.

§ 17.

Valné shromaždenie spoločnosti, riadne i mimoriadne, svoláva na základe usnesenia správnej rady jej predseda vyhláškou v Úradných novinách, uverejnenou aspoň osem dní predo dňom valného shromaždenia.

§ 18.

Riadne valné shromaždenie má sa konať najneskoršie do 30. júna.

§ 19.

Valné shromaždenia konajú sa v miestnostiach spoločnosti v Bratislave, ak správna rada neurčila inak.

§ 20.

Do pôsobnosti valného shromaždenia patria všetky veci, uvedené v § 159 obchodného zákona. Zmena stanov je však možná len nariadením vlády.

§ 21.

Na valnom shromaždení môžu sa zúčastniť len tí účastinári, ktorí najneskoršie tretieho všedného dňa predo dňom valného shromaždenia složia svoje účastiny na mieste určenom v pozvaní na valné shromaždenie a predložia o tom písomné potvrdenie predsedovi valného shromaždenia.

§ 22.

Valnému shromaždeniu predsedá a rokovanie vedie predseda správnej rady alebo jeho zástupca.

§ 23.

(1) Valné shromaždenie je spôsobilé usnášať sa, keď sú prítomní účastinári, zastupujúci aspoň dve tretiny základnej istiny.

(2) Ak sa v udaný deň a hodinu nesíde dostatočný počet účastinárov, koná sa o hodinu neskoršie s tým istým programom nové valné shromaždenie, ktoré je spôsobilé usnášať sa bez ohľadu na výšku zastúpenej istiny.

(3) Na valnom shromaždení rozhoduje sa nadpolovičnou väčšinou odovzdaných hlasov; pri rovnosti hlasov rozhoduje predseda, i keby sám nebol účastinárom.

(4) Na každých desať účastín pripadá jeden hlas.

(5) Hlasuje sa zdvihnutím ruky, ak sa len valné shromaždenie neusnieslo na hlasovaní lístkami.

§ 24.

Účastinár môže sa dať zastúpiť na valnom shromaždení aj iným účastinárom; k legitimovaniu stačí písomné plnomocenstvo vlastnoručne podpísané.

§ 25.

Zákonná minorita je oprávnená podávať valnému shromaždeniu návrhy. Ak takéto návrhy došly aspoň tri dni pred valným shromaždením, je predseda správnej rady povinný dať ich na program valného shromaždenia.

§ 26.

(1) K 31. decembru každého roku sostaví správna rada záverečné účty, pozostávajúce zo súvahy a z účtu straty a zisku, a tieto po ich preskúmaní dozornou radou predloží valnému shromaždeniu na schválenie spolu s návrhom na rozdelenie čistého zisku, schváleným dozornou radou.

(2) Pre sostavenie záverečných účtov a vypočítanie zisku platia predpisy zákona.

§ 27.

Z čistého zisku treba prideľovať 10% rezervnému fondu tak dlho, kým tento nedosiahne polovice základnej istiny; o zvyšku rozhoduje valné shromaždenie.

Zamestnanci spoločnosti.

§ 28.

Všetci zamestnanci spoločnosti, ako aj členovia jej orgánov, sú povinní zachovávať mlčanlivosť vo veciach, o ktorých sa dozvedeli pri výkone svojej funkcie, poťažne zamestnania, a to aj potom, keď ich činnosť u spoločnosti prestala.

§ 29.

Odmena ustálená úradne (súdom alebo iným úradom) alebo súkromnou dohodou, patrí spoločnosti celá i vtedy, keď patričným úkonom bol poverený priamo zamestnanec alebo plnomocník spoločnosti.

Vyhlášky spoločnosti.

§ 30.

Vyhlášky spoločnosti sa uverejňujú v Úradných novinách.

Prechodné ustanovenia.

§ 31.

(1) Len čo bola základná istina upísaná a v hotovosti zaplatená, svolá Ministerstvo hospodárstva ustavujúce valné shromaždenie.

(2) Ustavujúcemu valnému shromaždeniu predsedá zástupca Slovenskej republiky, určení Ministerstvom hospodárstva.

240.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 30. septembra 1940

o zabezpečení riadneho hospodárenia na majetkoch, spadajúcich pod výkup podľa zákona č. 46/1940 Sl. z.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Štátny pozemkový úrad je povinný starať sa o riadne hospodárenie na poľnohospodárskych nehnuteľnostiach, ktoré spadajú pod výkup podľa zákona č. 46/1940 Sl. z.

(2) Orgány Štátneho pozemkového úradu môžu za tým účelom vstúpiť na nehnuteľnosti uvedené v ods. 1, nazerať do všetkých kníh a záznamov o vedení hospodárstva a žiadať ich predloženie. Osoby hospodáriace na majetku a ich zástupcovia sú povinní dať kontrolujúcim osobám žiadané vysvetlenia a informácie.

§ 2.

Orgány Štátneho pozemkového úradu pri konaní úloh podľa § 1 sú oprávnené zistiť najmä tieto okolnosti riadneho hospodárenia:

a) či je pôda pravidelne obrábaná, zavčasu pooraná patričným spôsobom orby (najmä orba hlboká), patrične pohnojená a zavčasu zasiata, poľažne vysadená podľa pravidelného osevného plánu,

b) či sú obytné a hospodárske budovy udržiavané v dobrom a hygienickom stave a či sú poistené proti požiaru,

c) či stav plodín je náležite ošetrovaný a chránený od zaplevelenia, poistený proti živelným pohromám, zavčasu s poľa snesený, či plody sú odborne opatrované a proti požiaru poistené,

d) či stav produkcie živočíšnej, menovite chov dobytka a ošípaných, je k výmere a produkčnej kapacite statku primeraný, riadne krmený a ošetrovaný, či stelivo nie je odpredávané alebo odvážané,

e) či je mŕtvy inventár a potrebné hospodárske náradie v dobrom stave a či je náležite doplňované,

f) či melioračné, poľažne iné špeciálne zariadenia, slúžiace k obhospodárovaniu majetku, sú udržované v dobrom stave a, ak boly len započaté, či sú dokončované,

g) či zeleninové a ovocné záhrady, vinice, chmelnice, poľažne iné špeciálne kultúry sú riadne ošetrované, či stromy a vinice sú doplňované, či oplotnenie a k tomu potrebné zariadenia sú v dobrom stave udržované,

h) či špeciálne poľnohospodárske podniky (liehovary, mliekárne, mlyny, píly, tehelne atď) sú udržované v riadnom chode, ich zariadenia opravované a doplňované,

i) či lesné hospodárstvo je prevádzané podľa hospodárskeho plánu, či odlesnené plochy sú pravidelne zalesňované, lesné produkty náležite využitkované a spracované,

j) či na majetku sa vedú knihy o príjmoch a výdavkoch peňažných a naturálnych, výkazy o mŕtvom a živom inventári, zásobník hospodárskych produktov a výkaz o stave majetku,

k) či majiteľ riadne platí dane, verejnoprávne dávky, sociálne ťarchy, zamestnanecké požitky, penzie, milodary, či plní patronátne povinnosti a umoruje ťarchy viaznúce na majetku.

§ 3.

(1) Ak Štátny pozemkový úrad zistí, že poľnohospodárske nehnuteľnosti (§ 1) nie

sú obhospodárované podľa zásad uvedených v § 2, môže navrhnúť súdu uvalenie vnútenej správy. Súd je viazaný návrhom Štátneho pozemkového úradu a povinný je mu bezodkladne vyhovieť.

(2) Vnútená správa môže byť uvalená aj na majetok v árende.

§ 4.

(1) Vnúteným správcom má byť bezúhonná osoba s dostatočnou majetkovou zárukou, ktorá aspoň prakticky je spôsobilá k vedeniu poľnohospodárstva a ovláda všetky odvetvia racionálneho hospodárenia.

(2) Čo do osoby vnúteného správcu súd je viazaný návrhom Štátneho pozemkového úradu.

(3) Vnútený správca je povinný obhospodárovanie vykonávať osobne a zpravidla bývať v blízkosti obhospodarovaných nehnuteľností.

§ 5.

O prevádzaní vnútenej správy platia obdobne ustanovenia exekučného zákona.

§ 6.

(1) Štátny pozemkový úrad v prípade potreby poskytne vnútenému správcovi z Fondu pre pozemkovú reformu preddavky potrebné pre výkon riadneho hospodárenia.

(2) Ak Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosti vykúpi, alebo dá súhlas k ich predaju, srazí z výkupnej, poťažne z kúpnej ceny poskytnutý preddavok s 5% úrokmi.

§ 7.

Prebytky výťažkov vnútenej správy treba zložiť do súdneho depozitu. Vyúčtovanie sa prevedie ku koncu každého hospodárskeho roku. Čistý výťažok sa vydá oprávnenej osobe, pokiaľ nie je potrebný k zaisteniu riadneho chodu hospodárstva v budúcom hospodárskom roku.

§ 8.

(1) Ak na poľnohospodárskych nehnuteľnostiach, určených pre výkup, je už uvalená súdom vnútená správa podľa iných zákonných ustanovení a riadne hospodárenie je ohrožené, môže Štátny pozemkový úrad navrhnúť súdu zmenu osoby vnúteného správcu.

(2) Súd je povinný zmenu previesť, zbaviť predošlého vnúteného správcu funkcie a vymenovať za vnúteného správcu osobu navrhovanú Štátnym pozemkovým úradom.

§ 9.

Vnútená správa podľa tohto nariadenia trvá, pokiaľ Štátny pozemkový úrad nedá súdu návrh na jej zrušenie.

§ 10.

(1) Kto úmyselne alebo z hrubej nedbalosti zle hospodári na poľnohospodárskych nehnuteľnostiach uvedených v § 1, alebo pôdu drancuje, toho na návrh Štátneho pozemkového úradu, ak nejde o čin prísnejšie trestný, potresce okresný (štátny policajný) úrad pre priestupok peňažným trestom do Ks 100.000.— alebo zavretím do 6 mesiacov.

(2) Rovnako sa potresce, kto, jednajúc proti tomuto nariadeniu, hatí a znemožňuje výkon vnúteného správcu.

§ 11.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
aj za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
aj za ministra Medrického.
Čatloš v. r.

241.

Vládne nariadenie zo dňa 24. septembra 1940

o náhradovej knihe fondu pre pozemkovú reformu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 55 zákona č. 46/1940 Sl. z. nariaduje:

§ 1.

(1) Náhradovú knihu tvoria účty náhradových požiadaviek, zbierka listín a soznamy osobné a vecné.

(2) Úradný názov náhradovej knihy je: „Náhradová kniha fondu pre pozemkovú reformu".

§ 2.

Náhradovú knihu vedie Slovenská hypotečná a komunálna banka v Bratislave (v ďalšom texte: „banka"), ktorá vykonáva menom štátu účtovnú a pokladničnú službu pre náhradové požiadavky, ktoré jej Štátny pozemkový úrad prikáže. Účty vedie banka tak, aby z nich bola zrejmá výška náhradovej požiadavky, jej úrokovanie (splatnosť a výška úrokov), jej úmor, ako i premena v cenné papiere. Účty sú verejnými v tom smysle, že banka je povinná na požiadanie osoby, ktorá osvedčí právny záujem, vydať úradný výpis z účtu za poplatok, určený bankou po dohode so Štátnym pozemkovým úradom.

§ 3.

(1) Pre každú náhradovú požiadavku a každého náhradového veriteľa zriadi sa samostatný účet.

(2) Podiely spoluvlastníkov sa vyrátajú a zapíšu do náhradovej knihy pre každého spoluvlastníka osobitne.

(3) Pre toho istého veriteľa môže byť na jednom účte zapísaných i viac náhradových požiadaviek, keď tieto nie sú rôzne obmedzené alebo zaťažené.

(4) O všetkých náhradových požiadavkách povedie banka spoločný evidenčný účet.

§ 4.

Potrebné peniaze pre platenie úrokov a úmoru náhradových požiadaviek poskytne Štátny pozemkový úrad banke z fondu pre pozemkovú reformu. Pre toto platenie nesmie použiť banka vlastné prostriedky.

§ 5.

(1) V účte náhradovej knihy sa zapisujú:

a) náhradový veriteľ, zmeny a obmedzenia v jeho osobe, a keď ide o viazaný majetok, vedľa údaju o tom, tiež mená osôb, ktoré sú oprávnené brať dôchodok z náhradovej požiadavky všeobecne, ako i meno dočasne oprávneného,

b) náhradová požiadavka (náhradové požiadavky — ods. 2, § 3) so všetkým príslušenstvom, údaje o splatnosti, vypovedateľnosti a všetky zmeny a obmedzenia, týkajúce sa náhradových požiadaviek okrem pravidelne umorovacích splátok,

c) záložné práva a ťarchy, nadobudnuté na náhradovej požiadavke a jej úrokoch, ako i obmedzenia a zmeny, vzťahujúce sa na osoby veriteľov alebo ich požiadavky.

(2) Práva nadobudnuté na požiadavke, taktiež zmeny týkajúce sa osoby veriteľovej alebo práv na požiadavke nadobudnutých, sú účinné voči štátu, keď sú zapísané v náhradovej knihe. Také zápisy môžu byť vykonané len podľa verejných listín alebo listín, na ktorých podpisy osôb, ktorých práva sa prevádzajú, obmedzujú, zaťažujú alebo zrušujú, sú overené súdom alebo verejným notárom.

§ 6.

(1) Výpoveď danú podľa § 56 zákona o pozemkovej reforme zapíše banka v príslušnom účte.

(2) Keď bude náhradová požiadavka úplne zaplatená, vymaže sa v náhradovej knihe.

§ 7.

(1) Všetky podania, ktoré prídu banke a týkajú sa požiadaviek a práv v náhradovej knihe zapísaných, budú zapísané do denníka v časovom poradí, v akom prídu banke. Poradie to je rozhodujúce pre zápisy do náhradovej knihy. Zápisy podľa podaní, ktoré prídu k banke súčasne, majú rovnaké poradie.

(2) Banka poznamená v náhradovej knihe v poradí podanie, keď odopre výkon zápisu.

§ 8.

Každý účet v náhradovej knihe má svoje číslo. Spisy banky, týkajúce sa príslušného náhradového účtu, musia byť označené jeho číslom. Listiny, tvoriace podklad zápisov v náhradovej knihe, založí banka v prvopise alebo v overenom odpise do zbierky listín.

§ 9.

Náhradovú knihu musí viesť banka oddelene od svojich iných obchodov.

§ 10.

(1) Štátny pozemkový úrad vykonáva dozor nad oddelením banky, ktoré vedie náhradovú knihu, a rozhoduje o sťažnostiach proti opatreniam banky. Sťažnosť sa podáva u banky do 15 dní od vyrozumenia o opatrení. Keď ide o sťažnosť proti opatreniu, týkajúcemu sa zápisu do náhradovej knihy, vyznačí sa sťažnosť v náhradovej knihe, a ak bude na základe sťažnosti zápis prevedený, má poradie pôvodného podania.

243.

Nariadenie zo dňa 28. septembra 1940,

ktorým sa obmedzuje voľnosť nakladať s majetkom Židov a židovských združení.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) K platnosti právnych úkonov, ktorých predmetom je prevod, zánik, zmena alebo obmedzenie vlastníckeho alebo iného vecného práva — vyjmúc prípadu zákonného dedenia — Židov alebo židovských združení k hnuteľným alebo nehnuteľným veciam, ktorých obecná hodnota prevyšuje sumu 500 Ks, treba písomné povolenie Ústredného hospodárskeho úradu.

(2) Ustanovenie ods. 1 nevzťahuje sa na prevody tovarov pri obvyklom vykonávaní výrobnej, obchodnej alebo inej živnostenskej činnosti, ako aj na prevody pri činnosti poľnohospodárskej, pokiaľ nepresahuje rámec riadneho hospodárenia, a tiež na prípady výkupu alebo prevodu poľnohospodárskych nehnuteľností podľa §§ 23 až 26 zákona č. 46/1940 Sl. z.

§ 2.

(1) Pri Ústrednom hospodárskom úrade zriaďuje sa Fond pre podporu vysťahovalectva Židov (v ďalšom texte „Fond").

(2) Ústredný hospodársky úrad je povinný vyberať za povolenia podľa ods. 1, § 1 v prospech Fondu poplatok vo výške 10—20% obecnej hodnoty vecí.

(3) Podrobnosti o povoľovacom pokračovaní a o vyberaní poplatku upraví Ústredný hospodársky úrad so schválením predsedu vlády a vyhlási to v Úradných novinách.

(4) Fond podlieha kontrole Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

§ 3.

Porušenie ustanovení tohto nariadenia trescú okresné (štátne policajné) úrady alebo peňažným trestom od 1000 Ks do 500.000 Ks alebo zavretím do 6 mesiacov. Peňažný trest v prípade nevymožiteľnosti premení sa na zavretie do 6 mesiacov. Predmety právneho úkonu môžu sa vyhlásiť za prepadnuté.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.,
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.,
aj za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
aj za ministra Medrického.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 52. Vydaná dňa 10. októbra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (244.—251.) **244.** Nariadenie o dôverníkoch a dočasných správcoch v priemyslových, obchodných a remeselných podnikoch a v iných majetkových podstatách Židov. — **245.** Nariadenie s mocou zákona o zákaze hromadenia predmetov dennej potreby. — **246.** Vyhláška predsedu vlády, ktorou sa uverejňuje rokovací poriadok Štátnej rady. — **247.** Vyhláška Ministerstva financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — **248.** Nariadenie s mocou zákona o Vysokej obchodnej škole v Bratislave. — **249.** Vládne nariadenie o kategóriách profesorov a učiteľov hospodárskych škôl. — **250.** Vládne nariadenie o úprave povrchu a pôdy pastvín. — **251.** Nariadenie s mocou zákona o dozornom práve županov.

244.

Nariadenie zo dňa 4. októbra 1940

o dôverníkoch a dočasných správcoch v priemyslových, obchodných a remeselných podnikoch a v iných majetkových podstatách Židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Pôsobnosť Ministerstva hospodárstva a okresných úradov podľa vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. v znení nariadení s mocou zákona č. 327/1939 a č. 197/1940 Sl. z. sa prenáša na Ústredný hospodársky úrad, nakoľko ide o podniky (závody) Židov a židovských združení (§ 9 zákona č. 113/1940 Sl. z.)

(2) Dôverníci a dočasní správcovia, ustanovení do židovských podnikov (závodov) úradmi doteraz príslušnými, zostávajú vo svojich funkciách až do ich odvolania Ústredným hospodárskym úradom.

§ 2.

(1) Dôverník, poťažne dočasný správca, menovaný do židovského podniku (závodu), je povinný zachovať okrem povinností uložených mu v právnych predpisoch uvedených v § 1 tiež úpravy a príkazy, ktoré vydá Ústredný hospodársky úrad všeobecne alebo v jednotlivých prípadoch.

(2) Dôverník vykonáva tiež dozor nad zachovaním ustanovení nariadenia s mocou zákona č. 93/1940 Sl. z.

§ 3.

(1) Dôverníka, poťažne dočasného správcu, ktorý hrubo poruší svoje povinnosti (§ 2), potresce za priestupok okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom od Ks 100.— do Ks 100.000.—, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na zavretie od 1 dňa do 3 mesiacov.

(2) Podmienečný odklad trestu je vylúčený.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Medrický v. r.

Čatloš v. r.

245.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 4. októbra 1940

o zákaze hromadenia predmetov dennej potreby.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Spotrebiteľom sa zakazuje hromadiť zásoby predmetov dennej potreby nad obvyklú a primeranú mieru, pre ktorej po-

súdenie sú rozhodné miestne pomery a počet príslušníkov domácnosti a ich životospráva.

(2) Premety dennej potreby, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia tohto nariadenia, určí minister hospodárstva vyhláškou v Úradných novinách. Minister hospodárstva môže — vyhláškou v Úradných novinách — určiť tiež smernice pre posúdenie obvyklej a primeranej miery (ods. 1).

§ 2.

Bezpečnostné orgány môžu vstupovať do akýchkoľvek miestností cieľom zistenia, či sa predmety dennej potreby nehromadia nad mieru, uvedenú v § 1.

§ 3.

Spotrebiteľ, ktorý hromadí predmety dennej potreby nad mieru uvedenú v § 1, a tiež ten kto vediac, že spotrebiteľ hromadí predmety dennej potreby nad mieru, uvedenú v § 1, tieto mu predsa predá, alebo z iného právneho dôvodu — darovanie nevynímajúc — prenechá, potresce sa za priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 100 do 100.000.— Ks, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na náhradný trest zavretia od 1 dňa do 6 mesiacov; ako vedľajší trest môže sa vysloviť prepadnutie všetkých predmetov dennej potreby, ktoré presahujú mieru uvedenú v § 1.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružínský v. r.
Sivák v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

246.

Vyhláška predsedu vlády zo dňa 5. októbra 1940,

ktorou sa uverejňuje rokovací poriadok Štátnej rady.

Podľa ods. 2, § 8 zákona č. 136/1940 Sl. z. vyhlasujem rokovací poriadok Štátnej rady, prijatý v jej zasadnutí dňa 19. septembra 1940.

Dr. Tuka v. r.

Rokovací poriadok Štátnej rady.

Na základe ods. 2, § 8 zákona č. 136/1940 Sl. z. Štátna rada určila si tento

rokovací poriadok.

DIEL PRVÝ.

Členovia, ich práva a povinnosti.

§ 1.

(1) Členstvo v Štátnej rade vzniká:

a) u osôb, menovaných alebo vyslaných pred uplynutím predošlého funkčného obdobia Štátnej rady, dňom, ktorý nasleduje po uplynutí tohto funkčného obdobia,

b) u osôb, neskoršie menovaných alebo vyslaných, dňom, ktorého im bolo doručené upovedomenie o menovaní alebo vyslaní.

(2) Členstvo predsedu vlády vzniká dňom jeho vymenovania a členstvo predsedu Snemu dňom jeho vyvolenia.

§ 2.

Člen Štátnej rady pred začatím svojej činnosti zloží do rúk prezidenta republiky túto prísahu:

„Prisahám na Boha Všemohúceho a Vševedúceho, že budem svedomite a nestranne plniť svoje povinnosti a zachovávať zákony. Tak mi Pán Boh pomáhaj!"

§ 3.

(1) Členstvo v Štátnej rade zaniká (§ 2 zákona č. 136/1940 Sl. z.):

a) ak nastane alebo sa dodatočne zistí skutočnosť, ktorá je prekážkou vyslania alebo vymenovania za člena Štátnej rady,

b) odopretím prísahy (§ 53 Ústavy),

c) vzdaním sa,

d) pozbavením členstva (§ 3 zákona č. 136/1940 Sl. z.),

e) odvolaním (§ 4 zákona č. 136/1940 Sl. z.),

f) zrušením registrovania príslušnej strany,

g) uplynutím funkčného obdobia Štátnej rady (ods. 1, § 54 Ústavy).

(2) Zánik členstva podľa písm. a), b), c) a f), ods. 1 zisťuje Štátna rada z moci úradnej alebo na oznámenie. Zánik členstva podľa písm. d) a e), ods. 1 nastáva dňom pozbavenia alebo odvolania; toto, ako aj suspenziu výkonu členských práv podľa § 5 zákona č. 136/1940 Sl. z. a znovunadobudnutie týchto práv oznámi predseda na najbližšej schôdzke Štátnej rady.

§ 4.

(1) Členovia Štátnej rady sú povinní zúčastniť sa na všetkých schôdzkach a prácach Štátnej rady a pridelené im úlohy podľa najlepšieho svedomia nestranne plniť.

(2) Pri každej schôdzke Štátnej rady alebo jej komisii sa vyloží listina o prítomnosti, do ktorej každý prítomný člen sa má vlastnoručne zapísať.

(3) Člen Štátnej rady, ktorý pre chorobu alebo pre inú príčinu na schôdzku Štátnej rady prísť nemôže, oznámi príčinu svojej neprítomnosti predsedovi podľa možnosti vopred, najneskoršie však za 15 dní po zameškanej schôdzke. Predseda môže žiadať preukázať pravdepodobnosť údajov, uvedených na ospravedlnenie neprítomnosti. Ak predseda Štátnej rady ospravedlnenie nepokladá za dostatočné, predloží vec na rozhodnutie Štátnej rade, ktorá rozhodne bez rozpravy.

(4) Na odôvodnenú žiadosť môže predseda Štátnej rady udeliť členovi najviac šesťmesačnú a Štátna rada na návrh predsedu — najviac jednoročnú dovolenku.

(5) Ods. 4 nevzťahuje sa na členov z titulu zastávanej verejnoprávnej funkcie a na členov vlády.

§ 5.

(1) Členov Štátnej rady nemožno vôbec trestne alebo disciplinárne stíhať pre hlasovanie na schôdzkach Štátnej rady alebo jej komisií. Pre výroky povedané tam pri výkone ich funkcie podrobení sú disciplinárnej moci Štátnej rady.

(2) K trestnému alebo disciplinárnemu stíhaniu alebo k akémukoľvek obmedzeniu slobody člena Štátnej rady pre iné činy alebo zanedbania je potrebný súhlas Štátnej rady. Ak Štátna rada nedá k tomu súhlas, je stíhanie navždy vylúčené.

(3) Ustanovenia predošlého odseku nevzťahujú sa na trestnú zodpovednosť, ktorú má člen Štátnej rady ako zodpovedný redaktor.

(4) Ak bol člen Štátnej rady prichytený a zatknutý pri trestnom čine, súd alebo iný príslušný úrad je povinný to hneď oznámiť predsedovi Štátnej rady. Ak Štátna rada do 14 dní od zatknutia nesúhlasí s ďalším väznením, väznenie prestáva.

(5) Ak je členom Štátnej rady poslanec, o jeho vydaní rozhoduje Snem.

§ 6.

Členovia Štátnej rady môžu svedčiť o veciach, o ktorých sa dozvedeli vo svojej funkcii, len so súhlasom Štátnej rady, a to i keď nie sú už jej členmi (§ 56 Ústavy).

§ 7.

(1) Z rozhodovania Štátnej rady a zo schôdzí jej komisií je vylúčený, kto má na veci, o ktorej sa rokuje, priamy hmotný alebo mravný záujem alebo ak ide o takýto záujem manžela, súrodenca, švagra alebo v priamej vetvi príbuzného alebo sošvagreného.

(2) Prípady zainteresovanosti podľa ods. 1 je člen Štátnej rady povinný oznámiť predsedovi.

(3) O vylúčení rozhoduje Štátna rada po vypočutí osoby o ktorú ide, ale v jej neprítomnosti.

§ 8.

Člen Štátnej rady je povinný zachovávať predpisy rokovacieho poriadku, vystupovať dôstojne, v prejavoch i mimo Štátnej rady vždy dbať na dôstojnosť svojej funkcie a zachovávať mlčanlivosť o veciach, ktoré Štátna rada označila za dôverné.

§ 9.

Obvinenie člena z porušenia mlčanlivosti vo veci, ktorú Štátna rada vyhlásila za dôvernú (§ 3 a ods. 1, § 10 zákona č. 136/1940 Sl. z.) alebo prípad trvalého, vážnou príčinou neospravedlneného zanedbávania účasti na schôdzkach Štátnej rady i po troch písomných napomenutiach predsedu (§ 3 zákona č. 136/1940 Sl. z.) pridelí predseda imunitnej komisii, ktorá vec preskúma a podá o nej zprávu Štátnej rade. Štátna rada na základe zprávy imunitnej komisie sa usnesie, či navrhuje prezidentovi republiky vinného člena pozbaviť členstva v Štátnej rade.

§ 10.

Člen Štátnej rady dostane ako úradný preukaz legitimáciu s fotografiou, podpísanú predsedom.

§ 11.

(1) Členstvo v Štátnej rade je čestnou funkciou.

(2) Členovia Štátnej rady majú nárok na náhradu hotových výdavkov; ich výšku určí vláda usnesením (§ 12 zákona č. 136/1940 Sl. z.).

DIEL DRUHÝ.

Orgány Štátnej rady.

§ 12.

Orgány Štátnej rady sú:

a) predsedníctvo, ktoré sa skladá z predsedu, prvého a druhého podpredsedu,

b) predseda,

c) zapisovateľ.

§ 13.

Predsedníctvo.

(1) Predsedníctvo schádza sa na pozvanie predsedu a do jeho pôsobnosti patrí:

a) vymenúvať stálych referentov,

b) v sporných prípadoch rozhodovať o interpretácii rokovacieho poriadku,

c) určovať spôsob pokračovania Štátnej rady v prípadoch, rokovacím poriadkom neupravených,

d) sostavovať menoslov odborníkov pre práce v komisiách,

e) pripravovať rozpočet Štátnej rady.

(2) Neodkladné veci predloží predseda členom predsedníctva na písomné usnesenie bez schôdzky.

§ 14.

Predseda.

(1) Predseda Štátnej rady:

a) zastupuje Štátnu radu na vonok,

b) podpisuje usnesenia Štátnej rady,

c) podpisuje rozsudky Štátnej rady, vydané podľa § 27 zákona č. 336/1939 Sl. z. a iné rozhodnutia podľa tohto zákona usnesené, a to spolu s členom, ktorý je prípadne poverený ich vypracovaním podľa § 30 uvedeného zákona,

d) podpisuje spolu so zapisovateľom zápisnice o schôdzkach Štátnej rady,

e) prideľuje práce Štátnej rady referentom alebo komisiám,

f) sostavuje z prípadu na prípad komisie a určuje ich predsedu,

g) určuje ad hoc referentov a v prípade potreby ich náhradníkov,

h) sostavuje pre predsedníctvo kandidátnu listinu stálych referentov,

i) rozhoduje o dovolenkách členov Štátnej rady do šiestich mesiacov,

j) písomne napomína členov, ktorí zanedbávajú účasť na schôdzkach,

k) stará sa o umiestenie Štátnej rady,

l) dbá o dôstojný a nerušený priebeh rokovaní Štátnej rady,

m) udeľuje a po dvoch bezvýsledných napomenutiach odníma slovo,

n) rozhoduje o trvaní reči pri jednotlivých bodoch rozpravy v pléne, pričom rečnícku lehotu nesmie skrátiť pod 10 minút,

o) vyhlasuje výsledok volieb a hlasovania,

p) vydáva na uverejnenie usnesenia Štátnej rady (§ 9 zákona č. 136/1940 Sl. z.) a zprávy o jej rokovaniach a usneseniach (ods. 2, § 10 zákona č. 136/1940 Sl. z.), ak ich Štátna rada neoznačila za dôverné,

r) hospodári s rozpočtovými prostriedkami,

s) rozhoduje o pribraní odborníkov do komisií,

t) koná všetko, čo je potrebné v záujme nerušeného priebehu prác Štátnej rady.

(2) Podpredsedovia v poradí svojho číselného označenia zastupujú predsedu, keď tento je vo výkone svojej funkcie hatený alebo na jeho príkaz, pri čom im patria všetky práva a povinnosti predsedu.

§ 15.

Zapisovateľ.

(1) Zapisovateľa so súhlasom predsedu Štátnej rady určí predseda vlády z práv znalých úradníkov z povolania.

(2) Zapisovateľ podľa pokynov predsedu v rámci agendy úradu Predsedníctva vlády vedie a koná písomné práce Štátnej rady, spolupodpisuje zápisnice o schôdzkach Štátnej rady a jej komisií, spolupodpisuje zápisnice o výsledkoch hlavného rokovania podľa § 31 zákona č. 336/1939 Sl. z., stará sa o archív, pomôcky a potreby Štátnej rady a sprostredkuje jej styk s úradom predsedu vlády cieľom vykonávania kancelárskych prác.

DIEL TRETÍ.

Príprava rokovania v pléne.

§ 16.

(1) Predseda môže dať vec na program schôdzky Štátnej rady alebo priamo alebo po príprave.

(2) Prípravu rokovaní Štátnej rady môže predseda prikázať

a) stálemu referentovi,

b) referentovi určenému z prípadu na prípad,

c) stálym alebo z prípadu na prípad určeným komisiám.

§ 17.

Referenti.

(1) Predsedníctvo Štátnej rady vymenuje z členov Štátnej rady toľko stálych referentov, aby každý odbor štátneho života mal v rade aspoň jedného stáleho referenta.

(2) Stály referent po preskúmaní veci pridelenej mu predsedom vypracuje a odôvodní návrh usnesenia Štátnej rady a odovzdá ho písomne predsedovi. Ak je vec pridelená viacerým stálym referentom, majú sa títo podľa možnosti ustáliť na spoločnom návrhu usnesenia, pričom jeho odôvodnenie môže byť spoločné alebo aj oddelené.

Komisie.

§ 18.

(1) Štátna rada volí zo svojho lona 5-členovú stálu komisiu

a) iniciatívnu,

b) imunitnú.

(2) Iniciatívnej komisii prideľuje predseda na podanie správy osnovy návrhov zákonov pre Snem.

(3) Imunitná komisia podáva Štátnej rade správy o žiadostiach, ktoré sa domáhajú súhlasu Štátnej rady so stíhaním jej člena, ak je tento nie poslancom, taktiež podáva návrhy na disciplinárne stíhanie členov pre výroky povedané na schôdzkach Štátnej rady a podáva správy o prípadoch porušenia mlčanlivosti alebo trvalého zanedbávania účasti na schôdzkach Štátnej rady.

(4) Ak to vyžaduje potreba, môže Štátna rada vyvoliť aj iné stále komisie a určiť ich pôsobnosť.

(5) Pre určitú vec môže Štátna rada vyvoliť komisiu aj z prípadu na prípad.

§ 19.

Predseda a referent komisie.

Predsedov komisií vymenúva predseda Štátnej rady z členov komisie. Referentov určuje z prípadu na prípad predseda komisie.

§ 20.

Rokovanie v komisiách.

(1) Komisie svoláva ich predseda. Môže ich svolať aj predseda Štátnej rady.

(2) Ak je na schôdzke predseda komisie neprítomný a predseda Štátnej rady neurčil iného predsedu, vyvolia prítomní zdvihnutím ruky alebo aklamáciou ad hoc predsedu.

(3) Predseda alebo podpredseda Štátnej rady môže sa predsedania v komisii hocikedy ujať.

(4) Komisia rokuje iba o veciach, ktoré boly dané na program súčasne s jej svo-

laním. O iných veciach môže rokovať a sa usnášať iba so súhlasom 3/5 všetkých členov komisie.

(5) Krátke a jednoduché návrhy podávajú sa ústne. Predsedajúci rozhoduje, ktoré návrhy treba podať písomne, aby sa o nich mohlo rokovať.

(6) Predseda hlasuje naposledy. V prípade rovnosti hlasov považuje sa návrh za zamietnutý.

(7) Predsedovi patria v komisii obdobne tie isté práva a povinnosti ako predsedovi Štátnej rady na schôdzkach Štátnej rady.

(8) Zprávy komisie pre Štátnu radu podpisuje predsedajúci a referent veci; podávajú sa predsedovi Štátnej rady.

(9) O rokovaní komisie treba napísať krátku zápisnicu. Podpíše ju predsedajúci a zapisovateľ Štátnej rady.

(10) Zprávy pre dobrozdanie podľa písm. g), § 52 Ústavy majú obsahovať — ak si to prezident republiky alebo vláda žiada — aj menšinové stanovisko a jeho odôvodnenie. Menšinové stanovisko a jeho odôvodnenie vypracuje člen, určený pre to menšinou.

§ 21.

Odborníci v komisiách.

K prácam v komisiách možno pribrať odborníkov s hlasom poradným. Soznam odborníkov sostaví predsedníctvo Štátnej rady. Predseda Štátnej rady po vypočutí predsedu komisie rozhoduje o tom, ktorí z odborníkov majú byť pozvaní na schôdzku a či im patrí náhrada a v akej výške.

DIEL ŠTVRTÝ.

Schôdzky pléna.

§ 22.

(1) Štátna rada rokuje a sa usnáša

a) na neverejných schôdzkach:

1. či nastala skutočnosť, ktorá prezidentovi republiky trvale znemožňuje plniť jeho funkciu (§ 36 Ústavy),

2. o sostavení kandidátnych listín pre voľby do Snemu,

3. o strate poslaneckého mandátu na návrh predsedníctva Snemu,

4. o návrhoch zákonov pre Snem,

5. o dobrozdaniach vo veciach politických, kultúrnych a hospodárskych pre prezidenta republiky a pre vládu,

b) na verejných schôdzkach:

6. o trestnom stíhaní prezidenta republiky (§ 39 Ústavy a zákon č. 336/1939 Sl. z.),

7. o trestnom stíhaní predsedu a členov vlády (§ 49 Ústavy a zákon č. 336/1939 Sl. z.).

(2) V pokračovaní o strate poslaneckého mandátu treba dať poslancovi možnosť, aby nazrel do spisov — pokiaľ nie sú dôverné — a podal svoje písomné vyjadrenie, ako aj aby sa na rokovaní ústne hájil.

§ 23.

Dôverná schôdzka.

(1) Na dôvernej schôdzke Štátnej rady smú byť prítomní okrem členov iba úradníci (zapisovateľ, stenografovia a pod.), ktorí — pokiaľ nie sú štátnymi úradníkmi — složia do rúk predsedu prísahu, že zachovajú úradné tajomstvo.

(2) Zápisnicu o rokovaní na schôdzke dôvernej neslobodno uverejniť bez osobitného súhlasu Štátnej rady.

§ 24.

(1) Schôdzku svoláva podľa potreby, otvára, prerušuje, znovu otvára a zakončuje predseda.

(2) Svolanie sa deje písomne, telefonicky alebo telegraficky aspoň troma dňami vopred. Súčasne treba členom doručiť program schôdzky a zprávy k jednotlivým bodom programu.

(3) Ak je doručenie zpráv alebo niektorých z nich nemožné alebo nežiadúce, odkáže predseda na vyhotovenie, uložené u zapisovateľa Štátnej rady.

(4) Ak si to žiada aspoň tretina členov s udaním predmetu rokovania, predseda je povinný svolať schôdzku Štátnej rady.

§ 25.

Predmety rokovania.

Štátna rada rokuje na schôdzke iba o veciach, ktoré boly členom podľa § 24 vopred oznámené. O veci, ktorá nebola tak-

to oznámená, možno rokovať len so súhlasom väčšiny (ods. 1, § 57 Ústavy a ods. 2, § 7 zákona č. 136/1940 Sl. z.).

§ 26.

(1) Predseda otvorí schôdzku a Štátna rada môže rokovať, ak je prítomná aspoň štvrtina členov Štátnej rady.

(2) Poradie predmetov rokovania môže predseda zmeniť.

(3) Predsednícke zprávy pre Štátnu radu možno oznámiť kedykoľvek počas schôdzky.

(4) Ak by predsednícke zprávy vyžadovaly neprimerane mnoho času, predseda odkáže členov na ich znenie uložené u zapisovateľa. Krátky obsah takýchto zpráv treba však uviesť v zápisnici o schôdzke.

§ 27.

Ak je predmet rokovania rozsiahlejší, alebo ak sa týka vecí dôležitejších, predseda môže rozdeliť rozpravu na všeobecnú a podrobnú.

§ 28.

Reči.

(1) Slova sa slobodno ujať, len ak ho predseda udelí.

(2) Otvárajúc rozpravu, predseda oznámi mená rečníkov, ktorí sa dosiaľ hlásili o slovo.

(3) V rozprave má najprv slovo zpravodajca (referent), ktorý má dvakrát tak dlhú rečnícku lehotu, ako je predsedom prípadne skrátená lehota. Viac ako dva razy o tom istom predmete predseda rečníkovi slovo udeliť nemusí. Po zpravodajcovej reči nasledujú ostatní rečníci.

(4) Ak sa rokuje o veci nie na základe zprávy referenta alebo komisie, môže každý člen prehovoriť k veci viac ráz, avšak predseda môže rečnícku lehotu v takomto prípade skrátiť až na 5 minút.

§ 29.

Koniec rozpravy.

(1) Predseda vyhlási rozpravu za zakončenú, ak už niet k slovu prihlásených, alebo ak na návrh hociktorého člena Štátna rada hlasovaním bez rozpravy sa usnesie rozpravu zakončiť.

(2) Po vyhlásení zakončenia rozpravy môžu ešte prehovoriť najviac tí rečníci, ktorí sa hlásili o slovo pred prijatím návrhu na zakončenie rozpravy. Záverečné slovo má zpravodajca.

§ 30.

Návrhy a hlasovanie.

(1) Pozmeňovacie alebo doplňovacie návrhy treba podať písomne predsedovi hneď po vyhlásení rozpravy za skončenú.

(2) Predseda po skončení rozpravy môže hlasovanie o celku alebo o časti odložiť na neskoršie alebo i na schôdzku neskoršiu.

(3) Pred hlasovaním predseda zistí a vyhlási, či je okrem neho prítomná väčšina členov a tak Štátna rada usnášania schopná.

(4) Hlasuje sa podľa rozhodnutia predsedu tajne, zdvihnutím ruky alebo podľa mena.

(5) O menšinovom dobrozdaní hlasuje iba menšina, ktorá hlasovala proti usneseniu, odhlasovanému Štátnou radou.

§ 31.

Voľby.

Voľby dejú sa hlasovaním lístkami, a to osobitne pre každé miesto, ktoré treba voľbou zaplniť. Ak ani jeden kandidát pri prvej voľbe nedosiahne nadpolovičnej väčšiny, nasleduje užšia voľba medzi dvoma kandidátmi, ktorí dosiahli najväčší počet hlasov. Pri rovnosti hlasov rozhoduje lós o tom, kto má byť pojatý do užšej voľby. Lós rozhoduje aj o tom, kto bol zvolený, ak pri druhej voľbe kandidáti dostali rovnaký počet hlasov.

DIEL PIATY.

Pokračovanie podľa zákona č. 336/1939 Sl. z.

§ 32.

(1) Pokračovanie podľa zákona č. 336/1939 Sl. z. začína sa dňom doručenia obžalobného spisu predsedovi Štátnej rady.

(2) Predseda Štátnej rady dá obžalobný spis do troch dní doručiť obžalovanému.

§ 33.

(1) Obžalobu pred Štátnou radou zastupuje predseda alebo podpredseda obžalobného výboru.

(2) Ak medzitým Snem bol rozpustený, alebo ak sa skončilo jeho volebné obdobie, ostanú zástupcovia obžaloby (predseda a podpredseda obžalobného výboru) vo svojich funkciách, kým Snem nevyvolí nových zástupcov. Dotiaľ platia pre nich predpisy §§ 16 a 18 Ústavy.

§ 34.

(1) Obžalovaný má právo vyvoliť si jedného alebo dvoch obhájcov.

(2) Člen Štátnej rady nemôže byť obhájcom.

(3) Obžalovaný a jeho obhájca majú právo nazrieť do spisov.

§ 35.

Predseda Štátnej rady svolá jej členov na hlavné rokovanie, na ktoré pozve zástupcov obžaloby, ako aj obžalovaného a jeho obhájcu (obhájcov), predvolá svedkov a znalcov uvedených v obžalobnom spise, prípadne aj iných svedkov a znalcov, ktorých vypočutie pri hlavnom rokovaní pokladá za potrebné.

§ 36.

(1) Z rozhodovania Štátnej rady je vylúčený:

a) kto sa sám zúčastnil trestného činu, ktorý je predmetom obžaloby,

b) kto bol trestným činom poškodený,

c) manžel, súrodenec, švagor, príbuzný alebo sošvagrený v priamej vetvi obžalovaného alebo poškodeného.

(2) O vylúčení rozhoduje Štátna rada na neverejnom zasadnutí po vypočutí osoby, o ktorú ide, ale v jej neprítomnosti.

§ 37.

Štátna rada rozhoduje na hlavnom rokovaní v sbore, ktorý sa môže usnášať, ak okrem predsedu alebo jeho zástupcu je prítomná väčšina jej členov. Usnáša sa väčšinou hlasov.

§ 38.

(1) Pri vypočutí obžalovaného, svedkov a znalcov, ako aj pri rozhodovaní o procesných otázkach, ktoré sa vyskytnú v pokračovaní podľa tohto zákona, treba použiť obdobne predpisy trestného súdneho poriadku, ak tento zákon alebo rokovací poriadok Štátnej rady neobsahuje iné predpisy.

(2) Okrem predsedu aj ostatní členovia Štátnej rady, ako aj zástupcovia obžaloby, obžalovaný a obhájcovia majú právo dávať otázky obžalovanému a všetkým osobám, vypočúvaným na hlavnom rokovaní.

(3) Verejní úradníci nemôžu odoprieť svedeckú výpoveď s odvolaním sa na úradné tajomstvo. Pri svedeckom vypočutí poslancov a členov Štátnej rady treba mať na zreteli predpisy §§ 18 a 56 Ústavy.

§ 39.

(1) Hlavné rokovanie je verejné. Štátna rada môže sa usniesť vylúčiť verejnosť len vtedy, ak to vyžadujú záujmy štátne, verejný poriadok alebo verejná mravnosť.

(2) Hlavné rokovanie môže sa konať a Štátna rada môže rozhodovať o veci aj vtedy, keď nie sú prítomné riadne pozvané stránky.

§ 40.

(1) Po skončení dokazovacieho pokračovania dá predseda stránkam možnosť predniesť záverečné reči a vyjadriť sa k návrhom o otázke viny a trestu.

(2) Štátna rada rozhoduje na neverejnej porade. Ak sa skutkový stav náležite neobjasnil, nariadi doplniť dokazovanie; ináč vynesie rozsudok a vyhlási ho na neverejnom zasadnutí.

§ 41.

Ak Štátna rada uzná, že je obžalovaný vinný, odsúdi ho znášať trovy pokračovania, ktoré v iných prípadoch hradí štátna pokladnica.

§ 42.

(1) Rozsudok Štátnej rady sa vyhlasuje menom Republiky a má obsahovať:

a) meno a osobné údaje obžalovaného,

b) pomenovanie trestného činu, pre ktorý Snem podal obžalobu,

c) oslobodenie alebo odsúdenie obžalovaného,

d) rozhodnutie o trovách pokračovania,

e) odôvodnenie rozsudku s uvedením dôkazov, ktoré boly základom pre oslobodenie alebo odsúdenie,

f) dátum rozsudku a podpis predsedu Štátnej rady.

(2) Ak je obžalovaný odsúdený, rozsudok musí ešte obsahovať:

a) skutkový stav, na základe ktorého bol obžalovaný odsúdený a citovanie zákonných predpisov, ktoré obžalovaný svojím trestným činom porušil,

b) vymeraný trest,

c) ak ide o predsedu alebo člena vlády, rozhodnutia podľa predpisov ods. 2 až 5, § 3 zákona č. 336/1939 Sl. z.

§ 43.

O súkromnoprávnych nárokoch Štátna rada nerozhoduje.

§ 44.

Rozsudok má sa poslať písomne predsedovi Snemu, predsedovi vlády, obžalovanému a obhájcovi (obhájcom).

§ 45.

Predseda Štátnej rady môže poveriť niektorého člena Štátnej rady vypracovať rozsudok, prípadne aj iné rozhodnutia. V tomto prípade rozhodnutie podpíše okrem predsedu aj tento člen Štátnej rady.

§ 46.

Výsledky hlavného rokovania treba uviesť do zápisnice, ktorú podpíše predseda Štátnej rady a zapisovateľ.

§ 47.

(1) Rozsudok Štátnej rady je vykonateľnou verejnou listinou.

(2) Predseda Štátnej rady požiada štátne zastupiteľstvo v sídle Štátnej rady vykonať odsudzujúci rozsudok. Štátne zastupiteľstvo pokračuje potom podľa zákonných predpisov o vykonaní právoplatného rozsudku trestného súdu.

(3) Trovy pokračovania vymáha krajský súd v sídle Štátnej rady podľa platných predpisov.

§ 48.

(1) Peňažný trest vymeraný podľa ods. 1, § 3 a náhradný trest na slobode vymeraný podľa ods. 2, § 3 zákona č. 336/1939 Sl. z. sa premlčuje za päť rokov od vyhlásenia rozsudku.

(2) Premlčanie sa prerušuje, keď Štátna rada, krajský súd alebo iný príslušný úrad urobí hociaké opatrenia proti odsúdenému, aby sa trest vykonal. Odo dňa, keď sa to stalo, premlčanie začína sa znova.

§ 49.

(1) Odsúdený môže i po vykonaní trestu žiadať obnoviť trestné pokračovanie:

a) ak odsúdenie bolo zapríčinené falšovaním listín, krivým svedectvom, podplácaním alebo hociakým trestným činom inej osoby,

b) ak uvedie nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré môžu odôvodniť jeho oslobodenie.

(2) Po smrti odsúdeného môže žiadať obnoviť pokračovanie jeho manželka alebo jeho príbuzný v priamej vetvi.

(3) O žiadosti obnoviť pokračovanie rozhodne Štátna rada na neverejnom zasadnutí. Ak žiadosť nevyhovuje podmienkam tohto zákona, zamietne ju, inak nariadi obnoviť trestné pokračovanie. Obnovené pokračovanie sa vedie na základe pôvodnej obžaloby. Pre pokračovanie o obnovení treba použiť obdobne predpisy, ktoré platia pre pôvodné pokračovanie. Ak odsúdený umrel, treba na hlavné rokovanie pozvať osobu, ktorá žiadala obnoviť pokračovanie alebo jej zástupcu.

(4) Ak sa obnovené pokračovanie skončí opätovným odsúdením, nemožno vymerať prísnejší trest, ako bol pôvodný.

§ 50.

(1) Odsúdený, prípadne jeho zákonní dedičia majú proti štátnej pokladnici na základe obnoveného pokračovania nárok:

a) na vrátenie peňažného trestu, ktorý bol zaplatený na základe pôvodného

rozsudku, ak odsúdený bol na základe obnoveného pokračovania úplne oslobodený, prípadne na vrátenie rozdielu medzi peňažným trestom, ktorý bol zaplatený na základe pôvodného rozsudku a medzi peňažným trestom znovu vymeraným, ak bol podľa nového rozsudku vymeraný miernejší trest,

b) na vrátenie zhabaných predmetov, prípadne ich hodnoty, ak odsúdený bol na základe obnoveného pokračovania úplne oslobodený, alebo ak bolo v novom rozsudku zhabanie predmetov alebo ich hodnoty zrušené,

c) na vrátenie trov pôvodného pokračovania, ak bol odsúdený na základe obnoveného pokračovania úplne oslobodený.

(2) O nárokoch uvedených v ods. 1 a o ich výške rozhoduje Štátna rada v rozsudku, ktorý vynesie na základe obnoveného pokračovania, ale len vtedy, ak boly tieto nároky uplatnené do vynesenia rozsudku.

(3) Ak by výška hodnoty zhabaných predmetov bola sporná, rozhoduje Štátna rada len o nároku samom, kdežto o výške nároku rozhodne občiansky súd.

(4) Náhradu podľa ods. 1 nie je možno prisúdiť:

a) ak bolo základom pôvodného odsúdenia falošné doznanie odsúdeného,

b) ak odsúdený v pôvodnom pokračovaní vedome zamlčal dôkazy, na ktorých sa zakladá nový rozsudok.

(5) Odškodné, prevyšujúce mieru, určenú v ods. 1, písm. a) až c), odsúdenému alebo jeho zákonným dedičom proti štátnej pokladnici nemožno prisúdiť ani v inom pokračovaní.

DIEL ŠIESTY.

§ 51.

Tento rokovací poriadok prijatý bol na zasadnutí Štátnej rady dňa 19. septembra 1940 a podľa § 8 zákona č. 136/1940 Sl. z. má sa uverejniť v Slovenskom zákonníku.

247.

Vyhláška Ministerstva financií zo dňa 28. septembra 1940

o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 5 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 10. októbra 1940 vyhlasuje:

§ 1.

(1) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I, § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 16.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(2) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. IV, ods. 2 vládneho nariadenia, č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa takto:

Pre tovar sadz. čísla	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	15.— Ks
25. Jačmeň	10.— Ks
26. Ovos	—.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou Ministerstva financií č. 217/1940 Sl. z. sa zároveň zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

248.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 4. októbra 1940

o Vysokej obchodnej škole v Bratislave.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Vysokej obchodnej škole v Bratislave, zriadenej obchodnými a priemyselnými komorami, udeľuje sa právo verejnosti.

(2) Absolventi tejto školy, ktorí vykonali predpísané štúdium a štátne skúšky, sú oprávnení používať stavovské označenie „inžinier" (Ing.) podľa platných ustanovení.

§ 2.

(1) Skúšobný poriadok vydá minister školstva a národnej osvety.

(2) Organizačný poriadok a študijné osnovy vydá Vysoká škola obchodná so schválením ministra školstva a národnej osvety.

§ 3.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. októbra 1940; vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Sivák v. r. Čatloš v. r.

249.

Vládne nariadenie zo dňa 4. októbra 1940

o kategóriách profesorov a učiteľov hospodárskych škôl.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 8, § 67 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Pre hospodárske školy uvedené v ods. 6, § 67 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. sa zavádza čakateľská doba (ods. 4, § 67 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n.) a ustanovujú sa dočasní profesori a učitelia.

§ 2.

Osobitné podmienky určené v prílohe k § 2 vládneho nariadenia č. 168/1934 Sb. z. a n. sa doplňujú takto:

V obore štátnej správy:	Zriaďujú sa kategórie:	Pre služobný odbor:	Určujú sa osobitné podmienky pre 1. ustanovenie a) čakateľom, b) definitívnym profesorom (učiteľom) 2. povýšenie:	Titulový prídomok podľa § 6, ods. 2:	Do kategórie sa prevádzajú podľa § 1, ods. 2:
1	2	3	4	5	6
Ministerstvo hospodárstva	štátnych profesorov	vyšších škôl hospodárskych a št. pedagogických seminárov pre vzdelanie učiteľstva hospodárskych škôl.	1. a) Absolvovanie strednej alebo jej na roveň postavenej odbornej školy, ukončené štúdium hospodárskeho odboru alebo odboru poľnohospodárskeho inžinierstva na príslušných školách vysokých technického smeru alebo odboru lesníckeho inžinierstva, alebo odboru chemicko-technologického inžinierstva, kultúrneho inžinierstva, odboru inžinierskeho staviteľstva smeru vodohospodárskeho a kultúrneho, strojného inžinierstva, úspešný výkon všetkých štátnych skúšok.	hospodárskych škôl	

V obore štátnej správy:	Zriaďujú sa kategórie:	Pre služobný odbor:	Určujú sa osobitné podmienky pre 1. ustanovenie a) čakateľom, b) definitívnym profesorom (učiteľom) 2. povýšenie:	Titulový prídomok podľa § 6, ods. 2:	Do kategórie sa prevádzajú podľa § 1, ods. 2:
1.	2.	3.	4.	5.	6.
	štátnych profesorov	nižších škôl hospodárskych, škôl špeciálnych, nižších škôl ovocinárskych, vinárskych a záhradníckych, škôl mliekárskych, škôl lieheovarníckych a škôl melioračných.	1. a) Absolvovanie strednej alebo jej na roveň postavenej odbornej školy hospodárskej, ukončené štúdium hospodárskeho odboru alebo odboru poľnohospodárskeho inžinierstva alebo lesníckeho inžinierstva alebo chemicko-technologického inžinierstva alebo strojného inžinierstva na príslušných vysokých školách technického smeru, úspešný výkon všetkých predpísaných štátnych skúšok.	hospodárskych škôl	
	štátnych učiteľov	nižších škôl hospodárskych, škôl špeciálnych, nižších škôl ovocinárskych, vinárskych a záhradníckych, škôl mliekárskych, škôl lieheovarníckych a škôl melioračných.	1. a) Absolvovanie vyššej hospodárskej školy alebo vyššej ovocinársko-vinárskej a záhradníckej školy alebo vyššej priemyselnej školy. 1. b) Absolvovanie vyššej hospodárskej školy alebo vyššej ovocinársko-vinárskej a záhradníckej školy alebo vyššej priemyselnej školy, absolvovanie štátneho pedagogického seminára pre vzdelanie učiteľov škôl hospodárskych, úspešný výkon skúšky učiteľskej spôsobilosti pre školy hospodárske a aspoň trojročná prax alebo vyučovacia činnosť v príslušnom odbore.	hospodárskych škôl	
		škôl pre lesných hájnikov a škôl drevárskych	1. a) Absolvovanie vyššej lesníckej školy alebo absolvovanie vyššej drevárskej školy.	hospodárskych škôl	

V obore štátnej správy:	Zriaďujú sa kategórie:	Pre služobný odbor:	Určujú sa osobitné podmienky pre 1. ustanovenie a) čakateľom, b) definitívnym profesorom (učiteľom) 2. povýšenie:	Titulový prídomok podľa § 6, ods. 2:	Do kategórie sa prevádzajú podľa § 1, ods. 2:
1.	2.	3.	4.	5.	6.
		gazdinských škôl	1. a) Absolvovanie meštianskej alebo nižšej strednej školy, jednoročnej gazdinskej školy, vyššej školy gazdinskej alebo vyššej školy hospodárskej alebo absolvovanie ústavu učiteliek odborných škôl pre ženské povolania alebo absolvovanie meštianskej alebo nižšej strednej školy, dvojročnej školy rodinnej a učiteľského ústavu pre vzdelanie učiteliek domácich náuk.	hospodárskych škôl	

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. **Sivák** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Medrický** v. r.

250.

Vládne nariadenie zo dňa 4. októbra 1940

o úprave povrchu a pôdy pastvín.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 4 a ods. 2, § 6 zákona č. 90/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ku každoročnej úprave povrchu pasienkových plôch (§ 4 zákona) patrí:

a) zbierať roztrúsený kameň, odstraňovať skaly a balvany, ktoré hatia rastenie trávy a primerané a rentabilné využitie pastvín;

b) klčovať a odstraňovať zbytočné krovie, pne, rastliny, ktoré škodia pastve, taktiež neúžitkové stromy okrem tých, čo sú na plochách výmoľov a svahov, potokov, jarkov, prameňov a studien, pričom treba dbať, aby bol ponechaním jednotlivých stromov a krovia alebo ich skupín poskytnutý tieň pre odpočinok pasúceho sa dobytka a útulok vtáctvu a aby nebol rušený prírodný ráz kraja;

c) ošetrovať stromy každého druhu, ničiť škodlivé zvieratá, hmyz a rastliny, ktorých ničenie sa prikazuje osobitnými právnymi predpismi;

d) rozkopávať a rozhrabávať tvrdé kopce (chopky), mraveniská, krtiská a ničiť mach;

e) zaistiť, upravovať a čistiť studničky, pramene, napájadlá a potoky tak, aby bola v nich vždy dostatočná voda, a ohradiť bezpečne studne; zriaďovať napájadlá podľa možnosti medzi stromami, ktoré poskytujú tieň a pod ktorými si dobytok môže odpočinúť;

f) upravovať priehony, mosty, ohrady a úkryty potrebné pre ochranu a prechod dobytka;

g) vykonávať menšiu úpravu tokov, upevňovať brehy a svahy, vykopávať odvodňovacie jarky na močariskách od studničiek, zasýpať jamy, zabraňovať tvoreniu výmoľov a urovnávať povrch;

h) spaľovať kroviny, konáre, bodliaky a mach, popoľ z nich rozhadzovať po pastvinách, alebo kde to potreba vyžaduje, použiť ich na vyplnenie jám, viazanie výmoľov a svahov. Posbierané kamene zložiť na vhodné miesto, použiť na opravu ciest alebo tokov, prípadne pohádzať do jám a výmoľov;

ch) takto očistenú a upravenú plochu pastviny pozdĺž a krížom dôkladne pobrániť, podľa potreby stajňovým hnojom, močovkou alebo umelými hnojivami pohnojiť, kde je možné, oborať alebo košarovať;

i) plážiny a riedky trávny porast prekopať, shrabať a posiať ďatelino-trávnymi semenami. Pre prirodzené zmladenie má sa na lepších miestach ponechať plocha vo výmere 5% celej pastevnej plochy, ktorá sa má upraviť, uhájiť a z ktorej sa majú v prípade núdze trávne semená posbierať. Každá pasienková plocha sa má rozdeliť na čiastky a spásať striedavo;

j) plochy trávou len slabo zarastené a vystavené nebezpečiu vzniku holiny na nich, taktiež plochy, na ktorých sú už holiny alebo výmole, mladé sádzenice a na ktorých umelé trávnatenie nedosiahlo ešte času dvoch rokov, zahájiť tak, aby sa dobytok na nich nemohol pásť;

k) zriaďovať cesty tak, aby pre ne čím menej pasienkovej plochy bolo zabrané a zamedziť prechod vozmo pasienkovou plochou.

§ 2.

K postupnej riadnej úprave pôdy pastvín (§ 4 zákona) patrí:

a) odvodňovať pasienkové plochy zriadením svodných jarkov alebo drenáží (odvodňovacích zariadení);

b) zriaďovať zavodňovacie zariadenia podľa miestnej polohy a možnosti;

c) upravovať studničky, pramene a ich stoky;

d) zachycovať pitnú vodu, vykopávať studne a pod.;

e) upravovať napajadlá, válovy a pod.;

f) zriaďovať ležoviská, výbehy, ohrady, stavať úkryty pre pastiera a dobytok;

g) mechanicky spracovávať pôdu, orať, brániť, planírovať, valcovať a pod.;

h) odstraňovať kmene, korene plevelín a pod. podľa spôsobu ročnej úpravy pasienkovej plochy;

ch) obnovovať pastviny (množstvo a druh tráv a spôsob hnojenia určí sa z úradu);

i) vysadzovať výmole, svahy a ostatnú plochu zodpovedným druhom stromov podľa určenia z úradu;

j) vypracovávať podrobný rozpočet správnou kalkuláciou na práce uvedené pod písm. a) až i).

§ 3.

Povrch pasienkov má sa upraviť do tých čias, kým sa vypracujú a schvália rámcové plány tak, že sa budú:

a) sbierať a odstraňovať roztrúsené kamene;

b) klčovať a odstraňovať krovie, pne mimo plôch výmoľov a svahov, potokov, jarkov, prameňov a studien;

c) ošetrovať stromy každého druhu, ničiť škodlivé zvieratá, hmyz a rastliny, ktorých ničenie sa prikazuje osobitnými právnymi predpismi;

d) rozkopávať a rozhadzovať tvrdé kopce (chopky), mraveniská a krtiská;

e) upravovať, zaisťovať a čistiť studničky, pramene, napájadlá, vykopávať odvodňovacie járky na močariskách a od studničiek, zahádzať jamy, zamedzovať tvorenie výmoľov a urovnávať povrch,

f) upravovať priehony, mosty, ohrady a úkryty, potrebné pre ochranu a prechod dobytka, prípadne aj osadzovaním stromov,

g) brániť očistenú a upravenú plochu pastviny pozdĺž a priekom, vyhrabať mach a podľa možnosti a potreby pohnojiť plochu,

h) spaľovať kroviny, konáre, bodliaky a mach, rozhadzovať popol z nich po pastvinách, alebo, kde to potreba vyžaduje, použiť ich na vyplnenie jám, viazanie výmoľov a svahov; posbierané kamene zložiť a použiť ich na opravu ciest, prípadne pohádzať ich do jám a výmoľov.

§ 4.

Odborný výkon hospodárskych prác podľa §§ 1 až 3 má sa vykonať pod dozorom župného úradu.

§ 5.

Nakoľko ide o potrebu vyrúbania stromov na pasienkovej ploche s charakterom lesa a o obnovu lesa na takejto ploche, smerodajné sú predpisy lesných zákonov. Nakoľko ide o vyrúbanie stromov alebo obnovu lesa (zalesnenie) na ploche v pohraničnom pásme, smerodajné sú aj predpisy zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 6.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Medrický v. r.
Čatloš v. r.

251.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 4. októbra 1940

o dozornom práve županov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Predseda vlády môže poveriť župana pozorovaním úradovania a chovania sa úradníctva (zamestnanectva) štátnych úradov — okrem úradov ústredných — a štátnych alebo štátom spravovaných ústavov, fondov, podnikov a zariadení a potrebným podávaním správ predsedovi vlády a príslušnému ministrovi.

(2) Poverenie podľa ods. 1 platí len pre obvod príslušnej župy.

(3) Úrady, ústavy, fondy, podniky a zariadenia, uvedené v ods. 1, sú povinné dať poverenému županovi žiadané vysvetlenia, informácie a návrhy.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.,
aj za ministra Dr. Fritza.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12

Slovenský zákonník

Čiastka 53. Vydaná dňa 12. októbra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (252.—253.) **252.** Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platieb medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava. — **253.** Vyhláška ministra hospodárstva, ktorou sa zrušuje vyhláška ministra hospodárstva o úprave vývozu tovarov zo Slovenska do Protektorátu Čechy a Morava.

252.

Vyhláška ministra financií zo dňa 11. októbra 1940,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platieb medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie bodu 2, § 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 21.

Dr. Mikuláš Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 21) zo dňa 11. októbra 1940

o úprave platieb medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava.

DIEL PRVÝ.

Platby za tovar.

Čl. 1.

Počínajúc dňom 1. októbra 1940 všetky platby, vyplývajúce z tovarového styku medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava, konajú sa výhradne cez „tovarový účet nemecký" podľa predpisov opatrenia bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, o platobnom styku medzi Slovenským štátom a Nemeckou ríšou, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 21/1939 Sl. z.

Čl. 2.

Platby, vyplývajúce z tovarového styku medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava, na vyrovnanie záväzkov a požiadaviek, vzniklých pred 1. októbrom 1940, budú sa do 31. decembra 1940 konať ešte podľa ustanovení opatrenia bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 22/1939 Sl. z.

Čl. 3.

Ustanovenie čl. 1 platí aj na tie požiadavky a záväzky, ktoré síce pochádzajú z uzávierok učinených pred 1. októbrom 1940, ale na podklade týchto uzávierok do 1. októbra 1940 neboly ani dodávky prevedené ani platby vykonané.

Čl. 4.

Pri dodávkach zo Slovenskej republiky do Protektorátu Čechy a Morava, ktoré sa majú uhradiť podľa čl. 1 a 3, treba kúpnu cenu ujednať a fakturovať v Ks, v RM alebo v inej mene; nie je prípustné kúpnu cenu ujednať a fakturovať v protektorátnych korunách (K).

Pri prepočítaní ceny na RM treba brať zreteľ na to, že výplata v Ks z nemecko-slovenského clearingu sa uskutoční pri úradnom clearingovom kurze RM.

Čl. 5.

Ustanovenia čl. 4 vzťahujú sa aj na obchody uzavreté a fakturované podľa predpisu čl. 4 opatrenia Slovenskej národnej banky č. 20, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 237/1940 Sl. z. Rozdiele, ktoré mohly vzniknúť prepočítaním kúpnej ceny podľa čl. 4 uvedeného opatrenia, nahradí slovenský vývozca svojmu odberateľovi po dohode s ním vo forme primeranej sľavy.

Cena Ks 1—.

Čl. 6.

Pri dodávkach z Protektorátu Čechy a Morava, ktoré sa uskutočňujú na základe kontraktov uzavretých pred 1. októbrom 1940 a ktoré sa majú uhradiť podľa čl. 1 a 3, Slovenská národná banka povolí uhradiť do Protektorátu Čechy a Morava slovensko-nemeckým clearingom len takú sumu v Ks, akú bolo treba uhradiť pred 1. októbrom 1940.

Čl. 7.

Pri dodávkach z Protektorátu Čechy a Morava, ktoré sa uskutočňujú na základe kontraktov uzavretých v dobe od 1. októbra 1940 do 15. októbra 1940 a ktoré sa majú uhradiť podľa čl. 1 a 3, môže slovenský dovozca žiadať od svojho dodávateľa v Protektoráte Čechy a Morava poskytnutie primeranej sľavy, pokiaľ sa pri uzavieraní týchto obchodov nebral zreteľ na zmenu kurzového pomeru medzi K a Ks.

DIEL DRUHÝ.

Platby kapitálové.

Čl. 8.

Všetky platby rázu kapitálového medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava sa konajú odo dňa 1. októbra 1940 cez „zvláštny účet — kapitálový styk" (Sonderkonto Kapitalverkehr), vedený pre Nemeckú súčtovaciu pokladnicu u Slovenskej národnej banky a pre Slovenskú národnú banku u Nemeckej súčtovacej pokladnice. Oba účty znejú na RM.

Čl. 9.

Platby rázu kapitálového, vyplývajúce zo záväzkov a požiadaviek vzniklých pred 1. októbrom 1940, budú sa ešte do 31. decembra 1940 konať doterajším spôsobom podľa ustanovení opatrenia bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 22/1939 Sl. z., a podľa príslušných ujednaní Slovenskej národnej banky s Národnou bankou pre Čechy a Moravu.

Čl. 10.

Pre prevádzanie platieb podľa čl. 8 sú v každom ohľade smerodajné predpisy opatrenia bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, o platobnom styku medzi Slovenským štátom a Nemeckou ríšou, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 21/1939 Sl. z.

DIEL TRETÍ.

Spoločné ustanovenia.

Čl. 11.

Platby na „tovarový účet nemecký" a na „zvláštny účet — kapitálový styk" pri úhradách do celej Nemeckej ríše, počítajúc do toho aj Protektorát Čechy a Morava, možno konať okrem sberných miest uvedených v čl. V. opatrenia bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 21/1939 Sl. z., tiež u Českej banky Union, filiálky v Bratislave.

Čl. 12.

Opatrenie Slovenskej národnej banky č. 20, uverejnené vyhláškou ministra financií č. 237/1940 Sl. z., sa zrušuje.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA
V BRATISLAVE.

Guvernér: **Dr. Karvaš v. r.** Riaditeľ: **Ing. Pázmán v. r.**

253.
Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 11. októbra 1940,

ktorou sa zrušuje vyhláška ministra hospodárstva o úprave vývozu tovarov zo Slovenska do Protektorátu Čechy a Morava.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 2/1939 Sl. z. zrušujem s účinnosťou od 1. októbra 1940 vyhlášku č. 238/1940 Sl. z.

Medrický v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12

Slovenský zákonník

Čiastka 54. Vydaná dňa 16. októbra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (254.—259.) **254.** Vyhláška Ministerstva vnútra, ktorou sa vyhlasuje za záväznú dohoda o mimoriadnej výpomoci pre sezónne poľnohospodárske robotníctvo a domáce žatvárske robotníctvo. — **255.** Nariadenie o úprave niektorých právnych pomerov Židov vo veciach školstva a vzdelania. — **256.** Nariadenie o zamestnávaní Židov. — **257.** Nariadenie o dočasných správcoch pre domy Židov a o výpovediach židovským nájomníkom. — **258.** Vládne nariadenie o štúdiu a o štátnych skúškach na právnickej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave. — **259.** Vládne nariadenie, ktorým sa vyhlasuje vysvedčenie na odchod Odbornej školy pre ženské povolania vo Zvolene za náhradný preukaz spôsobilosti.

254.

Vyhláška Ministerstva vnútra zo dňa 11. októbra 1940,

ktorou sa vyhlasuje za záväznú dohoda o mimoriadnej výpomoci pre sezónne poľnohospodárske robotníctvo a domáce žatvárske robotníctvo.

Ministerstvo vnútra podľa § 2 vládneho nariadenia č. 104/1939 Sl. z. vyhlasuje za záväznú na celom území Slovenskej republiky dohodu o mimoriadnej výpomoci pre sezónne poľnohospodárske robotníctvo a domáce žatvárske robotníctvo v r. 1940, uzavretú v Bratislave dňa 3. októbra 1940 medzi príslušnými odborovými organizáciami zamestnávateľskými a Slovenským kresťansko-sociálnym odborovým združením v Bratislave za spolupôsobenia Ministerstva vnútra, Ministerstva hospodárstva a Ústredného úradu práce.

Text tejto dohody uverejňuje sa súčasne v Úradných novinách.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Mach v. r.

255.

Nariadenie zo dňa 11. októbra 1940

o úprave niektorých právnych pomerov Židov vo veciach školstva a vzdelania.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Židia (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) sa vylučujú z akéhokoľvek štúdia na všetkých školách a učebných ústavoch okrem škôl ľudových.

(2) Židia, či už ako jednotlivci, náboženské obce alebo iné korporácie a ustanovizne nemôžu si zriadiť nijakú školu alebo učebný ústav — okrem škôl ľudových — a vzdelanie, ktoré podávajú tieto školy alebo učebné ústavy, nemôžu nadobúdať ani súkromným vyučovaním.

(3) Vysvedčenia Židov zo škôl a učebných ústavov uvedených v ods. 2, vydané v cudzine, nemožno nostrifikovať.

§ 2.

(1) Židia v školopovinnom veku môžu svoju školskú povinnosť plniť iba v osobitných ľudových školách alebo v triedach, ktoré k tomu cieľu určí Ministerstvo školstva a národnej osvety.

(2) Osobný a vecný náklad ľudových škôl (tried) uvedených v ods. 1 sú povinné hradiť príslušné židovské náboženské obce. Podrobnosti určí Ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 3.

(1) Výnimky z ustanovení tohto nariadenia, nakoľko by sa týkaly Židov, ktorí sa pred účinnosťou tohto nariadenia stali príslušníkmi niektorej štátom uznanej kresťanskej cirkvi, môže povoliť Ministerstvo školstva a národnej osvety.

(2) Výnimky podľa ods. 1 na školách, ktoré podliehajú dozoru Ministerstva hospodárstva, povoľuje minister hospodárstva.

§ 4.

Nariadenie s mocou zákona č. 208/1940 Sl. z. sa zrušuje.

Cena Ks 1.60.—.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety a minister hospodárstva.

Dr. Tuka v. r.
Sivák v. r.,
Medrický v. r.

256.

Nariadenie zo dňa 11. októbra 1940

o zamestnávaní Židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Zamestnávať Žida v hocijakom služobnom, pracovnom alebo učebnom pomere možno len po udelení povolenia.

(2) Ustanovenie ods. 1 vzťahuje sa aj na zamestnávanie — uplatné aj bezplatné — židovských rodinných príslušníkov, zamestnávaných Židmi; nevzťahuje sa však na prípady, kde zamestnávateľom je štát.

(3) Povolenie podľa ods. 1 udeľuje Ústredný hospodársky úrad.

§ 2.

(1) Každý zamestnávateľ, ktorý zamestnáva Žida v deň, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť, je povinný do 15. novembra 1940 podať žiadosť o pracovné povolenie podľa § 1.

(2) Do vybavenia žiadosti (ods. 1) môže Žid zostať v doterajšom zamestnaní.

§ 3.

Žiadosť o predĺženie povolenia treba podať najneskoršie tridsiateho dňa pred uplynutím jeho platnosti.

§ 4.

Žiadosť o pracovné povolenie (jeho predĺženie) má sa podať na Ústredný hospodársky úrad trojmo na tlačive, ktoré vydá tento úrad.

§ 5.

Služobná, pracovná alebo učebná smluva uzavretá so Židom, pre ktorého bolo udelené (predĺžené) pracovné povolenie, je platná len nakoľko neodporuje podmienkam udeleného (predĺženého) povolenia.

§ 6.

(1) Povolenie zamestnávať Žida udelí sa len určitej osobe (zamestnávateľovi), pre určité zamestnanie alebo určitý podnik (závod), pre určitého Žida, na určitý čas a môže sa viazať podmienkami pre zamestnávateľa ako aj pre zamestnanca.

(2) Pracovné povolenie možno kedykoľvek odňať.

§ 7.

(1) V prípade odňatia pracovného povolenia (ods. 2, § 6) alebo zamietnutia žiadosti o jeho predĺženie (§ 3) je zamestnávateľ povinný služobný, pracovný alebo učebný pomer zrušiť so šesť-, poťažne dvojtýždňovou výpovednou lehotou podľa toho, či ide o zamestnancov vo vyšších službách alebo o zamestnancov iných. Ak mal zamestnanec na základe služobnej smluvy okrem pevného služného nárok na odbytné alebo iné odmeny, pod týmto titulom zachováva sa mu nárok najviac na trojmesačné pevné služné.

(2) Židovskí zamestnanci, prepustení zo služobného (pracovného, učebného) pomeru vzhľadom na ustanovenia tohto nariadenia, nemajú nárok na zaopatrovacie (penzijné) prípadne iné požitky, ak by im príslúchali okrem riadnych nárokov podľa zákona č. 26/1929 Sb. z. a n., poťažne podľa zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. a právnych predpisov tieto zákony meniacich a doplňujúcich. Ak prepustený židovský zamestnanec prispieval na osobitnú zaopatrovaciu (penzijnú) alebo inú obdobnú základinu alebo fond u zamestnávateľa, vrátia sa mu ním zaplatené príspevky s 5% úrokmi. Táto výplata môže byť vykonaná aj v splátkach, najneskoršie však do jedného roku odo dňa prepustenia.

(3) Ustanovenia ods. 2 sa vzťahujú aj na židovských zamestnancov, prepustených po dni účinnosti vládneho nariadenia č. 65/1939 Sl. z. zo služobného (pracovného, učebného) pomeru, a to podľa ustanovení uvedeného nariadenia.

§ 8.

Za udelenie (predĺženie) pracovného povolenia sa vyrubuje dávka za úradný úkon od Ks 50.— do Ks 5.000.—. Inak platia všeobecné ustanovenia o dávkach za úradné úkony vo veciach správnych.

§ 9.

Porušenie ustanovení tohto nariadenia trescú okresné (štátne policajné) úrady

peňažným trestom od Ks 1000.— do Ks 500.000.— alebo zavretím od 1 dňa do 6 mesiacov. Peňažný trest v prípade nevymožiteľnosti sa má premeniť na zavretie od 1 dňa do 6 mesiacov. Podmienečný odklad trestu je vylúčený.

§ 10.

Týmto nariadením sa zrušuje § 8 zákona č. 113/1940 Sl. z.

§ 11.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Medrický v. r.

257.

Nariadenie zo dňa 11. októbra 1940

o dočasných správcoch pre domy Židov a o výpovediach židovským nájomníkom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

Časť prvá.

Dočasní správcovia.

§ 1.

(1) Ústredný hospodársky úrad môže z vážnych hospodárskych alebo sociálnych dôvodov uvaliť dočasnú správu na domový majetok Židov, židovských združení (§ 9 zák. č. 113/1940 Sl. z.), židovských základín a fondov, na ktorý nemôže uvaliť vnútenú správu Štátny pozemkový úrad.

(2) Dočasnú správu nemožno uvaliť na domový majetok, na ktorý je uvalená súdna vnútená správa. V prípade uvalenia súdnej vnútenej správy dočasná správa podľa ods. 1 zaniká.

§ 2.

Dočasným správcom môže byť mravne zachovalý štátny občan, ktorý má najmenej 24 rokov a potrebné znalosti a skúsenosti.

§ 3.

(1) Dočasný správca vykonáva za vlastníka a na jeho účet všetky práva a povinnosti okrem práva majetok scudziť. Zodpovedá za škodu, ktorá by vznikla zo zanedbania povinností vyplývajúcich zo správy. Pri spravovaní je dočasný správca povinný riadiť sa pokynmi Ústredného hospodárskeho úradu.

(2) Pred nastúpením úradu vykoná dočasný správca sľub do rúk poverenca Ústredného hospodárskeho úradu.

(3) Dočasný správca je povinný zachovávať úradné tajomstvo o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone dočasnej správy.

(4) Dočasný správca je povinný vykonávať správu osobne, skladať účty a podávať zprávy a vysvetlenia Ústrednému hospodárskemu úradu; záujemci si môžu od dočasného správcu vyžiadať opis vyúčtovania podaného za celý uplynulý rok; dočasný správca je povinný ho vydať, a to najneskoršie do konca januára každého roku. Do 15 dní odo dňa vydania opisu môžu záujemci podať Ústrednému úradu proti vyúčtovaniu námietky, o ktorých rozhodne Ústredný hospodársky úrad s konečnou platnosťou. Trovy s preskúmaním vyúčtovania spojené znáša podateľ.

(5) Dočasný správca má nárok na náhradu hotových výdavkov a na odmenu proti vlastníkovi. Výšku odmeny určí Ústredný hospodársky úrad. Vyplatená odmena nie je odpočítateľnou položkou podľa zákona o priamych daniach.

(6) Dočasný správca smie užívať miestnosti (byt) v spravovanom dome len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu a za podmienok nim určených.

(7) Ústredný hospodársky úrad môže kedykoľvek previesť zmenu v osobe dočasného správcu alebo dočasnú správu zrušiť.

§ 4.

(1) Dočasný správca môže len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu vykonať opatrenia, ktoré nepatria k obyčajnému hospodáreniu, najmä majetok zaťažiť a dať povolenie ku vkladu záložného práva namiesto pozemnoknižného vlastníka.

(2) Ústredný hospodársky úrad dozerá nad hospodárením dočasného správcu a postará sa o odstránenie závad a nepravidelností pri výkone dočasnej správy.

(3) Z výťažku dočasnej správy sa uhradia v prvom rade verejné dane a dávky, poistné prémie, mzdy, príspevky na sociálne poistenie, úroky a anuity z hypotekárnych a iných tiarch a pod. Podrobnosti o spravovaní výťažku a nakladaní s ním určí Ústredný hospodársky úrad.

§ 5.

Uvalenie i zrušenie dočasnej správy sa poznačí v pozemkovej knihe. Táto poznámka má účinky poznámky súdnej vnútenej správy.

Časť druhá.

O výpovediach.

§ 6.

(1) Prenajímateľ bytu je oprávnený vypovedať prenájomnú smluvu židovským osobám a židovským združeniam s dvojtýždňovou výpovednou lehotou. Výpoveď sa môže dať kedykoľvek.

(2) Právo vypovedať prenájomnú smluvu podľa ods. 1 má aj dočasný správca (§ 1), ak sa o prenájom uchádza osoba nežidovská.

(3) Dočasný správca môže určiť nižšie nájomné, ako platil židovský nájomník (ods. 1) len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

(4) Ústredný hospodársky úrad môže z dôvodov verejného záujmu aj Židovi — vlastníkovi domu alebo židovským osobám, ktoré z hocijakého titulu v ňom užívajú byt, nariadiť jeho vyprázdnenie, a to s 2-týždňovou lehotou. Takýto príkaz je exekučným titulom podľa ods. 2, § 90 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

(5) Ústredný hospodársky úrad môže zakázať Židom nájmať byty v určitých domoch alebo v určitých častkach obce (mesta).

(6) Ustanovení ods. 1 a 2 možno použiť na miestnosti (byty) lekárov-Židov, dokiaľ majú povolený výkon lekárskej praxe, len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

(7) Živnostenské miestnosti, dotknuté pokračovaním podľa §§ 3 až 5 zákona č. 113/1940 Sl. z. môžu byť prenajaté len osobe určenej Ústredným hospodárskym úradom. Pokiaľ takéto miestnosti boly už prenajaté, môže Ústredný hospodársky úrad prenájomné smluvy zrušiť. Zrušovací výmer je exekučným titulom podľa ods. 2, § 90 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

§ 7.

Prenájom miestností (bytu) podľa ods. 6, § 3 a ods. 3, 5 a 7, § 6, vykonaný bez povolenia Ústredného hospodárskeho úradu, je neplatný.

Časť tretia.

Ustanovenia trestné a záverečné.

§ 8.

(1) Dočasného správcu, ktorý hrubo poruší svoje povinnosti, potrescе za priestupok okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom od Ks 100 do Ks 100.000, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na zavretie od 1 dňa do 3 mesiacov.

(2) Podmienečný odklad trestu je vylúčený.

§ 9.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Fritz v. r.

258.

Vládne nariadenie zo dňa 11. októbra 1940

o štúdiu a o štátnych skúškach na právnickej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave,

Vláda Slovenskej republiky podľa § 6 zákona č. 168/1940 Sl. z. nariaďuje:

ČASŤ PRVÁ.

Štúdium.

Diel prvý.

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

(1) Štúdium práva možno započať zimným alebo letným semestrom.

(2) Do študijného času možno zarátať semester iba vtedy, ak sa poslucháč preukáže, že riadne navštevoval spolu aspoň dvadsať hodín prednášok alebo povinných praktických cvičení.

(3) Prednášajúci sú povinní návštevu povinných prednášok kontrolovať. Ak ustália viac ako tri neospravedlnené absencie poslucháča, sú povinní odoprieť abtest. Proti odopretiu môže sa poslucháč odvolať k dekanovi fakulty, ktorý o odvolaní rozhodne s konečnou platnosťou.

(1) Študijný čas trvá deväť semestrov. Pre každý študijný oddiel vyhradzujú sa tri semestre.

(2) Poradie absolvovania jednotlivých oddielov určuje sa takto: 1. oddiel — historickoprávny, 2. oddiel — právovedecký, 3. oddiel — štátovedecký.

§ 2.

(1) Profesorský sbor právnickej fakulty je povinný prednášky určiť tak, aby každý poslucháč, ktorý na fakulte strávi čas, predpísaný na riadne dokončenie štúdia, mal možnosť navštevovať všetky povinné prednášky.

(2) Profesorský sbor môže v prípadoch osobitného zreteľa hodných odpustiť frekvenčný nedostatok prednášok z povinných predmetov, ale najviac päť hodín v predpoklade, že celkový počet odpočúvaných hodín v patričnom študijnom oddiele bol aspoň 60 hodín.

(3) Frekvenčný nedostatok vyše päť hodín môže odpustiť Ministerstvo školstva a národnej osvety na návrh profesorského sboru.

(4) Právovedecké a štátovedecké štúdium na cudzozemských vysokých školách môže zarátať celkom alebo čiastočne Ministerstvo školstva a národnej osvety na návrh profesorského sboru.

(5) Iné vysokoškolské štúdium môže zarátať profesorský sbor za jeden semester v predpoklade, že toto štúdium možno pokladať aspoň do istej miery za prípravu pre právnické štúdium.

Diel druhý.

Študijné oddiely.

§ 3.

Historickoprávny oddiel.

(1) V oddiele historickoprávnom je podmienkou pripustenia na historickoprávnu štátnu skúšku návšteva týchto prednášok (povinné prednášky):

a)	rímske právo	12 hod.
b)	cirkevné právo	6 „
c)	slovenské a všeobecné právne dejiny	8 „
d)	úvod do vied právnych a hospodárskych	4 „
e)	právna filozofia	6 „
f)	štatistika	3 „

(2) Z každého predmetu, uvedeného pod písm. a), b) a c), ods. 1 treba v druhom alebo treťom semestri historickoprávneho oddielu navštevovať praktické cvičenie najmenej po dvoch hodinách týždenne (povinné praktické cvičenia).

(3) Odporúčané prednášky v historickoprávnom oddieli sú:

a)	rímsky civilný proces . .	2 hod.
b)	pomer cirkvi a štátu . . .	2 „
c)	dejiny slovenských práv .	2 „
d)	retorika	2 „
e)	štátne účtovníctvo	2 „

§ 4.

Právovedecký oddiel.

(1) V oddieli právovedeckom je podmienkou pripustenia na právovedeckú štátnu skúšku návšteva týchto prednášok (povinné prednášky):

a)	občianske právo	16 hod.
b)	obchodné a zmenkové právo	10 „
c)	občianské súdne pokračovanie	8 „
d)	exekučné pokračovanie . .	2 „
e)	trestné právo a trestné pokračovanie	10 „

(2) Z každého predmetu uvedeného pod písm. a), b), c) a e), ods. 1 treba v piatom alebo šiestom semestri právovedeckého oddielu navštevovať praktické cvičenie najmenej po dvoch hodinách týždenne (povinné praktické cvičenia).

(3) Odporúčané prednášky v oddieli právovedeckom sú:

a)	medzinárodné právo súkromné	2 hod.
b)	slovenské právo banské .	1 „
c)	kriminológia a väzenská náuka	2 „
d)	súdne lekárstvo	2 „
e)	agrárne právo	2 „
f)	konkurzné a vyrovnávacie pokračovanie	2 „
g)	burzové právo	1 „
h)	mimosporné pokračovanie .	2 „

§ 5.

Štátovedecký oddiel.

(1) V oddieli štátovedeckom je podmienkou pripustenia na štátovedeckú štátnu skúšku návšteva týchto prednášok (povinné prednášky):

a)	ústavné právo	6 hod.
b)	správne právo a správne pokračovanie	12 „
c)	finančná veda	4 „
d)	finančné právo	4 „
e)	národné hospodárstvo (národohospodárska náuka a politika)	12 „

f) medzinárodné právo . . . 5 hod.
g) právna filozofia . . . . 2 „

(2) Z každého predmetu, uvedeného pod písm. a), b), a e), ods. 1. treba v ôsmom alebo v deviatom semestri štátovedeckého oddielu navštevovať praktické cvičenie najmenej po dvoch hodinách týždenne (povinné praktické cvičenia).

(3) Odporúčané prednášky v oddieli štátovedeckom sú:

a) hospodárske problémy Slovenska . . . . . 2 hod.
b) sociálne zákonodarstvo . . 2 „
c) pracovné právo . . . . 2 „
d) medzinárodná politika v XIX.—XX. storočí . . . 2 „
e) súkromná ekonomika . 2 „

ČASŤ DRUHÁ.

Štátne skúšky.

§ 6.

(1) Štátne skúšky skladajú sa v tomto poradí:

a) štátna skúška historickoprávna,
b) štátna skúška právovedecká,
c) štátna skúška štátovedecká.

(2) Úspešné zloženie skúšky je predpokladom postupu do ďalšieho študijného oddielu.

(3) Štátne skúšky možno skladať najskôr štyri týždne pred skončením III. semestra patričného študijného oddielu.

(4) Termíny štátnych skúšok historickoprávnych a právovedeckých treba určiť najskôr štyri týždne pred koncom semestra a najneskoršie dva týždne po započatí nasledujúceho semestra.

(5) Termíny štátnych skúšok štátovedeckých určuje predseda sboru skušobných komisárov podľa potreby.

§ 7.

(1) Predmety štátnej skúšky historickoprávnej sú:

a) rímske právo,
b) cirkevné právo,
c) slovenské a všeobecné právne dejiny,
d) právna filozofia.

(2) Predmety štátnej skúšky právovedeckej sú:

a) občianske právo,
b) obchodné a zmenkové právo,
c) občiansky súdny poriadok a exekučné pokračovanie,
d) trestné právo a trestný súdny poriadok.

(3) Predmety štátnej skúšky štátovedeckej sú:

a) ústavné právo,
b) správne právo a správne pokračovanie,
c) finančná veda a finančné právo,
d) národné hospodárstvo,
e) medzinárodné právo.

§ 8.

(1) Sbor skušobných komisárov pre štátne skúšky historickoprávne, právovedecké a štátovedecké ustanoví minister školstva a národnej osvety.

(2) Sbor skušobných komisárov skladá sa z predsedu, z podpredsedu a zo skušobných komisárov.

(3) Predsedu zastupuje podpredseda a keby aj on bol zaneprázdnený — služobne najstarší profesor z členov sboru skušobných komisárov.

(4) Skušobnými komisármi mocou svojho učiteľského úradu sú všetci riadni a mimoriadni profesori pre svoj nominálny odbor.

(5) Profesorov môže vymenovať minister školstva a národnej osvety za skušobných komisárov aj pre iný skušobný odbor. Výnimočne možno vymenovať za skušobných komisárov aj docentov a suplentov, a to pre ich odbory.

(6) Okrem toho môže vymenovať minister školstva a národnej osvety na návrh predsedu sboru za skušobných komisárov pre štátne skúšky právovedecké a štátovedecké aj iných vynikajúcich odborníkov.

(7) Skušobné komisie pre jednotlivé skúšky sostavuje predseda sboru. Každý skušobný predmet skúša iný skušobný komisár, pričom predsedajúci môže byť súčasne skušobným komisárom.

§ 9.

(1) Žiadosti o pripustenie na štátne skúšky, adresované predsedovi sboru skušobných komisárov, podávajú sa na dekanstve právnickej fakulty, ktoré zistí, či sú splnené všetky podmienky pripustenia na skúšku.

(2) K žiadosti treba pripojiť:

a) maturitné vysvedčenie,
b) immatrikulačný list,
c) index prednášok,
d) vysvedčenia o predošlých štátnych skúškach.

(3) Žiadosti o pripustenie na štátnu skúšku treba podať najneskoršie tridsať dní pred termínom, určeným podľa § 6.

(4) Prihlášky na štátnu skúšku štátovedeckú neviažu sa na určitý termín.

§ 10.

(1) Skušobná taxa za štátnu skúšku historickoprávnu a právovedeckú určuje sa sumou Ks 100.— a za štátnu skúšku štátovedeckú — Ks 120.—.

(2) Kandidáti, ktorí boli v semestri svojej skúšky celkom alebo čiastočne oslobodení od kolegiátneho poplatku, sú rovnakou mierou oslobodení aj od skúšobnej taxy.

(3) Na skúšky oneskorené a na skúšky opakované sa oslobodenie nevzťahuje. Historickoprávna alebo právovedecká skúška sa pokladá za včas složenú, ak bola vykonaná v zmysle ustanovení odsekov 1 a 4, § 6; skúška štátovedecká iba vtedy, ak bola vykonaná najneskoršie do štyroch mesiacov po absolvovaní IX. semestra.

(4) Ak kandidát odstúpi od skúšky bez vážnej príčiny, prepadá jeho taxa v prospech skušobnej komisie. Ak bol kandidát od taxy oslobodený, stráca toto oslobodenie.

§ 11.

Kandidáti, ktorí sa na určený čas nedostavili ku skúške bez vážnej príčiny, strácajú nárok na pripustenie ku skúške v patričnom termíne.

§ 12.

(1) Skúšky sú ústne a verejné; pri tom istom skušobnom úkone nemožno podrobiť skúške súčasne viac kandidátov ako troch.

(2) Komisia radí sa a hlasuje o výsledku skúšky v neverejnom zasadnutí a usnáša sa väčšinou hlasov. Predseda, aj keď skúšal, má len jeden hlas.

(3) Pri rovnosti hlasov platí za usnesené stanovisko kandidátovi nepriaznivejšie.

(4) Výsledok skúšky sa označuje podľa usnesenia skušobnej komisie známkou „dobre", „dostatočne" alebo „nedostatočne". Známku s „vyznamenaním" z niektorého predmetu možno priznať len, ak známka „dobre" sa schválila všetkými hlasmi.

(5) Výsledok hlasovania treba zapísať do protokolu a do indexu kandidátovho a verejne vyhlásiť.

(6) Vysvedčenie o štátnej skúške sa vydá kandidátom hneď po vyhlásení výsledku.

(7) Proti usneseniu komisie o výsledku skúšky niet opravného prostriedku.

§ 13.

(1) V prípade reprobácie komisia sa usnesie na reprobačnej lehote.

(2) Podľa zistených nedostatkov reprobuje sa kandidát na jeden alebo na dva semestre.

(3) Kandidát, ktorý bol na tej istej štátnej skúške opätovne reprobovaný, môže sa pripustiť na jej opakovanie najskoršie po dvoch semestroch.

(4) Z príčin osobitného zreteľa hodných možno reprobačnú lehotu pri štátnych skúškach štátovedeckých skrátiť na štyri mesiace.

(5) Kandidát, reprobovaný na štátnej skúške historickoprávnej alebo právovedeckej, má navštevovať prednášky so skušobných predmetov, najmenej 10 hodín týždenne. Reprobačné semestre sa nezarátajú do riadneho študijného času. Dekanstvo fakulty pri vidovaní takýchto semestrov dá do indexu poznámku „nezaráta sa".

(6) O každej reprobácii treba ihneď upovedomiť dekanstvo právnickej fakulty s udaním opakovacej lehoty.

(7) Reprobáciu treba zaznamenať v katalogoch a ak by sa azda neskoršie vydal duplikát indexu, má sa záznam o reprobácii preniesť do duplikátu.

(8) Ak by sa niektorý reprobovaný kandidát pripustil na opakovanie skúšky pred určeným časom, obídením platných predpisov, zavineným kandidátom, neplatná je nielen skúška, ale kandidát môže byť vylúčený na istý čas alebo navždy z právnického štúdia.

§ 14.

(1) Na konci každej skušobnej lehoty alebo každého študijného roku rozdelí sa výnos táx príslušnej komisie medzi predsedu a skušobných komisárov podľa počtu kandidátov, na skúške ktorých sa dotyčný člen komisie zúčastnil.

(2) Ak predseda skušobnej komisie aj skúšal, patrí mu alikvotný podiel zo skušobnej taxy aj z titulu skúšania.

(3) Vyberanie, rozdelenie a vyúčtovanie skušobných táx je vecou skušobnej komisie.

§ 15.

Vecné výdavky skušobných komisií hradí Ministerstvo školstva a národnej osvety.

ČASŤ TRETIA.

Záverečné ustanovenia.

§ 16.

(1) Podľa ods. 3, § 8 zákona č. 168/1940 Sl. z. dňom vyhlásenia tohto nariadenia prestáva účinnosť:

a) zákona č. 60/1893 r. z., zmeneného zákonom č. 290/1919 Sb. z a n.,

b) nariadenia bývalého ministerstva kultu a výučby č. 204/1893 r. z. o úprave štúdií vied právnych a štátnych a o teoretických štátnych skúškach, zmeneného vládnym nariadením č. 510/1919 Sb. z. a n.,

c) vládneho nariadenia č. 391/1920 Sb. z. a n. o skušobných taxách za štátne skúšky právovedecké a štátovedecké,

d) všetkých predpisov, vydaných na vykonanie ustanovení, uvedených pod písm. a), b) a c).

(2) Poslucháči, ktorí složili s úspechom historickoprávnu štátnu skúšku najneskoršie koncom zimného semestru študijného roku 1939/40, môžu až do 31. decembra 1944 doštudovať podľa predpisov platných do dňa účinnosti tohto nariadenia.

§ 17.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tuka v. r.

Sivák v. r.

259.

Vládne nariadenie zo dňa 11. októbra 1940,

ktorým sa vyhlasuje vysvedčenie na odchod Odbornej školy pre ženské povolania vo Zvolene za náhradný preukaz spôsobilosti.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 3, § 19 zákona č. 259/1924 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

(1) Vysvedčenie na odchod, vydané Odbornou školou pre ženské povolania vo Zvolene, nahradzuje preukaz riadneho dokončenia učebného pomeru (tovarišský list, po prípade skúšku tovarišskú) pri ohlasovaní živnosti krajčírskej, obmedzenej na šitie šiat ženských a detských.

(2) Vysvedčenie na odchod podľa ods. 1 sa opatrí touto doložkou:

„Toto vysvedčenie nahradzuje podľa ods. 3, § 19 zákona č. 259/1924 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 259/1940 Sl. z. preukaz riadneho dokončenia učebného pomeru (tovarišský list, po prípade skúšku tovarišskú), keď ženy ohlasujú živnosť krajčírsku, obmedzenú na šitie šiat ženských a detských.

§ 2.

Ustanovenia § 1 sa vzťahujú aj na vysvedčenia Odbornej školy pre ženské povolania vo Zvolene, vydané pred účinnosťou tohto nariadenia.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva v dohode s ministrom školstva a národnej osvety.

Dr. Tuka v. r.
Sivák v. r.
Medrický v. r.,

Tlač: Andrej v Bratislave. Trieda kráľa Alexandra č. 12.

„NOPE" 413
DOŠLO: 25. X. 19

Slovenský zákonník

Čiastka 55. Vydaná dňa 19. októbra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (260.—268.) 260. Nariadenie s mocou zákona o sbore vojenských poddôstojníkov z povolania. — 261. Zákon o niektorých opatreniach na ochranu známok. — 262. Vládne nariadenie o zmene titulového pridomku úradníkov slovenských železníc. — 263. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa mení zákon o započítaní vojenskej služby v niektorých služobných pomeroch. — 264. Vyhláška Ministerstva vnútra, ktorou sa vyhlasuje za záväznú úprava miezd robotníctva zamestnaného v továrňach na pletený textílny tovar. — 265. Zákon o sčítaní ľudu. — 266. Nariadenie s mocou zákona o úprave penzijného poistenia niektorých súkromných zamestnancov vo vyšších službách. — 267. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa poveruje Slovenská národná banka v Bratislave výskumom konjunktúry hospodárstva na Slovensku. — 268. Nariadenie s mocou zákona o prevzatí majetku bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej a Penzijného fondu zamestnancov Národnej banky Česko-Slovenskej, nachádzajúceho sa na území Slovenskej republiky, Slovenskou národnou bankou v Bratislave, poťažne Penzijným fondom zamestnancov Slovenskej národnej banky v Bratislave.

260.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. októbra 1940,

o Sbore vojenských poddôstojníkov z povolania.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Zriaďuje sa Sbor vojenských poddôstojníkov z povolania (v ďalšom texte „Sbor").

(2) V Sbore sú tieto hodnosti: čatník, rotník a zástavník.

§ 2.

(1) Minister národnej obrany sa splnomocňuje, aby v rámci systemizácie podľa potreby prijal do Sboru príslušníkov brannej moci, ktorí vyhovujú podmienkam podľa tohto nariadenia.

(2) Cieľom Sboru je dať armáde spoľahlivé nižšie velenie pre výchovu a výcvik jednotiek menších ako čata. Príslušníci Sboru ručia za poriadok a za prácu svereného im mužstva podľa im uložených služobných povinností a úloh, vyplývajúcich z vojenských potrieb; sami sa pripravujú a zdokonaľujú vo svojom povolaní, aby vzornou a svedomitou prácou dosiahli čo najlepšie výsledky.

§ 3.

(1) Ako vojenský poddôstojník z povolania môže byť prijatý bezúhonný a spoľahlivý príslušník brannej moci, slobodného stavu, ktorý vykonal prezenčnú vojenskú alebo dobrovoľnú vojenskú službu.

(2) Bližšie podmienky určí minister národnej obrany.

§ 4.

(1) Služba vojenských poddôstojníkov z povolania trvá 6 rokov odo dňa prijatia.

(2) Vojenskému poddôstojníkovi z povolania, ktorý sa bude pripravovať na povolanie v občianskom živote, môže minister národnej obrany na žiadosť predlžiť službu o ďalšie 2 roky. O tú istú dobu môže sa služba predlžiť tiež zo služobných dôvodov.

(3) Minister národnej obrany môže služobnú dobu skrátiť jednak zo služobných dôvodov, jednak v prípadoch osobitného zreteľa hodných na žiadosť vojenského poddôstojníka z povolania.

§ 5.

(1) Vojenskí poddôstojníci z povolania, ktorí si odslúžia predpísanú služobnú dobu) (ods. 1, § 4), alebo ktorým sa služobná doba bez ich žiadosti skráti (ods. 3, § 4), majú za rovnakých podmienok prednosť a musia byť prijatí pred inými uchádzačmi pri prijímaní do štátnej alebo inej verejnej služby.

(2) Súkromné podniky pri prijímaní nových zamestnancov do svojich služieb sú

Cena Ks 2.—.

povinné obdobne podľa ods. 1 prijať vojenských poddôstojníkov z povolania, ak majú aspoň 30 zamestnancov, alebo ak dostávajú štátne subvencie, dodávky, prípadne ak majú iné výhody od štátu.

§ 6.

(1) Vojenskému poddôstojníkovi z povolania náleží:

a) ubytovanie, ošatenie a strava in natura,

b) peňažné požitky, a to čatníkovi Ks 500.—, rotníkovi Ks 600.— a zástavníkovi Ks 750.— mesačne,

c) mimoriadny vojenský prídavok Ks 100.— mesačne.

(2) Ak sa vojenský poddôstojník z povolania do jedného roku po skončení služby neumiestí v štátnych alebo súkromných službách (§ 5), má nárok na výplatu sumy Ks 10.000.—. V prípade skrátenia služby (ods. 3, § 4) má nárok na alikvotnú časť uvedenej sumy za každý plný rok služby.

(3) Vojenskému poddôstojníkovi z povolania z roľníckej rodiny, ktorý počas služby absolvuje 4 poľnohospodárske kurzy, návštevu ktorých mu vojenská správa umožní, možno prideliť do rentovej árendy roľnícky nedel podľa § 35 zákona č. 46/1940 Sl. z.

(4) Ak bude vojenský poddôstojník z povolania prijatý do štátnych alebo verejných služieb, má sa mu započítať služobná doba v Sbore strávená pre zvýšenie služného v kategórii, do ktorej bude zaradený.

§ 7.

(1) Vojenský poddôstojník z povolania nesmie počas služby uzavrieť manželstvo.

(2) Prekročenie zákazu uvedeného v ods. 1 má za následok vylúčenie zo Sboru a stratu nároku podľa ods. 2 a 3, § 6.

§ 8.

(1) Okrem prípadu uvedeného v ods. 2, § 7 vojenský poddôstojník z povolania sa zo Sboru vylúči alebo pre porušenie služobných povinností alebo pre nedostatočnú kvalifikáciu.

(2) V prípadoch uvedených v ods. 2 môže byť vyslovený čiastočný alebo úplný zánik nárokov podľa ods. 2 a 3, § 6.

§ 9.

Vojenskí poddôstojníci z povolania sú vojenskými osobami v činnej službe a podliehajú vojenskej disciplinárnej a súdnej právomoci.

§ 10.

Ak vojenský poddôstojník z povolania počas pokoja utrpí v službe nezavinený úraz, následkom ktorého sa stane trvale práceneschopným alebo následkom ktorého zomrie, má nárok on, poťažne pozostalí po ňom na podporu do výšky Ks 10.000.—. Výšku tejto podpory ustáli minister národnej obrany podľa návrhu nižších veliteľstiev, ktoré sú povinné pred jeho podaním vyžiadať si dobrozdanie okresného (mestského notárskeho) úradu, príslušného podľa miesta, kde vojenský poddôstojník z povolania mal bydlisko pred nastúpením vojenskej služby.

§ 11.

O zaopatrení vojenských poddôstojníkov z povolania zranených počas vojny a pozostalých po zomrevších v nej platia predpisy o zaopatrovaní vojnových poškodencov.

§ 12.

Dňom účinnosti tohto nariadenia sa zrušuje nariadenie s mocou zákona č. 236/1940 Sl. z.

§ 13.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

261.

Zákon
zo dňa 8. októbra 1940
o niektorých opatreniach na ochranu známok.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Ochranná známka, chránená dňa 13. marca 1939 zápisom v niektorej ob-

chodnej a priemyselnej komore bývalej Česko-Slovenskej republiky, je chránená na území Slovenskej republiky od 14. marca 1939 s prioritou pôvodnej prihlášky, ak ju majiteľ známky prihlási k zápisu v Slovenskej republike.

(2) Takáto prihláška nie je potrebná, ak známka bola chránená dňa 13. marca 1939 zápisom v niektorej obchodnej a priemyselnej komore na území Slovenskej republiky pre podnik, ktorý leží v Slovenskej republike.

§ 2.

Ustanovenia § 1 sa vzťahujú obdobne na ochrannú známku, ktorá v niektorej obchodnej a priemyselnej komore na území bývalého Česko-Slovenska, pripojenom v roku 1938 k Nemecku, Maďarsku alebo bývalému Poľsku, bola zapísaná pred dňom pripojenia príslušného územia a 13. marca 1939 bola ešte v platnosti.

§ 3.

Prihláška zápisu alebo obnovy známky, podaná príslušnej obchodnej a priemyselnej komore v tuzemsku pred účinnosťou tohto zákona, ale po 14. marci 1939, bude sa pokladať za prihlášku v zmysle tohto zákona, ak

a) sú splnené podmienky §§ 1 alebo 2,

b) majiteľ známky v lehote podľa § 4, ods. 1 uplatní takýto nárok,

c) doplní podľa potreby prihlášku tak, aby vyhovovala ustanoveniam § 4.

§ 4.

(1) Prihlášku v zmysle tohto zákona treba podať príslušnej tuzemskej obchodnej a priemyselnej komore do troch mesiacov odo dňa účinnosti tohto zákona.

(2) Ochrannú známku, ktorá má byť chránená pre podnik v zahraničí, treba prihlásiť Obchodnej a priemyselnej komore v Bratislave.

(3) Prihláška má obsahovať meno a sídlo majiteľa známky, označenie podniku, po prípade meno a sídlo jeho zástupcu, žiadosť o zápis a priznanie priority, označenie známky, miesta, času a čísla jej zápisu v bývalej Česko-Slovenskej republike a soznam tovaru.

(4) K prihláške treba pripojiť:

a) overený výťah zo známkového registra obchodnej a priemyselnej komory, v ktorej známka bola zapísaná do 14. marca 1939,

b) štoček známky,

c) 10 odtlačkov známky.

(5) Príloha uvedená v ods. 4, bode a) nie je potrebná, ak sa prihláška podá tej istej obchodnej a priemyselnej komore, v ktorej bola známka zapísaná do 14. marca 1939.

(6) Prílohy, uvedené v ods. 4, bodoch b)—c), nie sú potrebné k ochrannej známke, ktorá pozostáva len z číslic, písmen alebo slov bez ich určitého prevedenia.

(7) Pre ostatné náležitosti prihlášky a pre poplatok platia obdobne predpisy o zápise ochranných známok.

(8) Prihlášku podanú podľa tohto zákona možno zamietnuť pre neúplnosť údajov alebo nedostatok príloh iba po bezvýslednom uplynutí primeranej lehoty poskytnutej prihlasovateľovi na odstránenie nedostatkov.

§ 5.

Čas ochrany, ktorý uplynul do 14. marca 1939, sa započítava do 10 ročnej ochrannej doby známky, chránenej podľa tohto zákona. Ak lehota na obnovenie takejto známky (§ 16 zákona č. 19/1890 r. z. v znení zákona č. 27/1933 Sb. z. a n.) uplynula po 14. marci 1939 alebo uplynie do 6 mesiacov odo dňa účinnosti tohto zákona, možno známku obnoviť v tejto 6-mesačnej lehote.

§ 6.

(1) Pokračovanie začaté podľa

a) § 30, ods. 1 zákona č. 19/1890 r. z. a

b) § 4 zákona č. 108/1895 r. z. v znení zákona č. 27/1933 Sb. z. a n., ktoré nebolo právoplatne zakončené pred 14. marcom 1939, treba znova začať.

(2) Do lehoty na podanie žaloby podľa zákonov, uvedených v ods. 1, bode b), sa nepočíta čas od 1. marca 1939 do uplynutia 3 mesiacov po dni, ktorým tento zákon nadobúda účinnosť.

§ 7.

(1) Minister hospodárstva sa splnomocňuje vyhláškou v Úradných novinách predĺžiť o ďalšie tri mesiace lehoty, určené v § 4, ods. 1, taktiež v druhej vete § 5 a v § 6, ods. 2.

(2) Pre cudzozemských prihlasovateľov lehoty uvedené v ods. 1 môže predĺžiť vláda nariadením.

§ 8.

(1) Ustanovenia § 15 zákona č. 19/1890 r. z. v znení zákona č. 471/1919 Sb. z. a n. sa doplňujú ďalšími odsekmi:

„(2) Cudzozemský prihlasovateľ môže složiť zápisný poplatok ako aj poplatok za obnovu a príplatok podľa § 16 tohto zákona aj v zahraničnom peňažnom ústave v prospech Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave podľa dohody o platobnom styku medzi Slovenskou republikou a príslušným cudzím štátom.

(3) Minister hospodárstva v dohode s ministrom financií určí vyhláškou spôsob uskutočnenia tohto predpisu."

§ 9.

Predpisy § 5, ods. 1 zákona č. 108/1895 r. z. v znení zákona č. 471/1919 Sb. z. a n. sa zrušujú a nahradzujú týmto ustanovením:

„Kto nemá na území Slovenskej republiky stále bydlisko alebo sídlo, môže uplatňovať právo na základe právnych predpisov o ochrane známok, len ak si určí v Slovenskej republike oprávneného plnomocníka. Prihlášky z cudziny, ktoré nepodáva takýto zástupca, sa neprijímajú.

§ 10.

(1) Ustanovenia tohto zákona platia pre cudzozemcov len v prípade vzájomnosti.

(2) O tom, či sú dané podmienky vzájomnosti, rozhodne Ministerstvo hospodárstva v dohode s Ministerstvom zahraničných vecí.

§ 11.

Zákon tento platí a nadobúda účinnosť 15. dňom po vyhlásení; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Medrický v. r.

262.

Vládne nariadenie zo dňa 11. októbra 1940

o zmene titulového prídomku úradníkov slovenských železníc.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 1, § 210 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. a podľa § 20 vládneho nariadenia č. 15/1927 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Titulový prídomok úradníkov a úradníckych čakateľov slovenských železníc v úradníckej kategórii úradníkov právnych, prevádzkových a administratívnych, uvedených v § 3 vládneho nariadenia č. 105/1927 Sb. z. a n., mení sa a bude znieť: „slovenských železníc".

§ 2.

Toto nariadenie platí od 14. marca 1939; vykoná ho minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tuka v. r.
Stano v. r.

263.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. októbra 1940,

ktorým sa mení zákon o započítaní vojenskej služby v niektorých služobných pomeroch.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenie § 4 zákona č. 279/1934 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť takto:

„Štátnym zamestnancom, ktorí vzhľadom na určený nástupný termín nastúpia prezenčnú službu v prvej polovici mesiaca, prislúcha za dni do nastúpenia tejto služby polovica mesačného platu; zamestnancom, ktorí nastúpia v druhej polovici mesiaca, prislúcha celomesačný plat. Odo dňa opätného nastúpenia civilnej služby až do konca mesiaca prislúcha im za každý deň jedna tridsiatina mesačného platu".

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 20. októbra 1940; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

264.

Vyhláška Ministerstva vnútra zo dňa 11. októbra 1940,

ktorou sa vyhlasuje za záväznú úprava miezd robotníctva zamestnaného v továrňach na pletený textilný tovar.

Ministerstvo vnútra podľa § 4 vládneho nariadenia č. 104/1939 Sl. z. o záväznosti hromadných pracovných zmlúv na návrh Ústredia slovenského kresťansko-sociálneho odborového združenia v Bratislave a po dohode s Ministerstvom hospodárstva a Slovenskou národnou bankou vyhlasuje pre podniky: Slovenka, továreň na pletený a tkaný tovar v Turčianskom Svätom Martine a Banskej Štiavnici, Müller a spol., továreň na pletený tovar v Banskej Štiavnici a Schindler a spol., továreň na pletený tovar v Banskej Štiavnici za záväznú úpravu miezd robotníctva uvedených podnikov, ktorá sa súčasne uverejňuje v Úradných novinách.

Vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Mach v. r.

265.

Zákon zo dňa 8. októbra 1940

o sčítaní ľudu.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Sčítania ľudu treba konať v obdobiach 10 ročných. Prvé sčítanie ľudu sa vykoná do konca roku 1940.

§ 2.

Vláda určí nariadením podrobnejšie predpisy o sčítaní ľudu, najmä: mesiac a deň sčítania, skutočnosti, ktoré treba pri sčítaní ľudu zisťovať, spôsob sčítania ľudu a súpisy, ktoré sa majú s ním spojiť.

§ 3.

(1) Sčítanie ľudu vedie a jeho výsledky spracuje Štátny štatistický úrad a vykonáva ho prostredníctvom úradov verejnej správy vnútornej.

(2) Vlastné sčítacie práce konajú sčítací komisári a sčítací revízori pod dozorom okresného úradu.

(3) Každý je povinný prijať funkciu sčítacieho komisára (revízora). Výnimky určí vláda nariadením.

(4) Sčítací komisári a revízori požívajú pri výkone svojej funkcie ochranu podľa predpisov platných pre verejných úradníkov.

§ 4.

(1) Výdavky spojené so sčítaním ľudu znáša štát.

(2) Obce sú povinné bezplatne spolupôsobiť pri sčítaní ľudu podľa pokynov okresného úradu a poskytnúť na tento cieľ svoje orgány a miestnosti.

§ 5.

(1) Každý je povinný udať správne a včas všetky dáta pri sčítaní požadované.

(2) Židia (ods. 1, § 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) musia sa hlásiť len k národnosti židovskej.

§ 6.

(1) Pri vypĺňovaní sčítacích listín cudzie osoby nesmú byť prítomné.

(2) Výnimky určí vláda nariadením.

§ 7.

(1) Osoby, ktoré vykonávajú sčítanie ľudu, sú povinné zachovávať mlčanlivosť o súkromných veciach sčítaných osôb, o ktorých sa dozvedely alebo ktoré zistily pri štatistickom pokračovaní, ako aj o obsahu sčítacích listín voči každému, aj voči úradom, okrem tých, ktoré vykonávajú sčítanie.

(2) Porušenie povinnosti uvedenej v ods. 1, ako aj zneužitie správ a údajov, získaných pre účely štatistické, tresce ako prie-

stupok okresný súd zatvorením do 2 mesiacov alebo peňažným trestom do Ks 10.000 a v prípade opakovania sa alebo za obzvlášť priťažujúcej okolnosti ako prečin väzením do 1 roku a peňažným trestom do Ks 10.000. Peňažný trest v prípade nevymožiteľnosti treba premeniť podľa miery zavinenia na náhradný trest do 2 mesiacov.

§ 8.

(1) Priestupku sa dopúšťa:

a) kto vedome udá nepravdivé dáta, alebo akýmkoľvek spôsobom vplýva na iných, aby tak učinili,

b) kto úmyselným konaním alebo zameškaním porušuje úplnosť alebo ohrožuje správnosť sčítania, najmä sa vyhne sčítaniu, alebo dá sa sčítať niekoľko ráz,

c) kto v súvislosti so sčítaním ľudu vydáva alebo rozširuje letáky a podobné tlačivá, ktorými nabáda obyvateľstvo, aby do sčítacích listín udalo skutočnosti nezodpovedajúce dáta,

d) kto poruší príkazy alebo zákazy, vydané na ochranu správnosti sčítania.

(2) Priestupky podľa ods. 1 trescú, ak nejde o ťažší trestný čin, okresné (štátne policajné) úrady peňažným trestom do Ks 10.000, ktorý v prípade nevymožiteľnosti treba premeniť na zavretie do jedného mesiaca.

§ 9.

Zákon č. 47/1927 Sb. z. a n. a predpisy na základe neho vydané sa zrušujú.

§ 10.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Čatloš v. r.

Mach v. r.

266.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. októbra 1940,

o úprave penzijného poistenia niektorých súkromných zamestnancov vo vyšších službách.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaduje:

§ 1.

V Penzijnom ústave súkromných úradníkov v Bratislave, ako u výlučne príslušného nositeľa penzijného poistenia súkromných zamestnancov vo vyšších službách, sú s účinnosťou od 20. marca 1939 penzijne poistené podľa zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. a právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich (v ďalšom texte „penzijný zákon"), aj tie osoby, ktoré v tento deň boly poistené v Penzijnom ústave súkromných železníc v Brne podľa vládneho nariadenia č. 33/1933 Sb. z. a n. alebo u nositeľov poistenia podľa § 7 uvedeného vládneho nariadenia.

§ 2.

(1) Na vyššie dávky než podľa penzijného zákona sú v Penzijnom ústave súkromných úradníkov, ako u výlučne príslušného nositeľa penzijného poistenia súkromných zamestnancov vo vyšších službách, poistené osoby, ktoré podliehajú penzijnej poistnej povinnosti podľa ustanovení §§ 1 a 2 penzijného zákona, ak dňa 14. marca 1939 alebo po tomto dni by boly poistením príslušné:

a) v niektorom náhradnom ústave podľa §§ 103 a 104 penzijného zákona,

b) v Penzijnom ústave súkromných železníc v Brne, podľa vládneho nariadenia č. 33/1933 Sb. z. a n. alebo u nositeľov poistenia podľa § 7 uvedeného vládneho nariadenia,

c) vo Všeobecnom penzijnom ústave v Prahe v poistení novinárov podľa § 124 penzijného zákona, ak novinárska činnosť je ich hlavným zamestnaním, keby pôsobnosť uvedených nositeľov poistenia bola zostala zachovaná na území Slovenskej republiky.

(2) Podľa ustanovení tohto nariadenia sú poistené na vyššie dávky aj osoby, ktoré síce nepodliehajú penzijnej poistnej povinnosti podľa ustanovení §§ 1 a 2 penzij-

ného zákona, avšak dňa 14. marca 1939 boly zamestnané na území Slovenskej republiky a do tohto dňa boly už skutočne penzijne poistené u niektorého z nositeľov poistenia uvedených v písm. a) alebo b), ods. 1, nakoľko zostávajú u nich nezmenené všetky okolnosti rozhodné pre poistnú povinnosť u týchto nositeľov poistenia.

§ 3.

(1) Poistenie na vyššie dávky osôb uvedených v § 2 prevádza Penzijný ústav súkromných úradníkov oddelene od ostatného penzijného poistenia, pričom vedie osobitný účet zisku a straty.

(2) Nakoľko toto nariadenie neurčuje ináč, vzťahujú sa na poistenie podľa tohto nariadenia všetky predpisy penzijného zákona.

§ 4.

(1) Za príspevkový mesiac poistenia na vyššie dávky podľa tohto nariadenia sa považuje mesiac:

a) za ktorý bolo odvedené poistné určené v tomto nariadení,

b) ktorý bol započítaný podľa ods. 3, alebo

c) ktorý bol zakúpený pre toto poistenie.

(2) Ak poistenec získal okrem príspevkových mesiacov podľa ods. 1 iné príspevkové mesiace, treba obdobne použiť ustanovení § 113 penzijného zákona.

(3) Príspevková doba, ktorú zamestnanci uvedení v § 2 získali do dňa 20. marca 1939 u pôvodne príslušného nositeľa poistenia, sa započíta celá do poistenia podľa tohto nariadenia, ak sa k nej má prihliadať v smysle platných právnych predpisov.

§ 5.

(1) Pre určenie penzijného základu slúžia úhrnné ročné požitky, započitateľné podľa ods. 2 až 4 a ods. 6, § 4 penzijného zákona a hlásené podľa § 5 penzijného zákona, až do sumy Ks 102.000.—, a to tak, že požitky do Ks 18.000.— započítavajú sa v plnej výške, ďalšie požitky nad Ks 18.000.— do Ks 102.000.— polovicou. Takto určený penziiný základ zaokrúhli sa vo všetkých prípadoch na celé stovky nahor.

(2) Penzijný základ činí najmenej Ks 5000.—.

(3) Ak započitateľné služobné požitky klesnú, zostane penzijný základ v doterajšej výške tak dlho, kým znovu nestúpne v dôsledku primeraného zvýšenia započitateľných ročných požitkov.

(4) Poistné dávky vymeriavajú sa z priemeru penzijných základov za posledných 36 príspevkových mesiacov, prípadne za kratšiu dobu poistenia pred vznikom nároku na poistnú dávku (vymerovací základ), ak do tej doby poistenec nezískal v poistení ani 36 príspevkových mesiacov.

§ 6.

(1) Invalidný dôchodok (§ 17 penzijného zákona) činí po dokončení 60 príspevkových mesiacov v poistení podľa tohto nariadenia 28% a stúpa za každý ďalší príspevkový mesiac o 0.2% až do 100% vymerovacieho základu (ods. 4, § 5).

(2) Starobný dôchodok prislúcha namiesto a vo výške invalidného dôchodku bez preukazu nespôsobilosti k výkonu povolania po dovŕšení 420 príspevkových mesiacov, započitateľných do poistenia podľa tohto nariadenia, alebo po získaní čakacej doby, a to poistencom, ktorí dovŕšili 60. rok svojho veku, a poistenkám, ktoré dovŕšily 55. rok svojho veku, ak nie sú zamestnaní spôsobom, ktorý by zakladal poistnú povinnosť podľa tohto nariadenia alebo spôsobom uvedeným v ods. 1, § 20 penzijného zákona.

(3) Poistencom, ktorí prekročili 55. rok svojho veku a získali aspoň 120 príspevkových mesiacov v poistení podľa tohto nariadenia, prislúcha po uplynutí 12 mesiacov po výstupe z neho, najskôr však od dovŕšeného 56. roku starobný dôchodok vo výške a namiesto dôchodku invalidného bez preukazu nespôsobilosti k výkonu povolania, ak nie sú zamestnaní spôsobom, ktorý by zakladal poistnú povinnosť podľa tohto nariadenia alebo spôsobom uvedeným v ods. 2, § 20 penzijného zákona. Poistenkám pri rovnakých predpokladoch prislúcha starobný dôchodok vtedy, ak prekročily 53. rok svojho veku, najskôr však od dovŕšeného 54. roku.

§ 7.

(1) Poistné dávky sa zabezpečujú:

a) bežným poistným,

b) taxami zo zvýšenia penzijného základu,

c) osobitnými príspevkami.

(2) Bežné poistné určí so schválením Ministerstva vnútra Penzijný ústav súkromných úradníkov prvý raz najneskôr

do jedného roku po vyhlásení tohto nariadenia pevnou sadzbou, vyjadrenou v percentách penzijného základu. Do tohto času treba odvádzať štatutárne poistné vo výške predpísanej stanovami nositeľa poistenia, ktorý bol naposledy príslušným pred 14. marcom 1939, alebo nositeľa poistenia, ktorý by bol príslušným, keby jeho pôsobnosť na území Slovenskej republiky bola zostala zachovaná.

(3) Ak bude poistné, určené Penzijným ústavom súkromných úradníkov vyššie, ako štatutárne poistné, zamestnávateľ je povinný uhradiť Penzijnému ústavu súkromných úradníkov príslušný rozdiel do jedného mesiaca po jeho predpísaní; zamestnávateľ má však právo postihu voči zamestnancovi na úhradu pomernej časti tohto rozdielu.

(4) Ak bude poistné, určené Penzijným ústavom súkromných úradníkov nižšie, ako štatutárne poistné, príslušný rozdiel sa vráti podľa obdobv ustanovenia ods. 3, § 72 penzijného zákona.

(5) Z bežných príspevkov hradí zamestnávateľ dve tretiny a zamestnanec jednu tretinu. Zamestnávateľ hradí však zo svojho celé poistné za zamestnanca, ktorý nemá služobné požitky v peniazoch.

(6) Taxv, vypočítané podľa poistne-matematických zásad zo zvýšenia penzijného základu po 20. marci 1939, zaplatí zamestnávateľ naraz po doručení výmeru; zamestnávateľ má však právo strážiť zamestnancovi jednu tretinu týchto táx v 24 mesačných splátkach.

(7) Ak nepostačí úhrada, ktorú na základe medzištátnej dohody dostane Penzijný ústav súkromných úradníkov od príslušného nositeľa poistenia, na započítanie celej doby, ktorú poistenec u tohto nositeľa poistenia získal (ods. 3, § 4), chýbajúca čiastka uhradí sa osobitným príspevkom. Výšku tohto príspevku, ako aj spôsob jeho vyberania upraví so schválením Ministerstva vnútra Penzijný ústav súkromných úradníkov.

(8) Ak bude úhrada uvedená v predošlom odseku presahovať sumu potrebnú na započítanie celej doby, ktorú poistenec získal u príslušného nositeľa poistenia, zvýši sa náhrada na invalidný dôchodok o pevnú sumu zodpovedajúcu tomuto zbytku úhrady. Nárok na ostatné dávky zvýši sa pomerne.

(9) Ináč ohľadom úhrady v poistení na vyššie dávky podľa tohto nariadenia platia obdobne ustanovenia ods. 2, § 62, § 64 a §§ 65 až 72 penzijného zákona.

(10) Ak zamestnávateľ osôb podliehajúcich podľa tohto nariadenia poisteniu na vyššie dávky nemá na území Slovenskej republiky sídlo (bydlisko) a nemá tu zriadené ani zastupiteľstvo (reprezentáciu), je vo veciach vymáhania poistného, predpísaného podľa tohto nariadenia — ak výlučná príslušnosť tuzemského súdu nie je určená už na základe iných zákonných ustanovení — príslušným okresný súd v Bratislave, ktorý môže požiadať o výkon exekúcie aj iný okresný súd.

§ 8.

(1) So súhlasom Penzijného ústavu súkromných úradníkov a so schválením Ministerstva vnútra môžu pristúpiť k poisteniu na vyššie dávky podľa tohto nariadenia aj iní zamestnávatelia, ináč neprísluší, ak zamestnávajú aspoň 5 osôb penzijnému poisteniu podliehajúcich. V tomto prípade je zamestnávateľ povinný plniť všetky podmienky poistenia na vyššie dávky podľa tohto nariadenia, najmä prihlásiť k tomuto poisteniu všetkých svojich zamestnancov podrobených penzijnej poistnej povinnosti. Zamestnávateľ, ktorý pristúpil k poisteniu na vyššie dávky, nemôže sa vrátiť k poisťovaniu svojich zamestnancov podľa zákona č. 26/1929 Sb. z. a n.

(2) Ministerstvo vnútra môže po vypočutí Penzijného ústavu súkromných úradníkov nariadiť, aby zamestnávateľ ináč neprísluší, a to aj keď ide o vyňatého zamestnávateľa podľa bodu 4 alebo 5, § 2 penzijného zákona, od určitého dňa prihlásil svojich zamestnancov k poisteniu na vyššie dávky podľa tohto nariadenia. Ustanovenie druhej a tretej vety ods. 1 platí aj v prípadoch pristúpenia k poisteniu podľa tohto odseku.

(3) Pristúpením vyňatého zamestnávateľa (ods. 2) k poisteniu podľa tohto nariadenia zaniká dňom nariadeného pristúpenia penzijné zariadenie takéhoto zamestnávateľa; tento je povinný odovzdať Penzijnému ústavu súkromných úradníkov všetok majetok zaniknutého penzijného zariadenia. Penzijný ústav súkromných úradníkov použije takýto majetok na zabezpečenie splatných štatutárnych dávok a nárokov dôchodcov a ich vdov a sirôt a na zabezpečenie celej príspevkovej doby získanej aktívnymi a vystúpivšími poistencami. Ak po tomto zabezpečení zostane ešte nejaký majetok, použije ho Penzijný ústav súkromných úradníkov spôsobom

určeným v ods. 8, § 7. Ak by majetok zaniklého penzijného zariadenia nestačil na uvedené zabezpečenie nárokov dôchodcov a poistencov tohto zariadenia, má sa postupovať obdobne podľa ustanovenia ods. 7, § 7.

§ 9.

Ustanovenia §§ 3, 103 až 112 a 124 penzijného zákona a vládne nariadenie č. 33/1933 Sb. z. a n. sa zrušujú.

§ 10.

Toto nariadenie platí odo dňa 20. marca 1939; vykoná ho minister vnútra v dohode s ostatnými zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

267.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 4. októbra 1940,

ktorým sa poveruje Slovenská národná banka v Bratislave výskumom konjunktúry hospodárstva na Slovensku.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Výskumom konjunktúry hospodárstva na Slovensku sa poveruje Slovenská národná banka.

§ 2.

(1) Za účelom uvedeným v § 1 je Slovenská národná banka oprávnená požadovať od samostatne hospodársky činných osôb, ich združení a zväzov správy, dáta a doklady, vzťahujúce sa na obor ich hospodárskej činnosti.

(2) Orgány a zamestnanci Slovenskej národnej banky sú povinní zachovať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli zo správ, dát a dokladov vyžiadaných podľa ods. 1.

(3) Správy, dáta a doklady, vyžiadané podľa ods. 1 možno použiť len na cieľ uvedený v § 1; nesmú sa použiť najmä na ciele vyrubenia daní a iných verejných dávok.

§ 3.

Všetky hospodársky činné subjekty sú povinné presne a spoľahlive podávať správy, dáta a doklady, ktoré od nich bude požadovať Slovenská národná banka.

§ 4.

Porušenie ustanovení ods. 2, § 2, ako aj ustanovení § 3 trestá sa ako priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od Ks 10.— do Ks 10.000.—, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť podľa miery zavinenia na zavretie od 1 dňa do 2 mesiacov.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií s ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

268.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 4. októbra 1940

o prevzatí majetku bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej a Penzijného fondu zamestnancov Národnej banky Česko-Slovenskej, nachádzajúceho sa na území Slovenskej republiky, Slovenskou národnou bankou v Bratislave, poťažne Penzijným fondom zamestnancov Slovenskej národnej banky v Bratislave.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Hnuteľný a nehnuteľný majetok bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej, nachádzajúci sa na území Slovenskej republiky prechádza do vlastníctva Slovenskej národnej banky v Bratislave.

(2) Ustanovenie v ods. 1 nevzťahuje sa na majetok, nachádzajúci sa v Harmanci.

(3) Hnuteľný a nehnuteľný majetok Penzijného fondu zamestnancov Národnej banky Česko-Slovenskej, nachádzajúci sa na území Slovenskej republiky, prechádza do vlastníctva Penzijného fondu zamestnancov Slovenskej národnej banky.

§ 2.

O spôsobe prevzatia a odovzdania, ako aj o prejímacej cene sa priamo dohodnú Slovenská národná banka s Národnou bankou pre Čechy a Moravu, poťažne Penzijný fond zamestnancov Slovenskej národnej banky s Penzijným fondom zamestnancov Národnej banky pre Čechy a Moravu.

§ 3.

Potrebné pozemnoknižné zápisy prevodov (§ 1) vykonajú príslušné súdy na žiadosť Slovenskej národnej banky, poťažne na žiadosť Penzijného fondu zamestnancov Slovenskej národnej banky. Osobitné vkladné povolenie sa nevyžaduje.

§ 4.

Pozemnoknižné zápisy prevodov podľa § 1 sú oslobodené od všetkých poplatkov. Prevody podľa § 1 sú oslobodené tiež od dávky z prírastku hodnoty nehnuteľností.

§ 5.

Toto nariadenie platí odo dňa 14. marca 1939; vykoná ho minister financií s ministrom pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružínský v. r. **Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Došlo: 28. X. 1

Slovenský zákonník

Čiastka 56. Vydaná dňa 24. októbra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (269.—271.) 269. Nariadenie s mocou zákona o povinnej úschove štátnych stavebných žrebov (losov) a štátnych cenných papierov bývalej republiky Česko-Slovenskej a o označení výherných listov štátnych stavebných žrebov. — 270. Vládne nariadenie o sčítaní ľudu. — 271. Nariadenie o židovských viazaných účtoch a úschovách.

269.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 18. októbra 1940

o povinnej úschove štátnych stavebných žrebov (losov) a štátnych cenných papierov bývalej republiky Česko-Slovenskej a o označení výherných listov štátnych stavebných žrebov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Povinnej úschove (§ 2) podliehajú všetky štátne stavebné žreby (amortizačné listy, výherné listy) bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktoré sa v deň vyhlásenia tohto nariadenia nachádzajú na území Slovenskej republiky, bez ohľadu na to, či podliehaly súpisu podľa § 7 vládneho nariadenia č. 92/1939 Sl. z.

§ 2.

(1) Osoby (združenia osôb), ktoré majú vo vlastníctve alebo v držbe (detencii) štátne stavebné žreby, uvedené v § 1, sú povinné do 15 dní odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia zložiť ich do úschovy na daňovom úrade, príslušnom podľa bydliska (sídla), pobočne pobytu strany.

(2) Osoby (združenia osôb), bývajúce (majúce sídlo) na území Slovenskej republiky, ktoré majú v deň vyhlásenia tohto nariadenia vo vlastníctve štátne stavebné žreby uvedené v § 1, avšak mimo územia Slovenskej republiky, sú povinné do 15 dní odo dňa, kedy ich dostanú do tuzemska, zložiť ich na daňovom úrade príslušnom podľa ods. 1.

(3) Prevzatie žrebov do úschovy potvrdí daňový úrad na prihláške, ktorou bol potvrdený súpis štátnych stavebných žrebov podľa § 7 vládneho nariadenia č. 92/1939 Sl. z., prípadne na prihláške vyhotovenej stranou.

§ 3.

Výherné listy štátnych stavebných žrebov, vyžrebovaných pri amortizačných ťahoch do 1. augusta 1938, ktoré však neboly vyžrebované vo výherných ťahoch do 1. augusta 1940, sa majú po opečiatkovaní daňovým úradom vydať z povinnej úschovy.

§ 4.

Povinnej úschove (§ 5) podliehajú tiež štátne cenné papiere bývalej republiky Česko-Slovenskej, nachádzajúce sa v deň vyhlásenia tohto nariadenia na území Slovenskej republiky, ktoré jej nepodliehaly už podľa vládneho nariadenia č. 92/1939 Sl. z., bez ohľadu na to, či boly prihlásené podľa ods. 7, § 2 alebo § 5 vládneho nariadenia č. 92/1939 Sl. z.

§ 5.

Osoby (združenia osôb), ktoré majú vo vlastníctve alebo v držbe (detencii) štátne cenné papiere uvedené v ods. 1, sú povinné zložiť ich do povinnej úschovy do 15 dní odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia v Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke v Bratislave.

§ 6.

Minister financií je oprávnený uvoľniť štátne cenné papiere a štátne stavebné žreby, dané do povinnej úschovy podľa predchádzajúcich ustanovení a podľa vládneho nariadenia č. 92/1939 Sl. z.

§ 7.

Scudzenie štátnych cenných papierov, vložených do povinnej úschovy podľa vládneho nariadenia č. 92/1939 Sl. z. a podľa tohto nariadenia, je neprípustné. Výnimky z tohto zákazu môže povoliť Ministerstvo financií.

Cena Ks 1·20.

§ 8.

Podania, úradné vyhotovenia a iné úradné úkony, potrebné na vykonanie tohto nariadenia, sú oslobodené od kolkov, poplatkov, poťažne dávok za úradné úkony vo veciach správnych.

§ 9.

(1) Kto nevyhovie niektorej povinnosti uloženej týmto nariadením, potresce sa za priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od Ks 100.— do Ks 10.000.—, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na zavretie od 1 dňa do 3 mesiacov. Ako vedľajší trest možno vysloviť prepadnutie štátneho cenného papieru, poťažne žrebu v prospech štátu.

(2) Kto nesloží do povinnej úschovy výherný list, podliehajúci opečiatkovaniu podľa § 3, stráca nárok na prípadnú výhru naň pripadajúcu.

§ 10.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií s ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Fritz v. r.
Sivák v. r. Dr. Medrický v. r.
Stano v. r.

270.

Vládne nariadenie zo dňa 18. októbra 1940

o sčítaní ľudu v roku 1940.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 2, ods. 3, § 3 a § 6 zákona č. 265/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Prvé sčítanie ľudu koná sa 15. decembra 1940. Rozhodným časom je polnoc zo 14. na 15. decembra.

§ 2.

(1) Pri sčítaní ľudu podľa § 1 sa zistí o každej osobe, v rozhodnom čase na štátnom území prítomnej, jej meno a priezvisko, pohlavie, vek, rodinný stav, štátna príslušnosť, národnosť, náboženstvo, povolanie, znalosť písania a čítania, rodisko, trvalá alebo dočasná prítomnosť v obci (meste), prisťahovanie a pomer k hlave domácnosti.

(2) Podrobnosti obsahujú tlačivá, vydané pre sčítanie.

§ 3.

Súčasne so sčítaním ľudu sa vykoná sčítanie domov a bytov.

§ 4.

(1) Sčítacích komisárov (ods. 2, § 3 zák. č. 265/1940 Sl. z.) ustanovuje obecný (obvodný) notariát; sčítacích revízorov — okresný úrad. V Bratislave ustanovuje sčítacích komisárov aj revízorov mestský notársky úrad.

(2) Za sčítacích komisárov a revízorov majú sa ustanoviť osoby, ktoré poskytujú záruku, že vykonajú sčítacie práce správne a presne. Zamestnávatelia sú povinní uvoľniť osoby, ustanovené za sčítacích komisárov alebo revízorov na čas výkonu tejto funkcie.

(3) Sčítací komisári a revízori zložia do rúk zástupcu úradu, ktorý ich ustanovil, sľub, že budú nestranne a svedomite plniť svoje povinnosti a zachovávať úradné tajomstvo. O zložení sľubu sa spíše zápisnica, ktorá sa uloží na úrade, ktorý sčítacieho komisára (revízora) ustanovil.

(4) Funkciu sčítacieho komisára alebo revízora (ods. 3, § 3 zák. č. 265/1940 Sl. z.) nemusí prijať:

a) cudzí štátny príslušník,

b) osoba, ktorá neovláda štátnu reč,

c) osoba nemocná alebo ktorá pre telesnú vadu nemôže túto funkciu zastávať a

d) osoba vyše 60-ročná.

§ 5.

(1) Sčítanie ľudu sa koná popisnými hárkami.

(2) Súpis domov a bytov sa koná domovými hárkami.

(3) Pre každý byt — obývaný i neobývaný — je určený osobitný popisný hárok a pre každý dom — osobitný domový hárok.

(4) Popisné a domové hárky vypĺňuje sčítací komisár.

(5) Popisné hárky, domové hárky a ostatné pre sčítanie ľudu potrebné tlačivá vydá Ministerstvo vnútra. Tlačivá sa majú označiť štátnym znakom.

§ 6.

(1) Popisné hárky majú dva oddiely (oddiel I. a oddiel II.).

(2) Do oddielu I. sa zapisujú:

a) osoby, ktoré v byte (dome) prenocovaly zo 14. na 15. decembra 1940,

b) osoby, ktoré v byte (dome) bývajú, ale noc zo 14. na 15. decembra 1940 strávily mimo bytu (domu) (v službe železničnej, poštovej, strážnej, lekárskej, v nočnej práci, za zábavou a pod.) a nikde inde neprenocovaly,

c) osoby, ktoré strávily noc zo 14. na 15. decembra na ceste a v sčítanom byte (dome) našly potom prvé prístrešie.

(3) Do oddielu II. sa zapisujú osoby, ktoré v sčítanom byte (dome) bývajú, avšak v čase sčítania boly dočasne vzdialené z obce svojho bydliska.

§ 7.

(1) Pre podniky a ústavy, určené k spoločnému pobytu viac osôb, platí toto:

a) V hoteloch, hostincoch a nocľahárňach vyplní komisár popisný hárok podľa osobitných sčítacích lístkov pre hosťov. Sčítací lístok pre hosťov vyplní hosť, ktorý v takomto podniku prenocuje zo 14. na 15. decembra. Majiteľ, nájomca alebo správca podniku je povinný sa postarať, aby každá osoba, ktorá v podniku prenocovala, správne a úplne vyplnila sčítací lístok; taktiež je povinný preskúmať správnosť zapísaných údajov, a to nahliadnutím do osobných dokladov hosťa, a odovzdať sčítacie lístky príslušnému sčítaciemu komisárovi.

b) V ústavoch (vojenských a žandárskych kasárňach, nemocniciach, sanatóriách, sirotincoch, internátoch, kláštoroch, väzniciach, polepšovniach a pod.) vyplní sčítací komisár popisný hárok podľa výpovede sčítaných osôb alebo podľa osobných dokladov (záznamov), ktoré má ústav o osobách v ňom bývajúcich.

c) Popisný hárok o majiteľovi (nájomcovi, správcovi) podniku alebo riaditeľovi ústavu a o služobnom osobníctve, ak títo bývajú v podniku (ústave) vyplní komisár podľa zásad, uvedených v § 6.

§ 8.

(1) Obecné (obvodné) notariáty majú podľa potreby rozdeliť obce na sčítacie obvody; v Bratislave toto rozdelenie vykoná mestský notársky úrad.

(2) Pre každý sčítací obvod ustanoví obecný (obvodný) notariát — v Bratislave — mestský notársky úrad — sčítacieho komisára a vydá mu legitimáciu, ktorá ho oprávňuje vstúpiť do bytu a vykonať sčítanie.

§ 9.

(1) Sčítací komisár vykoná sčítanie v obvode, ktorý mu bol prikázaný. Podrobné predpisy pre výkon jeho funkcie určí „Inštrukcia pre sčítacieho komisára a revízora", ktorú vydá Štátny štatistický úrad v dohode s Ministerstvom vnútra.

(2) Sčítacie práce započnú sčítací komisári dňa 15. decembra o 8. hodine ráno. Sčítací komisár navštívi postupne každý dom, každý byt a každé miesto, kde sa v jeho sčítacom obvode ľudia zdržujú. Pred započatím sčítacieho úkonu je povinný sa legitimovať.

(3) Popisný hárok vyplní sčítací komisár podľa výpovede majiteľa bytu alebo dospelého člena jeho rodiny. Domový hárok vyplní podľa výpovede majiteľa domu alebo jeho zástupcu (správcu domu).

(4) Majiteľ bytu (domu) alebo osoba, ktorá ho podľa predošlého odseku zastupuje, potvrdí svojím podpisom správnosť zapísaných údajov. Ak nevie písať, opatrí hárok na znak potvrdenia odtlačkom palca.

(5) Ak osoba, podľa výpovede ktorej sčítací komisár vyplnil hárok, nemôže sa presvedčiť (je slepá alebo nevie čítať), či sčítací komisár verne zapísal ňou udané dáta, môže si žiadať prítomnosť svojho dôverníka.

(6) Sčítací komisár aj revízor je oprávnený na preskúmanie udaných dát vyžiadať si k nahliadnutiu osobné doklady alebo iné preukazy sčítaných osôb.

(7) Ak má sčítací komisár dôvod pochybovať o správnosti údajov, vypočuje osobu, o ktorú ide, podľa potreby aj v neprítomnosti hlavy domácnosti alebo iných osôb.

(8) Ak sčítaná osoba trvá na zápise údaju, ktorý sčítací komisár nepovažuje za správny, alebo ak odoprie potvrdiť svojím podpisom (odtlačkom palca) zápis v súpisovom hárku, predloží komisár vec na rozhodnutie okresnému (mestskému notárskemu) úradu, ktorý vypočuje dotyčnú osobu a ihneď o veci rozhodne. Odvolanie proti tomuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok.

(9) Každá oprava v popisnom hárku musí byť potvrdená v poznámkovom hárku podpisom sčítanej osoby. Ak sčítaná osoba nevie písať, postupuje sa podľa odseku 4.

(10) Po ukončení sčítania vloží sčítací komisár popisné hárky, ako aj sčítacie lístky pre hosťov (písm. a), § 7) do vyplneného domového hárku. Potom podľa domových hárkov sostaví prehľad svojho sčítacieho obvodu a odovzdá celý sčítací materiál príslušnému sčítaciemu revízorovi.

(11) Sčítací komisár je povinný sa starať, aby nikto nemohol nahliadnuť do sčítacieho materiálu predtým, než ho odovzdá revízorovi.

§ 10.

(1) Sčítací revízor ihneď preskúma celý sčítací materiál, ktorý mu odovzdali sčítací komisári, či sú tlačivá riadne a správne vyplnené. Tým cieľom môže kedykoľvek vypočuť sčítané osoby. Zistené formálne vady odstráni sám alebo za súčinnosti sčítacieho komisára.

(2) Sčítací revízor má práva a povinnosti sčítacieho komisára.

(3) Ak sčítací revízor zistí veľké nedostatky, oznámi to okresnému (mestskému notárskemu) úradu, ktorý rozhodne, či treba sčítanie v patričnom obvode znovu vykonať.

(4) Sčítací revízor — ak je v obci niekoľko revízorov, ten z nich, ktorého na to určí okresný (mestský notársky) úrad — sostaví vo dvoch vyhotoveniach obecný prehľad a zašle ho súčasne s celým sčítacím materiálom okresnému (mestskému notárskemu) úradu.

§ 11.

Okresný (mestský notársky) úrad preskúma obecné prehľady a ihneď z nich sostaví okresný prehľad, a to vo dvoch vyhotoveniach. Prvé vyhotovenie spolu s jedným vyhotovením obecných prehľadov zašle hneď Štátnemu štatistickému úradu; druhé vyhotovenie okresného prehľadu a jedno vyhotovenie obecných prehľadov spolu so sčítacím materiálom ponechá u seba.

§ 12.

(1) Štátny štatistický úrad určí, kedy mu má okresný úrad odoslať sčítací materiál.

(2) Ak má Štátny štatistický úrad pochybnosť o správnosti a úplnosti sčítacieho materiálu, požiada okresný (mestský notársky) úrad o vyšetrovanie a nápravu.

§ 13.

Okresný (mestský notársky) úrad môže priznať sčítacím komisárom a revízorom primeranú odmenu zo štátnych prostriedkov. Podrobnosti upraví Ministerstvo vnútra.

§ 14.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.,
aj za ministra Čatloša.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Dr. Medrický v. r.

271.

Nariadenie zo dňa 18. októbra 1940

o židovských viazaných účtoch a úschovách.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

DIEL PRVÝ.

O viazaných účtoch.

§ 1.

(1) Všetky platby v prospech Židov, nežidovských manželov (manželiek) Židov, ako aj v prospech židovských podnikov a židovských združení (§ 9 zák. č. 113/1940 Sl. z.) možno konať len na viazaný účet príjemcu u niektorého peňažného ústavu, uvedeného v sozname určenom Ministerstvom financií v dohode s Ústredným hospodárskym úradom. Tento soznam vyhlási Ministerstvo financií v Úradných novinách.

(2) Nakoľko toto nariadenie neustanovuje ináč, zakazuje sa osobám uvedeným v ods. 1 prijímať akékoľvek platby iným spôsobom, než je uvedený v ods. 1.

(3) Ustanovenia ods. 1 a 2 sa nevzťahujú na židovské podniky, ktoré sú pod dočasnou správou.

§ 2.

(1) Osoby (združenia osôb), uvedené v ods. 1, § 1, sú povinné oznámiť peňaž-

nému ústavu, že ich účet je viazaný podľa tohto nariadenia.

(2) Peňažné ústavy sú povinné viazané účty (ods. 1, § 1) označiť ako židovské a oznámiť ich hneď Ústrednému hospodárskemu úradu.

§ 3.

Na viazaný účet (ods. 1, § 1) sa nemusia skladať odpočivné platy, platby za tovar a platby za výkony pri prevádzke podniku alebo pri výkone povolania, ak je pri nich obvyklé platenie v hotovosti.

§ 4.

Platiteľ je povinný poukázať na viazaný účet u peňažného ústavu (ods. 1, § 1), ktorý mu príjemca označí. Ak príjemca takýto peňažný ústav neoznačí, má sa platba (platby) zložiť na viazaný účet u Poštovej sporiteľne.

§ 5.

Osoby, uvedené v ods. 1, § 1, môžu zo všetkých viazaných účtov vedených u toho istého alebo u rôznych peňažných ústavov vybrať na vydržovanie seba a svojich rodinných príslušníkov týždenne úhrnom Ks 1000.—, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

§ 6.

Výbery v hotovosti alebo poukazom z viazaných účtov — vyjmúc prípady uvedené v § 5 — sú prípustné len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu — bez neho len vtedy, ak ide o dane, dávky a poplatky alebo iné záväzky voči štátu alebo ak ide o úhradu skutočných prevádzkových nákladov, ktorých potreba bude dokázaná vyplácajúcemu peňažnému ústavu predložením dokladov.

DIEL DRUHÝ.

O úschovách.

§ 7.

(1) Židia, nežidovskí manželia (manželky) Židov a židovské združenia (§ 9 zák. č. 113/1940 Sl. z.) sú povinní do 8 dní odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia zložiť do depozitu, znejúceho na ich meno, u niektorej devizovej banky alebo u iného tuzemského peňažného ústavu podľa soznamu, určeného Ministerstvom financií v dohode s Ústredným hospodárskym úradom, všetky účastiny, kuksy, pevne zúročiteľné hodnoty (efekty) a cenné papiere podobného druhu — okrem žrebov Slovenskej triednej loterie a cenných papierov a žrebov, ktorých viazaná úschova bola alebo je nariadená osobitnými právnymi predpismi, dokiaľ táto úschova trvá. Cenné papiere tohto druhu nadobudnuté po vyhlásení tohto nariadenia majú sa zložiť do takéhoto depozitu do 8 dní po ich nadobudnutí.

(2) Povinnosť uvedená v ods. 1 postihuje aj nežidovského držiteľa (detentora) hodnôt (efektov) tam uvedených, ak ich drží pre osoby (združenia osôb), uvedené v ods. 1.

(3) Práva, ktoré sú na cenných papieroch, zostávajú odovzdaním nedotknuté.

(4) Soznam peňažných ústavov podľa ods. 1 vyhlási Ministerstvo financií v Úradných novinách.

§ 8.

Ustanovenia § 7 vzťahujú sa tiež na predmety zo zlata alebo platiny, z ich sliatin navzájom alebo s inými kovmi, a to aj vtedy, ak sú tieto predmety len zčasti zo zlata alebo platiny (sliatin) a tiež na drahokamy a perly; nevzťahujú sa však na:

a) snubný prsteň vlastný a snubný prsteň zomrelého manžela,

b) náhražky zubov z drahých kovov, ak sa ich ako takých užíva.

c) tovar, ktorý je predmetom obvyklého výkonu obchodnej alebo inej živnostenskej činnosti (zlatníckej, klenotníckej, hodinárskej, zubotechnickej a pod.).

§ 9.

Previesť vkladné knižky osôb (združení osôb) uvedených v ods. 1, § 7 na iné osoby (združenia osôb), ako aj prenášať cenné papiere z jedného peňažného ústavu na druhý, možno len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 10.

Osoby (združenia osôb), uvedené v ods. 1, § 7 môžu zriaďovať u peňažných ústavov bezpečnostné schránky a uzavreté úschovy okrem depozitov podľa §§ 7 a 8 len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 11.

Výbery z depozitov (§§ 7 a 8), z bezpečnostných schránok a uzavretých úschov (§ 10) sú prípustné len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 12.

Osoby (združenia osôb), uvedené v ods. 1, § 7 sú povinné do 8 dní od vyhlásenia tohto nariadenie označiť patričnému peňažnému ústavu, že majú u neho zavedenú bezpečnostnú schránku alebo úschovu (§§ 7, 8 a 10). Peňažné ústavy sú povinné takéto schránky, pofažne úschovy označiť ako židovské a do 1. decembra 1940 podať o nich výkaz Ústrednému hospodárskemu úradu.

DIEL TRETÍ.

Ustanovenia trestné a záverečné.

§ 13.

Porušenie ustanovení § 1, 2, 4 až 12 je ťažkým dôchodkovým priestupkom, ktorý sa tresce podľa zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniaci a doplňujúci (vyhláška Ministerstva financií č. 181/1938 Sb. z. a n.).

§ 14.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Medrický v. r.
Dr. Pružínský v. r.
Dr. Fritz v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 57. Vydaná dňa 26. októbra 1940 **Ročník 1940.**

OBSAH: (272.—274.) 272. Nariadenie o obmedzení výberov z vkladov a účtov Židov. — 273. Nariadenie s mocou zákona o odbornej správe lesných oddelených majetkov vo vlastníctve Židov. — 274. Vyhláška predsedu vlády o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

272.

Nariadenie zo dňa 25. októbra 1940

o obmedzení výberov z vkladov a účtov Židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Židia, nežidovskí manželia Židov a židovské združenia sú povinné do 8 dní odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia oznámiť patričnému peňažnému ústavu (podniku), počítajúc v to aj Poštovú sporiteľňu (v ďalšom texte „ústavy"), že majú u neho vklad na vkladnej knižke alebo na bežnom, žirovom, šekovom alebo inom účte, a to bez ohľadu na to, či znie na meno, heslo a pod.

(2) Ústavy sú povinné vkladné knižky a účty, uvedené v ods. 1 bez meškania označiť ako židovské a najneskôr do 1. decembra 1940 podať o nich výkaz Ústrednému hospodárskemu úradu.

§ 2.

Osoby uvedené v ods. 1, § 1 môžu zo všetkých vkladov a účtov, uvedených v ods. 1, § 1, ako aj v § 5 nariadenia č. 271/1940 Sl. z., vedených u toho istého alebo u rôznych ústavov, vybrať na vydržovanie seba a svojich rodinných príslušníkov týždenne úhrnom najviac Ks 1000.—, ak osobitné právne predpisy neustanovujú väčšie obmedzenie.

§ 3.

Výbery v hotovosti alebo poukazom z vkladov a účtov uvedených v § 2 nad mieru tam určenú sú prípustné len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu — bez neho len vtedy, ak ide o dane, dávky, poplatky alebo iné záväzky voči štátu, samosprávnym sväzkom a verejnoprávnym poisťovacím ústavom, alebo ak ide o úhradu skutočných prevádzkových nákladov alebo platov za výkony, ktorých potreba bude dokázaná vyplácajúcemu peňažnému ústavu predložením dokladov. Správnosť týchto dokladov a potrebu úhrady prevádzkových nákladov ohľadom židovských podnikov (závodov) a domov, kde boli ustanovení dôverníci alebo dočasní správcovia, preskúmavajú a potvrdzujú títo. Výplaty na dane, dávky, poplatky a iné záväzky voči štátu, samosprávnym sväzkom a verejnoprávnym poisťovacím ústavom vykonajú ústavy (ods. 1, § 1) priamo.

§ 4.

Ústavom (ods. 1, § 1) sa zakazuje previesť výplaty proti ustanoveniam §§ 2 a 3 z vkladov a účtov, patriacich osobám (združeniam osôb) uvedeným v ods. 1, § 1, i pred označením týchto za židovské, (ods. 2, § 1), ak o nich vedia, že patria takýmto osobám (združeniam osôb).

§ 5.

Podrobnosti o spôsobe vyplácania z vkladov a účtov (§§ 2 a 3) určí Ústredný hospodársky úrad.

§ 6.

Porušenie ustanovení tohto nariadenia je ťažkým dôchodkovým priestupkom, ktorý sa tresce podľa zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.,
Dr. Pružinský v. r. **Sivák** v. r.
Dr. Medrický v. r. za ministra Dr. Fritza.

Cena Ks 1.—

273.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. októbra 1940

o odbornej správe lesných oddelených majetkov vo vlastníctve Židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Lesné oddelené majetky vo vlastníctve Židov (židovských združení), prevzaté do odbornej správy Ministerstva hospodárstva podľa poslednej vety ods. 2, § 23 zákona č. 46/1940 Sl. z., bude spravovať lesné oddelenie okresného úradu, príslušného podľa polohy nehnuteľnosti.

(2) Úlohou odbornej správy podľa ods. 1 je udržovať lesný majetok a jeho podstatu trvale v stave čo najvýnosnejšom, odstrániť všetky nesprávnosti a závady doterajšieho hospodárenia za účelom uvedenia do výnosnejšieho a lepšieho stavu a dosiahnutia najväčšej možnej hospodárskej intenzity. Tejto odbornej správe patrí najmä:

a) určiť a vyznačovať lesné ťažby podľa predpisov lesných zákonov, poťažne podľa predpisov schválených lesných hospodárskych plánov,

b) starať sa a dozerať na to, aby pri hospodárení a prevádzaní všetkých hospodárskych opatrení boly zachované predpisy lesných zákonov, lesných hospodárskych plánov, ako aj zásady usporiadaného a trvalého hospodárstva,

c) učiniť opatrenia pre včasné a riadne zalesnenie vyrúbaných a nezalesnených lesných plôch a pre riadne pestovanie a ochranu lesov,

d) vyhotoviť návrhy a rozpočty na vykonanie všetkých prác, ako aj potrebných plánovitých investícií v lese a dbať na to, aby všetky tieto práce boly majiteľom riadne, odborne a včas na vlastný účet vykonané,

e) ustáliť množstvo a odhadnú cenu zásob dreva a iných lesných produktov, určených na ťažbu, poťažne na speňaženie, ako aj hodnotu inej vedľajšej lesnej ťažby,

f) ustáliť spôsob a podmienky zužitkovania a speňaženia všetkých ťažieb tak, aby všetky drevné hmoty a iné lesné výrobky boly najúčelnejšie zužitkované a za primerané ceny čo najvýhodnejšie speňažené,

g) postarať sa o správne použitie výnosu docieleného z lesného hospodárstva, najmä o to, aby boly z neho zaokryté všetky riadne potreby lesného hospodárstva, a to jak výdavky riadneho udržovania, tak aj výdavky plánovitého investovania,

h) dozerať na lesný správny a ochranný personál zamestnaný majiteľom, ako aj na práce ochranného personálu ustanoveného z moci úradnej podľa ods. 6,

ch) starať sa o riadne vedenie evidencií a kníh o lesnom majetku, ako aj o hospodárení a hospodárskych výsledkoch, o predkladanie výpisov z hospodárskych evidencií a iných dát lesného hospodárstva nadriadeným úradom, taktiež o riadne vedenie evidencií zistených lesných priestupkov,

i) učiniť opatrenia ohľadom vystopovania neznámych páchateľov lesných priestupkov a postarať sa o to, aby páchatelia lesných priestupkov boli oznámení cieľom potrestania príslušným súdom, poťažne úradom; bez osobitného splnomocnenia majiteľa lesa podať žalobu a zastupovať majiteľa lesa pri trestnom pokračovaní pred súdom, poťažne úradom a použiť prípustné opravné prostriedky proti rozsudkom alebo výrokom príslušných súdov, poťažne úradov,

j) zistiť a bezodkladne oznámiť príslušným úradom podľa predpisov lesných zákonov lesopolicajné priestupky spáchané majiteľom (zmocnencom).

(3) Pôsobnosť štátnych orgánov odbornej správy nevzťahuje sa na bezprostredné vykonávanie lesníckych prác a vydaných lesohospodárskych opatrení. Tieto výkony musí majiteľ lesa (zmocnenec) vykonávať vlastnými pracovnými silami a na svoje útraty. Vyhotoviť lesné hospodárske plány (programy, revízne plány), ako aj iné, pre zintenzivnenie hospodárenia potrebné rozsiahlejšie projekty (na pr. projekty pre vybudovanie trvalých lesných ciest a iných dopravných zariadení, plány na stavbu podnikov na spracovanie dreva atď.), je povinný majiteľ lesa alebo jeho zmocnenec.

(4) Pre výkon odbornej správy je majiteľ (zmocnenec) povinný poskytovať potrebné pracovné sily a dať orgánu lesnosprávnej služby včas k dispozícii potrebný mapový materiál (plány), ako aj všetok iný potrebný materiál, ako náradie, povozy atď. Ak majiteľ (zmocnenec) nesplní túto povinnosť, môže orgán lesnosprávnej služby opatriť tieto potreby na jeho účet.

(2) Ak majiteľ lesa (zmocnenec) pre správu svojich lesov trvale zamestnáva vlastného kvalifikovaného lesnotechnického úradníka, lesné oddelenie okresného úradu môže ho poveriť vykonávaním odbornej správy podľa tohto nariadenia. Takýto lesný správca potrebuje ku všetkým hospodárskym výkonom a opatreniam predbežný súhlas príslušného lesného oddelenia okresného úradu. Práva a povinnosti a služobné zadelenie vlastného správneho a ochranného personálu, vyplývajúce zo služobného smluvného pomeru voči majiteľovi lesa (zmocnencovi) zostávajú inak nedotknuté.

(3) Majiteľ lesa (zmocnenec) je povinný pre ochranu lesa na vlastné útraty zamestnávať horárov, poťažne lesných hájnikov, a to v počte hospodárskym plánom predpísanom, poťažne primeranom lesnopestiteľským a ochranným úlohám a potrebám. Počet horárov a hájnikov určí príslušný úrad, poverený odbornou správou lesa. Dozor nad lesnými hájnikmi, ako aj úlohy odborného pestovania a ochrany lesa podľa úpravy príslušného lesného oddelenia okresného úradu vykonáva kvalifikovaný horár (s horárskou skúškou), určený pre určitý ochranný obvod. Ak majiteľ lesa nezamestnáva takéhoto kvalifikovaného horára, prevezme a vykonáva úlohy tohto obvodný horár, do obvodu ktorého patrí príslušný lesný majetok. Obvodný horár, poverený okresným úradom, koná predpísané ochranné a odborné úlohy podľa úpravy orgánu lesnosprávnej služby pri okresnom úrade. Takto zorganizovaná ochranná služba je súčiastkou odbornej správy.

(4) Prípadné odmeny, poťažne úhradu cestovných výdavkov za práce a výkony spojené s ochrannou službou na majetkoch prevzatých do odbornej správy určí Ministerstvo hospodárstva na návrh príslušného úradníka lesnosprávnej služby a na ťarchu horárskeho fondu.

§ 2.

Z výnosu utrženého z lesného hospodárstva musia byť predovšetkým zaokryté výdavky a iné zaviazanosti spojené s vlastníctvom lesného majetku a jeho udržovaním (dane, dávky verejnoprávne, poplatky a ťarchy, hypotéky vložené do dňa účinnosti zákona č. 46/1940 Sl. z., osobné a vecné výdavky lesnej odbornej správy a ochrany, výdavky zalesňovacie atď.), taktiež potrebné výdavky plánovaných lesných investícií (lesné meliorácie, odstránenie zalesňovacích nedostatkov, intenzívnejšie pestovanie, čistenie mladín, vybudovanie a oprava trvalých lesných ciest, budov atď.). Určitá čiastka z výnosu z lesa, určená okresným úradom vykonávajúcim odbornú správu, musí sa každoročne použiť podľa investičného plánu na ciele potrebných lesných investícií. S čistým výnosom z lesa po zaokrytí potrebných riadnych udržovacích výdavkov a investičných výdavkov nakladá voľne majiteľ lesa (zmocnenec).

§ 3.

(1) Majitelia lesov, uvedení v ods. 1, § 1 budú odo dňa prevzatia lesa do odbornej správy Ministerstva hospodárstva za ne platiť ročný príspevok do štátnej pokladnice. Pri spoločnej odbornej ochrannej službe platí sa ročný príspevok do horárskeho fondu. Výšku týchto príspevkov od 1 ha určí Ministerstvo hospodárstva každoročne — počnúc rokom 1941 — vyhláškou podľa výnosnosti a podľa stavu správneho a ochranného personálu zamestnaného majiteľom lesa.

(2) Na rok 1940, počínajúc odo dňa prevzatia lesa do odbornej správy až do konca roku, určuje sa príspevok za vykonávanie tejto správy takto:

a) u lesných majetkov, na ktorých nie je zamestnaný vlastný kvalifikovaný lesný správca — od 1 ha v sume Ks 12.—,

b) u lesných majetkov, na ktorých je majiteľom zamestnaný kvalifikovaný lesný správca — od 1 ha v sume Ks 8.—.

(3) Príspevky podľa ods. 2 majú sa zaplatiť najneskoršie do 30. novembra 1940.

(4) Cestovné trovy lesosprávnych úradníkov spojené s vykonávaním odbornej správy, ako aj prípadné odmeny za osobitné úkony podľa úprav Ministerstva hospodárstva, uhradia sa z príspevkov podľa ods. 1 a 2.

(5) Za hájenie lesov na rok 1940 určuje sa horársky príspevok takto:

a) u lesných majetkov, na ktorých nie sú zamestnaní kvalifikovaní horári — od 1 ha v sume Ks 6.—,

b) u lesných majetkov, na ktorých je zamestnaný kvalifikovaný horár — od 1 ha v sume Ks 4.—.

(6) Horárske príspevky majú sa zaplatiť podľa ods. 5 najneskoršie do 30. novembra 1940. Cestovné trovy príslušných obvodných horárov spojené s hájením le-

sov a dozorom nad lesnými hájnikmi podľa úpravy Ministerstva hospodárstva, uhradia sa z príspevkov podľa ods. 5.

§ 4.

Ak na niektorý lesný majetok podliehajúci ustanoveniu ods. 1, § 1 je uvalená vnútená správa podľa vládneho nariadenia č. 39 1939 Sl. z., bude táto po prevzatí majetku do odbornej správy na návrh príslušného okresného úradu zrušená.

§ 5.

Proti opatreniam a rozhodnutiam odbornú správu vykonávajúceho okresného úradu prípustné sú zákonné oprávne prostriedky.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
aj za ministra Čatloša.
Dr. Pružínský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Dr. Medrický v. r.
Stano v. r.

274.

Vyhláška predsedu vlády zo dňa 25. októbra 1940

o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

Podľa § 5 zákona č. 11/1940 Sl. z. sa opravujú tieto tlačové chyby:

1. Pod bež. č. 102 v stĺpci 5 prílohy B. zákona č. 190/1939 Sl. z. sa vypúšťajú slová: „a rozhodovať o prehliadaní trhov."

2. Pod bež. č. 103 v stĺpci 5 prílohy B. zákona č. 190/1939 Sl. z. sa dopĺňujú slová „a rozhodovať o prekladaní trhov."

3. V prvom riadku ods. 1, § 7 zákona č. 168/1940 Sl. z. namiesto „Zákon č. 375/1939 Sb. z. a n...." má byť správne „Zákon č. 375/1919 Sb. z. a n...."

4. Pod písm. a), ods. 3, § 4 zákona č. 225/1940 Sl. z. namiesto „... žandár-..." má byť správne „... žandárstva".

5. V piatom riadku ods. 8, § 7 nariadenia s mocou zákona č. 266/1940 Sl. z. namiesto „... náhrada..." má byť správne „... nárok..."

6. V treťom riadku § 5 nariadenia s mocou zákona č. 269 1940 Sl. z. namiesto „... v ods. 1...." má byť správne „... v § 4..."

Dr. Tuka v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Došlo - 7. XI 433

Slovenský zákonník

Čiastka 58. Vydaná dňa 31. októbra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (275.—276.) 275. Vládne nariadenie, ktorým sa zvyšuje predajná cena motorického methylalkoholu. — 276. Nariadenie s mocou zákona o štúdiu lekárnictva

275.

Vládne nariadenie zo dňa 30. októbra 1940,

ktorým sa zvyšuje predajná cena motorického methylalkoholu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 85/1932 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Najvyššia predajná cena methylalkoholu, určeného k povinnému miešaniu s pohonnými látkami, stanovená v ods. 6, § 2 vládneho nariadenia č. 127/1932 Sb. z. a n., sa zvyšuje o Ks 50.— na každom priestorovom hektolitre.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňa 1. novembra 1940; vykoná ho minister financií.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

276.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 22. októbra 1940

o štúdiu lekárnictva.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Univerzitné štúdium lekárnictva sa koná na lekárskej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave.

§ 2.

(1) Študijný čas lekárnického štúdia sa ustaľuje na tri roky. Trojročné univerzitné štúdium musí predchádzať jednoročná aspirantská prax vo verejnej alebo ústavnej lekárni, vedenej lekárnikom, oprávneným samostatne spravovať verejnú lekáreň, ukončená úspešnou tyrocinálnou skúškou.

(2) Na dosiahnutie magisterstva farmácie (MrPh) treba složiť dve prísne skúšky (rigoróza).

§ 3.

Magister farmácie môže dosiahnuť doktorát farmácie (DrPH) na lekárskej fakulte, ak splní požiadavky rigorózneho poriadku (ods. 2, § 4).

§ 4.

(1) Bližšie ustanovenia o aspirantskej praxi, o tyrocinálnej skúške a o nadobúdaní oprávnenia viesť samostatne lekáreň vydá a príslušné skušobné taxy ustáli minister školstva a národnej osvety v dohode s ministrom vnútra.

(2) Študijnú osnovu a rigorózne poriadky pre magisterstvo lekárnictva a doktorát lekárnictva vydá a príslušné skušobné taxy ustáli minister školstva a národnej osvety.

§ 5.

(1) Poslucháči, ktorí nastúpili do aspirantskej praxe pred 1. júnom 1938, môžu ukončiť štúdiá a nadobudnúť oprávnenie viesť lekáreň podľa doteraz platných ustanovení najneskoršie do 31. decembra 1948.

(2) Pre poslucháčov, ktorí nastúpili do aspirantskej praxe po termíne, určenom v ods. 1, platia ustanovenia tohto nariadenia; doterajšie ustanovenia, ktoré mu odporujú, strácajú platnosť.

Cena Ks 1.—.

(5) Aspiranti, ktorí úspešne složili tyrocinálnu skúšku v jesennom období 1940, môžu byť zapísaní na lekárnické štúdium pri lekárskej fakulte i po absolvovaní len jednoročného tyrocinia.

§ 6.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. októbra 1940; vykoná ho minister školstva a národnej osvety v dohode s ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Dr. Medrický v. r.
Stano v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12

Slovenský zákonník

Čiastka 59. Vydaná dňa 8. novembra 1940. Ročník 1940.

OBSAH: (277.—283.) 277. Nariadenie s mocou zákona o obmedzení zrušenia niektorých nájomných smlúv. — 278. Nariadenie s mocou zákona o prevzatí poistení, ujednaných cudzozemskými súkromnými poisťovňami, ako aj poistení niektorých tuzemských súkromných poisťovní inými tuzemskými súkromnými poisťovňami. — 279. Nariadenie s mocou zákona o obmedzení uzavierania poistných smlúv s poistníkmi iných súkromných poisťovní. — 280. Zákon o civilnej protileteckej ochrane. — 281. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa čiastočne dopĺňuje zákon o zabezpečení nárokov poistníkov v súkromnom poistení, a o štátnom dozore na súkromné poisťovne. — 282. Nariadenie o obmedzení exekúcií na majetkovú podstatu židovských podnikov (závodov) a o zákaze vymáhania predstieraných požiadaviek proti Židom. — 283. Zákon o určovaní miezd (platov) a pracovných podmienok.

277.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 29. októbra 1940

o obmedzení zrušenia niektorých nájomných smlúv.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Prenajímateľ bytu alebo miestnosti (priestoru) alebo jeho zástupca, ak bol niektorý z nich odsúdený pre priestupok porušenia zákazu zvyšovania nájomného, alebo ak proti niektorému z nich je zavedené trestné pokračovanie pre tento priestupok, môže zrušiť nájomný (podnájomný) pomer len so súhlasom Cenového úradu.

(2) Súhlas podľa ods. 1 nemožno odoprieť, ak prenajímateľ alebo jeho zástupca dokáže, že výpoveď je opodstatnená niektorým dôvodom k výpovedi, uvedeným v § 1, ods. 2 zákona č. 167/1940 Sl. z.

§ 2.

Prenajímateľ alebo jeho zástupca, potrestaný alebo stíhaný podľa § 1, ods. 1, je povinný pripojiť k žalobe o zrušenie nájomného pomeru alebo k výpovedi, prípadne k vyzvaniu (§§ 621, 627 a 637 zák. čl. I/1911) súhlas Cenového úradu.

§ 3.

(1) Nepripojenie súhlasu Cenového úradu (§ 2) k žalobe o zrušenie nájomného pomeru je sporprekážajúcou okolnosťou podľa § 180, ods. 2, bodu 2. zák. čl. I/1911.

(2) Nepripojenie súhlasu Cenového úradu (§ 2) k výpovedi alebo k vyzvaniu má za následok neplatnosť výpovede alebo vyzvania (§ 631 zák. čl. I/1911), ak nájomník (podnájomník) preukáže v pokračovaní zavedenom dôsledkom námietok, že prenajímateľ alebo jeho zástupca bol odsúdený alebo je stíhaný pre priestupok porušenia zákazu zvyšovania nájomného.

§ 4.

(1) Prenajímateľ alebo jeho zástupca, potrestaný alebo stíhaný podľa § 1, ods. 1, je povinný pripojiť k žiadosti o povolenie exekúcie na vydanie predmetu nájmu súhlas Cenového úradu.

(2) Ak súhlas Cenového úradu nebol k spisom pripojený, je súd povinný zrušiť exekúciu, ak nájomník (podnájomník) najneskôr pred výkonom exekúcie preukáže, že prenajímateľ alebo jeho zástupca bol odsúdený alebo je stíhaný pre priestupok porušenia zákazu zvyšovania nájomného.

§ 5.

Cenový úrad môže vyhláškou splnomocniť úrady uvedené v § 3, ods. 2 zákona č. 63/1940 Sl. z. k udeľovaniu súhlasu podľa tohto nariadenia.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády s ministrom pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
Čatloš v. r.

Cena Ks 1.60.

278.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 4. novembra 1940

o prevzatí poistení ujednaných cudzozemskými súkromnými poisťovňami, ako aj poistení niektorých tuzemských súkromných poisťovní inými tuzemskými súkromnými poisťovňami.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Minister vnútra sa splnomocňuje, aby v dohode s ministrom financií a ministrom pravosúdia schválil podmienky pre prevod poistení

a) od cudzozemských súkromných poisťovní, ktoré tieto uzavreli s príslušníkmi Slovenskej republiky alebo s osobami, ktoré majú stále bydlisko na jej území, na tuzemské súkromné poisťovne a

b) od tuzemských súkromných poisťovní na iné tuzemské súkromné poisťovne.

(2) V prípadoch uvedených pod písm. a) a b), ods. 1 majú byť poistky tak zmenené, aby záujmy poistníkov boly čo najúčinnejšie chránené, najmä nakoľko ide o menu (valutu), v ktorej treba splniť záväzky z poistných smlúv.

§ 2.

Schválenie prevodu má ten účinok, že poisťovne, od ktorých sa prevod uskutoční, sa oslobodzujú dňom, ktorý určí Ministerstvo vnútra, od všetkých vzniklých záväzkov voči poistníkom, poťažne poistencom a že poistníci — poistenci — vstupujú v poistný pomer iba voči ústavu preberajúcemu poistenie. Schválením prevodu zaniká právo poisťovne prevodzovať v tuzemsku poistenie, poťažne jej koncesia.

§ 3.

Dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia sa zrušuje nariadenie č. 402/1920 Sb. z. a n.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

279.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 4. novembra 1940

o obmedzení uzavierania poistných smlúv s poistníkmi iných súkromných poisťovní.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Súkromným poisťovniam, ktoré prevádzajú poistenia proti škode a úrazu, sa zakazuje získavať poistenia poistníkov iných súkromných poisťovní skôr ako v poslednom roku platnosti poistnej smluvy.

(2) Poistné smluvy uzavreté proti ustanoveniu ods. 1 sú neplatné.

§ 2.

(1) Kto ako člen správneho orgánu poisťovne, vedúci alebo iný úradník alebo jednateľ poisťovne (§§ 43 až 44 zák. č. 145/1934 Sb. z. a n.) v obore svojej pôsobnosti prestúpi ustanovenia § 1, potresce sa okresným (štátnym policajným) úradom pre priestupok peňažným trestom od Ks 50.— do Ks 10.000.—, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na zavretie od 1 dňa do 30 dní.

(2) Potrestaním vinníka sa nevylučuje právo Ministerstva vnútra k inému zakročeniu proti súkromnej poisťovni podľa platných predpisov.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

280.
Zákon
zo dňa 23. októbra 1940
o civilnej protileteckej ochrane.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Cieľ civilnej protileteckej ochrany.

§ 1.

Cieľom civilnej protileteckej ochrany (v ďalšom texte „CPO") je chrániť životy obyvateľov, verejný a súkromný majetok v Slovenskej republike pred účinkami leteckých útokov, najmä

a) vystríhať obyvateľstvo, úrady a podniky včas pred blížiacim sa nepriateľským útokom (výstražná protiletecká ochranná služba),

b) pri úrazoch osôb a pri hmotných škodách poskytovať účinnú pomoc a spolupracovať pri obnovení verejnej bezpečnosti, verejného poriadku a pokoja, ak boly leteckým útokom porušené alebo ohrozené (pohyblivá a miestna bezpečnostná a pomocná protiletecká ochranná služba),

c) chrániť verejné a súkromné priemyselné podniky, závody a ich zamestnancov v záujme ich nerušenej práce (protiletecká ochranná služba podnikov a závodov),

d) chrániť verejné a súkromné budovy, úrady, podniky, závody, ich zamestnancov a obyvateľov (svojpomocná protiletecká ochranná služba),

e) chrániť verejné a súkromné budovy, úrady, podniky a závody a v nich zamestnané alebo sa zdržujúce osoby, ak svojpomocná ochranná služba týchto nestačí a osobitná protiletecká ochranná služba podnikov a závodov sa nevyžaduje (rozšírená svojpomocná protiletecká ochranná služba).

Príslušnosť.

§ 2.

CPO organizuje a vykonáva minister národnej obrany so šéfom vzdušného úradu a veliteľom vzdušných zbraní, ktorý je mu podriadený, pričom používa okrem služieb brannej moci tiež služieb bezpečnostných úradov I. a II. stolice, obecných orgánov ako aj združení osôb a ustanovizní.

Výstražná protiletecká ochranná služba.

§ 3.

Výstražnú protileteckú ochrannú službu vykonávajú orgány, určené šéfom vzdušného úradu a veliteľom vzdušných zbraní.

Pohyblivá a miestna bezpečnostná a pomocná protiletecká ochranná služba.

§ 4.

(1) Pohyblivú bezpečnostnú a pomocnú protileteckú ochrannú službu vykonávajú orgány, určené šéfom vzdušného úradu a veliteľom vzdušných zbraní.

(2) Miestnu bezpečnostnú a pomocnú protileteckú ochrannú službu vykonáva miestne veliteľstvo CPO.

(3) Pre bezpečnostné a pomocné protiletecké ochranné služby možno použiť zariadenia bezpečnostnej, zdravotnej, požiarnej a stavebnej polície.

Protiletecká ochranná služba podnikov a závodov.

§ 5.

Protileteckú ochrannú službu verejných a súkromných podnikov a závodov vykonávajú podniky a závody podľa smerníc, ktoré vydá Obchodná a priemyselná komora v Bratislave na základe úpravy šéfa vzdušného úradu a veliteľa vzdušných zbraní.

Svojpomocná a rozšírená svojpomocná protiletecká ochranná služba.

§ 6.

(1) Svojpomocnú a rozšírenú svojpomocnú protileteckú ochrannú službu vykonáva obyvateľstvo, podniky a závody.

(2) Organizáciu a výcvik svojpomocnej protileteckej ochrannej služby (ods. 1) vykonáva Slovenský sväz protileteckej ochrany so sídlom v Bratislave (v ďalšom texte „Sväz").

(3) Organizáciu a pôsobnosť Sväzu upraví vláda nariadením.

Protiletecká ochrana vo zvláštnych odvetviach verejnej správy.

§ 7.

(1) Branná moc, pracovná služba, pošta, železnice, plavba, ako aj ministrom národnej obrany určené úrady vykonávajú CPO vo svojej pôsobnosti podľa nariadení svojich ústredných úradov, ktoré vydajú podľa smerníc ministra národnej obrany.

(2) Spoluprácu orgánov v ods. 1 označených odvetví verejnej správy s orgánmi CPO podľa §§ 3 až 6 usmerňuje šéf vzdušného úradu a veliteľ vzdušných zbraní.

Miestna príslušnosť CPO.

§ 8.

(1) Územie štátu delí sa na obvody CPO.

(2) Obvody CPO sa kryjú s obvodmi okresných úradov, v Bratislave s obvodom policajného riaditeľstva.

Práva a povinnosti obvodového veliteľa.

§ 9.

(1) Veliteľom obvodu CPO je okresný náčelník, v Bratislave policajný riaditeľ (ich zástupcovia).

(2) Obvodový veliteľ vedie a usmerňuje vo svojom obvode bezpečnostnú a pomocnú protileteckú ochrannú službu, usmerňuje spoluprácu bezpečnostnej a pomocnej protileteckej ochrannej služby s protileteckou ochrannou službou podnikov a závodov a so svojpomocnou a rozšírenou svojpomocnou protileteckou ochrannou službou, rozhoduje o tom, ktoré verejné a súkromné úrady, podniky a závody podliehajú protileteckej ochrannej službe podnikov a závodov, svojpomocnej a rozšírenej svojpomocnej protileteckej ochrannej službe.

(3) Miestne orgány Obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave a Sväzu sú povinné včas informovať obvodového veliteľa o všetkých veciach CPO.

(4) Na rozkaz šéfa vzdušného úradu a veliteľa vzdušných zbraní prevezme obvodový veliteľ vo svojom obvode vedenie protileteckej ochrannej služby podnikov a závodov, prípadne svojpomocnej a rozšírenej svojpomocnej protileteckej ochrannej služby.

Povinnosti CPO.

§ 10.

(1) Každý občan Slovenskej republiky je pri prevádzaní CPO povinný poskytovať osobné a vecné plnenia a chovať sa tak, ako je to v záujme CPO nariadené, s ohľadom na jeho osobu, na jeho vlastníctvo alebo jeho majetok.

(2) Cudzinci, ktorí sa zdržujú na území Slovenskej republiky, podliehajú tiež povinnostiam, uvedeným v ods. 1, ak sa to neprieči medzištátnym smluvám a všeobecne platným pravidlám medzinárodného práva.

(3) Všetky právnické osoby, ústavy, spolky a ustanovizne verejného a súkromného práva, ktoré majú v Slovenskej republike sídlo, zastúpenie alebo majetok, podliehajú tiež povinnostiam podľa ods. 1.

(4) Minister národnej obrany určí osoby, ktoré sú oslobodené od výkonu osobných služieb podľa tohto zákona, so zreteľom na ich vek, zdravotný stav, povolanie alebo verejné učinkovanie.

(5) Za výkon povinností podľa ods. 1 — pokiaľ nie je stanovené inak — neprislúcha proti štátu nárok na náhradu.

(6) Priberanie k osobným úkonom pri hroziacom nebezpečenstve a pri všeobecných cvičeniach deje sa priamo na rozkaz príslušného veliteľa CPO, ináč zpravidla písomne.

Liečebná starostlivosť a zaopatrenie osôb činných v CPO.

§ 11.

(1) Osoby, ktoré utrpely účasťou pri CPO úraz bez úmyslu poškodiť sa na tele, majú nárok na liečebnú starostlivosť štátu, ak nie je o ne postarané podľa osobitných právnych predpisov.

(2) Ak osoby, uvedené v ods. 1, stanú sa nespôsobilými k práci, majú samy, a — ak zomrely následkom úrazu, ich rodinní príslušníci — nárok na zaopatrenie podľa zákona o zaopatrení vojenských poškodencov.

Požadovanie vecí — vyvlastnenie.

§ 12.

(1) Na ochranu pred leteckými útokmi možno v prospech štátu alebo obce požadovať veci hnuteľné na užívanie alebo do vlastníctva.

(2) Na cieľ, uvedený v ods. 1, možno v prospech štátu alebo obce vyvlastňovať nehnuteľnosti a vecné práva na nehnuteľnosti.

(3) Požadovať a vyvlastňovať majetok železničný alebo poštový možno len so súhlasom Ministerstva dopravy a verejných prác.

(4) Veci požadované a vyvlastnené pre vojenskú správu podľa osobitných právnych predpisov nemožno požadovať ani podľa tohto zákona.

(5) Pre pokračovanie pri vyvlastnení podľa tohto zákona platia predpisy zákona č. 63/1935 Sb. z. a n.

Výroba a predaj plynových masiek a ich súčiastok.

§ 13.

(1) Výroba, oprava a predaj plynových masiek a ich súčiastok je živnosťou konce-

sovanou. Koncesiu na výrobu a opravu plynových masiek a ich súčiastok udeľuje minister hospodárstva po dohode s ministrom národnej obrany. Koncesiu na predaj udeľuje okresný úrad.

(2) Vláda môže nariadením vyhlásiť za živnosť koncesovanú podľa tohto zákona aj výrobu, opravu a predaj iných predmetov slúžiacich CPO.

(3) Podrobné živnostenskoprávne predpisy k ods. 1 vydá minister hospodárstva v dohode s ministrom národnej obrany a vyhlási ich v Slovenskom zákonníku.

(4) Rozširovať tlačivá s obsahom o CPO, usporiadať takéto prednášky a výstavy, premietať filmy a fotografovať v súvise s CPO možno len po predbežnom súhlase šéfa vzdušného úradu a veliteľa vzdušných zbraní alebo orgánu ním splnomocneného.

(5) Vláda upraví nariadením povoľovanie dovozu a vývozu predmetov a zariadení slúžiacich CPO.

Povinnosť mlčanlivosti.

§ 14.

Osoby činné v CPO viaže úradné tajomstvo o veciach, o ktorých sa dozvedely pri svojej činnosti, ak ich utajenie vyžaduje záujem verejný, oprávnený záujem súkromný alebo osobitný predpis, a to aj vtedy, keď sa na tejto činnosti už nezúčastňujú.

Oprávnenia orgánov CPO.

§ 15.

(1) Orgány CPO pri výkone služby sú verejnými orgánmi.

(2) Orgány CPO sú oprávnené hocikedy vstupovať do obytných a výrobných, predajných a iných miestností a priestorov, aby sa presvedčily, či sa zachovávajú predpisy o CPO. Prehliadku môžu však vykonať v týchto miestnostiach len na písomný rozkaz príslušného obvodového veliteľa, prípadne jemu nadriadeného úradu.

(3) Pri vstupe do miestností uvedených v ods. 2 musia sa orgány CPO legitimovať.

Výdavky a ich hradenie.

§ 16.

(1) Výdavky spojené s výstražnou a pohyblivou bezpečnostnou a pomocnou protileteckou ochrannou službou hradí štát.

(2) Výdavky, spojené s miestnou bezpečnostnou a pomocnou protileteckou ochrannou službou, hradia obce.

(3) Výdavky, spojené so svojpomocnou a rozšírenou svojpomocnou protileteckou ochrannou službou, hradia tí, ktorí sú povinní podľa § 6, ods. 1 túto službu vykonávať. Výdavky, spojené s výcvikom osôb službou povinných, hradí Sväz. Obce sú povinné prispievať Sväzu na úhradu výdavkov.

(4) Výdavky, spojené s protileteckou ochrannou službou podnikov a závodov, hradia si podniky a závody.

(5) Podrobnosti upraví vláda nariadením.

Trestné ustanovenia.

§ 17.

(1) Kto úmyselne poškodí, zničí, alebo urobí neupotrebiteľnou vec alebo zariadenie slúžiace na ochranu iných osôb alebo ich majetku pred leteckými útokmi alebo ich následkami, potresce sa, ak čin nie je prísnejšie trestný podľa iných ustanovení, pre zločin žalárom do päť rokov, za okolností zvlášť priťažujúcich — trestnicou od päť do pätnásť rokov; ak čin mal za následok smrť človeka a páchateľ to mohol predvídať, potresce sa doživotnou trestnicou.

(2) V odsudzujúcom rozsudku treba vysloviť aj stratu čestných práv občianskych.

§ 18.

Kto sa dopustí činu uvedeného v § 17 z nedbanlivosti, potresce sa pre prečin väzením do jedného roku, za okolností zvlášť priťažujúcich — väzením od šesť mesiacov do troch rokov; ak čin mal za následok smrť človeka a páchateľ to mohol predvídať, potresce sa väzením od jedného roku do päť rokov.

§ 19.

Kto vyrába, dáva do obehu alebo má na predaj predmety alebo zariadenia, určené na ochranu pred leteckými útokmi alebo ich následkami, hoci pri náležitej pozornosti mohol vedieť, že nie sú spôsobilé takú ochranu poskytnúť, potresce sa pre prečin väzením do jedného roku. Ak vedel o takej nespôsobilosti predmetu alebo zariadenia, potresce sa pre zločin žalárom do päť rokov.

§ 20.

(1) Vedľa trestu na slobode uloženého podľa §§ 17 až 19 možno uložiť aj peňažný trest do Ks 100.000.—.

(2) Ak bol trestný čin spáchaný pri vykonávaní živnosti, môže súd vysloviť, ako vedľajší trest, stratu živnostenského oprávnenia.

(3) Predmety alebo zariadenia, ktorými bol trestný čin podniknutý, alebo ktoré boly určené zrejme na jeho spáchanie, treba vyhlásiť za prepadnuté bez ohľadu na výsledok trestného pokračovania.

(4) Trestné pokračovanie pre činy uvedené v §§ 17 až 19 patrí do pôsobnosti krajského súdu.

§ 21.

(1) Porušenia tohto zákona, nakoľko nie sú trestné podľa §§ 17 až 19 a nakoľko nejde o iný čin prísnejšie trestný, ako aj porušenia predpisov, príkazov a zákazov, podľa neho vydaných, trescú okresné (štátne policajné) úrady zavretím do dvoch mesiacov alebo peňažným trestom do Ks 30.000.— a ak ide o priestupok spáchaný pri vykonávaní živnosti, možno odňať aj živnostenské oprávnenie.

(2) Rovnako sa tresce, ak čin nie je prísnejšie trestný podľa iných ustanovení, kto prekazí alebo sa snaží prekaziť splnenie povinností, uložených týmto zákonom, ako aj predpismi, príkazmi a zákazmi podľa neho vydanými, alebo kto nabáda alebo vyzýva na porušenie ustanovení tohto zákona, ako aj predpisov, príkazov a zákazov, podľa neho vydaných.

(3) Za nevymožiteľný peňažný trest treba uložiť náhradný trest zavretia podľa miery zavinenia do dvoch mesiacov.

(4) Trest na slobode a peňažný trest možno uložiť aj súčasne; v tomto prípade nesmie trest na slobode spolu s náhradným trestom za nevymožiteľný peňažný trest presahovať dva mesiace zavretia.

(5) Veci, ktorými bol trestný čin podniknutý, alebo ktoré sú určené zrejme na spáchanie trestného činu, možno vyhlásiť za prepadnuté, i keď páchateľa nemožno stíhať alebo odsúdiť.

§ 22.

Všetky ustanovenia, ktoré odporujú tomuto zákonu, najmä zákon č. 82/1935 Sb. z. a n., zákon č. 75/1938 Sb. z. a n. a nariadenie s mocou zákona č. 158/1940 Sl. z. sa zrušujú.

§ 23.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

281.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 22. októbra 1940,

ktorým sa čiastočne dopĺňuje zákon o zabezpečení nárokov poistníkov v súkromnom poistení, a o štátnom dozore na súkromné poisťovne.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenie ods. 2, § 13 zákona č. 147/1934 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť takto:

„(2) Zastupiteľstvo uvedené v ods. 1 musí pozostávať aspoň z dvoch osôb. Všetci členovia zastupiteľstva musia mať svoje stále bydlisko na území Slovenskej republiky; aspoň polovica z nich — najmenej však dvaja — musia byť slovenskými štátnymi občanmi, znalými štátneho jazyka. Tieto osoby musia svojimi osobnými vlastnosťami poskytovať záruku za riadne plnenie svojich povinností a musia byť pre svoju úlohu potvrdené Ministerstvom vnútra; potvrdenie možno odoprieť len zo závažných dôvodov, ktoré treba poisťovni oznámiť. Minister vnútra je oprávnený v odôvodnených prípadoch povoliť výnimku, že i pri počte dvoch členov zastupiteľstva môže pripustiť jedného člena, ktorý je príslušníkom iného štátu".

§ 2.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.

282.

Nariadenie zo dňa 4. novembra 1940

o obmedzení exekúcií na majetkovú podstatu židovských podnikov (závodov) a o zákaze vymáhania predstieraných požiadaviek proti Židom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Veritelia Židov a židovských združení (§ 9 zák. č. 113/1940 Sl. z.), ktorých požiadavky vznikly pred uvalením dočasnej správy na židovský podnik (závod), budú — ak nebudú uspokojení z iného majetku, alebo ak ich neuspokojí dočasný správca — uspokojení z likvidačnej hodnoty arizovaného podniku.

(2) Z výťažku dočasnej správy uhradia sa v prvom rade dane a iné verejné požiadavky, poistné prémie, mzdy, príspevky na verejnoprávne poistenia, úroky a anuity z hypotekárnych a iných tiarch a pod.

(3) Podrobnosti o spravovaní výťažku a nakladaní s ním určí Ústredný hospodársky úrad — ak ide o platenie daní a verejných požiadaviek, v dohode s Ministerstvom financií.

§ 2.

(1) Na majetkovú podstatu židovských podnikov (závodov) — či už pozostáva z tovaru, zo zariadenia podniku, nehnuteľnosti, obchodných požiadaviek alebo iných práv, spojených s podnikom —, ktoré sú pod dočasnou správou, možno vykonať exekúciu len vkladom exekučného záložného práva na nehnuteľnosti.

(2) Ustanovenie ods. 1 nevzťahuje sa na vymáhanie požiadaviek vzniklých pred uvalením dočasnej správy.

§ 3.

Exekučné záložné práva nadobudnuté po 6. októbri 1938 z titulu vymáhania alebo zaistenia peňažných požiadaviek, vzniklých pred uvalením dočasnej správy, na majetkovú podstatu podniku (závodu) alebo jeho časti, vynímajúc exekučné záložné právo na nehnuteľnosti, sa dňom vyhlásenia tohto nariadenia — ak dôjde k uvaleniu dočasnej správy po vyhlásení tohto nariadenia, dňom vymenovania dočasného správcu — zrušujú.

§ 4.

(1) Zakazuje sa uplatňovať a vymáhať predstierané požiadavky proti Židom alebo židovským združeniam (ods. 1, § 1).

(2) Za zločin sa potresce žalárom do päť rokov:

a) kto proti Židovi alebo židovskému združeniu uplatňuje exekúciu pre predstieranú požiadavku,

b) Žid, vedúci židovského združenia (ods. 1, § 1) alebo jeho funkcionár, ktorý vedome trpí exekučné vymáhanie predstieraných požiadaviek.

§ 5.

(1) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

(2) Ustanovenia §§ 2 a 3 platia do 31. januára 1941.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.

283.

Zákon zo dňa 29. októbra 1940

o určovaní miezd (platov) a pracovných podmienok.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Predseda Ústredného úradu práce môže — a to aj so zreteľom na ustanovenie § 87, ods. 3 Ústavy, kým o otázkach tam uvedených nebude vydaný osobitný zákon — záväzne upravovať pre všetky služobné pomery alebo niektorú ich kategóriu mzdy (platy) a pracovné podmienky, ktoré vzhľadom na platné právne predpisy sa upravujú dohodou smluvných strán. Mzdy (platy) a pracovné podmienky takto upravené nahradzujú v určenom rozsahu súkromnoprávnu smluvu.

(2) Úpravy, vydané podľa ods. 1, sa vyhlasujú v Úradných novinách.

§ 2.

(1) Predseda Ústredného úradu práce je povinný pred riešením všeobecných a zásadných otázok miezd (platov), pracov-

ných podmienok a záväzných úprav pre celé hospodárske odvetvia vypočuť Poradný sbor. Rozhodnutia predsedu Ústredného úradu práce o týchto otázkach podliehajú schváleniu vlády.

(2) Členov Poradného sboru (ods. 1) menuje a odvoláva minister vnútra, a to 3 zástupcov zamestnancov, 3 zástupcov zamestnávateľov a po jednom zástupcovi Ministerstva hospodárstva, Slovenskej národnej banky a Cenového úradu. Za každého člena sa má vymenovať náhradník. Zástupcov zamestnancov a zamestnávateľov menuje minister vnútra zo soznamu, predloženého ich záujmovými organizáciami. Predsedom Poradného sboru je predseda Ústredného úradu práce.

(3) Pred úpravou otázok, ktoré nespadajú pod ustanovenia ods. 1, je povinný predseda Ústredného úradu práce vypočuť poradný výbor, do ktorého v jednotlivých prípadoch vysielajú svojich zástupcov príslušné záujmové organizácie zamestnancov a zamestnávateľov; okrem týchto môže predseda Ústredného úradu práce povolať do tohto výboru aj odborníkov.

(4) Funkcia členov Poradného sboru a poradných výborov je čestná. Ich členovia majú vykonávať svoju funkciu nestranne a zachovávať mlčanlivosť o veciach, o ktorých sa dozvedeli v tejto funkcii.

§ 3.

Predseda Ústredného úradu práce môže výnimočne ustanoviť v jednotlivých miestach osobitných poverencov na vykonanie úloh podľa § 1, ods. 1 a podľa § 2, ods. 3.

§ 4.

Zamestnávatelia a zamestnanci, prípadne ich zástupcovia sú povinní na vyzvanie predsedu Ústredného úradu práce alebo jeho poverenca (§ 3) oznámiť všetky údaje, ktoré majú alebo môžu mať vliv na úpravu miezd (platov) a pracovných podmienok, a za týmto cieľom predložiť potrebné doklady a dôkazy. Takéto doklady a dôkazy možno použiť iba na ciele tohto zákona.

§ 5.

(1) Zamestnávateľa, ktorý poruší úpravy, vydané podľa § 1 alebo § 3, alebo neposlúchne vyzvanie podľa § 4, tresce okresný (štátny policajný) úrad pre priestupok peňažným trestom do Ks 50.000.— alebo zavretím do 2 mesiacov.

(2) Za nevymožiteľný peňažný trest treba uložiť náhradný trest zavretia podľa miery zavinenia do 2 mesiacov.

(3) Peňažný trest a trest na slobode možno uložiť aj súčasne; v tomto prípade nesmie trest na slobode spolu s náhradným trestom za nevymožiteľný peňažný trest presahovať 2 mesiace zavretia.

(4) Pri opätovnom odsúdení za priestupok, uvedený v ods. 1, možno odňať aj živnostenské oprávnenie.

§ 6.

(1) Zamestnanca, ktorý poruší úpravy, vydané podľa § 1 alebo § 3, alebo neposlúchne vyzvanie podľa § 4, tresce okresný (štátny policajný) úrad pre priestupok peňažným trestom do Ks 1000.— alebo zavretím do 1 mesiaca.

(2) Za nevymožiteľný peňažný trest treba uložiť náhradný trest zavretia podľa miery zavinenia do 1 mesiaca.

(3) Peňažný trest a trest na slobode možno uložiť aj súčasne; v tomto prípade nesmie trest na slobode spolu s náhradným trestom za nevymožiteľný peňažný trest presahovať 1 mesiac zavretia.

§ 7.

V policajnom trestnom pokračovaní podľa §§ 5 a 6 zástupcu Ústredného úradu práce treba pokladať za odborného zástupcu v smysle § 30 policajného trestného poriadku.

§ 8.

Dňom účinnosti tohto zákona sa zrušuje vládne nariadenie č. 104/1939 Sl. z. a ods. 2, § 2 zákona č. 63/1940 Sl. z.

§ 9.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
Čatloš v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 60. Vydaná dňa 11. novembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (284.—289.) 284. Nariadenie s mocou zákona o organizácii a pôsobnosti Ústredného úradu práce a úradov práce. — 285. Vyhláška ministra financií, ktorou sa mení vyhláška ministra financií o paušalizovaní dane z obratu u liehu a niektorých výrobkov z liehu. — 286. Vyhláška ministra hospodárstva o výrobe a distribúcii podošvovej kože. — 287. Vyhláška ministra financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — 288. Zákon o učiteľských akadémiách. — 289. Vyhláška ministra hospodárstva o zákaze porážať po živnostensky bravčový dobytok vo váhe niže 100 kg.

284.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 4. novembra 1940

o organizácii a pôsobnosti Ústredného úradu práce a úradov práce.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

Pôsobnosť vo veciach organizácie a ochrany domáceho trhu práce a ochrany pracujúcich podľa tohto nariadenia a podľa osobitných právnych predpisov obstarávajú:

a) Ústredný úrad práce a

b) úrady práce.

DIEL PRVÝ.

Ústredný úrad práce.

§ 2.

(1) Ústredný úrad práce obstaráva prikázanú mu pôsobnosť pre celé územie Slovenskej republiky.

(2) V čele Ústredného úradu práce je predseda, ktorého ustanovuje minister vnútra zo štátnych úradníkov.

§ 3.

(1) Ústredný úrad práce je odborom Ministerstva vnútra a má jeho pôsobnosť podľa

a) zákona č. 91/1918 Sb. z. a n.,

b) zákona č. 267/1921 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich a príslušných vykonávacích nariadení,

c) zákona č. 333/1939 Sl. z. a

d) nariadenia s mocou zákona č. 129/1940 Sl. z.

§ 4.

Ústredný úrad práce:

a) sprostredkuje prácu do cudziny;

b) dbá o to, aby sa prebytky pracovných síl z obvodu jedného úradu práce umiestnily v obvode toho úradu práce, kde je ich nedostatok;

c) vykonáva pôsobnosť podľa zákona č. 283/1940 Sl. z.

DIEL DRUHÝ.

Úrady práce.

§ 5.

(1) Pre správny obvod každého okresného úradu sa zriaďuje v jeho sídle úrad práce.

(2) Minister vnútra môže so súhlasom ministra financií zriadiť úrady práce aj mimo sídiel okresných úradov s určením obvodu ich príslušnosti alebo rozšíriť príslušnosť jedného úradu práce na viac okresov.

(3) Opatrenia podľa ods. 2 sa vyhlásia v Úradných novinách.

§ 6.

Úrady práce sú podriadené Ústrednému úradu práce.

§ 7.

(1) Okrem sprostredkovania práce (diel tretí) prechádza na úrady práce pôsobnosť:

a) župných úradov, ktorá sa na tieto preniesla z priemyslových inšpektorátov podľa § 82, ods. 1 zákona č. 190/1939 Sl. z.,

Cena Ks 2.40.

b) župných a okresných úradov a obcí podľa zákona č. 91/1918 Sb. z. a n.,

c) okresných úradov podľa nariadenia s mocou zákona č. 129/1940 Sl. z. a

d) pôsobnosť doterajších úradov práce podľa § 7 zákona č. 283/1940 Sl. z.,

e) verejných sprostredkovatelien práce, ktorá týmto prislúcha podľa osobitných právnych predpisov, týmto nariadením nezrušených.

(2) Úrady práce udeľujú porady pri voľbe povolania.

§ 8.

Pôsobnosť podľa § 7, ods. 1, písm. a) vykonávajú úrady práce v sídle župných úradov pre celý obvod župy.

§ 9.

Doterajší udržovatelia verejných sprostredkovatelien práce a prispievatelia na ne sú povinní:

a) prispievať štátu na osobné a vecné výdavky úradov práce v miere a spôsobom, ako to určí Ústredný úrad práce — takto určené príspevky nesmú však presahovať riadne výdavky, ktoré mali s udržovaním sprostredkovatelien práce alebo s prispievaním na ne v roku 1938 —,

b) odovzdať zariadenie a kancelárske potreby a pomôcky verejných sprostredkovatelien práce do vlastníctva štátu.

DIEL TRETÍ.

Sprostredkovanie práce.

§ 10.

(1) Osoby, hľadajúce pracovnú silu, sú povinné hlásiť všetky uprázdnené alebo nové miesta úradu práce, v obvode ktorého je nové alebo uprázdnené miesto. Hlásenie treba učiniť najneskoršie v deň po tom, čo sa miesto uprázdnilo alebo nové zriadilo. Za uprázdnené treba považovať také miesto, pre ktoré zamestnávateľ hľadá pracovnú silu, ktorá nie je u neho dosiaľ v zamestnaneckom pomere.

(2) Ústredný úrad práce môže nariadiť vyhláškou v Úradných novinách, že osoby hľadajúce pracovné sily sú oprávnené prijať pracovné sily určitej kategórie len prostredníctvom úradov práce.

(3) Osoby, hľadajúce prácu, sú povinné hlásiť sa o ňu u úradu práce, v obvode ktorého majú trvalé bydlisko.

§ 11.

(1) Úrady práce sprostredkujú medzi osobami hľadajúcimi pracovné sily a osobami hľadajúcimi prácu. Sprostredkovanie práce je bezplatné a má byť nestranné; vzťahuje sa na všetky pracovné odvetvia. Sprostredkovanie sa nesmie odoprieť ani osobe prácu hľadajúcej, ani osobe prácu ponúkajúcej.

(2) Pri výbere uchádzačov o prácu treba prizerať k tomu, aby sa vyhovelo osobitným potrebám pracovného miesta, telesným a odborným vlastnostiam zamestnanca a jeho osobným a rodinným pomerom. Pri rovnakej odbornej spôsobilosti treba dať prednosť osobám podporovaným zo štátnych prostriedkov, živiteľom mnohočlenných rodín a osobám väčší čas nezamestnaným, taktiež osobám, ktoré z miesta, o ktorého obsadenie ide, boly prepustené pri obmedzení prevádzky, osobám mladistvým a osobám, pri ktorých sa vyskytujú osobitného zreteľa hodné okolnosti.

(3) Tiež zamestnávatelia majú pri výbere pracovných síl dbať na to, aby sa zásady uvedené v ods. 2 zachovaly.

(4) Nezamestnaným, ktorým bola poukázaná práca mimo miesta pobytu, môže úrad práce priznať právo na bezplatnú dopravu na železnici k nastúpeniu miesta, ak je toto vzdialené viac ako 6 km; pri presídleni rodiny môže im byť povolená polovičná sľava pre prepravu svrškov. Podrobnosti určí Ministerstvo vnútra po dohode s Ministerstvom dopravy a verejných prác.

§ 12.

(1) Ústredný úrad práce môže niektoré pomocné úkony, spojené so sprostredkovaním práce, sveriť záujmovým organizáciám zamestnancov alebo zamestnávateľov.

(2) Po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia nesmie sa nikomu udeliť oprávnenie (koncesia) na živnostenské sprostredkovanie práce a služieb. Práva nadobudnuté z oprávnení (koncesií) na živnostenské sprostredkovanie práce a služieb, vydaných do účinnosti tohto nariadenia zanikajú, a to najneskôr 31. decembra 1941.

§ 13.

Nezachovanie ustanovení §§ 10 až 12 tresce ako priestupok okresný (štátny

policajný) úrad zavrelím od 1. dňa do 6 mesiacov alebo peňažným trestom od Ks 200.— do Ks 50.000.—, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na náhradný trest zavretia do 6 mesiacov. Trest zavretia a peňažný trest môžu byť uložené aj súčasne; v tomto prípade nesmie však náhradný trest spolu s hlavným trestom na slobode presahovať 6 mesiacov.

DIEL ŠTVRTÝ.

Pokračovanie pred Ústredným úradom práce a úradmi práce.

§ 14.

(1) Vyjmúc sprostredkovania práce a udeľovanie porád pri voľbe povolania, pre pokračovanie Ústredného úradu práce a úradov práce platia predpisy časti prvej vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n. (§§ 5 až 89).

(2) Ak opravný prostriedok nie je vylúčený, možno sa proti rozhodnutiu (opatreniu) úradu práce odvolať na Ústredný úrad práce.

(3) Proti rozhodnutiam (opatreniam) Ústredného úradu práce odvolanie nie je prípustné.

§ 15.

Vykonávateľné rozhodnutia (opatrenia) Ústredného úradu práce a úradov práce sú exekučnými titulmi podľa ods. 2, § 90 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

§ 16.

Štátne úrady, úrady a orgány verejnoprávnych korporácií sú povinné vyhovieť dožiadaniam Ústredného úradu práce a úradov práce, nakoľko sa týkajú ich pôsobnosti.

DIEL PIATY.

Ustanovenia prechodné.

§ 17.

Úrady práce, zriadené nariadením s mocou zákona č. 147/1940 Sl. z. a všetky verejné sprostredkovateľne práce sa zrušujú.

§ 18.

(1) Zamestnancov verejných sprostredkovatelien práce, ak vyhovujú podmienkam určeným pre prijatie do štátnej služby, prevezme — do stavu zamestnancov rezortu Ministerstva vnútra — štát s nadobudnutými služobnými a platovými nárokmi, nakoľko tieto neprevyšujú obdobné nároky štátnych zamestnancov tej istej kategórie a rodinných pomerov; kým sa tak nestane a kým štát neupraví ich služobné požitky, hradia im ich doterajší udržovatelia verejných sprostredkovatelien práce.

(2) Taktiež do stavu zamestnancov rezortu Ministerstva vnútra sa preberú zamestnanci priemyselnej inšpekcie, pridelení župným úradom a Ministerstvu hospodárstva.

DIEL ŠIESTY.

Ustanovenia záverečné.

§ 19.

Dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia sa zrušujú všetky právne predpisy odporujúce jeho ustanoveniam; najmä sa zrušujú:

a) zák. čl. XVI/1916,
b) nariadenie ministerstva s plnou mocou pre správu Slovenska č. 34/1919 Úr. nov. o Slovenskom úrade práce pre poľnohospodárske robotníctvo v Bratislave,
c) nariadenie ministerstva s plnou mocou pre správu Slovenska č. 129/1919 Úr. nov. o zriadení Poradného sboru pri Slovenskom úrade práce pre poľnohospodárskych robotníkov v Bratislave,
d) § 184 zákona č. 259/1924 Sb. z. a n.,
e) vládne nariadenie č. 217/1936 Sb. z. a n. vo znení nariadenia s mocou zákona č. 299/1939 Sl. z.,
f) nariadenie s mocou zákona č. 147/1940 Sl. z.

§ 20.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.,
Dr. Fritz v. r.
Dr. Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

285.

Vyhláška ministra financií zo dňa 23. októbra 1940,

ktorou sa mení vyhláška ministra financií o paušalizovaní dane z obratu u liehu a niektorých výrobkov z liehu.

Podľa § 19. ods. 8 zákona č. 268 1923 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 246 1926 Sb. z. a n., č. 188 1930 Sb. z. a n., č. 56 1932 Sb. z. a n., č. 265 1935 Sb. z. a n. a č. 356 1938 Sb. z. a n. (v ďalšom texte len zákon o dani z obratu a prepychovej) ustanovujem v dohode s ministrom hospodárstva:

Čl. I.

Ods. 2, bod 2 vyhlášky č. 285 1937 Sb. z. a n. sa nahradzuje týmto znením:

„2. a) u liehu ethylnatého, oslobodeného od spotrebnej dane, odbytého v tuzemsku k výrobe pohonných smesí, a to sadzbou 125.— Ks za hektoliter (t. j. objemový hektoliter alkoholu ethylnatého, meraného pri + 15 C);

b) u liehu methylnatého odbytého v tuzemsku pri výrobe pohonných smesí, a to sadzbou Ks 47.50 za 1 hektoliter (t. j. objemový hektoliter alkoholu methylnatého, meraného pri + 15 C).

Na tieto sadzby sa nevzťahuje ustanovenie § 1, ods. 1 zákona č. 267/1935 Sb. z. a n., v znení zákona č. 281 1937 Sb. z. a n. a zákona č. 358/1938 Sb. z. a n.

Paušál je povinná platiť Slovenská liehová spoločnosť, s. r. o. v Bratislave, obvyklým spôsobom príslušnému daňovému úradu v mesačných splátkach, splatných: u liehu zdaneného spotrebnou daňou — do 15 dní a u ostatného liehu — do 75 dní po uplynutí každého mesiaca, v ktorom vznikla povinnosť k plateniu spotrebnej dane z liehu alebo v ktorom bol lieh vyskladnený k výrobe pohonných smesí".

Čl. II.

Ods. 6 sa dopĺňuje týmto ďalším bodom:

„5 — pri methylalkohole (motorickom) — zo všetkých dodávok, vlastnej spotreby a výkonov, ktoré prevedú miešarne motorového liehu a pohonných smesí pri miešaní a výprave motorového liehu a pohonných smesí, obsahujúcich methylalkohol".

Čl. III.

Táto vyhláška platí odo dňa 1. novembra 1940.

Dr. Pružinský v. r.

286.

Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 8. novembra 1940

o výrobe a distribúcii podošvovej kože.

Podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 1, ods. 2 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

Surové hovädzie kože vo váhe od 24.5 kg do 50 kg môžu byť spracované len na podošvovú kožu (krupóny, boky a väzy).

§ 2.

(1) Pri výrobe podošvovej kože musí byť zachovaný obvyklý spôsob výrobný; nie je prípustné používať náhražkových alebo škodlivo pôsobiacich prostriedkov, ani prostriedkov, ktoré zrýchlujú výrobu alebo zvyšujú náplň na úkor akosti a váhy.

(2) Kvalita vyrobenej podošvovej kože musí odpovedať obvyklým obchodným zvyklostiam.

(3) Kontrolu akosti podošvovej kože vykonávajú ústavy pre chemickú kontrolu Štátnych výskumných ústavov poľnohospodárskych v Bratislave a v Spišskej Novej Vsi.

§ 3.

(1) O prídele surových hovädzích koží a o výrobe podošvovej kože musí továreň alebo garbiareň viesť výrobný denník.

(2) Výrobný denník musí obsahovať:

a) koľko surových hovädzích koží a v akej váhe podnik z prídelu dostal,

b) koľko surových hovädzích koží a v akej váhe podnik denne namočil,

c) koľko krupónov, bokov a väzov denne vyrobil.

(3) Pri mesačnom zúčtovaní súčet vyrobenej podošvovej kože musí odpovedať súčtu pridelených a namočených surových hovädzích koží.

(4) Zadržiavať surové hovädzie kože v námoku dlhší čas, než je potrebné k ich

riadnemu vyčineniu alebo zadržiavať kože polovyrobené, sa zakazuje.

§ 4.

Distribúciou podošvovej kože sa poveruje evidenčná kancelária kožiarskeho priemyslu v Liptovskom Svätom Mikuláši (v ďalšom texte „evidenčná kancelária").

§ 5.

(1) Každá továreň alebo garbiarsky podnik, ktorý vyrába podošvovú kožu, je povinný každého 1. a 15. dňa mesiaca zahlásiť evidenčnej kancelárii zásoby vyrobenej podošvovej kože.

(2) Distribúciu zahláseného množstva vyrobenej podošvovej kože vykoná evidenčná kancelária podľa dispozícií Ministerstva hospodárstva, avšak expedíciu distribuovanej podošvovej kože vykoná a účtuje výrobca.

(3) Na úhradu režie spojenej s distribúciou podošvovej kože je oprávnená evidenčná kancelária vyberať z distribuovaného množstva podošvovej kože percentuálny príplatok, ktorého výšku určí Cenový úrad.

(4) Na čele evidenčnej kancelárie stojí trojčlenný výkonný výbor zložený zo zástupcov kožiarskeho priemyslu. Tento výbor schvaľuje minister hospodárstva.

(5) Nad evidenčnou kanceláriou vykonáva dozor Ministerstvo hospodárstva. K akýmkoľvek dispozíciám v súvislosti s distribúciou podošvovej kože musí si evidenčná kancelária vyžiadať vopred súhlas Ministerstva hospodárstva.

§ 6.

(1) Aby distribúcia podošvovej kože bola usmernená, určí Ministerstvo hospodárstva pre každý politický okres distributérov.

(2) Okresným distributérom podošvovej kože môže byť len kvalifikovaný obchodník s vyrobenou kožou.

(3) Mesto Bratislava bude mať 5 distributérov a mestá nad 10.000 obyvateľov po 1 distributérovi.

(4) Evidenčná kancelária dostane od Ministerstva hospodárstva úplný soznam distributérov podošvovej kože; taktiež okresným úradom oznámi Ministerstvo hospodárstva meno obchodníka, ktorý bude pre okres poverený distribúciou podošvovej kože.

(5) Okresný distributér musí viesť skladovú knihu a prídelový denník. Skladová kniha musí obsahovať údaje, kedy a aké množstvo podošvovej kože evidenčná kancelária distributérovi pridelila. Prídelový denník musí obsahovať, kedy a koľko podošvovej kože okresný distributér vydal obuvníkom.

§ 7.

(1) Nárok na prídel podošvovej kože má len obuvník so živnostenským oprávnením; predaj podošvovej kože iným osobám sa zakazuje.

(2) Okresný distributér podošvovú kožu, pridelenú evidenčnou kanceláriou, rozdelí podľa kľúča uvedeného v ods. 4 jednotlivým obuvníkom svojho distribučného obvodu na odbernú knižku.

(3) Každý obuvník so živnostenským oprávnením môže sa prihlásiť len u jedného svojho okresného distributéra k odberu podošvovej kože, pričom zahlási tiež počet svojich riadnych pomocníkov a učňov.

(4) Prídel podošvovej kože pre obuvníkov, prihlásených u okresných distributérov, sa určuje na každý mesiac, a to:

a) v meste Bratislava pre obuvníckeho majstra 7 kg, pre pomocníka 5 kg, pre učňa 2 kg,

b) v mestách nad 5000 obyvateľov pre obuvníckeho majstra 6 kg, pre pomocníka 4 kg a pre učňa 2 kg,

c) v obciach pod 5000 obyvateľov pre obuvníckeho majstra 5 kg, pre pomocníka 4 kg a pre učňa 2 kg.

(5) Okresný distributér do 10 dní odo dňa účinnosti tejto vyhlášky je povinný predostrieť evidenčnej kancelárii a Ministerstvu hospodárstva úplný soznam obuvníkov, pomocníkov a učňov svojho distribučného obvodu. Soznam musí byť potvrdený príslušným smiešaným okresným živnostenským spoločenstvom a okresným úradom.

(6) Obuvníci sú povinní viesť pracovný výkaz o použití podošvovej kože. Kontrolu pracovných výkazov vykonávajú starostovia obcí.

§ 8.

(1) Štátne a verejné dodávky nepodliehajú distribúcii podľa §§ 4 až 7 tejto vyhlášky; na tieto účely sa pridelí podošvová koža zvlášť priamo z továrne po dohode objednávateľa s Ministerstvom hospodárstva.

(2) Továrňam na obuv, ktoré zamestnávajú viac ako 25 robotníkov, pridelí podošvovú kožu evidenčná kancelária podľa dispozícií Ministerstva hospodárstva.

§ 9.

Kto poruší ustanovenia tejto vyhlášky potresce sa pre priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od Ks 100.— do Ks 50.000.—, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť podľa miery zavinenia na zavretie od 1 dňa do 3 mesiacov. Okrem toho pre nezachovanie predpisov § 2 tejto vyhlášky môže byť výrobca podošvovej kože vylúčený z prídelu surových hovädzích koží.

§ 10.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom 15. novembra 1940.

Dr. Medrický v. r.

287.

Vyhláška ministra financií zo dňa 5. novembra 1940

o colných prirážkach k colným sadzbám, na niektoré druhy obilia.

Minister financií podľa § 5 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 10. novembra 1940 vyhlasuje:

§ 1.

1. Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar s. č. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravuje sa na 15.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

2. Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar s. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k s. č. 23 až 26, upravujú sa takto:

Pre tovar sadz. čísla	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž.	13.— Ks
25. Jačmeň	5.— Ks
26. Ovos	0.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministra financií č. 247/1940 Sl. z., sa zároveň zrušujú.

Dr. Pružínský v. r.

288.

Zákon zo dňa 29. októbra 1940

o učiteľských akadémiách.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Organizácia učiteľskej akadémie.

§ 1.

Úlohou učiteľskej akadémie je vzdelávať a vychovávať žiakov pre učiteľské povolanie, aby svojimi odbornými vedomosťami a mravnými vlastnosťami boli schopní vyučovať a vychovávať mládež na ľudových školách v duchu kresťansko-národnom.

§ 2.

Pomenovanie učiteľskej akadémie má obsahovať okrem názvu „učiteľská akadémia" i jej udržovateľa a vyučovací jazyk.

§ 3.

(1) Učiteľské akadémie s právom verejnosti podľa ich rázu sú:

a) štátne, založené a udržované štátom;

b) neštátne, založené a udržované štátom uznanými cirkvami (reholami, kongregáciami), základinami, spolkami alebo svázkami územnej samosprávy.

(2) Na založenie učiteľskej akadémie — okrem učiteľskej akadémie uvedenej v ods. 3 — treba povolenie vlády.

(3) Založenie učiteľskej akadémie štátom uznanou cirkvou oznámi zakladateľ Ministerstvu školstva a národnej osvety (v ďalšom texte „Ministerstvo") v prvých troch mesiacoch kalendárneho roku. K oznámeniu je zakladateľ povinný pripojiť organizačný štatút ústavu, výkaz učebných pomôcok, výkaz miestností, doklad o hmotnom zaistení ústavu a najneskôr do 30. júna v tom istom kalendárnom roku výkaz učiteľských síl s ich osobnými dokladmi.

(4) Ministerstvo môže odoprieť súhlas so založením učiteľskej akadémie podľa ods. 3 alebo nepriznať jej právo verejnosti iba v tom prípade, ak škola nezodpovie zákonitým podmienkam podľa ods. 5, alebo ak by škola bola prebytočná podľa § 6, ods. 3. Ak sa Ministerstvo nevyjadrí do 2 mesiacov odo dňa doručenia výkazu učiteľských síl (posledná veta ods. 3), školu možno otvoriť.

(5) Zakladateľ neštátnej učiteľskej akadémie pred založením školy je povinný preukázať, že má potrebné hmotné prostriedky na udržovanie školy, že vyhovuje všetkým predpisom, platným pre učiteľské akadémie štátne vo veci organizácie, učebných osnov, umiestenia, zariadenia a vystrojenia učebnými pomôckami a že učiteľské osoby, ktoré budú na nej zamestnané, splnily všetky podmienky, predpísané pre príslušnú kategóriu a vedecký odbor.

§ 4.

(1) Udržovateľovi neštátnej učiteľskej akadémie, ktorej udržovanie Ministerstvo uzná za potrebné v záujme osvety príslušného kraja, ak ju udržovateľ z vlastných prostriedkov nemôže platným predpisom primerane udržovať, treba poskytnúť na jeho žiadosť štátnu podporu.

(2) Bližšie podmienky podpory ako i práva a povinnosti obidvoch zmluvných stránok sa určia individuálnou zmluvou.

§ 5.

(1) Udržovateľ neštátnej učiteľskej akadémie, ktorý dostáva štátnu podporu, je povinný každoročne predostrieť Ministerstvu na prezretie vyúčtovanie nielen štátnej podpory, ale aj všetkých príjmov a dôchodkov, ktorými sa má podľa zakladacej listiny škola udržovať.

(2) Keby z tohto vyúčtovania vysvitlo, že sa príjmy na udržovanie školy neupotrebily na určený cieľ, alebo že sa týmito dôchodkami nesprávne hospodárilo, Ministerstvo vyzve udržovateľa školy, aby sa postaral o nápravu. Ak udržovateľ školy do určenej lehoty tak neurobí, odníme mu Ministerstvo podporu.

§ 6.

(1) Ak neštátna učiteľská akadémia nezachováva podmienky zmluvy, uzavretej podľa ustanovenia § 4, ods. 2, môže jej Ministerstvo po jednom napomenutí, ak sa náprava nestane do šesť mesiacov rátajúc odo dňa doručenia napomenutia, zastaviť štátnu podporu.

(2) Ak neštátna učiteľská akadémia nezachováva ustanovenia tohto zákona, platné osnovy a iné predpisy, taktiež ak jej činnosť je protištátna, alebo smeruje proti kresťansko-mravnému charakteru výchovnému, alebo ak neplní správne svoje poslanie dané týmto zákonom, Ministerstvo na základe výsledku komisionálneho vyšetrovania má napomenúť udržovateľa ústavu dva razy v trojmesačných lehotách. Ak udržovateľ po týchto dvoch napomenutiach neurobí nápravu, Ministerstvo predostrie vláde návrh na dočasné alebo trvalé zavretie školy.

(3) Na návrh Ministerstva môže vláda dočasne alebo trvale zatvoriť štátnu alebo neštátnu učiteľskú akadémiu, ktorá sa pre nadbytok učiteľského dorastu stala prebytočnou, pričom z neštátnych tou istou cirkvou zriadených a udržovaných učiteľských akadémií môže zavrieť viac ako jednu iba vtedy, ak pred zavretím každej ďalšej zatvorí jednu štátnu alebo nie cirkvami zriadenú a udržovanú neštátnu učiteľskú akadémiu.

(4) Základiny a majetok dočasne zatvorenej neštátnej školy spravuje aj naďalej udržovateľ tej školy.

(5) O cieli a o upotrebení majetku na trvalo zatvorenej škole, ak zakladateľ pre prípad zániku školy v zakladacej listine sám neurobil príslušné opatrenie, rozhoduje udržovateľ školy; udržovateľ potrebuje k svojmu rozhodnutiu súhlas Ministerstva, ak sa mu poskytovala štátna podpora podľa § 4 aspoň v troch kalendárnych rokoch. O základinách a fondoch rozhodne sa podľa platných predpisov.

(6) Definitívnych zamestnancov podľa odseku 3 trvale zatvorených akadémií má štát podľa možnosti prevziať do svojich služieb so služobným platom, na ktorý mali nárok v deň zatvorenia školy.

§ 7.

(1) Učiteľská akadémia má 5 ročníkov a cvičnú školu.

(2) Počet tried cvičnej školy určí Ministerstvo.

(3) Pri učiteľských akadémiách môžu byť odborné učiteľské ústavy domácich náuk a ústavy na vzdelávanie učiteliek materských škôl.

(4) Všetky v odsekoch 1 a 3 uvedené ústavy sú pod jednou správou.

(5) Každá učiteľská akadémia má mať podľa možnosti internát a vzorné hospodárstvo pre praktický výcvik žiakov.

§ 8.

(1) Koedukácia na učiteľských akadémiách zásadne sa nepripúšťa. Pre dievčatá sú osobitné učiteľské akadémie s vlastnou správou.

(2) Výnimky z ustanovenia odseku 1 môže na prechodný čas povoliť Ministerstvo.

DIEL DRUHÝ.

Vyučovací poriadok na učiteľskej akadémii.

§ 9.

(1) Povinné predmety na učiteľskej akadémii sú: náboženstvo, jazyk slovenský, dejepis, zemepis, pedagogika, vyučovacia prax s metodikami, spoločenská výchova, jazyk nemecký, matematika, prírodopis, chémia, fyzika, národné hospodárstvo, poľné hospodárstvo, náuka o vedení domácnosti, spev a hudobná výchova, hra na husliach, hra na klavíri, hra na organe, kreslenie, ručné práce, varenie, telesná výchova a prípadné ďalšie predmety, ktoré môže určiť Ministerstvo.

(2) Ministerstvo určí, ktoré z predmetov uvedených v odseku 1 majú sa vyučovať len na chlapčenských a ktoré len na dievčenských učiteľských akadémiách.

(3) Na inojazyčných učiteľských akadémiách miesto jazyka slovenského vyučuje sa jazyk vyučovací a miesto jazyka nemeckého jazyk slovenský.

§ 10.

Vyučovanie nepovinných predmetov upraví Ministerstvo.

§ 11.

(1) Žiaci takého štátom uznaného náboženstva, ktoré sa na ústave pre nepatrný počet príslušníkov nevyučuje, sú povinní sa učiť svoje náboženstvo súkromne a skúšky skladať za každý polrok u svojho katechétu v prítomnosti riaditeľa školy alebo jeho zástupcu. Tento katechéta je povinný písomne dodať známky z náboženstva na vysvedčenie riaditeľstvu učiteľskej akadémie najneskôr týždeň pred klasifikačnou poradou.

(2) Ministerstvo sa splnomocňuje upraviť vyučovanie náboženstva v oddeleniach tam, kde v jednotlivých ročníkoch počet príslušníkov patričného náboženstva nedosahuje minimálny počet 20 žiakov.

§ 12.

Od povinných predmetov nemožno nikoho oslobodiť.

§ 13.

(1) Učebný cieľ a jeho mieru, ktoré treba vo vyučovaní jednotlivých predmetov na učiteľskej akadémii dosiahnuť, a na základe toho rozvrh hodín ako i učebné osnovy jednotlivých predmetov určí Ministerstvo.

(2) Učebné osnovy náboženstva určia kompetentné cirkevné vrchnosti príslušného náboženstva, ktoré určia aj povinné náboženské úkony v dohode s Ministerstvom. Osnovy alebo ich zmeny treba vždy dať na vedomie Ministerstvu.

§ 14.

(1) Školský plat, prijímacie a skúšobné taxy, prispevky na učebné pomôcky a iné školské poplatky, ich cieľ, výšku a spôsob platenia určí Ministerstvo vyhláškou v Slovenskom zákonníku. Tieto poplatky sú na neštátnych učiteľských akadémiách rovnaké ako na štátnych a ich výnos, okrem prijímacích a skúšobných taxy, patrí udržovateľovi školy.

(2) Žiakov chudobných alebo menej majetných rodičov aspoň priemerne dobrého prospechu možno od platenia školského platu, po prípade aj od iných školských poplatkov celkom alebo zpolovice oslobodiť. Smernice pre oslobodzovanie od školského platu a iných školských poplatkov určí Ministerstvo.

(3) Prípadné odchýlky od všeobecne platných smerníc (ods. 1) najmä novozaloženým neštátnym učiteľským akadémiám povoľuje na náležite odôvodnenú žiadosť Ministerstvo.

§ 15.

Na učiteľských akadémiách možno používať len Ministerstvom schválené učebnice a učebné pomôcky. Učebnice náboženstva schvaľuje príslušná cirkevná vrchnosť a predostrie ich na prezretie Ministerstvu. Ministerstvo môže ich používanie zakázať iba vtedy, ak odporujú ustanoveniam o národnej, náboženskej alebo spoločenskej snášanlivosti, trestným zákonom, alebo sú závadné so stránky jazykovej správnosti.

§ 16.

(1) Školský rok sa začína pravidelne 1. septembra a trvá do 31. augusta nasledujúceho občianskeho roku.

(2) Prvé vyučovacie obdobie sa začína 1. septembra a končí sa 31. januára nasledujúceho roku; druhé vyučovacie obdobie sa začína 1. februára a končí sa 28. júna toho istého roku. Polročné vysvedčenia sa vydávajú 31. januára, výročné 28. júna s dátom dňa vydania. Keby tieto dni pripadly na nedeľu alebo sviatok, vysvedčenia sa vydajú predchádzajúci deň. Výročné vysvedčenia žiakov piateho ročníka vydávajú sa spolu s vysvedčením dospelosti s dátom posledného vyučovacieho dňa v tomto ročníku.

(3) Odchýlky od pravidelného trvania školského roku povoľuje Ministerstvo, ktoré vydá príslušné opatrenie aj o prázdninách a v dohode s cirkevnými vrchnosťami aj o sviatkoch.

§ 17.

(1) Rozvrh učiva jednotlivých predmetov — okrem náboženstva — na učiteľských akadémiách určí Ministerstvo. Pritom treba dbať, aby počet vyučovacích hodín povinných predmetov v jednotlivých ročníkoch nepresahoval 32 hodín týždenne.

(2) Nový rozvrh hodín a vyučovací poriadok zavedie sa v súhlase s ustanovením § 46, ods. 2 postupne.

§ 18.

(1) Do prvého ročníka učiteľskej akadémie možno prijať iba žiaka, ktorý aspoň s dobrým prospechom skončil IV. triedu strednej alebo meštianskej školy, má najmenej 14 a najviac 18 rokov, je telesne schopný na učiteľské povolanie, mravne bezúhonný a zložil s úspechom prijímaciu skúšku.

(2) Telesnú schopnosť zisťuje úradný lekár pri prijímacej skúške.

(3) Do každého ročníka učiteľskej akadémie slobodno prijať najviac 30 žiakov. Pobočky zriaďovať neslobodno.

(4) Odchýlky od ustanovení ods. 1 a 3 v odôvodnených prípadoch povoľuje Ministerstvo.

§ 19.

(1) Súkromné štúdium na učiteľských akadémiách nie je dovolené. Výnimku povoľuje v odôvodnených prípadoch Ministerstvo.

(2) Smernice, podľa ktorých treba pri prijímaní a prestupovaní žiakov postupovať, ďalej podrobné predpisy o prijímacích skúškach do prvého ročníka a o prijímacích skúškach do vyšších ročníkov vydá Ministerstvo. Do vydania úpravy platia doterajšie predpisy.

§ 20.

Žiak učiteľskej akadémie od prijatia až do právoplatného vystúpenia, poťažne do doručenia maturitného vysvedčenia podlieha školskému a disciplinárnemu poriadku.

§ 21.

(1) Školské pravidlá ako i predpisy o disciplinárnom pokračovaní vydáva Ministerstvo.

(2) Na nešťátnych učiteľských akadémiách platia tie isté školské pravidlá a to isté disciplinárne pokračovanie, ako na štátnych. Cirkevné školské vrchnosti s predbežným súhlasom Ministerstva môžu si doplniť na štátnych učiteľských akadémiách platné školské pravidlá na prehĺbenie náboženskomravnej výchovy žiactva svojich škôl podľa svojich náboženských zásad.

§ 22.

(1) Pri klasifikovaní prospechu v jednotlivých predmetoch ako aj pri určovaní všeobecného posudku o prospechu a chovaní žiaka má sa postupovať podľa skúšobného a klasifikačného poriadku, ktorý vydáva Ministerstvo.

(2) Na označenie výsledku prospechu a chovania pri klasifikovaní treba používať štvorstupňovú stupnicu známok.

§ 23.

Žiakovi, ktorý na konci školského roku pre chorobu alebo pre inú vážnu príčinu nemohol byť klasifikovaný, môže profesorský sbor povoliť dodatočnú skúšku na začiatku nasledujúceho školského roku.

§ 24.

(1) Žiak po úspešnom absolvovaní učiteľskej akadémie môže sa podrobiť skúške dospelosti na tom ústave, kde dokončil štúdiá.

(2) V prípadoch, čo si zaslúžia osobitný ohľad, môže Ministerstvo povoliť, aby

sa žiak podrobil maturitnej skúške na inom ústave.

(3) Skúšky externistov sa nepovoľujú; ak sa ukáže potreba, Ministerstvo môže ich na čas výnimočne povoliť.

§ 25.

(1) Skúška dospelosti sa skladá z časti písomnej a ústnej a z praktického výstupu.

(2) Podrobné predpisy o skúškach dospelosti vydá Ministerstvo.

(3) Podrobné predpisy o skúškach dospelosti na učiteľských akadémiách, udržovaných cirkvami, vydá príslušná cirkevná vrchnosť po dohode s Ministerstvom.

§ 26.

(1) O maturitnej skúške dostane žiak vysvedčenie.

(2) Vysvedčenie (ods. 1) je preukazom školského vzdelania, predpísaného pre učiteľov ľudových škôl.

§ 27.

Úplnú spôsobilosť pre zastávanie služobného miesta definitívneho učiteľa ľudových škôl nadobudne učiteľský čakateľ zložením ustanovovacej skúšky. Podrobné predpisy o tejto skúške vydá Ministerstvo.

§ 28.

(1) Skúšky dospelosti na učiteľskej akadémii konajú sa pred skúšobnou maturitnou komisiou, ktorej predsedá — vyjmúc neštátne učiteľské akadémie, založené a udržované štátom uznanými cirkvami — Ministerstvom poverený predseda.

(2) Na neštátnych, cirkvami udržovaných učiteľských akadémiách predsedá príslušnou cirkevnou vrchnosťou vymenovaný predseda v prítomnosti vládneho komisára, Ministerstvom vyslaného, ktorého úloha je kontrolná. V prípade zistenia neprístojnosti alebo porušenia skúšobného alebo klasifikačného poriadku má vládny komisár právo a povinnosť prerušiť skúšky alebo suspendovať vydanie vysvedčenia a na základe protokolárne ustáleného skutkového stavu vyžiada si patričné rozhodnutie Ministerstva, ktoré rozhodne po vypočutí skúšobnej komisie.

(3) Na ostatných neštátnych učiteľských akadémiách udržovateľ ústavu má právo vyslať do maturitnej komisie poverenika. Poverenikom môže byť osoba s primeranou kvalifikáciou na túto úlohu spôsobilá; patria mu všetky práva neskúšajúceho člena komisie. Meno svojho poverenika na skúškach dospelosti má udržovateľ ústavu oznámiť Ministerstvu najneskôr mesiac pred začiatkom ústnych skúšok dospelosti.

(4) Keby udržovateľom školy navrhovaná osoba nevyhovovala v predošlom odseku určeným podmienkam, Ministerstvo odoprie potvrdiť ju vo funkcii poverenika udržovateľa ústavu na maturitných skúškach.

§ 29.

Platnosť maturitného vysvedčenia pre vyučovanie na ľudových školách s iným vyučovacím jazykom možno s povolením Ministerstva získať osobitnou skúškou v patričnom jazyku. Rozsah a spôsob skúšky určí Ministerstvo.

DIEL TRETÍ.

Správa a zamestnanci učiteľskej akadémie.

§ 30.

Na čele učiteľskej akadémie je riaditeľ ako jej zodpovedný správca.

§ 31.

(1) Na učiteľskej akadémii môžu byť zamestnaní okrem riaditeľa definitívni, dočasní, suplujúci a smluvní profesori, ďalej výpomocní, vedľajší učitelia a katechéti na nesystemizovaných miestach, cviční učitelia a zriadenci.

(2) Učiteľské sily, uvedené v ods. 1, ustanovuje na neštátnych učiteľských akadémiách udržovateľ školy a oznámi to Ministerstvu. Ustanovenie môže Ministerstvo zrušiť do mesiaca odo dňa oznámenia, ak ustanovený nevyhovuje zákonom určeným podmienkam.

§ 32.

(1) Na každej učiteľskej akadémii pre vyučovanie povinných predmetov treba ustanoviť okrem riaditeľa najmenej 7 profesorov, z ktorých aspoň piati majú mať úplnú aprobáciu. Tento počet profesorov na ústavoch novozaložených alebo ešte neúplných sa prispôsobi primerane počtu ročníkov.

(2) Počet cvičných učiteľov určuje sa počtom tried cvičnej školy.

(4) Ministerstvo na prechodnú dobu môže povoliť odchýlky.

§ 33.

Profesori (učitelia) učiteľskej akadémie majú vyučovať obyčajne predmety svojich aprobačných skupín.

§ 34.

Za riaditeľa učiteľskej akadémie možno vymenovať len definitívneho profesora, ktorý má aspoň 10 rokov do postupu započítateľnej služobnej doby a svojím účinkovaním na učiteľskej akadémii preukázal schopnosti na vedúce miesto tak so stránky pedagogickej, ako i so stránky administratívnej. Od podmienky, týkajúcej sa dĺžky služobnej doby, môže vláda v odôvodnených prípadoch povoliť odchýlku.

§ 35.

(1) Riaditeľov štátnych učiteľských akadémií vymenúva na návrh vlády prezident republiky.

(2) Riaditeľov neštátnych učiteľských akadémií vymenúva udržovateľ ústavu a oznámi to Ministerstvu. Vymenovanie môže Ministerstvo zrušiť do mesiaca odo dňa oznámenia, ak vymenovaný nevyhovuje zákonom určeným podmienkam.

§ 36.

Dočasní a suplujúci profesori pri nastúpení služby skladajú služobnú prísahu do rúk riaditeľa, novovymenovaní riaditelia do rúk prednostu nadriadeného školského úradu, na neštátnych učiteľských akadémiách do rúk poverenika udržovateľa ústavu.

§ 37.

Pre platové a služobné pomery pragmatikálnych zamestnancov štátnych učiteľských akadémií platia príslušné ustanovenia platového zákona a služobnej pragmatiky.

§ 38.

(1) Na učiteľských akadémiách možno na čas potreby ustanoviť za smluvných profesorov najmä tie učiteľské sily, ktoré z nejakej príčiny nemožno vymenovať za profesorov v pragmatikálnom služobnom pomere. Služobný pomer a služobné požitky smluvných profesorov (učiteľov) upravujú sa individuálne uzavretými smluvami.

(2) Platy smluvných profesorov (učiteľov), upravené smluvami, nesmú prevyšovať mieru platov, určených platovým zákonom.

§ 39.

Výpomocní učitelia a katechéti na nesystemizovaných miestach sa ustanovujú podľa potreby ako neúplne zamestnaní učitelia povinných predmetov.

§ 40.

Vedľajší učitelia sa ustanovujú na vyučovanie nepovinných predmetov.

§ 41.

O ustanovení cvičných učiteľov platia doterajšie predpisy.

§ 42.

Náboženstvo na štátnych učiteľských akadémiách vyučujú príslušnou cirkevnou vrchnosťou Ministerstvu prihlásení a ním prijatí profesori náboženstva. Oprávnenie vyučovať náboženstvo udeľuje a odníma cirkevná vrchnosť, na území ktorej má profesor náboženstva účinkovať. Profesor náboženstva bez tohto oprávnenia nesmie náboženstvo vyučovať.

§ 43.

Predpisy o podmienkach pre zaplňovanie služobných miest, o vedľajšom zamestnaní a prijímaní darov, platné pre zamestnancov štátnych učiteľských akadémií, platia obdobne pre zamestnancov neštátnych učiteľských akadémií.

§ 44.

Riaditelia, profesori a cviční učitelia neštátnych učiteľských akadémií majú od udržovateľov škôl nárok na také služobné požitky, aké by im patrily na školách štátnych. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na profesorov-rehoľníkov, ktorí účinkujú na učiteľských akadémiách svojej rehole.

§ 45.

(1) Riaditelia, profesori, cviční učitelia a ostatní zamestnanci učiteľských akadémií podliehajú disciplinárnym predpisom, určeným služobnou pragmatikou.

(2) Riaditelia, profesori, cviční učitelia a ostatní zamestnanci neštátnych cirkvami udržovaných učiteľských akadémií podliehajú disciplinárnym predpisom, ktoré vydá

príslušná cirkevná vrchnosť po dohode s Ministerstvom.

(3) Udržovateľ neštátnej učiteľskej akadémie je povinný na žiadosť Ministerstva zaviesť disciplinárne pokračovanie.

(4) Suspendovanie, zavedenie disciplinárneho pokračovania proti zamestnancovi neštátnej učiteľskej akadémie, ako i výsledky pokračovania udržovateľ učiteľskej akadémie je povinný oznámiť Ministerstvu.

DIEL ŠTVRTÝ.

Prechodné a rozličné ustanovenia.

§ 46.

(1) Terajšie učiteľské ústavy premeňujú sa na učiteľské akadémie podľa tohto zákona od 1. septembra 1940.

(2) Podrobnosti o prechode z doterajšieho 4 ročného vyučovania k 5 ročnému vyučovaniu podľa tohto zákona určí Ministerstvo.

§ 47.

Pod pojmom „udržovateľ učiteľskej akadémie" na neštátnych učiteľských akadémiách v tomto zákone treba rozumieť oprávnených zástupcov v § 3 označenej cirkvi (rehole, kongregácie), základiny, spolku alebo svázku územnej samosprávy, ktoré založily alebo udržujú učiteľskú akadémiu.

§ 48.

Všetky smluvy, uzavreté medzi udržovateľmi učiteľských akadémií a štátom, ktoré odporujú tomuto zákonu, treba uviesť s ním do súladu. Ak by sa tak nestalo do 60 dní odo dňa vyhlásenia tohto zákona, odporujúce časti smlúv strácajú platnosť.

DIEL PIATY.

Záverečné ustanovenia.

§ 49.

Predpisy, ktoré tomuto zákonu odporujú, sa zrušujú.

§ 50.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť 1. septembra 1940; vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Sivák v. r.

289.

Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 8. novembra 1940

o zákaze porážať po živnostensky bravčový dobytok vo váhe niže 100 kg.

Podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 1, ods. 2 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

Porážať po živnostensky bravčový dobytok vo váhe niže 100 kg sa zakazuje.

§ 2.

Zákaz tento sa nevzťahuje na núdzové porážky, ktorých potrebu potvrdí starosta obce.

§ 3.

Kto poruší ustanovenia tejto vyhlášky, potresce sa pre priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od Ks 100.— do Ks 50.000.—, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť podľa miery zavinenia na zavretie od 1 dňa do 3 mesiacov.

§ 4.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Medrický v. r.

Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12

Slovenský zákonník

Čiastka 61. Vydaná dňa 19. novembra 1940. Ročník 1940.

Došlo: 26. XI. 455

OBSAH: (290.—296.) 290. Zákon, ktorým sa menia niektoré predpisy o finančnom hospodárení miest a obcí. — 291. Nariadenie s mocou zákona o zastavení štátneho príspevku k dôchodkom z verejnoprávneho poistenia Židom. — 292. Zákon o zmene finančného zákona Slovenskej republiky, ktorým sa stanoví rozpočet na rok 1940. — 293. Nariadenie o povinnosti Židov ukladať peňažné hotovosti na vkladné knižky. — 294. Nariadenie s mocou zákona o zálohovom vyplácaní výpomoci na dôchodky z verejnoprávneho poistenia v Belgicku a vo Francúzsku. — 295. Nariadenie s mocou zákona o zákaze rituálnych porážok a o povinnosti omračovať niektoré zvieratá pred zabitím. — 296. Vyhláška predsedu vlády o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

290.

Zákon zo dňa 7. novembra 1940,

ktorým sa menia niektoré predpisy o finančnom hospodárení miest a obcí.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Dávky obligatórne.

Paragraf 37 zákona č. 329/1921 Sb. z. a n. sa zrušuje a nahradzuje týmto znením:

„(1) Vo všetkých obciach (mestách) treba vyberať dávku zo zábav — okrem podnikov, ktoré sa konajú v rámci národných osláv, a okrem športových podnikov — dávku z prírastku hodnoty nehnuteľností, dávku od psov a dávku hasičskú.

(2) Výnos z dávok uvedených v ods. 1 plynie výhradne v prospech obcí okrem prípadov vyňatých zákonnými predpismi. Výnos dávky hasičskej má sa použiť na zaokrytie výdavkov, spojených s konaním požiarnej polície a civilnej protileteckej ochrany, a výnos z dávky od psov na úhradu výdavkov zvero-zdravotníckych opatrení.

(3) Ministerstvo vnútra sa splnomocňuje, aby v dohode s Ministerstvom financií pre dávky podľa ods. 1 vydalo jednotné pravidlá.

(4) Obecná dávka od psov a obecná dávka hasičská má sa povinne vyberať vo všetkých obciach od 1. januára 1941 podľa pravidiel, vydaných podľa ods. 3. Týmto dňom strácajú platnosť všetky pravidlá o vyberaní týchto dávok, schválené dosiaľ vládou alebo dozornými úradmi.

(5) Platnosť pravidiel o vyberaní obecnej dávky od psov a obecnej dávky hasičskej v obciach, ktoré tieto dávky vyberaly alebo vyberajú podľa schválených pravidiel, ktorých platnosť však v roku 1939 alebo 1940 vypršala alebo vyprší, predlžuje sa do konca roku 1940."

§ 2.

Vyberanie poplatkov.

Paragraf 28 zákona č. 329/1921 Sb. z. a n. v znení bodu 2, čl. V. zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. sa zrušuje a nahradzuje týmto znením:

„(1) Obce sú oprávnené vyberať poplatky ako náhradu za užívanie zariadení nimi v záujme verejnom zriadených a udržovaných alebo ako náhradu za jednotlivé úkony obecných orgánov; sú to najmä: poplatky z miesta, vodné, stočné (kanalizačné), poplatky cintorínske, stavebné, zdravotné, tržné, poplatky za odvoz smetí a popola, bitúnkové, za zveropolicajnú prehliadku mäsa a poplatky z obecného úradovania.

(2) Poplatky možno odstupňovať podľa miery užívania zariadení, úradnej činnosti obecného orgánu, a kde to povahe poplatku zodpovedá, i so zreteľom na daňovú schopnosť subjektu.

(3) O vyberaní poplatkov má obec vydať pravidlá.

(4) Ministerstvo vnútra sa splnomocňuje, aby v dohode s Ministerstvom financií vydalo vzorné pravidlá pre hlavné druhy poplatkov a určilo podľa potreby aj ich najvyššiu mieru.

(5) Ak sa obec usnesie, že za podklad vyberania poplatku prijme doslovné znenie vzorných pravidiel podľa ods. 4, nevyžaduje jej usnesenie schválenia. Za zmenu

doslovného znenia sa nepokladá, ak obec určí nižšie sadzby, alebo ak nepodrobí poplatnej povinnosti všetky subjekty, podrobenie ktorých vzorné pravidlá pripúšťajú. Právoplatné usnesenie obecného zastupiteľstva s jedným odpisom usnesených pravidiel predloží obec bezprostrednému dozornému úradu, ktorý ich preskúma, a nakoľko by odporovaly ustanoveniam tohto odseku, nariadi obci z moci úradnej, aby pravidlá predložila na schválenie podľa ods. 7 alebo 8.

(7) Ak sa bezprostredný dozorný úrad nevyjadrí do 30 dní odo dňa, kedy došlo k nemu usnesenie obecného zastupiteľstva s pravidlami, obec vyhlási pravidlá a začne podľa nich vyberať poplatky. Ak sa bezprostredný dozorný úrad vyjadril proti pravidlám, nesmie obec s vyberaním poplatkov začať, kým rozhodnutie príslušného dozorného úradu o povolení poplatkov a schválení pravidiel nenadobudne právoplatnosť a nevyhlási sa v obci.

(7) Ak by sa pravidlá obcou usnesené odchyľovaly od doslovného znenia vzorných pravidiel, pričom by zmeny neuvaľovaly na poplatníkov nové alebo väčšie povinnosti, odlišné od vzorných pravidiel, a nerozširovaly by platenie poplatkov na novšie subjekty, vyberanie poplatkov povoľuje a pravidlá schvaľuje bezprostredný dozorný úrad.

(8) Ak by obcou usnesené pravidlá odchylne od vzorných pravidiel ustaľovaly poplatky vyššími sadzbami, ako sú uvedené vo vzorných pravidlách, alebo ak by išlo o poplatky, o ktorých neboly vydané vzorné pravidlá, vyberanie poplatkov povoľuje a pravidlá schvaľuje Ministerstvo vnútra v dohode s Ministerstvom financií.

(9) Pravidlá o vyberaní poplatkov platia vždy najviac na 6 rokov.

(10) Na predĺženie platnosti pravidiel, podľa ktorých už boly v obci poplatky zavedené a vyberané s povolením vlády alebo dozorných úradov, alebo pravidiel, uvedených v odseku 11, stačí, ak sa obec usnesie, že za podklad vyberania poplatkov prijme doslovné znenie posledných platných pravidiel. Právoplatné usnesenie obce o tom treba predložiť bezprostrednému dozornému úradu najneskôr do 30 dní pred vypršaním platnosti predošlých pravidiel, pričom treba postupovať obdobne podľa ods. 6, 7 a 8.

(11) Obce, ktoré poplatky vyberaly alebo vyberajú podľa schválených pravidiel, ktorých platnosť v roku 1939 alebo 1940 vypršala alebo vyprší — nakoľko podľa ods. 12 sú povinné — majú tieto poplatky vyberať od vypršania platnosti predošlých pravidiel až do konca roku 1941. Ostatné obce, pokiaľ sa usniesly v roku 1939 alebo v roku 1940 na nezmenenom predĺžení pravidiel o poplatkoch, môžu ich vyberať od vypršania platnosti predošlých pravidiel do konca roku 1941. O vyhlásení ďalšej platnosti takých pravidiel platí obdobne ustanovenie § 43, ods. 3 zákona č. 329/1921 Sb. z. a n.

(12) Finančne slabé obce, ktoré uplatňujú nárok na príspevok podľa § 11, ods. 2 zákona č. 77/1927 Sb. z. a n. v znení zákona č. 169/1930 a č. 69/1935 Sb. z. a n., sú povinné vyberať všetky vhodné a účelné poplatky v sadzbách, ktoré krytú všetky výdavky, spojené so založením, prevádzkou a udržovaním príslušného zariadenia. Ktoré poplatky treba v takom prípade považovať za vhodné a účelné, ustáli bezprostredný dozorný úrad podľa voľného uváženia (§ 11, veta 4, ods. 2 uvedeného predpisu)."

§ 3.

Vyberanie spotrebných dávok.

Paragraf 35 zákona č. 329/1921 Sb. z a n. v znení čl. V., bodu 3 zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. sa zrušuje a nahradzuje týmto znením:

„(1) O vyberaní samostatných dávok spotrebných platia obdobne ustanovenia § 28, ods. 3, 5 až 11 tohto zákona.

(2) Ministerstvo vnútra sa splnomocňuje, aby v dohode s Ministerstvom financií pre dávky podľa ods. 1 vydalo jednotné pravidlá.

(3) Finančne slabé obce, ktoré uplatňujú nárok na príspevok podľa § 11, ods. 2 zákona č. 77/1927 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 169/1930 Sb. z. a n. a č. 69/1935 Sb. z. a n., sú povinné vyberať dávky vo výške vhodnej a účelnej. Bezprostredný dozorný úrad má dbať pri povoľovaní príspevkov na ustanovenia vety 4 a 5 uvedeného predpisu."

§ 4.

Vyberanie iných dávok.

Paragraf 38 zákona č. 329/1921 Sb. z. a n. v znení čl. V., bodu 4 zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. sa zrušuje a nahradzuje týmto znením:

„(1) Ako samostatné dávky môžu obce vyberať ešte:

dávku z nájomného alebo z používaných miestností,

dávku z prechodného ubytovania,

dávku z oznamov akéhokoľvek druhu, určených pre verejnosť, vyjmúc inzeráty v časopisoch a knihách,

dávku z nezastavaných pozemkov,

dávku zo spotreby elektrickej energie a plynu na osvetľovanie,

dávku prepychovú (napr. dávku z luxusných bytov, dávku z hier vo verejných miestnostiach, dávku z útraty v prepychových zábavných miestnostiach).

(2) O povolení a vyberaní dávok uvedených v ods. 1 platia obdobne ustanovenia § 28, ods. 3, 5—11 a § 35, ods. 2 a 3 tohto zákona.

(3) Iné dávky obecné než v tomto zákone uvedené môžu sa zaviesť len s povolením Ministerstva vnútra v dohode s Ministerstvom financií."

Vyrubenie a opravné prostriedky.

§ 5.

Paragraf 44 zákona č. 329/1921 Sb. z. a n. v znení čl. V., bodu 6 zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. sa zrušuje a nahradzuje týmto znením:

„(1) Dávky (poplatky) vyrubujú starostovia obcí za spoluzodpovednosti obecných (obvodných) notárov.

(2) Ministerstvo vnútra môže poveriť vyrubovaním dávok (poplatkov) — okrem dávky z prírastku hodnoty nehnuteľností — obecné (obvodné) notariáty a vyrubovaním dávky z prírastku hodnoty nehnuteľností župné úrady.

(3) Proti rozhodnutiu starostu obce alebo obecného (obvodného) notariátu (ods. 2) možno podať odvolanie, o ktorom rozhoduje župný úrad. Rozhodnutie župného úradu, ak nejde o dávku z prírastku hodnoty nehnuteľností, je konečné.

(4) Proti rozhodnutiu župného úradu (ods. 2 a 3) o dávke z prírastku hodnoty nehnuteľností možno v každom prípade podať odvolanie na Ministerstvo vnútra.

(5) Dávky (poplatky) včas nezaplatené vymáhajú sa politickou alebo súdnou exekúciou (čl. V., bod 5 zák. č. 69/1935 Sb. z. a n., prípadne príloha C zák. č. 190/1939 Sl. z., b. č. 18)."

§ 6.

Paragraf 45 zákona č. 329/1921 Sb. z. a n. sa zrušuje a nahradzuje týmto znením:

„(1) Pripomienky a námietky, ako aj odvolania prípustné podľa tohto zákona treba podať v lehote 15 dní na úrade, ktorý rozhoduje na prvom stupni.

(2) Lehota na podanie pripomienok, námietok alebo odvolaní začína sa dňom, ktorý nasleduje po dni vyhlásenia alebo po dni vyrozumenia o rozhodnutí alebo opatrení."

§ 7.

Pomocný fond.

Článok III. zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. sa mení takto:

I. Paragraf 4 bude znieť:

„(1) Z prostriedkov uvedených v § 3 bude zriadený Pomocný fond ako samostatná právnická osoba pri Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke v Bratislave.

(2) Pomocný fond je oslobodený od rentovej dane, a to tak od priamo platenej, ako i zrážanej dlžníkom.

(3) O hospodárení a majetku fondu treba každoročne sostaviť záverečný účet a predložiť ho Ministerstvu financií, Ministerstvu vnútra a Najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu.

(4) Pokladničné a účtovné predpisy pre Pomocný fond vydá Ministerstvo financií v dohode s Ministerstvom vnútra a Najvyšším účtovným kontrolným úradom."

II. Paragraf 5 bude znieť:

„(1) Pomocný fond zastupuje a spravuje kuratórium, ktorého členmi sú:

a) 6 členov menovaných ministrom vnútra podľa § 88 zákona č. 190/1939 Sl. z.,

b) generálny riaditeľ Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky v Bratislave, poprípade zástupca určený riaditeľstvom banky a okrem toho jeden práva znalý riaditeľ tohto ústavu,

c) zástupca Ministerstva vnútra a zástupca Ministerstva financií.

(2) Ministerstvo vnútra menuje z členov kuratória predsedu kuratória a jeho zástupcu.

(3) Funkčné obdobie kuratória je 6-ročné.

(4) Členovia kuratória majú z prostriedkov Pomocného fondu nárok na odmenu vo výške diét 2. platovej stupnice za každý deň schôdzky kuratória, a nakoľko ne-

bývajú v Bratislave, aj nárok na úhradu cestovných trov a nocľažného vo výške určenej Ministerstvom vnútra v dohode s Ministerstvom financií.

(5) Na rokovanie kuratória treba podľa potreby pozvať zástupcov veriteľských ústavov, vymenovaných Ministerstvom vnútra v dohode s Ministerstvom financií bez nároku na odmenu podľa ods. 4. Týmto zástupcom prislúcha hlas poradný.

(6) Právo, vyhradené v § 7, ods. 3, čl. III. zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. zástupcovi vlády, prislúcha zástupcom Ministerstva vnútra a Ministerstva financií.

(7) Podrobnosti o organizácii a rokovaní kuratória určuje vláda nariadením."

§ 8.

Oslobodenie od daní a poplatkov.

Obce sú oslobodené od platenia štátnych daní a poplatkov za obecné dávky, poplatky, príspevky a naturálne plnenia nimi vybrané.

§ 9.

Záverečné ustanovenia.

(1) Ustanovenia § 1, ods. 4 tohto zákona nadobúdajú účinnosť dňom 1. januára 1941, ostatné ustanovenia dňom vyhlásenia.

(2) Tento zákon vykoná minister vnútra s ministrom financií.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Pružinský v. r.

291.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 8. novembra 1940

o zastavení štátneho príspevku k dôchodkom z verejnoprávneho poistenia Židom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Dňom 1. novembra 1940 sa zastavuje Židom (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) výplata štátneho príspevku podľa § 123 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení čl. I. vládneho nariadenia č. 112/1934 Sb. z. a n., taktiež podľa § 18a zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. v znení čl. I. zákona č. 200/1936 Sb. z. a n. a konečne podľa § 176 zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. v znení čl. I. zákona č. 117/1934 Sb. z. a n.

§ 2.

Toto nariadenie vykoná minister vnútra a minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Sivák v. r. Dr. Fritz v. r.
Čatloš v. r.

292.

Zákon zo dňa 7. novembra 1940

o zmene finančného zákona Slovenskej republiky, ktorým sa stanoví rozpočet na rok 1940.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Článok XVI. zákona č. 343/1939 Sl. z. vo znení § 1 zák. č. 47/1940 Sl. z. sa mení a bude znieť takto:

(1) Minister financií sa splnomocňuje, aby v roku 1940 prevzal štátne záruky:

a) do výšky Ks 20,000.000 za pôžičky uzavreté väzkami územnej samosprávy v roku 1940 na investičné práce, na ktoré prispieva štát (štátna správa alebo štátne podniky), ak si tieto väzky nemôžu nedostačujúce prostriedky zadovážiť samy bez tejto záruky,

b) do výšky Ks 120,000.000 na opatrenie iných potrieb v záujme verejnom nevyhnutných.

(2) Záručné listiny a záručné doložky podľa tohto článku vydané sú oslobodené od poplatkov.

(3) Záruku do výšky Ks 1,000.000 môže prevziať minister financií vo vlastnej pôsobnosti; vyššiu len s predbežným súhlasom úsporného a kontrolného výboru Snemu.

§ 2.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.

293.
Nariadenie
zo dňa 8. novembra 1940
o povinnosti Židov ukladať peňažné hotovosti na vkladné knižky.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Židia, nežidovskí manželia (manželky) Židov a židovské združenia sú povinní ukladať peňažné hotovosti nad výšku, uvedenú v § 2 na vkladné knižky, znejúce na vlastné meno, u peňažného ústavu, oprávneného prijímať vklady na knižky; pre tieto vklady platia ustanovenia nariadenia č. 272/1940 Sl. z.

(2) Peňažné hotovosti treba uložiť najneskoršie do 8 dní od účinnosti tohto nariadenia a ďalšie vždy najneskoršie do 3 dní od ich prijatia.

§ 2.

Osoby, uvedené v § 1, ods. 1, nesmú mať u seba väčšiu sumu, než ktorá:

a) zodpovedá ich životnej miere a životnej miere ich rodiny, najviac však 3.000 Ks na jednu osobu,

b) je potrebná na prevádzku podniku alebo výkon povolania, najviac však vo výške 1/10 obratu, docieleného v poslednom roku.

§ 3.

Výnimky z ustanovení §§ 1 a 2 môže povoliť Ústredný hospodársky úrad.

§ 4.

Porušenie ustanovení tohto nariadenia sa trestá ako ťažký dôchodkový priestupok podľa ustanovení zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Dr. Medrický v. r.

294.
Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 8. novembra 1940
o zálohovom vyplácaní výpomoci na dôchodky z verejnoprávneho poistenia v Belgicku a vo Francúzsku.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Ústredná sociálna poisťovňa, Penzijný ústav súkromných úradníkov, Revírna bratská pokladnica a Slovenská pokladnica pre hospodárskych robotníkov v Bratislave majú slovenským štátnym príslušníkom a osobám trvale bývajúcim na území Slovenskej republiky mesačne zálohove vyplácať výpomoce na dôchodky z verejnoprávneho poistenia v Belgicku a vo Francúzsku, ktorých poukazovanie sa im pre vojnový stav zastavilo, a to každému dôchodcovi vo výške zastavených mesačných dôchodkov, najviac však Ks 200.— na jeden mesiac.

(2) Výpomoce podľa ods. 1 sa majú vyplatiť za mesiac august 1940 a mesiace nasledujúce (§ 4). Na mesiac november 1940 a na mesiace nasledujúce sa majú výpomoce vyplácať ku koncu každého mesiaca.

§ 2.

(1) O výpomoc podľa § 1 treba žiadať u nositeľa verejnoprávneho poistenia (§ 1, ods. 1), príslušného podľa povahy nevyplácaného dôchodku. V sporných prípadoch o príslušnosti rozhodne Ministerstvo vnútra.

(2) Výpomoc sa poskytne, len ak žiadateľ preukáže svedectvom obce (mesta), že je neschopný zárobku a že jeho výživa alebo výživa jeho rodinných príslušníkov, o ktorých je povinný sa starať, je vážne ohrozená, a ak predloží vyhlásenie, že postupuje príslušnému nositeľovi verejnoprávneho poistenia (ods. 1) sumu požiadavky proti cudzozemskému nositeľovi poistenia, ktorá sa rovná sume výpomoci vyplatených podľa § 1.

(3) Svedectvá a vyhlásenia podľa ods. 2 nepodliehajú kolkom a poplatkom.

§ 3.

Požívatelia výpomoci podľa § 1 sú povinní oznamovať poukazujúcemu nositeľo-

vi verejnoprávneho poistenia všetky skutočnosti, ktoré môžu mať za následok zmenu alebo zánik nároku na výplatu dôchodkov a tým aj na výplatu výpomoci.

§ 4.

(1) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do 31. júla 1941.

(2) Toto nariadenie vykoná minister vnútra, minister hospodárstva a minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

295.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 18. októbra 1940

o zákaze rituálnych porážok a o povinnosti omračovať niektoré zvieratá pred zabitím.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Rituálne porážky hovädzieho — počítajúc do toho aj teľce — a škopové (ovce a kozy) dobytka, ako aj výsek, predaj a akékoľvek danie do konzumu alebo použitie pre mäsné výrobky hovädzieho (teľacieho) a škopového mäsa, pochádzajúceho z takých porážok, sa zakazujú.

§ 2.

(1) Pred zabíjaním zvierat, uvedených v § 1, treba ich napospol omračovať spôsobom čo najdokonalejším, ktorý nevzbudzuje odpor a nie je týraním zvieraťa.

(2) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na nútené porážky.

§ 3.

Výnimky zpod ustanovení § 1 a § 2, ods. 1 môže povoliť Ministerstvo hospodárstva, ak ide o dobytok, ktorý alebo z ktorého mäsné výrobky sú určené pre vývoz do cudziny.

§ 4.

Nezachovanie predpisov §§ 1 a 2, ako aj predaj alebo prenechanie z iného právneho dôvodu — darovanie nevynímajúc — mäsných výrobkov, určených pre vývoz (§ 3) k spotrebe v tuzemsku, trescú okresné (štátne policajné) úrady ako priestupky peňažným trestom od Ks 200.— do Ks 2000.—, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na zavretie od 2 do 20 dní. V prípade opakovania trestá sa priestupok zavretím od 3 do 30 dní.

§ 5.

Nariadenie s mocou zákona č. 153/1940 Sl. z. sa zrušuje.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva s ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

296.

Vyhláška predsedu vlády zo dňa 18. novembra 1940

o oprave tlačových chýb vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

Podľa § 5 zákona č. 11/1940 Sl. z. sa opravujú tieto tlačové chyby:

1. V § 2, ods. 2 nariadenia č. 282/1940 Sl. z. namiesto „... požiadaviek vzniklých pred uvalením dočasnej správy." má byť správne „.... požiadaviek vzniklých po uvalení dočasnej správy".

2. V § 3, ods. 3, písm. c) vládneho nariadenia č. 258/1940 Sl. z. namiesto „dejiny slovenských práv" má byť správne „dejiny slovanských práv".

3. V § 16, ods. 1, písm. a) vládneho nariadenia č. 258/1940 Sl. z. namiesto „zákona č. 60/1893 r. z." má byť správne „zákona č. 68/1893 r. z.".

Dr. Tuka v. r.

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12

Slovenský zákonník

Čiastka 62. Vydaná dňa 26. novembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (297.—300.) 297. Zákon o slovenských záujmových organizáciách. — 298. Zákon o vybudovaní výstaviska v hlavnom meste Bratislave. — 299. Zákon o podpore výstavby priemyslu. — 300. Nariadenie s mocou zákona o úprave sociálneho poistenia robotníkov.

297.
Zákon
zo dňa 19. novembra 1940
o slovenských záujmových organizáciách.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Zastupovať záujmy slovenskej pracujúcej pospolitosti podľa smerníc Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (strany slovenskej národnej jednoty) — v ďalšom texte „Strana" — a pomáhať Strane pri riešení sociálnych, hospodárskych a kultúrnych otázok sú povolané záujmové organizácie, založené podľa tohto zákona.

§ 2.

Záujmové organizácie založené podľa tohto zákona sú zložkami Strany a samostatnými právnickými osobami.

§ 3.

(1) Oprávnenie zakladať alebo rozpúšťať organizácie podľa tohto zákona prislúcha Strane (užšie predsedníctvo). Pod zakladaním sa rozumie i premena alebo zlúčenie na organizáciu podľa tohto zákona tých slovenských záujmových (odborových) organizácií, ktoré sú založené na ciele uvedené v § 1 podľa právnych predpisov o spolkoch.

(2) Záujmová organizácia je založená a môže účinkovať po schválení organizačného štatútu a po vymenovaní predsedu organizácie.

§ 4.

Organizačný štatút (§ 3, ods. 2) schvaľuje užšie predsedníctvo Strany a dodá ho Ministerstvu vnútra na zaregistrovanie.

§ 5.

Predsedu organizácie vymenúva a odvoláva predseda Strany a oznámi to Ministerstvu vnútra.

§ 6.

Záväzky, oprávnenia a majetok spolkov a organizácií, premenených alebo slúčených podľa § 3, prechádzajú na záujmové organizácie utvorené z nich podľa tohto zákona.

§ 7.

Dozor nad hospodárením organizácií podľa tohto zákona vykonáva Strana, pri čom Najvyšší účtovný kontrolný úrad na žiadosť Strany povinný je spoluúčinkovať.

§ 8.

Zákon tento nadobúda účinnosť 1. januára 1941. Vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.

298.
Zákon
zo dňa 19. novembra 1940
o vybudovaní výstaviska v hlavnom meste Bratislave.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

V hlavnom meste Bratislave vybuduje sa výstavište, ktorého časť bude tvoriť veľtržný priestor s príslušnými budovami.

§ 2.

(1) Zriaďuje sa spoločnosť „Slovenské veľtrhy, účastinná spoločnosť" so sídlom v Bratislave (v ďalšom texte „Spoločnosť"). Spoločnosť sa zapíše do firemného registra na základe stanov, ktoré vyhlási vláda, a to po predložení zápisnice o ustavujúcom valnom shromaždení a preukazu, že základná istina bola upísaná a zaplatená.

Vznik Spoločnosti nie je viazaný na splnenie iných náležitostí vyžadovaných účastinným právom; najmä odpadá vydanie prospektu.

(2) Účastinnú listinu Spoločnosti upíše štát, hlavné mesto Bratislava a záujmové hospodárske organizácie. Výšku účasti jednotlivých upisovateľov určí vláda.

(3) Dňom vzniku Spoločnosti podľa ods. 1 zaniká spolok Medzinárodný dunajský veľtrh; jeho majetok, oprávnenia a záväzky prechádzajú na Spoločnosť.

§ 3.

(1) Pozemky, ktoré sú podľa rozhodnutia vlády potrebné a vhodné na vybudovanie výstaviska, prenechá hlavné mesto Bratislava Spoločnosti do vlastníctva bez náhrady.

(2) Na ciele v ods. 1 uvedené možno v prospech hlavného mesta Bratislavy vyvlastniť zastavané a nezastavané nehnuteľnosti a práva k nim, ako aj vodné práva, pričom platia s výnimkou §§ 14 až 16 ustanovenia zákona č. 177/1940 Sl. z., pokiaľ tieto ustanovenia upravujú vyvlastnenie na diela verejného záujmu.

§ 4.

Spoločnosť vypíše verejnú ideovú súťaž na úpravu a na zastavanie pozemkov určených na výstavište. Na podklade ideových návrhov, prijatých so súhlasom ministra hospodárstva a ministra financií, dá Spoločnosť vypracovať podrobné stavebné plány veľtržných budov a po schválení ministrom hospodárstva zadá ich stavbu, ako aj ostatné práce spojené s výbudovaním výstaviska podľa predpisov o zadávaní verejných dodávok a prác.

§ 5.

(1) Štát prevezme záruku za pôžičky do Ks 30.000.000, ktoré uzavrie Spoločnosť na vybudovanie výstaviska podľa § 4.

(2) Minister financií spolu s ministrom hospodárstva určia podmienky amortizovania a úrokovania pôžičiek, uzavretých podľa predchádzajúceho odseku.

§ 6.

Právne úkony a listiny podľa §§ 2, 3 a 5 sú oslobodené od kolkov, poplatkov a dane z obohatenia.

§ 7.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva s ministrom financií, s ministrom dopravy a verejných prác a s ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

299.

Zákon
zo dňa 19. novembra 1940,
o podpore výstavby priemyslu.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

Úrady a orgány verejnej správy sú povinné v rámci svojej pôsobnosti a v medziach platných predpisov podporovať vznik a rozvoj nových továrenských výrobných podnikov, znovuzačatie výroby v podnikoch zastavených a udržanie i rozšírenie výroby v podnikoch už jestvujúcich.

§ 2.

(1) Zakazujú sa akékoľvek zásahy nepovolaných osôb do výrobného hospodárstva.

(2) Zásahom do výrobného hospodárstva je každý čin, ktorý priamo alebo nepriamo sťažuje alebo ohrožuje vznik, riadny chod alebo rozvoj výrobných podnikov (závodov).

(3) Nepovolanou je každá osoba, ktorá nie je v súkromnoprávnom pomere k patričnému podniku. Nepovolanou osobou nie je orgán verejnej správy, činný v rámci príslušných zákonných predpisov.

Diel druhý.

Vyvlastnenie v prospech výroby.

§ 3.

(1) Vyvlastniť podľa ustanovení opatrenia Stáleho výboru č. 291/1938 Sb. z. a n. možno pre stavby, zariadenia a práce cieľom postavenia nových alebo rozšírenia

už jestvujúcich továrenských výrobných podnikov, ktoré zavedú v tuzemsku doteraz nezastúpenú alebo len nedostatočne zastúpenú výrobu a ktorých vznik alebo rozšírenie je želateľné z dôvodov národohospodárskych, sociálnych alebo branných. Potvrdenie podľa § 4, ods. 3 uvedeného predpisu vydáva Ministerstvo hospodárstva.

(2) Ak sú dané predpoklady ods. 1, možno previesť vyvlastnenie aj v tom prípade, ak podnik vlastnú už jestvujúcu výrobu podstatne rozšíri alebo ju premiesti na iné prevádzkové miesto.

(3) Vyvlastňovať podľa ods. 1 a 2 možno aj pre stavby priemyselných železníc, vlečiek, skĺzaviek, lanoviek, ciest, kanálov, rúrových vedení, vodných diel, čerpadiel, zdvíhadiel, prístavných staníc, nákladíšť, zariadení na rozvádzanie elektrického osvetlenia a na prevod elektrickej energie, ako aj obytných domov a sociálnych zariadení pre zamestnancov podniku (závodu).

§ 4.

Vyvlastnenie začaté podľa tohto zákona vylučuje vyvlastnenie podľa iných predpisov.

Diel tretí.

Poplatkové, daňové, colné a tarifné výhody.

§ 5.

(1) Minister financií v dohode s ministrom hospodárstva, prípadne s ministrom národnej obrany môže podnikom, ktoré spadajú pod ustanovenia § 3 a vedú riadne obchodné knihy, povoliť čiastočné alebo úplné poplatkové oslobodenie pre tie právne úkony a listiny, ktoré súvisia priamo so založením podniku alebo so zavedením želateľnej výroby, a to:

a) pre úplatné nadobudnutie továrenských pozemkov, budov, zariadení, strojov a práv alebo pre ich bezplatné nadobudnutie od štátu alebo od samosprávnych svázkov, nie však pre knihovný vklad vecného práva. Pod továrenskými budovami a zariadeniami sa rozumejú aj stavby uvedené v § 3, ods. 3 a pod továrenskými pozemkami aj pozemky potrebné pre tieto stavby,

b) pre smluvy spoločenské,

c) pre smluvy nájomné a pachtovné o predmetoch a právach, ktoré patria k majetku investičnému,

d) pre zápis do obchodného registra,

e) pre výkony, ktoré podliehajú dávkam za úradné výkony vo veciach správnych.

(2) Poskytnuté oslobodenie stráca platnosť, ak podnik rozdelí v niektorom z prvých 5 obchodných rokov akýmkoľvek spôsobom medzi svojich účastníkov zisk, prevyšujúci 6% kapitálu v podniku trvale uloženého (§ 57, ods. 7 zákona o priamych daniach), prípadne kapitálu ukladacieho (§ 83, ods. 17 uvedeného zákona).

(3) Premlčanie vyrubenia poplatkov, na ktoré sa vzťahuje oslobodenie podľa ods. 1, sa začne až po uplynutí 5 obchodných rokov, ktoré boly základom pre vyrubenie zárobkových daní.

(4) Žiadosť o povolenie oslobodenia treba podať na Ministerstvo financií najneskôr v lehote, predpísanej pre ohlásenie patričného úkonu alebo listiny k vyrubeniu poplatku. Podanie žiadosti má odkladný účinok na platenie.

(5) Oslobodenia uvedené v ods. 1 až 4 sa nevzťahujú na poplatky, ktoré treba platiť v kolkoch.

§ 6.

(1) Pre poskytovanie daňových úľav podnikom, ktoré spadajú pod ustanovenia § 3, platia predpisy § 52 a § 73, ods. 2 až 4 zákona o priamych daniach.

(2) Ak podnik prevádza okrem výroby od dane neoslobodenej aj výrobu od dane podľa ods. 1 oslobodenú, je povinný suroviny, polotovary a tovary, vyrobené v podniku (závode) neoslobodenom a použité pri výrobe oslobodenej, a opačne suroviny, polotovary a tovary, vyrobené v podniku (závode) oslobodenom a použité pri výrobe neoslobodenej, účtovať predajnou cenou.

(3) Príspevky na stavby vlečiek, poskytnuté správe verejného železničného podniku, príspevky na stavbu prípojných ciest, poskytnuté verejnoprávnemu udržovateľovi cesty, a príspevky na zariadenie pripojenia na elektrickú sieť verejnoprávneho alebo všeužitočného elektrického podniku môžu si podniky (§ 3) zaúčtovať medzi prechodné aktíva a zaťažiť nimi každoročne prevádzkový účet do výšky, ktorá zodpovedá znehodnoteniu tohto zariadenia na prevádzku prispievajúceho podniku.

§ 7.

(1) Podnikom, uvedeným v § 3, svázky územnej, prípadne záujmovej samosprávy,

sú oprávnené najviac na 10 rokov počnúc od začatia novej alebo rozšírenej výroby povoliť so súhlasom dozorného úradu oslobodenie od prirážok, vyberaných v ich prospech súčasne s priamymi alebo nepriamymi daňami a poplatkami a to aj vtedy, keby od príslušnej verejnej dávky, ku ktorej sa prirážka vyberá, podnik oslobodený nebol. Oslobodenie zanikne, ak podnik rozdelí v niektorom roku, pre ktorý toto oslobodenie platí, medzi svojich účastníkov ako zisk viac ako 6% kapitálu v podniku trvale uloženého (§ 57, ods. 7 zákona o priamych daniach), pokiaľ kapitálu ukladacieho (§ 83, ods. 17 uvedeného zákona).

(2) Obce a mestá môžu so súhlasom dozorného úradu povoliť podnikom (§ 3) najviac na 10 rokov oslobodenie od príspevkov, poplatkov, dávok a naturálnych plnení, uvedených v §§ 26, 28, 30, 33 až 35, 38 a 39 zákona č. 329/1921 Sb. z. a n., v znení zákona č. 77/1927 Sb. z. a n., zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. a zákona č. 290/1940 Sl. z.

§ 8.

Ak niektorý podnik zavedie výrobu tovaru, ktorý podľa svojho technického určenia môže nahradiť suroviny alebo tovary doteraz do tuzemska prevažne dovážané, môže mu minister financií v súhlase s ministrom hospodárstva povoliť, aby sa mu najviac 10 rokov po zavedení výroby nahradzovalo zo štátnej alebo príslušnej verejnej pokladnice až do 80% rozdielu medzi daňovou ťarchou, spôsobenou tuzemskými obchodovými a spotrebnými daňami, pripadajúcimi na suroviny, polotovary a pomocné látky, potrebné na tovar vyrobený v tuzemsku, a medzi tuzemským zaťažením, pripadajúcim pri prekročení colnej hranice na tovar, ktorý bolo by treba doviezť namiesto náhražky.

§ 9.

Podnikom uvedeným v § 3 môže minister financií v dohode s ministrom hospodárstva povoliť bezcolný dovoz potrebného strojného zariadenia z colnej cudziny, pokiaľ sa nevyrába v tuzemsku.

§ 10.

Minister dopravy a verejných prác v dohode s ministrom hospodárstva môže povoliť podnikom uvedeným v § 3 zníženie dopravnej tarify na železniciach pri doprave materiálu potrebného na výstavbu a zariadenie nových alebo už jestvujúcich podnikov.

Diel štvrtý.

Štátne záruky a amortizačné príspevky.

§ 11.

(1) Minister financií môže prevziať na návrh ministra hospodárstva v rámci finančného zákona štátnu záruku do výšky 20 miliónov Ks ročne za straty Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky z hypotekárnych pôžičiek, poskytnutých továrenským podnikom.

(2) Záruku do výšky 1 milión Ks môže minister financií prevziať vo vlastnej pôsobnosti; vyššiu len s predbežným súhlasom Úsporného a kontrolného výboru Snemu.

§ 12.

(1) Minister hospodárstva so súhlasom ministra financií môže sa zaviazať prispieť na úrok alebo na úmor hypotekárnych pôžičiek, povolených továrenským podnikom, ak ide o podnik pracujúci prevažne pre vývoz alebo o podnik zriadený v oblasti s nadbytkom pracovných síl alebo surovín.

(2) Záručné listiny a doložky, vydané podľa ods. 1 a podľa § 11, sú oslobodené od poplatkov.

Diel piaty.

Ustanovenia záverečné.

§ 13.

Úrad, rozhodujúci o výhodách a oslobodeniach továrenských výrobných podnikov podľa ustanovení tohto zákona, môže svoje rozhodnutie viazať na podmienky.

§ 14.

Zákon tento platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a stratí ju dňom 31. decembra 1944; vykoná ho minister hospodárstva a minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Dr. Pružínský v. r. **Stano** v. r.
Dr. Fritz v. r. **Čatloš** v. r.

300.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 8. novembra 1940

o úprave sociálneho poistenia robotníkov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Nositeľ poistenia.

Názov Ústrednej sociálnej poisťovne v Bratislave, zriadenej podľa vládneho nariadenia č. 55/1939 Sl. z. sa mení na „Robotnícka sociálna poisťovňa" (v ďalšom texte „poisťovňa"). Sídlom poisťovne je Bratislava.

§ 2.

Rozsah poistenia.

(1) Poisťovňa (§ 1) vykonáva pôsobnosť:

1. Nositeľa nemocenského poistenia:

a) osôb podliehajúcich nemocenskému poisteniu podľa zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. a právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich, ako aj osôb, uvedených v § 3 vládneho nariadenia č. 163/1937 Sb. z. a n., ak nepodliehajú poisteniu podľa zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. alebo zákona č. 221/1925 Sb. z. a n. a právnych predpisov tieto zákony meniacich a doplňujúcich,

b) osôb podliehajúcich nemocenskému poisteniu podľa zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. a zákona č. 117/1926 Sb. z. a n. a právnych predpisov tieto zákony meniacich a doplňujúcich, ak nepodliehajú poisteniu podľa zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. a právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich.

2. Nositeľa rentového (invalidného, starobného a provizného) poistenia:

a) osôb, podliehajúcich poisteniu pre prípad invalidity a staroby podľa zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. a právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich,

b) osôb podliehajúcich províznemu poisteniu bankovému podľa zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. a právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich,

3. nositeľa úrazového poistenia:

a) priemyselných a obchodných zamestnancov podľa zák. čl. XIX/1907 a právnych predpisov tento zák. článok meniacich a doplňujúcich,

b) poľnohospodárskych robotníkov a hospodárskej čeľade podľa zák. čl. XVI/1900 a právnych predpisov tento zák. článok meniacich a doplňujúcich.

(2) Poisťovňa je právnickou osobou; obstaráva poistenie v troch odboroch so samostatným hospodárením, a to:

a) v nemocenskom odbore — poistenie nemocenské podľa ods. 1, č. 1,

b) v rentovom (invalidnom, starobnom a proviznom) odbore — poistenie invalidné, starobné a provizné podľa ods. 1, č. 2,

c) v úrazovom odbore — poistenie úrazové podľa ods. 1, č. 3.

(3) Majetok jednotlivých odvetví poistenia v rámci odborov sa má použiť v prvom rade na úhradu a zaistenie zákonných záväzkov z príslušného odvetvia poistenia.

§ 3.

Zánik doterajších nositeľov poistenia.

(1) Dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia sa zrušujú:

a) okresné sociálne poisťovne, zriadené podľa zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. a právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich,

b) Revírna bratská pokladnica, zriadená podľa zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. a právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich,

c) Slovenská pokladnica pre hospodárskych robotníkov, zriadená nariadením Ministerstva s plnou mocou pre správu Slovenska č. 137/1919 Úr. nov.

(2) Likvidáciu zrušených nositeľov verejnoprávneho poistenia (ods. 1) vykoná Robotnícka sociálna poisťovňa.

(3) Na Robotnícku sociálnu poisťovňu prechádza celý hnuteľný i nehnuteľný majetok, práva i záväzky zrušených nositeľov verejnoprávneho poistenia (ods. 1). Nakoľko ide o majetok bývalého nositeľa poistenia podľa vládneho nariadenia č. 163/1937 Sb. z. a n., jeho časť, určená príslušnou medzištátnou dohodou, prechádza jednak na Robotnícku sociálnu poisťovňu, jednak na Liečebný fond štátnych a verejných zamestnancov podľa pomeru určeného ministrom vnútra.

(4) Majetok okresných sociálnych poisťovní, ktoré v dôsledku štátoprávnych zmien v rokoch 1938 a 1939 sa dostaly pod územnú svrchovanosť iného štátu,

spravuje nemocenský odbor poisťovne ako sverený majetok.

(5) Všetky právne úkony, listiny, podania a pozemnoknižné zápisy, ktoré sú potrebné pre vykonanie slúčenia, alebo sú v spojitosti so slúčením nositeľov verejnoprávneho poistenia podľa tohto nariadenia, sú oslobodené od všetkých daní, dávok, poplatkov a kolkov, ako aj od obecnej dávky z prírastku hodnoty nemovitosti. Povinnosť platenia od ekvivalentného poplatku sa neprerušuje prevodmi nastalými v dôsledku tohto nariadenia.

§ 4.

Orgány poisťovne.

Orgánmi poisťovne sú:

1. Predseda s poradným sborom, poťažne predsednícka rada,
2. revízna komisia,
3. poisťovacie odbory,
4. úradovne.

§ 5.

Predseda, poradný sbor a predsednícka rada.

(1) Predsedu poisťovne ustanovuje a odvoláva na návrh ministra vnútra vláda. Za výkon svojej funkcie je predseda zodpovedný ministrovi vnútra. Ak je predseda zaneprázdnený alebo neprítomný, zastupuje ho zástupca. Zástupcu si ustanovuje presdeda so súhlasom ministra vnútra. Zástupca predsedu zúčastňuje sa na zasadnutiach poradného sboru, poťažne predsedníckej rady, i keby nebol ich členom.

(2) Predseda spravuje poisťovňu a zastupuje ju navonok, svoláva schôdzky poradného sboru, poťažne predsedníckej rady a im predsedá. Podpisuje tiež spolu s riaditeľom príslušného odboru všetky listiny, ktorými poisťovňa nadobúda práv alebo sa ich vzdáva, alebo ktorými sa zaväzuje.

(3) Predseda vykonáva svoju funkciu ako úrad čestný. Minister vnútra určí predsedovi a jeho zástupcovi namiesto prezenčných platov paušálnu mesačnú odmenu na účet poisťovne.

(4) Predsedovi pri správe ústavu radí poradný sbor. Poradný sbor je 12-členný. Každý člen má svojho náhradníka. Členov a náhradníkov poradného sboru ustanovuje a odvoláva minister vnútra na návrh predsedu v rovnakom pomere za poistencov a za ich zamestnávateľov, a to z poľnohospodárstva 2, z priemyslu 4, z obchodu a živnosti 2 a z dopravy 2, okrem toho 1 lekára a 1 finančného odborníka. Členmi a náhradníkmi poradného sboru môžu byť len štátni občania Slovenskej republiky.

(5) Predseda pri správe ústavu má si vyžiadať mienku poradného sboru najmä vo veciach:

1. stanov poisťovne a ich zmien,
2. hospodárskeho plánu, každoročného rozpočtu, ako aj každoročnej uzávierky,
3. matematickej bilancie rentového a úrazového poistenia a použitia jej prípadného zvyšku,
4. nadobúdania, zaťažovania a scudzovania nehnuteľností, okrem nadobúdania nehnuteľností v pokračovaní exekučnom a konkurznom,
5. smerníc pre ukladanie majetku poisťovne a odchýlneho ukladania majetku poisťovne z rentového poistenia (§ 183 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich), založenia a použitia všeobecných a osobitných rezervných fondov pre rentové, úrazové a nemocenské poistenie,
6. o počte stálych zamestnaneckých miest a služobnom, disciplinárnom a zaopatrovacom poriadku zamestnancov poisťovne,
7. zriaďovania úradovní, určovania obvodu ich príslušnosti, rozsahu ich pôsobnosti a ich zrušenia,
8. každoročnej, po prípade polročnej sadzby úrazového poistenia,
9. výšky nemocenského poistného (§ 159 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich),
10. zásad trvalého ukladania majetku poisťovne (poskytovania pôžičiek, nákupu cenných papierov a pod.),
11. odpisu nedobytného poistného a iných požiadaviek,
12. kolektívnych smlúv s lekármi, lekárnikmi, zubnými technikmi, pôrodnými asistentkami a liečebnými ústavmi,
13. liečebného poriadku,
14. použitia majetku (§ 2, ods. 3) a vo veciach,
15. v ktorých uzná za potrebné túto mienku si vyžiadať.

(6) Rozhodnutia predsedu vo veciach uvedených v ods. 5, č. 1, 3 až 9 a 14 vyžadujú schválenie ministra vnútra.

(7) Pred schválením rozhodnutia podľa ods. 5, č. 5 sa má minister vnútra dohodnúť s ministrom financií.

(8) Predseda je povinný rozhodnutia uvedené v ods. 6 predložiť ministrovi vnútra do 8 dní. Ak minister vnútra rozhodnutia do 30 dní po ich predložení nezruší, môže ich predseda vykonať.

(9) Poradný sbor svoláva predseda podľa potreby, avšak najmenej dvakrát do roka.

(10) Predseda určí štyroch členov poradného sboru, ktorí tvoria predsednícku radu.

(11) Predsednícku radu svoláva predseda poisťovne podľa potreby. Úlohou predsednícke rady je, aby v súrnych prípadoch namiesto poradného sboru vyslovila svoju mienku vo všetkých veciach, ktoré sa predkladajú poradnému sboru.

§ 6.

Revízna komisia.

(1) Revízna komisia pozostáva z predsedu a z dvoch členov. Každý člen má svojho náhradníka. Predsedu, členov a náhradníkov revíznej komisie ustanovuje a odvoláva minister vnútra, a to jedného člena a náhradníka za poistencov a jedného člena a náhradníka za ich zamestnávateľov.

(2) Revízna komisia skúma pokladnicu a účty poisťovne najmenej raz štvrťročne; okrem toho koná aj mimoriadne revízie, najmä na výzvu predsedu poisťovne. Preskúmava tiež aj ročné účtovné uzávierky. O výsledku revízie podáva revízna komisia zprávu predsedovi poisťovne, ktorý ju predloží poradnému sboru, poťažne predsednícke rade.

§ 7.

Odmeny členov poradného sboru a predsedu a členov revíznej komisie.

Členovia poradného sboru a predseda a členovia revíznej komisie vykonávajú svoje funkcie ako úrad čestný. Majú nárok len na náhradu hotových výdavkov, na prezenčné platy a na odmeny za mimoriadne výkony. Výšku náhrad, prezenčných platov a odmien určí predseda poisťovne; určenie výšky prezenčných platov vyžaduje schválenie ministra vnútra.

§ 8.

Poisťovacie odbory.

(1) Každý z poisťovacích odborov poisťovne vykonáva úlohy svojich poisťovacích odvetví osobitne s výnimkou toho, čo je uvedené v ods. 2 a 3.

(2) Odbor pre nemocenské poistenie

a) spravuje úradovne poisťovne,

b) obstaráva liečebnú starostlivosť a

c) spravuje liečebné ústavy

pre všetky odbory.

(3) Odbor pre rentové poistenie

a) obstaráva poistne-matematickú a štatistickú službu,

b) spravuje Penzijný fond zamestnancov poisťovne, počítajúc do toho aj náhradný fond zamestnancov zrušených okresných sociálnych poisťovní a

c) obstaráva správu a trvalé ukladanie majetku

aj pre ostatné odbory.

(4) Podiel, ktorým prispievajú jednotlivé odbory na výdavky, spojené s vecmi spoločne spravovanými (ods. 2 a 3), určí predseda so schválením ministra vnútra.

§ 9.

Úradovne.

(1) Poisťovňa si zriadi úradovne v sídlach župných úradov a podľa potreby aj v iných miestach s určením obvodov ich príslušnosti. Úradovne vykonávajú v zastúpení poisťovne úlohy, ktoré im všeobecne alebo jednotlive sverí poisťovňa. Splnomocnenie dané úradovniam, poťažne jeho odňatie má sa uverejniť vyhláškou ministra vnútra v Úradných novinách.

(2) Úradovňa v medziach svojej pôsobnosti je príslušná vo veciach poistenia zamestnancov, ktorí v jej obvode vykonávajú práce alebo služby, podliehajúce poistnej povinnosti podľa právnych predpisov uvedených v § 2, ods. 1. Priechodné vykonávanie prác alebo služieb v obvode inej úradovne, ale u toho istého zamestnávateľa, nemení príslušnosť úradovne.

(3) V čele úradovne je správca, menovaný predsedom poisťovne. Správca je bezprostredným predstaveným zamestnancov pridelených úradovni.

§ 10.

Zamestnanci.

(1) Zamestnancami poisťovne môžu byť len slovenskí štátni občania. Výnimku povoľuje minister vnútra.

(2) Služobný, disciplinárny a zaopatrovací poriadok zamestnancov poisťovne vydá predseda so schválením ministra vnútra, ktorý sa má dohodnúť s ministrom financií.

(3) Riaditeľov poisťovacích odborov ustanovuje a odvoláva predseda so súhlasom ministra vnútra. Za vedenie odboru, ktorý bol riaditeľovi sverený, je tento osobne zodpovedný predsedovi. Riaditeľ vedie bežnú správu svojho odboru a pripravuje návrhy pre predsedu; zúčastňuje sa na zasadnutiach poradného sboru, pokiaľ predsedníckej rady. Riaditeľ vykonáva funkcie prikázané mu služobným a disciplinárnym poriadkom pre zamestnancov. Podrobnosti upravia stanovy a inštrukcie.

(4) Predseda poisťovne menuje a prepúšťa zamestnancov po vypočutí riaditeľov odborov.

(5) Zamestnanci skladajú predpísanú prísahu do rúk predsedu alebo jeho poverenca.

(6) Zamestnanci poisťovne majú vo svojej úradnej činnosti povinnosti zamestnancov verejných, stanovené v zákone trestnom, požívajú však tiež ochranu ako zamestnanci verejní.

§ 11.

Štátny dozor.

(1) Poisťovňa a všetky zariadenia pre poistenie podľa tohto nariadenia podliehajú dozoru ministra vnútra.

(2) Počtové podklady a poistne-matematické zásady, podľa ktorých prevádza poisťovňa výpočty, potrebné podľa ustanovení jednotlivých zákonov o verejnoprávnom poistení, a podľa ktorých sa preskúša finančná rovnováha (poistne-matematická bilancia), môžu byť menené len so súhlasom ministra vnútra.

(3) Minister vnútra môže kedykoľvek žiadať, aby jemu alebo orgánu ním určenému poisťovňa predložila knihy, listiny, zápisy a doklady a aby dala vysvetlenia, potrebné pre konanie štátneho dozoru.

(4) Poisťovňa je povinná podať ministrovi vnútra a ministrovi financií zprávu za každý kalendárny rok spolu so zprávou a štatistickými výkazmi o hospodárení nemocenského, rentového a úrazového poistenia (§ 2, ods. 2) a o stave majetku ako aj spôsobe jeho uloženia.

§ 12.

Lehoty a administratívne pokračovanie.

(1) O opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam (výmerom) poisťovne a jej úradovní vo všetkých odvetviach poistenia podľa tohto nariadenia rozhoduje — ak rozhodnutie nie je vyhradené súdom — župný úrad v obvode ktorého je sídlo poisťovne, poťažne úradovne. V ďalšom inštančnom postupe rozhoduje Ministerstvo vnútra. Vo veciach provízneho (baníckeho) a úrazového (zák. čl. XIX/1907) poistenia sa príslušnosť župného úradu riadi podľa sídla podniku.

(2) Ustanovenia ods. 1 platia aj o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam (výmerom) vydaným predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, ak do tohto dňa príslušný prvostupňový úrad nerozhodol.

(3) O lehotách, počítajúc v to aj lehoty o premlčaní poistného, o ich počítaní a zachovaní, ako aj o pokračovaní a o mieste podania opravného prostriedku vo veciach poistenia podľa tohto nariadenia, platia predpisy zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. a právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich.

(4) Pre opravné prostriedky proti rozhodnutiam (výmerom) vydaným pred účinnosťou tohto nariadenia platia ohľadom lehôt a miesta podania opravného prostriedku doterajšie právne predpisy.

§ 13.

Priechodné ustanovenia.

(1) Tam, kde sa v právnych predpisoch uvádza Ústredná sociálna poisťovňa, okresná sociálna poisťovňa, Revírna bratská pokladnica, Ústredná bratská pokladnica, Slovenská pokladnica pre hospodárskych robotníkov a — v rámci ustanovenia § 2, ods. 1, č. 1, písm. a) — nemocenská poisťovňa štátnych železníc, treba namiesto nich rozumieť Robotnícku sociálnu poisťovňu.

(2) Zamestnanci zrušených nositeľov verejnoprávneho poistenia (§ 3, ods. 1) sa stávajú zamestnancami Robotníckej sociálnej poisťovne. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na zamestnancov železničnej správy, vykonávajúcich služby pre nemocenské poistenie podľa vládneho nariadenia

č. 163/1937 Sb. z. a n., ak ich na vlastnú žiadosť podanú do 3 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia uvoľní železničná správa.

(3) Zamestnanci uvedení v ods. 2, ako aj ostatní zamestnanci poisťovne môžu do 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia výpoveďou zrušiť svoj služobný pomer len so súhlasom ministra vnútra. Prestúpenie ustanovenia predchádzajúcej vety má tie isté právne následky, ako prestúpenie ustanovenia § 1, ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 312/1939 Sl. z.

(4) Služobné a platové nároky, ktoré zamestnanci uvedení v ods. 3 nadobudli do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, zostávajú im neskrátene zachované do vydania nového služobného, disciplinárneho a zaopatrovacieho poriadku, ktorý vydá predseda poisťovne do 6 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia. Ak by tento poriadok predseda v uvedenej lehote nevydal, vydá ho minister vnútra v dohode s ministrom financií.

(5) Ustanovenie prvej vety ods. 4 sa nevzťahuje na funkčné služné a na iné prídavky, spojené s výkonom funkcie. Služobné postavenie zamestnancov poisťovne upraví jej predseda, bez ohľadu na predošlé, prípadne i definitívne služobné postavenie.

§ 14.

Ustanovenia pre štátne podniky.

Pri vykonávaní tohto nariadenia má byť vzatý zreteľ na osobitné pomery, vyžadované osobitnou povahou služby u štátnych podnikov (vl. nar. č. 206/1924 Sb. z. a n.).

§ 15.

Základina pre liečebnú starostlivosť a podporný fond podľa § 25 vládneho nariadenia č. 163/1937 Sb. z. a n.

(1) Názov základiny pre liečebnú starostlivosť, zriadenej bývalou Zemskou úradovňou pre poisťovanie robotníkov v Bratislave sa mení a bude znieť: „Hlinkova základina pre liečebnú starostlivosť".

(2) Podporný fond podľa § 25 vládneho nariadenia č. 163/1937 Sb. z. a n. zostáva ako samostatný účelový fond v správe Ministerstva dopravy a verejných prác.

§ 16.

Záverečné ustanovenia.

(1) Toto nariadenie — s výnimkou toho, čo je uvedené v ods. 2 — nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; týmto dňom sa zrušujú všetky právne predpisy mu odporujúce.

(2) Predseda poisťovne má byť ustanovený do 15 dní odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia.

(3) Toto nariadenie vykoná minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. **Dr. Fritz** v. r.

Dr. Pružinský v. r. **Dr. Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.

Čatloš v. r.

Tlač: Knihtlačiareň Andreja, Bratislava, Trieda kráľa Alexandra číslo 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 63. Vydaná dňa 7. decembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (301.—310.) **301.** Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa na priechodný čas upravuje spôsobilosť niektorých duchovných spoluúčinkovať pri uzavieraní cirkevných sobášov. — **302.** Vyhláška Ministerstva školstva a národnej osvety o školskom plate, taxách a iných príspevkoch a o školských poplatkoch na stredných školách a učiteľských akadémiách. — **303.** Nariadenie o židovských podnikoch. — **304.** Nariadenie, ktorým sa obmedzuje voľnosť nakladať s majetkom Židov. — **305.** Nariadenie, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie o zamestnávaní Židov. — **306.** Vládne nariadenie, ktorým sa vydáva organizačný a pracovný poriadok Štátneho hydrologického a meteorologického ústavu. — **307.** Zákon o daňových úľavách pre investície. — **308.** Zákon o ľudových školách. — **309.** Vyhláška ministra hospodárstva o zákaze voľného predaju denaturovaného liehu. — **310.** Vládne nariadenie, ktorým sa zavádzajú nové daňové značky pre zapaľovače.

301.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 13. novembra 1940,

ktorým sa na priechodný čas upravuje spôsobilosť niektorých duchovných spoluúčinkovať pri uzavieraní cirkevných sobášov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Duchovní správcovia a ich zástupcovia a splnomocnenci, ktorí nie sú slovenskými štátnymi občanmi, na ktorých sa nehľadí ako na slovenských štátnych občanov alebo ktorí s hľadiska štátneho občianstva nie sú postavení na roveň slovenským štátnym občanom, nestratili tým do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia oprávnenie spoluúčinkovať pri uzavieraní sobášov cirkevným (konfesionálnym) spôsobom a sobáše pred nimi uzavreté nie sú z tohto dôvodu neplatné.

§ 2.

Po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia sú duchovní uvedení v § 1 spôsobilí platne spoluúčinkovať pri uzavieraní sobášov cirkevným (konfesionálnym) spôsobom, ak majú v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia podanú žiadosť o udelenie štátneho občianstva podľa § 5 zákona č. 255/1939 Sl. z. V prípade zamietnutia tejto žiadosti strácajú uvedenú spôsobilosť dňom doručenia rozhodnutia.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. marca 1941; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružínský v. r.
Sivák v. r.,
Dr. Fritz v. r.
Dr. Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

302.

Vyhláška Ministerstva školstva a národnej osvety zo dňa 13. novembra 1940

o školskom plate, taxách a iných príspevkoch a o školských poplatkoch na stredných školách a na učiteľských akadémiách.

Ministerstvo školstva a národnej osvety podľa ustanovenia § 21 vládneho nariadenia č. 168/1939 Sl. z. a § 14 zákona č. 288/1940 Sl. z. určuje o školskom plate, prijímacích skúškach a skúšobných taxách, príspevkoch na učebné pomôcky a o iných školských poplatkoch na stredných školách a učiteľských akadémiách toto:

§ 1.

Paragraf 4, ods. 2 vyhlášky Ministerstva školstva a národnej osvety č. 190/1940

Sl. z. dopĺňuje sa touto vetou: „Tieto ustanovenia neplatia na žiakov, ktorých rodičia (iní zákonití živitelia) majú daňovú základňu nad 60.000.— Ks, a na žiakov, ktorí podľa posledného výročného vysvedčenia sa neuznávajú za spôsobilých postúpiť do vyššej triedy."

§ 2.

(1) Platnosť vyhlášky Ministerstva školstva a národnej osvety č. 190 1940 Sl. z. s doplnkom podľa § 1 tejto vyhlášky sa rozširuje aj na učiteľské akadémie, zriadené podľa zákona č. 288 1940 Sl. z.

(2) V priechodnom čase, kým sa premena doterajších učiteľských ústavov na učiteľské akadémie podľa § 46, ods. 2 zákona č. 288 1940 Sl. z. neuskutoční úplne, platí ustanovenie odseku 1 postupne len na ročníky, na ktorých sa premena uskutočnila.

§ 3.

Táto vyhláška platí odo dňa 1. septembra 1940.

Sivák v. r.

303.

Nariadenie zo dňa 30. novembra 1940

o židovských podnikoch.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Za židovské treba považovať:

a) podniky jednotlivcov, ak títo sú Židia (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.),

b) účastinné spoločnosti a družstvá, keď viac ako jedna štvrtina členov správnej rady sú Židia, alebo keď aspoň polovica základnej istiny patrí Židom,

c) verejné obchodné spoločnosti, keď aspoň polovica spoločníkov sú Židia a súčasne keď aspoň polovica účasti na čistom zisku spoločnosti patrí Židom,

d) komanditné spoločnosti, keď aspoň polovica komanditistov a aspoň polovica komplementárov sú Židia, alebo aspoň polovica účasti na zisku spoločnosti patrí Židom,

e) spoločnosti s ručením obmedzeným, keď aspoň jedna štvrtina jednateľov sú Židia, alebo aspoň polovica účasti na kmeňovom kapitále patrí Židom,

f) iné právnické osoby (spolky, nadácie, fondy, náboženské obce a pod.), keď aspoň polovica členov sú Židia, okrem tých právnických osôb, ktorých zriadenie spočíva na osobitných predpisoch, alebo — a to bez ohľadu na zloženie členstva — ktorých cieľom je napomáhať záujmy židovské.

(2) Vedľajší závod židovského podniku sa považuje za podnik židovský.

(3) Pri určovaní židovskej povahy podniku neberie sa zreteľ na členov správy, ktorí sú cudzincami a majú stále bydlisko v cudzozemsku.

(4) Pre židovské podniky pod dočasnou správou môže Ústredný hospodársky úrad vyhláškou, uverejnenou v Úradných novinách, zmierniť obmedzenia, platné pre židovské podniky.

§ 2.

Židovskú alebo nežidovskú povahu podnikov podľa tohto nariadenia určuje v pochybných prípadoch Ústredný hospodársky úrad.

§ 3.

(1) Židovskí majitelia sú povinní na nápadných miestach označiť svoje podniky (prevodzovne) nápisom „Židovský podnik".

(2) Židovské podniky pod dočasnou správou treba označiť nápisom „Podnik pod dočasnou správou".

(3) Predpísané nápisy podľa ods. 1 a 2 vydá Ústredný hospodársky úrad.

§ 4.

(1) Židom a židovským združeniam (§ 1) sa zakazuje preberať, ako aj znovuzriaďovať priemyselné, obchodné alebo iné živnostenské podniky, získavať účasť na takýchto nových podnikoch a nadobúdať alebo preberať živnostenské oprávnenia.

(2) Výnimku zo zákazu podľa ods. 1 môže z dôvodu verejného záujmu povoliť Ústredný hospodársky úrad.

(3) Nežidovskí manželia (manželky) Židov môžu nadobúdať práva podľa ods. 1 len s predchádzajúcim povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

(4) Nevykonávané alebo dočasne odhlásené živnostenské oprávnenia Židov, ako aj židovských združení, zanikajú dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(5) Ustanovenia ods. 4 sa vzťahujú na oprávnenia židovských sezónnych podni-

kov len vtedy, ak tieto v poslednej sezóne neboly v prevádzke.

§ 5.

Ústredný hospodársky úrad môže cieľom vylúčenia Židov a židovských združení zo slovenského hospodárskeho a sociálneho života nariadiť:

a) likvidáciu židovského podniku,

b) prevod podniku Žida alebo židovského združenia na nežida alebo na nežidovské združenie, ktorého sa Žid nezúčastní, za likvidačnú hodnotu podniku (§ 6, ods. 1),

c) prevod podniku Žida na nežidovské združenie, ktorého sa Žid-prevoditeľ zúčastní, za obecnú hodnotu podniku (§ 6, ods. 2 a § 7),

d) prevod účastí Žida alebo židovského združenia na obchodných spoločnostiach (akcií, kmeňových vkladov, kuksov, závodných alebo iných podielov) na Nežida alebo nežidovské združenie za obecnú hodnotu účasti (§ 6, ods. 3 a § 7), okrem prípadu uvedeného pod písm. e),

e) prevod účasti Žida alebo židovského združenia na verejných obchodných alebo komanditných spoločnostiach na nežida, ktorý vstúpi do spoločnosti ako nový alebo ďalší spoločník, za obecnú hodnotu účasti (§ 6, ods. 4 a § 7).

§ 6.

(1) Likvidačnú hodnotu židovského podniku (§ 5, písm. b) určí Ústredný hospodársky úrad so zreteľom na miestne pomery podľa inventárne zistenej súhrnnej hodnoty tovaru, ustálenej podľa nákupných cien, taktiež podľa skutočnej hodnoty zariadenia, prípadne iných hnuteľností, ako aj podľa hodnoty preberaných nehnuteľností a prejímateľom uznaných a preberaných požiadaviek. Ak sú predajné ceny tovaru nižšie ako nákupné ceny, smerodajné sú ceny predajné, znížené o obvyklý zisk.

(2) Obecnú hodnotu židovského podniku (§ 5, písm. c) určí Ústredný hospodársky úrad tak, že z likvidačnej hodnoty podniku ustálenej podľa ods. 1 odpočíta dlžoby zistené podľa § 7.

(3) Obecnú hodnotu účasti Židov, poťažne židovských združení na obchodných spoločnostiach (§ 5, písm. d) určí Ústredný hospodársky úrad alebo so zreteľom na burzovú, nominálnu alebo predajnú cenu účasti alebo príslušným zlomkom obecnej hodnoty podniku, určenej spôsobom uvedeným v ods. 2.

(4) Obecnú hodnotu účastí Židov, poťažne židovských združení na verejných obchodných alebo komanditných spoločnostiach (§ 5, písm. e) určí Ústredný hospodársky úrad príslušným zlomkom obecnej hodnoty podniku, určenej spôsobom uvedeným v ods. 2.

§ 7.

Cieľom zistenia majetkového stavu židovského podniku môže Ústredný hospodársky úrad — alebo na jeho príkaz dočasný správca — vyzvať veriteľov vyhláškou v Úradných novinách, aby v 15-dňovej lehote prihlásili svoje požiadavky proti prevoditeľovi, a to v prípadoch prevodu podľa § 5, písm. c) alebo e) pod následkami pominutia ich uspokojenia z majetkovej podstaty podniku v prípade, že k jeho prevodu skutočne dôjde.

§ 8.

Ak sa zistí, že majetková podstata židovského podniku bola proti zásadám riadneho hospodárenia úmyselne zmenšená, môže Ústredný hospodársky úrad nariadiť jej doplnenie z iného majetku prevoditeľa, poťažne z majetku členov židovského združenia.

§ 9.

(1) Pri likvidácii podniku (§ 5 písm. a) Ústredný hospodársky úrad určí podmienky a spôsob likvidácie, pričom sa môže odchýliť od predpisov platných o pokračovaní pri likvidácii. Rozhodnutie o likvidácii a o jej podmienkach sa uverejní v Úradných novinách na útraty majiteľa podniku.

(2) Uplynutím likvidačnej lehoty zaniká živnostenské oprávnenie Žida, poťažne židovského združenia.

§ 10.

(1) Pri prevode podniku podľa § 5, písm. b) neprechádzajú dlžoby prevoditeľa na prejímateľa okrem prípadu ich prevzatia (§ 11, ods. 4). Veritelia, voči ktorým dlžoby neboly prevzaté, budú uspokojení podľa § 11 z likvidačnej hodnoty. Povinnosti prevoditeľa voči veriteľom zostávajú nedotknuté.

(2) Pri prevode podniku podľa § 5, písm. c):

a) prechádzajú dlžoby prevoditeľa na nežidovské združenie len, ak a nakoľko boly prihlásené podľa § 7;

b) Ústredný hospodársky úrad určí pomer medzi spoločníkmi;

c) povinnosti prevoditeľa voči veriteľom zostávajú nedotknuté.

(3) Pri prevode účasti podľa § 5, písm. d):

a) pomer prejímateľa, poťažne spoločnosti voči veriteľom zostáva nezmenený;

b) ak ide o verejnú obchodnú alebo komanditnú spoločnosť, Ústredný hospodársky úrad určí pomer medzi spoločníkmi.

(4) Pri prevode účasti podľa § 5, písm. e):

a) zostáva pomer spoločnosti voči veriteľom nezmenený, s tým obmedzením však, že veritelia budú uspokojení len vtedy, ak prihlásili svoje požiadavky podľa § 7;

b) Ústredný hospodársky úrad určí pomer medzi spoločníkmi, pričom postavenie doterajších nežidovských spoločníkov sa nesmie zhoršiť.

§ 11.

(1) V prípade prevodu podniku podľa § 5, písm. b) je prejímateľ povinný do 120 dní od doručenia rozhodnutia o prevode podniku zložiť sumu, ktorá zodpovedá likvidačnej hodnote podniku, do súdneho depozita u okresného súdu príslušného podľa miesta podniku.

(2) Súd rozvrhne sumu (ods. 1) na veriteľov prevoditeľa. Za tým cieľom bezodkladne po doručení rozhodnutia o prevode podniku vyhláškou v Súdnom ústrednom oznamovateli vyzve veriteľov, aby v 15-dňovej lehote prihlásili svoje požiadavky s udaním ich výšky, ich príslušenstiev, skutočností, na ktorých sa zakladajú, ako aj dôkazov, a to u nehypotekárnych veriteľov pod následkami pominutia ich uspokojenia z rozvrhovanej sumy. Ak je o požiadavke zahájený spor, treba uviesť aj procesný súd a číslo spisu.

(3) Vo vyhláške určí súd súčasne termín na rozvrhnutie likvidačnej hodnoty. Termín sa má určiť tak, aby sa rozvrhové pojednávanie mohlo konať najneskoršie do 45 dní od uverejnenia vyhlášky. Hypotekárne požiadavky zaistené na nehnuteľnostiach, ktoré patria k podniku, uspokojí predovšetkým z likvidačnej hodnoty preberaných nehnuteľností podľa pozemnoknižného poradia a podľa zásad exekučného pokračovania. Ak medzi veriteľmi, ktorí majú proti prevoditeľovi iné ako hypotekárne požiadavky nedôjde k dohode, určí poradie a spôsob uspokojenia súd podľa zásad exekučného pokračovania; ak by požiadavky nemohly byť celkom uspokojené z likvidačnej hodnoty, pokračuje súd podľa zásad konkurzného pokračovania.

(4) V lehote uvedenej v ods. 1 netreba zložiť tú časť sumy, ktorá pripadá na dlžoby podniku súdom uznané a prejímateľom prevzaté. Prejímateľ u nežidovských hypotekárnych požiadaviek môže prevziať dlžoby so súhlasom hypotekárneho veriteľa; u židovských hypotekárnych požiadaviek je oprávnený prevziať dlžoby aj bez takéhoto súhlasu. So súhlasom veriteľa môže prejímateľ prevziať aj iné než hypotekárne dlžoby podniku.

(5) Na zloženie tej časti sumy, ktorá by pripadla na židovských veriteľov, môže Ústredný hospodársky úrad povoliť lehotu do 5 rokov a určiť výšku splátok. Povolenie splátok môže Ústredný hospodársky úrad viazať na poskytnutie primeranej záruky.

(6) Hypotekárny veriteľ aj pri výpovedi úveru prejímateľovi musí zachovať podmienky, platné pre prevoditeľa. Prevod podľa tohto nariadenia nemôže byť dôvodom pre vypovedanie úveru ani vtedy, ak by bol býval opak ujednaný.

(7) Na základe rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu o prevode podniku je prevoditeľ povinný ihneď odovzdať podnik prejímateľovi.

(8) Po zložení sumy, ktorá zodpovedá určenej hodnote nehnuteľnosti, ktorá patrí k podniku, poťažne po prevzatí dlžôb, ktoré na nej viaznú, vloží súd z úradu vlastnícke právo v prospech prejímateľa, pričom súčasne vymaže neprevzaté ťarchy.

§ 12.

(1) V prípade prevodu podniku podľa § 5, písm. c) určí Ústredný hospodársky úrad podmienky a spôsob zaplatenia obecnej hodnoty podniku (§ 6, ods. 2).

(2) V prípade prevodu účasti na obchodných spoločnostiach podľa § 5, písm. d) a e) určí Ústredný hospodársky úrad spôsob a podmienky zaplatenia obecnej hodnoty časti (§ 6, ods. 3 a 4).

§ 13.

(1) Ak prejímateľ nemá spôsobilosť prevádzať živnosť podľa platných právnych predpisov, môže Ústredný hospodársky

úrad udeliť čiastočný alebo úplný dišpenz podľa platných predpisov, pričom však nie je viazaný predpísaným pokračovaním.

(2) Na základe rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu o nariadení prevodu podniku udelí príslušný živnostenský úrad prejímateľovi po zaplatení inkorporačného poplatku živnostenské oprávnenie bez ďalšieho pokračovania. Prejímateľ do udelenia živnostenského oprávnenia môže prevádzať živnosť na základe rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu o nariadení prevodu.

(3) Nariadenie o prevode účasti nahradzuje povolenie podľa § 3, ods. 1 vládneho nariadenia č. 265/1938 Sb. z. a n. v znení vládneho nariadenia č. 272/1939 Sl. z.

(4) Vydaním rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu o nariadení prevodu podniku zaniká živnostenské oprávnenie Žida, poťažne židovského združenia.

§ 14.

Ustanovenia zákona č. 335/1939 Sl. z. vzťahujú sa aj na prenájom živnostenských miestností, ktoré sa uprázdnily zánikom živnostenského oprávnenia podľa tohto nariadenia.

§ 15.

(1) Prejímateľ, ako aj nežidovské združenie (§ 5) má podnik viesť so starostlivosťou riadneho obchodníka.

(2) Kým nebude uhradená likvidačná, poťažne obecná hodnota podniku, poťažne účasti na obchodných spoločnostiach, poťažne kým nebudú splnené iné záväzky, ktoré vyplývajú z prevodu:

a) nesmie byť podnik zlikvidovaný bez povolenia Ústredného hospodárskeho úradu;

b) podnik podlieha kontrole Ústredného hospodárskeho úradu;

c) možno na podnik uvaliť dočasnú správu, ak by pri jeho vedení boly porušené povinnosti starostlivého obchodníka.

(3) Ak by včas neboly splnené podmienky čo do uhradenia likvidačnej, poťažne obecnej hodnoty podniku, poťažne účasti na obchodných spoločnostiach, alebo ak by dodatočne vyšly na javo také skutočnosti, pre ktoré by nebolo došlo k nariadeniu prevodu, možno prevod zrušiť a podnik, poťažne účasť previesť na iného uchádzača, pričom pôvodný prejímateľ zodpovedá za skutočnú škodu a je povinný nahradiť útraty pokračovania.

(4) Ustanovenia ods. 1 sa vzťahujú aj na podniky, ktoré do 6. októbra 1938 boly židovské v smysle § 1 a po tomto dni do nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia sa prevodmi staly nežidovskými. Na tieto podniky môže Ústredný hospodársky úrad použiť aj ustanovenia ods. 2 a 3.

§ 16.

Ak ide o nehnuteľnosť Žida alebo židovského združenia, ktorá slúži úplne alebo v prevažnej časti na prevádzku podniku, Ústredný hospodársky úrad požiada o poznačenie pokračovania o prevod podniku vo verejných knihách.

§ 17.

Ústredný hospodársky úrad môže požiadať súdy previesť odhady, sprísahať strany (prejímateľa, prevoditeľa) a svedkov za obdobného použitia súdnych predpisov, platných o poskytovaní právnej pomoci.

§ 18.

Na súdne pokračovanie podľa tohto nariadenia neplatia predpisy o súdnych prázdninách.

§ 19.

Ústredný hospodársky úrad môže nariadiť povinné hlásenie všetkých skutočností, ktoré sú potrebné na vykonanie tohto nariadenia. Takto zistené údaje možno použiť len na ciele podľa tohto nariadenia.

§ 20.

Útraty administratívneho prípadne súdneho pokračovania — okrem útrat právneho zastupovania — sú prednostnou položkou pri rozvrhu (§ 11).

§ 21.

(1) Základom prevodného poplatku a dane z obratu je hodnota, určená Ústredným hospodárskym úradom.

(2) Prístup nového alebo ďalšieho spoločníka (§ 5, písm. e), ako aj zväčšenie účasti doterajšieho nežidovského spoločníka jestvujúcej už verejnej obchodnej alebo komanditnej spoločnosti (§ 5, písm. d), nepovažuje sa za novú spoločenskú zmluvu a spoplatňuje sa pritom len hodnota prevedenej účasti, určená Ústredným hospodárskym úradom.

§ 22.

Nezachovanie príkazu podľa § 8 ohľadom doplnenia majetkovej podstaty židovského podniku, ako aj ustanovení § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 a 2, písm. a) a konečne nezachovanie príkazu podľa § 19, potresce ako priestupok okresný (štátny policajný) úrad zavretím od 1 dňa do 30 dní a peňažným trestom od Ks 10.— do Ks 50.000.—. Nevymožiteľný peňažný trest má sa premeniť na zavretie od 1 dňa do 30 dní.

§ 23.

(1) Kto vedome udá nepravdivé skutočnosti, alebo použije takéto skutočnosti na vylákanie povolenia alebo rozhodnutia podľa tohto nariadenia, potresce sa — ak nejde o čin prísnejšie trestný — okresným súdom pre prečin väzením do 1 roku a peňažným trestom do Ks 200.000.—. Nevymožiteľný peňažný trest má sa premeniť na väzenie do 6 mesiacov.

(2) Pokus je trestný.

§ 24.

(1) Pokračovania podľa zákona č. 113/1940 Sl. z., v ktorých do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia už boly vydané rozhodnutia o arizácii alebo povolenia podľa § 2 uvedeného zákona o prevode hospodárskeho podniku, dokončí Ústredný hospodársky úrad podľa predpisov tohto nariadenia; súdy však podľa ustanovení zákona č. 113/1940 Sl. z.

(2) Ustanovenia § 13, ods. 2 až 4 platia aj pre povolenia o prevodoch hospodárskych podnikov a pre rozhodnutia o arizácii, ktoré boly vydané podľa §§ 2 a 4, ods. 2 zákona č. 113/1940 Sl. z.

(3) Úkony prevedené vo veciach zákona č. 113/1940 Sl. z., v ktorých však do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia nebolo ešte vydané rozhodnutie o arizácii, alebo v ktorých nebolo ešte vydané povolenie podľa § 2 zákona č. 113/1940 Sl. z. ohľadom prevodu hospodárskeho podniku, nie sú záväzné pre Ústredný hospodársky úrad.

§ 25.

(1) Dosiaľ platné ustanovenia zákona č. 113/1940 Sl. z. sa zrušujú s výnimkou toho, čo je uvedené v § 24.

(2) Kde sa platné predpisy odvolávajú na zákon č. 113/1940 Sl. z., treba rozumieť obdobné predpisy tohto nariadenia.

§ 26.

Proti rozhodnutiam (opatreniam) Ústredného hospodárskeho úradu podľa tohto nariadenia ochrana správneho súdnictva (§ 5, písm. f) zák. č. 120/1940 Sl. z.) a náprava pred štátnymi súdmi (§ 66, ods. 4 Ústavy) sa vylučuje.

§ 27.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
za min. Dr. Medrického.

304.

Nariadenie zo dňa 30. novembra 1940,

ktorým sa obmedzuje voľnosť nakladať s majetkom Židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) K platnosti právnych úkonov, ktorých predmetom je prevod, zánik, zmena alebo obmedzenie vlastníckeho alebo iného práva Židov, nežidovských manželov (manželiek) Židov, ako aj židovských združení k hnuteľným alebo nehnuteľným veciam a právam, ktorých obecná hodnota prevyšuje sumu Ks 500.—, treba písomné povolenie Ústredného hospodárskeho úradu.

(2) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na nájom bytov, na prevody hotových peňazí a na prevody tovarov pri obvyklom vykonávaní výrobnej, obchodnej alebo inej živnostenskej činnosti, ako aj na prevody pri činnosti poľnohospodárskej, pokiaľ nepresahujú rámec riadneho hospodárenia, a na prípady výkupu alebo prevodu poľnohospodárskych nehnuteľností podľa §§ 23 až 26 zákona č. 46/1940 Sl. z. a podľa zákona č. 213/1940 Sl. z.

(3) Nakladanie (dispozícia) podľa ods. 1 s hospodárskymi podnikmi (závodmi), ich majetkovými súčiastkami a príslušenstvom sa zakazuje; na toto nakladanie vzťahujú sa ustanovenia nariadenia č. 303/1940 Sl. z.

(4) Zákaz, uvedený v ods. 3 sa nevzťahuje na účastiny, závodné podiely a kuksy, ktoré patria osobám uvedeným v ods. 1. S takýmito účastinami, závodnými podielmi a kuksami možno nakladať — bez ohľadu na hodnotu — len na základe povolenia komisie, zriadenej pri Slovenskej národnej banke podľa vládneho nariadenia č. 113/1939 Sl. z., ktorej členom pri povoleniach podľa tohto odseku je aj zástupca Ústredného hospodárskeho úradu. Povolenie možno vydať len so súhlasom zástupcu Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 2.

(1) Pri Ústrednom hospodárskom úrade sa zriaďuje Fond pre podporu vysťahovalectva Židov (v ďalšom texte „Fond"). Správu Fondu upraví štatút, ktorý vydá vláda usnesením.

(2) Ústredný hospodársky úrad je povinný vyberať za povolenia podľa § 1, ods. 1 v prospech Fondu dávku vo výške 10—20% obecnej hodnoty predmetu právneho úkonu, a to na ťarchu osôb uvedených v § 1, ods. 1.

(3) Podrobnosti o povoľovacom pokračovaní a o vyberaní dávky upraví Ústredný hospodársky úrad so schválením predsedu vlády a vyhlási ich v Úradných novinách.

(4) Fond podlieha kontrole Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

§ 3.

Porušenie ustanovení tohto nariadenia trescú okresné (štátne policajné) úrady ako priestupok peňažným trestom od Ks 10.— do Ks 500.000.— alebo zavretím od 1 dňa do 6 mesiacov. Nevymožiteľný peňažný trest sa má premeniť na zavretie od 1 dňa do 6 mesiacov. Predmety právneho úkonu možno vyhlásiť za prepadnuté.

§ 4.

Nariadenie č. 243/1940 Sl. z. sa zrušuje.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. **Dr. Pružinský** v. r.

Sivák v. r.,
za ministra Dr. Fritza.

Stano v. r.
aj za ministra Dr. Medrického.

305.

Nariadenie zo dňa 30. novembra 1940,

ktorým sa mení a doplňuje nariadenie o zamestnávaní Židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

Nariadenie č. 256/1940 Sl. z. sa mení a doplňuje takto:

Čl. I.

Ustanovenia § 6 sa zrušujú a nahradzujú týmto ustanovením:

„(1) Povolenie zamestnávať Žida udelí sa len určitej osobe (zamestnávateľovi) pre určité zamestnanie alebo určitý podnik (závod), pre určitého Žida, na určitý čas a môže sa viazať podmienkami pre zamestnávateľa, ako aj pre zamestnanca.

(2) Židovskému zamestnancovi, ktorý podľa povahy svojej práce často mení pracovné miesto (nádenník, robotník, pomocnica v domácnosti atď.), možno udeliť pracovné povolenie pre určitý druh zamestnania na určitý čas a možno ho viazať podmienkami pre zamestnávateľa, ako aj pre zamestnanca. Takéhoto zamestnanca počas trvania jeho pracovného povolenia možno zamestnávať bez ďalšieho povolenia.

(3) Pracovné povolenie (ods. 1 a 2) možno kedykoľvek odňať."

Čl. II.

Ustanovenia § 7, ods. 1 sa zrušujú a nahradzujú týmto ustanovením:

„(1) V prípade zamietnutia pracovného povolenia (§ 2, ods. 1), jeho odňatia (§ 6, ods. 3) alebo zamietnutia žiadosti o jeho predĺženie (§ 3) je zamestnávateľ povinný služobný, pracovný alebo učebný pomer ihneď zrušiť so šesť-, poťažne dvojtýždňovou výpovednou lehotou podľa toho, či ide o zamestnancov vo vyšších službách alebo o zamestnancov iných. Ak mal zamestnanec na základe služobnej smluvy okrem pevného služného nárok na odbytné alebo iné odmeny, pod týmto titulom zachováva sa mu nárok najviac na trojmesačné pevné služné."

Čl. III.

Ustanovenia § 10 sa doplňujú ďalším odsekom tohto znenia:

„(2) Výpovede dané podľa § 8 zákona č. 113/1940 Sl. z. ostávajú v platnosti."

Čl. IV.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Sivák v. r.
za ministra Dr. Fritza.
Dr. Medrický v. r.

306.

Vládne nariadenie zo dňa 15. novembra 1940,

ktorým sa vydáva organizačný a pracovný poriadok Štátneho hydrologického a meteorologického ústavu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 2 zákona č. 295/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Štátny hydrologický a meteorologický ústav so sídlom v Bratislave vykonáva službu hydrologickú a meteorologickú v ohľade teoreticko-vedeckom, technicko-hospodárskom a zpravodajskom tak, aby zaistil v prospech národného hospodárstva riešenie všetkých úloh vyskytujúcich sa v uvedených smeroch.

(2) Na čele ústavu stojí prednosta, ktorého ustanovuje minister národnej obrany. Prednosta zastupuje ústav navonok, dbá o riadny výkon služby, hospodári v rámci rozpočtu ústavu podľa platných predpisov a obstaráva bezprostredný styk s úradmi všetkých druhov a stupňov a tiež s cudzozemskými ústavmi s obdobnou pôsobnosťou, ako aj s ústavmi domácimi, majúcimi vzťah k jeho pôsobnosti.

§ 2.

Ústav má dve oddelenia:
a) hydrologické (§ 3) a
b) meteorologické (§ 4).

§ 3.

Oddelenie hydrologické obstaráva vedecký výskum vôd vzdušných, a to v úzkej spolupráci s oddelením meteorologickým, a vôd povrchových a podzemných a študuje možnosti praktického využitia tohto výskumu pre všetky zložky verejného a súkromného podnikania, pre ktoré sú dôležité vodné pomery. Obstaráva najmä:

a) vedenie jednotného výskumu vôd vzdušných, povrchových, podzemných — nakoľko ide o pramene minerálne a termálne v súčinnosti so Štátnym geologickým ústavom — na celom území Slovenskej republiky, zriaďovanie a udržovanie sietí zrážkomerných a vodočetných staníc, meranie prietokov na vodných tokoch a službu zrážkomernú a vodočetnú,

b) organizáciu hlásenia a výkon denného predpovedania vodných stavov na riekach pre účele plavebné, organizáciu a výkon varovnej služby povodňovej, výkon hlásnej a predpovednej služby medzinárodnej, podávanie informácií o vodných stavoch, prietokoch a o vzdušných zrážkach, — a to za spolupôsobenia oddelenia meteorologického —,

c) odborné hydrologické a znalecké posudky pre úrady, ktoré prevádzajú stavby vodné, mostné, cestné a pod., pre úrady plavebné, podávanie dobrozdaní z odboru podzemných vôd — pri vodách minerálnych a termálnych v súčinnosti so Štátnym geologickým ústavom — najmä nakoľko ide o zásobovanie pitnou a úžitkovou vodou, odborné znalectvo pri vodoprávnych pokračovaniach, podávanie vyjadrení, správ a posudkov medzinárodným ustanovizniam, najmä riečnym komisiám, a vysielanie znalcov k medzištátnym rokovaniam o vodných pomeroch,

d) prípravné práce pre odborné zákonodarstvo, spracovanie domácej a medzinárodnej bibliografie v odbore hydrologie a vodného hospodárstva, priamy styk s vedeckými a odbornými ústavmi a organizáciami domácimi aj zahraničnými.

(2) K výkonu úloh uvedených v ods. 1 je ústav oprávnený vyžadovať si potrebné dáta k hydrologickej službe. Štátne úrady, ústavy a podniky sú povinné tieto dáta oznamovať a ústav podporovať v zbieraní potrebných podkladov a pomôcok a pôsobiť k tomu, aby tieto dáta a pomôcky boly tiež verejnoprávnymi korporáciami a jednotlivcami zbierané a oznamované ústavu.

§ 4.

(1) Oddelenie meteorologické obstaráva organizáciu, vedenie a kontrolu povetrnostnej služby na území Slovenskej republiky, výskum okamžitého stavu počasia, a to pre úrady a verejnosť a výskum podnebia s hľadiska vedeckého a praktického pre ciele poľnohospodárske, kúpeľné a pod. a organizuje službu geofyzikálnu. Pre tieto ciele:

a) kontroluje a overuje meteorologické prístroje, zriaďuje a vedie sieť meteorolo-

gických staníc všetkých stupňov a meteorologické observatóriá — (Pre účele poľnohospodárske udržuje na všetkých potrebných miestach meteorologické stanice a vystrojuje ich tak, aby bol umožnený mikroklimatický výskum podľa požiadaviek agrometeorologie.) —,

b) organizuje a vedie predpovedné ústredie povetrnostnej služby všeobecnej pre verejnosť a leteckej pre zabezpečenie lietania podľa potrieb a za spolupráce vojenského a civilného letectva. (K tomu cieľu mu slúžia okrem predpovedných ústredí vyhláškové kancelárie na štátnych letiskách.),

c) vydáva podľa kriticky spracovaného meteorologického materiálu zprávy o podnebí Slovenska, posudky o stave počasia pre úrady, súdy a súkromných záujemcov (Poľnohospodárskym výskumným staniciam dodáva na požiadanie potrebné záznamy v opise.),

d) zriaďuje prístrojovú skušobňu a vydáva osvedčenie o funkcii a presnosti meteorologických prístrojov a výškomerov,

e) vedie geofyzikálny výskum, zaisťuje meranie magnetického poľa zemského a jeho variácií,

f) dbá o spoluprácu odborníkov a záujemcov o klimatický a meteorologický výskum z Ministerstva národnej obrany, Ministerstva hospodárstva a Ministerstva dopravy a verejných prác.

(2) Na zaistenie mikroklimatického výskumu sú poľnohospodárske výskumné stanice povinné udržovať v dobrom stave svoje meteorologické stanice, dbať o riadnu pozorovateľskú činnosť a svoje záznamy o pozorovaní dodávať Štátnemu hydrologickému a meteorologickému ústavu (meteorologickému oddeleniu).

§ 5.

Ústav vydáva spoločné periodické publikácie, obsahujúce výsledky z kriticky zhodnoteného materiálu, týkajúce sa všetkých oborov jeho činnosti. Okrem spoločných publikácií môžu vydávať osobitné zprávy aj jednotlivé oddelenia. Ústav môže tiež vydávať hodnotné vedecké práce svojich zamestnancov, pojednávajúcich o otázkach z oboru hydrologie, meteorologie alebo geofyziky.

§ 6.

Pozorovateľom staníc hydrologických a meteorologických patrí za ich činnosť honorár, ktorého výška sa určí podľa vybavenia stanice a akosti práce pozorovateľa, najviac však Ks 500.— ročne. Telegrafické zpravodajstvo sa honoruje osobitne.

§ 7.

Zariadenia a pomôcok ústavu možno použiť tiež pre vyučovacie ciele a vedecké štúdiá Slovenskej univerzity a Slovenskej vysokej školy technickej, avšak len v takej miere, aby to nerušilo vlastnú jeho činnosť.

§ 8.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany s ministrom dopravy a verejných prác, s ministrom hospodárstva a s ministrom školstva a národnej osvety.

Dr. Tuka v. r.
Sivák v. r.
Dr. Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

307.

Zákon
zo dňa 26. novembra 1940
o daňových úľavách pre investície.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Daňovníci dane dôchodkovej, všeobecnej a zvláštnej dane zárobkovej, ktorí vedú riadne obchodné knihy, môžu si zriadiť na ťarchu výsledku obchodného obdobia 1940 (1939/1940 a 1940/1941) osobitnú nezdaniteľnú rezervu na zadováženie prostriedkov pre investície a zariadenia, uvedené v §§ 2 a 3 a daneproste ju zvýšiť až do výšky 40% bilančne vykázaného čistého zisku, najviac však do výšky 50% výdavkov na tieto investície a zariadenia.

(2) Rezerva podľa ods. 1 sa musí vykázať v súvahe za nasledujúce obchodné obdobie ako samostatná bilančná položka s označením „investičná rezerva". Na jej ťarchu treba zaúčtovať mimoriadne odpisy pri investíciách uvedených v § 2 a výdavky na zariadenia uvedené v § 3, a to v tom obchodnom období, v ktorom sa investícia skončila.

(3) Ak sa rezerva nepoužije spôsobom uvedeným v ods. 2 najneskôr v obchodnom období 1942 (1942/1943), zdaní sa jej neupotrebená čiastka na daňový rok, pre ktorý je rozhodný výťažok toho obchodného obdobia, na ťarchu ktorého sa rezerva zriadila.

§ 2.

(1) Daňovníci dôchodkovej, všeobecnej a zvláštnej dane zárobkovej, ktorí vedú riadne obchodné knihy a ktorí od 1. januára 1940 do 31. decembra 1942 alebo v obchodných obdobiach 1939/1940 až 1941/1942 vystavia, prestavia, pristavia alebo nadstavia budovy na byty pre vlastných zamestnancov, budovy na prevádzku podnikov (§ 134 zákona o priamych daniach), alebo ktorí v tomto čase si zadovážia nové stroje a zariadenia, okrem riadnych odpisov vo forme priamych odpisov môžu odpísať z preukázateľne vynaložených výdavkov pri stavbách obytných domov — ďalších 70% pri stavbách budov na prevádzku podnikov — ďalších 50% a pri zakúpení nových strojov a zariadení vyjmúc prepychových zariadení kancelárií — ďalších 50% týchto výdavkov.

(2) Ministerstvo financií môže povoliť výhodu 50% odpisu podľa ods. 1 aj pre také budovy, v ktorých aspoň 60% podlahovej plochy pripadá na byty pre zamestnancov vlastného alebo iného podniku, alebo zamestnancov verejnej správy, ako aj na kancelárske a skladištné miestnosti vlastného alebo iného podniku.

§ 3.

(1) Výdavky v čase od 1. januára 1940 do 31. decembra 1942 alebo v obchodných obdobiach 1939/1940 až 1941/1942 na zariadenia, ktoré zvyšujú duševnú úroveň zamestnancov podniku, slúžia ich rekreácii, udržaniu alebo zvýšeniu telesnej odolnosti, ak nejde o investície uvedené v § 2, ods. 1, alebo — ak sa neuhradily z investičnej rezervy, zriadenej podľa § 1, treba uznať za odpočítateľné položky pri vyrubení dane dôchodkovej, všeobecnej alebo zvláštnej dane zárobkovej.

(2) Ustanovenia ods. 1 platia aj pre príspevky, ktoré daňovník preukázateľne poskytne inému právnemu subjektu na zariadenia uvedené v ods. 1. Takéto príspevky sú oslobodené od dane z obohatenia a od daní spomenutých v ods. 1, ak sa preukázateľne použijú na venovaný cieľ do konca roku 1943.

§ 4.

Pri vyrubení dane dôchodkovej, všeobecnej alebo zvláštnej dane zárobkovej za daňové roky 1941, 1942 a 1943 sú odpočítateľné:

a) výdavky v rokoch 1940, 1941 a 1942 (1940/1941 a 1941/1942) na výmenu strojov a zariadení, ktoré boly nadobudnuté a do prevádzky dané pred rokom 1940 (1939/1940) a to aj vtedy, ak prevyšujú nadobúdaciu hodnotu vymeneného predmetu;

b) výdavky na adaptácie jestvujúcich budov na prevádzku podniku.

§ 5.

(1) Ustanovenia § 10, ods. 2 a § 79, ods. 1, písm. f) a § 277, ods. 6 zákona o priamych daniach platia obdobne v prípadoch podľa §§ 1 a 2, ako aj v prípadoch mimoriadnych odpisov, ktoré boly povolené podľa nariadenia s mocou zákona č. 122/1940 Sl. z.

(2) Dodatočné zdanenie mimoriadnych odpisov, povolených podľa nariadenia s mocou zákona č. 122/1940 Sl. z. a mimoriadnych odpisov podľa tohto zákona, nastane pri strojoch aj vtedy, ak tieto budú vyvezené do colnej cudziny do 5 rokov od ich zakúpenia.

(3) Ustanovenia vládneho nariadenia č. 76/1940 Sl. z. možno použiť len v prípadoch, na ktoré sa nevzťahujú predpisy tohto zákona.

§ 6.

Minister financií môže v prípadoch národohospodársky dôležitých čiastočne alebo úplne oslobodiť dovoz strojov, prístrojov a ich súčiastok [§ 2 a § 4, písm. a)] podľa sadzobnej triedy XL. a XLI. od cla, dane z obratu a iných dávok, nakoľko sa tieto v tuzemsku nevyrábajú.

§ 7.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

308.

Zákon zo dňa 26. novembra 1940

o ľudových školách.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Úvodné ustanovenia.

§ 1.

(1) Tento zákon platí pre všetky ľudové školy.

(2) Kde tento zákon užíva označenie „Ministerstvo", rozumie sa pod ním Ministerstvo školstva a národnej osvety.

(3) Kde tento zákon užíva výraz „cirkev", rozumie sa pod ním cirkev štátom uznaná.

(4) Kde tento zákon užíva výraz „škola", rozumie sa pod ním ľudová škola.

(5) Kde sa v tomto zákone užíva výraz „obec", rozumie sa pod ním politická obec.

DIEL PRVÝ.

Vonkajšia organizácia ľudovej školy.

Ráz ľudových škôl a ich názvy.

§ 2.

(1) Ľudové školy sú cirkevné alebo obecné.

(2) V názve školy pred označením „ľudová škola" treba pripojiť označenie rázu školy, napríklad „Rím.-kat. ľudová škola", „Ev. a. v. ľudová škola", „Obecná ľudová škola".

§ 3.

(1) Okrem škôl, uvedených v § 4, ods. 3, § 5, ods. 2 a prípadných obecných škôl, zriadených podľa § 30, sú ľudové školy cirkevné.

(2) Pre každú cirkev — okrem prípadov uvedených v § 4, ods. 1, 2 a 3, § 5, ods. 2 a okrem prípadov, v ktorých sa zriadi obecná škola podľa § 30, — zriadi sa osobitná škola (školy) v obciach (obvodoch), v ktorých má aspoň 30 školopovinných príslušníkov.

(3) Tento zákon sa netýka vonkajšej organizácie a hradenia vecných nákladov doterajších škôl, na ktorých vyučujú rehoľníci (rehoľnice) a ktoré vydržuje cirkev (rehoľa), ani predpisov o ustanovovaní učiteľských osôb na takéto školy.

§ 4.

(1) Ak sú v obci (obvode) školopovinní príslušníci viacerých vierovyznaní, zriadi sa osobitná cirkevná škola pre každé vierovyznanie, ktoré má dostatočný počet školopovinných príslušníkov aspoň pre trojtriednu školu.

(2) V obci (obvode), v ktorej školopovinné deti rozličného vierovyznania sú v takom číselnom pomere, že príslušníci niektorého vierovyznania prekročujú štyripätinovú väčšinu z celkového počtu školopovinných detí, zriadi sa cirkevná škola tohto väčšinového vierovyznania a bude spoločná pre príslušníkov všetkých vierovyznaní, ktoré nemajú nárok na osobitnú cirkevnú školu podľa ods. 1. Pre školopovinné deti menšinovej cirkvi, ktorá vykazuje v § 3, ods. 2 určené minimum školopovinných príslušníkov svojho vierovyznania, zriadi sa na žiadosť príslušnej cirkevnej vrchnosti jedna pobočka, prípadne dve pobočky menšinovej cirkvi so samostatnou pedagogickou správou.

(3) V obci (obvode), v ktorej sú školopovinné deti dvoch alebo viacerých vierovyznaní v takom číselnom pomere, že príslušníci ani jedného vierovyznania nepresahujú štyri pätiny z celkového počtu školopovinných detí, zriadi sa — ak sa patričné cirkvi v lehote určenej Ministerstvom nedohodnú na spoločnej cirkevnej škole — spoločná obecná škola (školy) pre všetky školopovinné deti, nakoľko nie sú príslušníkmi vierovyznania, ktoré má nárok na osobitnú cirkevnú školu podľa ods. 1.

(4) Súpis školopovinných detí, smerodajný pre určenie rázu školy podľa tohto zákona, koná príslušný školdozorný úrad so súčinnosťou patričných obecných notariátov v šesťročných obdobiach každý štvrtý, piaty a siesty rok; výsledok súpisu za tieto tri roky treba uverejniť v Úradných novinách najneskoršie do šesť mesiacov po uplynutí šesťročného obdobia. Ak výsledok súpisu podľa číselného pomeru školopovinných detí v každom z týchto troch rokov vykazuje podmienky pre zmenu rázu školy, treba takúto zmenu uskutočniť najneskôr do dvoch rokov odo dňa uverejnenia dát číselného pomeru v Úradných novinách. Podrobnosti určí Ministerstvo školstva a národnej osvety v dohode s Ministerstvom vnútra.

(5) Pri uverejnení výsledku súpisu podľa ods. 4 školopovinné deti príslušníkov národnostných skupín treba oddelene vy-

kázať, ak tieto skupiny majú podľa § 30 nárok na osobitné školy.

(6) Školenie židovských školopovinných detí sa určí osobitným opatrením.

§ 5.

(1) Odchýlky od ustanovení § 3, ods. 2 a § 4, ods. 1, 2 a 3 v odôvodnených prípadoch môže povoliť Ministerstvo.

(2) So súhlasom príslušných cirkevných vrchností môže byť obecná škola aj v obci (obvode), v ktorej podľa ustanovení tohto zákona by mala byť škola cirkevná, ak sa takto umožní vyššia organizačná úroveň alebo zníženie verejných výdavkov školenia.

§ 6.

(1) Cirkvi môžu si na svoj osobný a vecný náklad zriadiť a udržovať cirkevné školy v hociktorých obciach, aj v ktorých nemajú týmto zákonom určený počet školopovinných detí pre nárok na cirkevné školy, ak svoj úmysel oznámia Ministerstvu a preukážu, že nimi zriadené školy so stránky organizačnej a vyučovacej vyhovujú predpisom platným pre školy podľa tohto zákona.

(2) Aby sa dosiahla vyššia organizačná úroveň školy alebo lepšie vyučovanie žiakov, môžu sa dve alebo viaceré cirkevné školy rozličných vierovyznaní so súhlasom svojich cirkevných vrchností slúčiť v jednu školu. Takáto spoločná škola viacerých cirkví má v názve označenie všetkých zúčastnených cirkví v poradí, na ktorom sa patričné vrchnosti dohodly.

§ 7.

(1) V snahe dosiahnuť vyššiu organizačnú úroveň školy, lepšie vyučovanie, umožniť alebo uľahčiť školskú dochádzku alebo z dôvodov úsporných, môže Ministerstvo hocikedy:

a) slúčiť dve alebo viac cirkevných škôl tej istej cirkvi v tej istej obci (obvode);

b) slúčiť dve alebo viac obecných škôl v tej istej obci (obvode);

c) slúčiť niekoľko cirkevných škôl tej istej cirkvi alebo obecných škôl vo viacerých obciach vytvorením školských obvodov, ak sú predpoklady pre ľahké dochádzanie žiakov do slúčenej školy;

d) v jednotlivých obciach, v ktorých je viac škôl, zariadiť dochádzku detí podľa školských obvodov;

e) zaviesť spoločné školenie niektorých alebo všetkých ročníkov vyššieho stupňa viacerých škôl v obci alebo v školskom obvode, alebo spoločné školenie žiakov niektorých alebo všetkých ročníkov pobočiek menšinovej cirkvi so žiakmi cirkevnej školy väčšinového vierovyznania (§ 4, ods. 2).

(2) Na slúčenie cirkevných škôl podľa ods. 1, písm. a) a c) a na zavedenie spoločného školenia žiakov z cirkevných škôl (pobočiek) rozličných vierovyznaní podľa ods. 1, písm. e) je potrebný súhlas patričných cirkevných vrchností.

(3) Školský obvod sa zpravidla kryje s katastrálnym územím obce, ale môže tvoriť aj časť katastrálnej obce, alebo môže zahrňovať aj viaceré katastrálne obce alebo časti.

Udržovanie ľudových škôl.

§ 8.

(1) Z výdavkov na školy — okrem škôl zriadených podľa § 6, ods. 1, § 4, ods. 6 a § 30, ods. 1, posledná veta — hradia:

a) výdavky osobné štátna školská správa;

b) výdavky vecné — a to aj náklad na vybudovanie, rozšírenie a udržovanie školy — okrem škôl, zachovaných podľa § 3, ods. 3, patričné obce.

(2) Ak Ministerstvo vnútra po dohode s Ministerstvom financií uzná, že niektorá obec nie je schopná úplne uhradiť vecný náklad uvedený v ods. 1, písm. b), dostane až do výšky nedôchodku príspevok z prostriedkov štátnej správy.

(3) Na školské ciele môžu obce s povolením Ministerstva použiť i majetok obecno-školských fondov, zriadených podľa zák. čl. XXXVIII/1868, a to spôsobom, ktorý určí Ministerstvo.

(4) Doterajší udržovatelia škôl (alebo tretie osoby) — okrem škôl podľa § 3, ods. 3, § 4, ods. 6, § 6, ods. 1 a § 30 poslednej vety ods. 1 — sú povinní podľa stavu z 1. januára 1941 patričným obciam:

a) odovzdať do bezplatného používania všetky hnuteľnosti (zariadenia) a vyučovacie pomôcky, potrebné pri vyučovaní na školách;

b) odovzdávať čisté dôchodky zo všetkých základín (fondov) a mehnuteľností určených na hradenie hocijakých školských nákladov okrem kantorských a 50% dosiaľ nedeliteľných kantorsko-učiteľských dôchodkov;

c) odovzdať za uznávací poplatok na užívanie všetky nehnuteľnosti určené pre potreby školstva okrem kantorských a 50% dosiaľ nedeliteľných kantorsko-učiteľských dôchodkov, ale povinní sú naďalej plniť s nehnuteľnosťami spojené patronátne a iné zaviazanosti. Výšku uznávacieho poplatku určí Ministerstvo vnútra v dohode s Ministerstvom školstva a národnej osvety.

(6) Udržovateľov (tretie osoby) škôl, uvedených v ods. 4, ktorí nevyhovejú výzve Ministerstva, týkajúcej sa splnenia niektorej majetkoprávnej povinnosti (zaviazanosti) podľa tohto zákona, exekučne donúti splniť tieto povinnosti príslušný okresný úrad. Exekučným titulom je výmer Ministerstva, vydaný, ak ide o politickú obec, po vypočutí Ministerstva vnútra, ak ide o cirkev, po vypočutí patričnej cirkevnej vrchnosti.

(7) Vlastnícke právo doterajších udržovateľov na nehnuteľnosti, hnuteľnosti (zariadenia) a základiny (fondy), uvedené v ods. 4, okrem jeho obmedzenia zákazom scudzenia a použitia na iné ciele, ostáva nedotknuté týmto zákonom. Ak sa povinnosť hradiť vecné výdavky podľa tohto zákona prenesie z obce na iný subjekt, prechádzajú naň všetky nároky, určené v ods. 4.

Zriaďovanie a zrušovanie ľudových škôl.

§ 9.

(1) Ľudové školy okrem škôl, uvedených v § 3, ods. 3, § 4, ods. 6, § 6, ods 1 a v § 30, ods. 1, posledná veta, zriaďuje a zrušuje Ministerstvo, a to so súhlasom patričnej cirkevnej vrchnosti, ak ide o cirkevné školy alebo pobočky menšinovej cirkvi.

(2) Výnimočne môže Ministerstvo zrušiť hocijakú školu, ak ustáli, že škola nevyhovuje niektorému ustanoveniu tohto zákona, a ak udržovateľ vytýkané chyby neodstráni ani po troch napomenutiach, daných vždy v troch 6-mesačných lehotách.

(3) Najmenšiu rozlohu a akosť školských nehnuteľností, ako aj ich technické vystrojenie určí Ministerstvo.

DIEL DRUHÝ.

Úloha ľudovej školy a s ňou spojené povinnosti.

Úloha ľudovej školy.

§ 10.

Ľudová škola vychováva školopovinnú mládež za mravných a verných občanov Slovenskej republiky na podklade kresťansko-národnom; poskytuje jej v duchu národnej kultúry základné všeobecné vzdelanie, aby mohla správne plniť svoje náboženské a občianske úlohy.

Školská povinnosť, zápisné a dávka za úradný výkon.

§ 11.

(1) Školská povinnosť trvá osem školských rokov a začína sa počiatkom najbližšieho školského roku po dni, keď dieťa dovŕšilo siesty rok svojho veku.

(2) Školskú povinnosť možno splniť:

a) dochádzkou do ľudovej školy;

b) v druhom stupni (ročník 5—8) dochádzkou do škôl vyššieho druhu (školy meštianskej, strednej a odbornej), ak tieto podľa rozsahu učebnej látky nahradzujú vyučovanie druhého stupňa ľudových škôl;

c) účasťou na vyučovaní v osobitných ústavoch pre úchylné deti, ak ide o dieťa úchylné a nespôsobilé získať normálne vzdelanie v ľudovej škole, pokým táto jeho nespôsobilosť trvá;

d) účasťou na domácom vyučovaní, ktoré z vážnych dôvodov môže povoliť školdozorný úrad na žiadosť, podanú najneskôr pri zápise s podmienkou, že sa dieťa v príslušnej ľudovej škole koncom školského roku podrobí osobitnej skúške.

(3) Od povinnosti chodiť do ľudovej školy sa oslobodzujú:

a) trvale: deti, zaťažené trvalou duševnou alebo telesnou chybou, alebo trvalou chorobou, ktorá prekáža školskému vyučovaniu alebo dochádzke do školy;

b) dočasne na základe úradného lekárskeho svedectva deti telesne nevyvinuté alebo trpiace chorobou.

(4) Telesne a duševne vyspelé dieťa možno prijať do ľudovej školy aj vtedy, ak by dovŕšilo siesty rok veku len v niektorom v štyroch prvých mesiacoch školského roku a jeho prijatím nevznikne potreba novej triedy, alebo neporuší sa

iné predpisy. O prijatí rozhoduje učiteľský sbor na základe posudku úradného (školského) lekára.

(3) Deti úchylné, ale vzdelania schopné (nevýrečné, hluchasté, slabozraké, slepé, hluchonemé, duševne menej schopné a pod.) majú sa podľa možnosti zúčastniť na vyučovaní na ľudovej škole, ak ich nemožno vyučovať v osobitných ústavoch alebo triedach.

(4) S deťmi cudzincov na území Slovenskej republiky trvale bývajúcimi, pokým nepožívajú právo exteritoriality alebo obdobnej ochrany vo veci školskej povinnosti, má sa zaobchádzať ako s domácimi deťmi.

(5) Vyučovanie na ľudových školách je bezplatné. Od školopovinných žiakov možno vyberať iba zápisné a dávku za úradný výkon, spojený so zápisom; ich výšku určí Ministerstvo školstva a národnej osvety v dohode s Ministerstvom financií. Chudobné deti treba oslobodiť od zápisného a dávky za úradný výkon.

(6) Deťom, ktoré skončily školskú povinnosť, môže učiteľský sbor školy na istý čas povoliť dochádzku do školy, ak to nie je na úkor vyučovania a nevznikne z toho potreba rozšíriť školu.

Evidencia školopovinnej mládeže.

§ 12.

(1) O súpis školopovinnej mládeže starajú sa politické obce pod dozorom príslušných úradov školských a verejnej správy vnútornej.

(2) Matričné úrady vedú výkazy školopovinnej mládeže a na požiadanie vydávajú školským úradom zadarmo a bez kolka potrebné výpisy z matrík narodených a umretých.

Školská dochádzka.

§ 13.

(1) Rodičia (zákonití zástupcovia) sú povinní dbať, aby deti chodily do školy pravidelne a zavčasu.

(2) Za ospravedlnené dôvody pre nepredvídané chýbanie v škole sa pokladá:

a) choroba dieťaťa;

b) chytľavá choroba osôb, bývajúcich s dieťaťom v spoločnej domácnosti alebo v tom istom dome, ak lekár deťom návštevu školy zakázal;

c) vážna choroba rodičov, ak potrebujú pomoc detí;

d) úmrtie alebo iné mimoriadne udalosti v rodine;

e) nepriaznivé povetrnostné pomery.

(3) Stíhať previnenia proti ustanoveniam tohto zákona, najmä porušenie školskej povinnosti a dochádzky, patrí okresným úradom. Tresty sú: za vyňatie dieťaťa zo súpisu od Ks 50 do Ks 200; za neprihlásenie dieťaťa do školy a za porušenie povinnosti školskej dochádzky od Ks 25 do Ks 200. Ak sa porušenie povinnosti školskej dochádzky stalo zo ziskuchtivosti rodičov (zákonitých zástupcov), možno uložiť peňažný trest od Ks 40 do Ks 400 a pri opätovnom potrestaní za tento priestupok od Ks 50 do Ks 1000. Nevymožiteľný peňažný trest treba premeniť na náhradný trest zatvorenia od jedného do štrnásť dní.

DIEL TRETÍ.

Vnútorná organizácia ľudovej školy.

Rozdelenie ľudovej školy a úloha školských stupňov.

§ 14.

(1) Ľudová škola je dvojstupňová. Prvý stupeň zahrňuje prvý až štvrtý ročník, druhý stupeň piaty až ôsmy ročník. Prvé dva ročníky nižšieho stupňa sa volajú elementárnymi ročníkmi.

(2) Nižší stupeň dáva elementárnu výchovu nábožensku, národnú, občiansku, telesnú, všeobecné vzdelanie a usmerňuje základný výcvik v zručnosti.

(3) Vyšší stupeň pokračuje v rozšírenej miere v úlohe nižšieho stupňa. Vyučovanie tu zachováva všeobecné zameranie nižšieho stupňa, ale postupne sa zobrodňuje podľa potrieb spoločenských a hospodárskych. Rozhodujú tu najmä osobitné potreby praktického života, dediny a mesta, ale aj inakšie významné ohľady regionálne a stavovské.

(4) V rámci jednotlivých stupňov rozdeľuje sa podľa zreteľov hospodárskych a pedagogických ľudová škola na triedy, oddelenia a ročníky. Bližšie ustanovenia určujú učebné osnovy.

(5) Škola ľudová podľa pohlavia žiakov môže byť chlapčenská, dievčenská a smiešaná.

Organizácia tried.

§ 15

(1) Počet tried na ľudovej škole závisí od počtu žiactva. Najväčší počet detí na

jednotriednych školách je 45 žiakov a na viactriednych školách 50 žiakov v jednej triede.

(2) Ak prestúpi počet detí v niektorej triede ľudovej školy príslušné najväčšie číslo v ods. 1 uvedené a ak preplneniu triedy nedá sa odpomôcť prípustnými zmenami v zaradení žiactva, zriadi sa na škole ďalšia postupná alebo pobočná trieda.

(3) Počet literných učiteľských miest na ľudových školách spravuje sa počtom tried tak, že na každú triedu pripadá jedno učiteľské miesto, a to aj s miestom riaditeľa školy. Okrem toho podľa potreby možno ustanoviť aj zvláštnu učiteľku pre vyučovanie ženských ručných prác a domácich náuk.

(4) Ministerstvo môže povoliť z vážnych dôvodov odchýlky od ustanovenia ods. 1, 2 a 3.

(5) Trieda sa má zrušiť, ak podľa zákona nie je potrebná.

Učebné predmety.

§ 16.

(1) Učebné predmety sú povinné a nepovinné. Povinné učebné predmety sa učia všetci žiaci, nepovinné len tí, ktorých rodičia (zákonití zástupcovia) na začiatku školského roku požiadajú, aby sa ich deti učily niektorý takýto predmet.

(2) Povinné predmety sú: náboženstvo, vyučovací jazyk, štátoobčianska náuka, prvouka, vlastiveda, dejepis, zemepis, prírodopis, prírodospyt, počty a merba, písanie, kreslenie, spev, ručné práce výchovné (s príslušnou náukou o poľnom hospodárstve, s náukou o prácach remeselníckych a s náukou o domácnosti), telesná výchova, zdravoveda a na školách národnostných skupín aj jazyk slovenský. Ďalší povinný predmet, opodstatnený časovými verejnými potrebami, môže určiť Ministerstvo.

(3) Vyučovanie nepovinných predmetov povoľuje Ministerstvo.

(4) Od vyučovania povinných predmetov nemožno oslobodiť; môže sa tak stať pri ich manuálnej časti, ak je dieťa na ňu nespôsobilé pre telesnú chybu alebo chorobu.

(5) Náboženstvo sa vyučuje v budove školy vo všetkých triedach 2 hodiny týždenne.

(6) Učitelia náboženstva a úrady cirkevné sú povinné spravovať sa školskými zákonmi a v ich medziach vydanými inými právnymi a správnymi predpismi.

(7) Tam, kde v jednotlivých triedach je menej ako 15 žiakov, ktorí hodiny vyučovania svojho náboženstva skutočne navštevujú, spôsob vyučovania tohto náboženstva v oddeleniach upraví Ministerstvo so súhlasom patričnej cirkevnej vrchnosti.

(8) Náboženské cvičenia a úkony treba v dohode s patričnou cirkevnou vrchnosťou časove určiť tak, aby boly v súlade s ostatnými školskými predpismi.

Učebné osnovy.

§ 17.

(1) Základnými pravidlami výchovy a vyučovania na ľudových školách sú učebné osnovy.

(2) Učebné osnovy vydáva Ministerstvo po vypočutí znalcov školstva a za spolupráce príslušných cirkevných vrchností. Učebnú osnovu náboženstva ustaľuje príslušná cirkevná vrchnosť.

(3) Učebné osnovy ustália výber z povinných predmetov, uvedených v § 16, ods. 2, určia predmety nepovinné, ich vyučovací cieľ, počet týždenných vyučovacích hodín, obsah učebnej látky, ideové smernice a hlavné didaktické a metodické zásady vyučovania.

Vyučovací čas a prázdniny.

§ 18.

(1) Časová vyučovacia jednotka sa určuje na 45 minút.

(2) Školský rok sa začína 1. septembra a končí sa 31. augusta.

(3) Trvanie vyučovacieho času určuje Ministerstvo.

(4) Hlavné prázdniny a voľné dni v školskom roku ustaľuje podľa voľného uváženia Ministerstvo po dohode s cirkevnými vrchnosťami a s ohľadom na predpisy o sviatkoch a pamätných dňoch.

Učebnice a vyučovacie pomôcky.

§ 19.

(1) O používaní učebníc a vyučovacích pomôcok na ľudových školách rozhoduje Ministerstvo, a to, ak ide o cirkevné školy, so súhlasom na to určeného orgánu patričnej cirkvi; súhlas tohto orgánu týka sa posúdenia učebníc alebo učebných pomôcok s hľadiska nábožensko-mravného.

(2) Učebnice a vyučovacie pomôcky náboženstva schvaľuje príslušná cirkevná vrchnosť. Ak by takéto učebnice alebo vyučovacie pomôcky odporovaly ustanoveniam o národnej, náboženskej alebo spoločenskej snášanlivosti, trestným zákonom alebo boly chybné so stránky jazykovej správnosti, môže Ministerstvo ich užívanie zakázať. Výzdoba cirkevnej školy má zodpovedať aj rázu jej náboženskej príslušnosti.

(3) Užívanie zakázaných učebníc a pomôcok je priestupok, ktorý na návrh Ministerstva stíha okresný súd peňažným trestom od Ks 100 do Ks 3.000, ktorý v prípade nedobytnosti treba premeniť na zavretie do 2 mesiacov. Zakázané učebnice alebo pomôcky treba zhabať bez ohľadu na výsledok trestného pokračovania.

(4) Priestupok, uvedený v ods. 3, u osôb učiteľských je okrem pokuty tam uvedenej aj dôvodom pre disciplinárne stíhanie.

(5) Každá ľudová škola musí mať sbierky vyučovacích pomôcok pre názorné vyučovanie a pre výzdobu školských miestností. Podrobnosti určí Ministerstvo.

Školské knižnice.

§ 20.

(1) Každá škola musí mať školskú knižnicu s oddeleniami pre učiteľov, pre žiakov, a sbierku učebníc pre chudobných žiakov.

(2) Do školských knižníc a sbierok učebníc možno zaraďovať iba knihy (časopisy) a učebnice bezchybné so stránky národnej, náboženskej a jazykovej.

(3) Ministerstvo má právo vysloviť zákaz užívať niektoré knihy pre mládež alebo detské časopisy.

Klasifikácia a vysvedčenia.

§ 21.

(1) Žiactvo ľudovej školy treba klasifikovať dva razy do roka. Po každej klasifikácii vydá sa rodičom alebo ich zástupcom školské vysvedčenie v dňoch, ktoré určuje Ministerstvo.

(2) Ak žiaka nemožno klasifikovať za druhý polrok pre chorobu, podrobí sa skúške.

(3) Na konci školského roku rozhoduje učiteľská konferencia o tom, či je dieťa súce postúpiť do najbližšej vyššej triedy, oddelenia alebo ročníka. Zásadou pri rozhodovaní má byť, či môže žiak viac získať opakovaním alebo postúpením.

(4) Žiaci, ktorí vychodili ôsmy ročník ľudovej školy, dostanú prepúšťacie vysvedčenie po záverečnej skúške.

(5) Žiaci, ktorí na záverečnej skúške neobstáli, alebo ktorí v nižšom ročníku urobili zadosť svojej školopovinnosti, dostanú vysvedčenie na odchod.

(6) Prvopisy školských vysvedčení nepodliehajú kolkovému poplatku a dávke za úradný výkon. Duplikáty školských vysvedčení podrobujú sa kolkovému poplatku Ks 5.

(7) Predlohy na rozličné vysvedčenia a úradné spisy sostavuje Ministerstvo.

Správa a zdravotný dozor.

§ 22.

(1) Predstaveným ľudovej školy je riaditeľ školy, ustanovený Ministerstvom na návrh personálnej komisie [§ 26, ods. 3, písm. a)].

(2) Zdravotný dozor na škole vykonávajú zdravotné policajné orgány v rámci svojej lekárskej služby.

(3) Podrobné povinnosti orgánov, uvedených v ods. 1 a 2, určí Ministerstvo školstva a národnej osvety v dohode s Ministerstvom vnútra, ak ide o zdravotný dozor.

Učiteľské konferencie.

§ 23.

(1) Učiteľský sbor ľudovej školy schádza sa v pedagogických, vyučovacích, administratívnych a hospodárskych veciach školy na riadne a mimoriadne konferencie. Členom učiteľského sboru je aj učiteľ (učitelia) náboženstva.

(2) Úlohu, právomoc a rokovací poriadok učiteľských konferencií určí Ministerstvo.

Školský a vyučovací poriadok.

§ 24.

Školský a vyučovací poriadok a podrobnosti o vnútornej organizácii ľudovej školy sostaví v dohode s patričnými ministerstvami a príslušnými cirkevnými vrchnosťami Ministerstvo.

Pokusné školy.

§ 25.

(1) Ministerstvo môže podľa potreby poveriť niektoré školy funkciou školy pokusnej, a to na trvalo alebo na prechodný čas.

(2) Pokusné školy nesmú porušiť najmenšie výchovné a vyučovacie požiadavky, ktoré kladie ľudová škola, a nesmú znížiť počet vyučovacích hodín náboženstva.

(3) Vyskúšaním reforiem, ktoré by nepredpokladaly podstatné zmeny v normálnej práci ľudovej školy, môže podľa potreby Ministerstvo poveriť istý počet ľudových škôl alebo tried.

DIEL ŠTVRTÝ.

Učiteľské osoby.

Služobné a platové pomery.

§ 26.

(1) Učiteľské osoby na ľudových školách sú verejnými zamestnancami; ak tento zákon neurčuje ináč, majú všetky práva a povinnosti štátnych zamestnancov.

(2) Učiteľské osoby pôsobiace na školách, zriadených podľa § 4, ods. 6, § 6, ods. 1 a podľa § 30, poslednej vety ods. 1 sú v služobnom pomere s uhradzovateľmi osobného nákladu týchto škôl; títo ich ustanovujú a honorujú podľa predpisov platných pre učiteľov, uvedených v ods. 3; nositeľom ich penzijného zaopatrenia, ako aj penzijného zaopatrenia ich pozostalých je Penzijný fond učiteľov, zriadený podľa zák. čl. XXXII/1875. Ostatné učiteľské osoby dostávajú služobné a penzijné (zaopatrovacie) platy zo štátnej pokladnice.

(3) Pre všetky učiteľské osoby platia platové a služobné predpisy, platné do dňa účinnosti tohto zákona pre učiteľské osoby na štátnych ľudových školách, s týmito zmenami:

a) služobné miesta na cirkevných ľudových školách alebo pobočkách menšinovej cirkvi (§ 4, ods. 2) zaplňa a učiteľské osoby na týchto školách (pobočkách) premiestňuje Ministerstvo, pričom je viazané návrhom personálnej komisie zriadenej pri Ministerstve. Polovicu členov personálnej komisie vymenúva minister školstva a národnej osvety a druhú polovicu delegujú patričné cirkevné vrchnosti. Podrobnosti o složení komisie a jej rokovací poriadok určí Ministerstvo v dohode s patričnými cirkevnými vrchnosťami. Súbeh na uprázdnené miesta vypisuje príslušná cirkevná vrchnosť. V prípade súrnej potreby môže Ministerstvo vo vlastnej právomoci najdlhšie na pol školského roka ustanoviť výpomocného učiteľa;

b) služobné miesta na obecných ľudových školách zaplňa Ministerstvo, pričom je povinné dbať, aby tieto miesta zastávali príslušníci vierovyznaní úmerne k počtu žiakov vierovyznaní v patričnej škole;

c) udržovatelia škôl, zriadených podľa § 4, ods. 6, § 6, ods. 1, § 30, poslednej vety ods. 1, alebo — ak ide o rehoľné školy podľa § 3, ods. 3 — príslušné cirkevné vrchnosti sú povinné ustanovenie učiteľskej osoby do 15 dní odo dňa nastúpenia do služby oznámiť Ministerstvu, ktoré môže do troch mesiacov po obdržaní oznámenia zakázať zamestnávanie takej učiteľskej osoby, ktorá nevyhovuje platným ustanoveniam;

d) pri zaplňovaní miest na všetkých ľudových školách alebo pobočkách menšinovej cirkvi (§ 4, ods. 2) treba mať zreteľ na potrebný počet cirkevných kantorov, ktorý určuje patričná cirkevná vrchnosť. Učiteľská osoba, ktorá prijme ustanovovací dekrét s podmienkou, že sa zaväzuje zastávať i miesto cirkevného kantora, je povinná konať úkony cirkevnokantorské za vopred určený honorár (podľa vokátora), ktorý sa do jej učiteľských požitkov nezapočítava;

e) do kvalifikačných a disciplinárnych komisií pre učiteľov cirkevných škôl (pobočiek menšinovej cirkvi) vysielajú polovicu členov vrchnosti cirkvi, ku ktorým patrí učiteľská osoba, ktorá sa má kvalifikovať, alebo proti ktorej sa vedie disciplinárne pokračovanie.

(4) Ak by patričná cirkevná vrchnosť nedelegovala svojich zástupcov do personálnej komisie [ods. 3, písm. a)] môže Ministerstvo, ak to neodkladná povaha konkrétnej personálnej veci vyžaduje, pokračovať a rozhodovať samostatne bez súčinnosti delegátov tejto cirkevnej vrchnosti.

(5) Pedagogickému správcovi pobočky (pobočiek) menšinovej cirkvi, zriadenej podľa poslednej vety § 4, ods. 2, patrí riaditeľský prídavok podľa § 15, ods. 1 zákona č. 104/1926 Sb. z. a n. Služobné povinnosti pedagogického správcu určí Ministerstvo.

(6) Podrobnosti o ustanoveniach, uvedených v ods. 2, 3 a 4, určí Ministerstvo

v dohode s patričnými cirkevnými vrchnosťami.

(7) Zmenou doterajších služobných a disciplinárnych predpisov, najmä ich prispôsobením odchýlkam, určeným v ods. 3, poveruje sa Ministerstvo, ktoré má pokračovať v dohode s patričnými cirkevnými vrchnosťami. Zmenené predpisy treba vyhlásiť v Slovenskom zákonníku.

DIEL PIATY.

Dozor nad ľudovými školami.

§ 27.

(1) Pre každú školu treba zriadiť osobitný školský výbor; Ministerstvo môže zriadiť aj spoločný výbor pre viaceré školy.

(2) Členmi výboru, zriadeného pre školu cirkevnú, sú: duchovný príslušnej cirkvi, dvaja delegáti príslušnej cirkevnej vrchnosti, prípadne delegát cirkvi, ktorá má zriadenú pobočku menšinovej cirkvi (§ 4, ods. 2), riaditeľ školy (riaditelia), člen delegovaný obcou, prípadne priočlenenými obcami a obecný (obvodný) lekár. Členmi výboru, zriadeného pre obecnú školu, sú: člen delegovaný obcou, duchovný každej cirkvi, ak má aspoň 5% príslušníkov z celkového počtu školopovinných detí v škole, riaditeľ školy (riaditelia) a obecný (obvodný) lekár, sídliaci v obci (obvode).

(3) Tajomníka výboru deleguje riaditeľ z učiteľských osôb školy.

(4) Členstvo vo výbore je bezplatné a trvá na čas trvania funkcií alebo delegovaní vymenovaných v ods. 2. Prerušením alebo zánikom týchto funkcií prerušuje sa a zaniká členstvo vo výbore.

§ 28.

(1) Školský výbor:

a) spravuje kmeňový majetok školy, stará sa o jeho výnosnosť a dobrý stav, podáva správy a návrhy škôldozornému úradu a na cirkevných školách aj cirkevnej vrchnosti o všetkých otázkach školských objektov;

b) dbá o riadny zápis a dochádzku školopovinných detí do školy a ustálené prípady porušenia platných predpisov po bezvýslednom napomenutí oznamuje patričným úradným orgánom;

c) organizuje sociálnu a zdravotnú starostlivosť o školskú mládež a dbá o dobrý pomer medzi rodičmi (zákonitými zástupcami) školopovinných detí na jednej strane a medzi riaditeľstvom školy a učiteľstvom na druhej strane;

d) je poradným orgánom školských úradov.

(2) Splnomocnenec školského výboru je oprávnený kedykoľvek navštíviť školu, prezrieť školské objekty a vyžiadať si potrebné písomnosti a informácie o majetku školy.

(3) Rokovací poriadok pre školské výbory a podrobnosti o jeho účinkovaní podľa ods. 1 určí Ministerstvo, a to, ak ide o školské výbory cirkevných škôl, po dohode s patričnými cirkevnými vrchnosťami.

§ 29.

(1) Priamy dozor nad ľudovými školami vykonávajú škôldozorné úrady a nad cirkevnými ľudovými školami aj patričné cirkevné vrchnosti. Na škôldozorné úrady prechádza tiež všetka pôsobnosť vo veciach školských, ktorá podľa § 13 zák. č. 190/1939 Sl. z. prešla na župné úrady. Podrobnosti o súčinnosti škôldozorných úradov s cirkevnými vrchnosťami určí Ministerstvo v dohode s patričnými cirkevnými vrchnosťami.

(2) Dozor nad vyučovaním náboženstva na ľudových školách patrí do pôsobnosti patričných cirkevných vrchností. Vo veciach vyučovania náboženstva podliehajú právomoci patričných cirkevných vrchností i obecné školy.

(3) Sídlo, vecnú a miestnu pôsobnosť škôldozorných úradov, ako aj služobné a platové pomery škôldozorcov určia sa nariadením.

DIEL ŠIESTY.

Školy národnostných skupín.

§ 30.

(1) Ak je v niektorej obci 30 školopovinných príslušníkov národnostnej skupiny, ktorá podľa platných ustanovení a najmä podľa §§ 94 a 95 Ústavy má nárok na školenie vo vlastnom jazyku, zriadi sa pre nich osobitná škola s vyučovacím jazykom národnostnej skupiny; odchýlky môže v odôvodnených prípadoch povoliť Ministerstvo. Pre menší počet ako 30, ale najmenej 15 školopovinných príslušníkov môže sa osobitná škola zriadiť iba vtedy, ak štátnej správe nevzniknú nijaké výdavky.

(2) Pre školy, uvedené v ods. 1, platia ustanovenia tohto zákona s týmito odchýlkami:

a) Ministerstvo určí podľa možnosti v dohode s patričnou cirkevnou vrchnosťou, či má byť škola cirkevná alebo obecná;

b) okrem úlohy školy, určenej v § 10, Ministerstvo môže pre školu určiť aj ďalšie výchovné ciele, prispôsobené kultúre a svetonázoru patričnej národnostnej skupiny;

c) učebné osnovy, školský vyučovací poriadok, smernice o schvaľovaní a užívaní učebných pomôcok a podrobnosti o vnútornej organizácii školy určí alebo vydá Ministerstvo;

d) priamy dozor nad školami vykonávajú školdozorné úrady podľa smerníc, určených Ministerstvom;

e) členov školského výboru vymenúva Ministerstvo z príslušníkov patričnej národnostnej skupiny.

DIEL SIEDMY.

Prechodné ustanovenia.

§ 31.

(1) Učiteľským osobám, ustanoveným na cirkevných a obecných ľudových školách — okrem tých, ktoré účinkujú na školách podľa § 4, ods. 6, § 6, ods. 1 a § 30, poslednej vety ods. 1 — patrí odo dňa účinnosti tohto zákona služobný plat zo štátnej pokladnice.

(2) Pri prvom zaplnení učiteľských služobných miest na školách, ktoré sa podľa tohto zákona pretvoria na školy cirkevné z iného druhu (štátnych, obecných) škôl, Ministerstvo nie je viazané návrhom personálnej komisie [§ 26, ods. 3, písm. a)], ale je povinné mať zreteľ na návrhy patričných cirkevných vrchností, aby sa zabezpečil potrebný počet cirkevných kantorov.

(3) Podrobnosti o prevode cirkevných a obecných učiteľov do nových služobných a platových pomerov určí Ministerstvo.

§ 32.

(1) Všetky jestvujúce ľudové školy treba pretvoriť na školy podľa tohto zákona najneskoršie do dvoch rokov odo dňa účinnosti zákona.

(2) Všetky farchy (dlžoby, verejné dávky, poistné atď.) na školských objektoch a zariadeniach znášajú odo dňa účinnosti tohto zákona subjekty, ktoré tento zákon zaväzuje hradiť vecný náklad patričných škôl. Ak sa školský objekt alebo zariadenie podľa tohto zákona vráti do užívania vlastníka, na ktorého prejde i záväzok hradiť vecný náklad školy, je tento vlastník povinný doterajšiemu uhradzovateľovi (uhradzovateľom) vecného nákladu nahradiť ním splatené čiastky dlžôb, ktoré vznikly do dňa účinnosti tohto zákona, ako aj náklady na užitočné investície, ktorými sa hodnota školského objektu alebo jeho zariadenia zvýšila. V prípade sporu o výške alebo spôsobe náhrady rozhodujú riadne súdy.

DIEL ÔSMY.

Ustanovenia záverečné.

§ 33.

Ustanovenia zák. čl. XXXVIII/1868 — okrem §§ 38, 39 a 41 —, zák. čl. XXVIII/1876 a zák. č. 226/1922 Sb. z. a n., pokiaľ sa týkajú ľudových škôl, ďalej ustanovenia zák. čl. XXVI/1907, zák. čl. XXVII/1907, zák. čl. XLVI/1908, zák. čl. XV/1913, zák. čl. XVI/1913, zák. čl. XXXVII/1913, ako aj ostatné ustanovenia, ktoré tomuto zákonu odporujú, sa zrušujú.

§ 34.

Tento zákon nadobúda účinnosť od 1. januára 1941; vykoná ho minister školstva a národnej osvety so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

309.

Vyhláška ministra hospodárstva zo dňa 29. novembra 1940

o zákaze voľného predaja denaturovaného liehu.

Podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 1 vládneho nariadenia č.

208/1939 Sl. z. a § 1, ods. 2 nariadenia s mocou zákona č. 287/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

Počínajúc dňom 1. decembra 1940 zakazujem voľný predaj denaturovaného liehu.

§ 2.

Každý živnostník, ktorý obchoduje s denaturovaným liehom, zahlási svoju zásobu denaturovaného liehu, ktorú má 1. decembra 1940 na sklade, príslušnému obecnému alebo obvodnému notariátu.

§ 3.

Po 1. decembri 1940 možno denaturovaný lieh predávať len s povolením príslušného notariátu na potvrdenku ním vydanú. Vzor potvrdenky je určený v prílohe tejto vyhlášky.

§ 4.

(1) Zakazujem vydávať potvrdenky (§ 3) osobám alebo rodinám, o ktorých je známe, že denaturovaný lieh používajú priamo alebo po úprave na pitie.

(2) Taktiež zakazujem ďalší predaj, požičanie a darovanie denaturovaného liehu takými osobami, ktoré si lieh kúpily na potvrdenku.

§ 5.

Továrne a veľkoobchodníci môžu po 1. decembri 1940 dodať denaturovaný lieh veľkoobchodníkom, poťažne maloobchodníkom len na písomnú objednávku, potvrdenú príslušným notariátom. Za príslušný sa považuje notariát objednávateľa.

§ 6.

Nezachovanie ustanovení tejto vyhlášky sa tresce podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 7.

Táto vyhláška platí odo dňa 1. decembra 1940.

Dr. Medrický v. r.

Príloha k vyhláške ministra hospodárstva č. 309/1940 Sl. z.

Potvrdenka

pre ..... (meno žiadateľa),
obyvateľa v ..... (obec)
k nákupu ..... decilitrov / litrov denaturovaného liehu u
obchodníka / družstva .....
v .....

Pečiatka notariátu a podpis:

Túto potvrdenku treba po prevzatí liehu odovzdať obchodníkovi.

310.

Vládne nariadenie zo dňa 15. novembra 1940,

ktorým sa zavádzajú nové daňové značky pre zapaľovače.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 18 cisárskeho nariadenia č. 278/1916 r. z., ktorého platnosť bola na území Slovenskej republiky rozšírená zákonom č. 550/1919 Sb. z. a n. nariaďuje:

§ 1.

Pre označenie zapaľovačov na dôkaz ich zdanenia v smysle § 19, ods. 4 nariadenia Ministerstva financií č. 279/1916 r. z. zavádza sa od 1. januára 1941 pre územie Slovenskej republiky nová daňová značka, ktorá je vyobrazená v prílohe tohto nariadenia.

§ 2.

Zapaľovače, ktoré sú už označené daňovou značkou bývalej republiky Česko-Slovenskej, musia byť preznačené kontrolnou značkou, vyobrazenou v prílohe tohto nariadenia. Každý držiteľ zapaľovača zaplatí za jeho označenie touto kontrolnou značkou iba manipulačný poplatok 1 Ks. Preznačenie zapaľovačov prevedie sa do 31. decembra 1941. Zapaľovače, ktoré v stanovenom termíne nebudú súkromníkmi alebo obchodníkmi so zapaľovačmi dobrovoľne predložené na preznačenie, budú sa považovať za nezdanené.

§ 3.

Preznačenie zapaľovačov podľa § 2 vykonajú orgány puncovej služby.

§ 4.

Vládne nariadenie č. 515/1919 Sb. z. a n. a ním zavedená daňová značka sa zrušuje.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister financií s ministrom dopravy a verejných prác.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Stano v. r.

Príloha k vládnemu nariadeniu č. 310.

DAŇOVÁ ZNAČKA
vo dvadsaťnásobnom zväčšení

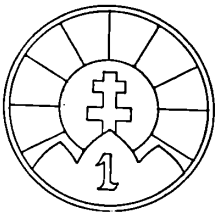

č. 1. pre vreckové zapaľovače o váhe do 25 g

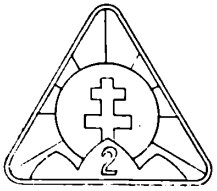

č. 2. pre vreckové zapaľovače o váhe nad 25 g

č. 3. pre stolné, nástenné a iné zapaľovače.

KONTROLNÁ ZNAČKA
vo dvadsaťnásobnom zväčšení

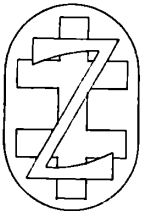

pre označenie zásob zapaľovačov.

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

27. XII 19 493

Slovenský zákonník

Čiastka 64. Vydaná dňa 19. decembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (311.—322.) 311. Zákon o organizácii motorizmu. — 312. Zákon o Slovenskom leteckom sbore. — 313. Nariadenie o povinnosti Židov vrátiť zisk, nadobudnutý odpredajom nehnuteľností, kúpených na exekučnej dražbe. — 314. Nariadnie o dôverníkoch a dočasných správcoch v židovských priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch — 315. Nariadenie o niektorých opatreniach v obore priamych daní, dane z obratu, dávky z majetku a prírastku na majetku a poplatkov u židovských daňových a poplatkových subjektov. — 316. Vyhláška ministra dopravy a verejných prác o obmedzení prevádzky na trati miestnej železnice Banská Bystrica—Harmanec. — 317. Nariadenie s mocou zákona o sociálnych náčelníkoch v súkromných podnikoch. — 318. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa mení zákon o dani z piva. — 319. Vyhláška predsedu vlády o úradných časopisoch. — 320. Zákon o trestných činoch proti štátu. — 321. Nariadenie s mocou zákona o usporiadaní pomerov súkromných poisťovní. — 322. Nariadenie s mocou zákona o mimoriadnej výpomoci požívateľom provízie podľa právnych predpisov o poistení baníkov.

311.

Zákon zo dňa 10. decembra 1940

o organizácii motorizmu.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Zriaďuje sa Slovenský autoklub so sídlom v Bratislave.

(2) Slovenský autoklub je verejnoprávnou záujmovou korporáciou na podporu motorizmu a na ochranu hospodárskych, sociálnych, dopravne-politických, turistických, športových a iných s motorizmom súvisiacich záujmov. Pokiaľ ide o starostlivosť o turistické záujmy, riadi sa Slovenský autoklub ustanoveniami zákona č. 149/1939 Sl. z.

(3) Slovenský autoklub sa spravuje podľa stanov, ktoré schvaľuje Ministerstvo dopravy a verejných prác.

§ 2.

Slovenský autoklub je oprávnený používať na svojich písomnostiach štátny znak Slovenskej republiky.

§ 3.

(1) Povinnými členmi Slovenského autoklubu sú držitelia týchto zaregistrovaných (§ 6 zákona č. 81/1935 Sb. z. a n.) motorových vozidiel:

a) motocyklov i s prívesným vozíkom a motorových trojkoliek,

b) osobných automobilov,

c) autobusov aj s vlečnými vozmi,

d) nákladných automobilov (aj s vlečnými vozmi),

e) traktorov, ak neslúžia potrebám poľnohospodárskej výroby.

(2) Členovia Slovenského autoklubu platia členské príspevky za vozidlá uvedené v ods. 1 podľa zásad určených stanovami. Výšku členského príspevku určí každoročne na návrh predsedníctva Slovenského autoklubu minister dopravy a verejných prác vyhláškou v Úradných novinách. Vyhlášku treba uverejniť do 15. januára. Výška ročného členského príspevku nesmie presahovať desaťnásobok — a pri nákladných automobiloch a traktoroch päťnásobok — decilitrového obsahu valcov, vyjadrený v Ks.

(3) Členské príspevky sa neplatia za motorové vozidlá štátu, jeho podnikov, svázkov územnej samosprávy a ich podnikov.

(4) Členské príspevky vyrubuje predseda Slovenského autoklubu výmerom, proti ktorému možno podať odvolanie na Ministerstvo dopravy a verejných prác do 15 dní od doručenia. Sťažnosť na Najvyšší správny súd sa vylučuje.

(3) Výmer podľa ods. 4 je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

§ 4.

Vláda môže pôsobnosť úradov vo veci vydávania medzinárodných preukazov pre jazdu motorovými vozidlami podľa zákona č. 81/1935 Sb. z. a n. preniesť len na Slovenský autoklub.

§ 5.

(1) Dozor nad Slovenským autoklubom vykonáva Ministerstvo dopravy a verejných prác, ktoré môže v prípade nevyhnutnej potreby alebo nebezpečia zo zameškania vykonať na jeho účet náhradný výkon, keby orgány klubu ani na vyzvanie neplnily svoje povinnosti.

(2) Dozor nad hospodárením Slovenského autoklubu vykonáva Ministerstvo dopravy a verejných prác a Najvyšší účtovný kontrolný úrad.

§ 6.

Vláda môže uložiť Slovenskému autoklubu osobitné úlohy vyplývajúce najmä z potreby jednotnosti alebo bezpečnosti dopravy.

§ 7.

Tento zákon platí od 22. júna 1940; vykoná ho minister dopravy a verejných prác so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Dr. Pružinský v. r. **Stano** v. r.
Dr. Fritz v. r. **Čatloš** v. r.

312.

Zákon
zo dňa 10. decembra 1940
o Slovenskom leteckom sbore.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(1) Pre územie Slovenskej republiky sa zriaďuje Slovenský letecký sbor.

(2) Slovenský letecký sbor sústreďuje príslušníkov Hlinkovej gardy, Freiwillige Schutzstaffel, Hlinkovej mládeže a Deutsche Jugend (v ďalšom texte HG, FS, HM a DJ), ktorí sa dobrovoľne prihlásia a sú spôsobilí pre leteckú výchovu a výcvik.

(3) Slovenský letecký sbor vykonáva predvojenskú a povojenskú leteckú výchovu, letecký výcvik a pestuje športové lietanie.

§ 2.

(1) Na čele Slovenského leteckého sboru je sborový veliteľ. Sborový veliteľ je predstavený všetkým príslušníkom Slovenského leteckého sboru a v leteckých veciach aj leteckým oddeleniam HG, FS, HM a DJ; je náčelníkom Slovenského aeroklubu.

(2) Príslušníci útvarov uvedených v § 1, ods. 2 sú organizovaní v leteckých jednotkách vlastných organizácií.

§ 3.

Sborový veliteľ Slovenského leteckého sboru podlieha prostredníctvom šéfa vzdušného úradu a veliteľa vzdušných zbraní ministrovi národnej obrany. Pri prevádzaní úloh predvojenskej a povojenskej leteckej výchovy podlieha šéfovi vzdušného úradu a veliteľovi vzdušných zbraní, ktorému je zodpovedný i za riadne hospodárenie v rámci rozpočtu a za pridelený letecký materiál a pohonné hmoty.

§ 4.

Povinnosťou sborového veliteľa (§ 2, ods. 1) je najmä viesť letecký šport a podporovať ho v medzinárodných vzťahoch, propagovať letectvo a výchovu preň a viesť predvojenský a povojenský letecký a letecko-technický výcvik podľa smerníc šéfa vzdušného úradu a veliteľa vzdušných zbraní.

§ 5.

Letecký výcvik a šport koná sa podľa výcvikových a policajno-leteckých predpisov.

§ 6.

Liečebnú starostlivosť o príslušníkov útvarov, uvedených v § 1, ods. 2, na prípad úrazov pri leteckom výcviku upravia osobitné predpisy.

§ 7.

Dary, príspevky a venovania na prípad smrti pre Slovenský letecký sbor sú

oslobodené od všetkých poplatkov a dávok.

§ 8.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Čatloš v. r.

313.

Nariadenie zo dňa 30. novembra 1940

o povinnosti Židov vrátiť zisk, nadobudnutý odpredajom nehnuteľností, kúpených na exekučnej dražbe.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Žid (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) je povinný na žiadosť nežida vydať zisk (§ 6), nadobudnutý odpredajom nehnuteľnosti, kúpenej na exekučnej dražbe, vedenej proti nežidovi.

(2) Ustanovenie ods. 1 platí aj pre židovské združenie (§ 1, ods. 1, písm. b) až f) nar. č. 303/1940 Sl. z.).

(3) Ak nehnuteľnosť odpredali dedičia Žida, povinnosť podľa ods. 1 obťažuje solidárne týchto.

(4) Ustanovenie ods. 3 sa nevzťahuje na dedičov-nežidov.

§ 2.

(1) Ak Žid (§ 1, ods. 1) zomrel, sú solidárne povinní vydať zisk jeho dedičia po výšku pozostalosti.

(2) Ak zaniklo židovské združenie (§ 1, ods. 2), sú solidárne povinné vydať zisk osoby (združenia osôb), na ktoré prešiel majetok zaniknuvšieho židovského združenia, po výšku prevzatej hodnoty.

(3) Povinnosť vydať zisk podľa ods. 1 a 2 sa nevzťahuje na nežidov a na nežidovské združenia.

§ 3.

(1) Ak nežid, ktorému by podľa predošlých ustanovení patril nárok na vydanie zisku, zomrel, vydanie zisku môžu žiadať dedičia.

(2) Ustanovenie ods. 1 neplatí, ak osoba, ktorá by bola dedila, je Židom.

§ 4.

Nárok na vydanie zisku treba uplatniť do 6 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia žalobou, o ktorej — bez ohľadu na hodnotu sporu — prislúcha rozhodovať okresnému súdu, v obvode ktorého leží nehnuteľnosť, kúpená Židom na dražbe.

§ 5.

(1) Ak nehnuteľnosť podlieha výkupu podľa zákona č. 213/1940 Sl. z., nežid nemôže žiadať o vydanie zisku podľa tohto nariadenia. V takomto prípade, ako aj vtedy, ak osoby uvedené v §§ 1 a 3, neuplatnia alebo nemôžu uplatniť právo na vydanie zisku, prechádza toto na štát.

(2) Nárok štátu na vydanie zisku treba uplatniť do jedného roku od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia podľa § 4.

§ 6.

(1) Pod ziskom (§ 1) treba rozumieť rozdiel medzi cenou, za ktorú Žid (židovské združenie) nehnuteľnosť na dražbe kúpil, a cenou, za ktorú nehnuteľnosť bola predaná.

(2) Ak na nehnuteľnosti v čase od dražby do odpredaja boly vykonané investície, treba na žiadosť Žida zisk určený podľa ods. 1 znížiť o sumu, o ktorú sa investíciami objektívne zvýšila hodnota nehnuteľnosti ku dňu jej odpredaja, avšak najviac o sumu, na investície skutočne vynaloženú.

(3) Ceny pred 30. októbrom 1918 treba valorizovať štvornásobne.

§ 7.

Nárok na vydanie zisku podľa tohto nariadenia prislúcha len štátnym občanom Slovenskej republiky.

§ 8.

Vydanie zisku podľa § 2, ods. 1 nezakladá nárok podľa § 79 zák. čl. XI/1918 na vrátenie alebo pomerné zníženie dedičských dávok (dane z obohatenia a prevodného poplatku).

§ 9.

Ustanovenia tohto nariadenia neplatia, ak od predaja, ktorým Žid nadobudol zisk,

do uplatnenia nároku nežidom uplynulo 32 rokov.

§ 10.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.

314.

Nariadenie zo dňa 11. decembra 1940

o dôverníkoch a dočasných správcoch v židovských priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

Diel prvý.

Ustanovenia všeobecné.

§ 1.

Do židovského podniku (§ 1 nar. č. 303/1940 Sl. z.) môže Ústredný hospodársky úrad menovať kedykoľvek dôverníka alebo dočasného správcu.

§ 2.

(1) Dôverníkom — dočasným správcom — môže byť mravne zachovalý slovenský štátny občan, ktorý má najmenej 24 rokov a podľa možnosti aj príslušné odborné vzdelanie a znalosti.

(2) Dôverník — dočasný správca — má pri výkone svojej funkcie postavenie verejného orgánu. Táto funkcia nezakladá služobný pomer ani voči podniku ani voči štátu.

(3) Pred prevzatím funkcie vykoná dôverník — dočasný správca — sľub do rúk zástupcu alebo splnomocnenca Ústredného hospodárskeho úradu.

(4) Ústredný hospodársky úrad môže kedykoľvek previesť zmenu v osobe dôverníka — dočasného správcu — alebo dôverníctvo — dočasnú správu — zrušiť.

§ 3.

(1) Dôverník — dočasný správca — je povinný zachovať okrem povinností, ktoré mu ukladá toto nariadenie, aj úpravy a príkazy, ktoré vydá Ústredný hospodársky úrad všeobecne alebo v jednotlivých prípadoch.

(2) Dôverník — dočasný správca — vykonáva tiež dozor nad zachovaním ustanovení nariadenia č. 303/1940 Sl. z.

(3) Dôverník — dočasný správca — je povinný zachovávať úradné tajomstvo o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone dôverníctva — dočasnej správy.

§ 4.

Dôverník — dočasný správca — má nárok na náhradu hotových výdavkov a na odmenu, ktorej výšku určí Ústredný hospodársky úrad na ťarchu podniku. Nenahradené hotové výdavky a nezaplatená odmena sú vymáhateľné podľa časti druhej vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n. na základe výmeru Ústredného hospodárskeho úradu.

Diel druhý.

O dôverníkoch.

§ 5.

(1) Dôverník nesmie používať iné označenie ako „dôverník".

(2) Dôverník má funkciu kontrolnú; dozerá na hospodárenie podniku a dáva návrhy na odstránenie závad, ak sa podnik nevedie so starostlivosťou riadneho obchodníka. Za tým účelom môže nazerať do všetkých kníh, záznamov, ako aj iných pomôcok, ktoré súvisia s vedením podniku; nesmie však ani prijímať ani poukazovať nijaké platby podniku.

(3) Odborné a záujmové organizácie (živnostenské spoločenstvá, obchodné grémiá a ich sväzy, obchodné a priemyselné komory, Ústredné združenie slovenského priemyslu a pod.) sú povinné v rámci svojej pôsobnosti bezplatne poskytnúť dôverníkovi rady a informácie, ak o to požiada.

Diel tretí.

O dočasnej správe.

§ 6.

(1) Dočasný správca je povinný na účet držiteľa podniku urobiť všetky opatrenia, ktoré treba na zachovanie riadneho a presného chodu podniku. Na neho prechádza správa podniku a všetko, čo s ňou súvisí. Zodpovedá za škodu, ktorá by vznikla zo zanedbania povinností jemu uložených.

(2) Dočasný správca zastupuje podnik jemu do správy sverený pred súdmi a úradmi.

(3) Dočasný správca je povinný vykonávať správu osobne a skladať o svojom hospodárení účty Ústrednému hospodárskemu úradu v lehotách týmto úradom určených a podať mu kedykoľvek potrebné zprávy a vysvetlenia.

§ 7.

(1) Dočasný správca potrebuje povolenie Ústredného hospodárskeho úradu, ak chce vykonať opatrenia, ktoré nepatria k obyčajnému hospodáreniu, ako aj ku všetkým iným opatreniam mimoriadnej dôležitosti.

(2) Ústredný hospodársky úrad dozerá na to, ako dočasný správca hospodári a z úradnej moci sa postará o to, aby boly odstránené závady a nepravidelnosti zistené pri hospodárení.

(3) Dočasný správca platí z výťažku dočasnej správy všetky jej výdavky, ako aj výdavky, spojené s riadnou prevádzkou podniku; predovšetkým — verejné dane a dávky, mzdy, príspevky na sociálne poistenie, úroky a anuity z hypotekárnych požiadaviek, poistné prémie atď.

(4) Čistý výťažok dočasnej správy podniku sa po zúčtovaní odovzdá držiteľovi podniku na jeho viazaný účet (§ 1, ods. 1 nar. č. 271/1940 Sl. z.). Držiteľ podniku je však povinný, ak tak rozhodne Ústredný hospodársky úrad, skladať hotovosti, potrebné na prevádzku podniku, a hradiť jej schodok. Výmer Ústredného hospodárskeho úradu je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

§ 8.

Exekučná vnútená správa môže postihnúť len čistý výťažok, ktorý by mal podľa § 7, ods. 4 dostať držiteľ podniku.

§ 9.

(1) Zavedenie i zrušenie dočasnej správy sa poznačí do príslušnej verejnej knihy, ak sú súčiastkou podniku nehnuteľnosti. Poznámka zavedenia dočasnej správy má ten účinok, že dočasná správa môže byť vedená proti každému, kto po poznámke nadobudol práv k podniku.

(2) Ak je firma držiteľa podniku zapísaná vo firemnom registre, poznačí sa v ňom na návrh Ústredného hospodárskeho úradu uvalenie, poťažne zrušenie dočasnej správy a meno dočasného správcu.

Diel štvrtý.

Ustanovenia trestné a záverečné.

§ 10.

(1) Dôverníka alebo dočasného správcu, ktorý hrubo poruší povinnosti uložené mu týmto nariedením alebo nezachová úpravu alebo príkazy Ústredného hospodárskeho úradu (§ 3, ods. 1), potresce za priestupok okresný (štátny policajný) úrad zavretím od 1 dňa do 3 mesiacov a peňažným trestom od Ks 100 do Ks 100.000. Nevymožiteľný peňažný trest sa premení na zavretie od 1 dňa do 3 mesiacov.

(2) Podmienečný odklad trestu je vylúčený.

§ 11.

(1) Ustanovenia vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. v znení nariadenia s mocou zákona č. 327/1939 Sl. z. sa nevzťahujú na dôverníkov a dočasných správcov v židovských podnikoch.

(2) Týmto nariadením sa zrušuje nariadenie s mocou zákona č. 197/1940 Sl. z. a nariadenie č. 244/1940 Sl. z.

(3) Dôverníci a dočasní správcovia, ustanovení do židovských podnikov do účinnosti tohto nariadenia, zostávajú vo svojich funkciách až do ich odvolania Ústredným hospodárskym úradom.

§ 12.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Čatloš v. r.

315.

Nariadenie zo dňa 30. novembra 1940

o niektorých opatreniach v obore priamych daní, dane z obratu, dávky z majetku a prírastku na majetku a poplatkov u židovských daňových a poplatkových subjektov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl. z. nariaďuje:

Diel prvý.

Ustanovenia o daniach.

§ 1.

(1) Úradné rozhodnutia a opatrenia finančných úradov (komisií) vo veciach priamych daní a dane z obratu, vydané po 1. januári 1930 do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia a týkajúce sa daňovníkov Židov, nežidovských manželov Židov a židovských združení (spoločností, družstiev, spolkov a pod.), môžu sa bez ohľadu na to, či nadobudly právoplatnosť alebo nie, preskúmať a podľa výsledkov preskúmania zrušiť, inými nahradiť alebo zmeniť.

(2) Ustanovenie ods. 1 platí i pre dávku z majetku a prírastku na majetku, pokiaľ ide o odpisy cestou milosti alebo o úľavy podľa § 5 zákona č. 6/1924 Sb. z. a n.

§ 2.

(1) Premlčacie lehoty, stanovené v §§ 277 a 280 zákona o priamych daniach a v § 45, ods. 1 až 4 zákona o dani z obratu, ktoré po 1. januári 1930 do účinnosti tohto nariadenia už uplynuly, alebo sú v behu, u daňových subjektov uvedených § 1, ods. 1, sa obnovujú a začínajú znova plynúť dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(2) Obnovenie premlčacích lehôt podľa ods. 1 sa vzťahuje aj na daňové predpisy, ktoré dosiaľ nenadobudly právoplatnosť, pokiaľ v opravnom prostriedku je namietané premlčanie.

§ 3.

(1) Ustanovenie § 2, ods. 1 platí obdobne i o obnovení premlčacích lehôt určených pre zavedenie trestného pokračovania podľa §§ 206 a 208, ods. 2 zákona o priamych daniach a § 45, ods. 8 až 10 zákona o dani z obratu.

(2) Ustanovenie § 202, ods. 2, písm. b) a § 204 zákona o priamych daniach a § 44, ods. 1, č. 3 zákona o dani z obratu, o účinnej ľútosti, pre trestné pokračovania zavedené podľa ods. 1 sa suspendujú.

§ 4.

(1) Právo štátu vymáhať splatné dane s prirážkami a s príslušenstvom za daňové roky 1927 a nasledujúce od daňových subjektov uvedených v § 1, ods. 1, pokiaľ do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia lehota určená v § 281 zákona o priamych daniach a § 45, ods. 5 zákona o dani z obratu už uplynula, alebo je v behu, sa obnovuje a premlčacia lehota preň začína znovu plynúť dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(2) Právo štátu vymáhať dávku z majetku a z prírastku na majetku podľa zákona č. 309/1920 Sb. z. a n. od daňových subjektov uvedených v § 1, ods. 1, pokiaľ do účinnosti tohto nariadenia premlčacia lehota určená v § 5 zákona č. 31/1878 r. z. už uplynula, alebo je v behu, sa obnovuje a premlčacia lehota preň začína znovu plynúť dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(3) Pre daňové subjekty, uvedené v § 1, ods. 1, suspendujú sa ustanovenia § 276, ods. 3 a § 283, ods. 2 zákona o priamych daniach.

Diel druhý.

Ustanovenia o poplatkoch.

§ 5.

Všetky správne akty (výruby, rozhodnutia, opatrenia) vo veciach poplatkových, ktoré finančné úrady vydaly po 1. januári 1919 a ktoré sa týkajú subjektov uvedených v § 1, ods. 1, môžu sa bez ohľadu na ich právoplatnosť preskúmať a zrušiť a platobná povinnosť týchto subjektov môže byť novým pokračovaním stanovená.

§ 6.

Premlčacie lehoty na vyrubenie, dodatočné vyrubenie, dôchodkové trestné pokračovanie a vymáhanie poplatkov stanovené v poplatkových zákonoch, pokiaľ ide o subjekty uvedené v § 1, ods. 1 neplatia.

§ 7.

(1) Pre právne úkony uzavreté medzi subjektami uvedenými v § 1, ods. 1 platia bez ohľadu na čas vzniku poplatkovej povinnosti tieto právne domnienky:

a) úplatný majetkový prevod sa považuje za dar, ak bol uzavretý medzi Židmi: manželmi alebo príbuznými v priamej vetvi bez obmedzenia a v pobočnej vetvi až do druhého stupňa vpočítane, a to aj vtedy, keď len jedna z týchto zmluvných strán je Židom;

b) veno, bez ohľadu na osobu, ktorá ho poskytuje, považuje sa za dar bezpodmienečný.

(2) Opak domnienky uvedenej v ods. 1, písm. a) uznáva sa len v tom prípade, ak

kupiteľ hodnoverne dokáže, že mal prostriedky na vyrovnanie kúpnej ceny a že ju skutočne vyplatil, a ak predávateľ hodnoverne preukáže, že kúpna cena vplynula do jeho majetku. Potvrdenie zaplatenia kúpnej ceny v samej kúpnopredajnej smluve nie je dostatočným dôkazom.

(3) Ak bolo veno poskytujúcemu vrátené, pretože manželstvo zaniklo, a poskytujúci preukáže, že vplynulo do jeho majetku, domnienka o dare podľa ods. 1, písm. b) je vyvrátená.

Diel tretí.

Spoločné ustanovenia.

§ 8.

Dane, poplatky, peňažné pokuty a tresty, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, môže finančná správa zaistiť na majetku dotyčného daňovníka (poplatníka) — Žida. Toto zaistenie sa vykoná na základe vykonateľného zaisťovacieho príkazu, vydaného podľa § 284, ods. 1 zákona o priamych daniach, v ktorom netreba uviesť dôvody, pre ktoré úrad pokladá vybranie za ohrozené.

§ 9.

K opatreniam podľa §§ 1 až 7 je príslušný úrad, ktorý vydal opatrenie alebo rozhodnutie v poslednej inštancii.

§ 10.

Pre úradné pokračovanie cieľom vykonania tohto nariadenia, pokiaľ sa týka daňovníkov podľa § 1, ods. 1, suspendujú sa zákonné ustanovenia o zachovaní bankového a obchodného tajomstva.

§ 11.

Verejné úrady a ústavy, verejní notári a fyzické a právnické osoby sú povinné pri vykonávaní tohto nariadenia spoluúčinkovať a dožiadania finančných úradov s najväčším urýchlením vybavovať.

§ 12.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do konca roku 1950; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.

316.

Vyhláška ministra dopravy a verejných prác zo dňa 16. decembra 1940

o obmedzení prevádzky na trati miestnej železnice Banská Bystrica—Harmanec.

Podľa § 19, ods. 3 zákona č. 86/1937 Sb. z. a n. povoľujem železničnému podniku „Miestna dráha Banská Bystrica—Harmanec, úč. spol." úľavy z ustanovenia § 1 koncesnej listiny, vydanej výnosom bývalého uh. ministerstva obchodu zo dňa 21. júna 1913, č. 48.440, a § 19, ods. 1 zákona č. 86/1937 Sb. z. a n. v tom rozsahu, že spoločnosť, poťažne správa vykonávajúca prevádzku nie je povinná od 19. decembra 1940 vykonávať na tejto trati osobnú dopravu.

Stano v. r.

317.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 5. decembra 1940

o sociálnych náčelníkoch v súkromných podnikoch.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Minister vnútra po dohode s príslušným ministrom môže do ktoréhokoľvek podniku (závodu) ustanoviť sociálneho náčelníka, ktorý má pozorovať sociálne pomery zamestnancov podniku (závodu) a prípadne — a to po vyžiadaní si súhlasu Ústredného úradu práce — na jeho účet učiniť všetky potrebné opatrenia smerujúce k zlepšeniu pracovných podmienok a sociálnych pomerov zamestnancov, ktoré zamestnávateľ zameškal urobiť podľa platných predpisov alebo podľa úprav Ústredného úradu práce, vydaných podľa zákona č. 283/1940 Sl. z. Opatrenia sociálneho náčelníka zaväzujú zamestnávateľa aj zamestnanca.

(2) Jeden sociálny náčelník môže byť ustanovený aj pre viac podnikov.

(3) Zamestnávateľ je povinný sociálnemu náčelníkovi umožniť jeho činnosť (ods. 1).

§ 2.

(1) Sociálny náčelník má nárok na odmenu, ktorá sa určí pri jeho ustanovení na účet podnikateľa.

(2) Podnikateľom nezaplatená odmena sa vymáha exekúciou podľa časti druhej vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n. na základe výmeru Ústredného úradu práce.

§ 3.

(1) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

(2) Toto nariadenie platí do konca roku 1942.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. Dr. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

318.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 5. decembra 1940,

ktorým sa mení zákon o dani z piva.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

Čl. I.

Ustanovenie § 1, ods. 2 zákona č. 168/1930 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť takto:

„(2) Daň z jedného litra piva činí:

1. z piva výčapného	56 halierov,
2. z ležiaka	70 halierov,
3. z piva špeciálneho	90 halierov.

Čl. II.

Ustanovenia § 1 zákona č. 168/1930 Sb. z. a n. sa doplňujú ďalšími odsekmi tohto znenia:

„(6) Pre tých, ktorí vyrábajú pivo po živnostensky pre ďalší predaj alebo odbyt, znižuje sa daň z jedného litra piva určená v ods. 2:

1. z piva výčapného o	5 halierov,
2. z ležiaka o	6 halierov,
3. z piva špeciálneho o	15 halierov

pod podmienkou, že:

a) pristúpia k „Ochrannej smluve" slovenských pivovarov, ktorú predložil Ochranný zväz slovenských pivovarov, družstvo s r. o. v Bratislave, vláde Slovenskej republiky a ktorú táto vzala na vedomie;

b) sa zaviažu, že nebudú vyrábať droždie, ktoré by podliehalo spotrebnej dani z droždia, ak túto výrobu neprevádzali už v roku 1935, a že sa nezúčastnia akýmkoľvek spôsobom na zriaďovaní nových podnikov smerujúcich k uvedenej výrobe. Za výrobu droždia, podliehajúceho spotrebnej dani z droždia, pokladá sa tiež uspôsobovanie kvasníc pivovarských, vínnych atď. k tomu účelu, aby nahradzovaly v spotrebe liehovarské droždie.

(7) Pre tých, ktorí splnili podmienky uvedené pod písm. a) a b), ods. 6 do 31. decembra 1939 a splnenie týchto podmienok ohlásia Ministerstvu financií najneskoršie do 15. februára 1941, priznajú sa úľavy na dani z piva s platnosťou od 1. januára 1940. Tí, ktorí tak v určených lehotách neučinia a požívajú doteraz úľavy na dani z piva, strácajú nárok na tieto úľavy dňom 1. januára 1940 a sú povinní doplatiť daň z piva od tohto dňa podľa sadzieb, uvedených v ods. 2 do konca februára 1941. Tým, ktorí ohlásia splnenie uvedených podmienok neskoršie, priznajú sa úľavy na dani z piva až od 1. dňa mesiaca, nasledujúceho po predložení ohlásenia Ministerstvu financií.

(8) Originál „Ochrannej smluvy" [ods. 6, písm. a)] slovenských pivovarov sa uschová na Ministerstve financií.

Čl. III.

Kontingentná smluva bývalých československých pivovarov zo dňa 22. marca 1935, ktorú podľa vládneho nariadenia č. 49/1935 Sb. z. a n. vzala bývalá československá vláda na vedomie, stráca platnosť s účinnosťou odo dňa 1. januára 1940.

Čl. IV.

Pre výpočet prídelu z výnosu dane z piva podľa § 10, ods. 3 zákona č. 77/1927 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich, tvoria aj naďalej základ sadzby z piva určene pôvodne v § 1, ods. 2 zákona č. 168/1930 Sb. z. a n., a to z jedného litra piva:

1. z piva výčapného 46 halierov,
2. z ležiaka 60 halierov,
3. z piva špeciálneho 80 halierov.

Čl. V.

(1) Dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia sa zrušujú ustanovenia § 20, ods. 2 zákona č. 168/1930 Sb. z. a n. v znení čl. I., ods. 2 zákona č. 250/1937 Sb. z. a n. a Čl. I. vládneho nariadenia č. 294/1938 Sb. z. a n., § 20, ods. 3 zákona č. 168/1930 Sb. z. a n., vládne nariadenie č. 49/1935 Sb. z. a n., zákon č. 250/1937 Sb. z. a n. a vládne nariadenie č. 294/1938 Sb. z. a n.

(2) Ustanovenie § 19 zákona č. 168/1930 Sb. z. a n. a § 10 vládneho nariadenia č. 162/1934 Sb. z. a n. sa zrušujú s účinnosťou odo dňa 14. marca 1939.

Čl. VI.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Sivák v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Medrický v. r.

319.

Vyhláška predsedu vlády zo dňa 10. decembra 1940

o úradných časopisoch.

Podľa § 17 zákona č. 11/1940 Sl. z. vyhlasujem, že osobitné úradné časopisy budú sa vydávať od 1. januára 1941 len v týchto oboroch štátnej správy:

1. v obore Ministerstva školstva a národnej osvety — „Zvesti Ministerstva školstva a národnej osvety";
2. v obore Ministerstva pravosúdia — „Vestník Ministerstva pravosúdia";
3. v obore Ministerstva národnej obrany — „Vestník Ministerstva národnej obrany".

Dr. Tuka v. r.

320.

Zákon zo dňa 26. novembra 1940

o trestných činoch proti štátu.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

DIEL PRVÝ.

Vlastizrada.

Úklady o republiku.

§ 1.

(1) Kto sa pokúsi násilenstvom

a) zmeniť Ústavu republiky, najmä ak ide o samostatnosť, jednotnosť alebo o republikánsku formu štátu,

b) úplne znemožniť ústavnú činnosť prezidenta republiky, Snemu, vlády, Štátnej rady, alebo ústavnú činnosť predsedníctva Snemu podľa § 37, ods. 2 Ústavy,

c) privtelit k cudziemu štátu územie republiky, alebo odtrhnúť od neho jeho časť,

potresce sa pre zločin trestnicou od päť do pätnásť rokov.

(2) Doživotnou trestnicou, prípadne trestom smrti sa potresce,

a) ak vinník bol vodcom alebo iným významným činiteľom úkladného podujatia,

b) ak úkladné podujatie nebezpečne ohrozilo samostatnosť, jednotnosť, územnú celistvosť alebo republikánsku formu štátu,

c) ak úkladné podujatie do značnej miery ohrozilo životy alebo majetok ľudí,

d) ak sa na úkladné podujatie zneužilo brannej moci, alebo použilo ozbrojeného alebo na vojenský spôsob organizovaného sboru,

e) ak sa pri úkladnom podujatí robil násilný odpor proti brannej moci alebo ozbrojenému sboru,

f) ak došlo k úkladným stykom s cudzou mocou, alebo s cudzími činiteľmi, najmä vojenskými alebo finančnými,

g) ak išlo o inú obzvlášť priťažujúcu okolnosť.

Príprava úkladov.

§ 2.

Kto na úklady o republiku

a) s niekým sa spolčí,

b) vstúpi do styku priameho alebo nepriameho s cudzou mocou, alebo s cudzími činiteľmi, najmä vojenskými alebo finančnými,

c) sbiera branné alebo pomocné sily, alebo ich organizuje alebo cvičí,

d) poskytuje, alebo obstaráva zbrane, strelivo alebo iné prostriedky,

potresce sa pre zločin trestnicou do päť rokov a za okolnosti obzvlášť priťažujúcej trestnicou od päť do desať rokov.

Ohrozenie bezpečnosti republiky.

§ 3.

(1) Kto s úmyslom poškodiť republiku vydá ju nebezpečenstvu vojny alebo nepriateľského skutku cudzej moci, alebo ozbrojeného napadnutia, alebo také nebezpečenstvo zväčší, potresce sa pre zločin trestnicou od päť do desať rokov a za okolnosti obzvlášť priťažujúcej trestnicou od desať do pätnásť rokov, prípadne doživotnou.

(2) Rovnako sa potresce, kto spôsobí, alebo podporuje ozbrojené povstanie v republike s úmyslom ohroziť tým jej bezpečnosť z vonkajška.

(3) Kto na cieľ, uvedený v ods. 1 alebo 2, s niekým sa spolčí, alebo vstúpi do styku priameho alebo nepriameho s cudzou mocou, alebo s cudzími činiteľmi, najmä vojenskými alebo finančnými, potresce sa pre zločin trestnicou do päť rokov.

DIEL DRUHÝ.

Poškodzovanie republiky a útoky na ústavných činiteľov.

Štátna zrada.

§ 4.

(1) Kto, hoci vie, že tým poškodí dôležitý záujem republiky,

a) zničí, poruší, poškodí, sfalšuje, neupotrebiteľnou urobí, utají alebo odstráni listinu alebo iný dôkaz o právnych pomeroch republiky k cudzej moci,

b) ako splnomocnenec republiky pri jednaní s cudzou mocou poruší svoje povinnosti,

potresce sa pre zločin žalárom od jedného do päť rokov a za okolnosti obzvlášť priťažujúcej trestnicou od päť do desať rokov.

(2) Ak vinník spáchal čin, uvedený v predchádzajúcom odseku, z hrubej nedbanlivosti, potresce sa pre prečin väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

Zrada štátneho tajomstva.

§ 5.

(1) Kto cudzej moci priamo alebo nepriamo prezradí, alebo na ten cieľ vyzvedá skutočnosť, opatrenie alebo predmet, ktoré vláda utajuje pre dôležitý záujem republiky, alebo ktoré pre takýto záujem majú zostať v tajnosti pred cudzou mocou, potresce sa pre zločin trestnicou do desať rokov a — ak sa vinník dopustil takéhoto činu s úmyslom poškodiť republiku, alebo za inej obzvlášť priťažujúcej okolnosti — trestnicou od desať do pätnásť rokov, prípadne doživotnou.

(2) Rovnako sa potresce, kto na niektorý čin, uvedený v predchádzajúcom odseku, sa s niekým spolčí, alebo vstúpi do styku priameho alebo nepriameho s cudzou mocou, alebo s cudzími činiteľmi, najmä vojenskými alebo finančnými.

(3) Kto osobe nepovolanej prezradí, alebo na ten cieľ vyzvedá skutočnosť, opatrenie alebo predmet, ktoré vláda utajuje pre dôležitý záujem republiky, potresce sa pre prečin väzením od osem dní do dvoch rokov.

(4) Kto z hrubej nedbanlivosti spôsobí, že skutočnosť, opatrenie alebo predmet, uvedené v ods. 1, stane sa, alebo môže sa stať známym cudzej moci, hoci mal pre svoje verejné postavenie obzvláštnu povinnosť zachovávať ich v tajnosti, alebo hoci sa mu takáto povinnosť výslovne uložila, hľadiac na jeho služobný alebo smluvný pomer, potresce sa pre prečin väzením od jedného mesiaca do troch rokov.

Vyzvedačstvo.

§ 6.

(1) Kto cudzej moci priamo alebo nepriamo prezradí, alebo na ten cieľ vyzvedá skutočnosť, opatrenie, alebo predmet, ktoré majú zostať v tajnosti pre obranu repu-

bliky, potresce sa pre zločin trestnicou od päť do pätnásť rokov, prípadne doživotnou.

(2) Rovnako sa potresce, kto na cieľ, uvedený v predchádzajúcom odseku, sa s niekým spolčí, alebo vstúpi do styku priameho alebo nepriameho s cudzou mocou, alebo s cudzími činiteľmi, najmä vojenskými alebo finančnými.

(3) Trestom smrti sa potresce vinník, ktorý sa dopustil činu, uvedeného v ods. 1 alebo 2,

a) ak mal pre svoje verejné postavenie obzvláštnu povinnosť zachovávať tajomstvo, alebo ak mu bola takáto obzvláštna povinnosť výslovne uložená, hľadiac na jeho služobný alebo zmluvný pomer,

b) ak išlo o tajomstvo obzvlášť dôležité,

c) ak sa dopúšťal tejto činnosti po živnostensky,

d) ak páchal takýto čin za dlhší čas, alebo v značnom rozsahu, alebo spôsobom obzvlášť nebezpečným,

e) ak išlo o inú, obzvlášť priťažujúcu okolnosť.

(4) Kto z hrubej nedbanlivosti spôsobí, že skutočnosť, opatrenie alebo predmet, ktoré majú zostať v tajnosti pre obranu republiky, sa stane, alebo môže sa stať známym cudzej moci, hoci mal pre svoje verejné postavenie obzvláštnu povinnosť zachovávať ich v tajnosti, alebo hoci sa mu takáto povinnosť výslovne uložila, hľadiac na jeho služobný alebo zmluvný pomer, potresce sa pre prečin väzením od troch mesiacov do troch rokov.

Zrada vojenského tajomstva.

§ 7.

Kto vo vedomí, že tým ohrožuje obranu republiky, prezradí nepovolanej osobe skutočnosť, opatrenie alebo predmet, ktoré majú zostať v tajnosti pre obranu republiky, alebo na ten cieľ takúto skutočnosť, opatrenie alebo predmet vyzvedá, potresce sa pre zločin žalárom do päť rokov a za okolnosti obzvlášť priťažujúcej trestnicou do desať rokov.

Vojenská zrada.

§ 8.

(1) Slovenský štátny občan, ktorý za vojny, alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky koná služby v nepriateľskom vojsku alebo v ozbrojenom nepriateľskom sbore, potresce sa pre zločin trestnicou od päť do pätnásť rokov a za okolnosti obzvlášť priťažujúcej doživotnou trestnicou, prípadne trestom smrti.

(2) Kto za vojny alebo v čase ozbrojeného napadnutia republiky, alebo v čase, keď sa konajú vojenské opatrenia pre priamo hroziace nebezpečenstvo vojny alebo ozbrojeného napadnutia republiky, spôsobí škodu brannej moci alebo vojenským podnikom republiky, alebo jej spojenca, alebo obstaráva nepriateľovi prospech, alebo ho hocijakým iným spôsobom podporuje, potresce sa pre zločin trestnicou od päť do pätnásť rokov a za okolnosti obzvlášť priťažujúcej doživotnou trestnicou, prípadne trestom smrti.

(3) Kto v čase, uvedenom v ods. 2, najíma, sprostredkuje alebo dodáva slovenských štátnych príslušníkov do služieb nepriateľského vojska alebo ozbrojeného nepriateľského sboru, potresce sa pre zločin trestnicou od päť do pätnásť rokov a za okolnosti obzvlášť priťažujúcej doživotnou trestnicou, prípadne trestom smrti.

(4) Kto na cieľ, uvedený v ods. 2 alebo 3, sa s niekým spolčí, alebo vstúpi do styku priameho alebo nepriameho s nepriateľom, potresce sa pre zločin žalárom od dvoch do desať rokov.

(5) Kto sa dopustí činu, uvedeného v ods. 2, z hrubej nedbanlivosti, potresce sa pre prečin väzením od jedného mesiaca do troch rokov.

(6) Nepriateľom sa rozumie cudzia moc, s ktorou republika alebo jej spojenec vedie vojnu, ozbrojené sily, ktorými bola republika napadnutá, ako aj cudzia moc alebo ozbrojené sily, proti ktorým sa konajú vojenské opatrenia pre priamo hroziace nebezpečenstvo vojny alebo ozbrojeného napadnutia.

Záškodníctvo.

§ 9.

(1) Kto ohrozí pohotovosť brannej moci tým, že nejaký prostriedok obrany alebo nejaké zariadenie, ktoré slúži obrane,

a) poškodí, zničí alebo učiní neupotrebiteľným,

b) vedome vadne zhotoví alebo dodá,

potresce sa pre zločin žalárom do päť rokov a za okolnosti obzvlášť priťažujúcej žalárom od päť do desať rokov.

(2) Rovnako sa potresce, kto na cieľ, uvedený v ods. 1, sa s niekým spolčí, alebo vstúpi do styku priameho alebo nepriameho s cudzou mocou, alebo s cudzími činiteľmi, najmä vojenskými alebo finančnými.

Tresty na niektoré útoky na život ústavných činiteľov.

§ 10.

(1) Pokus zločinu vraždy, zločin úmyselného zabitia človeka, ako aj pokus tohto zločinu, potresce sa doživotnou trestnicou, ak bol spáchaný na prezidentovi republiky.

(2) Rovnako sa potrescú tieto činy, ak boly spáchané na členovi Snemu, členovi vlády alebo členovi Štátnej rady pri výkone ich právomoci, alebo pre tento výkon, alebo vôbec pre ich činnosť v živote politickom.

(3) Ustanovenie ods. 1 a 2 vzťahuje sa aj na činy, ktoré boly spáchané na bývalom prezidentovi republiky, členovi Snemu, členovi vlády alebo členovi Štátnej rady pre výkon ich právomoci, ak tieto osoby neboly svojej hodnosti pozbavené na základe rozsudku Štátnej rady alebo trestného súdu.

(4) Trestom, uvedeným v ods. 1, sa potresce, ak platné právo neustanovuje trest prísnejší, kto spolupôsobí na spáchanie alebo pri spáchaní vraždy, alebo úmyselného zabitia človeka za okolností a na osobách, uvedených v ods. 1 až 3, a to aj keď čin nebol dokonaný. Ak menšia miera účasti ukazuje na menšiu trestnosť, trestom je trestnica od desať do pätnásť rokov. Túto miernejšiu sadzbu nemožno použiť na účastníka, ak je páchateľom osoba nižе dvadsaťročná.

(5) Doživotnou trestnicou sa potresce aj ten, kto spáchal niektorý z činov, uvedených v ods. 4, medzi dovŕšeným osemnástym a dvadsiatym rokom svojho života, alebo kto v tomto veku spolupôsobil na spáchanie alebo pri spáchaní takéhoto činu, a to aj keď čin nebol dokonaný. Ak menšia miera účasti osoby nižе dvadsaťročnej ukazuje na menšiu trestnosť, trestom je trestnica od päť do pätnásť rokov.

Telesné poškodenie ústavných činiteľov.

§ 11.

(1) Kto úmyselne poškodí na tele

a) prezidenta republiky,

b) predsedu Snemu, člena vlády alebo predsedu Štátnej rady pri výkone ich právomoci, alebo pre tento výkon, alebo vôbec pre ich činnosť v politickom živote,

potresce sa pre zločin žalárom od jedného do päť rokov.

(2) Ak vinník svojím činom spôsobil ťažké poškodenie na tele, potresce sa trestnicou do desať rokov a — ak svojím činom spôsobil smrť — trestnicou od päť do pätnásť rokov, prípadne doživotnou.

Spolčenie sa na útok proti ústavným činiteľom.

§ 12.

Kto

a) sa s niekým spolčí spáchať zločin, uvedený v §§ 10 alebo 11, alebo aby sa takéto činy spáchaly,

b) vedome podporuje hocijakým spôsobom takéto spolčenie sa alebo jeho účastníkov,

potresce sa pre zločin žalárom do päť rokov.

Násilenstvo proti ústavným činiteľom, alebo privlastňovanie si ich právomoci.

§ 13.

(1) Kto použije násilenstva,

a) aby pôsobil na výkon právomoci prezidenta republiky, Snemu, jeho predsedu, predsedníctva, výboru alebo komisie, vlády alebo člena vlády, Štátnej rady, jej predsedu, predsedníctva alebo komisie, alebo aby im v takomto výkone bránil alebo ho maril,

b) proti nim pre výkon ich právomoci,

potresce sa pre zločin žalárom od jedného do päť rokov a za okolností obzvlášť priťažujúcej žalárom od päť do desať rokov.

(2) Kto svojmocne sám alebo v spojení s inými si privlastňuje právomoc, vyhradenú ústavným činiteľom, uvedeným v ods. 1, potresce sa pre zločin žalárom do troch rokov a za okolností obzvlášť priťažujúcej žalárom do päť rokov.

Urážka prezidenta republiky.

§ 14.

(1) Kto aspoň pred dvoma osobami súčasne prítomnými prezidentovi republiky na cti ublíži, potresce sa pre prečin väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

(2) Ak sa vinník dopustil činu verejne alebo zoči-voči prezidentovi republiky, alebo ak mu na tele skutkom ublížil, potresce sa pre prečin väzením od šesť mesiacov do troch rokov.

(3) Dôkaz pravdy a ospravedlňujúceho omylu sa vylučuje.

Neprekazenie alebo neoznámenie trestných činov.

§ 15.

(1) Kto

a) opominie prekaziť trestné činy, uvedené v §§ 1 až 3 a 5 až 12, hoci tak mohol urobiť ľahko a bez nebezpečenstva pre seba alebo pre osoby blízke,

b) sa dozvie vierohodným spôsobom, že sa pripravuje takýto čin, alebo že sa spáchal čin, uvedený v §§ 5 až 7, a opominie to bezodkladne oznámiť vierohodným spôsobom úradu, prípadne bezpečnostnému orgánu, alebo ohrozenému, hoci tak mohol urobiť ľahko a bez nebezpečenstva pre seba alebo pre osoby blízke,

potrestce sa pre zločin žalárom do dvoch rokov.

(2) Ak vinník má obzvláštnu povinnosť čin prekaziť alebo oznámiť, alebo ak pokračoval s úmyslom páchateľa podporovať, potrestce sa žalárom od jedného roku do päť rokov.

(3) Neoznámenie sa nepotrestce, ak sa vinník dozvedel o čine (ods. 1 a 2) v čase, keď sa od činu už odstúpilo, okrem prípadu zločinov, uvedených v §§ 5 až 7.

DIEL TRETÍ.

Ohrožovanie pokoja v republike a jej vojenskej bezpečnosti.

Nedovolené ozbrojovanie.

§ 16.

(1) Kto bez povolenia príslušného úradu

a) obstará, prechováva, alebo inému prenechá delo, guľomet, samostrel (automatickú pušku), ručný granát, mínomet, plameňomet alebo zbraň podobnej účinnosti, alebo súčiastky, ktoré sú nevyhnutne potrebné na použitie takejto zbrane,

b) hromadí, alebo rozdeľuje ručné alebo strelné zbrane, strelivo, na vojenské ciele slúžiace výbušiny, bojové plyny alebo iné bojové látky,

c) tvorí ozbrojené alebo na vojenský spôsob organizované sbory, spolky alebo skupiny, alebo ich organizuje, alebo cvičí vojensky, alebo ich cvičí zachádzať so zbraňou,

potrestce sa pre zločin žalárom do dvoch rokov.

(2) Ak činnosť vinníka, v ods. 1 uvedená, diala sa cieľom shluknutia, vzbury alebo násilenstva proti ústavným činiteľom, potrestce sa pre zločin trestnicou do desať rokov.

(3) Kto sa zúčastní ozbrojeného alebo na vojenský spôsob organizovaného sboru, spolku alebo skupiny, vediac, že ich cieľom je shluknutie, vzbura alebo násilenstvo, uvedené v ods. 2, potrestce sa pre zločin žalárom do troch rokov.

(4) Kto opominie bezodkladne a vierohodným spôsobom oznámiť úradu alebo bezpečnostnému orgánu nedovolené ozbrojovanie (ods. 1 až 3), o ktorom sa dozvedel vierohodným spôsobom, hoci tak mohol urobiť ľahko a bez nebezpečenstva pre seba alebo pre osoby blízke, potrestce sa pre prečin väzením od šesť mesiacov.

(5) Ak štátna správa vyzve obyvateľstvo vyhláškou, aby vydalo zbrane, nepotrestce sa pre nedovolené ozbrojovanie, spáchané držbou týchto zbraní, kto zbrane odovzdá úradu v lehote vyhláškou ustanovenej, ani ten, kto sa previnil tým, že túto osobu pre nedovolenú držbu zbrane neoznámil (ods. 4).

Pobúrovanie proti republike.

§ 17.

Kto verejne, alebo viac než dve osoby pobúruje proti republike pre jej vznik alebo jestvovanie, proti jej samostatnosti, jednotnosti, územnej alebo ústavnej celistvosti, republikánskej forme alebo kresťanskému a sociálnemu štátnemu poriadku, potrestce sa pre prečin väzením od jedného mesiaca do päť rokov.

Hanobenie republiky.

§ 18.

(1) Kto verejne, alebo aspoň pred dvoma osobami súčasne prítomnými hanobí republiku, Snem, jeho predsedníctvo alebo člena jeho predsedníctva, výbor alebo komisiu Snemu, vládu alebo člena vlády Štátnu radu, jej predsedníctvo, člena jej predsedníctva alebo komisiu Štátnej rady, potrestce sa pre prečin väzením od štrnásť dní do dvoch rokov.

(2) Kto

a) potupí meno alebo symbol republiky, najmä jej znak, vlajku, zástavu alebo farby, hymnu alebo vyobrazenie prezidenta republiky,

b) zničí, poškodí alebo odstráni symbol republiky, najmä jej znak, vlajku, zá-

stavu, farby alebo vyobrazenie prezidenta, aby prejavil opovrhnutie republikou alebo prezidentom republiky, alebo nepriateľské smýšľanie o nich,

potresce sa pre priestupok zatvorením od osem dní do dvoch mesiacov.

(3) Ak niektorý čin, uvedený v ods. 2, sa spáchal verejne, alebo aspoň pred dvoma osobami súčasne prítomnými, potresce sa vinník pre prečin väzením od štrnásť dní do jedného roku.

Hanobenie cudzieho štátu.

§ 19.

(1) Kto verejne hanobí cudzí štát, hlavu, ústavného činiteľa alebo zástupcu cudzieho štátu, uznaného republikou, potresce sa pre prečin väzením do dvoch rokov.

(2) Kto

a) potupí znak, vlajku, zástavu, hymnu alebo vyobrazenie hlavy cudzieho štátu,

b) zničí, poškodí alebo odstráni znak, vlajku, zástavu alebo vyobrazenie hlavy cudzieho štátu, aby prejavil opovrhnutie tým štátom, jeho hlavou alebo nepriateľské smýšľanie o nich,

potresce sa pre priestupok zatvorením do dvoch mesiacov.

(3) Ak niektorý čin, uvedený v ods. 2, sa spáchal verejne, potresce sa vinník pre prečin väzením do šesť mesiacov.

(4) Činy, uvedené v predošlých odsekoch, možno stíhať len ak minister pravosúdia, pofažne v odbore vojenského súdnictva minister národnej obrany, nariadi zaviesť trestné pokračovanie.

Hanobenie národa.

§ 20.

Kto verejne hanobí národ alebo niektorú národnosť, rasu alebo jazyk, takže z toho môže nastať verejné pohoršenie, alebo môže byť ohrozený všeobecný pokoj alebo medzinárodné vzťahy republiky, potresce sa pre prečin väzením od osem dní do dvoch rokov.

Verejné štvanie.

§ 21.

(1) Kto verejne popudzuje k násilnosti alebo k iným nepriateľským činom proti jednotlivým skupinám obyvateľov pre ich národnosť, jazyk, rasu alebo náboženstvo, alebo preto, že sú bez vyznania, alebo že sú zástancami republikánskej štátnej formy alebo kresťanského a sociálneho štátneho poriadku, potresce sa pre prečin väzením od osem dní do jedného roku.

(2) Kto verejne popudzuje pre niektorú príčinu, uvedenú v ods. 1, k nenávisti proti jednotlivým skupinám obyvateľov, potresce sa pre prečin väzením do šesť mesiacov.

(3) Kto verejne popudzuje pre niektorú príčinu, uvedenú v ods. 1, k násilnosti alebo k iným nepriateľským činom proti jednotlivcovi, potresce sa pre prečin väzením do troch mesiacov.

Výzva na neplnenie zákonitých povinností alebo na trestné činy.

§ 22.

(1) Kto vyzýva na hromadné neplnenie verejnoprávnych povinností, uložených zákonom, potresce sa pre prečin väzením od osem dní do jedného roku.

(2) Kto verejne podnecuje na zločin alebo prečin, potresce sa pre prečin väzením od osem dní do jedného roku.

(3) Ak vinník verejne podnecoval na zločin, uvedený v §§ 1 až 3, 5 až 11, na zločin vojenský, na zločin podľa § 17 zákona č. 280/1940 Sl. z., alebo na hromadné páchanie prečinu podľa §§ 46 až 50 branného zákona č. 20/1940 Sl. z., potresce sa pre zločin žalárom do päť rokov.

(4) Kto verejne vyzýva na hromadné páchanie priestupku, potresce sa pre priestupok zatvorením do dvoch mesiacov.

(5) Ak sa podnecovalo na prečin alebo priestupok, ktorý sa môže stíhať len súkromnou obžalobou, trestné pokračovanie podľa ods. 2 a 4 môže sa zaviesť len ak sa čin na súde oznámil do dvoch mesiacov po jeho spáchaní.

Vychvaľovanie trestných činov.

§ 23.

(1) Kto

a) verejne vychvaľuje alebo výslovne schvaľuje zločin alebo prečin, alebo inakšie verejne prejavuje s ním súhlas,

b) verejne vychvaľuje alebo oslavuje páchateľa pre takýto čin,

c) vopred sa s páchateľom nedohodnúc, hocijakým spôsobom ho za takýto čin odmení, alebo, aby tým prejavil súhlas s jeho činom, poskytne mu náhradu za trest alebo za iné plnenie, rozsudkom trestného sú-

du mu uložené, alebo s tým istým úmyslom sbiera na takúto náhradu,

potresce sa pre prečin väzením od osem dní do jedného roku.

(2) Ak ide o zločin, uvedený v §§ 1 až 3, 5 až 11, potresce sa vinník pre zločin žalárom do troch rokov.

(3) Ak ide o prečin, ktorý sa môže stíhať len súkromnou obžalobou, trestné pokračovanie sa môže zaviesť len ak sa čin na súde oznámil do dvoch mesiacov po jeho spáchaní.

Uverejnenie obrazu zločincovho.

§ 24.

(1) Kto počas trestného pokračovania, alebo do roka po spáchanom čine v tlačive alebo v rozšírenom spise uverejní, verejne ukazuje, vystavuje alebo rozširuje obraz osoby, stíhanej tunajšími verejnými úradmi pre zločin podľa §§ 4 až 11, potresce sa pre priestupok zatvorením od Ks 50 do Ks 10.000.

(2) Čin nie je trestný, ak bol obraz uverejnený len na ciele vedecké, alebo s povolením súdu, prípadne úradu.

Združovanie štátu nepriateľské.

§ 25.

(1) Kto

a) založí tajnú organizáciu, ktorej cieľom je podvracať samostatnosť, jednotnosť, územnú alebo ústavnú celistvosť, alebo republikánsku formu štátu,

b) znajúc cieľ takéhoto združenia k nemu pristúpi, s ním sa styka, jeho činnosti hocijakým spôsobom sa zúčastní, združenie alebo jeho členov v ich podvratných snahách hmotne alebo hocijakým iným spôsobom podporuje,

potresce sa pre zločin žalárom do päť rokov.

(2) Tajná organizácia je aj taká, ktorá majúc vo skutočnosti cieľ, uvedený v ods. 1, predstiera cieľ iný.

(3) Úradník, ktorý sa dozvie vierohodným spôsobom o organizácii, uvedenej v ods. 1 a 2, alebo o jej činnosti a opomine to bezodkladne oznámiť vierohodným spôsobom úradu alebo bezpečnostnému orgánu, potresce sa, ak nie je trestný prísnejšie podľa ods. 1, pre zločin žalárom do jedného roku a za okolnosti obzvlášť priťažujúcej žalárom do dvoch rokov.

Rozširovanie poplašných správ.

§ 26.

(1) Kto rozširuje nepravdivú správu, hoci nemá dostatočných dôvodov pokladať ju za pravdivú

a) a vie, že tým ohrožuje verejný pokoj, poriadok alebo verejnú bezpečnosť, alebo vážne znepokojí alebo poplaší obyvateľstvo nejakého kraja alebo miesta, alebo časť tohto obyvateľstva,

b) a vie, že tým spôsobuje predražovanie vecí dennej potreby, prekotné a hromadné nákupy alebo predaje, alebo prekotné a hromadné vyberanie vkladov,

potresce sa pre prečin väzením do jedného roku alebo peňažným trestom od Ks 200 do Ks 40.000.

(2) Ak vinník vie, že správa je nepravdivá, alebo ak rozširoval správu o nejakej skutočnosti aj keď pravdivú ale spôsobom hrubo skresľujúcim, takže by to mohlo poškodiť vážny záujem štátu, potresce sa pre prečin väzením od štrnásť dní do dvoch rokov.

Hrubá neslušnosť.

§ 27.

(1) Kto hrubou neslušnosťou ruší výkon právomoci prezidenta republiky, Snemu, jeho predsedu, predsedníctva, výboru alebo komisie, vlády, jej člena, Štátnej rady, jej predsedu, predsedníctva alebo komisie, potresce sa pre prečin väzením do šesť mesiacov.

(2) Ak vinník čin, v ods. 1 uvedený, spáchal tým cieľom, aby ponížil ich vážnosť, potresce sa pre prečin väzením od jedného mesiaca do jedného roku.

Účastenstvo a nadržovanie pri vojenských zločinoch.

§ 28.

(1) Osoba, nepodliehajúca trestnému súdnictvu vojenskému, ktorá navedie alebo sa snaží naviesť iného na vojenský zločin, alebo pri takomto zločine pomáha, potresce sa, ak čin nie je prísnejšie trestný, pre zločin žalárom do päť rokov.

(2) Osoba, nepodliehajúca trestnému súdnictvu vojenskému, ktorá páchateľovi alebo účastníkovi vojenského zločinu, nedohodnúc sa s ním o tom pred činom, poskytne pomoc, aby unikol úradnému stíhaniu, aby zostal bez trestu, alebo aby sa zmaril výsledok trestného pokračova-

nia, potresce sa pre zločin žalárom do dvoch rokov.

(3) V prípadoch ods. 1 a 2 trest na slobode nesmie byť prísnejší než trest, stanovený v zákone pre páchateľa vojenského zločinu.

(4) V prípade ods. 2 sa vinník nepotresce, ak nadržoval osobe blízkej.

Zakázané zpravodajstvo.

§ 29.

(1) Kto uverejní zprávu

a) o sile, vojenskej zdatnosti alebo o pohybe vojska, alebo o podniku, zariadení alebo opatrení, dôležitom pre obranu štátu alebo pre obranu jeho spojenca, hoci sa to úradne zakázalo, alebo hoci mohol zo zprávy alebo z iných okolností vedieť, že uverejnením ohrožuje záujem štátu,

b) o mimoriadnych zariadeniach na udržanie alebo obnovenie pokoja, hoci sa to úradne zakázalo,

c) o niektorom trestnom čine, uvedenom v §§ 5 až 9, alebo o úradnom pátraní alebo o trestnom pokračovaní, v ktorých ide o taký čin, ak nebola o tom vydaná alebo schválená zpráva úradom,

potresce sa pre prečin väzením do jedného roku.

(2) Rovnako sa potresce, kto poskytne nepovolanej osobe informáciu o niektorom trestnom čine, uvedenom v §§ 5 až 9, alebo o úradnom pátraní, alebo o trestnom pokračovaní, v ktorých ide o takýto čin.

(3) Zariadením dôležitým pre obranu štátu sú aj komunikačné prostriedky, ako pošta, telegraf, telefon, rádioelektrické zariadenie, železnice, hradské a pod., nakoľko môžu byť použité pre obranu štátu.

Ohrožovanie obrany republiky.

§ 30.

Kto bez povolenia úradu

a) vyhotoví opis, plán, nákres alebo snímok niektorého zariadenia alebo opatrenia na obranu republiky,

b) odpíše, odkreslí alebo odfotografuje, alebo inému dá alebo nechá odpísať, odkresliť, odfotografovať plán, nákres, snímok alebo spis o takomto zariadení alebo opatrení,

c) niektorý spomenutý predmet uverejní, pre seba alebo pre iného zadováži,

potresce sa, ak čin nie je prísnejšie trestný, pre prečin väzením do jedného roku.

Neodstránenie alebo zriadenie nedovolených pomníkov.

§ 31.

(1) Župný, okresný (štátny policajný) úrad môže nariadiť odstránenie pomníkov, nápisov a iných pamätností, umiestených na verejnom mieste alebo na mieste, kde sú viditeľné s verejného miesta, ak sú rázu protištátneho alebo protinárodného.

(2) Ten istý úrad môže zakázať zriaďovať takéto pomníky, nápisy a pamätnosti.

(3) Za pomníky a pamätnosti treba pokladať najmä aj poprsia, tabule, obrazy, znaky a odznaky.

(4) Za miesto verejné treba pokladať podľa tohto ustanovenia námestia, ulice, verejné cesty, sady, kúpele, školy, zábavné miestnosti a iné verejne prístupné priestranstvá a miestnosti.

(5) Kto

a) nevyhovie v ustanovenej lehote právoplatnému nariadeniu úradu o odstránení takéhoto pomníka, nápisu alebo pamätnosti,

b) zriadi proti úradnému zákazu nový takýto pomník, nápis alebo pamätnosť,

potresce sa okresným (štátnym policajným) úradom pre priestupok zatvorením do dvoch mesiacov.

DIEL ŠTVRTÝ.

Záverečné ustanovenia.

Účinná lútosť.

§ 32.

(1) Pre činy, uvedené v §§ 1 až 3, 6 až 9, nie je trestný ten, kto dobrovoľne, a nie preto, že jeho činnosť bola odhalená, od nej upustí a urobí oznámenie úradu včas, keď škodlivý výsledok mohol byť zamedzený, alebo sám ho zamedzí alebo napraví.

(2) Nie je trestný ani ten, kto sa zúčastnil na spolčení pri trestných činoch, uvedených v §§ 2 a 3, 6, 8, 9 a 12, ak dobrovoľne a prv než spolčenie bolo odhalené dosiahol, že od spolčenia bolo upustené, alebo spolčenie úradu oznámil.

(3) Oznámením trestného podujatia

nestáva sa beztrestným ten, kto s úmyslom, aby ho úradu prezradil, sám ho nastrojil, alebo navádzal na účasť na ňom.

Vymeriavanie trestu.

§ 33.

(1) Ak bol na osobách a za okolností, uvedených v § 10, spáchaný zločin vraždy a poľahčujúce okolnosti sú tak závažné, že trest smrti by bol neprimerane prísny, môže súd miesto trestu smrti uložiť len doživotnú trestnicu.

(2) Pre osobu, ktorá v čase spáchania trestného činu podľa tohto zákona dovŕšila 18, ale ešte nie 20 rokov, základným trestom namiesto trestu smrti je doživotná trestnica. Ustanovenia § 32 tr. nov. (zák. čl. XXXVI/1908) nemožno použiť pri trestoch, uložených podľa tohto zákona.

Trest peňažný.

§ 34.

Pre čin, trestný podľa tohto zákona, môže súd vedľa hlavného trestu uložiť aj trest peňažný, najmä ak bol čin spáchaný zo zištnosti, alebo s úmyslom spôsobiť nejakú ujmu republike. Tento trest sa vymeriava pre priestupok od Ks 50 do Ks 3.000, pre prečin od Ks 200 do Ks 40.000 a pre zločin od Ks 1.000 do Ks 200.000.

Konfiškácia majetku.

§ 35.

(1) Pri odsúdení pre zločiny, uvedené v §§ 1 až 6, 8, 9 a 25, ods. 1, môže súd vysloviť konfiškáciu majetku odsúdeného.

(2) Konfiškácia majetku záleží v tom, že všetok majetok vinníkov alebo jeho časť, ktorú súd určí v rozsudku, prepadá v prospech štátu.

(3) Odsúdenému, ktorý je neschopný na zárobkovú činnosť a býva v tuzemsku, aj osobám, ktoré majú voči odsúdenému zákonitý nárok na výživu a výchovu, ak nemajú vlastného majetku a ak sú zárobkove neschopné a bývajú v tuzemsku, ponechá sa z majetku toľko, koľko nevyhnutne potrebujú na svoju výživu, prípadne výchovu.

(4) Výkon konfiškácie majetku sa upraví osobitným zákonom.

Zhabanie trestných znakov.

§ 36.

(1) Ak obžalovaný má vo svojom majetku veci, o ktoré sa trestným činom obohatil, alebo iné predmety, ktoré si za ne nadobudol, alebo hodnotu takýchto vecí, súd má vyhlásiť, že tieto veci alebo ich hodnota prepadajú v prospech štátu.

(2) Veci, ktorými bol trestný čin spáchaný, alebo ktoré trestným činom boly vyrobené alebo získané, alebo ktoré sú zrejme určené na spáchanie trestného činu, môže súd vyhlásiť prepadlými v prospech štátu, nehľadiac na výsledok trestného pokračovania, ak ohrožujú bezpečnosť štátu, verejnú bezpečnosť alebo verejný poriadok, a to aj keď nepatria obvinenému.

(3) Ak súd za súdneho pokračovania nerozhodol o veciach, v ods. 1 a 2 uvedených, rozhodne o nich dodatočne. Ak sa nezaviedlo súdne pokračovanie, rozhodne o prepadnutí vecí v ods. 2 uvedených ten súd, ktorý by bol ináč príslušný rozhodovať o trestnom čine. V oboch prípadoch rozhodne súd na verejnom pojednávaní usnesením, za primeraného použitia ustanovení trestného poriadku o hlavnom pojednávaní. Týmto usnesením sa rozhodne len o zhabaní trestných znakov a o znášaní útrat tohto pokračovania.

(4) Na verejné pojednávanie podľa ods. 3 treba predvolať verejného žalobcu a podľa možnosti aj všetky osoby, ktoré by mohly byť postihnuté zhabaním. Tieto osoby majú rovnaké práva ako obžalovaný.

(5) Ak niektorá z týchto predvolaných osôb, vyjmúc verejného žalobcu, na verejné pojednávanie nepríde, alebo sa nedá zastúpiť advokátom, to neprekáža vo veci pojednávať a rozhodovať.

(6) Ak osoby, ktoré by boly týmto zhabaním postihnuté, sú neznáme, alebo sa zdržujú na neznámom mieste, súd im má z úradu ustanoviť obhájcu.

(7) Proti usneseniu, vynesenému podľa ods. 3, možno podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť treba ohlásiť pri vyhlásení usnesenia. Jej prevedenie možno podať na súde, ktorý usnesenie vyhlásil, buď pri jej ohlásení, alebo do osem dní odo dňa vyhlásenia usnesenia. Ak usnesenie bolo neprítomným stranám doručené, sťažnosť treba podať aj s jej prevedením do osem dní od doručenia na súde, ktorý vo veci rozhodol.

Strata čestných práv občianskych.

§ 37.

(1) Ak súd uzná vinu pre zločin, uvedený v tomto zákone, a vymeria trest na slobode aspoň jedného roku, vysloví súčasne ako vedľajší trest stratu čestných práv občianskych.

(2) Strata čestných práv občianskych obsahuje:

a) trvalú stratu vyznamenaní, rádov a čestných odznakov, verejných úradov a služieb, verejných hodností, funkcií a titulov, akademických hodností a povolaní, pre ktoré taká hodnosť je podmienkou, stratu odpočivných a zaopatrovacích požitkov z verejných peňazí, platov z milosti a iných podobných platov z verejných peňazí,

b) stratu spôsobilosti nadobudnúť alebo opätovne nadobudnúť práva, uvedené pod písm. a),

c) stratu práva voliť a byť voleným alebo povolaným na verejnú funkciu, alebo hlasovať vo verejných veciach.

(3) Strata čestných práv občianskych nastáva právoplatnosťou rozsudku.

(4) Strata čestných práv občianskych sa skončí:

a) vykonaním súdom uloženého trestu, ak ide o spôsobilosť nadobudnúť alebo opätovne nadobudnúť akademické hodnosti a povolania, pre ktoré je takáto hodnosť podmienkou,

b) podľa rozhodnutia súdu po 3 až 10 rokoch, ak ide o spôsobilosť nadobudnúť alebo opätovne nadobudnúť ostatné práva, uvedené v ods. 2, písm. a),

c) po 3 rokoch, ak ide o práva, uvedené v ods. 2, písm. c).

(5) Čas, uvedený v ods. 4, písm. b) a c), počíta sa od vykonania trestu alebo od jeho odpustenia, alebo od premlčania jeho výkonu.

(6) Ustanovenie § 4 zákona č. 123/1931 Sb. z. a n. je týmto zákonom nedotknuté.

Vypovedanie.

§ 38.

(1) Ak cudzinec je odsúdený pre zločin podľa tohto zákona, súd súčasne vysloví, že odsúdený sa vypovedá z územia republiky.

(2) V ostatných prípadoch odsúdenia podľa tohto zákona, môže to súd vysloviť, ak bola činom ohrozená bezpečnosť štátu, verejná bezpečnosť alebo verejný poriadok.

Zastavenie periodického tlačiva.

§ 39.

(1) Ak sa vypovie v trestnom pokračovaní proti určitej osobe, alebo v objektívnom pokračovaní v tlačových veciach, že obsahom periodického tlačiva bol spáchaný zločin alebo prečin podľa tohto zákona, a ak hľadiac na predošlé takéto rozhodnutia, učinené v čase pomerne krátkom o tom istom tlačive, hoci pod iným názvom vydávanom, dá sa odôvodnene predpokladať, že spomenuté trestné činy budú obsahom toho istého periodického tlačiva aj ďalej páchané, môže súd vysloviť, že jeho vydávanie môže byť zastavené.

(2) Toto rozhodnutie možno napadnúť tými istými opravnými prostriedkami ako rozhodnutie o treste, alebo v objektívnom pokračovaní v tlačových veciach opravnými prostriedkami v tomto pokračovaní prípustnými.

(3) Keď rozhodnutie súdu stalo sa právoplatným, Ministerstvo vnútra môže nariadiť zastavenie periodického tlačiva, a to u tlačív, vychádzajúcich aspoň 5 krát týždenne, najdlhšie na 3 mesiace a u ostatných periodických tlačív najdlhšie na 6 mesiacov. Proti tomuto zastaveniu niet opravného prostriedku. Rozhodnutie súdu v časti, týkajúcej sa možnosti zastavenia periodického tlačiva, stráca účinnosť, ak nebolo do dvoch mesiacov od jeho právoplatnosti nariadené zastavenie periodického tlačiva.

(4) Kto periodické tlačivo, ktorého vydávanie bolo zastavené, ďalej vydáva, potresce sa pre prečin väzením do troch mesiacov.

(5) Ak má tlačový úrad za to, že zastavené periodické tlačivo je vydávané alebo podľa oznamu jemu učineného má byť vydávané ďalej pod iným menom, zakáže toto vydávanie, alebo odmietne z tejto príčiny vziať oznam na známosť. To platí aj vtedy, keď rozhodnutie súdu, ktorým sa vyslovilo, že vydávanie periodického tlačiva môže byť zastavené, nenadobudlo ešte právoplatnosti. Sťažnosť proti tomuto opatreniu tlačového úradu nemá odkladný účinok.

(6) Kto i proti skutočnosti, uvedenej v ods. 5, periodické tlačivo ďalej vydáva, alebo pod iným menom vydávať začne,

potresce sa podľa ustanovenia, uvedeného v ods. 4.

Podmienečné odsúdenie.

§ 40.

Pri osobách, ktoré v čase spáchania trestného činu podľa tohto zákona dovŕšily 18 rokov, je podmienečné odsúdenie vylúčené, ak verejný záujem vyžaduje výkon trestu.

Pôsobnosť a obžaloba v občianskom trestnom pokračovaní.

§ 41.

(1) Konať trestné pokračovanie pre činy podľa §§ 1 až 13 a 15 patrí do pôsobnosti krajského súdu v sídle hlavného súdu, prípadne v sídle oddelenia hlavného súdu.

(2) Konať trestné pokračovanie pre ostatné zločiny a prečiny, ako aj pre priestupky spáchané tlačou patrí do pôsobnosti krajského súdu.

(3) Konať trestné pokračovanie pre priestupky podľa tohto zákona, ktoré neboly spáchané tlačou, patrí do pôsobnosti okresného súdu, ak v tomto zákone niet o tom iného ustanovenia.

(4) Ustanovenia zákona č. 33/1940 Sl. z. o samosudcovi nemožno použiť v pokračovaní pre zločiny podľa tohto zákona.

(5) Činy podľa tohto zákona stíhajú sa na obžalobu verejnú.

Právne zastupovanie.

§ 42.

(1) V pokračovaní pre trestné činy, uvedené v §§ 1 až 13 a 15, môže byť obhájcom alebo právnym zástupcom vôbec len ten, kto je zapísaný do soznamu osôb, oprávnených zastupovať v týchto veciach. Tento soznam vedie Ministerstvo pravosúdia a môžu sa do neho, na žiadosť alebo z úradu, zapísať len osoby, oprávnené zastupovať pred sborovými súdmi občianskymi. Nakoľko ide o advokátov, nech sa vopred vypočuje o veci advokátska komora.

(2) Zápis do soznamu môže sa odoprieť bez udania dôvodov. Práve tak sa môže osoba, v sozname zapísaná, bez udania dôvodov zo soznamu vytrieť.

(3) Soznamy a zmeny v sozname nech sa vyhlásia spôsobom, ktorý ustanoví Ministerstvo pravosúdia.

(4) Ustanovenia tohto paragrafu platia aj pre pokračovanie pred súdmi vojenskými. Právo aktívnych dôstojníkov justičnej služby obhajovať pred vojenskými súdmi v týchto veciach nie je nijako naštrbené. Ak ide o neaktívnych dôstojníkov justičnej služby, rozhodne o ich oprávnení zastupovať v takýchto veciach pred vojenskými súdmi Ministerstvo národnej obrany.

Dôvernosť pokračovania.

§ 43.

(1) V písomnostiach, ktoré sa doručujú niekomu inému ako súdu alebo úradu, v trestnom pokračovaní pre činy podľa §§ 5 až 9 a pre činy podľa § 15, ak sa vzťahujú na ustanovenia §§ 5 až 9, nech sú skutočnosti, opatrenia a predmety, ktoré majú zostať v tajnosti pre obranu republiky a sú predmetom pokračovania, popisované a uvádzané len natoľko, nakoľko je to nevyhnutne potrebné.

(2) V pokračovaní pre trestné činy podľa ods. 1 je verejný žalobca oprávnený hocikedy a bez udania príčin žiadať, aby dôvernikovi (dôverníkom) obžalovaného sa odoprel prístup na hlavné pojednávanie, z ktorého bola verejnosť vylúčená. Obžalovaný môže však žiadať, aby sa povolil prístup inému dôvernikovi (dôverníkom).

(3) Ináč ustanovenie § 5 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. je týmto zákonom nedotknuté.

Stíhanie osôb vojenských.

§ 44.

(1) Ustanovenia tohto zákona platia i pre osoby podriadené vojenskej súdnej právomoci.

(2) Pre činy, spáchané za vojny, ostávajú v platnosti prísnejšie trestné sadzby podľa vojenského trestného zákona.

(3) Pri pokračovaní pre zločiny súdom stíhateľné, uvedené v tomto zákone, aj keď sa zbiehajú s inými trestnými činmi, koná sa hlavné pojednávanie pred senátom vojenského súdu, ktorý sa skladá z troch dôstojníkov justičnej služby, z ktorých najvyšší (najstarší) predsedá.

(4) Pri ukladaní a vykonávaní trestov na slobode, uvedených v tomto zákone, súdmi vojenskými majú sa použiť tieto zásady:

a) zatvorenie podľa tohto zákona rovná sa väzeniu podľa ustanovení vojenského trestného zákona;

b) väzenie podľa tohto zákona rovná sa tuhému väzeniu podľa ustanovení vojenského trestného zákona;

c) žalár podľa tohto zákona a žalár podľa ustanovení vojenského trestného zákona sú rovnaké;

d) trestnica podľa tohto zákona rovná sa ťažkému žaláru podľa ustanovení vojenského trestného zákona.

(2) Kde tento zákon pri trestoch na slobode neuvádza spodné hranice trestných sadzieb, pre vojenské súdnictvo určujú sa takto:

a) pri zatvorení tri hodiny,

b) pri väzení jeden deň,

c) pri žalári šesť mesiacov,

d) pri trestnici dva roky.

Stíhanie cudzincov.

§ 45.

Podľa tohto zákona sa potresce aj cudzinec, ktorý sa dopustil v cudzine trestného činu, uvedeného v §§ 1 až 12 a 25.

Výklad jednotlivých výrazov tohto zákona.

§ 46.

(1) Násilenstvom je nielen skutočný čin násilný, ale aj spôsobenie stavu bezbrannosti, ako aj nebezpečná hrozba bezodkladným vykonaním násilného činu.

(2) Verejne je čin vykonaný, ak bol spáchaný rozhlasom, tlačivom alebo rozširovaným spisom, na shromaždení alebo pred zástupom. Čin nie je vykonaný ani verejne ani pred dvoma alebo viac osobami, ak je spáchaný v úzkom rodinnom kruhu toho, kto ho vykonal; k tomuto kruhu patrí aj ten, kto sdieľa s rodinou trvale spoločnú domácnosť.

(3) Kde v tomto zákone sú ustanovenia pre čas vojny, treba pod ním rozumieť čas brannej pohotovosti štátu podľa § 57 zákona o obrane štátu č. 131/1936 Sb. z. a n.

(4) Osobami blízkymi sú manželia, príbuzní v priamom pokolení a súrodenci; iné osoby v pomere rodinnom alebo v pomere obdobnom pokladajú sa za blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú by utrpela jedna z nich, druhá pociťovala ako ujmu vlastnú.

Trestná ochrana predsedu vlády, vykonávajúceho funkciu hlavy štátu (§ 37, ods. 1. Ústavy).

§ 47.

Všetky ustanovenia tohto zákona, ktoré sa týkajú prezidenta republiky, platia aj ohľadom predsedu vlády, ak podľa § 37, ods. 1. Ústavy vykonáva funkciu hlavy štátu.

Trestnosť pokusu.

§ 48.

Pokus prečinov podľa tohto zákona je trestný.

Pomer k doterajším ustanoveniam.

§ 49.

(1) Kde sa doterajšie zákonné ustanovenia odvolávajú na paragrafy zákona na ochranu republiky č. 50/1923 Sb. z. a n. s príslušnými zmenami a doplnkami, tam treba rozumieť obdobné ustanovenia tohto zákona.

(2) Týmto zákonom sa zrušujú všetky doterajšie ustanovenia zákonov a nariadení, nakoľko sa vzťahujú na veci, upravené týmto zákonom. Najmä sa zrušujú:

a) §§ 1 až 42 a 44 zákona č. 50/1923 Sb. z. a n.,

b) § 56, ods. 1 zákona č. 48/1931 Sb. z. a n.,

c) zákon č. 124/1933 Sb. z. a n.,

d) § 1, ods. 2 zákona č. 91/1934 Sb. z. a n.,

e) čl. I. až III. zákona č. 140/1934 Sb. z. a n.,

f) zákon č. 68/1935 Sb. z. a n.,

g) zákon č. 130/1936 Sb. z. a n.,

h) § 39, ods. 1 až 3 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.,

i) vládne nariadenie č. 140/1936 Sb. z. a n.,

j) vládne nariadenie č. 20/1939, I. Sb. z. a n.,

k) nariadenie vlády Slovenskej krajiny č. 60/1939, uverejnené v Úradných novinách, časť I., roč. XXI., č. 13,

l) zákon č. 326/1939 Sl. z.,

m) nariadenie s mocou zákona č. 230/1940 Sl. z.

(3) V trestných veciach, v ktorých do dňa účinnosti tohto zákona vyniesol Štátny

súd rozsudok alebo iné rozhodnutie, napadnuté opravným prostriedkom, rozhoduje sa o tomto opravnom prostriedku podľa doterajších ustanovení pred súdom doteraz príslušným. V trestných veciach, v ktorých pred počiatkom účinnosti tohto zákona nebolo ešte hlavné pojednávanie pred Štátnym súdom, alebo v ktorých treba hlavné pojednávanie opakovať, ako aj v prípadoch, ak bola vec Štátnemu súdu vrátená po zrušení rozsudku na nové prejednanie, pokračuje sa pred súdom príslušným podľa tohto zákona.

Účinnosť a výkon zákona.

§ 50.

Zákon nadobudne účinnosť 15. dňa po vyhlásení okrem ustanovení § 35, ktoré nadobudnú účinnosť až zrušením zákona č. 262/1939 Sl. z. Vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Sivák v. r.
aj za min. Stanu. Dr. Medrický v. r.
Čatloš v. r.

321.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. decembra 1940 o usporiadaní pomerov súkromných poisťovní.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Súkromné poisťovne tuzemské a cudzozemské, ktoré vykonávaly obchodnú činnosť na území Slovenskej republiky dňa 14. marca 1939, zaraďujú sa do štyroch skupín, a to: slovenskej, nemeckej, protektorátnej (Čechy a Morava) a talianskej.

§ 2.

(1) Do slovenskej skupiny — s oprávnením prevádzať poistné obchody v odboroch poistenia proti škodám, úrazu a na život — patria:

„Karpatia" roľnícka a družstevná poisťovňa úč. spol. v Bratislave,

Slovenská poisťovňa úč. spol. v Bratislave a

Tatra poisťujúca účastinná spoločnosť v Bratislave.

(2) Poisťovni „Karpatii" sú povinné odovzdať:

a) celý obchodný kmeň na území Slovenskej republiky tieto súkromné poisťovne:

„Praha" vzájomná poisťovňa v Prahe,

„Koruna" úč. poisťovňa v Prahe,

Národná poisťovňa úč. spol. v Prahe,

Plaňanská vzájomná poisťovňa v Plaňanoch,

„Patria" úč. poisťovňa v Prahe,

Slovanská poisťovňa úč. spol. v Prahe,

Roľnícka vzájomná poisťovňa v Prahe,

Moravsko-sliezska vzájomná poisťovňa v Brne a

Asekuračný spolok priemyslu cukrovarníckeho v Prahe;

b) obchodný kmeň v odbore životnom:

Čechoslávia ľudová poisťovňa úč. spol. v Prahe.

(3) Slovenskej poisťovni sú povinné odovzdať celý obchodný kmeň na území Slovenskej republiky tieto súkromné poisťovne:

Prvá česká vzájomná poisťovňa (zal. r. 1827) v Prahe,

Česká vzájomná životná poisťovňa v Prahe,

Bazilejská poisťovacia spoločnosť proti škodám a požiaru v Bazileji a

Bazilejská spoločnosť pre dopravné poistenie v Bazileji.

(4) Poisťovni Tatra sú povinné odovzdať:

a) celý obchodný kmeň na území Slovenskej republiky tieto súkromné poisťovne:

„Domov a Slovákia" všeobecná poisťovňa úč. spol. v Bratislave,

Hasičská vzájomná poisťovňa v Brne,

„Labe" poisťovací ústav proti škodám, úč. spol. v Prahe,

„Labe" životný poisťovací ústav úč. spol. v Prahe,

Republikánska ľudová poisťovňa úč. spol. (Ľudová životná a živelná poisťovňa úč. spol.) v Prahe,

„Legie" úč. spol. (Lipa úč. poisťovňa) v Prahe,

„Merkur" úč. poisťovňa v Prahe,

Pražská mestská poisťovňa v Prahe,

Slávia vzájomne poisťovacia banka v Prahe a

Poisťovňa priemyslu kvasného vz. spol. v Prahe;

b) celý obchodný kmeň okrem obchodného kmeňa v odbore poistenia požiarneho a poistenia pre prerušenie prevádzky:

Všeobecná poisťovňa úč. spol. v Prahe-Brne a

c) celý obchodný kmeň v odbore proti škodám a úrazu:

„Čechoslávia" ľudová poisťovňa úč. spol. v Prahe.

§ 3.

(1) Do nemeckej skupiny patria:

„Dunaj" všeobecná poisťujúca úč. spol. vo Viedni — s oprávnením prevádzať poistné obchody v odboroch poistenia proti škodám a úrazu,

Concordia všeobecná poisťujúca úč. spol. v Reichenbergu — s oprávnením prevádzať poistné obchody v odbore poistenia životného a s tým spojeného úrazového,

Elementár všeobecná poisťujúca úč. spol. vo Viedni — s oprávnením prevádzať poistné obchody v odbore poistenia proti škodám a úrazu a

Viktoria zu Berlin v Berlíne — s oprávnením prevádzať poistné obchody v odbore poistenia životného a s tým spojeného poistenia úrazového.

(2) Niektorej súkromnej poisťovni uvedenej v ods. 1 sú povinné odovzdať obchodný kmeň, nachádzajúci sa na území Slovenskej republiky, tieto súkromné poisťovne:

Kotva všeobecná poisťujúca úč. spol. vo Viedni a

Union, Versicherungs — A. G. v Reichenbergu (Sudetendeutsche Union Versicherungs — A. G.).

§ 4.

Do protektorátnej skupiny patria:

Europská úč. spol. pre poisťovanie nákladov a zavazadiel v Prahe — s oprávnením prevádzať poistné obchody v odbore poistenia dopravného, batožín a povinného ručenia,

Zemská poisťovňa v Brne — s oprávnením prevádzať poistné obchody v odbore poistenia životného a s tým spojeného poistenia úrazového a

Všeobecná poisťovňa úč. spol. v Prahe — Brne, s oprávnením prevádzať poistné obchody v odbore poistenia požiarneho a poistenia pre prerušenie prevádzky.

§ 5.

(1) Do talianskej skupiny — s oprávnením prevádzať poistné obchody v odboroch proti škodám, úrazu a na život — patria:

Riunione Adriatica di Sicurtá v Trieste a

Moldavia-Generali, úč. poisťovňa v Prahe.

(2) Poisťovni Riunione Adriatica di Sicurtá sú povinné odovzdať celý obchodný kmeň na území Slovenskej republiky:

Česko-moravská úč. poisťovňa pre živnosť, obchod a priemysel v Prahe,

„La Nationale" účastinárska poisťujúca spoločnosť proti požiaru a výbuchom v Paríži a

„La Nationale" úč. životná poisťovňa v Paríži.

(3) Poisťovni Moldavia-Generali sú povinné odovzdať celý obchodný kmeň na území Slovenskej republiky:

Assicurazioni Generáli v Trieste a

„Sekuritas" úč. poisťovňa v Prahe.

§ 6.

(1) Súkromným poisťovniam:

„Dunaj" všeobecná poisťujúca úč. spol. vo Viedni,

Concordia všeobecná poisťujúca úč. spol. v Reichenbergu,

Elementár všeobecná poisťujúca úč. spol. vo Viedni,

Viktoria zu Berlin v Berlíne,

Europská úč. spol. pre poisťovanie nákladov a cestovných zavazadiel v Prahe,

Zemská poisťovňa v Brne,

Všeobecná poisťovňa úč. spol. v Prahe—Brne,

Riunione Adriatica di Sicurtá v Trieste a

Moldavia-Generali, úč. poisťovňa v Prahe

sa udelí povolenie k prevádzaniu poistných obchodov v príslušných poistných odboroch a povolenie na zriadenie reprezentácie pre územie Slovenskej republiky, ak vyhovejú platným právnym predpisom a splnia osobitné podmienky, určené Ministerstvom vnútra.

(2) Súkromné poisťovne, ktoré dostanú povolenie podľa ods. 1 sú oprávnené na území Slovenskej republiky uzavierať poistenia nehnuteľností, zaťažených hypoté-

kami na zaistenie požičiek, poskytnutých sporiteľňami, hypotečnými alebo inými peňažnými ústavmi.

§ 7.

(1) Súkromné poisťovne, ktoré sú podľa tohto nariadenia povinné celkom alebo čiastočne odovzdať obchodný kmeň, majú do 90 dní od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia uzavrieť s poisťovňami, ktoré sú povinné príslušné obchodné kmene prevziať, smluvy o prevode obchodných kmeňov. V týchto smluvách sa má primerane upraviť aj prevzatie práv a záväzkov, ktoré vznikly z iného titulu než z poistných smlúv. Smluvy schvaľuje Ministerstvo vnútra.

(2) Schválenie prevodu má ten účinok, že poisťovne, od ktorých sa prevod uskutoční, sa oslobodzujú dňom, ktorý určí Ministerstvo vnútra, od všetkých záväzkov voči poistníkom, poťažne poistencom a že poistníci — poistenci — vstupujú v poistný pomer so všetkými právami a záväzkami iba voči poisťovni preberajúcej poistenie. Schválením prevodu zaniká právo poisťovne prevodzovať v tuzemsku poistenie, poťažne jej koncesia.

(3) Na prevody podľa ods. 1 sa nevzťahujú ustanovenia nariadenia s mocou zákona č. 278/1940 Sl. z.

§ 8.

Z odpredaju obchodných kmeňov, nehnuteľnosti a iných práv získané majetkové hodnoty, ktoré zostanú k dobru odovzdávajúcej poisťovni po úhrade technických rezerv, prevodov prémií, nevyplatených skôd a iných záväzkov, možno vyviezť a s nimi právne nakladať len so súhlasom Ministerstva vnútra, ktoré sa má dohodnúť s Ministerstvom financií.

§ 9.

(1) Pre súkromnú poisťovňu, ktorá smluvu uvedenú v § 7 v lehote tam uvedenej neuzavrie, prípadne uzavretú smluvu neprevedie, ustanoví minister vnútra splnomocnenca, ktorý s jeho schválením určí podmienky prevodu obchodného kmeňa, prevedie jeho odovzdanie a určí tiež podmienky prevzatia iných práv a záväzkov (§ 7, ods. 1).

(2) V prípade použitia ustanovenia ods. 1 platia tiež ustanovenia § 7, ods. 2 a 3.

§ 10.

Poisťovňa preberajúca obchodné kmene podľa tohto nariadenia je povinná prevziať zamestnancov príslušných zaniknuvších súkromných poisťovní, a to alebo v dohode s dotyčným zamestnancom alebo za podmienok určených v dohode s príslušnou odborovou organizáciou zamestnancov, v oboch prípadoch však so schválením Ministerstva vnútra. Na služobné pomery prevzatých zamestnancov sa nevzťahujú ustanovenia §§ 17a, 17b a 36 zákona č. 54/1932 Sb. z. a n.

§ 11.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Čatloš v. r.

322.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. decembra 1940

o mimoriadnej výpomoci požívateľom provízie podľa právnych predpisov o poistení baníkov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Revírna bratská pokladnica môže požívateľom invalidnej, starobnej, vdovskej a sirotskej provízie podľa zákona č. 242/1922 Sb. z. a n. v znení zákona č. 200/1936 Sb. z. a n. — okrem Židov — poskytnúť z vlastných prostriedkov za rok 1940 vianočnú výpomoc, a to:

a) požívateľom invalidnej alebo starobnej provízie Ks 200.—,
b) požívateľom vdovskej provízie . . . . . Ks 100.—,
c) požívateľom sirotskej provízie . . . . . Ks 50.— a
d) požívateľom invalidnej alebo starobnej provízie na každé dieťa do dokonaného 17 roku veku . Ks 30.—.

(²) Výpomoc podľa ods. 1 prislúcha všetkým požívateľom provízie Revírnej bratskej pokladnice, ktorí bývajú na území Slovenskej republiky a majú nárok na províziu ku dňu 1. decembra 1940.

§ 2.

Úhrada vianočnej výpomoce, vyplatenej podľa § 1, upraví sa osobitne.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r. Sivák v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Fritz v. r.

aj za min. Stanu Dr. Medrický v. r.

Čatloš v. r.

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 65. Vydaná dňa 28. decembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (323.—340.) 323. Nariadenie s mocou zakona o úprave užívania niektorých pastvín. — 324. Nariadenie s mocou zákona o predĺžení zmenkoprávnych lehôt. — 325. Vyhláška ministra financií o zrušení niektorých dôchodkových kontrolných úradov a zriadení daňových úradov v Ilave a v Považskej Bystrici. — 326. Vládne nariadenie o zaopatrení stálych zamestnancov na poľnohospodárskych nehnuteľnostiach, vykúpených podľa zákona o pozemkovej reforme. — 327. Zákon, ktorým sa menia právne predpisy o všeobecnej dani nápojovej. — 328. Zákon o dani z limonád, minerálnych a sódových vôd. — 329. Zákon o úprave štátneho monopolu umelých sladidiel. — 330. Zákon o štátnej štatistickej službe. — 331. Zákon, ktorým sa predlžuje platnosť niektorých právnych predpisov o ochrane slovenskej meny a obehu zákonných platidiel. — 332. Vyhláška ministra dopravy a verejných prác o zavedení nových úradných puncových značiek a zásobnej značky. — 333. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa mení vládne nariadenie č. 609/1919 Sb. z. a n. — 334. Zákon, ktorým sa mení zákon o príročí pre pohľadávky proti bývalému česko-slovenskému štátu, o prerušení sporov o tieto pohľadávky a o zastupovaní erára. — 335. Nariadenie s mocou zákona o splnomocnení Ústrednej sociálnej poisťovne a Penzijného ústavu súkromných úradníkov v Bratislave na poskytnutie vianočnej výpomoce ich dôchodcom. — 336. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa mení vládne nariadenie o triedení podnikov hostinských a výčapníckych živností s právom ubytovať cudzincov. — 337. Vyhláška ministra financií o dočasnom zrušení cla na liadok vápenatoamonný. — 338. Vyhláška ministra financií o dočasnom zrušení cla na dusíkaté vápno. — 339. Vyhláška ministra financií o dočasnom zrušení cla na síran amonný. — 340. Zákon o dávkach za úradné výkony vo veciach správnych.

323.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. decembra 1940

o úprave užívania niektorých pastvín.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia zákona č. 43/1930 Sb. z. a n., ktorých účinnosť bola predĺžená zákonom č. 210/1932 Sb. z. a n. a zákonom č. 52/1936 Sb. z. a n., sa vzťahujú aj na užívanie pastvín v ročných pastevných obdobiach 1941 až 1943.

§ 2.

(1) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941 a stratí ju dňa 31. decembra 1943.

(2) Toto nariadenie vykoná minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružínský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. **Čatloš** v. r.

324.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. decembra 1940

o predĺžení zmenkoprávnych lehôt.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Lehoty na uplatnenie a splnenie zmenkových nárokov sa predlžujú do 30. júna 1941 ohľadom tých zmeniek, kde niektorá zo zmenkoprávne zaviazaných osôb alebo zmenkový veriteľ dňa 5. novembra 1938 alebo neskoršie mali svoje bydlisko (sídlo) na území pripojenom k Maďarsku, alebo dňa 15. marca 1939 alebo neskoršie — na tej čiastke bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktorú tvorilo územie Protektorátu Čechy a Morava a Karpatská Ukrajina, alebo na území, pripojenom k Maďarsku pri určení východnej hranice Slovenskej republiky.

Cena Ks 4.—.

§ 2.

Ustanovenie § 1 sa vzťahuje i na zmenky, ktoré boly domicilované a splatné u ústavov, ktoré majú sídlo na území Slovenskej republiky, ak sú splnené podmienky uvedené v § 1.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.
Sivák v. r. **Dr. Medrický v. r.**
aj za min. Dr. Fritza. **Stano v. r.**
Dr. Pružinský v. r. **Čatloš v. r.**

325.

Vyhláška ministra financií zo dňa 22. decembra 1940

o zrušení niektorých dôchodkových kontrolných úradov a zriadení daňových úradov v Ilave a v Považskej Bystrici.

Podľa § 1 zákona č. 50/1940 Sl. z. nariaďujem:

§ 1.

Obvody niektorých dôchodkových kontrolných úradov upravujem takto:

Obvod okresného finančného riaditeľstva:	Zrušujem dôchodkový kontrolný úrad:	Jeho obvod pripojujem k dôchodkovému kontrolnému úradu:
Banská Bystrica	Bátovce	Banská Štiavnica
Bratislava	Moravský Sv. Ján	Malacky
	Šaštín	Senica
	Modra	Pezinok
	Sered	Trnava
Liptovský Svätý Mikuláš	Spišská Belá	Kežmarok
	Spišské Vlachy	Spišská Nová Ves
Nitra	Oslany	Prievidza
	Žabokreky	Topoľčany
Prešov	Kostolany n/Hor.	Prešov
	Lipiany	Sabinov
Trenčín	Vrbové	Piešťany
	Trenčianska Teplá	Trenčín
	Rajec	Žilina

§ 2.

(1) Obvod politického okresu Považská Bystrica vylučujem z obvodu daňového úradu Veľká Bytča a zriaďujem preň samostatný daňový úrad so sídlom v Považskej Bystrici.

(2) Obvod politického okresu Ilava vylučujem z obvodu daňového úradu v Púchove a zriaďujem preň samostatný daňový úrad so sídlom v Ilave.

§ 3.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941.

Dr. Pružinský v. r.

326.

Vládne nariadenie zo dňa 11. decembra 1940

o zaopatrení stálych zamestnancov na poľnohospodárskych nehnuteľnostiach, vykúpených podľa zákona o pozemkovej reforme.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 62 zákona č. 46/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Stálymi zamestnancami v zmysle § 62, ods. 3 zákona č. 46/1940 Sl. z. sú úradníci, zriadenci, remeselníci, deputátnici a robotníci, ktorých služba alebo práce priamo súvisia s poľnohospodárskou alebo lesnou výrobou alebo s priemyslom poľnohospodárskym alebo lesným, ak:

a) sú občanmi Slovenskej republiky a majú riadne bydlisko v tuzemsku,

b) boli v deň zápisu poznámky zamýšľaného prevzatia v pozemkovej knihe starší ako 18 rokov,

c) boli ešte v deň zápisu poznámky zamýšľaného prevzatia v pozemkovej knihe a najmenej tri roky predtým na tom istom hospodárstve nepretržite zamestnaní a toto zamestnanie je ich hlavným zdrojom obživy.

(2) Za stálych zamestnancov sa pokladajú aj ti zamestnanci, ktorí by inak vyhovovali podmienkam uvedeným v ods. 1, keby neboli bezdôvodne prepustení zo služby alebo z práce po 13. marci 1940, a neboli inak odškodnení. Títo zamestnanci sú však povinní pod následkami straty nároku na odškodné podľa § 62 zákona č. 46/1940 Sl. z. oznámiť skutočnosti tento nárok zakladajúce Štátnemu pozemkovému úradu (obvodovej úradovni) do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, ak boli prepustení pred jeho účinnosťou, inak — do 30 dní odo dňa bezdôvodného prepustenia.

(3) Vojenská služba, okrem služby prezenčnej a čas, zameškaný zamestnancom pre chorobu alebo inú vážnu prekážku, ak ju zamestnanec sám nespôsobil, alebo nezavinil, neprerušuje beh započítateľnej služobnej alebo pracovnej doby.

§ 2.

(1) Zamestnanci uvedení v § 1, ktorí výkupom poľnohospodárskych nehnuteľností podľa zákona č. 46/1940 Sl. z. stratia zamestnanie, odškodnia sa:

a) prídelom pôdy alebo

b) v peniazoch.

(2) Štátny pozemkový úrad podľa voľnej úvahy rozhodne, či sa odškodnenie stane podľa ods. 1, písm. a) alebo podľa písm. b). Pri odškodnení prídelom pôdy riadi sa Štátny pozemkový úrad ustanoveniami zákona č. 46/1940 Sl. z. o prídele a o rentových árendách.

§ 3.

Zamestnancom (§ 1), ktorí budú odškodnení prídelom pôdy, Štátny pozemkový úrad vyčísli a ustáli (§ 4) výšku ich nároku na odškodné v peniazoch a túto sumu im odráta z prídelovej ceny.

§ 4.

Odškodnenie v peniazoch ustaľuje Štátny pozemkový úrad podľa predpisov § 62, ods. 4, písm. a) a b) zákona č. 46/1940 Sl. z., pričom hodnotu naturálnych požitkov určí podľa cien v mieste obvyklých v čase jej určenia.

§ 5.

Odškodné v peniazoch vyplatí Štátny pozemkový úrad z Fondu pre pozemkovú reformu po pridelení vykúpených a prevzatých nehnuteľností a po ustálení výšky odškodného.

§ 6.

(1) Zamestnanec môže do 60 dní od doručenia rozhodnutia Štátneho pozemkového úradu žalobou u pracovného súdu v Bratislave uplatniť proti štátu (Štátnemu pozemkovému úradu) nároky, ktoré mu Štátny pozemkový úrad celkom alebo z časti nepriznal.

(2) Pracovný súd môže odškodné priznať len v miere, určenej týmto nariadením a len v peniazoch.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.,

Dr. Pružínský v. r. **Dr. Fritz** v. r.

aj za ministra Stanu. **Dr. Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Čatloš** v. r.

327.

Zákon
zo dňa 20. decembra 1940,

ktorým sa menia právne predpisy o všeobecnej dani nápojovej.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Čl. I.

Paragraf 1 zákona č. 533/1919 Sb. z. a n. v znení čl. II. zákona č. 677/1920 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť:

„(1) Všeobecná daň nápojová sa platí z jedného litra

1. hroznového vína do 14 objemových percent alkoholu, muštu a štiav z hrozien sumou Ks 1.—,

2. hroznového vína nad 14 objemových percent alkoholu sumou Ks 2.50,

3. vína z iného ovocia než hrozien do 14 objemových percent alkoholu, muštu a štiav z iného ovocia než hrozien sumou Ks 0.50,

4. vína z iného ovocia než z hrozien nad 14 objemových percent alkoholu sumou Ks 2.50.

(2) Rozdiel medzi sadzbou dane nápojovej z vín do 14 objemových percent alkoholu a z vín nad 14 objemových percent alkoholu pri dovoze z cudziny platí dovozca pri colnom odbavení."

Čl. II.

Ustanovenie § 8, II., č. 3 zákona č. 533/1919 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť:

„3. kto uvedené nápoje vyrába pre vlastnú spotrebu."

Čl. III.

Paragraf 39 zákona č. 533/1919 Sb. z. a n. v znení čl. II. zákona č. 677/1920 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť:

„(1) K dani podľa § 1, ods. 1 možno vyberať obecné prirážky, a to pri:

bode 1. sadzbou najviac do Ks 0.20,
„ 2. „ „ „ Ks 0.50,
„ 3. „ „ „ Ks 0.10,
„ 4. „ „ „ Ks 0.50.

(2) Na vyberanie týchto prirážok je okrem predpísaných náležitostí treba povolenie župného úradu."

Čl. IV.

(1) Vína, mušty a šťavy (z hrozien alebo z iného ovocia) vyrobené z vlastnej úrody vyrábateľa pre spotrebu jeho vlastnej domácnosti sú oslobodené od dane do úhrnného množstva 200 litrov za každý rok.

(2) Do úhrnného množstva 50 litrov za rok sú oslobodené od dane pre spotrebu vlastnej domácnosti vyrábateľa vína, mušty alebo šťavy z iného ovocia než z hrozien, ak ovocie, z ktorého boly vyrobené, nepochádza z vlastnej úrody vyrábateľa.

(3) Vyrábateľ vín, muštov alebo štiav, ktoré sú podľa ods. 1 od dane oslobodené, má nárok na oslobodenie od dane podľa ods. 2 iba po výšku množstva, zbývajúceho do 200 litrov (ods. 1), najviac však do 50 litrov (ods. 2).

(4) Skutočnosť, že nápoje, patriace viacerým vyrábateľom, sú uložené v spoločnej miestnosti, oslobodeniu od dane neprekáža.

Čl. V.

Vláda sa splnomocňuje, aby sostavila a v Slovenskom zákonníku vyhlásila úplný text zákona č. 533/1919 Sb. z. a n. v znení neskorších zákonov.

Čl. VI.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.
Dr. Pružínský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. **Čatloš** v. r.

328.

Zákon
zo dňa 20. decembra 1940

o dani z limonád, minerálnych a sódových vôd.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Predmet dane.

§ 1.

(1) Predmetom dane sú:
a) limonády,
b) minerálne vody,
c) sódové vody.

(2) Limonádami sú nápoje zpravidla označované podľa určitého druhu plodov

a pripravené smiešaním ovocného syrupu s vodou alebo surovej ovocnej šťavy s vodou a cukrom. Limonádami sú aj limonády umelé, pripravené z umelých syrupov alebo z cukorných roztokov s prísadou trestí, organických kyselín, farbiva a pod., ako aj šumivé limonády, nasýtené za tlaku kyselinou uhličitou. Za limonády sa považujú aj výrobky z ovocných štiav zriedených viac ako do 2/3 a ich umelé náhražky.

(3) Minerálne vody prírodné i umelé sú vody, ktoré obyčajne obsahujú väčšie množstvo rozpustených solí a plynov ako obyčajná voda a ktoré sa zpravidla vyznačujú zvláštnou chuťou, vôňou, po prípade i farbou a mávajú liečivé účinky.

(4) Sódové vody sú vody umelé, nasýtené za tlaku kyselinou uhličitou bez prísady alebo s takou prísadou, ktorá z nich nečiní limonády alebo minerálne vody.

Sadzba dane.

§ 2.

Daň činí z jedného litra:

a) limonád . . . . . 32 haliere,
b) minerálnych vôd . . . . 28 halierov,
c) sódových vôd . . . . . 28 halierov.

Povinnosť a splatnosť dane.

§ 3.

(1) Daň je povinný platiť:

a) kto nápoje tejto dani podrobené po živnostensky vyrába na ďalší predaj a odbyt,

b) kto ich vyrába pre vlastnú spotrebu,

c) poplatník colnej požiadavky pri dovoze.

(2) Pri prírodných minerálnych vodách považuje sa za výrobu plnenie do fliaš alebo iných nádob, v ktorých sa tieto minerálne vody dávajú do obchodu.

(3) Daň je splatná v prípade ods. 1, písm. a) pred vypravením nápojov z výrobného podniku, v prípade ods. 1, písm. b) pred použitím k vlastnej spotrebe a v prípade ods. 1, písm. c) pri vzniku platobnej povinnosti.

Paušalovanie dane.

§ 4.

Minister financií sa splnomocňuje, aby pod podmienkami, ktoré určí vláda nariadením, povolil paušalovanie dane z nápojov, podliehajúcich dani podľa tohto zákona.

Ohlasovanie poplatných úkonov a spôsob platenia dane.

§ 5.

Ohlasovanie poplatných úkonov a spôsob platenia dane určí vláda nariadením.

Zásielky limonád, minerálnych a sódových vôd z iných podnikov alebo vrátené.

§ 6.

Nápoje, dopravené do výrobného podniku z iného takéhoto podniku, alebo do výrobného podniku vrátené, nepodliehajú opätovnému zdaneniu, ak boly už zdanené a pod podmienkami, ktoré určí vláda nariadením.

Oslobodenie od dane.

§ 7.

(1) Kto neprevodzuje obchod s nápojmi tejto dani podrobenými a vyrába ich výlučne pre spotrebu vo vlastnej domácnosti len v takom rozsahu, že dočasná úhrnná ich zásoba nepresahuje 20 litrov, je oslobodený od platenia dane z tejto výroby.

(2) Minerálne vody, ktoré vyrábateľ dáva v kúpeľnom mieste svojim hosťom v otvorených nádobách zadarmo alebo za režijný príspevok, taktiež minerálne vody, ktoré vyrábateľ dáva zadarmo na liečebné alebo vedecké ciele alebo svojim zamestnancom pre ich vlastnú spotrebu, sú oslobodené od dane pod podmienkami, ktoré určí vláda nariadením.

(3) Nápoje vyvážané priamo z výrobného podniku do cudziny nepodliehajú dani pri zachovaní podmienok určených vládnym nariadením.

Premlčanie a vymáhanie dane.

§ 8.

(1) O premlčaní a vymáhaní dane podľa tohto zákona platia predpisy o premlčaní a vymáhaní priamych daní.

(2) Pri dovoze platia obdobne ustanovenia §§ 102 a 104 colného zákona.

Úradný dozor.

§ 9.

(1) Kto po živnostensky vyrába nápoje podľa tohto zákona dani podrobené, je po-

vinný ohlásiť príslušnému dôchodkovému kontrolnému úradu písomne dvojmo tento podnik s vyznačením výrobných, skladných a predajných miestností, ako aj každú neskoršiu podstatnú zmenu týchto skutočností. O výrobe (príjme) a odbyte (vydaní) je vyrábateľ povinný viesť zápisy.

(2) Ustanovenia ods. 1 platia i pre vyrábateľov pre vlastnú, dani podliehajúcu spotrebu (§ 7, ods. 1) alebo pre akýkoľvek iný odbyt.

(3) Vyrábatelia, uvedení v ods. 1, sú povinní podnik zvonku zreteľne označiť.

(4) Odberateľ nápojov z výrobného podniku je povinný žiadať od vyrábateľa a tento je povinný odberateľovi vydať potvrdenku o tom, že odobrané nápoje sú zdanené. Ak odberateľ takúto potvrdenku nedostane, je to povinný ohlásiť bez meškania príslušnému dôchodkovému kontrolnému úradu.

(5) Podrobnosti určí vláda nariadením.

§ 10.

(1) Kto vyrába alebo predáva nápoje podľa tohto zákona dani podrobené, podlieha úradnému dozoru.

(2) Orgány, poverené dozorom podľa ods. 1, sú oprávnené kedykoľvek vstúpiť do podniku a priestorov s ním spojených, tam sa zdržiavať podľa potreby, sledovať postup výroby, zisťovať zásoby surovín a nápojov podľa tohto zákona dani podrobených, žiadať od podnikateľa alebo jeho zástupcu vysvetlivky potrebné na kontrolovanie tejto dane, nahliadať do predpísaných zápisov, účtov, cenníkov, dopravných listín a iných dokladov, nakoľko tieto pomôcky môžu slúžiť ako doklady na kontrolovanie tejto dane, činiť z nich výpisy, po prípade ich na potvrdenku odobrať a po úradnom upotrebení vrátiť; sú však povinní zachovávať o zistených okolnostiach najprísnejšie tajomstvo.

(3) Osoby uvedené v ods. 1 sú povinné samy alebo svojimi zamestnancami poskytnúť orgánom povereným dozorom potrebnú pomoc pri úradnom výkone podľa ods. 2 a na svoje útraty obstarať i potrebné pomôcky.

(4) Ustanovenia ods. 1 až 3 platia i pre tých, ktorí vyrábajú nápoje pre vlastnú spotrebu vo väčšom ako v § 7, ods. 1 určenom rozsahu alebo k akémukoľvek inému odbytu.

(5) Ak je odôvodnená obava, že ustanovenia ods. 1 až 4 nepostačujú na zaistenie dane, je finančný úrad I. inštancie oprávnený dať vyrábateľov nápojov pod zostrený úradný dozor, ktorý záleží v tom, že sa vyrábateľovi nariadi ohlásiť množstvo a spôsob uloženia vyrobených nápojov, ako aj hlásiť vopred každé ich vypravenie z výrobného podniku a viesť podrobné zápisy o ich výrobe, prijatí a vydaní. Okrem toho môže finančný úrad žiadať složenie istoty za daň.

(6) Finančný úrad I. inštancie môže, ak to uzná za vhodné, zariadiť vo výrobnom podniku stály úradný dozor. V tomto prípade vyrábateľ je povinný zaistiť vo výrobnom podniku primeranú miestnosť s potrebným zariadením ako úradovňu pre orgány, poverené stálym dozorom, a postarať sa o osvetľovanie a vykurovanie tejto miestnosti. Náhrada za osvetľovanie a vykurovanie určí sa dohovorom medzi finančnou správou a vyrábateľom. Osobné výdavky s týmto dozorom spojené uhradí finančná správa. Ak bol vyrábateľ pre skrátenie alebo zatajenie dane potrestaný, môže finančný úrad I. inštancie nariadiť stály úradný dozor na jeho útraty.

Poskytovanie pomoci.

§ 11.

(1) Štátne a iné verejné úrady alebo orgány sú povinné v medziach svojej pôsobnosti, pokiaľ tomu nebránia osobitné právne predpisy, poskytovať pomoc pri vykonávaní tohto zákona.

(2) Dopravné podniky sú povinné podávať na dožiadanie miestne príslušného finančného úradu I. inštancie tomuto úradu výkazy o zásielkach nápojov tejto dani podrobených, ktoré k doprave prijaly a dovoliť orgánom povereným vykonávať tento zákon, aby v úradných hodinách mohly nazrieť do dopravných záznamov o zásielkach nápojov k doprave prijatých; pritom treba dbať, aby nebola zdržiavaná preprava.

Príslušnosť finančných úradov.

§ 12.

(1) Vecne príslušným finančným úradom I. inštancie pre daň podľa tohto zákona je okresné finančné riaditeľstvo. Pri dovoze je vecne príslušný colný úrad.

(7) Pre určenie miestnej príslušnosti finančných úradov I. inštancie je rozhodné miesto výroby. Pri dovoze je miestne príslušný ten colný úrad, ktorý nápoje podrobené tejto dani prejednáva pre voľný obeh.

Opravné prostriedky.

§ 13.

(1) Rozhodnutia a opatrenia vo veciach tejto dane vydávajú úrady označené v § 12.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu a opatreniu treba podať do 30 dní písomne na úrade, ktorý rozhodnutie alebo opatrenie vydal.

(3) Odvolacia lehota počína dňom nasledujúcim po dni doručenia.

(4) Rozhodnutie a opatrenie vo veciach dane musí obsahovať označenie úradu, na ktorom, a času, v ktorom možno podať opravný prostriedok.

(5) O odvolaní rozhoduje s konečnou platnosťou finančný úrad II. inštancie.

(6) Odvolanie nemá odkladný účinok čo do platenia a vymáhania dane.

(7) Odvolanie podané na nepríslušnom mieste vráti sa strane s patričným poučením. Odvolanie podané oneskorene odmietne finančný úrad I. inštancie; proti tomuto odmietnutiu možno sa odvolať k finančnému úradu II. inštancie.

(8) Odvolacia lehota (ods. 2) je zachovaná, ak odvolanie bolo v nej podané na poštu k doprave úradu, na ktorom má byť odvolanie podané.

(9) Ak posledný deň lehoty pripadne na nedeľu, štátom uznaný sviatok, pamätný deň alebo na všeobecný sviatok štátu, v ktorom strana býva, treba pokladať najbližší pracovný deň za posledný deň lehoty.

(10) O opravných prostriedkoch pri dovoze platia ustanovenia §§ 110 a 112 colného zákona.

Trestné ustanovenia.

§ 14.

(1) Skrátenie alebo zatajenie dane podľa tohto zákona alebo pokus oň tresce sa ako ťažký dôchodkový priestupok štvor- až osemnásobkom skrátenej alebo nebezpečenstvu skrátenia vystavenej dane.

(2) Ak nemožno výšku skrátenej alebo nebezpečenstvu skrátenia vystavenej dane ani zistiť, ani odhadnúť, treba vymerať peňažný trest do Ks 100.000 podľa okolnosti prípadu.

(3) Iné činy alebo opomenutia proti ustanoveniam tohto zákona alebo nariadení podľa neho vydaných trescú finančné úrady I. inštancie, ktoré spravujú nepriame dane, ako prostý dôchodkový priestupok peňažným trestom od Ks 10 do Ks 15.000. O odvolaniach proti rozhodnutiam finančných úradov I. inštancie rozhodujú s konečnou platnosťou finančné úrady II. inštancie.

(4) Ak je uložený peňažný trest nevymožiteľný, má sa premeniť na náhradný trest väzenia (zatvorenia) od jedného dňa do jedného roka. Pri vymeraní náhradného trestu sa má uložiť jeden deň väzenia (zatvorenia) za Ks 100 až 300 podľa miery zavinenia a podľa zárobkových, majetkových a iných osobných pomerov vinníka.

(5) Trestnosť priestupkov sa premlčuje po troch rokoch, počínajúc dňom, ktorého priestupok bol spáchaný.

(6) Inak platí o stíhaní a trestaní priestupkov podľa tohto zákona a nariadení podľa neho vydaných tridsiatkový poriadok s inštrukciou k nemu z roku 1842 a hlava IX. zák. čl. XI/1909 s doplnkami a nariadeniami k nim vydanými.

Prepadnutie.

§ 15.

(1) Nápoje tejto dani podrobené, ktoré sú uložené inde než v miestnostiach ohlásených podľa § 9, alebo ktorých zdanenie sa riadne nepreukáže, môže u osôb uvedených v § 9 vyhlásiť finančný úrad (§ 12) za prepadnuté, bez ohľadu na to, komu patria a či sa proti určitej osobe zavedie dôchodkové trestné pokračovanie alebo nie.

(2) Orgány poverené úradným dozorom sú v tomto prípade oprávnené postarať sa na útraty patričných osôb o bezpečné uschovanie týchto nápojov až do rozhodnutia príslušného finančného úradu.

§ 16.

Daň podľa tohto zákona nie je podkladom pre vymeriavanie a vyberanie akýchkoľvek prirážok.

§ 17.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

329.

Zákon zo dňa 20. decembra 1940

o úprave štátneho monopolu umelých sladidiel.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Predmet monopolu.

§ 1.

(1) Predmetom štátneho monopolu umelých sladidiel sú:

a) všetky organické látky umele pripravené, ktoré majú rovnakú alebo väčšiu sladivosť než sacharóza (čistý repový alebo trstinový cukor);

b) zmesi látok, vyrobené s použitím umelých sladidiel uvedených pod písm. a), ktoré sú spôsobilé na sladenie, a to bez ohľadu na stupeň ich sladivosti;

c) vedľajšie výrobky, polotovary alebo zbytky, vzniklé pri výrobe umelých sladidiel, ak majú rovnakú alebo vyššiu sladivosť než sacharóza;

d) chemické výrobky, ktoré možno premeniť na umelé sladidlá jednoduchým spôsobom.

(2) V pochybných prípadoch či ide o umelé sladidlá podľa ods. 1, rozhodne Ministerstvo financií po dohode s Ministerstvom vnútra.

(3) Pri zistení, či je niektorá látka predmetom štátneho monopolu umelých sladidiel, nehľadí sa na stupeň čistoty a prísady iných látok.

Správa monopolu.

§ 2.

Monopol umelých sladidiel spravuje Ministerstvo financií.

Výroba, obchod a spotreba umelých sladidiel a tovaru, ktorý bol vyrobený s použitím umelých sladidiel.

§ 3.

(1) Vyrábať umele sladidlá, dávať ich do obchodu a spotreby je výlučným právom štátu.

(2) Správa monopolu sa splnomocňuje, aby dočasne previedla niektoré práva, uvedené v ods. 1 na iné osoby (fyzické i právnické) za podmienok, ktoré určí vláda nariadením.

(3) Podrobné predpisy o výrobe, predaji, upotrebení, obmedzení spotreby, dovoze, vývoze a prievoze umelých sladidiel, ako aj tovaru vyrobeného s použitím umelých sladidiel upraví vláda nariadením.

Spotrebná a monopolná dávka.

§ 4.

(1) Spotrebná dávka z umelých sladidiel vyrobených v tuzemsku je zahrnutá v predajných cenách, ktoré určí Ministerstvo financií.

(2) Monopolná dávka sa vyberá pri dovoze umelých sladidiel z cudziny vo výške Ks 6 za 1 kg a jednotku sladivosti. Túto dávku je povinný zaplatiť poplatník colnej požiadavky pri jej splatnosti. Dávka tvorí súčasť colnej požiadavky a platia o nej príslušné ustanovenia colného zákona.

(3) Pri dovoze tovaru, ktorý bol vyrobený s použitím umelých sladidiel, alebo obsahuje ich ako prísadu, vyberá sa náhradná dávka, ktorej výšku určí vláda nariadením.

Trestné ustanovenia.

§ 5.

(1) Skrátenie alebo zatajenie spotrebnej dávky alebo pokus o to tresce sa ako ťažký dôchodkový priestupok štvor- až osemnásobkom skrátenej alebo nebezpečenstvu skrátenia vystavenej dávky.

(2) Ťažkého dôchodkového priestupku sa dopúšťa a tresce sa štvor- až osemnásobkom dávky aj ten, kto vydá, kúpi alebo inak na seba prevedie alebo použije umelé sladidlá bez povolenia alebo na iný než povolený cieľ, hoci by pritom nebola skrátená spotrebná, poťažne monopolná dávka.

(3) Pre priestupky, spáchané pri dovoze umelých sladidiel a tovaru, ktorý je z nich

vyrobený alebo obsahuje ich ako prísadu, platia trestné ustanovenia colného zákona.

(9) Pri vymeraní trestu berie sa za základ vo všetkých prípadoch (ods. 1, 2 a 3) monopolná dávka (§ 4, ods. 2) a 550-násobná sladivosť sacharózy.

(8) Ak nemožno ani zistiť, ani odhadnúť spotrebnú alebo monopolnú dávku, skrátenú alebo nebezpečenstvu skrátenia vystavenú, podľa ktorej sa má trest vymerať, treba uložiť peňažný trest do Ks 500.000 podľa okolnosti prípadu.

(7) Iné činy alebo opomenutia proti ustanoveniam tohto zákona alebo nariadeniam podľa neho vydaným trescú sa peňažným trestom do Ks 40.000.

(6) Ak je peňažný trest uložený podľa tohto zákona nevymožiteľný, premení sa v náhradný trest väzenia (zatvorenia) od jedného dňa do jedného roku. Pri vymeraní náhradného trestu sa má uložiť jeden deň väzenia (zatvorenia) za Ks 100 až Ks 300 podľa miery zavinenia a podľa zárobkových, dôchodkových, majetkových a osobných pomerov vinníka.

(5) Podomový obchod s predmetmi monopolu umelých sladidiel, ako aj ich predaj v miestnostiach verejnosti prístupných tresce sa okrem trestov uvedených v tomto paragrafe aj trestom zatvorenia od 15 do 60 dní.

(4) Umelé sladidlá, ktoré boly vyrobené alebo dané do obchodu alebo spotreby iným spôsobom, ako je uvedený v tomto zákone a nariadeniach podľa neho vydaných, prepadajú v prospech štátu bez ohľadu na to, komu patria. Práve tak prepadá v prospech štátu tovar, na výrobu ktorého sa použilo umelých sladidiel bez povolenia, alebo ktorý sa nedovoleným spôsobom dáva do obchodu alebo spotreby.

(10) Trestať priestupky uvedené v tomto zákone a nariadeniach podľa neho vydaných prislúcha:

a) dôchodkovým trestným súdom, ak ide o ťažké dôchodkové priestupky,

b) finančným úradom I. inštancie, spravujúcim štátne monopoly, ak ide o iné priestupky.

O odvolaniach proti rozhodnutiam finančných úradov I. inštancie rozhodujú s konečnou platnosťou finančné úrady II. inštancie.

(11) Trestnosť priestupkov sa premlčuje uplynutím troch rokov, počínajúc dňom, kedy bol priestupok spáchaný.

(12) Inak platí o stíhaní a trestaní priestupkov, uvedených v tomto zákone a nariadeniach podľa neho vydaných, tridsiatkový poriadok s príslušnou inštrukciou z roku 1842 a hlava IX. zák. čl. XI/1909 s doplnkami a nariadeniami k nim vydanými.

Strata živnostenského oprávnenia.

§ 6.

Osobám, ktoré boly právoplatne odsúdené pre ťažký dôchodkový priestupok uvedený v tomto zákone, môže odňať živnostenské oprávnenie úrad, ktorý ho vydal.

Poskytovanie pomoci.

§ 7.

(1) Štátne a iné verejné úrady a orgány sú povinné v medziach svojej pôsobnosti, ak tomu nebránia osobitné predpisy, poskytovať pomoc pri vykonávaní tohto zákona.

(2) Dopravné podniky sú povinné podávať na dožiadanie miestne príslušného finančného úradu I. inštancie, ktorý spravuje monopoly, výkazy o zásielkach umelých sladidiel a surovín potrebných na ich výrobu, ktoré prijaly k doprave, a dovoliť orgánom povereným vykonávaním tohto zákona a nariadení podľa neho vydaných, aby v úradných hodinách nazrely do dopravných záznamov; pritom treba dbať, aby nebola zdržiavaná preprava.

Platnosť ustanovení o štátnych monopoloch.

§ 8.

Pre monopol umelých sladidiel platia aj všeobecné ustanovenia o štátnych monopoloch.

Záverečné ustanovenie.

§ 9.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružínský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. **Čatloš** v. r.

330.
Zákon
zo dňa 20. decembra 1940
o štátnej štatistickej službe.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.
Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

Pre štatistickú službu sa zriaďuje Štátny štatistický úrad.

§ 2.

Pri organizovaní štatistických prác spolupôsobí Poradný sbor štatistický, zriadený pri Štátnom štatistickom úrade.

§ 3.

Všetky úrady sú povinné podporovať Štátny štatistický úrad pri plnení jeho povinností.

§ 4.

(1) Každý obyvateľ štátu — okrem osôb s právom exteritoriality alebo s podobnou právnou ochranou — a všetky právnické osoby, ako aj iné združenia osôb sú povinné oznamovať správne, pravdivo a včas všetky dáta a zprávy, ktoré bude od nich požadovať Štátny štatistický úrad priamo alebo prostredníctvom iných úradov.

(2) Povinnosť uvedená v ods. 1 vzniká najskoršie dňom, ktorý nasleduje po uverejnení vyhlášky predsedu vlády v Slovenskom zákonníku o tom, aké dáta a zprávy treba podávať.

§ 5.

(1) Pri uverejňovaní štatistických dát treba brať zreteľ na ochranu individuálnych záujmov.

(2) Štatistické dáta, ktoré sa podľa § 4 oznamujú Štátnemu štatistickému úradu, neslobodno použiť za základ pre ukladanie daní.

§ 6.

Všetky osoby, účastné na sbieraní alebo spracovaní štatistických dát, sú povinné zachovať voči každému, a to aj voči iným úradom, prísnu mlčanlivosť o pomeroch súkromných osôb, ako aj ich združení, o ktorých sa dozvedely pri výkone štatistickej práce.

Diel druhý.
Štátny štatistický úrad.

§ 7.

(1) Štátny štatistický úrad je podriadený predsedovi vlády.

(2) Na čele Štátneho štatistického úradu je predseda, ktorého ustanovuje a odvoláva vláda.

(3) Predseda a ostatní zamestnanci Štátneho štatistického úradu sú štátnymi zamestnancami.

§ 8.

Pre štatistické práce, ktoré sa opakujú len po dlhších obdobiach, môže predseda Štátneho štatistického úradu po predbežnom súhlase predsedu vlády prijímať dočasných pomocných zamestnancov smluvných, a to v medziach úveru povoleného na tento cieľ v štátnom rozpočte.

§ 9.

Štátnemu štatistickému úradu prináleží organizovať, viesť, prípadne prevádzať štatistické zisťovania, ako aj spracovať a uverejňovať ich výsledky. Vláda môže výnimočne sveriť časť týchto úloh aj inému úradu (orgánu), ktorý ich vykonáva pod dozorom Štátneho štatistického úradu.

§ 10.

(1) Riadne práce Štátneho štatistického úradu sa určujú pre každý rok pracovným plánom.

(2) Pracovný plán sostaví predseda po prerokovaní návrhu v Poradnom sbore štatistickom.

(3) Mimoriadne práce, nepojaté do pracovného plánu, možno previesť len so svolením vlády.

§ 11.

(1) Štátny štatistický úrad dodáva výsledky štatistických zisťovaní úradom, ktorých oboru sa týkajú.

(2) Štátny štatistický úrad je povinný dodávať verejným úradom na ich žiadosť štatistické dáta a odborné štatistické posudky, ak to na základe dát nim už zistených môže urobiť a ak to neodporuje ustanoveniam §§ 5 a 6.

(3) Štátny štatistický úrad môže i súkromným osobám a ustanovizniam dodávať na žiadosť štatistické dáta a odborné posudky, ak tomu nebránia ustanovenia §§ 5 a 6 a ak sa tým nezdržujú, alebo nesťažujú vlastné jeho práce.

§ 12.

Štátny štatistický úrad udržuje a sprostredkuje obvyklé medzinárodné styky a výmenu publikácií so štatistickými úradmi iných štátov.

Diel tretí

Poradný sbor štatistický.

§ 13.

(1) Poradný sbor štatistický (v ďalšom texte „Sbor") tvoria zástupcovia ústredných úradov a 10 odborníkov. Odborníkov menuje na dobu 5 rokov na návrh predsedu Štátneho štatistického úradu predseda vlády. Člena Sboru-odborníka, ktorý neplní svoje povinnosti, môže predseda vlády pozbaviť členstva; na zbytok funkčného obdobia vymenuje sa nový člen.

(2) Predsedom Sboru je predseda Štátneho štatistického úradu.

(3) Rokovací poriadok Sboru vydá vláda uznesením.

§ 14.

Sbor:

a) rokuje o pracovnom pláne Štátneho štatistického úradu;

b) spolupôsobí pri organizovaní štatistických zisťovaní, najmä ohľadom metódy zbierania a spracovania štatistických dát a môže navrhnúť zavedenie nových štatistických zisťovaní;

c) rokuje o správe Štátneho štatistického úradu, vydanej o vykonaných štatistických prácach.

§ 15.

(1) Člen Sboru obdrží po jednom výtlačku všetkých publikácií, ktoré vydá Štátny štatistický úrad.

(2) Členovia Sboru majú nárok na odmenu vo výške diéty úradníka v druhej platovej stupnici za každý deň schôdze Sboru a nakoľko nebývajú v Bratislave, — nárok na úhradu cestovných trov podľa tej istej platovej stupnice.

§ 16.

Ustanovenia §§ 5 a 6 platia i pre členov Sboru.

Diel štvrtý.

Trestné ustanovenia.

§ 17.

(1) Kto poruší niektorú povinnosť, uloženú podľa § 4, potresce sa pre priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom do Ks 5.000 a pri opakovaní do Ks 10.000. Nevymožiteľný peňažný trest sa premení podľa miery zavinenia na zatvorenie do dvoch týždňov a pri opakovaní — do jedného mesiaca.

(2) Štátny štatistický úrad môže pri nesplnení povinnosti, uloženej podľa § 4, okrem stíhania podľa ods. 1 dať previesť zistenie požadovaných dát na útraty vinníka. Výšku útrat určí s konečnou platnosťou Štátny štatistický úrad výmerom, ktorý je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n.

(3) Ustanovenia ods. 1 a 2 sa nevzťahujú na zamestnancov štátnej alebo inej verejnej správy.

§ 18.

(1) Kto poruší povinnosť, uvedenú v § 6, potresce sa pre priestupok okresným súdom zatvorením do dvoch mesiacov alebo peňažným trestom do Ks 10.000.

(2) Kto zneužije správy alebo dáta, získané pre účely štatistické, potresce sa pre prečin okresným súdom väzením do jedného roku a peňažným trestom do Ks 5.000.

Diel piaty.

Záverečné ustanovenia.

§ 19.

(1) Týmto zákonom sa zrušujú: zákon č. 49/1919 Sb. z. a n., vládne nariadenie č. 634/1919 Sb. z. a n., vládne nariadenie č. 635/1919 Sb. z. a n. a vládne nariadenie č. 58/1939 Sl. z.

(2) Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružínský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. **Čatloš** v. r.

331.

Zákon
zo dňa 20. decembra 1940,

ktorým sa predlžuje platnosť niektorých právnych predpisov o ochrane slovenskej meny a obehu zákonných platidiel.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Čl. I.

Platnosť zákona č. 121/1932 Sb. z. a n., zmeneného a doplneného článkami II. až V. zákona č. 113/1934 Sb. z. a n. a článkami II. až V. zákona č. 183/1936 Sb. z. a n., sa predlžuje.

Čl. II.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Mach v. r.,
aj za predsedu vlády.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r.
aj za min. Dr. Fritza. Stano v. r.

332.

Vyhláška
ministra dopravy a verejných prác
zo dňa 20. decembra 1940

o zavedení nových úradných puncových značiek a zásobnej značky.

Podľa §§ 18 a 26 zákona č. 2/1928 Sb. z. a n. ustanovujem tieto nové úradné puncové značky a zásobnú značku pre územie Slovenskej republiky:

§ 1.

I. Na tuzemský tovar:

1. Puncová značka na platinový tovar vyrobený v tuzemsku predstavuje hlavu diviaka s písmenami Pt. Obrys značky je lichobežník s vypuklou hornou stranou.

2. Puncové značky na väčší tuzemský zlatý tovar pre všetky štyri stupne rýdzosti majú spoločný motív predstavujúci hlavu Detvana, pre každý stupeň je však odlišné ohraničenie; stupeň rýdzosti vyznačený je v obrazci arabskou číslicou 1 až 4 a počtom dlhých strán ohraničenia.

3. Puncové značky na menší tuzemský zlatý tovar pre všetky štyri stupne rýdzosti majú spoločný motív predstavujúci hlavu orla v rovnakom vyhotovení ako značky na väčší zlatý tovar, ale v menšenom merítku.

4. Puncové značky na väčší tuzemský strieborný tovar pre všetkých päť stupňov rýdzosti majú spoločný motív predstavujúci hlavu krojovanej Slovenky; pre každý stupeň je však odlišné ohraničenie; stupeň rýdzosti vyznačený je vo výbežku arabskou číslicou 1 až 5 a počtom dlhých strán ohraničenia, okrem značky pre prvý stupeň, ktorej obrys je kruhovitý.

5. Puncové značky na menší tuzemský strieborný tovar pre všetkých päť stupňov rýdzosti majú spoločný motív predstavujúci hlavu kamzíka v rovnakom vyhotovení ako značky na väčší strieborný tovar, ale v menšom merítku.

6. Puncová značka na tovar s obsahom 250/1000 zlata (6-karátový) vyrobený v tuzemsku predstavuje hlavu barana s číslicou 6. Obrys značky je rovnoramenný trojuholník s vypuklými stranami.

II. Na starý tovar:

7. Puncová značka na starý tovar platinový predstavuje heraldickú ružu, preťatú šípom a ohraničenú v nerovnostrannom šesťuholníku.

8. Puncová značka na starý tovar zlatý predstavuje štylizovaný klas s ohraničením tvaru lýry.

9. Puncová značka na starý tovar strieborný predstavuje dubový list so žaluďom a s ohraničením tvaru podkovy.

10. Puncová značka na starý tovar s obsahom 250/1000 zlata (6-karátový) predstavuje lipovú vetvičku s troma lístkami, kvetom a číslicou 6, ohraničenou v päťuholníku, ktorého základná strana je vypuklá a štyri strany sú vykrojené.

III. Na cudzozemský tovar:

11. Puncová značka na platinový tovar dovezený z cudziny predstavuje pelikána na vlnách vody v rovnostrannom šesťuholníku.

12. Puncová značka na zlatý tovar dovezený z cudziny predstavuje placheinicu na vlnách vody v obryse obdĺžnika, ktorého horná strana je vyklenutá.

13. Puncová značka na strieborný tovar dovezený z cudziny predstavuje hlavu slona v oválnom ohraničení. Značky sú dvojakej veľkosti, a to pre väčší a menší tovar.

14. Puncová značka na tovar s obsahom 250/1000 zlata (6-karátový) dovezený z cudziny predstavuje palmu s číslicou 250 v obryse rovnoramenného trojuholníka, ktorého rohy sú otupené.

§ 2.

Vývozná značka pre nepuncovaný platinový, zlatý a strieborný tovar, určený na vývoz do cudziny (§ 6, ods. 6 vl. nar. č. 215/1928 Sb. z. a n.), predstavuje letiacu lastovičku v ohraničení prispôsobenom jej tvaru.

§ 3.

(1) Platinový, zlatý a strieborný tovar a tovar s obsahom 250/1000 zlata, označený puncovými a zásobnými značkami bývalej republiky Československej, ktorý zostane živnostníkom na sklade v roku 1941, označí sa osobitnou značkou zásobnou, ktorá predstavuje včelí úľ, ohraničený na bočných stranách oblúkmi a na vrchnej a spodnej strane priamkami.

(2) Označovanie uvedené v ods. 1 vykonajú orgány puncovej služby pri spolupráci osôb označovaním povinných; tieto však neplatia kontrolný poplatok, ale iba výdavky označovania. Výdavky tieto sa určujú paušálne, a to sumou 20 hal. za každý kus drobného tovaru a 50 hal. za každý kus väčšieho a cennejšieho tovaru označeného zásobnou značkou, ako aj prirážkou Ks 5.— za každú dokončenú pracovnú hodinu označovania.

(3) Toto označovanie (ods. 1 a 2) treba vykonať do 31. decembra 1941.

(4) Po tejto lehote (ods. 3) sa považujú staré zásoby, ktoré nie sú označené zásobnou značkou, za tovar nepuncovaný.

§ 4.

Vyobrazenie puncových značiek podľa § 1 až 3 tejto vyhlášky v šesťnásťnásobnom priemernom zväčšení je uvedené v prílohe tejto vyhlášky.

§ 5.

Touto vyhláškou sa zrušujú vyhláška Ministerstva financií č. 596/1920 Sb. z. a n., vyhláška Ministerstva financií č. 74/1921 Sb. z. a n., vyhláška ministra verejných prác č. 216/1923 Sb. z. a n., vyhláška ministra verejných prác č. 241/1925 Sb. z. a n., vyhláška ministra verejných prác č. 216/1928 Sb. z. a n. a vyhláška ministra verejných prác č. 217/1928 Sb. z. a n.

§ 6.

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941.

Stano v. r.

SLOVENSKÉ PUNCOVÉ ZNAČKY

I. NA TUZEMSKÝ TOVAR

(v šestnásťnásobnom priemernom zväčšení)

platina

950 / 1000

zlato

986 / 1000

900 / 1000

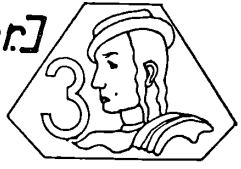

750 / 1000

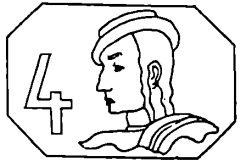

585 / 1000

striebro

959 / 1000

925 / 1000

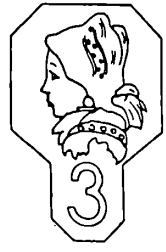

900 / 1000

tovar s obsahom

250 / 1000 zlata [6 kar.]

II. NA STARÝ TOVAR

835 / 1000

platina	zlato	striebro	tovar s obsahom 250 / 1000 zlata

800 / 1000

III. NA CUDZOZEMSKÝ TOVAR

platina	zlato	striebro	tovar s obsahom 250/1000 zlata

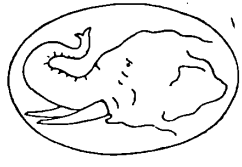

IV. INÉ ZNAČKY

vývozná	zásobná

333.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. decembra 1940,

ktorým sa mení vládne nariadenie č. 609/1919 Sb. z. a n.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

Vládne nariadenie č. 609/1919 Sb. z. a n. sa mení takto:

Čl. I.

Ustanovenia § 2 sa zrušujú a nahradzujú týmto znením:

Komenského ústav, premiestený do Ilavy, bude mať názov: „Štátny výchovný ústav v Ilave".

Čl. II.

Ustanovenia § 7 sa zrušujú a nahradzujú týmto znením:

(1) V čele ústavu je riaditeľ, podriadený bezprostredne ministrovi pravosúdia.

(2) K úradu riaditeľa sa vyžaduje spôsobilosť sudcovská, prípadne ústavno-učiteľská v štátnom výchovnom ústave. Od osoby so spôsobilosťou ústavno-učiteľskou vyžaduje sa i spôsobilosť, predpísaná úradníkovi vo väzenskej správnej službe.

Čl. III.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružínský v. r. **Dr. Fritz** v. r.
Sivák v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Čatloš v. r.

334.

Zákon zo dňa 20. decembra 1940,

ktorým sa mení zákon o príročí pre pohľadávky proti bývalému česko-slovenskému štátu, o prerušení sporov o tieto pohľadávky a o zastupovaní eráru.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Paragraf 1 zákona č. 34/1940 Sl. z. sa mení a bude znieť takto:

„Na požiadavky proti československému alebo česko-slovenskému štátu (eráru alebo jeho jednotlivým organizačným odvetviam, podnikom, ústavom, fondom, základinám atď.), ktoré vznikly zo smlúv, uzavretých pred 14. marcom 1939, alebo zo skutočností, nastalých pred 14. marcom 1939, určuje sa príročie do 31. decembra 1941."

§ 2.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister financií a minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.
Dr. Pružínský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. **Čatloš** v. r.

335.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. decembra 1940

o splnomocnení Ústrednej sociálnej poisťovne a Penzijného ústavu súkromných úradníkov v Bratislave na poskytnutie vianočnej výpomoce ich dôchodcom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Ústredná sociálna poisťovňa v Bratislave môže svojim dôchodcom invalidného a starobného poistenia — okrem Židov — poskytnúť za rok 1940 vianočnú výpomoc vo výške jednomesačného dôchodku, v to počítajúc aj sumu štátneho príspevku.

(2) Výdavok na výpomoc uvedenú v ods. 1, v to počítajúc aj sumu štátneho príspevku, uhradí Ústredná sociálna poisťovňa z bežných príjmov.

§ 2.

(1) Penzijný ústav súkromných úradníkov v Bratislave môže svojim dôchodcom

— okrem Židov — poskytnúť za rok 1940 vianočnú výpomoc, a to:

a) k dôchodku invalidnému a starobnému . . . . . Ks 300.—,
b) k dôchodku vdovskému a vdoveckému . . . . . Ks 150.—,
c) k dôchodku sirotskému a rodičovskému . . . . . Ks 100.—,
d) k príspevku na výchovu . Ks 50.—,

ak ich ročný dôchodok z penzijného poistenia s touto výpomocou neprevyšuje: u dôchodku invalidného a starobného — Ks 13.200.—, vdovského a vdoveckého — Ks 7.200.—, sirotského a rodičovského — Ks 3.600.— a u príplatku na výchovu — Ks 1.800.—.

(2) Výdavok na výpomoc uvedenú v ods. 1 uhradí Penzijný ústav súkromných úradníkov z bežných príjmov.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

336.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. decembra 1940,

ktorým sa mení vládne nariadenie o triedení podnikov hostinských a výčapníckych živností s právom ubytovať cudzincov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

Čl. I.

Vládne nariadenie č. 96/1939 Sl. z. sa mení takto:

1. Ustanovenia § 1, bod 9 a 15 v skupine A sa menia a budú znieť:

„9. aspoň 1/4 izieb je spojená s vlastnou kúpeľňou; u podnikov v kúpeľných miestach s liečivými prameňmi má byť aspoň 1/6 izieb spojená s vlastnou kúpeľňou. V každom poschodí má však byť jedna samostatná kúpeľňa na každých 10 hosťovských izieb bez vlastných kúpeľní alebo na polovičný zostatok tohto počtu izieb;"

„15. rozpätie najvyššej a najnižšej ceny za prenocovanie pri izbe jednoposteľovej činí najviac Ks 40.—, pri izbe dvojposteľovej najviac Ks 50.—, okrem ceny za apartementy."

2. Ustanovenia § 1, bod 2 a 7 v skupine B sa menia a budú znieť:

„2. majú na 10 izieb alebo na zlomok nad polovicu tohto čísla najmenej jednu spoločnú kúpeľňu; v kúpeľných miestach s liečivými prameňmi majú na 15 izieb alebo na zlomok nad polovicu tohto čísla najmenej jednu spoločnú kúpeľňu;"

„7. rozpätie najvyššej a najnižšej ceny činí pri izbe jednoposteľovej najviac Ks 20.—, pri izbe dvojposteľovej najviac Ks 30.—."

3. Ustanovenie § 2 sa mení a bude znieť:

„Všetky ostatné hostinské živnosti s právom ubytovať cudzincov, ktoré nepatria do skupiny A, B, C, sa označujú ako „Ubytovací hostinec" (nemecky: „Gasthof")".

Čl. II.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v r.
aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

337.

Vyhláška ministra financií zo dňa 12. decembra 1940

o dočasnom zrušení cla na liadok vápenato-amonný.

(1) Podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. po dohode s ministrom hospodárstva zrušujem na čas do 31. marca 1941 clo na liadok vápenato-amonný — sadz. pol. 599 o/2 do množstva 5000 ton.

(2) Dovoz tovaru uvedeného v ods. 1 musí sa uskutočniť cez colný úrad v Čadci, ktorý sa súčasne poveruje kontrolou dovezeného množstva.

(3) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

338.

Vyhláška ministra financií zo dňa 12. decembra 1940

o dočasnom zrušení cla na dusíkaté vápno.

(1) Podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. po dohode s ministrom hospodárstva zrušujem na čas do 31. marca 1941 clo na dusíkaté vápno — sadz. pol. 600/m do množstva 2500 ton.

(2) Dovoz tovaru uvedeného v ods. 1 musí sa uskutočniť cez colný úrad v Bratislave, ktorý sa súčasne poveruje kontrolou dovezeného množstva.

(3) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

339.

Vyhláška ministra financií zo dňa 12. decembra 1940

o dočasnom zrušení cla na síran amonný.

(1) Podľa § 1 vládneho nariadenia č. 157/1939 Sl. z. po dohode s ministrom hospodárstva zrušujem na čas do 31. marca 1941 clo na síran amonný — sadz. pol. 599 g/2 do množstva 2000 ton.

(2) Dovoz tovaru uvedeného v ods. 1 musí sa uskutočniť cez colný úrad v Čadci, ktorý sa súčasne poveruje kontrolou dovezeného množstva.

(3) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Pružinský v. r.

340.

Zákon zo dňa 20. decembra 1940

o dávkach za úradné výkony vo veciach správnych.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Predmet dávky.

§ 1.

(1) Súdy, štátne úrady alebo štátne ústavy a podniky (v ďalšom texte „úrady") vyberajú, pokiaľ vykonávajú vrchnostenskú právomoc, dávky za úradné výkony vo veciach správnych (v ďalšom texte „dávky") za

a) úradné výkony, ak sa staly podstatne v záujme súkromnom,

b) udelenia oprávnení a

c) poskytnutia výhod vo veciach správnych (v ďalšom texte „výkony").

(2) Výkony a výšku dávok určí dávkový sadzobník, ktorý vydá vláda nariadením.

(3) Tento zákon sa nevzťahuje na výkony zastupiteľských úradov Slovenskej republiky.

(4) Pre požadovanie dávky je rozhodný čas, kedy došlo k výkonu.

§ 2.

(1) Potvrdenie výkonu nižšieho úradu vyššou inštanciou nepodlieha novej dávke.

(2) Ak vyššia inštancia zmení výkon nižšieho úradu v prospech poplatníka (§ 5), vyrubí sa dávka za výkon vyššej inštancie, pričom dávka zaplatená z výkonu nižšieho úradu sa započíta.

(3) Ak vyššia inštancia zmení alebo zruší výkon nižšieho úradu v neprospech poplatníka, dávka sa zníži alebo vráti v pomere k menšiemu významu výkonu vyššej inštancie.

Základ a sadzba dávky.

§ 3.

(1) Dávka sa určí pevnou sadzbou alebo v určitých číselných hraniciach so zreteľom na výšku výdavkov, na rozsah a obťažnosť príslušného administratívneho pokračovania, na význam (aj nehmotný) veci a na prospech, ktorý vznikne poplatníkovi.

(2) Sadzba dávky za úradné výkony nesmie prevyšovať Ks 5.000 a za udelenie oprávnení alebo poskytnutie výhod Ks 100.000.

(3) Ak je sadzba dávky vymedzená určitými číselnými hranicami, určí jej výšku úrad (§ 7) so zreteľom na okolnosti uvedené v ods. 1, ako aj na majetkové (dôchodkové) pomery a platobnú schopnosť poplatníka a na kolkové poplatky zaplatené v pokračovaní.

(4) Ak je v jednej a tej istej veci niekoľko výkonov podliehajúcich dávke, určí sa výška dávky so zreteľom na túto kumuláciu dávok.

(5) Úrad nemôže zmeniť dávku, určenú pevnou sadzbou a nesmie prekročiť hranice sadzieb, určených dávkovým sadzobníkom.

Hotové výdavky.

§ 4.

(1) Hotové výdavky úradných orgánov, ktoré vzniknú určitým výkonom, treba zaplatiť osobitne.

(2) Za hotové výdavky sa považujú len skutočné výdavky úradného pokračovania, ako: náhrada cestovného úradných orgánov, výdavky spojené so znaleckým posudkom, s uverejnením a pod., nie však platy úradníkov, písací materiál, poštové trovy a pod.

Podmet dávky (poplatník).

§ 5.

(1) Dávku je povinný platiť ten, kto zapríčinil (hoc aj nepriamo) výkon, dostal oprávnenie alebo výhodu (poplatník). Ak je viac poplatníkov, sú zaviazaní platiť rukou spoločnou a nerozdielnou.

(2) Ak sa výkon stal na žiadosť súdu v záujme strán, ktoré ho nepriamo zapríčinily, sú solidárnymi poplatníkmi tieto strany.

Oslobodenia.

§ 6.

(1) Od dávky sú oslobodené štát, štátne ústavy a podniky. Sväzky územnej samosprávy (obce, župy) sú oslobodené od dávky, ak im patrí osobné oslobodenie od kolkov a poplatkov podľa poplatkových predpisov.

(2) Osoby fyzické, ktoré bez skrátenia nevyhnutnej výživy potrebnej pre nich alebo pre ich rodinu nemôžu dávku zaplatiť ani v prípade odkladu jej platenia, — ktorý možno povoliť najviac na 1 rok —, majú nárok na odpustenie dávky, alebo na jej zníženie v hraniciach sadzby. Žiadosť o priznanie nároku na odpustenie dávky, doložená svedectvom chudoby, má až do jej konečného vybavenia odkladný účinok na zaplatenie dávky; taká žiadosť nepodlieha kolku.

(3) Osobám podliehajúcim moci rodičovskej, poručenstvu alebo opatrovníctvu, priznáva sa nárok podľa ods. 2, ak sú podmienky pre jeho priznanie splnené jak u nich, tak aj u tých osôb, ktoré sú podľa zákona alebo smluvy povinné ich živiť.

(4) Cudzozemcom prislúcha nárok podľa ods. 2 na základe medzinárodných smlúv alebo na základe materiálnej vzájomnosti.

(5) Oslobodenia od dávky priznané osobitnými predpismi ostávajú nedotknuté.

Príslušnosť úradov k výrubu.

§ 7.

Dávku vyrubuje úrad (§ 1, ods. 1), rozhodujúci o veci, ktorej prejednanie zakladá dávkovú povinnosť, v rozhodnutí samom alebo osobitne. Tento úrad je príslušný rozhodnúť tiež o žiadosti o priznanie nároku podľa § 6, ods. 2 a o povolení odkladu platenia.

Vyrubovacie pokračovanie.

§ 8.

(1) Pre pokračovanie vo veci vyrubenia a vymáhania dávky platia všeobecné ustanovenia poplatkových predpisov.

(2) Ak je k výrubu dávky podľa § 7 príslušný úrad verejnej správy vnútornej, vo veci vyrubenia a vymáhania dávky majú sa použiť predpisy platné pre tieto úrady s tou odchýlkou, že odvolanie nemá odkladný účinok na zaplatenie dávky a že odvolanie je vylúčené, ak predpísaná dávka nepresahuje Ks 50 (§ 10).

(3) Dávky určené pevnou sadzbou sa písomne nevyrubujú, ale úrad je povinný tak učiniť, ak poplatník o to žiada.

(4) Dávky vymedzené v určitých číselných hraniciach vyrubujú sa písomným rozhodnutím, ktoré sa doručí poplatníkovi (§ 7).

Splatnosť a spôsob zaplatenia dávky.

§ 9.

(1) Dávku treba zaplatiť do 15 dní, vždy však pred skončením príslušného výkonu. V prípade odkladu platenia možno vydať poplatníkovi vybavenie pred zaplatením dávky, ale poplatník je povinný platiť 6% úroky zo zameškania.

(2) Dávky treba platiť výhradne vplatným lístkom, určeným Ministerstvom financií, prostredníctvom Poštovej sporiteľne a na účet Ministerstva financií.

(3) Ministerstvo financií môže povoliť v prípadoch, ktoré vyžadujú neodkladné vybavenie, aby sa určité druhy dávok vyberaly v hotovosti na bloky alebo kolkami.

(4) Podrobné predpisy o manipulácii, účtovaní a kontrole dávky vydá Ministerstvo financií po dohode s Najvyšším účtovným kontrolným úradom.

Opravné prostriedky.

§ 10.

(1) Proti rozhodnutiu o výrube dávky a proti rozhodnutiu o žiadosti o zníženie, odpustenie alebo o povolenie primeranej lehoty na zaplatenie dávky možno podať odvolanie na úrade, ktorý rozhodnutie vydal. Odvolanie treba podať do 15 dní po doručení napadnutého rozhodnutia.

(2) Proti rozhodnutiu, ktorým bola vyrubená dávka do výšky Ks 50, odvolanie nie je prípustné.

(3) Odvolanie nemá odkladný účinok na platenie dávky.

(4) O odvolaniach rozhoduje s konečnou platnosťou nadriadená inštancia úradu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Vrátenie a odpísanie dávky.

§ 11.

(1) Zaplatená dávka má sa z úradu alebo na žiadosť poplatníka úplne alebo z časti vrátiť, ak

a) bola znížená alebo zrušená rozhodnutím o odvolaní alebo rozhodnutím ústredného úradu, vydaným vo vlastnej pôsobnosti;

b) príslušné rozhodnutie (opatrenie), ktoré založilo dávkovú povinnosť, bolo neskoršie zrušené ako nezákonné alebo v odvolacom pokračovaní vôbec;

c) poplatník vzal svoju žiadosť o prevedenie príslušného výkonu späť pred aprobovaním úradného rozhodnutia (opatrenia);

d) poplatník preplatil dávku.

(2) Vrátenie dávky podľa ods. 1, písm. a) a b) zakladá nárok poplatníka na nahradzovacie úroky.

(3) Úrad odpíše v registri predpísanú, ale nezaplatenú dávku, ak sú splnené podmienky pre jej odpis podľa ods. 1, písm. a) až c).

(4) O vrátení dávky (ods. 1) rozhoduje úrad, príslušný podľa § 7.

(5) Nárok na vrátenie sa premlčuje v 3 rokoch odo dňa vzniku skutočnosti, zakladajúcej nárok na vrátenie.

Revízne oprávnenie.

§ 12.

Finančné úrady sú oprávnené presvedčiť sa prehliadkami na úradoch, ktoré sú povinné vyberať dávky, o spôsobe prevádzania zákona a dávkového sadzobníka.

Osobitné ustanovenia pre mestské notárske úrady.

§ 13.

Vo veciach, v ktorých mestský notársky úrad pokračuje ako okresný úrad (§ 14 zák. č. 190/1939 Sl. z.), predpisuje a vyberá dávku tento úrad pre mesto. Na tieto prípady sa vzťahujú obdobne ustanovenia tohto zákona okrem revízneho oprávnenia finančnej správy.

Ustanovenia podporné.

§ 14.

Ak v tomto zákone nie je nič iné stanovené, platia podporne všeobecné predpisy poplatkové.

Prechodné ustanovenia.

§ 15.

V prípadoch, v ktorých úrad vydal rozhodnutie o dávke pred účinnosťou tohto zákona, platia doterajšie predpisy.

Účinnosť.

§ 16.

Tento zákon platí a nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Mach v. r.,
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r. — **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. — **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. — **Čatloš** v. r.

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

Slovenský zákonník

Čiastka 66. Vydaná dňa 30. decembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (341.—349.) **341.** Nariadenie s mocou zákona o predaji tovaru za jednotné ceny. — **342.** Vyhláška ministra financií o vydaní slovenských jednokorunových mincí. — **343.** Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platieb medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava. — **344.** Nariadenie s mocou zákona o dočasných obmedzeniach pri výkone lekárskej praxe. — **345.** Nariadenie s mocou zákona o zriaďovaní prevodzovní na výrobu cukru z repy. — **346.** Nariadenie s mocou zákona o dočasnom obmedzení prevodov niektorých podnikov. — **347.** Nariadenie s mocou zákona o predĺžení platnosti zákona, ktorým sa mení niektoré ustanovenia o kolku z hracích kariet. — **348.** Nariadenie s mocou zákona o najvyšších prípustných úrokových sadzbách. — **349.** Nariadenie s mocou zákona o revízii živnostenských oprávnení.

341.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940

o predaji tovaru za jednotné ceny.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

V § 1, ods. 2 zákona č. 251/1933 Sb. z. a n. a v čl. II. vládneho nariadenia č. 122/1937 Sb. z. a n. v znení vládneho nariadenia č. 346/1938 Sb. z. a n. sa nahradzujú slová „31. decembra 1939" slovami „31. decembra 1942".

§ 2.

Nariadenie č. 331/1939 Sl. z. sa zrušuje.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. **Čatloš** v. r.

342.

Vyhláška ministra financií zo dňa 28. decembra 1940

o vydaní slovenských jednokorunových mincí.

Podľa § 1, ods. 2 a § 9 vládneho nariadenia č. 45/1939 Sl. z. vyhlasujem:

§ 1.

Jednokorunová minca má v prostriedku na lícnej strane umiestený znak Slovenskej republiky. Okolo znaku po celom okraji mince je nápis SLOVENSKÁ REPUBLIKA a rok ražby, ktorý je oddelený od nápisu po každej strane dvojbodom. V priestore medzi znakom a nápisom je kruh.

Na druhej strane mince v hornej polovici je vyznačená hodnota mince 1 Ks. V dolnej polovici je umiestená ozdoba mince, pozostávajúca z dvoch klasov a z dvoch jedľových konárikov symetricky rozložených a dolu stuhou sviazaných. Pod stuhou je znamienko mincovne Kr.

Minca je 80% z medi, 20% z niklu. Váha mince je 5 gr. Priemer mince je 22 mm. Plastiku oboch strán mince uzaviera po okraji ornamentálna a plochá obruba. Okraj mince je rýhovaný.

§ 2.

Slovenská národná banka začne vydávať jednokorunové mince u svojho hlavné-

ho ústavu v Bratislave a u svojich filiálok počínajúc dňom 30. decembra 1940.

§ 3.

Jednokorunových mincí dá sa do obehu za 10 miliónov Ks.

Dr. Pružinský v. r.

Kresba:

343.

Vyhláška ministra financií zo dňa 28. decembra 1940,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platieb medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie bodu 2, § 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 22.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 22) zo dňa 28. decembra 1940

o úprave platieb medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava.

Čl. 1.

Všetky platby medzi Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava vyplývajúce zo záväzkov a požiadaviek vzniklých pred 1. októbrom 1940 možno konať do 31. marca 1941 ešte doterajším spôsobom podľa ustanovení opatrenia bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, uverejneného vyhláškou ministra financií č. 22/1939 Sl. z.

Čl. 2.

Vzájomné úhrady z titulu podpôr a vyživovacích príspevkov, taktiež úhrady na krytie cestovných akreditívov pri obchodných cestách v oboch smeroch a úhrady na krytie cestovných akreditívov pri neobchodných cestách zo Slovenska do Protektorátu Čechy a Morava možno konať v smysle čl. 1 (cez „Sberný účet — podúčet B") aj vtedy, ak záväzok k plateniu vznikol po 1. októbri 1940.

Čl. 3.

Týmto opatrením pozmeňuje sa čl. 2. a čl. 9. opatrenia Slovenskej národnej banky č. 21 uverejneného vyhláškou ministra financií č. 252/1940 Sl. z.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA V BRATISLAVE.

Guvernér:
Dr. KARVAŠ v. r.

Riaditeľ:
Ing. PÁZMAN v. r.

344.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940

o dočasných obmedzeniach pri výkone lekárskej praxe.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Lekárovi, ktorý podal oznámenie o úmysle zahájiť prax, pořažne o zmene pôsobiska (§ 8, ods. 1 a 3 zákona č. 114/1929 Sb. z. a n.), vydá okresný úrad osobitné povolenie na usadenie sa, a to len vtedy, ak má za to, že nie je to na újmu verejných záujmov.

(2) Okresný úrad môže povolenie (ods. 1) viazať podmienkami.

(3) Pred povolením (ods. 1) môže okresný úrad vypočuť Lekársku komoru.

§ 2.

Lekár nesmie začať vykonávať prax pred vydaním rozhodnutia podľa § 1.

§ 3.

Prestúpenie ustanovenia § 2 potresce okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom od Ks 100.— do Ks 10.000.—, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na zatvorenie do jedného mesiaca.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. januára 1941; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r. **Dr. Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza

Čatloš v. r.

345.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940

o zriaďovaní prevodzovní na výrobu cukru z repy.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Platnosť zákona č. 105/1932 Sb. z. a n. v znení vládnych nariadení č. 185/1934 Sb. z. a n., č. 235/1935 Sb. z. a n. a č. 257/1937 Sb. z. a n. sa predlžuje do 31. decembra 1943.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r. **Dr. Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza.

Čatloš v. r.

346.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940

o dočasnom obmedzení prevodov niektorých podnikov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 41 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) K platnosti prevodu podnikov (závodov), uvedených v § 2, medzi živými, dania do árendy, ako aj každej inej dispozície, ktorá odníma doterajšiemu držiteľovi hospodársku moc nad podnikom (závodom), treba povolenie Ministerstva hospodárstva.

(2) Povolenie podľa ods. 1 možno odoprieť bez udania dôvodov.

§ 2.

Ustanovenie § 1 sa týka:

a) výrobných podnikov (závodov) dôležitých pre obranu štátu,

b) podnikov (závodov) prevádzaných po továrensky,

c) ostatných výrobných podnikov (závodov), ktoré majú širší význam ako miestny.

§ 3.

Povolenie podľa tohto nariadenia netreba, ak ide o prevod podľa zákona č. 46/1940 Sl. z., podľa nariadení č. 303/1940 Sl. z. a 304/1940 Sl. z., ako aj ak ide o prevod, pri ktorom smluvnou stranou je štát alebo svázky územnej samosprávy.

§ 4.

Súdy, povoľujúc zápis do verejnej knihy, sú povinné dbať, aby boly zachované ustanovenia tohto nariadenia.

§ 5.

(1) Prestúpenie ustanovení tohto nariadenia, ako aj každé jeho vedomé obchádzanie, tresce okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom do Ks 60.000.— alebo zatvorením do 6 mesiacov. V prípade nevymožiteľnosti má sa premeniť peňažný trest na zatvorenie do 6 mesiacov.

(2) Ak sa dopustí trestného činu spoločnosť, družstvo alebo iné združenie osôb, treba uložiť trest orgánu, ktorý je podľa platných predpisov povolaný ich zastupo-

vať. Ak sa tento orgán skladá z niekoľko fyzických osôb, sú zodpovedné všetky, okrem tých, ktoré dokážu, že nezavinily trestnú činnosť.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružínský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

347.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940,

o predĺžení platnosti zákona, ktorým sa menia niektoré ustanovenia o kolku z hracích karát.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Platnosť zákona č. 261/1937 Sb. z. a n. sa predlžuje do konca roku 1945.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružínský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

348.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940

o najvyšších prípustných úrokových sadzbách.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

DIEL PRVÝ.

Úrokové sadzby z vkladov v peňažných ústavoch a z pôžičiek týmito ústavmi poskytovaných.

§ 1.

(1) Úrokové sadzby pre peňažné vklady v peňažných ústavoch a pre pôžičky (úvery) poskytované týmito ústavmi, upravujú sa v rozsahu a v miere, ako je určené v tabuľkách 1 až 6 prílohy tohto nariadenia, a to podľa ich druhov a skupín, vyznačených v jednotlivých položkách tabuliek.

(2) Ak vklad alebo pôžička (úver) má znaky dvoch alebo viac druhov, pre ktoré sú určené rôzne sadzby, platí sadzba, určená pre druh, ktorý prevláda. V prípade pochybnosti a v prípade, ak nedôjde k dohode s dlžníkom, platí nižšia sadzba.

§ 2.

(1) Peňažnými ústavmi podľa tohto nariadenia a jeho prílohy sa rozumejú:

a) účastinné spoločnosti a tuzemské filiálky zahraničných účastinných spoločností, ktoré prevádzajú bankové a peňažné obchody,

b) úverné družstvá v smysle § 2, ods. 1, písm. b) zákona č. 239/1924 Sb. z. a n. v znení článku XIV. zákona č. 54/1932 Sb. z. a n., taktiež sväzy (ústredia) družstiev, ktoré v smysle uvedených právnych predpisov sú úvernými družstvami, ako aj tuzemské filiálky zahraničných družstiev,

c) sporiteľne v smysle zákona č. 302/1920 Sb. z. a n.,

d) Slovenská hypotečná a komunálna banka vl. nar. č. 77/1939 Sl. z.).

(2) Ďalej sa rozumejú v tomto nariadení a jeho prílohe:

1. obchodnými bankami: účastinné banky, ako aj filiálky zahraničných účastinných bánk,

2. sväzmi: sväzy (ústredia) v smysle § 2, ods. 1, písm. b) zákona č. 239/1924 Sb. z. a n. v znení článku XIV. zákona č. 54/1932 Sb. z. a n.,

3. ústavmi ľudového peňažníctva: sporiteľne, úverné družstvá a sväzy (ústredia) úverných družstiev, nakoľko v tabuľkách výslovne sa nerozlišujú jednotlivé typy ľudového peňažníctva.

§ 3.

(1) Každý závod peňažného ústavu (hlavný závod, filiálka a pod.) obmedzený je pri zúrokovaní vkladu, peňažne pri požadovaní úroku z pôžičky (úveru) sadzbami,

určenými pre skupinu, ku ktorej náleží, a pre druh vkladu, poťažne pôžičky (úveru), o ktorý ide.

(2) Denné peniaze, t. j. sumy, ktoré si zaopatrujú peňažné ústavy medzi sebou na čas do 8 dní cieľom prechodnej výpomoce pre okamžitú pokladničnú potrebu, považujú sa za pôžičku. Ináč peňažná suma sverená peňažnému ústavu, považuje sa vždy za vklad, ak len podľa povahy veci nie je zjavné, že ide o pôžičku (úver).

§ 4.

(1) V úrokových sadzbách pre peňažné vklady (tab. 1 až 3) je vyjadrený celoročný úrok, ktorý treba účtovať a pripisovať polročne pozadu.

(2) Práve tak vyjadrujú celoročný úrok úrokové sadzby pre peňažné pôžičky (úvery) (tab. 4 až 6). U dlhodobých pôžičiek (úverov) rozumejú sa sadzby pri úrokovaní dopredu; o tom, ako možno úrok účtovať — napred či pozadu — a v akých obdobiach, platia obchodné zvyklosti. Za dlhodobú pôžičku (úver) treba považovať každú pôžičku (úver) — anuitnú a inú —, ak bola uzavretá aspoň na dobu 10 rokov, alebo ak možno z hospodárskeho dôvodu, pre ktorý ju dlžník uzavrel alebo z iných skutočností usudzovať, že ide o dlhodobú pôžičku (úver). Výhrada predčasnej výpovede nezbavuje dlhodobú pôžičku (úver) povahy dlhodobosti.

§ 5.

(1) Úrokové sadzby pre vklady, určené v tabuľke 1 až 3, zahrňujú najvyšší prípustný úrok — vedľajšie plnenia v to počítajúc —, ktorý smie peňažný ústav z vkladu poskytovať, ponúkať alebo sľubovať, nakoľko nie je v § 6 výslovne ináč stanovené. Prijímať vklady na vkladné (sporiteľničné) knižky a vkladné listy (tab. 1) možno aj s výpovednou lehotou; peňažný ústav nesmie však z takýchto vkladov poskytnúť vyšší úrok ako z vkladov bez výpovede.

(2) Pri vkladoch, viazaných výpovednou lehotou, je peňažný ústav povinný na vkladnom účte, ako aj vkladnej knižke, sporiteľničnej knižke, vkladnom liste alebo pokladničnej poukážke poznamenať: výpovednú lehotu, kedy bola výpoveď daná, kedy výpovedná lehota vyprší, sumu, ktorá bola vypovedaná, deň, kedy bola suma vyplatená, alebo výpoveď odvolaná. Okrem toho každý ústav je povinný zapísať každú výpoveď vkladu akéhokoľvek druhu vo viazanej knihe s očíslovanými stránkami, v ktorej sú jednotlivé zápisy opatrené poradovými číslami. Výpoveď vkladu, viazaného výpovednou lehotou a uloženého na vkladnú knižku, sporiteľničnú knižku, vkladný list, alebo pokladničnú poukážku, je platná len ak sa predloží príslušná vkladná knižka, sporiteľničná knižka, vkladný list alebo pokladničná poukážka, opatrená uvedenými poznámkami. Výpoveď vkladu, uloženého na bežnom účte treba dať písomne. Výpoveď vkladu — jeho časti — na vkladnú knižku (sporiteľničnú knižku) alebo na vkladný list, platí za odvolanú, ak nebola vypovedaná suma do 8 dní po uplynutí výpovednej lehoty vybratá; ak bola vypovedaná suma vybratá len čiastočne, platí za odvolanú pre nevybratý zvyšok. Vypovedanú sumu vkladu na bežnom účte, ktorá nebola po uplynutí výpovednej lehoty vybratá alebo viazaná novou výpovednou lehotou, treba s účinnosťou od nasledujúceho dňa po tom, čo výpovedná lehota uplynula, preúčtovať na vklad bez výpovede. Vklad na pokladničnú poukážku nesmie byť po tom, čo výpovedná lehota uplynula, zúrokovaný. Peňažné ústavy majú zásadne trvať na zachovaní výpovednej lehoty a odoprieť predčasnú výplatu vkladu alebo jeho časti. Ak časť vkladu predsa sa vyplatí na požiadanie alebo v kratšej lehote ako výpovednej, treba strážiť z vybratej sumy a za dobu, o ktorú sa vklad predčasne vypláca, 1½%. Výplate sa rovná preúčtovanie vkladu na vklad bez výpovede alebo s výpoveďou kratšou ako doterajšou. Zo zálohy (pôžičky) prípadne poskytnutej na vklad viazaný výpoveďou, nesmie sa požadovať nižší úrok, ako činí sadzba, ktorá je určená pre tento vklad, zvýšená o 1½%.

(3) Obchádzať ustanovenia ods. 1 a 2 akýmkoľvek spôsobom, najmä prevzatím srážok z úrokov zákonom predpísaných, vyúčtovaním vyššej sumy vkladu, než ktorá bola v skutočnosti zložená, poskytovaním úrokov podľa sadzieb pre vklady s výpoveďou proti ustanoveniam ods. 2, neúčtovaním hotových výdavkov (napr. poštovného, kolkov, nie však náhrady za tlačivá) vkladateľovi, nezachovaním podmienok, pri ktorých je podľa § 6 prípustné vyššie zúrokovanie účelového vkladu, alebo predstieraním, že ide o taký vklad a pod., je zakázané pod následkami § 24, ods. 2 a § 27.

(4) Úrok podľa nižšej sadzby z vkladu je dovolené poskytovať; práve tak sú prípustné aj dohody peňažných ústavov o zachovávaní nižších sadzieb, než ktoré sú pre vklady určené.

§ 6.

(1) Úrokové sadzby pre vklady na bežnom účte (tab. 3) môžu byť prekročené iba pri účelových vkladoch, a to len v miere uvedenej v ods. 3.

(2) Účelovými vkladmi sú vklady, ktoré sa ukladajú preto, aby z vkladovej sumy bola poskytnutá pôžička, alebo preto, že už taká pôžička bola poskytnutá, a to za predpokladu, že

a) vkladateľom je štát, župa alebo iná verejnoprávna korporácia, verejnoprávny fond, verejnoprávny sociálne poisťovací ústav (§ 18), súkromná poisťovňa (§ 19), alebo peňažný ústav,

b) pôžička bola už vyplatená,

c) dlžník je určený vkladateľom jednotlive, alebo aspoň podľa druhu, a

d) vklad musí byť splácaný podľa umorovacieho alebo platobného plánu pôžičky na jeho podklade poskytnutej; ak nejde o pôžičku umoriteľnú, je viazaný do zániku pôžičky.

(3) Sadzba úroku z účelového vkladu smie sa riadiť sadzbou úroku z pôžičky na jeho podklade poskytnutej, nesmie však činiť viac, ako sadzba úroku z tejto pôžičky, znížená o 1/4%, pričom rozhoduje skutočný číselný rozdiel obidvoch sadzieb. Ak je pôžička zúrokovaná napred, môže byť aj účelový vklad zúrokovaný napred podľa uvedenej sadzby.

§ 7.

(1) Úrokové sadzby, určené pre pôžičky (úvery) v tabuľkách 4 až 6, zahrňujú najvyšší prípustný úrok — všetky vedľajšie plnenia v to počítajúc — ktorý smie peňažný ústav z pôžičky od dlžníka, poťažne od uchádzača o úver požadovať, dať si sľúbiť alebo prijať, ak len v § 8 nie je výslovne ináč stanovené.

(2) Obchádzať ustanovenia ods. 1 akýmkoľvek spôsobom, najmä tým, že pre zvýšenie výnosu zmenkových úverov stanoví sa pri obnovovaní zmeniek iné ako obvyklé obdobie, že v zmenke, dlžobnom úpise alebo inom doklade o pôžičke, sa uvedie vyššia suma, ako ktorá bola v skutočnosti požičaná, že zo zriadenia istôt, ktoré peňažný ústav požaduje pre poskytnutie úveru, plynie mu na ťarchu dlžníka zisk, ktorý spolu s úverovými výdavkami presahuje najvyššie úrokové a iné sadzby určené týmto nariadením a pod., je zakázané pod následkami podľa § 24, ods. 2 a § 27.

(3) Pôžičky podľa nižšej sadzby je dovolené poskytovať; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 5, ods. 2 poslednej vety. To isté platí aj o poplatkoch, náhradách a odmenách podľa § 8.

§ 8.

(1) U dlhodobých pôžičiek (§ 4, ods. 2) možno ešte okrem úroku a vedľajšieho plnenia podľa sadzby požadovať poplatok najviac 1% z požičanej sumy. Tento poplatok smie sa však požadovať iba raz navždy a ak nebol vymienený už pri uzavretí pôžičky, nesmie sa požadovať dodatočne; práve tak nesmie sa požadovať ani pri zmene v osobe dlžníka.

(2) V sadzbách stanovených v tabuľke 5 pre lombardný úver (pol. C a D) nie je zahrnutá náhrada osobitných výdavkov s vedením účtu v evidencii a s jeho kontrolou (poplatok evidenčný a kontrolný). Táto náhrada nesmie však prekročiť 2‰ polročne z požičanej sumy.

(3) V sadzbách stanovených v tabuľke 6:

a) pre zmenkový úver (pol. B až G) nie je zahrnutý manipulačný poplatok, ktorý možno účtovať najviac 2‰ zo zmenkovej sumy, nehľadiac k času obehu;

b) pre úver na bežnom účte (pol. H až K) nie je zahrnutá náhrada osobitnej režie (poplatok evidenčný a kontrolný) najviac 2‰ polročne povoleného úveru (úverového rámca). Ak bol účet otvorený alebo zrušený behom polroka, smie byť za tento polrok účtovaný poplatok kontrolný a evidenčný len v pomere k času, cez ktorý sa úver použil. Okrem tejto náhrady môže byť pri úvere na postúpenie požiadaviek a pri stavebnom úvere (pol. K) požadovaný ešte osobitný režijný poplatok až do 1/8% polročne z dlžnej sumy. Taktiež nie je pri úvere na bežnom účte (pol. H až K) zahrnutá obratová provízia zo súčtu polročných obratov dlžníckej (debetnej) strany účtu, ktorá sa môže počítať sadzbou najviac 3/4‰ polročne z tej časti súčtu, ktorá sa pohybuje medzi povoleným úverom a 2½ násobkom povoleného úveru, sadzbou najviac ½ ‰ polročne z tej časti obratového súčtu, ktorá sa pohybuje medzi 2½ násobkom a 8 násobkom povoleného úveru, a sadzbou najviac 1/4‰ polročne z tej časti obratového súčtu, ktorá je snáď vyššia ako 8 násobok povoleného úveru. Obratová provízia je náhradou za základné úkony spojené s vedením účtov ako aj za použitie obchodných zariadení. Základom výpočtu je skutočný obrat bez prevodu a položiek, ktoré sa podľa obchodných zvyklostí z obratu

vylučujú. Ak bežnoúčtové spojenie netrvalo celý polrok, pre výpočet obratovej provízie je rozhodný obrat, ktorý bol skutočne dosiahnutý, pričom obratová provízia smie byť účtovaná len v pomere k času, cez ktorý sa úver používal.

(4) V sadzbách stanovených pre pôžičky (úvery) vôbec (tab. 4 až 6) nie sú zahrnuté: náhrada skutočných hotových výdavkov, náhrada za úschovu a správu istôt dlžníkom daných, ani odmena za mimoriadne výkony, ako sú odhady pri hypotekárnych pôžičkách, pri pôžičkách kaučnou hypotékou zaistených alebo pri pôžičkách stavebných, intervencie spojené so sprostredkovaním obchodov s tovarom a obchodov kompenzačných, s devizovými opatreniami, dovoznými a vývoznými povoleniami a pod. Tieto náhrady a odmeny môžu sa však požadovať len pri podmienkach a v miere, ako to určí minister financií vyhláškou v Slovenskom zákonníku. Náhrady a odmeny, ktoré súvisia s prevádzaním záložen skej živnosti, smú sa požadovať len v rámci úradne schválených sadzieb.

(5) Smluvený úrok z oneskorenia môže byť vyšší až o ½% od sadzieb pre pôžičky (tab. 4 až 6), ak len zákonný úrok z oneskorenia nie je vyšší.

§ 9.

Úprava úrokových sadzieb podľa ustanovení tohto dielu netýka sa sadzieb Slovenskej národnej banky a Poštovej sporiteľne; taktiež nepodliehajú jej ani emisné úvery.

§ 10.

Ustanovenia tohto dielu vzťahujú sa na peňažné záväzky (tab. 1 až 3) a na peňažné požiadavky (tab. 4 až 6) bez ohľadu na to, či znejú na slovenskú alebo cudziu menu; nevzťahujú sa však na pôžičky (úvery) poskytnuté do cudziny v slovenskej mene. Obchádzať toto ustanovenie predstieraním, že ide o úver do cudziny, sa zakazuje.

§ 11.

Každý závod peňažného ústavu je povinný pri pokladničnom okienku vyvesiť úrokové sadzby, pri ktorých všeobecne prijíma vklady. Ak zákazník požiada o bližšie vysvetlenie ustanovení tohto nariadenia a v prílohe uvedených tabuliek, je závod povinný mu predložiť tieto ustanovenia na nahliadnutie v úplnom znení a podať patričné vysvetlenie.

DIEL DRUHÝ.

Úrokové sadzby, smluvené medzi inými veriteľmi a dlžníkmi než peňažnými ústavmi.

§ 12.

(1) Úrokové sadzby, smluvené medzi inými veriteľmi a dlžníkmi než peňažnými ústavmi (§ 2, ods. 1), upravujú sa v rozsahu a v miere, ako je určené v tabuľkách 7 až 11 prílohy tohto nariadenia, a to podľa druhov a skupín vkladov, poťažne pôžičiek (úverov) vyznačených v jednotlivých položkách tabuliek.

(2) Ak má vklad, poťažne pôžička (úver) znaky dvoch alebo viac druhov, pre ktoré sú určené rôzne sadzby, platí sadzba určená pre druh, ktorý v pôžičke, poťažne vo vklade prevláda. V prípade pochybnosti a v prípade, ak nedôjde k dohode s dlžníkom, platí nižšia sadzba.

§ 13.

(1) Úrokové sadzby, určené v tabuľkách 7 a 8 vyjadrujú celoročný úrok polročne účtovaný.

(2) Pri dlhodobých pôžičkách (§ 4, ods. 2) a pri zmenkových pôžičkách rozumejú sa tieto sadzby (ods. 1) pri úrokovaní napred. Pri všetkých iných pôžičkách rozumejú sa tieto sadzby (ods. 1) pri úrokovaní dozadu. Iba pre verejnoprávne sociálne poisťovacie ústavy (§ 18) a pre súkromné poisťovne (§ 19) platia o tom, ako možno účtovať úrok (dopredu či dozadu) a v ktorých obdobiach, obchodné zvyklosti.

§ 14.

(1) Úrokové sadzby pre členské úsporné vklady v spotrebných alebo iných neúverných družstvách (článok XLII. ods. 1, zák. č. 54/1932 Sb. z. a n.) a pre peniaze uložené na úrok v nepeňažných podnikoch, určené v tabuľkách 7 a 8, zahrňujú najvyšší úrok i s vedľajším plnením, ktorý smie družstvo alebo podnik z takého vkladu poskytovať, ponúkať alebo sľubovať, nakoľko nie je v ods. 4 výslovne ináč stanovené. Takým vkladom nie je majetkový vklad spoločníkov verejnej obchodnej spoločnosti, spoločníkov komanditnej spoločnosti, tichého spoločníka podniku, podiel člena zárobkového a hospodárskeho družstva a vôbec peniaze splatené na základný kapitál (účastinný, kmeňový a pod.) podniku. Nepeňažný podnik smie od svo-

jich vlastných zamestnancov prijímať peniaze na úrok len bez výpovede.

(2) Pri vkladoch (uložených peniazoch; v ďalšom texte „vkladoch") viazaných výpovednou lehotou, družstvo alebo podnik je povinný na vkladnom účte, ako aj na doklade o tomto vklade (členskej knižke, členskej úspornej knižke, zúčtovacej knižke, kontrolnej knižke a pod.) zreteľne vyznačiť výpovednú lehotu (trojmesačná alebo dlhšia), kedy bola výpoveď daná, kedy výpoveď vyprší, sumu, ktorá bola vypovedaná, deň, kedy bola suma vyplatená, alebo výpoveď odvolaná. Výpoveď treba dať písomne. Okrem toho pri iných ako členských úsporných vkladoch v spotrebnom alebo inom neúvernom družstve treba každú výpoveď zapísať vo viazanej knihe s očíslovanými stránkami, v ktorej sú jednotlivé zápisy opatrené poradovými číslami. Výpoveď vkladu alebo jeho čiastky považuje sa za odvolanú, ak vypovedaná suma nebola do 8 dní po uplynutí výpovednej lehoty vybratá; ak bola vypovedaná suma vybratá len zčiastky, považuje sa za odvolanú pre nevybratý zbytok. Pred uplynutím výpovednej lehoty družstvo alebo podnik nemusí vklad alebo jeho čiastku vyplatiť. Výplate sa rovná preúčtovanie vloženej sumy na vklad bez výpovede. Keď sa predsa vklad na požiadanie vyplatí v kratšej lehote ako 90-dňovej, treba z vybratej sumy strážiť $1^1/_2$% za čas, o ktorý sa vklad predčasne vypláca. Zo zálohy (pôžičky) prípadne poskytnutej na vklad, viazaný výpoveďou aspoň 90-dňovou, nesmie sa požadovať nižší úrok, ako činí sadzba, ktorá je stanovená pre vklady uložené u dotyčného družstva alebo podniku s výpoveďou aspoň 90-dňovou, zvýšená o $1^1/_2$%.

(3) Peniaze uložené dodávateľom podniku, spoločníkom alebo iným podielnikom na základnom kapitále podniku alebo vlastným zamestnancom podniku, smú byť zúrokované podľa sadzieb, stanovených v tabuľke 8 pol. C a D, pokiaľ E len vtedy, ak sú viazané na ich meno a osobu. Sadzby stanovené v tabuľke 8 pol. C a D platia pre peniaze uložené účastinárom len vtedy, ak ide o spoločnosť s účastinami na meno a ak je účastinár zapísaný v knihe účastinárov.

(4) Peniaze zamestnancov, ktoré pochádzajú výlučne zo mzdy a iných služobných požitkov, povinne ponechaných v podniku podľa pracovnej smluvy, taktiež tie, ktoré sú počas trvania služobného pomeru nevypovedateľné a po jeho skončení sa vracajú a ktoré tvoria tiež istotu za škodu, zavinenú zamestnancom v obore jeho práce, sú, predpokladajúc, že podnik od iných osôb vklady neprijíma, vyňaté z úrokovej úpravy podľa tohto nariadenia.

(5) Obchádzať ustanovenia ods. 1 až 4 akýmkoľvek spôsobom, najmä prevzatím platenia dane rentovej a iných zákonných zrážok z úrokov, zúročením vkladu, ako by šlo o pôžičku, vyúčtovaním vyššej sumy vkladu, ako bola v skutočnosti zložená, poskytovaním úroku podľa sadzby pre vklady s výpoveďou aspoň 90-dňovou proti ustanoveniam ods. 2, predstieraním podmienok, pri ktorých sú vyňaté z úrokovej úpravy v podniku uložené peniaze zamestnancov podľa ods. 4, a pod., je zakázané pod následkami § 24, ods. 2 a § 27.

(6) Úrok z vkladu podľa nižšej sadzby poskytovať je dovolené.

§ 15.

(1) Úrokové sadzby určené pre pôžičky (úvery) v tabuľkách 9 až 11 zahrňujú najvyšší prípustný úrok i s vedľajším plnením, ktorý smie veriteľ z pôžičky od dlžníka, poťažne uchádzača o úver požadovať, dať si sľúbiť alebo prijať, ak nie je v § 16 výslovne ináč stanovené.

(2) Obchádzať ustanovenia ods. 1 akýmkoľvek spôsobom, najmä predstieraním podmienok, pri ktorých je pôžička vyňatá z úrokovej úpravy podľa tohto nariadenia, alebo tým, že v zmenke, dlžobnom úpise alebo inom doklade o pôžičke sa uvedie vyššia suma, ako ktorá bola v skutočnosti poskytnutá, zložená a pod., je zakázané pod následkami § 24, ods. 2 a § 27.

(3) Pôžičky podľa nižšej sadzby je dovolené poskytovať; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 14, ods. 2 poslednej vety. To isté platí o poplatkoch, náhradách a odmenách podľa § 16.

§ 16.

(1) U dlhodobých pôžičiek (§ 4, ods. 2) možno — okrem úrokov a vedľajšieho plnenia podľa určených sadzieb — požadovať ešte poplatok najviac 1% z požičanej sumy. Tento poplatok môže sa požadovať len raz prevždy; ak nebol vymienený už pri uzavrení pôžičky, dodatočne nesmie sa požadovať; práve tak nesmie sa požadovať ani pri zmene v osobe dlžníka.

(2) V sadzbách stanovených v tabuľke 10:

a) pre zmenkový úver pol. A až B nie je zahrnutý manipulačný poplatok, ktorý

možno účtovať najviac 2‰ zo zmenkovej sumy, nehľadiac k času obehu;

b) pre lombardné pôžičky (pol. E a F) nie je zahrnutá náhrada osobitných výdavkov s vedením účtu v evidencii a jeho kontrolou (poplatok evidenčný a kontrolný); táto náhrada nesmie však prekročiť 2‰ polročne z požičanej sumy.

(3) V sadzbách stanovených pre pôžičky vôbec (tab. 9 až 11) nie sú zahrnuté: náhrada skutočných hotových výdavkov, náhrada za úschovu a správu istôt daných dlžníkom a odmena za mimoriadne výkony, ako sú odhady pri pôžičkách hypotekárnych, zaistených kaučnou hypotékou, alebo stavebných a pod.; tieto náhrady a odmeny môžu sa požadovať len pri podmienkach a v miere, ako to stanoví minister financií vyhláškou v Slovenskom zákonníku, a nakoľko súvisia s vykonávaním záloženskej živnosti, — len v rámci úradne schválených sadzieb.

(4) Smluvený úrok z oneskorenia smie byť vyšší najviac o ½% ako úrokové sadzby pre pôžičky (tab. 9 až 11), ak zákonný úrok z oneskorenia nie je sám už vyšší.

§ 17.

Nepeňažnými podnikmi, pre ktoré platia úrokové sadzby, určené v tabuľke 8, rozumejú sa všetky podniky, či už jednotlivcov alebo spoločenské, výjmuc Slovenskú národnú banku, Poštovú sporiteľňu a peňažné ústavy (§ 2, ods. 1).

§ 18.

Verejnoprávnymi sociálne poisťovacími ústavmi, pre ktoré platia úrokové sadzby, určené v tabuľke 9, sa rozumejú nositelia verejnoprávneho poistenia sociálneho.

§ 19.

Súkromnými poisťovňami, pre ktoré platia úrokové sadzby, určené v tabuľke 10, rozumejú sa poisťovacie ústavy v smysle vládneho nariadenia č. 307/1922 Sb. z. a n., ako aj tuzemské zastupiteľstvá (reprezentácie) zahraničných poisťovní, pripustených k obchodovaniu v tuzemsku.

§ 20.

(1) Úrokové sadzby pre pôžičky, určené v tabuľke 11, platia aj pre všetky iné smluvne zúročiteľné peňažné požiadavky z poskytnutého úveru (nedoplatok trhovej ceny, úver pochádzajúci z dodávky tovaru alebo z vykonaného diela a pod.), okrem úverov emisných.

(2) Úrokové sadzby v tejto tabuľke (ods. 1) určené platia pre všetkých veriteľov bez ohľadu na to, či je ním osoba fyzická alebo združenie osôb okrem prípadov, ak je veriteľom:

a) štát alebo svázky územnej samosprávy,

b) verejnoprávny sociálne poisťovací ústav (§ 18) alebo súkromná poisťovňa (§ 19),

c) Slovenská národná banka,

d) Poštová sporiteľňa,

e) niektorý z peňažných ústavov (§ 2, ods. 1),

f) kupec v smysle obchodného zákona, ak tejto podmienke vyhovuje i dlžník; ak dlžník nie je kupcom, nie je ani veriteľ, ktorý je kupcom, viazaný týmito sadzbami (ods. 1) vtedy, ak úver vznikol zo smluvy kúpnej alebo dodávacej alebo zo smluvy o dielo.

§ 21.

Ustanovenia tohto dielu sa vzťahujú na peňažné záväzky (tab. 7 a 8) a na peňažné požiadavky (tab. 9 až 11), bez ohľadu na to, či znejú na slovenskú alebo cudziu menu; nevzťahujú sa však na pôžičky (úvery) poskytnuté do cudziny.

DIEL TRETÍ.

Spoločné, trestné a záverečné ustanovenia.

§ 22.

(1) Úprava úrokových sadzieb podľa tohto nariadenia a jeho prílohy platí aj pre vklady uložené a pôžičky (úvery) poskytnuté pred 1. januárom 1941. Úrokové sadzby pre pôžičky (úvery) nadobudnú účinnosť:

a) pri zúrokovaní napred až pri úrokoch splatných po 31. decembri 1940,

b) pri zúrokovaní pozadu iba pre úroky pripadajúce na dobu po 31. decembri 1940.

(2) Ustanovenia § 5, ods. 2 a § 14, ods. 2 platia tiež, ak výpoveď dotyčných vkladov bola daná pred 1. januárom 1941 a výpovedná lehota uplynie až po tomto dni.

(3) Ak bola pred 1. januárom 1941 uzavretá anuitná pôžička, t. j. taká, pri ktorej treba platiť sumu, ktorá zahrňuje úrok a splátku na istinu, je dlžník povinný platiť naďalej len sumu, ktorá sa rovná smluvenej splátke na istinu a úroku podľa prí-

slušnej, najvyššej sadzby, ak len smluvený úrok nie je nižší.

(4) Ak je dlhodobá hypotekárna pôžička, uzavretá pred 1. januárom 1941, len čiastočne zaistená zákonnou istotou [§ 10, č. 2, písm. c) zákona č. 391/1922 Sb. z. a n.] platí sadzba, určená pre hypotekárne pôžičky takto zaistené len pre takto zaistenú časť pôžičky. Toto ustanovenie platí obdobne aj ohľadom pôžičiek (úverov), nakoľko sú čiastočne zaručené štátnou zárukou. Dokiaľ sa strany ináč nedohodnú, treba splátky na istinu takej pôžičky účtovať na tú jej časť, z ktorej treba platiť vyšší úrok.

§ 23.

Ustanovenia stanov peňažných ústavov a iných ústavov a podnikov, ktoré prijímajú vklady, alebo poskytujú pôžičky (úvery), ako aj ich rokovacích poriadkov a pre ne vydaných predpisov, neplatia počas platnosti tohto nariadenia, nakoľko sa nesrovnávajú s jeho predpismi.

§ 24.

(1) Smluvy uzavreté pred 1. januárom 1941, nakoľko sa nesrovnávajú s predpismi tohto nariadenia, neplatia počas platnosti tohto nariadenia.

(2) Smluvy, uzavreté po 31. decembri 1940, ktoré viažu príjemcu vkladu alebo dlžníka za platnosti tohto nariadenia poskytovať vyšší úrok, i s vedľajším plnením, ako je určený v príslušnej sadzbe, sú neplatné.

§ 25.

(1) Pôžička (úver), spadajúca pod úpravu úrokových sadzieb, ktorá podľa dohody, sjednanej pred účinnosťou tohto nariadenia, má byť postupne splácaná, či už v pravidelných splátkach alebo ináč, nemôže byť veriteľom, hoci má právo ju vypovedať, vypovedaná ku skoršiemu dňu ako k 31. decembru 1941, dokiaľ sú riadne platené splátky na kapitál a náležité úroky s vedľajším plnením a dokiaľ sú riadne plnené aj iné záväzky, ktoré dlžník so zreteľom na pôžičku na seba vzal; úroky s vedľajším plnením sú náležité, ak činia toľko, ako bolo dohodnuté, najviac však toľko, koľko do 31. decembra 1940 pripúšťa vládne nariadenie č. 238/1935 Sb. z. a n. a v čase od 1. januára 1941 — toto nariadenie.

(2) Ochrana uvedená v ods. 1 nepríslúcha dlžníkovi, ktorý, hoc aj neprevzal záväzok riadne hospodáriť so svojím majetkom, náležite sa nestará o udržanie hodnoty svojho majetku, ktorý zaručuje riadne splnenie záväzkov z pôžičky, najmä ho nepoistí proti skaze požiarom, alebo ho poškodzuje, znehodnocuje, zcudzuje, zaťažuje, zavlieka alebo so svojím majetkom tak povážlivým spôsobom nakladá, že splnenie záväzkov z pôžičky je zrejme ohrožené.

§ 26.

Orgánom, povolaným konať zákonom predpísané revízie u peňažných ústavov a peňažných podnikov ako aj u iných ústavov a podnikov, ktoré prijímajú vklady a poskytujú pôžičky (úvery), prislúcha v rámci revízie dozerať, či sa ustanovenia tohto nariadenia riadne zachovávajú a spolupôsobiť k odstráneniu zistených závad.

§ 27.

(1) Kto

a) požaduje, poskytuje, ponúka, sľúbi, alebo príjme z peňažného vkladu (uložených peňazí) úrok, ktorý s prípadnými vedľajšími plneniami činí viac, ako je prípustné podľa sadzieb, určených týmto nariadením,

b) požaduje, poskytuje, ponúka, sľúbi, alebo príjme z pôžičky (úveru) úrok, ktorý s prípadnými vedľajšími plneniami činí viac, ako je prípustné podľa sadzieb určených týmto nariadením,

c) v zmenke, dlžobnom úpise, alebo v inom doklade o pôžičke (úvere) dá si potvrdiť sumu vyššiu než akú v skutočnosti pôžičkou (úverom) poskytnul,

bude potrestaný, ak nie je čin trestný súdne, okresným úradom pre priestupok peňažným trestom do 100.000 Ks alebo zatvorením do 6 mesiacov, ako aj stratou živnostenského oprávnenia, ak bol tento priestupok spáchaný pri prevádzke živnosti. Pre prípad nevymožiteľnosti peňažného trestu má sa uložiť náhradný trest zatvorenia do 6 mesiacov. Tieto tresty môžu byť uložené tiež súčasne; v tom prípade nesmie však byť hlavný trest na slobode spolu s náhradným trestom za nevymožiteľný peňažný trest vyšší ako 6 mesiacov.

(2) Trestná zodpovednosť stíha páchateľa, spolupáchateľa, návodcu a pomocníka; v prípadoch ods. 1, písm. b) a c) dlžník nie je trestne zodpovedný, hoci by bol spolupáchateľom, návodcom, alebo pomocníkom. Členovia správnych a dozorných orgánov ústavu (podniku) a jeho vedúci úradníci sú nadto trestne zodpovední, ak

zanedbaním povinnej starostlivosti došlo ku spáchaniu priestupku, uvedeného v ods. 1.

(3) Ak nemožno zistiť osobu trestne zodpovednú, uloží sa pokuta do výšky peňažného trestu (ods. 1) ústavu (podniku), a to výmerom (vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n.)

(4) Potrestaním vinníka nie je vyčerpané zákonné právo správnych úradov k inakšiemu zakročeniu.

(5) Presunúť platenie peňažných trestov, uložených podľa predošlých odsekov, na ústav (podnik), v ktorom sa potrestaný vinník priestupku dopustil, je zakázané. Dohody tomuto odporujúce nie sú právne účinné.

(6) Pred rozhodnutím v trestných prípadoch podľa tohto paragrafu môže si okresný úrad vyžiadať z úradnej moci alebo na návrh niektorej strany posudok alebo zistenie rozhodných skutočností od príslušného revízneho orgánu (§ 26).

§ 28.

(1) Rovnako, ako je stanovené v § 27, ods. 1, trestajú sa aj inakšie činy a opomenutia proti ustanoveniam tohto nariadenia.

(2) Ustanovenia § 27, ods. 2 až 6 platia obdobne aj v prípadoch ods. 1.

§ 29.

Sadzba 5%, ktorá bola určená v čl. III, § 8, jednak v odseku 4, jednak v odseku 7 zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. sa určuje na 4½%.

§ 30.

(1) Vládne nariadenie č. 238/1935 Sb. z. a n. sa zrušuje.

(2) Počas platnosti tohto nariadenia neplatia tie ustanovenia zákona č. 44/1933 Sb. z. a n., ktoré mu odporujú.

§ 31.

(1) Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. januára 1941; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r. **Dr. Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza.

Čatloš v. r.

Príloha k nariadeniu s mocou zákona č. 348/1940 Sl. z.

Tabuľka 1.

A.

I. Pre peňažné vklady:

a) na vkladné (sporiteľničné) knižky a vkladné listy.

Pre vklady uložené	Položka	v Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke	v ľudových peňažných ústavoch	v obchodných bankách
		sadzba až		
		1	2	3
jak bez výpovede, tak i s výpoveďou	A	3% ($3^1/_8$%)	$3^1/_8$%	$3^1/_4$%

Poznámky: 1. Odlišná sadzba v zátvorke, určená v položke A/1, platí len pre sirotské vklady.

2. V tejto tabuľke určené sadzby platia pre všetky vklady bez ohľadu na to, či sú viazané výpoveďou alebo nie. Peňažný ústav nesmie na vklady s výpoveďou poskytnúť vyšší úrok ako na vklady bez výpovede.

Tabuľka 2.

I. Pre peňažné vklady:

b) na pokladničné poukážky.

Pre vklady uložené	položka	v Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke	v ostatných peňažných ústavoch
		sadzba až	
		1	2
bez výpovede	A	2½%	2¾%
s výpoveďou aspoň 1-mesačnou	B	3%	3¼%
s výpoveďou aspoň 3-mesačnou	C	3¼%	3½%

Tabuľka 3.

I. Pre peňažné vklady:
c) na bežnom účte.

Pre vklady uložené		Položka	v ktoromkoľvek peňažnom ústave sadzba až
inými, ako nižšie uvedenými vkladateľmi	bez výpovede	A	2¼%
	s výpoveďou aspoň 1-mesačnou	B	2¾%
	s výpoveďou aspoň 3-mesačnou	C	3⅛%
ústavmi ľudového peňažníctva (vynímajúc svázy)	bez výpovede	D	2¾% (2½%)
	s výpoveďou aspoň 1-mesačnou	E	3⅛%
	s výpoveďou aspoň 3-mesačnou	F	3½%
svázmi a poisťovňami	bez výpovede	G	2½%
	s výpoveďou aspoň 1-mesačnou	H	3¼%
	s výpoveďou aspoň 3-mesačnou	J	3¾%

Poznámky: 1. Odlišná sadzba v zátvorke, určená v položke D, platí len pre vklady, uložené úvernými družstvami v ich svázoch (ústrediach) alebo sporiteľňami v Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke.

2. Svázmi treba rozumieť svázy (ústredia) úverných družstiev; poisťovňami poisťovne súkromné a verejnoprávne sociálne poisťovacie ústavy.

Tabuľka 4.

II. Pre pôžičky (úvery):

a) u ústavov ľudového peňažníctva.

pre pôžičky (úvery)	položka	u sporiteľní a roľníckych vzájomných pokladníc	u občianskych úverných družstiev	u ostatných úverných družstiev
		sadzba až		
		1	2	3
dlhodobé hypotekárne v zákonnej istote alebo akékoľvek iné, štát. zárukou zaistené	A	5%	5%	5%
komunálne a melioračné	B	5¼%	5¼%	5%
lombardné na cenné papiery sirotskej istoty	C	5½%	5½%	5¼%
iné, ako u A, B, C, E a F uvedené	D	6%	6%	5¾%
na bežnom účte	E	6%	6⅛%	5¾%
na postúpené požiadavky	F	6¼%	6½%	6%

Poznámky: 1. V sadzbách v tejto tabuľke určených sú zahrnuté všetky poplatky, náhrady a odmeny až na tie, ktoré výslovne uvádza § 8, ods. 1. a 5. tohto nariadenia a vyhláška, vydaná podľa ods. 4. uvedeného paragrafu.

2. Občianskymi úvernými družstvami treba rozumieť úverné družstvá, ktoré sa zaoberajú prevažne poskytovaním iného úveru ako úveru roľníckeho. Sem patria najmä živnostenské úverné ústavy, zamestnanecké úverné družstvá, ako aj iné úverné družstvá, zriadené pre peňažnú službu tzv. stredného stavu.

3. Úrokové sadzby pri položkách B. a D. znižujú sa o ¼% pri pôžičkách (úveroch) štátom zaručených alebo štátu poskytnutých.

Tabuľka 5.

II. Pre pôžičky (úvery):

b) u Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky:

			pol.	sadzba až	
eskontné	u zmeniek obchodných a tovarových		A	½%	nad dočasnú eskontnú sadzbu Slovenskej národnej banky
	u zmeniek finančných		B	1¼%	
neemisné	lombardné	na cenné papiery sirotskej istoty	C	¼%	nad dočasnú lombardnú sadzbu Slovenskej národnej banky
		na ostatné cenné papiery	D	½%	
	komunálne štátu a svätzkom územnej samosprávy, železničné a melioračné		E	5¼%	
	zálohové	stavebné podľa zákonov o stavebnom ruchu	F	5½%	
		hypotekárne	G	5½%	
		komunálne, železničné, melioračné a všetky iné, než u F a G uvedené	H	5¾%	
	hypotekárne	priemyselné	J	5¾%	
		podľa zákona o stavebnom ruchu	K	5%	
		všetky iné, než u J a K uvedené	L	5%	
	exportné		M	5¾%	
	všetky iné než u A až M uvedené		N	5¾%	

Poznámky: 1. V sadzbách v tejto tabuľke určených sú zahrnuté všetky poplatky, náhrady a odmeny až na tie, ktoré výslovne uvádza § 8, ods. 1., 2. a 5. nariadenia a vyhláška, vydaná podľa ods. 4. uvedeného paragrafu.

2. Úrokové sadzby pri položke E. až N. znižujú sa o ¼% pri pôžičkách (úveroch) štátom zaručených alebo štátu poskytnutých.

Tabuľka 6.

II. Pre pôžičky (úvery):

c) u obchodných bánk:

	pre pôžičky (úvery)			pol.	sadzba až
	akékoľvek štátnou zárukou zaistené, nakoľko nejde o pôžičky takého druhu, pre ktorý je ďalej stanovená sadzba nižšia			A	5¼%
eskontné	u zmeniek schopných reeskontu u Slovenskej národnej banky	s časom obehu do 100 dní	znejúcich na Kč 5.000.— a viacej	B	1% nad dočasnú eskontnú sadzbu Slovenskej národnej banky
			drobnejších	C	1¾% nad dočasnú eskontnú sadzbu Slovenskej národnej banky
		s dlhším časom obehu	znejúcich na Kč 5.000.— a viacej	D	2% nad dočasnú eskontnú sadzbu Slovenskej národnej banky
			drobnejších	E	2½% nad dočasnú eskontnú sadzbu Slovenskej národnej banky
	u zmeniek takéhoto reeskontu neschopných	s časom obehu do 100 dní		F	2¾% nad dočasnú eskontnú sadzbu Slovenskej národnej banky
		s dlhším časom obehu		G	3¼% nad dočasnú eskontnú sadzbu Slovenskej národnej banky
v bežnom účte	pri lombarde cenných papierov na Bratislavskej burze značených	sirotskej istoty		H	1% nad dočasnú lombardnú sadzbu Slovenskej národnej banky
		ostatných		I	1½% nad dočasnú lombardnú sadzbu Slovenskej národnej banky
	pri lombarde iných ako u H a I uvedených cenných papierov a hodnôt, pri úvere reportnom, pri úvere na postup požiadavok, stavebnom, prevádzkovom, finančnom a vôbec úvery akéhokoľvek iného ako u A až I uvedeného druhu.			K	6¾%

Poznámka: V sadzbách v tejto tabuľke určených sú zahrnuté všetky poplatky, náhrady a odmeny až na tie, ktoré výslovne uvádza § 8, ods. 1., 3. a 5. nariadenia a vyhláška, vydaná podľa ods. 4. uvedeného paragrafu.

Tabuľka 7.

B.

Najvyššie prípustné úrokové sadzby u iných dlžníkov a veriteľov:

a) pre členské úsporné vklady v spotrebných alebo iných neúverných družstvách:

pre vklady	pol.	sadzba až:
bez výpovede	A	2½%
s výpoveďou aspoň 3 mesačnou	B	3%

Poznámka: Táto tabuľka platí len pre vklady na členské knižky (členské úsporné knižky), vydané spotrebnými a inými neúvernými družstvami.

Tabuľka 8.

b) pre peniaze uložené na úrok v nepeňažných podnikoch.

pre peniaze uložené		pol.	sadzba až
inými ako nižšie uvedenými osobami	bez výpovede	A	2½%
	s výpoveďou aspoň 3 mesačnou	B	3%
spoločníkmi (účastinármi a inými podielnikmi na základnom majetku podniku) alebo dodávateľmi podniku	bez výpovede	C	3%
	s výpoveďou aspoň 3 mesačnou	D	3¼%
vlastnými zamestnancami podniku	bez výpovede	E	4½%

Tabuľka 9.

c) pre pôžičky (úvery), poskytnuté verej noprávnymi sociálne poisťovacími ústavmi:

pre pôžičky (úvery)		pol.	u veriteľov verejnoprávneho sociálneho poistenia sadzba až
lombardné na cenné papiery sirotskej istoty		A	1/4% nad dočasnú lombardnú sadzbu Slovenskej národnej banky
štátu, svázkom územnej samosprávy a verejnoprávnym korporáciam oprávneným ukladať dávky, ako aj pre pôžičky zaručené štátom, svázkami územnej samosprávy, nakoľko nespadajú pod pol. C až F		B	5 1/4%
hypotekárne, a to alebo v zákonnej istote alebo zaistené štátnou zárukou	poskytnuté podľa zákonov o stavebnom ruchu na domy s najmenšími bytmi (vl. nar. č. 66/1930)	C	4 3/4%
	iné ako u C a F uvedené	D	5%
	na nehnuteľnosti slúžiace zväčša k účelom priemyselným a živnostenským	E	5 1/2%
zálohové na hypotéky a akékoľvek iné pôžičky než u A až E uvedené.		F	5 3/4%

Poznámky: 1. V sadzbách v tejto tabuľke určených sú zahrnuté všetky poplatky, náhrady a odmeny až na tie, ktoré výslovne uvádza § 16, ods. 1. až 4. nariadenia a vyhláška, vydaná podľa ods. 3. uvedeného paragrafu.

2. Úrokové sadzby pri položke B. a F. znižujú sa o 1/4% pri pôžičkách (úveroch) štátom zaručených alebo štátu poskytnutých.

Tabuľka 10.

d) pre pôžičky (úvery) poskytnuté súkromnými poisťovňami:

pre pôžičky (úvery)		pol.	sadzba až:
v eskontovaní zmeniek schopných reeskontu u Slovenskej národnej banky	s časom obehu do 100 dní	A	1/2% nad dočasnú eskontnú sadzbu Slovenskej národnej banky
	s dlhším časom obehu	B	1 1/4% nad dočasnú eskontnú sadzbu Slovenskej národnej banky
štátu, svázkom územnej samosprávy a iným korporáciam verejnoprávnym a fondom		C	5%
dlhodobé hypotekárne, a to alebo v zákonnej istote alebo zaistené štátnou zárukou		D	5%
lombardné na cenné papiery	sirotskej istoty	E	1/2% nad dočasnú lombardnú sadzbu Slovenskej národnej banky
	iné	F	1% nad dočasnú lombardnú sadzbu Slovenskej národnej banky
na vlastné poistky životné		G	6%
akékoľvek iné ako u A až G uvedené		H	6%

Poznámka: V sadzbách v tejto tabuľke určených sú zahrnuté všetky poplatky, náhrady a odmeny až na tie, ktoré výslovne uvádza § 16, ods. 1., 2. a 4. nariadenia a vyhláška, vydaná podľa ods. 3. uvedeného paragrafu.

Tabuľka 11.

e) pre pôžičky (úvery), poskytnuté inými veriteľmi (§ 20 nariadenia):

pre pôžičky (úvery)	pol.	sadzba až:
akéhokoľvek druhu	A	4½%

Poznámka: V sadzbe v tejto tabuľke určenej sú zahrnuté všetky poplatky, náhrady a odmeny až na tie, ktoré výslovne uvádza § 16, ods. 1. a 4. nariadenia a vyhláška, vydaná podľa ods. 3. uvedeného paragrafu.

349.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940

o revízii živnostenských oprávnení.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Platnosť vládneho nariadenia č. 169/1939 Sl. z. sa predlžuje do dňa 31. decembra 1941.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister hospodárstva s ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Mach v. r.,
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
aj za min. Dr. Fritza.

Dr. Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

... 9. 1.561

Slovenský zákonník

Čiastka 67. Vydaná dňa 31. decembra 1940. **Ročník 1940.**

OBSAH: (350—364.) **350.** Nariadenie s mocou zákona o nemocenskom poistení verejných zamestnancov. — **351.** Nariadenie s mocou zákona o zmene ustanovení, týkajúcich sa poisťovne Star. — **352.** Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa predlžuje platnosť § 95/a, ods. 4 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení vládneho nariadenia č. 112/1934 Sb. z. a n. a zákona č. 143/1934 Sb. z. a n. — **353.** Nariadenie s mocou zákona o mimoriadnych zásahoch do oprávnení hostinských a výčapníckych živností. — **354.** Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky o úprave platobného styku s Talianskom. — **355.** Nariadenie s mocou zákona o dočasnej úprave niektorých služobných pomerov štátnych zamestnancov. — **356.** Vyhláška ministra financií, ktorou sa určujú podmienky a výška náhrad a odmien pri pôžičkách (úveroch). — **357.** Nariadenie s mocou zákona o ústave pre školský a osvetový film. — **358.** Vládne nariadenie o školdozorných úradoch. — **359.** Nariadenie s mocou zákona o dočasných obmedzeniach v živnostenskom a inom zárobkovom podnikaní. — **360.** Vládne nariadenie, ktorým sa určuje sadzobník dávok za úradné výkony vo veciach správnych. — **361.** Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa predlžuje platnosť nariadenia s mocou zákona o dočasnej úprave neslovenských priezvisk občanov slovenskej národnosti. — **362.** Nariadenie s mocou zákona o pomoci motorizmu. — **363** Nariadenie s mocou zákona o úprave výroby, spracovania a zošľachťovania skla všetkých druhov. — **364.** Vládne nariadenie, ktorým sa vykonáva zákon o úprave štátneho monopolu umelých sladidiel.

350.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940 o nemocenskom poistení verejných zamestnancov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Nositeľ nemocenského poistenia.

(1) Názov Liečebného fondu štátnych a verejných zamestnancov v Bratislave, zriadeného nariadením vlády Slovenskej krajiny č. 30/1939 Úr. nov. v znení vládneho nariadenia č. 127/1939 Sl. z. sa mení na: „Nemocenská poisťovňa verejných zamestnancov" (v ďalšom texte „poisťovňa). Sídlom poisťovne je Bratislava.

(2) Poisťovňa je právnickou osobou; v sporoch, v ktorých je povinné zastúpenie advokátom, zastupuje ju Finančná prokuratúra.

§ 2.

Orgány poisťovne.

Orgánmi poisťovne sú:

1. predseda s poradným sborom, pořažne predsedníckou radou,
2. revízna komisia,
3. úradovne.

Predseda, poradný sbor a predsednícka rada.

§ 3.

(1) Predsedu poisťovne ustanovuje a odvoláva na návrh ministra vnútra vláda. Za výkon svojej funkcie je predseda zodpovedný ministrovi vnútra. Ak je predseda zaneprázdnený, alebo nepríťomný, zastupuje ho zástupca. Zástupcu si ustanovuje predseda so súhlasom ministra vnútra. Zástupca predsedu zúčastňuje sa na zasadnutiach poradného sboru, pořažne predsedníckej rady, i keby nebol ich členom.

(2) Predseda spravuje poisťovňu a zastupuje ju navonok, svoláva schôdzky po-

radného sboru, poťažne predsedníckej rady a im predsedá. Podpisuje tiež spolu s riaditeľom poisťovne všetky listiny, ktorými poisťovňa nadobúda práva, alebo sa ich vzdáva, alebo ktorými sa zaväzuje.

(4) Predseda vykonáva svoju funkciu ako úrad čestný. Minister vnútra určí predsedovi a jeho zástupcovi namiesto prezenčných platov paušálnu mesačnú odmenu na účet poisťovne.

§ 4.

(1) Predsedovi pri správe ústavu radí 8-členný poradný sbor. Každý člen má svojho náhradníka. Členov a náhradníkov poradného sboru ustanovuje a odvoláva minister vnútra na návrh predsedu. Členmi a náhradníkmi poradného sboru môžu byť len občania Slovenskej republiky.

(2) Predseda pri správe poisťovne má si vyžiadať mienku poradného sboru, najmä vo veciach:

1. stanov poisťovne a ich zmien,
2. hospodárskeho plánu, každoročného rozpočtu, ako aj každoročnej uzávierky,
3. nadobúdania, zaťažovania a scudzovania nehnuteľností, okrem nadobúdania nehnuteľností v pokračovaní exekučnom a konkurznom,
4. smerníc pre ukladanie majetku poisťovne, zásad trvalého ukladania majetku poisťovne (poskytovania pôžičiek, nákupu cenných papierov a pod.), založenia a použitia všeobecných a osobitných rezervných fondov a penzijného nadlepšovacieho fondu zamestnancov poisťovne,
5. počtu stálych zamestnaneckých miest a služobného, disciplinárneho a zaopatrovacieho poriadku zamestnancov poisťovne,
6. zriaďovania úradovní, určovania obvodu ich príslušnosti, rozsahu ich pôsobnosti a ich zrušenia,
7. zvýšenia poistného (§ 13, ods. 6),
8. odpisu nedobytného poistného a iných požiadaviek,
9. kolektívnych smlúv s lekármi, lekárnikmi, zubnými technikmi, pôrodnými asistentkami a liečebnými ústavmi a vo veciach,
10. v ktorých uzná za potrebné vyžiadať si túto mienku.

(3) Rozhodnutia predsedu vo veciach uvedených v ods. 2, č. 1, 3 až 7 vyžadujú schválenie ministra vnútra.

(4) Pred schválením rozhodnutí uvedených v ods. 2, č. 4 a 7 má sa minister vnútra dohodnúť s ministrom financií.

(5) Predseda je povinný rozhodnutia uvedené v ods. 3 predložiť ministrovi vnútra do 8 dní. Ak minister vnútra rozhodnutia do 30 dní po ich predložení nezruší, môže ich predseda vykonať.

(6) Poradný sbor svoláva predseda podľa potreby, avšak najmenej dva razy do roka.

§ 5.

(1) Predseda určí 4 členov poradného sboru, ktorí tvoria predsednícku radu.

(2) Predsednícku radu svoláva predseda poisťovne podľa potreby. Úlohou predsedníckej rady je, aby v súrnych prípadoch namiesto poradného sboru vyslovila svoju mienku vo všetkých veciach, ktoré sa predkladajú poradnému sboru.

§ 6.

Revízna komisia.

(1) Revízna komisia pozostáva z predsedu a dvoch členov. Každý člen má svojho náhradníka. Predsedu, členov a náhradníkov revíznej komisie ustanovuje a odvoláva minister vnútra.

(2) Revízna komisia skúma pokladnicu a účty poisťovne najmenej raz štvrťročne; okrem toho koná aj mimoriadne revízie, najmä na výzvu predsedu poisťovne. Preskúmava tiež aj ročné účtovné uzávierky. O výsledku revízie podáva revízna komisia zprávu predsedovi poisťovne, ktorý ju predloží poradnému sboru, poťažne predsedníckej rade.

§ 7.

Odmeny členov poradného sboru, predsedu a členov revíznej komisie.

Členovia poradného sboru, predseda a členovia revíznej komisie vykonávajú svoje funkcie ako úrad čestný. Majú nárok len na náhradu hotových výdavkov, na prezenčné platy a na odmeny za mimoriadne výkony. Výšku náhrad, prezenčných platov a odmien určí predseda poisťovne; určenie výšky prezenčných platov vyžaduje schválenie ministra vnútra.

§ 8.

Úradovne.

(1) Poisťovňa si zriadi úradovne podľa potreby a určí obvody ich príslušnosti.

Úradovne vykonávajú v zastúpení poisťovne úlohy, ktoré im všeobecne alebo jednotlive sverí poisťovňa. Splnomocnenie dané úradovniam, poťažne jeho odňatie má sa uverejniť vyhláškou ministra vnútra v Úradných novinách.

(3) Úradovňa v medziach svojej pôsobnosti je príslušná vo veciach poistenia zamestnancov, ktorí v jej obvode majú svoje služobné miesto — pôsobisko —.

(4) V čele úradovne je správca, menovaný na návrh riaditeľa predsedom poisťovne. Správca je bezprostredným predstaveným zamestnancov pridelených úradovni.

§ 9.

Zamestnanci.

(1) Zamestnancami poisťovne môžu byť len slovenskí štátni občania. Výnimku povoľuje minister vnútra.

(2) Služobný, disciplinárny a zaopatrovací poriadok zamestnancov poisťovne vydá predseda so schválením ministra vnútra, ktorý sa má dohodnúť s ministrom financií.

(3) Riaditeľa poisťovne a jeho zástupcu ustanovuje a odvoláva predseda so súhlasom ministra vnútra. Riaditeľ, poťažne jeho zástupca je osobne zodpovedný predsedovi. Riaditeľ vedie bežnú správu poisťovne a pripravuje návrhy pre predsedu; zúčastňuje sa na zasadnutiach poradného sboru, poťažne predsednickej rady a vykonáva funkcie prikázané mu služobným a disciplinárnym poriadkom pre zamestnancov. Podrobnosti upravia stanovy a inštrukcie.

(4) Predseda poisťovne ustanovuje a prepúšťa zamestnancov po vypočutí riaditeľa.

(5) Zamestnanci skladajú predpísanú prísahu do rúk predsedu alebo jeho poverenca.

(6) Zamestnanci majú vo svojej úradnej činnosti povinnosti verejných zamestnancov, požívajú však tiež ochranu ako verejní zamestnanci.

§ 10.

Štátny dozor.

(1) Poisťovňa a všetky zariadenia pre poistenie podľa tohto nariadenia podliehajú dozoru ministra vnútra.

(2) Minister vnútra môže kedykoľvek žiadať, aby jemu alebo orgánu ním určenému poisťovňa predložila knihy, listiny, zápisy a doklady a aby dala vysvetlenia, potrebné pre výkon štátneho dozoru.

(3) Poisťovňa je povinná pre každý kalendárny rok podať ministrovi vnútra a ministrovi financií zprávu o hospodárení a stave majetku, ako aj o spôsobe jeho uloženia spolu s príslušnými štatistickými výkazmi.

§ 11.

Rozsah poistnej povinnosti.

Poisťovňa obstaráva nemocenské poistenie:

a) aktívnych zamestnancov štátu, ako aj jeho alebo ním spravovaných podnikov, ústavov, fondov a základín, okrem vojenských osôb z povolania;

b) aktívnych zamestnancov sväzkov územnej samosprávy, ako aj ich alebo nimi spravovaných podnikov, ústavov, fondov a základín;

c) duchovných štátom uznaných cirkví a náboženských spoločností, ktorí majú sverenú verejnú správu duchovnú, t. j. tých duchovných, ktorí vo verejnej správe duchovnej pôsobia na miestach systemizovaných so súhlasom štátnej správy kultovej;

d) osôb, požívajúcich zákonné odpočivné alebo zaopatrovacie požitky — a to aj podľa § 2 zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. — od štátu, jeho alebo ním spravovaných podnikov, ústavov, fondov a základín alebo od sväzkov územnej samosprávy, ich alebo nimi spravovaných podnikov, ústavov, fondov a základín, ak tieto osoby bývajú na území Slovenskej republiky a nepodliehajú nemocenskému poisteniu u nositeľa robotníckeho sociálneho poistenia alebo u nositeľa poistenia súkromných zamestnancov vo vyšších službách.

§ 12.

Prihlasovacia a odhlasovacia povinnosť.

(1) Prihlasovať — odhlasovať — zamestnancov, poťažne požívateľov odpočivných alebo zaopatrovacích platov k poisteniu — z poistenia — a hlásiť zmeny dôležité pre výšku poistného, je povinný ten úrad, podnik, ústav, fond alebo základina, u ktorého vykonáva služby osoba podliehajúca poistnej povinnosti, poťažne ktorý poukazuje odpočivné alebo zaopatrovacie platy (v ďalšom texte „zamestnávateľ"); ohľadom duchovných [(§ 11, písm. c)] majú túto povinnosť príslušné cirkevné vrchnosti.

(2) Zamestnávatelia — príslušné cirkevné vrchnosti — sú povinní svojich zamestnancov — duchovných — prihlásiť po-

isťovni, ako aj hlásiť zmeny uvedené v ods. 1, do 30 dní od vzniku služobného pomeru poťažne nároku na odpočivné poťažne zaopatrovacie požitky — nastúpenia systemizovaného miesta vo verejnej správe duchovnej, poťažne od vzniku zmeny.

(3) Zánik služobného pomeru, poťažne zánik nároku na odpočivné, poťažne zaopatrovacie platy — u duchovných okolnosť, že nepôsobia vo verejnej správe duchovnej na systemizovanom mieste — má zamestnávateľ — príslušná cirkevná vrchnosť — hlásiť poisťovni do 15 dní.

(4) Poistenci majú poisťovni hlásiť všetky zmeny v svojich pomeroch, rozhodné pre poistné dávky (príbudnutie, ubudnutie rodinného príslušníka, zmeny bydliska a bytu a pod.), v 15-dennej lehote počítanej odo dňa zmeny.

(5) Podrobnosti o spôsobe prihlasovania, odhlasovania a hlásenia zmien určia stanovy poisťovne.

§ 13.

Poistné.

(1) Prostriedky potrebné k úhrade poistných dávok a k úhrade správnych výdavkov poisťovne opatria sa poistným.

(2) Poistné činí 2% z hrubých stálych požitkov služobných, odpočivných poťažne zaopatrovacích — u duchovných z požitkov tvoriacich kongruálnu medzu (§ 3. ods. 1 zákona č. 122/1926 Sb. z. a n.) —. Z poistného hradí polovicu zamestnanec a polovicu zamestnávateľ. Ak zamestnanec nemá peňažného dôchodku (volontér, aspirant, praktikant a pod.), hradí zamestnávateľ najnižšie celé poistné sám. Duchovným, ktorí požívajú kongruu, sráža sa z nej pre poisťovňu celé poistné (2%). Duchovní, ktorí nepožívajú kongruu, platia celé poistné sami.

(3) Zamestnávateľ je povinný pri výplatách služobných, odpočivných poťažne zaopatrovacích požitkov strážiť časť poistného, pripadajúcu na zamestnanca. Halierové sumy srážok sa zaokrúhľujú podľa spôsobu srážok platových.

(4) Zamestnávateľ musí odovzdať poisťovni celé poistné najneskoršie do jedného mesiaca odo dňa výplaty požitkov. Nakoľko ide o štátnu správu, Ministerstvo financií v dohode s Najvyšším účtovným kontrolným úradom a poisťovňou vydá bližšie smernice ohľadom spôsobu prevedenia srážok a odovzdania poistného poisťovni a ohľadom iných k tomu potrebných údajov. Úroky z omeškania nemožno predpísať štátu a štátnym alebo štátom spravovaným podnikom, ústavom, fondom a základinám.

(5) Výmer o poistnej povinnosti spolu s výmerom o poistnom sa vydáva len ohľadom tých poistencov, ktorým nevypláca požitky štát, a to len pri vzniku poistenia, pri zmene požitkov a pri zániku poistenia. Výmer sa doručuje jak zamestnávateľovi tak aj zamestnancovi. V prípade ods. 2, posledná veta výmer sa doručuje len príslušnému duchovnému. Nezaplatené poistné sa vymáha — a to aj od štátu — na základe výmeru o nedoplatkoch exekúciou podľa časti druhej vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z. a n. Výmer tento sa nedoručuje poistencovi.

(6) Ak sa ukáže, že poistné nestačí k úhrade zákonných dávok, môže ho predseda primerane zvýšiť.

§ 14.

Poistné dávky.

(1) Poistné dávky, ktoré poisťovňa poskytuje poistencom a ich oprávneným rodinným príslušníkom sú tieto:

1. Poistenec a jeho oprávnení rodinní príslušníci majú nárok na poskytnutie lekárskej pomoce pri ochorení a pri pôrode, prípadne na poskytnutie pomoce pôrodnej asistentky, ako aj na poskytnutie potrebných liečiv a iných terapeutických pomôcok (nemocenské ošetrenie).

2. Namiesto dávok uvedených pod bodom 1 môže poisťovňa na návrh lekára poskytnúť bezplatné liečenie a ošetrovanie v nemocnici alebo v inom smluvnom liečebnom ústave v poslednej triede, a to po dobu najviac 60 dní v jednom roku pri tom istom onemocnení. V odôvodnenom prípade hradí poisťovňa aj výdavky potrebnej dopravy do nemocnice, poťažne liečebného ústavu a späť, prípadne aj cestovné potrebného sprievodcu. Podrobnejšie predpisy o tom, v akom rozsahu a pri akých podmienkach sa poskytujú poistné dávky, určia stanovy.

(2) Za oprávnených rodinných príslušníkov treba považovať osoby, ktoré žijú v spoločnej domácnosti s poistencom a sú výživou prevažne na neho odkázaní, a to v predpoklade, že iná osoba nie je výživou povinná, alebo že výživou povinná osoba nie je v stave túto povinnosť plniť a že sami nemajú nárok na poistnú dávku z vlastného verejnoprávneho poistenia; sú to, manžel (manželka), ako aj deti (manželské, nemanželské, nevlastné), osvojenci a chovanci do dokončenia 18. roku veku.

Staršie deti (manželské, nemanželské, nevlastné), osvojenci, chovanci, vnukovia, ako aj súrodenci a rodičia, starí rodičia, test (testina) majú nárok na poistné dávky len vtedy, ak — okrem uvedených podmienok — žijú s poistencom v spoločnej domácnosti aspoň 6 mesiacov pred vznikom poistného prípadu a ak pre svoj vysoký vek, telesnú alebo duševnú chorobu sú nespôsobilí k samostatnému zárobku, alebo ak študujú. Podmienka spoločnej domácnosti nemusí byť splnená, ak manžel (manželka) alebo deti žijú oddelene z dôvodu výchovy detí, bytovej núdze, prípadne z dôvodov zdravotných, hospodárskych, vzdelávacích a podobných, ktoré nesúvisia s ich osobnými vzťahmi. Deti rozlúčeného alebo rozvedeného poistenca majú nárok na dávky aj v tom prípade, ak žijú v domácnosti svojej matky, v predpoklade, že na ich výživu poistenec prispieva.

(3) Nakoľko ide o duchovných rímskokatolíckeho obradu, u týchto za oprávnených rodinných príslušníkov treba považovať sestru alebo matku ak vedie ich domácnosť. Ohľadom ostatných príbuzných platia ustanovenia ods. 2.

(4) Právo na dávku podľa tohto nariadenia vzniká nastúpením služby a zaniká zastavením výplaty služobných, odpočivných alebo zaopatrovacích požitkov. U duchovných právo na dávky vzniká nastúpením systemizovaného miesta verejnej duchovnej správy a zaniká, ak duchovný prestane takéto miesto zastávať.

(5) Nárok na poistné dávky sa premlčuje, ak nebol uplatnený do jedného roku odo dňa, čo nastal poistný prípad alebo podmienky určené pre vznik nároku na poistnú dávku. Ak nárok na poistné dávky nebol uznaný, musí byť o tom vydaný výmer s poučením o opravných prostriedkoch. Nárok na poistné dávky pre oprávnených príslušníkov rodiny poistenca nezaniká v čase jeho vojenského cvičenia, vojenskej služby za mobilizácie, poťažne v čase vykonávania služieb podľa právnych predpisov o obrane štátu.

(6) Poistenec, poťažne oprávnený rodinný príslušník nemá nárok na náhradu nemocenského ošetrenia, ak sa dal — vynímajúc prípady nevyhnutné — ošetriť nesmluvným lekárom. V takomto prípade poisťovňa poskytne poistencovi len náhradu podľa sadzieb pre smluvných lekárov.

§ 15.

Lekárska a nemocničná služba.

(1) Poisťovňa je povinná zaistiť svojim poistencom a ich oprávneným rodinným príslušníkom lekársku pomoc a lekárske ošetrenie. Za tým cieľom uzavrie s lekármi alebo s ich organizáciami smluvu o zaistení lekárskej služby pre celý svoj obvod alebo pre jeho časť. Smluva táto podlieha schváleniu ministra vnútra. Poistenec má slobodnú voľbu medzi smluvnými lekármi. Podrobnejšie predpisy určia stanovy.

(2) Smluva (ods. 1) má obsahovať ustanovenie o rozhodovaní sporov z nej vzniklých.

(3) Lekári liečiaci na účet poisťovne nie sú s ňou v služobnom pomere, ak sa na nich podľa osobitnej smluvy nevzťahuje služobný a disciplinárny poriadok (§ 9).

(4) Ak nie je možno zaistiť v niektorom obvode poistencom, poťažne ich rodinným príslušníkom lekársku pomoc, pretože lekári, poťažne ich organizácie odopierajú uzavrieť smluvu, určí minister vnútra po vypočutí poisťovne a lekárskej komory podmienky, pri ktorých sa má v príslušnom obvode poskytovať lekárska pomoc. Toto opatrenie môže minister vnútra urobiť aj vtedy, ak ide o celé územie príslušnosti poisťovne.

(5) Ak lekárska služba nie je zaistená, môže poisťovňa počas tohto mimoriadneho stavu poskytovať namiesto lekárskej pomoce pomerné peňažné dávky, ktorých výšku určí minister vnútra.

(6) Ustanovenia ods. 1 až 5 platia obdobne o pomoci zubných technikov a porodných asistentiek.

(7) Poisťovňa môže z vlastného podnetu alebo na žiadosť, a to nemocného alebo ošetrujúceho lekára svojimi lekárskymi a zubotechnickými dôvernými kontrolovať, ako poskytujú smluvní lekári a zubní technici lekársku a zubotechnickú pomoc poistencom, poťažne ich oprávneným rodinným príslušníkom.

(8) Poisťovňa neručí za škody spôsobené činnosťou jej, poťažne na jej účet pomoc poskytujúcich lekárov, pôrodných asistentiek a zubných technikov.

(9) Poisťovňa môže zriaďovať a prevádzať sanatóriá, ambulatóriá a vlastné liečebné ústavy.

(10) Poisťovňa je oprávnená vydávať svojim lekárom pre poistencov liečivé špeciality, na ktoré sa vzťahuje vládne nariadenie č. 26/1926 Sb. z. a n.

(11) Nemocnica je povinná do 60 dní odo dňa ukončenia liečby vyúčtovať liečebné trovy za ošetrovanie poistenca; inak sa jej požiadavka premlčuje.

§ 16.

Opravné prostriedky.

(1) Proti výmerom poisťovne o poistnej povinnosti a predpise poistného, ako aj proti výmerom o nedoplatkoch na poistnom možno sa odvolať do 30 dní odo dňa doručenia výmeru, a to na župný úrad v Bratislave. V ďalšom inštančnom postupe rozhoduje Ministerstvo vnútra. Odvolanie sa má podať u poisťovne.

(2) Proti výmerom poisťovne o poistných dávkach možno sa odvolať do 30 dní od doručenia výmeru na poisťovací súd v Bratislave (§ 13 nar. vlády Slovenskej krajiny č. 30/1939 Úr. nov.).

(3) Pre výmery vydané pred účinnosťou tohto nariadenia platia lehoty podľa doterajších právnych predpisov.

(4) Lehota podľa tohto nariadenia je zachovaná, ak podanie bolo v nej odovzdané na poštu (telegraf). Ak telegrafické podanie neobsahuje všetky potrebné náležitosti, má sa do 3 dní doplniť riadnym písomným podaním; ak sa tak nestane, lehota nie je zachovaná.

(5) Pri počítaní lehôt, ktoré sú určené podľa dní, nepočíta sa deň, do ktorého spadá čas alebo udalosť, ktorou sa lehota začína.

(6) Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov, končia sa uplynutím toho dňa ostatného týždňa alebo mesiaca, ktorý svojím pomenovaním, počítané číselným označením zodpovedá dňu, ktorým sa lehota začala. Ak niet v poslednom mesiaci dňa so zodpovedajúcim číselným označením, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

(7) Počiatok a beh lehoty sa nezastavuje nedeľami a štátom uznanými sviatkami a pamätnými dňami. Ak pripadne ostatný deň lehoty na nedeľu, štátom uznaný sviatok alebo pamätný deň, treba pokladať najbližší pracovný deň za posledný deň lehoty.

§ 17.

Finančné úľavy.

(1) Všetky úkony a listiny, ktoré sú potrebné k založeniu, úprave a prejednaniu právnych pomerov medzi poisťovňou na jednej strane a úradmi, zamestnávateľmi, poistencami, lekármi, zubnými technikmi a pôrodnými asistentkami na strane druhej, taktiež pokračovanie pred úradmi a súdmi, vzniklé z odvolania proti výmerom poisťovne, knihy a zápisy poisťovne a jej správnych orgánov sú oslobodené od kolkov a poplatkov.

(2) Hnuteľný majetok poisťovne je oslobodený od poplatkového ekvivalentu. Nakoľko ide o nehnuteľný majetok, platia pre poisťovňu ohľadom poplatkového ekvivalentu tie isté úľavy, ako pre spolky, zakladajúce sa na zásade vzájomnosti, ktorých úlohou je poisťovať nemocenské, invalidné, starobné, vdovské a sirotské dávky pre robotníkov, pomocníkov a učňov.

(3) Poisťovňa sama, ako aj ňou prípadne spravované fondy sú oslobodené od zvláštnej dane zárobkovej, ako aj od daň rentovej.

(4) Budovy, nakoľko slúžia trvale a skutočne účelom v tomto nariadení uvedeným a nie sú prenajaté, sú oslobodené od dane domovej. Táto výhoda sa vzťahuje aj na služobné byty zamestnancov v týchto budovách, nakoľko sú v spojitosti s účelmi, ktoré odôvodňujú oslobodenie od dane v miere, v akej táto spojitosť to vyžaduje.

§ 18.

Hospodárenie.

(1) Poisťovňa tvorí zo zostatkov rezervný fond, a to aspoň sumou priemerných výdavkov posledných troch mesiacov, a doplňuje ho do tejto sumy. Ak dosiahne rezervný fond tejto výšky, môže byť zriadený osobitný podporný fond pre poskytovanie peňažných podpôr v prípadoch osobitného zreteľa hodných. Podrobnosti určia stanovy.

(2) Peniaze, ktoré nie sú k obstaraniu poistenia bezprostredne potrebné, nech sú výnosne uložené, a to:

a) v cenných papieroch,

b) v hypotékach sirotskej istoty,

c) v peňažných ústavoch, za ktoré ručí štát alebo svázky územnej samosprávy.

(3) Peniaze, ktoré sú potrebné na bežné výdavky, môžu byť uložené v dôveryhodných peňažných ústavoch.

§ 19.

Ustanovenie pre štátne podniky.

Pri vykonávaní tohto nariadenia má byť vzatý zreteľ na osobitné pomery, vy-

plývajúce z osobitnej povahy služby u štátnych podnikov (vl. nar. č. 206/1924 Sb. z. a n.).

§ 20.

Záverečné ustanovenia.

(1) Dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia sa zrušujú:

a) Liečebný fond poštových zamestnancov,

b) Kňazská nemocenská poisťovňa.

(2) Na nemocenskú poisťovňu verejných zamestnancov prechádza celý hnuteľný i nehnuteľný majetok (práva i záväzky) zrušených verejnoprávnych nositeľov poistenia (ods. 1). Nakoľko ide o majetok býv. nositeľa poistenia podľa vládneho nariadenia č. 163/1937 Sb. z. a n., jeho časť určená príslušnou medzištátnou dohodou prechádza jednak na Robotnícku sociálnu poisťovňu, jednak na Nemocenskú poisťovňu verejných zamestnancov podľa pomeru určeného ministrom vnútra.

(3) Likvidáciu zrušených nositeľov verejnoprávneho poistenia podľa tohto nariadenia vykoná Nemocenská poisťovňa verejných zamestnancov.

(4) Všetky právne úkony, listiny, podania a pozemnoknižné zápisy, ktoré sú potrebné pre vykonanie slúčenia, alebo ktoré sú v spojitosti so slúčením nositeľov verejnoprávneho poistenia podľa tohto nariadenia, sú oslobodené od všetkých daní, dávok, poplatkov a kolkov, ako aj od obecnej dávky z prírastku hodnoty nehnuteľností. Povinnosť platenia ekvivalentného poplatku sa neprerušuje prevodmi nastalými v dôsledku tohto nariadenia.

(5) Fond sociálnej starostlivosti poštových zamestnancov, zriadený podľa § 35, ods. 3 zákona č. 221/1925 Sb. z. a n. zostáva ako samostatný účelový fond v správe Ministerstva dopravy a verejných prác.

(6) Z prevzatého majetku Kňazskej nemocenskej poisťovne sa prideľuje 20% osobitnému podpornému fondu kňazov rímsko a gréckokatolíckeho ritu, ktorý zostáva ako samostatný účelový fond vo správe katolíckeho biskupského sboru na Slovensku.

§ 21.

(1) Tam, kde sa v právnych predpisoch uvádza Liečebný fond štátnych a verejných zamestnancov, Liečebný fond poštových zamestnancov, Kňazská nemocenská poisťovňa a v rozsahu poistenia podľa tohto nariadenia Nemocenská poisťovňa štátnych železníc, treba namiesto nich rozumieť Nemocenskú poisťovňu verejných zamestnancov (§ 1).

(2) Zamestnanci zrušených nositeľov verejnoprávneho poistenia (§ 20, ods. 1) sa stávajú zamestnancami Nemocenskej poisťovne verejných zamestnancov. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na zamestnancov železničnej správy, vykonávajúcich službu pre nemocenské poistenie podľa vlád. nar. č. 163/1937 Sb. z. a n., ak ich na vlastnú žiadosť podanú do troch mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia uvoľní železničná správa.

(3) Zamestnanci uvedení v ods. 2, ako aj ostatní zamestnanci poisťovne môžu do 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia výpoveďou zrušiť svoj služobný pomer len so súhlasom ministra vnútra. Prestúpenie ustanovenia predchádzajúcej vety má tie isté právne následky, ako prestúpenie ustanovenia § 1, ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 312/1939 Sl. z.

(4) Služobné a platové nároky, ktoré nadobudly zamestnanci uvedení v ods. 3 do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, zostávajú im neskrátene zachované do vydania nového služobného, disciplinárneho a zaopatrovacieho poriadku, ktorý vydá predseda poisťovne do 6 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia. Ak by tento poriadok predseda v uvedenej lehote nevydal, vydá ho minister vnútra po dohode s ministrom financií.

(5) Ustanovenie 1. vety, ods. 4 sa nevzťahuje na funkčné služné a na iné prídavky spojené s výkonom funkcie. Služobné postavenie zamestnancov poisťovne upraví jej predseda, a to bez ohľadu na predošlé, prípadne i definitívne služobné postavenie.

§ 22.

(1) Toto nariadenie s výnimkou toho, čo je uvedené v ods. 2, nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941. Týmto dňom sa zrušujú všetky právne predpisy mu odporujúce.

(2) Predseda poisťovne má byť ustanovený do 15 dní odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia.

(3) Na prechodný čas, dokiaľ sa predseda poisťovne neujme svojej funkcie, spravujú poisťovňu doterajšie orgány Liečeb-

ného fondu štátnych a verejných zamestnancov.

(4) Toto nariadenie vykoná minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

351.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940

o zmene ustanovení, týkajúcich sa poisťovne Star.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Pre tuzemský majetok poisťovne Star — až do definitívnej úpravy súvisiacich otázok medzištátnou dohodou — zriaďuje sa zastupiteľstvo (reprezentácia). Táto reprezentácia zapíše sa z úradnej moci do firemného registra krajského súdu v Bratislave pod menom:

a) „Poisťovňa Star v Prahe, reprezentácia pre Slovenskú republiku v Bratislave" v štátnom jazyku.

b) „Versicherungsanstalt Star in Prag, Repräsentanz für die Slowakische Republik in Bratislava" v nemeckom jazyku,

c) „Star biztosító intézet Prága, képviselet a Szlovák köztársaság számára, Bratislava" v maďarskom jazyku.

(2) Náležitosti potrebné k zápisu do firemného registra podľa obchodného zákona sa nevyžadujú k zápisu reprezentácie uvedenej v ods. 1.

§ 2.

(1) Na správu tuzemského majetku (práv a záväzkov) poisťovne Star v Prahe ustanoví vláda správcu, ktorý má byť z úradnej moci zapísaný do firemného registra krajského súdu v Bratislave.

(2) Na správcu (ods. 1) prechádzajú práva a povinnosti zastupiteľstva (reprezentácie), zriadeného pre obchodnú činnosť poisťovne Star na území Slovenskej republiky, najmä tiež oprávnenie prevádzať poisťovacie obchody. Správca podlieha Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky a zodpovedá mu za výkon svojej funkcie. Poriadok pre výkon funkcie správcu upraví Ministerstvo vnútra.

§ 3.

Všetky doterajšie právne predpisy o poisťovni Fénix, poťažne Star zostávajú v platnosti, nakoľko neodporujú ustanoveniam tohto nariadenia.

§ 4.

Spory proti bývalej poisťovni Fénix, životnej poisťovacej spoločnosti vo Viedni, z poistných zmlúv náležiacich do slovenského stavu uvedenej poisťovne, ako aj spory o iné nároky proti tejto poisťovni, sa prerušujú na dobu do 31. decembra 1941; nové žaloby majú byť v tejto dobe odmietnuté. V tejto dobe majú sa odložiť akékoľvek exekúcie alebo zaisťovacie úkony na tuzemský majetok tejto poisťovne; tiež nemožno v tomto čase vyhlásiť konkurz na tuzemský majetok poisťovne.

§ 5.

Odkupy poistiek a pôžičky na ne sú do 31. decembra 1941 vylúčené, vynímajúc odkupy potrebné na úhradu pôžičiek poskytnutých pred počiatkom účinnosti tohto nariadenia. Odkup možno žiadať len v lehote stanovenej v § 137, ods. 2 zákona č. 145/1934 Sb. z. a n. Odkupná suma, určená podľa všeobecných poistných podmienok, znižuje sa v tom istom pomere, v akom je v deň zastavenia platenia prémií redukčná suma, určená podľa § 11 ods. 1 vládneho nariadenia č. 56/1937 Sb. z. a n. k redukčnej sume, určenej podľa všeobecných poistných podmienok.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

352.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940,

ktorým sa predlžuje platnosť § 95/a, ods. 4 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení vládneho nariadenia č. 112/1934 Sb. z. a n. a zákona č. 143/1934 Sb. z. a n.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Platnosť predpisu § 95/a ods., 4 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení vládneho nariadenia č. 112/1934 Sb. z. a n. a zákona č. 143/1934 Sb. z. a n., naposledy predĺžená nariadením s mocou zákona č. 322/1939 Sl. z., sa predlžuje do 31. decembra 1941.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.,
aj za predsedu vlády.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

353.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. decembra 1940

o mimoriadnych zásahoch do oprávnení hostinských a výčapníckych živností.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185 1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Platnosť vládneho nariadenia č. 40/1939 Sl. z. sa predlžuje do 31. decembra 1941.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister hospodárstva s ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.
Dr. Pružinský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

354.

Vyhláška ministra financií zo dňa 28. decembra 1940,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku s Talianskom.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie bodu 2, § 2 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., a podľa § 1 vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 23.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 23) zo dňa 28. decembra 1940

o úprave platobného styku s Talianskom.

Čl. 1.

(1) K prevádzaniu platieb medzi Slovenskou republikou a taliansko-albánskou colnou uniou, talianskymi državami a územiami talianskej Afriky vymenovaných v čl. 2, slúži bezúročný „Všeobecný účet" vedený v lírach na meno Slovenskej národnej banky u Instituto Nazionale per i Cambi con l'Estero.

(2) Platby na tento účet možno konať na Slovensku prostredníctvom Slovenskej všeobecnej úvernej banky v Bratislave a Tatra banky, filiálky v Bratislave.

Čl. 2.

Cez „Všeobecný účet" možno konať tieto vzájomné platby:

a) za tovar slovenského pôvodu i s vedľajšími výdavkami,

b) na vyrovnanie kedykoľvek splatných záväzkov z týchto titulov:

1. platby záväzkov finančnej povahy (napr. splácanie pôžičiek, výnos nehnuteľností, kupónov, úhrady úrokov, dividend atď.),

2. platby miezd, honorárov, podpôr, platov, vyživovacích príspevkov, alimentov atď.,

3. platby za patenty, za licenčné, výrobné a autorské práva, platby vyplývajú-

ce z poisťovacích a zaisťovacích smlúv atď.,

4. platby námorného dopravného pre talianske dopravné loďstvo,

5. platby dopravného po slovenských a talianskych železniciach, ako aj dopravných výdavkov vzniklých na Slovensku prípadne v taliansko-albánskej colnej unii aj vtedy,

keď vznikly iba tranzitom slovenského tovaru určeného pre tretí štát, alebo tovaru tretieho štátu určeného pre Slovensko cez územie taliansko-albánskej colnej unie, poťažne

keď vznikly tranzitom talianskeho tovaru, určeného pre tretí štát, alebo tovaru tretieho štátu určeného pre taliansko-albánsku colnú uniu cez Slovensko,

6. platby, ktoré sú poukázané ústrednými riaditeľstvami talianskych alebo slovenských poisťovní z akéhokoľvek titulu na ich zastupiteľstvá alebo opačne,

c) platby na financovanie cestovného ruchu podľa osobitnej dohody,

d) platby prevedené z iných ako hore uvedených dôvodov po predchádzajúcom dohovore medzi Slovenskou národnou bankou a Instituto Nazionale per i Cambi con l'Estero.

Čl. 3.

Prepočet slovenských korún na talianske líry a opačne bude sa diať podľa prepočítacieho kurzu stanoveného Slovenskou národnou bankou a Instituto Nazionale per i Cambi con l'Estero po vzájomnom dorozumení, pričom k prepočítaniu na albánske franky je stanovený pomer 1 albánsky frank = 6.25 lír.

Záväzky znejúce na inú menu ako na talianu líru, albánsky frank a slovenskú korunu budú prepočítané podľa úradného kurzu dotyčnej meny v Ríme a v Bratislave znamenaného v deň predchádzajúci vyplatenie do clearingu.

Kurzy použité podľa tohto článku majú iba provizorný charakter a dlžník je preto oslobodený od svojho záväzku až vtedy, keď veriteľ obdrží celú sumu svojej požiadavky. S týmto súvisiace eventuálne príplatky musí dlžník poukázať veriteľovi tiež cez „Všeobecný účet".

Čl. 4.

Výplaty v prospech veriteľov vlastného štátu dejú sa zásadne len v rámci pohotových prostriedkov na „Všeobecnom účte" a v chronologickom poradí vplatov.

Čl. 5.

Súkromné platobné kompenzácie nie sú prípustné.

Čl. 6.

Slovenská všeobecná úverná banka v Bratislave a Tatra banka, filiálka v Bratislave, bude vyberať zo súm u nej skladaných aj od nej vyplácaných odmenu vo výške 3‰, najmenej Ks 5.—, z položky okrem poštového a skutočných výdavkov.

Čl. 7.

Dohoda medzi Slovenskou národnou bankou a Instituto Nazionale per i Cambi con l'Estero o tejto úprave platobného styku platí od 1. júla 1939 do 31. decembra 1941.

Dohoda bude považovaná mlčky za predĺženú vždy o ďalší rok, ak najmenej dva mesiace pred vypršaním jej platnosti nebude jednou zo smluvných stránok vypovedaná.

Čl. 8.

Týmto opatrením sa nahradzuje opatrenie Slovenskej národnej banky č. 7, uverejnené vyhláškou Ministerstva financií č. 171/1939 Sl. z.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA V BRATISLAVE.

Guvernér: Dr. Karvaš v. r. Riaditeľ: Ing. Pázman v. r.

355.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940

o dočasnej úprave niektorých služobných pomerov štátnych zamestnancov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Zamestnanci štátu, jeho alebo ním spravovaných podnikov, ústavov, fondov a základín, na ktorých sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 103/1926 Sb. z. a n., poťažne právne predpisy vydané na jeho základe, počítajúc v to aj služobné poriadky,

môžu zo služby vystúpiť (§§ 84 a 85 služobnej pragmatiky a obdobné predpisy) len, keď vláda, poťažne príslušné ministerstvo (ods. 2) vyhlásily, že nemajú záujem na ďalšom setrvaní príslušného zamestnanca v službe.

(3) Pre zamestnancov kategórií, v ktorých je pre ustanovenie zásadne predpísané ako predbežné vzdelanie, vzdelanie vysokoškolské alebo stredoškolské, vyhlásenie podľa ods. 1 vydáva vláda; pre zamestnancov ostatných kategórií — príslušné ministerstvo.

(4) V čase platnosti ustanovení ods. 1 a 2 neplatia ustanovenia § 85 a služobnej pragmatiky a obdobné predpisy.

(5) Služobné smluvy, uzavreté so zamestnancom, k vystúpeniu ktorého zo štátnej služby nebol daný súhlas (ods. 1 a 2), sú neplatné; zamestnávateľ, ktorý uzavre s takýmto zamestnancom služobnú smluvu, bude nad to potrestaný pre priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 100.— Ks do 10.000 Ks, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na zatvorenie do 1 mesiaca.

§ 2.

Zamestnanci štátu, jeho alebo ním spravovaných ústavov, podnikov, fondov alebo zariadení — okrem sudcov a sudcovských úradníkov — môžu byť usnesením vlády (z moci úradnej) preradení so zachovaním nadobudnutých práv do ktoréhokoľvek iného oboru štátnej správy.

§ 3.

(1) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941 a platí do 31. decembra 1941.

(2) Toto nariadenie vykonajú všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r. **Dr. Medrický** v. r.

Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. **Čatloš** v. r.

356.

Vyhláška ministra financií zo dňa 27. decembra 1940,

ktorou sa určujú podmienky a výška náhrad a odmien pri pôžičkách (úveroch).

Podľa § 8, ods. 4 a § 16, ods. 3 nariadenia s mocou zákona č. 348/1940 Sl. z., ustanovujem:

§ 1.

(1) Peňažné ústavy (§ 2, ods. 1 nar. s mocou zákona č. 348/1940 Sl. z.) smú pri pôžičkách (úveroch) požadovať, dať si sľúbiť alebo prijať okrem úroku, prípustného podľa nariadenia s mocou zákona č. 348/1940 Sl. z. a okrem poplatkov, ktoré § 8, ods. 1 až 3 uvedeného nariadenia s mocou zákona pripúšťa, len:

A. tieto náhrady:

1. náhradu skutočných hotových výdavkov, najmä:

a) poštovného, za tlačivá, kolky, legalizačné poplatky, poplatky a výdavky v styku s Poštovou sporiteľňou a pod.;

b) cestovného, stravného a nocľažného v primeranej výške;

2. náhradu za úschovu a správu istôt, daných dlžníkom, a to, ak ide:

a) o cenné papiery, — vo výške prípustnej obchodnými zvyklosťami;

b) o poistky: pri pôžičkách (úveroch) do 50.000.— Ks — až $^1/_2\%_{00}$ a pri pôžičkách (úveroch) vyšších — až $^3/_4\%_{00}$ polročne z poistenej čiastky, najviac však 150.— Ks;

3. náhradu režie s týmito mimoriadnymi úkonmi, ak ich peňažný ústav koná sám, v tejto výške:

a) pri pozemnoknižnom zaistení poskytnutej pôžičky (úveru) vkladom záložného alebo úver zabezpečujúceho práva, ako je vyhotovenie dlžobného úpisu alebo kaučnej listiny, pozemnoknižnej žiadosti a pod., a to, ak ide o pôžičku (úver) do 50.000.— Ks, najviac $1\%_{00}$, najmenej 5.— Ks, inak najviac $2\%_{00}$ z čiastky pôžičky (úveru), najviac však 150.— Ks;

b) pri pozemnoknižnom zaistení poskytnutej pôžičky (úveru) poznámkou poradia, ako je vyhotovenie dlžobného úpisu, pozemnoknižnej žiadosti a pod., najviac podľa sadzieb pod a) uvedených pri ďal-

ších žiadostiach o zápis poznámky poradia, ak ide o pôžičku (úver) do 50.000.— Ks, najviac 1/4‰, najmenej 5.— Ks, inak najviac 1/2‰ z čiastky pôžičky (úveru), najviac však 50.— Ks;

c) pri výmaze záložného práva, zriadeného pre poskytnutú pôžičku (úver), ako je vyhotovenie výmaznej poistenky, pozemnoknižnej žiadosti a pod., a to, ak ide o pôžičku (úver) do 50.000.— Ks, najviac 1/2‰, najmenej 5.— Ks, inak najviac 3/4‰ z čiastky pôžičky (úveru), najviac však 100.— Ks;

d) so šetrením (informovaním) v pozemkovej knihe najviac 1/8‰ polročne zčiastky pôžičky (úveru), najviac však 15.— Ks, predpokladajúc, že tento úkon sa koná aspoň raz za polroka;

B. okrem náhrad skutočných hotových výdavkov tieto odmeny:

4. odmenu za odhad nehnuteľností pri pôžičkách (úveroch) hypotekárnych, kaučnou hypotékou zaistených alebo stavebných, ak ho koná odborná sila, ktorá je úradníkom peňažného ústavu, a to:

a) za prvý odhad, ak ide o pôžičku (úver) do 50.000.— Ks najviac 1‰ z čiastky pôžičky (úveru), inak až 1.000.— Ks, a to podľa výšky a druhu pôžičky (úveru), složitosti prípadu a iných skutočností, pre ktoré je odhad mimoriadne nákladný;

b) za ďalší odhad tej istej nehnuteľnosti, ak ide o pôžičku (úver) do 30.000.— Ks, najviac 1/2‰ z čiastky pôžičky (úveru), inak najviac 300.— Ks, a to rovnako podľa výšky a druhu pôžičky (úveru), složitosti prípadu a iných skutočností, pre ktoré je odhad mimoriadne nákladný;

5. odmenu za intervencie, spojené so sprostredkovaním obchodov s tovarom a obchodov kompenzačných, s devízovými opatreniami, dovoznými alebo vývoznými povoleniami, a pod., a to vo výške a nakoľko ju v daných prípadoch pripúšťajú obchodné zvyklosti.

(2) Ak vykoná niektorý z úkonov, uvedených v ods. 1, č. 4 odborná sila, ktorá nie je úradníkom peňažného ústavu, a z úkonov uvedených tamže v č. 3 a 5 — právny zástupca (advokát, verejný notár), možno požadovať odmenu a výdavky tejto odbornej sily, poťažne právneho zástupcu.

§ 2.

(1) Verejnoprávne sociálne poisťovacie ústavy a súkromné poisťovne podľa §§ 18 a 19 nariadenia s mocou zákona č. 348/1940 Sl. z. smú pri pôžičkách (úveroch) požadovať, dať si sľúbiť alebo prijať okrem úroku, prípustného podľa uvedeného nariadenia s mocou zákona a poplatkov, nakoľko ich § 16, ods. 1 a 2 uvedeného nariadenia s mocou zákona pripúšťa, len náhrady a odmeny, ktoré sú uvedené v § 1, ods. 1, čl. 1 až 4, za podmienok a vo výške, ako sa tamtiež určuje.

(2) Ak niektorý z úkonov, uvedených v § 1, ods. 1, č. 3, vykoná právny zástupca (advokát, verejný notár) a z úkonov tamže uvedených v č. 4 — odborná sila, ktorá nie je úradníkom verejnoprávneho sociálne poisťujúceho ústavu alebo súkromnej poisťovne, možno požadovať odmenu a výdavky tohto právneho zástupcu, poťažne odbornej sily.

§ 3.

(1) Veritelia, pre ktorých platí podľa § 20 nariadenia s mocou zákona č. 348/1940 Sl. z.. úroková sadzba určená v tabuľke č. 11 prílohy uvedeného nariadenia s mocou zákona, smú pri pôžičkách (úveroch) žiadať, dať si sľúbiť, alebo prijať okrem úroku, prípustného podľa uvedeného nariadenia s mocou zákona, a poplatku, nakoľko ho § 16, ods. 1 uvedeného nariadenia s mocou zákona pripúšťa, len náhradu skutočných hotových výdavkov.

(2) Ak vykoná niektorý úkon, uvedený v § 1, ods. 1, č. 3 právny zástupca (advokát, verejný notár) a z úkonov tamtiež uvedených v č. 4 — odborná sila, možno požadovať odmenu a výdavky tohto právneho zástupcu, poťažne odbornej sily.

§ 4.

Náhrady a odmeny, nakoľko ich ustanovenia §§ 1 až 3 pripúšťajú, smú sa požadovať, ak sú v priamej príčinnej súvislosti s pôžičkou (úverom) a ak sú potrebné alebo aspoň účelné podľa jej povahy a výšky.

§ 5.

Predchádzajúce ustanovenia sa nevzťahujú na náhrady a odmeny, ktoré súvisia s prevádzkou záloženskej živnosti.

§ 6.

(1) Dňom účinnosti tejto vyhlášky sa zrušuje vyhláška ministra financií č. 252/1935 Sb. z. a n.

(2) Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941.

Dr. Pružinský v. r.

357.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 17. decembra 1940

o Ústave pre školský a osvetový film.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Pri Ministerstve školstva a národnej osvety sa zriaďuje Ústav pre školský a osvetový film (v ďalšom texte „Ústav").

§ 2.

(1) Ústav je výlučne oprávnený:

a) vyrábať, kopírovať a synchronizovať,

b) dovážať a vyvážať,

c) predávať a požičiavať,

d) premietať na školách v rámci vyučovania a mimo škôl v rámci osvetových predstavení

úzke filmy pre školské a osvetové ciele.

(2) Ústavu patrí výlučné právo nadobúdať prevodzovacie právo úzkych filmov pre školské a osvetové ciele na území Slovenskej republiky.

(3) Ústav je výlučne oprávnený zakupovať prístroje na premietanie úzkych filmov pre školy a osvetové ustanovizne.

§ 3.

(1) Za premietanie filmov podľa § 2, ods. 1, písm. d) môže Ústav požadovať iba:

a) na školách — paušálny režijný príspevok za žiaka,

b) mimo škôl — režijný príspevok návštevníkov osvetových predstavení.

(2) Výšku príspevkov [:ods. 1, písm. a) a b):] určuje Ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 4.

(1) Ústav sa spravuje podľa zásad obchodného hospodárenia v smysle zákona č. 404/1922 Sb. z. a n. Ústav podlieha dozoru Ministerstva školstva a národnej osvety.

(2) Organizáciu Ústavu a spôsob hospodárenia s jeho finančnými prostriedkami určí podľa zásad vládneho nariadenia č. 206/1924 Sb. z. a n. Ministerstvo školstva a národnej osvety v dohode s Ministerstvom financií a Najvyšším účtovným kontrolným úradom.

§ 5.

(1) Ústavu sa poskytne jednorázová štátna podpora, ktorá sa použije na výdavky, spojené so začatím činnosti Ústavu; ďalšie výdavky, spojené s činnosťou Ústavu, hradia sa z jeho príjmov.

(2) Príjmy Ústavu sú:

a) režijné príspevky za žiakov [:§ 3 písm. a):],

b) režijné príspevky pri mimoškolských premietaniach [:§ 3 písm. b):],

c) dary a venovania.

(3) Prebytok príjmov Ústavu, ktorý mu zostane po uhradení režijných a investičných výdavkov, treba použiť na výrobu, kopírovanie a synchronizovanie úzkych filmov pre školské a osvetové ciele, poťažne na zakupovanie prístrojov pre premietanie v školách.

§ 6.

(1) Ústav je oslobodený od verejných daní, dávok a poplatkov.

(2) Dary, odkazy a venovania v prospech Ústavu nepodliehajú dani z obohatenia a prevodnému poplatku.

§ 7.

Pre zamestnancov Ústavu platia predpisy platné pre štátnych zamestnancov.

§ 8.

(1) Priestupku sa dopúšťa, kto poruší oprávnenia Ústavu, uvedené v § 2, ods. 1, písm. b—d).

(2) Priestupky podľa ods. 1 trescú, ak nejde o čin prísnejšie trestný, okresné (štátne policajné) úrady peňažným trestom od Ks 10.— do Ks 10.000.—, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 14 dní.

§ 9.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety s ministrom financií a ministrom hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. **Čatloš** v. r.

358.

Vládne nariadenie zo dňa 21. decembra 1940

o škôldozorných úradoch.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 29. ods. 3 zákona č. 308/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Priamy dozor nad ľudovými, meštianskymi školami, detskými opatrovňami, ústavmi pre chybnú mládež a pomocnými školami (triedami) vykonávajú škôldozorné úrady, ktoré zriadi Ministerstvo školstva a národnej osvety zpravidla v sídlach niektorých okresov verejnej správy vnútornej (§§ 10 a 14 zákona č. 190/1939 Sl. z.).

§ 2.

(1) Príslušnosť škôldozorného úradu — okrem škôldozorných úradov, zriadených podľa ods. 2, a okrem tých, ktoré majú širšiu pôsobnosť podľa § 5 — určuje sa hranicami škôldozorného obvodu, ktorý určí Ministerstvo školstva a národnej osvety po dohode s Ministerstvom financií zpravidla z uceleného územia jedného alebo viacerých okresov verejnej správy vnútornej.

(2) Pre školy a ústavy, uvedené v § 1, s vyučovacím jazykom národnostných skupín, môže Ministerstvo školstva a národnej osvety v dohode s Ministerstvom financií zriadiť osobitné škôldozorné úrady a určiť ich príslušnosť.

§ 3.

Do pôsobnosti škôldozorných úradov patria:

(1) veci škôl a ústavov, uvedených v § 1, ak nie sú nevyhradené iným orgánom, a to najmä:

a) dozor nad vyučovaním a výchovou a nad vnútorným životom v škole vôbec, potrebné opatrenia a iniciatíva na dosiahnutie lepších vyučovacích a vychovávacích výsledkov;

b) rozhodovanie o oslobodení žiakov od vyučovania niektorých predmetov a o prestupe žiakov na inú školu;

c) dozor nad učebnicami a učebnými pomôckami — okrem učebníc a učebných pomôcok pre vyučovanie náboženstva;

d) kontrola organizačných predpokladov škôl (tried) a podľa potreby prípravné opatrenia a návrhy, ak treba zriaďovať, slučovať, rozširovať alebo zrušovať školy (obvody), alebo ak ide o spoločné školenie vyšších ročníkov na ľudových školách a o zrušovanie nepotrebných tried;

e) dozor nad zaistením a udržovaním vecných náležitostí školy, najmä nad plynulosťou bežných vecných potrieb, nad ubikáciou, zariadením a vystrojením škôl (ústavov) a prípravné opatrenia a návrhy, ako odstrániť chyby a nedostatky po prípade ako nahradiť škody v týchto veciach;

f) povoľovania súkromných detských opatrovní;

g) dozor nad činnosťou školských výborov a iných orgánov s obdobnou pôsobnosťou;

h) rozhodovanie o vhodnosti stavebných pozemkov pre novostavby ľudových škôl a detských opatrovní v súčinnosti technických a zdravotných znalcov;

i) účasť na komisionálnych prehliadkach stavebných pozemkov pre stavby meštianskych škôl a ústavov pre chybnú mládež a podávanie odborných posudkov o nich;

j) účasť na kolaudácii stavieb a vnútorného zariadenia škôl (ústavov);

k) spolupôsobenie, prípadne rozhodovanie v personálnych veciach podľa platných predpisov.

(2) Ostatné veci ľudových škôl, ktoré do dňa účinnosti zákona č. 308/1940 Sl. z. patrily do pôsobnosti župných úradov, ak sa neuvádzajú už v odseku 1.

§ 4.

Vláda môže niektoré veci, ktoré sa týkajú škôl a ústavov uvedených v § 1, a patria do pôsobnosti Ministerstva školstva a národnej osvety, preniesť na škôldozorné úrady, alebo naopak — veci, ktoré podľa tohto nariadenia patria do pôsobnosti škôldozorných úradov, na Ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 5.

Ministerstvo školstva a národnej osvety môže časť pôsobnosti z viacerých škôldozorných úradov preniesť na jeden škôldozorný úrad.

§ 6.

Opatrenia o zriadení škôldozorných úradov a určení ich sídiel podľa § 1,

o utvorení škôldozorných obvodov podľa § 2, ods. 1, o zriadení osobitných škôldozorných úradov a určení ich príslušnosti podľa § 2, ods. 2 a o prenesení pôsobnosti podľa §§ 4 a 5 treba vyhlásiť v Slovenskom zákonníku.

§ 7.

(1) Škôldozorné úrady podliehajú dozoru Ministerstva školstva a národnej osvety.

(2) Vo veciach, ktoré do dňa účinnosti zákona č. 308/1940 Sl. z. patrily do pôsobnosti župných úradov a týmto zákonom sa prenesiy na škôldozorné úrady, rozhodujú tieto úrady podľa predpisov platných pre župné úrady; nakoľko sa proti týmto rozhodnutiam (opatreniam) pripúšťajú odvolania, rozhoduje o nich Ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 8.

(1) Na škôldozorných úradoch možno:

a) systemizovať služobné miesta v stave úradníkov vyššej pomocnej školskej a osvetovej služby II. služobnej triedy, alebo

b) na účet systemizovaných miest podľa písm. a) prideliť im učiteľské osoby so služobnými požitkami podľa zákona č. 96/1937 Sb. z. a n.

(2) Pri škôldozornom úrade možno systemizovať potrebný počet služobných miest pre kancelársku pomocnú a zriadeneckú službu.

§ 9.

Pre úradníkov vyššej pomocnej školskej a osvetovej služby, ustanovených na služobné miesta podľa § 8, ods. 1, písm. a) a pre zamestnancov, ustanovených na služobné miesta podľa § 8, ods. 2, platia — ak toto nariadenie neurčuje ináč — všetky služobné a platové predpisy platné pre štátnych zamestnancov.

§ 10.

(1) Na čele škôldozorného úradu je škôldozorca, poverený Ministerstvom školstva a národnej osvety.

(2) Škôldozorcovia sa ustanovujú v osobnom stave úradníkov alebo učiteľských osôb podľa ustanovení § 8, ods. 1.

§ 11.

(1) Úradníkom, ustanoveným z osôb učiteľských na systemizované miesta vo vyššej pomocnej školskej a osvetovej službe podľa § 8, ods. 1, písm. a) treba pre určenie služného v patričnej platovej stupnici započítať — okrem doterajšieho ich služného — aj prípadné prídavky podľa § 7, ods. 3 a 4, § 13, ods. 1, § 15, ods. 1, zákona č. 104/1926 Sb. z. a n., a § 3, zákona č. 96/1937 Sb. z. a n. Ináč pri určení služného treba pokračovať podľa ustanovení § 58 vládneho nariadenia č. 162/1928 Sb. z. a n.

(2) Pre nárok na penziu úradníkov, ustanovených podľa ods. 1, a na zaopatrovacie platy pozostalých po nich treba v plnej miere započítať aj čas, strávený a započítateľný v doterajšom služobnom pomere.

§ 12.

Úradníci, ustanovení podľa § 11, nemajú nárok na služobné prídavky podľa § 3 zákona č. 96/1937 Sb. z. a n.

§ 13.

Dňom účinnosti tohto nariadenia sa zrušujú všetky predpisy, ktoré mu odporujú.

§ 14.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister školstva a národnej osvety s ministrom vnútra a ministrom financií.

Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Sivák v. r. **Dr. Pružinský** v. r.

359.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940

o dočasných obmedzeniach v živnostenskom a inom zárobkovom podnikaní.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia tohto nariadenia platia pre nastupovanie živností, ako aj pre akékoľvek rozširovanie výroby.

§ 2.

(1) Príslušný úrad vezme na vedomie:

a) ohlášku živnosti,

b) oznámenie o zriadení vedľajšieho závodu, predajne, správkárne, skladu alebo sberne,

c) udelí koncesiu na prevádzanie živnosti koncesovanej,

d) udelí povolenie na zriadenie vedľajšieho závodu, predajne, správkárne, skladu alebo sberne koncesovanej živnosti,

e) udelí povolenie k nastúpeniu iných výrobných podnikov (závodov) — (§ 1), aj keď sú splnené ostatné náležitosti, iba ak má za to, že proti tomu niet námietok z dôvodov verejného záujmu. Úrad môže svoje rozhodnutie viazať podmienkami alebo príkazmi. Verejný záujem netreba odôvodňovať.

(2) Pokračovanie podľa ods. 1 treba zaviesť aj pri žiadostiach:

a) za premenu vedľajšieho závodu alebo skladu (§ 56 živnostenského zákona) na hlavný závod, a

b) za schválenie prevodzovní nových, rozšírenie prevodzovní už jestvujúcich alebo za schválenie takých prevodzovní, v ktorých nebolo s prevádzkou začaté, alebo za schválenie takých prevodzovní, v ktorých začatá prevádzka bola prerušená (§ 48 živnostenského zákona). Lehoty určené v § 48 živnostenského zákona sa skracujú počas platnosti tohto nariadenia na 6 mesiacov.

(3) Osobitné povolenie treba tiež:

a) ak sa má rozšíriť výrobná prevádzka jestvujúcich podnikov (závodov) o výrobu tovarov v podniku (závode) dňa 1. januára 1941 nevyrábaných, aj keď živnostenské oprávnenie obsahuje túto výrobu,

b) ak sa má rozšíriť u jestvujúcich podnikov (závodov) výrobná schopnosť oproti tej, akú mal podnik (závod) dňa 1. januára 1941, alebo ak sa má postaviť nové zariadenie.

(4) Ak sa s prevádzaním podľa ods. 1 povolenej činnosti nezačalo do 6 mesiacov, počítaných odo dňa doručenia rozhodnutia žiadateľovi, má sa vydané rozhodnutie zrušiť príslušným úradom. V odôvodnených prípadoch môže príslušný úrad predĺžiť povolenie na začatie činnosti o ďalších 6 mesiacov.

(5) Rozhodnutie podľa ods. 1 a 2 treba doručiť, ak ide o činnosť podľa živnostenského zákona, aj príslušnému živnostenskému spoločenstvu (grémiu) a príslušnej obchodnej a priemyselnej komore.

(6) Proti rozhodnutiu úradu môže žiadateľ podať odvolanie do 15 dní od doručenia. To isté právo majú aj korporácie uvedené v ods. 5, ak úrad rozhodol proti ich námietkam. Dokiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, nesmie sa s prevádzkou začať.

§ 3.

(1) Ak príslušnosť platnými právnymi predpismi nie je vôbec alebo inak určená, je pre pokračovanie podľa § 2 príslušný okresný úrad.

(2) Osobitné predpisy, ktoré upravujú výrobu, ťažbu, spracovanie, odbyt, organizačné a iné opatrenia v niektorých druhoch podnikania, zostávajú nedotknuté. Ak príslušný úrad vydá povolenie podľa takéhoto osobitného predpisu, netreba povolenie podľa § 2.

§ 4.

(1) Ku vstupu spoločníka do verejnej obchodnej spoločnosti, komanditnej spoločnosti, alebo spoločnosti s ručením obmedzeným ako aj k ustanoveniu prokuristu a orgánov (správnych, zastupujúcich alebo dozorných) spoločností podľa obchodného alebo občianskeho práva a iných právnických osôb, u ktorých predmet podnikania pozostáva v niektorej z činností uvedených v § 1, treba povolenie príslušného okresného úradu. Podobné povolenie treba aj k ustanoveniu zamestnancov, vykonávajúcich funkciu riaditeľov (riaditelia, členovia riaditeľstva a pod.).

(2) Povolenie podľa ods. 1 možno odoprieť bez udania dôvodov.

(3) Členstvo, zmeny v členstve, udelenie prokúry a smluvy o ustanovení zamestnancov sú pred udelením povolenia podľa ods. 1 a 2 neúčinné.

§ 5.

(1) Pred rozhodnutím podľa §§ 2 a 4 môže úrad vypočuť zúčastnené záujmové korporácie a organizácie.

(2) Úrad prv než rozhodne, vyžiada si pokyn Ministerstva hospodárstva.

§ 6.

Živnostenské oprávnenia, povolenia alebo schválenia, vydané bez zachovania náležitostí predpísaných týmto nariadením, sú neplatné a úrad, ktorý bol pre pokračovanie príslušný, je povinný ich odňať.

§ 7.

Podľa predpisov tohto nariadenia treba pokračovať aj vtedy, ak ide o osobu (združenie osôb), ktorá kryje také podnikanie alebo takú účasť, ktoré by podľa § 2, ods. 1 a 2 a § 4, ods. 1 z dôvodov tam uvedených nemohly byť povolené.

§ 8.

(1) Ustanovenia tohto nariadenia platia obdobne aj pre družstvá podľa §§ 223 až 257 zák. č. XXXVII/1875 a podľa zák. čl. XXIII/1898.

(2) Pred rozhodnutím vyžiada si úrad pokyn príslušného ministerstva.

§ 9.

Súdy pri zápise do firemného registra sú povinné dbať, aby boly zachované ustanovenia tohto nariadenia.

§ 10.

(1) Nezachovanie ustanovení tohto nariadenia ako aj každé jeho vedomé obchádzanie, potresce ako priestupok okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom do 60.000 Ks alebo zatvorením do 6 mesiacov. Nevymožiteľný peňažný trest sa má premeniť na zatvorenie do 6 mesiacov.

(2) Ak sa dopustí trestného činu spoločnosť, družstvo alebo iné združenie osôb, treba uložiť trest orgánu, ktorý je podľa platných predpisov povolaný ich zastupovať. Ak sa tento orgán skladá z niekoľko fyzických osôb, sú zodpovedné všetky, okrem tých, ktoré dokážu, že nezavinily trestnú činnosť.

(3) Okresný (štátny policajný) úrad, vykonávajúc trestné rozhodnutie (ods. 1 a 2), môže na zaistenie úspechu učiniť aj iné potrebné opatrenia, najmä zhabať tovar a nástroje, zastaviť prácu strojov, zatvoriť prevodzovňu a pod.

(4) Opatrenia podľa ods. 3 môže učiniť úrad aj vtedy, ak je dôvodné podozrenie, že niekto porušil ustanovenia tohto nariadenia.

§ 11.

Ustanovenia tohto nariadenia platia pre živnosti Židov a židovské podniky (závody) len natoľko, nakoľko pre ne neplatia vo veciach ním upravených osobitné právne predpisy.

§ 12.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. **Čatloš** v. r.

360.

Vládne nariadenie zo dňa 21. decembra 1940,

ktorým sa určuje sadzobník dávok za úradné výkony vo veciach správnych.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1, ods. 2 zákona č. 340/1940 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(1) Podľa § 1, ods. 2 zákona č. 340/1940 Sl. z. vydáva sa dávkový sadzobník v prílohe, ktorá je súčiastkou tohto nariadenia.

(2) Dávkový sadzobník sa delí podľa ústredných úradov na tieto diely:

diel A: Všeobecné sadzby,

diel B: Osobitné sadzby v rezorte úradu predsedu vlády,

diel C: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva zahraničných vecí,

diel D: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva vnútra,

diel E: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva financií,

diel F: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva školstva a národnej osvety,

diel G: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva pravosúdia,

diel H: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva hospodárstva,

diel I: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva dopravy a verejných prác,

diel K: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva národnej obrany.

(3) Pri vyrúbení dávky nerozhoduje okolnosť, do ktorého diela dávkového sadzobníka je výkon zaradený. Všeobecné sadzby (diel A) treba použiť len pre tie výkony, pre ktoré nie sú stanovené osobitná sadzby v dieloch B až K dávkového sadzobníka.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. januára 1941; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružínský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. **Čatloš** v. r.

Príloha k vládnemu nariadeniu č. 360/1940 Sl. z.

Dávkový sadzobník

Diel A: Všeobecné sadzby.

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
1	Za vyhotovenie ďalších rovnopisov (duplikátov) úradných vybavení, taktiež za vyhotovenie odpisov úradných záznamov, listín a spisov, vyžiadaných súkromnou stranou, ak nie je pre ne uložená osobitná dávka	do troch strán-nok 10 Ks za každú i len za-čatú stránku; za každú ďalšiu i len začatú stránku 5 Ks.	K pol. 1—7: Výkony pre verejné ústavy sociálne-poisťovacie a výkony smerujúce k prevedeniu branného zákona týmto dávkam nepodliehajú
2	Za vysvedčenia a osvedčenia vydávané na súkromné dožiadanie, ak nie je pre ne uložená osobitná dávka a ak podľa osobitných zákonov nie sú od všetkých dávok oslobodené	10 Ks	
3	Za overenie a vidovanie úradmi verejnej správy vnútornej, školskými, banskými a finančnými úradmi, ak nie je na ne uložená osobitná dávka, vynímajúc overenie vysvedčenia chudoby (nemajetnosti) a vidovanie podomových knižiek . .	10 Ks	
4	Za spísanie protokolov o ústnych podaniach, ktoré sú podstatne v záujme strany	10 Ks za hárok	
5	Za znalecké posudky štátnych úradov na písomnú žiadosť strany:		
	a) okresného úradu a iného štátneho úradu s pôsobnosťou pre územie okresu verejnej správy vnútornej .	od 50 Ks do 1000 Ks	
	b) župného úradu a iného štátneho úradu s pôsobnosťou pre územie väčšie ako okres	od 100 Ks do 3000 Ks	
	c) ústredného úradu alebo úradu s pôsobnosťou pre územie celoštátne . .	od 200 Ks do 5000 Ks	
6	Za nahliadnutie do spisov uložených v spisovni, vyjmúc spisovne súdnej a finančnej	od 10 Ks do 50 Ks.	podľa času, cez ktorý trvalo nahliadnutie do spisu.
7	Za použitie štátnych archívov, ak sa nedeje cieľom vedeckého bádania:		
	a) za nahliadnutie do archívnych listín	20 Ks.	
	b) za overenie odpisov archívnych listín	10 Ks za každú stránku	
	c) za overenie kresby alebo fotografie opatrenej stranou	10 Ks za každý list	

(Diel A: Všeobecné sadzby.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	d) za archívne posudky	od 50 Ks do 5000 Ks	
8	Za vyhotovenie kópií polohopisných a iných máp, nákresov a iných grafických prác, vyjmúc odtlačky a snímky meračských elaborátov pozemkového katastru, pre ktoré platia osobitné predpisy . .	od 10 Ks do 2000 Ks	Dávka nesmie presahovať honorár, ktorý v takých prípadoch ustanovujú schválené sadzby inžinierskej komory, a ak niet pre určitý prípad sadzby, honorár súkromnými podnikmi obvykle účtovaný.
9	Za vyvlastňovacie povolenie, ak nejde o vyvlastnenie podľa zákona o stavebnom ruchu	od 100 Ks do 15.000 Ks	podľa hodnoty vyvlastneného predmetu, účelu vyvlastnenia a očakávaných výhod. Od tejto dávky sú oslobodené všeužitočné elektrické podniky a vodné družstvá.
10	Za odpustenie podmienky úspešného výkonu ustanovovacej skúšky alebo predbežného vzdelania, ak zamestnancovi plyne z výkonu majetkový prospech	od 500 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu majetkového prospechu.

Diel B: Osobitné sadzby.
v rezorte Úradu predsedu vlády.

Pol. čís	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
1	Za udelenie písomných informácií podľa ods. 3, § 11 zákona č. 330/1940 Sl. z. .	od 10 Ks do 5000 Ks	K pol. 1 a 2: Dávka sa vyrubí podľa rozsahu a obťažnosti predbežných prác potrebných k opatreniu žiadanej informácie alebo posudku

(Diel B: Úrad predsedu vlády.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
2	Za vypracovanie posudku podľa ods. 3, § 11 zákona č. 330/1940 Sl. z.	od 10 Ks do 5000 Ks	Od dávky sú oslobodené zamestnanecké odborové organizácie.
3	Za stanovenie výnimky podľa § 1, ods. 2 vládneho nariadenia čís. 63/1939 Sl. z., o vymedzení pojmu Žida a za oslobodenie zpod následkov nariadení, nadväzujúcich na toto nariadenie i keď tieto budú vydané po dni účinnosti tohoto nariadenia, ak sú v tomto sadzobníku nie určené osobitné dávky	od 100 Ks do 100.000 Ks	
4	Za udelenie (predĺženie) pracovného povolenia podľa vlád. nar. č. 256/1940 Sl. z. o zamestnávaní Židov	od 50 Ks do 5000 Ks	

Diel C: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva zahraničných vecí.

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
1	Za zakročenie u vlád, úradov a orgánov cudzích štátov	od 20 Ks do 5000 Ks	podľa majetkového významu pre stranu — vzhľadom na majetok a zárobkové pomery strany — a podľa obťažnosti prípadu.
2	Za vyjadrenia, vydané na žiadosť strany v právnych otázkach, majúcich vzťah k cudzine	od 20 Ks do 500 Ks	podľa obťažnosti prípadu.
3	Za overenie úradného podpisu a úradnej pečate vedľa kolkového poplatku podľa § 5 zák. č. 54/1925 Sb. z. a n.	50 Ks	
4	Za doručenie peňazí, cenných papierov, vkladných knižiek a iných cenných predmetov z doručovanej sumy alebo hodnoty doručovaného predmetu . . .	3/4 %, najmenej však 10 Ks a najvyššie 1000 Ks	

Diel D: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva vnútra.

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
1	Za udelenie štátneho občianstva:		
	a) ak má strana nárok na udelenie . .	od 25 Ks do 5000 Ks	
	b) v ostatných prípadoch	od 50 Ks do 50.000 Ks	
2	Za svedectvo o slovenskom štátnom občianstve	od 10 Ks do 750 Ks	
3	Za potvrdenie o tom, že strana podala žiadosť o priznanie, udelenie slovenského štátneho občianstva alebo uplatnila nárok na slov. štátne občianstvo	od 10 Ks do 100 Ks	
4	Za povolenie predĺženia lehoty na predloženie úradného preukazu o prepustení z doterajšieho štátneho sväzku	od 10 Ks do 50 Ks	
5	Za osvedčenie o prepustení zo štátneho sväzku	od 20 Ks do 500 Ks	
6	Za povolenie zmeny mena	od 20 Ks do 10.000 Ks	podľa majetkových a zárobkových pomerov strany a významu povolenia jej daného.
7	Za prijatie oznámenia o zmene náboženstva	od 10 Ks do 1000 Ks	
8	Za dišpenzáciu od prekážky sobášu alebo ohlášok	od 10 Ks do 3000 Ks	podľa majetkových a zárobkových pomerov strany a významu povolenia jej daného.
9	Za úradnú intervenciu pri občianskom sobáši	od 30 Ks do 500 Ks	podľa majetkových a zárobkových pomerov strany a významu úradného výkonu.
10	Za povolenie uzavrieť občiansky sobáš pri inom než miestne príslušnom úrade alebo vo zvláštnom čase snúbencami žiadanom	od 50 Ks do 3000 Ks	ako u pol. 6.

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
11	Za vysvedčenie spôsobilosti uzavrieť manželstvo v cudzine	25 Ks	
12	Za povolenie zmeny obecných hraníc (územného obvodu obce alebo obcí), vyjmúc prípadu slúčenia a rozlúčenia obcí na základe žiadosti súkromnej strany, ak len povolenie nedeje sa prevažne v súkromnom záujme; za súkromnú stranu sa však nepovažuje obec	od 100 Ks do 1000 Ks	podľa výhod plynúcich strane z udeleného povolenia.
13	Za preradenie obce (mesta) do vyššej kategórie obcí a miest	od 1000 Ks do 6000 Ks	podľa majetkových pomerov obcí a miest
14	Za udelenie znaku alebo za povolenie vlajky (farby) svázkom územnej samosprávy	od 1000 Ks do 2000 Ks	podľa majetkových pomerov
15	Za povolenie zmeny znaku alebo vlajky (farieb) svázkom územnej samosprávy .	od 250 Ks do 500 Ks	podľa majetkových pomerov
16	Za vylúčenie obce z obvodu jednoho notariátu a jej pričlenenie do obvodu iného notariátu	od 100 Ks do 300 Ks	
17	Za povolenie zmeny mena alebo rozlišovacieho prídomku obce	od 100 Ks do 3000 Ks	podľa majetkových pomerov obce
18	a) Za povolenie zriadiť účastinnú spoločnosť okrem účastinných bánk . .	od 200 Ks do 20.000 Ks	podľa účastinného kapitálu a spôsobu jeho splatenia
	b) Za schválenie stanov a zmeny stanov už existujúcej účastinnej spoločnosti okrem účastinnej banky . . .	od 50 Ks do 2000 Ks	podľa rozsahu stanov a zmeny stanov
	c) Za povolenie zvýšiť účastinný kapitál (okrem účastinnej banky) . . .	od 50 Ks do 20.000 Ks	podľa zvýšenia kapitálu, účelu, pre ktorý zvýšenie slúži, a so zreteľom na dávku, vyrubenú pri zriadení spoločnosti

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
19	a) Za pripustenie cudzozemskej účastinnej spoločnosti alebo komanditnej spoločnosti na účastiny prevodzovať obchody v tuzemsku okrem účastinnej banky	od 200 Ks do 20.000 Ks	podľa pravdepodobného rozsahu obchodov v tuzemsku
	b) Za povolenie zriadiť pobočný závod cudzozemskej účastinnej spoločnosti alebo komanditnej spoločnosti na účastiny, pripustenej prevodzovať obchody v tuzemsku okrem účastinnej banky	od 50 Ks do 5000 Ks	podľa pravdepodobného rozsahu obchodov v tuzemsku
	c) Za schválenie zastupiteľstva (reprezentácie) cudzozemskej účastinnej spoločnosti alebo komanditnej spoločnosti na účastiny, pripustenej prevodzovať obchody v tuzemsku okrem účastinnej banky	od 300 Ks do 3000 Ks	podľa pravdepodobného rozsahu obchodov v tuzemsku
20	a) Za povolenie zriadiť poisťovacie spolky a za schválenie stanov	od 50 Ks do 5000 Ks	podľa výšky základných fondov, prípadne podľa pravdepodobného rozsahu poisťovacích obchodov
	b) Za schválenie zmeny stanov poisťovacích spolkov	od 30 Ks do 3000 Ks	podľa rozsahu zmeny stanov
21	Za potvrdenie členov zastupiteľstva (reprezentácie) cudzozemskej poisťovne .	od 300 Ks do 3000 Ks	podľa pravdepodobného rozsahu poisťovacích obchodov v tuzemsku
22	Za schvaľovanie stanov príplatkových ústavov (penzijných fondov a iných zaopatrovacích zariadení) podľa § 119 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. v znení zák. č. 117/1934 Sb. z. a n.	od 500 Ks do 5000 Ks	
23	Za povolenie prevodzovať verejnú agenciu	od 100 Ks do 1000 Ks	podľa rozsahu a sídla podniku a majetkových a zárobkových pomerov

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
24	Za povolenie licencie bookmakerskej . .	od 2000 Ks do 10.000 Ks	
25	Za povolenie podniku totalizátorského . .	od 200 Ks do 5000 Ks	
26	Za povolenie produkčnej licencie alebo divadelnej koncesie	od 20 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu podniku a majetkových ako i zárobkových pomerov žiadateľa, ak je ním osoba fyzická, a podľa rozsahu podniku a účelu, ako i obecne prospešnej činnosti žiadateľa, ak je ním osoba právnická
27	Za schválenie zodpovedného zástupcu majiteľa divadelnej koncesie alebo biografickej či inej produkčnej licencie . . .	od 20 Ks do 500 Ks	podľa rozsahu podniku
28	Za vidovanie produkčnej licencie pre pobyt v okrese	od 5 Ks do 100 Ks	podľa druhu a rozsahu podniku
29	Za povolenie verejnej sbierky, ak nejde o sbierky na dobročinné ciele:		
	a) pri sbierke v obvode jedného okresu alebo jeho časti	od 25 Ks do 200 Ks	podľa veľkosti okresu a sociálnych pomerov obyvateľstva
	b) pri sbierke v obvode viac okresov za každý okres alebo jeho časť . . .	od 50 Ks do 200 Ks	podľa veľkosti okresu a sociálnych pomerov obyvateľstva
30	Za povolenie užívať rozmnožovací prístroj	od 200 Ks do 2000 Ks	podľa zárobkových pomerov, rozsahu závodu, účelu, pre ktorý má byť rozmnožovací prístroj použitý a podľa výkonnosti prístroja
31	Za povolenie predávať periodické časopisy	od 50 Ks do 100 Ks	podľa rozsahu a sídla podniku

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
32	Za povolenie sbierať predplatiteľov a odberateľov tlačív	od 50 Ks do 100 Ks	podľa počtu sberateľov a podľa účelu
33	Za povolenie vylepovať plakáty	od 10 Ks do 100 Ks	
34	Za povolenie reklám pohybujúcich sa s miesta na miesto a sveteľných reklám každého druhu	od 10 Ks do 500 Ks	podľa rozsahu a sídla podniku a povahy reklámy
35	a) Za povolenie ochotníckeho divadelného predstavenia	od 15 Ks do 200 Ks	podľa pravdepodobného príjmu
	b) Za povolenie tanečných zábav každého druhu	od 20 Ks do 500 Ks	
36	Za povolenie na predaj alebo držbu zakázaných zbraní	od 50 Ks do 200 Ks	podľa počtu, druhu zbraní a účelu ich použitia
37	Za povolenie na dovoz, prievoz alebo vývoz zbraní cez štátne hranice	od 30 Ks do 500 Ks	podľa počtu, zbraní a dôvodu žiadosti
38	Za prijatie oznámenia neprimeraného počtu zbraní	od 50 Ks do 500 Ks	podľa počtu, druhu zbraní a účelu ich použitia
39	Za zbrojný pas, jeho rozšírenie alebo predĺženie:		Dávka sa vyrubí podľa počtu druhu zbraní, účelu ich použitia, majetkových pomerov a doby platnosti pasu
	a) na lovecké ručnice, za každý rok . .	od 15 Ks do 150 Ks	
	b) na ostatné zbrane, za každý rok . .	od 10 Ks do 100 Ks	
40	Za vidovanie zbrojného pasu pri presídlení držiteľa	10 Ks	
41	Za dovolenie nazrieť do spolkových stanov a zhotoviť si ich odpis	20 Ks	
42	a) Za cenzurovanie filmov vpočítane výdavky spojených s cenzúrou . . .	od 50 Ks do 1500 Ks	podľa druhu, obsahu, cennosti a rozsahu filmu
	b) Za dočasné povolenie verejne predvádzať film	od 10 Ks do 100 Ks	

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
43	Za vidovanie filmových cenzurných lístkov	10 Ks	
44	Za osvedčenie o právnom trvaní spolku .	od 50 Ks do 100 Ks	podľa miestneho rozsahu spolkovej činnosti, jej druhu a podľa rozsahu stanov
45	Za schválenie stanov spolkov	od 50 Ks do 1000 Ks	
46	Za povolenie spolku nosiť zástavu alebo užívať rovnošaty	300 Ks	
47	Za povolenie spolku nosiť odznak	300 Ks	
48	Za osvedčenie o tom, kto podľa stanov právoplatne podpisuje písomné vyhotovenia spolku	od 50 Ks do 500 Ks	
49	Za cestovný pas, jeho predĺženie alebo rozšírenie	od 5 Ks do 500 Ks	podľa účelu cesty a doby platnosti a majetkových pomerov žiadateľa
50	Za osvedčenie pre prechod hraníc:		ako u pol. 49 a podľa počtu osôb, ak nie je inak stanovené medzinárodnými smluvami.
	a) pre turistov a výletníkov	5 Ks	
	b) pre iné osoby	10 Ks	
	c) pre hromadné výpravy	od 50 Ks do 1000 Ks	
51	Za povolenie pobytu cudzincom	od 10 Ks do 10.000 Ks	podľa majetkových pomerov, účelu pobytu, časového a miestneho rozsahu povolenia a podľa okolností, pri akých udeľuje štát príslušnosti cudzinca obdobné povolenie slovenským príslušníkom
52	Za vízum udelené cudzozemcovi, ktorého štát. príslušnosti vyberá od slov. príslušníkov z tohto dôvodu poplatky . .	v rovnakej výške, aká sa vyberá od slov. príslušníkov štátom príslušnosti cudzinca	

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čis.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
53	Za policajné hlásenie cudzincov, ktorých štáty príslušnosti vyberajú od slov. príslušníkov z titulu hlásenia poplatky . .	v rovnakej výške, aká sa vyberá od slov. príslušníkov	
54	a) Za udelenie povolenia viesť motorové vozidlo		
	aa) oprávňujúceho viesť jazdné kolá s pomocným motorom o obsahu válcov nad 0.1 lit.	20 Ks	
	bb) oprávňujúceho viesť motorové kolá (motocykly), či s prívesným vozíkom či bez neho, ak nejde o prípad pod dd)	od 50 Ks do 100 Ks	
	cc) oprávňujúceho viesť iné motorové vozidlá, ak nejde o prípad pod dd)	od 100 Ks do 1000 Ks	podľa dôchodkových a majetkových pomerov vodiča
	dd) oprávňujúceho viesť motorové vozidlá používané pre verejnú dopravu osôb	od 50 Ks do 500 Ks	
	b) Za vydanie osvedčenia, ktorým sa podáva preukaz o formálnej vzájomnosti v domácom štáte cieľom nadobudnutia povolenia viesť motorové vozidlo . . .	50 Ks	
	c) Za duplikát vodičského preukazu . .	30 Ks	
55	a) Za prídel registríkovej značky, motorových vozidiel pre účely výrobné, predajné alebo skúšobné (tzv. obchodné značky)	50 Ks	
	b) Za prvý zápis motorového vozidla do registra slovenských motorových vozidiel,		
	aa) ak ide o jazdné kolo s pomocným motorom o obsahu válcov nad 0.1 lit.	20 Ks	
	bb) ak ide o motorové kolo (motocykel), či s prívesným vozíkom či bez neho alebo motorovú trojkolku .	50 Ks	
	cc) ak ide o traktor (nakoľko sa zapisuje do registra):		
	1. pri sile motoru do 25 ks . . .	100 Ks	
	2. pri sile motoru nad 25 Ks . .	150 Ks	

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	dd) ak ide o nákladný automobil:		
	1. o nosnosti do 2½ tuny	100 Ks	
	2. o nosnosti nad 2½ tuny . . .	200 Ks	
	ee) ak ide o osobný automobil alebo autobus:		
	1. o obsahu válcov do 1 lit. . . .	60 Ks	
	2. o obsahu válcov nad 1 lit. do 2 l	150 Ks	
	3. o obsahu válcov nad 2 lit. do 3 l	300 Ks	
	4. o obsahu válcov nad 3 lit. do 4 l	400 Ks	
	5. o obsahu válcov nad 4 lit. do 5 l	500 Ks	
	6. o obsahu válcov nad 5 lit. do 6 l	600 Ks	
	7. o obsahu válcov nad 6 lit. do 7 l	800 Ks	
	8. o obsahu válcov nad 7 lit. . .	1000 Ks	
	c) Za každý ďalší zápis motorového vozidla do registra slovenských motorových vozidiel, či u tohože či iného úradu, ak pri tom nenastáva zmena v osobe držiteľa alebo vlastníka, s vylúčením prípadu písm. e)	od 20 Ks do 50 Ks	
	d) Za zapísanie nového držiteľa alebo vlastníka motorového vozidla do registra slovenských motorových vozidiel alebo za každý ďalší zápis motorového vozidla do registra, ak je spojený so zmenou v osobe držiteľa alebo vlastníka	od 20 Ks do 150 Ks	
	e) Za opravu zápisov v registri slovenských motorových vozidiel, ak bola podmienená dodatočnou skúškou vozidla	polovica sumy uvedenej sub 55 b)	
	f) Za duplikát osvedčenia o zápise motorového vozidla do registra slovenských motorových vozidiel	50 Ks	
56	a) Za vydanie medzinárodného vodičského povolenia	50 Ks	
	b) Za vidovanie medzinárodného vodičského povolenia vydaného oprávneným spolkom	50 Ks	
	c) Za pridelenie stálej značky cudzozemských motorových vozidiel	suma uvedená sub 55 b)	

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
57	a) Za povolenie dopravy pracovných oddielov v nákladnom automobile . . .	100 Ks	ak ide o povolenie na viac jázd
		20 Ks	ak ide o povolenie na jednu jazdu
	b) Za povolenie pretekov alebo súťaží motorových vozidiel	od 200 Ks do 10.000 Ks	podľa rozsahu a významu pretekov alebo súťaže
	c) Za povolenie spolku vydávať medzinárodné vodičské povolenie	5000 Ks	
	d) Za povolenie vyššej maximálnej rýchlosti pre autobusy, ktoré sa používajú pre pravidelnú hromadnú dopravu osôb	100 Ks	za každý autobus pre určitú trať
58	Za písomnú odpoveď štátnych úradov na dotazy súkromných osôb o pobyte (sídle) určitej osoby	20 Ks	
59	a) Za povolenie pretekov, dostihov, výstav, veľtrhov, honov, rybolovov, a pod., ak sa konajú v záujme výhradne alebo prevážne súkromnom (vedľa doterajších poplatkov na úhradu hotových výdavkov intervenujúcich orgánov)	od 20 Ks do 1000 Ks	
	b) Za intervenciu žandárstva alebo štátnej polície pri pretekoch, dostihoch, výstavách, veľtrhoch, športových hrách, honoch, rybolovoch a pod., ak sa koná v záujme výlučne alebo prevážne súkromnom (vedľa doterajších poplatkov na úhradu hotových výdavkov intervenujúcich orgánov)	30 Ks za úradníka alebo dôstojníka; 20 Ks za jednu osobu mužstva a za jeden deň intervencie	
60	Za odbornú intervenciu v divadle alebo koncerte, ak podlieha dávke zo zábav, ďalej v plese, biografe, kabarete a pri iných produkciách (vedľa doterajšieho poplatku na úhradu hotových výdavkov intervenujúcich orgánov)	25 Ks za úradníka, 15 Ks za jedného muža stráže a za jednu intervenciu	
61	Za dozor pri prehliadkach závodov vyrábajúcich alebo spracovávajúcich výbušniny, ak sa koná výlučne alebo prevážne v súkromnom záujme	od 250 Ks do 5000 Ks za jednu prehliadku	podľa rozsahu podniku

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
62	Za poskytnutie informácií na dotaz súkromnej strany vo veciach poisťovacích okrem informácie danej poistníkom . .	od 50 Ks do 500 Ks	
63	Za rozhodnutie o tom, či istá osoba má byť pokladaná za Žida alebo nie (§ 2 vlád. nar. č. 63/1939 Sl. z., ak ide o rozhodnutie na žiadosť súkromnej strany) . .	od 100 Ks do 5000 Ks	
64	Za vydávanie stavebných povolení (okrem povolení pre stavby verejné) podľa príslušných stavebných štatútov	od 30 Ks do 10.000 Ks	podľa významu a veľkosti stavby. Zpravidla ¼% stavebného nákladu a iného novoinvestovaného kapitálu. Pri vyrubení tejto dávky vezme sa zreteľ na prípadné dávky vyrubené podľa položiek č. 76 dávkového sadzobníka diel D, pol. č. 2, 11, 19, 20 dávkového sadzobníka diel H, pol. č. 51 dávkového sadzobníka diel I. a pol. č. 15 dáv. sadz. diel K.
65	Za vydanie osvedčenia o začatí súkromnej praxe lekárskej (všeobecnej a odbornej) podľa § 8, ods. 4 zák. č. 114/1929 Sb. z. a n. v určitej obci:		K pol. 65—95. Osobitné sadzby pre cudzincov platia len natoľko, nakoľko im medzinárodnými[1] smluvami nie je zaručené rovnaké zachádzanie ako s tuzemcami.
	a) lekárovi tunajšiemu štátnemu príslušníkovi	50 Ks	
	b) lekárovi cudziemu štátnemu príslušníkovi	100 Ks	
66	Za udelenie titulu odborného lekára (§ 9 ods. 2 zák. č. 114/1929 Sb. z. a n.):		
	a) tunajšiemu štátnemu príslušníkovi .	500 Ks	
	b) cudziemu štátnemu príslušníkovi .	5000 Ks	

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čis.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
67	Za povolenie udelené cudziemu štátnemu príslušníkovi vykonávať lekársku prax (§ 4 zák. č. 114/1929 Sb. z. a n.):		
	a) v štátnych a iných verejných ústavoch liečebných a humanitných . .	100 Ks	
	b) v určitom mieste a jeho okolí s vylúčením miest kúpeľných	1000 Ks	
	c) v určitom mieste kúpeľnom . . .	3000 Ks	
	d) s vylúčením miest kúpeľných na území celej republiky	2000 Ks	
68	Za vzatie na vedomie ohlásenia pomocnej praxe porodníckej v určitej obci (§ 5, ods. 2 zák. č. 200/1928 Sb. z. a n.):		
	a) porodnou asistentkou tunajšou štátnou príslušníčkou	10 Ks	
	b) porodnou asistentkou cudzou štátnou príslušníčkou	40 Ks	
69	Za povolenie výnimky podľa § 2, ods. 2. zák. č. 200/1928 Sb. z. a n., a to:		
	a) z ustanovenia ods. 1, písm. a) (povolenie vykonávať pomocnú prax porodnícku cudzím štátnym príslušníkom)	250 Ks	
	b) z ustanovenia ods. 1, písm. d) (povolenie vykonávať pomocnú prax porodnícku uchádzačkám, ktoré nedosiahly diplomu na niektorom slov. ústave pre vzdelanie a výcvik porodných asistentiek)	100 Ks	
70	Za zmenu trvalého odňatia diplomu v odňatie dočasné (§ 7, ods. 3 zák. č. 200/1928 Sb. z. a n.)	50 Ks	
71	Za vydanie vysvedčenia o osobitnej praktickej skúške zubotechnickej (§ 3, ods. 1 a 2 § 4 posl. veta zák. č. 303/1920 Sb. z. a n.)	200 Ks	
72	Za vydanie vysvedčenia o oslobodení od osobitnej praktickej skúšky zubotechnickej (§ 3, ods. 3 a § 4 zák. č. 303/1920 Sb. z. n.)	500 Ks	

(Diel. D: Min. vnútra.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
73	Za udelenie koncesie lekárnickej a za prevod reálnej lekárne, ak reálna lekáreň neprevádza sa na vdovu alebo neplnoletých descendentov majiteľa		
	a) v obci s počtom obyvateľov nad 100.000	5000 Ks	
	b) v obci s počtom obyvateľov nad 50.000	4000 Ks	
	c) v obci s počtom obyvateľov nad 20.000	3000 Ks	
	d) v obci s počtom obyvateľov nad 10.000	2000 Ks	
	e) v obciach iných	1000 Ks	
74	Za udelenie oprávnenia viesť príručnú lekáreň	500 Ks	
75	Za udelenie povolenia zriadiť filiálnu lekáreň		
	a) stálu	1000 Ks	
	b) sezónnu	od 300 Ks do 500 Ks	
76	Za schválenie prevodzovne lekárne, zmeny alebo rozšírenia prevodzovne	200 Ks	
77	Za schválenie preloženia lekárne vnútri určeného stanovišťa	500 Ks	
78	Za schválenie dania do árendy lekárne koncesovanej i reálnej, ak nejde o ďalšiu prevádzku lekárne podľa § 132 zák. čl. XIV/1876 alebo o ďalšiu prevádzku lekárne reálnej po smrti jej majiteľa, ktorý ju sám spravoval, vdovou a maloletými deťmi tohto zomrelého majiteľa		Ak je lekárnik nútený lekáreň dať do árendy z dôvodov nim nezavinených (pre vysoký vek, trvalú chorobu a pod.) a túto okolnosť riadne preukáže, vyrubí sa dávka len vo výške jednej polovice sadzieb v pol. 78 stanovených.
	a) v obci s počtom obyvateľov nad 100.000 . .	2000 Ks	
	b) v obci s počtom obyvateľov nad 50.000 . .	1500 Ks	
	c) v obci s počtom obyvateľov nad 20.000 . .	1000 Ks	
	d) v obci s počtom obyvateľov nad 10.000 . .	500 Ks	

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	e) v obciach iných	250 Ks	
79	Za predĺženie lehoty pre otvorenie novozriaďovanej lekárne	200 Ks	
80	Za jednotlivé výkony chemického a mikroskopického rozboru ústavu pre skúmanie liečiv	od 5 Ks do 500 Ks	podľa složitosti výkonov
81	Za povolenie dovozu liečivých sér, ktoré sa vyrábajú v tuzemsku	od 20 Ks do 500 Ks	
82	Za generálne povolenie dovozu liečivých špecialít	500 Ks	
83	Za preskúmanie liečivých špecialít . . .	od 50 Ks do 1000 Ks	
84	Za pripustenie liečivej špeciality		
	a) domácej	100 Ks	
	b) všeobecnej, a to:		
	aa) tuzemskej	500 Ks	
	bb) cudzozemskej	1000 Ks	
	c) za schválenie hocakej zmeny povolenej už liečivej špeciality, ako i za schválenie zmeny v osobe ohlašovateľa alebo výrobcu	20 Ks	
	d) za schválenie novej ceny liečivej špeciality už povolenej	20 Ks	
	e) za osobitné povolenie dovozu omamných látok podľa § 10 zákona č. 29/1938 Sb. z. a n.	od 1000 Ks do 5000 Ks	
85	Za povolenie na skúšku tirocinálnu		
	a) pre cudzieho štátneho príslušníka .	300 Ks	
	b) pre tunajšieho štátneho príslušníka	100 Ks	
86	a) Za povolenie neskoršieho predloženia preukazu o vzdelaní predpísanom v § 1 vl. nar. č. 613/1920 Sb. z. a n. . . .	100 Ks	
	b) Za povolenie vstúpiť do lekárnickej praxe pre cudzieho štátneho príslušníka	200 Ks	

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
87	Za potvrdenie o započítaní vojenskej služby vojnovej do odbornej činnosti lekárnickej	100 Ks	
88	Za povolenie konať bakteriologické a podobné vyšetrovania (okrem odborných lekárov pre lekárske laboratórne vyšetrovanie)	500 Ks	
89	Za povolenie pre zriadenie a prevádzku súkromných ústavov liečebných rázu zárobkového		
	a) s počtom lôžok až inkl. 10	1500 Ks	
	b) za každých ďalších i započatých 10 lôžok až do 100 lôžok po ďalších . .	1500 Ks	
	c) s počtom lôžok nad 100	20.000 Ks	
90	Za povolenie pre zriadenie a prevádzku ústavov vodoliečebných, mechanoterapeutických alebo fyzikálne liečebných, ambulatórií a ústavov vyšetrovacích, ak nie sú zariadené pre ležiacich nemocných a sú rázu zárobkového	od 1000 Ks do 15.000 Ks	podľa rozsahu ústavu a rozsahu udeleného oprávnenia a jeho majetkového významu pre žiadateľa
91	Za vyhlásenia za miesta kúpeľné, a to:		
	a) miest do 500 obyvateľov	1000 Ks	
	b) miest nad 500 do 2000 obyvateľov .	5000 Ks	
	c) miest nad 2000 do 5000 obyvateľov .	10.000 Ks	
	d)) miest nad 5000 obyvateľov . . .	20.000 Ks	
92	Za vyhlásenie vody minerálnej za vodu liečivú	10.000 Ks	
93	Za vyhlásenie vody minerálnej za vodu stolnú	5000 Ks	
94	Za povolenie prevozu mŕtvoly pochovať ju na cintoríne nepríslušnom a za povolenie prevozu mŕtvoly do krematória zriadeného mimo obvodu miesta úmrtia		
	a) v tomže politickom okrese	50 Ks	
	b) pri prevoze do iného politického okresu	100 Ks	
	c) pri prevoze mŕtvoly do cudziny . .	300 Ks	

(Diel D: Min. vnútra.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
95	Za povolenie pre exhumáciu (vykopávku) mŕtvoly pri otvorení hrobky cieľom prenesenia pozostatkov: a) do hrobu na tomže cintoríne . . . b) pri prevoze zvýši sa dávka o sumy ad 94 uvedené.	100 Ks	Nevzťahuje sa na exhumáciu mŕtvol vojakov, ktorí zomreli vo svetovej vojne a slov. vojakov padlých alebo zomrelých v poli.
96	Za rozšírenie koncesie dopravnej spoločnosti podľa § 13 zák. č. 71/1922 Sb. z. a n.	od 200 Ks do 5000 Ks	
97	Za zníženie kaucie podnikateľskej alebo splnomocneneckej podľa § 14 zákona č. 71/1922 Sb. z. a n.	od 1000 Ks do 5000 Ks	
98	Za schválenie ustanovenia vedúceho vysťahovaleckej kancelárie podľa § 15 zák. č. 71/1922 Sb. z. a n.	od 100 Ks do 1000 Ks	
99	Za povolenie dopravnému podniku použiť zamestnancov mimo obchodnej miestnosti na prijímanie a ďalšie dopravovanie vysťahovalcov podľa § 17 zák. č. 71/-1922 Sb. z. a n.	od 100 Ks do 1000 Ks	
100	Za schválenie tlačív a inzerátov vysťahovaleckých dopravných podnikov . . .	od 20 Ks do 1000 Ks	
101	Za povolenia zamestnávať cudzích štátnych príslušníkov podľa ods. 1 a 2 § 2 a ods. 1 § 6 zákona čís. 333/1939 Sl. z.	od 20 Ks do 2000 Ks	
102	Za schválenie nového splnomocnenia pri zmene osoby doterajšieho splnomocnenia zák. č. 71/1922 Sb. z. a n.	od 100 Ks do 1000 Ks	
103	Za povolenie prevziať na dopravu pre iného podnikateľa dopravy podľa § 15 zák. č. 71/1922 Sb. z. a n.	od 20 Ks do 1000 Ks	
104	Za povolenie práce cez čas	od 20 Ks do 2000 Ks	
105	Za povolenie verejne používať cudzí štátny znak, alebo cudziu štátnu vlajku . . .	v rovnakej výške, aká sa vyberá od slovenských štátnych príslušníkov štátom príslušnosti cudzinca.	

Diel E: Osobitné sadzby
v rezorte Ministerstva financií

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda ...	Dávka	Poznámka
1	Za povolenie daneprostého odberu liehu, cukru, kyseliny octovej, kyselého uhličitanu amonného, umelých jedlých tukov a daneprostého, príp. daňove sľavneného odberu olejov, podliehajúcich dani z minerálnych olejov	od 50 Ks do 15.000 Ks	podľa množstva a účelového určenia látok, ktorých odber bol povolený
2	Za priznanie hospodárskej povahy liehovaru	od 50 Ks do 150 Ks	podľa rozsahu výroby
3	Za povolenie pre odovzdanie liehovarských výpalkov	100 Ks	odovzdaním výpalkov treba rozumieť vypratanie výpalkov z poľnohospodárskeho liehovaru osobám, ktorých hospodárstvo nie je ani podľa zákona o dani z liehu ani smluvne spojené s príslušným poľnohospodárskym liehovarom.
4	Za povolenie prestúpiť prípustnú dennú výrobu v hospodárskych liehovaroch .	200 Ks	
5	Za povolenie spracovať melasu v poľnohospodárskych liehovaroch pri neúrode vlastných surovín	od 50 Ks do 1.000 Ks	podľa rozsahu udeleného povolenia
6	Za povolenie prekročiť priznané výrobné oprávnenie o viac ako 15% podľa čl. VI., § 2, ods. 16 zák. č. 86/1932 Sb. z. a n. .	od 50 Ks do 500 Ks	podľa rozsahu priznaného výrobného oprávnenia i podľa rozsahu povoleného prekročenia
7	Za pridelenie uvoľneného výrobného oprávnenia alebo za prevod výrobného či rafinačného oprávnenia, za každý hektoliter alkoholu	5 Ks najviac 20.000 Ks	

(Diel E: Min. financií.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
8	Za pripustenie živnostenskej výroby liehu v produkčnom pestiteľskom liehovare so sľavou podľa čl. II. ods. 4. zákona č. 86/1932 Sb. z. a n.	od 30 Ks do 400 Ks	podľa rozsahu výroby a eventuálne podľa používania požičaného štátneho kontrolného meradla .
9	Za povolenie zriadiť nový liehovar alebo novú rafinériu liehu, a to:		
	a) produkčný liehovar	1000 Ks	
	b) konzumný poľnohospodársky liehovar	5000 Ks	
	c) konzumný priemyslový liehovar alebo rafinériu liehu	20.0000 Ks	
10	Za povolenie prevodzovať súkromné slobodné skladište cukru, liehu alebo vína .	od 500 Ks do 20.000 Ks	podľa rozsahu podniku a zaťaženia, ktoré vznikne pre dozorné orgány
11	Za povolenie novej miešarne liehobenzinovej smesi	1000 Ks	
12	Za povolenie používať liehovarské zariadenie pre iné ako ohlásené ciele	100 Ks	
13	Za povolenie úľav a výnimôk z predpisov zákonov a nariadení o dani z liehu, cukru, minerálnych olejov a vôbec všetkých ostatných spotrebných daní a monopolov ako i z predpisov zákonov a nariadení upravujúcich hospodárenie liehom .	od 50 Ks do 10.000 Ks	podľa zaťaženia, ktoré vznikne pre dozorné orgány
14	Za povolenie daneprostej rektifikácie liehu v produkčných liehovaroch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie čl. II, ods. 4 zákona č. 86/1932 Sb. z. a n.	50 Ks	
15	Za povolenie prechovávať ovocné šťavy, kvasy a vína v destilatúrach zdaneného liehu alebo v miestnostiach s tým!to destilatúrami priamo spojených . . .	od 10 Ks do 500 Ks	ako u pol. 13.
16	Za povolenie vyskladňovať čistú pribudlinu z rafinérie liehu nad prípustnú hranicu 0·25%	100 Ks	•

(Diel E: Min. financií.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
17	Za povolenie maloprodaju alebo veľkoprodaju všeobecne denaturovaného liehu, a to:		
	a) maloprodaju	50 Ks	
	b) veľkoprodaju	300 Ks	
18	Za povolenie prevodzovať miešiarne všeobecného denaturačného prostriedku .	500 Ks	
19	Za predĺženie dostavovacej lehoty poukázaného nezdaneného liehu, cukru, minerálnych olejov alebo zásielok vývozných liehovitých alebo cukornatých tovarov .	50 Ks	
20	Za úradný dozor pri daneprostej rektifikácii liehu, pri používaní daneprostého liehu a cukru, kyseliny octovej, kyselého uhličitánu amonného, umelých jedlých tukov a minerálnych olejov k rôznym účelom, ako i vôbec za každú úradnú intervenciu podmienenú zárobkovou činnosťou strany za každú hodinu a za každú intervenujúcu úradnú osobu . .	8 Ks	počítajúc do toho obidve cesty; hodina započatá počíta sa za celú. Pri úradných intervenciách pravidelne sa opakujúcich, ktoré obyčajne trvajú kratší čas ako hodinu, môže Ministerstvo financií stanoviť nižšiu sadzbu než 8 Ks za každú i len započatú hodinu
21	Za úradný dozor pri denaturácii a charakterizácii daneprostého cukru uvedeného v § 1, č. 1 a 2 zákona č. 98/1926 Sb. z. a n. ako aj pri denaturácii priemyselnej soli za každú hodinu a za každú intervenujúcu úradnú osobu	8 Ks	Počítajúc v to obidve cesty; hodina započatá čita sa za celú
22	Za úradné výkony spojené so schválením podnikov uvedených v § 19, ods. 2 zák. čl. XXVIII/1908	1.000 Ks	
23	Za povolenie úveru spotrebných (výrobných) daní a dávok z liehu, cukru a minerálnych olejov a colných pohľadávok	od 20 Ks do 5.000 Ks	podľa výšky povoleného úveru
24	Za povolenie dané úverným ústavom, aby mohly zaručovať spotrebné dane a dávky z liehu, cukru a minerálnych olejov a colných požiadavok	od 100 Ks do 20.000 Ks	

(Diel E: Min. financií.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
25	Za zmenu v rozvrhnutí celkového, jednotlivej banke povoleného zaručovacieho kontingentu	200 Ks	
26	a) Za povolenie oslobodenia alebo úľavy na dani z obratu a dani prepychovej podľa § 4, č. 15 zák. o týchto daniach	od 20 Ks do 5.000 Ks	podľa pravdepodobného dosahu oslobodenia alebo úľavy
	b) Za povolenie oslobodenia alebo úľavy na dani z obratu a dani prepychovej pre dodávky a výkony výlučne a priamo vzdelávacie (§ 4, č. 19. zák. o týchto daniach)	od 20 Ks do 5.000 Ks	
	c) Za povolenie priznávať pre daň z obratu a daň prepychovú miesto prijatých úplat účtované ceny (§ 17, ods. 7 zák. o týchto daniach)	od 10 Ks do 1.000 Ks	podľa rozsahu podniku
	d) Za povolenie jednotného zdanenia daňou z obratu a daňou prepychovou (čl. 31, ods. 2 vyk. nar. k zák. o týchto daniach)	od 10 Ks do 5.000 Ks	podľa počtu prevodzovní a rozsahu podniku
	e) Za úradný dozor pri vývoze mäsa do cudziny za účelom vrátenia paušálovanej dane z obratu podľa § 22, ods. 2 zákona č. 356/1938 Sb. z. a n. za každú hodinu a za každú intervenujúcu osobu	8 Ks	počítajú do toho obidve cesty; hodina započatá počíta sa za celú
27	Za udelenie dovoľovacieho listu, alebo t. zv. osobitného povolenia pre odber tovaru bez cla alebo za nižšie clo	od 20 Ks do 5.000 Ks	
28	a) Za posudok colnej rady vo sporoch, ak nebolo strane vyhovené alebo v colných dotazoch	50 Ks	
	b) Za udelenie záväzného výkladu o sadzobnej príslušnosti určitého tovaru, a to za každý druh tovaru a za každý colný úrad, ktorý má byť uvedomený (prípadne vedľa dávky ad a)	50 Ks	
29	Za povolenie prevodzovať súkromné colné skladište, ako i za predĺženie takého oprávnenia	od 400 Ks do 20.000 Ks	

(Diel E: Min. financií.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
30	Za povolenie uložiť tovar v súkromnej miestnosti	od 50 Ks do 5.000 Ks	
31	Za generálne povolenie vstupu alebo výstupu tovaru cez colnú hranicu po vedľajších cestách	od 50 Ks do 400 Ks	
32	Za povolenie jednotlivého výstupu alebo vstupu tovaru cez colnú hranicu po vedľajších cestách	10 Ks	
33	Za generálne povolenie domácich colných prehliadok	od 100 Ks do 1.500 Ks	
34	Za povolenie osobitného záznamného styku podľa § 109 vyk. nar. k colnému zákonu	od 20 Ks do 2.000 Ks	
35	Za povolenie alebo predĺženie záznamného styku pre tovar dovážaný pre dočasné použitie v colnom území alebo na sklad (pre obchodovanie)	od 10 Ks do 5.000 Ks	
36	Za predĺženie záznamnej lehoty v colnom pokračovaní za každú záznamnú vyhlášku (záznamku)	10 Ks	
37	Za posudok poradného sboru cieľom povolenia sľavy na cle za dovezené stroje . .	od 20 Ks do 10.000 Ks	
38	Za povolenie obchodovať s účastinami na tuzemskej burze; taktiež za rozšírenie tohto povolenia bez rozdielu, či sa ním pripúšťa obchodovať na burze s účastinami v celkovej menovitej hodnote vyššej než podľa povolenia doterajšieho, či s účastinami, ktorých celková menovitá hodnota je vyššia, než činil účastinný kapitál po snížení, ktoré bolo po udelení povolenia naposledy prevedené . . .	od 50 Ks do 5.000 Ks	Dávka nad 50 Ks nesmie prevýšiť $^1/_1$‰ menovitej hodnoty účastín, ktorých sa povolenie týka.
39	Za povolenie sprostredkovať obchody s cudzími platidlami z cudziny na tunajšie peňažné trhy, resp. z tunajších peňažných trhov do cudziny	500 Ks	
	medzi cudzozemskými firmami . . .	1.000 Ks	
	pre obidve v oboch uvedených smeroch	1.200 Ks	

(Diel E: Min. financií.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
40	Za povolenie obchodovať so všetkými valutami a všetkými devízami	1.200 Ks	
41	Za povolenie obchodovať so všetkými devízami	700 Ks	
42	Za povolenie obchodovať so všetkými valutami	500 Ks	
43	Za povolenie pre nákup všetkých devíz a všetkých valút	600 Ks	
44	Za rozšírenie povolenia pre nákup všetkých devíz a všetkých valút na ostatné spôsoby obchodovania so všetkými devízami a všetkými valutami alebo len na niektoré z nich,		
	a) ak bola za povolenie pre nákup dávka zaplatená	600 Ks	
	b) ináč	1.200 Ks	
45	Za povolenie pre nákup všetkých devíz . .	350 Ks	
46	Za rozšírenie povolenia pre nákup všetkých devíz na ostatné spôsoby obchodovania so všetkými devízami alebo len na niektorý z nich,		
	a) ak bola za povolenie pre nákup dávka zaplatená	350 Ks	
	b) ináč	700 Ks	
47	Za povolenie pre nákup všetkých valút .	250 Ks	
48	Za rozšírenie povolenia pre nákup všetkých valút na ostatné spôsoby obchodovania so všetkými valutami alebo len na niektorý z nich,		
	a) ak bola za povolenie pre nákup dávka zaplatená	250 Ks	
	b) ináč	500 Ks	
49	Za povolenie obchodu s jednotlivými devízami, za každý druh devíz po	50 Ks	
50	Za povolenie obchodu s jednotlivými valutami, za každý druh valút po	50 Ks	
51	Za povolenie pre nákup jednotlivých devíz, za každý druh devíz po	20 Ks	

(Diel E: Min. financií.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
52	Za rozšírenie povolenia pre nákup jednotlivých devíz na ostatné spôsoby obchodovania s jednotlivými devízami alebo len na niektorý z nich,		
	a) ak bola za povolenie pre nákup dávka zaplatená	30 Ks	
	b) ináč	50 Ks	
53	Za povolenie pre nákup jednotlivých valút, za každý druh valút po	20 Ks	
54	Za rozšírenie povolenia pre nákup jednotlivých valút na ostatné spôsoby obchodovania s jednotlivými valutami alebo len na niektorý z nich,		
	a) ak bola za povolenie pre nákup dávka zaplatená	30 Ks	
	b) ináč	50 Ks	
55	Za rozšírenie obmedzeného povolenia obchodovať s cudzími platidlami, ak pre také rozšírenie nie sú v predošlých položkách stanovené osobitné sadzby . .	sadzba stanovená pre povolenie rozšíreného spôsobu obchodovania po srážke skutočne zaplatených dávok za doterajšie obmedzené povolenie, najmenej 50 Ks	
56	Za povolenie obchodovať s cudzími platidlami pre cestovné kancelárie a zámorské dopravné spoločnosti	200 Ks	
57	Za udelenia práva účastinárskej spoločnosti a spoločnosti s r. o. vydávať vkladné knižky (listy) podľa § 3, ods. 2, alebo 3 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. v znení čl. XV. zák. č. 54/1932, Sb. z. a n.		
	a) pri účastinnom (kmeňovom) kapitále 10,000.000 Ks	3.000 Ks	
	b) pri účastinnom (kmeňovom) kapitále nad 10,000.000 Ks	6.000 Ks	
58	Za povolenie uzavrieť pôžičku vydaním dielčich dlžných úpisov:		
	a) do celkovej menovitej hodnoty 250.000 Ks . .	200 Ks	

(Diel E: Min. financií.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	b) do celkovej menovitej hodnoty 1,000.000 Ks . .	600 Ks	od dávky sú oslobodené všeužitočné elektrické podniky
	c) do celkovej menovitej hodnoty 5,000.000 Ks . .	1.000 Ks	
	d) do celkovej menovitej hodnoty 10,000.000 Ks . .	2.000 Ks	
	e) do celkovej menovitej hodnoty 50,000.000 Ks . .	4.000 Ks	
	f) do celkovej menovitej hodnoty nad 50,000.000 Ks . .	10.000 Ks	
59	Za udelenie práva jednotlivcovi, verejnej obchodnej spoločnosti alebo komanditnej spoločnosti prevodzovať bankové a peňažné obchody podľa čl. III. zák. č. 54/1932 Sb. z. a n.	od 200 Ks do 20.000 Ks	podľa rozsahu oprávnenia a podľa výšky vlastného prevodzovacieho kapitálu
60	Za zistenie podmienok podľa zák. čl. XXXII/1897 o zaistení niektorých dlhopisov, vydaných tuzemskými peňažnými ústavmi	5.000 Ks	
61	a) Za povolenie zriadiť účastinársku banku	od 2.000 Ks do 20.000 Ks	podľa účastinného kapitálu a spôsobu jeho splatenia
	b) Za schválenie stanov a zmeny stanov už existujúcej účastinárskej banky .	od 100 Ks do 4.000 Ks	podľa rozsahu stanov a zmeny stanov.
	c) Za povolenie zvýšiť účastinný kapitál účastinárskej banky	od 1.000 Ks do 20.000 Ks	podľa zvýšenia kapitálu, účelu, ktorému zvýšenie slúži a so zreteľom na dávku vyrubenú pri zriadení spoločnosti
62	a) Za pripustenie cudzozemskej účastinárskej banky prevodzovať obchody v tuzemsku	od 5.000 Ks do 50.000 Ks	podľa pravdepodobného rozsahu obchodov v tuzemsku
	b) Za povolenie zriadiť pobočný závod cudzozemskej účastinárskej banky pripustenej prevodzovať obchody v tuzemsku	od 1.000 Ks do 10.000 Ks	

(Diel E: Min. financií.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	c) Za schválenie zastupiteľstva (reprezentácie) cudzozemskej účastinárskej banky pripustenej prevodzovať obchody v tuzemsku	od 300 Ks do 3.000 Ks	
63	Za povolenie zriadiť pobočný ústav, filiálku, expozitúru atď. tunajšej účastinárskej spoločnosti, prevodzujúcej bankové alebo peňažné obchody (účastinárskej banky)	od 1.000 Ks do 10.000 Ks	podľa účastinného kapitálu.
64	a) Za schválenie zriadenia sberne a platobne alebo filiálky sporiteľne alebo vedľajšieho ústavu	od 500 Ks do 5.000 Ks	podľa rozsahu ústavu a podľa očakávaného rozsahu sberne a platobne alebo filiálky prípadne vedľajšieho ústavu
	b) Za prejednanie zmeny stanov, sporiteľní alebo ich vedľajších ústavov alebo za prejednanie poriadkov a pravidiel pre sporiteľne a tieto vedľajšie ústavy	od 200 Ks do 2.000 Ks	podľa veľkosti sporiteľne prípadne veľkosti vedľajšieho ústavu a rozsahu prejednávanej zmeny stanov alebo rozsahu pravidiel a jednacích poriadkov. Za zmeny stanov alebo poriadkov, ktoré by sa dialy len na poukaz štátneho úradu dozorného, dávka sa nevyrubuje
	c) Za povolenie nadobudnúť nehnuteľnosť sporiteľňou alebo za povolenie stavebného a adaptačného nákladu u budov .	od 200 Ks do 4.000 Ks	Vyňaté sú prípady, týkajúce sa nemovitostí, nadobudnutých pre záchranu požiadavky

(Diel E: Min. financií.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
65	Za schválenie zmeny stanov Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky . . .	od 200 Ks do 2.000 Ks	podľa veľkosti ústavu a rozsahu prejednávanej zmeny stanov. Za zmeny stanov, ktoré by sa dialy len na poukaz štátneho úradu dozorného, dávka sa nevyrubuje.
66	a) Za povolenie vydávať zúročiteľné pokladničné poukážky, a to podľa celkovej výšky vkladov (na vkladné knižky a v bežnom účte):		
	aa) nad 10,000.000 Ks do 20,000.000 Ks	500 Ks	
	bb) nad 20,000.000 Ks do 50,000.000 Ks	2.000 Ks	
	cc) nad 50,000.000 Ks do 100,000.000 Ks	4.000 Ks	
	dd) nad 100,000.000 Ks	5.000 Ks	
	b) Za povolenie vydávať záložné listy (podľa zák. čl. XXXVI/1896 o zaistení záložných listov)		
	aa) do 50,000.000 Ks	3.000 Ks	
	bb) do 100,000.000 Ks	5.000 Ks	
	cc) nad 100,000.000 Ks	7.500 Ks	
67	Za povolenie zriadiť predajne slov. triednej loterie podľa počtu pridelených žrebov a to:	1 Ks za 1 žreb najviac 20.000 Ks	
68	Za zvýšenie prídelu žrebov slov. triednej loterie	ako u pol. 67.	Táto dávka sa nevyrubuje ak bol predajni žiadaný alebo vyšší počet žrebov pridelený už v niektorej z posledných šiestich loterií.

(Diel E: Min. financií.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
69	Za povolenie zástupcu majiteľovi predajne slov. triednej loterie	od 20 Ks do 500 Ks	podľa dĺžky žiadaného času, dôvodu pre ktorý sa zástupca povoľuje a rozsahu závodu. Dávka sa neukladá, ak ide o povolenie zástupcu z dôvodu onemocnenia majiteľa predajne.
70	Za povolenie spoločníka do predajne slov. triednej loterie	od 50 Ks do 1000 Ks	podľa rozsahu závodu
71	Za udelenie povolenia prevodzovať vedľajšie obchody a zamestnania v miestnostiach predajne slov. triednej loterie .	od 30 Ks do 500 Ks	
72	Za udelenie povolenia pobočného závodu a vedľajšej predajne slov. triednej loterie	od 50 Ks do 1000 Ks	podľa rozsahu obchodu, počtu žrebov
73	Za zaúčtovanie výhier na stratené žreby (§ 38 predpisov pre zriaďovanie a vedenie predajní slov. triednej loterie) . .	10% zaúčtovanej ceny výher, najviac 500 Ks	
74	Za povolenie odkladu žrebovania vecných loterií	1‰ herného kapitálu, najmenej 10 Ks	
75	Za povolenie zámeny záručnej listiny za iné hodnoty a opačne pri vecných loteriách	50 Ks	
76	Za povolenie reklamného žrebovania . .	10% ceny všetkých hier, daných do žrebovania	
77	Za intervenciu loterných orgánov pri komisiálnom skúmaní peňažných automatov a herných zariadení s hľadiska predpisov o loternom dôchodku	za každú, čo i len započatú hodinu 100 Ks	
78	Za preskúšanie herných automatov a zariadení už schválených typov, za ich opatrenie úradnou kontrolnou plombou, úradnou pečiatkou a evidenčným číslom pred ich odovzdaním do prevádzky . .	od 20 Ks do 50 Ks za každý preskúšaný stroj	podľa rozsahu funkcie revidujúceho orgánu.

(Diel E: Min. financií.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
79	Za vydanie osvedčenia na chmel, vyvážaných v cylindroch alebo v debnách, za každý cylinder alebo debnu	1 Ks	
80	Za povolenie zmeny hraníc katastrálnych území v katastrálnych operátoch podľa § 31 zákona č. 177/1927 Sb. z. a n. a § 35 vl. nar. č. 64/1930 Sb. z. a n. na žiadosť záujemníkov	od 10 Ks do 2000 Ks	Podľa výšky prirážok k priamym daniam o ktorú by sa zvýšil príjem obce na týchto prirážkach.
81	Za povolenie obnovenia pozemkového katastru novým katastrálnym pokračovaním podľa § 28 zák č. 177/1927 Sb. z. a n. a § 31 vl. nar. č. 64/1930 Sb. z. a n. na žiadosť záujemníkov, okrem poradia, stanoveného úhrnným rozvrhom poľných prác pre obnovenie pozemkového katastra	od 10 Ks do 500 Ks	Podľa rozsahu vykonať sa majúcich prác.
82	Za priznanie nároku na trvalé a dočasné oslobodenie pozemkov od pozemkovej dane podľa ustanovení §§ 97 a 98 zákona č. 76/1927 Sb. z. a n.	10 Ks	

Diel F: Osobitné sadzby v rezorte Min. školstva a nár. osvety.

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
1	Za aprobáciu kníh a učebných pomôcok:		K pol. a) a b), Dávka nesmie úhrnom presahovať 1000 Ks
	a) za každý, hoci len započatý tlačový hárok knihy	50 Ks	
	b) ak má kniha obrázkové tabuľky alebo mapky, ktoré nie sú v texte stránkované, zvyšuje sa dávka za každú tabuľku:		
	aa) ak nepresahuje formát knihy, o .	5 Ks	
	bb) pri formáte väčšom, než je formát knihy, o	10 Ks	
	cc) za mapku	dávku dvojnásobnú než ako je uvedené pri aa) a bb)	

(Diel F: Min. školstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	c) za učebnicu podanú v rukopise alebo písanú na stroji	od 300 Ks do 1000 Ks	podľa rozsahu a úpravy
	d) pri atlasoch za každú mapu . . . . najmenej však za atlas	20 Ks 200 Ks najviac 2000 Ks	
	e) za nástennú mapu	500 Ks	
	f) za obrazy, diagramy, drobné mapky a podobné učebné pomôcky za kus . . .	100 Ks	
	g) za gramofonovú dosku	10 Ks	
	h) za každý výkon aprobačného pokračovania o knihe alebo učebnej pomôcke (okrem gramofonových dosák), ktorá potom nebola schválená	50 Ks	
2	Za vzatie na vedomie, schválenie alebo povolenie zriadenia alebo otvorenia:		
	a) súkromnej obchodnej školy alebo jej filiálky	od 1000 Ks do 5000 Ks	
	b) súkromnej jazykovej školy, súkromnej školy pre krasopis, rýchlopis a strojopis, alebo filiálky týchto škôl . . .	od 500 Ks do 5000 Ks	
	c) súkromnej školy umeleckej (napr. hudobnej, maliarskej, pre vyučovanie rytmickej gymnastike a pod. v obci:		K pol. 2 c), cc) a dd) Dávka sa vyrúbi podľa pravdepodobného rozsahu školy.
	aa) do 5.000 obyvateľov	100 Ks	
	bb) nad 5.000 do 20.000 obyvateľov .	200 Ks	
	cc) nad 20.000 do 50.000 obyvateľov .	od 200 Ks do 800 Ks	
	dd) nad 50.000 obyvateľov	od 500 Ks do 5000 Ks	
	d) iných súkromných škôl (kurzov) než pod a) až c) uvedených, vynímajúc však živnostenské školy pokračovacie a školy ľudovýchovné, zriadené na základe zák. č. 67/1919 Sb. z. a n. o organizácii ľudových kurzov občianskej výchovy	od 100 Ks do 500 Ks	podľa pravdepodobného rozsahu školy (kurzu)
3	Za udelenie práva verejnosti súkromným školám:		
	a) ak je časove obmedzené	1000 Ks	
	b) ak je časove neobmedzené	2000 Ks	

(Diel F: Min. školstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
4	Za vymenovanie bezplatným vysokoškolským profesorom, ak možno dôvodne očakávať z tohto vymenovania hmotný prospech pre vymenovaného	od 1000 Ks do 5000 Ks	
5	Na vysokých školách:		Pri tom odpadá dávka (písm. j)) za uznanie cudzozemských semestrov.
	a) za uznanie rovnocennosti lekárskeho diplomu doktorského v cudzozemsku získaného	od 500 Ks do 3000 Ks	
	b) za uznanie rovnocennosti ostatných doktorských diplomov v cudzozemsku získaných	od 100 Ks do 1000 Ks	Pri tom sa zaplatí i dávka (písm. j)) za každý cudzozemský semester, ktorý bol podmienkou nostrifikácie, ak nebola táto dávka už prv zaplatená.
	c) Za uznanie platnosti diplomov doktorských, lekárskych diplomov doktorských, diplomov zverolekárskych, inžinierskych a iných takých, ktoré v Slovenskej republike nemožno nadobudnúť, či už preto, že nie je zriadený patričný druh, odbor, oddelenie vysokej školy a či preto, že patričný odbor, alebo oddelenie nie je ešte úplne vybudované . .	100 Ks	
	d) ak je pre dosiahnutie hodnosti doktorskej predpísaná viac než jedna prísna skúška doktorská, platí sa za uznanie jednotlivej prísnej skúšky, vykonanej na cudzozemskej vysokej škole . . .	od 100 Ks do 400 Ks	ak nejde zároveň o nostrifikáciu doktorského diplomu; okrem toho zaplatí sa dávka (písm. j)) za uznanie prípadných cudzozemských semestrov
	e) za uznanie vedeckého pojednania (dizertácie) predloženého a prijatého na cudzozemskej vysokej škole . . .	400 Ks	ak nejde zároveň o nostrifikáciu doktorského diplomu; okrem toho zaplatí sa dávka (písm. j), ak nebola už prv zaplatená

(Diel F: Min. školstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	f) za uznanie cudzozemskej záverečnej (diplomovej, hlavnej, poslednej, druhej alebo tretej) štátnej alebo podobnej skúšky	od 100 Ks do 600 Ks	Pri tom sa zaplatí i dávka (písm. j) za uznanie eventuálnych cudzozemských semestrov a dávka (písm. g) za eventuálne uznanie ostatných štátnych skúšok.
	g) za uznanie jednotlivej cudzozemskej štátnej alebo podobnej skúšky, ktorá nespadá pod písm. f)	od 100 Ks do 400 Ks	
	h) za uznanie časti prísnej skúšky alebo časti štátnej skúšky, prípadne jednej alebo niekoľkých dielčich skúšok v cudzozemsku vykonaných	rovnaká dávka ako za uznanie celého jednotlivého rigoróza alebo celej štátnej skúšky	
	ch) za uznanie v cudzozemsku vykonaných dielčích, prospechových, predbežných, semestrálnych, výročných alebo podobných skúšok spadajúcich do niekoľko prísnych alebo štátnych skúšok alebo podmieňujúcich pripustenie na tieto skúšky, ak sa zároveň nepredpisuje dávka podľa písm. f), g), h) za prísnu alebo štátnu skúšku, ak sú pre pripustenie na ňu podmienkou	toľko ráz dávka uvedená pod písm. h), koľko prísnych alebo štátnych skúšok bolo dotknutých	
	i) za uznanie v tuzemsku vykonaných skúšok alebo častí skúšok za skúšky do iného domáceho štúdia, ak je na to treba osobitné povolenie	200 Ks	
	j) za uznanie cudzozemského štúdia bez skúšok, ako i započítanie semestra z iného domáceho alebo cudzozemského štúdia za každý jednotlivý semester .	od 50 Ks do 100 Ks	

(Diel F: Min. školstva.)

Pol. čis.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	k) za výnimočné odpustenie návštevy jednotlivých povinných predmetov na právnických fakultách:		
	aa) za každú prednáškovú hodinu semestrálnu odpúšťanú profesorským sborom	20 Ks	
	bb) za každú hodinu semestrálnu odpustenú nad počet, ktorý je profesorský sbor sám oprávnený odpustiť	30 Ks	
	l) za povolenie po tretí raz konať (po druhý raz opakovať) hocktorú skúšku (i každú jednotlivú dielčiu skúšku) a za povolenie po štvrtý a ďalší raz konať (tretí a ďalší raz opakovať) hocktorú skúšku (i každú jednotlivú dielčiu skúšku) v oboch prípadoch, ak je podľa príslušného skúšobného alebo rigorózneho poriadku vôbec prípustné .	100 Ks 150 Ks	
	m) za povolenie dodatočného zápisu na vysokú školu, ak nebol spôsobený povinnou vojenskou službou	50 Ks	
	n) za povolenie dodatočného zápisu cudzozemca	od 50 Ks do 100 Ks	
	o) za povolenie kolízie prednášok a cvičení pri jednom až dvoch predmetoch, za každý jednotlivý prípad kolízie . . .	40 Ks	
	pri troch alebo viac predmetoch alebo cvičeniach	100 Ks	
	v obidvoch prípadoch, ak povolenie kolízie je prípustné		
	p) za povolenie hocakej výnimky z ustanovení príslušných predpisov upravujúcich zápis, štúdiá a skúšky, ak také výnimky sú vôbec prípustné a ak sa ich netýka niektoré z predchádzajúcich ustanovení tejto položky za každú jednotlivú povolenú výnimku	100 Ks	Ak sa vzťahuje povolená výnimka na viac semestrov, platí sa toľko ráz 100 Ks, koľko semestrov je ňou dotknutých
6	Na školách stredných a odborných:		
	a) Za prijatie žiaka na strednú školu, na odbornú školu a na učiteľskú akadémiu na základe prijímacej skúšky	od 30 Ks do 100 Ks	podľa sociálnych pomerov žiaka resp. jeho zákonného živiteľa

(Diel F: Min. školstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	b) za prijatie žiaka cudzozemca	200 Ks; ak ale ide o prijatie do kurzu, od 50 Ks do 100 Ks podľa počtu hodín	K pol. 6: Dávka podľa pol. b), c) a d): sa vyberá len vtedy, ak nie je medzinárodnými smluvami cudzincom zaručené rovnaké nakladanie ako s tuzemcami. Ak je štátna príslušnosť sporná, považuje sa žiak do konečného rozhodnutia za tuzemca, ak má on, resp. jeho zákonný živiteľ stále bydlisko v Slovenskej republike.
	c) za pripustenie cudzozemca na externú skúšku dospelosti alebo na skúšku učiteľskej dospelosti alebo na externú skúšku spôsobilosti pre materské školy	500 Ks	
	d) za pripustenie cudzozemca na výkon rôznych špeciálnych skúšok spôsobilosti	100 Ks	
	e) za dišpenzáciu veku na učiteľských akadémiách (ústavoch pre učiteľky domácich náuk a ústavoch pre učiteľky škôl materských)	100 Ks	
	f) za pripustenie žiaka ako hospitanta najdlhšie na jeden školský rok	50 Ks	
	g) za pripustenie na mimoriadnu skúšku .	100 Ks	
	h) za pripustenie tuzemských externistov na skúšku dospelosti a na ústavoch pre vzdelanie učiteliek materských škôl na skúšku spôsobilosti	100 Ks	
	ch) za úľavu pri hocakej skúške čo do jej rozsahu	od 50 Ks do 150 Ks	ak nejde o úľavy výslovne určené platnými predpismi, ale o úľavy individuálne povoľované

(Diel F: Min. školstva.)

Pol. čis.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	i) za dišpenzáciu od niektorého učebného predmetu najdlhšie na jeden rok, ak len nejde o dišpenzáciu potrebnú z dôvodu nemoci, úrazu alebo telesnej chyby	150 Ks	
	j) za túže dišpenzáciu na čas štúdií . . .	300 Ks	
	k) za nostrifikáciu vysvedčenia dospelosti alebo iného konečného vysvedčenia . .	400 Ks	
	l) za nostrifikáciu vysvedčenia učiteľskej spôsobilosti pre školy ľudové alebo meštianské	400 Ks	
	m) za nostrifikáciu vysvedčenia spôsobilosti pre školy materské alebo vysvedčenia spôsobilosti vyučovať ženské ručné práce (domáce náuky)	200 Ks	
	n) za povolenie, dané Ministerstvom školstva a národnej osvety:		
	1. konať opravnú skúšku	50 Ks	
	2. druhý a ďalší raz opakovať skúšku dospelosti	100 Ks	
	o) za povolenie mimoriadneho termínu pre skúšku učiteľskej dospelosti (pri opravných skúškach na počiatku školského roku)	100 Ks	
	p) za dišpenzáciu od opakovania skúšky učiteľskej spôsobilosti	100 Ks	
	r) za povolenie opakovať triedu na tomže ústave žiakovi, ktorý bol miestne vylúčený pre neprospech	200 Ks	
	s) za povolenie konať recitácie, prednášky a produkcie na školách na jeden školský rok	200 Ks	
	t) za dišpenzáciu od preukazu formálnej spôsobilosti vyučovať podľa § 18 zák. č. 252/1923 Sb. z. a n.	100 Ks	
	u) za dišpenzáciu od predpísaného predbežného vzdelania na odborných školách	50 Ks	
	v) za povolenie zmeny organizačného štatútu súkromnej obchodnej školy, súkromnej školy pre ženské povolania, súkromnej jazykovej školy, alebo súkromnej školy pre krasopis, rýchlopis a pre strojopis	100 Ks	

(Diel F: Min. školstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	x) za povolenie zmeny prevádzovne súkromných škôl uvedených v písm. v) .	100 Ks	
	y) za udelenie dišpenzácie od preukazu slovenského štátneho občianstva učiteľom škôl uvedených v písm. v) . . .	100 Ks	
	z) za povolenie privátneho štúdia na obchodných učilištiach	100 Ks	podľa majetkových pomerov poplatníka
	ž) za povolenie hocakej výnimky z ustanovení príslušných predpisov upravujúcich zápis, štúdia a skúšky, ak také výnimky sú vôbec prípustné a ak sa ich netýka niektoré z predchádzajúcich ustanovení, za každú jednotlivú povolenú výnimku	od 50 Ks do 150 Ks	
7	Na súkromných školách umeleckého smeru ako i na iných súkromných školách neuvedených v predošlých položkách a na štátnych školách hudobných:		
	a) za povolenie kontrakcie štúdia na verejných alebo právom verejnosti opatrených školách umeleckých, ak taká kontrakcia je prípustná podľa platných predpisov	100 Ks	
	b) za uznanie kvalifikácie získanej odborným štúdiom na cudzozemských školách	300 Ks	
	c) za dišpenzáciu od preukazu o štátnom občianstve pre správcu školy alebo pre učiteľské osoby	100 Ks	
	d) za dišpenzáciu od preukazu predpísanej odbornej kvalifikácie pre zriadenie takejto súkromnej školy	100 Ks	
	e) za povolenie hocakej výnimky z predpisov o zriaďovaní takýchto súkromných škôl, ak také výnimky sú prípustné a ak sa ich netýkajú predchádzajúce písmená	50 Ks	
	f) za dišpenzáciu od predpísaného veku pri štátnych skúškach z hudby a spevu	100 Ks	
	g) za dišpenzáciu od predpísaného predbežného vzdelania pri štátnych skúškach z hudby a spevu	100 Ks	

(Diel F: Min. školstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	h) za povolenie po tretí raz opakovať štátnu skúšku z hudby a spevu	150 Ks	
	ch) za povolenie konať štátnu skúšku z hudby a spevu pri inej skúšobnej komisii, než u ktorej bol kandidát reprobovaný	100 Ks	
	i) za povolenie hocakej výnimky (výhody) z ustanovení príslušných skušobných poriadkov o štátnych skúškach z hudby a spevu, ak také výnimky (výhody) sú prípustné a ak sa ich netýka niektoré z predchádzajúcich písmen .	od 50 Ks do 150 Ks	podľa majetkových pomerov poplatníka
8	za zápis na ľudových a meštianskych školách	5 Ks	Od dávky sú oslobodené deti, ktoré školská správa uzná za chudobné, ak ich súčasne oslobodí od zápisného.
9	Za pripustenie externých kandidátov učiteľstva hospitovať na školách ľudových alebo materských najdlhšie na jeden školský rok	50 Ks	
10	Za pripustenie na skúšku z učiva ľudovej alebo meštianskej školy alebo z učiva jednoročného behu pri meštianskej škole podľa vl. nar. č. 336/1922 Sb. z. a n.	50 Ks	
11	Za dišpenzáciu návštevy štátnej knihovníckej školy pri výnimečnom pripustení na štátnu skúšku na štátnej škole knihovníckej	50 Ks	
12	Za súhlas s prestúpením žiaka v školskom roku (po normálnom zápise) na iný ústav z iného dôvodu ako pre presťahovanie rodičov alebo zodpovedného dozorcu	od 10 Ks do 50 Ks	
13	Za potvrdenie o tom, že ide o kvalifikovaných alebo uznaných hudobných (i spevných) umelcov alebo ich súbory v smysle ustanovení § 3, ods. 1, č. 4 Pravidiel o vyberaní obecnej dávky zo zábav (vl. nar. č. 143/1922 Sb. z. a n. v znení vl. nar. č. 15/1928 Sb. z. a n.) .	od 20 Ks do 200 Ks	podľa významu jednotlivých prípadov, podľa hmotného prospechu, ktorý strane pravdepodobne vznikne, a podľa majetkových pomerov poplatníka
14	Za overený výpis z pôvodcovského registríka alebo za vysvedčenie, že určitý zápis v registríku nie je	50 Ks	

(Diel F: Min. školstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
15	Za vystavenie duplikátu vysvedčenia (okrem taxy za vydanie)	10 Ks	
16	Za povolenie vývozu umeleckých predmetov	od 20 Ks do 5000 Ks	podľa hodnoty a počtu predmetov.
17	Za povolenie odpočivných (zaopatrovacích) pôžitkov v cudzine podľa § 67 a nasl. vlád. nar. č. 124/1928	od 10 Ks do 100 Ks	
18	Za povolenie započítania služobnej doby v prípadoch zvláštneho zreteľa hodných podľa § 11, ods. 2 vl. nar. č. 124/1928 Sb. z. a n.	od 10 Ks do 100 Ks	
19	Za nostrifikáciu maturitných svedectiev podľa § 16 vlád. nar. č. 124/1928 Sb. z. a n. za účelom nadobudnutia nároku na kongruu	od 10 Ks do 100 Ks	-
20	Za povolenie mimoriadneho paušálu na úradné povozy podľa § 161 ods. 6 vlád. nar. č. 124 1928 Sb. z. a n.	od 20 Ks do 50 Ks	
21	Za povolenie výnimky podľa § 3 nar. čís. 255/1940 Sl. z. o úprave niektorých právnych pomerov Židov vo veciach školstva a vzdelania:		Podľa sociálnych a majetkových pomerov žiaka a jeho zákonitých živiteľov a času, na ktorý sa povolenie dáva.
	a) ak sa týka štúdia na škole meštianskej, strednej a odbornej	od 20 Ks do 100 Ks	
	b) na škole vysokej	od 50 Ks do 200 Ks	

Diel G: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva pravosúdia.

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
1	Za osvedčenie o tuzemskom práve . . .	od 50 do 1.500 Ks	
2	Za osvedčenie o práve platnom v cudzine na žiadosť strán alebo na žiadosť súdu v záujme strán	od 100 Ks do 5.000 Ks	
3	Za vysvedčenie o vzájomnosti vo firemných veciach	od 50 Ks do 500 Ks	
4	Za vyjadrenie o zaručenej vzájomnosti vydané na žiadosť strán alebo na žiadosť súdu v záujme strán	od 50 Ks do 1000 Ks	
5	Za povolenie dané verejnému notárovi zastupovať stranu v spore podľa § 8 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.		ad a) podľa hodnoty sporu a pravdepodobnej odmeny, ad b) podľa zámožnosti obyvateľstva okresu
	a) pre jeden prípad	od 10 Ks do 200 Ks	
	b) pre viac prípadov	od 500 Ks do 2000 Ks	
6	Za ustanovenie stálym znalcom alebo tlmočníkom na žiadosť strán	od 60 Ks do 2000 Ks	
7	Za vymenovanie odborným sudcom laikom, ak možno dôvodne očakávať, že nadobudnutie titulu spojené s vymenovaním je podstatne i v súkromnom záujme vymenovaného	od 200 Ks do 5000 Ks	
8	Za povolenie vydávať písomnosti z priehrady pre spisy doručované stranám alebo ich právnym zástupcom na jeden kalendárny rok	od 50 Ks do 100 Ks	podľa priemerného množstva vydaných písomností
9	Za uloženie všeobecnej plnej moci stranami pre ich právnych zástupcov a iných splnomocnencov	od 20 Ks do 200 Ks	
10	Za vyhotovenie svedectva:		
	a) zachovalosti a neviny	10 Ks	

(Diel G: Min. pravosúdia.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	b) že proti niekomu je alebo nie je v behu exekučné pokračovanie	5 Ks	
	c) že niekto je alebo nie je v konkurze alebo vo vyrovnaní	5 Ks	
	d) že firma je zapísaná vo firemnom registri a kto je oprávnený ju značiť . .	10 Ks	
	e) o nebezpečenstve podľa § 223 ex. zák.	5 Ks	
	f) o nevine v trestných veciach pre podpaľačstvo	5 Ks	
11	Za vyhotovenie výpisu, výťahu, odpisu:		
	a) z firemného registra	za každú i len započatú stránku	
	b) zo všeobecného plnomocenstva uloženého u súdu	5 Ks	
	c) z komasačných a urbariálnych spisov	za každú i len započatú stránku	
	d) z pozemnoknižných vložiek	za každú i len započatú stránku	
	e) z listín, smlúv, zápisníc a iných spisov	za každú i len započatú stránku	
	f) z usnesení a rozsudkov, u ktorých strana na bezplatné vyhotovenie nemá nároku	za každú i len započatú stránku	
12	Za uhodnovernenie odpisu	5 Ks za každú i len započatú stránku	
13	Za overenie prvého podpisu:		
	a) pri hodnote do 5.000 Ks	3 Ks	
	b) pri hodnote do 10.000 Ks	5 Ks	
	c) pri hodnote vyše 10.000 Ks za každých ďalších i len započatých 10.000 Ks o	1 Ks viac, najviac 30 Ks	
	d) ak sa nedá hodnota určiť	10 Ks	
	Za každý ďalší podpis	50% dávky za prvý podpis	
14	Superlegalizácia podpisu:		
	a) predsedom krajského súdu . . .	20 Ks	
	b) ministrom pravosúdia	50 Ks	

Diel H: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva hospodárstva.

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
1	Za povolenie konať kožné aukcie a za prvotné schválenie predajného poriadku v smysle zák. č. 32/1925 Sb. z. a n.		
	a) ak sa konajú aukcie v miestach		
	do 5.000 obyvateľov	500 Ks	
	nad 5.000 do 20.000 obyvateľov . .	600 Ks	
	„ 20.000 do 50.000 „ . .	700 Ks	
	„ 50.000 do 80.000 „ . .	800 Ks	
	nad 80.000 obyvateľov	1000 Ks	
	b) ak sa udeľuje povolenie konať aukcie spoločne pre viac miest	suma sub a) podľa miest s najväčším počtom obyvateľov a polovica sumy odpovedajúca miestam ostatným	
	c) ak sa rozšíri pôvodné povolenie na viac miest	rozdiel medzi sumou, ktorá by sa vyrubila, keby sa oprávnenie dalo pre všetky miesta súčasne a sumou, ktorá sa zaplatila za pôvodné oprávnenie	
	d) za schválenie zmeny predajného poriadku	50 Ks	
2	a) Za povolenie zriadiť prevodzovňu na výrobu cukru z repy	20.000 Ks	
	b) Za povolenie podľa § 3, ods. 1, vl. nar. č. 54/1939 Sl. z. zriadiť novú prevodzovňu na výrobu jedlých umelých tukov alebo za povolenie, aby sa uviedla do chodu prevodzovňa, ktorej živnostensko-právne schválenie zaniklo . .	od 1.000 Ks do 10.000 Ks	podľa rozsahu prevodzovne
	c) Za povolenie:		
	aa) zriadiť prevodzovňu na výrobu skla (sklárske huty)	od 200 Ks do 10.000 Ks	podľa rozsahu prevodzovne

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	bb) zriadiť prevodzovňu na zošľachťovanie skla	od 50 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu prevodzovne
	cc) uviesť do opätovného chodu prevodzovňu druhu uvedeného pod písm. aa) a bb)	od 50 Ks do 10.000 Ks	podľa rozsahu prevodzovne
	dd) rozšíriť alebo zvýšiť výrobnú kapacitu prevodzovne pod písm. aa) a bb)	od 50 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu prevodzovne
	ee) vyrábať iný druh skla	od 100 Ks do 10.000 Ks	podľa rozsahu prevodzovne
	d) Za povolenie zriadiť nový mlyn alebo započať s opätnou prevádzkou mlyna, ktorého živnostensko-právne schválenie zaniklo	od 100 Ks do 10.000 Ks	podľa rozsahu prevodzovne
	e) Za povolenie zriadiť nový mlyn na mletie papriky alebo započať s jeho opätnou prevádzkou ak jeho živnostensko-právne schválenie zaniklo	od 500 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu prevodzovne
	f) Za povolenie zriadiť prevodzovňu na výrobu bryndze alebo započať s jej opätovnou prevádzkou, ak živnostenskoprávne oprávnenie ohľadom nej zaniklo	od 500 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu prevodzovne
3	Za úradný výpis zo soznamu údajov (názvov) podľa noriem o označovaní pôvodu tovaru	20 Ks	
4	Za vydanie živnostenského listu pri živnostiach slobodných alebo remeselných	polovica predpísaného inkorporačného poplatku príslušného živnostenského spoločenstva (grémia), najviac 500 Ks	
5	Za udelenie koncesie, ak nie je v ďalšom inak uvedené, podľa počtu obyvateľov miestnej obce, v ktorej je stanovisko živností, pričom prvá sadzba platí pre miesta do 5.000 obyvateľov, druhá pre miesta nad 5.000 do 20.000 obyvateľov, tretia pre miesta nad 20.000 do 50.000 obyvateľov, štvrtá pre miesta nad 50.000 do 80.000 obyvateľov a piata pre miesta nad 80.000 obyvateľov:		
	a) živnosti, ktoré mechanicky alebo chemicky rozmnožujú výrobky literárne a umelecké (kníhtlačiarne atď.) . . .	500, 600, 700, 1000, 2000 Ks	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	b) živnosti, ktoré obchodujú výrobkami sub a) (nakladateľstvá, knihkupectvá, antikvariáty a obchody s umeleckými vecami a hudobninami)	200, 250, 300, 500, 800 Ks	
	c) požičovne kníh a čitárne	200, 250, 300, 500, 800 Ks	
	d) 1. periodické dopravovanie osôb (§ 22, č. 3 Ž. z.)	od 50 Ks do 200 Ks	podľa rozsahu podniku
	2. pravidelná doprava osôb alebo nákladov motorovými vozidlami . .	od 100 Ks do 1000 Ks	podľa rozsahu podniku
	e) živnosť posluhov, nosičov, čističov obuvi a pod.	25, 30, 35, 40, 50 Ks	
	f) živnosti tých, ktorí sa na neverejných miestach ponúkajú k osobným službám alebo majú pohotove prostriedky na dopravu osôb	25, 30, 35, 40, 50 Ks	
	g) živnosť drožkárska, fiakristická . . .	25, 30, 35, 40, 50 Ks	
	h) nepravidelná doprava osôb alebo nákladov motorovými vozidlami	od 50 Ks do 300 Ks	podľa rozsahu podniku
	ch) živnosť kominárska	300, 500, 700, 1000, 2000 Ks	
	i) živnosť čističov stôk	50, 60, 70, 80, 100 Ks	
	j) živnosť šarhovská	50, 60, 100, 150, 300 Ks	
	k) výroba a predaj zbraní a streliva . .	200, 300, 400, 500, 600 Ks	
	l) výroba a predaj ohňostrojných látok, ohňostrojných predmetov a hocakých trhacích preparátov	od 100 Ks do 500 Ks	podľa rozsahu podniku
	m) živnosť starinárska	50, 100, 200, 300, 500 Ks	
	n) živnosť záložeňská	400, 500, 600, 700, 1000 Ks	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	o) výroba jedov a príprava látok a preparátov určených za lieky, ako i predaj oboch vecí, ak nie je výlučne vyhradený lekárnikom, taktiež výroba a predaj umelých minerálnych vôd . .	200, 300, 400, 500, 600 Ks	
	p) živnosť hostinská a výčapnícka (obyčajné hostince)	200, 300, 400, 600, 1000 Ks	
	q) hotely, kaviarne, vinárne	500, 1000, 1500, 2000, 2500 Ks	
	r) staničné reštaurácie	od 500 Ks do 2500 Ks	podľa rozsahu živnosti
	s) bary	od 1000 Ks do 10.000 Ks	podľa rozsahu podniku
	t) zariaďovanie plynovodov a vodovodov	100, 200, 300, 400, 500 Ks	
	u) výroba a oprava parných kotlov . . .	od 500 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu podniku
	v) výroba hracích karát	5000 Ks	
	z) podkúvačstvo	25, 30, 35, 40, 50 Ks	
	aa) živnostenské kynoženie potkanov, myší atď.	10, 20, 30, 40 50 Ks	
	bb) podniky pohrebné	500, 600, 800, 1200, 2500 Ks	
	cc) elektrotechnická koncesia:		
	malá	50, 70, 100, 150, 250 Ks	
	stredná	200, 400, 500, 600, 700 Ks	
	neobmedzená	500, 750, 1000, 1500, 2000 Ks	
	dd) informačné kancelárie a podávanie zpráv, o úverných pomeroch pre obchodné účely	100, 200, 400, 1000 Ks	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	ee) zubní technici	400, 600, 800, 1000, 1200 Ks	
	ff) cestovné kancelárie	250, 500, 1000, 1500, 2500 Ks	
	gg) stáčanie piva do fliaš	150, 200, 300, 500, 600 Ks	
	hh) telegrafné agentúry, telegrafné a korešpondenčné kancelárie	200, 300, 400, 500, 600 Ks	
	chch) detektívne ústavy	1000, 1500, 2000, 2500, 3000 Ks	
	ii) obchod s celuloidom, celuloidovým tovarom a odpadkami	100, 150, 200, 250, 300 Ks	
	kk) výroba zápalného tovaru	20.000 Ks	
	ll) živnostenské spracovanie nafty . .	20.000 Ks	
	mm) odbyt petroleja dovozom v dopravných nádržiach a stáčaním z nich . .	10.000 Ks	
	nn) výroba sódovky	300, 500, 700 900, 1500 Ks	
	oo) nadobúdanie požiadavok z dopravných obchodov voči železniciam a iným dopravným podnikom a ich uplatňovanie vlastným menom a na vlastný účet	200, 400, 600, 1000, 1500 Ks	
	pp) predaj rádiotelegrafných a rádiotelefonných zariadení	400, 600, 700, 800, 1000 Ks	
	qq) prechovávanie rádiotelegrafných a rádiotelefonných zariadení	50, 100, 125, 150, 200 Ks	
	rr) výroba rádiotelegrafných a rádiotelefonných zariadení počítajúc do toho aj prípadné schválenie prevodzovní . .	od 2500 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu podniku
	ss) za povolenie preložiť miestnosti, určené pre výrobu alebo predaj rádiotelegrafných a rádiotelefonných zariadení v tejže obci	jedna desatina dávky, prislúchajúcej podľa zásad shora uvedených za udelenie koncesie	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	tt) masérstvo a pestenie ľudského tela .	od 100 Ks do 100 Ks	podľa rozsahu oprávnenia a veľkosti podniku
	uu) výroba a oprava plynových masiek a ich súčiastok, rátajúc do toho prípadné schválenia prevodzovne . . .	od 800 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu podniku
	vv) predaj plynových masiek a ich súčiastok	od 200 Ks do 3000 Ks	podľa rozsahu podniku, pokiaľ nebola už zaplatená dávka podľa uu)
	zz) Skúšobná taxa inkl. vydania vysvedčenia o skúške spôsobilosti pre živnosť výroby a opravy plynových masiek .	400 Ks	
	xx) Skúšobná taxa inkl. vydania vysvedčenia o skúške spôsobilosti pre živnosť predaju plynových masiek . .	100 Ks	
6	a) Za zaradenie podniku hostinskej a výčapníckej živnosti s právom ubytovať cudzincov		
	do skupiny A.	od 500 do 5000 Ks	
	B.	od 200 do 3000	
	C.	od 100 do 1000 Ks	
	b) Za preradenie podniku hostinskej a výčapníckej živnosti s právom ubytovať cudzincov do skupiny vyššej . . .	Dávka určená za zariadenie, avšak dávky, ktoré podnikateľ za predchádzajúce zaradenie alebo preradenia zaplatil, sa odpočítajú	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
7	Za predĺženie záverečnej hodiny pre živnosť hostinskú a výčapnícku podľa § 70, ods. 2 živn. zák.	od 10 Ks do 200 Ks	podľa rozsahu živnostenského podnikania, zábavy, atrakcie a pod. poriadanej v predĺžených hodinách
8	Za predĺženie lehoty na likvidovanie podniku podľa ods. 3, § 1 vl. nar. č. 40/1939 Sl. z. a ods. 4, § 1 vl. nar. č. 169/1939 Sl. z.	od 100 Ks do 1000 Ks	podľa rozsahu živnosti
9	Za uznanie radikovanosti podľa počtu obyvateľov v mieste živnosti, podľa smernice pod pol. 5.	600, 1000, 1500, 1800 a 2500 Ks	podľa rozsahu živnosti
10	Za povolenie pre súkromné sprostredkovanie kúpy, predaja, smeny realít, podnikov výrobných a obchodných, nájomných a árendovných pomerov, úveru hypotekárneho a osobného podľa počtu obyvateľov v mieste živnosti podľa smernice pod pol. č. 5.	250, 300, 400, 500, 1500 Ks	
11	Za povolenie zriadiť verejné skladište . .	od 5000 Ks do 10.000 Ks	
12	Za udelenie koncesie:		
	a) staviteľskej:		
	aa) osobe fyzickej	od 500 Ks do 2000 Ks	podľa rozsahu podniku
	bb) osobe právnickej	od 2000 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu podniku a kapitálu spoločnosti
	b) murárskeho majstra	od 150 Ks do 400 Ks	podľa rozsahu podniku
	c) tesárskeho alebo kamenárskeho majstra:		
	aa) osobe fyzickej	od 150 Ks do 750 Ks	podľa rozsahu podniku
	bb) osobe právnickej	od 1000 Ks do 3000 Ks	podľa rozsahu podniku a kapitálu spoločnosti

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	d) prevádzať menšie práce murárske, tesárske a kamenárske	od 30 Ks do 250 Ks	podľa rozsahu podniku
13	Za vydanie živnostenského listu pre živnosti prevodzované po továrensky . .	od 1000 Ks do 3000 Ks	podľa rozsahu podniku
14	Za povolenie ostatných podnikov súkromného sprostredkovania v iných než obchodných veciach, ak nie sú uvedené pod pol. 10 a za udelenie koncesie na aukčné siene, podľa počtu obyvateľov v mieste živnosti podľa smernice pod pol. 5.	200, 300, 400, 500, 1000 Ks	
15	Za prijatie oznámenia o zriadení vedľajších závodov alebo skladov pri živnostiach, bez ohľadu na to, či ide o živnosť slobodnú, remeselnú alebo koncesovanú	polovica dávky prislúchajúcej podľa zásad shora uvedených za udelenie živnostenského oprávnenia pre závod hlavný v mieste vedľajšieho závodu alebo skladu	
16	Za prijatie oznámenia o zriadení vedľajších závodov alebo skladov u továrenských podnikov bez ohľadu na to, či ide o živnosť slobodnú alebo koncesovanú	polovica dávky pripadajúcej podľa pol. 13 za udelenie živnostenského oprávnenia pre hlavný závod v mieste vedľajšieho závodu alebo skladu	
17	Za schválenie preloženia koncesovanej živnosti na iné miesto v tej istej obci .	štvrtina dávky prislúchajúcej podľa zásad shora uvedených za udelenie koncesie	
18	Za udelenie koncesie u stavebných živností pri presídlení do inej politickej obce	najnižšia sadba dávky prislúchajúcej podľa zásad shora uvedených za udelenie koncesie	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
19	a) Za schválenie prevodzovne alebo za schválenie zmien prevodzovne, ak nejde o prípady uvedené pod pol. b) . . .	od 50 Ks do 5000 Ks	pravidelne ¼% stavebného nákladu a iného novoinvestovaného kapitálu. Pri vyrubení tejto dávky vezme sa zreteľ na prípadné dávky, vyrubené podľa pol. 46 sadzobníka H a pol. 51 g až q sadzobníka J.
	b) aa) Za schválenie zmeny miesta prevodzovne na výrobu a opravu plynových masiek	polovica dávky, ktorá bola vyrubená alebo by sa mala vyrubiť za schválenie prevodzovne na predošlom mieste	
	bb) Za schválenie stabilnej pouličnej čerpacej benzínovej stanice . . .	od 100 Ks do 1000 Ks	podľa rozsahu podniku a stavebných nákladov
20	Za schválenie miestností na prevádzanie hostinskej a výčapníckej živnosti pre obce do 5.000 obyvateľov	100 Ks	
	nad 5.000 do 20.000 obyvateľov . .	200 Ks	
	„ 20.000 do 50.000 „ . .	300 Ks	
	„ 50.000 do 80.000 „ . .	400 Ks	
	nad 80.000 obyvateľov	600 Ks	
21	Za povolenie výpredaja podľa počtu obyvateľov v mieste živnosti do 5.000 obyvateľov	od 20 Ks do 300 Ks	podľa rozsahu podniku, najvyššie 1% hodnoty tovaru na výpredaj určeného, ak túto hodnotu strana hodnoverne preukázala
	nad 5.000 do 20.000 obyvateľov . .	od 20 do 500 Ks	
	„ 20.000 do 50.000 „ . .	od 20 do 1500 Ks	
	„ 50.000 do 80.000 „ . .	od 20 do 3000 Ks	
	nad 80.000 obyvateľov	od 20 do 5000 Ks	
22	Za povolenie poriadať trhy (okrem doterajšej taxy)	200 Ks	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
23	Za udelenie licencie podľa § 28 ž. z.:		
	a) s platnosťou do troch dní	20 Ks	
	b) s platnosťou dlhšou	50 Ks	
24	Za udelenie dišpenzácie od preukazu spôsobilosti pre hostinskú a výčapnícku živnosť:		
	a) podľa § 4, ods. 1 zák. č. 112/1927 Sb. z. a n. v znení zákona č. 74/1937 Sb. z. a n. a vl. nar. č. 117/1939 Sl. z. . .	100, 150, 200, 300, 500 Ks	podľa počtu obyvateľov podľa smernice pod pol. 5
	b) podľa § 5 zák. č. 112/1927 Sb. z. a n. v znení zák. č. 74/1937 Sb. z. a n. a vl. nar. č. 117/1939 Sl. z.	500, 1000, 1500, 2000, 2500 Ks	podľa počtu obyvateľov podľa smernice pod pol. 5
25	Za udelenie dišpenzácie od preukazu spôsobilosti podľa §§ 14, 19 ž. z. . . .	od 50 Ks do 500 Ks	podľa druhu a pravdepodobného rozsahu živnosti
26	Za udelenie dišpenzácie od preukazu spôsobilosti podľa §§ 18, 38 ž. z.	od 50 Ks do 1000 Ks	
27	Za formálne dovolenie podľa § 8, ods. 2 ž. z.	od 200 Ks do 5000 Ks	
28	Za prijatie oznámenia námestníka (obchodvedúceho, dielovedúceho) alebo árendátora pri slobodných a remeselných živnostiach alebo za ich schválenie pri koncesovaných živnostiach . .	20 Ks	
29	Za povolenie prevádzať podomový obchod a kočovnú živnosť	10 Ks	
30	Za výpis zo živnostenského registra . . .	10 Ks	
31	Za overenie podpisov komorných funkcionárov	30 Ks	
32	Za udelenie povolenia prevádzať riečnu plavbu:		
	a) pre plťnú plavbu	200 Ks	
	b) pre plavbu loďami bez strojného pohonu	200 Ks	
	c) pre plavbu loďami so strojovým pohonom do 25 ks	200 Ks	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	d) pre plavbu loďami so strojovým pohonom nad 25 ks, pričom odpadá platenie dávky sub b), ak sa používa tiež lode sub b)	1000 Ks	
	e) pre plavbu člnovú so strojným pohonom alebo prepychovú	100 Ks	
33	Za povolenie prevádzať pôžičovňu lodiek:		
	a) bez strojného pohonu .	100 Ks	
	b) so strojným pohonom	200 Ks	
34	Za výpis zo soznamu povolení prevádzať plavbu, za každú stránku výpisu . . .	20 Ks	
35	Za vybavenie dodatočnej zmeny prihlášky lode o priznanie vlajkového práva:		
	a) u lode malej pobrežnej plavby . . .	50 Ks	
	b) u lode veľkej pobrežnej plavby . .	100 Ks	
	c) u lode ďalekej plavby	200 Ks	
36	Za povolenie zmeniť meno lode:		
	a) u lode malej pobrežnej plavby . . .	25 Ks	
	b) u lode pobrežnej plavby	50 Ks	
	c) u lode ďalekej plavby	100 Ks	
37	Za výpis z ústredného známkového registra, z registra medzinárodných známok a registra plômb	50 Ks	
38	Za úradom vydané osvedčenie z ústredného známkového registra	50 Ks	
39	Za zápis súkromného technika do registra súkromných technikov, oprávnených zastupovať v patentných veciach . .	200 Ks	
40	Za zápis zmeny v registre patentných zástupcov alebo v registre súkromných technikov, oprávnených zastupovať v patentných veciach	50 Ks	
41	Za zápis do patentného registra:		
	a) zmeny v zastupovaní	50 Ks	
	b) obmedzenie rozsahu patentu na žiadosť majiteľa patentu	50 Ks	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	c) súkromného záložného práva . . .	100 Ks	
	d) práv predchádzajúceho užívateľa uznaných majiteľom	100 Ks	
	e) neúčinnosti dôkazných prostriedkov .	50 Ks	
42	Za zápis zmeny prídávkového patentu na samostatný v záznamoch alebo v registre	50 Ks	
43	Za uznanie práv predchádzajúceho užívateľa patentných práv na návrh strany a ich zápis	200 Ks	
44	Za uznanie závislosti patentu na návrh strany a jej zápis	200 Ks	
45	Za zápis zmeny firmy prihlasovateľa alebo majiteľa patentu	100 Ks	
46	Za vodoprávne povolenie s výnimkou takých povolení pre práce a stavby, na ktoré sa vzťahuje zákon č. 49/1931 Sb. z. a n. a zák. č. 50 1931 Sb. z. a n., ako i s výnimkou takých povolení pre asanačné podniky svázkov územnej samosprávy a pre všeužitočné elektrické podniky:		K pol. 1: 1. Pri rekonštrukciách vodných diel má sa dávka vyrubiť sadzbami uvedenými pod písm. a) -p) len zo zväčšeného rozsahu práva alebo výkonnosti.
	a) upraviť tok rozšírením, prehĺbením, preložením alebo opevnením (trvalým, čiastočným) koryta, za každých 100 m² pôdorysnej plochy projektovaného koryta alebo jeho časti	1 Ks	2. Pri sezónnych závodoch (cukrovaroch a i.) nech sa znižia sadzby uvedené pod písm. e) až j) primerane k pracovnej dobe v roku
	b) zahrádzovať toky na ochránenie územia proti záplavám za každých 100 ha chránenej plochy	5 Ks	3. Úhrnná dávka nesmie za jedno povolenie presahovať 20.000 Ks a vyrubuje sa vždy najmenšou sumou 20 Ks
	c) na iné práce, ktoré zlepšujú alebo umožňujú výnos poľnohospodárskej pôdy bez ohľadu na ich druh za každý 1 ha projektovanej plochy	1 Ks	
	d) využiť vodnú silu a zriadiť k tomu slúžiace vodné dielo za každú 1 ks výkonnosti povoleného motoru, odpovedajúcej koncedovanému množstvu a spádov	10 Ks	
	e) pre odber verejnej alebo súkromnej vody k chemickej alebo technologickej výrobe za 1 minútový liter povolenej výkonnosti čerpacieho zariadenia . .	0.60 Ks	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	f) pre odber a spotrebu verejnej alebo súkromnej vody pre chemickú alebo technologickú výrobu za 1 minútový liter povolenej výkonnosti čerpacieho zariadenia	1 Ks	
	g) pre odber verejnej alebo súkromnej vody na chladenie za 1 minútový liter povolenej výkonnosti čerpacieho zariadenia	0.20 Ks	
	h) vypúšťať odpadné (splaškové) vody z farbiarní, tovární na celulózu, koželužní a iných podobných závodov, pri ktorých nemožno docieliť úplne neškodného sčistenia odpadných vôd do verejných alebo súkromných vôd — okrem dávky uvedenej pod písm. e) — za minútový liter	od 0.60 Ks do 1.20 Ks	podľa miery znečistenia vôd
	i) vypúšťať odpadné vody z takých závodov, pri ktorých možno docieliť pomerne úplne neškodného sčistenia odpadných vôd, do verejných alebo súkromných vôd — za minútový liter . . .	0.30 Ks	
	j) vypúšťať také chladiace vody, pri ktorých nemožno docieliť úplného ochladenia pred vypustením ich do verejných alebo súkromných vôd — okrem dávky uvedenej pod písm. g) — za 1 minútový liter	0.20 Ks	
	k) bagrovať strojom piesok a štrk bagrom vo výkonnosti:		
	aa) do 100 m³ denne	100 Ks	
	bb) nad 100 m³ do 200 m³ denne . .	200 Ks	
	cc) nad 200 m³ do 300 m³ denne . .	400 Ks	
	dd) nad 300 m³ denne	800 Ks	
	l) vyberať piesok a štrk iným spôsobom než uvedeným pod písm. k) a ťažiť ľad	od 20 Ks do 100 Ks	podľa miery prospechu žiadateľa (prevádzanie po živnostensky s veľkým počtom zamestnancov a pod.)

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	m) pre stavbu kúpalísk za každý 1 m² pôdorysnej plochy zabranej objektmi v koryte alebo kabinami v zátopnom (inundačnom) území tokov	0.30 Ks	
	n) zriadiť iné objekty za každý 1 m² pôdorysnej zabranej plochy		
	aa) v koryte (hatí,, mostných pilierov a i.)	2.50 Ks	
	bb) v zátopnom území tokov (stavieb, múrov, deponií a i.)	1 Ks	
	o) zriadiť kalojemy v zátopnom území tokov z 1 m² pôdorysnej zabranej plochy	0.10 Ks	
	p) za povolenie prievozov:		podľa veľkosti prievozného zariadenia, podľa polohy prievozu, frekvencie a výnosnosti
	aa) ručných	20 Ks	
	bb) lanových (reťazových) alebo s motorovým pohononm	od 100 Ks do 500 Ks	
47	a) Za nahliadnutie do vodných kníh a sbierok listín, máp a plánov	5 Ks	K pol. 47 a), b): nahliadnutia do vodných kníh a sbierok listín, máp a plánov, ako i všetky výpisy z vodných kníh pre ich revíziu podľa vl. nar. č. 160 a 161 Sb. z. a n. z r. 1925 sa od dávky oslobodzujú
	b) Za úradný výpis z vodných kníh, t. j. za výpis a vložky	20 Ks	
48	a) Za povolenie výnimôk z ustanovení §§ 3 a 4 zák. č. 37/1928 Sb. z. a n., ktorými je majiteľ lesa obmedzený v rúbaní	1% odhadnej ceny dreva na pni, pripadajúceho na povolenú ťažbu, najmenej 20 Ks	Povolené zvýšenie rúbacej ťažby od 25 m³ sa od dávky oslobodzuje
	b) Za povolenie znížiť rúbaciu dobu . . .	1% odhadnej ceny dreva na pni, pripadajúceho na zvýšenú ťažbu z toho vyplývajúcu v prvom päťročí, najmenej 20 Ks	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	c) Za povolenie premeniť lesnú kultúru podľa lesných zákonov na iné účely . .	2% z rozdielu doterajšej odhadnej ceny pôdy ako lesnej a odhadnej ceny, ktorú pôda bude mať po premene, a ak bude treba pri tom vyrubať drevo, tiež 3% odhadnej ceny tohto dreva na pni, najmenej 20 Ks	Ak ide o premenu pôdy za účelom priameho obhospodárovania lesného majetku dávka sa neplatí (napríklad pri stavbách hájovieň, ciest atď.)
49	a) Za osvedčenie na hromadné alebo na jednotlivé vagónové zásielky, vydané v záujme dopravných výhod pre prepravu kalamitného dreva, pochádzajúceho z ťažieb podliehajúcich ustanoveniu § 5, ods. 2. zák. č. 37/1928 Sb. z. a n.	cd 5 Ks do 50 Ks	
	b) Za vyhotovenie odpisov osvedčení ad a)	5 Ks	
50	Za vystavenie dokladu o pôvode koní:		
	a) za vystavenie druhopisu pripúšťacieho lístku podľa vl. nar. č. 83/1928 Sb. z. a n. o plemenitbe koní	3 Ks	
	b) za vydanie výpisu o pôvode koňa . .	3 Ks	
51	Za veterinárne povolenia podľa zák. čl. VII/1888:		K pol. 51: Úhrnná dávka nesmie za jedno povolenie presahovať 5000 Ks
	a) doviesť úžitkové a jatočné kone, úžitkový, jatočný rožný dobytok za každý povolený kus	5 Ks	
	b) doviesť úžitkové a jatočné ošípané za každý povolený kus	2 Ks najmenej 5 Ks	
	c) doviesť úžitkové a jatočné ovce a kozy za každý povolený kus	0.50 Ks najmenej 5 Ks	
	d) doviesť úžitkovú a jatočnú hydinu za každý povolený kus:		
	aa) za hus	0.20 Ks najmenej 5 Ks	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	bb) za ostatnú hydinu	0.10 Ks najmenej 5 Ks	
	e) doviesť živé ryby za každý povolený 1 q	5 Ks	
	f) doviesť mäso (masť) za každý povolený 1 q	2 Ks najmenej 5 Ks	
	g) doviesť zvieracie suroviny:		
	I. med alebo vosk:		
	1. do 15 kg	5 Ks	
	2. nad 15 kg do 25 kg	10 Ks	
	3. nad 25 kg do 50 kg	20 Ks	
	4. nad 50 kg do 100 kg	30 Ks	
	5. nad 100 kg do 200 kg . .	40 Ks	
	6. nad 200 kg do 500 kg . .	60 Ks	
	7. nad 500 kg do 1000 kg	80 Ks	
	9. nad 1000 kg	100 Ks	
	II. Črevá:		
	1. do 25 kg	5 Ks	
	2. nad 25 kg do 50 kg	10 Ks	
	3. nad 50 kg do 100 kg	20 Ks	
	4. nad 100 kg do 200 kg	40 Ks	
	5. nad 200 kg do 500 kg	60 Ks	
	6. nad 500 kg do 1000 kg . . .	80 Ks	
	7. nad 1000 kg	100 Ks	
	III. Kože a iné zvieracie suroviny osobitne nepomenované:		
	1. do 200 kg	5 Ks	
	2. nad 200 kg do 400 kg	10 Ks	
	3. nad 400 kg do 800 kg . .	20 Ks	
	4. nad 800 kg do 1500 kg	35 Ks	
	5. nad 1500 kg do 2000 kg . . .	50 Ks	
	6. nad 2000 kg do 3000 kg	70 Ks	
	7. nad 3000 kg do 5000 kg .	90 Ks	
	8. nad 5000 kg	100 Ks	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	h) 1. prevážať živé alebo zabité zvieratá alebo mäso za každý povolený vagón	25 Ks	
	2. prevážať jednotlivé malé domáce živé zvieratá alebo kusové zásielky zabitých zvierat alebo mäsa . . .	10 Ks	
	ch) 1. prevážať zvieracie suroviny za každý povolený vagón	25 Ks	
	2. prevážať jednotlivé kusové zásielky zvieracích surovín	10 Ks	
52	Za povolenie chovať súkromných plemenníkov § 11 vl. nar. č. 204/1928 Sb. z. a n.		V prípade povolenia chovať plemenného býka inakšieho, ako je predpísané pre určitý kraj, platí sa dvojnásobná sadzba
	u barana plemena valaška	10 Ks	
	cigája a hamshire	15 Ks	
	merino	20 Ks	
	u kanca plemena mangalica	20 Ks	
	„slovenské ušľachtilé“	30 Ks	
	u býkov plemena pincgavského . . .	30 Ks	
	simenského . . .	50 Ks	
53	Za povolenie podľa § 3 zák. č. 98/1929 Sb. z. a n.:		
	za jeleňa	150 Ks	
	za laň	50 Ks	
	za srnca	50 Ks	
	za srnu alebo srnča	30 Ks	
	za dropa	150 Ks	
	za kamzíka	300 Ks	
	za muflona	200 Ks	
	za ovcu muflona	150 Ks	
	za medveďa	500 Ks	
	za danka	80 Ks	
	za dančicu	50 Ks	
	za zajaca	2 Ks	
	za jarabicu alebo prepelicu	0.50 Ks	
	za bažanta	2 Ks	
	za divú kačicu	1 Ks	
	za divú hus	2 Ks	

(Diel H: Min. hospodárstva.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
54	Za fytopatalogickú kontrolu dovezených zemiakov za každých 100 q:		K pol. 54: Okrem náhrady za fytopatologickú kontrolu podľa § 15, ods. 1 vl. nar. čís. 167/1925 Sb. z. a n.
	a) skorých	150 Ks, najviac 5000 Ks	
	b) poloskorých a neskorých	100 Ks, najviac 5000 Ks	
55	Za fytopatalogickú kontrolu dovezených živých rastlín, priesady, krajcov a vrúbľov, ako i iných oddelených živých rastlinných častí, podľa ustanovení o opatreniach proti červcu San-José-Aspidiotus perniciosus (príloha A vl. nar. č. 168/1927 Sb. z. a n.) za každých započatých 100 kg váhy, ktorá je základom colného prejednania	5 Ks, najviac 5000 Ks	Okrem náhrady útrat fytopatalogickej prehliadky podľa ods. 4. ustanovení o opatreniach proti červcu San José (príloha A. vl. nar. č. 168/1927 Sb. z. a n.)
56	Za vystavenie poukazu na vydanie rybárskeho listku	od 10 Ks do 200 Ks	podľa rozsahu rybolovného práva a hodnoty rybárskeho revíru
57	Za povolenie výnimky podľa § 3 nar. č. 255/1940 Sl. z. o úprave niektorých právnych pomerov Židov vo veciach školstva a vzdelania	viď pol. 21 diel F.	

Diel I: Osobitné sadzby
v rezorte Ministerstva dopravy a verejných prác.

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
1	Za osvedčenie prípustnosti určitých hmôt a konštrukcií, za osvedčenia vydané v záujme dopravných výhod alebo v záujme uskutočnenia dodávok určitého tovaru (na písomnú žiadosť strany) .	od 50 Ks do 2000 Ks	podľa hodnoty tovaru, výhody alebo dodávky, o ktoré ide
2	Za potvrdenie primeranosti cien a kilometrových vzdialeností pre súkromných dodávateľov a dopravovateľov . . .	10 Ks	
3	Za preskúšanie a potvrdenie dlážkovej plochy pre oslobodenie novostavaných obytných domov a prevodzovní od daní	10 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
4	Za povolenie pre stavbu prejazdných môstkov a rámp na verejných cestách . .	20 Ks	
5	Za povolenie dočasne složiť stavebný materiál na časť cestného telesa štátnych ciest pre stavebníka budovy	od 20 Ks do 100 Ks	podľa rozsahu zaujatého silničného priestoru.
6	Za povolenie prevozných sadzieb na verejných prievozoch:		Dávka sa vyrubi podľa výnosnosti prievozu.
	a) u loďkového osobného prievozu . . .	od 20 do 200 Ks	
	b) u kompového prievozu	od 50 do 200 Ks	
7	Za ciachovanie riečnych lodí a za vydanie ciachovných preukazov	za každú tonu nosnosti 0.30 Ks najmenej 20 Ks, najviac 350 Ks	K pol. 7 a 8. Pri novom ciachovaní lode nariadenom v dôsledku medzinárodných úmluv nevyrubuje sa dávka, ale požaduje sa od strany len náhrada skutočných výdavkov.
8	Za prevedenie opätného ciachovania . .	za každú tonu nosnosti 0.15 Ks, najmenej 20 Ks, najviac 175 Ks	
9	Za prevedenie zmeny v ciachovnom preukaze	10 Ks	
10	Za prevedenie zmeny v ciachovnom liste slov. námornej lode, po prípade za uznanie ciachovného listu	300 Ks	
11	Za úradné osvedčenie o slov. námorných lodiach, ako o veľkosti, druhu, sile strojov a pod.	400 Ks	
12	Za vydanie pripúšťacieho listu pre slov. námorné lode	400 Ks	
13	Za vydanie preukazu spôsobilosti lodi vnútrozemskej plavby:		
	a) pre nákladné lode bez vlastného pohonu:		
	aa) od 15 do 100 ton nosnosti . . .	20 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	bb) nad 100 do 300 ton nosnosti . .	50 Ks	
	cc) nad 300 ton nosnosti	100 Ks	
	b) pre plavidlá s vlastným strojným pohonom:		
	aa) do 25 ks	50 Ks	
	bb) nad 25 do 300 ks	100 Ks	
	cc) nad 300 ks	150 Ks	
14	Za prevedenie zmeny v preukaze spôsobilosti lode k plavbe	5 Ks	
15	Za prevádzanie opätných lodných prehliadok:		Dávka odpadá, ak sa prehliadka nahradí zápisom do preukazu o spôsobilosti k plavbe na podklade klasifikačného preukazu (čl. 7 poriadku zo dňa 17. januára 1928, č. 58.854 min. ver. prác)
	a) pre nákladné lode bez vlastného pohonu:		
	aa) od 15 do 100 ton nostnosti . . .	10 Ks	
	bb) nad 100 do 300 ton nosnosti . .	15 Ks	
	cc) nad 300 ton nosnosti	20 Ks	
	b) pre plavidlá s vlastným strojným pohonom:		
	aa) do 25 ks	10 Ks	
	bb) nad 25 do 300 ks	30 Ks	
	cc) nad 300 ks	50 Ks	
16	Za vydanie preukazu spôsobilosti alebo rozoznávacej značky malých plavidiel .	20 Ks	
17	Skúšobné taxy inkl. vydania preukazu spôsobilosti personálu riečnej plavby, resp. taxy za nostrifikáciu obdobných cudzozemských preukazov:		
	a) pre kapitánov vnútrozemskej plavby .	70 Ks	kormidelník, majúci už príslušný preukaz [podľa bodu b)], platí len poplatok za doplňovaciu skúšku per 45 Ks.

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Poč. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	b) pre kormidelníkov	25 Ks	
	c) pre vrátnych plti	15 Ks	
	d) pre vodičov motorových člnov do 25 ks	50 Ks	
	e) pre lodivodov	25 Ks	
	f) pre vodičov prievozov, prevádzaných plavidlom so strojným pohonom, ak netreba kvalifikácie sub a)	25 Ks	
	g) pre vodičov prievozov prevádzaných plavidlom bez strojného pohonu, ak netreba kvalifikácie sub b)	10 Ks	
	h) za predĺženie lodivodskej legitimácie .	10 Ks	
18	Skúšobné taxy inkl. vydania preukazov spôsobilosti pre strojníka vnútrozemskej plavby, resp. taxy za nostrifikáciu obdobných cudzozemských preukazov .	25 Ks	
19	Skúšobné taxy inkl. vydania preukazov spôsobilosti personálu námornej plavby, resp. taxy za nostrifikáciu obdobných cudzozemských preukazov:		
	a) pre kapitánov malej pobrežnej plavby	25 Ks	
	b) pre kapitána veľkej pobrežnej plavby	50 Ks	
	c) pre poručíka námornej plavby . . .	75 Ks	
	d) pre kapitána ďalekej plavby	100 Ks	
	e) pre loďmajstra	25 Ks	
20	Za uznanie príslušnej záverečnej skúšky složenej na cudzozemskej nautickej škole a za vydanie preukazu spôsobilosti kadeta námornej plavby	20 Ks	
21	Skúšobné taxy inkl. vydania preukazu spôsobilosti strojníkom námornej plavby, resp. taxy za nostrifikáciu obdobných cudzozemských preukazov:		
	a) pre strojníka III. triedy	25 Ks	
	b) pre strojníka II. triedy	50 Ks	
	c) pre strojníka I. triedy	75 Ks	
22	Skúšobné taxy inkl. vydania príslušných preukazov pri opakovaní skúšok uvedených sub 17, 18, 19 a 21:		

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	a) pri prvom opakovaní skúšky	o 50% vyššie než je ustanovené sub 17, 18, 19 a 21	
	b) pri druhom opakovaní skúšky . . .	o 100% vyššie než je ustanovené sub 17, 18, 19 a 21	
23	a) Za overenie potvrdenia vystaveného výrobcom alebo zástupcom zahraničného výrobcu o jazdnom kole s pomocným motorom o obsahu válcov do 0.1 lit., alebo za potvrdenie okresného úradu, nahradzujúce potvrdenie skôr uvedené	10 Ks	
	b) Za osvedčenie o spôsobilosti motorových pluhov a traktorov, používaných v poľnohospodárstve, ktoré sú zariadené tak, že pri zaťažení vlastnou váhou, potrebnom k jazde a k riadeniu, nemôžu na dobrej a vodorovnej ceste prekročiť rýchlosť 12 km za hodinu		
	aa) ak ide o typ vozidla	500 Ks	
	bb) ak ide o jednotlivé vozidlo . . .	200 Ks	
	c) Za osvedčenie o spôsobilosti typu motorového vozidla:		
	aa) ak ide o jazdné kolo s pomocným motorom o obsahu válcov nad 0.1 lit. alebo motorové kolo (motocykel), či s prívesným vozíkom, či bez neho	200 Ks	
	bb) ak ide o iné motorové vozidlo o obsahu válcov do 2 lit.	300 Ks	
	cc) ak ide o iné motorové vozidlo o obsahu válcov nad 2 lit.	500 Ks	
	d) Za osvedčenie o spôsobilosti jednotlivého motorového vozidla,		
	aa) ak ide o vozidlo uvedené pod písm. c) aa)	30 Ks	
	bb) ak ide o vozidlo uvedené pod písm c) bb)	100 Ks	
	cc) ak ide o vozidlo uvedené pod písm. c) cc)	200 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	e) Za udelenie autorizácie obchodníkovi s motorovými vozidlami cudzieho pôvodu potvrdzovať shodu vozidla so schváleným typom	od 300 Ks do 1000 Ks	podľa rozsahu obchodného podniku
	f) Za dodatočné osvedčenie o spôsobilosti typu motorového vozidla na používanie pre verejnú dopravu osôb:		
	aa) ak ide o autobus	200 Ks	
	bb) ak ide o iné motorové vozidlo . .	100 Ks	
	g) Za dodatočné osvedčenie o spôsobilosti jednotlivého motorového vozidla na používanie pre verejnú dopravu osôb:		
	aa) ak ide o autobus	50 Ks	
	bb) ak ide o iné motorové vozidlo . .	20 Ks	
	h) Za vidovanie potvrdenia o shode motorového vozidla so schváleným typom:		
	aa) ak ide o jazdné kolo s pomocným motorom o obsahu válcov nad 0.1 lit., motorové kolo (motocykel), či s prívesným vozíkom, či bez neho, motorovú trojkolku, nákladný automobil, traktor hocakého druhu alebo motorový pluh	20 Ks	
	bb) ak ide o osobný automobil alebo autobus:		
	1. o obsahu válcov do 1 lit.	30 Ks	
	2. o obsahu válcov nad 1 lit. do 2 lit. .	60 Ks	
	3. o obsahu válcov nad 2 lit.	90 Ks	
24	a) Za vydanie medzinárodného osvedčenia pre motorové vozidlá okresným (štátnym policajným) úradom:		
	aa) pre motorové vozidlo o obsahu válcov do 1 lit.	150 Ks	
	bb) pre motorové vozidlo nad 1 lit. do 2 lit.	200 Ks	
	cc) pre motorové vozidlo o obsahu nad 2 lit.	300 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	b) Za vidovanie medzinárodného osvedčenia, ktoré správny spolok vydal pre motorové vozidlá:		
	aa) pre motorové vozidlo o obsahu válcov do 1 lit.	50 Ks	
	bb) pre motorové vozidlo nad 1 lit. do 2 lit.	100 Ks	
	cc) pre motorové vozidlo o obsahu nad 2 lit.	200 Ks	
	c) Za povolenie k jazde cudzozemským motorovým vozidlom, ktoré nemá medzinárodné osvedčenie pre motorové vozidlá:		
	aa) ak ide o jazdné kolo s pomocným motorom o obsahu válcov nad 0.1 lit., alebo motorové kolo (motocykel), či s prívesným vozíkom, či bez neho	50 Ks	
	bb) ak ide o iné motorové vozidlo o obsahu válcov do 2 lit.	100 Ks	
	cc) ak ide o iné motorové vozidlo o obsahu válcov nad 2 lit.	200 Ks	
	d) Za vydanie osvedčenia, ktorým sa podáva preukaz o vzájomnosti v domácom štáte, aby nadobudol povolenie k jazde cudzozemským motorovým vozidlom, ktoré nemá medzinárodné osvedčenie pre motorové vozidlá, bez skúšky	30 Ks	
25	a) Za povolenie vyučovať jazde motorovými vozidlami (učiteľský preukaz) . .	100 Ks	
	b) Za udelenie koncesie pre živnostenský výcvik vodičov motorových vozidiel .	1000 Ks	
	c) Za poverenie pre spolok, vydávať medzinárodné osvedčenie pre motorové vozidlá	20.000 Ks	
	d) Za overenie potvrdenia vystaveného výrobcom alebo zástupcom zahraničného výrobcu o vlečnom voze alebo za potvrdenie okresného úradu nahradzujúce potvrdenie skôr uvedené	20 Ks	
26	Za oznámenie výškových údajov pre pripojenie merania, prevádzaného súkromnou stranou, treba uhradiť v smysle §§ 1 a 8 vl. nar. č. 43/1920 Sb. z. a n.:		

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Po. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	a) za jednu výškovú kótu s popisom značky	20 Ks	
	b) pri súčasnom sdelení ďalších výškových kót za každú ďalšiu	10 Ks	
27	Za osvedčenie prípustnosti typu acetylenových prístrojov		
	a) do 100 l výkonu/hod. alebo pri náplni karbídu do 2 kg	100 Ks	
	b) nad 100 l do 300 l výkonu/hod. alebo pri náplni nad 2 kg do 4 kg	200 Ks	
	c) pri väčšom prístroji	300 Ks	
28	Za schvaľovanie diel všeúžitočných elektrických podnikov podľa § 16 zákona č. 438/1919 Sb. z. a n. a za udeľovanie vodoprávnych a stavebných povolení podľa § 17 toho istého zákona:		
	a) za siete v. n. za každý započatý km schvaľovaného vedenia	100 Ks	
	b) za siete n. n. za 1 km hlavného vedenia bez prípojok a verejného osvetlenia .	100 Ks	
	za každý ďalší započatý ½ km . . .	50 Ks	
	c) za transformovne murované (okrem stĺpcových) a transformovne nad 30 KVA vôbec až do veľkosti 100 KVA .	100 Ks	
	nad túto veľkosť za každých ďalších 50 KVA	50 Ks	
	d) za výrobne elektriny, ak neboly podrobené dávke podľa iných smerníc, platí sa za prvý započatý 100 KVA . . .	100 Ks	
	a za každý ďalší započatý 100 KVA . .	50 Ks	
29	Za povolenie previesť elektrickú energiu cez štátne hranice (§ 30 zák. č. 438, 1919 Sb. z. a n.	za každých 20 KVA požadovaného výkonu 50 Ks	
30	Za prevedenie smierčieho rokovania o úprave cien elektrickej energie (§ 2 vl. nar. č. 524/1919 Sb. z. a n.)	za každých 50 KVA 50 Ks najviac 5000 Ks	
31	Za prerokovanie žiadosti pripustiť meradlo alebo zmeny jeho konštrukcie na úradné ciachovanie	od 20 Ks do 2000 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
32	Za povolenie slobodne nakladať vyhradenými nerastmi, získanými pri kutaní (§ 20 ban. zák.)	od 100 Ks do 5000 Ks	
33	Za potvrdenie každého výhradného kutiska	5 Ks	
34	Za udelenie banských a povrchových mier (§§ 42, 75 a nasl. ban. zák.)	od 200 Ks do 10.000 Ks	
35	Za udelenie prebytkov (§§ 71 a nasl. ban. zák.)	od 50 Ks do 5000 Ks	
36	Za udelenie koncesie pomocných diel a revírnych štôl (§§ 85 a nasl., 90 a nasl. ban. zák.)	od 50 Ks do 1000 Ks	
37	Za vymedzníkovanie, obnovenie a určenie hraníc (§§ 64—68 ban. zák.)	od 100 Ks do 500 Ks	
38	Za srážanie banských mier alebo polí a delenie banských mier (§§ 112 a nasl., 115 a nasl. a 135 ban. zák.)	od 100 Ks do 500 Ks	
39	Za úradné výkony (povolenie, schvaľovanie a rozhodovanie), predsavzaté v dôsledku §§ 123—133 ban. zák. o právach spojených s udelením	od 50 Ks do 5000 Ks	
40	Za schvaľovanie spoločenských smlúv i potvrdzovanie a schvaľovanie rozličných záležitostí ťažiarstiev (§§ 136, 137, 143, 155, 159 ban. zák.)	od 20 Ks do 10.000 Ks	
41	Za povolenie úľav v povinnosti stálej prevádzky baní, t. j. pri komasácii kútisk a povoľovaní lehôt (§§ 174 a 182 ban. zák.)	od 100 Ks do 2000 Ks	
42	Za potvrdenie alebo zriadenie banskej služobnosti (§§ 193 a 194 ban. zák.) . .	od 50 Ks do 1000 Ks	
43	Za povolenie práce cez čas	od 20 Ks do 2000 Ks	
44	Za prepísanie kutacích práv na iného kutára, ak sa stane na základe právneho úkonu medzi živými (§ 38 ban. zák.) .	od 10 Ks do 2000 Ks	
45	Za úradné zistenie nálezu uhlia a nafty vrtaním	od 100 Ks do 5000 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
			ší počet zamestnancov než 20.
	i) priemyslové závody	do 300 m² zastavanej plochy požiarneho obvodu 300 Ks. za každých ďalších i započatých 100 m² o 100 Ks viac, najviac 5000 Ks	
	j) skladište tovaru	do 300 m² zastavanej plochy požiarneho pásma 200 Ks za každých ďalších i započatých 100 m² o 50 Ks viac, najviac 1000 Ks	Ak je rozsah uskladnenia vyjádrený v litroch, počíta sa jeden liter za 0.8 kilogr.
	k) skladište minerálnych olejov a benzínové čerpacie stanice:		
	1. podzemné	podľa rozsahu uskladnenia povoleného živnostenským úradom, a to: do 1000 kg 100 Ks, nad 1000 kg do 2000 kg 200 Ks a za každých ďalších. hoci len započatých 2000 kg ďalších 100 Ks najviac 1000 Ks	
	2. nadzemné	podľa rozsahu uskladnenia povoleného živnostenským úradom, a to: do 1000 kg 50 Ks, nad 1000 kg do 2000 kg 100 Ks a za každých ďalších, hoci len započatých 2000 kg ďalších 50 Ks najviac 500 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	l) transformačné stanice	100 Ks	
	m) garáže, remizy a pod.	za každú plochu pre jeden voz 75 Ks	
	n) cestné mostné váhy	50 Ks	
	o) stavby v zakázanom pásme železnice .	dvojnásobné sadzby podľa predošlých položiek	s výnimkou prípadov pod písm. i) a j) platí sa dvojnásobná dávka v plnej výške i vtedy, ak leží stavba len z časti v zakázanom obvode.
	p) prístavby, nadstavby, prestavby atď. .	polovičné sadzby, podľa predošlých položiek	
	q) iné v predošlých položkách neuvedené stavby alebo stavby rázu odchylného od obvyklého, alebo ak je treba mimoriadne komplikovaného úradného konania	od 50 Ks do 5000 Ks	
52	Za intervencie železničnej správy podnikané v prospech súkromných strán v medzinárodných vzťahoch	od 100 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu intervencie a prospechu strany.
53	Za písomné oznamovania štatistických dát, s výnimkou pre vedecké korporácie a zahraničných interesentov doporučených ministerstvom zahraničných vecí	od 10 Ks do 1000 Ks	podľa rozsahu dotazu a práce, potrebnej pre zistenie žiadaných dát. Oslobodené sú vydavateľstvá periodických ročeniek, kalendárov, kompasov a pod., ak ide o stručné dáta personálne alebo organizačné.
54	Za povolenie technických prípravných prác pre stavbu nových železníc:		Túto dávku nemožno u miestnych železníc pokladať za prí-
	a) verejných	600 Ks	
	b) neverejných	300 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
			spevok miestnych interesentov, ani ju do neho započítať.
55	Za predĺženia povolenia prípravných technických prác pre stavbu nových železníc:		Poznámka u pol. 54 platí i pre túto položku.
	a) verejných	300 Ks	
	b) neverejných	150 Ks	
56	Za prejednanie generálnych projektov, prípadne staničných plánov verejných i neverejných železníc, a to:		
	a) za preskúšanie generálneho projektu .	základná dávka 200 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý km 20 Ks, najviac 2000 Ks	
	b) za rozhodnutie o prípustnosti revízie trasy, prípadne staničnej komisie spolu s rozhodnutím o ich výsledku	základná dávka 200 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý km 20 Ks, najviac 2000 Ks	
	c) za opätné prejednanie prepracovaných projektov	polovičné sadzby podľa predošlých položiek	
57	Za prejednanie podrobných projektov verejných i neverejných železníc, a to:		Ak je v rozličných úsekoch projektovanej železnice zamýšľaný rozličný pohon, považuje sa železnica za celok a predpisuje sa dávka podľa pohonu, pre ktorý je predpísaná vyššia dávka. Okrem toho tiež dávky, podľa pol. 62 a 63, ak sú podmienky pre ne dané.
	a) za preskúšanie podrobného projektu:		
	1. železnice strojného pohonu	základná dávka 500 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý km 50 Ks najviac 5000 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.,

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	2. železnice ručného, poťahového alebo samoťažného pohonu, ak nie sú dlhšie než 2 km	základná dávka 100 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý hektometer 20 Ks	Pri dĺžke väčšej než 2 km platí sa dávka podľa pol. 57 a) bod 1.
	3. odbočných, predlžovacích alebo preložených tratí, prevodzovaných neverejných železníc bez rozdielu pohonu, ak tieto trate nie sú dlhšie než 4 km, za každú jednotlivú trať . .	základná dávka 100 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý hektometer 10 Ks	Pri dĺžke väčšej než 4 km platí sa dávka podľa pol. 57 a), bod 1.
	b) za povolenie vykonať pochodziu komisiu, počítajúc v to prípadné vyvlastňovacie pokračovanie, pokračovanie o požiarnych opatreniach a iné súvislé úradné konania, ak ide o projekt:		
	1. železnice strojného pohonu . . .	základná dávka 500 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý km 50 Ks, najviac 5000 Ks	
	2. železnice ručného poťahového alebo samoťažného pohonu, ak nie sú dlhšie než 2 km	základná dávka 100 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý hektometer 20 Ks	Pri dĺžke väčšej než 2 km platí sa dávka podľa pol. 57 b), bod 1.
	3. odbočných, predlžovacích alebo preložených tratí, prevodzovaných neverejných železníc bez rozdielu pohonu, ak tieto trate nie sú dlhšie než 4 km, za každú jednotlivú trať	základná dávka 100 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý hektometer 10 Ks	Pri dĺžke väčšej než 4 km platí sa dávka podľa pol. 57 b), bod 1.

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	c) za konečné rozhodnutie o týchto konaniach počítajúc v to prípadné udelenie stavebného povolenia, ak ide o projekt:		
	1. železnice strojného pohonu . . .	základná dávka 500 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý km 50 Ks, najviac 5000 Ks	
	2. železnice ručného, poťahového alebo samoťažného pohonu, ak nie sú dlhšie než 2 km	základná dávka 100 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý hektometer 20 Ks	Pri dĺžke väčšej než 2 km platí sa dávka podľa pol. 57 c) bod 1.
	3. odbočných, predlžovacích alebo preložených tratí prevodzovaných neverejných železníc bez rozdielu pohonu, ak tieto trate nie sú dlhšie než 4 km, za každú jednotlivú trať	základná dávka 100 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý hektometer 10 Ks	Pri dĺžke väčšej než 4 km platí sa dávka podľa pol. 57 c) bod 1.
	d) za opätné prejednanie prepracovaných projektov	polovičné sadzby podľa predošlých položiek	
	e) za prejednanie žiadostí o predĺženie alebo obnovenie stavebného povolenia	polovičná sadzba podľa položiek 57 c)	
58	Za koncesné jednanie a udelenie koncesie pre železnicu verejnú alebo pre železnicu pre obmedzenú verejnú dopravu .	od 500 Ks do 20.000 Ks	
59	Za prejednanie žiadosti:		
	a) o prevod povolenia oprávňujúceho k stavbe alebo k prevádzke, alebo k stavbe i k prevádzke neverejnej železnice na osobu druhú	základná dávka 100 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý km 10 Ks najviac 1000 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	b) o povolenie obmedzenej verejnej dopravy na verejnej železnice	základná dávka 100 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý km 10 Ks najviac 1000 Ks	Okrem toho tiež dávky podľa pol. 57 a), 57 b), 57 c), 60 a), 60 c), 60 d), ak sú dané pre ne podmienky
	c) o prejednaní projektu požiarnych opatrení v súsedstve nových železníc a priznanie prípustných úľav, ak príslušné pokračovanie a rozhodnutie nie je slúčené s normálnou politickou, resp. správnou pochôdzkou alebo technicko-policajnou skúškou, resp. pochôdzkou .	základná dávka 100 Ks a okrem toho za každý hektometer projektovanej alebo vystavenej železnice, v ktorom sa vyskytujú cudzie stavby alebo zariadenia, ktoré podliehajú predpisom o požiarnych opatreniach alebo sú predmetom poskytnutých úľav, 20 Ks najviac 1000 Ks	V tejto dávke je zahrnutá i dávka za prípadnú kolaudáciu požiarnych opatrení.
	d) za opätné prejednanie prepracovaných projektov	polovičné sadzby podľa predošlých položiek	
60)	a) Za technickú revíziu a technicko-policajnú skúšku (pochôdzku) vystavených nových verejných i neverejných železníc vpočítane udelenia prevádzkového povolenia, ak ide o:		Ak je v rozličných úsekoch projektovanej železnice zamýšľaný rozličný pohon, považuje sa železnica za celok a predpisuje sa dávka podľa pohonu, pre kotrý je predpísaná vyššia dávka. Okrem toho tiež dávky podľa
	1. železnice strojného pohonu . . .	základná dávka 200 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý km 20 Ks, najviac 2000 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
			pol. 62 a 63, ak sú dané pre ne podmienky.
	2. železnice ručného, poťahového alebo samoťažného pohonu, ak nie sú dlhšie než 2 km	základná dávka 100 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý km 10 Ks	Pri dĺžke väčšej než 2 km platí sa dávka podľa pol. 60 a), bod 1.
	b) za povolenie predbežnej prevádzky na stavaných verejných alebo neverejných železniciach	základná dávka 100 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý km 10 Ks, najviac 500 Ks	Okrem toho tiež dávky podľa pol. 62 a 63, ak sú dané pre ne podmienky. Základná dávka vyrubuje sa naraz pre celú trať.
	c) za povolenie premeny pohonu ručného, poťahového alebo samoťažného na pohon strojný, vpočítane preskúšania eventuálneho projektu, vypísania a vykonania komisijných pokračovaní a rozhodnutia o ich výsledku	základná dávka 200 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý km 20 Ks najviac 500 Ks	Okrem toho tiež dávky podľa pol. 62 a 63, ak sú dané pre ne podmienky.
	d) za povolenie premeny strojného pohonu na iný strojný pohon, počítajúc do toho preskúšanie eventuálneho projektu vypísanie a vykonanie komisijných pokračovaní a rozhodnutie o ich výsledku	základná dávka 100 Ks a okrem toho podľa dĺžky za každý i započatý km 10 Ks, najviac 500 Ks	
	e) za opätné prejednanie prepracovaných projektov (žiadostí)	polovičné sadzby podľa predošlých položiek.	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
61	Vlečné trate		Okrem toho tiež dávky podľa pol. 62 a 63, ak sú dané pre ne podmienky.
	a) za schválenie generálneho projektu . .	základná dávka 200 Ks a okrem toho podľa používateľnej dĺžky za každý i započatý hektometer 20 Ks, najviac 1500 Ks	
	b) za preskúšanie podrobného projektu, ak nie je treba žiadnych verejných konaní i s event. udelením stavebného povolenia	základná dávka 300 Ks a okrem toho podľa používateľnej dĺžky za každý i započatý hektometer 30 Ks, najviac 2000 Ks	Ak sa prejednáva podrobný projekt zároveň s generálnym, platí sa dávka podľa pol. 61 b)
	c) za preskúšanie podrobného projektu, ak je treba verejného konania, počítajúc v to povolenie k výkonu politickej (administratívnej) pochôdzky, vyvlastňovacieho pokračovania a ostatných verejných konaní i s event. udelením stavebného povolenia	základná dávka 400 Ks a okrem toho podľa používateľnej dĺžky za každý i započatý hektometer 40 Ks, najviac 3000 Ks	
	d) za konečné rozhodnutie o uvedených verejných konaniach i s udelením stavebného povolenia	základná dávka 500 Ks a okrem toho podľa používateľnej dĺžky za každý i započatý hektometer 50 Ks, najviac 4000 Ks	Ak sa priznáva obecná prospešnosť vyrubí sa tiež dávka podľa sadzobníka A, pol. 9.
	e) za udelenie užívacieho povolenia, počítajúc do toho prípadnú technickú revíziu a technicko-policajnú skúšku (pochôdzku)	základná dávka 200 Ks a okrem toho podľa používateľnej dĺžky za každý i	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. č.s.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
		započatý hektometer 20 Ks, najviac 2000 Ks	
	f) za výkony podľa tejto pol. bodov a—e, ak ide o projekt odbočných, predĺžovacích, preložených alebo inak prebudovaných koľají prevodzovanej vlečnej železnice	polovičné sadzby podľa predošlých položiek	
	g) za opätné prejednanie prepracovaných projektov	polovičné sadzby podľa predošlých položiek	
	h) za prejednanie žiadostí o predĺženie alebo obnovenie stavebného povolenia	250 Ks	
62	Za úradné výkony pri prejednávaní generálnych a podrobných projektov doplňovacích a rozširovacích železničných stavieb alebo projektov, stavieb či zariadení na pozemku železničnom, počítajúc do toho i potrebné verejné konania (napr. politickú pochôdzku, vyvlastňovacie pokračovanie a pod.) a prípadné udelenie stavebného a užívacieho povolenia alebo za preskúšanie, počítajúc do toho i prípadné schválenie vzorových a typových plánov takých stavieb, alebo zariadení, samostatne prejednávané, ak ide o:		Ak je vedľa prejednávania stavebných projektov treba aj samostatného preskúšania, počítajúc do toho i schválenia plánov po stránke konštruktívnej, vyrubuje sa ešte dávka za tento výkon v rovnakých sadzbách. Ak sa priznáva všeobecná prospešnosť, vyrubí sa tiež dávka podľa sadzobníka A pol. 9.
	A. Stavbu odbočných, predĺžovacích preložených alebo prebudovaných železničných tratí, s vylúčením stavby nových železníc, pre ktoré je treba koncesie:		K ods. A: Sem náleží i pretvorenie rozchodu žel., celková zmena pohonu (ak vyžaduje zmeny alebo doplnenie jej stavebnej podsty), ako i zriadenie druhých a ďalších koľají, taktiež rozmno-
	a) za preskúšanie generálneho a detailného projektu a ak nie je treba verejných konaní i s event. udelením stavebného i užívacieho povolenia	základná dávka 200 Ks a okrem toho za každý hoci len začatý hektometer že-	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
		leznice 20 Ks, najviac 2000 Ks.	ženie alebo predĺženie koľaji v staniciach a výhybniach.
	b) za preskúšanie generálneho a detailného projektu, ak je treba verejného prejednania, počítajúc do toho povolenie výkonu politickej (správnej) pochôdzky, vyvlastňovacieho pokračovania a ostatných verejných konaní i s event. udelením stavebného povolenia vpočítane s príslušným rozhodnutím o výsledku verejnoprávnych konaní, ako i udelenie povolenia užívacieho, ak nie je pre toto treba vykonať technicko-policajnú skúšku (pochôdzku) . . .	základná dávka 400 Ks okrem toho za každý hoci len začatý hektometer železnice 40 Ks, najviac 4000 Ks	
	c) za udelenie užívacieho povolenia, ak je treba vykonať technicko-policajnú skúšku (pochôdzku)	základná dávka 200 Ks okrem toho za každý hoci len začatý hektometer 20 Ks, najviac 2000 Ks.	
	B. Železničnú spodnú stavbu napr.:		K ods. B. písm. a), b) a c): Pri objektoch šikmých (vynímajúc trubné) zvyšuje sa dávka o 50 %. Pri objektoch v oblúkovej koľaji (vyjmúc priepusty trubné, kryté a klenuté) zvyšuje sa dávka o 50 %.
	a) priepusty trubné, otvorené, kryté, klenuté až do svetlosti 2 m	50 Ks	
	b) priepusty konštrukcie trámovej (drevené, železné, betonové) a klenbovej o svetlosti 2—5 m	100 Ks	
	c) priepusty a mosty týchže konštrukcií staticky určitých o svetlosti 5 až 10 m	200 Ks	
	d) abnormálne spodné stavby, vyznačujúce sa mimoriadnym vytvorením pilierov, opier a krídiel, väčšou svetlosťou násobnou šírkou trate, statickou neurčitosťou nosných konštrukcií, alebo stavby vystrojené konštrukciou železobetonovou atď., alebo iné stavby toho druhu v predošlých položkách neuvedené, alebo ak treba projekty vrátiť žia-		

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	dateľovi na prepracovanine alebo doplnenie, alebo ak ich treba doplniť schvaľujúcim úradom	od 50 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu, dôležitosti a spôsobu konštrukcie.
	C. Železničný svršok, napr.:		K pol. I 62 C lit. a—g): Dávka sa vyrubuje podľa spôsobu konštrukcie a rozsahu možnosti jej upotrebenia dvoj- až päťnásobkom sadzby zo schválenia vzorových typových plánov týchto konštrukcií, ak ich žiadajú továrne, ktoré sa zaoberajú výrobou konštrukcií železničného svršku.
	a) konštrukciu železničného svršku pre bežné koľaje	100 Ks	
	b) koľajovú križovatku . .	300 Ks	
	c) jednoduchú výhybku	300 Ks	
	d) oblukovú (i obojstrannú) výhybku . .	500 Ks	
	e) anglickú alebo dvojitú výhybku alebo dvojitú koľajovú spojku	700 Ks	
	f) jednotlivé súčiastky železničného svršku (prechodné spojky a pod.) . . .	50 Ks	
	g) konštrukcie železničného svršku mimoriadneho rázu alebo usporiadania zvlášte odchylného od obvyklého alebo iné zariadenia toho druhu, v predošlých položkách neuvedené, alebo ak je treba projekty vrátiť žiadateľovi na prepracovanie alebo na doplnenie, alebo ak treba ich doplniť úradom schvaľujúcim	od 50 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu dôležitosti a spôsobu konštrukcie
	D. Návestné a zabezpečovacie zariadenie napr.:		
	a) telefonné a návestné zariadenie . . .	50 Ks	
	b) zabezpečenie vlečiek, odbočujúcich v staniciach s mechanickým zabezpečovacím zariadením	50 Ks	
	c) zabezpečenie vlečiek, odbočujúcich v staniciach, kde je zabezpečovacie zariadenie s hradlovým uzáverom . . .	100 Ks	
	d) zabezpečenie vlečiek, odbočujúcich so šírej trati, na ktorej nie sú návestia .	50 Ks	
	e) zabezpečenie vlečiek, odbočujúcich so šírej trati, vystrojenej návestiami . .	100 Ks	
	f) zabezpečenie vlečiek, odbočujúcich so šírej trati, vystrojenej hradlovou linkou, a ak niet križovania vlečkových vlakov na trati s priebežnými vlakmi .	200 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	g) zabezpečenie vlečiek, odbočujúcich so šírej trati, vystrojenej hradlovou linkou, a ak ide o križovanie vlečkových vlakov na trati s priebežnými vlakmi .	500 Ks	
	h) iné v predošlých položkách neuvedené zariadenia alebo zariadenia v predošlých položkách síce uvedené, avšak komplikované, alebo ak treba projekty vrátiť žiadateľovi na prepracovanie alebo doplnenie, alebo ak ich doplniť treba úradom schvaľujúcim	od 50 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu dôležitosti a spôsobu konštrukcie
	E. Rôzne zariadenia železničné, napr.:		Ak ide o schválenie vzorových plánov konštrukcií, zvyšujú sa sadzby o 100%
	a) koľajové váhy	200 Ks	
	b) automobilové koľajové váhy	250 Ks	
	c) jednoduché vagónové točne	300 Ks	
	d) krížové vagónové točne	400 Ks	
	e) lokomotívne točne balančné alebo kĺbové	1500 Ks	
	f) lokomotívne točne so spojitým alebo vahadlovým hlavným nosníkom . . .	3000 Ks	
	g) vagónové presuvne	400 Ks	
	h) stabilné jaráby nosnosti do 1000 kg .	300 Ks	
	i) stabilné jaráby nosnosti nad 1000 kg .	600 Ks	
	j) pojazdné jaráby nosnosti do 1000 kg	400 Ks	
	k) pojazdné jaráby nosnosti nad 1000 kg	800 Ks	
	l) ručné zauhlovacie zariadenia	50 Ks	
	m) vežové zauhlovacie zariadenia . . .	400 Ks	
	n) čistiace a pracovné jamy	50 Ks	
	o) 1. visuté železnice jednoduchej konštrukcie	1000 Ks	
	2. oplotenie železnice	500 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	p) 1. visuté železnice složitej konštrukcie	3000 Ks	
	2. provizorná stavba	1500 Ks	
	r) zvláštne zariadenia v predošlých položkách uvedené rázu odchylného od obvyklého alebo iné podobné zariadenia toho druhu, v predošlých položkách neuvedené, alebo ak treba projekty vrátiť žiadateľovi na prepracovanie alebo doplnenie, alebo ak ich treba doplniť úradom schvaľujúcim	od 50 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu, dôležitosti a spôsobu konštrukcie
	F. Vodárenské a kanalizačné stavby, napr.:		
	a) čerpacie a jímacie stanice	100 Ks	
	b) vodárne vežové i zemné obsahu nádrží do 60 m³	300 Ks	
	c) vodárne vežové i zemné obsahu nádrží nad 60 m³	500 Ks	
	d) filtračné zariadenie vodárne	100 Ks	
	e) rozvodné siete, vpočítane vypúšťacích jarábov, alebo kanalizačné siete . . .	za každých i započatých 100 m potrubia 50 Ks	
	f) splachovacie zariadenie na vykladanie vozov (Elfa a pod.)	500 Ks	
	g) zvláštne stavby v predošlých položkách uvedené rázu odchylného od obvyklého alebo iné podobné stavby toho druhu, v predošlých položkách neuvedené, alebo ak treba projekty vrátiť žiadateľovi na prepracovanie alebo doplnenie, alebo ak ich treba doplniť úradom schvaľujúcim	od 50 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu, dôležitosti a spôsobu konštrukcie
	G. Priemyselné stavby, napr.:		
	a) továrenské komíny	do 20 m výšky 150 Ks za každých ďalších, i započatých 10 m o 50 Ks viac	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	b) triediarne na uhlie	za každý 1 m² zastavanej plochy do 300 m² 5 Ks, za každý ďalší 1 m² 1 Ks	
	c) sklad na obilie, piesok, cement a pod.	za každý 1 m² zastavanej plochy 20 Ks	
	d) dielenské budovy, kotálne a pod. . .	do 50 m² zastavanej plochy 150 Ks za každý ďalší 1 m² do 300 m² 3 Ks nad 300 m² 1 Ks	
	e) zvláštne stavby v predošlých položkách uvedené, rázu odchylného od obvyklého alebo iné podobné stavby toho druhu, v predošlých položkách neuvedené, alebo ak treba projekty vrátiť žiadateľovi na prepracovanie alebo doplnenie, alebo ak ich treba doplniť úradom schvaľujúcim	od 50 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu, dôležitosti a spôsobu stavby
	H. Iné stavby, napr.:		
	a) budovy staničné, kancelárske, výpravne, samostatné čakárne	na 1 m³ zastavaného priestoru 0.30 Ks najmenej 50 Ks	k písm. a) a b): zastavaným priestorom rozumie sa priestor od podlahy sklepu až do hrebena strechy
	b) obytné budovy, kasárne a pod. . . .	za 1 m³ zastavaného priestoru 0.20 Ks, najmenej 100 Ks	
	c) strážne domky, hradlové búdky, drevníky, záchodky, chlievy a podobné . .	50 Ks	
	d) kryté nástupištia	za 1 m² pôdorysnej plochy strešnej 1 Ks, najmenej 50 Ks	
	e) rampy nakladacie alebo skladacie . .	za každý meter pozdĺžnej dĺžky 10 Ks, najmenej 100 Ks	Rampy zemné, srubové a pod. bez významného múru základového a nad základy nepodliehajú dávke.

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	f) prízemné skladište tovaru, a to:		
	1. drevené a ohradené	do 50 m² zastavanej plochy 200 Ks, za každých ďalších, i započatých 10 m² o 30 Ks viac, najviac 2000 Ks	
	2. z iného konštruktívneho materiálu, tehál, muriva, betónu, železa, špeciálnej konštrukcie a pod.	do 50 m² zastavanej plochy 400 Ks, za každých ďalších i započatých 10 m² o 50 Ks viac, najviac 5000 Ks	
	g) poschodové skladište tovaru a to:		
	1. drevené a ohradené	základná dávka podľa položky f), bod 1. a okrem tejto polovičná dávka za každé poschodie, najviac 5000 Ks	
	2. z iného konštruktívneho materiálu, tehál, muriva, betónu, železa, špeciálnej konštrukcie a pod.	základná dávka podľa položky f), bod 2. a okrem tejto polovičná dávka za každé poschodie, najviac 5000 Ks	
	h) skladište minerálnych olejov a benzinové čerpacie stanice:		Ak je rozsah uskladnenia vyjadrený v litroch, počíta sa 1 liter za 0.8 kilogramu.
	1. podzemné	podľa rozsahu uskladnenia, a to: do 2000 kg 400 Ks a za každých ďalších hoci len započatých 2000 kg ďalších 200 Ks, najviac 5000 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	2. nadzemné	podľa rozsahu uskladnenia, a to: do 2000 kg 200 Ks a za každých, hoci len započatých 2000 kg ďalších 100 Ks najviac 2500 Ks	
	i) transformačné stanice	200 Ks	
	j) garáže, remízy a pod. . .	200 Ks za každé miesto pre jedno vozidlo	
	k) koľajové váhy s vážnym domkom, príp. kanceláriou	500 Ks	
	l) cestné mostné váhy	100 Ks	
	m) reštaurácie, bufety, kantíny	za každých i započatých 10 m² zastavanej plochy 50 Ks	
	n) rôzne vedľajšie stavby, ako napr. kôlne, prístrešky, útulky, predajné stánky a pod.	za každých i započatých 20 m² zastavanej plochy 50 Ks	
	o) zvláštne stavby v predošlých položkách uvedené rázu odchylného od obvyklého alebo iné podobné stavby toho druhu, v predošlých položkách neuvedené, alebo ak treba projekty vrátiť žiadateľovi na prepracovanie alebo doplnenie, alebo ak ich treba doplniť úradom schvaľujúcim	od 50 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu, dôležitosti a spôsobu stavby.
	Ch) Križovatky s telesom železnice, napr.:		
	a) elektrovody, a to:		
	1. kábely	50 Ks	
	2. vedenie na drevených stĺpoch . . .	50 Ks	
	3. vedenie na železných a betónových stĺpoch	100 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	b) vodovody, plynovody, kanály, a to:		K písm. b): Od tejto dávky sú oslobodené vodné družstvá
	1. podzemné .	50 Ks	
	2. nadzemné	200 Ks	
	c) cestné mosty a lávky nad telesom železnice	250 Ks	
	d) prechody, pre peších a pre vozidlá . .	100 Ks	
	e) iné v predošlých položkách neuvedené križovatky alebo zariadenia, alebo križovatky a zariadenia v predošlých položkách síce uvedené, rázu však mimoriadneho alebo vyžadujúce komplikovaného, príp. verejného konania . . .	od 50 Ks do 5000 Ks	podľa rozsahu a významu
	J. prístavby alebo nadstavby . . .	rovnaké sadzby podľa predošlých položiek	
	K. Opätné prejednanie prepracovaných projektov	polovičné sadzby podľa predošlých položiek	
	L. Prejednanie žiadosti o predĺženie stavebného povolenia	polovičné sadzby podľa predošlých položiek	
63	Za vykonanie prvej hlavnej skúšky a prehliadky vymenených, prestavaných alebo novovystavených mostov na prevodzovaných železniciach, a to ako mostov železničných, tak aj cestných nadjazdných mostov, lávok a iných mostov ležiacich na pozemku železnice, vpočítajúc do toho i potrebné úradné konania a prípadne udelenie užívacieho povolenia	od 50 Ks do 500 Ks	podľa rozsahu a spôsobu konštrukcie
64	Za prejednanie a schválenie finančného zaistenia železníc, ak rozhoduje podľa koncesnej listiny železničný správny úrad, a to:		
	a) za schválenie zakladacích aktív a ich zmeny	½‰ schválenej sumy, najmenej 200 Ks	

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	b) za schválenie zakladacích pasív, a to ako akciového kapitálu, tak knihovne zaistených požičiek	½‰ schváleného kapitálu	
	c) za schválenie umorovacích plánov . .	od 100 Ks do 500 Ks	
65	Za predĺženie lehoty stanovenej koncesnou listinou pre dostavenie koncesovanej železnice	za každý i započatý rok predĺženia 1.000 Ks	
66	Za prejednanie žiadostí o schválenie provozných a prípojových smlúv súkromných železníc, ak sa deje na ich vlastnú žiadosť alebo ak sa schvalovanou smluvou znižuje doterajšia náhrada za vedenie prevádzky k dobru miestnej železnice	od 500 Ks do 2500 Ks	Netýka sa železníc neverejných.
67	Za schválenie stanov a ich každej zmeny, ak rozhoduje železničný správny úrad	od 100 Ks do 1000 Ks	
68	Za stanovenie podmienok pozhovenia prevádzkových schodkov, ak o ne žiada koncesionár miestnej železnice . . .	1000 Ks	
69	Za výpočty rentability projektovaných miestnych železníc	základná dávka 500 Ks a okrem tejto za každý i započatý km 100 Ks	Túto dávku nemožno pokladať za príspevok interesentov miestnych železníc, ani ju do neho započítavať.
70	Za prejednanie žiadostí o schválenie železničných tarif a tarifných zmien, a to:		
	a) ak sú spojené s majetkovou výhodou .	od 100 Ks do 500 Ks	
	b) ináč	od 20 Ks do 300 Ks	
71	Za prejednanie žiadostí o schválenie odchyliek od železničného prepravného poriadku, a to:		
	a) ak sú spojené s majetkovou výhodou .	500 Ks	
	b) ináč	100 Ks	

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
72	Za prejednanie žiadostí o schválenie vozidlových typov, ak ide o:		
	a) projekty lokomotív parných, elektrických alebo s motormi výbušnými alebo motorových, parných, elektrických vozov alebo s motormi výbušnými za jeden typ	1000 Ks	
	b) projekty vozňov alebo každého iného vozidla vpočítane motorových dresín, za jeden typ	500 Ks	
	c) prepracovanie alebo doplnenie projektu celého alebo čiastočného, za každé dodatočné konanie	polovičné sadzby podľa predošlých položiek	
73	Za prejednanie žiadosti:		
	a) o prevedenie technickej revízie, počítajúc do toho technicko-bezpečnostnú skúšku a udelenie prevádzkového (používacieho) povolenia parných, elektrických lokomotív alebo s motormi výbušnými	základná dávka 100 Ks, okrem toho za každé vozidlo 100 Ks, najviac 5000 Ks	
	b) o prevedenie technickej revízie počítajúc do toho technicko-bezpečnostnú skúšku, poťažne úradné vyskúšanie motorových vozov parných, elektrických alebo s motormi výbušnými a motorových dresín, počítajúc do toho udelenie prevadzkového (používacieho) povolenia	základná dávka 100 Ks a okrem toho za každé vozidlo 50 Ks najviac 5000 Ks	
	c) o úradné vyskúšanie vozidiel rekonštruovaných alebo doplnených . . .	polovičné sadzby podľa predošlých položiek	
74	Za prejednanie žiadosti súkromných železníc	300 Ks	Ad pol. 74 lit. a), b): Netýka sa verejných drobných železníc a neverejných železníc.

(Diel I: Min. dopravy a verejných prác.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
	a) o schválenie nového cestovného poriadku	300 Ks	
	b) o schválenie čiastočnej zmeny platného cestovného poriadku	150 Ks	
	c) o schválenie služobného poriadku . .	od 500 Ks do 1000 Ks	
	d) o schválenie riaditeľa (správcu) alebo riaditeľstva (správy) prevádzky železničného poriadku	od 100 Ks do 1000 Ks	
75	Za povolenie prevozných sadzieb na verejných prievozoch:		Dávka sa vyrúbi podľa výnosnosti prievozu.
	a) u loďkového osobného prievozu . . .	od 20 Ks do 200 Ks	
	b) u kompového prievozu	od 50 Ks do 200 Ks	
76	Za udelenie koncesie pre súkromné drótové telegrafy (telefony sú vyňaté) . .	od 100 Ks do 500 Ks	
77	Za udelenie koncesie zriaďovať, udržiavať a prevodzovať súkromné rádiotelegrafné vysielacie stanice	od 50 Ks do 3000 Ks	

Diel K: Osobitné sadzby v rezorte Ministerstva národnej obrany.

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
1	Za diplomy pre absolventov vysokej vojnovej školy a vysokej intendantskej školy	30 Ks	
2	Za preradenie do pracovnej služby na vlastnú žiadosť podľa § 14, zák. č. 20/1940 Sl. z.	50 Ks	
3	Za prepustenie prebytočných brancov z prezenčnej služby na žiadosť . . .	50 Ks	
4	Za povolenie alebo predĺženie odkladu prezenčnej služby	20 Ks	podľa majetkových pomerov žiadateľa resp. jeho živiteľov.

(Diel K: Min. národnej obrany.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
5	Za povolenie vstupu do cudzích vojenských služieb	30 Ks	
6	Za povolenie dobrovoľného vstupu cudzích štátnych príslušníkov do slov. brannej moci	20 Ks	
7	Za povolenie vtelenia alebo premiestenia k vyžiadanému vojskovému útvaru, ústavu alebo k niektorému takému útvaru, ústavu, alebo úradu vyžiadanej posádky alebo vyžiadaného druhu zbrane alebo správy	20 Ks	
8	Za povolenie preloženia cvičenia v zálohe, na iné obdobie toho istého alebo predchádzajúceho roku	20 Ks	
9	Za povolenie vykonať cvičenie v zálohe pri inej ako príslušnej jednotke	20 Ks	
10	Za povolenie odkladu cvičenia v zálohe na nasledujúci rok	20 Ks	
11	Za bezplatné požičanie vojenského materiálu korporáciám a osobám pre účely, z ktorých pre nich vyplýva dajaký zisk alebo výhoda	od 20 Ks do 100 Ks	
12	Za vydanie vyčkávacieho osvedčenia v mobilizácii a vo vojne okrem prípadov z úradu u štátnych a verejných zamestnancov	od 20 Ks do 1000 Ks	podľa majetkových pomerov zamestnávateľa
13	Za oslobodenie od činnej služby v mobilizácii a vo vojne okrem prípadov z úradu u štátnych a ver. zamestnancov .	od 100 Ks do 5000 Ks	podľa majetkového prospechu a pomerov zamestnávateľa
14	Za udelenie koncesie podľa § 17, zák. č. 172/1925 Sb. z. a n. o letectve, a to v prípadoch uvedených v ods. 2 uvedeného paragrafu		
	ad a)	od 2000 Ks do 10.000 Ks	
	ad b)	od 300 Ks do 1000 Ks	
	ad c) . .	od 500 Ks do 3000 Ks	
	ad d)	od 100 Ks do 1000 Ks	
	ad e)	od 200 Ks do 1000 Ks	

(Diel K: Min. národnej obrany.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
15	Za povolenie zriadiť letecké prevodzovne (§§ 21 až 23 zák. č. 172/1925 Sb. z. a n.)	od 100 Ks do 5000 Ks	
16	Za vystavenie osvedčenia o zápise do registra leteckých podnikov a prevodzovieň (§ 28. zák. č. 172/1925 Sb. z. a n.)	50 Ks	
17	Za vystavenie legitimácie oprávňujúcej cudzinca mať lietadlo, zapísané v cudzozemskom registri na území Slovenskej republiky (§ 41, ods. 2 zák. č. 172/1925 Sb. z. a n.)	od 200 Ks do 800 Ks	
18	Za povolenie živnostenskej prevádzky výcviku leteckého personálu podľa § 46, ods 1, zák. č. 172/1925 Sb. z. a n. . .	od 200 Ks do 1000 Ks	
19	Za povolenie usporiadať jednotlivé letecké produkcie a preteky podľa § 46, ods. 3, zák. č. 172/1925 Sb. z. a n.	od 50 Ks do 300 Ks	
20	Za vystavenie typového osvedčenia lietadla okrem kĺzáka	100 Ks	
21	Za vystavenie certifikátu o spôsobilosti lietadla okrem kĺzáka na lietanie . .	50 Ks	
22	Za predĺženie platnosti certifikátu o spôsobilosti lietadla okrem kĺzáka na lietanie	20 Ks	
23	Za osvedčenie o zápise lietadla okrem kĺzáka do slov. registra	20 Ks	
24	Za vystavenie typového osvedčenia kĺzáka	20 Ks	
25	Za vystavenie certifikátu o spôsobilosti kĺzáka na lietanie	12 Ks	
26	Za predĺženie platnosti certifikátu o spôsobilosti kĺzáka na lietanie	12 Ks	
27	Za osvedčenie o zápise kĺzáka do slov. registra	12 Ks	
28	Za vystavenie typového osvedčenia motoru	100 Ks	
29	Za vystavenie certifikátu o spôsobilosti motora	50 Ks	

(Diel K: Min. národnej obrany.)

Pol. čís.	Výkon, oprávnenie, výhoda	Dávka	Poznámka
30	Za potvrdenie o skúškach po oprave motoru	20 Ks	
31	Za vystavenie vysvedčenia o prípustnosti prístrojov a zariadení k montovaniu do lietadiel	12 Ks	
32	Za vysvedčenie o skúške:		
	a) pilota kĺzakov	5 Ks	
	b) pilota ostatných lietadiel a ostatných letcov a členov posádky	12 Ks	
33	Za vystavenie diplomu a leteckej legitimácie:		
	a) pilota kĺzakov	12 Ks	
	b) pilota ostatných lietadiel a ostatných letcov a členov posádky	20 Ks	
34	Za osvedčenie o zápise do slov. registra:		
	a) pilota kĺzakov	5 Ks	
	b) pilota ostatných lietadiel a ostatných letcov a členov posádky	12 Ks	
35	Za predĺženie platnosti leteckej legitimácie:		
	a) pilota kĺzakov	5 Ks	
	b) pilota ostatných lietadiel a ostatných letcov a členov posádky	12 Ks	
36	Za vystavenie knihy lietadla	10 Ks	
37	Za vystavenie knihy leteckého motoru	10 Ks	
38	Za vystavenie denníka pre lietadlo .	10 Ks	
39	Za vystavenie knihy signálov pre lietadlo	10 Ks	

361.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940,

ktorým sa predlžuje platnosť nariadenia s mocou zákona o dočasnej úprave zmeny neslovenských priezvisk občanov slovenskej národnosti.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Platnosť nariadenia s mocou zákona č. 81/1940 Sl. z. — okrem ustanovenia § 5, ods. 1, písm. c — sa predlžuje do 31. decembra 1941.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister vnútra s ministrom financií a s ministrom pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružínský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

362.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940

o pomoci motorizmu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia č. 1, 3, 6 a 10 čl. I. vládneho nariadenia č. 252/1938 Sb. z. a n. nadobúdajú účinnosť až dňa 1. januára 1942 a až týmto dňom zanikajú aj oprávnenia majiteľov živnosti pre dopravu nákladov motorovými vozidlami únosnosti nad 3000 kg.

§ 2.

Vládne nariadenie č. 49/1940 Sl. z. sa zrušuje.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňa 1. januára 1941; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružínský v. r. Dr. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.
aj za min. Dr. Fritza. Čatloš v. r.

363.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1940

o úprave výroby, spracovania a zošľachťovania skla všetkých druhov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

DIEL PRVÝ.

Duté sklo.

§ 1.

(1) Len s povolením Ministerstva hospodárstva možno:

a) zriadiť nové podniky (závody) na výrobu alebo na zošľachťovanie dutého skla,

b) rozšíriť prevádzku jestvujúcich podnikov (závodov) na výrobu alebo zošľachťovanie dutého skla,

c) zaviesť výrobu dutého skla niektorého druhu menovaného v § 3. ods. 1 v podnikoch (závodoch), ktoré doteraz neboly oprávnené vyrábať duté sklo tohto druhu alebo dlhšie ako 2 roky ho nevyrábaly, alebo ho už viac nevyrábajú,

d) rozšíriť výrobnú kapacitu podnikov (závodov) na výrobu dutého skla znovuzriadením alebo zväčšením sklárskych pecí alebo postavením automatických strojov na duté sklo,

e) rozšíriť výrobnú kapacitu podnikov (závodov) na zošľachťovanie dutého skla,

f) zahájiť opäť prevádzku závodov alebo oddelení závodov na výrobu alebo na zošľachťovanie dutého skla, ktoré dlhšie ako 2 roky nepracovaly.

(2) Povolenie môže byť udelené s podmienkami alebo s príkazmi.

§ 2.

(1) Podniky, ktoré sú oprávnené vyrábať duté sklo akéhokoľvek druhu uvedené-

ho v § 3, ods. 1, môžu len s povolením Ministerstva hospodárstva zvyšovať v kalendárnom roku obrat čo do hodnoty na trhoch v Nemeckej ríši, počítajúc v to Protektorát Čechy a Morava, ako aj na území Slovenskej republiky nad hodnotu obratu, ktorý dosiahly v kalendárnych rokoch 1937 a 1938 doma aj v cudzine.

(2) Povolenie môže byť udelené s podmienkami alebo príkazmi.

(3) Ministerstvo hospodárstva určí vyhláškou v Úradných novinách, kto dozerá nad zachovávaním ustanovenia ods. 1.

§ 3.

(1) Pod dutým sklom v smysle tohto nariadenia sa rozumejú tieto druhy skla:

1. sklo na osvetlovanie,
2. baňky, rúry a týče pre elektropriemysel,
3. chemicko-technické duté sklo,
4. konzervové sklo,
5. lekárnické fľaštičky,
6. farebné fľaše,
7. biele fľaše,
8. kalichové sklo,
9. olovený kryštál,
10. lisované sklo,
11. poháre, vázy, brúsené sklo a iné duté sklo.

(2) Ministerstvo hospodárstva môže určiť predmety, ktoré spadajú pod jednotlivé druhy.

DIEL DRUHÝ.

Sklo všetkého druhu okrem dutého skla.

§ 4.

(1) Len s povolením Ministerstva hospodárstva možno:

a) znovuzriadiť podniky (závody) na výrobu alebo zošľachťovanie plochého skla alebo na spracovanie skla všetkého druhu,

b) rozšíriť prevádzku jestvujúcich podnikov (závodov) na výrobu alebo zošľachťovanie plochého skla alebo spracovanie skla všetkého druhu,

c) zväčšiť výrobnú kapacitu podnikov (závodov) na výrobu skla uvedeného pod písm. a),

d) dať opäť do prevádzky závody alebo oddelenia závodov na výrobu skla uvedeného pod písm. a), ktoré nepracovaly dlhšie ako 12 mesiacov.

(2) Povolenie môže byť udelené s podmienkami alebo príkazmi.

DIEL TRETÍ.

Ustanovenia spoločné a záverečné.

§ 5.

Nezachovanie predpisov tohto nariadenia je priestupok, ktorý tresce okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom do Ks 50.000.— alebo zatvorením do 6 mesiacov. V prípade nevymožiteľnosti peňažného trestu má sa uložiť náhradný trest zatvorenia do 6 mesiacov podľa miery zavinenia. Za právnické osoby sú trestne zodpovedné osoby, ktoré sú povolané zastupovať ich navonok.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Mach v. r.
aj za predsedu vlády.
Dr. Pružinský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. **Čatloš** v. r.

364.

Vládne nariadenie zo dňa 21. decembra 1940,

ktorým sa vykonáva zákon o úprave štátneho monopolu umelých sladidiel.

Vláda Slovenskej republiky podľa zákona č. 329/1940 Sl. z. nariaďuje:

Pojem umelých sladidiel.

§ 1.

(1) Za umelé sladidlá sa považujú nielen organické látky vyrobené umele (syntézou), nenáležiace podľa svojho chemického zloženia k skupine glycidov (uhľohydrátov), ale aj všetky ostatné organické látky umele pripravené, ktoré majú rovnakú alebo väčšiu sladivosť než sacharóza. K nim patrí najmä sacharín (kyselina anhydro-ortho-sulfamino-benzoová, ortho-sulfimid kyseliny benzoovej) a jeho soli, dulcín (parafenetolkarbamid), glucín (sódna soľ smesi disulfokyseliny a trisulfokyseliny triazinu) a iné umelé sladidlá, prichádzajúce do obchodu pod akýmkoľvek pomenovaním.

(2) Výťažky zo sladkých rastlinných látok sa nepokladajú za umelé sladidlá, hoci by mały sladivosť rovnakú alebo väčšiu než sacharóza.

(3) Za umelé sladidlá sa považujú tiež všetky látky s prísadou umelých sladidiel, ak majú rovnakú alebo väčšiu sladivosť než sacharoza, taktiež smesi látok, k výrobe ktorých bolo použité umelých sladidiel, ak sú určené a spôsobilé k sladeniu, i keď majú menšiu sladivosť než sacharóza.

(4) Za umelé sladidlá sa považujú tiež sladko nechutnajúca kyselina ortho-sulfaminobenzoová, jej estery a ortho-toluensulfamid.

(5) Pre určenie sladivosti je rozhodný znalecký posudok orgánu, určeného správou monopolu, ktorý zisťuje sladivosť vedecky uznanou metódou.

(6) Umelé sladidlá v tovare nimi sladenom sa zisťujú kvalitatívnym určením vedecky uznanou metódou.

Výroba umelých sladidiel.

§ 2.

(1) Ak štát neprevádza výrobu umelých sladidiel, môže Ministerstvo financií udeliť oprávnenie k výrobe a k ďalšej príprave umelých sladidiel súkromným podnikateľom.

(2) Udelenie oprávnenia potrebujú i podnikatelia, na ktorých bola dosiaľ prevedená výroba umelých sladidiel.

Podmienky pre udelenie oprávnenia.

§ 3.

(1) Žiadosť o udelenie oprávnenia (§ 2) treba podať na Ministerstvo financií. Podnikatelia, na ktorých bola dosiaľ prevedená výroba umelých sladidiel, musia podať žiadosť o udelenie nového oprávnenia do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. Až do rozhodnutia o tejto žiadosti môže podnikateľ pokračovať vo výrobe umelých sladidiel v doterajšom rozsahu a pri doterajších podmienkach.

(2) Žiadosť (ods. 1) musí obsahovať:

a) pomenovanie všetkých druhov umelých sladidiel a ďalších prípravkov, ktoré sa budú vyrábať;

b) pomenovanie surovín, ktorých sa bude používať pri výrobe;

c) podrobný popis technického postupu pri výrobe;

d) zamýšľaný rozsah ročnej výroby jednotlivých druhov umelých sladidiel a ďalších prípravkov;

e) balenia umelých sladidiel, v ktorých budú tieto dávané do obchodu, ich váhu a výšku sladivosti;

f) nákres továrenskej značky;

g) miesto výroby;

h) udanie, v ktorých hodinách bude závod pravidelne v prevádzke;

ch) meno zodpovedného správcu závodu a jeho zástupcu;

i) vyhlásenie podnikateľa, že sa bezpodmienečne zaručuje za peňažné tresty, ktoré sa ukladajú správcovi závodu a jeho zástupcovi pre priestupky podľa zákona, ktorým sa upravuje monopol umelých sladidiel, a podľa tohto nariadenia;

j) vyhlásenie podnikateľa, že sa podrobuje stálemu dozoru dôchodkovému, že poskytne dozorným orgánom vhodné miestnosti a dovolí im, aby používaly miestnosti a laboratóriá podniku k úradnému skúmaniu;

k) udanie iných výrobných odvetví, ktoré budú v závode súčasne prevodzované;

l) podmienky, za ktorých je výrobca ochotný prevziať výrobu.

(3) K žiadosti treba pripojiť:

a) presný pôdorys (dvojmo) všetkých výrobných a obytných budov podniku a skladíšť s presným udaním účelu, ako sú spojené navzájom i navonok, aké je ohraničenie celého podniku a ako je toto zabezpečené;

b) ak prevodzuje podnik i iné výrobné odvetvie, — pôdorys všetkých budov (dvojmo), v ktorých sa uskladňujú suroviny, potrebné na výrobu umelých sladidiel, a v ktorých sa vyrábajú a uskladňujú umelé sladidlá s udaním, ako sú tieto budovy oddelené od ostatných budov podniku;

c) soznam a popis strojných zariadení k výrobe umelých sladidiel (dvojmo);

d) prepočet výrobných nákladov u jednotlivých balení umelých sladidiel (dvojmo);

e) výpis zo zápisu do obchodného registra a vysvedčenie zachovalosti zodpovedného správcu a jeho zástupcu alebo vysvedčenie zachovalosti podnikateľa.

(4) Oprávnenie sa udeľuje na určitý čas. Pritom sa určia i ďalšie podmienky, napr.: rozsah výroby, druhy a balenia umelých sladidiel, prejímacia cena hotových výrob-

kov, smernice pre kalkuláciu výrobných nákladov, kontrolné predpisy atď.

(3) Ak zneužije podnikateľ oprávnenia, alebo ak nevyhovie určeným podmienkam, môže Ministerstvo financií hneď bez náhrady odňať oprávnenie. Za náhradu môže Ministerstvo financií odňať oprávnenie kedykoľvek bez udania dôvodov.

Započatie, zastavenie a prerušenie výroby umelých sladidiel.

§ 4.

(1) Začať s výrobou umelých sladidiel možno s výnimkou prípadov uvedených v § 3, ods. 1, poslednej vete až po udelení oprávnenia. Začatie výroby má sa ohlásiť 48 hodín vopred príslušnému finančnému úradu I. inštancie, ktorý spravuje štátne monopoly.

(2) Ak podnikateľ, na ktorého bola dosiaľ prevedená výroba umelých sladidiel, nepodá žiadosť o udelenie nového oprávnenia do určenej lehoty (§ 3, ods. 1, veta druhá), alebo ak bola táto žiadosť zamietnutá, je povinný zastaviť výrobu umelých sladidiel v lehote, ktorú určí Ministerstvo financií.

(3) Zastavenie výroby umelých sladidiel má sa ohlásiť najneskoršie do 24 hodín po zastavení príslušnému finančnému úradu I. inštancie prostredníctvom finančného orgánu povereného stálym úradným dozorom v podniku.

(4) Dočasné prerušenie výroby umelých sladidiel a opätné jej začatie musí sa hneď ohlásiť finančnému orgánu povereným stálym úradným dozorom v podniku.

(5) Pri zastavení výroby umelých sladidiel alebo počas dočasného jej prerušenia možno urobiť vhodné opatrenia k zamedzeniu nekontrolovanej výroby.

(6) Ak podnik zastaví výrobu umelých sladidiel, zostáva pod stálym úradným dozorom dotiaľ, kým sú v ňom uskladnené suroviny, potrebné pre výrobu umelých sladidiel, hotové výrobky umelých sladidiel, ďalšie ich prípravky, polotovary, zbytky alebo odpadky. Strojné zariadenie k výrobe umelých sladidiel sa opatrí úradnou závorou. Podnikateľ je povinný vykonať na svoj účet k tomu potrebnú úpravu. Použiť tohto zariadenia v iných výrobných odvetviach smie sa len s povolením finančného orgánu povereného stálym úradným dozorom v podniku.

Postup pri výrobe umelých sladidiel.

§ 5.

(1) Oprávnený výrobca smie vyrábať len tie druhy umelých sladidiel, na ktoré sa vzťahuje povolenie Ministerstva financií. Výroba smie sa prevodzovať len vo schválených miestnostiach a musí sa pri nej zachovať ohlásený technický postup. Zmena miestností a výrobného postupu je dovolená len s predbežným súhlasom Ministerstva financií.

(2) Pri výrobe sa pripúšťa výtrata povolená Ministerstvom financií.

(3) Vyrobené umelé sladidlá sa majú hneď po úradnom odvážení uložiť do schválených skladíšť, opatrených úradnou spoluzávierou.

Odbyt umelých sladidiel u výrobcu.

§ 6.

(1) Akékoľvek vyskladnenie umelých sladidiel zo skladíšť má sa vopred ohlásiť finančnému orgánu, povereným stálym úradným dozorom v podniku, a to spôsobom stanoveným Ministerstvom financií. Vyskladnenie sa smie vykonať až po úradnom prejednaní ohlášky.

(2) Pre tuzemskú spotrebu sa môžu umelé sladidlá vydávať zo skladíšť len oprávneným predavačom a osobám, ktorým Ministerstvo financií povolilo priamy odber od výrobcu, a len v baleniach povolených týmto ministerstvom.

Úradný dozor nad výrobou.

§ 7.

(1) Podnik oprávneného výrobcu podlieha stálemu úradnému dozoru, ktorý vykonávajú finančné úrady podľa svojej pôsobnosti a príslušnosti svojimi orgánmi. Výrobca je povinný poskytnúť orgánom úradného dozoru miestnosti vhodné pre úradovanie, riadne osvetlené a vyhrievané a dovoliť im, aby používaly miestnosti, laboratóriá podniku a všetky pomôcky, potrebné k úradnému skúmaniu.

(2) Oprávnený výrobca je povinný viesť všetky záznamy, ktoré nariadi Ministerstvo financií, cieľom sledovania postupu výroby. Sú to najmä záznamy o potrebných surovinách o výrobe umelých sladidiel, o odbyte pre tuzemsko i pre cudzinu, o zásobách vyrobených umelých sladidiel alebo polovýrobkov, vedľajších výrobkov, zbytkov a odpadkov s udaním výšky sladivosti a pod.

(2) Oprávnený výrobca ručí za riadne vedenie nariadených záznamov a je povinný ich uschovávať so všetkými dokladmi za 3 roky.

(4) Knihovné zásoby umelých sladidiel musia súhlasiť so skutočnými zásobami. Ak sa pri pravidelnej alebo náhodilej prehliadke podniku zistí schodok neodôvodnený prípustnou výtratou, je výrobca povinný zaplatiť z tohto schodku príslušnú spotrebnú dávku, ak niet dôvodu zakročiť podľa § 3 zákona č. 329/1940 Sl. z.

(5) Pri zisťovaní sladivosti umelých sladidiel, polovýrobkov, vedľajších výrobkov, zbytkov a odpadkov môže si orgán úradného dozoru vyžiadať nález chemickotechnickej skúšobne finančnej správy v Bratislave. Výdavky rozboru hradí výrobca.

(6) Finančné orgány poverené stálym úradným dozorom v podniku, ako i ostatné dozorné orgány finančnej správy sú oprávnené kedykoľvek vstupovať do podniku, všetkých jeho miestností a skladišť určených pre výrobu a uskladnenie umelých sladidiel, podľa potreby sa tam zdržovať, sledovať postup výroby a balenie umelých sladidiel, zisťovať zásoby potrebných surovín, pomocných látok, vyrobených umelých sladidiel, polovýrobkov, vedľajších výrobkov, zbytkov a odpadkov, brať z nich vzorky, žiadať od podnikateľa alebo jeho zodpovedného zástupcu potrebné vysvetlivky, žiadať nálezy o rozboroch a iné potrebné dáta, najmä o množstve a vlastnostiach pomocných látok použitých na výrobu, o množstve a vlastnostiach odpadkov získaných pri výrobe, nazerať do predpísaných záznamov, dokladov, cenníkov, dopravných listín a iných písomností, robiť z nich výpisy alebo ich odobrať na potvrdenie s tým, že sa po úradnom použití vrátia. Pritom sú tieto orgány povinné zachovať tajomstvo o zistených veciach.

(7) Podnikateľ je povinný poskytnúť finančným orgánom povereným úradným dozorom v podniku potrebnú pomoc a zaobstarať na svoj účet potrebné pomôcky.

Oprávnenie k predaju umelých sladidiel.

§ 8.

(1) Predávať umelé sladidlá, ktoré sú predmetom monopolu, smú okrem prípadov uvedených v § 12, ods. 2 len tie osoby, ktoré dostaly na to oprávnenie.

(2) Oprávnenie k predaju obsahuje právo uskladňovať všetky druhy umelých sladidiel a predávať ich za určené predajné ceny.

(3) Predavači môžu dostať oprávnenie alebo k predaju vo veľkom (veľkopredaju) alebo k predaju v drobnom (maloprédaju) alebo k obojemu predaju.

(4) Oprávnenie k veľkopredaju udeľuje Ministerstvo financií, k maloprédaju — príslušný finančný úrad I. inštancie, ktorý spravuje štátne monopoly.

(5) Oprávnenie k predaju sa udeľuje podľa potreby a podľa voľného uváženia finančných úradov.

(6) Predavači nesmú preniesť oprávnenie na inú osobu alebo ho založiť.

Podmienky pre udelenie oprávnenia.

§ 9.

(1) Oprávnenie k predaju umelých sladidiel možno udeliť len svojprávnym, slovenským štátnym občanom (i združeniam osôb), ktorých voľnosť nakladať s ich majetkom nie je obmedzená, ak majú vhodnú miestnosť pre predaj ako i pre uskladnenie umelých sladidiel a ak môžu voľne nakladať so svojím majetkom.

(2) Z udelenia oprávnenia sú vylúčené osoby, ktoré boly právoplatne a nepodmienečne odsúdené pre zločin vôbec, pre prečin alebo priestupok krádeže, podvodu, sprenevery alebo účastenstva na nich, pre prečin podľa zákona o trestných činoch proti štátu, alebo pre podlúdnictvo alebo ťažký dôchodkový priestupok vôbec.

(3) Ak sa zistia vylučujúce dôvody (ods. 1 a 2) u predavača už oprávneného k predaju umelých sladidiel, má sa oprávnenie odňať.

(4) K žiadosti o udelenie oprávnenia k predaju umelých sladidiel treba pripojiť:

a) potrebné osobné doklady, preukaz o tom, že u uchádzača niet vylučujúcich dôvodov, označenie miestností skladných i predajných,

b) vyhlásenie, že sa uchádzač podrobuje všetkým predpisom o umelých sladidlách,

c) záväzok, že uchádzač bude zachovávať určené predajné ceny,

d) udanie druhov umelých sladidiel, ktoré chce uskladňovať a predávať.

(5) Ak bola žiadosť o udelenie oprávnenia k predaju zamietnutá, nie je proti tomuto rozhodnutiu prípustná sťažnosť v ďalšom poradí správnom.

Všeobecné ustanovenia o právach a povinnostiach predavačov umelých sladidiel.

§ 10.

(1) Odmenou za obstarávanie predaja umelých sladidiel je rozdiel medzi nákupnou a predajnou cenou umelých sladidiel.

(2) Predavač nadobúda vlastníctva umelých sladidiel ihneď, len čo ich zaplatil a osobne alebo svojím príkazníkom (mandatárom) prevzal. Súčasne s vlastníctvom prechádza naň nebezpečenstvo straty a poškodenia.

(3) Predavač je povinný zachovávať všetky ustanovenia zákona č. 329/1940 Sl. z., tohto nariadenia, ako aj všetkých nariadení finančných úradov vydaných v rámci týchto predpisov.

(4) Predavač je povinný predávať umelé sladidlá za ceny určené Ministerstvom financií.

(5) Ďalej je predavač povinný starať sa o uskladnenie umelých sladidiel tak, aby sa zachovaly v neporušenom stave. Jednotlivé druhy umelých sladidiel sa uskladňujú v neotvorených baleniach, opatrených predpísanou kontrolnou páskou. V lekárňach (verejných, ústavných, domácich a príručných) môžu byť na sklade i otvorené balenia, nakoľko je to odôvodnené potrebou pre prípravu liekov.

(6) Pri predaji nesmie predavač otvárať balenie, ktoré tvorí predajnú jednotku. Ak balenie obsahuje niekoľko predajných jednotiek, smie ich predavač otvárať len v prípade potreby a tak opatrne, aby úplne neodstránil kontrolnú pásku. Ak žiada kupujúci celé balenie obsahujúce niekoľko predajných jednotiek, musí ich predavač vydať v neporušenom balení, opatrenom kontrolnou páskou.

(7) Predavač je povinný riadne sa zásobiť tými druhmi umelých sladidiel, ktoré idú v mieste na odbyt. Finančný úrad I. inštancie spravujúci štátne monopoly môže predavačovi uložiť, aby sa zásobil v primeranom množstve jednotlivými druhmi umelých sladidiel.

(8) Predavač nesmie umelé sladidlá prebaľovať alebo akýmkoľvek spôsobom pripravovať.

(9) Predavač nesmie dať do zálohy umelé sladidlá. Ak sa proti predavačovi vedie exekúcia, možno umelé sladidlá exekučne predať len osobe oprávnenej k predaju umelých sladidiel a len za stanovenú cenu nákupnú.

(10) Po zániku oprávnenia (§ 13) má predavač, po prípade jeho dedičia, povinnosť predať nepredané umelé sladidlá v neporušenom stave za nákupnú cenu podľa pokynu príslušného dôchodkového kontrolného úradu.

Veľkopredaj umelých sladidiel.

§ 11.

(1) Veľkopredaj umelých sladidiel je činnosť spočívajúca v odbere umelých sladidiel a ich predaji za stanovené ceny prikázaným maloprédavačom umelých sladidiel a osobám, ktoré boly veľkopredavačovi na odber pridelené. Veľkopredaj je prevodzovaný na určitom mieste a v určitom obvode osobou, ktorá dostala k tomu oprávnenie.

(2) Veľkopredavač je povinný viesť záznamy jednak o odbere, jednak o odbyte umelých sladidiel, predpísané Ministerstvom financií, z ktorých musí byť zrejmé, kedy, aké druhy, aké balenia a aké množstvo umelých sladidiel sa objednalo a komu sa predalo.

(3) Veľkopredavač objednáva umelé sladidlá u oprávneného výrobcu písomnou objednávkou vyhotovenou trojmo priepisom (atramentom, atramentovou ceruzkou alebo písacím strojom). Z objednávky musí byť zrejmé, aké druhy, aké balenie, aké množstvo umelých sladidiel sa objednáva a aká je ich váha a nákupná cena pre veľkopredavača.

(4) Objednávku zašle veľkopredavač priamo oprávnenému výrobcovi, ktorý ju predloží k potvrdeniu finančnému orgánu, poverenému stálym úradným dozorom v podniku. Prvopis objednávky si ponechá výrobca ako doklad k predpísaným záznamom o odbyte, jeden priepis si ponechá dozorný orgán a druhý priepis sa vráti veľkopredavačovi. Veľkopredavač pripojí ho ako doklad k záznamu o odbere umelých sladidiel.

(5) Veľkopredavač je povinný prevziať podľa pokynu príslušného dôchodkového kontrolného úradu umelé sladidlá v neporušenom stave za nákupnú cenu od predavača, ktorého oprávnenie k predaju zaniklo.

Maloprédaj umelých sladidiel.

§ 12.

(1) Maloprédaj umelých sladidiel je činnosť, spočívajúca v predaji umelých sladidiel, odobraných od veľkopredavača

alebo podľa potreby priamo od oprávneného výrobcu, spotrebiteľom za stanovené ceny. Malopredaj sa prevádza na určitom mieste osobou, ktorá s výnimkou uvedenou v ods. 2 dostala k tomu oprávnenie.

(2) V lekárňach (verejných, domácich, ústavných a príručných) možno predávať umelé sladidlá i bez výslovného oprávnenia, ak niet u zodpovedného správcu vylučujúceho dôvodu (§ 9, ods. 1 a 2). Pred začatím predaja je však povinný zodpovedný správca oznámiť príslušnému dôchodkovému kontrolnému úradu presnú adresu lekárne, aké druhy umelých sladidiel a v ktorých miestnostiach bude predávať a uskladňovať a ku ktorému veľkopredavačovi chce byť pridelený na odber. Dôchodkový kontrolný úrad určí odberňu a uvedomí o tom zodpovedného správcu lekárne ako i veľkopredavača umelých sladidiel, prípadne i dôchodkový kontrolný úrad, v obvode ktorého je veľkopredaj, ku ktorému bola lekárňa pridelená. Zmena sídla lekárne, zmena predajných a uskladňovacích miestností a zmena osoby zodpovedného správcu musí sa oznámiť príslušnému dôchodkovému kontrolnému úradu najneskoršie do 3 dní.

(3) Malopredavač je povinný viesť záznamy o odbere a odbyte umelých sladidiel predpísané Ministerstvom financií, z ktorých musí byť zjavné, kedy, aké druhy, aké balenia a aké množstvo umelých sladidiel sa objednalo a odpredalo.

(4) Malopredavač objednáva umelé sladidlá u príslušného veľkopredavača písomnou objednávkou vyhotovenou dvojmo priepisom (atramentom, atramentovou ceruzkou alebo písacím strojom). Z objednávky musí byť zrejmé, aké druhy, aké balenia a aké množstvo umelých sladidiel sa objednáva a aká je ich nákupná cena. Prvopis objednávky si ponechá veľkopredavač a pripojí ho k záznamu o odbyte umelých sladidiel; priepis sa vráti malopredavačovi, ktorý ho pripojí k záznamu o odbere umelých sladidiel. Dokiaľ je malopredavač pridelený na odber priamo k výrobcovi, objednáva umelé sladidlá spôsobom obvyklým u veľkopredavača (§ 11, ods. 3 a 4).

(5) Malopredavač je povinný prevziať podľa pokynu príslušného dôchodkového kontrolného úradu umelé sladidlá v neporušenom stave za nákupnú cenu od predavača, ktorého oprávnenie zaniklo.

Zánik oprávnenia k predaju umelých sladidiel.

§ 13.

(1) Oprávnenie k predaju umelých sladidiel zaniká:

a) smrťou predavačovou;

b) zrieknutím sa oprávnenia alebo stratou živnosti, s ktorou bol spojený predaj umelých sladidiel;

c) odňatím. Odňať oprávnenie malopredavačovi prislúcha finančnému úradu I. inštancie, veľkopredavačovi — Ministerstvu financií.

(2) Proti odňatiu oprávnenia nie je prípustná sťažnosť v ďalšom poradí správnom.

(3) Ak odníme finančný úrad oprávnenie, určí súčasne lehotu, do ktorej môže predavač predávať zostalé mu umelé sladidlá.

(4) Predaj umelých sladidiel po zániku oprávnenia, po prípade po uplynutí lehoty uvedenej v ods. 3, sa stíha podľa dôchodkového trestného práva.

Prechodné ustanovenia pre predavačov umelých sladidiel.

§ 14.

(1) Doterajší predavači (veľko- i malopredavači) môžu predávať umelé sladidlá i po účinnosti zákona č. 329/1940 Sl. z. podľa svojho doterajšieho oprávnenia, kým im nebude odňaté príslušným finančným úradom.

(2) Zodpovední správcovia lekární (verejných, domácich, ústavných a príručných), ktorí pred účinnosťou uvedeného zákona predávali umelé sladidlá, nie sú povinní k hláseniu podľa § 12, ods. 2.

Úradný dozor nad predajom umelých sladidiel.

§ 15.

(1) Veľkopredaj i malopredaj umelých sladidiel podliehajú úradnému dozoru, ktorý vykonávajú dôchodkové kontrolné úrady podľa svojej príslušnosti svojimi orgánmi.

(2) Orgány poverené dozorom uvedeným v ods. 1 ako i ostatné dozorné orgány finančnej správy, sú oprávnené vstupovať v dobe prevádzky do predajných a skladných miestností, tam podľa potreby sa zdržovať, zisťovať zásoby umelých sladidiel, žiadať od predavača potrebné vy-

svetlenia, nahliadať do predpísaných záznamov a dokladov, cenníkov, dopravných listín a iných písomností, robiť si z nich výpisy po prípade ich na potvrdenie odobrať s tým, že sa po úradnom upotrebení vrátia. Pritom sú povinné zachovávať mlčanlivosť o zistených okolnostiach.

(3) Ak je treba, je dozorčí orgán oprávnený nazerať do všetkých obchodných kníh a zápisov vedených predavačom.

(4) Predavač je povinný uschovávať všetky predpísané záznamy a doklady za 3 roky od posledného záznamu.

(5) Pri vykonávaní dozoru je predavač povinný vykonať všetky potrebné pomocné práce.

(6) Ak treba v prípade pochybnosti zistiť pôvod a výšku sladivosti umelých sladidiel, je dozorný orgán oprávnený odobrať na stvrdzenku vzorky a tieto na účet predavača zaslať k preskúšaniu podľa pokynov daných Ministerstvom financií.

Povinnosti spotrebiteľa umelých sladidiel.

§ 16.

Spotrebiteľ umelých sladidiel je povinný uschovávať zakúpené umelé sladidlá v uzavretých baleniach opatrených kontrolnou páskou a otvárať ich postupne podľa potreby.

Dovoz, vývoz a prievoz umelých sladidiel.

§ 17.

(1) Dovoz umelých sladidiel a dovoz potravín, požívatín, ich náhražiek a iného tovaru vyrobeného s použitím umelých sladidiel povoľuje Ministerstvo financií po dohode so zúčastnenými ministerstvami.

(2) Dovážané umelé sladidlá treba výslovne označiť v colných a dopravných listinách ako umelé sladidlá. Dovážané požívatiny, potraviny ich náhražky a iný tovar vyrobený s použitím umelých sladidiel, nakoľko nejde o predmety monopolu, musia sa označiť: „Obsahuje umelé sladidlá". Tento tovar treba tiež v colných a dopravných listinách označiť ako tovar obsahujúci umelé sladidlá.

(3) Ak tovar nie je označený uvedeným spôsobom a ak je podozrenie, že tovar obsahuje umelé sladidlá, je colný úrad oprávnený odobrať z tovaru vzorky a zaslať ich k preskúšaniu Chemicko-technickej skúšobni finančnej správy v Bratislave.

(4) K vývozu umelých sladidiel netreba povolenia Ministerstva financií.

(5) Nakoľko je dovoz umelých sladidiel, potravín, požívatín, ich náhražiek a iného tovaru, vyrobeného s použitím umelých sladidiel, v cestovnom styku podľa colných predpisov oslobodený od cla, je oslobodený tiež od monopolnej (náhradnej) dávky i od povolenia podľa ods. 1.

(6) Pri prievoze umelých sladidiel a tovaru vyrobeného s použitím umelých sladidiel verejnými dopravnými podnikmi (poštou, železnicou, plavebnými alebo leteckými podnikmi) ako nákladu alebo v cestovnej batožine netreba povolenia. V ostatných prípadoch smú sa umelé sladidlá prevážať len s povolením podľa ods. 1.

Upotrebenie umelých sladidiel k živnostenským cieľom.

§ 18.

(1) Ministerstvo financií môže po dohode so zúčastnenými ministerstvami, povoliť používanie umelých sladidiel k výrobe potravín, požívatín, ich náhražiek a k výrobe iného tovaru, nakoľko nie sú predmetom monopolu, a určiť pre to podmienky.

(2) Povolenie sa udeľuje podľa voľného uváženia a do odvolania.

(3) Tovar, uvedený v ods. 1 predávaný v tuzemsku, má sa označiť: „Obsahuje umelé sladidlá".

(4) Výrobcovia tovaru uvedeného v ods. 1 podliehajú obvyklému úradnému dozoru príslušných dôchodkových kontrolných úradov a sú povinní viesť záznamy predpísané Ministerstvom financií, najmä o odbore a spotrebe umelých sladidiel a o výrobe a odbyte tovaru, ktorý bol vyrobený s použitím umelých sladidiel alebo ktorý ich obsahuje ako prísadu.

(5) Výrobcovia nesmú prenechávať umelé sladidlá úplatne ani bezplatne svojim zamestnancom alebo iným osobám.

Spotrebná a monopolná dávka z umelých sladidiel.

§ 19.

(1) Predajné ceny umelých sladidiel pre spotrebiteľov určí Ministerstvo financií po vypočutí Ministerstva vnútra a hospodárstva. Prejímacie ceny pre výrobcov a nákupné ceny pre predavačov umelých sladidiel určí Ministerstvo financií.

(2) Nárok monopolnej správy na spotrebnú dávku zahrnutú v predajných cenách umelých sladidiel vzniká vyskladnením umelých sladidiel zo skladišť. Tento nárok zaniká, ak oprávnený výrobca preukáže, že vyskladnené umelé sladidlá sa vyviezly do cudziny.

(3) Spotrebnú dávku je povinný zaplatiť oprávnený výrobca. Ak výrobca nezaplatil spotrebnú dávku je solidárne s ním povinný ju zaplatiť ten, kto nadobudol umelé sladidlá, hoc mohol pri náležitej opatrnosti pri nadobudnutí spoznať, že spotrebná dávka nebola zaplatená. Ak z tej istej skutočnosti je povinné platiť spotrebnú dávku niekoľko fyzických osôb, sú zaviazané solidárne.

(4) Oprávnený výrobca platí spotrebnú dávku podľa smerníc vydaných Ministerstvom financií tak, že zaplatí rozdiel medzi prejímacou cenou a nákupnou cenou pre predavača umelých sladidiel.

(5) Ministerstvo financií môže pri vývoze umelých sladidiel vyrobených v tuzemsku ako aj pri vývoze tovaru, ktorý bol vyrobený s použitím tuzemských umelých sladidiel, alebo ktorý ich obsahuje ako prísadu, vrátiť čiastočne alebo celkom zaplatenú spotrebnú dávku, zahrnutú v cenách umelých sladidiel, ak bude vývoz riadne preukázaný.

(6) Pri výpočte monopolnej dávky, vyberanej pri dovoze umelých sladidiel, berie sa vždy za základ 550 násobná sladivosť.

(7) Pri dovoze potravín, poživatín, ich náhražiek a iného tovaru, ktorý bol vyrobený s použitím umelých sladidiel, alebo ich obsahuje ako prísadu, vyberá sa náhradná dávka vo výške 6.— Ks za 1 kg čistej váhy vzatej za základ pre vyclenie.

Označenie predmetov monopolu umelých sladidiel.

§ 20.

Jednotlivé balenia umelých sladidiel určených pre spotrebu v tuzemsku musia sa opatriť kontrolnou páskou vydanou Ministerstvom financií.

Poskytovanie pomoci.

§ 21.

Výkazy, ktoré musia dopravné podniky dodať podľa § 7. zákona č. 329/1940 Sl. z. miestne príslušnému finančnému úradu I. inštancie spravujúcemu monopoly, musia obsahovať meno a bydlisko odosielateľa a príjemcu zásielky umelých sladidiel, deň podania zásielky k doprave, druh a množstvo umelých sladidiel a spôsob balenia.

Záverečné ustanovenie.

§ 22.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1941; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Mach v. r.,
aj za predsedu vlády.

Dr. Pružinský v. r. **Dr. Medrický** v. r.
Sivák v. r. **Stano** v. r.
aj za min. Dr. Fritza. **Čatloš** v. r.

Tlač: Andrej v Bratislave, Trieda kráľa Alexandra č. 12.

353 — ŽIDIA NESMÚ ŠOFÉROVAŤ SLOV. AUTO (?!)

206 — ŽIDIA A CIGÁNI — POVINNÍ PRACOVAŤ MIESTO VOJ. SLUŽBY

60 — ŽIDIA PREPUSTENÍ DOSTANÚ ODŠKODNENIE

333 — ŽIDIA MUSELI VYKÁZAŤ SVOJ MAJETOK

340 (405) → ZÁKAZ ŽIDOM ŠTUDOVAŤ NA ŠKOLACH V ŠR.
ANI SI NEMÔŽU ZRIADIŤ SVOJU ŠKOLU

406 — SÚKROMNE SA NESMELI ZAMESTNAŤ ŽIDIA

551 — NAJVYŠŠÍ ÚROK ZA ÚVER 6½ %

429 — ŽIDIA NEMOHLI PLNE DISPOVAŤ SVOJIMI VKLADMI.

(2) Revidujúci úradníci majú právo nazerať do knih a všetkých účtovných a pokladničných dokladov obchodného odvetvia banky uvedeného v ods. 1 a majú právo žiadať informácie a vysvetlenia.

§ 11.

Za vedenie náhradovej knihy a za ostatné služby súvisiace s touto činnosťou prislúcha banke ročná náhrada, ktorej výšku určí Štátny pozemkový úrad v dohode s Ministerstvom financií.

§ 12.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Tuka v. r.
Mach v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
aj za ministra Dr. Fritza.
Stano v. r.
aj za ministra Medrického.
Čatloš v. r.

242.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 24. septembra 1940

o povinnom súpise a nútenej úschove dlhopisov Zvláštneho fondu pre zmiernenie strát, povstalých z povojnových pomerov, a dlhopisov Všeobecného fondu peňažných ústavov a o hlásení iných záväzkov a požiadaviek oproti týmto fondom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona č. 185/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Súpisu a nútenej úschove podľa tohto nariadenia podliehajú dlhopisy Zvláštneho fondu pre zmiernenie strát, povstalých z povojnových pomerov (zákon č. 237/1924 Sb. z. a n. v znení zákona č. 54/1932 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 160/1937 Sb. z. a n., a dlhopisy Všeobecného fondu peňažných ústavov (zák. č. 238/1924 Sb. z. a n. v znení zák. č. 54/1932 Sb. z. a n. a vl. nar. č. 161/1937 Sb. z. a n.) — v ďalšom texte: „dlhopisy" —, ktoré v deň vyhlásenia tohto nariadenia sú na území Slovenskej republiky a vlastnícky patria aspoň od 14. marca 1939 samostatným subjektom (osobám fyzickým, právnickým alebo iným združeniam osôb), ktoré majú aspoň od 14. marca 1939 riadne bydlisko (sídlo) na území Slovenskej republiky.

§ 2.

(1) Subjekty uvedené v § 1 sú povinné v lehote 15 dní od vyhlásenia tohto nariadenia:

a) dlhopisy so všetkými kupónmi zložiť pod svojím menom do viazanej úschovy u Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky v Bratislave;

b) súčasne predložiť Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke v Bratislave prihlášku, obsahujúcu miestoprísažné vyhlásenie o svojom riadnom bydlisku (sídle) v tuzemsku, o svojom nepretržitom vlastníctve prihlasovaných dlhopisov aspoň od 14. marca 1939, ako aj o tom, že subjekty, ktoré nemajú bydlisko (sídlo) v tuzemsku, nemajú na dlhopisy nijaké práva;

c) úradným dokladom preukázať svoje bydlisko (sídlo) na území Slovenskej republiky aspoň od 14. marca 1939.

(2) Úradný preukaz o bydlisku (sídle) podľa písm. c), ods. 1 možno nahradiť tiež potvrdením Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky na prihláške.

(3) Prihlášky treba podať trojmo na tlačivách, vydaných Slovenskou hypotečnou a komunálnou bankou v Bratislave; jedno vyhotovenie vydá banka prihlasovateľovi s potvrdením, že dlhopisy boly zložené do viazanej úschovy; druhé vyhotovenie zašle s úhrnným soznámom do 15 dní po uplynutí prihlasovacej lehoty Ministerstvu financií; tretie vyhotovenie ponechá u zložených dlhopisov.

§ 3.

Ustanovenia §§ 1 a 2 platia aj o dlhopisoch, ktoré sú v deň vyhlásenia tohto nariadenia v úschove mimo územia Slovenskej republiky, s tou zmenou, že Slovenská hypotečná a komunálna banka je oprávnená prihlasovateľom povoliť primeranú lehotu, do ktorej sú subjekty uvedené v § 1 povinné dodatočne zložiť prihlásené dlhopisy do viazanej úschovy.

§ 4.

Ministerstvo financií preskúma prihlášky a schváli len tie, ktoré vyhovujú ustanoveniam §§ 1 až 3 tohto nariadenia; ostatné zamietne. Zamietnutím prihlášok prestáva viazaná úschova.

§ 5.

Ministerstvo financií rozhodne o tom, kedy a za akých podmienok prestane viazaná úschova dlhopisov, ktorých prihlášky boly schválené.

§ 6.

Subjekty, ktoré nepodliehajú ustanoveniam v §§ 1 až 3, ale majú vo vlastníctve, držbe alebo úschove dlhopisy Zvláštneho fondu pre zmiernenie strát, povstalých z povojnových pomerov, alebo dlhopisy Všeobecného fondu peňažných ústavov, sú povinné do 8 dní po uplynutí lehoty uvedenej v ods. 1, § 2 prihlásiť tieto dlhopisy cielom evidencie v Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke v Bratislave s udaním mena a presnej adresy vlastníka a titulu držby.

§ 7.

Subjekty uvedené v § 1 sú povinné v lehote 15 dní od vyhlásenia tohto nariadenia osobitne oznámiť Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke v Bratislave všetky záväzky a požiadavky proti Zvláštnemu fondu pre zmiernenie strát, povstalých z povojnových pomerov, a Všeobecnému fondu peňažných ústavov, ktoré vyplývajú z iného titulu než z dlhopisov, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia §§ 1 až 3.

§ 8.

Minister financií sa splnomocňuje, aby preddavkove odkupoval kupóny z dlhopisov, ktorých prihláška bola schválená podľa § 4. Pre uskutočnenie odkupu môže minister financií učiniť všetky potrebné opatrenia.

§ 9.

Údaje získané pri vykonávaní tohto nariadenia nesmú sa použiť pre ukladanie verejných dávok.

§ 10.

Podania, úradné vyhotovenia a iné úradné výkony, potrebné na vykonanie tohto nariadenia, sú oslobodené od kolkov, poplatkov a dávok za úradné výkony vo veciach správnych.

§ 11.

(1) Kto uvedie vedome nesprávne alebo neúplne dáta skutkových okolností, ich používa alebo ich potvrdzuje, aby na ich základe vylákal pre seba alebo iného výhodu, ktorá sa na ich základe poskytuje, alebo sa o to pokúsi, bude potrestaný za ťažký dôchodkový priestupok peňažným trestom vo výške jedno- až desaťnásobku menovitej hodnoty dlhopisu, prípadne ak nemožno túto hodnotu zistiť, peňažným trestom od 200 do 200.000 Ks. Dlhopis, na ktorý sa trestný čin vzťahuje, prepadá v prospech štátu.

(2) Iné priestupky tohto nariadenia sa trescú peňažným trestom do 5000 Ks.

(3) Ak je peňažný trest uložený podľa tohto nariadenia nevymožiteľný, nastúpi namiesto neho náhradný trest väzenia od jedného dňa do jedného roka. Pre náhradný trest väzenia určí sa jeden deň za 100 až 300 Ks podľa miery zavinenia a podľa zárobkových (dôchodkových), majetkových a iných osobných pomerov vinníka.

(4) Trestať priestupky podľa ustanovení tohto nariadenia prislúcha:

a) ak ide o ťažké dôchodkové priestupky, trestným súdom dôchodkovým,

b) ak ide o iné priestupky, finančným úradom, spravujúcim nepriame dane.

(5) Úrady a dôchodkové súdy, rozhodujúce o priestupkoch tohto nariadenia, hodnotia prevedené dôkazy podľa voľného uváženia.

(6) Trestnosť priestupkov sa premlčuje v 3 rokoch.

(7) Na upustenie od trestného pokračovania niet právneho nároku.

(8) Inak platí o stíhaní a trestaní priestupkov tohto nariadenia tridsiatkový poriadok s inštrukciou k nemu z roku 1842 a hlava IX. zák. čl. II/1909.

§ 12.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií a minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Mach v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.
aj za ministra Dr. Fritza.

Stano v. r.
aj za ministra Medrického.

Čatloš v. r.